

11.3

11.3

1177

3051

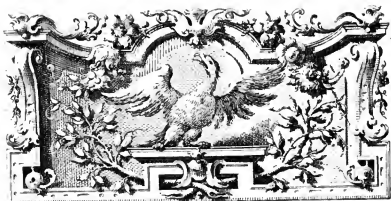

Bibl. de M. de la Harpe

CAII CRISPI
SALLUSTII
QUAE EXSTANT
TOMUS II.
SIVE
BELLUM JUGURTHINUM
RECENSUIT DILIGENTISSIME
ET ADNOTATIONIBUS ILLUSTRAVIT
GOTTLIEB CORTIUS

Si cui nimia Libri moles videbitur, is in tres Librum partes secare poterit; ac prima quidem pars pag. 1. Catilinarium Bellum, altera pag. 343. Jugurthinum, tertia pag. 793. Historicorum Fragmenta cum reliquis complectatur; appolitis suo loco pagellis, quae & Libri frontem exhibent, & quid quaeque pars contineat, explicant.

CAII CRISPI SALLUSTII BELLUM JUGURTHINUM.

C A P. I.

Falso queritur de natura sua genus humanum, quod imbecilla
atque

BELLUM JUGURTHINUM. Sic, aut nuda Jugurthinum, inscribunt MSS. Alii Vinar. 2. *Caii Crispi Sallustii de bello Jugurthae contra populum Ro. liber feliciter incipit*; Struvian. *de Bello Jugurthino*; Basil. 1. *Explicit Bellum Cassilianum. Incipit Jugurthinum*. Perscripserunt illud Florus III. cap. 1. & quos adnotavit Ibi Camers. adde Vellej. Pat. II. cap. XI. & Freinsheim. Supplem. Liv. LXII. Propter veteres Grammaticos observandum, quod non modo Jugurtham, sed etiam secundum Historiarum adpellarunt Jugurtham, & primum Catilinam: quae res impertitis saepe fucum fecit.

CAP. I. 1. FALSO QUERITUR CET. De his plura coniecimus in **EXCURSUM I.** in Jugurtham, quem lege.

QUOD IMBECILLA ATQUE AEVI BREVIS. Gue. 3. 8. 9. Vinar. 2. & Acad. *quod imbecilla aetas atque aevi brevis*; quae macula partim ex interpretatione 76 aevi, partim ex Cat. cap. III. num. 4. orta est; cuius generis plura notavimus ad Cat. c. XXXIX. extr. Sed priori loco habes etiam similes terminationes antiquas *imberbus, declivus, incrimus*. & Laetantius servat de Opif. D. cap. III. *Queruntur hominem nimis imbecillum & fragilem nasci*, cet. in quam sententiam Idem cap. IV. & Seneca de Brev. VII. cap. 1. II. aliis plura. Celsus 1. c. III. *Raro quisquam non aliquam corporis partem imbecillam habet*. Aevum pro aetate etiam Vellej. II. cap. LXXXVIII. *omni aevi sui spatium impensurum in id solum opus scriptorem fatigent*. Seneca Epist. XCIX. ad fin. *Omnes, quantum ad brevitate aevi, & juvenes, & senes in aequo sumus*. Denique aevi brevis utrumque est locundi Casus, qui vice Adj. davi

- 2 atque aevi brevis forte potius, quam virtute regatur. Nam contra, reputando, neque majus aliud, neque praestabilius invenias, magisque naturae industriam hominum, quam vim, aut tem-

pus

Elivi poni solet. Livius xxviii. cap. xxxvii. *Satis sperare perbrevis aevi Carthaginem esse.* Horat. ii. Sat. vi. *Vive memur, quam sis aevi brevis.* Et frequenter habitus vocum ita permutatur, ut Cat. cap. xviii. num. 4. *adolefcent nobilis, summae audaciae, egeus, fastidiosus.* ubi vide.

FORTE POTIUS, QUAM VIRTUTE REGATUR. Fuit quaedam edd. & MSS. Incerti, Vinat. 2. Struv. Senat. 2. Franc. 2. Heull. *Sorte potius.* Forte sextus Casus a forte, hoc est, per sortem, a forte, seu casu & fortuna. hinc Guelf. 2. *fortuna potius.* Horat. i. Sat. i. *Qui sis, Maecenas, ut nemo, quam sibi sortem Sen ratio dederit, seu fors objecerit, illa Contentus vivat.* Plin. Paneg. cap. i. *Ac si adhuc dubium fuisset, forte casique terris, an aliquo numine darentur vestros.* Nolite sortem infra cap. xxi. *Sed ea res forte, quam consilio melius gesta.* Cicero ii. de Leg. cap. xi. *fortem a fortuna ita distinguit, ut illa incertis magis casus significet: & ita fere Excepta Differant.* Bongarsii p. 109. Paullo aliter Nonius Marc. cap. v. nu. 15. ubi Accii, Livii aliorumque loca juvabit inperitille. pauperem Donatus ad Ter. Phorm. A. v. Sc. vi. in. *Ille vero fortem negat.* Deam. At contra Ovid. vi. Fast. v. 775.

Ite, deam laeti sortem celebrare Quirites. Adde Senec. de Const. Sap. cap. ix. Curt. v. cap. xi. num. 10. Vellej. ii. cap. lxxvi. num. 5. & quod ab imperitis confusa saepe sint *Sort* & *Fors*, docebunt Davianus ad Caes. vii. Gall. cap. lxxxvii. & Drackenb. ad Siliu. xv. v. 109. *Regere dixit pro ingenio illorum hominum, ut infra cap. li. fors omnia regere.* & mox *casus regnos*, qui obtinent & per quos omnia fiunt. & de fortunae dominio Cat. cap. viii. num. i. ubi vide, & ad cap. x. num. i. item Cic. v. Tusc. Quae. §. 25. Interim acute facta fortunae regimen adstruxit Caecilius apud Minuc. Fel. cap. v. & vi. refutatus c. xvii. Sed Cicero ii. Offic. cap. vi. etiam maxime fortunae *sive hominum operibus & studiis neutram in partem effici posse*, dicit. quod hoc doctore magis dignum est, quam Synesium decet, qui *deam fortunam serio laus vocat* Epist. xlii. & xlv. Sed talia plura in eo deprehendas.

2. NAM CONTRA, REPUTANDO, NEQUE. Sic distinguo locum, ut reputando invenias conjungatur, ea luminatitate ratione, qua Cat. cap. lxi. num. 2. *putando ceperat locum.* adde so-

fra cap. xxx. num. 3. Sic contra est pro contrario invenias, ita ut haec particula ipsi contrario mox enarrando praemittatur. vide ad c. cit. extr. Quinctil. i. cap. i. *Nam contra plures reperias faciles in excogitando cct.* Sueton. Galba c. xv. *Liberalitates Neronis, decimis concessis, revocandas curavit.* At contra nihil non pretio additi, aut donari gratia passus est. Noller infra c. lxxxv. nu. i. *Sed mihi contra videtur.* Contrarium istud non sola particula, sed etiam discretis verbis simul exprimit etiam Cicero de Senec. cap. xliii. *Cujus a me corpus crematum est; quod contra decuit ab illo meum.* & sic Lael. cap. xxiv. extr. item Apulej. Apolog. p. 287. *tu mihi vixto dabis, quod pauciores servos habeo, paucius pasco, levius vestio, minus obsequio?* Atqui ego contra, *quantulacumque tibi haec videntur, nulla etiam, & nimia arbitror.* adde Cat. cap. lx. nu. 5. Male Guelf. 6. & Academ. repugnando.

NEQUE MAJUS ALIUD. Struv. Acad. Guelf. 3. 6. 9. & Franc. neque majus aliud. Sed c. ii. nu. 4. neque melius neque amplius aliud. Horat. i. Sat. iii. v. 33. *est bonus, ut melior vir Non alius quidquam.* Phaedr. Prolog. ii. v. 2. *Nec aliud quidquam per fabellas quaeritur, quam corrigatur error ut mortalium.* In sententiam legere licet Cic. Somn. Scip. cap. vii. & Senec. Epist. xxxi.

NEQUE PRAESTABILIS. Sic Cold. nostri omnes. melius, cetera auctori magis accommodatum, quam praestantius, qui Cat. cap. ii. nu. 3. *aequabilis sese res humanae habent, & alia protulit.* Erat autem aetatis illius mos Nomina hujus formae haud raro in praetextu accipere. Sic Plautus Cist. A. ii. Sc. ii. v. 3. *memorabilis pro eo, qui nihil memorat; Atranius apud Nonium Marc. cap. ii. nu. 435. Diderisset in ferre, & non esse intolerabilis, h. e. intolerans, impatiens.* Cic. de Senec. c. xii. *Cum homini sive natura, sive quis Deus nihil mente praestabilius dedisset.* Idem Laelio extr. *ut nihil amicitia praestabilius iudicaret.* adde ii. Offic. cap. ii. & i. de Orat. cap. viii. Terent. Heecy. A. iii. Sc. i. v. 4. *Cui quanto fueras praestabilis, ubiis genitum aetatem agere.* Horat. i. Od. iii. v. 22. *Negodquum Deus abscedit Prudentis Oceano dissociabilis Terras.* Media vero aetas per nimiam licentiam plura talia ethinxit, ut *inlaesibilis, passibilis, sibilis* apud Laetantium, Prudentium, Sedulium.

INVE-

pus deesse. Sed dux atque imperator vitae mortalium animus est : 3
qui ubi ad gloriam virtutis via grassatur, abunde pollens potensque

&

INVENIAS. Sic Codd. meliores. at MSS. Incerti, Franc. Struv. Remens. t. Acad. Vinar. 2. Basil. 2. & 3. Eccard. Guelf. 4. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. *invenies* : cum longe elegantius Latini Futurum tempus per Praetens etiam Coniunctivi exprimerent soleant, quod exemplis firmatum ad Cat. cap. LVIII. n. 2. Praeterea amant Latini secundam Personam, quando Imperfonalem, quem vocant, significatur inferre volunt. Virgilius IV. Aen. v. 401. *Migrantes cernas totaque ex ubi venientes*, ubi Servius: *Homesta signa, si rem tertiae personae in secunda referat*; hoc est, si quis cernat. Eundem adduxit Donatus, ut Terent. Andr. A. ttt. Sc. 1. v. 2. *Fidelem hand ferme mulieri invenias virum*, explicaret: ubi itidem accipit *invenias quis*, vel *invenire possis*. Similiter Sospater Charis. IV. p. 247. & alii. Noster Cat. cap. 1. n. 6. *prins, quam incipias, consulto* — opus est. c. 11. n. 3. *neque mutari ac misereri omnia ceteres*. c. XXV. n. 4. *hand facile decerneret*. Livius XXV. c. XXXVIII. *si in occasione momento cunctatus paulum foret, nequidquam mox anisifans quateras*. Id. XXVI. c. XIII. *Feras bestias, si ad cubilia & catulos earum ire pergas; ad opem suis fovendam avertas*. XXXVI. cap. XXXII. *Erat Quantius, sicut adversarius asper; ita si cederes, idem placabilis*. Tacit. Germ. cap. VI. *Cedere loco, dummodo rursus inlites, consilii, quani formidinis arbitrantur*. Id. Agric. cap. III. *ingenia opprelleris facilius, quam revocaveris*. Plin. I. epist. XII. n. 8. *Dedisses huic animo par corpus, fecisset, quod optabas*.

NATURAE INDUSTRIAM HOMINUM. I. Wasse a Codice Regio *non bonum abesse testatur, & expungendum omnino videtur, ortum ex Glossa eius, quod sequitur, mortalium*. Phaedrus Epilog. IV. v. 6. *Quotavis naturae tanta abundet copia, Labori faber ut desit, non fabro labor*. Cie. Acl. in Verr. I. c. 1. extr. *ego hoc tametsi adsequar, ut iudicium potius reip. quam ut reus iudicetur, ut accusator reo defuisse videatur*. Seneca Epist. XXII. extr. *Nostrium istud, non naturae visum est. illa de nobis conqueri debet*. Quinctil. I. c. 1. *manifestum est, naturam non despicere, sed curam*.

3. SIO OUX ATQUE IMPERATOR VITAE M. Opportune ducem & imperatorem vocat animum, ubi de imperio fortunae & virtutis locutus est. Animus itaque regit naturam actioneque hominum. is c. 11. n. 3. *rektor humani generis agit atque habet cuncta, neque ipse habetur*. Seneca ep. CIV. *Animus dominus omnium*

est, supra omnia est. itaque nulli se rei submittit, reliqua. Id. Epist. CXIV. *Rex noster est animus, hoc incolamus, cetera manent in officio, potens & obtinensperans, & quae sequuntur egregia de animo libidibus capto*. Vide Cat. c. 1. n. 2. Ceterum vitae omisit Guelf. 8.

VIRTUTIS VIA GRASSATUR. Via non legitur in Eccard. qui gloriam virtutis iunxit, ut Cat. c. 1. *drutiarum & formae gloria dicitur*. Sed virtutis via habet suam elegantiam. Cat. c. XI. n. 2. dixerat: *ille vera via nititur*. ubi vide. Apul. de Hab. Doctr. Plat. p. 22. *Eum, qui per hoc professus fidem & securo gradu virtutis via graderetur, adeptum solidam vivendi rationem, response fieri perfectum*, addde Gronov. ad Senec. VII. Benef. c. XXVI. Joannes Salub. III. Nug. Cur. c. v. *Est quidem omnium captanda benevolentia, sed honestate incolam, officiorum similitudo, virtutis via, obsequiorum fructus, integritate sermonis*. Grassari honesta etiam significatione pro ire, & magna vi contendere poni, hoc Sallustii loco, & illo Silii I. v. 570. grassandum ad clara periculis, docuit Ph. Beroaldus ad Apulej. II. Metam. p. 179. addde ad Salum Drackenborehii notam.

ABUNDE POLLENS POTENSQUE IT CLARUS EST. Vinar. 2. *sine qua, potens & clarus est*; Gu. II. *& clarus factus est*; Academ. *& clarus habetur* ex Cat. c. 1. num. 4. Coniungunt autem veteres *pollens*, potens uti Lapis apud Gruterum p. L. n. 3.

HERCVLLI VICTORI
POLLENTI. POTENTI
INVICTO. D. D. L. M.

Livius II. cap. XXXIV. *Cur Scitinnius potentem pollentemque vides? Pollens nempe ad vires insitias constantes & incorruptas magis pertinet, quod indicat MS. Eccard. ubi pollens cum Glossa inse conspicitur: & bene Claudian. II. Rapt. v. 357. Oppida sumerei pollent immunia leti. Potens autem de virium exercitio dei videtur, ut Ovid. II. Met. v. 392. *Laeta maior nimiumque potens*. Imbecillo & abjecto opponit Boetius IV. Prof. I. cognoscens, semper quidem potentes bonas esse; malos vero abjectos semper & imbecillos: & Prof. II. *Si bonum potens esse constitit, liquet imbecillitas mali*. Poetae tam pollentes, quam potentes frequentant herbas, quas alii operosius vobis celebrant. vide quae collegit Jan. Brockhusius ad Tibull. I. eleg. IX. v. 17. Ut igitur haec contra superius imbecilla*

X 2

di-

& clarus est, neque fortunae eget: quippe probitatem, industriam, alias artis bonas neque dare, neque eripere potest. Sin captus pravis cupidinibus ad inertiam & voluptatis corporis pessum datus est: perni-

dicuntur; sic contra *aevi brevis* adiecit *et clarus*. Sic Cat. c. 1. clara aeternaque virtus habetur: & Boet. III. Prof. II. At quibus optinuit quiddam claritas videtur: hi vel belli, vel pacis artibus gloriosum nomen propagare sudent.

NEQUE FORTUNA EGRET. Incert. 2. Struvian. & a prima manu Guelf. 3. 4. & 6. neque fortunae eget: id probat Jo. Rivius, & deprehenderunt in suis Codd. scribae Academi. & Guelf. 7. ubi neque fortitudine eget; quam varietatem ex Senat. 1. adnotavimus ad Cat. cap. XXXIII. n. 1. Nihil autem magis proclive fuit librariis, quam in fortuna mutare alteram lectionem: cum propter constructionem, tum propter concursum ejusdem litterae Vocalis, quae alibi saepe causa erroris fuit. vide ad Cat. c. XXIII. n. 1. Rem ita expressit Seneca de Constant. c. v. Virtus torturis non indiget. & Epist. XXVIII. Valens omni fortuna auctor est: in utramque partem ipse res suas ducit, beataeque ac miserae vitae sibi causa est. qualia leguntur de Vir. Beat. c. xv. Cicero pro M. Scauro apud Afronem: Primus enim me florentem studio laudes in stem impulit, posse virtutem, sine praedio fortunae, quo contendisset, laborare & constantia pervenire.

QUIPPE QUAE PROBITATEM. Illud quae committunt Fabriciani, Basil. 1. Senat. 1. Remens. 1. Eccard. Guelf. 3. & 10. Cat. c. XIX. n. 1. neque tamen senatus provinciam invitus dederat: quippe secundum hominem a re. prout esse volebat.

ALIAEQUE ARTIS BONAS. Recte Struvianus omnia copula alias artes bonas. & sic Noster tum alibi saepe, tum Cat. cap. xv. n. 1. quid sint artes, expositum ad El. c. II. n. 4. Porro Incert. 1. Eccard. Guelf. 3. 5. 6. 8. 9. 12. bonas artes: At Fabric. 1. omisit Epitheton bonas, quod tamen negligere Noster haud solet. vide Cat. c. v. n. 4. De terminatione autem in voce artis ne monere quidem debemus, nisi eos, qui neglecto operis principio huc accedunt.

NEQUE DARE, NEQUE ERIPERE CUIQUAM POTEST. Sic quidem Codd. sic bis citavit Domnatus ad Terentium, addito Sallustii nomine ad Eunuch. A. II. Sc. II. v. 10. & sine isto ad Andr. A. IV. Sc. III. v. 1. Sic & Lactantius IV. c. XVI. Sed sola est virtus, sola iustitia, quae nec datur cuiquam, nec auferitur. Nihilomi-

nus, si novi Crispum meum, ut cuiquam dederi debet, quia tertius Catus a Nostro imprimis saepe Verbo non additur, vide ad Cat. c. LVIII. n. 1. & hic ipsa elegantia sententiae istum respicit. Habemus etiam praedictum aliquod MSS. Nam Guelf. 9. eripere unquam potest; II. eripere quicquam potest. Sed 6. mecum plane delet. Neque aliter Seneca ad Helv. c. VIII. Id alicui est, ut in alicuius arbitrium, nisi visissima quaeque, non cadent. Quidquid optimum homini est, id extra hominum potentiam patet; nec dari, nec eripi potest. Idem de Constant. c. v. nihil eripit fortuna, nisi quod dedit. Horat. 1. Epist. XVII. extr. Sed satis est orare Jovem, quae ponit, & auct: Det vitam, det opes: utrumque mihi animam ipse parabo. Silius XV. v. 105. Nec bona consulendum, quae fori insula dedisse, Atque eadem rapuisse valet. Noster III. Hist. Or. Macri: neque mortalium quicquam dare aut eripere talia unum poterat. Senec. Controv. VII. Cui est cuiquam solus, quam aut dare, aut eripere potest Antonius? Plura addere possem, ubi similiter sine tertio Casu ejusmodi Verba ponuntur, & ubi humile illud cuiquam non adjuvitur. Sed tu vide notam ad Cat. cap. XLVII. n. 5. Sententia lere Stoica est, sed mollior, quam illa Cicero, III. de Nat. Deor. c. XXXVI. virtutem nemini unquam Deo acceptam tulit. & mox: Nam quis quod bonus vir esset, gratias dicit epist. unquam? At quod dices, quod honoratus, quod incoluntur, adde Eiusd. Parad. IV. c. 1. & v. c. 1. Boetius II. Brof. VI. extr. In fortuna nihil expectandum, nihil novae bonitatis inesse mansuetum est, quae nec se bonis semper adiungit, & bonus, quibus fuerit adiuncta, non efficit. Accedit Plautus Poen. A. I. Sc. II. v. 89. Autum in fortuna invenitur, natura ingenium bonum. Seneca Epist. XXXVI. alii. Ceterum in his verbis Guelf. 8. finitur.

4. SIN CAPTUS PRAVIS CUP. Cupiditatibus legit Academi. & Guelf. 10. Bene Plautus Trin. Act. III. Sc. II. v. 32. Ita vi Plautis vinculus, utro captus in fraudem incidi, adde Cat. c. XV. n. 2. Graphice haec depingit M. Camariota contra Platonem, p. 170. Nec facile hic offerimus S. Caesari. Hom. VIII. Alios enim tenet corporis infirmitas, alios publica necessitas; alios ligat & quasi captivos erubet cupiditas. Mox Guelf. 4. voluptatis expressit.

PESUM DATUS EST. Fabric. 1. Basil. 1. Struv. Guelf.

perniciosa lubricine paulisper usus ; ubi per secordiam vires ,
tempus , ingenium defluxere , naturae infirmitas accusatur : suam
quis

Guelf. 2. & 5. *divisim pectum datus*, h. e. demissus ex regali suo fastigio, & inertiae voluptatibusque *subiectus*. Male enim *pectum* pro Adverbio habent: non multo melius pro Nominine, *fundum* denotante: cum sit Supinum ab antiquo Verbo petior, h. e. suborior, pedibus calcor. dicitur ut *venum*, *victum*, *passum dare* & similia, quod alibi docui. vide infra c. lxx. extr. Terent. Phorm. A. i. Sc. iv. v. 5. me, *aut herum pectum* dabunt. Lucret. vi. v. 588.

... & multis per mare pectum
Subedere suis pariter cum civibus urbes.

Plaut. Rud. A. ii. Sc. iiii. v. 64. *Nunc eamem navis scilicet abivisse pectum in altum*. Silius viii. v. 287. *labi, mergente sinistro Consule, res pectumque dari*. Petron. Sat. c. xliiii. *Habuit orientiaris servos, qui illum pectum dedere*. Ad huc terminum, cui subiectus sit, denotat uti apud Platon. in Phaedon: *Εἰς τὸν ὕδατος* & *ἰσχυρὸν ὕδατος*, ἀποτρεχὶ δὲ *ὕδατος* ΠΡΟΣ τὸ σῶμα & ἀποτρεχὶ. quem, & Plutarch. Symbol. viii. c. ii. bene comparavit cum Horat. ii. Sat. ii. v. 77. *quin corpus omulorum Hesperis vitibus animos quoque praegravat una* Atque adigit humo divinae particulae aerae, R. Beotiens. Sed latinitatis ratio illustrior erit ex nota ad Cat. c. l. n. 2. Sensus ex Lactant. de Opif. D. c. xix. *Qui si delicatus ac nuptis tener in hac vita fuerit, quam ratio ejus exposita, virtute convecta, desideris se carnis addixerit, eadem & premetur in terram*.

PERNICIOSA LUBRIDINE PAULLISPER USUS. h. e. ubi lubricine paulisper usus est, per Nominativum absolutum, quem alibi habent, ubi largius fluere debet oratio. Sic infra c. xxxiii. n. 2. *tametsi in ipsa magna vis animi erat*, confirmatus ab omibus, ut eo loco proxima verba primum istum Casum sustinent, sic hoc loco superiora *pectum datus est*. ita ut alterum potius (*pectum datus*) per Participium efficerendum fuisset: qualia notavimus ad Cat. c. lvii. n. 2. Sed iustis. c. iv. n. 3. *Hujus consilii non minus admirabile silentium, quam commentum fuit, populo hoc solum procellis, invenisse servitiae viam* &c. Sed si ad superiora *Ubi*, & *Sin* respicias, sequela sententiae non rite se habere videtur, propterea Cl. Perizonius ad Sancti. iv. Minerv. cap. xi. Anacoluthon quoddam hic statuere videtur. Scilicet ea invalit opinio, ut *Sin* semper disertam contrapositionem

nem & negationem eius, quod praecessit, inferre debere. atque Sallustio scribendum fuisset: *Sin captus pravis cupidinibus ad inert. &c.* v. c. p. e. l. p. v. ubi per *secordiam vires, tempus, ingenium defluxere, animus infirmus, nec pollens potensque clarus est*. vide, quam inepta haec adcurata Antithesis foret. Sic vero quando dixit: *notitiae infirmitas accusatur*; quid hoc est aliud, quam natura, animus praecipue infirmus esse videtur? & quid est sensus eleganter connectere, si hoc non est? Planiora quidem habuimus Cat. c. li. num. 3. Sed neque hoc est sine exemplo. Livius 2. c. xxvii. *Neminem omnino secum conjungi malle: & copiarum satis sibi cum P. Decio & nunquam animos hostium fore*. Sin collega quid aliud malis; ut sibi L. Volumnium daret adiutorem. Sed locus propter nexum ispicitur meretur. Idem xlii. c. xli. *Cujus conditionis iniquitatem ita non sum reculaturus, si vos quogue accipitis, ut quocumque exules in Italiam, aut Romam se contulerint, his facinorosi, propter quae damnati sunt, anhelares vos fuisse, iuramini*. Si hoc & vos recusabitis, & omnes aliae gentes, ego quoque inter ceteros ero. & eodem cap. satendum est, foedus violatum esse. & post particula *Sin*, quid tandem me facere decessit. Adde Cic. iii. Offic. c. vi. & v. Tullius. Qu. §. 106. & quod non eadem verba repetere necesse sit, exempla sufficiunt Horat. iii. Od. xxix. & Plaut. Trin. Act. iii. Sc. ii. v. 87. seqq.

VIRES, TEMPUS, INGENIUM DIFFLUXERE. Guelf. 3. Incert. 2. Reoens. l. & Acalem. *tempus aetatis, ingenium d.* At Eecard. Guelf. 9. & 10. Vinar. 2. Remenz. 2. Uratiz. 2. & Franc. vires, tempus, actas, ingenium: quasi ex quadam Glossa, quae vocem *tempus* propter n. 1. ad aetatem hominis referre voluit. Sed & indefinite *tempus* non male intelligitur, & quod pro opportunitate sumatur, antiqua est observatio. Id loco magis aptum est, quam tempus vitae intelligere. *Diffluxere* in membranis notae primae videntur Rivius & Grut. cum iis faciunt Incert. 2. Senat. 1. Fabric. 1. Esil. 1. Guelf. 2. & 3. Reliqui ad unum omnes *defluxere*. Multis epigram. de huius scripturae varietate Dilert. iii. de Usu Orthogr. §. at. c. iii. §. xiii. ubi id in primis demonstravimus, nullam inter haec verba differentiam esse, & ad antiquitatem propius accedere *deflere*, quam alterum. Scite autem de rebus pereuntibus hoc verbum dici, exemplis patet ad Catil. c.

X x 2

2. n. 4.

3 quisque culpam auctores ad negotia transferunt. Quod si hominibus bonarum rerum tanta cura esset, quanto studio aliena ac nihil pro-

3. n. 4. adducti. Quare ex hoc loco recte Cl. Graevius *desiderant* non aulus est rejicere apud Cicer. pro Marcello c. viii. *Omnia, quae dilapsa defluerunt, sevaris legibus vincienda sunt*, sic est in vetustissimis MSS. quorum quidam etiam *delapsa*: sicut Cod. Salmasti apud Sueton. Caes. c. xi. *diminueret*, pro vulgato *diminueret*. Livius xli. c. xv. *expensis Patribus conscriptis, bovis fescenariis, quem immolaverisset, fecit defluxille*, ibi Jac. Perizonius mallet *defluxisse*: sed vide Gronov. ad xxvii. c. xvii. & quibus de semper de loco labi superiore notare debet, audiant Senecam Ep. cxliii. *Fluunt dies, & irreparabilis vita decurrit*. Columella xii. c. xi. *Nunc vero, cum plerumque sic lux & inertia defluant, ut ne lanifici quidem curam suscipere dignentur*. Sic *salia* defluunt, aut *defluunt*, de quo Munckerum ad Hygin. Fab. ix. consuluisset, non poenitebit. Tandem & Zeno Veron. Serm. lili. *Quae in manibus habes, commissa tibi, quam concessa cognosce*. Parvo tempore super his aliquantulum laetaris, & abati eis voluptuosius delectaris: Cum vero haec pariter cum vita nostra defluerint, rationem dispensationis nostrae evocamus domino reddimus. & Juvenal. Sat. vii. v. 32. *Sed defluit aetas*: ut Sabinus Epist. ii. v. 17. *Fluxere interea pedetempora lapsa fugaci*. adde Ulpiam. Rhet. ad Demosthen. Olynth. ti. pag. 23. ubi *καρπία* exponit.

SUAM QUIPPE CULPAM AUCTORES. Fabrici. olim his verbis praemittit: *sed propria culpa est*. Praeterea Basil. l. Incert. 2. Remensis, Aca. Vinar. 2. Fabric. l. Eccard. Franc. Uratislavienfes, Senat. l. Guelf. l. 2. 5. 7. 9. & 10. suam quique culpam. Rectius Fabric. 2. Incert. t. Sen. 2. Heuff. Guelf. 3. 4. 11. & 12. suam quique culpam: idque revocavi eo lubentius, quod c. xviii. n. 2. idem erratum in veteribus libris offenderem. adde Catil. cap. xlii. extr. & vii. n. 1. *quippe*, quod adhuc in edd. regnavit, nusquam nisi in Guelf. 6. reperi. nam & vetustae edd. Venetae quique habent, quod illis placuit propter Nomen auctores, & Verbum transferunt, quod ex Struviano manifestum est, ubi legas: *suamque culpam auctores quique ad neg. rr.* Propterea neque nomen auctores exturbandum est, quod censuit Gruterus; neque copula addenda cum isto MS. quae non magis his necessaria, quam Cat. c. lili. n. 5. aut infra c. li. n. 3. Deest tamen auctores Guelferbyitano l. ita vero, non auctores, scribit Vinar. 2. Aca. Basil. l. Eccard. Incert. j. Uratisl. 3. Guelf.

7. 4. 10. 11. & 12. Ceteri ita abstracti sunt, ut Cat. c. lili. n. 2.

AD NEGOTIA TRANSFERUNT. Imitatur Minucius Fel. c. xiv. *culpam iudices transferunt ad incerti querelam*. ita Livius xxvi. c. iiii. princ. *Reus ab se culpam in milites transferrebat*. Id. xxx. c. xvi. *Conveniens oratio tam humili adulationi suis, non culpam purgantium, sed transferentium initium culpae in Annibalem impotentiaque ejus fautores*. Quinctil. ix. c. ii. *removere a se, in alium trajecere culpam*: pro eo Cic. iii. ep. x. n. 18. *confesse*. Sed Apulej. vii. Met. p. 142. *Culpam manus suae mentem desine dabit*. De re Seneca Epist. cxvi. extr. *Satis natura homini dedit roboris, si illo utamur, si vires nostras colligamus, ac tutas promissis, certe non contra nos concitemus. Nolle in causa est: non posse praestenditur*. Quinctil. l. c. xii. *difficultatis patrocinia praeteritum significat*.

5. QUOD SI HOMINIBUS BONARUM RERUM. Guelf. 9. *bonarum rerum*. Haec admodum Varro apud A. Gellium xv. c. xix. *Si quantum operae sumis, ut tuus filius bonum faceres parerem, ejus duodecimam Philosophus deditis & ipse jam pridem bonus esses futurus*. Plin. iv. Ep. vii. *Hanc ille vim si ad patriam vertisset, quantum boni efficere potuisset*. adde Paneg. c. lxviii. Eccard. *quod si omnibus bon. sed antiqua manus emendavit*.

TANTA CURA E. QUANTO STUDIO. Guelf. 10. *cura esset*; Basil. l. *tanta cura esset, quanto ecc.* ut scilicet voces relativae similitur caderent: quae elegantia destituitur Ovid. Met. Ep. xviii. v. 71. *Quantum concedens flammis solera cunctis tuis*; Tanto formosius formosior omnibus illis est. Cicer. vi. Epist. ix. *tantum emulus accedat commendatione mea, quanti mea te fieri intelligo*, adde xii. epist. vii. n. 2. Id. ii. ad Att. ep. xix. *neque tantum est in re, quantum est sermo*. Potuisse etiam adstrictius quantum, ut intelligeretur *cura*; sed maluit id, quod plenius, ut Justin. iii. c. xiii. *Sibi CCC. milia armatorum relinquas; quia manu tua pendendum se Gracianum, aut hostibus cessurum*. id decet rem gravem. Cic. x. epist. l. n. 2. *Itaque mihi maxima cura est non de mea quidem vita; sed me patria sollicitat, potuisset paucis: sed de patria*. Adde Solipatr. Charis. iv. p. 250. & infra c. xvii. n. 2.

ALIENA. Philosophis vox propria. Epictet. Enchirid. c. ii. *non ex his quibus adhibet, sed ex aliis, ΑΛΛΟΤΡΙΑ*. adde c. liii. & Seneca *fortuna interpretatur* Epist. lviii. ubi Publii verbum citat.

profutura, multumque etiam periculosa petunt; neque regerentur magis, quam regerent casus, & eo magnitudinis procederent, ubi pro mortalibus gloria aeterni fierent.

CAP.

citatur: *Alienum est omne, quidquid optando vultur*. Apulei, de Deo Sociat. p. 55. *in hominibus contemplandis noli illa aliena aestimare, sed ipsum hominem prout confideri*. Aliena autem voco, quae parentis pepererunt, & quae fortuna largita est. add. Plin. 1. epist. III. cum. 4. & Cassian. Collat. III. c. 1. Egregie Boetius II. Prosa II. de Prosa V. *Quid inanibus gaudis rapere? quid externa dona pro tuis amplexariis? nunquam tua facies esse, fortuna, quae abs te mutata verum fecit aliena. Sed & aliena pro his rebus, quae non sunt apta, bene capiuntur, qua notione voce usus est Noster Cat. c. XL. n. 5. & LI. n. 17.*

MULTUMQUE ETIAM PERICULOSA. Sic legendum esse, nullus dubito, & nexus inter nihil profutura, & periculosa satis defendit eam lectionem, quam & Uratilis. 2. Guelf. 4. & 5. cum aliquot aliis, praeterea editio Gruteri amplectuntur. Sed Basil. 1. Senat. 1. Guelf. 1. 2. 7. Fab. 2. & Acad. cum Veneta 1494. multaque etiam periculosa, quos in eum errore vox periculosa induxit. Augustinus vero Epist. LIV. & cum eo Vinar. 2. Fabric. 2. Incerti, Struv. Eccard. Uratilis. 1. & 2. Guelf. 3. 6. & 11. multoque etiam periculosa, qui vocem multum per utilitatem interpretari vulerunt. ea nempe denotat hoc loco facere, ut Plin. 1. epist. IX. n. 7. *proinde in quoque strepitum istum, inaneque desensum, & multum inopis labores, ut primum fuerit occasio, relinque*. Glossa Statii IV. Theb. v. 334. *crebro reddidit*. Denique Senat. 2. Guelf. 9. & 11. multumque periculosa, omnia particula etiam; contra vero quaedam edd. recentiores cum Veneta 1500. multum etiam periculosa. MS. Francii: *nullo etiam*. Scilicet ne quae etiam conjungerentur, cum tamen & Livius XXI. c. LIV. *Sed ut & mones etiam, non animis modo valeatis*, & Cat. VII. ep. XXV. extr. *Atque eundem aliquantulum etiam moeris assiduo*, add. notata ad XIII. ep. VII. n. 7. & Suet. Caes. c. LXXVI. *Sed & amplius etiam humanum suffragio decerni sibi passus est*, add. infra c. XXXI. num. 3. atque etiam nunc timeret eos.

NEQUE REGERENTUR MAGIS. Neque, propter excipientes, solve in & non. Sic Cat. c. XXXII. n. 1. *quod neque insidiae consuli procedebant, & ab incendio urbem intelligebat vigiliis muniam*. infra c. LXXXIV. *quia neque plebi militiam volenti putabatur, & Marium aut belli usum, aut studium vulgi amittitur*. Terent. Eunuch.

A. v. Sc. v. v. 23. *vide quid agas, ne neque illi profus, & in peras*. Ovid. XIV. Metam. v. 847. *Namque mihi nec quae sit dicere pronum est, Et liquet esse Deum*. Phaedr. I. Fab. IV. v. 6. *Et quem tenebat ore demissis cibum, Nec quem periret adeo potuit attingere*. Alconius in Cic. pro M. Scauro, quo loco quaerit ad Neque semel possit poni: neque perspicere potui, & attendendum esse valde puto. Capitolin. Macrino c. v. *quod si unius numeri adensus accederet, neque ille recusaret, & omnes cupidissime id facerent*, add. Cat. c. XXIV. o. 3. Eccard. Vinar. 2. Rem. 2. Incert. 1. Heuff. Senat. 2. Franc. Uratilis. 2. Guelf. 7. 9. 10. & 11. *regerentur calibus magis; verum illud non infarciendum, sed per Syneczugneon intelligendum est*. Liv. III. c. LXVI. *Trium, ut fere saepe sequitur a multitudinem magis, quam regunt, dedere cupiditas plebi*, cet. A. Caecina Cic. VI. ep. VII. n. 10. *Armati stilum perficiunt, vili & nondum restituti quid faciat?* Frostin. de Aquaed. ATLXXXV. *Meminerimus omnem aquam, quociens ex altiore loco venit non tantum respondere modulo suo, sed etiam exsuperare*. Noster Cat. c. LI. n. 38. *imitari, quam invidere bonis molebant*. add. Eod. c. IX. extr. & notam ad Cic. X. ep. XXV. n. 1.

QUAM REGERENT CASUS. Eccard. & Guelf. II. quam ipsi casus regerent. Particula quam validam hic inferi adhibitionem, ut coorta negat Cat. c. XIV. extr. *ex alius rebui magis, quam quod cuiquam compertum foret, haec fama valebat*, ubi vide. Similis Numerus est c. II. o. 3. *animus habet cuncta, neque ipse habetur, cum ibi adnotatis, quibus add. notam ad Cic. IV. ep. XII. n. 1.*

ET EO MAGNITUDINIS PROCEDERENT. Glossae MSS. eo i. ad hoc, nempe & Vellet. IX. c. LXXI. in id suavis procefferat. Sed Florus: *eo insolentiae, eo necessitatis, eo resanatae*. Plin. Paneg. c. XVI. *eo insolentiae furvisque processit*. Iustin. III. c. v. *eo usque desperationis Spartani adduxit*. Saepe Tacitus, qui III. Ann. c. LXXIII. *huc adrogantiae venerat*. Curt. v. c. XII. n. 3. *eo rerum ventura erat*. Sulpic. Sev. c. Hist. c. XX. *eo mali ventura*. Id. II. c. I. *insiditiae eo usque processerat*. Sextus enim Casus est termini, ut ita Hist. iniquum sine. add. infra c. LI. n. 2.

UBI PRO MORTALIBUS. Incert. 2. Guelf. 2. & 4. ubi 10. & 12. na. nempe in MSS. a cum superimposito modo ubi, modo ubi notare solet. Et ceteri quidem omnes post eo, io tali notatione, ne ponere solent i. Nescio, an propter

C A P. II.

- 1 **N**AM uti genus hominum compositum ex anima & corpore :
 2 ita res cunctae studiaque omnia nostra corporis alia, alia ani-
 mi naturam sequuntur. Igitur praeclara facies, magnae divitiae, ad
 hoc vis corporis, alia huiusmodi omnia brevi dilabuntur ; at in-

proptrietatem Sallustius ubi posuerit. nam quando pro in eum locum ponitur, usitate accipit ubi ; sicuti apud Varton. III. de R.R. c. xvi. *Si apes ex bono loco transferas eo, ubi idoneas pabulatio non est, fugientne sunt.* Et sane intelligi ubi etiam potest in qua magnitudine propterea, quod unde, ubi, inde & similes Particulae loco Pronominum ponuntur : de quo plura ad c. xiv. num. 22. suspecta nihilominus ista mihi convenientia inter eo & ubi : Et liberos uti immutasse arbitror, quia diversi Ordinis Particulas conjungere noluerant.

CAP. II. 1. GENUS HOMINUM. Fabric. 1. Basil. 1. a prima manu & Guelf. 9. *gens hominum. genus hominum* sunt homines omnes. uti Salust. xv. v. 56. *volucrumque genus, formasque ferarum.* & v. 89. *ad laudes gentium hominum genus.* Iustin. II. c. vi. *a quo propterea genus hominum conditum dicitur.* Apulei. Ad loc. p. 98. *Unumquodque enim genus animalium — prout cuique est genus, sic singula sui generis imagines habent.* Phaedr. Prolog. III. vers. 33. *Nunc fabularum cur sit inventum genus, Brevis docebo.*

COMPOSITUM EX CORPORE ET ANIMA EST. Sic edd. vulgares; sed Fabric. 1. Incert. 1. Academ. Heufl. Senat. 2. Franc. Guelf. 2. 4. 7. alique ex *animus & corpore est.* quem positum immutaverunt correctores, quia mox : *corporis alia, alia animi naturam seg.* leproso propterea consilio. sed quae vera apud Nostrum sit elegantia in hac Numeri parte, diximus ad Cat. c. II. n. 2. & c. IX. n. 1. Verbum est locum mutat in Guelf. 7. & Franc. id sufficere poterit, ut deleatur hoc loco, ubi minus apte collocatum est. vide plura ad libri h. extr. Denique hinc agnoscas, nullam a Sallustio statutam esse inter *animus*, & *animi* differentiam: qui hic *animus* voce utitur, cum in eadem re Cat. c. I. n. 2. *animi* adhibuerit. & sic mox h. c. n. 3. 4. 5. Eodem modo inprimis Varro his vocabulis utitur, & Noster Cat. c. II. n. 8. *quibus profecto corpus voluptati, anima oneri fuit :* cum perpetuo *animi* aut *ingenii* vocabula ibi essent lecta, adde notam ad c. XI. n. 3. Apud Nonium

quidem Marcellum c. v. num. 20. Juvenal. Sat. xv. v. 148. haec determinantur. Sed Iudorus XI. Orig. cap. I. fanior est, & usus auctorum cum Noistro facit. Nec *anima* tantum pro mente & animo, sed hic etiam pro illa dicitur, ut adparet ex Catil. c. III. n. 8. Mox MS. Francii omittit *omnia.* recte ; & illi intrusisse videtur, qui *cunctae* ad studia non referri posse putarunt.

ANIMI NATURAM SEQUUNTUR. Ita sese dant, comparata sunt, & induunt quadi naturam corporis alia, alia animi. Curt. VI. c. I. n. 13. *expersque membra, an impetum animi sequi possent.* Sed compone notas ad Cat. c. III. n. 2. & III. n. 22. Guelf. 6. *seculum;* 9. *eccard.* Incert. Urat. 3. & Struvian. *seculum.* Sed supra Guelf. 10. & 11. semel tantum *alia* scripsit ; & Urat. 1. *animae naturam.* Seneca Epist. LXXVI. *in homine optimum quid est ? Ratio : haec antecedit animalia, Deos sequitur.* ubi nihil mutandum. est enim *similis est*, ut hoc loco, quod & sequentia apud Senecam, & Noster Cat. c. I. n. 2. declarant. Sic & apud Cic. III. Fin. c. XXI. *Donum segui,* ex disciplina Stoica interpretari licet.

2. PRAECLARA FACIES. Formae elegantia, & gloria, Cat. c. I. n. 4. Sueton. Calig. c. XXV. *facies insignis.* Phaedr. III. Fab. VIII. v. 3. *facies insignis & pulchra.* Mox Incert. 1. & Guelf. 9. ad haec. vide Cat. c. XLIV. n. 6.

ET ALIA OMNIA HUIUSMODI. Guelf. 9. *huiusmodi*, qui & cum Franc. *cuncta* omisit, quod alio loco ponitur in Guelf. 5. & tribus aliis, nempe *alia huiusmodi omnia*, nihil muto ex formula, de qua confer Catil. c. III. n. 10. praeterquam quod Copulam deleo, ex fide Academ. qui *alia* vero *omnia*, & consuetudine Sallustii, uti dictum ad c. I. n. 3. & Catil. c. I. n. 40.

BREVI DILABUNTUR. Guelf. 1. *delabuntur*, non male, sed contra id, quod nunc obtinet. Basil. 1. non habet *brevi*, nisi ab alia manu inrer versus, & sine adnotatione temporis dixerat similia Cat. c. I. n. 4. & c. LVII. num. 1. De forma, praeter Ovid. Stat. 1. Sylv. II. v. 166. *Exerce torem & fugientibus utere donis.* Seneca

genii egregia facinora, sicuti anima, immortalia sunt. Postremo 3
corporis & fortunae bonorum, ut initium, finis est: omnia orta occi-
dunt & aucta senescunt; animus incorruptus, aeternus, rector hu-

neca Epist. xxxi. Ne forma quidem & vires
beatum te facere possunt: nihil bonum non pati-
tur vetustatem. Epist. lxxvi. Pecunia & corpus
& honores imbecilla, fluida, mortalia. adde
Cic. de Amicit. c. vi.

SICUTI ANIMA IMMORTALIA SUNT. Huius-
modi fere ratiocinium habes apud Laëtant. vii.
c. xi. Ergo si opera corporis ideo mortalia sunt,
quia ipsum mortale est, sequitur ut anima ex eo
immortalis appareat, quia videmus opera eius
non esse mortalia. Propert. iii. eleg. ii. v. 63. At
non ingenio quæsitum nomen ab ævo Excidet:
ingenio stat sine morte decet. Lege Quincilii.
Declam. x. c. xvii.

3. UTI INITIUM, SIC FINIS EST. Quia ini-
tium, etiam finis est. Hac vi illas particulas
posuit Cæsar l. Gall. c. xlii. n. 16. uti sibi con-
cedi non oportet, si in nostras fines imperium
faceret: sic item nos esse iniquos, quod in suo
pore se interpellarentur. Hac autem rati-
onem in primis Epicurus usus est. Philargyrius ad Virg.
ii. Georg. v. 376. Si crescit, deficit, in quo ve-
ditur secutus Epicurum, qui ait: Omnia, quæ
orta, occidunt & aucta senescunt. Laëtant.
vii. cap. 1. Epicurus ait, mundum & orbem a-
liquando fuisse, & aliquando esse perituum.
Perperam itaque Guelf. 4. omittit ut: Ceteri
omnes servant, sed ut, non nisi, quod est in
solo Remensi 1. At Guelf. 3. & Heulian. omit-
tunt sic, legentes: ut initium, finis est, quod
genitum videtur, ut apud Livium xxxiv. c. ix.
sub umbra Romanæ amicitiæ latebant, quam
sicut minoribus viribus, quam Massilienses, pa-
ri celebrant fide, ibi editores adiecerant ita pa-
ri cet. Is etiam docet bonorum non male pro
bonis tertio Casu poni, quem alioquin verbum
est exigere posset. nam xxxvii. c. lv. Ceteræ
civitates Asiæ, quæ Attali stipendiariæ fuisse-
runt, eadem Eumeni veltigal penderent: quæ
veltigales Antiochi fuissent, eæ liberæ atque
immanes essent. item Ausonius Idyll. xx. de Ja-
nuario: Hic Jani mensis sacer est. Noster infra
c. lxxi. n. i. Romanos communes omnium hostes
esse. Senat. 2. sic finis sit.

OMNIA ORTA OCCIDENT. Guelf. 10. &
Struv. omnia, quæ orta sunt, occidunt: & sic,
omisso Verbo Substantivo, Philargyrius; cum
eo Minuc. Felix c. xxiv. illius lectionem probat
Colerus. nec adeo male, cum sic solet No-
ster, ut vidimus Cat. c. xlvii. n. i. xlvii. n. 4.
Præstat tamen, quod in Remensi 1. Fabric. 2.

Guelf. 9. 10. 11. 12. est: omnia orta occidunt,
non tam ob 1. de Rep. Ord. c. v. quoniam orta
omnia intereunt; quam quod in ejusmodi
expositinnibus Noster neque nam, quod inter-
dum posset, neque & aut similes copulas ad-
dere solet. Explanat autem, quod dixerat: ut
initium, finis est. Sic Cat. c. xxxiv. n. 2. qu-
oniam factioni amicorum resistere nequiveris, for-
tunæ cedere, Massiliam in exilium profecti.
Supra c. 1. n. 4. ubi vires tempus ingenium de-
finere, naturæ infirmitas accusatur: suam
quisque culpam auctores ad negotia transferunt,
adde c. xcvii. n. 2.

ET AUCTA SENESCUNT. Audi Senec. ad Marc.
cap. xxiii. Quidquid ad summum pervenit, ad
exitum prope est. Nam ubi incremento locus
non est, vicinus occasus est; & adpetit finis,
ubi incrementa consumpta sunt. Cicero. ii. Tusc.
Qu. c. ii. Atque oratorum quidem laus ita ducta
ab humili venit ad summum, ut jam, quod na-
tura fert in omnibus rebus, senescit, brevique
tempore ad nihilum ventura videtur. Laëtant.
iii. c. vi. ad summum jam incrementum perve-
nerat, ut jam necessario consensceret de peri-
ret. Augustin. iv. Confess. c. x. Quæ oriuntur,
& occidunt, & oriendo quasi esse incipiunt &
crescunt, ut perficiantur, & perfecta senescunt
& intereunt: etenim omnia senescunt, & omnia
interiunt. Thucyd. ii. c. lxi. πάντα γὰρ τέ-
κεται & ἀνασθάνει.

ANIMUS INCORRUPTUS. Cetera omnia cor-
ruptioni obnoxia. Seneca Epist. xxxi. Quæven-
dum est ergo quod non in dies fiat deterius, cui
non possit obstar. quid hoc est? animus: sed hic
rectus, bonus, magnus.

AETERNUS. Fabric. 1. & æternus est. Simi-
liter aberrarunt etiam Cat. c. xliii. extr. Ani-
mus immortalis Boetio iv. Prosa iv. Platonis
& Stoicis vel eam ob causam, quod ex sempiternis
ignibus derivatus, Tertullian. de Anima
c. v. Cic. Somn. Scip. c. iii. Marcus xii. ad le-
ipsum §. xxi. Quamquam facite Cicero. i. Tusc.
Qui c. xxxi. Stoici autem asserunt nobis largi-
untur, tanquam cornicibus: dñi transire a-
pud animos, semper negant. Quomodo pro
immortalitate animi ratiocinatus sit Plato, le-
ge apud Laëtant. vii. cap. viii. adde iii. cap.
xviii. Cicero. de Senect. c. xxi. seqq. H. Grot.
i. de Ver. Rel. Chr. §. xxii. Similia tamen in
Seneca leguntur. ad Heli. c. xi. extr. animus
quidam ipse sacer & æternus est. Epist. cii.
mul-

- 4 **humani generis, agit atque habet cuncta, neque ipse habetur. Quo magis pravitas eorum admiranda est, qui, dediti corporis gaudiis, per luxum atque ignaviam aetatem agunt: ceterum ingenium, quo neque melius, neque amplius aliud in natura mortalium est, in-**

Magna & generosa res est humanus animus: nullus sibi poni, nisi communes cum Deo, terminos patitur. aetiam aetatem sibi dari non finit, & quae sequuntur. Confer Epist. LXXXVIII. & 1. Nat. Qu. Praefat.

RECTOR HUMANI GENERIS. Vitae mortalium, e. l. n. 3. Seneca v. Benef. c. xxv. *Animus sui rector optimus.* Id. vii. Nat. Qu. c. xxiv. *Quid athena sit animus ille, rector dominusque nostri, non magis tibi quinquam expellet, quam ubi sit.* Igitur *humani generis* intellige cuiusque hominis, & respice n. i. notata.

AGIT ATQUE HABET CUNCTA. Verba imperiosa & arbitrii. *Agit* est regit, disponit omnia ex suo arbitrio. Seneca Oedipo v. 980. *Fatis agimur. cedite fatis.* Auctor Dial. de Orat. c. viii. de Marcello Eptio & Crispo Vibio, qui gratia & auctoritate apud principem poterant omnia: *nunc principes in Caesaris amicitia agunt* servantque cuncta: *atque ab ipso principe eorum quadam reverentia diliguntur.* ita melius locum intelliges, quam ex formula *agere & ferre.* Et proprium est hoc verbum in vi divina. vide Heinsum ad Ovid. ii. Art. Am. v. 496. & Burmann. ad Vellej. ii. c. xxxi. Secunda aetate *agere in rebus, actores & similia* frequentari coepere, quorum nominum vis ex ea proprietate pendet. vide Schulting. ad Quintil. Declam. i. c. ix. *Habet* est possidet, habet in potestate. Ovid. i. Metam. v. 197.

*Cum mihi, qui sulmen, qui vos habeoque
tepoque,
Stroxeis insidias.*

Terent. Andr. A. i. Sc. i. v. 27. *Educi a puerulo, habui, amavi pro meo.* Noster iii. Hist. Or. Marii nu. 6. *Cum interim vos multitudo singulis habendos suadensque praeberis.* Horat. i. Epist. vii. n. 85. *Immoitur studiis & amore senescit habendi.* mox plura. adde Cat. c. vi. n. 1. Eadem brevitate Noster Cat. c. ii. n. 7. *virtuti omnia parens.*

HABIT, NEQUE IPSE HABETUR. Hanc elegantiam comparavit jam Ciacconius cum illa Aristippi apud Cic. ix. epist. xxvi. n. 6. *Habeo, non habeo a Laide.* Gueff. 5. omisit *ipse*, & Seneca fere omittit; sed de vita B. c. xiv. *ceterum non ipsi voluptatem, sed ipsos voluptas habet.* Eleganter desideratur 1. de Ira c. xvt. de affectibus: *habens, non habentur.* Epist. viii.

in quibus hoc quoque miserum fallimur, habere nos putamus, habemur, ubi vide Lipsium. Plinius ix. epist. xxx. extr. En invasi homines habendi cupido, ut possideri magis, quam possidere videantur. Cyprianus ii. Epist. ii. *Auro adligati possidentur magis, quam possident.* Alanus Planct. Nat. Metr. vii. v. 54. *Divitias non dives habet, sed habetur ab illis: Non est possessor numi, sed possidet ipsum Numus.* Eadem figura Seneca Epist. xciv. *Marius exercitum, Marius ducebat ambrosio: & Epist. xlii. libertatem nobis extorsit; nostri effemus, si ista nostra non essent.* Nimirum quod Prudent. Hamartig. v. 306. cecinit: *Perversum jus omne vixit, dum quidquid habendum Omnipotens dederat studia in contraria vertunt.* adde c. l. n. 5. de particula *Neque* ibidem dixi & ad Catil. c. xxiv. n. 3.

4. **PRAVITAS EORUM ADMIRANDA EST.** Senat. i. *amittenda est;* & alii duo *est admiranda;* Gueff. 7. *miranda.* vide Catil. c. lviii. n. 7. *Pravitas* est perversitas, sive quod a recto detortum. vide ad Cat. c. v. n. 1. & ibidem c. ii. n. 8. hos mores dixerat esse contra naturam. Cic. ii. de Fin. c. xviii. *Natura recta plus valet, quam prava ratio.*

CORPORIS GAUDIIS. Ventri atque somno dixerat Cat. c. ii. num. 8. 1. de Rep. Ord. c. vii. *omnis pecuniae & corporis gaudis, animo indulgens.* Claudian. ii. Stilic. v. 132. *Luxuries praedulce natum, quae dedita seniper Corporis arbitriis hebetat caligine sensus.* de ista pravitate pluribus Cic. Parad. i. c. iiii. & Senec. vii. Benef. c. ii.

PER LUXUM ATQUE IGNAVIAM AETATEM AGUNT. *Per luxum*, idem notat, ac *luxu* luxuriose, dictum ad Cat. c. xx. n. 9. *Phraem aetatem agere* illustravimus ad Cat. c. iv. num. 1. & xxxvii. n. 3. quibus adde quae ad eius librum finem sunt notata, & sic infra c. vi. n. 1. *pleraque tempora in venando agere.* male Senat. 2. *vitam agunt.*

NEQUE AMPLIUS ALIUD. Remens. 1. Struv. Gueff. 3. & 7. *aliquid.* sed vide c. i. n. 2. Rema. omittit voces *neque amplius;* Franc. habet 2. *neque clarius;* & sic Uratiz. 3. melius Gueff. 9. *aliud non scriptum, (& in Uratiz. 1. legas: neque amplius in n. m. aliud est)* quod vercor, ne ex citato l. transmigraverit. vide Catil. c. xxxix. extr.

incultu atque secordia torpescere sinunt: cum praesertim tam multae variaeque sint artes animi, quibus summa claritudo paratur.

CAP.

IN NATURA MORTALIUM EST. Guelf. 7. *in natura rerum mortalium est*. Waffius unum Cod. laudar, a quo abluerit Verbum Substantivum, quod in Uratid. 3. locum mutat. *in natura* notat *natura* est h. e. mortales natura nihil melius neque amplius habent. Sic infra cap. xxxii. num. 2. in illo magna vis animi erat. consulas notam ad Cat. cap. li. n. 42. Sed sine quatuor his vocibus aequae sententia constaret, ut apud Cic. 1. Parad. cap. iii. Tu, cum tibi deus dederit animus, quo nihil est praestantius, neque divinius, sic te ipse aspicias & prosterne, ut nihil inter te atque quadrupedem putes interesse?

INCULTU ATQUE SECORDIA. Guelf. 9. *incultus*; Fabric. l. a manu secunda: *inculti atque secordes*. Incultus est neglecta cultura, seu oppositum cultus, & dicitur pro incultione, si licet cum A. Gellio tale vocabulum fingere, ut illi xlii. cap. xix. peccatus quarti ordinis, quasi peccatio, recte latineque dicitur. Sic apud Lucret. l. v. 454. *incultus*. Tactus corporibus evolutis, intactus inani. & Plautus Mostell. Act. 1. Sc. ii. v. 64. Ego sum inultu factus nimio nequior. Sic in iussu infra c. xxxix. n. 3. *inconsultus* meo apud Plaut. Trin. Act. 1. Sc. ii. v. 130. & Noster Cat. cap. xv. n. 4. *incultu, tenebris, odore foeda atque terribilis facies*. In hos homines valet, quod Quinctili. 1. cap. xi. dixit: corporis cura mentem obruunt. Is h. e. xx. culturam ingenii cum agricultura comparat. Optime vero Epictetus c. lxiii. ἡ δὲ ψυχὴ (τὰ πρὶ τὸ σῶμα) μὲν ἐν ἀγροῖς ἀνατρέφεται. διὰ τὴν γαῖαν ἡ ψυχὴ τὸν ἐκτρέφει.

TORPESCERE SINUNT. Fabric. 1. *sepscere sinunt*. forte pro *hebescere*, quod habet Cat. cap. xii. n. 1. Sed *torpescere* recte illud dicitur, quod incultu corrumpitur & languescit, & per secordiam vim suam amittit. Cat. cap. xvi. n. 3. *ne per otium torpesceret manus*. ubi vide. Manilius iv. Astron. v. 818. *certos quasi delapsa per annos Nonnumquam cessant sterili torpentina motu*. Tacit. 1. Hist. cap. lxxi. *Ores non delictis, neque desidia torpescere*. A.

pulej. ix. Met. pag. 201. *Expectatione teterimarum formidinis torpidis*.

CUM PRAESERTIM. Fabric. 2. *praesertim*, cum, modo puerili. vide ad Cat. cap. lxi. num. 35.

TAM MULTAE V. Q. SINT ARTES ANIMI. Tam non legitur in Guelf. 12. & istam quidem particulam passim librarii inculcarunt, & sine ista Cat. cap. ii. extit. *sed in magna copia rerum aliud alii natura iter ostendit*. Sine non agnoscunt Remen. 1. & Struvianus: quod verbum alibi etiam omittitur. vide ad Cat. cap. li. n. 36. pro eo Eccard. & Guelf. 5. sunt; Fabric. 2. cum 1. m. *variaeque sint artes*, quibus animi summa claritudo paratur; Guelf. 6. *animus*, emendatum *animi*; sed Eccard. & Guelf. 11. *animi* delent: eosque audiendo esse putare. vide Cat. cap. ii. n. 4. & infra cap. x. exte.

QUIBUS SUMMA CLARITUDO PARATUR. Gu. 11. cum quibus. *Claritudo* vox Tacito in primis usitata: sed jam Cato apud Festum p. 358. *In maximum decus atque in excelsissimam claritudinem sublimavit*. quali extremitate bellitudinem dixit Verrius, eodem Fello auctore p. 49. Plautus ibidem p. 65. *Canitudinem*. apud Nonium cap. ii. n. 399. *Hilaritudinem*, qui n. 401. Accii *Honestitudinem* memorat, & num. 364. *Gracilitudinem* ejusdem, & aliorum *Aristudinem*, *Anxitudinem*, similia. adde Varron. iv. de L. L. Plaut. Capt. Act. 1. Sc. ii. v. 132. *macritudo*. Q. Claudius: *tanta sanctitudo sani est*; idque eleganter & significantius, quam si dixisset *sanctitas*, vel *sanctimonia*, censente A. Gellio xviii. cap. 11. adde quae Cic. de Nat. Deor. cap. xxxiv. de *beatitate*, & *bestitudine*. Noster Cat. cap. xiii. num. 2. *lassitudo*; cap. xvii. num. 5. & passim. *necessitudo* non sine vi dixit. Equidem illorum quaedam obsoleverunt: at *claritudo* diu obtinuit. habet apud Vellej. Pat. ii. cap. xi. xvii. cxxx. apud Boetium iii. bis una Prosa 11. item apud altos. Confer Daumii Epist. ad Reines. lx.

Verum ex his magistratus & imperia, postremo omnis cura rerum publicarum, minime mihi hac tempestate cupiunda videtur: quoniam neque virtuti honos datur; neque illi, quibus per frau-

CAP. III. 1. CURA AFRUM PUBLICARUM. Proprie, nullam partem ex variis reipublicae curis attingendam putat. Trebell. Pollio Valer. cap. III. Cui summam omnium bellicarum rerum agendarum commisit. Spartian. Adrian. cap. 2. Profectus in Gallias omnes causatus liberalitatibus subleuavit. Sed Noster etiam filios, matres familiarum ἀνδράγους dixit. vide ad Cat. cap. XLIII. num. 2. Remens. 1. Struv. & Guelf. 7. publicarum rerum, ordine inverso.

MINIME MIHI H. T. CUMFUNDA VID. Sic Codd. mallet tamen aliquis *competenda* reponere; quem nimis audacem esse, res clamat. In tali re ita loquuntur. Cic. pro Milon. cap. XVI. cupiditas consulatus. Id. XI. Phil. cap. X. effice, ne id, quod non cupas (provinciam) cupere videaris. 1. Fam. Ep. 1. ut Pompejus (nonnus restituendi regis) cupere videatur. Noster III. Hist. Epist. Pompeii: maiore studio, quam consilio, ad hoc bellum profectus sum. Bene autem hac tempestate: etsi multi fuerint, qui negabant, sapientem omnino ad temp. accedere. vide Gaisend. ad Diog. Laert. p. 1207. & 1478. alii tamen cum alia restrictione. Epicurus ait: non accedat ad temp. sapiens, nisi si quid intervenerit. Zenon ait: Accedat ad temp. nisi si quid impedierit. verbis Senecae de Otio Sap. cap. XXX. Est quaedam vis temporis; sed non sufficit otio. Verum cuius opera reip. nullo modo procedit, & qui turbas publicas quieto animo perfere nequit, is latenter et sibi vivere potest. Fuisse tamen etiam Philosophi, qui temp. gubernarent. vide Aelian. III. cap. XVII. VII. cap. XIV. & quae ibi viri docti. Ceterum haud inepte Guelferb. 9. omittit mihi.

NEQUE VIRTUTIS HONOS DATUR. Guelf. 1. honos habetur contra ceteros omnes Aufon. Sapient. in Cleobulo: Majorum meritis gloria non datur: Turpis saepe fama datur minoribus. Id. Profect. Epigr. XIV. Effer Aristarchi tibi gloria Zenodotique Graecorum antiquas si sequeretur honor. Eodem modo Florus 1. cap. III. Excipit Pompeium Numam Tullius Hostilius: cui in honorem virtutis regnum ultro datum. posses

ibi ex Jordane legere: cuius honor virtuti, per Εὐρύνομος. Honor autem signate de muneribus publicis. Livius XLII. cap. XXII. quo die novi magistratus iniuncti erant honorem. Capitolin. Marco cap. VI. Per eandem tempora curis tantis honoribus occuparetur --- studia cupidissime frequentavit. adde Cat. cap. XI. n. 2. & Senecam Epist. LXIV. ad fin. Interpretatur Zosimus 1. cap. V. ἀνδράγους TIMON ἀνδράγους τὸν παρὶς τοῦ ΑΡΧΩΝ ἐνέστατον.

NEQUE ILLI, QUIBUS PER FRAUDEM JUS FUIT. h. e. qui per laudem adepti sunt honorem. Implicant locum MSS. quidam vir, pio prius, qui quidem lapsus facillimus est. Remens. 2. cui concessum per fraudem jus fuit; Guelf. 2. is fuit; 3. is erat; Fabr. 2. is fuit; Vinar. 2. & Uratili. 2. concessum jus fuit; Senat. 2. & Heull. quibus per fraudem usus fuit. Unde tandem adparet dictionem jus fuit partim, partim quae sequitur, vocem tui has turbas excitasse. Ex hac enim cum aliquando extitisset tui, illud statim cum jus fuit conjungere nisi fuit, uti junguntur alia Verba cum illis Cat. cap. XXIX. extr. Verum intellige jus fuit honoris, & agnosce morem Sallusti, qui praeficit talibus nominibus delectatur, quod docuimus ad Cat. cap. XLVIII. n. 7. neque amplius potestatem faciendam. Confirmat maniliello Aufonius Caesar. Epigr. 1. Imperium binis fuerat solenne quod olim Consulibus, Caesar solus --- obtinuit. Sed breve jus regni, sola triceride gestum. Livius 1. cap. XLIX. Neque enim ad jus regni quidquam, praeter tui, habebat. Tacit. XIV. cap. 1. Adhibebat: venditata ab eo munera principis & adipiscendorum honorum jus. Dielsys v. cap. XVI. ibi namque ei fuisse cum ceteris doctibus jus regnique eandem potestatem fore. Claudian. III. Stilic. v. 263. O facies, necum thalami quae jura peras. Itaque jus honorum recte dicitur, & qui forte propter additum per fraudem nullum hic jus agnoscere veller, cogitet de potestate, eque & de illo Pedonis ad Livium de morte Drusi v. 46. Saevus (fortuna) & injustum jus sibi sola facit. Quomobrem ex edita lectione nihil mutandum, nisi quis Pronomen illi abicere voluerit, quod in hoc

fraudem jus fuit, tuti, aut eo magis honesti sunt. Nam vi quidem ^z regere patriam, aut parentes, quamquam & possis, & delicta corrigas,

hoc posito Noster omittit. vide ad Cat. cap. LV. num. 5. eo magis, quod pro eo in Guelferbert. 5. p. 9. & II. legatur illis. aut fuit; pro quo MSS. erat, sit, sit, aut alia exhibent.

TUTI, AUT EO MAGIS HONESTI SUNT. MSS. plurimi, etiam meliores ex nostris, Fabriciani, Basil. 1. Remens. 2. Senat. 1. alique utique tuti; Remens. 1. uti tuti: quod unde ortum sit, superiore annotatione diximus. Forte fuit initio aut tuti, aut eo magis b. f. Sed duo Codd. magis tuti; unus: eo magis tuti, aut honesti f. quae sunt correctorum commenta. nam magis additur secundo membro, ut Cat. cap. VII. num. 1. ubi similiter turbant edd. omnes. De honesto, pro honorato, adhibetur quaedam ad Cic. II. epist. XV. num. 3. a Ido Eum. XI. epist. III. num. 9. Nos in hac sententia sumus, ut te cupiamus in libera rep. magnam & honestum esse.

2. VI QUIDEM REGERE PATRIAM A. PARENTES. Remens. 1. omittit vi, quod est contra sententiam & contra Platonem, quem Noster expressit, & Cic. 1. Epist. IX. n. 44. Vim neque parenti neque patriae adferri oportere. Quare & Dio Cassius in Pertinace reprehendit minus temperatum illud emendandi studium, & contra Libr. LII. Augusti singularem hac in re prudentiam laudat. Porro interpretes fere parentes intelligunt vulgari notione, ex quibus orti sumus; per Platonem abstracti, ejus tamen similitudinem Crispus nullo modo sequitur. Intelligit qui parent, obediunt h. e. quos vulgo subditos vocant. vide ad Cat. cap. VI. num. 5. Coniungit cum patria illos, ut Cat. cap. LII. extr. facinora in civis patriamque. Crues dixit, quia ibi de civibus sceleratis, non, ut hic, de Imperantibus loquitur. sed & patria ibi ad urbem patriam bene refertur. Horatius III. Od. VI. v. 20. Hoc fonte derivata elades In patriam populumque fluxit, ubi, etiam si longam R. Bendeii animadversionem legeris, videbis tamen. rectissime patriam populumque coniungi, ut patria de urbe Romana, populus de ceteris Romano imperio parentibus intelligendum sit: sicuti alibi domi ut foris haud multum absumiliter dicere solent. vide notam ad Cat. cap. LII. n. 21. In hoc vero Sallustii loco patria non quidem praeferebatur, sed rempublicam h. e. qui temp. quomodocumque curant & partem imperii sustinent, denotat: cuius cum Romae sedes esset, non absimile nomen patriae sustinet. Mithridates de Ro-

manis IV. Hist. convenit olim sine patria, sine parentibus, posse conditis orbis terrarum, II. de Rep. Ord. Avaritia fama, pudicitia, liberis, patria atque parentibus scilicet. & Eadem Ep. ad fin. Quod si tecum patria atque parentes possent loqui, scilicet haec tibi dicerent. in quibus fere imperantes & parentes notari videas. Mallem denique & hoc loco patriam atque parentes. vide ad cap. LXXXII. n. 2.

QUAMQUAM & POSSIS. Quell. 10. & II. de lent & Tollus vero ad Aufonium insicite propositis substituere nititur. & possis intelligi vi regere. uti Cicero XIII. epist. XVI. n. 9. Nunc autem incensus studio verum tuarum, eas litteris Graecis mandare covebat, posse arbitror. Eleganter Albinovan. Eleg. II. v. 31. Major erat potuisse, tamen nec velle triumphos: Major res magnis abstulisse fuit. & Zenon Veron. Serm. LXIV. Unde dubium non est, legem non posse sine fide: fidem posse sine lege: post pauca sequitur verbum iustificari. & in ejusmodi quidem Syllepsis jacet idem Verbum infra c. LXIV. num. 3. ubi primum potuisset per negotia publica, facturum sese, quae peteret. ubi vide plura.

DELICTA CORRIGAS. Imperantium, civium malos mores emendes. sic delicta pro malefactis dixit Cat. cap. III. num. 2. & delinquere Eod. cap. LII. num. 26. Corrige optime intelligas ex Iudo illo apud Senec. de morte Claud. cap. IX. hic nobis curva corrigi; quod Plinius reddit: publicos mores emendabit. Terent. Adelphi. A. IV. Sc. III. v. 2. quod peccatum a nobis ortum est, corrigo. Phaedr. Prolog. II. v. 3. Corrigitur error mortalium, acutius se diligens industria. Quinctilian. Declam. III. Quis continebit militum? quis castrensium disciplinae praecipiet severitatem? quis te, imperator, majoribus curis districto, delicta militum coarcebit, Tribunis corruptoris peccatum corrigit.

IMPORTUNUM EST. Alienum & non conveniens cum vero regendi modo. Cic. pro Sext. cap. XIII. in. quid hoc homine faciat? aut quo civem importunum, aut quo poenis hostem sceleratum reserves? adde infra cap. XXXI. num. 21. de periculo C. Nepos. Attic. cap. VI. Honores non petit, cum ei patrem propter vel gratiam, vel dignitatem: quod neque peti more majorum, neque capi possent servatis legibus, in tam effusis ambibus largitionibus, neque regi resp. sine periculo, corruptis moribus.

Y. y. 2:

CUNE

gas, tamen importunum est: cum praesertim omnes rerum mutationes caedem, fugam, aliaque hostilia portantant; Frustra autem
 3 niti, neque aliud fatigando, nisi odium, quaerere, extremae de-
 4 mentiae est, nisi forte quem inhonesta & perniciofa lubido tenet, poten-

CUM PRESENTIM O. R. MUTATIONES. h. e. praesertim, cum, per Anastrophen. usitatissimam. vide ad cap. lxi. n. 35. Mutationes autem omnes periculosas. Hinc recte Alcibiades apud Thucyd. vi. cap. ii. eos tutissime agere censuit, qui quam minimum de moribus reip. mutare opus habeant.

ALIAQUE HOSTILIA PORTENDANT. Guelf. 10. pretendant; Francianus: portent. male. Glossa vetusta Senat. i. significans in futuro. sed cape cum effectu: ita certo secum ferant, ut certa clara signa malum quoddam adlatura credantur. vide ad Cat. cap. xxvi. n. 4. Pollio ad Cie. x. epist. xxii. n. ii. exercitum nec eorum periculorum metu, quae, victoribus illis, portendebantur, diminuisse voluit. Liv. xxviii. cap. v. hi omnes suis quisque viribus, quae pericula terra marique portenderentur, memorantes, auxilia regem orabant. de aliisque quid sentiam, saepe dictum est.

3. FRUSTRA AUTEM NITI. Ubi non valeas per vim mores publicos emendare, aut vim adhibere nolueris. Nisi absolute positum sensu exposcit ad regendum, ad corrigendum, de quo diximus ad Cat. cap. xvi. n. 5. Egregie illustrat locum Seneca de otio Sap. cap. xxx. Non nititur sapiens in supervacuum, nec se nihil profuturus intendit, si parum habebit auctoritatis & virum.

SE FATIGANDO. Provocabulum se omittunt Reimel. i. Eccard. & Struvianus; cumque his Hieronymus Praefat. in Eldam & Neem. *Frustra autem* (ut ait quidam) niti, neque aliud fatigando, nisi odium quaerere, cet. Sed Eccard. pro Verbo habet sciendo, & Guelf. 6. se forti gaudio, quibus verbum absolutum imposuit, quod eodem modo Noster adhibet infra cap. lxxiii. n. 2. neque novum est se subintelligi. Sic intelliguntur ne, te, vos; item tibi, sibi. vide ad Cat. cap. xx. extr. lviii. n. 1. & iii. Hist. Or. Macri n. 6.

ODIUM QUAEFERE. i. e. acquirere sibi. cap. iv. n. 2. id accidit Catoni, quod quaesitum est Cat. cap. lxi. n. 7. idem Cicero in Or. pro Sextio passim graviter docet, sed ita, ut tale odium pro rep. suscipiendum esse statuatur, ut cap. lxxv. & lxxvi. Egregia sunt, quae in hanc rem Seneca Epist. xiv. de evitacione odii, invidiae, contentus; ubi simul Catonem memorat, qui bellum civile sententia sua reprimere studuit,

eoque odium & summum contentum meruit, ut disputari tunc potuisset, inquit Seneca, *an illo tempore capefenda fuerit sapienti resp. dum sapienti opera non sit pendenda.*

EXTREMAE DEMENTIAE EST. Struvianus: *est extremae dementiae*; Incert. 2. plane respuit illud est, ex consuetudine Sallustii, ut infra cap. lxxii. extr. & alibi passim. Guelf. 2. extrema dementia, ab intripete, opinor. intelligitur vulgo opus, vel factum dementiae est. Noster infra cap. lxxxi. n. 1. quis stultitiae videbatur alienam rem periculo suo curare. ubi vide. Extremum dixit, quae est summa, pessima & maxima. Lacl. de mort. periculis. cap. v. Captivitatibus tamen suis ac servitutis extremae non invenit ultiora. Apulei. vii. Metam. p. 168. quodque cunctis est extremius, varias opinionones, immo contrarias nobis adhibeat. Id. de Hab. doct. Plat. p. 18. Sed illud postremae dementiae est, cum qui virtutis sublimiorem autem oculis vidit — tamen adhibuit se velis viriis. adde infra l. Hill. & Cat. cap. xxvi. extr.

4. NISI FORTE QUEM I. E. P. LUBIDO TENET. Nisi forte quando Noster usurpet, dixi ad Cat. cap. xx. necape, ubi aliquid vii praesumendum. Sic & Curt. v. cap. viii. n. 12. Licet honesta mente desinere: nisi forte satius est viriis exfessare arbitrant. Tacit. iv. Hist. cap. lxxiv. nisi forte moderata inspectione exspectatis. Hieronymus Epist. ad Vitalem de Salom. Nisi forte graeco bonius latinus sermo inter charitules oberrabit. Sic venerandae vetustatis Cod. MS. quem sub manibus habeo. alii & secunda. inibi nianus: oberraveris. vide ad Cat. cap. xx. n. 4. Seneca Ep. lxxiii. Nisi forte tam iniquum putas esse sapientem cet. Lubido tenet, ut Cat. cap. lxxiii. n. 18. sper tenet. infra cap. lxxi. n. 19. satietas tenet. Phaedr. v. Fab. v. 2. 2. favor mentes tenet. Liv. iii. cap. xv. cuncta civitas tenet. sic iterum ille cap. xvi. & alibi. adde infra cap. xvii. n. 7. de lubidine quidem Cat. cap. li. n. 3. dixerat, quod possideret animum: uti invadere Cat. cap. li. n. 5. incesserat, c. xiii. n. 2. aliis; quae tecum reputes, ut verus sensus teneat. Porro Guelf. i. perniciofa scribit, quomodo alibi; Franc. periculofo. Sed Guelf. 9. Vinar. 2. Struv. & Heuls. Nisi forte quae inhonesta cet. non quem, id quod eleganter exaudiatur, ut diximus ad Cat. cap. lviii. n. 18.

POTENT.

tentiae paucorum decus atque libertatem suam gratificari.

CAP. IV.

Ceterum ex aliis negotiis, quae ingenio exercentur, in primis magni usus est memoria rerum gestarum: cujus de virtute, quia multi dix-

POTENTIAE PAUCORUM. *Potencia* illis potentibus in rep. de quibus ad Cat. cap. xx. num. 7. sese addicendi, ut eorum gratia, auctoritate & potentia subnixus, aliquam partem in rep. teneas.

DECUS ATQUE LIB. SUAM. Guesf. 5. omittit suam, elegantius multo quam so. decus suum atque libertatem suam. Decus est manifeste Graecorum δῆξα; et si Cicero decurum Graecae πῆξος dici, docuerit 1. Olinc. cap. xxvii. Habitus nempe ille cuiusque vitae, qui cum opinione hominum de illa optime conveniat; inde vero gloria. Nostrates bene Anseben, vel Anglendighen. Ornatum vitae dixit Cicero, & ad omnem honestatem ita pertinere, ut statim sese tradidisset. Dein definiuit, quod sui consensum hominis excellentiam, h. e. si ad partes respicias, cupiunt statim conveniens & quavis persona dignum. Hinc idem cap. xxxi. ostendit, Catonem contra decus suum, h. e. contra famam vitae suae constantis & reipublicae consecratae facturum fuisse, si Caesari sese tradidisset. Postea decus magistratus & deus civitatis cap. xxxiv. exponit. Hinc Tacit. xii. Ann. cap. xlviii. paucis decus publicum enotat: plures intra differunt. & 1. Hist. cap. ult. de adfectoribus Princepum: vile jam decus publicum, quomodo & Vellei. ii. cap. xxi. Virg. ii. Georg. v. 40. O decus, o famae merito pars maxima nostrae Martenae, ubi Servius Horat. i. Od. i. v. 2. contulit; ad xi. Aen. v. 657. vero decus exponit nobilitatem, pulchritudinem, aut denique ornamentum. Cic. x. epist. xii. nu. ii. Verum decus in virtute positum, quae maxime illustratur magnis in rebus meritis. Curt. viii. cap. xi. num. 35. Regina non veniam modo, sed etiam pristinae fortunae impetravit decus 2. adpellata regina est. Nosler infra cap. xxxiii. num. i. Inguisba contra decus regum, cultu quam maxime miserabili, Romanum venit. Cat. xx. nu. 5. libertas, praeterea divitiae, decus, gloria in oculis sua. Liv. nu. 5. Catoni studium modestiae, decotis, sed maxime severitatis erat. Livii nu. 8. munieritis, vos divitias, decus, gloriam, praeterea libertatem atque patriam in dextris portare.

GRATIFICARI. Pro gratificandi, vide ad c. xxxix. n. 3. h. e. donandi, & tanquam rem gra-

tiam devovendi. cum utroque casu Cic. Fam. ep. x. num. 1. cur enim hoc tibi non gratificer. alibi.

CAP. IV. 1. ex iis negotiis. Omnes scripti impressique vetustiores: ex aliis negotiis, quod in recentioribus quibusdam edd. in Gruteriana & Wastiana perperam est mutatum. respicit Auctor ad cap. ii. extr. & praee aliis huius generis negotiis utilem esse memoriam rerum gestarum, docet. Aliis itaque tam ad excellentiam, quam ut distingueret a cura rerum, de qua c. iii. comparatum est. & huius quidem c. principium ita habet: Person ex iis magistratus cet. Vides quam putide iterum dixisset: ex iis negotiis.

INGENIO EXERCENTUR. Cat. cap. ii. num. 2. ingenium exercere. Cat. ix. num. 1. iurgia, discorsitas, similitudines exercere. & sic alibi. Dial. de Orat. cap. v. exercere attento. Sed cum utroque casu Phaedr. i. Fab. xxxi. v. 12. Exercere imperium saevius unguibus, quomodo & Curtius. vide Cat. cap. xxxviii. extr.

IN PRIMIS MAGNO USUI EST. Incert. 2. expungit Verbum Substantivum. usus est utilitas, ut diximus ad Cat. cap. li. nu. x. Caesare iv. Gail. c. xx. magno sub usui fore arbitrabamur. cum nota Davalii. Constructionem illustravimus ad Cat. cap. xxi. nu. 4.

MEMORIA RERUM GESTARUM. Cognitio & recordatio rerum gestarum h. e. historia. Livius vi. cap. 1. raras per eadem tempora litteras fuisse, una custodia fidelis memoriae rerum gestarum. Pollio Cic. x. epist. xxxii. nu. 6. Et quidem cur ageretur (commodia,) flevit, memoria rerum gestarum. adde Cie. v. de Fin. c. xix. alibi memoria dignum & similia. Sequior aetas non modo pro commemoratione, sed etiam pro historia & libris scriptis usurpavit. Apuleius de Mundo p. 72. Phidiam illum, probum quem scitorem fuisse italis memoria. Minuc. Fel. c. xxxi. Memoriae & tragoediae vestrae incassum gloriantur, quas vos libenter & legitis, & auditis. ubi plura Elmenhorstius.

2. CUJUS DE VIRTUTE, QUIA MULTI DIXER. Virtus est praestantia, efficacia & utilitas, quod Perizonius docuit in Aelian. x. Var. Hist. cap. xxii. & Curt. Vindic. p. 61. pro efficacia. Yy. 3. Plin.

dixere, praetereundum putq; simul, ne per insolentiam quis exi-
 3 stumet, memet, studium laudando, extollere. Atque ego credo fo-
 re, qui, quia decrevi procul a republica aetatem agere, tanto
 tam-

Plin. xxxvi. cap. ult. *carbo vires habere incipit resiliens, atque intensisse creditus majoris sit virtutis.* & sic de medicamentis, quae absolute *virtutes* adpellavit. Coel. Aurelian. iii. Acut. c. iv. extr. Efficaciam historiae mox memorat Crispus, & de illa vide Livii Praefat. Maxim. Tyr. Serm. xii. Cic. ii. de Orat. cap. ix. Senec. Epist. xcv. Polybii Praefat. cum nota Casauboni. Ceterum quod aliis adidire posset ex Cod. Bongarsii *multi multa dixere*, id Sallustianum non est. Plauto, Ciceroni, Terentio, Livio is modus decet, non Crispum. Denique Codd. nostri omnes cum vulgata incedunt.

PRÆTEREUNDUM PUTO. Puta *ducere*. Sic plane Treb. Pollio Claud. c. 1. de quo *ego idcirco reculare non parvi, quod alios scripseram ad-ede* notam ad Cat. c. iv. nu. d. unde vides ita distinctionem, ut posui ponendam esse, quod & alii Codd. & maxime Vinar. 2. confirmat, qui verba, *quia multi dixere*, uncinis inclusa exhibet. Struv. Acad. & Guelf. 7. *praetereundum esse puto*.

SISTE. Pro & cum quo & synonymis saepe coniungitur. Sed solitarium habemus Cat. c. xvii. extr. *Crassum cuiusvis operis voluisse contra illius potentiam crescere*; simul confusum cet. ibidem cap. xx. nu. 3. qui locus est geminus. Tacit. i. Hist. cap. 6. *magna illi ingenia cessere*; simul *veritas infusa*. adde xiv. Ann. c. xliii. Caesar iii. Civ. c. xliii. pro secundo adhibet, & subiungit tertio. Cic. v. Verr. cap. xxxii. *Committere igitur cum non fidelissimis hominibus voluit*: simul quod ab illa parte urbis *navibus ex alto aditus est*. Neque sollicitandus est Horatius i. Epist. vii. v. 95. *Vitae me reddo priori*; *Qui simul adpexit, quantum dimissa petitis Praesent, matroe redeat repetatque reliqua*, h. e. et ille, qui adpexit; nempe ego, qui adpexi — *fac ut redeam*. Ordo autem est: *ne quis existimet, me memet insolenter* (sic reddidit Hieronymus Praefat. ad L. de Nom. Ebr.) *extollere, dum studium meum laudo*. Ne quis interpositis vocabulis dissecantur, qualia adnotavit Bemley. ad Horat. Art. P. v. 461.

MEMET, STUDIUM MEUM LAUDANDO, EXTOLLERE. Sic distincta verba accipienda sunt, nec coniungenda *laudando extollere*. quod cum videret hoc loco alienum esse, Fabricianus i. scriba maluit *laudando* abicere. Intelligendum autem insuper me, quod penes Infinitivos frequentissime desideratur. & hoc voluit Guelf. i. *me me*; 2. *memet* & *studium*. Sed Remenfi. i.

nude me studium cet. & Fabric. t. inter lineas habet *memet*. Vide de illa Ellipsi Pronominis ad ea Cat. c. lii. n. 16. *eo magis refert, mihi atque vobis timere*. ubi vulgo legunt *memibi* cet. infra c. xiv. n. 1. *in vestra amicitia praesidia regni habiturum*. sic est in MS. probatissimo. vulgo *me habiturum*. iii. Hist. Or. Macri; *nisi quia vobismet ipsi per suffragia dominas destinatis*; & cum interim vos multitudine singulis habendos *suosque praeritis*. unde videas, quam viter Sallustius Pronomina iterare, quod alio etiam loco admonimus. Igitur pace tua factum arbitror, quod & *memet*, auctoritate MS. Struv. ubi locum mutat, & Guelf. 6. & 12. in quibus nusquam est, deleverim. & si forte haesitas, adi notam ad Cat. c. xxv. n. 1. & li. n. 4. & mox nu. 4.

STUDIUM. Absolute dixit pro studio circa memoriam rerum gestarum. Sicut de aliis studiis praecise posuit Terent. Phorm. Prolog. v. 19. *ille ad fumeum hunc a studio studium rejicere*. Phaedrus Epilog. ii. v. 13. *si nostrum studium ad ames pervenit tuas*. Caecina Cic. vi. ep. vii. num. 8. *tot malis cum vincit, tum fructum studium scribendi, quid dignum aurihus aut probabile potest adferre*. Nollet Cat. c. iv. nu. 2. *Sed a quo incepto studio me ambitio mala detinuerat*.

3. ATQUE. Servit occupationi & notat & vero, & tamen. Sic accipit Donatus ea Terent. Andr. Act. i. Sc. iii. v. 20. *Mibi quidem bene non sit verosimile*; Atque illis commentum placet. Idem Adelphi. Act. i. Sc. i. v. 15. *Atque ex me hoc natus non est, sed ex fratre*. Argute, inquit Acron apud Charit. ii. nam per hanc Coniunctionem transitum fecit ad narrationem. quae vero sub Donati nomine circumferretur interpretatio, ea sic habet: *Quasi dicas ex me non est, & sic adscior; quid pateret, si genuissem*. Vulgo eo loco Argui legunt. Propert. iii. eleg. xx. extr. *Sen moriar fato, non sperfractus amore*; Atque erit illa mihi mortis *bonesta dies*. Cic. i. Offic. cap. xlv. addidit tamen, quod in his compositis particulis haud novum. xii. Fam. epist. xxtii. nu. 6. *in qua tuam vitam saepe doleo, quod nullam pariem fer actorem sanae & saluae resp. gustare potuisti*. Atque antea quidem sperare saltem licebat: *nunc etiam id creptum est*. Nollet i. de Rep. Ord. c. vi. in. Atque ego scio, quam aspera hunc res in principio futura sit. adde Cat. c. li. nu. 35. & lii. nu. 31.

CAEDO FORÈ. Vinar. 2. Guelf. 10. & Ursini. 2. *quaf-*

tamque utili labori meo nomen inertiae imponant: certe, quibus maxima industria videtur, salutare plebem, & convivii gratiam quaerere. Qui si reputaverint, & quibus ego temporibus magistratus adeptus sum, & quales viri idem adsequi nequiverint, & postea quae genera hominum in senatum pervenerint; profecto existimabunt,

quosdam credo fore; 3. quosdam fore homines; Guelf. 9. 11. Incert. 1. fore homines: Remen. 1. fore eos; Guelf. 7. tales fore eos; Eccard. fore aliquos homines. Has nugas ne poeniteat adspexisse; indico sunt, quomodo in alia etiam loca quosdam, aliquos & similia pervenerint. vide Cat. cap. 11. num. 33. & junge infra cap. lxxxv. nu. 12. Nam Latinis fuerunt, qui; Sont, qui & alia talia sunt frequentissima. Mox qui deficit Fabric. 1. Guelf. 1. Franc. & Struv. propter similitudinem primae syllabae in qua.

TAMQUE UTILI LABORI MEO. Senat. 2. & Heuss. tam honesto tamque utili, Incertae sedes est meo in Guelf. 11. Franc. & Struv. sed Fabric. 1. penitus expulit. bonum factum!

NOMEN INERTIAE IMPONANT. Guelf. 3. imponant; 7. imponant; Senat. 2. & Heuss. ponant. Justin. xlii. cap. xv. Nomen illi impostum Habidus. Ovid. Art. Am. iii. v. 411. Nunc edoceat sine honore iocent: operataque doctis Cura vigili Musis nomen inertis habet. Cic. 11. de Finib. cap. xxxiv. Sed iustitiam animo non habet maximas artes, quibus qui carebant, inertes a majoribus nominabantur. & Plinius quidem 1. ep. iv. studia sua quietem & inertiam vocat. Sed Cic. xv. ep. iv. nu. 43. eodem, quo Noster, modo iniectus est illi nomini. adde 11. Offic. cap. 1.

QUIBUS MAXIMA INDUSTRIA VIDETUR. Eleganter Guelf. 5. omittit vocem maxima, industriam enim opponit inertiae.

SALUTARE PLEBEM. Guelf. 6. salutari a plebe, contra mentem Auctoris; qui propter honores in rep. pressabant plebem, etiam nomenclatore adhibito. ita nempe docet candidatos Q. Cicerone de petit. Conf. cap. vii. Livius xxxiii. cap. iv. Hinc Senatores, amissa dignitatis libertatisque memoria, plebem adulari, salutare, benigne invitare, apparatus accipere epulis cet. Id. iii. cap. xiv. Nihil eisdem illis placidius erat, benigne salutare, adloqui plebis homines, domum invitare, adesse in foro.

CONVIVII GRATIAM QUALITER. Aliquot ex nostris libris in eorum, quod non raro seculo Casu accendere solet. Mos autem ille ad invaluerat, ut omnes, qui magistratus aut sa-

cerdotia adflectabant, quasi ex necessitate caenis, epulis aut viscerationibus eo naterentur. vide Plin. x. cap. x. Cic. 11. Offic. cap. xvi. Sed Franc. & Uratist. 2. habent gloriam quaerere; Uratist. 3. gloriam atque gratiam quaerere: quibus dubio procul ob oculos verlabatur locus ex Cat. c. 1. n. 3. ubi gloriam quaerere recte scripserat. Quaerere autem quanta vi dixerit Noster, patet ex Cat. cap. 11. num. 6. Sic alibi sunt, opes, consilium quaerere. infra cap. lxxxv. nu. 20. quae ego plurimum meis laboribus atque periculis quaesivi. Livius xxv. c. vi. tantum distat, ut nulla ignominia in exercitiis quaeretur. ibi vide Sigonius & Gronovium. Justin. v. c. xi. quaerentes apud Cynum gratiam, & apud Xerxem, vi vicissit, veniae patrocinia. Id. xiii. c. iii. qui potentiam ex vulgi adulatione quaerentes, militibus consentiunt, nempe & pro studeo, & pro adquirendo passim ponitur, quod illa exempla offendunt.

4. QUI SI REPUTAVERINT. Eandem formam habes apud Corn. Nepot. Praefat. nu. 4.

MAGISTRATUM ADEPTUS SIM. Scripti nostri adeptus sunt: praeter Guelf. 1. & 5. Eccard. & Uratist. 1. in quibus tamen partim vocula scapellum passa est. Sensus ipse pro sum militat, cuius partes arripui, cum saepius notatum sit, Crispum in tali permutatione delicias facere. Sic & Coelius ep. 1. num. 4. & quemadmodum actum sit, & quae existimatio secuta, quaeque de eo sses est, diligenter ibi perscribamus. adde notam ad Cic. xii. epist. 11. num. 7. & Cl. Ducker. ad Flor. 11. c. xv. num. 3. Supra pro & quibus habent Fabric. 2. Acad. Senat. Uratist. 1. Struv. Franc. Guelf. 6. & 10. ex quibus 1 sed Guelf. 9. neutrum. Praeterea Uratist. 2. Vinar. 2. Incert. 1. Guelf. 10. & 11. magistratus: quod mihi ab Sallustio profectum esse videtur, sed ab imperitis vel propter proximum idem, vel alia de causa immutatum.

QUAE GENERA HOMINUM IN SENAT. PERV. Guelf. 9. in senatu; 6. pervenerunt: nimirum propter sum, ob quam causam alii etiam nequiverunt scripserant. Quae genera pro quales. Sed sic infra cap. xci. extr. genus hominum libris. Lamprid. Severo cap. xv. quos imperius ille Helioababalus ex genere hominum turpissimo provenerat. Caelius autem maxime dignos, indi-

bunt, me magis merito, quam ignavia, iudicium animi mutavisse, majusque commodum ex otio meo, quam ex aliorum negotiis reipublicae venturum. Nam saepe audiui, Q. Maxumum, P. Scipionem, praeterea civitatis nostrae praeclaros viros solitos ita dicere, CUM MAJORUM IMAGINES INTUERENTUR, VEHEMENTISSIME SIBI ANIMUM AD VIRTUTEM ACCENDI. Scili-

Indignos in senatum legit & incondita quadam multitudine civitatem onerabat. Dio testis XLIII. p. 227. & Cic. vi. Fam. ep. xviii.

EXISTIMABUNT, ME MAGIS MERITO. Guelf. 5. & a prima manu Fabric. t. existimabunt; Guelf. 9. & Senat. 2. magis me merito; alii me merito magis: alius concursus ejusdem syllabae formidolosus fuit, cum tamen dixerit Cat. cap. xli. num. 1. in incerto. Tibullus. eleg. 1. v. 62. *Mollis in inculta sit nubi formosus homo*. ubi, & ad Propertium elegantissimus Brockhufius quaedam alia notavit. Sic modo nu. 3. & cap. xxxv. nihil. qui quia. Nihil tamen muto. C. Nepos Attic. cap. xv. *Ex quo judicari poterat, non inertia, sed iudicio fugisse reip. procuratorem*. Guelf. 6. & 9. quam ignaviam. acute, & forsitan vere.

JUDICIUM ANIMI MEI MUTAVISSE. Guelf. 9. *judicium meum mutavisse*; ti. & 12. *mei animi*; Struv. a prima manu: *judicium me animi mutavisse*. Sed verissime Eccardianus: *judicium animi mutavisse*, quod ex num. 2. poteris confirmare. Mutationem iudicii ex n. 2. sed magis ex Cat. c. iii. n. 3. dicere poteris.

QUAM EX ALIORUM NEGOTIIS REIP. VENTURUM. Fabric. 2. ex illorum negotiis, quae etiam Cat. cap. li. num. 26. permutantur. Guelf. 9. *aliorum negotio*. Seneca Ot. Sap. c. xxxii. *Invenimus, quemadmodum plures quos illorum hominibus profuerit, quam aliorum discursus et sudes*. adde de Brev. Vit. cap. xi. xii. cet. Plin. i. epist. ix. *O dulce otium honestumque, ac parne omni negotio pulchrius*. Plura Cicero i. Offic. c. xlii. & Basil. *Repud. vacuare*. c. lvi. *negotio lapsisse videtur Hieronymus Praefat. ii. in Job. magis utile quid ex otio meo ecclesiis Christi venturum ratus, quam ex aliorum negotio*. Sed is ea aetate vivebat, qua jam coeperant aequalia omnia reddere: itaque propter otio dedit negotio. Ab ea cura Noltrum esse vacuum, dictum ad Cat. c. xli. extr. reip. notat terminum, cui obveniat, uti Cat. c. iii. nu. 1. & iii. Hult. Ot. Macti: *ita pugnatu et vincitur paucis*. Hieron. Praef. in Proverb. ut vobis pessimum nostrum desudet ingenium, & mox: *quasi aut nequam sit, me vobis esurientibus et aliis laborare*. adde infra cap. ciii. nu. 2. Plaut.

Capt. A. iii. Sc. iv. v. 18. *et illis isti, qui sperantur, morbus interdum venit*. infra cap. viii. extr. *ultra illi et gloriam, et regnum venturum*. Cic. ii. Verr. cap. xiv. *huic hereditas venit testamento propinqui sui*. quomodo iste aliquoties.

5. NAM SAEPÉ AUDIUI. MSS. constanter: *saepé ego audiui*: quod editores propterea non admittere voluerunt, quia aliquoties hoc cap. iteratur, qualia tamen & alibi observare poteris. vide notam ad Cat. cap. xliii. num. 3. Plures autem Q. Fabii Maximi, plures etiam P. Scipiones rebus suis gelis et praeclaris factis nomen gloriisque adepti sunt: quos eo Nolter maxime nominavit, quod de majorum imaginibus loquitur, quorum famam filii aequare admissi sunt.

PRÆTEREA CIVITATIS NOSTRAE P. VIROS. Viros inter versus haeret in Fabric. i. vide ad Cat. li. nu. 19. Fabric. 2. *praeter eos civ. n.* alios *praefatos viros*, ita nempe sensus poscebat. Nihilominus Cat. cap. xlvii. num. 1. dixerat P. Antonium, multos praeterea in ea conjunctione esse, tibi similiter in MS. additum est alios. ibi videbis, esse proprie: et praefatos viros praeter eos. unde bene alios omittitur. Sic et infra cap. lxxxv. num. 40. *Nam ex parente meo et ex sanctis viris ita accipi*. sic est in membranarum probatissimis. Vulgo edunt: et ex aliis sanctis viris.

SOLITOS ITA DICERE. De ita abundante dixi ad Cat. cap. xiv. num. 7.

MAJORUM IMAGINES. Quas habebant inatrio positas. vide cap. lxxxv. nu. 10.

VERO, SIBI AN. AD VIRTUTEM ACCENDI. Gu. 9. *vehementissimum*; Remens. i. omittit *sibi*. *Accendere* saepe Sallustius. vide Cat. cap. xx. n. 6. Sed etiam *accendere ad quid*. Sic eod. cap. xlii. nu. 4. *Haec juveni ad facinora incendebat*. Silius iv. v. 169. *dum simulacra cornu argue in praelia mentes accendit, renovatque viros ad vulnera cantu*. infra c. xlii. nu. 16. *quam illi ad dominationem accendi sunt*. Apulj. xi. Metam. p. 266. *Sic anxius et in proventum prosperiorem attonitus, templi matutinas apertiones opperiebat*, adde cap. vi. nu. 3.

Scilicet non ceram illam, neque figuram tantam vim in sese habere; 6 sed memoria rerum gestarum eam flammam egregiis viris in pectore crescere, neque prius sedari, quam virtus eorum famam atque gloriam adaequaverit. At contra, quis est omnium his moribus, quin 7 divitiis & sumptibus, non probitate neque industria cum majoribus suis contendat? etiam homines novi, qui antea per virtutem so-

6. SCILICET—HABERE. H. e. scire licet habere, crescere, sedari; quod usitatus dicimus: *scilicet habet, crescit, sedatur*. Nam hoc Salustii iudicium est, non Fabiorum, nec Scipionum: qui nimis arrogantes erant, si semetipsi egregios viros adpellicent. Sic infra c. xxi. n. *vultu corporis pariter atque animo varius: quae scilicet tacente ipso oculis pectoris patefecisse*, ubi vide.

NON CERAM ILLAM. Vinar. 2. *neque ceram illam*. Ceram intelligit, ex qua imagines formatae. Ovid. t. Fast. v. 591. *Perlege dispositas genefsa per avia ceras; Contigerunt nulli nomina tanto viro*. Plin. xxv. c. ii. *Expressa ceram singulis disponebantur armaris, quae comitantentur gentilibus funera*. Senat. 2. *tantam vim, ut accenderentur, in sese habere*.

EAM FLAMMAM EGREGIIS VIRIS IN P. CRESCERE. Fabric. 1. scripserat antiquo more *flamma*: sed ecce ortus est aliquis corrector, qui erasa littera l tentavit *famam*. *Flamma* est arder ille mentis ad virtutem. dixerat enim accendi animum. Sic de amore Catullus Carm. xgvi. *Cum vesana meos corvoret flamma medullas*. & Tacitus saepiuscule *flammare* pro inflammare, & accendere. *Viris* dixit pro virorum, qua constructione Justin. 1. c. t. *intra suam cuique patriam regna sinebantur*. Livius xl. c. xxxii. unde illis *servor*, Romanis *animas crevis*, vide notam ad Cat. c. xi. n. 4. & mox infra ad c. vii. n. 4. De vi autem ista egregie testatur exemplum Caesaris ingemiscens, cum Alexandri imaginem adspiceret. vide Sueton. Caesar. c. vi. & Galenus Protrepe. ad art. unum illum nobilitatis fructum esse existimat, quod domesticum ad emulationem exemplum habemus, de qua pulchra Gruterus ad Liv. x. c. xxxi. adde Sulpic. Sev. de Vit. Mart. c. i. Gregor. Nyssen. Or. de Vita Moysi & c. it. in Psalm. Ambros. 11. de Offic. cap. ult. Senat. 2. *sed memoriam r. g. ea flamma egi. &c.*

QUAM VIRTUS FORUM FAMAM. Quam virtus intellige egregiorum illorum virorum. Librarii vero qui *virtus* eorum coniungebant, addiderunt *maiorum*: nempe Remen. l. Uratist. 5. Guef. 3. to. & ti. habent *gloriam maiorem adaequaveris*. Sed eorum majores denotat. Ita

fere Catil. cap. li. num. 8. *sin magnitudo sceleris omnium ingenia exasperat*, ubi alia adnotavi. Perperam autem Claccionius vocem *virtus* omitti & *adaequaveris* legi mallet: ceteri hoc posterius perscriptum est in Uratist. 3. & Eccardiano, dictum enim pro *virtute adaequaveris*: quod genus passim obvium. vide ad Cat. c. xxxiii. num. 5. & infra c. lxxv. num. 4.

7. QUIS EST OMNIUM HIS MORIBUS. Hac tempestate cum hi mores invaluerunt. h. e. moribus huius temporis, qua vi Pronomen demonstrativum hoc apud Livium, Cicetorem, Plautum legitur, ut dixi ad Cic. ii. ep. v. n. i. Petron. Sat. c. xlv. *Si perferas haec annona, casulas meas vendam*, cum nota Burmanni. Noster Catil. c. lviii. num. 14. *Quia illa feda atque intoleranda viris videbantur, haec fedi qui deceveritis*. Seneca Epist. xcvi. *quidquam fuisse corruptius illis moribus credis, quibus libido non sacris inhiberi, non iudiciis poterat*, adde Muret. xv. Var. Lesi. c. xiii. Cuius id in aperto erit, qui cogitaverit, eo, hoc, ad id locorum etiam a vulgo huiusmodi notione usurpari: & quae supra num. 4. scripserat Noster, & proximum antea non alium sensum recipiunt. Ceterum Struv. Guef. 6. & 9. off abiecerunt.

QUIN DIVITIIS ET SUMPTIBUS. Quin est in Senat. t. Basil. 1. Fabricianis, Uratist. t. Struvian. & aliquot Guelferbytanis. Ceteri qui non uti erratum Catil. cap. xxxv. n. 3. Incert. t. Franc. & Guef. 7. qui non de divitiis, quem lapsum animadvertimus Catil. cap. liv. num. 6. mox contendam habet Eccardianus. non male.

ETIAM HOMINES NOVI. Quos descripsimus Cat. c. xxxiii. n. 6.

QUI ANTEA PER VIRTUTEM. Struv. & Guef. 10. omittunt *antea*; propterea, quod non sequitur nunc. Eodem errore induit Guef. 7. infra nunc *furtim* scribit. Sic t. Hist. Or. Philippi num. 6. *Artem erat Lepidus laevo cum paucis scariis* — nunc *proconsole cum imperio*. Sic ibi optimi Codd. vulgo: *at tunc erat Lepidus* &c.

soliti erant nobilitatem anteverire, furtim & per latrocinia potius (quam bonis artibus) ad imperia & honores nituntur. proinde quasi praetura & consulatus, atque alia omnia huiusmodi per se ipsa clara, magnifica sint; ac non perinde habeantur, ut eorum, qui

FURTIM ET PER LATROCINIA POTIUS. Vinn. 2. *furtim quasi*; Uratist. 2. & Guelf. 10. & quasi per latrocinia, ut mollirent verba. Sed talia non curat Crispus, ut notatum ad Cat. c. x. n. 6. Latrocinia nempe notant malas artes, fraudes & infidias, quod observavit Graevius ad Cic. pro S. Rosc. Am. c. xxi. *conficere, huc ea spe venisse, quod putares hic latrocinium, non iudicium futurum*, addo Eckbert. adv. Cathar. Serm. ti. Non enim nisi furtive, & quasi per latrocinium acquisitis in partem vestram animas miserorum.

QUAM BONIS ARTIBUS. Remens. 1. haec: potius, quam bonis artibus, retineat, ut venosum sit, Sallustium tantum scripsisse: *furtim ac per latrocinia potius ad imperia & honores nituntur*. Alterum enim & satis exprimitur supra, ubi dixerat per virtutem, & Noster alique lectori potius intelligendum relinquunt, quod nullius intellectum fugere potest, exempla quaedam habes ad Cat. c. xvi. n. 3.

AD IMPERIA ET HONORES NITUNTUR. Ecard. ad imp. ad honores nituntur; in Francii MS. desiderantur illa & honores. utrumque conjungit Cat. c. xi. n. 2. nam gloriam, honorem, imperium bonum, ignavum atque sibi exoptant: sed ille vera via nititur, huc quae bonae artes desunt, dolis atque fallaciis contendit.

8. PROINDE QUASI. Scripti plerique perinde, ita ut via Basil. 1. Senat. 2. Heuff. Uratist. 2. & 3. cum Guelf. 1. & 3. nominare queam, qui habeant proinde, de facili harum particularum consensione diamus ad Catil. cap. xii. extr. proinde quasi injuriam facere, id demum esset imperio uti; eademque confunduntur apud Corn. Nep. Alcibi. c. vi. num. 1. Quintilian. v. cap. ix. pag. 393. & alibi Senat. 2. Praeterea quasi, qui eo Proinde suspensum reddit.

PRÆTURA ET CONSULATUS. Struv. & Guelf. 12. negligunt Copulam. Haec autem, ut honoratissima in libera rep. nomina, pro maximis dignitatibus sigillatim adduxit. Boetius iii. Prof. iv. Atqui praetura, magna olim potestas, nunc inane nomen est, & senatoris censuræ gravis sarcina.

ATQUE ALIA OMNIA HUIUSCEMODI. Struv. alioque omnia &c. alia non comparat in Acad. Sed Uratist. 1. Guelf. 8. & 10. omittunt omnia. nihil puto vitii in lectione recepta, praeterquam

quod atque male sanum est. vide ad cap. ii. num. 2.

PER SE IPSA. Uratist. 1. & Guelf. 12. confodiunt ipsa; ordinem tantum novat Guelf. 2. per se ipsa ipsa. Cic. ii. epist. iii. n. 6. Si res verba desideraret, ac non per se ipsa loqueretur. Id. vi. ep. x. n. 8. apam per me ipse & moliar, cum ibi notatis. Id. pro Murena cap. xiv. Ceterae tamen virtutes ipsae per se multum valent. Liv. iii. c. vi. ut per se ipsi Heronici cum Latinis res suas intendant, & munus vigiliarum senatoris per se ipsi obstant. Seneca Epist. acit. ideo virtus ad illum per se ipsa satis est. Noster infra c. xiv. n. 4. Sed quoniam parum ista per se ipsa probitas est. adde cap. acvi. n. 2.

CLARA ET MAGNIFICA SINT. Haud inficere Basil. 1. clara, magnifica sint, sine copula; uti alii infra c. xvii. n. 1. Africam invito habuerit Gaetuli & Libyes, asperi, inculti. ubi vide. Sed Dictys ii. c. xix. Ignorant autem duces multis vastatis atque expugnatis regionibus, ipsi clari atque magnifici, ingenti nomine, per diversa loca, quasi de industria, eodem tempore ad exercitum remeare. Verbo sunt quid debeatur, prudens lector videbit.

AC NON PERINDE HABEANTUR, UT. Perinde sint, talia & tam clara ac magnifica. vide ad Cat. c. 1. n. 4. Terent. Heaut. A. i. Sc. ii. v. 3. 1. Atque haec perinde sunt, ut illius animus, qui illa possidet. Et cum his maxime Verbis quaedam Particulae, ut recte, ita, contra, bene, latius, facile, frequenter pro Adjectivis ponuntur. Boetius ii. Prof. vi. ita fit, ut non virtutibus ex dignitate; sed ex virtute dignitatis honor accedat. Liv. xxvi. c. xii. In magistratu contemnerat, qui non sibi honorem adiecit, sed indignitate sua vim ac ius magistratus, quoniam gerebat, dimisisset. Seneca ad Helv. c. xiii. ignominia illa praeturae & consulatus fuit, quibus ex Catone honor habebatur. & ita sere de eodem Catone Valer. Max. vii. c. v. extr. Iustini. vi. c. viii. de Epaminonda: honores ita gessit, ut ornamentum non accipere, sed dare ipsi dignitati videretur. Eadem Herodian. ii. c. xiii. n. 17.

UT EORUM, QUI EA SUSTINENT, VIRTUS EST. Fabric. 1. a primo librario: qui ea tenentur; secundus fecit: qui ea tenent, quod etiam in Uratist. 1. legitur. Senat. 2. ut eorum, ac quae sustinent, v. e. Sed ea recte abiicit Incert. 2. quale

qui sustinent, virtus est. Verum ego liberius altiusque processi, 2
dum me civitatis morum piget taedetque. nunc ad inceptum re-
deo.

C A P. V.

Bellum scripturus sum, quod populus Romanus cum Jugurtha, 1
rege Numidarum gessit: primum quia magnum & atrox,
variaeque victoria fuit; dein quia tum primum superbiae nobilitatis

quale mendum sustulimus Cat. c. viii. num. 4. Ita eorum, qui fecere, virtus tanta habetur: ubi vulgo legebant: qui ea fecere. Sed uti hoc loco, sic infra loquitur c. xviii. n. 5. quia neque materia in agitur, neque ab Hispanis emundis, aut mutandi copia erat. adde Cat. c. xxxv. num. 3.

9. VERUM EGO LIBERIUS ALTIUSQUE PRO-
CESSE. Gueff. 12. Ego vero liberius; 7. omittit ego; 9. & Uratilis. 3. liberius atque altius. Imitatur Sulpic. Sev. t. c. xxiii. Sed longius, quam volui, egressus sum, dum me temporum nostrorum piget taedetque. Ad inceptum redon, longius illi, quod Nostro altius: sicuti alibi supra, ex alto repetere.

PIGET TAEDETQUE. Gueff. 5. pigetque taedetque: Verum 3. neglexit taedetque. Sed tuetur bene Sulpicius & Mamertus 1. apud Wallium. Salvianus vii. Excessi paulisper coeptum sermonis ordinem, rei indignitate compulsi.

AD INCEPTUM REDDO. Et tamen in id non-
dum erat ingressus, inquit Muretus. Imo cum inciperet scribere, ingrediebatur Historiam belli Jugurthini, ad quam ex diverticulo nunc vere redit. Sed haec alibi valeant. novimus Re in compositione saepe idem esse, quod De; & Verba idem composita pro simplicibus usurari. Sic dicimus eo rediit, & Cicero. 1. Att. ep. xiv. nunc ut ad privata redcam: & epist. xvi. ut jam quibus quibus revertar. neque tamen supra aliquid de iis rebus dixerat. Sic seferre pro ferre pro Rose. Comoed. c. vi. Recalcat nostro Tiberina fluente sanguine, pro calcat inquit Charis. iv. pag. 241. Coelius epist. xiv. num. 7. Sic illi iam amores & invidiosa conjunctio non ad occultum recedit obprobrium. Tercio. Andr. A. iiii. Scii. Nunc tibi renuncio; ubi Donatus: Re syllaba apud veteres interdum abundas, ut modo renuncio pro nuncio, & Cicero: renunciatur mihi. Livius xli. c. xlv. Agnum larva manu, dextra fuscum retinens. Resurgere & Recipere, simplicis notione, advocat Acidalius ad Vellej. ii. c. vii.

& in his Siliij. v. 223. tantum cavetur Mors reditura metu, non aliter, quam ventura sumendum esse, censet D. Heinicus. Denique Dares Phryg. Praefat. extr. Sed bellum ista, nunc ad sollicitum revertamur. adde infra cap. xii. extr.

CAP. V. 1. BELLUM SCRIPTURUS SUM. Vide super hoc iudicium Livij ad Cat. c. iv. num. 4.

VARIAQUE VICTORIA FUIT. Struvianus particulam que accepit demum ab secunda manu, & similis positus est vi. Hist. Or. Cottae n. 3. in libris vultis. Gueff. 6. magna & atrox: scilicet ut omnia similiter currebant: sed vide c. lxi. extr. bellum varia victoria, ut ibi Numida ingenio infuso. Varie dicitur, quae apud Jugurtham modo, modo apud Romanos fuit ut Jull. iv. c. ii. diuque varia victoriae tyrannis dimicatum, & Gueff. t. Uratilis. 1. atque Fabric. 2. variaeque fuit victoria: sed Gueff. 4. omnium optime fuit omisit. uti c. iii. n. 3. & infra c. lxxiii. extr.

DEIN, QUIA TUM PRIMUM. Quidam deinde; sed Acad. Rement. 1. & Gueff. 3. ac 12. debine, porro plerique tunc primum: cum tamen & dein, & tum Saltus sit. Gueff. 6. neglexit quia: quod haud raro Latini omittunt, & eadem forma legebatur Cat. c. ix. n. 5. Quorum verum documenta haec habeo, quod in bello sapienter vindicatum est — in pace vero beneficiis magis, quam metu imperium agitabam. Sed nos ibi auctoritate MSS. dedimus: in pace vero quod beneficiis &c. Liv. c. xl. sed & injurias dolor stimulat: & quia gravior ultor cadis, si superesset, Rex futurus erat, quam privatus: tum, Servio occiso, quemcumque alium generum delegisset, eundem regni haeredem futurum videbatur. qui locus frustra sollicitatur; nec sollicitatus esset, si scriberet: tum, quia Servio occiso &c. Tacit. xiv. Ann. c. xliii. neque sum adversatus. Non quia dubitarem — Simul quidquid hoc in nobis auctoritatis est, crebris

- 2 tatis obviam itum est. quae contentio divina & humana cuncta permiscuit, eoque vecordiae processit, uti studiis civilibus bellum at-
- 3 que vastitas Italiae finem faceret. Sed priusquam hujuscemodi rei

contradictionibus destruendum non existimabam. pro simul, quia non existimabam.

SUPERBIAE NOBILITATIS OBVIAM ITUM EST. per Tribunos non minus, vide c. xxx. seqq. quam per Marium, vide c. lxxxiv. seq. Sed Fabric. i. Basil. i. Vinar. a. Senat. i. Remens. i. Incerti, Struv. Franc. Uratilis. 3. Ecard. Gu. 2. 3. 4. 6. 7. 9. 10. 11. 12. hi omnes habent obviam est: quod etiam omnes Codd. habent, tamen semetipsum prodit, ut illi aetati familiare, qua librarii plerique vixerunt, nempe Sidon. v. epist. i. nisi tamen coepit falsissia vis obviet. Lupus Ferrarientis ep. xxiv. quamquam paratissimam habere voluntatem, inbecillitati tamen obviare non potuit, & huius classis multo plures. Vidimus & Catilin. c. xxxv. n. 2. recognoscere 3 c. xliii. num. 3. protelare eiusdem generis errores. Crispi autem aetas obviam iudicavit, pro resillere, contra niti, Einbultum: & sic aemuli etiam Sallustii loquuntur. Dielsy II. c. xxix. pr. Quae postquam Agamemnon accepit, obviam cunctationem sententis ire pergit. & 1. c. xix. ut malo obviam proferret. Noster autem ipse saepius, ut c. xiv. exte. xxxi. n. 4. &c.

2. QUAERENTIO. Sic solent Latini & Nomina, & Verba praemissa explanare, ut hic contentio illustrat Verbum obviam itum est. Justin. xviii. c. xii. impneret, quae aetas etiam hostium misericordiam provocat, aris admovebant, add. Catil. cap. ii. n. i. & li. n. 42. de Verbis haec habet. Cat. c. xliiii. num. 4. 5. Fulvia de Catilinae conjuratione quae quoque modo audierat compluribus narravit. Ea res in primis studia hominum accendit. c. xxiv. n. 1. Igitur consules declarantur M. Tullius & C. Antonius. quod factum primo popularis conjurationis concussit. Sed adposuit infra c. xxxvii. num. 2. P. Lucullus & L. Annus Tribuni pl. resistens collegis continuare magistratum nitebantur: quae dissensio tenet anni concitiam impedire. Lapius itaque est librarius Fabric. i. cum scriberet: quae conditio.

DIVINA ET HUMANA CUNCTA PERMISCUIT. Gruteri vox cuncta a mala manu videtur; tueri L. Vassius ex formula. vide ad Cat. c. xi. n. 6. Noltri omnes fervant, praeter Uratilis. ubi in margine legitur.

STUDIIS CIVILIBUS. Partibus, factionum diffidiis, infra c. lxxiii. n. 3. ceterum in utroque magis studia partium, quam bona aut mala sua

moderata. add. Cat. c. li. n. 13. Cic. pro Marcello c. x. non enim consilii solum & studiis; sed armis etiam & castris diffidebamus, cum nota Abramii.

BELLUM ATQUE VASTITAS ITALIAE FINEM FAC. h. e. ut non prius finirentur, nisi bello & vastitate Italiae, bellum & vastitas finit, uti infra & apud alios non desinit, & c. lxxv. n. 4. spes pacis impellit. Cat. c. xxxv. cum alienis numeribus liberalitas Orestillae perficeretur, cum ibi notatis. ut & ad c. lxi. n. 22. & cap. xxxvii. n. 5. quos flagitium, aut facinus domo expulerat. Livius xxiv. c. xxxi. Nox cordibus finem fecit. Vastitas Italiae facta per tot caedes atque fugas in bellis civilibus. Pollio Cic. x. epist. xxxiii. num. 2. tamen postmodum necesse est dolere, cum vastitate Italiae respexerint. Livius III. c. vi. hostis peris indeinfectus in agros Romanos; etiam sine belli injuria vastatos. morbo enim sequebantur. cap. vii. quid in vallo ac deserto agro inter tabernaculorum horumque tentis seveant. Tandem faceres est in MSS. vetustioribus omnibus; pauci, quibus non ea commendatio, & eod. quaedam vulgares: faceres. Sed Catil. cap. xiii. num. 1.

3. INITIUM EXPEDIO. Profero, propono, explano. Terent. Eunuch. A. iv. Sc. iv. v. 172. agendum, hoc mihi expedi: primum, unde habet istam vestem? Plautus Amphitr. Acl. v. Sc. i. v. 99. Agendum expedi. Apulei. ad Asclep. p. 80. Sed nunc vobis expedium, quae coeferam, p. 89. Si ego solis & paucis hoc proderis, dignum est hunc propositi atque expedire tractatum. add. notam ad Cat. c. iv. num. 3. Cic. iii. ep. xiii. n. 5. Itaque quemadmodum expedium exitum huius institutus orationis, non reperio. Glossa itaque est, quod habet Uratilis i. priusquam hujuscemodi initium faciam, quod tamen confirmat, haud inepte Guelf. ii. abiectione rei. Sed Basil. i. Vinar. a. Incerti; Uratilis. a. & 3. Franc. Struv. Senatoris, Heussi. Remens. i. Guelf. 4. 7. 9. 11. habent expedium; alterum ex suis MSS. protulit Rivius (quibus ceteri ex nostris adfuerunt) probavitque Ciceronis exemplis.

AD COGNOSCEND. OMNIA ILLUSTRIA MAGIS. Haec omnia illustria desunt Gu. a. malle prius magis expelleretur, uti Cat. c. vii. n. 1. pro illustria Struv. habet illustria; sed editum pro varia lectione, quod notat expressa, clara, ut bodie.

rei initium expeditio, pauca supra repetam; quo ad cognoscendum omnia illustria magis, magisque in aperto sint. Bello Punico secundo, quo dux Carthaginiensium Hannibal, post magnitudinem nominis Romani, Italiae opes maxime adtriverat; Mafinissa rex Numidarum, in amicitia receptus a P. Scipione, cui postea Africano cognomen ex virtute fuit, multa & praeclara rei mi-

hodie loquuntur. Cic. i. epist. vii. *haec profecto videri, quanto expressiora quantoque illustriora futura sint.* A. Gellius vii. c. xiv. extr. *Unumquodque autem genus, ut dixerunt, cum casto pudiceque ornatur, fit illustrius: cuius fucatur atque praelinitur, fit praefigiosum.*

MAGISQUE IN APERTO SINT. H. c. aperta, quod aliquis litterator hic potius scripserit, quoniam illustria praecellit; sed contra solet Crispus. vide vi. Hist. Ot. Cottae n. 4. & ad Cat. c. ix. n. 3. Tacitus prelo sequitur Agric. c. 7. *apud viros aetate memoratu digna prooium, nescipage in aperto erat.* Livius Praefat. *fit in tanta scriptorum turba mea fama in obscuro sit.* Idem it. c. viii. *eum exilis haud in facili esset.* ubi vide Gronovium, ut & ad c. x. nisi dum in integro res sit: ubi vulgo legerant integritas, adde quae notamus ad Cat. c. xli. n. 1. & c. lxi. n. 6.

4. DUX CARTHAGINIENSIVM HANNIBAL. Hannibal scribitur Fabrician, Incerti, Remensis, Basilensis, Senatorii, Uratilis. 1. Academ. Guelf. 1. a. 3. & 5. Sed Vin. 2. Struv. & Uratilis. 2. Hannibal; ceteri Annibal, aut, uti Eoccard. Uratilis. 3. Guelf. 4. 10. & 12. Annibal. Aspiratam tamen vides in optimis fervari, quam & servandam esse censent viri docti. vide Drackenb. ad Sil. 1. v. 39. de vocabulo Carthaginiensium monui ad Cat. c. li. n. 6.

POST MAGNITUDINEM NOMINIS ROM. Nescio, cur turbent Interpretes. intellige simpliciter: postquam Romani magni facti, & resp. ad eam magnitudinem excreverat. Nam aeterea saepe tanto graves, immo graviores elades perpessi sunt, inprimis a Gallis. Dictio est vulgata, & talis illa C. Nepot. Attic. c. ix. *neque post calamitatem versuram facere potuit.* Noster Catilin. cap. xviii. num. 8. *post condidit urbem Romanam possessionem faciens.* adde omnino iocra cap. xxxvi. num. 3. & cap. lv. num. 4.

MAFINISSA, REX NUMIDARUM. Sic nomen scribitur in optimis nostris Codd. idque in membranis vetustissimis apud Livium xxv. c. xxxiv. offendit Gronovius; & tamen xxiv. cap. xlix. ediderunt Mafinissa, ubi in vet. lib. Sigonius esse ait Mafinissa, ut Graeci solent. adde Voss.

ad Valer. Max. 1. c. 1. extr. 2. Drackenb. ad Sil. xvi. v. 117. & Docker. ad Flor. ii. cap. xv. num. 3. Guelf. 9. & 10. scribunt Mafinissa, & quod idem est, 10. Struv. Franc. & Uratilis. 3. Mafinissa. De hoc ita Liv. xxix. c. xxix. *Ceterum eum longe maximus omnium aetatis suae regum hic fuerit, plurimumque rem Romanam juverit: operae pretium videtur excedere paululum ad enarrandum, quam varia fortuna usus sit in amittendo recuperandaque paterno regno.* lege quae sequuntur ibidem. Justin. xxviii. c. vi. *Nullus apud eos unquam, quam Mafinissae, regis Numidarum haberi merita.* adde Appianum, Polybium, Cicero. Somn. Scip. cap. 1. alios.

IN AMICITIAM RECEPTUS. Basil. 1. Fabric. 1. libri vetustissimi, ut & Uratilis. 3. Guelf. 6. & 11. *in amicitia receptus*, de qua costructione pluribus dixi ad Cat. c. xlii. n. 3. quumque ex melioribus libris hic revocavi, cum c. 1. Hist. constanter legatur: *quum in gratia plerique concesserant.* & alia ex veteribus memorat Gifan. ad Lucret. p. 359.

CUI POSTEA AFRICANO COGN. EX VIRTUTE fuit. Meminit Horatius iv. Od. viii. v. 17. *Non incendia Carthaginis impiae, Ejus qui domita nomen ab Africa Lucretius reddis.* adde Epod. ix. v. 25. Silius xvii. v. 627. *Devictae referens primus cognomina terrae.* eam alii duces ante illum tantum a devictis urbibus cognomina gerebant. adde Livium xxx. c. xlv. Ceterum Fabric. 2. & Guelf. 10. cui postea Africanus cognomen ex virtute fuit: quod est contra morem Clasicorum, de quo bene Gronov. ad Liv. 1. c. 1. adde & Heinsum ac Drackenb. ad ea Silii xi. v. 58. *Pacuvio fuit haud obscurum criminis nomen.* Liv. xxv. c. 11. *Andilis curulis fuit eo anno cum M. Cornelio Cethego P. Cornelius Scipio, cui post Africano fuit cognomen.* Apulejus Florid. pag. 343. *Alexandro illi, longe omnium excellentissima regi, cui ex rebus actis & auctis cognomenatum Magno inditum est.* id breviter Noller ex virtute, quae tantas res patravat.

COGNOMEN EX VIRTUTE FUIT. Soli ex MSS. nostris Incerti agnomen praefertur, ut vulgo etiam numerare solent. Sed auctoribus P.

militaris facinora fecerat: ob quae, victis Carthaginienfibus & capto Syphace, cuius in Africa magnum atque late imperium valuit, populus Romanus quascumque urbis & agros manu ceperat, regi dono dedit. Igitur amicitia Masinissae bona atque honesta nobis perman-

Cornelius Scipio nomen est; hinc illud cognomen recte dicitur. Sic locutus vidimus Livium, Silium, Apulejum: sic & Vellej. ii. c. xv. L. Metellus Numidici filius, qui meritis cognomen Pii consecutus erat; & Frontin. de Aquaed. p. 14. ed. Poleni: ab Appio Claudio, cui postea Caeco fuit cognomen, ceteri. neque proflus aliter umquam Latini ex Clafibus. vide Lil. Gyrallum Dialogismo iv.

PRAECLARA REI MILITARIS FACINORA EFCEBAT. Guelf. 2. facinora in margine saltem exhibet; eum tamen facinora facere, Nostro sit familiare illique omnino aetatis. vide ad Catil. c. vii. n. 6. Hic vero multa & praecleara rei militaris non incommode scriberetur, qua de re notavimus quaedam ad Cat. c. lxi. n. 4. Nihil tamen mutandum cenfeo: neque adeo Guelf. 3. auscultandum, qui rei militaris omisit. Cat. c. lxi. n. 2. quae populus R. domi militisaeque, mari atque terra praecleara facinora fecit. Liv. v. c. xli. Resque militiae ita prospere percreverunt. Sed hic dicitur pro in re militari, h. e. quod infra c. xlii. n. 5. occurrit militaria facinora. Cic. pro Murena c. x. rei militaris virtus praeflat ceteris omnibus.

CAPTO SYPHACE. In scriptis aliquot est Syphace, quod in huius generis vocabulis haud rarum. Syphax rex Numidiae, cuius caput Cirtha, apud Liv. xxiv. c. xlviii. quomodo captus sit. Idem descripsit xxx. c. xii. Appian. Punic. pag. 6. seqq.

MAGNUM ATQUE LATE IMPERIUM VALUIT. Vinat. 2. Urais. 2. & Guelf. 6. magnum atque latum, idque secunda manus refingere voluit in Guelf. 2. Sed Senat. 2. & Heuff. magnum imperium late valuit. Difficilis fuit bonis viris compositio magnum atque late, Nominis & Adverbi: qua tamen usus est Cic. xiii. ep. lxx. n. 2. ut intelligeres, me non vulgare, nec ambitiose scribere, ubi vide notata. de Masinissa Liv. xlii. c. xlix. ut jam non adpareret, latius regnum opulentiusque, quam accepisset, facturum. cum adnotatis Gronovii. Petron. Carm. Civ. v. 85. Adspice late Luxuriam spoliorum, & censum in damna firentem. Silius xv. v. 92. idem adspice, late Florentes quondam luxus quas vertit urbes. Unde valuit elegantius positum esse adparet pro fuit, quod pro var. lect. habet Ecd. Virg. iii. Aen. v. 537. Quatuor hi primos enim equos in gramine vidi tendentes campum

late. Seneca Epist. lxxxvii. late possidet, sed nullum debet. Horat. ii. Od. ii. v. 9. Latius regnes avidum donando Spiritum, quam si cet. Solet autem Noster aliique verbum Substantivum in aliud efficacius commutare, de quo dixi ad Cic. iv. epist. ix. n. 13. xv. epist. vi. n. 1. & infra ad c. cx. xxi.

ET AGROS MANU CEPERAT. Urais. 3. Guelf. 7. & 11. & quascumque agros. Manu capere est vi bellica occupare, quod Cat. c. vii. n. 7. pagando capere. citavit locum Brockhus. ad Propert. iii. eleg. xvi. v. 5. sed inter alia non adeo accommodata meliora dabit Ducker. ad Flor. i. c. i. n. 10. Itaque matronas a finitimis petitis: quis non impetrabantur, manu capta sunt. qui locus recte habet. Claudian. iii. Rapt. v. 203. Non repetam, quae sita manu secum habeto Quisquis est. Id. B. Get. v. 143. Tres potius superas ducet, frengique foveantem castrando, victricem manu, victricemque relegat, pro quacumque violentia dicitur, quod vides ex c. xxxi. n. 18. & c. cvi. n. 8.

REGI DONO DEDIT. Laudat istud Claudian. iii. Silic. v. 185. Quoties dono concessit amicis Regibus Aesonio quæstas sanguine terras? de hac vero donatione inspicendus Liv. xxx. c. xv. & xlii.

5. AMICITIA M. BONA HONESTAQUE NOB. P. De hac amicitia Liv. xxv. c. xxxv. Masinissa erat juvenis eo tempore socius Carthaginienfium, quem deinde clarum potentemque Romanus fecit amicitia. bona signate de Masinissae amicitia. Flor. ii. c. xv. n. 4. frequens autem Masinissae fides servitabat, sed huc dono socium regi servabatur. Sed & de aliis sociis Livius xxiv. c. xlviii. Tum primam, ut pro bonis & fidelibus sociis facerent, oravit. Sed distincte verba capiendi sunt. Bona dicitur Masinissae amicitia, quod vera atque utilis esset Romanis. Imitatur in eo suum Thucyd. i. c. xxxiii. princ. Γενόμενός ἐστιν ἄνθρωπος ΚΑΛῆς ἡ συμῆχια καὶ ὥσπερ ἐν ἡμετέροις ἔστιν. Honestas, quod Romani illam honoraverint. Claudian. Olybr. v. 261. Semper honoratus n. his celebrabitur undis Iste dicit. & Archetypon Thucydides iii. c. xxxix. ἀνέβησαν οἱ πόλεως, καὶ ΤΙΜΩΜΕΝΟΙ ἐστὶν οἱ πόλεως καὶ πόλις cet. jungit eadem Noster infra cap. lxxxv. n. 49. nisi boni honestique vitam exigerent. Permanfit etiam tempus & durationem denotat, ut apud Dicl. n. c. xlii. extr. fide-

mansit : imperii vitaeque ejus finis idem fuit. Dein Micipsa filius 6
regnum solus obtinuit, Mastanabale & Gulussa fratribus morbo ab-
sumtis. Is Adherbalem & Hiempfalem ex sese genuit; Jugurtham- 7
que,

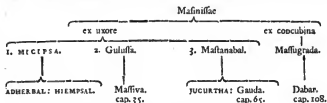
les atque amicissimi nobis ad hoc tempus per-
manferant.

SED IMPERIUM. Guelf. 7. *sed fere imperii*; 6. *sed imperia*; Franc. *sed vitae imperitiae*; Fabric. 2. *sed & imperii*; Struv. *sed imperii vitae ejus*; Caste & vere Guelf. 3. *imperii vitaeque*, sine particula adferativa, ut Cat. c. xx. n. 11. infra c. xiv. n. 5. adde notam ad Cat. c. xviii. extr.

IMPERII VITAEQUE FINIS IDEM FUIT. Absurde interpretantur: *usque ad mortem imperium venimus*; quod Sallustius dicere non debuit. nam qui vitam amittit, cum inter vivos imperium tenere nemo facile credet. Sed hic sensus est: imperium in donatas urbes atque agros non translatum esse ad filios, sed cum vita Masinissae defuisse. Micipsa enim in Numidia tantum sua regnavit, Cirtam autem reliquamque Syphacis Numidiam Romani in provinciam

formam tederunt. Apulei. Apolog. pag. 289. *Negue hoc eo dixi, quo me patriae more porneret, est adhuc Syphacis oppidum effraus. quo tamen viro ad Masinissam regem concessimus, movere populi R. ac deinceps veteranorum militum novo condita, splendidissima colonia sumus.* Eadem latinitate Seneca l. Clem. c. iv. idemque huic urbi dominandi finis erit, qui patendi fuerit. Ovid. 11. Fast. v. 683. *Gentibus est aliis tellus data limite certo; Romanae spatium est nobis & ovis idem.* Claudian. iv. Hon. v. 154. *Vitam tibi censulit idem Imperiumque dies.* Gunther. Ligut. x. v. 37. *Occubuit bellumque simul utramque reliquit.*

6. DEINDE MICIPSA FILIUS. Fabriciani, Remens. 2. Uratist. 1. & Guelf. 1. *dein*, quod est Sallustianum. Remens. 1. & Guelf. 11. *deinceps*. Filii autem in hoc Jugurthae bello memorantur sequentes

aliud Masinissae familiae stemma vide apud Sigon. ad Liv. xxix. c. xxxi. ex hoc nostro partim supplendum, partim emendandum.

SOLUS. Ex xlv. Masinissae filius, auctor Eutropius iv. c. v. d. 5. plures filios habuisse illegitimos, quibus multa donaverit, tres vero tantum ex matrimonio, scribit Appian. Pun. pag. 63. Ita vero inter legitimos regnum divisum, ut Micipsa, natu diaximo adlignaretur Cirta regia; Gulussae belli pacisque cura committeretur; Mastanabal, natu minimus, controversiarum inter subditos finendarum acciperet judicium. Idem pag. 64.

MASTANABALE. Sic Basil. 1. & Guelf. 1. Ceteri *Mastanabales* aut, quod legitur in Guelf. 6. 10. 12. Struv. Senat. 2. Heuff. & Uratist. 3. *Mastanabale*; Senat. 1. *Mastanabale*; mox *Mastanabilis*. Sed editum firmat Appianus.

GULUSSA. Scripti quidam *Gulusa*; Appia-

nus *Tardone*; alii *Gulusses*. vide Reinef. ad Class. iii. Inscript. lxx.

MORBO ASSUMTIS. Livius 111. c. ix. morbo assumptis *prae anno consuevit*. Id. xxvii. c. ix. *Alios in acie occidi, alios morbo absumi.* Tacit. 11. Ann. c. iv. *morbo fortuito absumto.*

7. IS ATHERBALEM ET HIEMPSALEM. Varie nomen *Adherbalis* scribitur in libris vetustis. Fabric. 1. Basil. 1. Vinar. 2. Acad. Uratist. 1. Guelf. 1. 2. 3. & 5. *Adherbalem*; Fabric. 2. *Atherbalem*; Guelf. 4. *Adherbal* modo, modo *Adherbal*, atque sic legitur in Guelf. 7. 9. 10. 11. Heuff. Senat. 2. Uratist. 2. & 3. sed Guelf. 6. *Adherbal*, *Atherbal*, *Adherbal*. Apud Florum 11. c. vi. in libb. vet. *Adherbal* & *Adherbal* legitur: sed apud Eutrop. iv. c. xi. *Adherbalis* ediderunt, ubi Metaphrastes *Αδερβαλ*. Sed etiam Flori l. c. & 111. c. 1. item apud Liv. Ep. lxiii. lxxv.

que, Mastanabalis fratris filium, quem Masinissa, quod ortus ex concubina erat, privatum reliquerat, eodem cultu, quo liberos suos, domi habuit.

CAP.

LXIV. Claudian. B. Gild. v. 408. Aurel. Vict. Vir. Illustr. c. LXVI. *Adherbalem* viti docti scripserunt; quod & originem proprius videtur. Senat. a. hoc quidem loco *Adherbalem*.

EX SESE GENUIT. Guelf. d. *ex sese*; alii: *ex se*. infra c. LXXXV. n. 16. *Ac si jam ex patribus Albini, aut Bestiae quateri posset, mene, an illos ex se gigni maluerim*. Liv. XXIV. c. XVIII. *quae velut distinctis morbis aegra corpora ex se gignunt*, de muliere Sulpicius Cic. IV. epist. v. n. 6. *an ut ea liberos ex sese pareret*, adde hic IV. Hist. Epist. Mithrid. n. 9. Dietsys I. c. IX. *Elethram natam, quam ex Jove gravidam Dardanium genuisse*, ex quo *Tros* — *quem Tyndari*, ex quo *ipsa genita videretur, patrem constitueret*. Justin. XXXVI. c. IV. n. 6. *erat ex Eumene Aristonius non iusto matrimonio, sed ex pellice Ephestia citbaristae ejusdem filia genitus*. Plin. I. epist. XIV. *eligam juvenem, ex quo nasci nepotes Aruleno Rustico deceat*, quae eo comparavi, ut adpareret, frustra vulgo differentias in his dictionibus constitui.

QUEM MASINISSA. Glareanus ait, esse quoddam, qui Provocabulum *quem* ad *Mastanabalem* referunt, quod est contra historiae fidem. Appianus enim discrete *Mastanabalem* legitimis *Masinissae* filius adnumerat. Neque facile quem inducat aliter sentiendum, quod *Mastanabalis* proprius sit nomen, quam *Jugurthae*: cum Latini non tam positiui vocabulorum, quam sensum, argumentum & sermonis nexum in relatione respicere soleant, de quo exempla adduxi infra ad c. XVIII. n. 9.

QUOD ORTUS EX CONCURBINA ERAT. Hic infra c. XI. n. 3. *Hiempsal Jugurtham despicit*. Dares c. IV. *nam erant & alii filii ex concubinis nati*, c. VI. *& omnes filios, qui ex concubinis nati erant*. vid. infra c. LXXX. n. 6. 7.

PRIVATUM RELIQUERAT. Basil. I. a prima manu, & Senat. a. *privatum*; Incert. I. *privatum regno*, quomodo interpret in Ecardiano; Franc. & Guelf. II. *privatum a regno*. Sed hi

quidem a Verbo *privus* istud vocabulum deduxisse videntur, cum potius sit Nomen, quod opponitur alioquin *publico*. Inter ceteros enim legitimos filios regnum partiverat, sed illegitimus tam suis, quam suorum filiis munera tantum quaedam concessit, teste Appiano. Justin. II. c. X. *Namque Artemenem primum quidem Dario, sed privato provenisse, se regi primum natum*. — *Huc accedere, quod Artemenes non parre tantum, sed & matre privatae adhibe fortunae, avo quoque materno privato procreatus sit*. Nostros dicunt *ninem abscondentes* (*apennagiten*) *Heru*. Sed Basil. I. Fabriciani, *Romenfes*, Acad. Incert. a. Senat. I. Struv. Uratist. I. 3. Guelf. 3. §. 6. 7. 10. *dereliqueras*: quod unde in tot Codd. irrepperit Guelf. 2. & 12. produnt, qui primitus *dereliqueras*, *re* nempe & de alibi etiam in MSS. permutantur. Inde librarius quidam utramque lectionem de & *reliqueras* notare voluit, cuius moris mentio facta Cat. c. XXX. n. 3. & XLVII. n. 1, passimque alibi. hinc *dereliqueras* prognatum, quod locus hic non patitur. Similiter lapsi sunt librarii Catil. c. XIX. extr.

EODEM CULTU-DOMI HABUIT. Simpliciter infra c. LXXXV. n. 34. *colere*, hinc *cultus* omnem educationem, victum & amicum comprehendit. Interpretatur Dietsys t. c. I. *Attens miseratione aetatis secum eos habuerat, neque minus, quam regius, educaverat*. *Habere* Jullin. XI. c. IX. *aesque haberi, ut reginas, praecipit*. adde Cat. c. XI. n. 5. Melai. c. VIII. *ex his, qui tam confusa parentum eorum passum incertique nascuntur, quos pro suis colant, formae similitudine agnoscunt*. ubi similem Hieronymi locum Ciacconius & Vossius laudant. Cum Nostro incedit Spartian. Severo c. IX. *Filius Nigri post hoc, quos suorum liberos cultu habuerat, in exsilium cum matre misit*. adde Cat. c. XIII. n. 3. Cic. pro Flacco c. XII. *cum in privatibus rebus suisque sumptibus minimo contenti tenuissimo cultu viverent*.

CAP.

CAP. VI.

Qui ubi primum adolevit, pollens viribus, decora facie, sed multo maxime ingenio validus, non se luxu, neque inertiae corrumpendum dedit; sed, uti mos gentis illius est, equitare, jaculari, cursu cum aequalibus certare: & cum omnis gloria anteiret, omnibus tamen carus esse: ad hoc pleraque tempora in venando agere, leonem atque alias feras primus, aut in primis ferire: plurimum

CAP. VI. I. DECORA FACIE. Non decorus, uti tamen pollens, validus. vide ad cap. LVII. extr. & ad Cat. cap. XVIII. n. 4. male Uratist. a. decorata facie. DiClyst. cap. XIV. His in primis adolescentiae annis, procerus, decora facie, studio rerum bellicarum omnes jam tum viroque & gloria superabat. Facies autem & decus etiam corporis magnos viros commendat. vide Tacit. II. Ann. c. XIII. I. Hist. cap. VII. & Justin. XIII. cap. I. DiClyst. II. c. IV. procerus corpore, ac pollens viribus, adde Bernard. Realin. Annot. cap. XIV.

MULTO MAXIME — VALIDUS. Guelf. 9. multo magis, qui unus ex omni numero iniecit; Levius enim Senat. a. multo maximo. Noster Cat. cap. XXXVI. num. 4. Ea tempestate mihi imperium populi R. multo maxime mirabile visum. ubi plura.

NON SE LUXU NEQUE INERTIAE CORR. DEPIT. Hanc antiquam scripturam, quam bene vindicavit Rivius, tuentur ex nostris Fabriciani, Basil. I. Franc. Uratist. a. Guelf. 5. & 9. Ceteri luxui, quomodo Diomedes citat: Guelf. 4. luxuriae, ut est ad Macrobium. Sed luxu posses sexto Casu accipere, pro luxu corrumpendum: itaque diverſi Casus copularentur, ut in iis, quae produximus ad Cat. cap. XXXIII. n. I. Sed Rivius capit pro luxui antiqua Declinatione, de qua plura A. Gellius IV. cap. XVI. Plancus Cic. I. epist. XXIV. num. 6. non enim magna subsidia resp. habet expedita, quibus subito impetu ad latrocinia parricidarum refultat. Cic. XIII. epist. XXXI. extr. ut intelligat, hanc sibi commendationem magno usu atque adjuvamento fuisse. Caesar VI. Gall. cap. XLII. questus, ne mirum quidem casu locum relinqui debuisset. Virg. IV. Georg. v. 198. Quod nec concubitu indulgent, nec corpora segnes In Venerem solvant. qui ea terminatione frequentissime atitur. Apulej. VII. Met. pag. 205. Boni ergo & optime consules, si luctu legitimo miserrimae feminae necessarium concesseris tempus. Ceterum similes mores eleganter depingit Clau-

dian. tit. Hon. v. 39. seqq. Stat. IV. Silv. v.

MOS GENTIS ILLIUS EST. Illius non uno in scriptis Codd. loco ponitur; optime autem subintelligeretur. gentis non sincerum visitur in Guelf. 9. Et Eccard. omittit vocem mos. Morem hunc Numidarum exemplo Masinissae cognosces apud Livium & Appianum, adde Cic. pro R. Dejotaro cap. X. Plaut. Mostell. Act. I. Sc. II. v. 73. & Herodian. VII. cap. IX.

CURSU CUM AEQUALIBUS CERTARE. Justin. XXXVII. cap. IV. Non in vacationibus, sed exercitationibus; nec inter sodales, sed inter aequales aut equo aut cursu, aut viribus contendebat.

ET CUM OMNIS GLORIA ANTEIRET. Fabric. I. vox gloria inter versus a recenti manu adpicta est, & dubito valde, an ea umquam a Sallustio perſcripta sit hoc loco: etsi Caesar I. Civ. cap. XXXII. se vero, ut opibus anteire studeat, sic iustitia & aequitate velle superare. Codex aliquis apud I. Walsium: cum gloria ante omnis ires, & sic in exemplari deprehendisse videtur Academ. vide Cat. cap. V. n. 4. & cap. LIII. n. 3. Artes autem, quibus Jugurtha, cum omnes anteiret, ut omnibus tamen carus esset, obtinuerit, vide apud Terent. A. I. Sc. I. v. 35. Sed Guelf. I. esset; Guelf. 5. Heuff. Senat. 2. Uratist. 3. erat; Eccard. omittit Verbum istud: rectius in Guelf. 6. tamen non legitur, vide infra ad c. XXXV. n. 9. Sed si & deleveris, omnino elegantior est oratio, si cum Eccard. erat simul ejicitur.

PLERAQUE TEMPORA IN VENANDO AGERE. In omisit primitus Guelf. 12. tempora agere dixit, uti aeternam, vitam agere. vide Cat. cap. XXXVII. num. 6. Livius XI. cap. XXIII. His anxius curis cum aliquot menses egisset. Cicero: agere unum diem bene, vel male ex praecceptis sapientum. Mox Guelf. 10. Incert. I. & Remens. I. leones: scilicet propter ferat. dixi cap. IV. n. 4.

AUT IN PRIMIS FERIRE. Guelf. 7. tres priores voces male praeterit. in primis ferit qui

A a a secun-

2. *rimum facere, minimum ipse de se loqui. Quibus rebus Micipsa tamen initio laetus fuerat, existumans virtutem Jugurthae regno suo gloriae fore: tamen, postquam hominem adolescentem, exacta sua aetate, parvis liberis, magis magisque crescere intellegit, vehementer negotio permotus, multa cum animo suoolvebat.*

Terre-

secundo aut tertio loco h. e. post primum fecit, vide Cat. cap. 12. num. Sequor aetas inter primos dixit, Dictys II. cap. 111. *atque ita omnino primi, aut inter primos bellantes*. D. Bernhard. Epist. ccv. ad Ludovic. Reg. Regum primus, aut certe inter primos *valui se sequentium* — obviasti. adde Juret. ad Symmach. 2. epistol. xvi. & ubi haec jam praecpta video, ad Paneg. x. cap. 2. pag. 686. 687.

PLURIMUM FACERE, MINIMUM IPSE D. 2. l. Guelf. 4. omittit priora plurimum facere, quod tamen in spatio interlinearum postea est additum. Nobis ista satis probantur: sed in eo haesito, quod Guelf. II. & Uratist. 3. habent *minime*. delibrio nempe, an & hic tale quid lateat, quod obvium fuit cap. v. num. 4. Porro Franc. & Uratist. 2. habent *de se ipso*; Uratist. 1. expungit *et de ipse*, quos partim ex ad Cat. cap. xx. n. 6. partim ad El. cap. xxxii. num. 1. adnotatis bene refutabis. Sed Fabric. 2. *de se ipse*, quem positum aliquis praefertendum existimaret. Struv. omisit &, habetque *facere, minimum ipse de se loqui*, quod non est praeter morem; sed meliores Codd. prohibent.

2. TAMETHI INITIO LAETUS FUERAT. Uratist. 1. *et si*. Sed Gruterus acerbe illos redarguit, qui propter excipiens tamen, *et si* potius, quam *tametsi* legendum esse censuerunt. adi notam ad cap. xiii. num. 4. Guelf. II. *delet fuerat*, sed is etiam mox *gloriae* vocem non scripsit: ubi tamen quid argutiarum, aut elegantiae fingere liceret.

EXACTA SUA AETATE. Sic meliores Codd. nostri, puta, Basil. 1. Fabriciani, Guelf. 1. 2. y. item Vinar. 2. Academ. alique. non *exacta aetate sua*. Academic. scripserat *exantia*. *exacta* est ad finem perducta. Livius xxiv. cap. 22. *jam media aetas exacta erat, & hibernis placebat locus*. Ovid. Remed. Am. vers. 811. *Hoc opus exegi: sessae aetate senae carinae*. Cic. v. Vert. cap. viii. *patri exacta aetate, & adolescenti filio adveniendi ad illum miserum potestatem nunquam esse fuisse*. Tacit. III. Hist. cap. x. xlii. *Grandaevo senes, exacta aetate feminas in ludibrium traherant*, pro ea *aetate* habes vi. Hist.

Or. Cottae num. 2. adde infra cap. xiv. num. 15. Terent. Adelph. Act. v. Sc. IV. v. 16. *Nunc exacta aetate hoc finit pro labore ab his fero*.

ET PARVIS LIBERIS. Copula adest ab Struviano & duobus Walsii: nec quid tam magnopere tueantur, video.

MAGIS M. CRESCERE INTELLIGIT. Incert. 2. Guelf. 2. 4. & II. *intellext*. Sed Basil. 1. Fabric. 1. Eccard. Senat. 1. Guelf. 1. & 6. *intelligit*: ex qua scriptura illud alterum existit, uti Cat. cap. xxxvii. num. 2. ubi vide.

VEHEMENTER EO NEGOTIO PERMOTUS. Guelf. 4. confodit Pronomen *eo*, quod iustum atque aequum, tanto magis, si vulgarem interpunctionem consideres, qua supra post verba *Quibus rebus Micipsa* minorem distinctionem ponunt: ac si ad hoc verbum *permotus* spectarem, quod etiam in Guelf. 9. illis statim adicitur. Sed Noster potius *negotio* sine tali relatione, aut demonstratione posuit, ut Cat. cap. xlviii. num. 5. *Sed ubi Tarquinius Crassum nominavit, alii — pars, quia in tali tempore tanta vis hominis leniunda quam exagitanda videbatur, exclamant*. Supra cap. v. num. 4. *Maluit multa praeterea facinora fecerat, ob quae — populus R. quaecunque urbibus & agris manu ceperat, regi dono dedit*. Vides, quam inepte in his illius hominis, illi regi legeretur. Sed cum id verbum *negotio*, ut nos interjungimus, non quidem ad illa superiora referendum sit: patere arbitror, *negotio* sine Provocabulo hic ita poni posse, ut ponitur infra cap. xvi. num. 1. *raius id, quod negotium posebat*: cap. xxxix. num. 3. & cap. lxxxiv. num. 3. adde Gronov. II. Oblect. cap. xxiv.

MULTA CUM ANIMO SUO VOLVERAT. Sino omittunt Fabric. Uratist. Vinar. *fecit* di. & Guelf. 5. quorum auctoritate scriptura nostra nititur. & sic infra cap. xiii. n. 5. *in ois facinus sum cum animo respuant*. Struv. & Guelf. II. *in animo suo*, quod pluribus rejeci ad Cat. cap. xxxii. num. 1. accedit Livius xxvi. cap. vii. *multa secum, quo jam inde ire pergeret, volenti subitis animum innotet, caput ipsum belli Romam petendi*.

3. TER-

Terrebat natura mortalium, avida imperii & praeceps ad explendum animi cupidinem: praeterea opportunitas suaeque & liberorum aetatis, quae etiam mediocres viros spe praedae transvoros agit: ad hoc studia Numidarum in Jugurtham accensa; ex quibus,

3. TERREBAT FUM. Gueff. 2. a prima manu: Terrebat enim nat. m. Fortasse optimum erit: Terrebat natura mortalium, ut Cat. cap. v. num. 8. locitabant corrupti civitatis mores. adde ibidem cap. xlviii. nu. 4. Porro Struv. Terrebat eum: forte pro territabat, uti agitare, duflare, cetera.

PRÆCEPS AD EXPLENDUM. Vehemens, alacer & ardens. Lucanus iii. v. 50. Neque enim jam sufficit ulli Praecipiti fortuna viro: nec vincere tanti, ut bellum differes, erat.

ANIMI CUPIDINEM. Fabric. 1. Uratist. 3. Remens. 2. Gueff. 2. 3. 9. 10. 11. animi cupiditate. alterum Sallustii est, ejusque aemulorum.

SUAQUE ET LIBERORUM AETATIS. Sic Rivi-
vius ex Codd. suis legendum censuit. cum sequuntur Gruterus, Pareus & Waffius. Scripti nostri omnes suae liberorum aetatis; Struv. & duo alii: liberorum suae aetatis. unde nec ipsis invitus Rivo accedo. Quae Waffius & hoc loco & ad Cat. c. ix. nu. 3. exempla posuit, eorum multa non satis accommodata sunt, quae nimirum tria nomina copulant, ut Liv. i. cap. vi. cum situm, moeniaque et frequentem celsis urbem vidisset. Sed ea proprie huc faciunt Liv. xxi. cap. xix. neque ante Hispania excessisse, quam omnes gentesque & terrae eae, quas duo diversa maria amplexantur, Carthaginiensem essent. Terent. Eunuch. Act. v. Sc. viii. stertis noctesque & dies. Plaut. Rud. A. iii. Sc. iii. extr. Sed optima occurrit exit senex, patronus mihi que & vobis. Noster infra cap. lv. num. 1. uti seque & exercitum morte majorem gereret. contrario posuit Brutus Cic. xi. epist. xiii. nu. 1. ut quos paratissimi & ab exercitu, reliquisque rebus pro vestra salute — consistamus.

QUAE ETIAM MEDIOCRIS VIROS. Putichius ex libro Rittershusii: quae res etiam m. v. Sed in Struviano, qui olim fuit Rittershusii, res quidem legitur, sed inter lineas, & ab e manu, quae librum passim interpolavit. Igitur quae intellige opportunitas separatim, & sine istis suaeque & liberorum aetatis: quale Zeugma Verbi adnotavit Donatus in eis Terent. Adelphi. A. i. Sc. i. nam qui mentiri, aut fallere inveniit patrem. ubi tantum inveniit, non vero mentiri patrem inveniit est exaudien-

dum. adde notata ad Cic. x. epist. xiv. nu. 3. mediocres vocantur alibi homines mediae fortis; hic vero animi medi, h. e. non cupidissimi, neque tamen abiectione plane animi. infra c. viii. nu. 1. qui Jugurthae non mediocrem animum pollicendo accendebant.

TRANSVOROS AGIT. Praecipit, abstrahit, & a regia via deducit, infra cap. xiv. nu. 20. Ne quos privata amicitia Jugurthae paruos cognita transvoros agat. Seneca Epist. cviii. In praecipitia cursus iste deducit — deinde ne resistere quidem licet, cum corpis transvoros agere felicitas. Boetius iv. Prosa 12. sed transvoros eos libido praecipitat. Sumit a Catone qui apud Gellium vii. cap. 111. Secundae res laetitia transvorum tradere solent a recte consulendo atque intelligendo. adde Barth. ad Stat. i. Theb. v. 348. & Burmann. ad Quinctil. x. cap. i. p. 916. Sed quid sit proprie transvorum, patebit infra cap. xlix. num. 1. est enim hoc ex illis vocabulis, quae vulgo male capiunt.

IN JUGURTHAM ACCENSA. Vinar. 2. Acad. Incert. 2. Uratist. 3. Gueff. 6. & 11. In Jugurtha accensa, utilissima varietate. dictum foret, ut miserorum in furibus, facere in cavis, quae illustravimus abunde ad Cat. cap. xi. num. 4. & cap. 111. num. 12. accendere autem etiam transitive cum Praepositione construi, diximus ad cap. iv. num. 5. Livius xxix. cap. xix. Perropari eo die sententiae, accensis studiis pro Scipione & adversus Scipionem, non potuerunt.

EX QUIBUS. Gueff. 3. a quibus; Uratist. 2. ex quibus omnibus: perperam id quidem, cum rectius Numidis, aut studiis intelligere potuisset.

DOLIS INTERFECISSET. Gueff. 4. & Uratist. 2. non exhibent vocem dolis — idque vehementer placet. Nam dolis interficere ita etiam potuisset, ut Numidae deciperentur, nec certum haberent fato, an fraude perirent. Et quid illud aliud est, cum cum ad Numantiam periculis obicit, ut pereat, quam dolis interficere? Firma non parum Sulpic. Sev. i. H. S. c. xxxiv. Timens autem tam charum omnibus cum invidia & pernicie necare, sub specie honoris obicere eum periculis statuit. adde Heterod. iv. cap. v.

bus, si talem virum interfecisset, ne qua seditio aut bellum oriretur, anxius erat.

C A P. VII.

His difficultatibus circumventus ubi videt, neque per vim, neque insidiis opprimi posse hominem tam acceptum popularibus, quod erat Jugurtha manu promptus & adpetens gloriae militaris, statuit eum obiectare periculis et eo modo fortunam tentare.

Igi-

NE QUAE SEDITIO, AUT BELLUM OR. A. P. Guelf. 4. *seditio an bellum*; 6. *seditio ad bellum*. Cic. 1. de Finib. Ex cupiditatibus adia, discordia, seditiones, bella nascuntur. Sed Fabric. 1. *angustus erat scriptus*, pro *anxius erat*; quod ex vera scriptura ortum, sed singulare quid habet. *anxius* ita posuit Noster Cat. cap. XLVI. n. 2.

CAP. VII. 1. UBI VIDET — OPPRIMI POSSE. Guelf. 2. *videt*, ut saepe alibi peccant, quia post *ubi* & *postquam* non putant praefens tempus locum habere. at vide notam ad cap. XII. n. 6. Sed Guelf. 6. plane hoc verbum *videt* omisit, quomodo Cat. cap. LVII. n. 5. peccatum est etiam in vetustissimo Comminacio. ubi rationem simul quamdam huius erroris adici. Hic tamen possemus *ubi* posse intelligere *ibi* poterat. nam & post particulas quasdam, ut sunt *quia*, cum haec figura historica locum habet, quod videbis infra ad cap. XVIII. n. 2.

NEQUE PER VIM, NEQUE INSIDIIS. Uratilis. 1. & Senat. 1. item Academ. *neque per vim, neque per insidias*. ut ita prodatur, cur aliis locis pluribus diversos Casus non passi sint librarii, vide ad Cat. cap. XXV. n. 2. cap. XXXIII. n. 2. ubi singularia quaedam huius generis adscriptimus. nam haec quidem *per vim* & *insidias* apud Classicos omnes libi familia habent, ut apud Tacit. Agric. cap. XII. *tot exercitus temeritate, aut per ignaviam ducunt amissi*. Suet. Jul. cap. XVI. *qui vi, ac per arma prohibent*. quae etiam adduxit Walfius. Liv. XXXI. cap. VIII. *nuda dolo, plerique per vim audiebantur*.

TAM ACCEPTUM POPULARIBUS. Quod placet, accipimus: hinc acceptus, ut infra cap. XII. n. 3. & XXX. n. 1. Dielsys cap. IX. extr. *qui in primis paucis annis, cum verecundia ac probitate tam praecipue forma corporis amabilis atque acceptus popularibus adolefcebat*.

QUOD ERAT JUGURTHA — STATUIT EUM. Latini rationes praeponeere solent factis, quodque horum illae causae sunt. Sic Noster

Cat. XI. n. 2. cap. XVII. n. 7. *quia* Cn. Pompeius, invisus *istis*, magnum exercitum ductibus, *cupidioris* spes voluisse contra illius potentiam evadere. adde cap. XV. num. 2. & XVIII. extr. Sed penitus locum capressit cap. Dielsys 1. cap. III. quod erat Helena praeter ceteras Graeciae feminas miranda specie, amore ejus captus *istamque* & multas spes domo ejus auferit. Guelf. 6. omittit erat.

OBIECTARE PERICULIS. Fabric. 1. Franc. Guelf. 3. & 6. perspicue: *obiectare periculis*, ut solent Poetae. Virgil. II. Aen. v. 751. *Crassus casus obiectare periculis*: qui forte bonis liberraris haeret. Sed *vinculis* etiam, *erulis*, *pubernaculum* eodem modo in vetustissimis etiam reperitur: & apud Poetas quidem ita ediderunt recentiores: sed in aliis scriptoribus istud rarum est. Tamen apud Cic. III. Offic. cap. v. legitur: *eos morte, exsilio, vinculis, damnis coercens*. & apud Varion. 1. R. R. cap. XI. *quod ex arbore furculos deferunt in terram*. & in veteri Inscriptione FIBIAT pro FIBIAT. *Obiectare* maluit, cum Cic. VI. ep. IV. n. 10. *quod ad omnes casus subitorum periculorum magis obiecti sumus*. Alterum Virgilius, Livius, Boetius & Silius III. v. 121. *ruis istos aeterni casus Obiectasque casus telis*. XV. v. 39. *nanto, certare periculis Desine*, & armifanas casus obiectare *procellas*. Tacit. II. Hist. cap. XXXIII. *ne principem obiectare periculis viderentur*. ita & II. Ann. c. v. Prudent. Apoth. v. 4. *nece perit istum Obiectare neci atqueque adfigere ligno*. Guil. Brito II. Phil. v. 413. *casus obiectare periculis*. Thucyd. II. c. XLV. *οἱ δὲ οὐκ ἦν οὐδὲν ἐκ τῶν οὐκ ΠΑΡΑΒΑΛΛΟΜΕΝΟΙ* *κινδύνιστοι*. Senat. 2. *obiectare*.

FORTUNAM TENTARE. Experiri, an forte in praelio occideret. Cat. cap. XVII. n. 5. *optimum factum videret, in tali re fortunam belli tentare*, ubi vide. Caesar II. Civ. cap. XXX. *per virtutem in pugna belli fortunam experiri*. Iulius. V. cap. VI. num. 7. *iterum tamen fortunam viaris experiri debemus*. adde Herodian. 1. cap. VIII. num. 10. & Alcon. ad Cic. Divinat. cap. VIII.

2. BEL-

Igitur, bello Numantino, Micipsa cum populo Romano equitum 2
atque peditum auxilia mitteret, sperans, vel ostendendo virtutem,
vel hostium saevitia facile occisurum, praefecit Numidis, quos
in Hispaniam mittebat. Sed ea res longe aliter, ac ratus 3
erat, evenit. Nam Jugurtha, ut erat impigro atque acri in-
genio, ubi naturam P. Scipionis, qui tum Romanis imperator, 4
& morem hostium cognovit; multo labore multaque cura,
prae-

2. BELLO NUMANTINO. In scriptis tribus
Numantino bello. De hoc plura Florus II. c.
XVII. & XVIII. ibique laudati. Breviter Seneca
I. de Ira c. XI. *Quid alter Scipio? non circa*
Numantiam multum diuque sedit, & hanc suam
publiconque dolorem aequo animo tulit, distans
Numantiam, quam Carthaginem vinci? dum
circumvallat & includit hostem, eo compulsi,
ut ferro ipsi suo caderent.

VEL OSTENDENDO VIRTUTEM. Guelf. 6. ob-
tendendo; supra scriptum vel ostendendo.
nempe ostendendo habent Struv. Franc. & Ura-
tisl. 2. editum vero est Sallustianum. vid. ad
Cat. cap. II. num. I.

HOSTIUM SAEVITIA. virtute furente. Virgil.
XI. v. 910. *Ei sacrum Aeneas agnovit Tenuis*
in armis, ubi Servius & fortem & intem inter-
pretatur. adde Gronov. ad Senec. Thyell.
v. 715.

FAKILE EUM OCCISURUM. *et eum* non hujus
loci est in aliquot membranis. Guelf. 5. & Fa-
bric. 2. *facile occisurum. eum praefecit*; Franc.
facile occisurum. praefecit eum. Sed Guelf. 4. 7. 6.
& 10. plane nullo loco habent. a quibus nostra
editio statit. vide ad Cat. cap. XLIII. n. 3. pro oc-
casurum Heusianus praefert casurum. eam varie-
tatem notabamus ad Cat. cap. LXI. n. 7. supra vo-
ces equitum atque peditum ab Francii MS. exu-
lare didici: & habebit iste sua sutragia.

QUOS IN HISPANIAM MITTEBAT. Optimus Ba-
sil. I. in Hispania, uti cap. VI. n. 3. Sed Fabric.
2. non propterea auctoritatis: quia Hispaniam
mittebat & sic etiam Latini. Noster infra cap.
XXVIII. n. 7. *Sed legiones per Italiam Rhegium at-*
que inde Siciliam, porro ex Sicilia in Africam
transvehit. Virg. I. Aen. v. 6. *Italiam, feto pro-*
fluvio, Levinusque venit Lictora, cum observatio-
ne Servii, Curt. IV. cap. I. nu. 27. inde in novae
militibus impugnis Cyprum transmisit. Corn.
Nepos Mil. cap. II. *Lemnum reveritur*, plura
Bernegger. ad Justin. XIV. cap. V. n. 9. Sanct. IV.
Min. cap. VI. ibique Perronius. & Vechner. Hel-
lenol. I. cap. V. pag. 87.

3. LONGE ALITER, AC RATUS ERAT. aliter de-

scit Guelf. 9. sed 6. *ac motus erat*; Uratisl. 3.
ac quam ratus erat. quales Glossae alibi adnota-
vinius.

4. UT FRAT IMPIGRO ATQUE ACRI. *impiger*
magnae laudis est, ut apud nostros *norverding-*
sen, infra cap. XV. *homo nobilis*, *impiger*, *fasti-*
sus, *avidus potentiae*, *bonis*, *drutivon*. Li-
vius XXVI. cap. XXXIX. C. *Pessimi*, *impigrum vi-*
rum, *cum duobus millibus armorum ex arce*
emissi, plura infra ad cap. CI. num. 6.

UBI NATURAM P. SCIPIONIS. Fabriciani &
Guelf. 5. onuntunt Praenominis notam P. de na-
tura vide ad cap. XXVIII. num. 4.

QUI TUM ROMANIS IMPERATOR ERAT. Eccard.
Fabric. 2. Vinar. 2. Guelf. 10. Uratisl. 1. Franc.
Senatorii & Academ. *Romanus imperator*. Guelf.
4. *Romanus imperabat*, *imperator erat*. 6. &
Struv. a prima manu: *Romanus imperabat*. Cur
ita turbat Romanus? Plaut. Amphit. Prol. v. 44.
Quis benefactis meus pater archirectus omnibus,
lege notata ad Cie. II. epist. XIX. n. 5. & ad Cat.
cap. XL. n. 2. Claudian. III. Rapt. v. 39. *quae ge-*
netrix mortalibus ante fuisset, in diem subito mo-
res transisse nocuae. ubi non bene secundus ca-
sus locum habet, quod in aliis tamen accidit.
Spartian. Adr. cap. I. *Adriano pater fuit Aelius*
Adrianus, erat, quod omnibus edd. adheret,
fide Guelf. 9. 10. & Uratisl. 3. expuncti. aliis edd.
vetustioribus placuit *praeratus*. Senat. 2. *fuit*. Cat.
cap. LI. nu. 36. *cui iteni exercitus in manus*, ubi
vide. Eod. cap. VI. n. 6. quibus *corpus annis in-*
firmum, ingenium sapientiae validum. cap. XX. II.
II. *cui virile ingenium*, infra cap. XIV. n. 10. *quis-*
pe quis hostis nullus. Virg. I. Georg. v. 299. *biems*
ignava colono. quibus locus omnino similes ap-
pendices vulgo addunt.

ET MOREM HOSTIUM. Incert. 1. Guelf. 7. &
II. *more*: propter vulgatum usum, & adpositum
hostium. Noster infra cap. XXXI. n. 6. *nece est*,
sumus ipsi more praecipites eant. C. Nepos At-
tic. cap. XVIII. p. *Moris etiam majorum summus*
imitator fuit. Sueton. Aug. cap. XXIV. *In re mili-*
tari & commutavit multa & instituta; atque et-
iam ad antiquum morem nonnulla revocavit. sic
Aaa 3 & Claud.

praeterea modestissime parendo & saepe obviam eundo periculis in
 5 tantam claritudinem brevi pervenerat, ut nostris vehementer carus,
 Numantinis maximo terrori esset. Ac sane, quod difficillimum in
 primis est, & praelio strenuus erat, & bonus consilio: quorum
 alterum ex providentia timorem, alterum ex audacia temerita-
 6 tem adferre plerumque solet. Igitur imperator omnis fere res
 aspe-

& Claud. cap. xxii. Seneca l. Benef. c. ix. *Rosticus, inurbans, ac mali moris.* adde Barth. Ad-
 verbi. xxiv. cap. iv.

MULTO LABORE. C. Nepos Conon. cap. iii. *apud quem ut multum gratia valeret, multo labore multisque effecit periculis.* cum nota Locce-
 nii.

MODESTISSIME PARENDO. Basil. l. & Uratist. 2. *parando*, contra mentem auctoris, qui obedientiam & obsequium Jugurthae describit, forte decepit illos Cat. cap. vi. n. 5. Plin. viii. epist. l. xiii. *Quod ille obsequium Serviano, exactissimo viro praestitit? quem legatum tribuimus ita & intellexit & cepit, ut ex Germania in Pannoniam transirentem, non ut commisit, sed ut conerit adfectatorque sequeretur.* iisdem moribus Ventidium Bassum ignobilem hominem ad summos honores pervenisse scripsit A. Gellius xv. cap. iv. adde Tacit. Agric. cap. xii. Ceterum non absurde haec labore, cura & parendo, eundo copulantur. Cic. iii. epist. xiii. n. 2. *quis enim ad me non pervenisset, te non solum auctoritate orationis, sententia tua — sed etiam opera, consilio, dumtaxat veniendo, conveniendis meis, nullum minus officii cuiquam reliquum scis.* Id. Parad. l. cap. iv. *an quisquam in potius voluptatibus gloriano sese & praedicatione effert? ubi alii gloria, aut gloriatioe perperam substituit.* Livius xxi. *sevisque labore & pugnando quies data.* Id. xxxvi. cap. xli. *quam securitatem ei magna pars amicorum aut per errorem, aut assentando faciebat.*

OBVIAM EUNDO PERICULIS. Solus Basil. l. *obviando periculis* cum suae aetatis hominibus scripsit: de quo plura ad c. v. n. i.

IN TANTAM CLARIT. BREVI PERVENERAT. Guell. 3. *in tantam gloriam pervenit, omisso illo brevi.* pro quo Eccard. Uratist. 2. Guell. 6. 7. p. ii. *brevi tempore, quomodo alibi etiam peccatum.* vide ad Cat. cap. xlv. n. 2. Struv. in tanta claritudine.

VEHEMENTER CARUS — MAXIMO TERRORI. Vinat. 2. *maxime terrari esset, propter vehementer.* Sed terrori vocabulo suum jus esse debet, etiam si carus opponatur. Sic Cat. c. xlviii. n. 2. *alia facinora praeterea magis, quam detri-*

mento fore, incendium vero crudele, ac sibi maxime calamitosum putabat. infra cap. c. i. n. 7. & alia, quae aut utilia, aut benevolentiae esse credebant, adde cap. lxxviii. n. 4. Sueton. Ner. cap. vi. *negantis quidquam ex se & Agrippina, nisi detestabile & malo publico, nasci potuisse.* Confer notata infra ad cap. c. ix. ex. ii.

5. ET PRAELIO STRENUUS. Illud & in Gu. 3. & 10. item in duobus aliis non legitur.

ET BONUS CONSILIO. Sic infra cap. xiii. n. 1. *bello meliores.* ubi vide, Dielsii. cap. xxv. *nam is inter reges cum virtute, tum consilio bonus credebatur.*

EX PROVIDENTIA TIMOREM. Providentiam adiungit consilio, quam cum sapientia iungit Tacitus. inde facta prudentia, quae cum illa in libb. vet. saepe permutat. Seneca Epist. x. *timoris enim tormentum memoria reducit, providentia anticipat.* infra cap. xxviii. *acri ingenio, satis providens, belli haud ignarus.* Nos optime & verbotenus *Farsichtigkeit.* Ex hoc loco causam notar, ut Liv. ii. cap. xii. *Ex copia deinde otioque lascivire iussus animi.* Noster infra c. xxxix. n. 2. *ex delicto fratris iradium, ac deinceps periculum meum.* Vellei. l. c. xii. *ex provocatione, ipse modicus virum, immanis magnitudinis hostem intervenit.* Aelredus Spec. Char. ii. c. xi. *in quo divina pietas mirabiliter operatus in homine, ut ex tentatione proficiat, ex infirmitate amplius convalescat.*

EX AUDACIA TEMERITATEM. Fabric. 2. in exemplari suo offendit temeritatem ex audacia, quem ordinem confirmant Uratist. l. & Franc. in quibus supra timorem ex providentia scribitur. illi enim homines ita amabant istam similitudinem, ut omnia potius perdidissent, quam non bis ab initio ex posuissent. Sed scribe: alterum ex providentia timorem, alterum temeritatem ex audacia adferre plerumque solet. & vide notata ad Cat. cap. ii. n. 2. & ad cap. ix. n. i.

6. IN AMICIS HABERE. Struv. in amicis cum habere: Uratist. l. in amicis habere. Cic. xi. epist. xxvii. n. 6. *perfecisti, ut ille me diligere, coleret, haberet in suis.*

MAGIS MAGISQUE IUM IN DIES AMPL. Sim-
 ceria

asperas per Jugurtham agere, in amicis habere, magis magisque in dies amplecti: quippe cujus neque consilium, neque inceptum ullum frustra erat. Huc accedebat munificentia animi & ingenii 7 follertia, quis rebus sibi multos ex Romanis familiari amicitia conjunxerat.

CAP. VIII.

EA tempestate in exercitu nostro fuere complures novi atque nobiles, quibus divitiae bono honestoque potiores erant, factioni, domi potentes, apud socios clari magis, quam honesti: qui Jugurthae non mediocrem animum pollicitando accendebant, si mi-

CI-

cenaiorem lectionem futuram censuit Putichius, si expungeretur eum. Atqui optimus Fabric. 1. item 2. Struv. & Franc. ita fecere. vide n. 2. & cap. vi. n. 3. Struv. praeterea omittit prius magis; Uratid. 2. magis magis in dies. Cat. cap. xx. n. 6. Ceterum mihi in dies magis animus accenditur. ubi itidem in quibusdam Codd. datur magis magisque. Sed Eod. cap. v. n. 7. constanter: Agnabatur magis magisque in dies animus ferox. ubi notata legere licet. Utrumque probum. Hic vero melioribus libris adhaeremus. Dictys 1. cap. xix. interim in dies magis magisque saeviens. ii. cap. vii. mare in dies magis magisque saevire accipit. iii. cap. iii. jo-
clari animo, atque in dies magis magisque aestuare. Catullus Carm. xxxix. Et magis, magis in dies & horas lraescor tibi. ita nempe & hic magis, magis in dies ex Uratid. laetitia placebit: non mihi.

QUIPPE CUJUS NEQUE CONSILIUM. Vinat. 2. quippe cui; Guelf. 7. quippe neque consilium eius: quae est bona expositio; 6. quippe scribit. Sed Fabric. 1. & Franc. neque omittunt: quippe cujus consilium, neque inceptum; quasi alterum neque separatim intelligendum esset: & inceptum ullum frustra non erat. Simile quid in vetustissimis MSS. Cic. xiii. epil. iv. null. legitur: Nam nec in bonioribus meis, (nec in) laboribus unquam deservunt. Fortasse futurum illud dispellant Senat. a. & Heust. ubi clare legitur: quippe cujus nec consilium, neque inceptum. ita nempe nec & neque opposita officulo fuerunt: quomodo tamen aliquoties Cicero & ipse Sallustius Cat. c. xxxi. num. 2.

FRUSTRA ERAT. Aemulatur Dictys 11. cap. xv. adde infra cap. lxxxv. n. 6.

7. MUNIFICENTIA ANIMI. Guelf. 4. scripse-

rat magnificencia. animi additur, ut alibi virtus animi, timor animi. vide ad Cat. c. 11. n. 3. & c. lviii. num. 2. De munificencia & follertia confer infra cap. ciii.

QUIBUS REBUS. Uratid. 1. Senat. 1. Guelf. 1. & 2. quis rebus. vere. vide ad c. xxx. n. 5.

FAMILIARI AMICITIA. Guelf. 6. familiares amicos conjunxerat; 2. famulaves amicitia conjunxerat. an, ut numero amplius, aetate adultus, similia? Sed alterum est frequens apud Ciceronem.

CAP. VIII. 1. COMPLURES NOVI ATQUE NOBILES. Struv. Guelf. 6. & Uratid. 2. quamplures; Franc. complures novi, nobiles atque ignobiles: cui geminum errorem animadvertimus Cat. c. xvii. n. 5. novi qui sint, exposuimus ad Cat. cap. xxi. n. 6.

DIVITIAE BONO HONESTOQUE POTIORES. Guelf. 5. bono atque honesto. vide infra c. lxxxii. n. 2. hic bonum honestumque scire, quod Cat. c. ix. n. 1. jur bonumque. ubi vide.

DOMI POTENTIS. Vide, ut se respiciant domi & apud socios. Sic Cat. cap. xvii. num. 4. domi nobiles.

CLARI MAGIS, QUAM HONESTI. Livius viii. c. xxvii. clari magis inter populares, quam honesti. Tacit. ii. Hist. c. x. Ubi Crispus inter claros magis, quam bonos.

NON MEDIOCREM ANIMUM. Uratid. 3. non mediocriter animum. voluit non mediocriter accendebant. Sed non mediocriter animus est, qui per se est cupidus & inflammatus. cap. vi. n. 3. opportunitas etiam mediocriter viros spe praedae transuersos agit. eo autem modo laudabilem dixit, pro laudabili Cat. c. iii. n. 1. ubi plura adtulimus. idque etiam vetustissimi interpretes adnotarunt. vide Achill. Statium Obfer-

CIPSA REX OCCIDISSET, FORE, UTI SOLUS IMPERII NUMIDIAE POTIRETUR: IN IPSO MAXIMUM VIRTUTEM, ROMAE OMNIA VENALIA ESSE. Sed postquam, Numentia delata, P. Scipio dimittere auxilia, ipse reverti domum decrevit: donatum atque laudatum magnifice pro concione Jugurtham in praetorium abduxit: ibique secreto monuit, uti potius publice, quam privatim amicitiam populi R. coleret; neu quibus largiri insuesceret: per-

Observat. cap. XIX. mox pollicendo legitur in Struv. & Guelf. 10. horum hominum orationes vide depictas apud Tacit. 1. Hist. cap. 111. Incepte autem Vinat. 2. accendebant, dicentes, si cet. Aliud cognosces ex nota ad Cat. c. XXI. n. 3.

REX OCCIDISSET. Remens. 2. occideret.

IMPERIO NUMIDIAE POTIRETUR. Senat. 2. Fabric. 2. Heuß. & Incert. 2. imperii Numidiae potiretur: eamque lectionem exitare in ed. vet. Palatino 2. adnotata etiam in Nazariano, testatur Gruterus. infra cap. XXV. n. 10. n. 1. prius, quam legatus conveniret, Atherbalis potiretur. Cat. cap. XLVII. num. 2. uti factum foret urbis potiri. quibus locis in scriptis aliquot corrupte etiam sextus Causus legitur. Praeterea Francii MS. omittit Numidia, & Senat. 2. potiretur.

ROMAE OMNIA VENALIA. Quod ex dicto Jugurthae infra cap. XXV. extr. confirmatur. Cat. cap. XXX. num. 4. calumnia paucorum, quibus omnia honesta atque inhonesta vendere morerat, Claudian. 1. Eutrop. v. 196. quidquid se Tigris ab Aemulo Dividit, hoc certa praeparat merce laudandum Inlitor insepit, campo famosis bonorum. lege quae ibi sequuntur plura. pro esse Remens. 2. fore. unde recte cum Grutero delebit.

2. ET IPSE REVERTI DOMUM. Guelf. 12. ele-ganter abiecit Copulam Et, quam consuetudo Sallustii in huiusmodi narrationibus non admittit. vide Cat. cap. LIX. n. 5.

DONATUM ATQUE LAUDATUM MAGNIF. Laudat & dona erant praemia militaria, infra c. LIV. NUM. 1. meritis in praetio more militiae donat, universos in concione laudat atque agit gratias. ubi nos quaedam. plura Broekhus. ad Tibull. 1. eleg. 1. v. 67. quibus adde Caesar. v. Gall. cap. LII. 11. Civ. cap. XXI. & III. cap. LIII. mox nomen Jugurtham deficit Guelf. 5. quae nomina etiam alibi, ubi sensus ipse flagitare videtur, abesse solent, hic facile subauditur. pro concione Gloffa Fabric. 1. reddit ante concionem.

IN PRAETORIUM ADDUXIT. Suspiciabatur Gruterus abduxit: & sic perspicue exhibent

Fabric. t. & Academicus. plura contulit ad Cat. cap. LVII. nulli. reliquos in agrum Pistoriensem abiecit. ubi itidem in bene multis Codd. erat adduxit. Praetorium erat tabernaculum imperatoris, qui olim omnes praetores dicti. inde nomen, ut observavit Alconius. Vide Perizonium Diatriba de Praetorio.

IBIQUE SECRETO MONUIT. Struv. secretum. Sed Fabric. 2. Heuß. Senat. 2. Guelf. 4. & 5. ibi. quod probo, & mallem revocari, uti Cat. cap. III. n. 7. ex Fabric. & Vinat. primis: ad temp. latus sum, ibi mihi adversa multa fuere.

PUBLICAE, QUAM PRIVATIM. Sua vi & integro sensu hae particulae accipiuntur. publice est cum rep. & omni populo R. officiis publicis; privatim cum hominibus privatis, nempe muneribus. Sic Cic. cap. XI. n. 6. ea privatim ac publice sapere. quae, ut ibi dixi, de locis intelligenda sunt, aut potius integro sensu, qui proprius est Substantivis, ut sit privatim, pro se quisque; publice, publico nomine, sub quadam imperii & reip. R. specie rapiebant. Livius XXV. cap. VIII. Huius atrociter perniciatissimi nobilissimum in Italia Graecarum civitatum annos irritavit: cum publice, tum etiam singulos privatim. Tacit. Germ. c. XV. Quodens praecipue finitimarum gentium domis, quae non modo a singulis, sed publice mittuntur.

NEU QUIBUS LARGIRI INSUESCERET. Sic Rivii & Gruteri, nec non ex nostris aliquot MSS. At Guelf. 2. 6. & 7. Eccard. Incerti, Remens. 1. & Franc. neu aliquibus; Guelf. 5. & Fabric. 2. nec quibus; Guelf. 3. 9. & 10. Struv. & Uratist. 3. ne aliquibus; Guelf. 7. neve quibus; Remens. 2. nec aliquibus; Vinat. 2. & Uratist. 2. neque aliquibus. in Heussianno quid scriptura velit, non adest, quae talis est; va-si quibus veni largiri; Senat. 2. neu quibus veni largiri. Nimirum particula neu saepissime corrupta est, ut Cat. c. LI. extr. quibus hic vere indefinite ponitur, nec opportunus est quam aliquibus. Sic cap. VI. extr. ne qua seditio, aut bellum eviretur. Livius XXXII. c. 2. ibi subtilius ad excipiendos, si qui praetio superessent. Cato: Si qui quid alter ad altero petere vellent. Eccard. largiri insueret.

A PAU-

periculose a paucis emi, quod multorum esset. si permanere vellet in suis artibus, ultro illi & gloriam, & regnum venturum: sin propterantius pergeret, suamet ipsum pecunia praecipitem casurum.

CAP. IX.

SIC locutus, cum litteris, quas Micipsae redderet, dimisit: eorum sententia haec erat. *Jugurthae sui bello Numantino longe maxima virtus fuit: quam rem sibi certo scio gaudio esse, nobis ob merita carus est: uti idem senatus sit & populo Romano, summa ope nitemur. Tibi quidem*

A PAUCIS EMI. A paucis illis privatis pretio comparari, quod totius reipubl. esset, ubi multi dare possent simul, ac solerent, quod Jugurtha numeribus peteret. *emi* hic valde proprie. Sed alibi etiam pro comparare. Quinchil. ix. c. llii. *emit morte immortalitatem*. Virg. ix. v. 206. *Qui vita bene credat emi, quo tendit, honorem*. Ceterum in Struv. & Uratisl. 3. legitur: *periculosum a paucis emi*.

PERMANERE VELLET IN SUIS ARTIBUS. Sed rapere maluit, quam expectare, verbis Flori 1. c. vii. Guelf. 5. hoc ordine: *in suis artibus vellet*. Scribere debuisset: *in suis artibus permanere vellet*, & ita demum placuisset nostris Latinis, qui elegantiam putant verba in extrema servare. Florus iv. c. ii. num. 17. *nisi in fide permanerent, non se remittere exercitum*.

ILLI ET GLORIAM ET R. VENTURUM. Tres MSS. omittunt prius *et*. *illi venire* illustravi ad c. iv. n. 4. Sed Perizonius ad Sanct. Min. iv. c. x. extr. ex Cod. Darentiensis legit *ventura*. non id praeter morem, sed nec alterum est sollicitandum, ut adparet ex dictis ad Cat. c. x. num. 2.

SUA MET IPSUM PECUNIA. Nihil de hac scriptura imminuendum, quae est Sallustii. & genus dicendi adstruximus ad Cat. c. xv. n. 5. & xxiii. n. 2. eam exitare scimus in Eccard. Guelf. a. 3. 5. Senat. utroque & Heusiano. Reliqui vero ita turbant, ut solent in rationibus formulis. Fabric. 1. Basil. 1. Guelf. 3. 4. & 10. Vinar. 2. Acad. Struv. & Uratisl. 2. *suamet ipsum pecuniam*, aut *suam & ipsius pecuniam*; Guelf. 6. *suamet ipsius pecunia*; 1. *sua pecunia & ipsius*; 11. *ipsius & suam pecuniam*; 9. *suam pecuniam & se ipsius*; 12. Fabric. 2. Uratisl. 1. & 3. *suam pecuniam & ipsius*; Incert. 1. *pecuniam & ipsius*; 2. *suum regnum & suam pecuniam*; Franc. 3. *se & ipsius pecuniam*. de Remensibus nihil compertum habeo.

CAP. IX. 1. CUM LITTERIS EUM DIMISIT. Longe alio ordine Provocabulum *eum* visitur in Vinar. 2. Franc. Guelf. 11. & Uratisl. 2. Sed Fabric. 2. & Guelf. 5. omnino delent. vide c. vii. n. 6. Fabric. 1. & Guelf. 6. *eum litteralis* ex ingenio librarium, qui brevius exemplum *litteras* vocare reformidarunt. Non vero Cat. c. xliv. n. 4.

2. BELLO NUMANTINO. Posterius vocabulum desideratur in Guelf. 5. idque ejus generis Nominibus saepe accidere solet.

TIBI CERTO SCIO GAUDIO ESSE. Guelf. 10. *certe tibi scio gaudio esse*, suaviori orationis tractu. Sed Franc. *certo* omisit, & Eccard. cum Uratisl. 2. *tibi*. alia tamen manus in utroque adjecit. Gruterus *certe* maluit, quod in Commelin. & aliquot Palatinis, in plerisque nostris etiam vetustissimis legitur. Repudiavi, ait, *certo* ob sonum pinguiorem, concurrentium nempe *est* o. Non ea mens fuit Jac. Gronovio, qui cum apud Tacit. xvi. Ann. c. lli. legisset: *falsa antea summa sua*; talia eidem auctori aliis locis restituit. vide ipsum ad iii. Hist. c. xi. p. 227. attamen eadem sorte de causa Gu. 10. & 11. maluerunt *gaudium esse*. Mihi nihil mutandum videtur, nisi quis *tibi* erasum ieverit. Catil. c. xlviii. num. 2. *alia belli facinora praedae magis, quam detrimento, incendium &c.*

NOBIS OB MERITA SUA CARUS EST. Uratislav. 2. *abest sua*; Guelf. 5. *nobis est ob merita sua carus*. Struv. *est* delet. Et miror, ignavissima haec Verba tam diu in Sallustio potuisse tolerari. Scribe itaque: *Nobis ob merita carus*. & similia lege Cat. c. xx. n. 10. *victoria nobis in manu*. & ad c. El. xxxv. n. 1. li. n. 4. infra c. lxxxv. n. 37. *honores non ex merito, sed quasi debitos a vobis repetit*. Curt. viii. c. v. num. 10. *sermonem cum administratione laudum eius instituit*. merita deinde percensuit. & quidem dixerat modo *Jugurthae sui*. Sueton. Aug. cap.

quidem pro nostra amicitia gratulor: en habes virum dignum te atque
3 aro suo Masinissa. Igitur rex, ubi, quae fama acceperat, ex litteris
imperatoris ita esse cognovit, cum virtute viri, tum gratia permo-
tus, flexit animum suum, & Jugurtham beneficiis vincere adgressus
est:

xlvii. merita erga pop. R. allegantes Latini-
tate, vel civitate donavit. Noster Cat. c. xlii.
n. 1. probis gratia.

UT IDEM S. P. Q. R. SIT. Academ. isidem
senatus Remens. 2. sit carus, quod est inter-
pretatio ad idem, quae vox, uti item, alius,
italia, vide Cat. c. li. n. 6. & in Verbis fac-
re, superius verbum inferre solet. vide Cat. c.
xxvii. n. 2. Guelf. ii. idem S. P. Q. R. ut sit.
non male. 6. omittit Verbum Substantivum.
Sed plerique omnes MSS. Fabriciani, Remen-
ses, Vinar. 2. Acad. Struv. Heuss. Incerti, Sen-
torii, Uratislavienfes, Guelf. 2. 3. 5. 6. 10. &
12. senatus & populo R. praeterea Guelf. 5. &
Fabric. 2. ut idem senatus sit & populo Rom.
qui mihi manu Sallusti repraesentare vide-
tur. non enim ita Latini adhaerebant formu-
lae S. P. Q. R. ut aliter loqui nefas fuisset: cum
ex Livio vetustitae monumentis contra licuisse
conficit. Mallem etiam cum Heussiano & Senat.
2. senatu sit & populo R. ut c. vi. n. 1. luxu,
pro luxu. mox notamus pro varia lectione aino-
tata antiqua manus in Fabric. 2. quomodo Cat.
c. li. n. 26.

PRO NOSTRA AMICITIA GRATULOR. Glossa
MS. Fabric. 1. grates refero. Immo gratum ha-
beris tibi talem virum contigisse. Trebonius Cic.
xii. epist. xvi. n. 4. Itaque tibi libenter quoque
gratulor, nec minus etiam nobis, quod tuus,
quem necesse erat diligere, qualiscunque esset,
talem habemus, ut libenter quoque diligamus.
Est quidem gratulari alibi gratias agere, ut ap-
ud M. Caton. ad Cic. xv. ep. v. n. 3. & quae
plura D. Vossius ad Caesar. vii. Gall. extr.
Viri tamen summi Jo. Frnd. Gronov. ii. Ob-
serv. c. xix. & Perizon. ad Sanct. Min. t. c. i.
ex hac grates agere significatione, quam pro-
priam esse docent, illam alteram deducunt;
neque permittunt, ut, quam nos posuimus,
recipias. non tamen persuadent. Sed ut gra-
vari, grave aliquid habere, sic & gratulari
& si gratias habere, necesse est ut prius rem
habeas gratam & acceptam, vide infra c. cxi.
n. 1. Sic Herodotus, cognito Thucydidis inge-
nio, gratularis est patri de tali filio: παναγι-
στον τε & κταρίας, Orosio, quod fere idem est,
quod illud D. Luc. c. i. comm. 48.

EN HABES VIRUM DIGNUM TE A. A. S. M.
Particula princeps non adparet in Guelferb. 3.
nec eam adgnoscat Symmach. 1. epist. xix. in

reliquis conspirant omnes libri. Saepe ita Ci-
cero 1. epist. vii. n. 29. quia te dignus est fi-
lius. xi. epist. xxxviii. n. 17. optime spei ad-
ulescenti ac dignissimo Caesare. xiii. ep. xxxiv.
n. 1. cognovique dignum & patre, & avo. e-
pist. lxxix. num. 2. filius dignissimus illo patre
meritoque necessarius. Livius xxiv. c. 1. servata
tibi est, ut inviolatus & dignum me tegne
dari tibi donum posset. Virg. xii. Aen. v. 649.
mauerem hand nunquam indignus avorum.
Curt. iv. extr. faterimur & Regem talibus mi-
nistris, & illos tanto rege fuisse dignissimos.
Pollio Tyrann. c. iiii. adulescenti, qui se dignum
parvis moribus redder.

3. UBI EA, QUAE FAMA ACCEPERAT. Ura-
tisl. 2. fuscillat ea, haud invito Sallustio.
Sic Cat. c. lii. n. 13. falsa, credo, existimant,
quae de inferis meminerant, c. xlix. n. 4. emen-
tando, quae se ex Fulvicio — audivisse dicunt.
ibi etiam in probatis libris ea, quae leguntur,
vide & ibidem notata de ita esse, relege no-
tam ad Cat. c. li. n. 11. Guelf. 5. & Senat. 2.
cognoverat.

CUM VIRTUTE, TUM GRATIA VIRI. Sic ve-
tustissimi MSS. ceteri, maior pars, tum — tum.
Vinar. 2. tuon Jugurthae virtute, tum gratia
viri; Uratisl. 3. tum virtute ejus: quae sunt
Glossae vocabuli viri, quod pro ejus ponitur,
quemadmodum alibi vox bonus, vide ad Catil.
c. xlviii. n. 5. Virg. iv. Aen. v. 3. Multa vi-
ri virtute animo multumque recusat Graeci bo-
nos, infra c. lxx. extr. in quis nullitatem so-
cordisque viri accensare. Sed Fabric. 2. cum
virtute viri, tum gratia permotus, quod esse ex
numeris Sallustianis, quilibet paullo huma-
nior per se ipse sentiet. adde Catil. c. xxxiii.
num. 3.

FLEXIT ANIMUM SUUM. Ad alia consilia re-
vocavit. Seneca Phoeniss. v. 77. Sed flecte
mentem; petus amicum aduoca. Ovid. 1.
Art. Am. v. 442. flectitur ianua voce rogante
deus. Noster infra c. lxxiv. n. 2. neque animus
Marii flectitur.

BENEFICIIS VINCERE ADGRESSUS EST. Non
tam inepte Ciacconius vincere; sed contra om-
nes Codd. Norat ipse Apulei. Apolog. pag. 342.
Malum filium beneficio vinceret, me invadit li-
beraret. Sic & absolute Propert. 1. eleg. viii. v.
18. Vicimus, audistis non suls illa preces. Sic
infra cap. xvi. princ. Boet. iii. Metr. ult. v. 40.
Tam

est: statimque adoptavit, & testamento pariter cum filiis heredem instituit. Sed ipse paucos post annos, morbo atque aetate confectus, cum sibi finem vitae adesse intellegeret, coram amicis & cognatis, item Adherbale & Hiempsale filiis, dicitur hujusmodi verba cum Jugurtha habuisse.

C A P. X.

Parvum ego, Jugurtha, te, amisso patre, sine spe, sine opibus, in meum regnum accepi; existumans non minus metibi, quam liberis, sigenuisse;

Tandem, vincimur, arbitri Umbraeum miseratus ait: Donatus conuente viro Ennaei carmine coniungem. Vincere itaque est superare aliquem & suae voluntati accommodare, quod beneficiis quarebat Micipsa. alii latyunt, proce, aliisve rebus. Livius xlii. c. xlii. praetor Popilliae familiae precibus victus. Justin. xviii. cap. v. aegre precibus matris & deorum minis victus quirit.

STATIMQUE EUM ADOPTAVIT. Guelf. 5. & Fabric. 2. statimque adoptavit eum. sed Guelf. 4. & Uratilis. 3. omittunt eum. de quo sacrificium & vel huius belli superioribus cap. abunde dictum est. Hic vero cum Jugurtham modo dixisset, nemo attendens (dormitarunt enim optimi interpretes) ferre poterit. de adoptione vide Gellium iv. c. xix.

PARITER CUM FILIIS H. INSTITUIT. Merseburgensis cum liberis; itaque apud nos Remensis. Incert. 1. & Franc. quod credo propter excipiens: Adherbale & Hiempsale filius adscitum esse. Nihilominus eximia MS. Merseburg. auctoritas facit, ut fere adprobem. Fabriciani & Guelf. 5. cum filius pariter, eoque ordine etiam Franc. neque displicet: Denique Guelf. 3. & 4. Vinar. 2. & Incert. 2. heredem constituit. Sed alterum ultimatissimum: nisi propter proprietatem, quod Jugurtha simul cum liberis heres institutus est, constituitur malueris, ut Catil. c. xlviii. n. 2. congerere, & quae alia ibi adscripsimus.

4. AETATE CONFECTUS. Sic infra c. xi. n. 5. confectum annis parum animo valuisse. ubi vide. male Senat. 2. infelix.

FINEM VITAE AEGRE INTELLIGERET. vitae non vititur in Uratilis. 2. neque in uno I. Waffli: vitam finire laepe Cicero, Livius, Iulianus: item vitae finis, mox Nolter cap. x. n. 3. nunc quoniam mihi natura finem vitae facit. Fabric. 1. intelligere adesse; Guelf. 6. Senat. 1. & Eccard. intelligeret.

DICITUR HUIUSCEMODI VERBA C. I. HABUISSE. Multum abit Fabric. 1. dicitur huiusmodi habuisse orationem. sed sine dubio ab interprete. omittit ille verba cum Jugurtha, quae neque in Remensi. 1. leguntur, in ceteris etiam saepe locum mutant. Dixerat Cat. c. xxxi. n. 6. orationem habere. & ibid. c. xlvii. n. 2. sermones habere. alibi verba facere. Terent. Hecyr. A. iii. Sc. iii. v. 21. Hanc habere orationem mecum principio institui. Cie. ii. de Orat. p. 126. quibus omnibus verbis, quae a me tunc sunt habita, si dolor abisset meus, — irridenda fuisset oratio mea. De hac Oratione ita Spartian. Severo c. xxi. Qui quidem divinam Sallustii orationem, qua Micipsa filius ad pacem hortatur, ingratus morbo nescisse filio dicitur mortui. Orationes autem moribundorum singularis semper ponderis habitae sunt a prudentibus, scriptoresque easdem magno ingenio concinnarunt. Laudat quassam Boetius ad Herodian. 1. c. iv. pag. 366.

CAP. X. 1. PARVUM EGO TE, JUGURTHA. Guelf. 4. ego te omittit, Uratilis. 1. tantum ego. Sed in Basil. 1. Uratilis. 1. Incertis, Fabric. 2. Vinar. 2. Senat. 1. Struv. Franc. Guelf. 2. 5. 6. 7. 11. 12. & Eccardiano hoc ordine verba locantur: Parvum ego, Jugurtha, te, amisso &c. quem ob asperiores paullo pronunciatum, & faciliorem expositionem ab alius mutatione esse puto.

SINE SPE, SINE OPIBUS. Vinar. 2. perperam sine opibus. Cat. c. xxi. n. 1. quibus neque res, neque spes bona ulla. vide notata ib. ad cap. xx. n. 13.

IN MEUM REGNUM ACCEPI. Incert. 1. excipi. Ceteri omnes uno ore vulgatum tuerunt, quod Palmerius temere mutat in accipi. Sic Graeci λαμβάνω etiam de adoptione, & Nolter extr. cap. sumere. Neque enim aliter hoc loco capiendum; et si nuper eum sollemni moreddum

2 *nuissim, ob beneficia carum fore : neque ea res falsum habuit . Nam ut alia magna & egregia tua omittam , novissime rediens Numantia meque regnumque meum gloria honoravisti : tua virtute nobis Romanos ex amicis amicissimos fecisti : in Hispania nomen familiae renovatum : postremo , quod*

adoptaveris . Jugurthae quippe nititur persuadere , eum iam parvulum a Micipsa eo consilio accitum , & eodem cultu , quo liberi , habitum esse . Sed accipere est suscipere , quomodo aliquis Codd. apud Walfium . Livius vii . c . xxx . *ad id valere arbitror , ne nos in amicitiam accipiamur . ubi plura Gronovius . Sic accipere in fidem , in deditionem , in matrimonium , alia .*

QUAM LIBERIS , SI GENUISSEM , CARUM FORÉ . Sic quidem omnes nostri Codd. pertinacissimo consensu : sic & Rivii , Gruteri , aliorumque liberi . Sed Ursinus & Ciacconius vocem *liberis* abundare existimant , & ex horum voluntate Crispinus huiusque adflectae ediderunt : *non minus me tibi , quam si genuissem ob beneficii carum fore* . Non patitur eam audaciam Gruterus , & mallet potius voces *si genuissem* abijci . Si quid contra Codd. tentandum foret , priores potius habere videntur , quo suam conjecturam tuerentur . nam ab imperiis & liberis adsumtum esse dicerent , quia habere voluerint , quod obijceretur *quod tibi* , eum semel in istud Pronomen accentum posuissent . Sed diceret etiam : Parvulum Jugurtham Micipsa adsumsit , quo tempore nondum habebat liberos ipse ; nec huic opinioni , si animum advertas , obstat *cap. v. extr.* Igitur recte tunc temporis Micipsa Jugurtham , & liberos , si quos forte genuisset , in amore comparavit . Ceterum *si* omittitur in Guelf. 9 . in Franc. *ob beneficia* ; Vinar. 2 . Uratist. 2 . Guelf. 1 . & 10 . *carum esse* .

NEQUE LA RES FALSUM MENABUIT . Falsum habere est *falsare* . Cic. 1 . in Verr. c . vii . *quod me non fecellit* . Spartian. Severo c . xx . *sed illum malum spes fecellit* . potuisset & hic aliquis conjicere . *neque ea spes* . ea quippe saepe fallere & decipere dicitur . vide Plaut. Rud. A . 1 . Sc . iiii . v . 70 . Apulej. Florid. p . 345 . *Nec tamen vos parva quaedam & parva similitudo falsos animi habet* . Diety 11 . c . xxxvii . *quae res non frustra eos habuit* . Liv. xxxix . c . xxix . *qui vias latrocinii , populoque publica infesta habuerunt* . Sed Guelf. 3 . 4 . & 6 . non agnoscunt illud Pronomen ne quod propter proxime praecedens *m* excidisse diceret ; nisi & Catilin. c . xx . extr. dixisset : *nisi forte animus falsus* . ubi vide . Livius xxi . Non tessellere infidus .

3 . ET EGREGIA TUA FACINORA OMITTAM . Rarissimum hoc facinora in libris scriptis . Fabriciani , Uratistavenses , Remens. 1 . Vinar. 2 . Franc. Senat. 2 . Incert. 2 . Heuff. Guelf. 5 . & 10 . *egregia tua factia* : & sic ad Rivium usque vulgo legebatur . Sed plures Guelferbyrati , Basil. 1 . omni fide dignos , Remens. 2 . Academ. Senat. 1 . & Situv. *et egregia tua omittam* , si ne ista dubia voces : Sic tolet Crispus atque . vide notam ad Cat. c . iiii . n . 4 . idem testatur de pluribus suis Codd. Walfius , additque Liv. xxx . c . xxx . *tibi quoque inter multa egregia , non in ultimis laudum hoc fuerit , Annibalem . . . tibi cessisse* . Senat. 2 . omisso . Guelf. 4 . dimittam . Cat. c . iiii . n . 24 . *Sed ego haec omisso* . Livius xxvi . c . xlii . *Sed omitto haec* . vetus atque usitata res est &c .

GLORIA HONORAVISTI . Uratist. 2 . *benefasti* , uti Cat. c . xxxv . *non dignos homines honore honestatos videbam* . Eod. c . xii . n . 4 . *domos sua gloria decorabant* . ubi vide . Petrus Cellenf. de Pan. c . xvi . *Virtus alienicis recusas obfuscaris* . notis . *videt eam alienis onerari magis , quam honorari splendoribus* . Cicero laudibus honorare , & numeribus honorare Aurel. Viell. Vir. Illust. c . xvi .

TUAQUE VIRTUTE . Quae desideratur in Franc. & Guelf. 6 . neque eo multum opus habemus . de eo , quod dixit *fecisti , renovatum , vicisti* . vide ad Cat. c . liii . n . 3 .

NOMEN FAMILIAE RENOVATUM EST . Nomen , quod comparaverat sibi Masinissa . In duodecim MSS. reperi *familiae nostrae* ; reliqui . vero ab illis stant , qui istam appendicem reciderunt . At Fabric. 1 . postremam etiam voculam est abiecit : cui nos secundas fecimus . Sic mox Incert. 1 . & Franc. *quod difficillimum est inter mortales* . Fabric. 1 . vero & Basil. 1 . vetustissimi eo etiam loco nullum Verbum Substantivum habent . Senat. 1 . *renovatum est per te* , a manu secunda .

GLORIA INVIDIA VICISTI . Quod in ipso Micipsa probatur . & nescio , an ita historiae serviat Crispus . Jugurthae fere illud facile , ut mores ejus docent c . vi . Sed & Claudian. iii . Stilic. v . 36 . *nullo per aemula desuit unquam* . Quae gravis obstreperet laudes sumulque malignis facta sequebatur , quamvis ingenio , Liver . Solus hic invidiae fines virtute reliquis Humanumque modum &c .

quod difficillimum inter mortalis, gloria invidiam vicisti. Nunc, quoniam mihi natura vitae finem facit, per hanc dextram, per regni fidem moneo obtestorque, uti bos, qui tibi genere propinqui, beneficio meo fratres sunt, caros habbas: neu malis alienos adungere, quam sanguine conjunctos retinere. Non exercitus, neque thesauri praesidia regni sunt, verum amici, quos neque armis cogere, neque auro parare queas: officio & fide pariuntur. Quis autem amicior, quam frater fratri? aut quem alie-

3. FINEM VITAE FACIT. In manu exaratis aliquot: finem facit vitae. Dielsys III. c. xxvii. Ceterum sibi, quoniam ita res tenent, optatissimum appropinquare naturae finem. Noller I. Hist. Or. Lepidi: quoniam quidem novum omnibus finem naturam vel ferro sepius statuit. Lucret. III. v. 956. Nec potius vitae finem facis argue laboris?

PER HANC DEXTRAM. Glossae MSS. dextra tenens. Validissima autem per eam obtestatio, quae apud omnes gentes pignus fidei est habitata. Vide omnino Freinsheim. ad Curt. vi. c. iv. n. 14. Plaut. Capt. A. II. Sc. III. v. 82. Haec per dextram tuam, te dextera reitines manu. Obsecro. Terent. Andr. A. I. Sc. v. v. 55. Quod ego te per hanc dextram oro & ingenium tuum. Per tuam fidem perque hujus solitudinem Te obtestor. Virg. iv. Aen. v. 314. per ego has lacrymas dextramque tuam te Oro. adde Plaut. Poen. A. I. Sc. III. v. 88.

PER REGNI FIDEM. Per fidem, quam in regnum acceptus debes. Plaut. Trin. A. I. Sc. II. v. 116. Id solus solum per amicitiam & per fidem fletis me obsecravisti. Apulej. iv. Metam. p. 147. multis precibus quaesens adboratur, per dextram Martis, per fidem sacramenti, bonum communem cruciatum finem & captivitate liberaremur. Tibullus I. eleg. v. v. 7. per te furta foedera lecti Per Venerem quoquo composuimusque caput. adde infra c. xiv. extr. & c. lxi. extr. c. xlv. extr. me ex manibus impiis eripere per majestatem impetii, per amicitiae fidem.

MONEO OBTESTORQUE. Te adiungunt Fabriciani, Remens. 2. Incert. 1. Struv. Franc. Heussl. Uratils. t. & 3. Gueff. I. 3. 5. 6. 7. 9. 10. 12. Ceteri rectius omittunt. omittit Remens. 1. obtestorque. Sed Basil. 1. moneo, obtestor te. sine copula. mox in duodecim legitur uti bos, quod voluit Rivius.

QUI TIBI GENERE PROPINQUS. Postremum vocabulum non habet in contextu Fabric. t. sed alia manus in spatium, quod versus dirimit, perscripsit. Rem. 1. tibi omisit. non male. Heussl. & Senat. 2. qui tibi genere propinqui sunt, b. m. facies. neque id inficere. Eadem sententia de

ordine Franc. qui tibi propinqui genere, beneficio cet. vide c. vii. n. 5.

NEU MALIS ALIENOS ADJUNCERE. Academ. & Incert. t. neu malis alienis tibi adungere: sed haec Verba sine dandi Casu apud Nostrium ubivis obvia. vide ad c. I. n. 3. Uratils. 3. alios, pro alienos. 2. jungere. Gueff. t. & Remens. 2. conjungere, quod fuit etiam in perveteri Comeliniano. nimirum propter proximum sanguine conjunctos correctoribus placuit. Contrarium vide notatum ad Cat. c. xl. n. 3. Terent. Adelph. A. I. Sc. I. v. 47. ille, quem beneficio adjungas, ex animo facies. mox Remens. 2. sanguinis conjunctos retinere.

4. NON EXERCITUS, NEQUE THESAURI. Ab Xenophonte Lib. viii. locum esse expressum, notavit Manutius. Nostrium aemulatur Herodian. I. c. iv. n. 10. plura collegit N. Abram ad Cic. II. Philipp. c. xlii. Reinhold. ad Lips. III. Polit. c. III.

OFFICIO ET FIDE PARIUNTUR. Incert. 2. sed officio & f. par. quomodo quidem recte exponis, sed cave eam particulam in contextum immittas, quam optimus quisque exaudiri maluit. Cat. c. lxi. n. 6. Non agitur de vestigalibus, non de sociorum injuriis: libertas & anima nostra in dubio est, ubi vide & Eod. ad c. xviii. extr. fide autem & officio amicos parari, docuit Cic. II. Offic. c. viii. & Lael. c. xv. aliis. pariuntur. nostri etiam Codd. vetusti & recentiorum plerique. male alii parantur, eo fere errore, quem tetigi n. 3. Cic. II. Offic. c. ix. quibus rebus pariuntur a singulis, eisdem fere a multitudine, cum nota Fr. Fabricii. Sic supra porta. Terent. Eunuch. A. II. Sc. t. porta gloria. ubi Donatus: quae paritur. Livius VII. c. xl. unde belli decus pariat. Notabilis etiam dictio cogere amicos, cum cogere proprie sit colligere. Sic fere Cat. de R. R. c. lxi. lxi. cogere oleam. Columella v. c. ix. meminisse convenit, Eum qui ares olivetum, vagare tractum: qui stercore, exare: qui caedat, cogere. Exercitum cogere, pecus & similia notissima sunt.

5. QUIS AUTEM AMICIOR, QUAM FRATER. FR. Fabric. t. Vinar. 2. Academ. Struv. Heussl. Bbb 3 Franc.

- 6 *alienum fidum invenies, si tuis hostis fueris? Equidem ego vobis regnum trado firmum, si boni eritis; sin mali, imbecillum. Nam concordia parvae res crescunt, discordia maxumae dilabuntur. Ceterum ante vos te, Jugurtha, qui aetate & sapientia prior es, ne aliter quid eveniat, providere decet. Nam in omni certamine, qui opulentiore est, etiam si accipis*

Franc. Senatorii, Guelf. i. 3. p. & 10. Uratist. 2. & 3. *quis a. amicior.* Sic etiam ediderunt apud Apulei. Apol. p. 258. *Erras, si virum tam austeras seclae — non putas amiciorum esse convitae mediocritati, quam delicatae opulentiae.* atque sic tentant apud Cic. iii. epist. ii. num. 1. Sed contra Anzlogiam & Codd. meliores. Facilis certe lapsus in geminatione syllabae positus. Et sic apud Hieron. Epist. ad Julianum extr. *lactiores scribitur, pro lactiore,* in MS. alterum vero frequentat Cicero. Habes & apud C. Nepotem & Quincil. Declam. cclxix. *quis amicior mihi, in quo plus esse fidei existimatur?*

QUAM FRATER FRATRI. Nos dicimus fratres sibi invicem. Plaut. Menaechn. A. v. Scil. v. 29. *Nam ego hominem homini similiorem nunquam vidi alienum: Neque aqua aquae neque lacte lacti asquum similis.* Dicks ii. c. xxii. *quis frater fratri adsum paterfaceret. fratres autem Jugurtha & filii Micipsae infra etiam vocantur, & ipse explanavit n. 3. sed ad e. c. xxxiii. n. 4. In sententiam Quincil. Declam. cccxli. quae potest amicitia esse tam felix, quae iniecit fraternitatem. Certe quotiens blandus volumus his, qui esse amici videntur, nulla adulatio procedere ulia hoc nomen pater, quam ne fratrem vocemus, cet. Sed fratrum quoque gratiam raram esse, Persens & Demetrius apud Livium x. l. immo infinita exenpla testantur. vide Pap. Stat. Theb. i. v. 125. seqq.*

AUT QUEM ALIENUM FIDUM INV. SI TUIS. Sed et omnibus illud iudicium, quod habes apud Themistium Or. de Amicitia: *ὁ φίλος ἐστὶν ὁμοῖος, ὁ δὲ γένειον φίλος ἐστὶν ὁμοῖος.* Partem sententiae dilatat Aeschines contra Ctesiph. p. 285. *Alieni autem & tui recte opponuntur. Cic. pro Milone c. xxviii. Aequaliter in republicam, in privatos, in longinquos, in propinquos, in alienos, in suos irruunt.* Eecard. fulens. Guelf. 5. omisit vocem *fulens*, quasi ex amicior adsumendum esset *amicus*: quem alienum, amicium invenies. Sed propter similem duarum vocum terminationem ea vox excidisse videtur. *Tuis hostis*, ut Plaut. Poen. A. v. Sc. iv. v. 45. *amicus tibi.* Liv. xxvi. c. l. *ne ullum in terris populum hodie dici posse, quem minus tibi hostem tuique esse velis, aut amicum malis.*

6. EQUIDEM EGO VOBIS REGNUM TRADO. Academ. & Struv. *Equidem vobis*, sine ego, quod illud latere crederent in *Equidem*. Sed vide ad Cat. c. l. i. n. 15. Haec autem ipsa verba legas apud Spartian. in Severo c. xxiii. *firmum imperium Antonianis meis relinquens, si boni erunt; imbecillum, si mali.* Unde vides, recte & hic legi *eritis*; non, quod est in Fabric. 1. Academ. & Guelf. ii. *fuertis*.

SI MALI, IMBECILLUM. Rufil. i. a prima manu, Senatorii, Fabric. i. Incerti, Acad. Vinat. 2. Heuf. Uratist. i. *sin mali.* Struv. Sed si, ne nempse alibi etiam sic exponunt Livarii. vide Jug. c. i. n. 3.

PARVAE RES CRESCUNT. Sic omnis manus, non ut proletariae edd. *res parvae.* cum MSS. facit Seneca Epist. xciv. p. 448. adde notam ad Catil. c. xlviii. n. 1. Sententia est pervulgata, adque tamen Herodiani. iii. c. xiii. Liv. xl. c. viii. Cic. Laelio c. vii.

7. ANTE NOS TE, JUGURTHA, QUI AETAT. Illud te desideratur in Eecard. Incert. 2. & Guelf. 9. Sed Franc. *ante vos, Jugurtha, te;* Senat. 2. *vos ante te*, pro qui in plerique est *quia*; cuius vero originem Rivius ostendit, sed & alibi quos & qui permittantur. Hoc tamen tuerentur ex nostris Vinat. 2. Incert. 1. Heuf. Guelf. i. 3. 4. Uratist. 1. & 3. *prior es*, i. e. praefas, antecellis, vide infra ad e. c. xvi. extr.

NE ALITER QUID EVENIAT. Quid absit ab Guelf. 5. & Fabric. 2. Terent. Prolog. Andr. v. 4. *verum aliter evenire multo intellegit.* & hic quidem illud quid, uti alias aliquid, eleganter potest reticere. vide quae dixi ad Catil. c. xxxvi. extr. & li. num. 33. *Alterum autem est adversum, contrarium, quam debent fratres, aut sperat Micipsa. vide ad Cic. i. ep. ii. n. 4. Supra tamen c. vii. n. 1. sed ea res longe aliter, ac satis erat, evenit.* Lamprid. Severo c. xxiv. *Omnes Christianos futuros, si id optato evenisset.*

NAM IN OMNI CERTAMINE CET. Animus enim semper infirmo favet, Seneca Phoen. v. 385. c. nota Gronovii. Expresit totam sententiam Herod. iv. c. v. n. 4. *Τοις μὲν γὰρ δύσχευταις ἴατο, τοῖς δὲ κατὰ φύσιν φίλοις ἀδικησάντων. Ἐπὶ μὲν ἰπποδρόμῳ, τοῖς σποῦτοις ἀδικεῖσθαι. ὁ δὲ μὲν νικῶν, ἀδικεῖν δυνάται.* Talia & Dio alitque apud Gruter. ad Liv. l. c. v.

injuriā, quia plus potest, facere videtur. Vos autem, Adherba! & Hiempsal, colite, observate talem hunc virum, imitamini virtutem & entimini, ne ego meliores liberos sumsisse videar, quam genuisse.

C A P. XI.

AD ea Jugurtha, tamen si regem ficta locutum intelligebat, & ipse longe aliter animo agitabat: tamen pro tempore benigne respondit. Micipsa paucis diebus moritur. Postquam illi, more regio, iusta magnifice fecerant, reguli in unum convenere, uti inter

TAMEN QUIA PLUS POTEST. Guelf. 2. & Senat. 1. omittunt *tamen*: nec non Franc. qui pro eo ipse quia plus potest. & ea quidem particula post etiam si aliaque huiusmodi haud raro omittitur. vide infra ad cap. xxxv. num. 9. Igitur quamquam in priore actione quinquaginta vadet dederat; regno magis, quam vadi- bus consulens claus in Novesium Bonilestem dimittit.

8. COLITE, OBSERVATE. Fabric. 1. Remensis, Incerti, Vinar. 2. Struv. Heuß. Uratist. 2. & 3. Academ. colite & observate. Sed recte editores, colite & observare frequentissime componit Cicero. vide loca ex Epistolis, quas non adeo male familiares vocari exilimo. vi. ep. x. n. 7. me diligenter observant & colunt. xiii. epist. xvii. n. 1. Nam & semper me coluit, diligentissimeque observavit. epist. lxxviii. n. 2. neque praeter caeteros & colit, & observat, & diligit. adde epist. xxxiv. item v. ep. viii. n. 11. item ad Attic. ii. epist. xix. Hic Caecilium colimus & observamus diligenter. & pro Murena c. xxxiv. diligenter observari videmus & colit, alibi.

TALEM HUNC VIRUM. Talis ad laudem, & quod notet certas & cognitās quasdam virtutes. Sic infra c. lxiii. n. 6. atque ita ad id locum talis vir. ibi vide. Guelf. 9. Eccard. Struv. & Franc. hunc talem virum. contra numeros Salustianos.

ET ENTIMINI. Fabric. 1. a prima manu, item 2. Acad. Senatoris, Heuß. Uratist. 3. Guelf. 1. 3. 4. & 6. & entimini.

NE EGO MLL. LIB. SUMSISSE VIDEAR. Summe & adimere pro adoptare dicuntur. Plin. Paneg. c. viii. Se filium sibi, hoc est, unicum auxilium sibi rebus adiunxit. Meliores tamen omnino esse debent, qui adoptantur, quam genti: quia hoc fortunae est, illud sit consilio. Id. Plin. c. vii. & Tacit. 1. Hist. c. xvi. liberos

ne te moretur de uno Jugurtha, vide Ducke- rum ad Flor. iv. c. lxi. n. 2. A. Gellium xi. c. xiii. quo docet Liberos, in multitudinis numero, etiam unum filium filiamve veteres dixisse.

CAP. XI. 1. REGEM FICTA LOCUTUM INTELLIGEBAT. Guelf. 5. & Fabric. 2. intellexerit; Senat. 1. & Eccard. intellegebat. 2. Guelf. 4. expungit omnino istud Verbi. Itaque exaudiendum foret animo agitabat, ut Cat. c. xii. n. 2. pudorem, iudicium, divina atque humana promiscua, nihil pensi, neque moderati habere. Uratist. 2. regem ficta loqui. supra Guelf. 10. Ad ea verba; Struv. Ad haec verba.

LONGE ALITER ANIMO AGITABAT. Guelf. 5. & Fabric. 2. animo cogitasset; Guelf. 10. animo exagitabat, aliter omittunt Academ. Struv. & Uratist. 3. Sed animo agitare proba dictio. infra c. lxiii. num. 1. prout quae animo agitabat, fretus diis ageret. Plin. Paneg. c. iv. Saepo ego mecum tacitus agitavi. neque vero cogitare aliud est, quam cum h. e. secum agitare. mox Academ. bene respondit. in Guelf. 12. additum est acumen veteris litteratoris: Praeter responsum, quod tamen audientes delectasset.

2. PAUCIS POST DIEBUS. Guelf. 5. & 9. paucis diebus post. sed 6. omittit eam particulam. Sic infra c. xiii. n. 6. Itaque paucis diebus legatos mittit. ubi plura.

IUSTA MAGNIFICE FECERANT. Senat. 2. cuncta magnifice. Acad. & Vinar. 2. iuxta; Struv. Uratist. 3. Guelf. 1. 3. 9. 10. 11. 12. iuxta magnifice fecerant. & sic manus secunda in Guelf. 2. Sed Uratist. 1. mallet iusta funera: ut Caesar vi. Gall. c. xix. extr. iustis funeribus confectis, una cremabantur. adeoque non male Grammatici censent, quando iusta praecipe ponunt, istam vocem exaudiendam esse: nisi & Graeci

- 3 ter se de cunctis negotiis disceptarent. Sed Hiempsal, qui minimus ex illis, natura ferox, etiam antea ignobilitatem Jugurthae (quia materno genere impar erat) despiciens, dextra Adherbalem adfedit: ne medius ex tribus, quod apud Numidas honori ducitur, 4 Jugurtha foret. Dein tamen, uti aetati concederet, fatigatus a fra-

ci *mi vixit* eodem sensu frequentarent. vide Heistmann. ad Cic. pro S. Rosc. Am. c. viii. Perperam igitur in MSS. *busta* legitur, quomodo & alibi erratum esse, videas ex nota N. Heinsii ad Ovid. iv. Trist. eleg. x. v. 80. Frequentissimum autem est *justa* *solvere* & *persolvere*, quod videas apud Jo. Savaronem ad Sardon. ii. ep. viii. & Interpp. Curtii iii. c. xli. n. 15. dicunt tamen & *justa* *dare*, *reddere*, *ferre*, Valer. Flaccus iii. v. 365. v. v. 6. & Heinsius l. c. Nec tamen insolens *justa* *facere*, ut jam olim Ennius: *Nemo me lacrimis decoret, neque luctu fletu* Faxit Seneca Troad. v. 64. *Ferise palmis pectora & plantis dare, Et iusta Trojae facite*. Dictys v. c. vi. princ. *Dein ubi iusta pueris facta sunt*. Seneca Epist. cxlii. p. 605. *Non convorantur, sed iusta sibi faciunt*. adde Magium ii. Miscell. c. xix.

REGULI IN UNUM CONVENIRE. Adherbal nempe Hiempsal & Jugurtha, qui pro modo imperii regendi nominantur, ut apud Liv. xlv. c. xv. Justin. xliii. c. iv. alibi de formula *in unum convenire* plura ad Cat. c. xvii. n. 2. Dictys i. c. xii. omnes *Pelopidae* in unum conveniunt.

3. QUI MINIMUS EX ILLIS ERAT. STRUV. & Franc. qui minor erat ex illis. Sed recte *minimus*, ai erat fortasse dubium, nec legitur in Uratist. i. Justin. xxxvi. c. ii. *minimus aetate inter fratres post hunc fuit*. Liv. t. c. l. iii. *Sextus filius ejus, qui minimus ex tribus erat, confugit ex composito Gabiaz*.

QUIA MATERNO GENERE IMPAR ERAT. Sic quidem Codd. omnes. Sed vix opus fuit, lectorem istud monere, cum supra c. v. n. 7. hunc Jugurtham memoraverit, ortum ex concubina. Praeterea eadem verba habes infra c. cviii. n. i. ubi ut legantur, necesse est. Considera utrumque locum, & senties, ex posteriori derivata esse verba, quae meo jure expungere potuissem, cum uncinis tantum ineluissem, adde Catil. c. xxxix. cxi.

DEXTERA ATHERBALEM ADIECIT. Gueff. 4. & 6, *dextram Adherbalem adfedit*; quod fortasse placebit, si legeris notam ad Cat. c. l. n. i. pro *dextram Adherbalem*. Senat. 2. *dextera ad Adherbalem adf.* Posses etiam *dexter Adherbalem adfedit*, uti Virgil. ix. Aen. v. 769. *Vibranti gladio*

connixus ab angere dexter Occupat. & v. v. 162. *Quo tantum mihi dexter abis*. Sed prior lectio tum propter Codd. tum quod paullo insolentior est structura, praefert meretur: quamquam nec vulgata omnino damno. *Adfedit* autem cum quarto Casu construit Silius ix. v. 625. *ut qui castris per altos Oppugnat munita locos, atque adfedit arces*. Noiter iv. Hist. *adfedit Anisum*. Apuleius i. Metam. pag. 112. *Adfidebat pedes uxoris & mensa vacua posita*.

QUOD APUD NUMIDAS HONORI DUCITUR. Lippius ii. Elect. c. ii. cum sciret apud Romanos etiam medium locum honoratorem fuisse, corrigit: *quod & apud Numidas honori ducitur*. Sed quis talia ab Historicis exegit? Si de Numidis narrat, non facile aliquis intulerit, aliter propterea fuisse apud Romanos. Superfluum aliae gentes, a quibus iste mos divertere potest. Infra c. l. v. n. 4. memorat morem quemdam Numidarum, quem Judaeis etiam aliquae populi fuisse & nemo nescit, & Sallustius scivit. non tamen anxie & aut etiam addit. Plura hujusmodi passim occurrunt, & merito Crispinus Vassio vapulat qui & in testum recepit. de medio loco honoratissimo etiam Minucius Octavian. c. iv. ibique interpretet; quem eundem citavit Jac. Scheckius Praemell. Epist. iv. Ceterum Eccard. & Gueff. 6. *honor ducitur*.

4. DEIN TAMEN, UT AETATI CONCEDERET. Remens. i. Incerl. i. Gueff. 6. & ii. *Dehinc tamen*. Gueff. 5. omittit *aetati*. Franc. scribit *cederet*; Uratist. 3. *contenderet*. Dictys v. cap. xiv. *Quare coacti paene omnes concedunt Ajaci*. Laëtant. Mort. Petic. c. xxiii. *Cedat aetati & honores deferat annis*. Tacit. ii. Ann. cap. lxxiv. *dein Marfus seniori & acutius tendenti Sertio concessit*. infra c. cii. num. 2. *Vocesces fatigati regis supplicans*. adde Non. Marcell. c. iv.

FATIGATUS A FRATRE. Saeptius rogando & adhortando obtusus. Justin. vi. c. ii. *Comon duo reges per epistolas frustra fatigato*. infra c. lxxvi. num. 2. *Vocesces fatigati regis supplicans*. adde Non. Marcell. c. iv.

VIX IN PARTI ALTERAM TRANSOUCTUS EST. Ad sinistram scilicet Jugurthae. vix non est in Gueff

fratre, vix in partem alteram transductus est. Ibi cum multa de administrando imperio differerent, Jugurtha inter alias res jactit: OPORTERE QUINQUENNII CONSULTA OMNIA ET DECRETA RESCINDI. NAM PER EA TEMPORA CONFECTUM ANNIS

MICT-

Guelf. 10. sed sensus postulat. Franc. in aliam partem; quod rei non est adequatum. Sed Guelf. 5. *translatus est*, & sic habuerat forte a prima manu Fabric. a. utrumque probum sed editum est adpositum magis: & ipse Cicero animos in aliam partem commemoratione fortitudinis transducere dixit. Transductus autem, non traductus libri nostri meliores: idque sonantius & veteribus usitatum dicit Donatus ad Terent. Phorm. princ. Multa super his Cassiodor. de Orthogr. pag. 2294. & Velius Longus pag. 2297. ex quo quo discas transductus, transmissus, transmissus scriptum, sed traductus & sic deinceps enunciatum esse. Apud Caesarem & Terentium plura talia inveniuntur: quo refero etiam Plauti & ipsius Ciceronis III. Officio. cap. xxix. *perjurare, propejare. item impello, impello*, quae semper per n in Basil. r. & Fabric. l. item in aliis scribuntur.

5. IBI CUM M. D. A. I. DIFFERERENT. Haec desunt omnia Guelf. 5. & Fabric. a. & more id consentit cum brevitate Sallustii, si statim incipiat: *Jugurtha inter alias res jactit*. Ex interpretatione autem *quor inter alia res* primum orta videntur. Guelf. 6. etiam truncata habet: *Ibi cum de ministrando imperio differerent*.

JUGURTHA INTER ALIAS RES JACTIT. Proponit, injicit mentionem. Sic Ruvius ex MSS. egregie restituit, sic Lucretius ad Stat. r. Theb. v. 417. sic denique Basil. 1. Remens. 1. Guelf. 1. & 2. fuerat etiam in 4. sed mala manus fecit *ait*, quod reliquos Codd. omnes infedit. Confirmavimus paulum veram scripturam ad Coclii epist. iv. n. 12. & vi. n. 13. ubi *conscire & jactare* ita dicuntur. Sic & Trebon. Cic. xii. epist. xvi. n. 5. *Qui cum mihi in sermone insecisset, se velle Asiam visitare*. Bene Cicero pro Rosc. Comodo. cap. 12. *Quin in hoc crimen obijce, ubi licet agere; aut jacere noli, ubi non oportet*. Tacit. l. Ann. c. x. *quendam de habitu cultusque & institutis ejus jecerat*. Livius xxxiv. c. v. *in quos jecit haec magis consul verborum, quam ut res infunderet*. Seneca Hippolyto v. 639. *Ambigua voce verba perplexa jactis*. Sic *jactare* absolute Livius aliiq. vide Gronov. ad xxxviii. c. xxv. & ad xliii. c. xxii.

QUINQUENNII CONSULTA & DECRE. OMNIA. Omnia nupquam visitur in Fabr. a. Sed Heusl. & omnia decreta. Uratist. 2. & Guelf. 11. con-

sulta omnia & decreta: atque ita legendum. vide supra cap. ix. n. 3. & Cat. cap. xxxiii. n. 3. *quingennii dixit*, quae per quingennium facta. Cic. ii. ep. xiv. n. 8. *publicanis etiam superioris lustri reliqua, sine sociorum ulla querela, conservaram*. cum ibi adnotatis, & xliii. ep. v. n. 3. *Noster infra cap. xxxvii. n. 2. quae dissenso totius anni comitia impediebant*. Eam secundi Casus naturam animadvertas etiam in vocibus, quae non proprie denotat tempus. supra cap. v. n. 4. *facinorae rei militaris*. Cat. cap. xvii. n. 1. *praemia conjunctionis*. cap. xx. n. 5. *spolia belli*. quibus prae ceteris delectantur. Saepae redditur per Adiectivum, quod hic illic monui. & placet eam in rem adscribere illustre exemplum Lamprid. Severo cap. xxvii. *Penulis nova nebem frugis caussa ut secerentur permisit, cum id vestimentis genus semper itinerarium, aut pluviae fuisset*. pro *pluviale*, quod Cod. Palatinus habuisse dicitur, tacente tamen Grutero. Ne vero quid mutes, vide infra cap. ciii. num. 7. addito cap. xciv. num. 2.

RESCINDI. Dissolvi, & irrita reddi. 1. Hist. Orat. Philippi: *belli jura rescindi placet*. Livius xxvi. cap. xxii. *ne alia mea rescindendo alios in posterum duces sequeantur faciat*. Sueton. Tib. cap. xxxiii. *constitutiones quasdam senatus rescidit*. Valer. Max. vii. cap. vii. princ. *consideremus, quae testamenta aut rescissa sunt legitime facta, aut cum merito rescindi possent, rata manserunt*.

CONFECTUM ANNIS MICIPSAM. Annis expunxit Guelf. 12. et sine causae mentione Cic. xiv. epist. iv. n. 4. *quid nunc rogem ne mihiorem aegram & corpore, & animo confectam*. Sed supra cap. ix. morbo atque aetate confectus. Lucret. iii. v. 959. *Si tibi non annis corpus jam marces & artus Confecti languent*. Pacuvius Teucro: *quantum annisque & aetate hoc corpus pariter*. Phaedrus i. Fabric. xxi. v. 3. *defectis annis & defectis viribus*. ubi vide Interpp. ipse Phaedrus alibi: *morbo, matie confectus*. Curt. iii. cap. xi. num. 25. *non suo tantum, sed etiam illius morore confectae*. Jam aetate confectus multi dixere. Est igitur confectus idem, quod viribus exutus, attritus, imminutus.

PARUM ANIMO VALUISSE. Nimia enim senectus obtundit & frangit mentem, quod Cicero

C c c

ro &

- 6 MICIPSAM PARUM ANIMO VALUISSE. Tum IDEM, Hiempsal, PLACERE SIBI, respondit: NAM IPSUM ILLUM TRIBUS HIS PROXUMIS (ANNIS) ADOPTIONE IN REGNUM PERVENISSE. Quod verbum in pectus Jugurthae altius, quam quisquam ratur, descendit. Itaque ex eo tempore ira & metu anxius moliri, para-

ro & Laflantius docuerunt. vide notam ad Cat. cap. vi. n. 6. & Cic. 1. epist. ix. n. 45. ac 11. epist. vi. n. 18. infra cap. lxxv. n. 1. morbis committitur, & ob eam causam mente paululum immutata. n. 3. hominem ob morbos animo parum valido. Apulei. Apolog. p. 298. cum igitur accusaretur a filio suumque demeruisse, quasi iam per aetatem deliraret, protulisse dicitur Colonnem suum. Claudian. B. Get. v. 521. Si non mentis inops fraudatque sensibus actas Praeberet veniam. ubi Bartrium consulat. mox haec omnia placere sibi respondit, nam ipsum illum tribus his defunctis Senat. 2. Forte rectius leges: Tum idem, Hiempsal, placere sibi: nam ipsum eet. abiectione verbo respondit.

6. IPSUM ILLUM TRIBUS PROXIMIS ANNIS. Gruterus & Waffius. adfidentur scriptis quidam. Cario tamen aliquae exquisitius, tribus his proximis annis: etiamque lectionem tuetur optimus Basil. t. aliquot Guelferbytni, Incerti, Vinar. 2. Academ. Remens. 1. Accedunt Struv. qui in his tribus proximis; Franc. illis tribus proximis; Uratist. 3. illis his tribus proximis. Firmat Cicero Laelio cap. 11. eoque magis, quod proximis Nonis — tu non adfistis. Ubi eodem modo libri vet. varie turbant. Igitur his quidem tenendum est, quod saepe proximis dies, menses, annos notat. Cic. vii. epist. ix. num. 1. neque ego ad te his duobus mensibus scripseram. Q. Cic. de Petit. c. v. per hos annos. Petron. cap. xxxviii. Ecce, intra hos dies scripsi. Noster infra cap. xxxi. num. 2. Nam illa quidem piget dicere, his annis quindecim quibus ludibrio fueritis superbiae paucorum. Sed quid de voce proximis sentiendum sit, haud facile dixerim. Vidi tamen in Guelf. to. tribus; in Struv. vero & Eccard. annis omiffa. Posterius oppido venuisse. Ex eo enim, quod dixerat quinquennium, intelligendum voluit annis. vide infra cap. lxxxv. n. 12. inprimis cum, veluti sollempni modo, Latini post nomina numerandi via, gradus, passus, nodum, aeris & alia omittere soleant. infra cap. lxxxv. n. 2. Scribamus itaque: ipsum illum his tribus adoptione in regnum pervenisse, quo ordine in MSS. omnibus voces ponuntur, idque feroci & ardenti Hiempsalis ingenio aptissimum videtur.

ADOPTIONE IN REGNUM PERVENISSE. Sic est in Senat. 2. Basil. 1. Incert. 1. Struv. & Guelf. cum tamen olim fuerint, qui de vocis adoptione latinitate dubitarent, & semper adoptio substituerent. Borrichius vero ex Gellio v. cap. xix. & Plin. Pan. cap. v. descendit. Libris solum scriptis hanc litteram dirimere, non licet, cum saepissime huiusmodi extremitates ratio, per compendium ita exaraverint: At Analogia utrumque tuetur. Dicimus enim optio & optatio apud Cic. iii. Offic. cap. xxv. cooptatio aliquoties Livius. Praeterea natio & novatio; allectio & alleclatio; adfectio & adfectatio; depraatio & depraclatio, & multa talia probati sunt usus. Jam Crispum Nostri Iterativis delectari, jam olim est adnotatum. Quod si numquam Simplicia praetulisset, res esset composita: nunc adoptatio aliquid tamen inde subsidii nanciscitur. Ne vero lequiori actati tribuas, vetat paululum Volcatius Cass. cap. 11. ubi adfectio tyrannidis dixit, quam vetustiores affestationem.

7. ALTUS, Q. Q. FRAT, DESCENDIT. Erat excludit Carrio, damnavit Rivius, improbat Gruterus. Poppa tamen defendit, ex cap. vii. n. 3. Cur non & Cat. cap. xl. n. 2. xlvii. n. 4. alia loca advocat, ubi erat haud injuria, arbitror, expulsus est. adde tamen Cat. cap. v. n. 3. & vi. n. 2. Pro quiquam Incert. 2. Guelf. 9. & 11. habent quisque uti Cat. cap. xiv. extr. alius non comparat in contextu Guelf. 9. & Struviani. Sed Spartian. Geta cap. vi. quod distum altius in festus Bassiani descendit. alio sensu Claudian. B. Get. v. 601. Altius haud antiquam rora descendimus esse in iugulum Scythiae. Porro Seoceta t. Controv. Praef. p. 72. Adco quaecumque in animum ejus senel descenderant, in praeitu erant. August. 11. Confess. c. 111. Nec inde quidquam descendit in cor mentis, ut facerem illud.

8. IRA & METU ANXIUS. Ira simul & metu agebatur. vide Scheffer. ad Curt. 111. cap. 111. o. 2. Justin. 111. cap. 11. cum eum nunc lineamentorum filiae similitudo, nunc aetas expositionis temporibus congruens anxius teneamus.

EA MODO CUM ANIMO HABERE. Sic Basil. 1. Fabric. t. Vinar. 2. Academ. Incerti, Struv. a prima manu; Franc. Heuff. Uratist. 1. 2. Guelf. 2.

parare, atque ea modo animo habere, quibus Hiempsal per dolum caperetur. Quae ubi tardius procedunt, neque lenitur animus ferox, 9 statuit quovis modo inceptum perficere.

CAP. XII.

Primo conventu, quem ab regulis factum supra memoravi, propter disensionem placuerat dividi thesauros, finisque imperii singulis constitui. Itaque tempus ad utramque rem decernitur, sed maturius ad pecuniam distribuendam. Reguli interea in loca

4. 9. & 10. atque amat Noster Praepositionem *eum*, ubi de rebus animi loquitur, quod pluribus exemplis ostendimus ad cap. xiii. num. 5. *in ois facinus suum cum animo reputans*. Quidam: *in animo habere*, sed isti imi sublelli. Sed Nazar. Palas. 5. & 10. Fabric. 2. Guelf. 1. 5. 6. & 11. nullam Praepositionem immittunt, unde Gronovius & hunc locum advocavit, ut firmaret lectionem Livii xliv. cap. xxv. *Eumenes neque foveis victorias Persae, neque bello eum invadere animo habuit*. Davinius autem, cum istam Gronovii notam notae potuisset, apud Auctorem B. Hispan. cap. xxvi. & Ciacconii codice, quem toties deseruit, & edit. Stephani maluit edere: *Cohortes in animo habeo ad vos mittere*; ubi ceteri omnes rectius *animo habeo* expresserunt. sicuti & *animo est* Plautus & Livius dixerunt. vide Gronovium ad huius xxxi. cap. xviii. ante Gronovium Gruterus hoc loco probaverat *animo habere*.

Quibus Hiempsal p. d. caperetur. Guelf. 5. & a manu secunda Eccard. a prima Fabric. 2. quibus modis H. p. d. caperetur. quod aliquam speciem haberet, si cum Franc. supra omiseris modo. iste enim nexus statueretur, qui est apud Terent. Andr. A. V. Se. 1. *Ubi ea causa, quamobrem haec facimus*: & apud Plaut. Epidic. Act. 1. Sc. 1. v. 79. *Neque ego nunc quo modo me expeditum ex impedito faciam*, Consilium placet. Nunc vero nihil mutandum.

9. NEQUE LENITUR ANIMUS FEROX. Guelf. 9. 11. & Uratist. 3. *animus ejus*, ita quidem, ut Guelf. ii. vocem *ferox* negligat. Sic ita lenitur apud Cicronem & Dicllyn 1. cap. xix. vide ad Cat. cap. xxii. n. 3. *invidiam lenire*, mox perficeretur est in Guelf. 6. & in 10. *peragere*. Similem ferociam hominis irati habes apud Herodian. iv. cap. 14.

CAP. XII. 1. PRIMO CONVENTU. Guelf. ii.

In primo conventu, pessime. Cic. 11. Cat. cap. vi. *quaesivi a Castris, an nocturno conventu apud M. Lacum fuisset, nec ne*. pro domo cap. xxi. qui conventu *vicerum bonorum verba de salute mea fecerant*. Plura Graevius ad Sueton. Aug. cap. xiii.

QUEM AB REGULIS FACTUM CET.) Tres voces, *ab regulis factum*, non leguntur in Eccard. nisi ab correctore. Forte haec omnia, i quem ab r. f. supra memoravi ab Glossaribus invecita sunt, alioquin conventum *facere* etiam Cat. cap. xxx. n. 2. dixerat.

PROPTER DISENSIONEM PLACUERAT. Inceit. 2. & Academ. *disensionem*; Struv. Guelf. 4. & Eccard. *disensionem*; Guelf. 3. *disensionem*. Eadem turbas videas infra cap. xli. extr. Eccard. & Guelf. 11. *placuerat illis*. Contra Cat. cap. l. n. 3. *quid de his fieri placeat*. cap. li. n. 43. *Placet igitur eos dimitti*.

2. ITAQUE TEMPUS AD UTRAMQUE REM. Fabric. 1. ita. is etiam cum plerisque aliis: *ad utramque rem tempus decernitur*, quem ordinem quaedam edd. servant, mox tres membrae: *ad distribuendam pecuniam*, Mallem induci verbum *distribuendam*, cum supra scripserit *dividi*. Sic Cato: *notae pecuniae*, alii alia praecise poluerant. Notavimus quaedam ad Cat. c. xii. n. 4. & xxvii. extr.

IN LOCA P. T. ALIUS ALIO CONCESSERE. Struv. & Guelf. 11. Praepositionem *in* haud scripsere: quam tamen Latini negligere non solent, uti penes Verbum *succedere*. Plaut. Aul. A. iv. Sc. v. extr. *Tantisper hic ego ad januam concessero*. Curt. v. cap. iii. n. 11. *magna pars in arcem concessit*. Sic Cicero, Terentius, Livius. adde infra cap. xviii. extr. Male ergo Fabr. 1. & Vinar. 2. *alius alio cessere*: etiam Jostinus xxxiii. cap. 11. n. 7. *cum in disensionem Romanorum cessisset, libera facta est*. Guelf. 5. *alii alio*. vide ad Cat. cap. vi. num. 2. Sed Academ. & Heuß. scripserant primum *alii alio*; forte pro

- 3 loca propinqua thesauris alius alio concessere. Sed Hiempfal in opido Thirmida forte ejus domo utebatur, qui proximus licitor Jugurthae, carus acceptusque semper fuerat. quem ille casu ministrum oblatum promissis onerat, uti tamquam suam vifens domum

num

alio alio, de quo ad Cat. cap. LV. nu. 6. Certe si Sallustius alicubi *alio*, pro *alius* dixit, quod volunt Grammatici veteres: melius hoc loco, quam eo revocaveris. Eccard. denique: *alio in alio concessere*, haec illi in loca. est autem Proleptis quaedam, ut apud Liv. XLIV. c. XXXIII. *Institit in littore, alios alibi modicis intervalis fodere*. Notat infra c. XLIX. num. 4. *postremo pro cuiusque ingenio, sollicitando, minuendo, obtestando, alium alio modo, excitare*. c. LXVI. nu. 3. *Cratuniones tribunosque milites & istum praefectum oppidi L. Tullium Silanum alius alium domus suas invitant*. Conter. Cat. cap. LII. num. 1.

3. IN OPIDO THIRMIDA. Guelf. 12. *Sed Hiempfal secessit in oppido Thirmida*; Franc. *concessit immittit*. Inde remansit in Remens. 1. & Incert. 1. *Thirmida*. Sed male haec ad verbum concessere referuntur: cum alterum Hiempfalium more, & maxime Sallustii propugnatur. de quo ad cap. c. extr. *Thirmida* est in Codd. junioris aevi, meliores *Thirmida*. Urais. 3. *Thirmida*; Basil. 1. *Thirmida*. Sed nat. 2. *Tarmida*, forte *Tanuda*, ut oppidum sit ejusdem nominis, cuius quidam in Africa fluvius apud Plinium, Ptolemaeum & Melani.

FORTE EJUS DOMO UTEBATUR. Sic MSS. non ut edd. quaedam, *eius utebatur domo*. Heuss. *domum utebatur*, Cato apud Gellium XII. c. XXII. *Si quid est, quod utar, uter: si non est, ego. Summ cuique per ne uti atque sui licet*. Terent. Heaut. A. I. Sc. I. v. 81. *quod illa aetas magis ad haec utenda idonea est*.

PROXIMUS LICITOR JUGURTHAE. Proximus licitor est in serie incedentium licitorum ultimus & proxime praecedens regem vel magistratum. vide Lips. 1. Elect. cap. XXIII. idemque, alio respectu, *primus licitor* dicitur, quem male Colerus distinguit, nec satis probe de illo Fr. Robertellus II. Annot. c. XX. An vero etiam in Numidia *liciores* eo more, quo apud Romanos? apud Numantiam Jugurtha deditisse poterat, an more Romano tantum loquitur? Eo pacto praetorium, *delecturum, audiles* de aliis gentibus memorant. vide Bernegger. ad Justin. XIX. c. I. num. 7. item *principia castrorum* de Macedonibus Id. XI. c. VI. num. 6. adde Bongars. ad XXXI. cap. II. num. 6. Tali ratione C. Nepos Paufania cap. I. dictione vi-

vitius levere, tantum pro studiose deligere; & Conon. c. IV. *hostem judicare*, quod sollemniter Romanis, etsi & Graeci *πολιμας ποιοι*, utitur. Apud Nostrium Cat. c. LVI. nu. 2. *voluntariorum & sociorum*, atque c. LIX. nu. 3. *evocatorum* nomina de exercitu Castillinae usurpantur. *Liciores* Samnitibus etiam tribuit Livius. adde Gronov. ad Tacit. I. Ann. c. XXXV. Diels II. cap. XXXIII. *Agmen non licitoribus, uti Hippodamia ad Achille abstuleretur, im- perat*. Hi sunt apud Homerum praecoens & dei ministri. Idem cap. XLIX. *adversus hostium liciores jubet*. Igitur familiarem ministrum hic proximus licitor notabit: quia huius apud Romanos familiarior erat ministerium.

CARUS ACCEPTUSQUE EI SEMPER. F. Fabric. 2. & Guelf. 5. *erat ei semper*; Vinar. 2. *semper ei fuerat*. Sed Guelf. 3. *carus acceptusque erat semper*. Unde recte quidem abigimus Pronomen: sed fuerat tenebimus. vide Cat. c. XLVIII. num. 4. & Liv. extr. Nisi malueris: qui proximus licitor Jugurthae fuerat, carus semper acceptusque. vide Cat. c. XXI. n. I. Struv. *acceptusque carus ei f. f.*

PROMISSIS ONERAT. Eccard. *honorerat*. *Promissis onerare*, est multa & magna promittere. Livius XXIV. c. XIII. *Anibal collaudato eos, oneratolque ingentibus promissis, domum ad coepa nutrienda redire jubet: se in tempore adfuturum esse*. Idem XXIX. c. XXXII. *praemiorumque ingentium spe oneratus, si caput Masinissae retulisset*. Sic ille saepe. vide Drakenboich. ad Sil. III. v. 15. Plautus Mil. Act. Sc. III. v. 29. *sed die mihi, equod hic te oneravit praeceptis, ille etiam Stichio Acl. IV. Sc. I. vers. 27. Nasines potius oneremus vicissatim voluptatibus, impellitque libenter expellerem*, quod ab Glossatore est intrusum, qui ex dictis promissis onerat illud non poterat exaudire, ut Cat. cap. XI. VI. num. 2. *Nam laetabatur, civitatem periculum creptem; porro autem anxius erat, quid sisto opus esset*. ubi intellegens & dubitans infarciunt. cap. XLVII. num. 1. *omnia uti gesta erant aperit, se paucis ante diebus socium adfuturum*. ubi addunt docetque. vide ibi & ad c. XXI. nu. 3. plura. Tacit. I. Hist. cap. XXV. *postquam vario promone callidos audacesque cognovit, pretio & promissis onerat, data pecunia ad peritendos plurimum animos*. Placuit autem corrumpe-

tibus

num eat, portarum clavis adulterinas paret: nam verae ad Hiempsalem referebantur. ceterum, ubi res postularet, se ipsum cum magna manu venturum. Numida mandata brevi confecit: atque, 4 ut doctus erat, noctu Jugurthae milites introducit. Qui post- 5 quam in aedis irrupere, diversi regem quaerere: dormientis alios, alios occurrentis interficere: scrutari loca abdita: clausa efringere,

tibus, quod infra Noster *cap. lxx. num. 4.* & alibi eo Verbo, sed nullo alio precedente, utitur.

UTI TANQUAM SUAM VIRENS DOMUM EAT. Tanquam non sit in Guelf. II. uti vero in margine conscribit Fabric. 2. & Struv. unile adhaer. posteriorum hanc particulam uti esse inducendam, quod feci Cat. c. I. num. 2. Porro visens Bañ. I. neglexerat primum, adiecit recentior manus. Senat. 2. & Vinar. 2. domum erat. Terent. Heeyr. Ad. I. Sc. II. ut visere. Scripsit Sallustius. Promissu onerat, uti tanquam suam visens domum portarum c. a. potest.

PORTARUM CLAVES ADULTERINAS PARIT. Franc. oppidi portarum; quasi non de domo licetis intelligi voluerit. Sed Callistoneus posteriorum sententiam amplectitur. Adulterinas opponitur vero, vide N. Heinl. ad Ovid. III. Art. Am. v. 644. Apulei. Metam. IV. pag. 149. Thrasibulus caveam Democriti cum litteris illis adulterinis offerimus. Alani Anticlaudian. I. v. 279. Spiritus in ore color verus nec candor adulter Turpiter effigiat tanti phantasma decuris, Cic. III. Offic. c. XXIII. Quare etiam si sapias adulterinos nummos, acceperis impudens pro bonis: cum id rescribit, salutarius sit eas, si cum debeat, pro bonis, adle. Carion. II. Emendat. c. x. Mox Fabric. 2. Guelf. 5. & 7. nam claves veras ad H. I. Guelf. 6. ubi res postulabat. vide infra c. LXIII. num. 1. Eccard. uti res post.

CUM MAGNA VENTURUM MANU. Fabriciani, Bañ. I. Franc. Guelf. 3. 5. alique: cum magna manu venturum. Guelf. 6. cum magna ut. Vassius vocem magnam a mala manu esse putat. Sed cum manu venire Sallustius haud facile exprobat: etsi Tacitus II. Ann. cap. XXV. missa exemplo manus, quae hostem a fronte eliceret. ipsum non est in Fabric. 2. Quidam turpiter augent Crispum. Eccard. & Vinar. 2. venturum consilium; Struv. & Guelf. 10. venturum promissum.

4. MANDATA BREVI CONFECIT. Fabric. I. & Incert. I. perfecit. Sed Guelf. I. effecit; 2. 5. 7. Senat. 1. & Eccard. confecit; Franc. Uratili. 1. Guelf. 6. & 10. perfecit. pars etiam mox in-

roduxit, nempe Eccard. Guelf. 4. & 10. ceteri introduxit. conficere non multo, cum Noster alibi bellum conficere, sed Cicero saepe mandata conficere dixerint. Philipp. IX. c. III. mandata nostra conficere cupiens in hac constantia perseveravit. Sed propter Codd. refrendum erit: mandata b. confecit, atque introduxit. Similia notamus Cat. c. LVII. num. 3. LIX. num. 3. & plura Eod. ad cap. XII. n. 1. de mandatis, quae verbis committuntur, dixi ad Cat. cap. XXXI. extr. Sed facili etiam mandamus, Plautus Merc. A. II. Sc. IV. v. 125. Melius est te, quae sunt mandatae res tibi, praecurrit. v. 124. Sed Lysimacho amico mandabo. Seneca: Nec mandat ultionem suam, sed ipse ejus exactor animo simul & manu fervit, vide Gronov. ad Senec. Herc. Fur. v. 77. Quid tanta mandas odia?

5. IN AEDIS IRUPERE. Remenst. Eccard. Guelf. 5. & 6. irumpere; Guelf. 4. ruper. Remenst. I. sine Praepositione aedis irumpere.

DIVERSI REGEM QUAEFERE. Diversi est diversa via, alius alibi, vide ad Cat. c. II. n. 1. Guelf. 7. querebant; 6. omittit vocem regem, opportune. Sufficit enim, quod sequitur, eam interius Hiempsal reperitur, & hos quidem regulos adhuc appellavit, vide Cat. c. XLVI. num. 5. Inprimis si proxima sensum supplet, amant Verba absoluta. Liv. XI. c. XXV. Aemilius cum & venturos scisset, & educere in aciem potisset, intra vallum suos tenuit, adde infra cap. XXVIII. num. 5.

DORMIENTIS ALIOS, ALIOS OCCURRERE. Ut solent in tali tempore & periculo inopinatio. infra c. XXI. num. 2. semissemque parum, alios arma sumentes superius fundentesque. Claudian. II. Eutrop. v. 436. petens alii, dum membra cubili Tarda levant: alii leto junxere soporem.

CLAUSA EFFRINGERE. Ut fores efringere; hinc effractores apud Ictos, vide Abram. ad Cic. in Vat. c. V. Guelf. 5. clausa efringere. Florus III. cap. XX. num. 13. Ibi circa Bruttium anpulm clausi, vide ibi Dockerum. infra miseri est in Struv. & Guelf. 10. quae quidem & Cat. c. X. num. 1. miscuntur; hic tamen miseri non est absurdum: cum saepissime Activa & Passiva

Ccc 3 aqua

re, strepitu & tumultu omnia miscere : cum Hiempsal interim reperitur, occultans sese tugurio mulieris ancillae, quo initio pavidus & ignarus loci perfererat. Numidae caput ejus, ut jussi erant, ad Jugurtham referunt.

CAP.

apud Nostrium componantur. vide ad Cat. c. LI. num. 40.

CUM INTERIM H. REP. Basil. t. cum Hiempsal interim reperitur. Guelf. 9. reperitur, quomodo Donatus ad Ter. Phorm. A. II. Sc. 1.

OCCULTANS SE TUGURIO. Merseburgensis & Fabric. 1. occultans sese. Guelf. 7. se occultasse. qui veram illam lectionem in exemplari legitur videretur : maluit autem interpretari. Namque occultans sese est qui se occultaverat & adhuc occultabat. Virgilius : genibusque volutans haerebat. vide Charilium III. p. 233. & infra cap. LXIII. num. 3. Vinar. 2. Incert. 1. Franc. Uratid. 2. Eccard. Guelf. 3. 7. 9. & 10. occultans se in tugurio. Curt. III. cap. VIII. n. 10. ritu ignobilium ferarum, quae strepitu praetereuntium auditu, silvarum latebris se occultaverunt. & sic Cicero. adde Cat. cap. XIV. num. 3. & XXVII. n. 6. Tugurium Glossae senat. & xad. ubi exponunt. quae est in Senat. i. ita habet : in subterraneo hospicio. Festus & Isidorus a regendo deducunt, hincque addit rusticos dicere capannam, quod unum tantum capiat, consentit Ofsilius apud Pompon. leg. t. 80. de V. S. Noster infra c. XVIII. num. 5. alveos navium inversas pro tuguriis habere. Vulgo arundine & stramentis tecta. Ovidius III. Fast. n. 83. de tugurio, ut Solinus c. 1. vocat, Romuli.

Quae furis nostri si quaeris regia nati,
Adspice de canna straminibusque domum.

Memorat & Curt. IV. cap. VII. num. 20. & V. cap. VI. num. 15. Sed hoc tugurium domi lictoris fuit, quod apud Romanos cella, quae servis fere propria. Varro 1. R. R. cap. XIII. Villici proxime penam cellam esse oportet. & in talem confugit etiam Vitellius apud Sueton. cap. XVI. de quo Tacit. III. Hist. cap. LXXXV. fessisque misero errore & pudenda latebra semes occultans. Pignor. de Servis p. 299. adde Columell. XII. cap. XV. idque Glossa Senat. 1. innuere voluit.

MULIERIS ANCILLAE. Guelf. 4. ancillae mulieris in invidiam Quinctiliani IX. cap. IV. & Servii ad 1. Aeneid. v. 406. qui mulieris quidem ancillae recte dici docent, sed ordine permutato fieri supervacua. Sed non perpetuum esse, exemplis docuit Cl. Burmannus ad Fabium. Hic tamen nihil mutandum, Tale illud

hostis homo apud Quinctil. IX. c. III. ventus aquile Corn. Nep. Mil. c. II. femina vidua Id. Praefat. n. 4. in MSS. Nollet Cat. c. XXXVIII. n. 1. homines adolescentes. c. LVI. extr. servus fugitivus. Cicero, Caesar alique mare Oceanum. Dietyl v. c. x. viros legatos. Rursus Caesar 1. Gall. I. stellant in Septentriones & orientem solem. Gellius VIII. c. XI. Arg. homines Afri. de quo bene D. Vossius ad Caesar. 1. Gall. c. XXXI. Eumen. Paneg. IV. cap. VII. continens terra. Sulpic. Sev. Vit. Mart. cap. XIII. arbor pinus. Terent. Andr. A. IV. Sc. IV. n. 16. mulier meretrix. Cic. XII. ep. XXII. num. 1. bono gladiator. Ancilla autem & Ancillus veteres dixisse, pariter ac famulus, famula, famulum vigentis usus est, ex Festo cognoscas p. 8. ubi veteres anculus & ancular dixisse memorat. Hinc mulier ancilla proprie non insolentius est, quam mulier famulus, aut aetas senecta, terra Italia, familia. Vide Sciopti Parad. Litter. Epist. v. perferat est in scriptis melioribus. profusperas recentiores & novitios quodam impellens obedit.

6. NUMIDAE CAPUT EJUS--REFERUNT. Tum fidei peractae caedis, tum praemii acquirendi causa hic mos capita referendi multis observatus, vide Zosimum 1. cap. IV. nu. 3. Plura collegit Freinsheim. ad Flor. IV. cap. 12. nu. 7. ad Curt. VII. cap. II. nu. 32. & Gebhard. ad Corn. Nepot. Alcibiad. c. x. extr. Hic vero observamorem Historicorum finem tantum actionis narrantium non initium, quod per se intelligitur, de qua brevitate diximus quaedam ad Cat. c. XXVII. nu. 3. Sic Eod. c. XLV. nu. 2. Homines militares, sine tumultu praesidiis collocatis occulte portum obsidum : neque memoraverat quae praesidia secum eduxerint, neque quando, aut quomodo factum; quod Cicero studiose persequitur. Infra c. XXXIV. extr. Ita populus ludibrio habitus ex concione discedit. item cap. XXXVIII. nu. 9. XII. nu. 4. XIV. extr. Basil. ut jussi fuerant. infra : sicuti praecceptum fuerat : c. LIV. sicuti jussi erant, in proximos colles discedunt. ibi nihil movet ille Basileensis. Est & haec formula ex Historicis. Cat. c. XXXIX. nu. 6. sicuti Caesina praeciperat. cap. XLIX. pr. ex praeccepto Ciceronis. infra cap. LXX. num. 3. jussus nec semper praeccepti antea fit mentio. Guelf. 3. deferunt. Sed & ex illo De sacrum esse, alio loco docuimus : & in Compositione saepe ejus naturam servat. vide ad cap. IV. extr.

CAP.

CAP. XIII.

Ceterum fama tanti facinoris per omnem Africam brevi divulgatur; Adherbalem omnisque, qui sub imperio Micipsae fuerant, metus invadit. in duas partis discedunt: plures Adherbalem sequuntur, sed illum alterum bello meliores. Igitur Jugurtha quam maxumas potest copias armat: urbis partim vi, alias voluntate

CAP. XIII. 1. BREVI DIVULGATUR. Non modo Guelf. 7. & 21. quod genus Codd. permultis locis addere, & tempore inprimis immittit solet; sed etiam Basil. 1. brevi tempore, alibi tamen brevi absolute, vide Cat. c. XLIV. n. 2. Sed ibid. cap. LVI. n. 2. ac brevi spatio legiones numero hominum expleverat. Fabric. 1. Gu. 1. 4. 6. divulgabatur; 3. divulgabatur; Fabric. 2. divulgatur; Remens. 1. divulgatum est. Sed Guelf. 6. & Uratist. 3. brevi plane omittunt. Hic etiam mox: & qui sub imperio M. f. neglecto illo omnis.

QUI SUB MICIPSAE IMPERIO FUERANT. Sic editiones. Omnes scripti, quomodo expressimus. Struv. qui sub imperio fuerant Micipsae; Guelf. 10. sub imp. Mic. qui fuerant; Fabric. 1. timor invadit.

IN DUAS PARTES DISCEDUNT NUMIDAE. Postremum vocabulum vacat in Guelf. 10. & post discedunt distinguit 5. & Fabric. 2. habentque discedunt. Numidae plures Adb. cet. ut videas ex vetusta Glossa irrepsisse. Namque qui sub imperio Micipsae fuerant, sunt Numidae: nec id iterum erat inculcandum. Guelf. 3. dividunt Numidae.

PLURES ADHERBALEM SEQUUNTUR. Guelf. 6. pluresque. Basil. 1. Fabric. 1. Struv. Eccard. Uratist. 3. Guelf. 2. 6. & 9. Adherbalem secuntur: quam scripturam etiam alibi adnotavimus, sed non ex libris tantae auctoritatis. In Historia Miscella facie obsequium, obsequii, pro obsequiis, obsequis; & secutus, ut secutus, ipsi Lapidet teneant. Nec multum adversatur Priscianus 1. pag. 543. Contra usum tamen communem sequuntur non revocaverim.

SED ILLUM ALTERUM BELLO MELIORES. Guelf. 3. illum alium. impetite. infra c. XVI. nu. 5. de divisione Numidiae inter Adherbalem & Jugurtham: illam alteram Adherbal possidet; Guelf. 6. & 10. meliores in bello. & hoc falso. Livius III. cap. 11. extr. Aegypti populationibus inquisitionibusque meliores esse. Idem XIV. cap. XVIII. conferendamus equos, summosque alius, nec bello melior sit, decernamus. XXXVIII.

cap. XV. Colunt Pisdas, longe optimi bello regionis ejus. Lucillus: Calvus Palatinus, vir nobilis ac bonus bello. Virg. XI. Aen. v. 338. Largus quoniam & lingua melior; sed frigida bello dextera. Sic ille saepius. supra c. VII. n. 5. & bello strenuus erat, & bonus consilio. Prudent. Cathem. Hymn. IV. v. 60. bonus aggressi arte. Tacit. 1. Ann. c. 111. Agrippam ignobilem loco, & bonum militiam, geminatis consulatibus exulit. Vides sextum Casum esse bello. Alii tamen etiam secundum Casum adiungunt suandi melior, quos sequioris aetatis esse, putat R. Bentlei. ad Horat. 1. Epist. x. v. 34. pugna melior. Sed Pomp. Mela III. cap. 11. Unum ex iis, quae praecipiant, in vulgus effluxit, videlicet ut forent ad bella meliores, aeternas esse animas, vitamque alteram admanes, quem si sequeris bello tertius seu terminus Casus esse posset, ut Papin. Stat. IV. Silv. III. v. 134. Hic paci bonus, hic timendus armis, Ne tua melior potentiorque. Sed istud paullo aliter dicitur, & habemus huius generis infra c. XVII. n. 5. Contra pro sexto Calu Thucyd. IV. ἀγαθὸς τὰ πρὸς εἰρήνην; Aelius XII. Var. Hist. cap. XXXII. ἀγαθὸς δὲ πρὸς πόλεμον.

3. QUAM MAX. POTEST COPIAS ARMAT. Franc. omiserat potest. Sed vide ad Cat. cap. IV. num. 3. Remens. 1. Incert. 1. Struv. Guelf. 12. copias parat. Guelf. 5. copias parat, armat. Sed recte armat. Tacit. 1. Hist. cap. XI. Orthoni tamen armari plebem nuntiabat. Florus III. c. XXII. tandem Hispaniam armavit. Cicerone: exercitum cogere, armare. Sed Crispus facie ex eo, quod sequitur, id, quod praecedat, vult intelligi. C. Nep. Annib. c. x. neque aliud quidquam egit, quam regem armavit & exercitum adversus Romanos. h. e. sollicitavit & exercitum coegit & armavit. Seneca quoniam magnas potest.

PARTIM VI, ALIAS VOLUNTATE. Latini eleganter etiam diversa, quae vocant, Subiecta eodem Casu efferunt. Vt nempe sua; voluntate eorum, quos oppugnatum venerat. Livius XXI. cap. LVIII. eam quoque gentem, sicut Gallis Ligu-

- luntate imperio suo adjungit : omni Numidiae imperare parat .
 3 Adherbal , tamen etsi Romam legatos miserat , qui Senatum docerent de caede fratris & fortunis suis ; tamen fretus multitudine
 4 militum , parabat armis contendere . Sed ubi res ad certamen venit , victus ex praelio profugit in provinciam , ac deinde Romam con-

Liguresque , aut vi , aut voluntate adiuncturus . Idem Epit. XLIX. totius Macedoniae aut voluntate incolebantur , aut armis occupavit . Plautus Mostell. A. L. Sc. III. v. 39. *Mones ego te : te deseres ille aetate & satietate , i. e. aut propter aetatem tuam , aut suam satietatem .* Tale quid Cat. cap. XXXIX. nu. 6. aut per se , aut per alios sollicitabat . infra c. XVIII. n. 12. *suavitas armis , aut metu sub imperium suum coepere .* cap. LXXXIX. nu. 2. *oppida castellaque positum vi , alia metu , aut praemia ostendendo avertere ab hostibus .*

OMNI NUMIDIAE IMPERARE P. GUELL. 4. Numidiae , sicut alii infra nu. 5. sed 10. totius Numidiae . adeo ignotum illi fuit Caesaris I. Gall. princ. omnis Gallia , Taciti Germ. pr. omnis Germania , Nostri infra cap. CXIV. num. 2. quo metu Italia omnis contremuit . vide & Scalliger. ad Aufon. Idyll. XI. v. 4. Sic Cicero Somn. Scip. cap. VI. Omnis enim terra , quae colitur a vobis — parva quaedam insula est . Id. pro M. Marcello cap. I. de omni republica . Hieronym. Epist. CIV. asterisco & obelo opus omne distinguens . Sequor actas & hic , & in aliis totus maluit pro omni . Paullinus in fun. Ambrosi. Erat exsequiarum turba innumerabilis , totius dignitatis , totiusque sexus , omnium pene aetatum , Sidonius IX. epist. XIV. Nam plerique laudabant facundiam tuam , plurimi ingenium , totum pudorem . Senat. 2. invective .

3. TAMETSI ROMAM LEGATOS MISERAT . Guell. 1. miseris . Eccardianus omnibus litteris : tamen est . & sic unus Waffii . plura vide ad Cat. cap. XXI. nu. 1. Ibid. c. XXXI. nu. 4. tamen etsi praefidia parabantur . XLVIII. nu. 5. tamen etsi verum existimabant . ibique & aliis locis iterum excipit tamen . Coelius ep. n. 2. *tamen si tu scio quam sis curiosus* — tamen in hoc te deprecor . Neque aliter Cicero , Livius alique . de tamen etsi notavit etiam Weitzius ad Terent. Andr. A. V. Sc. II. p. 115. ubi Guilhelmi. Verisim. c. XIV. Schopp. Sulp. Lectur. c. XIII. alioque citat : item Baluzius Not. ad Lupum pag. 478. Neque iteratio res tamen insolens erit , cum consideraveris Livium ut ; Nostri alioque Pronomina iterare . Denique atque etiam , equidem ego , etiam nunc vul-

go dicuntur ; neque aliquis mussat .

DOCEANT OE CAEAE FRATRIS . Uratist. 1. Senar. & Heuß. de nece fratris ; uti tollerent , credo , amphibologiam , quam hic sine vitio admittas . Tales sunt apud Terent. Andr. A. II. Sc. III. A. V. Sc. III. ubi notavit Donatus . sed passim praeterea . docere de re , ut alibi indicare de , dissimulare de , interrogare , confirmare de re . vide ad Cat. c. XLVIII. n. 1. ad Cic. VI. epist. VI. num. 3.

PARABAT ARMIS CONTENDERE . Sic Codd. Gudius coniecerat : *proparabat armis contendere* . forsitan , quia num. 2. dixerat *imperare parat* . sed 1. viculum istud . vide ad Cat. c. XXXIII. num. 3. Immo , si quid novare volueris , leges fietus multitudine militum armis contendere . neque tamen haec , aut alia medicina necessaria .

4. UBI RES AD CERTAMEN VENIT . Scripti recentiores : *ubi res ad certamen venit* . sed vide infra c. LVIII. nu. 4. ceterum f & x in MSS. haud raro permutantur . Commodianus Instruē. XXXV. *Xanta Dei lex est pro Sancta* . Paullin. Vit. Mart. I. v. 24. *Haec vis bisseis cum noluerit in annis* . Sic erat in vet. cod. Reale Juratus : *Hic vix cet* . Sic supra *pro* , pro *postea* , *Maximissa* , pro *Masimissa* , infra c. XVIII. n. 2. *nos pro nos* . alia plura adnotavimus . Guell. 12. v. 1. exhibet in margine .

VICTUS EX PRAELIO PROFUGIT IN PROV. Gruterus maluit *victus praelio* , & Waffius importune vulgatam defendit . Non jungenda sunt *victus ex praelio* , sed *ex praelio profugus* . Notat autem Adherbalem non modo praelio excessisse ; sed praelio factio non arcem , aut castellum petisse , verum statim in provinciam Romanam profugisse . Unde neque abesse possunt voces *ex praelio* , quas omnes nostri Codd. agnoscunt . Solus Guell. II. sine praepositione *praelio* : at is non est tanti . neque , si plures cum illo facerent elegantius illi & praegnantius sensui deberent officere . Vinar. 2. Heuß. Uratist. 2. Guell. 4. Senat. 2. *fugit* .

IN PROVINCIAM . Romanorum in Africa . infra c. XXV. nu. 5. *quam occasione ad provinciam accedat* . cap. XXXIX. num. 4. *nam omnis exercitus , uti convenerat , Numidia deduxit in provinciam* . hic habet . describit illam optime infra c. XIX. nu. 7.

contendit. Tum Jugurtha, patris consiliis, in otio facinus suum cum animo reputans, timere populum Romanum, neque adversus iram ejus ulquam, nisi in avaritia nobilitatis & pecunia sua, spem habere.

D. 7. Vellei. Pat. II. c. xxxviii. *Primus Africam Regulus, nono ferme anno primi belli Punici, trajecit: sed post cv. annos P. Scipio Aemilianus, evicta Carthagine, abhinc annos clxxv. Africam in formulam redegit provinciae.* Africa nempe illa Carthaginensium, quam his devictis Romani, pro more, provinciam fecerunt. vide Cellar. iv. c. iv. p. 133. adde Sigonum & Robertellum, & si lubet, notam ad Cic. i. epist. itt. n. 2. Davesium ad Caesar. i. Gall. c. i. Guelf. II. onulit in provinciam.

AC DEINDE ROMAM CONTENDIT. RIVUS ex veteris debine: atque hae quidem particulae saepissime permittuntur, meliores tamen nostrae desunt; duo tantum modo Guelferbytanis debent, vide Cat. c. iii. n. 2. hoc quidem cum de loco quodam abitus notatur, proprie magis hic scriberetur, sed nec inde, deinde ita mutatum.

5. PATRATIS CONSILIIIS. INCERT. 2. SENAT. LA prima manu, Guelf. 1. 3. 4. 5. 6. 9. 10. 11. *patris consiliis.* Cat. cap. xviii. n. 8. *postumum facinus patrum foret.* ibi MSS. itidem *patris*, & aliis locis. Rivius in quibusdam invenit *patris*: quod se quidem nobis non obtulit. Apud Florum tamen II. c. xv. *patrum, patrum, periculum* similiter confusoduntur. consulas ibi Dickerum.

POSTQUAM OMNI NUMIDIA POTERATUR. Turpissima Glossa, quae dudum ad Gemonias trahi debuerat. quae enim Jugurthae consilia alia fuerunt, quam ut omni Numidia potiretur? vide num. 2. ibidem dixerat *omni Numidiae*: atque id scrupulum injicere alibi solet. Vide tamen, quam speciem huic panno induant & ipse Sallustius supra c. vii. num. 1. infra c. xvi. num. 5. xxv. num. 10. xxxvii. num. 4. & Codd. nostri Incert. 2. *omni Numidiae*: atque sic Acad. a prima manu. Struv. *omni Numida*; Basil. 1. primum *omni Numidiae*, sed emendatum statim *omni Numidiae*: quomodo olim Guelf. 6. & Fabric. 1. quod litura probat, certe in Guelf. nunc etiam restat: *omni Numidiae*. quod indicat ex n. 2. hanc Glossam desentiam esse: et si *omni Numidiae potiebatur* ex consuetudine Sallustii dictum sit. vide ad cap. xvi. n. 10. Poterat Spartian. Adrian. c. xxiv. *Qua re prodia*, succellere accepto, *dignitate paratus* est, & alii ad Cat. c. xtti. extr. producti. Poterat etiam ipse Sallustius alibi Casus Auferendi absolutos, & diversam sententiam

simul per *Ubi*, aut *Postquam* adicere: alibi quasdam necessarias Explanationes addere. Sed hoc loco talia ipsa res plane non admittit. Nam verba *patris consiliis* non sunt obscura, & tamen Explanatio eadem dicit, (quod contra cap. 7. num. 2.) neque aliquid sententiae addit, quae Crispus alibi stultissime observat.

IN OTIO. Aptum istud cogitationibus, & surgunt illae, ubi libidines desieruerunt. Tacit. xiv. Ann. c. x. *Sed a Casare, perfecto demum scelere, magnitudo ejus intellecta est*: ibi Lipsius & t. Polit. c. v. Bernecker ad Justin. xii. c. xi. n. 5.

CUM ANIMO REPUTANS. Guelf. 4. *cum animo putans.* Ennius apud Nonium: *ibi quid agat, secum cogitat, parat*, putat. Sed alterum verum, & ab alia manu in eo codice repositum. Guelf. 6. & ti. omittunt *eum*. in alii pro eo in. utriusque male. Noster infra c. lxx. extr. *promde* reputaret cum animo suo, *praenitia an emittat mallet.* & sic cap. lxxv. n. 10. Cicer. post Red. in Sen. c. xii. extr. *nudata* mecum *ipse* reputavi. Lactant. iv. inuent. *Cogitanti mihi* & cum animo meo reputanti. Sulpic. Sev. Dial. 1. c. 1. *Sanctum meum ipse* mecum reputans. Dielsys II. c. xxii. *Per deos immortales*, reputate cum animis vestris. Boetius I. Prosa 1. *lucius mecum ipse* reputans. Sic Terent. Adelph. A. iii. Sc. iv. v. 55. *Cum animo cogitare.* Heaut. A. ii. Sc. iv. v. 5. *Mecum in animo confidere.* Plaut. Moss. A. tit. Sc. II. v. 13. *Ego cogito cum meo animo.* Milit. A. iv. Sc. viii. v. 65. *cum epome mecum cogito.* Cicero pro Murena c. xxv. vobiscum *recordamini.* t. Offic. c. xxxii. *secum dubitare.* adde Noster. Cat. c. xxxii. n. 2. infra c. xciii. num. 1. Donat. ad Terent. Eunuch. A. it. Sc. iii.

USQUAM, NISI IN AVARITIA. Uratili. *usquam*, Graecorum modo, multorumque Latinorum, qui duas negationes, pro una ponunt. vide Achill. Stat. ad Tibull. iv. eleg. vii. Broekius. ad Eum. iv. eleg. v. 127. Popmam tit. de Usu A. L. c. ix. Muncker. ad Hygin. Aitron. iv. c. xiv. Scottum ad Corn. Nep. Attic. c. xi. n. 5. Scheffer. ad El. Agell. c. vii. n. 3. Graev. ad Cicer. itt. Att. ep. vii. illi nempe *neque nullus, nihil unquam*, & similia; pro *neque nullus, nihil unquam* monstrabant. adde infra c. lxxxiv. num. 2. Praepositionem in haud reperio in Guelferb. 4. Et *confidere* quidem cum

Ddd

sexto

- 6 habere. Itaque paucis diebus cum auro & argento multo Romam mittit, quis praecepit, uti primum veteres amicos muneribus expleant: deinde novos adquirant: postremo quaecumque possint largiundo parare, ne cunctentur. Sed ubi Romam legati venerent, &, ex

texto Casu absolute consuevit. Caesar 1. Gall. c. LVIII. Celeritate navium & scientia gubernatorum confisi. & sic alibi saepe. at *spem qua se habere forte diutiusculum erit*: non tamen minus Latinum. Guelf. 9. *suam spem habere*.

6. ITAQVE PAUCIS DIEBUS. Uratist. 3. Guelf. 4. & 11. *post paucis diebus*; Remens. 1. Incert. 1. Guelf. 1. 9. & 10. *paucis diebus post*. Sic corruperant supra c. XI. n. 3. *Micipsa paucis diebus mortui*, infra c. LXIV. n. 5. *paucis diebus Jugurthum in castris habitum*. c. XXXV. extr. & *ipse paucis diebus profectus est*. Cic. II. e. pill. VII. n. 6. *paucis diebus etiam missurus domesticos tabellarios*. ubi. adde notam. pro Cluentio: *Afinius autem virum illo tempore occidit & venturum diebus paucis deprehenditur*. Livius XXX. cap. XXI. *Deiisse tandem id deos sexto decimo demum anno*. ubi olim similiter intruferant *post*. ad Gronovium ibidem. Mox omnes *post*: cum auro & argento multo: nisi quod Heuff. & Senat. 2. omiserit *multo*.

ROMAM LEGATOS MITTIT. Hoc ordine Palatini & nostri Codd. Sed Struv. non habuit ab initio vocem *legatos*, atque id eleganter: maxime cum ea vox n. 7. recurrit. Cat. c. XXXII. extr. *C. Manlius ex suo numero ad Marcium Regem mittit, cum mandatis huiusmodi*. ubi plura. Guelf. 6. *nisi*.

QUIS PRAECIPIT. Basil. 1. Fabriciani, Vinar. 2. Senatorii, Acad. Incerti. Heuff. Struv. Uratist. 1. & 3. Eccard. Guelf. 1. 2. 4. 5. 6. 7. 10. & 11. *quis*, & hoc modo scripsit Sallustium. vide infra ad cap. LXXX. notum. 4. Porro Fabriciani, Vinar. 2. Incert. 1. Uratist. 1. Struv. Franc. Heuff. Guelf. 4. 6. 7. & 12. *praecepit*. mutatur propter *mittit*. Sed Notter Cat. c. LVII. num. 3. *castra prope movet, ac sub ipsa vadibus montium confedit*. adde supra cap. XII. num. 4.

UTI PRIMUM V. A. MUNERIBUS EXPLEANT. Incert. 1. Senat. 1. Fabric. 2. Guelf. 1. 2. 5. & 9. *primum ut*. sed Guelf. 7. negligit *primum*, fortassis optime. Uratist. 1. *muneribus explicant*: lapsu ridendo. Cic. II. Phil. c. XX. *ibi te cum illius largitionibus & tuis rapinis explevisse* (si hoc est explere, quod statim effundat) *advoluti egi ad tribulationem*. Dielsy v. c. XVI. *ubique singulas quas maximis donis replet*. Julin. IX.

c. II. n. 7. *nullas sibi opes esse, quibus tantum regem expleat*; & *cupiens putare, parvo desuper, quam totum abnecere*. Notter Cat. c. LI. n. 34. & infra c. XL. n. 1.

DEINDE NOVOS ADQUIRANT. Gifanium ad Lucet. pag. 307. legit *novos antiquant*: atque id verbi restituerat C. Langius Cat. c. XLII. n. 2. Saep. Victorius, Lambinus, Fabricius revocarunt in Cicetone. tentavit etiam aliquod Godlaevius ad Liv. pag. 76. Elmenhorstius & Stewechius ad Apuleum, alii alibi. Certe ex venerando codice Florentino restituit Jac. Gronovius Tacito XIV. Ann. XLII. *quoniam deligeretur*, anquirebant, & ex eodem jam olim Picena XII. Ann. c. VI. *ne diu anquirendum*. Sed ibi sententia posuit; hic vero *adquirere* non debet vexari: sicuti *parare amicos* c. XI. nemo vexat. Nec Codd. nostri juvant, qui neque *inquirant*, neque *requirant*, in quae tamen vulgo mutatum est, exhibent. Guelf. 5. *acquirant*. 2. 3. 4. 7. Eccard. Fabric. 1. Basil. 1. Vinar. 2. Struv. Remenses, Heuff. & Uratist. 1. *adquirant*. ceteri *acquirant*.

QUECUMQUE POSSINT LARGI PAR. Sic edd. inde ab Aldina omnes. mita profecto secordia. Alii Fabriciani, Uratistavienfies, Basil. 1. Vinar. 2. Remens. 1. Incert. 2. Struv. Heuff. Eccard. Senat. uterque. Guelf. 2. 5. & 9. *quaecumque*, neque aliter edd. Pomp. Laeti. Nimirum omnia, quae idonea essent, pararent. Si alibi *parare multa, moliri*, cetera. Similis fere locus Livii 1. c. LIII. *vetans mirari, si qualis in cruce, qualis in sociis, talis ad ultimum in liberos esset. in festum postremo servitutum, si alia desint*. ibi Vir incomparabilis: Forte, *alii*. Neutra autem, ut vocant, universalitatem quamdam denotant, gustum dedi ad ea Cie. IV. epil. IV. n. 6. *ne id viciis vitio, quo nihil modestius, sed victioriae*. Horat. I. Sat. VI. v. 1. *Lydiarum quodquid*. Id. I. Od. XXXIV. *Erinsigne attennat Deus Obscura proment*. & haec quidem infinita. *res itaque hominesque* pretio adquirere jubet. Tamen Incert. 1. *quocumque*; Franc. contra *quocumque*. Fabric. 1. Heuff. & Uratist. 2. *possent*. Guelf. 10. *non*; 11. *ne cunctentur*.

7. ET, EX PRAECEPTO REGIS, HOSPITIUM. Guelf. 5. *hospitiis regi*. Ceteri recte. Cat. cap. XLIV. *prince. ex praeepto Cicetonis. de hospitibus dixi ad Cat. c. LXI. n. 8.*

&, ex praecepto regis, hospitibus aliisque, quorum ea tempestate auctoritas pollebat, magna misere; tanta commutatio incescit, uti ex maxuma invidia in gratiam & favorem nobilitatis Jugurtha veniret. quorum pars spe, alii praemio induciti, singulos ex Senatu ambiundo, nitebantur, ne gravius in eum consuleretur. Igitur, legati ubi satis confidunt, die constituto, Senatus utrisque datur. Tum Adherbalem hoc modo locutum accepimus.

CAP. XIV.

Patres conscripti. Micipsa pater meus moriens praecipit, uti regnum Numidiae tantummodo procuratore existimarem meum; ceterum jus

IN SENATU AUCTORITAS POLLEBAT. Fabric. 2. Urais. 1. cum aliis tribus: auctoritas in senatu. invisae sunt duae voces in senatu, quae mox bis iterantur. infra c. xxv. n. 6. ille ubi accepit, homines claros, quorum auctoritatem Romae polleere audierat, contrainceptum suum venisse.

MAGNA MUNERA MISERE. Dixerat n. 6. numeribus expleans. opportune igitur Guelf. 4. hoc vocabulum inducere jubet. Diximus ad Cat. cap. lxi. nu. 4. item supra cap. v. n. 4. cap. x. n. 2. Simile mendum fustulit Salmastius in Spartian. Adrian. c. xvii. Cum a Phraasmane ipse quoque ingentia accepisset. ibi antea legebatur ingentia dona. Guelf. 6. habet muneris. forte ut indicaret varietatem lectionis munera & munere. nam & hoc latine dicitur, ut apud Hygin. Astron. ii. c. xxxv. quam Procius Cephalis uxori laborantem dicitur fuisse, & pro eo beneficia tantum munere accepisse. Sed melius est hanc vocem expungere.

EX MAXUMA INVIOIA IN GRATIAM. Venerit eufi: ex maxuma invidia & malivolentia, scilicet, quia sequitur in gratiam & favorem. Sed vide ad Cat. cap. v. extr. Plaut. Stich. Act. iii. Sc. 1. vers. 8. Cumque eo reveni ex inimicitia in gratiam. Remens. 1. in gloriam.

8. QUORUM PARS SPE. Nobilitas — quorum, uti mox c. xiv. n. 6. familia nostra — quorum progeniem: ubi vide.

SINGULOS AMBIUNDO. Sic Fabric. 1. Basil. 1. & vultuissimi quique. alii ambiundo; Guelf. 4. ambiundo. Servius ad iv. Aeneid. ropando interpretatur. Terent. Andr. Act. ii. Sc. ii. v. 36. Nisi semis amicos aras, ambis. adde cap. xiv. num. 20. Incer. 1. & Guelf. 5. singulos in Senatu.

NE GRAVIUS IN EUM CONSULERETUR. Guelf. 9. gravius; Vinat. 2. consulerentur. Justin. ii. c. xv. num. 8. Legatus vancians, pignusque remans, ne in se gravius consulatur. Id. i. cap. vii. n. 10. si quid in Ciofum crudelius consulisset.

9. UBI LEGATI SATIS CONF. Guelf. 7. n. 1. sed Fabric. 1. legati ubi satis confidunt. vide infra c. cii. n. 3.

SENATUS UTRISQUE DATUR. Admittuntur in senatum, ut, quae vellent, exponant. Corn. Nepos Annib. c. vii. num. 6. priusquam his senatus daretur. Livius xli. c. xli. extr. Senatus Aloris datus est, cuius talis oratio fuit. Id. xlii. c. lix. princ. Legatis capivornus senatus ab dictatore datus est. xviii. cap. xi. is eum ei senatus datus esset, res gestas in Italia a fratre exponit. adde Briffon. ii. Form. pagina 242. 243. Mox particula Tum debet Senat. 2.

CAP. XIV. 1. MORIENS MIHI PRAECEPIT. Moriens, pro iam jam morituro, A. Victor Vir. illust. cap. xlix. extr. moriens ab uxore petiit, ne corpus suum Romanum referretur. Justin. xi. c. xv. n. 10. Alexandro referre se, quare solam moriens petiit, gratiam. Capitolin. Marco cap. xiv. alius etiam gentibus, nisi reciperentur, bellum inferentibus. Jul. Obsequens de Prod. cap. lxxvi. in provincia Postumius consul proficiens cum immolaret. Seneca Suasor. vii. pag. 54. Ignoscentem tibi illam puer, qui ingenio tuo trahitur? ubi viri docti alius ingoscere, ingoscitum alius subtrahunt. Porro Senat. 2. Eccard. Franc. Heiss. Guelf. 6. praecipit mihi. Immo expunge Pronomen, si vis Sallustium legere. vide ad Catlin. c. xxxv. num. 1. Vellem fere & meus. Sic apud Hieronym.

Ddd 2

ronym.

jus & imperium penes vos esse: simul eniterer domi militiaeque quam maximo usui esse populo Romano. vos mihi cognatorum, vos in adfinium locum ducerem: si ea fecissem, in vestra amicitia exercitum, divitias, munimenta regni habere. Quae cum (praecepta parentis mei) agerem; Jugurtha, homo omnium, quos terra sustinet, sceleratissimus,

ronym. Quæst. 1. ad Heldib. ediderunt: *Existimemus patrem nostrum, qui solem suum ori vi facit super bonos & malos, & pluit super justos & injustos. Sed in egregio MS. neque postrema verba & pluit &c. neque illud nostrum legitur.*

REGNI NUMIDIÆ T. PROCURATIONEM. Quæst. 10. regno Numidiæ; 6. 9. & Eccard. regnum Numidiæ. præterea Quæst. 6. procuratorem. utramque, pro more suo laudabili, extremitatem adnotavit. Scribere itaque ille voluit: *Regnum Numidiæ tantummodo procuratorem existimare meum, procuratorem meum, uti Cicero municipio, usui meo, tantum. quomodo & Noster supra loquitur. nam habitus Orationis immutatus in procuratore & jus & imperium prudentem non morabitur. vide Catil. c. 113. num. 2. Scite autem opponit procuratorem & imperium. Curt. x. c. x. oim. 7. quippe paulo ante regis minister, specie imperii alieni procurandi, supplex ingenuus invalerat regna. Seneca Nat. Quæst. iv. princ. *Delectat in Sicilia & officium procuratoris otiosus. delectabit, si consuetudo id intra fines fuit volueris, necesse fore imperium, quod est procuratio.* Pie Jacobus Potentill. Don. Reg. II. p. 39. *Regnum colatus est penes Deum, usufructus tantum nostrum est.**

JUS ET IMPERIUM. MSS. plerique: *jus & imperium ejus.* mutavit Rivius ex suis Codd. Habet etiam ex nostris aliquot affectas. Guelf. 2. & 6. omittunt &. idque incommensum. Seneca Nat. Qu. II. c. xxxii. *ceterum & illa non extra jus dominiumque nostri sunt.* Sic Livius *jus imperiumque*, vide ad Cat. cap. xx. num. 7.

QUAM MAXIMO USUI ESSE. Placuit Putschio ex MS. Rittershusii: *quam maximo usui esse*: & sic apud nos non Struvianum modo, sed & Eccard. Fabric. 2. Franc. Uratili. 2. Vinar. 2. & Guelf. II. atque sic plane Livius, laudatus ad Catil. c. vii. num. 4. *magis subditiens habebat, ubi, ut & ad c. LVIII. num. 9. plura dedimus, supra domi, militiæ sine copula* Guelf. 5. & 10. vide Catil. c. XLIII. num. 1. infra c. XVIII. num. 1. Sed adde Cat. cap. xiv. num. 3.

VOS IN ADFINIUM LOCUM DUCEREM. Absc

ab quinque Codd. illud vos. Struv. *verge ad finium loco*: quae mera interpretatio, Grutero tamen placere potuit. Fabric. 1. Guelf. p. 10. 12. *in adfinium loco, & in postremo quidem libro a manu correctrice. in locum est loco etiam apud Boetium IV. Prosa 1. virum non solum præcui caves, verum etiam sceleratorum pedibus subijctis calcem & in locum facinorum supplicia sunt.* ibidem alii Codd. *loco facinorum.* Frequentius id est, ut per ad Praepositionem sextum Causum expriment. Neque tamen abhorret Iulianus XII. cap. XII. *Dimissis Craterus praeposuit, justus praefisse Macedonibus in Anipatri locum, Antijatriumque cum supplemento titulum in locum ejus evocat.* Caesar VI. Gall. c. XXXII. *Ne se in hostium numero duceret. quomodo saepe Tullius. ille VII. Verr. c. XXXVIII. In piratarum locum civis Romanus hostilem in modum cruciatur & necati sunt.* adde Stewech. in Apulei. VI. Metam. p. 345. Guelf. 1. cum aliis septem: *vos mihi in cognatorum, ne scilicet prius membrum ita nude proferretur.* Pariter lapsi sunt cap. III. num. 1. *neque quibus per similem jus fuit, tuti, aut eo magis honesti sunt.* ibi dederunt quædam membranæ: *eo tati, ana magis honesti sunt.* Fabric. 1. ducere; Senat. 1. deducere. mox Guelf. 1. si ita fecissem. utrumvis recte dicitur.

ME HABITURUM. Guelf. 10. *regni mei habiturus.* Sed Fabric. 1. & Guelf. 12. expellunt me. Supra c. IV. n. 2. *ne quis existimet, me nec, studium laudando, extollere. pro me nemem extollere.* adde Cat. c. XXXI. n. 7. Guelf. 5. & Fabric. 2. *me habere. dignum gravitate Sallustii & persona promittente.* Caesar VII. Gall. cap. XIV. *pabulum secari non posse, necessario dispersos hostes ex acie scilicet petere: hos omnes quotidie ab equitibus deleri posse.* Florus 1. c. XII. *adules niles sua sponte perjurando, nisi capta urbe non remcare. ubi vide Duckerum & quos ille citavit. quibus adde Rittershus. ad Gunther. Ligur. 1. v. 480.*

2. QUAE CUM PRAECEPTA PAR. M. AGITAREM. Ita collocantur verba in MSS. idemque omnes fere parentis, non patris. Guelf. 3. *agrem.* Rivius recte abigit ex vetustis mei. Parum id fuit optimo Grutero, qui haec *praecepta parentis mei* in

mus, contento imperio vestro, Masinissae me nepotem, & jam ab stirpe socium & amicum populo Romano regno fortunisque omnibus expulsi. Atque ego, Patres conscripti, quoniam eo miseriarum venturus eram, vellem, potius ob mea, quam ob majorum beneficia posse auxilium petere;

in exilium mittit: volentibus credo, omnibus, qui Sallustium norunt. Car. tamen Langius ad Cic. 1. Offic. c. xxiv. agitare praecepta exponit, fido seculum fecum expendere & animo volutare. Posset ut Gracorum totum accipere, ut sit observare & efficere praecepta, nostrates baltea. Sic Donatus: *Nomen iustum & iniquum leno, iniquitatem agitat, iustitiae patrocinatur*. vide ad Catil. extr. Sed haec minus apta, & reclus, uti dixi, cum Grutero legas: *Quae cum agitentur*: non molo quia principio posuit praecepta; sed etiam quod in vetulis aliquot legatur: *Quae praecepta mei parentis cum agitentur*. itaque modeste agitare pro *studere ut agerem, agere incipere*, quae vis est illorum verborum. Catil. c. xxviii. num. 3. *postremo ubi multa agitant nihil procedit*. infra cap. xxxv. num. 4. *Quae postquam Masinissae agitare coepit, ubi similiter illud quae ad paulo remotius pertinet*.

HOMO OMNIUM QUOS T. S. SCCELERATIS. Guelf. 3. omittit homo; 4. omnium; 11. quos terra sustinet. ita de elegantissima formula nihil sit reliqui. Franc. *Jugurtha omnium hominum fecit*. Perit ob homo per vocem omnium, pro qua plerique MSS. *hominum*. Perspicue Fabric. 1. *homo hominum, quos cet. Incert. 2. & Uratiss. 3. homo omnium hominum, quos cet.* Quare non recte Gruterus & Vassius praefecerunt: *Jugurtha, hominum, quos cet. Terent. Phorm. A. v. Sc. vi. v. 14. O omnium, quantum est, qui vivunt hominum, homo ornateissime*. Adolph. A. ii. Sc. ii. v. 10. *hominum homo stultissime*. Plautus Catin. A. ii. Sc. iii. v. 28. *se fene omnium fene non omnem esse ignorare*. Mostell. A. iii. Sc. i. v. 65. *Quid tu homo hominum omnium terrestris Penise hoc exentatum*. Trinumm. A. v. Sc. i. v. 1. *Hic homo est omnium hominum principum*. Cic. xi. epist. xxi. n. 1. *Disi Segre male faciente, homini nequissimo omnino qui sunt, qui fuerunt, qui futuri sunt*. Id. xii. epist. xxii. n. 1. *Nus hic cum homine gladiatore omnium nequissimo collega nostro Antonio bellum gerimus. pro domo c. ix. homo, post homines natos, turpissimus, sceleratissimus, contumacissimus*. Apulei. Florid. p. 355. *Quibusnam verbis tibi Amiliane Strabo, vit omnium, qui unquam fuerunt, aut sunt, aut etiam erunt, inter optimos clarissime & inter clarissimos optime, inter utroque doctissime — gratius habita-*

rus sunt? quae Cicero & Apuleius pluribus verbis, et Noster paucis quos terra sustinet. Plaut. Menaeum. A. v. Sc. ii. v. 65. *Omnium hominum exopto, ut futuri miserrimum miserrimum*. Persa A. v. Sc. ii. v. 1. *Qui sunt, qui erunt, qui fuerunt, quippe futuri sunt postea Solus ego omnibus antea facile miserrimum hominum ut vivam*. adde Pseudol. A. Sc. iii. v. 117. *Guelf. 6. sceleratissimus*.

MAVINISSAE ME NEPOTEM. Guelf. 6. me dico nepotem. sed 3. elegantius tetinet *noe*. vide Catil. c. xii. num. 23. & iii. Hist. Or. Maerit num. 6.

ET JAM AB STIRPE S. ET A. POPULI R. Non factus, sed natus socius & amicus. Plautus Trin. Act. 1. Sc. ii. v. 180. *quod si exarvatur usque ab stirpe auctoritas*. Apulei. de Hab. Doc. Plat. p. 13. *Hominem ab stirpe ipsa neque absente bonum, nec natum nasci*. Aulonius. Epitaph. xv. *Pervulus, Agrippis sed iam de patre tinendus*. Cicero. ii. de Invent. *Postea si scitulus erit, se aut consanguineum, aut jam a majoribus in primis amicum esse demonstrabit*. Deinde in MSS. est *populi R.* ut Catil. c. xix. num. 1. *quod cum inestum inimicum Cn. Pompeio cognoverat*. edd. etiam Gruteriana *populi R.* Guelf. 10. *ut a stirpe*. Ceteri omnes prout edidit.

3. QUAM OB M. MAJORUM BENEFICIA P. ME AVOB. Repurgavi haec *exemplum* abvaris mendis, quibus propter paulo obscuriorem sensum erat deturpata. Tria optat Adherbal, nihil morante dictione secundum ea, ut videbimus: *Primum*, ut propter sua ipsius merita auxilium a Romanis petere posset; revocaverat enim in memoriam beneficia Masinissae. *Deinde*, ut sibi tantummodo deberentur a Romanis omnia amicorum officia, quibus vero non egeret; ita nempe, ut ipse florens nullo malo adligeretur, quod coheret ad alios confingere: aut iis vimbus illustratus esset, quibus adversa omnia per se ipse propellere posset. *Postremum* optat, ut eis, quae deberent Romani, iam jam uteretur, tamquam soluto debito; neque Jugurthae fautores alique morarentur. Contrarium priorum mox num. 4. ostendit. item numer. 14. 15. 16. *Postremum* indirecte per totam Orationem urget, sed maxime ad finem & numer. 20. Nunc maculas eluamus: *meorum*, in verbis, *quam ob majorum meo-*

- tere; ac maxime deberi mihi a populo Romano, quibus non egerem;*
 4 *secundum ea, si desideranda erant, uti debitis uterer. Sed quoniam parum tuta per se ipsa probitas, neque mihi in manu fuit, Jugurtha qualis foret: ad vos confugi, Patres conscripti, quibus, quod miserrimum,*
cogor

ram, non legitur in Francii quondam MS. neque Cat. c. xxxi. n. 7. *conius* ipsius, atque majorum plurima beneficia in temp. essent. nec apud Liv. III. c. xlii. eum multa referret sua familiarique decora. Sequitur posse me a vobis auxilium petere. Sed me vacat in Guelf. 4. & 12. Senat. 2. & Heußl. idque Latinum esse, vidimus modon. 1. ubi habere, pro me habere, adde ibi producta. a vobis exulat ab Guelf. 10. & 11. in ceteris mire sedem variat. excipit mox a populo R. quod horum defectum bene supplet. Livius xxx. c. xxx. Annibal peto pacem: qui neque peterem, nisi nilem crederem. & sic locis infinitis. Struv. auxilia.

AC MAXIME D. M. BENEFICIA A POP. R. VINAR. 2. ac maxime. Guelf. 11. ac vellem deberi mihi. Basil. 1. beneficia populi R. Tollenda vox beneficia; neque cum Struv. auxilia intelligi necesse est, deberi mihi res, officia, quibus non egerem. Sic Catil. c. xxxi. n. 2. quibus rebus possent, operi fastidius conferrent. Ibid. num. 1. prius, quam legiones scriberentur, antecapere, quae bello usui forent. vulgo: multa antecapere. Sed infra ad c. xctt. n. 9. plura Verba praeiis & sine Nomine posita produximus, quae consideres velim. Alioquin posses ex Vinar. 2. ac maxime deberi mihi, quibus non egerem; ut c. x. n. 2. egeris; & c. xlii. n. 7. magna misere. ubi vide. Posses etiam deberi auxilia; etiam auxilium posuit. vide ad Cat. c. Lt. n. 42. Sed quod posuimus omnium maxime probabile est.

SECUNDUM EA. Hiernachß. nam & Priscianus docet, post, vel proxime notare. Variant autem nequidquam MSS. Acad. Rem. 1. Incert. 2. Struv. Uratiz. 3. Guelf. 3. 7. 9. 12. Sed si ea desid. Senat. 1. Incert. 2. Guelf. 4. 6. 11. Sed ea si desid. quomodo etiam Fabric. 1. sed in margine adscriptum habet: Alia literatura secundum Priscianum: secundum ea, uti deberis uterer. Guelf. 1. tantum: si ea desid. 5. sed secundum ea beneficia si cet. Fabric. 2. sed ea beneficia si cet. Franc. sed ea desid. Guelf. 10. secundum sunt ea si desid. Eccard. sed eaque desid. Uratiz. 1. Secundum ea sed ea si cet. Ceteri editam apertius mentur. Cic. in Vat. c. vi. secundum ea quoto, servatis in eo fidem. Sic Noller contraria, supra ea. Tacitus 1. Hist. c. xli. n. 5. secundum avaritiam & arrogantiam, contrarius Gallorum iracundia. h. e. praeter.

UTI DEBITIS UTERER. Eccard. & Remens. 2. *fuerit*; Heußl. & Uratiz. 3. *ut debitis uterer.* *deditis* forsitan scripserat Sallustius, ut praesentiam auxilii denotaret magis. *deditis* pro *datis*. Jam vero *debutis* & *deditis* in MSS. saepe confunduntur. vide Burmann. ad Quintilian. Declam. 12. pag. 194. Drackenborch. ad Sil. 1. vers. 186. Sed cum ex vulgata aequo probus sensus proveniat, nihil mutandum censco.

4. PARUM TUTA PER SE IPSA PROBITAS. Ipsa non legitur in Guelf. 3. 6. & 11. At Fabriciani, Vinar. 2. Academ. Guelf. 5. & 10. *per se ipsam*. Supra c. iv. n. 8. *per se ipsa clara*. ubi vide. Prudent. Cathem. Hymn. iv. v. 46. O semper pietas fidesque tuta! Contra cum Nollro Seneca Tranqu. c. iii. *parum tuta simplicitas est.* Livius 11. c. iii. *Periculosum esse in tot humanis erroribus sola innocentia vivere.* Aliud docent illi, quos produxit Gruterus ad Liv. 1. cap. xxi.

N. MIHI IN MANU FUIT, J. QUALIS FORET. Glossa Fabric. 1. *in mania fuit*. posses extundere illud; sed simpliciter accipe *in pectore fuit*. h. e. per me non stetit, qualis Jugurtha esset; non potui illum ad observationem iusti & aequi vi adigere. Terent. Hecyr. A. iv. Sc. iv. v. 44. Uxor quid faciat, in manu non est mea. A. iii. Sc. v. v. 43. Tibi in manu est, ne fuit. Plaut. Poen. A. iv. Sc. 11. v. 5. Pol istuc tibi Er tuo Ero est in manu. Bacchid. A. 1. Sc. 11. v. 36. quo eveniat, dis est in manu. Trin. A. 1. Sc. 11. v. 68. Est, atque non est, mihi in manu Megaronides. Prudent. Pass. Rom. v. 780. Me parius unius ut feracem gloriae, Mea vita, praestet, in tua est firm manu. Coelius ep. vi. n. 3. quam velis enim obligare, in manu tua est. Boetius iv. Profa vii. cxt. In vestra enim firm manu, qualem vobis fortunam formate malitiam. adde Sueton. Ner. c. xlii. n. 6. Cic. xi. epist. xlii. n. 2. xiv. ep. 11. n. 7. Plin. Paneg. c. xxxi. infra n. 13. quod dixit qualis fuit, id Terentius illustrat & Cn. Fulvius apud Liv. xxvi. c. 111. vi aperta, armis, acie victum; nec suorum amicos, nec hostium in potestate habuisse. adde Barth. ad Pap. Stat. 1. Theb. v. 440.

QUOD MIHI MISERRIMUM EST. Est in quinque Codd. locum mutat, & mihi abest ab Remens. 1. Sed adlicite satis Guelf. 6. quod miserrimum. atque sic Florez alique,

togos prius oneri, quam usui esse. Ceteri reges, aut bello victi in amicitiam a vobis recepti, aut in suis dubiis rebus societatem vestram adpetiverunt. familia nostra cum populo Romano bello Carthaginiensi amicitiam instituit: quo tempore magis fides ejus, quam fortuna petenda erat. Quorum progeniem vos, Pastres conscripti, nolite pati frustra a vobis auxilium petere. Si ad impetrandum nihil causae haberem, praeter miserandam fortunam; quod paulo ante rex, genere, fama atque

PRIVUS ONERI, QUAM USUI ESSE. Oneri, quia onus imponit sibi auxilium ferendi. vide Cat. c. 11. n. 8.

5. A VOBIS RECEPTI SUNT. Guelf. 6. *receptis a vobis*; Fabric. 1. & Struv. *sunt recepti a vobis*. Heusl. & Franc. *sunt a vobis recepti*. Vinar. 2. *sunt* jubet delere, quo Catone contenti sumus. Alioquin illa etiam a vobis, cum tam incerta vagantur, idem pati deberent. certe Praepolitio a, non visitur in Sen. 1.

IN SUI DUBIIS REBUS. Sic Cat. c. 2. n. 2. Qui dubias atque asperas res facile toleraverant. Livius xxxi. c. 11. *gratius agerent regi, quod in rebus dubiis, cum finitimi etiam socii Romanos deferrent, in fide mansisset.*

AMICITIAM INSTITUIT. Junxii primum. Cic. x. ep. 11. n. 3. Ego necessitudinem constitutam habui cum domo vestra ante aliquanto, quam in natus es. xiii. ep. xvii. n. 1. nam & amicitia pervenit mihi cum eo est, ut primum in forum veni, instituta.

FIDES EJUS, QUAM FORT. PETENDA ERAT. Hanc unanimem & verissimam MSS. & edd. omnium lectionem cur sollicitarint viri docti, reperire adhuc non potui. Gruterus edidit *petenda*: atque sic quosdam legere testatur Steuch. ad Apulej. Apolog. p. 422. ipse tamen maluit *parantia*. Imo *petenda* est appetenda, quaerenda. Bello Carthaginiensi amicitia non ob fortunam, quae Romanis adfectissima erat, sed ob fidem in amicitis, petenda erat. Sic Cat. c. xxi. n. 1. *quae praemia armis peterent*. iv. Hist. Epist. Mithrid. n. 16. *ea re a nobis ad societatem, ab illis ad praedam peteris*. Tacit. xii. Ann. c. xxxvi. princ. *Ipse cum fidem Carthaginiensium reginae Bigantum petivisset, vinclis ac victoriis traditus est*. Lucet. iii. v. 173. *Arcanum insequitur languor terraeque petitus Sarcus*. Noller Catil. c. liv. extr. *ita quo minus petebat gloriam, eo magis sequebatur*. Eod. c. xxxiii. num. 4. *Nos non impetum neque divitias petimus, quorum rerum causa bellum atque certamina omnia inter mortales sunt*. consule etiam notata infra ad c. xxiv. num. 5. Ovid. 1. Trist. eleg. iv. v. 33. *Vix duo troyae mihi de tot superestis amici*. Ceteri fortunae, non

mea iuncta suis. Eleg. viii. v. 10. *Nullus ad amissas ibit amicus opes*. v. 13. *Mobile sic sequitur fortunae lumina vulgus*. Non male Guelf. 5. omisit *ejus*.

6. QUORUM PROGENIEM. Guelf. 6. *progenis*; propaginem; Fabric. 1. a manu secunda *progenies*. De ipse innuit Adherbal, qui erat progenies Masinissae. rectum ergo *progeniem*. Quorum per Sylleptin Generis & Numeri retulit ad familiam; sicuti supra c. xiii. n. 7. *ut in gratiam nobilitatis Jugurtha venires*. quorum *peras spe*, alii *praemio indidisti* cet. iii. Hist. Orat. Maeri extr. plebs, *quodcumque occidit, pro viliis est*. vide ad Cat. c. lvi. num. 5. *Exercit. viii. pag. 404. & infra c. xxviii. num. 2. Sic Apulejus 11. Met. productus ad Caecil. xxxiii. num. 2. Noller Cat. c. v. num. 8. *cruciat, quos, ubi plura. ex quibus cognosces, imperite mutari Justin. Prolog. ix. Unde reversus Graeciae bellum intulit; victisque Geronae, cum bella Persica moliretur, — occisus est, ubi contra auctoritatem veterum reponunt Graecis*. Pacinianus Metaphr. Eutrop. iv. cap. viii. num. 4. *voluit — ut pat. Ausl. B. Hispan. c. xi. sicut & omne genus, quibus ignis per iactas solitus est mitti.**

ME, NEPOTEM MASINISSAE. Haec plus, quam subintelligitur Gruter. & inducenda censuerat Bongarsius atque Putschius. idem nobis videtur. tracta sunt ex n. 2.

A VOBIS AUXILIUM PETERE. A vobis in Valf. ii duobus & Guelf. 3. non legitur. in aliis *petere a vobis*. Foritan & haec adsumta sunt ex n. 3. Sufficiebat: *quorum progeniem, P. C. nolite pati frustra esse*. & hoc esse latere videtur in particula *sed*, quae, ut mox indicamus, optimis Codd. adhaeret.

7. SI AD IMPETRANDUM NIBIL C. H. Fabric. 1. Incerti, Uratissavientes, Vinar. 2. Struv. Franc. Eceard. Guelf. 1. 2. 7. 9. 10. 11. 12. *Sed si*. Forte ita positum *Sed*, uti c. xiii. n. 7. & alibi saepe. Aut aliud later in ista particula: *esse*, vel *scilicet*. Nisi ex Senat. 1. erroris anam cognoscere malis, ubi *Si si* ad cet. Guelf. 9. *ad impetrandum*. immo ad impetrandum auxilium; aut absolute ad impetrandum, quae volo & peto. Fa.

copiis potens, nunc deformatus aerumnis, inops, alienas opes exspecto:
tamen erat majestatis Romani populi, prohibere injuriam, neque cujus-
8 quam regnum per scelus cresceret. Verum ego his finibus ejectus sum,
quos majoribus meis populus Romanus dedit: unde pater & avus una vo-
9 bis cum expulere Syphacem & Carthaginenses. Vestra beneficia erepta
sunt, Patres conscripti: vos in mea injuria despecti estis. Eheu me mi-
se-

FAMA ATQUE COPIS POTENS. Sicuti Ovid. XIII. Metam. v. 22. Nobilitate potens. Sic Medea apud Senec. v. 209. quondam nobili fuisse patere. Noster Catil. c. xxxviii. n. 1. ita ipsi clari potentisque fieri. Livius III. c. xix. Percussa erat plebes consulem habundantiam iratum, potentem favore patrum, virtute sua, tribus liberis, quorum nemo Caesoni cedebat magnitudine animi. Guelf. 4. & Eccard. copia.

DEFORMATUS AERUMNIS. Livius xxxviii. c. lili. Legatus deformati filii cisa. Lamprid. Sev. cap. 11. post illam cladem, quae non solum Antoninorum decoloravit nomen, sed etiam Romanum debonglavit imperium. Id. Diadum. extr. Et qui fatis quondam Romanum deformaverit imperium. Rufius Severo c. xlii. multis civitatibus, quae post terrae motus deformes erant, ad inaugurationem operum & publicorum & privatorum pecuniam ex vestigalibus dedit. quomodo Rurilius Itiner. v. 20. Illa quidem longis nimium deforma bellis. Justin. vii. c. 31. ne oblique deformis militiae domus haberetur. Cicero pro Sulla c. xxvi. quae ita a fortuna deformata sunt, ut tamen a natura inchoata compareant. adde Pap. Stat. x. Theb. v. 327. xi. v. 80. ibique Bartoliū.

ALIENAS OPES EXPECTO. Fabric. 1. Basil. 1. Vinar. 2. Incert. 1. Uratist. 2. Guelf. 3. & 4. exspecto. 10. appeto. Validius exspecto, quod est circumspicere & quaerere sollicite. Cat. c. xl. num. 3. miseris suis remedium noitem exspectare. Cicero pro Quinct. c. xv. alienas opes, id quod miserum est, non exspectat. adde ibi Graevium, & infra num. 23. Cat. c. xxxvii. num. 9.

ERAT MAJESTATIS POP. R. Guelf. 6. & Uratist. 3. majestas. majestatis intelligi, officium, opus, quod Sanctius IV. Min. c. iv. pluribus comprobatur, neque Grammaticis ex circulo ignotum. adde infra ad c. lxxxiii. n. 1. five, pro dictione Sallustii, aptum, comparatum ad majestatem Romani populi. vide ad c. lxxxviii. n. 4. mox n. 16. pro magnitudine imperii. majestatem appellat n. 25. & c. xxiv. extr. Basil. 1. Romani populi.

NEQUE PATI CUJUSQUAM REGN. N. S. CRESCERE. Sic add. omnes. Nostram lectionem ex

Guelferb. 6. defumimus adjecta unica littera Verbo crescere. Sensus est: Majestatis erat, prohibere injuriam, & prohibere, ne cujusquam regnum per scelus cresceret. Probamus & illustramus EXCUSU II. in Jugurtham. per scelus respicit eadem Hiempsalis, & expulsionem Adherbalis, quae erant Jugurthae scelera.

8. IIS FINIBUS EJECTUS SUM.—UNDE. Omnis manus his finibus, unde pro ex quibus; sicuti mox num. 22. unde, pro a quo, ubi vide. Guelf. 3. pater meus & avus meus. Tantum abest, ut ita scripserit Sallustius, ut potius nihil amplius ab eo sit, quam: unde pater & avus expulsi. de Syphace vide c. v. n. 5. Occupaverat ille Numidiam Malinissae, sed a Romanis, eo capto, Malinissae regnum restitutum est. Eo bello jam opera Micipsae & postremo etiam Punico clara sunt, ut vides ex Appiano Pun. pag. 67.

VESTRA BENEFICIA MIHI EREPTA SUNT. Guelf. 10. omittit vestra. si vocem beneficia exturbasset, cum specie errasset. Sic enim infra c. xxxi. num. 8. Sed sane fuerit regni paratio, plebi sua restituere. Verum regnum Numidiae vocat beneficia, quia ex beneficio populi R. habebat. Sic Marius infra c. lxxxv. n. 8. consultatum. Quae ante beneficia vestra gratuito faciebam, adde ibidem n. 3. Justin. xiii. c. 14. Reversus inde inter principes provincias dividit, simul ut & renovaret annuos, & munus imperii beneficii sui faceret. Incert. 1. & Vinar. 2. erepta sunt mihi: sed Guelf. 9. nunc erepta sunt; Senat. 2. Vestra mihi beneficia. Non patitur Sallustius Provocabulum mihi, cum mox scribat in mea injuria. Multa diximus de eo supra ad c. iv. num. 1. & ad Cat. c. xxxv. num. 1. & hoc c. num. 1.

VOS IN MEA INJURIA DESPECTI ESTIS. Vos deler Uratist. 1. in Guelf. 7. Sed Vinar. 2. & Uratist. 2. in mei injuria: quasi aliter injuria, quam passus est, non exprimeretur. At Cat. c. li. n. 11. neque cujusquam mortalem injuriae suae parvos videntur.

9. EHEU ME MISERUM! Senat. 1. Franc. Incerti, Guelf. 9. 11. & 12. Heu me miserum; Uratist. 1. Eheu; a. Heu, heu, heu; Guelf. 4. Heu; 6. Eheu;

serum! Huccine, Micipsa pater, beneficia evasere, uti quem tu parem cum liberis, regnique participem fecisti, is potissimum stirpis tuae extinctor sit? Numquamne ergo familia nostra quiescit? semperne in sanguine,

6. Eueni; 3. 7. 10. Eccard. Uratizl. 3. Remens. 1. & Serv. Hen, *heu me miserum*, & Gitanus multis se locis in MSS. Hen reperisse ait, ubi vulgo Ehen legebatur, Ind. Lucret. p. 357. Sic apud Virg. 11. Elog. v. 58. Ehen, *quid tui misero mihi?* in codice Romano legitur Hen, Hen. Petronius Sat. cap. xxxiv. & heu, heu, inquit, ergo dicitur vici vinum, quam bonum, ubi Heinisus mallet & eben. Ibidem: Heu, heu nos miseros, quam totus bonum noster est. Sic cap. xxxvii. *bibae, bibae!* In Crispo tamen adprobo eben cum Rivo aliisque. vide Drackenb. ad Sil. xi. v. 212. Sed Guelf. 5. & Fabric. 2. omittunt miserum.

HUCCINE, MICIPSA PATER. Basil. 1. Huccine: sed postea editum est restitutum. Guelf. 9. Huccine, Micipsa, reum. In dolore frequentes eiusmodi interrogationes. Plaut. Rud. Act. 1. Sc. III. v. 5. Hancine ego ad rem natam miseram me memoraui? Huccine ego partem capio ob pietatem precipuam?

BENEFICIA TUA EVASERE. Tui abest ab Guelf. 6. & Franc. neque id inessere. Evadere, terminum ad quem quid pertingit, denotat. Terent. Eunuch. Act. III. v. 11. Huc evasit. And. Act. 1. Sc. II. v. 1. *heri semper lenitas*, *Verebar*, quorsum evaderet. iunge observationem ad cap. lv. num. 3. & infra ad cap. lxi. num. 3.

PAREM CUM LIBERIS TUIS. Struv. cum tuis liberis: sed Senat. 2. & Heußi. expungunt illud Pronomen, quod etiam ab Vatieano exulat. respice h. cap. n. 1. & cap. iv. n. 1. de phrasi *par cum aliquo* disputat quaedam Cl. Duckerus ad Flor. ti. cap. iv. n. 2. Sed Grutero particula *cum* suspecta fuit: gnarus fortasse, quam saepe & illa, & *pro*, in, ex ac similes ab Librariis sexto Casui sint superadditae. Simile quid habemus Cat. cap. ut. n. 8. *nam si digna poena pro scelis eorum inveniretur*; sed quomodo accipiendum, ad locum diximus. Et quamvis haud ignorem, Latina esse: *pacem servare cum quo*, *fidem praestare cum illo*, *queri cum homine*: aliter tamen, illa dicuntur, quam *parem cum liberis facere*. Vide igitur, an Crispus scripserit: *pacem cum liberis regni participem fecisti*, certe Guelf. 9. non *regni*; sed *regni etiam*: Heußi. & Senat. 2. *participemque regni*: & Franc. sine illa Communionem ista, ut scripsimus, exhibet. Sic intelliges: *pariter cum liberis* h. e. ipsum similiter ac liberos regni

participem fecisti, ac nihil subest insolentiae. nisi nialueris vulgatam etiam lectionem per *Ey dia duo* eodem modo interpretari: ut saepe multa *bonaque*, et alia huiusmodi, vide ad cap. lxxviii. extr. aut sine tali adiumento *regni*que cum emphasi additum accipere. utroque tamen casu non pro *parem liberis* dicitur. Sed sufficeret aliis: *quem tu liberis regni participem fecisti*, ceteraque omnia ex Glossa viderentur. Curt. vi. cap. vi. extrem. *Sarrages erat Barzaentes*, *secleris in regem suum participem Bello*. cap. vii. num. 6. *in tertium diem insidias regi comparatas*, *seque ejus consilii furibus viris & illis tribus esse participem*. adde Cat. cap. xxii. n. 2. Sed nobis media ista interpretatio satis placet.

IS POTISSIMUM — EXTINGTOR SIT. In Guelf. 6. non comparat *is*; sed scripserat *fecisti*, 3. *potissimum*; 9. *extinctor*; Uratizl. 3. *extirpator* sit. Justin. xvi. cap. 1. *Caesardinu* vero *patrem*, *extinctorem regiae domus*, non *feminis*, non *pueris* *perseverasse*; nec *cessasse*, *quod omnino stirpem regiae subolis deleteret*. adde infra cap. xxiv. n. 1. Cicero Bruto ad fin. *Sic Q. Hortensii* vox *extincta* *soto suo est*, *mostra publica*. Id. Orator. *quod distans genus Rhodii* namquam probaverunt, *Graeci autem multo minus, Athenienses vero funditus repulsi* *vererunt*. Seneca Ep. lxxviii. *Haec aetas optime facit ad hoc studia*; *jam desponsavit*, *jam vitia primo fervore adolescentiae indomita lassavit*: non *malem superest*, ut *extinguat*. Corn. Nep. Eumen. cap. vi. *ne pateretur*, *Philippi domus & familiae inimicissimos stirpem quoque interimere*. Est et in vetulio lapide apud Jos. Castellan. Var. Lect. cap. xx. *EXTINCTORI. PESTIFERE. TERRANNIDIS*. quae omnia, *ut stirpis extinctor*, contra proprietatem dicta videntur, sed videntur tantum. Locum aemulatur Herodian. t. c. xxi. adde Gebhard. ad Corn. Nep. Phocion. cap. II. n. 3.

NUMQUAMNE ERGO FAMILIA NOSTRA. Uratizl. 3. et Guelf. II. omittunt *encliticam ne*; Eccard. et eam, et praeterea *pro ergo*. mox Senat. 1. alterum *ne* praeterit, habetque nude *semper*: quomodo Cicero vii. epist. xxxii. n. 3. ubi saepe particulas istas desiderari, adnotavimus. adde et Sulpic. Sev. Epist. II. num. 15. *Numquam* scribunt vetulissimi Basil. 1. et Fabric. t.

IN SANGUINE, FERRO, FUGA VERSABIMUR. E c c Guelf.

- 10 *ne, ferro, fuga versabimur? Dum Carthaginenses incolumes fuere, jure omnia sacra patiebamur: hostes ab latere, vos amici procul, spes omnis in armis erat. Postquam illa pestis egesta, lacti pacem agitabamus: quippe quis hostis nullus, nisi forte quem jussissetis. Ecce autem ex improvviso Jugurtha, intoleranda audacia, scelere atque superbia sese efferens, fratre meo, atque eodem propinquo suo interfecto, primum regnum*

Guelf. 2. & 7. Eccard. Uratist. 1. & 3. Vinar. 2. Academ. Basil. 1. Franc. Remensis, Incert. 1. & Struv. *versabimur*: quia audierunt similitudinem; cum potius personas etiam diversas conjungat Noster. vide Cat. cap. LVII. n. 1. & LVIII. n. 13. Guelf. 10. *venabimur*, ab interprete, ut opinor, non enim *versari* pro constitutum esse in qua re capiendum est, sed pro *agitari* & *venari*, quae Plautus coniungit citatus ad Cat. cap. v. n. 7. isque eo sensu sapere. Seneca Epist. xc. *Solicitudine nos in nostra parata versat*. Sic Ennius: *cura versat*. vide R. Bentlei, ad Horat. II. v. 90. *qui minus argutus versat sinor iste poras*. sic vir ille doctus; vulgo dabant *versat*. Cic. II. Att. epist. xxiii. *Ex quo in multa commemoratione eorum verum, quas gestimus, desiderioque versamus*. IV. Fam. epist. xiii. n. 6. *versorque in eorum naufragiis & bonorum direptionibus*. videt etiam in his quaedam, ubi diversa uno Verbo Nomina junguntur. Sed recte dices simul esse in sanguine, ferro, fuga; item agere: cur non etiam *versari*? adde notam infra cap. xxxviii. n. 9. *sane ferroque clausus*, & c. XLII. n. 4. *ferro aut fuga exstinxit*.

10. HOSTES AB LATERE — FRAT. Hostes in nostris Codd. fere omnibus legitur; pauci *hostis*. supra jure omittit Uratist. a. dicitur quod necessitate quadam accidit, jure etiam accidere, inde quod quisque potest, & cuique debetur, jure nominatur. vide ad Cat. cap. xxxiv. extr. & Jug. cap. III. num. 3. Struv. *jura*. Pro erat in Guelf. 2. qui est ex melioribus, legitur: *ster omnis in armis sua est*. quod facit, ut de ipso illo erat deliberemus.

PESTIS EX AFRICA: EJECTA EST. Pestem vocat Carthaginenses, propter perneciem, ut Florus III. cap. vi. de Piratis: *ille dissensam toto mari pestem semel & in perpetuum volens extinguere*, vide nostra ad Cat. cap. v. epist. VIII. n. 3. & infra ad cap. cvi. n. 3. praeterea Gronov. III. Observe. cap. xv. Franc. & Guelf. 5. *ejecta est ex Africa*. sed Guelf. II. voces ex Africa omisit, perquam scite, neque enim Noster, nec alii terminum a quo exprimunt, vide ad Cat. cap. xlii. n. 4. Quinsil. Declam. XIV. cap. x. *amor ille fugatus ejectusque est; & verbum elicere praetere pro elidere, extinguere po-*

nitur. vide Gronovium ad Livium VII. cap. xxxix.

PACEM AGITABAMUS. Guelf. 7. *agebamus*; 6. *pacem agitabamus*. IV. Hist. Epist. Mitrid. n. 1. *confutari debent, liceatne tunc pacem agere*. Sed *agitare* hic valde significanter. vide Cat. extrem. & infra cap. cix. n. 2. *pacem aro bellum agitaturus foret*.

QUEIS HOSTIS NULLUS ERAT. MSS. nostri, tribus exceptis, uno ore, *quis*: illi temere *quos* praeteras, ut apparet ex nota ad cap. lxxx. n. 4. Porro erat expellunt Remens. 1. & Guelf. 6. atque sic supra cap. VII. n. 4. *qui Romanis imperator*, restitimus, ubi vulgo addebant erat. ibi plura produximus.

NISI FORTE QUEM VOS JUSSISSETIS. Guelf. 5. & Fabric. 2. *jussisset*; Uratist. 2. *jussissetis*; Heuß. *jussissetis*. Franc. & Guelf. 6. omittunt *vos*: Guelf. 10. tantummodo: *nisi forte jussissetis*. Livius XXI. cap. XLV. *Cruellissima ac superbissima gens, sua omnia sui que arbitrii facit, cum quibus bellum, cum quibus pacem habeamus, se modum imponere, arguimus*.

11. ECCE AUTEM EX IMPROVISO. Autem abest ab Academico; Senat. 2. *ecce jam ex impro*. Franc. Eccard. Vinar. 2. & Guelf. 10. de improvviso: ut infra cap. xxxviii. n. 4. *nocte de improvviso Anli castra circumvenit*, sed altero modo cap. lIII. n. 1. & LVIII. n. 1. Palmerius bene in ordinem coegit Cl. Walfius. is laudat etiam Varronem ex Nonio cap. IV. n. 25. *Ecce de improvviso ad nos accedit cana veritas, Aetiae & Polyphoeae alumna, autem tuetur Gronov. ad Liv. VII. cap. xxxv*.

ATQUE AUDACIA SESE EFFERENS. Sic scripti nostri plerique. At Gruterus ex suis edidit *efferens*. Basil. 1. *se efferens*; Uratist. 1. *efferens sese*; Heuß. *sese efferens*; Acad. *sese ferens*: ut facile credas, his etiam in exemplaribus *efferens* visum. In antiquissima columna Duilliana EXFECIONT pro EFFINGUNT haud absumptum scriptum, & erudite, pro more suo, Norisius ad Cenotaph. Pisan. Diss. IV. Cap. II. §. II. ostendit, quomodo *exsilum* etiam, *exsequor* olim scriptum sit, citatque Guilelm. Cantezum ad Cic. VII. epist. XVII. quem vide inter Com-

gnum ejus sceleris sui praedam fecit: post, ubi me isdem dolis nequit capere, nihil minus, quam vim, aut bellum expectantem, in imperio vestro, sicuti videris, extorrem patria, domo, inopem & coopersum miserris

Commentar. Manutii pag. 320. ed. Graevii. & sic apud Virg. iv. Georg. v. 450. *esatus* scriptum fuisse, non male conicit Pterius, quem vide. Plauto *escereis* pro *escevis* restituit Palmerius Spicileg. xv. Secut etiam pro *Sexus* notissimum, uti *elestus* in Historia Augusti. pro *electus* aliquantulum juvant. denique vide Donatum ad Terent. Andr. Acl. i. Sc. i. v. 90. Copulam atque in margine haerere in Guelf. 12. monere debui. *Escevens* idem, quod insurgens, neque sine causa illud quasi ex abundanti adicitur. vide ad Cat. cap. XLIX. n. 2.

ATQUE EODEM PROPIQUO SUO. Suo in Struv. locum mutat: ab Remensi i. plane exulat. eodem omnes nostri agnoscunt, & solent illud Latini vere pro iterando *Nomine* ponere. Cic. i. ad Attic. ep. i. *per unum servum*, & cum ex gladiatorio ludo confecti totum negotium. Sed hic proptie ponitur, pro eo quod esset: *Et qui simul propinquus ejus esset*; quomodo penes Verba item poni, alibi dictum est. idem Tullius ix. Fam. ep. xvii. n. 5. *Cum ego vis foris*, idemque philosophus vivere pulcherrimum duxi. Justin. xviii. cap. iv. *exuniculum suum*, eundemque generum, sine respectu pietatis occidit.

SCELERIS SUI PRAEDAM FECIT. Occupavit tamquam praedam, sceleris sui mercedem. illustrat locum Cl. Obrechius ad Diestyn Cret. i. cap. v. p. 244. adde nostra ad i. Histor. Or. Lepidi num. 12. *plebis innoxiae parvius sedes occupaverit pauci satellites*, mercedem scelerum. item infra cap. LXXIV. num. 1. *nox isdem dolis* est in Fabric. 2. Incertis, Senatoriis, Heuff. Academ. Remensibus, Guelf. 1. 2. 5. 9. Uratist. 3. & sic Gruterianis. Ceteri *ferre isidem*; Struv. *isidem*; Vinat. 2. *his dolis*. Waiffiana, pro more, *isidem*. vide ad Cat. cap. XXXIX. n. 6. *dolis* non est in Guelf. 10.

NIL MINUS — EXPECTANTEM. h. e. timentem: ut recte Livius XXXIX. cap. vii. *cum repente in eum nihil minus, quam tale quidquam*, timentem, *parafolka porta*, erumpunt *Romani*. Sed ea notione expressere passim, & apud Petron. cap. cxxv. extr. *Dii deoque, quam male est extra legem viventibus! quidquid meruerunt, semper expectant*. item Plin. viii. epist. lxxviii. num. 6. & Herodian. i. cap. ix. num. 19. Modum dicendi, quo notatur vim ac bellum plane non timuisse, abunde illustravimus ad Cat. cap. xiv. extrem. Atque ut

trunque firmat Noster infra cap. LVIII. num. 1. *alia omnia, quam praedium expectantibus*. & Livius xxii. cap. xix. *vapor in litore quietosque in sententiis suis nihil minus quoniam hostem aut praedium eo die expectantes conficere naves prope atque arma capere jubet*. male ergo Uratist. i. *nihilominus*.

IN IMPERIO VESTRO. Omittunt Praepositionem in Basil. 1. Senat. 1. Incerti 1. Struv. Franc. Uratist. 3. Guelf. 4. 6. 11. 12. cui erroris triplex ansa fuit. prima excipiens *ini*; quo casu addita saepe, saepe abiecta fuit illa Praepositio. vide infra cap. xxxi. num. 11. Cat. cap. 11. n. 2. & xxxi. num. 3. secunda, quod inepti librarii extorrens agglutinarunt his vocibus imperio vestro, quod ex Uratistavienli & Vinatienli secundis adparet, qui scripserunt *ex imp. vestro*. tertia, quod nascituli crederent imperio vestro idem notare, quod edita lectio significat: nempe *tuus vos imperatoris*. hoc enim est, quod Adherbal saepius ioculatur *pro moestate*, pro *magnitudine imperii*. Et ex quo docti homines in eam opinionem ingressi sunt, Ablativos, quos dicimus absolutos, talem sensum commode sustinere, multos locos corruerunt, qui in emendandis libris administrant: quorum partim vindicavimus ad ea Cic. i. epist. iv. num. 6. *Ego tibi a vi, in hoc praefatione imbecillitate magistratum, praefare non habet possum*. alia suppeditebant notae ad Cat. cap. 11. extr. & cap. 11. num. 15. Nihil certe optimis Latinis frequentius, & miror quid D. Vossium impulerit, ut dissentiret ab Hottomanno apud Caesar. 11. Gall. cap. 1. extrem. ex optimis Codd. tellituenti: qui minus facile eam rem in imperio nostro consequi poterant. cum & 1. Gall. cap. xviii. MSS. quos ipsi consulimus habebant in imperio. Sed indubius locus est Justin. xxvi. cap. 1. n. 10. *Judaeosque, qui in Macedonico imperio sub Demetrio patre armis se in libertatem vindicaverunt, subigit*. Sic ibi omnes omnino Codd. attamen Bongarsius maluerat a *Macedonico imperio*. non cogitant de Caesar. 1. Gall. cap. xxxiii. quod in tanto imperio populi R. turpissimum sibi & reip. esse arbitrabantur. Aliud sentio & scire cum exactissimo Gronovio de loco Livii xxviii. cap. xlii. Orofius 117. cap. 1. in maximo gaudio civium isse tristis. respice igitur etiam ad Cat. cap. xlviii. num. 5. & infra ad cap. xxxi. num. 22. *Sicuti est in* Fabric.

E c c 2

XVI. 12 *rii effecit, ut ubi vis tutius, quam in meo regno essem. Ego sic existimabam, Patres conscripti, ut praedicantem audirem patrem meum; qui vestram amicitiam colerent, eos multum laborem suscipere: ceterum*

Fabric. 3. Incert. 2. Guelf. 6. ac tribus praeterea. eodem modo Nonius cap. 1. num. 48. quem vide.

EXTORREM PATRIA, DOMO. Mira comminiscitur Jos. Scaliger ad Varron. IV. de L. L. pag. 28. de voce *extorris*, quae ipsi a *torre*, seu *torione* descendere debet. Longe melius Nonius Marcellus ab eo, quod est *extra terram*: sicuti *exsul* est, qui *ejectus ex solo patrio*. addit autem *patria*, domo, ut apud Flor. III. cap. XIII. n. 4. *extorris avis ac focus*, ubi vide providentissimum Duckerum, Virum, quem prae ceteris & amamus, & colimus. Sueton. August. cap. XII. *extorris oppido egit*. Noster II. Hist. *nohe patriaeque extorris*. Livius II. cap. VI. *ne se utrum, eiusdem sanguinis, extorrem, egentem, ex tanto modo regno cum liberis adolescentibus ante oculos suos perire sineant*. fere fecerunt ibi: *egentem, extorrem ex*, transpositis vocalibus. Titinnius in Prilla: *Quando ego hodie extorrem hanc domo faciam*. Tacit. VI. Ann. c. XXXVI. *sedibus extorris*. Sulpic. Sev. II. Hist. S. cap. XXX. *haec postrema Judaeorum captivis, quae extorris patria, per orbem terrarum dispersi cernuntur*. Et fac item jam *extorris* per se notare, quot, quae so, vocabula dantur, quae cum strictius origine, laetius tamen usu significent? quod ipsum jam ad Cat. cap. XIV. num. 3. in nomine *parricide* adnotavimus, sic infra n. 17. *exsul patria, domo*. vide Muncker, ad Hygin. Fab. XVII. atque & loco *cedere, ruinis collapsa*, alia huiusmodi Latini pariter ac Graeci usurpant. Singulariter Tacit. IV. Ann. cap. XIII. *extorres praecise posuit, atque ita fere, uti Pagani olim Christianos per convivium extorres vocare solebant, de quo Albaspin. 1. Obstant, cap. XXI. numero 1.*

COOPERITUM MISERIS EFFECIT. De dictione priore exempla habes ad Cat. cap. XIII. n. 1. *flagitium atque facinoribus cooperit*: quomodo Livius XXX. cap. XV. *extr. cooperit stupris suis alienisque*. Hieron. Quaest. 1. ad Hieidib. *Non aique ille, qui mendicitate & paupertate atque squalore cooperitus est, & tamen non recedit a vitiis*. sic MS. Erasmus mutilavit locum. Sic anertatos, mersos, oppressos, Graeci etiam *subterrogant* eodem modo dicunt. *Effecit* est in scriptis nostris primae classis. Quatuor pedaneis efficit. Guelf. 4. & 10. fecit, quae & Cat. cap. XVI. n. 3. confunduntur. Sed luc

aliud haesit librariis, qui voluerunt *effecit* & fecit. eo, quod verbum *effecit* his necessarium videbatur. Tu vero observa hic Metabala quamdam, sive alio nomine vocare malis, quae inter duo Verba (*effecit, & effem*) Nomen illi Casu aptatur, cui proprie non debebat. adeoque ita locum capias: *Jugurtha effecit, uti ego nihil minus quam vim aut bellum expectans, in imperio vestro, sicuti videtis, extorris patriae domo, inops & cooperitus miseris essem, &c.) ubi vis tutius quam in regno meo essem*. Sic nempe & Cicero IV. epul. 1. n. 8. *Rem vides, ut se habeat*. ubi Varron. II. R. cap. IX. *Reliquas canes facit, ut sint in tuto, &c. plurcula alia adscripti*. Plaut. Poen. A. II. v. 5. 6.

Sex immolavi agnos, nec potui tanquam Propitiam Venerem facere, uti esset mihi.

Terent. Hecyr. Profl. II. v. 4. *Novas qui exaclas feci, ne inveterascerent*. Varro atque Ciceronis loca adduxit etiam Jo. Fr. Gronovius ad Senec. IV. Benef. cap. XXXII. ubi erudite hoc genus illustrat. Ea autem loca selogi, quia in illis Verbum simul facere expressum vides, quod ex duobus MSS. revocandum existimo. adde Davilium ad Auct. de B. Agric. cap. XX. *lagittaeque & tela uti fierent complura, curae, & consule etiam nostra ad cap. XII. numero 4.*

UT UBI VIS TUTIUS. De hoc, quod modo indicavimus, actum jam ad Cat. c. XIV. extr. unde cognoscas sensum esse: *ut minime tutius essem in regno meo*. Sed illud ut non comparet in Guelf. 3. Et Guelf. II. ac Incert. 1. habent *tutior*, hoc quidem valde frigide, & pariter lapsi sunt infra cap. XXIV. n. 1. *Sed perinde, vellet, bene, satis superque laxius esse*. Noster alique pro Adjectivis ponunt. vide ex multis Cat. c. LVII. n. 9. supra cap. IX. n. 8. & infra c. XXXVII. extr. *mor regno meo sine Praepositione in exhibit Guelf. 6. qui & efficit inficete ostentat. quid, si tutius non legeretur?*

11. EGO SIC EXISTIMABAM. Guelf. 4. *existimabam*; 9. & 11. *extimabam*; Eccard. *estimabam*. Deinde Fabr. 1. Struv. Guelf. 9. & Uratist. 1. *audieram*: quomodo Gruterus. *Wastius audieram*, ut reliqui Codd. noliti. Sed postea *ut* est in vetullissimo quoque; non *ut*, quod & eas, & plurimas editiones obsedit.

V. AMI

rum ex omnibus maxime turos esse. quod in familia nostra fuit, praestitit, 13
 uti in omnibus bellis vobis adessent. nos uti per otium tui sumus, in manu
 vestra est, Patres conscripsi. Pater nos duos fratres reliquit: tertium, 14
 Jugurtham, beneficiis suis ratus nobis conjunctum fore. alter eorum neca-
 tus, alterius ipse ego manus impias vix effugi. Quid agam, quo potissimum

V. AMICITIAM DILIGENTER COLENT. Sic omnes edd. Gruterus haesitabat initio, cum in vetustissimo Commeliniano legeret *diligenter*, *colerem*; mox tamen sese confirmabat pro vulgata. Uratilis. *colerent diligenter*; Guelf. 4. *diligenter*; 7. *libenter colerent*. Sed Fabricianus, Vinariensis, Uratiliensis secundu. & Guelf. 3. *nili*, nisi: qui vestram amicitiam colerent, & eos solos veritatem manumque Sallustii repraesentare, ex num. 18. tibi confirmabis, mihi, si Sallustium proprietatis sectatorem respicio, *amicitiam diligenter colere*, ab eius lingua multum abhorreere videtur. Ita vero exultimo, scilicet quemdam explanasse Verbum *colerent*, eamque glossam esse tandem in textum receptam: id vero manifestat ille Commelinianus. *amicitiam colere habes* apud Iulian. ix. cap. viii. num. 9. item apud Ciceronem & Livium.

MULTUM LABOREM SUCCIPERE. Guelf. 6. *seipere*, neglecta prima syllaba. Caesur. iii. Gall. c. xiv. *Caesar ubi intellexit, frustra tantum laborem capere*: cum nota Jo. Brantii. Cic. iii. Odic. *suscipere maximos labores*. & sic ille facillime. in tra *quod maxime non vultur* in Guelf. 7. & 12. eleganter & vere.

13. QUOD IN FAM. NOSTRA FUIT, PRAESTITIT. Guelf. 4. pro *praestitit*, habet *statuit*, Remens. i. & ad *praestitit*. Nescio, cur bonus Gruterus hic aliquid deesse censuerit. Intelligis, *Quod in familia nostra fuit, illud praestitit familia*. Ut: *quod viro integrum fuit, fecit*. adde infra c. lxxix. n. 4. Sed contaminatus Synezeugmeion, quam dictio *quod in fam. n. fuit* abstraxit, cum putaret *quod pro quantum* positum esse, & id dicere Adherbalem, quod tere legimus apud Iulian. ix. c. iv. *quantum in illo fuit, ita vixit, ut villosum meum sentiret*. & Corn. Nepot. Iphicrat. exte. *pater, quantum in se fuit, Tibacem me genuit*. Sed Noster distincte, id, quod debuit ac potuit familia, *praestitit*, Curt. iv. cap. xiv. num. 12. concide: *Quod necatum fuit partium, exercitum — consummavit*.

UTI IN OMNIBUS B. ADESSET VOBIS. Uri Codd. nostri sedem virtutis robustioris: in vexo abest ab Guelf. io. Senat. a. & Heusiano. sed Guelf. 4. omittit etiam bellis. hanc tamen vocem vel cum dispendio Praepositionis redimen-

dam existimo, etsi eam per particulam *uti* pertrahere in laudatis Codd. verisimile est. Sed Mercburgensis & Francianus *adesset*, idque totum certum, verum. Cat. c. xxxiii. num. 6. *modestas* aetnabat & credebant. ubi vide plura. Virg. ii. Aen. v. 63. *Undique visendi studio Trojana juvenus Ciconis fusa tuit*, certantque *illudere capto*. ubi Servius P. Danielis hanc figuram adnotavit. Citat autem & eum, & duos praeterea Virgilio locos etiam Ios. Castilio Var. Lecl. cap. xxxi. junde Cat. cap. xliii. num. 1.

PER OTIUM. Cum pacem habeamus ab hostibus & bellis vestris, uti infra cap. xli. sed 4. mox duo ex nostris *sic non est praetertur*: fud Francianus etiam *est omisit*, ut Cat. cap. xx. num. 10.

14. RATUS EST CONJUNCTUM NOBIS FOR. Hoc ordine Fabriciani, Babil. i. Acad. Guelf. i. a. 5. & plerique ceteri. Sed *ratus* nude sine Verbo Substantivo, Incert. i. Guelf. 6. & 12. At Guelf. 4. *nobilis puelam*. perperam. Contra mox omnis manus, quam nos conspeximus, *necatus est*. Supra *tertium* omittit Benet. 2. non male.

ALTERIUS IPSE EGO MANUS IMPIAS. Sic membranae, & tantum abest ut egregia sit lectio, quae edd. quasdam occupavit, *alter ipse ego*, ut nihil fingi possit, quod magis sit putidum in hoc loco, ubi Adherbal de suis praedictis, amicis & propinquis dicere ingreditur. & tamen etiam I. Wasse voluit *Alter is, ipse ego*, quod certe omnes ineptias superat. Sed quid est, quod hominibus illis *quod alter* ita commendat? quia dixerat *alter* eorum necatus. Jam non ferent amplius in Cic. vi. cap. iv. Alteros *promodum jam sicutus experti*: de altero *nemo est, quin capiter*. Non addo plura, quae infinita sunt. Sed persimile meum occupavit Codd. aliquot infra cap. xviii. num. 8. Etiam supra satis superque demonstratum est, Sallustium nihil illam aequalitatem facere. Quidam ex manu descriptis: *ego ipse*. Sed alterum praetere. vide Jac. Gronov. ad Liv. iii. cap. xli.

15. AUT QUID TOT. INF. ACCEDAM. Haec omnia non leguntur in Guelf. 7. propter similitudinem *ut agam & accedam*, credo, omisa. Guelf. 5. & Fabric. 2. a manu prima: *aut quo*
 Ecc 3 *post*

num infelix accedam? generis praesidia omnia exstincta sunt: pater, uti necesse erat, naturae concessit; fratri, quem minime decuit, propinquus, per scelus vitam eripuit; adfines, amicos, propinquos ceteros, alium alia clades oppressit: capti ab Jugurtha, pars in cruce acti, pars bestiiis obiecti; pauci, quibus relicta anima, clausi in tenebris, cum moerore
 & lu-

potissimum me vertam, quod paululum confirmat conjecturam Palmerii Spicil. vii. pag. 726. ubi accidam legit. Sed Ennius in Hecuba: quo accedam, quo applicem? adde infra num. 17. Guelf. 6. aut solum omisit: quo expulso ardentior videtur Oratio. Fabric. l. infelix ego.

GENERIS PRAESIDIA OMNIA. Quidam MSS. *gen. omnia praef.* Guelf. 2. *generis mei;* 3. *nostris generis*, ex additamento interlineari. vide ad Cat. cap. xxxv. num. 1.

UTI NEC. E. NATURAE CONCESSIT. Guelf. 6. *necesse uti erat;* 9. *uti naturae concesserat concessit*, id vero idem, quod *falso functus est*; & ipsa mors necessitas dicta, Tacit. 1. Hist. cap. iii. qui 11. Ann. cap. lxxi. *faro concedere* ita dixit. Cic. 1. Tusc. cap. xxxix. *Natura dedit usuram vitae, tamquam pecuniae, praestituta die. Quid est igitur, quod querat, si seipsum, cum vult, ea enim condicione accipiat.* adde supra cap. x. num. 3.

QUEM MINIME DEC. PROPINQUUS. Remens. 1. *quod minime decuit propinquus.* & sic manus secunda in Academico. Fraudi fuit liberris, quod alibi doctos frustra habuit, Pronomen Relativum propositum. vide infra ad c. xli. n. 4. nisi malueris *propinquum*; me tamen invito. Quintil. vi. c. 1. inter querelas de interfecto refert, percutsum esse eum ab eo, a quo minime oportuit. adde supra.

ADFINES, AMICOS PROPINQUOS CETER. Academ. Guelf. 9. & 11. *ceterosque meos;* Franc. Guelf. 6. *et ceteris meos*. in tribus est *propinquus*, *amicos ceter.* Gruterus abesse posse censet vocem *propinquus*; quia, puto, modo dixit *propinquus*. nam non ignorabat diversos eos esse ab *adfinitibus*, qui cum *cognatis* iunguntur ab Nostro infra cap. lxxv. num. 4. & Cic. pro Cluent. cap. xxiv. & Hieronym. Epist. ad Demetriadem: *da pauperibus: non divitiibus, non propinquis, non ad luxuriam, sed ad necessitatem; siue ille sacerdos, siue cognatus sit et adfines. nihil in illo alius consideres, nisi paupertatem.* *propinquos et adfines* saepe Tacitus simul memorat. Plin. vii. epist. xxiv. *adolescens singularis, nec iis tantum, quos sanguine adtingit, inter propinquos amandum.* Cic. ii. epist. xiii. num. 7. *bonum flentem liberis, propinquis, ad-*

nibus, amicis. Id 1. Offic. cap. xiii. *cum reverteretur ab amicis et propinquis.* Sed in Vaticano non legitur *meos*, quod & nos delvimus.

ALIUM ALIA CLADES OPPRESSIT. Guelf. 6. *alios alia;* Struv. Incert. 1. Franc. Guelf. 10. & 11. *alium alia clade oppressa.* Jugurtha scilicet: nam clades ipsa facere non poterat. puerilis error, qui tamen per bene multos scriptores diffusus est. tu vide supra ad c. v. num. 2. & infra ad c. lxxv. n. 4. Noster Cat. c. xxxix. n. 4. *profecto magna clades atque calamitas temp. oppressisset.* Liv. xxv. c. xix. *ceteri passim, alii alia peste absumti sunt.* Uratisla. *amicis propinquis ceteri mei alia clade eripuit:* secunda manus fecit: *clade oppressi.*

PARS IN CRUCE ACTI. Struv. Guelf. 10. & 11. *in cruce acti;* Guelf. 9. *in cruce apti. figere, suffigere, tollere, suspendere frequentiora.* Sed Cicero: *Polycrates in cruce actus est.* Valer. Max. viii. c. iv. n. 2. a L. Calpurnio Trimeni viro in cruce actus est. Apud Africanos hoc genus supplicii usitatum fuisse, eoque & illustres viros adfectos, adnotant Bernegger. ad Justin. viii. c. vii. & Drackenborch. ad Silium. ii. v. 153. *pars acti illustramus ad c. lviii. n. 2.*

PARS BESTIIS OBIECTI SUNT. Guelf. 11. *bestiis;* Fabric. l. *sunt obiecti,* & Francianus post *obiecti* distinguit, *iunguntque sunt pauci.* hinc *sunt* delevi, ut Cat. c. xv. extr. *Bestiis apud Romanos sceleratissimus quisque, & post etiam Christiani saepe obiecti.* Afros autem crudelitatis eius prima fere exempla edidisse, vide apud P. Fabr. Semestr. ii. c. vii. & Bulenger. de Venat. cap. vi.

CLAUSI IN TENEBRIS. Guelf. 4. *clausi in carcerem in tenebris.* de Glossa: sed 3. *clausi tenebris*, uti supra c. xii. num. 7. *occultant se tenebris.* Sed edita significantior videtur.

CUM MOERORE ET LUCTU. Struv. cum *maioris luctu.* utrumque conjungit Cat. extr. cum *eleganter.* Plaut. Rud. Prolog. v. 29. *Quaque aetatem ageris cum pietate et cum fide.* Coelius epist. xiv. n. 8. *ad Caesarem omnes, qui cum timore aut male spe vivunt, accessuros.*

MORTE GRAVIOREM VITAM EXIGUNT. Guelf. 11. *mortem graviorem vitam ex.* Elegantius errat Incert. 1. *morte graviorem vitam vivant:* sed eleganter

¶ *luctu, morte graviorem vitam exigunt. Si omnia, quae aut amisi, aut ex necessariis adversa facta sunt, incolumia manerent, tamen, si quid ex improvise accidisset, vos impiorarem; Patres conscripti; quibus, pro magnitudine imperii, jus & injurias omnis curae esse decet. Nunc vero exul* 17

elegantissime Fabric. 2. & Guelf. 5. morte graviorem vitam exigunt, id vero nimis Poeticum, ne Sallustianum. Recte habet vulgata. Livius xxiv. c. xxxiii. qui metu oppressi, foedientem non exilio solum, sed etiam morte servientem patiuntur. Audi. B. Alexandr. c. xli. supplicium constituit in eis ea, quae morte essent meliora. Silius ii. v. 522. Vel leto graviora pati. Porro Struv. Incert. 1. & Guelf. 7. vitam agunt: atque sic legit Jo. Garzon, qui totam hanc epigrammam, ut multa alia, aemulatur Libr. 1. de Bellis Frederici Admorsii. c. v. §. 10. Sed exigere idem, quod degere, decurrere. infra cap. lxxxv. extr. ut boni honestique vitam exigent. Terent. Heaut. A. ii. Sc. iiii. v. 39. Quo studio vitam suam te abscute exegerit. Plaut. Milit. A. iv. Sc. ii. v. 428. Tecum aetatem exigere ut liceat. Sc. vi. v. 60. Tecum vivere vult atque aetatem exigere. Trinum. Prolog. v. 15. dedi meam aetatem, quam aetatem exigeret. Seneca Epist. cxxii. licet in vino urgentoque tenebras suas exigant, licet ejusdem totum perverisae vigiliis tempus educant. Hippolyt. v. 90. Degere aetatem in malis Lachrimisque cogis. Paulinus Eucharist. v. 491. Perpetuum exilium diversa sorte dictum Exigo. atque sic etiam Vitruvius ii. c. 1. p. 116.

16. EX NECESSARIIS ADVERSA FACTA. Exquiritur genus oppositionis. Necessaria autem, ex Gaili Aeli apud Festum sententia, essent, quae nobis necessario debentur praeter ceteros & quibus ob id maxime confidere possumus. Adversa contra fiduciam tollunt atque a nobis aliena sunt, & praeterea nocent. Et novo Genere maluit, quam ex necessariis adversi dicere, ut latius pateret Oratio. sic Seneca Epist. cii. item Vellej. ii. cap. xlv. quid enim inter tam dissimiles amicum esse poterat. vide supra cap. xiii. num. 6. Rement. 1. ex necessitate Struv. incolumia; Guelf. 6. & Fabr. 1. incolumia; Heuff. incolumia. Glossa Fabr. 1. quos necesse fuit velut mori, exponit necessarios.

Si quid ex imp. mali accidisset. Heuff. si quid improvise mali acc. Guelf. 3. cecidisset; 6. accedisset. sed Eccard. omittit mali. vere, ut opinor. Sic Cat. l. i. n. 22. Illis merito accidit, quidquid evenisset. & sic in formula: Si quid accideret Romanis. item Demosthen. de Corona p. 344. ἢ τί γ' ἔπαρτο. atque sic Idem Exord.

xviii. & aliis locis. Nisi credas librarium per negligentiam vocabulum omisisse, quod quid mali interpositis voculis alius esset dissolutum. sed sic Cat. c. xlii. n. 1. nequid resp. detrimenti caperet.

QUIBUS PRO MAGNITUDE IMPERII. Heuff. quib. ex magn. imp. Ultraque certe Praepositio causam notat, sed hoc loco elegantius pro. h. e. respectu, sive propter magnitudinem. vide ad Cat. c. li. num. 8. Apulej. Apol. p. 317. nisi forte Amilianus pro sua severitate exemplum dedit, & ipsi maleficis insensu accusatorum istam pro morum integritate suscepit. Nollet supra c. ix. n. 2. tibi quidem pro amicitia nostra gratuler. vide Muncker. ad Fulgent. Mytholog. iii. c. vii. magnitudo eadem, quae n. 7. majestas: tamen erat majestatis populi R. prohibere injuriam. Liv. xlii. c. xxxvii. quamquam probe sciat magnitudinem populi R. admirabiliorum prope adversis rebus, quam secundis esse. Nollet supra c. v. n. 4. post magnitudinem nominis R. Cat. c. xxxi. n. 3. quibus in reip. magnitudine simul belli insulsi. Rursus Livius xxxvii. cap. 1. v. pro Apia magnitudini Romanae oratio visa. Nollet infra c. xxvi. n. 1. confisi, propter magnitudinem populi R. inviolata se fore. Notat itaque non modo potentiam, sed & excellentiam imperii, quod omnia alia superet. Polybius in formula foederis recte τῶν ἀρχῶν καὶ τῶν δυνάμεων τῶν διπλῶν τῶν Πασιμίων vocat.

JUS ET INJURIAS OMNES. Jus, ut sum cuique constet: injuriae ut defendantur & vindicentur, n. 19. Sic infra c. xxxiii. n. 2. ejus impudentia contra jus & injurias omnes numerus foret. Sic honesta atque inhonesta vendere. vide Cat. c. xxx. n. 4. notata, omnes non legitur in Guelf. 3. propter vocabulum jus; jus omnique injurias; 10. vix & injurias canit. Ceterum ex hoc loco peltine aliquis extendere voluit dicit cum tertio Casu consilii; cum potius praefice possum sit, & quibus curae esse jungantur.

17. EXUL PATRIA, DOMO. Vide supra ad num. 11.

SOLUS. Sic omnes Codd. i. e. desertus abominibus & solus relictus, quod ipsum queritur etiam Rex David Psal. xxv. c. 16. Sic infra cap. ciii. n. 1. loca sola. iii. Hult. Or. Macri n. 3. solus, inopans. Livius xl. cap. xii. Circumventura, solum, inopem, invidia gratiae externae

instituit, Patres conscripsi, ne quem coleremus, nisi populum Romanum, ne societates, ne foedera nova acciperemus: abunde magna praesidia nobis in vestra amicitia fore: si huic imperio fortuna muraretur, una nobis occidendum esse. Virtute ac dis voluntibus magni estis & opulenti; 19 omnia secunda & obedientia sunt: quo facilius sociorum injurias curare licet. Tantum illud vereor, ne quos privata amicitia Jugurthae, parum 20 cognita, transvorsos agat: quos ego audio maxuma ope niti, ambire, fatigare vos singulos, ne quid de absente, incognita causa, statuatis: fingere me verba, jugam simulare, cui licueris in regno manere. Quod uti-

nam

Tres libri supra habent societatem, quod probi; & mox Eccardiano deest in, quod mihi non aequae placet. Uratili. 1. nos is itam fuit.

UNA OCC. NOBIS ESSE. Guelf. 5. esset; 10. & Uratili. 1. fore. Wallius unum memorat, a quo plane abest. & sic esse omittitur Cat. c. xli. n. 4. xlvii. n. 2. Jug. c. liv. n. 1. & c. lii. n. 11.

19. VIRTUTE AC DIS VOLUNTIBUS. Discebitur in Fabric. 2. Guelf. 1. 3. 5. & 6. Deorum favor & hominum virtus maximis quibusque rebus causa, eaque jungit Noller tv. Hist. Orat. Cottae n. 1. Saepo Plautus, ut Aulul. A. ii. Sc. 1. v. 44. *Ego virtute decum, & majorum nobissem dixer sum satis*, & sic Capt. A. tt. Sc. ii. v. 74. Id. Trinum. A. ii. Sc. 11. v. 65. *Edepol decum virtute dicant, pater, & majorum, & tua Multa bona bene parata habemus*. Livius xxiv. c. xxxviii. *Eam vos fraudem, Deum primo benignitate, dein vestra ipsi virtute dies nocteque perstando ac pervigilando in armis, vitastis*. Volentibus, est propitius atque faventibus. Livius xxxix. c. xvi. *Omnia diis propitiis volentibusque ea faciemus*.

OMNIA SECUNDA ET OBEDIENTIA SUNT. Remens. 1. Acad. & Uratili. 2. *& obedientia vobis sunt*. postrema vox debet Guelf. 11. Livius c. xli. nunc eisdem, quia illis omnia secunda laetaque sunt, animus deservit. Obedientia Glossae MSS. reddunt subdita: non male. Hoc alibi dixerat: quibus ad occasum ab ortu solis omnia domata armis patebant, Catil. cap. xxxvi. num. 4. atque eo facili negotio Romanorum quorum imperio & viribus necno resistere poterat, locis auxilia ferere poterant. Curt. vii. cap. vi. num. 20. *obedienter imperata fecerant*.

INJURIAS CURARE LICET. Fabric. 1. *quo faciorum injurias facilius curare licet*. Guelf. 10. a manu secunda, curare licet, quod & Ursinus in suo libro & Wallius in Pembrochicensi legunt. Sed curare non debet sollicitari, quod integrum esset curare, ut vinaculentur injurias

& propulsentur. num. 16. quibus jus & injurias omnes curae esse decet. Contra negligens injurias Caesar 1. Gall. c. xxxv. *quoniam senatus censuisset, ut Aedui ceterosque populi R. amicos defenderet, se Aeduium injurias non neglecturum*. Sic curare symmentum, pecuniam nota sunt. Non autem sufficit Walli interpretatio: curare injuriam idem est ac moerore adfici ad injuriam, sive illam non aequis oculis aspicere. haec ille. quod quomodo probet, ipse viderit. adde n. 21.

20. PRIV. AMICITIA JUGURTHAE, P. COGNITA. Plannius fuerit, inquit Grueterus, parum cogniti. Sed rectius exponit Gronovius, & omnes Codd. editam amplectuntur. adde cap. xv. num. 5.

TRANSVORSOS AGAT. Ita pravum abstrahat a via iustitiae. Supra c. vi. num. 3. *quae etiam mediocri viros spe praedae transvorsos agit*, ubi vide.

MAXIMA OPE NITI. Remens. 2. *magna ope*; 1. & Incert. 6. *summa ope*. atque sic ed. Gryphiana, Venetae & Bodlei. probaque Popma. Certum id, alibi solere ita Crispum. vide ad Catil. c. xxxviii. n. 2. Sed cur alteram lectionem repudicemus, nihil est, quod urgeat. Recte enim & summa & maxima ope dicitur.

FATIGARE. Infra c. lxvi. n. 2. *saugati regis supplicis*, adde c. xxxiii. n. 2.

FINGERE ME VERBA. Struv. Guelf. 10. Franc. addunt *dicens*, sed Eccard. omittit me. Fontasse eleganter. vide ad Cat. c. lxi. n. 16. Certe adprobatis Fabr. 2. & Uratili. 1. qui sine copula: *fingere me verba, jugam simulare*.

21. QUOD UTINAM ILLUM. Illam non visitur in Guelf. 6. qui etiam pro Quod, praetulit qui. Ceteri omnes Quod: atque hoc loco non quidem quod illum pro quem ponitur, uti apud Plaut. Perf. Acl. ii. Sc. iii. vers. 5. *quod eam prognam*. Sed integra delictio foret: *Quod utinam videam*, neque illum eadem hunc simulantem. Sic alibi ad, illud, hoc tamquam superflua ponuntur. item Quod, in Quod ni, Fit Quod

nam illum, cuius impio facinore in has miseras projectus sum, eadem haec simulantem videam: & aliquando aut apud vos, aut apud deos immortalis rerum humanarum cura oriatur: ne ille, qui nunc sceleribus suis ferox atque praeclarus est, omnibus malis excruciat, impietatis in parentem nostrum, fratris mei necis, mearumque miseriarum gravis poenas reddet. Jam jam frater, animo meo carissime, quamquam immaturo,

Quod si. vide ad Cat. c. xvii. n. 8. adde cap. xlviii. num. 7. & infra c. lxxxv. num. 5. Apulei. Florid. pag. 359. Quod utinam mihi pro amplitudine aulicis prolixo oratio suppetere. Symmach. l. epist. ii. Quod utinam sensus aliquis eorum superflua! adde Grati. ad Lucret. p. 411. Mariangelum Auctar. Epist. vi. p. 53. 54. Sic i. Hist. Orat. Philippi: Quod ego vos ois atque obsecro, mox impio non legebatur in Franciano. Miror non tam Donatum & Servium ac alios recentiores, qui illud Quod per propter quod interpretantur; quam Manutium Aldum, qui ad Caes. l. i. Civ. c. xvi. princ. adversativam vim ei Quod in huiusmodi posita adtribuit, quam unde accipiat, fateor ignorare. Sed & Muncker. ad Fulgent. l. Praet. p. 14. ineptire maluit, quam simplicissimum sensum sequi.

EADDEM HAEC SIMULANTEM. Optimus Gronovius ad Liv. xxvii. c. vii. legendum existimat: eodem sic simulantem; sed plane praeter rei necessitatem & contra omnes libros. Notat Cat. c. xxxi. n. 4. At Catilinae crudelis animus eadem illa movebat. c. ii. num. 7. hoc idem providendum est, P. C. adde c. lviii. n. 10. 111. Hist. Orat. Macri n. ad. Atque haec eadem non sunt apeslebas. Livius iii. c. xiv. nihil eisdem illis placidius aut quietius erat. Id. xl. c. xii. Periculo suo se extorret, ut innoxio fratri per eandem te maturer perniciem. Cic. vii. epist. xvii. n. 10. hoc, quemadmodum vos scribere in vestris libris soleis, idem Q. Caesellio videbatur, cum ibi adnotatis. Apulei. de Habit. Doctr. Plat. pag. 25. ut haec eadem virtute sunt meliora. atque ita ille passim. Vopiscus Aurd. c. xiii. Et quoniam a Maccotide multi barbata eruperant, hos eodem consilio, ut eodem redirent, compulsi. Capitolin. Albino cap. x. Est & alia epistola, qua idem de hoc eodem scripsit. Hieronym. Quael. i. ad Hedibiam. Hoc idem & in Evangelio legis doctorem interrogat. Sic MS. ille pervertulus Quedlinburgensis. vulgo: Hoc idem in Ev.

RERUM HUMANARUM CURA ORIATUR. Id nimirum genus hominum rebus ex voto flentibus libenter credebatur Deos rerum humanarum curam gerere; sed ut cuiusque calamitas

maxima erat, ita minimum de illorum cura sentiebant. vide Liv. iii. cap. lvi. Zolium. l. c. 1. Minne. Fel. cap. v. & xvii. & praeterea Barthium ad Claudian. l. i. Ruffin. princ. ad Stat. l. Silv. iv. & Theb. l. v. 79. Boetium Not. Pol. ad Tacit. p. 499.

NAE ILLE — GR. POENAS REDDAT. Sic Gruterus ex membranis Nazarianis: cum vulgo ut ille legerent, quod & nostris Codd. occupavit. Sed Guelferb. 6. at ille & ut ille simul repraesentat; Senat. autem a. & Heussian. ut ne ille, ut nempe utramque lectionem exprimerent, recte nae revocatur, idque vel geminus locus infra cap. c. ii. num. 8. ubi profecto ejus loco posuit, vincat. Sed quid illud reddat? reddet omnino legendum, & alterum librariis nobis dederunt tum propter ut, tum propter ne, quod veteres simplici vocali e, non per ae scripserunt, diximus ad Catilin. cap. lxi. num. 27. ne ista vobis mansuetudine in miseriam vertet, ubi similiter in libris est convertatur, vertatur, aut verat.

FRATRIS MEI NECIS. Fabric. i. Guelf. a. & ii. fratrisque mei: eodem modo, sed abiecta simul voce mei, Guelf. 9. ata. onititvocabulum necis. Lego itaque: fratrisque mearumque miseriarum. Mox gravis scribit Senat. i. id vero plane non legitur in Guelf. it. sicuti in 6. non visitur poenas.

22. JAM JAM FRATER ANIMO MEO CAR. Fabriciani, Struvian. & Guelf. 5. non geminat particulam habentque: Jam frater &c. Sed geminat Virgilius & Apuleius, qui nostrum preesse sequitur Metam. i. Jam jam grabatule animo meo carissime adde Passerat. Cic. pro Quinctil. c. i. carissime non inconvincio in Guelf. 10. nec it. mallem id accidisset quod meo. Sed Capitolin. in Clod. Albino cap. vii. Te quapropter, ut eo animo temp. regas, quo dilectus es frater animi mei, frater imperii, vide & ad Catil. cap. lxi. n. 8. & Schütting. ad Senec. ii. Controv. xi. pag. 134. Sic Homerus Iliad. i. quod xxxv. &c. &c. quapropter: quem adduxit F. Ursinus ad Virgil. xii. Aeneid. animo gratissima nostro.

QUAMQUAM TIBI IMMATURO. Academ. sen-
gni-

zuro, & unde minime decuit, visa erepta est: tamen laetandum magis, quam dolendum puto casum tuum. non enim regnum, sed fugam, exstulim, egestatem & omnis has, quae me premunt, aerumnas cum anima simul amisisti. At ego infelix, in tanta mala praecipitatus ex patrio regno, rerum humanarum spectaculum praebere: incertus quid agam, tuasne

gniter immature; Struv. immature tibi. sed in Uratist. 2. tibi non legitur. & quando aliano-mina adfunt, quibus Subiectum, quod ajunt, describitur, eleganter certe, & recte simul Pronomen omittitur, ut Cat. c. xlviii. n. 2. & 1. Hist. Or. Lepidi n. 1. quo (vobis) captivis libertatis curam misere eximat. adde supra h. c. n. 2. & infra c. xxiv. n. 3.

ET UNDE MINIME DECUIT. Et unde non videntur in Guelf. 6. & in Struv. inter versus jacet. Bonis librariis durissimum visum est uode de persona dictum, pro a quo. Sed Livius 1. c. xlix. perque eam causam occidere, in exsiliis agere, bonis multare poterat: non suspectos modo, aut invitos, sed unde nihil aliud, quam praedam sperare possent. Plautus Menachm. Act. v. Sc. ii. v. 32. MV. Indubio pater Haebor. SE. unde? MV. ab illo, cui memandaravisti, meo viro. Virg. vii. Aen. v. 71. genus annibus unde est. ibi Servius: Cum inde hodie ad locum referamus, veteres etiam personis applicabant, ita ut ad omne genus, & ad omnem numerum referrent. Hyginus Fab. cxii. Ajax He-flori donavit balneum, unde est trachus, ibi vide Munckerum. item Stewech. ad Apulej. iv. Florid. p. 400. Gronov. ad Plaut. Trucul. A. t. Sc. 1. v. 42. Sic ubi, pro apud illos Cat. c. xx. n. 8. & infra c. cxii. n. 3. ibi, pro in eo colloquio, alia alibi.

LAETANDUM — PUTO CASUM T. Sic Catil. c. 11. num. 29. Ea populus laetari. ubi vide. Guelf. 9. laetandum magis puto, quam casum tuum dolendum.

23. NON ENIM REGNUM, SED OMNES. h. e. non tam regnum, quam aerumnas amisisti, ut recte interpretatur Parkesius: & mera ejusmodi interpretatio est, quod legimus in Vinar. & Uratist. secundis: non enim modo regnum; item in Fabric. 2. & Guelf. 5. non enim solum regnum. Ita nempe solent adferri membra tanto magis adfirmare: quae adfinit est observationi nostrae ad Cat. c. xiv. extr. Sic infra ex fido Codice restitui c. c. num. 4. vigilas ipse circuire, non diffidentia futuri, quae imperavisset, quam ut militibus laborantibus offerret. atque ita legitur apud Justin. xi. c. vii. num. 4. cuius robore potiusdum non propter praedam cupido eum cepit, sed quod audierat &c. Notavimus alia ad Cicero. vi. epist. vii. n. 17.

Unus tibi si persuaseris, non hoc esse tui munus, si quid rogatus fueris, ut facias, sed ro-nom tuum esse quis. Lentulus xlii. epist. xiv. num. 19. Ego me de rep. puto esse meritum, ne non provinciae istius beneficium expectare debeam, sed tantum, quantum Cassius & Brutus. Florus ii. c. ii. num. 20. Nec cum hominibus, sed cum monstris quoque dimicationem est, ubi vide Duckerum, adde infra c. lxxxv. num. 49. D. Joannes Ev. c. xii. com. 44. O πικρόν τις τίς, OT πικρόν τις τίς, AAA' ut τὸς πικρὸν τινος.

PRÆCIPITATUS EX PATRIO REGNO. Sic MSS. nostri & edd. vet. nuperas quasdam edd. occupavit: praecipitatus, pulsus ex patrio regno; etiam si Gruterus eiecerit spuriam illam dictionem. Si dedisset: ex patrio regno praecipitatus in tanta mala haud facile quidquam novatum foret. Sed alterum exigebat numerus & mos Latinorum, de quo ad Cat. c. xxvi. num. 4. Cui cum ad occasum ab ortu solis omnia domita armis patere, ita & infra c. lxxi. num. 9. quam gravis casus in servitium ex regno foret. Praeterea Guelf. 11. habet praecipitatus, & sic apud Virgilium praecipitatus pro praecipitatus, familia iusta ad c. xxxviii. extr. & cap. lxxxv. n. 9. Livius v. c. xviii. Tribuni militum, dum bellum majore animo gerunt, quam consilio, praecipitarent in insidias. cum nota Sigonii. Rursus Virgil. vi. Aen. v. 351. Gubernaculum praecipitans traxit mecum. eoque nomine laudat Charisius iii. pag. 233. praecipitans traxit omnia. Tacit. xiii. Ann. cap. xli. acris jam principis amore, ad superbiam vertens. Plaut. Trin. Act. ii. Sc. ii. v. 30. Nam qui in amorem praecipitavit pejus peris, quam si saxo jectus.

REBUS HUMANARUM SPECTACULUM PRAEBERE. rerum humanarum ea natura est, ut semper fluxae ac mobiles in adversa mutantur, sic describit Noster infra c. civ. n. 2. adde cap. xxxviii. num. 9. ubi plura. Accumulat Dielsys iii. c. xxi. Me quoque, si videret, exheredo paene mortis, cui misero conspecto morientibus, omnes aerumnas, quibus nunc depressus infelicissimum spectaculum mortalibus praebere, cum hoc exiguo spiritu simul auferi. Comparat Pareus illud D. Pauli 1. ad Corinth. cap. iv. comment. 9. *Strepas & cetera quae sequuntur.*

Eff 2. Sex.

24 *utuasne injurias persequar, ipse auxiliiegens; an regno consulam, cuius vitæ necisque potestas ex opibus alienis pendet. Utinam emori fortunis meis honestus exitus esset, neu vivere contemtus viderer, si decessus malis injuriæ concessissim. Nunc neque vivere lubet, neque mori licet sine*

Scv. II. c. XI. quæ jam per annos fere ducentos ex quinquaginta solo strata, malorum testimonium, spectaculum invidiis præberet. adde Burmann. ad Quinctil. Declam. VI. c. XVI.

UTUASNE INJURIAS PERSEQUIAR. Persequi injurias illustravimus ad Catil. c. IX. extr. & eadem notione persequi quid dixerat Eod. c. LII. num. 4. eadem iter alnotavit Muncker. ad Hygin. Fab. LVIII. quoad in alia Brockhus. ad Tibull. I. eleg. IX. v. 28. Cæsar VII. Gall. c. XXXVIII. extr. hortatur, ut simili ratione atque ipse fecerit, suas injurias persequantur. ubi Davinius: suas i. subi illatas. injurias enim dicimus tam illorum qui patiuntur, quam qui faciunt, ut notavit A. Gellius IX. c. XII. Atqui non ab voce injuriæ aliud provenit, sed a Pronomine meus, tuus, suus, quæ utroque versum significat, & active, & passive: sicuti in Nominibus Casus secundus. vide Cat. c. XXVI. extr. Statim ipse non legitur in Guelf. 12. nisi in margine, & 9. habet egenus; Uratist. 2. auxilium; Franc. auxilio.

POTESTAS EX OP. AL. PENDET. Eccard. pendet, quod valde adridet. vide ad Cat. cap. X. num. 3. & infra c. LVII. n. 4. Mallem: cuius vita necisque ex op. al. pendet. Necis pro Nex, ut merces pro merx; regis pro rex; nunci pro nux: quales plura vide apud Burmann. ad Quinctil. Declam. VI. c. XVII. adde ad Cat. c. XXXVI. num. 1. Certe si editam prætulisset, potestas vocem tantum ita additam memento, ut apud Aufonium plus regni, pro regno, alia apud alios, quæ prolata sunt supra ad c. III. num. 1.

24. UTINAM EMORI FORTUNIS M. Uratist. mori, alius quidam mori, ab interprete, ut mihi videtur. Nam Verbum, licet eadem notione, gravius quiddam habet. infra c. XXXI. num. 13. Pars eorum occidisse tribunos plebis — pro numero habuit. ubi vide.

NE VIVERE CONTEMPTUS VIDERER. Corruptus alius, alius obscurus est visus. Nos ex Commelliano & Guelf. 4. restituimus primum non vivere. h. e. utinam honeste emori possem, aut tamen non contemtus viverem, si Jugurthæ injurias insultas patiar. Frustra alii contentus insistent: frustra etiam Guelf. 12. videtur omittit. Vivere contentus videret, sine vivere contentus omnium iudicio: qui ignaviæ tribuunt, & flagitiosissimum mihi existimabant impune inju-

riam accepisse, c. XXVI. n. 21. Sic Cat. c. LII. n. 3. illi mihi differuisse videntur. ubi alia adnotavimus. Lampid. Severo c. LIX. Ea natio innotebat reip. c. vicibus, quæ semper etiam minuentis imperatoribus subiecta fuisse videbatur. Et sic apud Græcos reip. alias Verbis additur, non semper in re dubia, sed etiam certa, pro iudicio, istano. auctor est Ulpianus Rhektor ad Demosthenem. Olynth. I. pag. 13. Sed Cicero, more Stoicorum, eum idem dicere debuisse, de Verbo videri, nugari maluit. vide eum ad Catil. c. XLVIII. num. 6. Idem t. Offic. c. XIV. Videre etiam licet, plerisque non tam natura liberales, quam quodam gloria ductos, ut benefici videantur, facere multa, quæ proficisci ab ostentatione magis, quam a voluntate, videantur.

INJURIAE CONCESSISSIM. h. e. si fessus bello ceterisque acuminis tandem Jugurthæ cedam, eumque Numidiæ potiri patiar. Guelf. 6. cessissim. idque perperam. Ovid. I. Fallor. v. 222. Pisces moneta victa concedit novæ. Porro singulari notione tempus Plus quam perfectum ponitur, ut apud Livium XXXIV. c. XI. quærentes, castella sua oppugnari; nec ssem ullum esse resistendi, nisi præfatum Romanis misissent. ubi vide Gronovium, adde Salmast. ad Capitol. Marc. c. XXVII. & Muecker. ad Fulgent. Præfat. p. 6. Justin. I. c. VI. præmonitus, ne quem priorem postera de obitu habuisset, facium corporis adsumeret. Sed post particulas Si & Nisi istud frequentissimum est. Hoc vero loco ejus rei ignoratio aliquas obduxit tenebras.

NUNC NEQUE VIVERE LUBET. Vivere non habet in illo contemptum, si injuriæ concedendum est; mori non licet per virtutem, in acie aut fortiter dimicans, qui solus honestus viro ex vita exitus. nam mortem sibi consciscere ignaviæ est, aut temeritatis. Sic autem & nostri Codd. omnes, & Gruteriani. Alii insancitum quoniam, quia hæc cum proxime sequentibus jungenda esse putant. lubet non sunt in Reman. I. pro eo Guelf. 5. licet, qui infra cum 6. licet omittit, similitudine Verborum decepti, sine dedecore deest 7. pro quo 4. neque mori licet decore. alterum præfero. Ovid. III. Metamorph. v. 459. Utinam venientis virgine Mornia diuoret: ferrumque ignisque sonarent! Efferens miseri sine crimine: fortique

*sine dedecore. Patres conscripti, per vos liberos atque parentes, per 25
majestatem populi R. subvenite misero mibi: ite obviam parentiae: no-
lite pati, regnum Numidiae, quod vestrum est, per scelus & sanguinem
familiae nostrae tabescere.*

C A P. XV.

XIX.

Postquam rex finem loquendi fecit, legati Jugurthae largitione
magis, quam caussa freti, paucis respondent: *Hiempsalem*
ob sacrificium suum ab Numidis interfectum: Adberbalem ultro bellum
infe-

querenda, Non celanda foret: lacrymaeque pu-
dore carerent. At nunc a puero cct.

25. PATRES CONSCRIPTI, PER VOS. Sic dis-
tinguo ex voluntate MSS. omnium. Vulgo il-
lud *Patres conscripti* ad superiora trahitur, &
Gruterus ferner ipse deserit, quando relingit:
Quare P. C. per vos, cum illud alterum dolo-
ri longe sit aptissimum. Non tamen tam in-
subtile peccavit, ut correctores aut librarii,
qui oro, obestor aut similia intrudunt in loca offi-
per vos, & reliquorum, posterius ex nostris habent
Incert. 2. Guelf. 11. & Remens. 1. prius
autem Franc. & Uratyl. 3. Nostrates etiam si-
ne adito Verbo *durch unsern Herrn* cet. Cic.
pro Planc. c. ult. *Nolite, iudices, per vos, per
fortunas, per liberos vestros inimicit meis dare
laetitias.* Sed vide, ut huic loco nova lux
adiisset ex libris nostris. Uratyl. 3. oro vos per
liberos vestros; Struv. P. C. per vestros liberos
atque parentes vestros; Incert. 1. P. C. vos per
liberos. Sed castissime omnium Eccard. cum
duobus aliis: P. C. per vos liberos atque pa-
rentes. ea nempe est antiqua formula, quam
& Gronovius restituit apud Liv. xxix. c. xviii.
quem locum Manutius & Rivius corrupte ci-
tarunt: *quisque per vos fidem vestram* cet. ubi
in prioribus edit. I. Fr. Gronovius alia adiecit,
quae in posteriore male recte esse, docet Bur-
mann. ad Petron. Plura Heinsius ad illa Silii 1.
v. 658. Per vos culta dea Rutulae primordia
gentis, Laurentisque lavem & generitricis pig-
mora Trojae Conserve pro. ubi vulgo expres-
sant: *Vos per culta.* Nimirum est transpositio
Pronominis vos, quam & alibi interpretes ad-
vertere noluerunt. vide modo Drackenborch.
ad eundem Sil. v. 82. *Illicae per te flammam*
Tarpejaque saxa. ubi itidem olim erat: *Illicae*
te per flammam. adde L. Vallam v. Eleg.
c. xxxi. & Scaliger. ad Virg. Cent. v. 326. No-
tantur similia ad Curt. v. c. viii. num. 16. ad
Plant. Bacchid. A. iv. Sc. viii. v. 64. ad Tibull.

iv. eleg. v. v. 7. per te dulcissima farta Perque
tuos oculos, per geniumque rogo. Nec morari
debet vos primo Calu hic posuim, non, ut in
plerisque illis exemplis, quarto: cum genuina
latinis ratio utrumque patiatur: ita nempe,
ut vos *subvenite* jungatur, ut apud Silium
vos *conserve*. Sed Cl. Burmannus ad Quin-
til. Declam. vi. cap. viii. vos accusandi Casit
accipit, ac illum ab omisso Verbo *proce* sus-
sultari arbitratur. quod tamen minus proba-
bile videtur. Praeterea *vestros* fide Uratyl. 1.
& Guelf. 12. expunxit: fecutus morem Crispi,
qui post *mibi, tu, vos* Pulleiva inde ducta
omittere solet. vide supra c. ix. n. 1. & alibi
passim.

PER MAJESTATEM POPULI R. Senat. 2. per
parentatem R. P. Sed *majestatem* dixerat etiam
n. 7. & sic *majestatem* iuxta & populi R. Lea-
tulus Cic. xii. epist. xv. n. 5. vide de maiestate
populi R. & poicae Augulorum differentes vi-
ros doctissimos Casaubon. & Salmat. ad Trebell.
Poll. Gallien. c. xiv.

TABESCERE. Dignitate sua privari & paul-
latim interire. quali, si Jugurtha teneret, non
tam vetus illa Numidarum gloria regnumque,
quam Romanorum jus *perisset*. Eo nempe sen-
su hoc verbo utuntur Cic. iii. ad Attic. ep. xxv.
*litterae vobis Roma adlatas sunt, ex quibus per-
ficio vobis in hoc calamitate tabescendum esse.*
Lucretius v. v. 679. *Crescere itaque dies lucet*
& tabescere noctes; *Et vixit lucet, cum no-
bet angustia sonant.*

CAP. XV. 1. OB SAECVTIAM SUAM AB NU-
MIDIS. Duas postremas voces in margine ex-
hibet Fabric. 2. Reliqui servant; idemque fe-
re ab, non a. Guelf. 6. primitus ob *senitiam*,
factum deinde *segitiam*, quae tamen cae-
dem accelerare non potuit. Aliud quid,
quam *sacritiam* in Commeliniano fuisse, tes-
tatur Gruterus; necias *sesticham*, an *sest-*

Ffii 3 vii.

inferentem, postquam superatus sit, queri, quod injuriam facere nequiverisset. Jugurtham ab Senatu petere, ne alium putarent, ac Numantiae cognitus esset, neu verba inimici ante facta sua ponerent.

- 2 Deinde utrique curia egrediuntur. Senatus statim consulitur: Fautores legatorum, praeterea magna pars gratia depravati Adherbali dicta contemnere, Jugurthae virtutem extollere laudibus; gratia, voce, denique omnibus modis pro alieno scelere & flagitio, 3 sua quasi pro gloria, nitebantur. At contra pauci, quibus bonum & aequum divitiis carius, subveniendum Adherbali & Hiempsalis mor-

visiam. Dein Remens. 1. & Uratist. 1. Adherbalem vero; Guelf. 5. at Adherbalem. ab Glosfargis. ut & illud Guelf. 5. bellum Numidici inferentem. immo Jugurthae. quem Casum eleganter retinet. vide ad Cat. c. LVIII. n. 1. Guelf. 10. postquam est superatus. Franc. Senat. 2. & Heufl. conqneri.

QUOD INJURIAM FACERE NEQUISET. Nequiverisset rescripti ex Basil. 1. Fabric. 1. & melioribus omnibus. atque sic Cat. c. LIII. n. 3. & c. XLII. n. 2. Aemulatur Gunther. vi. v. 439. illius (cum posset tutus mansisse) coactam Sponte sua sinuisse fugam, causamque doloris esse, quod inceptor nequeat parare furores.

NE SE ALIUM PUTARENT. Putarent est in membranis etiam nostris, cum nuperae quaedam edd. habeant *putaret*. vide infra c. XXVIII. num. 2. MS. Cantabrig. omittit *se*, quod per placet. dixi de hoc dicendi modo ad Catil. c. XLVIII. n. 4.

AG NUMANTIAE COGNITUS ESSET. *Quam*, pro *ac* habent Incert. 2. & Guelf. 11. Sed Ecardianus: *ne se alium putarent ac Numantiae, neu verba cognitus esset inimici*, cet. ut suspecta reddantur illa *cognitus esset*, quae certe salvo sensu abesse possunt. Numantiae est pro *ad Numantiam*. Sic MS. Heinsii apud Jul. Obsequ. c. LXXXV. Numantiae res male gestae. Vulgo: *in Numantia*, quod itidem pro *circa Numantiam* recte dici, docuit Perizonius ab Cl. Oudendorpio ibi adscriptus.

ANTE FACTA SUA PONERENT. Quindecim scripti: *ante sua facta*. Fabric. 1. a manu secunda. Vinar. 2. Uratist. 2. Guelf. 9. *ne verba*, pro *neu*. Sed Struvian. inoptissime: *factis suis ante ponerent*. Tu vide, quae diximus ad ea Cat. c. LIII. n. 3. gloria belli Gallis ante Romanos fuisse.

2. CURIA EGREDIUNTUR. Franc. *ex curia*; Fabric. 2. *curia digrediuntur*. Senat. 1. *curia egrediuntur*, peculiari modo. De eo, quod dicitur, *senatus consulitur*, vide ad Cat. c. XLVIII. n. 6. Acad. *fluores*, pro *factores*.

MAGNA PARS GRATIA DEPRAVATA. Recte Gruterus eiecit vocem *senatus*, quae in nostris, qui habent, incerto loco ponitur, nempe Fabric. 1. Struv. Franc. *magna pars senatus*: reliqui *senatus magna pars*. Sed & Rem. 1. & ex Guelferbyt. duo eandem omittunt. *depravata* ad hunc diem ediderunt; sed Fabric. 2. *depravati*, quod probat, qui legerit collata ad c. LVIII. n. 2. *jugere alii, alii arma capere: magna pars vulnerati, aut occisi*. Guelf. 6. *praeputata*, & pro var. lect. *privata*, prius ab interprete accepit. *Depravati* est corrupti, in pravum abitracti, c. XXIX. n. 2. Sulpic. Sever. 11. Hist. c. v. *depravatis adulacione animorum animis*, item c. XXXVII. *Ceterum antea innocent, postea depravatus*.

ADHERBALIS DICTA. Guelf. 6. *Adherbale dicta*, uti apud Suetonium *consule legatus*, pro *a consule*, nihil tamen mutuo.

EXTOLLERE LAUDIBUS. Hanc posituram restituit Gruterus ex MSS. quibus & nostri, praeter Fabric. 1. & paucos alios, ubi lego *laudibus extollere*, adsentiantur. Sed ex iis plurimi ita distinguunt: *Jugurthae virtutem extollere i laudibus, gratia cet.*

SUA QUASI PRO GLORIA NITEBANTUR. Guelf. 11. *contigit niti*, propter *contemnere, extollere*. Sed vide infra c. XVII. n. 12. pro non visitur in Guelf. 4. sicuti in Heufl. Senat. 2. Incert. 2. non est *sua*: quae tamen Crispus scripserat. Acad. *sua quasi pro gloria quisque nitebantur*: qui forte in exemplari suo invenerat: *sua quisque pro gloria nitebantur*.

3. BONUM ET AEQUUM DIVITIIS CARIUS. Sulpic. Sev. 11. Hist. c. XXXVII. *pauci, quibus virtus cara, & fides potius erat. bonum & aequum jungit Terent. Heaut. A. IV. Sc. 1. v. 29. Quid cum illis agas, qui neque sui, neque bonum & aequum sciunt. adde Adelp. sub fin. Flor. III. c. XIV. num. 3. five aequo & bono dulcius*.

ET H. M. SEVERE VINDICANDAM CENSEBANT. Illud & non comparet in Guelf. 11. cuius loco.

mortem severe vindicandam censebant. Sed ex omnibus maxime 4
Aemilius Scaurus, homo nobilis, impiger, factiosus, avidus poten-
tiae, honoris, divitiarum; ceterum vitia sua callide occultans. Is 5
postquam videt regis largitionem famosam impudentemque, veritus,
quod

eo esse exaratum est. pro censebant in Guelf. 6. est ceterabant, aut certabant. vix enim distinguo. Sed absque hoc verbo foret, Sallutium legeres, qui ex Verbo *nisebantur* illud voluit intelligi. vide Cat. c. xxx. num. 6. 7. *Vindicandum* porro lego in Guelf. a. 6. & Uratisl. 3. uti in. de Rep. Ord. cap. 11. quibus ille rebus rempublicam conturbavit, *ejusdem* tibi restituendum est. leg. 12. D. de captiv. sequendum est *Juliani* sententiam. Varro : animadvertendum tempora. Cicero de Senect. cap. 11. *tamquam aliquam viam longam confeceris*, quam nobis quoque ingrediendum sit. ibi consule Lambinum & Manutium. item ad Silium xi. vers. 36a. & xv. vers. 105. Drackenborch. Primam in severe syllabam eratit imperita manus in Fabric. 1. quae in Uratisl. a. dedit *dive* vindicandam.

4. AEMILIUS SCAURUS. Vir summae gravitatis & constantiae, qui memoriam prope interitortum generis sui virtute renovavit, Cic. pro Murena c. viii. Vitam suam ipse deserpsit, auctore Valer. Max. iv. c. iv. num. 11. eam aequae ejus cuncta recenset striclim Aur. Victor. de Vir. Illust. cap. lxxxi. mire illum deprædicat Cic. pro M. Fonteio cap. vii.

IMPIGER, FACTIOSUS. Supra c. vii. num. 4. *Jugurtha ut erat impigro atque acri ingenio*. ubi de vocabulo monui. Guelf. 5. *impier.* c. viii. n. 1. *factiosi, domi potentes*. neque autem *factiosus* in pessimam semper partem accipitur : multo minus ea, qua hodie usurpant, notione. v. c. xxxi. n. 15.

VITIA SUA CALLIDE OCCULTANS. In his verbis explicat Guelferbytanus 5. & adscriptum est illud solemne : *Multa desiderantur*. Guelf. 6. 11. & Incert. a. *calide occultans*, quae in libris vet. persæpe confunduntur. vide Cic. iii. epist. viii. num. 24. Hic vero *calide* conferendum, quod firmat etiam Hieronymus Epist. xlviii. *Wassio laudatus : Nec tu tam calidus eras, ut pruderet tua vitia celare*. Justin. ix. c. iv. *Hujus victorie callide dissimulata laetitia est*.

5. IS POSTQUAM VIDET REGIS. Fabric. 2. habebat *videt*, alterum a correctore. vide cap. vii. num. 1. *videt* inter lineas sacer in Senat. 1. pro *regis* est in Guelf. 6. *regis* : quae & apud Flor. i. c. 2. num. 1. permutantur. Sed 10.

habet tantummodo : *Is postquam videt largitionem*.

LARG. FAMOSAM IMPUDENTEMQUE. *Famosus* in utramque partem dicitur pro *celebris*, & *infamis*. illud tamen rectorum est, hoc veterum. vide Barh. viii. Advers. c. vi. Ducker. ad Flor. iii. cap. vii. extr. & pro significatione *infamis* hunc etiam Sallustii locum citat Nonius Marc. cap. iv. Horat. 1. Satyr. iv. vers. 5. *quod malus ac fur*. *Quod nocens foret*, aut *scarius*, aut *aliqui* *Famosus*, mox pro consueta somnolentia Academ. Franc. Incerri, Guelferb. 3. 7. 9. 10. & 11. Uratisl. a. & 3. Vinar. a. *feri solet*. vide Catil. cap. xxx. num. 2.

NE POLLUTA LICENTIA INVID. ACCEND. Sic omnes scripti & impressi, praeterquam quod Siruv. *ne polluta sua sit. inv. sibi accendere* ; Guelf. 3. *ascenderet* ; 6. *accenderet*. Sed L. Fr. Gronovius conjicit : *ne polluta licentia inv. accenderet*. quod nolle Viro optimo excidisse : adeo segne & pollutum id est. vide dicta ad ea Catil. c. xxxiii. num. 5. *legis praesidium*, quod iniquitas praetoris *eripuit*, *resistat*. & c. xxxv. num. 3. *liberalitas Orestillae persolvit* quando nempe propter pollutam licentiam invidia exoritur, Latini dicunt *licentiam accendere invidiam* ; quod planius esset ut infra cap. xxxix. num. 2. ex delicto fratris invidiam ac deinde periculum metuens. Cicet. iv. epist. iv. num. 3. *Consilium suum hoc Achaeicum negotium non recusavit*. ubi vide. Phaedr. iii. Fabula iv. vers. 9. *Sed spes scellit impudentem audaciam*, *Comprobens* namque *ponas persolvit cruce*. Supra c. v. num. 2. *Vallitas Italiae studiis civilibus finem fecit*. *Licentia* quod sit praeter bonos mores. Florus 11. cap. v. *Hi, regnante Tarenta muliere*, populationibus non contenti, *licentiae scelus addiderunt*. *Polluta* dicitur quae est foeda atque immoderata, quam Cic. pro Flacco *impudentem* vocat. *Pollus* antiquorum *Pollucium* hic fingere, nisi id ipsum esset *licentiae*. vide de *polluto* quaedam apud Pricaeum ad Apulei. ix. Metam. pag. 562. de *pollutissimo* *drivite*. Is igitur sensus est : veritus, ne illi, qui munera ab regis legatis acciperent, per impudentem suam licentiam gravi scilicet invidia onerarent. *Pollus* tamen etiam hanc *pollutam licentiam* de studiis pro Jugurtha accipere, quod vero

quod in tali re solet, ne polluta licentia invidiam accenderet, animum a consueta lubricitate continuit.

C A P. XVI.

XIX.

1 **V**icit tamen in Senatu pars illa, qui vero pretium aut gratiam
2 anteferebant. Decretum fit, UTI DECEM LEGATI REGNUM, QUOD MICIPSA OBTINUERAT, INTER JUGURTHAM ET ADHERBALEM DIVIDERENT. cujus legationis princeps fuit L. Opimius, homo clarus, & tum in Senatu potens: quia consul, C. Gracco & M. Fulvio Flacco interfecit, acerrime

vero dubium magis, quam quod supra scriptum est, videtur.

CONTINUIT. Gueff. 9. continet, propter videt, ut ego arbitror. 3. *averit*, frustra, nota est continentia, atque id verbum etiam absolute pro *venire* & *reprimere* ponitur. ut Virg. x. Aen. v. 685. *Tet conatus utranque viam: iter maxima juno Continuit, juvenemque animi miserata repressit.*

CAP. XVI. 1. QUAE VERO PRET. A. G. ANTEFEREBAT. Pro vero Gueff. 1. *vel*; Vinar. 2. *nte*; & alius *veritati*, *venius* dicunt bonum & aequum, docente Servio. vide 1. Histor. extr. Optimus Basil. 1. *anteferebant*, ut c. xv. num. 2. pars *gratia* depravata; & Cat. c. xliii. n. 1. *cetera* multitudo *suavi* quique *negotium* exsequerentur. ubi vide. Lego itaque: *pars illa, qui — anteferebant*. ad c. xiv. n. 6. Supra Gueff. ii. *Vicit tamen pars illa*: isque mox: *Decretum fit in senatu*, ut duas voces in alium tantummodo locum transulisse videatur. sed eandem ex Glossa primum proferas esse patet ex cap. xv. num. 2. *Vicit* est obtinuit. Liv. xliii. cap. xx. *Vicit tamen ea pars, quae nihil raptem, nec temere agendum, consulendoque de integro consuevit.*

2. UTI DECEM LEGATI. Uratish. 1. & Senat. 2. *legati decem*. Sed Basil. 1. & Gueff. 2. nullum agnoscunt numerum, habentque: *uti legati regnum* cet. Fabric. 1. *quod Micipsa tenuerat*. Sed supra c. v. n. 6. *Dein Micipsa filius regnum solum obtinuit*. adde Catil. cap. xviii. num. 5.

CUJUS LEGATIONIS PRINCEPS FUIT. *Cujus legationis* intulit, cum dixisset *legati*. Sic infra c. xxxvi. num. 1. *ut ante comitia*, quod tempus *haud longe aberat* cet. Sic Catil. c. ii. num. 1. *igitur subito reges, nam in totis no-*

men imperii id *primum* fuit. ubi vide. Gueff. 6. a prima manu *principes*: sicuti infra *incipes* & similia ex MSS. adnotamus. vide cap. xiv. num. 27. Opportune Cicet. ii. Verr. cap. v. *nam solum scire esse civitatem Mantineam, quae publice legatos, qui istum laudarent, misisset. ejus autem legationis principem, civitatis nobilissimum, jamjam dicere audisset.*

L. OPIMIUS. Gueff. 6. L. *Opimius*, uti Davos, *Volens*. vide Cat. c. xxix. n. 1. Is Opimius postea ob captam pecuniam damnatus atque in exilium eiectus in dedecore consenuit. vide Cic. 1. Catil. viii. Philipp. pro Sext. c. xxvii. in Pison. & passim alibi. Vellej. ii. c. vi. Flor. iii. c. xv.

QUA CONSUL. Sic Fabric. 1. Basil. 1. Senat. 1. Remens. 2. Gueff. 3. ceteri *qui*. Gueff. 2. *consulibus*, & pro Var. lect. *tribunus*. Illud primum in multis praeterea Codd. legitur; sed Fabric. Academ. Basil. 1. recte *consul*; ita ut adponatur Opimio, qui in consulari suo, teste Cicerone aliusque, illas res perit.

C. GRACCHO. Hoc modo vix tres ex nostris Codd. nomen scribunt. Gueff. 12. *Grapp*; Struv. *Grachio*. Sed Fabriciani, Incerti, Vinar. 2. Uratishvienses, Senatorii, Heuff. (infra etiam Vinar. 1.) Franc. Academic. Eccard. & plerique Guellerbytani G. *Gracco* praefurunt: itaque scribendum esse, olim docuit ex Varrone Egnatius Racemat. cap. x. nuper ex numis & veteribus libris Cl. Dukerus ad Flor. ii. cap. xvii. num. 9. de Gracco plura Plutarchus, Florus iii. c. xv. Noster infra c. xxxi. n. 7. & c. xlii. num. 1.

M. FULVIO. Flacco addunt Basil. 1. Fabriciani, Struv. Academic. Franc. Rem. 2. Incerti, Vinar. 2. Senat. 2. Heuff. & alii. Cicet. *Ocellus est cum liberis M. Fulvius consularis*. meminisse

rūme victoriam nobilitatis in plebem exercuerat. Eum Jugurtha 3
tameſſi Romae in amicis habuerat, tamen adcuratiſſime recepit :
dando & pollicitando perfecit, uti fama, fide, poſtremo omnibus
ſuis rebus commodum regis anteferret. Reliquos legatos eadem 4
via

noſter infra cap. xxii. n. 7. vide Vellej. tt. c. vi. Valer. Max. ix. cap. v. n. 1. Cic. pro domo cap. xxxiii.

VICTORIAM NOB. I. P. EXERCUERAT. Sic & noſtri Codd. omnes, quomodo Gruterus ex ſuis reſtituerat : & ſuſtra Criſpinus contra nititur cum ſuo vindictam. Cat. c. xxxviii. extrem. utrique victoriam emulatiſſe exercebant ubi vide. De eadem re infra cap. xlii. n. 4. Igitur ea victorianobilitas ex lubrico ſua uſa. adde Gronov. ad Liv. vi. cap. xxii.

3. TAMEſſI ROMAE IN AMICIS HABUERAT. Vinat. 2. Romae inimicis hab. Eccard. in amicis a manu ſecunda; Guelf. 6. Romae amicis habuerat. Commelin. in inimicis; Gronovius ex preſcis edd. & Palat. 7. inimicis, ex cap. enim xv. num. 3. & 4. leviter colligas, Opimium fuiſſe inter fautores Jugurthae; idemque haud certo inuit, quod ſtatim ſequitur, eum ab Jugurtha adcuratiſſime receptum eſſe; quod amicis non tanto ardore praellare ſolemus. In amicis habere dixerat etiam cap. vii. n. 6. & ſi qua alia leſio recipienda, aut locus corruptus eſt, ea ſimilitudo locum erroris fecerit. quare adſentior Gronovio.

TAMEN ADCURATIſſIME RECEPIT. Guelf. 10. accepit; 11. accipit. Sed recepit in reliquis omnibus & noſtris, & Rivii ac Grucri Codd. legitur. Accipere eo ſenſu apud Ciceronem, Plautum, Tercium frequens litteratoribus iſtis offendiculo fuit; ſed recipere dixit etiam Caefar. it. Civ. cap. xx. ut domum ad ſe quiſque hoſpitio cupidiffime reciperet. pro accuratiſſime nuperae edd. curatiſſime contra omnes MSS. & infra cap. ciii. n. 5. Eos ille non pro vanis hoſpitibus, ut meriti erant, ſed accurate & liberaliter habuit. eodem modo aliquoties Plautus.

DANDO & POLLICENDO MULTA. Fabric. 1. Vinat. 2. Incert. 1. Struv. Guelf. 7. & 12. pollicitando, ut ſupra cap. viii. n. 1. qui Jugurthae animum pollicitando accendens. ac infra cap. xliii. n. 2. praeterea Guelf. 7. & Franc. deſt. vox multa: quam recte omitti, patet ex Cat. cap. xxxviii. n. 1. dein largiendo atque pollicitando magis incendere. quibus addas notam ad Cat. cap. xlii. n. 2.

FAMAE FIDEI ——— ANTEFERRET. Famae, quam optimus quiſque integram ſervat, cap.

lxxxv. n. 33. fidei, quam in diſpoſitione, ut princeps legationis, praellare debebat. Sed Eccard. & Struv. habent a prima manu famae, fide, ut voluit Gruterus, ita nempe eo certius fide erit antiquus Genitivus, ſicuti Ovid. vi. Faſt. Uſque fide pignus dextris utriuſque poſceſſi. Quam locum, & hunc Noſtri, & praeterea omnia, quae adſcriptit Cl. Waſſius, habes apud Muncker. ad Laclant. Enarr. xii. Fab. vi. p. 273. adde quae de his Genitiuis notamus infra ad c. lxi. n. 3. & jam die veſſer erat. At cum Nazar. & Commelin. ac apud nos Senat. i. Baſil. 1. & uterque Fabricianus habent fama, fide: non fuit ab hac genuina leſione recedendum, quam jam Carrio, Hackianae, & Waſſiana expreſſerunt: ſive fama etiam pro antiquo Dativo habeas, decurſato ex famas; uti niſi, ſenatu, pro niſi: ſine ſextum utrumque calum eſſe velis, qui tam arcte in ejuſmodi conſtructionibus cum tertio cohaeret, ut vix diſtinguere queas. Sic Cat. cap. ii. num. 9. qui aliquo negotio intentus, ubi lege, quae adſcriptimus. Cic. ad Atr. epist. ult. tranquillitates majore impedimento fuerant, quam cuſtodias. Vopifcus Numeriano cap. xiv. Cuiſum non puto, neque ſatis vulgare ſabellam de Diocletiano Auguſto povere hoc convenientem loco. Eodem trahas licet Tacit. itt. Ann. cap. xix. In ſuis ſuit ulciſcenda Germanici morte — vario timore jaclata. Sed apertiffime leſionem hanc tuetur Cic. pro Balbo cap. viii. cum magna pars in iis circumſtantiis ſuavis ſui libertatem civitate anteferret. Sic Palatini MSS. notae melioris; ſic S. Victoris & probatiſſimus Erluſtenſis: eamque leſionem Graevius non debuerat ſpernere.

4. EADEM VIA ADGRESSUS. Guelf. 6. egreſſus eſt. Eccard. egreſſus, quod alio loco deſendi poterat, hoc alienum eſt Baſil. 1. eadem ratione adgreſſus: ſed eadem manus emendavit via, quae vox ſaeppiſſime modum, inſtitutum, rationem denotat. vide ſupra cap. i. num. 3. Terent. Andr. Acl. iv. Sc. i. v. 47. Hac non ſucceſſu, alia adgreduemur via. Et Noſter eleganter adgradi & capere copulat: ut ſolent Translationes continuare, cuius rei egregium exemplum illuſtravimus Cat. cap. xx. num. 12. Mox cuperem abeſſe voces in diſpoſitione.

- via adgressus, plerosque capit : paucis carior fides, quam pecunia fuit. In divisione, quae pars Numidiae Mauretanium attingit, agro, viris opulentior, Jugurthae traditur : illam alteram specie, quam usu, potiorum, quae portuosior & aedificiis magis exornata erat, Adherbal possedit.

C A P. XVII.

- ¹ **R**es postulare videtur Africae situm paucis exponere, eas gentis, quibuscum nobis bellum, aut amicitia fuit, attingere.
² Sed quae loca & nationes ob calorem, aut asperitatem, item solitudines minus frequentata sunt, de is haud facile compertum narra-
 verim : cetera quam paucissimis absolvam.

In

5. MAURITANIAM ATTINGIT. *Mauretaniam* scripsimus ex Basil. 1. auctoritate veterum monumentorum. vide Cat. cap. xxi. n. 3. pro *attingit* Guelf. 7. *tangu*, *attingit*; 6. *attinget*. fortasse pro *attinet*: nam alterum infra occurrit. *attinet* pro *attingit*, ut *perinet* pro *pertingit* infra cap. xlviii. n. 3. contra *attingere* pro *attingere* Plaut. Merc. A. 1. Sc. 1. v. 32.

AGRO VIRISQUE OPULENTIOR. Incert. 1. Remens. 1. Vinar. 2. *agris virisque*, sed vide infra cap. lvii. extr. Contra Struv. Guelf. 2. 4. 12. *agro, viris opulentior* sine copula: quod non abhorret a consuetudine Sallustii. Sed infra cap. lvii. n. 1. *agris virisque opulentum*, id vero alio modo dicitur. adde cap. xiv. num. 1. Cat. cap. xliii. n. 1. infra cap. xvii. n. 2.

SPECIE, QUAM USU, POTIORUM. Guelf. 6. Urtat. 3. *usui*, ut Nazarianae membranae. Justin. vi. cap. 1. *industria potior vir*. Cicero: *potior vetustate necessitudinis*. Speciem habent Guelf. 9. & 11. estis posteriori *speciem* praefecit, vulgata illa permutatione ab viris doctis dudum observata. Atque *speciem*, pro quod ad speciem, recte scribere potuit, & diversos Casus conjungere, cuius moris exempla habemus ad Cat. cap. xxxiii. n. 1. *Speciem & usum* contraponit etiam Plautus Mollit. A. 1. Sc. II. v. 42. *Ut & in usum boni, & in speciem populi Sini*. Flor. III. c. xii. *Ut non in usum, sed ad imperii speciem magna nomina acquisisse, solentem atque decorum*.

QUAE PORTUOSIOR. Interpretatur *speciem* illius partis Numidiae, ut supra cap. II. n. 3. Guelf. 6. *quae opulentior*. Si quod portuosior scripsisset, magis forte placeret lectio. vide Cat. cap. xxxv. n. 3. Sed post Nomen *potior* recte seque habet. *Portuosior* est pluribus portibus exornata. vide cap. xvii. n. 5.

ET AEDIFICIIS MAGIS EXORNATA ERAT. Eccard. *aedificiis magis*: atque sic a prima manu Struvianus. Idem in edd. invenerat Putichius; sed legendum, inquit, *magis*, quod vel *antecedens* portuosior *ostendit*. Haec ille, quasi numquam post Comparativum prima Positio inferri posset. Livius 1. cap. xxv. *Es majore cum gaudiis, quo prope metam res fuerat*; ibi vide Gronovium. Sic intra cap. lxxxix. n. 3. *maiora & aspera adgredi temus visum*, ubi vulgo: *& magis aspera*. Sed illud *magis*, si necessarium, ex *maiora* adsumere debes. Hic vero, contra plures Codd. &, ut videtur, ipsum sensum, nihil nunc mutaverim. Pro *erat*, Guelf. II. *est*.

CAP. XVII. 1. RES POSTULARE VIDETUR. Fabric. 2. R. p. *nibi videtur*: sed contra Cat. cap. v. num. 9. *Res ipsa hortari videtur*, ubi de similibus connexionibus: & contra Dielyn II. cap. xxxv. *Res postulare videtur, eorum reges — edicere*.

QUIBUSCUM NOBIS BELLUM. Academ. & Franc. *quibus nobiscum bellum*: quod contra magnitudinem, aut decus populi R. & Romani scriptoris. Fabric. 2. Struv. Incert. 1. Senat. 2. Heuß. Guelf. 4. & 7. *cum quibus nobis*. Plaut. Cistell. Act. IV. Sc. 1. v. 17. *Haec sunt, quibuscum in exaltis nostram filulam ad necem*. Sic *quacum*, *quicum* & similia. ne in solo cum nobis illam Anastrophem agnoscas, de qua Cic. Orat. cap. xlv. & ix. Fam. epist. xlii. n. 7.

2. SED QUAE LOCA & NATIONES — M. FREQUENTATA SUNT. Guelf. 12. & Bodlej. *loca, nationes*, sine copula. Eccard. non agnoscit *& nationes*; Senat. 2. Heuß. & Urtat. 2. minus

In divisione orbis terrae plerique in partem tertiam Africam³ xx. posuere: pauci tantummodo Asiam & Europam esse; sed Africam in Europa. Ea finis habet ab Occidente fretum nostris maris & O-4 ceani:

minus frequentatae sunt. adeo illis haesit Grammaticorum illa dignitas Generis, quae tamen & infra Noster negligit cap. xxxviii. num. 8. ubi vide. leg. 2. §. 1. fin. D. de peric. & commend. rei vend. ut fatale damnum, vel vis magna sit excusatum. Noster Cat. cap. xvi. n. 2. *fidem*, fortunas, pericula vilia habere. Struv. *solicitudinem*, quem lapsum cap. modo xvi. n. 5. adnotavimus.

MINUS FREQUENTATA. Non culta, nec habitata ab hominibus. infra cap. xviii. num. 4. *media planities deserta*, praeter flumini propinqua loca: ea confusa arbutis pecore atque cultoribus frequentabantur. Hinc Curt. iii. cap. 2. n. 11. *Phrygia pluribus vicis*, quam urbibus frequens. Sueton. Aug. cap. xlii. *Italiam duodeviginti coloniarum numero deductarum ab se frequentavit*.

DE HIS H. F. COMPERTUM NARRAVERIM. Scripti nostri consensu: de his. Soli Gueff. 4. & 6. de it, quod revocavi. vide cap. xiv. num. 10. *Comperit* est certo cognitum. Declam. in Cicer. denique de eo tibi comperitum erat. proprie de iis dicitur, quae aliis auctoribus cognoscimus. Diomedes 111. pag. 373. Sulpic. Sev. Vit. Mart. cap. 1. *Negue me quidquam, nisi probatum & comperitum scripsisse*. Id. 1. Dial. c. xv. *quos mihi per fideles viros comperta sunt narrabo*. Noster Cat. cap. xii. extrem. infra cap. lxxii. num. 3. & passim.

CETERA QUAM PAUCISCUMIS ABSOLVAM. Postremum verbum non fuit in Incert. 2. ac non sine decore intelligeretur narrabo. Remens. 2. & Gueff. 6. *ceterum*. Alibi de re absolvere dixit, Cat. cap. iv. num. 3. ubi vide Struv. & Gueff. 7. *quam parvis*.

3. IN PARTE TERTIA AFRIC. POSUERE. Optimus Commelinianus: in partem tertiam: illi secundas facit Incert. 2. Franc. Gueff. 4. 6. & 12. & cum his Augustinus xvi. de C. D. cap. xvii. quid ergo veritatem moratur, tot testibus adstructam? Frontin. de Aquaed. Art. xviii. *Est in usum*. Sed vide multo plura ad Cat. cap. xix. n. 2. addito cap. l. n. 2. *Ponere*, inquit I. Wasse, est scribere. immo dividendum in partes, aut litum quemdam denotantium. Sic *posse procul regna Dictys*; *ponere in loco*, Cicero. Ovid. 1. Pont. Ep. 11. *Non vacat in qua sint positi regione Tomidae*, *Quaerere*, vide N. Heinium ad Ovid. Pont. ut. Ep.

v. v. 79. Sed placuit Viro doctissimo illa notio, quia diversimode infert Crispus Asiam esse ut intelligerint scribere, de quo tamen aliud mox monstro. Nam illud ipsi ignotum esse non potuit, Poetas, Historicos, Geographos dici *ponere*, quando ipsi narrare posita esse. Quanto illud durius? Claudian. 1. Stilic. v. 104. *Nec Mithribis auctor Mendacis clypei*, fabricataque vati- bus arma *Conatur juvere ius*. Cic. 11. epul. 2. n. 4. *Clitarchus tibi narravit*. h. e. legisti apud Clitarchum. ubi vide, quae adnotavimus. Melae 11. cap. 1. *Nam per immensa magnarum gentium dum Danubius est: deinde aliter adpellantibus accolis fit Ister*: Strabo viii. simpliciter: *καὶ ὁ Ἰστρος*. Livius iv. cap. vi. *Claudii sententia consules arinabat in tribunos*. Tertium autem partem Africam ponit Strabo, Plinius, alii, vide Ducker. ad Flor. 11. cap. viii. n. 1. Tres etiam partes eleganter sistant numi aliquot selectissimi, quos Melae suo addidit Jac. Gronovius 1. cap. 1. pag. 12. & 13. Apulej. de Mundo pag. 60. *In divisione terrarum orbis, Asiam & Europam ex eum his praeterea, sicut plures, Africam accipimus*. ibidem Geographos dixi Aegyptum Africae adscribere, item comprehendere & similia, quae & alibi frequenter, ut illud ponere, occurrunt.

ASIAM & EUROPAM ESSE. Incert. 1. & Uratisl. 3. non habent esse; Gueff. 10. addidit dicunt, & manus secunda in Struv. voluerunt. Nimirum tale quid ex verbo *posuere* intelligendum est, quod in diversâ structura etiam ad haec sensum extendit; qualia supra adnotavimus aliquoties, item infra ad cap. lxxiii. n. 3. *Quam rem alii in superbiis vortebant*, *alii bonum ingenium contumelia accensum esse*, *multi quod parva victoria ex vanis eriperetur*. Ceterum ioter illos, qui duas tantum orbis terrarum partes faciunt, est Varro 11. de L. L. ut omnis natura in coelum & terram, divisa est, sic coelus in regiones, terra in Asiam & Europam, est Agatheimerus 11. cap. 11. & Iocrates in Panegy. quem locum pridem indicavit Rufus Antexegem. cap. 114. Varro nem produxit etiam positus. Brockhus. ad Tibull. iv. Carm. 1. v. 176. *Solus utroque vltm dicere magnus in orbe*. ubi & alios auctores adiecit. Mox Gueff. 10. *in Europam*, quomodo Ordo 1. cap. 11.

4. EA FINIS HABET. Uratisl. 2. *Has finis habet*. Intelligebat homo Ea ad Africam pertinere. G g 2 re, &

ceani : ab ortu solis declivem latitudinem : quem locum Cata-
 bathmon incolae adpellant . Mare saevum , importuosum . ager
 frugum fertilis , bonus pecori , arbori infecundus : coelo , terra
 penu-

re, & tamen proxime audiri *Euragam* . Ea
 causa Struv. & Eccard. dederunt : *sed in Euro-
 pa Africum* . Sed nihili illam curam esse di-
 cas ex c. xviii. nu. 9. ubi *hi* similiter ad re-
 motius refertur . Eo loco alia addidi . Apulei.
 l.c. *Europa fines habet* . Ceterum non adcura-
 te Nostri fines Africae determinasse , etudi-
 te offendit , melioresque statuit Cl. Cellarius
 l. Not. Orb. A. cap. xi.

FRITUM NOSTRI MARIS ET OCEANI . Gueff.
 3. *nostrum fretum , maris & Oceani* ; Struv.
fretum maris nostri & Oceani . Li *maris* etiam
 ad *Oceani* retulisse videntur . Dicitur enim O-
 ceanus & Mare Oceanum ; Caesar l. iii. Gall.
 vii. P. Crassus proximus mare Oceanum Audi-
 bus hiemabat . ubi vide Davisium . ut & Gro-
 nov. ad Seneca l. iii. Qu. Nat. cap. xxii. Fre-
 tum intelligit Gaditanum , sive Herculeum ,
 quod & absolute fretum dicunt . vide Davi-
 ad Caesar. l. Civ. c. xxix. Florus l. iii. c. vi. n. 9.
Tiberius Nora obsedit Gaditanum fretum , quod
primum maris nostri limen aperitur . Nostri
 mare dicunt Romani mare mediterraneum . in-
 fra c. xviii. num. 4. proximos nostrum mare
 locos occupare . ubi dixi . Ceterum Graccos
 fretum *aripsois* adpellare , observavit Scholia-
 fles MS. in Dionysii Perieg. apud Barth. xi.
 Adverf. cap. xxv.

DECLIVEM LATITUDINEM . Viri docti mallent
 altitudinem : quod consilium mireris inprimis
 in Volsio ad Melam l. c. viii. p. 351. Latitudo
 & spatium , & superficiem cum te ipsa deno-
 tat . Apulei. de Mundo p. 59. Mare in inumen-
 sam latitudinem panditur . adde Solin. Polyh.
 c. xii. Plin. H. N. iv. cap. xii. alioque apud
 Walsium .

QUEM LOCUM CATABATHMON . Quem locum
 maluit , pro quam , ut infra c. xxxvi. num. 1.
 ante comitia , quod tempus haud longe aberat.
 item cap. xix. num. 3. *Philonen arae* : quem
 locum *finem imperii habuere Carthaginenses* .
 adde supra cap. l. num. 5. & cap. xvi. num. 2.
 Scripti *Catabathmon* , *Catubathmon* , *Catabo-
 mon* ; sed Incert. l. habebat *Καταβαθμον* lit-
 teris Graecis .

INCOLAS ADPELLANT . Gueff. 6. *adpellant Cata-
 bathmon incolae* ; Sed ab Gueff. exulat vox
 incolae : sicuti ab Regio , quem Walsius tracta-
 vit . Potuerunt certe ea tempestate Incolae A-
 fricae Graecum vocabulum in usu habuisse , a
 Aethiis , Persis aut Armenis loco importum ;

Sed absque illa voce sanitatem Sallustio reddi
 posse putarem .

5. MARE SAEVUM , importuosum . Gueff. 10.
Mare est ibi saevum , imp. 6. addit : *importuo-
 sus* & de terra , & de maribus dicitur ; quin & Cic. vi.
 epist. xxi. n. 2. *navigatio minime portuosa* . Supra
 c. xvi. extr. pars Africae *portuosior* . Mare dicunt
importuosum , quod procellis expositum , & in
 litore nullo portus habet . Tacit. xii. Ann. cap.
 xx. *Suspensi bellum arripuerunt* , importuoso ma-
 ri . Seneca ad Helv. c. viii. Ex qua quid eos fugi-
 verit , incertum est : utrum coeli gravitas , an praee-
 potentis Italiae conspectus , an natura importuosi
 maris . Bene Pomp. Melam l. c. v. *Mare Cassium* .
omne atrox , saevum , sine portubus , procellis
 undique expositum ; ac bellis magis quam cetera
 refertum , & adeo minus navigabile . mox pro-
 fertilis indocte Gueff. 7. *fertilis* . Claudian. l. i.
 Silic. v. 457. *fugumque feraces* . Ceterum inter has
 voces *fertilis* , & ea c. lxx. n. 4. *audacientes tela* , me-
 dia omnia desiderantur in Gu. dierbyano 6.

BONUS PECORI . Plenius Livius xxix. c. xxxi.
*Quem ceperant asules montem , herbidas agro-
 siusque est : & quia pecori bonus alendo erat , ho-
 minum quoque , carne ac lacte vescensium , abun-
 de sufficiebat alimentis* . Sed Noller c. xcii. n. 7.
agerrimus locus importuosus . adde supra c. xiii. n.
 1. Virg. ii. Georg. v. 222. *ferax olea* . v. 223. *facilis*
pecori . v. 228. *Altera jumentis faves* .

ARBORI INFECUNDUS . Sic & viri melio-
 res . Sed Uratilis. 2. Franc. Gueff. 12. & Incert.
 1. *arboribus infecundus* . qui omnino errant ,
 quando tantummodo de Numero quaerimus ,
 & observavit eam elegantiam , qua singula-
 rem praefertur Plurium , didum Charibus iv.
 pag. 241. & exempla habes supra cap. viii. nu.
 4. infra cap. xxxi. num. 21. & lvi. nu. 3. Sed
 cum Vinar. 2. & Gueff. 4. *arborum* habeant 3
 10. autem , Incert. 2. & Struv. a prima mania
 arboris , videndum an hoc maluerit Sallus-
 tius pro sua consuetudine , cujus cap. xvi. nu.
 5. mentio facta . Utramque Construentionem
 patitur illud Nomen . Tertium Casum habet
 Claudian. Laud. Serenae v. 54. *Dives equis* ,
frugum facilis , pretiosa metallis , Principibus
 foecunda *pis* . Apuleius Florid. pag. 350. *Ager*
strumento piger , aratro irritus , succidendi oli-
veto , nec vinitori , nec olivatori , scilicet . &
quod idem firmat Justin. xlii. c. i. Hinc tem-
perato calore , inde felibus & temperatis im-
bris in omnia frugum genera foecunda est .
 Cum,

penuria aquarum. Genus hominum salubri corpore, velox, patiens laborum: plerisque senectus dissolvit, nisi qui ferro, aut bestiis interiere: nam morbus haud saepe quemquam superat. Ad hoc malefici generis plurima animalia. Sed qui mortales initio Africam habuerint, quique postea accesserint, aut quomodo inter se permixti sint:

Cum Secundo inter alios Boetius III. Prosa IX. Nam *aliae quidem canyis, aliae montibus oriuntur; aliae servus paludes, aliae faxis haerent, aliarum secundae sunt steriles arenae.*

COELO TERRAEQUE PENURIA AQUI. Struv. coelo & terra; Ecard. coelo terraeque; Vinar. 2. & Uratist. 2. coeli terraeque; Uratist. 3. a coelo terraeque. Nihil mutandum cum his imperitis, nisi quod Copula quae radenda. Coelo, terra, uti terra, mari; diem, noctem; equi, viri; huc, illuc; bonus, ignavus, quae alibi ex auctoribus notamus. vide Cat. cap. XI. num. 2. infra cap. LX. num. 4. vi. Hist. Or. Cottae princ. Imitatur, an exscripsit Curt. IV. c. VII. num. 6. terra, coeloque aquarum penuria est, quem etiam positum verborum pro Salustiano habere, nempe: terra, coelo, Glosa Academ. Non plus, & nulli fontes sunt.

6. GENUS HOMINUM SALUBRI CORP. Uratist. 2. distinguit: Genus hominum salubre, corpore velox, quid illum corruperit, discas ex cap. I. num. 1.

PLEROSQUE SEM. DISSOLVIT. Aptissimum verbum, quo & sacrae litterae utuntur. Opus Synonymotum Jo. de Garland. v. 506. Occumbis, vel obis, dissolvitur, exanimatur, Ad naturalem concordant cetera mortem. Florus IV. cap. XI. exit. sic morte, quasi somno, soluta est. ubi consule CL. Duckerum. de somno etiam Dracontius v. 355. In dulcem solvuntur memoria soporem. De morte Lucan. IV. v. 332. Quae magis miseris undae jejunia solvant. Boetius II. Prosa III. ad fin. ullamine humanis velum inesse consilientiam veris, cuius ipsum saepe hominem velux hora dissolvat. Hieron. Epist. ad Miner. & Alexandr. Incurruptio autem idcirco communis est omnium, quia in eo miserabiliores eamus peccatores, ut ad tormenta perpetui sint, & non mortali & corruptibili corpore dissolvantur.

NISI QUI FERRO AUT BESTIIS INTERIERE. Sic Codd. nostri aliorumque. Palancius maluit: aut a bestiis interiere, eumque secutus est Crispinus. atque sic citant Muncker. ad Hipp. Fab. XXXII. & Perizonius ad Sancti. I. Hist. cap. II. Gueff. 10. nisi qui si ferro aut bestiis, int. forte pro: nisi qui a ferro aut bestiis.

Dictio proba est: & sic Plinius: *peritis ab Hannibale*, alique apud citatos. Sed vulgatam propterea non sollicito. Lucanus III. *jubet inanis se silvam procumbere ferro.*

AD HOC MALEFICI CRT. Defendit locum contra Glareanum & Gruterum Perizonius ad Sancti. IV. Min. cap. XI. ostenditque, ut omnia Africæ primo Casu memorarentur, ita & Bestias illas memorandas fuisse, etsi quaedam interposita sint, quae ad descriptionem hominum pertineant, addo geminum locum, qui est infra cap. LXXXIX. num. 5. *alia omnia vastas, incendia, egentia aquae, insectis serpentibus, quarum vii, sicut omnium ferarum inopia cibis acior.* ad hoc natura serpentium crt. Nostri Historici, quando memorarent quosdam bestias interire, ita adderent: *plurima autem ibi malefici generis animalia*, vide Cat. c. XXXVII. nu. 1. & infra c. XIX. num. 2.

MALEFICI GENERIS. Ovid. IV. Fast. v. 215. *Car huic genus acre leones Praebent insulas ad juga curva jubas?* vide supra cap. IV. nu. 4. Mela I. cap. IV. de hac Africa: *pleraque ejus incolta — aut insectantur multo ac malefico genere animalium.* Cic. II. Offic. cap. V. & de Africæ animalibus postiferis Manilius IV. v. 600. sqq.

7. AFRICAM HABUERINT. Sic mox c. XVIII. num. 1. *Africam initio habuere Gaeuli*, Gueff. 9. 10. 12. Uratist. 1. & 2. Incert. 1. *babuimus*. De primis incolis Africæ vide Strabon. II. pag. 131. mox verbum *accesserint* non fuit in Incert. 1. & poterat subaudiri: nisi inter *indigenas* & *advenas* accurate distinguere voluisset. Senat. 2. & Heust. *inter se mixti sint*.

QUAE PLEROSQUE OBTINET. Fama obtinet quos, quando valet apud illos. Livius I. cap. IV. *Tenes fama*. 1. de Rep. Ord. princ. *provero* antea obtinebat. addé infra c. XXX. cxit. Ursum tentabat: plerumque.

INTERPRETATUM NOBIS EST. Passive, ut pleraque alia, quae vocant, Deponentia sunt usurpata. vide notam ad Cat. c. VII. nu. 7. Saepissime Hieronymus, ut Quaest. I. ad Ebediam: *quotidie in sacrificiis ejus de gemine vitæ veracæ, & vinea Sorex, quae interpretatur clelea, rabientia musta calcamus.* Sidorius II. epist. IX.

Ggg 3 quæ

ti sint : quamquam ab ea fama , quae plerisque obtinet , diversum est : tamen uti ex libris Punicis , qui regis Hiempsalis dicebantur , interpretatum nobis est ; utique rem sese habere cultores ejus terrae putant , quam paucissimis dicam . Ceterum fides ejus rei penes auctores erit .

xxi

C A P. XVIII.

1 **A** Fricam initio habuere Gaetuli & Libyes , asperi , inculti ; quis
cibus

quos inter Adamantius Origenes , Turanio Rustico interpretatus , sedulo fidei nostrae lectorem inspiciebatur .

UTIQUE REM SESE HABERE . Et uti legebatur in Guelf. 7. & Franciano ; sic nempe utique intelligendum . ut nudum in Uratist. 3. Sed Fabric. 1. Acad. & Incert. 1. utique . Nos & neque , & ubique , & itaque , & quoque similiter separanda esse monstravimus supra . vide Cat. c. xxi. n. a. xxiii. n. 4. xxvii. n. 1. Jug. c. xiv. nu. 7. alibi .

CULTORES EJUS TERRAE . Vox terrae non genuina est in Eccard. & Guelf. 12. & ejus nulum visum in Guelf. 3. qui terrae ostendit solum inter versus . Quare scribendum : neque rem sese habere cultores putant . cultores , ut supra uoculae num. 4.

FIDES IJUS REI PENES AUCTORES ERIT . Uratist. a. Guelf. 9. & Fabric. 2. omittunt rei male . 2. Guelf. 9. & Fabric. 2. omittunt rei male . vide infra c. lxxiii. extr. & c. cvii. n. 5. Formula autem propria Historicorum , ubi ad praestantem scribere nolunt , Seneca de Brev. Vit. c. xiv. Neque semper pro signo verborum & neglectus rerum est habenda . vide Jo. Christoph. Beermann. Praecogn. Mor. c. iii. Immo in re dubia , difficili , & per alios cognita fere semper adhibetur . Plin. xxviii. cap. 1. Quinimo externa quoque & barbaricos ritus indagabimus . Fides tamen auctores adiecit . Seneca iv. Nat. Qu. cap. iii. Aut quod historici fuerunt , & ipse faciam . Illi cum multa mentis sunt ad arbitrium suum , unam aliquam rem nolunt spondere , sed adiectionis : Penes auctores fides erit . Ergo si nubiparum credis , Popsolunius tibi auctoritatem praenuntiat , cet. adde Eumel. de morte Claud. cap. 1. Plin. ix. epit. xxxiii. Tacit. Germ. cap. iii.

CAP. XVIII. 1. INITIO HABUERE . Habere vere corrigere voluit nemo in Fabric. a. Sed vide notas ad Cat. c. vi. nu. 1. & sic locutus est modo Cat. xvii. nu. 7.

GAETULI . Sic Crispinus , Hackianae , Waffus . At Gruterus veteres edd. & membranae nostrae Gaetuli , simpliciter Vocati : quomodo Joseph. i. Ant. Jud. c. vii. d. n. Gaetulianorum . At Strabo , Plutarchus , Philostratus Apollon. v. c. 1. Gaetulos vocant , per ae . Artemidoro etiam Gaetulos , vide Perium ad Virg. iv. Aen. v. 40. Hinc Gaetulae urbes , genus insuperabile bello .

ET LIBYES . A prima positione Libys . Silius i. v. 657. Omnis ab aestifero sitiens Libys inuimet axe . infra c. lxxxix. n. 4. eamque extremitatem firmat N. Heins. ad Sil. v. 189. Inde Africa Libys dicta , Solin. Polyh. c. xiv. tamen Incerta . Guelf. 7. 11. Libes ; ceteri fere Libies .

ASPERI INCULTIQUE . Scholiast. Juvenalis : asperi & inculti . sed Guelf. 12. nullam Copulam addit . agnoscit quidem Mela iii. c. 111. sed Idem ille l. c. xix. Ceterum asperi , inculti , pernoxii adpressi . & gravorem ponderosiorumque recti orationem hoc defectu , notat Gronov. ad Liv. iii. c. 12. Quippe duos , pro uno , dominos acceptos : immoderata , infinita potestate , quod diceret de illo Cat. c. v. n. 5. Vestis animus immoderata , incredibilia , nimis alta semper cupiebat . Hic non idem habet valoris : attamen & Cat. c. ii. n. 8. in scriptis legitur : dediti veniri atque somno , indolci , inculti vitam , sanctis peregrinantes transigere . & sic supra c. iv. n. 8. opum Basilicenis : perinde ac si — per se ipsa clara , magnifica sint . adde Cat. c. iii. n. 5. supra c. x. n. 8. xvi. n. 5. infra c. xli. nu. 4. & cap. lxxxviii. nu. 1.

QUIS CIBUS E. CARO FERINA . MSS. quis , ut edidimus , quodque infra pluribus probamus ad c. lxxx. n. 5. caro ferina occurrit infra c. lxxxiii. n. 7. quia plerumque lacte & serena carne vesciebantur . Mela l. c. viii. huius quos agularum capiuntur — Potus est lac , succoque boecarum : cibus est caro , plurimum ferina .

HUMI PABULUM . Quod herbis & radicibus aluntur . Feilus pag. 289. five Panlus : Nomades dicimus , quos Graeci Nomades : five quod id genus hominum per vicibus negotiatur ; five quod herbis ,

cibus erat caro ferina atque humi pabulum, uti pecoribus. Hi neque moribus, neque lege, neque imperio cuiusquam regebantur: vagi, palantes, quae nox coegerat, sedes habebant. Sed postquam in Hispania Hercules, sicuti Afri putant, interit; exercitus ejus, compositus ex variis gentibus, amisso duce, ac passim multis, sibi quique, impe-

bis, ut pecora, aluntur. De Hunnis tradidit Ammian. Marc. xxxi. c. ii. quod radicibus barbarum agrestium & feneranda cuiusvis pecoris carne vescantur, adde Silium it. v. 280. lqq. Apulei. de Deo Socr. p. 46. Est enim semper illis victus omnis in terra. ibidem pabulum, ibidem cubile.

2. HI NEQUE MORIBUS, NEQUE LEGE CET. Hi non est in Guelc. 3. male, vide Cat. c. v. n. 2. xxiii. n. 2. & xxv. n. 2. de libertate horum hominum compone Cat. cap. vi. n. 1.

VAGI, PALANTES. Suspecta mihi aliquando erat vox vagi, ut Glossa tñ palantes, & palantes sedes conjungere volebatur: Sed re cum cura circumspicienda nihil muto, & editam, quam omnes nostri Codd. conservant, tueur; intelligoque: vagi, palantes erant, etiam si Silius it. v. 280. migrare per arva Mos, atque errantes circumvolare penates. Junguntur istae voces apud Livium xxi. c. lxi. vagos, palantesque per agros equite passus dimisso ad naves compellit. xxiii. c. xlii. ei facile esse ducam opprimere populares nostros vagos, sine signis, palatos, quo quomque trahit, quomodo vana, praedae spes. alia ejusdem loca suppeditat Gronov. ad xxvii. c. xvi. Ipse Crispus infra c. xlii. n. 5. Lixae permissi cum militibus diu noilugne vagabantur, & palantes agros vastare, cet. Eo modo Mela i. c. iv. sine telis passim, ac sedibus vagi. Cic. pro Sextio cap. xlii. ut quodam tempore homines—fusi per agros ac dispersi vagarentur.

QUAS NOX COEGERAT, SEDES HABEBANT. Ita Colerus, Gruterus, servus Hackianus, Crispinus, Vassius, ceterique horum adfector. paulo peritius, quam Venetiae, qui habent: quo nox coegerat. Reliqui fere quo nox coegerat; quam lectionem per summam tojuriam repudiarent. Nam considera mihi primum, utrum de loco, ubi sedes habuerint vagi illi atque palantes, an de conditione illarum memorare voluerit Crispus. dein, si locum per quas sedes notari posse existimas, quid facillime fuerit librariorum quo sedes, an quas sedes scribere, denique quod genus dicendi & exquisitius sit, & cum indole Sallustii convenientius. Ego vero omnia ista meliora in hac lectione, quam nunc ab exilio liberavi, deprehendisse mihi

videor, & vel invitis omnibus libris eam restituerem. Sed Fabric. 1. Struv. Incert. Remens. 2. Vioar. 2. Franc. Uratist. 3. Eccard. a prima manu, ab secunda Academ. & eum his Guelc. 2. 3. 7. 9. 10. 11. 12. habent liquide: quo nox coegerat. h. e. qua parte terrae, quo loco. Sic Cat. c. lxxi. num. 3. qua illi defensus erat, in Galliam properanti; poterat & eo loco, si clausulae Latinum illi placuisset, qui defensus erat, adde ibi notata. Sic Livius xxviii. c. xiii. passim, qua cuique proximum fuit, in fugam effunduntur. alius dixisset: quo cuique proxima fuit. Seneca Hippolyt. vers. 7. scandite colles Semper canos nre Riphaea. Hac, hac alii, qua nemus alta Texitur alno; qua prata jacent—Ubi per glacier levis litissus. Ubi Marander super aequales Labitur agros—qua Marabon—qua comitatus—qua tepidis—qua curvati. inspicie locum, & unus satis faciet, ni infinita essent, Rutil. ii. Itiner. v. 25. Qua tamen est juncti maris angustissima tellus, Triginta & centum milia sola parat. Vissoe & hic Quae? Sed & Severi Sulpicii membranae vetustissimae, quas ipse in maobis habeo, Vassius Cantabrigiae inspexit i. Dialog. cap. xv. qua nox coegerit, sedes habent. Guelc. ii. metuit illam imperitiam, & dedit: quo nox coegerat, ea sedes habebant.

3. IN HISPANIA HERCULES—INTERIT. Alti Herculem ex Hispania incolumentem io Italian rediisse memorant. vide Dionys. Hal. i. c. xxii. ubi & variae exercitus ejus gentes memorantur. Sed eum tot Hercules antiquitas sibi finxerit, ut non modo fex, ut Cicero iii. de Nat. D. c. xvi. & Arnob. iv. adv. Gent. p. 136. sed etiam quadrageota quatuor, ut Vatro apud Servium ad viii. Aen. v. 564. numeraverit; non mirum de obitu ejus esse quendam dissenium. Academ. & Guelc. 10. sicuti Afri putant.

AC PASSIM. Diversis locis, ut Mela i. c. vii. passim, ac sine lege dispersi. Brutus Cic. xi. epist. xli. n. 4. ille enim iii passim, ego ordinatum.

MULTIS, SIBI QUIQUE, IMINIUM PETENTIBUS. Sic edd. praestantissimae, & MSS. notae melioris omnes. Sed Struv. Franc. Guelc. 4. 9. 11. 12. omittunt quique, quod cursum orationis sustinamur visum est. Nec ipse ego videro, quomodo vox illa cum consuetudine Latini

- 4 imperium petentibus, brevi dilabatur. Ex eo numero Medi, Persae & Armeni, navibus in Africam transvecti, proximos nostro
s mari locos occupavere. Sed Persae intra Oceanum magis; iique alveos navium inverfos pro tuguriis habuere; quia neque materia in

notum in constructione conciliari queat. Petrus quidem Burmannus V. C. ad Vellej. Patere. II. c. cxiii. hunc locum citat, docetque post multis, *universis*, hanc vocem interponi: sed & locus Vellej. & Sueton. Aug. cap. ix. habent aliquod verbum *tentare non posset, considerant*, quibus recte quisque addere posses. Sed apud nostrum quisque petentibus non ita cohaerere potest, si quisque primus Casus est. Citatur etiam locus doctiss. Obrechtus ad Dielyn Cret. III. c. iv. qui locus prima specie in omnibus cum hoc nostro consentire videtur, is ita habet: *Tuncque primi nostrorum atque hostium, ascensis curribus, bellum inuenit, ascrio sibi quisque arripit ad regendos equos*. Sed si locus omnino sanus est, posses *tos* quisque ad verbum *inuenit* referre: quod non ita commode in Nostro facies, si quisque ad dilabuntur, quae tamen unica medicina reliqua est, adspiciat. Igitur ita omnibus difficultatibus occurrendum est. Aut quisque, accipies pro quisque h. e. quibusque ut accipiendum apud Iustin. xxix. cap. i. nu. 8. *His regibus pueri, etsi nulli senioris aetatis relictos erant, tamen in suorum quisque majorum vestigia nitentibus, magna indoles virtutis erant*. ubi Graevius Iustiniae suae nimium obnoxius dedit quibusque: Aut reponere quisque; sibi quisque imperium petentibus. id demum Latinum est. atque quisque & quisque in MSS. commutari, tum Livius docere potest, tum Noster supra cap. i. num. 4. & quisque, pro quoque ex nota Stewechii ad Veget. IV. cap. xiv. & nostra ad Cat. cap. li. nu. 24. confirmare poteris. Et hoc quidem quisque est, quod mihi in loco subobscuro maxime probatur. Cat. xxxvii. num. 6. *sibi quisque, si in armis forent, ex victoria talia sperabant*. ubi vide.

BREVI DILABITUR. Guelf 4. *brevis*, sequente litura. Uratist. 2. *dilabatur*. Eccard. & a manu secunda Basil. 1. *dilabuntur*. Exercitus dilabuntur recte dici, probat illud Cat. cap. xliii. num. 1. *multitudo exsequerentur*; item illud in. Hist. Or. Maeri extr. *plebes pro vihis est*, & quae alibi diversis locis adnotamus. Tacit. IV. Ann. cap. xxv. *Insuper miles, memoria laborum & adversum eludentes optatae saevae pugnae, se quisque ultione & sanguine explebant*.

4. MEDI, PERSAE ET ARMENI. Fabriciani, Basil. Acad. Incerti, Eccard. Franc. Uratist. 1. 2. Senat. 1. Vinar. 2. & plerique Guelfi. *Armeni*, non *Armenii*. & sic etiam infra nu. 9. item Florus III. c. xii. nu. 4. ubi vide nuperrimum interpretem. In Sallustio autem non tamen eo, quod dicitur *Armenus*, sed quod Noster antiquo more pro i duplici, unum scribere soleat, *Armeni* ferendum est. Sic *dis*, *is*, *isidem* & similia passim.

PROXIMOS NOSTRO MARI. Mallem: *proximos nostrum mare*, ut mox n. 9. & II. postremam in voce nostrum litteram proxima vocis prima sustulit, uti infra c. lvi. nu. 4. adde ad Cat. c. vii. n. 4. EXCURS. II. nu. 4. p. 397. Nostrum mare nominavit *Mediterraneum*, ut c. xvii. n. 4. Apulej. de Mundo p. 60. *Asia constringitur Oceanus circulo & societate nostri maris*. Caesar v. Gall. c. 1. *humitiores, quam quibus nostrum mari uti consuevimus*. Livius xxvi. c. xlii. in *Hispaniae ora, qua nostro adjacet mari*.

5. INTRA OCEANUM MAGIS. Guelf. 7. addit *iere*; 10. *habitavere*. Sed ex dictione *locos occupavere* ille sensus explendus est, uti supra c. xvii. num. 3. *intra Oceanum loca sunt, quae ab Oceano ambiuntur, eique proxima sunt*. Badius non male exponit *introversus ad Oceanum*, paullo aliter Cic. III. Ver. c. lxxxix. *locus intra Oceanum jam nullus est, neque tam longinquus, neque tam reconditus, quo non per haec tempora, nostrorum hominum libidine iniquisque pervaserit*. Mela I. c. IV. *In Atlanticum pelagus expositi, item in mare attingunt*.

IIQUE ALVEOS NAVIUM INVERFOS. Hicque legitur in scriptis pluribus: quidam *hiique*; Guelf. 7. *ibique*. Uratist. 2. *alveos navium*; vide num. 8. Scholast. Thucyd. ad I. cap. 1. *σκάφη καὶ τὰ καυώμενα τῶν νῆων, ἀ τῶν πλοίων καὶ τῶν*. Vellej. Pat. II. cap. cvii. *Cava- rum ex materia confectis alveum: solisque ad navigii genus temperans ad nodum processit fluminis*. Tugurion interpretatur Glossa Acad. *borderellum*; alia *gurgustiolium*. vide ad c. xii. num. 5.

NEQUE MATERIA IN AGRIS. Eccard. a manu secunda & Guelf. 10. *materies*, ut Putschius voluit ex Bongarsiano. utramque extremitatem agnoscit Noster in aliis vocibus, nec deserendi sunt Codd. vetustissimi. Opus Synonymorum v. 448. *Materiam, vel materiem dicitur esse domi-*

in agris, neque ab Hispanis emundi, aut mutandi copia erat. ⁶ ⁷
 re magnum & ignara lingua commercia prohibebant. Hi paul-
 tim per connubia Gaetulos miscuere: Et quia saepe tentantes
 agros,

domorum. Perperam ergo Remens. t. Franc. Guelf. 12. materia lignorum. Caesar III. Gall. cap. XXIX. omnem eam materiam, quae erat caesa, conversam ad hostem collocabat. cum nota Davidi. adde Dielyn v. c. IX. extr. Daret. c. VIII. extr.

EMUNDI AUT MUTANDI COPIA ERAT. Pro emendi Uratist. 3. ostendi: & videndum exiit-
 mabis forte, aliamne vocem dederit, an emendi aut ab Glossarjis additum sit. Pro mutandi pessime Franc. *mutandi. per mutationem rerum olim mercatura exercebatur, de quo dico infra n. 9. Hic vero, cum emendi dixisset, illud mutare exportandas importandasque merces notat Virgil. Eclog. IV. v. 38. Cedet & ipse mari vellet: nec nautica pinus* Mutabit merces: *omnis feret omnia tellus. Unde & locum integrum sanum esse perpicies.*

6. MARE MAGNUM. Oceanus, ut recte Gruterus. de alia magni significatione, quam hic frustra obtrudit Putichius, dico infra ad cap. LXVIII. n. 3. Cicero Somn. Scip. cap. VI. *terra parva quaedam insula est, circumfusa illo mari, quod Atlanticum, quod magnum, quod Oceanum adpellassis interris: qui tamen tantomine, quam sit parvus, videt. Seneca VI. Qu. Nat. c. VI. Thales Milesius totam terram subie-
 to iudicat homine portari & innascere: sive illud Oceanum vocat, sive magnum mare. Sic & ingens, immane, vastum auidit mare illud. vide Drackenborch. ad Sil. VI. v. 522. Guelf. I. non male: & mare magnum.*

ET IGNARA LINGUA. Fabric. I. pro var. lect. & ignara linguae; Uratist. 2. & ignara loca. nihil ad rem. *ignara lingua est ignorata, quam alter alterius non intelligit. & sic Nonius recte exponit incognita. Sic Noster infra c. XIII. n. 3. nunc humani ingenii ignara visendi animi venit. ubi plura Ovidius: proles ignara parenti. vide Abiam. ad Cic. pro Coelio c. II. & Burmann. ad Quinl. Declam. VI. c. II. nos ad Cat. c. XV. num. 3. Guelf. I. commercium prohibebant.*

7. GAETULOS SECUM MISCUERE. Struv. *fibi Gaetulos miscuere, quem Casum Livius, Lucan. alique adiungunt; Ecard. a manu sec. Gaetulos miscuere se: sicuti Sulpic. Sever. I. Hist. cap. II. Angeli matrimonium se mortalibus miscuerunt. Diversas Gaetulorum atque Persarum gentes conjunctas esse per matrimonia de-
 notate voluit. Sed Guelf. 4. & a prima ma-*

nu Ecard. omittit *secum*. Recte, ut opinor. Sicuti enim *mixtus, permixtus* saepe sinedan-
 di Casu, atque sine sexto cum Praepositione ponuntur; sic potuit etiam in Aelivo: *Hi paulatim per connubia Gaetulos miscuere*, h. e. adicivere in suam gentem. Livius XXV. cap. XV. *conclamant, instare Poenum: permixtosque & hostes urbem invasuros, ni prope por-
 tas claudant.* adde infra c. LVII. num. 4. Et eo modo Noster, *adungere, sine fibi cap. X. num. 3. alia alibi dixit. vide Cat. c. LVII. n. I. Hinc Lucanus IV. v. 283. Inde ubi nulla data est miscendae copia mortis. VII. v. 100. addidit illud: mortesque suorum Permisce meis. Terent. Heaut. Act. IV. Sc. IV. v. 53. Ita in ist-
 haec tua misceto, ne me admisceas. Ovid. IV. Trist. eleg. X. v. 93. Jam mihi canities, pulvis melioribus annis, Venerat, antiquis miscueratque comas. Expellamus itaque & secum, au-
 thoritate illarum membranarum, & praeterea Fabric. 2. Franc. Vinarienf. a. in quibus locum mutat.*

TENTANTES AGROS. Guelf. 10. *tempestates a-
 gros scriptura antiqua tempestantes* frustratus. *tentare agros* est reperiri, quantum & quid pabuli darent agri. Phaedrus I. Fab. VII. v. 3. *In officium fabri venit vipera, Haec cum tentaret, si qua res esset cibi, Linum mem-
 dit.* Curt. IV. cap. IX. num. 15. *paucos equi-
 tatus ad tentandum vadum fluminis praemisit.* adde infra c. XXIII. n. 1. c. XXXVIII. n. 3. c. XLVI. num. 6.

ALIA, DEINDE ALIA LOCA. Sic Basil. I. Fab-
 riciani, Struv. Acad. Ecard. & sex Guelfer-
 bytani. quidam secundum *alia* omittunt; nul-
 lus: *alia deinde atque alia*, nisi Senat. 2. a ma-
 nu secunda. id Gryphiana & Carrionis editiones ostentant: Gruterus tot curis distractus non animadvertit; Vassius, pro more suo, secutus est: neque verbum de MSS. sine adiecit, in-
 tentus credo inquisitioni de *mapsulis & mega-
 liis*. Si quis umquam Codex vetustus habuit *alia*, *deinde atque alia*, non obscura est con-
 jectura, Glossam illum repraesentasse, quales sexaginta in hoc auctore adnotavimus. Vi-
 cimur nempe *alia atque alia*; & *alia deinde alia*. Hoc vero & Codd. hoc loco volunt, & sensus exposcit, Noster infra c. XXXVI. n. 3. *Jugurtha alias, deinde alias morae causas fore.* Sed Gu. 4. dein; Incert. I. debet: quod est indicium, fuisse *alia, dein alia*.

Hhh

SEMET

- 8 agros, alia, deinde alia loca petiverant, semet ipsi Numidas adpellavere. Ceterum adhuc aedificia Numidarum agrestium, quae mapalia illi vocant, oblonga, incurvis lateribus testâ, quasi navium carinae sunt. Medis autem & Armenis accessere Libyes (nam hi proprius mare Africum agitabant; Gaetuli sub sole magis, haud procul

SEMET IPSI NUMIDAS ADPELLAVERE. *Semet ipsi* scribunt Basil. 1. Fabriciani, Guelf. 1. Ecard. Ceteri omnes *semet ipsos*. Alterum elegantius, & probatum ad Cat. c. xx. n. 6. *Numidas* non vilis in Academ. unde conficio, Graecis litteris hoc nominis in exemplari suo scriptum ostendisse. Guelf. 2. *Numadas*, & ab eadem manu supra *Nur*, scriptum est *No*, ut fieret *Numadas*. Dicuntur *Numadas* h. e. pascere, colere, sive a tentatis pascuis agrique, ut Auctor dicit. Probat Bartholom. Bartient. Adnot. Silv. c. 111. ex Plin. v. c. 111. Pari modo aliquando Pelasgi *Numas* vocati sunt, Dionys. Hal. 11. prius. & Scytharum gens *Numas*, Melan. c. 1. &c.

8. QUAE MAPALIA ILLI VOCANT. Illi multo interior non suo loco exhibet Guelf. 9. etiam Fabric. 1. *quae illi mapalia vocant*: adeoque Pronomen non adeo temere abijcies. vide Cat. c. xlviii. n. 4. & supra c. xvii. num. 4. Ceterum Fabriciani; Franc. aliquae *mapalia* gemino *p* scribunt, ut est in Glossis Philoxeni. Academ. *magalia*: sed ea ab *mapalibus* opere rose distinguunt I. Waffius, & reprehendit viros doctos qui nullam fere differentiam statuerint. Ipse hos terminos ponit: *Mapalia* sunt agrorum Maurorum caesae, semper mobiles: *Magalia* autem instar villarum fixa & saepe oppidis circumiecta. illud a *Polea* Syrorum; hoc a *magar* vel *magal* descendit. Haec ille. Sed prudens lector videbit illa non adeo discreta esse, quin de unis *mapalibus* utrumque dici possit. Nam ista suburbia & viculi agrestes a similitudine aedificiorum *mapalia* dicta sunt, neque res prohibebat, vaga illa tuguria loco aliquo construere fixa. vide infra c. xlvii. num. 5. Alioquin & vox *nigritinus*, quod modo de illis mobilibus, modo de fixis *mapalibus* dicitur, in duas dissecanda erit. Neque auctores umquam distinguunt. Nam Festus Caionis verba citans legit *mapalia*; et Servius in iisdem *magalia*. Victor Uricensis 1. discrete locum extramurum *mapalia* vocat, vide Jo. Savaron. ad Sidon. 11. epist. 11. Salmast. ad Solin. c. xxvii. p. 219. 220. Facile fuerit Waffio loca illa omnia corrupta dicere; sed id neque ex usu est disputationum, neque Codd. sinunt. vide Barth. ad Claudian.

pag. 417. Schottum & Bosium ad Corn. Nep. Fragn. cap. 111. num. 2. Corrigendae interim Glossae Ilidori p. 33. *Kalibis*, *sinca* *pomalus*, *alias Kalibis*, monstra sunt ista, non vocabula. *Kalibis* & *sinca* *Pomicus* ex Glossis & Hieronymo nota sunt: hic enim in Amos Proph. *agrestes*, inquit, *cafas* & *furiosos* *sinules*, *Asi* vocant *mapalia*. ex his Ilidoro medicinam pete. Scriberem *Kalibium*, *sinca* *Pomicus*, *alias Kalibis*.

INCURVIS LATERIBUS TESTA. Fabric. 1. *testa* habuit, sed reformatum *testa*. Putschius distinguit: *incurvis lateribus*, *testa* *quasi* n. c. *curvis*, loco Sulpic. Sev. Dialog. 1. c. 111. abstractus. Immo latera, paulatim coeuntia, ipsa simul testa erant: ut videmus in casis pastoritis aliisque, quas in agris, qui cultodae frugum praefunt, apud nos etiamnum construere solent. Columella xii. c. xv. *ut cum sol in occasum fuerit, erigantur & inter se acclives testudineo testis mare tuguriorum inareferentem* *ficum a rose & interius a pluvia descendens*. Curt. vii. c. ctti. n. 9. *Ceterum* *sinules* *latius* ab imo *paullatim* *incrementis* *operis* in arctius *cogitur*: *ad ultimum* in carinae *maxime* *modum* *cuit*.

9. MEDIS AUTEM ET ARMENIS ACCESS. Cave, aliquid mutes de hac lectione. mox videbis unde turbae illae in MSS. ortae sint. Fabric. 2. Struv. a prima manu, Rem. 1. Incerti, Franc. Uratini. t. & 3. Ecard. Guelf. 4. 7. 10. 11. 12. *Medi* a. & *Armeni* *accessere Libyes*; Guelf. 9. *accessere Libyes*: quidam ex iis ad *Libyes*: Ceteri recte, ut editur. Nimirum ratiocinati sunt libeati, ut Ciacconius. *Persae* accesserunt Gaetulios; sic *Medi* & *Armeni* Libyes. ita utrobique idem nominandi Casus servare. Quasi mutata terminatione sensus magis inverteretur, quam Cat. c. xi. n. 2. *ille vera via nititur*: hinc *quia bonas artes desunt dolis augere fallacis contendit*. supra c. xiv. n. 14. *alter eorum necatus*; alterius *ipse ego manus impius vix effugi*. ubi similiter miscent omnia. adde Cat. c. xxxvii. num. 5. Igitur ut *Persae* permixti sunt cum Gaetulis; sic *Armeni* & *Persae* cum Libyibus. *Armenis* scribit Basil. 1. Fabric. 1. a prima manu, ad secunda etiam 2. Academ. Vinar. 2. Senat. 1. Rem. 2. alii; non *Amenis*.

NAM

cul ab ardoribus) hique mature oppida habuere. nam freto divisi ab Hispania mutare res inter se instituerant. Nomen eorum paullatim Libyes corrumpere, barbara lingua Mauros, pro Medis, adpel-

NAM HI PROPRIUS MARE AFRICUM. Hi, nempe Libyes. nec debuerant Guelf. 10. & 11. omittere, quod viderent iterari mox hi, & intelligi de Medis & Armenis. Sed Parenthesi haec omnia haud absurde notantur usque ad vocem *ardoribus*; & notata sunt in Vinar. 2. & animadvertit Glareanus. Sic habes infra c. LX. n. 5. c. LXII. n. 6. per eandem particulam nam quaedam interpolata. Porro Basil. 1. Guelf. 9. & 10. Africanam legunt: quasi Africanam agitantem junctim sumere voluissent. Sed Eccard. habet mare nostrum cum Glossa Africanum vel *Moditerraneum*: tot enim nominibus ornatur. Quomodo enim Africanum retinemus, agitare absolute pro vivere, aetatem agere. Sic infra c. LXXXIX. n. 7. qui procul a mari incultus agebant. Ovid. Her. Epist. t. v. 66. Quas habet terras aut ubi lentus agas. Tacit. 1. Ann. c. 1. Laeti, neque procul Germani agitant. Sulpic. Sev. Dial. t. cap. XVII. Bina & terna milia in iisdem viculis agere constabant, adde infra cap. XIX. n. 5. de structura propius mare mox n. 11.

HAUD PROCUl AB ARDORIBUS. Solis ardentissimi. vide c. XIX. n. 6. male Guelf. 3. 9. 10. arboribus.

HIQUE MATURE OPPIDA HAB. Guelf. 11. hi oppida habuere, ceteris neglectis. hi dixit, ut ad Medos & Armenos respiciat, quod bene vidit Perizon. ad Sanct. 11. Min. c. IX. etiam si non modo quaedam interjecta, sed etiam Libyes ultimo loco memorati sunt. Sic c. XVII. n. 4. Africanam in Europa. Ea finis habet &c. c. V. num. 1. Jugurtham filium Massinabalis, quem, Massinissa &c. infra c. XXXI. num. 14. nesciam a scelere suo ad ignominiam vestram transferre, quos omnes eadem cupere &c. 111. Hili. Epist. Pompeii n. 4. hostes ab Alpibus in Hispaniam submovi, per eas iter aliud patefecit. Flor. 111. c. V. n. 16. Sed fiduciam oppidanis nuncios fecit, adventare Lucullum: qui (horribile dictu) per medias hostium naves nave suspensus &c. Talia notat Bosius ad Corn. Nep. Pelopid. c. 111. num. 2. ubi eorum primo ad magistratum Thebanorum; mox idem pronomen ad exiles refertur. Eodem modo interpretatur Cl. Burmannus Quincilian. 11. cap. v. ut Livium a poëte magis, quam Sallustium: & hic historiae majoris est auctor, ubi hic de Livio intelligit.

NAM FRETO DIVISI. Sic Codd. omnes no-

stri, Gruteri, Rivii. Waffius ex unico edidit *freto*, quomodo Naevius, Lucilius, Vatro. Lucretius alique locuti sunt. & A. Gellius 111. cap. XX. ipsam Ciceronem ita propter sonum protulisse observat. Sed si ad evincuationis amoenitatem respiciendum est, apud Nostrum, freto praefereendum est. Guelf. 10. *diviso*; Franc. expungit nam, eleganter.

MUTARE T. S. R. INSTITUERUNT. Uratist. 1. *statuerunt*; Eccard. & Guelf. 9. *constituerunt*. Sed Livius XXVIII. cap. XLVI. montanos instituit oppugnare, ubi lege notam Gronovii, ne plura in re manifeste compilare opus sit. Res mutare antiquissimum & unicum apud illos genus commercii, nondum inventa una quadam re, quae pretium commune & universale esset, Aristotel. Polit. t. cap. VI. Ethic. v. c. v. leg. 1. D. de contrah. emtione, de plebrique omnibus gentibus eadem ab auctoribus observata sunt, lege Bernegg. ad Justin. XVIII. c. v. num. 8. & Alexandr. ab Alexand. IV. Gen. D. cap. XV. addatur Mela 1. cap. XII. Diodys 11. cap. VIII. Apulej. Florid. pag. 343. Manlit vocabulum, ut postea etiam *arce*, nunc mutare dicerent, pro emere. videre Columell. VII. cap. IX. & Rappolt. ad Horat. pag. 110. 111. Primis tamen temporibus commercia, maxime per naturalia septa, ignota fuisse, testes sunt Caesar Germanicus Atrat. v. 112. seqq. Minut. Fel. c. XX. num. 6. Quod majoribus nostris de mercatoribus iudicium, & quam illos ab aliis gentibus advenientes, ut pestem morum suorum, sugerint, discas ex Caesar. 11. Gall. cap. XV. adde Eusd. 1. cap. 1. ac IV. cap. 11. Hodie aliter fit: jure ne, an injuria, non disputabo. Erant jam olim & delicatuli, & gravissimi homines, qui multum probabant. vide Flor. 111. c. VI. Plin. Pa-neg. c. XXX.

10. PAULLATIM CORRUPERE. Fabric. 2. Basil. 1. Struv. Guelf. 4. 7. Remen. t. Senar. t. Uratist. 2. 3. Franc. *corrumpere*. Haud damnamus, si exciperet *adpellarent*. Sic nempe Car. c. X. n. 6. Nunc corrumpere -- *adpellantes* scriptis, pro *corrumpentes* -- *adpellarent*, de quo genere ad Cat. c. LVII. n. 2. pluribus. Silius IX. v. 75. Solinus Ex sese dictum Solimem: celebrata colonia Max Italici paullatim adrito nomine Sulmo. Seneca de Brev. Vit. c. XIII. Messana *adpellantes* est, paullatimque vulgo permutante litteras, *Messalla dictus*.

adpellantes. Sed res Perfarum brevi adolevit: ac postea nomine Numidae, propter multitudinem a parentibus digressi, possidere ea loca, quae proxume Carthaginem Numidia adpellatur. Dein utrique

MAUROS PRO MEDIS ADPELLANTES. Nimia est haec permutatio. Sed si barbara lingua & vulgi sermo rationibus niteretur, hinc magis, quam ex aliis monumentis certo statuere posset *Maeior* scribendum esse, non *Medos*. Atque apud Gracos *Maeioi* plerumque scribuntur. vide Oudendorp. ad Jul. Obsequent. cap. cviii. Ex hac igitur scriptura *Maeioi* duobus tantum litteris permutatis sunt *Mauoi*, & hoc quidem sollemniter concludunt. Nam *I* & *U* infinita locis permutantur, ut supervacuum sit exempla proferre: neque minus *D* & *R*. Sic *Re* pro *De*, *Avessinus*, pro *Adversarius* veteribus in usu fuerunt. vide Dissert. iii. de Usu Orthogr. §. xiii. num. 1. Inde etiam affirmare *ae* apud veteres, non *e*, sed *ai* cunctum est: quod hodieque inter doctissimos homines disputatur. Sed, ut dixi, barbara lingua fortasse non erit regula.

II. PERARUM B. ADOLEVIT. Audita est responsum. Sic *res eorum* de Romanis Catil. c. vi. num. 3. & *adolevere* illustravi Eod. c. li. num. 40.

AC POSTEA NOMO - NUMIDAE. Quis ferat hanc ineptiam, aut blasterantes interpp. de eo, quod propter distinctionem *Nomo - Numidae* dicti sunt. Nihil unquam vetius excogitabitur lectione, in scriptis omnibus servatur: ac postea nomine *Numidae*, paucis leve mendum adhaesit, ut Fabric. 1. Basil. 1. Remonf. 2. Urat. 3. Senat. 2. Heuss. ubi est nomine *Numidae*: sicuti supra *Numida* & *Numidia*; *Numidae* & *Numidae* itidem mixta sunt a liberris, etiam non saepe dormitantibus. vide c. xi. xii. xiii. n. 2. §. & alibi passim. in Eccard. etiam est vox *nomine*, quae in Fabric. 2. inter lineas haeret. Sed unde & hoc, & reliquae mutationes acciderint, produnt Guelph. 10. cum suo nomine mutato; Franc. sub nomine *Numidae*; Senat. 1. de nomine *Numidae*; Academ. Vinar. 2. & Urat. 2. sub nomine *Numidae*. Scilicet dictionem nomine *Numidae* paulo insolentem fuisse. Hinc eadem turbae Catil. c. xxviii. n. 2. nitebatur plerumque nobilitas, senati specie, pro sua magnitudine. Egressi igitur sunt *sub nomine* Numidarum, non Perfarum: quod propterea adiecit, quia mox ab his *Numidiam* dictam esse ostendit. Sic nomine *Hercules*, nomine *Eurotus* & plurima alia apud Iustinum, Tacitum, alios. Plaut. Capt. A. ii. Sc. ii. v. 38. Titoremedes ger-

mano nomine. Silius xv. v. 193. *Urbs colitur, Teucro quondam fundata vetusto*, Nomine Carthago.

A PARENTIUS DIGRESSI. Guelph. 3. *digressi*, vide mox c. xix. n. 1. *multitudinis domi vivendae gratia*. Fabric. uterque, Academ. Franc. Struv. Urat. 2. Eccard. Guelph. 2. §. 9. 11. 12. *possidere*, non *possidere*: errore, aut antiquo inclinatu, qui Praeteritum a Praesentis simpliciter efformat. vide Cat. c. v. n. 9. xxvii. num. 4. adde infra cap. xlvii. num. 2. nam Perfectum tempus hic certo praefendum est, quod propter proximum *age* ab imperitis inmutatum fuerit.

QUAE PROXUMA CARTHAGINEM. Sic Waffaus, nec quid, nec quare. Gruteriana enim omnesque vet. edd. recentiores etiam ante Africanam, quae cum Crispino Waffo praeiverunt, habent; quae proxime Carthaginem; & sic etiam omnes nostri MSS. exceptis tribus quatuorve imi subbelli, qui ita latine sciverunt, ut isti editores. Unus Sallustius aliud docere potuisset, qui num. 9. qui propius mare Africanum agerent. cur non propius? c. xix. n. 5. proxime Hispaniam Mauri sunt. cap. xv. n. 6. duobus locis haud longe inter se. & passim alibi. vide & Catil. c. xi. num. 6. proximo cum quarto Casu multis constructum, ut propius viventes Catil. cap. xl. num. 1. Caesar iii. cap. vii. proximus mare Oceanum, ut ex optimis membranis restituit Gronov. ad Liv. viii. cap. xxxix. quem vide. ut & ad li. cap. xlviii. Laclant. Plac. Enarr. xiv. Fab. xviii. *Venero pro filii incolumitate a Nymphis*, quae proxime Janum erant, penimon auxilium petiit. Sic recte Munckerus, qui proxime dandi casum regere posse negat. Quinchilian. viii. c. vi. quae audaci & proxime periculum translatione tolluntur. Gellius iii. cap. xvii. quae non ad finem usque, sed proxime finem progressa deducere erant. & ibi Gronovius adstruxit. Plura Muretus xix. Vatiæ. Lection. cap. xvii.

NUMIDIA ADPELLATUR. Senatorii, Heuss. Struv. Guelph. 1. 3. 7. 10. 12. adpellantur: & sic fuerat in Eccard. & Guelph. 4. sed punctis littera n confixa est ab isdem manibus. Haec illis ad loca, plurimum numero verbum esse referendum, nec posse ad posterum Numidia, Meminissent ejus Cat. cap. lv. n. 3. Est locus in carcere, quod Tullianum adpellatur, nec

trique alteris freti finitimos armis aut metu sub imperium cogere, ¹² nomen gloriamaque sibi addidere; magis hi, qui ad nostrum mare procefferant: quia Libyes, quam Gaetuli, minus bellicosi: Denique Africae pars inferior pleraque ab Numidis possessa est; victi omnes in gentem nomenque imperantium concessere.

CAP.

nec quidquam novassent. ibi vide notata. infra 1. Hist. Or. Lepidi n. 17. nisi adprobaveritis, bona civium miserorum, quasi Cimbicam praedam, venum aut donum datam. Or. Philippi n. 12. qui videlicet intem mala, quasi fulmen, optare, se quisque ne attingat. Cat. c. xxv. n. 3. Sed ei cariora semper omnia, quam decus atque pudicitia fuit. Caesar 11. Civ. c. xix. lit. deinde Carmonenses, quae est longe summissa totius provinciae civitas, per se cubites eiecit portaque praeculit. ubi vide D. Vossium tale illud vulgatum Terent. Andr. Act. 111. Sc. 111. v. 23. Amantium irae, amoris integratio est. lege praeterea, quae scripta fuit ad Cat. c. x. num. 2.

12. SUB IMPERIUM SUUM COGERE. Supra Dein legitur in Guelf. 4. quo ex unico recepti, fecutus Rivium Gruterumque, qui idem ex unis membranis alibi fecerunt. suum omittunt Guelf. 9. & Uratit. 2. atque hic quidem: sub imperio cogere, uti infra sub iugo mittere, & Commodian. Instru. 1. Obis debuerat, quam ive sub barbaro rege. Cogere, quod ille habet, legimus etiam in Eccard. a prima manu, Senat. 2. Heuff. Guelf. 7. 9. 11. idque certe Sallustianum est, qui Infinitivos quasi loco Participiorum ponere consuevit. Cat. c. xxi. num. 4. Suorum unumquemque nominans laudare, admonerat alium egestatis cet. ibi plura. adde c. 12. n. 3. 4. Supra c. xv. n. 2. dicta contemtoere, Jugurthae virtutem extollere laudibus — denique omnibus modis — nitebantur.

NOMEN GLORIAMAQUE. Sic alii esse alienius nominis. Livius Praefat. magnitudine eorum, qui nomini meo obsecant, me consolent.

MAGIS HI, QUI. Guelf. 10. magis his, qui; Incert. 2. & Guelf. 9. magis quam hi, qui; Franc. magis hi, quam qui. Struv. & Fabric. 2. magis his, qui. Loquitur de illis colonis Perfarum, quae proxime Carthaginem agitabant.

QUIA LIBYES, QUAM GAETULI, M. Libyes minus bellicosi, ab Numidis, Perfarum colonia, facile victi sunt.

DENIQUE AFR. PARS INFERIOR. Recte inferior, quae est ad mare. loquitur enim de Libyis qui nomen suum in victoribus perdidit; cum contra altera antiqua gens, Gaetuli, nomen suum retinuerint. interior pars cuiusque terrae vocatur, qui est a finibus remotior. vide Davisium ad Caesar. vt. Gall. cap. 11. contra quae sunt ad fines regionis, maxime maritimae partes, vocantur inferiores. vide 16. Vossium ad Melam 1. cap. 11. pag. 330. modo notes, non a fluminibus solummodo istam denominationem esse desumptam.

POSSESSA EST. Senat. 2. & Heuff. obfessa est. quod cum alio loco non inopportum foret, hic tamen propter Amphibologiam & meliores Codd. non est recipiendum. n. 11. vidimus possedere ea loca.

IN GENTEM NOMENQUE IMP. CONCESSERE. Probat rum alius, tum & hoc loco Jo. Scoppa 1. Collect. c. xxi. quod victi nomen victorum recipiant. illique proprie dicuntur concedere. Silius 12. v. 187. Concessere Alpes. Sic Cat. c. xx. n. 7. Livius xxix. c. xix. gens Massylorum omnis in ditionem imperiumque Metzelii concessit. Sulpic. Sev. 11. Hist. c. viii. Babylonii quoque in potestatem ditionemque ejus concessere. Justio. iv. c. 11. Post quem singulae civitates in tyrannorum imperium concesserunt, quorum nulla terra feracior suis. Hegesippus 1. c. xv. non laceffendas, quoniam in pomen ac potestatem totius prope orbis terrarum concesserat. Hioc Crotoniates apud Liv. xxiv. c. 111. Mortuos se ausimabant citius, quam immixti Bractis, in alienos ritus, mores legesque, ac mox linguam etiam verterentur. adde infra lxxviii. num. 4.

XXII.

- 1 **P**ostea Phoenices alii multitudinis domi minuendae gratia, pars imperii cupidine, sollicitata plebe & aliis novarum rerum avidis, Hipponem, Hadrumentum, Leptim aliasque urbis in ora maritima condidere: Haeque brevi multum auctae, pars originibus
2 praefidio, aliae decori fuere: nam de Carthagine silere melius puto,

CAP. XIX. 1. POSTEA PHOENICES. Multas illi in Africam & Hispaniam colonias miserunt, ita, ut Plin. v. c. xx. referat, eos etiam *extra orbem*, h. e. ut Strabo xvi. pag. 450. loquitur, *πέραν τῆς οὐρανίας*, urbes condidisse. Leptis, Carthago, Utica ab illis conditae a Plinio memorantur, quod singulatim Tyriis tribuit fere Curt. iv. c. iv. n. 20. adde Diodor. Sic. v. c. xx. Melani. c. xxi. de Sidoniis confer infra c. lxxviii.

MULTITUDINIS D. M. GRATIA. Suspicio Sallustium non dedisse illud *gratia*, qui cum Cicero, Livio, Tacito frequenter subintelligi vult. Juventute Tyrios abundasse etiam Curtius testatur, eaque res plerisque coloniis causa fuit. vide Tacit. iv. Ann. c. lv. Caesar. t. Gall. c. ii. num. 5. Justin. xxiv. c. iv. Flor. tit. c. x. num. 2. alias plures causas memorat Seneca ad Helv. c. vi. cui adde Vellej. ii. c. eviii. num. 3. Tacit. Germ. cap. xxix. Rappolt. in Horat. pag. 254.

PARS IMPERII CUPIDINE. Vide Caef. i. Gall. c. ii. Guelf. 4. *imperii cupidi*; Uratisl. 2. *ingenii cupidine*. neutro opus est.

ET ALIIS NOVARUM RERUM AVIOIS. Sic Fabric. 1. a prima manu, Acad. Basil. t. Senatorii, Heuffl. Vinar. 2. Uratisl. 1. 2. Remens. 2. Guelf. 2. & 3. nec iniuste adprobavit Gruterus praetulitque illi: *ali n. v. avidi*. quid obstitit correctoribus, patet; nempe illud *sollicitata*, cum inde recte exaudias *sollicitatis*. vide Cat. c. xxi. n. 1. c. xxv. n. 3. Simili de causa lapsus Begerus in Flor. tit. c. vi. n. 2. Urebat *nobilem populum ablatum nave, raptas insulae, cet.* Cic. t. epist. ix. n. 63. *Ejus omni & gratia & opibus frui*. ubi vide. *cupidis* est in Vinar. 2. quod damnat Rivius.

HIPPONEM. Fabric. 1. *Thyonem*; 2. alique *Hipponem*; Struv. Acad. alii *Hipponem*. Graeci *Ἰππων*, ut Strabo, Ptolemaeus, Procopius. Duo autem Hippones celebrantur, Strabo xvii. p. 572. Sed ordo rerum memoratarum exigit, ut hic intelligamus *Hipponem* Africum, vulgo *Diarrhytium* nominant. Regno Tunetano hodie

adponunt & *Bisertam* dici autumant, vide Cellar. iv. Not. Orb. c. iv. pag. 156. & ad Auct. de B. Afric. c. xevi.

HAURUMETUM. Fabric. 1. Academ. Struv. Incerti, alii *Adrumetum*; Basil. t. Fabric. 2. Senat. 1. *Hadrumentum*, proxime ad numorum & lapidum scripturam, quae est, ut edidimus, vide Cellar. pag. 134. & ad Auct. de B. Afric. c. iii. Vinar. 2. & Guelf. 7. *Hadrumentum*. Eecard. *Adhyminum*. V. retinent Guelf. 11. 12. vide Bosium ad Corn. Nepot. Hannib. cap. vi. num. 3.

LEPTIM. *Minorem* intelligit, quae sita inter Adrumetum & Thaplium, Leptim majorem, quae est inter Syrtis, mox memorat n. 3. ac de ejus origine plura infra c. lxxviii. de illa vide Cellar. iv. c. iv. pag. 135. adde Liv. xxxiv. c. lxi.

PARS ORIGINIUS SUI PRÆSIDIO. Supra Fabric. 2. Struv. Incerti. 2. *haeque*; Franc. *Eaeque*; Acad. *hiique*, & statim alii. Fabric. t. & vetustissimus quisque *haeque*, *pars* non visitur in Guelf. tt. & solet Noller *aliae* ceterasque relativas particulas semel tantum ponere. vide ad Catil. c. lxi. num. 8. *suus* expungit Guelf. 10. neque id absurde. Scripsit ergo: *haeque brevi multum auctae originibus praefidio, aliae decori fuere*. *Origines* sunt *Metraroles*, sive illae orbes ac nationes, unde profectae sunt coloniae. Thucyd. t. c. xxxiv. *μεινόμεναι οὐρανὸν ἀροαίαι, τὸ περὶ αὐτὰς, καὶ τὸ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΝ*. qui & de honore illo legendus est cap. xxxviii. ubi addde Freinshem. ad Curt. iv. c. ii. num. 10. ubi Livium adduxit xxxviii. c. xxxix. *Illystus Rheotimus & Gergisium addiderunt*, non tam ab recentia illa merita, quam originem memora. Hinc parentes & matres vocantur, & vicissim Tacit. Germ. c. vi. *Celebrant carminibus antiqui Tuissonem Drum, terra editum, & Manum originem gentis conditoremque*.

2. NAM DE CARTH. SILERE MELIUS PUTO. Sic omnes Codd. Sed Quinilius. c. xiii. *saceratus puto*. male. Sed recte tibi Burmannus ex Gra-

to, quam parum dicere : quoniam alio properare tempus monet . Igitur ad Catabathmon, qui locus Aegyptum ab Africa dividit, secundo mari, prima Cyrene est, colonia Thereon, ac deinceps duae Syrtis, interque eas Leptis : dein Philenon arae, quem, Aegyptum ver-

Grotio ad D. Lucae Evang. offendit, diversis verbis multa loca auctorum ab veteribus citata esse. Tamen & Eccard. *tacere melius p. Silere* habet Sidon. l. epist. l. ubi vide Interpp. Apulei. de Mundo p. 68. *De rectore quippe annuum non, ut ais ille, silere melius est : sed vel parum dicere.* Nihilominus Hieronym. ad Paulin. Epist. ciii. *Super quo tacere melius putio, quam sancta scribere.* Sic edd. & MS. no-ster. Pro edita fiat Guntherus in Ligur. l. v. 356. *Hanc ego rem penitus, quam dicere pauca, silere tutius esse puto.*

3. Igitur ad CATAP. — PRIMA CYRENE EST. Male Gruterus & Waffius distinguunt per duo puncta post vocem *Catabathmon* : adeo, ut videantur ita locum intellexisse, ut scripsit Struv. *Igitur revertar ad Catabathmon.* Tu vero intellige ad *Catabathmon prima est Cyrene*, ut Mela l. c. viii. ad *Catabathmon Cyrenaica est provincia.* Inde Guelf. 9. scripsit *proxima Cyrene est* : 10. *proxima prima est.* Sed primus etiam eadem notatione frequenter ponitur. vide If. Vossium ad Melam l. c. xiii. p. 379. a Catabathmo enim euntibus prima est Cyrene versus mare pergentibus, h. e. *secundo mari*. Silius l. v. 235. *stat primam urbem murosque patentes* Postposita *cande* & *dilata* *invadere pugna.*

SECUNDO MARI. Quidquid Waffius congestit, nihil legitibus auxilii dabit. ipse eo omnia contulit, ut probet *secundo mari* esse *secundum mare* : citatque adeo *secundo flumine, adverso flumine*, quae cum tali iudicio hic ferre ab illo prolata sunt, quo Pitiscus haec Nolli citavit ad Curt. iv. c. vii. num. 9. Simpliciter intellige, quod Glossa in textu Remensis l. obtulit, *secundo existente mari* h. e. ut mare sit secundum, ut sequatur, proximum sit post Cyrenem. qua constructione Aufonius : *Caesaris proceres, in quorum regna, secundis Consulibus, Romanae potentiae cessu.* Sic magis diceres esse *versus mare* (quamquam nec id satisfaciatur) quam *secundum* h. e. iuxta : & quamvis inter sensum non multum interlit, exempla tamen hominis id probant, non ipsum intellexisse locum, & ratio interpretandi aliud requirit. Simillima constructio occurrit infra c. lit. num. 3. *Romani, adverso colle, sicuti praeruptum fuerat, evadunt.* vide nos ad illam locum. *Secundus* autem idem esse, quod

sequendus, vel origo, quae nulla alia est, persuadere poterit. vide c. xiii. num. 1. Hinc & *secundus* & *proximus* idem est Seneca v. de Benef. c. xxv. ubi vide Gronovium : item *secundum* pro *post*, apud Liv. l. c. iv. pr. *Sed debebatur satis tantae origo nobis, maximeque, secundum deorum opes, imperii principium.* Sic & quando pro *prope* ponitur & *juxta*, proprie dices *sequente* hae vel illa re. adde c. xiv. n. 3. Ne quid tamen dissimulem, poterat *secundo mari* intelligi, eo loco quo *mare secundum*, h. e. non importuosum est : nam mox de Syrtibus loquitur ubi aliter se habet, vide c. lxxvii. & sic *mari secundo* Livius xxix. c. vii. adde l. Fr. Gronov. ad Tacit. Germ. cap. ii. Idem ille in Scholis intelligit, ut *secundo flumine*, quia mare ab Asiae angulo repressum in partem illam, quae est versus Carthaginem, fertur. Nobis prima. expositio satis placet, integro lectoris iudicio.

CYRENE EST. Inde *Cyrenaica*, *Cyrenenses*, de quorum imperio infra c. lxxix. num. 2. addatur Strabo xvii. p. 575. Ptolem. iv. c. 19. & Cellarius.

COLONIA THEREON. Eccard. & Guelferh. ii. *Thereon* : Guelf. 7. *secunda est Thereon*, quasi & hoc nomen urbis esset. *Thereon* ab Insula *Therea*, unde profectus Aristaeus, sive Aristoteles cognomine Battus, urbem in Africa condidit, & ab monte *Cyra*, sive a puella *Cyrene*, nominavit *Cyrenem*. lege Justin. xiii. c. vii. & quos ibi Interpp. Graeci *Θαριν* : quomodo Nolter pro *Theracorum*, ut mox *Philenon*, pro *Philenorum*.

DUAE SYRTES. Quas late descripsit Auctor c. lxxviii. ubi & de hac *Leptis*.

DEINDE PHILENON ARAE. Guelf. 4. iterum *dein*. Struv. *Philenorum*, sicuti edd. quaedam vulgares. Strabo pag. 118. & 575. *παλαιον θηρον* : & Gruterus quidem exprestit *Thereon*, *Philenon* : alii *Philenon* : quibus signis & alii ubi sunt, praeter veterum auctoritatem, & quis *Μετανοητοβρον*, *Αγονομενικον*, *Σατυρικον*, ut Martialis *Epigrammaton* sine tali indice non intelligit ? Rem omnem de *aris Philenon* narrat Crispus infra cap. lxxix. & Valer. Max. v. cap. vi. exterm. 4. Sed Calpurnius tamen Sallustium, quod has aras post Syrtis posuerit : nec melius Crispinus eum defendit, qui adiecit, post *Leptin* hoc loco poni. Neutrum

- versus, finem imperii habuere Carthaginenses : post aliae Punicae
 4 urbes. Cetera ulque ad Mauretaniam Numidae tenent : proxime
 5 Hispaniam Mauri sunt : super Numidiam Gaetulos accepimus par-
 6 tim in tuguriis, alios incultius vagos agitare : post eos Aethio-
 pas

trum vere. Collocat Sallustius post Cyrenem, ut Plinius, ut Mela aliquae. nam quae de *Syrabus & Lepti* adtulit, ea interposita sunt propter commemorationem *maris* : qui mos tum aliis, tum Nostro haud insolens est, etsi imperiti interpretes eum nusquam fete observare voluerunt. vide c. xvii. n. 6. itaque supra Syrtim maiorem posuit, quo loco etiam doctissimi Cellarius in Tabulis suis designavit. vide eum iv. c. iii. p. 118. Not. Orb.

QUEM LOCUM AEGYPTUM VERSUS. Senat. 2. & Heull. omittunt locum, quod vocabulum saepius hic iteratur. supra enim: *qui locus*; mox: *cetera loca*, item: *loca exusta*, quod vix ferant aures. Igitur intellige *quem finem*, finem imperii habere; five *quas finem habuere*. Multa huius generis adnotavimus ad Cat. c. vii. n. 6. Eas deitias, eam *bonam famam magnamque nobilitatem parabant*: & ad c. lv. n. 3. *Est locus in carcere*, quod Tullianum adpellatur. adde etiam Eod. c. ii. n. 1. Vox imperii non legitur in Guelf. 10. 11. Ceteri omnes retinent, & ex n. 7. ea emendatio derivata videtur.

4. Utrique ad MAURETANIAM. Remen. i. *usque in Mauritan*. Basil. i. *Mauretaniam*, de quo ad Cat. c. xxi. n. 3.

PROXIME HISPANIAM MAURI s. Senat. i. *proxime Hispanias*, ut olim Ursini liber, sed falso, si quid video, eum tantum proxime unam partem Hispaniae illi sint positi, nempe Baeticam. Et haec optimus quisque auctorum curatius distinguunt; cum alioquin & Gallias & Hispanias, quando de omni regione loquuntur haud rara sunt. vide Cat. c. xviii. n. 5. Eccard. *proxime Hispanos*; mirum, ni faciant proxime Hispaniam Mauretania est. Agnosco ineptias hominum, quis infra n. 7. etiam prodiderunt: Gaetulorum magna pars & Numidae usque ad finem Mulcham, sic enim vulgo legunt. in Guelf. 7. Et prope Hispaniam; 3. Proximam Hispaniam. vide supra ad c. xviii. n. 11.

5. GAETULOS. Quos vide c. xviii. n. 1. & infra c. lxxx. n. 1.

IN TUGURIIS. Non oppida habebant, multo minus munimenta; sed casas adificaverant & mapalia. vide c. xviii. n. 9. Et hic est orlo adificiorum, quem Lucretius eleganter ostendit, & ex eo Lapis ad Senec. Epist. xc.

INCULTUS VAGOS AGITARE. Incert. i. *vagosque*. Sed Guelf. 9. omittit *vagos*, quod

delicatus euidam bonum factum videri posset. Possuisset etiam librariis & correctoribus, qui tamen in tot Codd. editam nobis propinant. Comparo c. xviii. n. 2. *vagi*, *palantes*, *quinox coegerat*, *sedes habebant*; Cat. c. xiii. extr. eo profutius omnibus modis *quastus atque sumtui deditus erat*, & quae iis locis contulimus, neque offendet, *incultius vagi agitant*. Sic iii. Hist. Or. Macri n. 20. *vestrum verum ultro injuria gratiam debere*: qui locus viros doctos exercuit. Similis Expolitio est illa Capitolini. in Vero c. x. *Et dicitur Fannius sorcus dolo, aspersis ostreis veneno eximius esse*. Cicero & Terentius: *lucet, palam; apud me, domi & saepiuscule* Pomp. Mela, addita tamen Praepositione, de quo adeas Jac. Gronov. ad Proem. pag. 3. Porro in Struv. emendavit quidam: *vitam vagos agitare*; in Guelf. 2. est *habitare*. Sed c. xviii. n. 9. *proxime pars Africae* agitabant. adde ibi notam de Germanis Mela iii. cap. iii. *Maximo frigore nudi agunt*, & cap. vii. *pars nudi agunt, pars sanum obfensa velati*.

6. POST EOS AETHIOPAS ESSE. Sic Basil. i. Fabric. i. Eccard. & vetustissimas quisque a prima manu. Recentiores *Aethiopes*. Illo modo Mela *Senas, Phoenicias, Iberos, Garamantas, Cassiteridas*, vide Gronov. ad i. c. ii. p. 17. Florus i. c. xvi. *pro sociis Samitis invadit*, ibi adde Salmasium. Id. ii. c. viii. n. 5. *invenit tam apud Romanos quereas adversus Macedonas militias suas societatem*. Ovid. iii. Fast. v. 439. *Fulgmina post ausos coeli adflectere Gigantas Samitis Jovi*, & quae ibi N. Heinsius, adde Claudian. iv. Conf. Hon. v. 334. Curt. vii. c. vi. n. 21.

EXUSTA SOLIS ARDORIBUS. Quae sunt, ut dicere solent, sub aequatore. Virg. iv. Aen. v. 42. *Hinc deserta siti regio*. Silius i. v. 257. *Flammiferis tellus radiis cum exulta debescit*, *Candentique globo medius cognis aethera fervor*. Columella xi. cap. ii. *Prisquam sol aeris exurat terram*. Seneca i. Natur. Qu. Praef. *terrarum orbem superne despicient, angustum & magna ex parte operum mari, etiam quae exstat late squalidum, & aut ultum, aut rigentem*. Idem Epist. xc. *Quid ergo? non in desposito latent Syrtiacae gentes? quibus propter minus solis ardores, nullum rogemur satis repellendis caloribus solidum est, nisi ipsa aventus* hu-

pas esse : dein loca exulta solis ardoribus. Igitur bello Jugurthino 7 pleraque ex Punicis oppida & finis Carthaginensium, quos novissimum habuerant, populus Romanus per magistratus administrabat : Gaetulorum magna pars & Numidia usque ad flumen Mulucham sub Jugurtha erant : Mauris omnibus rex Bocchus imperitabat, praec-

luous. Sulpic. Sev. a. Dial. cap. xxi. ubi omnia aventia, exulta solis ardoribus, nullius unquam feminis vel exiguae radice ferunt. Apulei. de Mundo p. 58. quippe cum finitimis Aethæris attingant ardoribus. Justin. ii. cap. i. num. 7. æstiva solis ardores. adde R. Bentlei. ad Horat. iii. Od. iv. v. 31.

7. Et finis CARTHAGINENSIVM. Vinar. 2. fine Carthaginensium; Gueff. ti. & fines Carthaginensium sive quas nov. habuerat pop. R. Forte inde elicias: oppida fine Carthaginis. Sed nihil malo. fines pro ipsa regione, qua patet. Supra cap. xiv. ego iis finibus effectus sum quos majoribus meis populus R. dedit. infra c. cx. num. 6. fines meos adversum armatos armis tuus sum. alique passim. mox etiam Gu. 4. Struv. Franc. Fabric. t. a manu secunda, habuerat: quia nempe iungebant cum proximo, populus R. sed pessime. Hos fines supra infraque provinciam, ut mos est, adpelat.

GAET. MAGNA PARS ET NUMIDIE. Sic edd. huius & superioris saeculi omnes: neque Rivius, Gruterus, Walsius quidquam admovent. At Venetæ 1494. 1500. item Fabric. t. Incerti, Senatorii, Heuß. Acad. Struv. Franc. Remen. & Gueff. tantum non omnes: & Numidiae; quod equidem non probo, atque scio supra aliquoties Numidae & Numidiae in libris scriptis esse confusa; tamen vulgatam paullo infringit. Cum vero Vinarienfis a. aperte exhibeat, & Numidia; non dubito hanc sectionem pro vera recipere. Falsum est, Numidas omnes fuisse sub Jugurtha, dum plures aut profligi post Adherbalis fugam abierant, (confer c. xxv. n. 1.) aut mox Romanis cum exercitu adventantibus sese adiunxerant. Sed Numidia erat omnino sub Jugurtha, qui illam quasi bello captam, tenebat, & frustra diceret intelligendum esse partem Numidiorum; cum id acre nexus orationis patiatur, & ab cura Crispi nostri proflus alienum sit, qui incertum sententiae fugat. Quid locum corrupeat, haud occultum est. Primo ipse modus litterarum A. scribendi; dein, quod maximum & jam num. 4. indicatur, horribile illud acumen ut ita Numidae diceret nolens, volens Sallustius, sicuti Gaetulorum, non Gaetuliae.

Sed sic num. 4. Mauretania & Numidae; n. 5. Numidia & Gaetuli paria sunt. infra c. lxxix. num. 5. Igitur Carthagine duo fratres nulli matravore: iter pergere: Cyrenenles tardissime. Horat. cii. Od. cii. vers. 46. qua medius liquor Secenis Europen ab Afro. Infinita ubivis obvia sunt, haud raro tamen male ab interpretibus vexata, quoties vel unus Mela cum Sallustio incedit? vide vel t. cap. iii. nec negabis. quoties Plinius, Caesar, omnes?

USQUE AD FLUMEN MULUCHAM. Sic quidem Gruterus alique; sed Fabriciani: usque flumen, sine ad. & in suo Fabriciano Rivius legit: ad flumen usque, quomodo aliquot edd. In iisdem particulis turbant libri veti. infra cap. cxiv. num. 2. paullo tamen superius num. 4. dixerat: usque ad Mauretiam. Sed Cic. xv. Att. epist. xxviii. Quintus usque Puteolus venit. Justin. i. cap. i. rudes populos terminos usque Libyæ perdomuit; & mox: alter usque Aegyptum excessit. Mulucham varie scribunt libri nostri. Academ. Mulucham; Vinar. 2. & Incert. i. Muluccum; Utatiz. Mulucam, quomodo olim legebatur apud Melam t. cap. v. adde infra cap. xcti. num. 5. & cx. nu. 8. Senat. i. Mulcham, alii Mulcam, quasi Molecarb. Sed Strabo xvii. p. 570. MOΛΟΧΑΘ, quem transpositis litteris Ptolemaeus Μολοχάθ vocat; quod dudum adnotavit Isaac Vossius ad Melam l. c. p. 336. & Cellar. tv. c. v. pag. 197. Denique Fabric. 2. & Franc. habent Mulucha, non Mulucham; Priscianus forte, male intellexit vi. p. 680. aut Phoca Grammatico potius frustrati, qui hæc fluviorum nomina Neutro genere apud Sallustium legi, tradiderunt: sed flumen Mulucha ita dici, ut flumen Tiburis; flumen Hister recte ostendit Priscianus.

BOCCIVS IMPERITABAT. Eccard. Bocu; Vinar. 2. Gueff. 2. & 3. cum aliis tribus quatuorve: Bocus. Miserat ille Bocchus initio belli Jugurthini legatos Romanos, foedus & amicitiam rogatum, vide infra c. lxxx. num. 4. Devicto Jugurtha, partem Numidiae accepit, quae est ab Ampaga, usque ad Mulucham, quam illi promittit Sulla infra c. cxi. n. Gueff. 7. supponit; ii. Senat. 2. Fabric. 2. Rem. i. Incert. 2. & Heuß. imperabat.

versus, finem imperii habuere Carthaginienſes : poſt aliae Punicae
 4 urbes. Cetera ulque ad Mauretaniam Numidae tenent : proxume
 5 Hispaniam Mauri ſunt : ſuper Numidiam Gaetulos accepimus par-
 6 tim in tuguriis, alios incultius vagos agitare : poſt eos Aethio-
 pas

trum vere. Collocat Salluſtius poſt Cyrenem, ut Plinius, ut Mela aliique, nam quae de *Syrabus & Lepti* aduſit, ea interpoſita ſunt propter commemorationem maris : qui mos tum aliis, tum Noſtro haud inſolens eſt, etſi imperiti interpretes cum nuſquam fere obſervare voluerunt. vide c. xvii. n. 6. itaque ſupra Syrtim maiorem poſuit, quo loco etiam doctiſſimus Cellarius in Tabulis ſuis designavit. vide cum iv. c. iii. p. 118. Not. Orb.

QUEM LOCUM AEGYPTUM VERSUS. Senat. 2. & Heuſl. omittunt locum, quod vocabulum ſae- pius hic iteratur. ſupra enim : qui locus ; mox : cetera loca, item : loca exiſta, quod vix ferant aures. Igitur intellige quæ ſunt, finem imperii habuere ; ſive quas finem habuere. Multa huius generis adnotavimus ad Cat. c. vii. n. 6. Eas divitiis, eam bonam ſumam magnamque nobilitatem parabant : & ad c. lv. n. 3. Eſt locus in carcere, quod Tullianum adpellatur. adde etiam Eod. c. ii. n. 1. Vox imperii non legitur in Gueſſ. 10. 11. Ceteri omnes retinent, & ex n. 7. ea emendatio derivata videtur.

4. USQUE AD MAURITANIAM. Remenſ. i. uſque in Mauritania. Baſil. 1. Mauretaniam, de quo ad Cat. c. xxi. n. 3.

PROXUME HISPANIAM MAURI. Senat. 1. proxume Hispanias, ut olim Urſini liber. ſed falſo, & quid video, eum tantum proxime vnan partem Hispaniae illi ſunt poſiti, nempe Baeticam. Et haec optimus quiſque auctorum curatius diſtingunt ; cum alioquin & Gallias & Hispanias, quando de omni regione loquuntur haud rara ſunt. vide Cat. c. xviii. n. 5. Eecard. proxume Hispanias ; mirum, ni faciant proxime Hispaniam Mauretania eſt. Agnoſco ineptias hominum, quas infra n. 7. etiam prodiderunt : Gaetulorum magna pars & Numidae iſque ad flumen Mulucbam. ſic enim vulgo ſequent. Gueſſ. 7. Et prope Hispaniam ; 3. Proximam Hispaniam. vide ſupra ad c. xviii. n. 11.

5. GAETULOS. Quos vide c. xviii. n. 1. & infra c. lxxx. n. 1.

IN TUGURIIS. Non oppida habebant, multo minus munimenta ; ſed caſas aedificaverant & mapalia. vide c. xviii. n. 9. Et hic eſt ordo aedificiorum, quem Lucretius eleganter oſtendit, & ex eo Lipſius ad Senec. Epill. xc.

INCULTUS VAGOS AGITARE. Incert. 1. vagosque. Sed Gueſſ. 9. omittit vā vagos, quod

delicatuſo eidam bonum ſaſtum videri poſſet. Potuiſſet etiam librariis & correctoribus, qui tamen in tot Codd. editam nobis propinant. Compara c. xviii. n. 2. vagi, palantes, quæ vox corperas, ſedes habebat ; Cat. c. xiii. extr. eo proſuſus omnibus modis quaſui atque ſumui dedius erat, & quæ iis locis contulimus, neque offendet, incultus vagi agitant. Sic iii. Hiſt. Or. Macri n. 20. veſtrorum rerum ultro injuria gratiam debere : qui locus viros doctos exercuit. Similis Expoſitio eſt illa Capitolina in Vero c. 2. Et dicitur Fauſtinas ſuus dolo, aſperſus oſtreis veneno extintus eſſe. Cicero & Terentius : luce, palam ; apud me, domi & ſaeſpicule Pomp. Mela, addita tamen Praepoſitione, de quo adeas Jac. Gronov. ad Proem. pag. 3. Porro in Struv. emendavit quidam : vitan vagos agitare ; in Gueſſ. a. eſt habitare. Sed c. xviii. n. 9. propius mare Africae agitant. adde ibi notam, de Germanis Mela iii. cap. iii. Maximo frigore nudi agunt, & cap. vii. pars nudi agunt, pars tantum obſcena velati.

6. POST EOS AETHIOPAS. Sic Baſil. 1. Fabric. 2. Eecard. & vetuſtiſſimus quiſque a prima manu. Recentiores Aethiopes. Illo modo Mela Senat, Phoenicia, Iberias, Garamantas, Caſſiteridas, vide Gronov. ad i. c. ii. p. 17. Florus 1. c. xvi. pro ſociis Samnitas invadit, ibi adde Salmatiū. Id. ii. c. viii. n. 5. inſonantem apud Romanos quærent adverſus Macedonas militias ſuae ſocietatem. Ovid. iii. Faſt. v. 429. Fulmina poſt auſos coeli addeſſe Gigantas Semea ſovi. & quæ ibi N. Heinfius. adde Claudian. iv. Conf. Hon. v. 534. Curt. vii. c. vi. n. 21.

EXUSTA SOLIS ARDORIBUS. Quæ ſunt, ut dicere ſolent, ſub æquatore. Virg. iv. Aen. v. 42. Hinc deſerta ſunt regio. Silius 1. v. 257. Flammiferis tellus radiis cum exuſta debiſcit, Candentique globo medius coquit æthera fervor. Columella xi. cap. ii. Præſequens ſol acris exurit terram. Seneca 1. Natur. Qu. Praef. ſervarum orbem ſuperne deſiciens, anguſtum & magna ex parte oſcitur mari, etiam quæ exſtat late ſqualidum, & vix uſum, aut rigorem. Idem Epill. xc. Quid igitur ? non in deſſo latent Syrtiacæ gentes ? quibus propter nimium ſolis ardorem, nullum tepimentum ſatis repellendis caloribus ſolidum eſt, niſi iſſa avena

pas esse : dein loca exusta folis ardoribus. Igitur bello Jugurthino 7 pleraque ex Punicis oppida & finis Carthaginiensium, quos novissime habuerant, populus Romanus per magistratus administrabat : Gaetulorum magna pars & Numidia usque ad flumen Mulucham sub Jugurtha erant : Mauris omnibus rex Bocchus imperitabat, prae-

homus. Sulpic. Sev. Dial. cap. xlii. ubi omnia arentia, exusta folis ardoribus, nullius unquam feminis vel exiguum radicem ferunt. Apulej. de Mundo p. 58. quippe cum finitimis Aetheris adtingantur ardoribus. Justin. ii. cap. i. num. 7. aestiva folis ardores. adde R. Benilej. ad Horat. iii. Od. iv. v. 31.

7. ET FINIS CARTHAGINIENSIVM. Vinar. 2. finis Carthaginiensium; Guesl. ii. & finis Carthaginiensium sive quae nov. habuerat pop. R. Forte inde elicias: oppida finis Carthaginiensium. Sed nihil muto. fines pro ipsa regione, qua patet. Supra cap. xiv. ego iis finibus ejectum quos majoribus meis populus R. dedit. infra c. cx. num. 6. fines meos adversum armatos armis tutus sum. alique passim. mox etiam Gu. 4. Struv. Franc. Fabric. i. a manu secunda, habuerat: quia nempe iungebant cum proximo, populus R. sed pessime. Hos fines supra infraque provinciam, ut mos est, adpellat.

GAET. MAGNA PARS ET NUMIDIA. Sic edd. huius & superioris saeculi omnes: neque Rivius, Gruterus, Wafsius quidquam admovent. At Venetæ 1494. 1500. item Fabric. i. Incerti, Senatorii, Heuss. Acad. Struv. Franc. Remen. & Guesl. tantum non omnes: & Numidia; quod equidem non probo, atque scio supra aliquoties Numidae & Numidae in libris scriptis esse confusa; tamen vulgatum paulo infringit. Cum vero Vinariensis aperte exhibeat, & Numidia; non dubito hanc lectionem pro vera recipere. Falsum est, Numidas omnes fuisse sub Jugurtha, dum plures aut protigui post Adherbalis fugam abierant, (confer c. xxxv. n. 1.) aut mox Romanis cum exercitu adventantibus sese adunxerant. Sed Numidia erat omnino sub Jugurtha, qui illam quasi bello captam, tenebat, & frustra diceret intelligendum esse partem Numidarum; cum id aegre nexus orationis patiatur, & ab cura Crispi nostri prolixus alienum sit, qui incertum sententiae fugat. Quid locum corripuit, haud occultum est. Primo ipse modus litterarum A scribendi; dein, quod maximum & jam num. 4. indicatum, horribile illud acumen, ut ita Numidae diceret volens, volens Sallustius, sicuti Gaetulorum, non Gaetuliae.

Sed sic num. 4. Mauretania & Numidia; n. 5. Numidia & Gaetulia paria sunt. infra c. lxxix. num. 5. Igitur Carthagine duo fratres nulli—maturare: iter pergere: Cyrenenses tardius ire. Horat. iii. Od. iii. vers. 46. qua medius liquor Secernit Europen ab Afro. Infinita ubivis obvia sunt, haud raro tamen male ab interpretibus vexata, quoties vel unus Mel cum Sallustio incidit? vide vel i. cap. iiii. nec negabis. quoties Plinius, Caesar, omnes?

URQUE AD FLUMEN MULUCHAM. Sic quidem Gruterus alique; sed Fabriciani: usque flumen, line ad. & in suo Fabriciano Rivius legit: ad flumen usque, quomodo aliquot edd. In iisdem particulis turbant libri vett. infra cap. cxiv. num. 2. paullo tamen superius num. 4. dixerat: usque ad Mauretaniam. Sed Cic. xv. Att. epist. xxviii. Quintus usque Puteolus venit. Justin. i. cap. i. rudes populus terminos usque Libyae gerdomus; & mox: alter usque Aegyptum excessit. Mulucham varie scribunt libri nostri. Academ. Mulucham; Vinar. 2. & Incerti, i. Mulucham; Uratiz. 3. Mulucham, quomodo olim legebatur apud Melam i. cap. v. adde infra cap. xcii. num. 5. & cx. num. 8. Senat. i. Mulucham, alii Mulcam, quasi Mulecham. Sed Strabo xvii. p. 570. MOLOXAO, quem transpositis litteris Ptolemaeus Moxoas vocat; quod dudum adnotavit Isaac. Volsius ad Melam l. c. p. 336. & Cellar. iv. c. v. pag. 195. Denique Fabric. 2. & Franc. habent Mulucha, non Mulucham; Prisciano forte, male intelleso vi. p. 680. aut Phoca Grammatico potius frustrati, qui haec fluviorum nomina Neutro genere apud Sallustium legi, traderunt: sed flumen Mulucha ita dici, ut flumen Tiberis; flumen Hister recte ostendit Priscianus.

BOCCIVS IMPERITABAT. Eccard. Bocus; Vinar. 2. Guesl. 2. & 3. cum aliis tribus quatuorve: Bocus. Miserat ille Bocchus initio belli Jugurthini legatos Romam, foedus & amicitiam rogatum, vide infra c. lxxx. num. 4. Devisio Jugurtha, partem Numidae accepit, quae est ab Ampaga, usque ad Mulucham, quam illi promittit Sulla infra c. cxi. n. 4. Guesl. 7. inquit; ii. Senat. 2. Fabric. 2. Rem. t. Incerti. 2. Heuss. imperabat.

praeter nomen, cetera ignarus populi Romani; itemque nobis neque bello, neque pace antea cognitus. De Africa et ejus incolis ad necessitudinem rei satis dictum.

C A P. X X.

III.

Postquam, regno diviso, legati Africa discessere, & Jugurtha contra timorem animi praemia sceleris adeptum sese videt; certum

CETERA IGNARUS. Franc. Struv. Eccard. Remens. 1. Vinar. 2. Guelf. 4. 10. & 11. *per cetera ignarus*; Guelf. 9. *ignarus praeterea*, quia non capiebant illud *cetera*, pro quod ad *cetera*: cum ne pueri quidem hodie ita aberrant. Noster infra cap. xcxi. n. 5. *monstrum omnia natura, velut opes atque consilio praecipit*. sic legitur in multis Codicibus. alii tamen *per omnia*; alia *omnis*. Senec. ad Marc. cap. xxv. *trames omnia plani, & ex facili mobiles*. ubi vide Gronovium, ut & Hemfium ad Claudian. Stilic. v. 29. *hic publica felix, sed privata minus*. Eodem refertur illud Lucret. iii. v. 63. *Haec volnera vitae* Non minimam partem mortis formidine alunt: et illud Sallustii iii. Hist. haud procul a principio: *terga caedebantur*. Scripti aliquot: *populo Romano*; unus: *populus R.* quae varietas ex notis P. R. orta est.

NEQUE NILLO, NEQUE PACE ANTEA COGN. In Fabriciano 1. non videtur particula *antea*, ubi & reliquae illae voculae in rasura perscriptae sunt. Uratist. 1. *ut neque nobis bello, neque pace*, omisso altero neque: quomodo supra cap. vii. num. 6. peccatum est. Guelf. 7. *neque in bello, n. in pace*.

8. DE AFRICA ET EJUS INCOLIS. Guelf. 11. *ac ejus*; in Academi. *ejus* post vocem incolis ponitur; Guelf. 2. *& de ejus incolis*, quae vera est lectio, si Pronomen retineas, ut solent veteres Praepositiones iterare. vide ad Cat. c. xlix. n. 1. Sed cum Guelf. 4. sincere praefrat: *de Africa & incolis ad n. r. satis dictum*, id omnino probandum existimaverim. frequenter istud Provocandum apud Nostrium desideratur. vide cap. xiv. num. 1. Cat. cap. li. num. 12. &c.

AD NECESSITUDINEM REI. Perperam Franc. Senat. 2. & Heull. *ad necessitatem*. ad scite perquam ponitur loco *ut pro*, ita, ut interdum per *ex* exponi queat; ejus rei exempla postuiimus ad vii. Hist. Or. Macri num. 13. *novissima* ad ignaviam instantes.

SATIS DICTUM. Sic excellentiores nostrae membranae. quidam addunt *est*. Eccard. *satis*

dictum credo: contra Sallustium & Apuleium qui de Mundo pag. 60. *de nuntiis satis dictum*; male ergo *satis* exulat ab Guelf. 10.

CAP. XX. 1. LEGATI AFRICA DECESSERE. Sic Gruterus & sequaces. At vett. edd. & maxima pars MSS. *discessere*. Sunt tamen in Guellerbytanis etiam, qui *decessere* legant, & eodem modo Fabr. 1. Remens. 2. & Struv. Idem incertum est infra cap. xliii. num. 1. & nos quaedam ad cap. 1. num. 4. alia autem ad cap. xxxvi. extrem. unde & patebit, illos qui aliquam inter *decedere* & *discedere* differentiam agnoscunt, hic necessario *discessere* debere scribere. ita nempe plures notiones simul exprimuntur, nempe *decedere* Africa, & *proficisci* Romam. Bene etiam Basil. 1. *regno diviso*, positura vocum inversa, de qua ad Cat. cap. xlviii. num. 1. Pessime Fabric. 2. & Guelf. 11. *ab Africa discessere*. nili & eam particulam addere jubeas infra cap. xli. num. 3. *Postquam illa formido mentibus discessit*.

PRÆMIA SC. AD. SESE VIDET. *Præmia* erant impunitas & dimidia, pro tertia, meliorque simul pars Numidiae. Guelf. 3. *sese adeptum videt*, ne, scilicet, *ut sese* alieno Verbo adiceretur. Sed aliud dicimus ex nota ad Catil. cap. xlvii. n. 4. Guelf. 7. *videt*, propter *Postquam*, & verbum *discessere*. Sed haec non obstant, quo minus Praefens tempus ut est in melioribus libris, locum obtineat. vide infra ad c. lxi. n. 3. & supra cap. xii. n. 4.

CERTUM RATUS. Sic Ruvius & Gruterus ex MSS. quibus vix tres ex omni nostro numero adferuntur. nam vetustissimi Fabric. 1. Basil. 1. Senat. 1. Remenses, ceteri: *certum esse ratum*. At Cat. cap. 1. num. 3. *Quo mihi rectius videretur*, ubi vide, & multa loca praeterea. Eccard. *verum esse ratum*, ab interprete male curioso. nam *certum* saepe idem quod *verum*, & *certum* dicitur, qui est *vetus* & *fide dignus*. Noster Cat. cap. xv. n. 2. *pro certo creditur*. Petron. cap. lxxv. *scio. Nicerotem nihil magni*

TUM

tum ratus, quod ex amicis apud Numantiam acceperat, omnia Romae venalia esse; simul & illorum pollicitationibus accensus, quos paullo ante muneribus expleverat, in regnum Adherbalis animum intendit. Ipse acer, bellicosus: at is, quem petebat, quietus, imbellis, placido ingenio, opportunus injuriae, metuens magis, quam metuendus. Igitur ex improvise finis ejus cum magna manu invasit: multos mortalis cum pecore atque alia praeda capit, aedificia incen-

tum narrare. ino certus est, & minime linguosus. Livius xxxvi. cap. xxviii. Certum habeo, te imprudentia lobi. Sic Cicero coram accusatur, certus paternis, vide Graev. ad Or. pro S. Rosci. Amerin. cap. xix.

EX AMICIS APUD NUMANTIAM. Ex amicis delet Eccardianus, nescio, an bouo sensu. ex, pro ab Latinis peristatum, imprimis ex aliquo auctore, Plaut. Amphitr. A. it. Sc. ii. v. 132. & 180. Bacchid. A. v. Sc. ii. v. 43. & alibi dixit. inde factum ut Struv. obtulerit: ex amicis ap. Num. audierat, cum acceperat sit Inge exquisitus. vide ad Cat. cap. vi. n. 1. Ita Cic. xv. epist. vi. n. 7. tantum ex te peto. Apud Numantiam in omnibus nostris Codd. legitur, nec de illis quidquam compertum habeo, in quibus ad Numantiam legi, Rivius docet, Utrumque certe Latinum, neque reicilum. Cic. xv. epist. iv. n. 3. cum quinque cohortes apud Philomelum confederissent, infra iv. Hist. Epist. Mithrid. Marcumque Coitani Romanum ducem apud Chalcedona terra fudi. Rem narravit supra cap. viii. n. 1.

SIMUL & ILLORUM POLLICIT. Scripti & impressi aliquot omittunt &: apud nos tamen Bahl. t. Fabriciani, Eccard. Academ. Struv. & quatuor Gescherbyti, tuerunt. expresse Gruterus & Waffius, quos timidi sequimur. Simul solum posuit Cat. cap. xix. n. 2. at infra cap. xcii. n. 2. milites modesto impio habitis, simul & loquaces ad coelum ferre.

MUNERIBUS EXPLEVERAT. Diximus supra ad cap. xiii. num. 6. veteres amicos muneribus expleant.

ANIMUM INTENDIT. Basil. i. animum accendit: fed eadem maus reboxit intendit. Gu. 10. contendit. Livius: animo intenditur. Justin. xxi. c. t. Quae re paulisper dissimulata, animum prius ad favorem popularium conciliandum intendit. infra cap. xliii. o. 1. ad bellum, quod gesturus erat, animum intendit.

2. IPSE ACER, BELlicosus. Guelf. 2. adjecit quidam: indomitus, ex illo forte Lucani l. v. 146. Acer & indomitus, quo fect, quoque ira vocasset, Ferre manum. Livius xxvi. cap. xvi. eadem, consulat bellicosos ambo, uter

actes nimis & feroces creatos. Id. xxvii. cap. xxiv. & vivum quidem eum egregium docebat: sed promptiorem actioremque, quam tempore belli postulerent, aut hostis Hannibal: temperandum acce ejus ingenium moderato & prudenti viro adjunctis collega censebant. xxix. cap. xxiii. vir acer & impiger. atque sic infra cap. xliii. n. 1.

AT IS, QUEM PETEBAT. Eleganter abest is ab Guelf. 10. vide Cat. cap. lv. n. 5. petere est verum violentum, aut omnimodo aliquid quaerendi. Saep pro eo dicitur, quod esset impetere, aggredi, iuvadere. vide Isira c. xxiv. num. 5.

PLACIDO INGENIO. Ita libei 3 sed vide intemperiem Crispini, qui dedit: placidum ingenio. Scilicet quia imbellis, opportunus comitantur. adi ad Cat. cap. xviii. n. 4.

OPPORTUNUS INJURIAE. Insuperior. Sensus eleganter explanat Seneca, de Clem. cap. viii. Adspice nunc, quod privatus homines ad accipiendas injurias opportuniore acceptatum patientia facit: regionis civitatis est ex mansuetudine fecerit. Eadem dictione Livius xlviii. cap. xix. quid unquam Romanum civem, militemve in illa fortuna opportunum injuriae ducere. Saepius Seneca & Celsus. vide ad illum de Brev. Vit. cap. xvii. Gronovium, ad hunc t. cap. v. Calaubonum. Florus iv. cap. vi. n. 2. temerum, obnoxium & opportunum injuriae juvenem. Sulpic. Sever. t. Hist. cap. Igitur ad inspicendum greges revivendisque frates missus opportunus injuriae fuit.

3. CUM PECORE ATQUE ALIA PRAEDA. Insuper quidam scilicet veram hanc lectionem corrupti in Fabr. i. tentans: cui dederat. ibidem legas: atque alia praedam, viz ut decernas, an prima scripserit manus. idem illud etiam in Gu. 3. legitur: neque reicidendum esse existimo, etiam aliter Livius xxvii. c. v. improvise in agrum Uticensis excensionem fecit, eoque late desolatus, multis mortalibus cum alia omni generis praeda capitis, ad naves rediit atque in Siciliam transmisit.

PLENAQUE LOCA HOSTILITER CUM E. ACCEDIT. Sic Gruterus aliaque odd. At Hackia-

- 4 incendit, pleraque loca hostiliter cum equitatu accedit. dein cum
omni multitudine in regnum suum convertit: existumans dolore
permotum Adherbalem injurias suas manu vindicaturum, eamque
5 rem belli causam fore. At ille quod neque se parem armis existi-
mabat, & amicitia populi Romani magis, quam Numidis fretus erat;
legatos ad Jugurtham de injuriis questum misit: qui tametsi con-
tume-

na, & adseclae mutant ordinem, habentque: *pleraque hostiliter loca ceteris, cumque positum in Fabr. 1. inveniri testor, & simile quid habuimus supra cap. IV. n. 1. atque Cat. cap. XLIII. n. 2. pro accedat, Acad. invadat; Gueff. 1. accipit; Eccard. & Uratist. 3. accendit, quae & infra permittuntur. Accedit vim accipit ab addito hostiliter. Dietsy II. cap. XL. extr. Interiori Asia ingressus Phrygiae regionem, multa hostiliter vastat, capis civitates, ac post paucos dies praeda ausus, ad exercitum vastus revertitur. Sed ipsum accedere violentum quid notat apud Silium VI. v. 604. Tarpejum accedere collem Murisique affinare veto, ubi forte haec notio egregie confirmasset dubitantem Cl. Drackenborchium.*

4. DILUOQ. CUM OMNI MULTITUDINE. Gu. 7. Dehinc: Sed Senator. 1. Dein. Gueff. 4. cum magna multitudine; Struv. cum multitudine vni. At Eccard. omni primitus omittit. Recte. infra cap. XXVIII. n. 4. utroque colle multitudine circumdato.

IN REGNUM SUUM CONVERTIT. Gueff. 4. convertit; II. convenit; Franc. se convertit; Heuff. & Senat. 2. convertitur. Edita vel centum exempla in Nostro & ubi reperire potest. vide infra ad cap. LXCV. n. 9. Dietsy II. cap. XXVII. extr. ubi tempus visum est, tunc magna praeda ad suas convertit.

DOLORE PERMOTUM AGHERBALEM. Basil. 1. & Fabric. 2. tresque alii: Adherbalem dol. permotum, sed illum alterum ordinem ex suis Codd. jure optimo praetulit Rivius. Academ. aestimans. Gueff. II. existans. Eccard. dolore commotum.

INJURIAS SUAS MANU VINDICAT. Frustra bonus Glareanus, de aeneipii reciprocatione in dictione, injurias suas, conqueritur; cum lestor Sallustii usu jam teneat, non aliud, quam injurias, quas passus fuit Adherbal, intelligi posse. vide ad Cat. cap. LI. n. II. & supra cap. XIV. n. 8. manu vindicaturum posset dicere, ipsum vindicaturum; ut saepe apud Senecam: manu facere, e. g. Epist. LIX. finem non apperiri, sed manu facere. vide Lipsium in Coni. ad Marc. cap. XIX. Sed proxima docent, intelligendum esse per vim, non legationibus, aut querelis, infra cap. CVI. extr. de fuerit, qui di-

cevant, manu vindicandum, neque apud illum tantum scelus inultum relinquendus. Dietsy II. cap. 1. docet omnes injurias manu vindicandam esse, arreptis armis, evolvant navibus, adde supra e. v. n. 4. Tamen in Remensi 2. fuit: ini. suas intrafentem manu vindicaturum, quod agere Gudrianis Excerptis credo. Incert. etiam 2. aliam praemisit vocem; item Fabric. 1. sed exiliorem & vix tribus litteris constantem, quod raturae spatium indicat. Fuerit forte sua, sed & illa supervacua est.

EAMQUE REM B. CAUSAM FORE. Uratist. 2. eamque rem b. e. f. Gueff. 10. & sic eamque rem, qui legerit in exemplari: Et hanc belli e. f. vide supra cap. XIX. num. 3. quem, Aegyptius versit, finem interit habere Carthaginensibus. Certe cum Sallustius saepiuscule ea res, illam rem ponere soleat, pro modo Demonstrandi Procinque: non tamen tot suppetunt exempla, quibus plane confirmet, proxime sequente Nomine quodam, cui, pro more suo, Provocabulum aptare protulisset, rem etiam adhaesit. Concise magis Tacit. II. Ant. cap. LXIV. extrem. Enurvero, audita mutatione principis, invadere latronum globos, exscindere castris, causas bello. Flor. II. cap. VI. n. 3. Igitur in causam belli delata Supponit est.

5. MAGIS, QUAM NUM. FREY. ERAT. Uratist. 2. omittit magis, cuius Ellipseos illustrationem habes Cat. cap. VIII. num. 1. & cap. IX. num. 5. Illud erat odiosum valde & otiosum. Librarii autem, aut correctores inveniunt, quia credidant fieri a particula quod suspensum esse: cum tamen etiam Participia causam inferant, & cum illis Particulis conjungantur, vide Cat. cap. XL. num. 1. & XLVIII. n. 5. Supra Struv. & Gueff. 4. qui neque se parum, non quia.

DE INJURIIS QUESTUM MISIT. Sic plurimi Codd. at Fabric. 2. questum misit de injuriis; Academ. questum de injuriis misit; Gueff. 9. questum, alterum abesse posset: aut de injuriis, cum praecesserit, injurias suas, & sic Flor. II. cap. VI. num. 5. non statim ad arma praecurrunt, dum prae more legitimo queri malunt; aut questum, cum eleganter dicatur: legatos de injuriis misit.

tumeliosa dicta retulerant, prius tamen omnia pati decrevit, quam bellum sumere: quia tentatum antea secus cesserat. Neque tamen eo magis cupido Jugurthae minuebatur: quippe qui totum ejus regnum animo jam invalerat. Itaque non, ut antea, cum praedatoria manu, sed magno exercitu comparato bellum gerere coepit, & aper-

miser, ut apud Horat. l. Sat. v. v. 27. *Huc venturus erat Maecenas optimus atque Coccejus, missi magnis de rebus atque Legati. Aliter questum non erit truncandum.* Phaedrus iv. Fab. xvii. *Canes legatos olim misere ad foveam, Melioris vitae tempus oratum suae.* infra cap. lxxx. nu. 4. *initio hujus belli legatos Romanam miserat foedus & amicitiam petitum.* adde Cat. c. xxviii. n. 1. Liv. i. *Tuum & suis unum sciscitatum Romanam ad patrem mittit.*

PRIUS T. OMNIA PATI DECEVIT. Senat. 2. magis tamen. supra Guelf. 7. & 10. *contumeliosa verba.* Illi autem mores non semper ex metu, sed etiam ex providentia & sapientia proficiuntur, ut illud apud Terent. Eunucli. Act. iv. Sc. vii. v. 19. *Omnia prius experiri verbis, quam armis, sapientem docet.* ita Caesar apud Auct. viii. B. Gall. xxi. *Caesar omnia patiendi esse statuit, quoad sibi spes aliqua reliqueretur, suae potius disceptandi quam belli gerendi.*

QUAM BELLUM SUMERE. Sumere bellum dixit etiam infra c. lxxviii. num. 1. *Omne bellum sumi facile, ceterum argeritume desuere.* Silius l. vers. 272. *Bellogue sumta viro belli majoris amore, ubi vide varium doctissimum, nuperum interpretem.*

QUA TENTATUM ANTEA. Acad. & Guelf. ii. *quod tentatum antea.* Vinet. 2. *quia bellum tentatum antea.* de verbo tentare supra quaedam ad c. xviii. nu. 7. Curtius iv. c. xv. nu. 12. *quippe vix tentato certamine effugit ad regem.* adde Cat. c. lvii. nu. 5.

SECUS CESSERAT. Guelf. 7. & 9. omittunt *secus*: ut *cedere bellum* intellexisse videantur, sicuti Frontin. iv. Strateg. cap. 1. *Quod in saluta Tridenisio locum hostibus cesserat.* Struv. primus habuit *secus cesserat*. Plinius Paneg. c. xlii. *Pauci adeo ingenio valent, ut non turpe honestatem, prout bene ante secus eessit, expectant fugiantur.* vide de ista particula Muncker. ad Hygin. Fab. cxxx. Veget. iii. cap. x. *illa autem ante tentanda sunt, quae, si male cesserint, minus nocent; si bene, plurimum proficiunt.*

6. MAGIS CUPIDO JUG. MINUEBATUR. Notanda locutio *magis minuebatur*, ut leg. 17. §. 12. D. de Aedil. Edict. non ideo magis fugi-

vus esse definit. Nihil tamen deccderet sententiae, si *vi magis* expungeretur.

ANIMO JAM INVASERAT. Glossae MSS. *voluntate, mallem cupiditate & spe.* animus nempe hominis ipsas actiones praecipere potest, hinc tot apud Scriptores locutiones, diversorum sensuum. paucas vide. Terent. Eunucli. Act. iv. Sc. vii. extr. *animus in patris pulsus esset* — *numquam desisteret animo bellare cum Romanis.* Claudian. Get. vers. 85. *qui mente profunda Hauserat visis opes, ultro visibilibus ipse Praeda suis.* Cic. i. Att. ep. xvi. pag. 113. *Ille autem regis hereditatem spe devorarat.* iii. Fam. ep. xi. num. 3. *complexus igitur cogitatione sum te absente.* vi. ep. iii. num. 3. *quem ego iam video animo, quam ea, quae oculis cernimus.* Valer. Max. ix. cap. viii. num. 1. *Abscissa miserum capita — in confectum suum adfueri voluit, ut oculis illa, quae ore nefas erat, manderet.* Boetius i. Prosa 19. *Paulianum consularem virum, cujus opes Paulinus canis jam spe atque ambitione devorasset, ab ipso hiantium faucibus traxi.* Virgil. vi. Aen. v. 105. *Omnia praecepi, atque animo motum ante petegi.*

7. NON, UT ANTEA, CUM PRAED. Imitatur Sulpic. Sev. ii. Hist. cap. xl. *Inter eos Ariani non occulte, ut antea, sed palam ac publice haereticis piacula praedicabant. ut antea virtutis speculatae libri; non veri.*

MAGNO EXERCITU COMPARATO. Aut iustum belli apparatus hoc verborum apparatu denotare voluit Crispus, ut istud est Caesar. iv. Gall. cap. 11. *juvenis, quibus maxime Gallia deleclatur, quoque impenso parat praevia, si nempe propriam notionem species; aut vox comparato intrusa est a veteri quodam Glossario.* Optimi enim jam Codd. habent: sed in Basil. r. tamen legitur: *exercitus magno comparato*, & in Fabric. 2. *sed congregato magno exercitu*, atque is quidem conjecturam meam valde firmat. Neque exercitus bellum gerere haud Latinum, ubi cum supra positum est, & praeterea Noster Catilin. cap. lvii. num. 4. dixerit: *Antonianus magno exercitu locis acquiribus expeditis sequebatur*, ibi vide, adde Eod. cap. cx. nu. 2. Guelf. 7. cum exercitu comparato bellum

8 aperte totius Numidiae imperium petera. Ceterum, qua pergebat, urbis, agros vastare, praedas agere; suis animum, terrorem hostibus augere.

C A P. XXI.

xlv.

1 A Dherbal ubi intellegit, eo processum, uti regnum aut relinquendum esset, aut armis retinendum; necessario copias parat & Jugurthae obvius procedit. Interim haud longe a mari, prope Cirtam oppidum utriusque confedit exercitus: & quia die extreme

gerere coepit. Ne tamen quid mutes, vide notam ad cap. xxi. num. 3.

TOTIUS NUMIDIAE IMPERIUM PET. STRUV. & GUELF. 4. *totius imperium Numidiae.* & inter duos etiam Genitivus haud raro aliquid interponitur. vide notam ad Cat. c. li. nu. 33. *Sed ea res magnae incitionis clavis fuit.*

8. QUA PERGERAT. GUELF. 10. & URATISL. 3. *qua parte pergebat.* Sed vide cap. xviii. num. 2. DIELYSII. c. xvi. *Ceterum, qua pergebat, agri referti jugi pace de praedatis.*

PRAEAS AGERE. Proprie de illa praeda dicitur, quae potest *agi* & *incedere*, ut sunt pecora, mancipia, captivi. De reliqua dicunt *ferre*, unde usitata illa *agere* & *ferre* hostilia. infra c. xlv. extr. *agros vastare, villas expugnare*, pecoris & mancipiorum praedas *certantes* agere. Livius xxiv. c. x. *Caudinus Samnis periculum devotissimas: perussit late agris, praedae periculum hominumque aelae, oppida vi capta cet.* Ovid. v. Trist. eleg. x. v. 19. *Cum minime credas, ut aures, densissimus hostis Advolat* & Praedam *vix bene visus* agit.

HOSTIBUS TERROREM AUGERE. Academ. solus hic nobis numeros Sallustianos servavit, scribitque: *suis animum, terrorem hostibus augere.* Sic supra c. x. n. 3. *que tibi propinqui genere, beneficio meo fratres sunt.* Sic c. vii. n. 5. *Sed plura* Cat. c. li. nu. 2. & c. ix. nu. 1.

CAP. XXI. L'UNI INTELLIGIT EO PROCESSUM. Fabric. 1. Basil. 1. Gueff. 4. Senat. 1. ubi intellegit. *mox Senat. 2. derelinquendum.* Gu. 9. *an armis retinendum.*

NECESSARIO COPIAS PARAT. Senat. 1. *antequam scalpellum pateretur, habuisse videtur: necessarias copias parat* & simile quid litura prodit in Struviano. Sed nisi malis illud *necessario* abicere, immutandum non est. Alterum enim propterea audire posset, quod in superioribus jam declaratum est, Adherbalem

necessario arma sumisse; Verum tamen tum alii, tum Crispus hoc genus perspicuitatis narrationum seclari solent, quod ex Catilin. cap. xxxv. num. & supra cap. xix. num. 5. ab illis locis patebit. infra processu scribunt Ecard. Gueff. 3. & 11.

2. HAUD LONGE A MARI PROPE CIRTAM. Non vidit Cl. Gisb. Cuperus ad Lactant. de mort. persec. cap. xlv. quomodo haec conciliari queant cum Strabone & Mela, qui Cirtam oppidum *procula a mari* ponunt. Dicas autem concessisse utrumque exerditum inter mare & Cirtam: atque potestum concessisse haud longe a mari, atque etiam haud longe ab Cirta. & huiusmodi quidem oppidi a mari distantiam innuere voluit Mela cum scripsit eam esse *procul a mari sitam*. Neque vero Particulae illae *procul, longe, post, ante* sensu semper strictissimo accipiendae sunt: quod nemini ignotum, & nos alibi adnotavimus. Sic infra cap. xlvii. num. 1. *Erat haud longe ab eo itinere.* cap. lv. num. 6. *Dudum locis haud longe inter se castra faciebant.* Catilin. cap. lvii. num. 4. Neque tamen Antoninus *longe aberat*, consule Serv. ad v. Aeneid. vers. 124. & vi. v. 10. de particulis temporum idem notavit Bernegger. ad Justin. xxviii. cap. viii. 6. Freinsheim. & Ducker. ad Flor. l. cap. xli. n. 8. *Cirtam*, quae postea *Constantina* dicta est, bene describit Cellar. iv. cap. v. pag. 173. Frequens ejus mentio, etiam in Pandectis, adde Auct. de B. Afric. cap. xxv. de verbo *confedit* dixi ad Cat. c. lvii. num. 3. Remens. 2. *Interea* habet, pro *interim*. Ordinem, quem Hackiana innoxit: *utrinque confedit exercitus*, Fabric. 1. tuetur: quomodo Cat. c. xxxvii. num. 9. Ceteri omnes cum Grutero & Old. vertunt *utrinque exercitus confedit*.

ET QUA DIEI EXTREMUM ERAT. Acad. Fabric. 2. Gueff. 3. *extremum diem.* Sed Uratisl. 1. a prima manu: *Et quia die extremum erat*, idque

tremum erat, praelium non inceptum. ubi plerumque noctis processit, obscuro etiam tum lumine, milites Jugurthini, signo dato, castra hostium invadunt; semisomnos partim, alios arma sumentes fugant funduntque: Adherbal cum paucis equitibus Cirtam profugit, & ni multitudo togatorum fuisset, quae Numidas insequentes moenibus prohibuit, uno die inter duos reges coeptum atque patratum

idque pluribus defendimus infra ad c. lxi. num. 3. *Et jam die vester erat.*

SED UBI PLERUMQUE NOCTIS PROGRESSIT. Eecard. omittit adverbium *Sed*, eleganter & apte huic orationi. vide de hac Ellipsi supra c. num. 4. & Cat. c. xviii. extr. infra cap. xxi. n. 24. Non peculiaris acervi solus est. — Hosti acervorum prodita sententia auctoritas. cap. xxxiii. extr. Non sociis saluti fore; se suaque spes consuetum. ibi adhuc legebatur, *sed se* cet. cap. lxxxv. num. 43. illis nihil obest; reip. innoxiae cladi sunt; sic omnes edd. cap. cxi. nult. S. P. Q. R. non in gratia habituros; faciendum aliquid cet. adde supra c. v. num. 5. cap. i. num. 4. Cat. c. lxi. num. 29. processu est abiit, exactum est plerumque noctis. Sic infra c. lxi. num. 2. itaque multum diei processerat. c. cix. num. 4. *Sed ubi plerumque noctis processit.* Cic. xi. epist. xxv. extr. altera jam pagella procedit. unde vides quomodo proprie sit accipiendum. Sed Gifanui ad Lucret. pag. 404. & 405. pro accipit in hac compositione pro ab, procul. Contra ite, abire, meare, decedere, & similia multa de die & nocte dicuntur. Plautus Bacch. A. v. Sc. ii. v. 85. it dies, ite intro accubimus. Noster etiam infra c. xcix. n. t. ubi lux adventabat. Virg. iii. Aen. v. 336. Janique dies, atqueque dies processit. i. e. exiit est, inquit Servius. Id. vi. v. 539. Nox tuit, ubi & iuninet, & finiet illi Grammatico notare potest. Denique & via, iter, progressus eo pacto usurpantur. Propert. iii. eleg. xviii. Phebe, morante contrabe lucis iter.

OBSCURO ETIAM TUM LUMINE. Lumine diei. D. 35. i. cap. ext. evagatione aeris erectum lumen. Noster iv. Hist. lunae etiam incerto. infra c. xxxviii. num. 4. coelum nocte atque nubibus obscuratum.

MILITES JUGURTHINI. Acad. & Struv. milites Jugurthae. alterum habes iterum infra c. lvi. num. 6.

FUGANT FUNDUNTQUE. Hoc funduntque non legitur in Eecardiano. perpetrant, fugant, quos in fugam pepulerunt; fundunt, quos fecerunt atque projiciunt. cap. lvi. num. 3. *Et eos maxima vi cadere, fundere atque fugare.*

NI MULTITUDO TOGATORUM FUSET. Academ. n. m. fuisset togatorum. Senat. 2. & Heutl. esset. Togator Glossa Acad. explicat mediocriter; at Guelf. i. haec adpicta sunt: Toga dicitur esse vestis ad pedes usque perveniens, quae etiam talaris dicitur: quia ubi sunt Romani semper patet, & dicuntur togati, quasi pacifici. Sed Salustius togatos intelligit Romanos, qui negotiandi itinere causa multi erant in oppidis Africae, vide c. xlvii. nult. Et Romani proprie togati vocantur, ut in illo Virgilio i. Aeneid. & apud Suetonium gentemque togatas, adde Caesar. vii. Gall. c. lv. de B. Afric. c. xxxvi. Prudent. Passio. ii. v. 9. Haec sola decet gloria Urbis togatae insignibus. xlv. v. 56. Urbis colendus quae dedit togatae.

MOENIBUS PROHIBUIT. Struv. Franc. Guelf. 9. 10. & 11. a moenibus. Sed Cat. c. xxxviii. n. 3. in illi janua prohiberi. Justin. xiv. cap. v. 11. 9. cum prohiberi finibus coepisset. At Eecard. omisit nomen moenibus, ut intelligendum esset Cirta. qualequid notamus infra c. xxxiii. n. i. ubi Cirtam armis expugnare non potest, vallio atque fossa moenia circumdat. ubi quidam qd moenia non habent, idque ab libaritis intrusum esse, censuit Cl. Iselius.

COEPTUM ATQUE PATRATUM BELLUM FORET. Hoc positu Balz. i. Franc. & Struv. ex nostris, cum Gruteriana. Ceteri foret bellum. Fabric. 2. & Inert. i. bellum coept. a. p. foret. Academ. Inert. 2. Franc. & Guelf. 3. inceptum. Fallo, & contra Florum i. c. xl. extr. intra quondam dies coeptum peractumque bellum; & Tacit. xii. Ann. c. xvi. extr. At si praelium non diremisset, coepa patratque evagatione eundem intra diem foret. Guelf. 10. juratum. Patrare est pericere, ut Cat. c. xviii. num. 9. faciunt patratum. In Legg. xii. Tabb. Fenus iurgia amovenio, eosque in facinus, operibus patratu, habento. & sic passim. Probavit etiam Jo. Durant. Caesellus i. Var. cap. x. Docet Quinchil. viii. cap. iii. fuisse, qui hanc phrasin patrare bellum riderent in Sallustio ut obscaenam: Scilicet quia bellum pro pugnare, aut re grata & certamine Venero, & patrare pro conficere, sensu turpiculo, posse accipi. Sed bene defendit Crispum Cl. Bur-

3 tum bellum foret. Igitur Jugurtha oppidum circumfedit, vineis turribusque & machinis omnium generum expugnare adgreditur: maxime festinans tempus legatorum antecapere, quos, ante prae-

Burmans ad L. c. quem scribere nolo. Utiur eadem Tacitus atque Velleius haud raro. Quod vero Sallustius maxime in reprehensionem incidit, factum forte est propter nexum verborum: *uno die coeptum* cet. & quod is quidem in ore & manibus elegantium hominum esset. Ex familiaribus enim scriptoribus, carminibus, epistolis cet. hodieque homines dictiones mutuuntur, & pro libidine sua rebus aptant; quae postea paulatim in sensum deteriores abeunt, & per se honesta, castis tamen virtutibus propter usum sordere solent.

3. VINEIS. *Vinea* est machina militaris lignis tecto quodam iunctis inter se constants, lateribus vimine munitis, sub quibus milites aut tutius administrarent, aut etiam, ferentes ista ligna, ad muros procedant. Ligna priora viri staturam & dimidium longa; posteriora desinebant in viri tantum staturam; ut tecto & plateis nostris haud fuerit absimilis, atque alterum quidem genus, recte dicatur *Strim-Dach*. eam paucis, sed elarius quam hoc loco, cognoscat ex c. xxxvii. extr. xcii. Latius descripsit Vegetius iv. cap. xv. & ex Hetone Lipsius i. Poliorcet. Dialog. vii.

TURRIBUSQUE. *Turres* exstruebant oppugnantes ex trabibus & tabulis, frontibus ferro, aut centomis & eoribus circumdatis, quae altitudinem murorum aequarent aut excederent, ut defensores inde oppugnant, & suos administrantes ita tuerentur. ambulatoriae saepe, saepe fixae. Lipsius ii. Poliorcet. Dial. xv. Stewechius ad Veget. iv. c. xvii. ubi & figuras earum adjecit, infra c. xxxiii. nulli.

ET MACHINIS OMNIUM GENERUM. Remens. i. *turribus, machinis o. g.* Sed illud Sallustianum. De omni genere machinarum bellicarum consule diligentissimos viros modo laudatos. Ballistas, Muculos, Arietem & multa praeterea in usu fuisse, notum est. Nominat quaedam simul Livius xxvi. cap. xlvii. *Cypus & adparatus ingens belli, catapultae maxime formae* — *Lallitae majores & minores* — *scorpium maximae minisque & armoium selenisque ingens numerus*. Idem xxiv. c. xix. *Vineae inde omniaque alia operum machinationumque genera cum advenirent*. xxvi. cap. xlvii. *quia & tormenta machinaeque omni generis in navibus erant*.

EXPUGNARE ADGREDITUR. Gueff. io. egredi-

tur. Uratilis. a. *pugnare*. Gueff. 7. *oppidum expugnare*; 9. *expugnare coepit adgredieretur*.

TEMPUS LEGAT. ANTECAPERE. De hoc verbo vide notam ad Catilin. cap. xxxii. num. 2. *tempus legatarum antecapit*, qui prius expugnat, quam legati Romam profecti cum Romanis redire possunt. adde supra cap. 12. numer. 2.

ANTE PRAELIUM FACTUM. Academ. *ante factum praelium*. Num & hic factum abundat? Non. videtur. Catilin. cap. lxi. num. 1. *confesso praelio* maluit, quam *post praelium*: & c. xi. num. 3. *animus ausus est facinus incipere*; c. xxv. num. 2. *qui postea princeps fuit belli faciendi*. & sic supra cap. xx. num. 6. *magna exercitu comparato bellum gerere coepit*. infra cap. xxi. nulli. *de praelio facto andebatur*. Saepius ita Caesar.

AB ADHERBALE ROMAM. Gueff. ii. ad *Adherbale*; 10. *Adherbale*; 10. *Adherbale*; 10. *Adherbale*, sine Praepositione, quam etiam omittit Gueff. 4. & Fabric. i. scribuntque *Adherbale Romam missus*: & sic etiam Regius apud Waffium. Idem supra adnotavimus, & multae sunt huiusmodi dictiones, ut Justin. i. cap. ii. num. 8. *Non contenta adquisito viro terminos tueri*; Horat. Epod. xvi. v. 8. *Parentibus abominatus Hannibal*: Sed ista Grammatici pro dandi Casibus habent. Non possunt illud Fiori i. c. l. Marte *genius* & Rhea Silvia? quomodo Noster in Fragment. in Epistola Mithrid. scripsit. Sicuti autem neque hoc tibisatisfaciat, sic & similitudinem syllabarum in *ab Adherbale* causam huius diversitatis fuisse, dicere posses.

ROMAM MISSOS. Fabricianus i. & quidam alii eum verborum ordinem habent, quem nos secuti sumus, & jam ab Hackiana in edd. aliquot lectus est. Eum nos praetulimus non quia *Romam missus* aliquam in enunciatione difficultatem habet; quippe quam sustulimus ad Cat. cap. vii. num. 4. EXCURSU II. num. 4. Sed quod Sallustius terminum ad quem primo loco eleganter poneret solent. vide ad Cat. cap. xxvi. num. 4. Interim Gueff. ii. non habet vocem *Romam*, quae & in uno Waffii desiderabatur. ii vero paulo insensitorem in exemplaribus forsitan apprehenderint, quam mihi suggestit Falcie. a. ubi legitur: *ab Adherbale Romae missus andeverat. Romae mittite, ut in Senatu perducere, in conspectu venire,*
domi

praelium factum, Romam Adherbale missos audiverat. Sed postquam Senatus de bello eorum accepit, (tres adolescentes) in Africam legantur, qui ambo reges adeant, Senatus populi que Romani verbis nuncient, *Velle & censere, eos ab armis discedere: de controversiis*

domi venire, huius cadere. Isidor. Orig. vi. c.v. Romae primus librorum copiam advenit Annulus Paullos. Julius Obsequens c. civ. Ne summae Romae reverteretur. vide hos & alia apud Muncker. ad Hygin. Fab. cviii. Neque ego cum Oudendorpio ad Obsequens. c. xcvii. eius tantum saeculi latinatatem dixerim; cum & vetustissimi motum & quietem, contravulgares regulas, confundant. vide nos ad Catil. c. xxi. num. 3. Quid? quod ita apud Ciceronem xiii. epist. lxxii. n. 1. ex vetustissimo libro ediderit Victorius: Gratulor tibi, quod ex provincia saluum te ad tuos recepisti, intolunsi fama & republica. Quod si Romae: te vidissem, coramque gratias egissem. ubi nihil commodius, quam Romae te recepisses intelligi, nuper admonui. adde infra c. xxviii. n. 2. Audieras scripti cum Grutero. Incert. 1. Struv. Vinar. 2. Acad. audieras. & sic Fabric. 1. sed eadem manus, eadem sepius u supra posuit.

4. DE BELLO EORUM ACCEPIT. Academ. auduit, quod monacho dignum. & sic aberratum supra c. xx. num. 1. eorum non vultur in Guelf. 3. & qui deleverit, ei non multum refragatur.

TRES ADOLESCENTES IN A. LEGANTUR. Guelf. 1. legantur; 9. legatos. Adolescentes quomodo intelligendum, ex Cat. c. xxxviii. n. 1. patebit. Ecard. tamen vocem *adoloscentes* non, nisi in spatio interlineari, ostendit: & ex c. xxv. n. 4. ab sciolis hic effectum esse, diceret, adeoque haud invito Sallustio eam, & vocem *res* expellere liceret. Fuere enim, qui exultarent, *sepantur, qui nuncient*, dici non posse, nisi simul declararetur qui, & quot fuerint missi. Geminum errorem indicavimus &, quae fess nostra, emendavimus Cat. c. xxxii. n. 3. ubi vide.

QUI AMBOS REGES ADEANT. Guelf. 4. a prima manu: qui ambo reges adeant. Recte ambo, pro ambo: uti duo pro duas, & vetulte, ut notavit Servius. Silius xvii. v. 427. *Archevorum Rullus, Tenevum Norbanus*. & ambo Mantua labenti genitrix dimiserat aevo. ubi vide Drackenborchum. Liv. xxv. c. viii. Ambo mihi consules & universum senatum inveni videt. adde Muncker. ad Hygin. Astron. cap. vii. Cic. v. ep. viii. n. 11. quos quidem ego ambo noce diligo. Ovid. vii. Metam. v. 792. *Scilicet invictos ambo certamine cunctus Esse Deus*

vultis. cum nota Heinssii. quem etiam vide ad Trist. eleg. x. v. 81. Ita infra c. xxviii. num. 1. duo, pro duas, ex duobus scriptis revocavimus.

S. P. Q. R. VERBIS NUNCIENT. Ecard. & Rem. 1. *Senatus populi R. Fabric. 1. senatusque populi R. Academ. populi R. verbi; Vinar. 2. Senatusque & populi R. Uratilis. 1. & 2. Senatus. 1. & Guelf. 11. Senatus & populi R.* quod alibi restituvimus. vide infra c. civ. n. 5. Uratilis. 2. *nunciant; Guelf. 10. verbum nunciant; 9. & Vinar. 2. verba nunciant. Verbis* alicuius *nunciant* dicuntur, qui verba referunt. c. xxv. extr. *Et quoniam senati verbis graves minae nunciabatur.* Plaut. Milit. Acl. iii. Sc. iii. v. 38. *Anulum, Quem ego militi darem tuis verbis.* A. iv. Sc. iv. v. 42. *Hinc venio & matris verbis Philocomasium arcesse.* Cic. x. ep. vi. princ. *Caninius nosse me tuis verbis admonuit.* Livius vi. c. xvii. *Denunciatum senatus verbis, facesserent ex urbe.*

VELLE ET CENSERE. Remens. 1. *Senatus velle & censere*, male. ista vox & *populusque R.* exaudiendae sunt, ut Cat. l. n. 3. *Velle* proprie populus dicebatur, vide infra c. xl. n. 3. *Censere* Senatus. Sed illud etiam, etsi raro, de Senatu dicitur. adi Brillon. 11. Florin. pag. 194. *Struv. velle, censere*. quod placuit Coletio.

DE CONTROVERSIIS SUIS — DISCEPTARE. Haec omnia olim non legebantur in Sallustio, nec sunt in edd. Hackiana, Crispini & adhaerentibus istis: neque in Basil. 1. Fabricianis, Incertis, Remensibus, Senat. 1. Uratiliensisibus, Guelferbb. Primus Cypr. Poppa ex membranis restituit, quem secutus est Gruterus: agnoscit etiam eruditiss. Brisslonius. Leguntur certe in contextu Vinar. 2. Senat. 2. Heull. & Franc. atque in margine Guelf. 3. Struv. & Academici. Similitudo verborum *discedere & disceptare* in causa fuit, ut ab antiquis libris exciderint. Eodem modo Caesar. iii. Civil. cap. cvii. *ostendit sibi placere, regem Ptolemaeum atque sororem ejus Cleopatrae exercitus, quas habere, dimittere; & de controversiis jure apud se parvis, quam inter se armis disceptare.* Auctor viii. de B. Gall. extremo: *quod sibi spes aliqua relinqueretur jure potius disceptandi, quam belli gerendi.* Thucydides l. cap. xxxiv. *τολινυ μαιον, & οφην, οφην*.

versis suis jure potius, quam bello disceptare: ita seque illisque dignum fore.

C A P. XXII.

XXV

1 **L**egati in Africam maturantes veniunt, eo magis, quod Romae, dum proficisci parant, de praelio facto & oppugnatione Cirtae tac audiebatur. sed is rumor clemens erat. Quorum Jugurtha accepta

ἡρώδης ad ἐλπίδα μισοῦ. Livius XXXVIII. c. XXXVIII. *Conversas inter se jure ad iudicio disceptant: aut, si utrique placebit, bello.*

ITA SEQUE ILLISQUE. Fabric. 1. Academ. Franc. Guelf. 3. & 11. itaque. Ita ex Formula, & refertur ad Verba ipsa, non ad Nomina: quo nexu saepissime pro id ponitur. vide Cic. XII. ep. XLII. n. 4. Guelf. 11. *se illisque*; 9. *seque illis*, vide Cat. c. IX. n. 3. Guelf. 10. *ita, uti sed dignum esse*. Quos Codd. consulerit bonus ille Vir, qui in MSS. esse *seque illisque*, scripsit, & ita etiam in sua ed. perquam temere expressit, menseire fateor: nullo consulsisse, certo scio, & ed. Amstelodamensem Junstonio-Waersbergianam Ann. 1675. illi pro MS. fuisse, res docet. neque quod de Bongarsio adlevit, compertum habeo: nam in Berneggeri, Graevii, Gronovii edd. Bongarsius ad Justin. IV. c. v. n. 2. non de *illisque*, sed de verbo esse aliquid contra edd. adtulit, quod max videbimus. Sed cum illo pugnare supervacuum est, qui nec istum, nec animi. Rivii, Gruteri, Waffii, nostri omnes *illisque*.

DIGNUM ESSE. Sic Graeci ἄξιον, & Cicero dignum populo R. adde Cat. c. II. n. 6. Bongarsius L. c. *dignum fore*, & sic apud nos Eccard. Guelf. 3. & Fabric. 2. Sed Gruterus mallet utrumque deleri.

CAP. XXII. 1. MATURANTES VENIUNT. qui maturarent iter suum, c. LI. n. 5. *adsummen festinans pergit*, c. CI. n. 1. *sumus undique speculatores citi se offendant*. Cat. c. LXX. n. 6. *Manlius & Paullianus in praeis pugnantes cadunt*. Supra c. XII. nu. 5. *reperitur occultans sese iniquo mulieris antillis*. adde Perizon. ad Sanch. III. Minerv. c. X. Eccard. *Legati Africam maturantes veniunt*, ut infra Siciliam, pro in Siciliam, c. XXVIII. n. 6.

EO MAGIS. Guelf. 10. *eo magis maturant*; Franc. *eo m. maturabant*, ex Glossa vide c. IV. num. 1. Academ. *eoque magis*; Fabric. 1. *eo magisque*.

DUM PROFICISCI PARANT. Senat. 2. & Heuff. *proficisci dum parant*; Academ. *quod dum Romae p. p.* Guelf. 3. *dum proficisci cupiunt*, quod ut quidem interpretatio est. Cat. c. XLVI. n. 3. *in Apuliam proficisci parabat*. Supra c. XIII. n. 2. *Namidiis imperare parat*; n. 3. *parabat armis contendere*. Sulpic. Sev. Dial. I. c. I. *navium onerarium offendi, quae cum mercibus Narbonam petenti, subire parabat*. C. Nepos Datam. c. IV. n. 1. *Hic cum Aegyptum proficisci pararet*. Fabric. 1. *dum prof. parent*, quod *ἐπιδραῖον*, ut docuit Gronovius ad Livium. Incert. 2. *elegant ter omittit Romae*.

ET OPPUGNATIONE CIRTAE AUD. Et deficit in Guelf. II. Contra Academ. *de oppugnatione*. Guelf. 4. *audidatur*, ut Cat. c. LXXI. n. 8. *reperibant*, ubi vide.

RUMOR CLEMENS FRAT. Guelf. II. *Sed his minor erat clemens*. Vinat. 2. Senat. 2. Struv. Acad. Guelf. 7. 9. & 10. *Sed is r. demens erat*. Scribarum error est, qui *el* & *d* passim confundunt, ut infra c. XCI. n. 4. *praecleari, pro praedari*. Adnotavit istud jam Leopardus X. Enendat. c. XXV. Guelf. 2. *Sed is rumor non nimis clemens erat*. Vides, ut interpretari voluerit istud clemente, Priscianum exscribens XVIII. p. 1202. *Clemente dicitur rumor*, quando rem non exaggerat, infra atrocitatem rei est, & levibus initis oritur. Atque eleganter Apuleius: *clemente morsa rosa labella vellit*. sic ille saepe, ut *clemente ventus*, *clemente flammis*, vide v. Metam. p. 162. Apolog. p. 289. cum Catullo Carm. LXIV. v. 272. Tacit. Germ. c. 1. *Dauidius molli & clementer edito monti Abnoab jugo effusus*. Ita & rumor iustior: itenque Lucret. IV. v. 1125. *Languent officia atque aegrotat fama vacillans*. Comparant recte Nostrium cum Q. Septimio IV. c. X. Cl. Obrechtus & Vindingius; *Namque antea tumorem proditoris ovium clementer per exitium in verum transierant*.

2. ACCEPTA ORATIONE RESPONDIT. Guelf. 10. *accepta legatione*; Basil. 1. Fabric. 2. & Senat. 1. *accepta ratione*. Caelar v. Gall. cap. 1. *Accepta ratio-*

accepta oratione respondit : *Sibi neque majus quidquam , neque carius auctoritate Senati : ab adolescentia ita enisum , uti ab optimo quoque probaretur : virtute , non malitia P. Scipioni , summo viro , placuisse : ob eandem artem ab Micipsa , non penuria liberorum , in regnum adoptatum : Ceterum quo plura bene atque strenue fecisset , eo animum suum injuriarum minus tolerare : Adberbalem dolis vitae suae insidiarum ; 4 quod*

ratione eorum , Caesar obsides imperat. ubi item Madr. Valesius & Valesius & Jo. Davisius malent : *accepta ratione*. paulo melius , quam hoc loco , qui in vulgatis sanus est. *Academ. oratione accepta*, quem non probo.

SIBI NEQUE MAJUS QUIDQUAM. Guelf. 11. *neque majus , neque carius quidquam*. Senat. 2. & Heulst. *neque majus sibi quidquam , neque c.* *Academ. omittit quidquam.* & quamvis cum aliis Vellej. it. c. liti. retineat : *neque prius , neque antiquius quidquam habuit* : sunt tamen & alii , qui omittant in his formulis. vide ad Cat. c. xxxvi. EXT.

AUCTORITATE SENATI. Sic Gruterus cum Guelf. it. qui Verbum esse fideliter expungit , quod ceteris omnibus adhaeret , sed alio atque alio loco. Fabric. 1. & Incert. 1. *neque carius esse auctoritate Senati*. Guelf. 4. *auctoritate*, quomodo actor & auctor c. 1. n. 4.

AN ADOLESCENTIA SUA. Testatur Gruterus in MSS. & edd. vet. non esse Pronomen ; nec est in nostris , nominatim Fabricianis , Basil. t. Remensis , Incertis , Uratilis. 2. Vinar. 2. Acad. Struv. Franc. Eccard. Guelf. 2. 7. 10. 12. Senatoris , Heulst. ique , inquam , omnes non agnoscunt : neque edd. Venetae , Gryphiana , aliae. At Gruterus prae festinatione retinuit , Vassius scordia. Non habet , quod hic agat , magis , quam Cat. c. xxxi. n. 7. *ea familia ortum , ita ab adolescentia vitam instituisse , ut omnia bona in spe haberet*, plura Eod. c. xxxv. n. 1. vide & supra c. iv. n. 1. Ex priori simul loco cognosces , vel contra Codd. expungendum esse sequens proxime *se* , quod in quibusdam locum mutat. Uratilis. 2. *se ita nifam*. Incert. 1. Guelf. 7. & it. *enixon* : quomodo legit Vossius iii. de Analog. c. xxxi. nos cum veritissimis enisum tenemus. Vinar. 2. *uti*, non ut.

P. SCIPIONI , SUMMO VIRO , PLACUISSE. Adpositio illa , *summo viro* , non fuit in Fabric. 1. neque causam video , cur omisa fuerit a librario. Magna praeterea laus est *P. Scipioni* placuisse , nec opus erat ejus laudes isto addimento Romanorum legatis in memoriam revocare , qui Romanorum omnium virtute & gloria primus erat , ut breviter eum deprae-

cat Eutropius iii. c. ix. & in magnis nominibus ipsa nomina laudis sunt , quod de Cicero ne in eloquentia sacrum Quinctilianus docuit. Meo itaque iudicio cum egregio illo Codice inducenda erunt , quae neque consuetudo Salustii bene patitur. vide supra c. iv. num. 5. Catil. cap. xvii. num. 4. Quod ambiguum hic iterum , pro more suo , Glareanus sentit , nulum est. *virtute enim & malitia omnino ad placuisse pertinent* , hoc est *ob virtutem* , & c. ut bene mox *ob eandem artem* . Sic autem ea simul incedunt , ut *per vim & insidias* , aliaque plura. vide cap. vii. num. 1. Cat. c. ix. num. 1. Vinar. 2. & Struv. *Ob eandem artem* ; *Academ. Micipsa* , sine Praepositione , uti xxxi. num. 3. Guelf. 9. a prima manu : *ab Micipsa* , quam compositionem passim defendit Cellarius , Vir , ut in aliis , sic in his minutis accuratus.

IN REGNUM ADOPTATUM ESSE. Guelf. 4. *adoptandum esse* ; idemque & 10. cum Vinar. 2. Uratilis. 3. Acad. Struv. Incert. 2. & Franc. *in regno* : de qua structura modo diximus c. xxi. num. 3. Fabric. 2. *adoptatum fuisse*. Expungent mecum Substantivum Verbum , qui latine sciunt & Crispum norunt. Ceteros nihil moror. add. Catil. cap. xi. num. 4. & xlvii. num. 2.

3. QUO PLURA BENE ATQUE STRENUIT. Senat. Rem. Fabric. Uratilis. primi , Acad. Struv. Incertis , Franc. Eccard. Guelf. 1. 2. 3. & it. *quod* , & utrum praefendum sit , deliberare licet. Guelf. 11. *bene ac strenue* ; Fabric. 2. *bene & strenue*. Cic. xii. ep. xxiii. n. 1. *quo tua major dignitas est* , eo , *quae tibi acciderunt , minas ferenda*. Putavit autem Jugurtha viro indignum esse , impare injuriarum accessisse. vide infra c. xxx. n. 10. Fabric. 2. *injuriarum* ; Eccard. *injuria* ; Struv. *posse tolerare*.

4. EJUS scelere ORTIVAE REE. Ilud ejus scelere quidem in Fabricianis , Basil. 1. Struv. Incertis , Senat. 1. Vinar. 2. Guelf. 7. 2. & 9. sed *scelere ejus* ponunt. Sed uti nos cum edd. quibusdam scriptimus , id significantis est. Catil. c. xxxiii. n. 2. & c. l. n. 1. Vinar. 2. *obortum esse hum*. Tyro apud Gellium vii. c. v. *Summa enim professe stultitiae est*, non ire obviam *sceleribus*

quod ubi comperisset, sceleri obviam isse: populum Romanum neque re-
fle, neque pro bono facturum, si ab jure gentium sese prohibuerint :
5 postremo de omnibus rebus legatos Romam brevi missurum. Ita ut-
rique digrediuntur. Adherbalis adpellandi copia non fuit.

CAP.

levis cogitatis, sed manere opperiri. quod
Justin. xvi. c. 1. n. 10. est occupare insidias, ubi
jam Crispi & Gellii loca, item Thucyd. 1. c. vii.
adduxit Berneggerus. adde Tacit. ii. c. 13v. He-
rodot. iv. c. 1v.

NEQUE RECTE, NEQUE PRO BONO FACTU-
RUM. Uratist. 2. bona facturum. Multa hic I.
Wasse de pro sano, pro vano, pro Philosopho,
quae tamen non huius locis, sed ad c. xcviii.
n. 6. quod non fugerint, pro victoribus agere
& ea quidem iam praeceperat Hottomann. ad
Caesar. v. Gall. c. vii. Gronov. ad Liv. 1. c.
xvi. Heinssius ad Ovid. Heroid. Epist. iii. v.
98. Hic vero pro bono est bonum, bene factu-
rum, ut recte: & jugantur ista, quomodo a-
libi jus & bonum; verum & bonum; nequum
& bonum. Sic Cat. c. xv. n. 2. pro certo ere-
ditur. ii. de Rep. Ord. Namque mihi pro vero
constat, omnino mortalium vitam divinum numi-
ne invisi. Curt. vii. c. 1. n. 6. Eundem con-
juncte cum Pasiphaia pro composito fuit. Tacit.
Agric. cap. xxx. n. 4. atque omne ignotum pro
magnifico est. Comparat Marcellus cum Suet.
Tito cap. vii. At illi ea fama pro bono esset,
conversaque est in maximas laudes.

AB JURE GENTIUM SESE PROMISSURUS, Jus
gentium, quod gentes omnes pro iusto habent,
nempe vindicare injurias. Tacit. i. Ann. c. xlii.
Hylum quoque jus, sacra legationis, Et fas
gentium impis. Lucanus 2. sed neque jus
mundi valuit; neque foedera fœdula Gentibus.
Herodian. iv. c. v. n. 11. ἀντιδιδόναι τὴν ἀντι-
προσδοκίαν, ἢ μὲν ΔΙΚΑΙΟΝ, ἀντὶ δὲ ΣΤ-
ΝΗΘΕΣ. C. Nepos Themist. cap. vii. quod
communis jure gentium facere possent. Istam sui
defensionem Cicero v. de Finib. cap. ix. recte
dixit esse Jura Naturae; neque enim Jura i-
sta, nisi considerationis modo, diversa sunt,
lege etiam Rachelium Prolegom. in Cic. Of-
fic. §. 16. seqq. Fabric. t. sincere prohibuerint;
in aliis duobus postrema syllaba in linura cu-
bat. Verum illud. vide c. xxviii. num. 2. &
Cat. c. xliii. n. 1. & c. xlviii. n. 1.

LEGATOS ROMAM BREVI MISSURUM. Acad.

brevi dixit missurum. Uratist. 1. 2. & Vinar. 2.
missurum brevi. Romanus ab uno Wasse, nec
eo opus est, inquit V. Cl.

5. ITA UTRIQUE DIGREDIUNTUR. Fabric. 1.
Struv. Incert. 2. Franc. Guell. g. & v. Itaque
utrique. Academ. Ita utrique legati digredien-
tine, qui talis est. Primum quod non constet,
duos tantum fuisse legatos; deinde quod, si
fuerint, utrique potius discesserint; denique, quod
non de solis legatis intelligenda est dictio: Ju-
guria enim & legati digrediuntur, & eo si-
gnificatu utrique dicere solent. Supra c. xiii.
n. 8. die consilium senatus utrique datur, 1.
Adherbali & Jugurthae legatis, & de iisdem c.
xv. n. 2. Dein utrique curia conveniunt. c. xviii.
n. 12. Deinde utrique alteri fieri, 1. colonia &
metropolis Numidarum.

ADHERBALIS ADPELLANDI C. N. F. URATIST. 2.
Struv. & Incert. 2. Adherbali, qui ceperunt
Adherbali non fuit copia adpellandi legatos. Sed
Sallustius Verbo Gerundi, ut quidem Gramma-
tici putant, Participium praeferre solet. vide Cat.
c. xxi. n. 2. Cic. ii. ep. iv. extr. iii. ep. 3. n. 14. atque
id quidem proprie: si Gerundi Verbum notat offi-
cium aut debitum, quod quidam importune docue-
runt, non tamen sine causa, si adpellationis origi-
nem veteresque magistros consulas. Sed omnis
illa doctrina de differentia inter Gerund. & Par-
ticip. est frustranea, neque umquam idoneis scrip-
toribus servata; & melius faceret, si unum
tantum Participium agnoscerent, cuius Neutrum,
ut aliorum Adjektivorum, Substantive, ut ajunt,
significat, adcoque illud Gerundi est. Agnove-
runt illud Scloppius Paradox. Litter. Ep. ii. Pe-
rizonius ad Sanct. 1. c. xv. ex parte Laur. Valli
alique. Igitur Adherbali ex usu Sallustii melius
est; nisi forte Adherbali pro secundo Casu habere
velis, ut Ulyssi, Perfi, Chremi, Themistocli; pro
Themistocli, reliqua, de quo inclinavi infra ad 1.
Hic, haud longe a princip. ad bellum Perfi
Macedoniam, quod cur mihi non probetur,
facile per te videas, adpellare, pro convenire
colloqui cum quodam, habes etiam Cat. cap.
xvii. num. 1.

CAP.

C A P. XXIII.

Jugurtha ubi eos Africâ decessisse ratus est, neque propter loci naturam Cirtam armis expugnare potest; vallo atque fossa moenia circumdat, turris exstruit, easque praefidiis firmat: praeterea dies, noctes aut per vim, aut dolis tentare, defensoribus moenium praemia modo, modo formidinem ostentare, suos hortando ad vir-

CAP. XXIII. 1. EOS AFRICA DECESSISSE. Urtislaevenses, Vinar. x. Acad. Franc. Senat. 2. Heuß. Guelf. 3. 7. 11. decessisse, ubi supra c. xx. n. 1. Guelf. 10. diceßisse. Eccard. Senat. 2. Heuß. Guelf. 7. & 9. ab Africa; 11. ex Africa, quae verbum decessere peperit. eos inter verus jacet in Guelf. 12. Manus secunda in Fabric. 1. dedit: decessisse videt ac rarus est. In Merseburgensi legit Rivius per loci naturam, quod ex nostris & Gruetianis nullus confirmat. alioquin elegantius illud foret, & de illo usu Praepositionis per, dicimus ad caput cii. numer. 14.

VALLO ATQUE FOSSA. Guelf. 10. ac; Fabric. 1. aut, vetustissima permutatione. adi ad cap. lxxviii. n. 5. Vallum atque fossa in diuturna oblatione adhibita, ne ab erumpentibus damnum paterentur obsidentes. Vegetius iv. c. xxviii. Propter quod obsidentes ultra jactant teli fossam facient, eamque non solum vallo & sudibus, sed etiam turriculis instruant, ut erumpentibus ex civitatibus possent obsistere; quod opus torcularum vocant. Livius xxv. cap. xxii. ita tria praetoria circa Capuam erecta, res & exercitus diversis partibus opus adgressi, fossa valloque circumdare urbem parant: & castella excitant modicus intervalis. Cicero xv. epist. iv. numer. xi. Piodessum vallo & fossa circumdedit, sex castellis castrisque maximis sepi, aggere, vineis, turribus obpugnavi. Unde & vides, cur hic iterum Crispus memoret turres exstruit, quae diversae sunt ab illis c. xxi. num. 3.

MOENIA CIRCUMDAT. Sic omnes scripti & olim cusi. Sed Hackianae omittunt moenia, incertum, incuriae, an ex vet. libro. Omittit Cicero l. c. qui huic geminus. Iterat tamen Livius urbem, & Noller moenibus supra c. xxi. n. 2. infra c. xxvii. n. 4. murum; c. lvii. n. 2. moenia, itemque c. xxvi. num. 3. Quare Codd. deferere, religioni fuit. Circumdare moenia vallo recte dicitur, ut Livius xxiii. c. xxviii. Naves vallo circumdatae. Vegetius l. c. torculari urbem esse circumdatam, item Cicero C. Ne-

pos Hannib. c. xii. Hinc cum legati Romanorum venissent, ac multitudine domum eius circumdedit. infra Noller moenia exercitu circumvenire, c. lvii. n. 2. mox esturri scriptis Francianus; Guelf. 10. instruit.

EASQUE PRAEFIDIIS FIRMAT. Quasi munitiones reddi additis militibus, pro imponit praefidia. Usitatissima Latinis locutio. Livius xxiv. c. xxi. Itaque Andranodorus & insularum, & arcem, & alia, quae poterat quoque opportuna erant, praefidiis firmat. & post pauca: In insula inter cetera praefidiis firmat horrea publica. Curt. iii. c. vii. n. 7. Inde propositus, disructus, qui interiora montium obsidebant, praefidiis castra firmavit &c.

P. DIES NOCTESQUE. Guelf. 9. Senat. 2. & Heuß. praeterea noctes dierum, quod genitum esse sentio, cum optimi Scriptores contra vulgi sermonem, & naturalem ordinem saepe loquantur, ut quando spem prius dicunt, quam rem, vide supra c. i. n. 1. occasum prius, quam ortum, vide Catil. c. xxxvi. n. 4. Incert. i. sine copula dies, noctes: Livius xlii. c. liv. oppidanos diem, noctem, eisdem tuerent moenia, non vulnera modo, sed etiam vigiliae & continens labor conficiebat. adde supra c. xvii. n. 5.

AUT PER VIM, AUT DOLIS. Franc. & Urathil. 3. aut per vim, aut per dolos, pro sua stupiditate. vide c. vii. n. 1.

TENTARE. Academ. tentabat, propter firmat, exstruit, circumdat. vide Cat. c. i. n. 3. & c. xxi. n. 4. tentare sive urbem sive expugnationem intelligas, parum refert. Absolute etiam Livius xxiv. c. xi. die ac nocte plurimum intentum, neque hostibus, neque dubis fecit quodquam praebuit ad tentandum. cum Nomine idem xvi. c. xxviii. Nec consul Romanus tentandis urbibus, sicunde sper aliqua se ostendisset, deorat. adde infra c. xxxviii. n. 3. Catil. c. xvi. extit. ubi & c. vi. n. 4. bello tentare.

PRÆMIA MODO, MODO FORMID. OSTENTARE. Prius modo deicit Basil. l. Acad. Urathil. 2. 3.

Kkk 3 Ec-

- 2 virtutem erigere: prorsus intentus cuncta parare. Adherbal ubi intellegit, omnis suas fortunas in extremo sitas, hostem infestum, auxilii spem nullam, penuria rerum necessariorum bellum trahi non posse; ex his, qui una Cirtam profugerant, duo maxime impigros delegit, eos multa pollicendo, ac miserando casum suum confirmat,

Eccard. Guelf. 7. & 11. pro formidinem. Uratist. 3. fortitudinem. infra c. LXVI. n. 1. formidine, aut ostendendo praemia adscellere. n. 2. Indum & Islerium magis, quam formidinem ostendebat. Tacit. III. Hist. c. LXXVIII. consilium suscipe, ostentare potius nobis bellum, quam inferre. v. c. XXIV. Batavis pacem, Civis veniam ostentans.

Suos. Fabric. x. sociis. Male. Sui, Nostri sollemnia sunt. c. XXXVIII. n. 7. Nostri sociis fuga cet. Corn. Nepos Epaminond. c. x. Ne manus suorum sanguine cruentaret. Justin. XXXIII. c. II. ad suos cum clamore hostium revertitur. Caesari. Civ. c. XXV. Neque vero primum impetum nostrorum Numidae ferre poterant. Infra c. LI. extr. subvenire suis, hostibus dubius instare.

AD VIRTUTEM ERIGERE. Sic Guelf. x. 7. 10. Struv. Fabriciani, Inerti, Remenses, Franc. Uratist. 3. Reliqui erigere; qua varietate Cat. c. XXXIX. n. 3. libri vet. onerati sunt. Hic vero erigere unice verum; & erigere propter Praepositionem ad tanto magis placuit, quae alibi causa corruptionis fuit. vide ad Catil. c. LVII. nu. 1. & solens suo more fecit Valsius V. C. quando ubique, ut loquitur, apud Nostrium mavult arces. Tacitus II. c. XXV. Sed fama classis amissa, ut Germanos ad spem belli, ita Caesarem ad concedendum eiecit. Curt. IV. c. x. m. 7. responsa rursus ad spem & fiduciam erexere torpentes. Justin. XXIV. c. 1. ad spem libertatis erecti. & sic apud Livium VIII. legendum: erecti ad bellandum animi; non directi.

PRORSUS INTENTUS CUNCTA PAR. Guelf. 4. & Struv. pr. cuncta intentus parare; 9. paratur; 10. intentus ad pugnam; 2. omiserat intentus; sed perperam, quod Livius XXIV. c. XX. docet. infra c. XXX. n. 3. prorsus intentus omni modo plebis animum accendere, ubi percipit similiter Gruterus. c. XCI. m. 5. ipse intentus prope sequi.

2. UBI INTELLIGIT. Eccard. intelletus; Fabric. Basil. Senat. primi: intellegit. & max. Basil. 1. Ac ad Struv. Inerti. 2. omnis suas fortunas, quando & una aequa altera ed. prisca; non fortunas suas.

IN EXTREMO SITAS. Pessime adiectas, ad ul-

timam redactas esse. Sic III. Hist. extremis in rebus. Tacit. XIV. Ann. c. LXI. vitam ipsam in extremum adducunt a civitatis & servituti Othavae. Caesat VII. Gall. c. XL. quibus nefas est, etiam in extremis fortuna deferere passiones. Curt. IV. c. XIV. n. 12. necessitas simulare deberet: ad extrema pervenimus est.

PENURIA RERUM NECESSARIARUM. Guelf. 1. & 3. Academ. Struv. & Remens. x. necessarium. & sic ed. Gryphit, aliaque apud Valsium. Senat. 1. necessarium, ut utramque lectionem notaret, ut supra c. v. extr. Catil. c. XLII. n. x. In Fabric. 1. prima manes scripsit tantum: necessi sed secunda adiecit: arianum bellum. Fuerit itaque olim aliquid paullo exquisitius: & necessarium, pro necessarium dici posse, nemo forsitan dubitat, eum Amphorum, pro Amphorum; Fabrum pro fabrum & similia pervulgata sunt. vide Lentul. Cic. XII. ep. XV. n. 6. Cat. c. XX. n. 10. Sic & in Neutris principium, pro principium; concilium, augurium, prodigium, quae vide xpod Gifan. ad Lucret. pag. 352. Quod vero hoc necessarium in recentioribus etiam MSS. servatum est, non prudentia, sed eo factum existimo, quod si horum jungerent necessarium bellum. Itaque si haec vox bellum abesse (quam ex Fabric. 1. abiceret; & poterat trahi, uti dicit, absolute poni) praeferret facile ad necessarium: Nunc nihil muto.

BELLUM TRAHI NON POSSE. Basil. 1. non trahi posse: Sed vulgatum positum habent ceteri omnes. Trahere est procrastinare, moram interponere. Livius v. cap. x. Unum bellum antum jam tertium trahi, & consilio male geri, ut diutius graui. Id. XXII. cap. XXXV. fraude id bellum trahi. & paullo post: Consul, cum debellare possent, bellum traxisse. Noster infra cap. LXIV. ab imperatore consilio trahi. Tacit. XIII. Ann. cap. XXXII. ne irritum bellum traheretur. Dictys II. c. III. ubi animadvertere, magno suorum detrimento bellum trahi.

EX HIS, QUI UNA CIRTAM. Struv. omittit una. Fabriciani, Basil. 1. Academ. ceterique ex his, quod spernem non debebant. Fabric. 1. Cirta, pro Cirtam. 2. forsitan ubi habuit ad initio, nam 1 littera adiecta, non est tantum colo-

xi;

firmat, uti per hostium munitiones noctu ad proximum mare, de-
in Romam pergerent.

C A P. XXIV.

NUmidae paucis diebus iussa efficiunt : litterae Adherbalis in i
senatu recitatae, quarum sententia haec fuit.

Non mea culpa saepe ad vos oratum mitto, Patres conscripti, sed 22xvi.
vis Jugurthae subigit : quem tanta lubido exstinguendi me invasis, uti
queat vos, neque deos immortalis in animo habeat : sanguinem meum,
quam omnia, malis. Itaque quintum jam mensem socius & amicus populi 3
Ro-

ris : uti supra ambo, pro ambo. Franc. deligit, propter intelligit, atque confirmat. Sed vide c. xlii. n. 4. & c. xlii. n. 6. Denique Remens. i. pol-
licitando, quomodo Bodlejanus : & sic supra c. xvi. n. 3.

Ac miserando casum suum. Vinar. 2. su-
um casum ; Guelf. 2. causam suam : male ista
ab libris passim permutantur. Noster Catil.
c. xi. n. 2. quasi dolens ejus casum requirere
corpi. ubi vide, miserando Glossa Fabric. i.
exponit conquirendo. mallem commemorat cum
dolere & commovendo miserationem. Tacitus
ist. Ann. c. xvii. ipse, quoque modo meriti,
gravem casum miseratus. 1. cap. xxix. atque
ipse Plauti gravem & immeritum casum sa-
cunde miseratus. Virg. xli. Aen. v. 243. Tur-
ni sortem miserantur iniquam. adde Vortium
ad Sever. Sulpic. i. Hist. S. c. xxvii. n. 5. ubi
detestari adnotat verbis fieri, sicuti miserari,
verbis docere, quam miserabilis sui casus. Su-
pra Senat. 2. est. atque id sine detrimento iu-
ducitur.

MUNITIONES. Eccead. munitionem. Justin.
iv. c. iv. munitionibus deinde circumdatis, ho-
stes etiam marinis convocationibus in urbe clausos
introducunt. ubi vide Bernegger. & Gronovium.
infra dein exstat in melioribus nostris; Rem. i.
Franc. Uratist. 2. & Vinar. 2. debone; Acad. In-
certi, Struv. deinde.

CAP. XXIV. 1. QUAR. SENT. HAEC FUIT.
Fabric. i. fuit haec ; Struv. haec erat ; Gu. ii.
erat haec ; Vinar. 2. haec sententia fuit. Unde
restituendum : quarum haec sententia.

2. SAEPER AD VOS ORATUM MITTO. Senat. 2.
& Heuß. rogatum. Contra Dictyn ii. c. xxi.
sed imitari morem modestiamque solitam iterato
ad vos ob eandem causam oratum venimus.
Guelf. 7. quod saepe ad v. o. m. & sic emen-
datum in Academ.

VIS JUGURTHAE SUBIGIT. Me addunt Gu. 10.
Incerti, Acad. Rem. 1. Struv. qui & partim,
una cum Senat. 2. Heuß. Uratist. 3. & Franc.
subigit praeterunt. Guelf. 2. subit ; 9. cogit.
Sed nos alterum illud, & quidem sine Prono-
mine, iam vindicavimus ad Cat. c. li. n. 18. vi-
de ibi & praeterea Drackenborch. ad Sil. i. v.
635. Plaut. Pseud. A. i. Sc. i. v. 5. necessitas me
subigit, me te rogitet.

LUBIDO EXSTINGUENDI ME INVASIT. Sic Ba-
sil. i. Fabric. 2. Struv. Acad. Vinar. 2. Senat. i. U-
ratist. i. Guelf. 2. a. 4. ii. quomodo & Gruterus,
Fabric. i. cum paucis me exstinguendi. Sed
Franc. quem me tanta l. exst. invasis, quod dubi-
to probemne, an dicam fuisse : quem tanta
me lubido exst. inv. Est enim & huic transpo-
sitioni sua gratia. Nec male suspicatur Rivium
exstinguendi mei. ita locutus est Cat. c. xxvi.
n. 5. Postremo dissimulandi causa atque sui ex-
purgandi in Senatum venit.

NIQUE DEOS IMMORTALIS. Basil. i. mortalis,
aut littera m, aut pietate quadam abstractus.
Similiter Severus apud Herodian iii. c. vi. Sed
ille : & deus immortalis. at Quincil. i. c. iii.
habendumque in animo semper illud Virgilia-
num.

SANGU. MEUM, QUAM OMNIA, MALIT.
Guelf. 2. a manu secunda mutila : Uratist. i.
quia sanguinem m. q. o. malis. Pendet ab su-
periore m, ut vel tirunculos videt ; & si quid
intelligendum, particula Sed illud erit ; sicuti
Cat. c. lxi. n. 29. & passim. Ipsum genus dicen-
di intensissimam Jugurthae cupiditatem denotat,
ut omnimodum neglectum illud Catil. c.
xxv. n. 3. sed ei cuncta semper omnia, quam
deus atque pudicitia fuit. vide plura Eod. c.
xiv. exir.

3. QUINTUM JAM MENSEM. Fabric. i. & A-
cadem. jam quintum mensem ; Incerti. 2. &
Franc. per mensem, quomodo turbant infra
cap.

Romani armis obsessus teneor: neque mihi Micipsae patris beneficia, neque vestra decreta auxiliantur. ferro, an fame acrius urgear, incertus sum. Plura de Jugurtha scribere, debortatur fortuna mea: etiam ante expertus sum, parum fidei miseris esse. Nisi tamen intellego, illum supra,

cap. LXIII. n. 3. Sed is *notus* & omnem pueritiam *Aspini altus*. Gruterus expressit *quintum*, consentientibus Lipsio, Manutio & Sigonio ad Livium, qui ex Lapidibus & Graecis libris in nominibus *Quintius*, *Quintilius* C defendit. In numerali autem pauci eam rationem sequuntur; & cum in Sallustio *arte*, *artifice* dederint pro *arte*, cet. contra morem communem aliquid audere hic nolui: bene gnarus, olim *percontari*, *percontari*; *anor*, *anior*, utroque modo impune esse scripta: et si Opus Synonymorum, nuper ex MS. Guelpherbyano editum, vers. 331. cum discrimine suo valde ineptiat.

SOCIUS ET AMICUS POP. R. Uratid. 2. & Vinar. 2. ex quo *factus*; Guel. 3. & *factus*, & sed lo. alterum etiam & neglexit. Caesar t. Gall. cap. XLIII. populi R. hanc esse consuetudinem, ut socios atque amicos non modo sui nihil deperdere, sed gratia, dignitate, honore auctores veli esse. de more Reges amicos appellandi vide Jo. Brantium & Chr. Cellar. ad El. I. Gall. c. III. *obsessus teneor* ut infra c. XXXVIII. n. 9. *clausum tenere*, add. ad c. CX. extr.

NEQUE MIHI MICIPSAE PATRIS MEI B. Haec transposita sunt in Struviano; Acad. autem & Franc. omittunt mihi, recte id factum esse, demonstrabunt notae ad Cat. c. LVIII. n. 1. mei est quidem in MSS. nostris, praeter unum, omnibus; sed Gruterus jam eiecit, ut ipse etiam feci supra c. XIV. n. 1. Pap. Statius v. Sil. l. v. 158. Nil *sancti* *corus*, nil *ars operosa* *meditanti* *Auxiliata* *malis*.

FERRO, AN FAME. Acad. *aut fame*. Ferrum pro armis oppugnantium. Vegetius utrumque III. c. XXVI. *Magna distrophia est, hostem fame magis urgeret, quam ferro*. item c. IX. nam famem *intus* *invenit* *pugnat*, & *vincit* *suppinit*, *quoniam* *ferrum*. Florus II. c. VI. n. 6. de Saguntinis: *Interim jam novem mensibus fessi fame, machinis, ferro, versa denique in rabiem fide, immantem in fera excitant regem*.

ACRIUS URGEAR, INCERTUS SUM. *Alicuius* habet Acad. pro *acrius*. Cat. c. IX. n. 3. *Petrani* *acriter* *inflare*. Senator. I. & duo Guelserb. *urgetur*, quomodo in Vegetio Stewechius & Scribervius; in Horatio suo semper Cl. Cuninganlius; in Virgilio Malvicius. Sic Pandectae Florentinae, Lapidis & vetustissimi MSS. libri. vide Cellarii Orthograph. pag. 98. & Cl.

Ducker. ad Flor. IV. c. X. n. 6. infra c. XVI. extr. *postquam* *maiores* *vi* *hostes* *urgent*. Cl. Quadrigarius: *gravi praesidio urserunt*. vide Notum Marc. cap. IV. n. 484. de formula ipsa, qua de duobus simul eleganter adhiant, dixi ad Cat. c. XXV. n. 3. Remens. t. Guel. 9. & 10. *urgetur*.

4. DEMORTUATA ME FORTUNA MEA. Me non habent Eccard. Senat. 2. Guel. 9. & delent idem Rivius atque Gruterus. Nos talia additamenta spuria jam declaravimus ad Catil. c. LVIII. n. 18. & infra c. XXXI. n. 1. Struv. Guel. 4. & 9. *mea fortuna*.

ETIAM ANTE EXPERTUS SUM, PARUM. Sic Codd. Gruterus rotundius putat: *etiam ante expertum, parum* f. m. c. in quo cum ratio fellet. Estet aliquid: *etiam ante expertum, parum fidei miseris esse*. hoc enim pacto solet Crispus. vide infra cap. XXXIII. n. 2. Sed add. supra notata ad c. v. n. 1. *anteo* est in MSS. Cur autem *parum fidei miseris esse* solcat, cognoscas ex Boeno t. Prosa IV. ad fin. *Hoc tantum dixerim, ultimam esse adversae fortunae sarcinam, quod dum miseris aliquid crimen adstringitur, quae personae, metuisse creduntur*.

5. NISI TAMEN INTELLEGO. Fabric. t. Nisi tamen; Uratid. & Vinar. secundi: *nisi tamen quod intellego*; ab interprete. ita enim explanandum esse, docuit Donatus ad Terent. Andr. A. IV. Sc. 1. & recte; si, ut fere mos est interpretibus, proprietatem non respicere, & tamen pro superfluo habere velis. Male autem cum multis alius Manutius fecit, qui magnum cumulum congestit, quod probaret *Nisi* hoc loco pro *Sed* poni. Dixerat enim, *se plura scribere nolle, quod parum fidei miseris sit*, & addit *nisi* hoc unum, quod Jugurtha amplius quid petat, quam vitam regnumque Adherbalis. Manet itaque *Nisi* particula Exceptiva, sed Adversativa *tamen* est, quae viro docto impositum, eamque recte omittit Noller infra cap. LXVII. extr. ubi vide. Verum quando compositio verborum id exigit, Latini eleganter duas simul particulas ponunt, uti *At enim*; *Sed tamen*, alias. vide ad Cat. c. LI. n. 25. ad Cic. II. epist. VII. n. 5. & VI. epist. VI. n. 1. & supra c. IV. n. 2. Si vero singulares semper notiones vocibus propterea adhienda sunt, idem illud *Nisi*, pro *Quidquid* sit modo, modo pro *Sed*, mo-

pra, quam ego sum, petere, neque simul amicitiam vestram, & regnum meum sperare: utrum gravius existimet, nemini occultum est. Nam in initio occidit Hiempsalem fratrem meum: dein patrio regno me expulsi. quae sane fuerint nostrae injuriae, nihil ad vos. Verum nunc vestrum regnum armis tenet: me, quem imperatorem Numidis posuistis, clausum

modo pro Excepto; & Nisi tamen proprie pro Si non, tamen, positum esse diceret. Noller infra cap. C. exte, quod multi per ambitionem fieri aiebant — nisi tamen resp. pariter ac suffragium imperio bene atque decore gesta. & sic Cic. XIII. epist. 1. num. 10. Equidem, si, quid ipsa sentiam, quaeris, nec cur ille tantopere contendat, video, nec cin tu refugies: militamen multo minus tibi concedi potest, quam illi, laborare sine causa. h. e. nisi viderem, etiam si non viderem, tamen cer. ut in illo exponas: nisi conflaret, etiam si non constet, ex vera virtute factum esse, tamen cer. Ergo et hoc loco: Nisi fides mihi habetur, si mihi non creditis, tamen intelligo. Ita proprie intelligis has particulas, & senties, quomodo Exceptiva & Adversativa simul poni queant; etiam si usus non semper proprietati insillat.

ILLUM SUPRA, QUAM EGO SUM, TEXE. Amplius & maius quid, quam ego sum, hostiliter adgredi, invadere, impetere, vide EXCURSUM III. in Jugurth. n. 2. quid illud sit, proxima declarant: nempe ipse populus R. cuius amicitiam tam parvi ducat.

NEQUE SIMUL AMICITIAM V. Non sperare Jugurtham, fe regno meo ita potiturum, ut vos ipsi amici maneatis; sed praee regno meo spernit vestram amicitiam. vide EXCURSUM num. 3.

UTRUM GRAVIUS EXISTIMET. h. e. utrum non sperare gravius existimet; utrum amittere, ipsi ingratus, intolerabilis sit, omnes sciunt. nimirum facilius vestram amicitiam, quam meum regnum deferet. vide EXCURSUM num. 4.

6. HIEMPSALEM FRATREM MEUM. Fabric. 1. & Franc. fratrem meum Hiempsalem. cap. XIV. num. 1. Mihi pater meus; num. 9. Mihi pater. adde Cat. cap. XL. n. 3. Neque vero peccaret grave, qui eiceret Pronomen Possessivum. Franc. et Incert. 2. in initio: quod Valsii casu adnotavi. nam quid ipse sentiam, expulsi ad Cat. II. n. 1.

PATRIO REGNO ME EXPULSI. Regno, quod a patre accepi. vide Cat. c. XIV. n. 2. Male. Incert. 2. patria me expulsi. Supra cap. XIV. n. 23. pulsi ex patrio regno.

QUAE SANE FUERINT NOSTRAE INJURIAE. Uratist. 1. fuerat; Franc. & Guelf. 9. fuerunt. male. Permissive, ut ajunt, loquitur. infra c. XXXI. n. 8. Sed sane fuerit regni paratio. cap. CX. n. 3. Fuerit mihi, eguisse aliquando amicitiae tuae. ubi vide. Cat. c. XII. n. 12. Sint sane, quoniam ita se noster habens, liberaliter ex sociis fortunis. Guelf. 10. quae sane tum fuerint. Homo imperitus excipiens nunc aliter tolerare nequivit, nisi tum antea inculcasset. Sed vide supra cap. IV. n. 6.

NILIL AD VOS. Dictiones haec tres suspicor manasse a Glossographis, inquit Gruterus. Non suspicor, sed certo scio esse ab Sallustio, qui ostendebat, eas solius Adherbalis injurias fuisse, quibus Romani non sint petiti. Alioquin & ejus injuriae simul Romanorum esse possissent: quod curiose, ne intelligeretur, cavere debuit. Eodem plane modo Cicero III. ep. XIII. n. 6. Sed hoc nihil ad te; nostrum est omne. Ita solent Glossographi, utell, in Franc. nihil ad vos pertinet. Sed idem Cic. II. de Oratore: Verum hoc, ut dixi, nihil ad me. Illud ad me, ac multo etiam magis ad vos, Costa noster, & Salsici. Sic alibi Quid ad te? item Ovidius alique: Quo mihi fortunat? Claudian. III. Rapt. v. 190. Quo Cyane? Celebre proverbium Socratis apud Minuc. Fel. cap. XIII. prince. Hieronym. Apolog. adv. Ruf. cap. VIII. Lactant. III. cap. XX. quod supra nos, nihil ad nos; quod Firmianus nihil ad nos pertinet integrum dixit. Guelf. II. perperam ad omittit.

7. NUNC REGNUM VESTRUM. Nunc abest ab Guelf. II. cuius rei causa modo in medium prolato. Basil. 1. Acad. Fabric. 2. Struv. Incert. 1. Franc. & quatuor Guelferb. vestrum regnum, ut ob significationem augendam emendavi. ad Catil. cap. XLVIII. num. 1. & supra cap. VI. num. 2.

QUEM VOS IMPER. NUMIDIS POSUISTIS. Gu. 1. me, quot imp. N. p. Sed Acad. recte tré vos abegit. vide III. Hüll. Orat. Macri n. 6. imperatorem vocat regem, imperantem: qua propria notione etiam de consulibus dixit Cat. cap. VI. extr. adde ibid. cap. II. n. 3. ut & Erhardum ceterosque interpretes Petronii Sat. cap. CXI. Grutero suspensa vox imperatorem, et mallet: quem Numi i-

sum obsidet: legatorum verba quanti feceris, pericula mea declarant.
 8.9 *Quid reliquum, nisi vis vestra, quo moveri possit? Nam ego quidem vellem, & haec, quae scribo, & quae antea in Senatu questus sum, vana forent*

rent

Nimidis imposuisti. Verum etiam cum illo verbo Noster Nomen aliud conjungit Cat. c. 11. n. 28. & simul imperii mentionem facit. adli. locum. Franc. *imposuisti*. Sed in dictione ponere cui *imperatorum* adeo nihil supervacuum est, ut ne adstrictius quidem potuisset. Sueton. Ner. cap. xxi. *niles trunculus politus ad custodiam aditus.* Cic. pro Flacco cap. xix. *Hermippus custos frumento publico politus.* Junge Scipium iv. Versum. cap. 11. *Apagae ergo Uratilis.* 2. *Nimidisrum:* quod omnino damna-bis ex cap. vii. n. 4.

CLAUSUM OBSIDET. Sic teste Gruterus, acinentibus MSS. nostris, praeter Fabric. i. qui habet illud novitus edd. adamatum: *clausum tenet atque obsidet*, diligencia librarii ex cap. xxxviii. num. 9. additum, cum & proximie supra legatur illud verbum, & num. 3. Fabric. 2. ostendit fontem erroris, habens: *clausum obtinet*. Cum edita incedit Justin. iv. cap. iv. num. 5. adde notam ad Cat. cap. xv. num. 4.

QUANTI EFFERIT. Uratilis. 2. *quanta*; Eccard. & Franc. *quanti pretii*. quomodo aliis locis erratum.

8. QUID EST RELIQUUM. Membrae quaedam: quid reliquum est; Rement. 1. *quod est aliud, vel reliquum*. Imo est transigendum obelo.

VIS VESTRA, qua. Sic Gruterus & edd. veti. Sed Fabric. 1. Guelf. 1. & Uratilis. 2. quo. Accedit Senator. 1. ubi a quo corrupte legitur, sicuti in Senat. 2. & Nessel. a qua. *Liviam* dedit administrat Hackianus & Crispinus, idemque Waffius adeo secure negligere non debebat. Verum illud, tam propter reliquum; quam quod etiam post Nomina Substantiva a-ljo Genere procedere solet Oratio. vide infra cap. xxxviii. num. 6. locum *hostibus intro-undi dedit*, eque *Nimidae civitatis imperie*. Pariter enim ut eo, sic & quo Naturam Particulae inducere videtur. At bene Cicero iii. ep. v. n. 8. *ut dicerem, me liberem ad eam partem provinciam primum esse venturum, quo te maxime velle arbitror.* Idem xiii. epist. lxxv. n. 4. Summa est, in quo *nubi gratissimum facere possis, si curaris* cet. Rursum Noster infra c. ciii. n. 1. *obsequium turrim regiam, quo speratibus persurgat omnes praesidium instiguerat.* Capitolini. Vero cap. xl. *Nora est tabula, quam blarci non capis vira* — quod nos non in mo-

dio relinquitur, sed totam purgatam consu-tamque respuimus. adde supra cap. xi. num. 8. & EXCURSUM VIII. in Cailinam. Sed haec satis pro Analogia. Hoc loco vox *relinquim*, & ipse ilius *ta* quo rem conficere possunt.

Quo moveri possit. Senat. 2. *moveri*; fuit & diversum quid in Uratilis. 1. Sed nihil moveo. Est loco suo moveri, gradu depelli, cogi ad obediendum, uti Plancus Cic. x. epist. iv. num. 8. *Quare hoc unum tibi persuadeo, quantum vivibus erit, consilio providere, auctoritate movere potueris, hoc omne reip. semper futurum.*

9. NAM EGO QUIDEM VELLEM. Guelf. *nam ego quidem*, ut Cat. cap. 11. n. 15. Sed Servius ad 1. Aen. v. 396. *vilgatum amplectitur.*

ET HAEC; quae scribo, & illa, quae ante. Ante non legitur in Academi. pro quo Eccard. ante et, forte pro antea. Guelf. 11. & reliqua ante quae in Senatu cet. Otiosum itaque Pronomen illa, & praeterea duae voces quae scribo: atque locus hic concipiendus erit: *Nam ego quidem vellem, & haec, & quae antea in Senatu questus sum.*

VELLEM — VANA FORENT POTIUS. Eccard. inter lineas adscriptum Verbum forent, neque sensus hard requirit. Cicero: *Curserem honestum volo.* iten *salvos, nequum, claros vellem.* Sic & post alia Verba istud, de quo quaeritur, relinquitur intelligendum, vide notas ad Cat. cap. xxvii. num. 1. xliv. num. 4. xlv. num. 2. 11. n. 35. *Vana opponuntur teris.* Plautus Mollis. A. iv. Sc. 11. v. 64. *Vera cunctas? vana vellem.*

QUAM MIS. M. FIDEM VERBIS FACERET. Verba mea confirmaret, & vera esse demonstraret. Quidam: *fidem verbis faceret*, quod Latium quidem est, sed nec loco huic aptum, nec membranis melioribus sustentatum, vide omnino Cl. Ducker. ad Florem iii. cap. xvi. n. 6. Lucret. 1. v. 401. *Multaque praeterea tibi possum commemorando Argumenta, fidem dicitis contrade nostris.* qui alteram dictionem non vulgariter illustrat. Silius xi. v. 538. *Dareque fidem verbis hunc parvo insignis aervo.* Iulian. 1. c. vii. n. 17. *Ad postremum uti adfirmationi suae fidem faceret, notam solati suo Gypsi ostendit.* *misera* hinc facit, ut liberalitas solvit, iniquitas eripit. vide ad Cat. cap. xxxv. n. 3. Rement. 2. q. *misericordiae meae f. v. faceret*; Fabric. 1. *verbis fidem faceret*, quod non placet.

vent potius, quam miseria mea fidem verbis faceret. Sed quoniam eo¹⁰ natus sum, ut Jugurthae scelerum ostentui essem, non jam mortem neque aerumnas, tantummodo inimici imperium & cruciatus corporis deprecor. Regno Numidiae, quod vestrum est, uti lubet, consulite: me ex manibus impiis eripite, per majestatem imperii, per amicitiae fidem; si ulla apud vos memoria avi mei Masinissae.

CAP.

10. SED QUONIAM EO NATUS SUM. Uratid. 1. *fin.*; at 2. plane omittit. ita Eecard. non habet eo. Forte: *sed quoniam natus, ut Jugurthae* cet. non male scribitur.

JUG. SCELERUM OSTENTUI ESSEM. Ut in me Jugurtha ostenderet fecerata sua. Somnolenter Guelf. II. otium effos. Tacit. XII. Ann. cap. XIII. *auribus decessis vivere jubet ostentui elemtisae suae, et in nos deboueslamemo.*

TANTUMMODO INIMICI IMPERIUM. Struv. *sed tantummodo.* Contra Livius XXV. cap. VI. *Neque ignominiae finem, nec victis praemium petimus: modo experiri animam et virtutem exercere liceat.* Franc. omittit inimici; imperium evadens legit Guelf. 7.

ET CRUCIATUS CORPORIS DEPRECOR. Acad. *Ex cruciatus, per &* quod facillime cum ex confusio, & loco infra cap. XXVI. n. 3. abstrusus, corporis non est in Struv. nec Fabr. 1. aut propter nomen inimici, aut quod non aliter scripserit Sallustius. Cat. cap. LI. num. 15. *omnes cruciatus minores, quam facienda illorum esse.* infra cap. LXX. *extrem. proinde reputaret cum animo suo, praemia, an cruciatum mallet.* Porro Fabric. 1. Struv. Remens. 1. Vinar. 2. Eecard. Guelf. 1. 2. II. Uratid. 2. & 3. *deprecor, ut evadens; Guelf. 9. deprecor ut admoveam; 3. recuso; Senat. 2. & Heuff. recuso, deprecor.* omnia 2. Glossatoribus. *Deprecor proprie est preor, ut vitem, ut abiant, ut depellantur: quod docuit Franc. Florid. Sabinus 1. Subces, c. x. eleganter jungit utramque notionem Justin. IX. cap. IX. Non mortem, sed dilationem mortis deprecantur.*

UTI LUBET. Vinar. 2. & Uratid. 2. *uti placeat.* postea, cum ejusdem Bibliothecae ter-

tio supra: *Regnum Numidiae.* Guelf. 1. & 10. *quo Non.*

EX MANIBUS IMP. ERIPITE. Sine Praepositione Basil. 1. Senat. 1. Acad. Vinar. 2. Struv. Incert. 2. Uratid. 3. Guelf. 12. *manibus insp. eripite.* Nos illam tenemus, cum Cat. c. XVIII. n. 1. *velut ex servitute crepta; et n. 4. & illi facilius e periculo eriperentur, ubi in Uratid. 2. itidem expungitur Praepositio.*

PER MAJESTATEM IMPERII. Struvianus addit eo; Uratid. 3. *rogo.* pessime, vide c. XIV. extt.

SI ulla APUD VOS. Basil. 1. *si illa.* Si est obtestationis, & adhibetur in te certo praefumenda & iusta pariter atque aequa; uti contra nisi in te contraria, vide Cat. cap. XX. num. 17. & supra c. III. extr. Virg. IV. Aen. v. 317. *Si bene quid de te verum, fuit aut tibi quidquam Dulce meum, miserere domus laboranti.* Ovid. II. Pont. eleg. XXI. *O reserant gates, quoniam non possumus ipsi, Di tibi: qui reserent, si pia facta vident.* vide Broekhusium ad Propert. III. eleg. XXIII. v. 19.

MEMORIA REMANET AVI M. M. Segniter nimis Verbum remanet hic poni videbatur, cum aperte videam, abesse illud ab Struv. & Guelf. 4. & ille quidem pro eo in fine est habet, sed utroque abjecto Crispus laetabitur. Mireris remanens ferre potuisse Interpretes, cum nec Livius illud elegerit XXVII. cap. 2. *Quae liberi parentibus deberent, ea illos Romani debent, si ulla pietas, si memoria antiquae patriae esset.* Verum cum Nollet apud vos scripserit, vides ita sustentari sensum verbi, ut alibi per dandi Casum. vide supra cap. VII. n. 4. Similes errores calligavimus Cat. c. XL. n. 6. XLII. n. 2. LI. n. 23. LII. n. 2. & II.

XXVII.

- 1 **H** Is litteris recitatis, fuere, qui exercitum in Africam mittendum conferent, & quamprimum Adherbali subveniendum: de Jugurtha interim uti consuleretur, quoniam non paruisset legatis.
- 2 Sed ab isdem regis fautoribus summa ope enisum, ne decretum fieret. Ita bonum publicum, ut in plerisque negotiis solet,
- 4 privata gratia devictum. Legantur tamen in Africam majores natu,

CAP. XXV. 1. HIS LITTERIS RECITATIS. Uratid. 2. *His recitatis*, sine nomine litteris. Sic haec Cat. cap. xxiv. princ.

IN AFRICAM MITTENDUM; CONFERENT. Fabric. in *Africa mittendum*; Struv. *mittendum*; Vinar. 2. in *Africam majorem conferent mittendum*. Guelf. 11. *conferunt*. alterum Cat. cap. xxi. princ. & passim. Academ. *Et quia primum, pro quam primum*.

DE JUG. INTERIM UTI CONSULERETUR. Hic ordo est in membranis nostris omnibus. Unus Academicus: *Interim de Jugurtha, uti consuleretur*. Omitunt uti Incert. 1. Fabric. 2. Eccard. Uratid. 3. Guelf. 7. 9. 11. Male, & contra formulam. vide Cat. cap. xxx. n. 5. 6. Librariis illis non visa sunt bene cohaerere mittendum, subveniendum, & uti consuleretur, factusque subdierunt consuleretur per se intelligere. At t. Hist. Or. Lepidi n. 23. *consensum* & uti eximqueque copulantur. ibi vide notata. Guelf. 11. *consuleretur*; interim abest Guelf. 4. & legatis Remensi 1.

2. AN ISDEM ILLIS REGIS FAUTORIBUS. *Hic* dem scribunt Basil. 1. Vinar. 2. Fabric. 1. Acad. Struv. at Guelf. 11. Fabric. 2. Franc. Incert. 2. *isidem*. illis omittit Fabric. 2. pro quo *illius regis* Struv. Recte Senat. 1. Eccard. Guelf. 1. 3. 4. & 9. *isidem*; et si in Eccard. haec voces ab *isidem* locum valde mutant, & positae sint post *enisum*. Recte etiam ex Fabric. 2. *illis* expungi arbitror, cum *fautoribus* regis sit adpositum, quam vocem Remens. 2. & Guelf. 9. corrumpunt in *factibus*. Academ. omittit *regis*.

SUMMA OPE ENISUM. Uratid. 1. & 2. Vinar. 2. Guelf. 10. *nisum* est. Guelf. 7. *enismus* est; 11. *enisum*; Franc. *justum* est. vide ad Cat. cap. xxxviii. n. 2. *enisum* passively usurpat, ut adeps, interpretatur, alia. vide Cat. cap. vii. b. 2. supra cap. xvii. n. 7.

NE TALE DECRETUM FIERET. Uratid. 2. *ne id fieret decretum*; Fabric. 2. *ne decretum fieret*. Recte. decretum enim de ScTo saepissime dicitur, & sic ScTum facere eodem modo. vi-

de Manut. de Senatu R. cap. x. & Coellum ad Cic. epist. viii.

3. ITA BONUM PUBLICUM. De bono publico lege Dissertationem Aristotelis tit. Polit. cap. iii. nostra ad Cat. cap. xxvii. n. 7. Ravium ad C. Nepot. Miltiad. cap. iii. n. 5.

UT IN PLERISQUE NEGOTIIS SOLET. Soter fieri Eccard. Struv. Guelf. 7. & 11. Livius xxi. cap. iv. sed, ut plerumque fit, major pars meliorem vocat.

PRIVATA GRATIA DEVICTUM. Prioris duas voces non habet Eccard. pro posteriore Fabr. 2. *depravatum*. Sed Dictys t. cap. x. *ita ad possessionem bonum publicum motum gratis est devictum*. In rem plurius Herodian. ii. cap. iii. n. 20. at. & iv. cap. iv.

4. MAJORES NATU NOBILES. Guelf. 11. *nobiles majores natu*. Eccard. *majores natura*. Sed *nobiles* omittit Guelf. 3. idque delendum esse, jam censuit Gruterus.

AMPLIUS HONORIBUS USI. Struv. *amplius usi honoribus*. Commelinianus non habuit *us* usi, etque aditulantur uterque Fabricianus. Dominat etiam Perizonius Diserte de Dicty Cret. §. xxxix. Noster cum aliquo sensu dixerat Cat. cap. xlix. n. 2. *extrema aetate*, *maximus honoribus* usus: ubi vide adnotationes. Sed hoc loco, nihil nisi sententiam corrumpit, adeoque ex voluntate viro- rum peritissimorum, praecautibus primariae virtutis codd. delevi. infra c. lxxix. *ext.* *novus* *ne* *no* *tam* *clarus*, *neque* *tam* *egregis* *facilis*, *quoniam* *is* *indignus* *illo* *honore*, *et* *quasi* *pollutus* *habere* *tur*. t. Hist. Orat. Lepidi n. 4. *Homines maximi nominis, non minus optimis majorum exemplis neque satis mirari*, & sic Noster saepissime.

IN QUIS FUIT. Quis scripti ex Fabricianis, Basil. 1. Senat. 1. ceterique vetustis. *sunt* absurdissimum additamentum scribarum. Livius xxviii. cap. xii. *Cecidere in pugna pugnare ad duo milia et septingenti circiter, fueruntque*: in his quatuor *Romani centuriones*. ibi consulat Gronovium. adde supra cap. xxiv. n. 10. & t. Hist. Or. Lepidi n. 13.

M. SCAUR-

natu, nobiles, amplis honoribus : in quis M. Scaurus, de quo supra memoravimus, consularis, & tum Senati princeps. Hi, quod in invidia res erat simul, & ab Numidis obsecrati, triduo navim ascendere : dein brevi Uticam adpulsi litteras ad Jugurtham mittunt, QUAM OCCISSUME AD PROVINCIAM ACCEDAT; SEQUE

M. SCAURUS. Vinar. a. Acad. Incert. a. Remens. a. *Aemilius Scaurus*, alterum magis placet. de Scauro c. xv. num. 4.

IN SENATU PRINCEPS. Sic Basil. i. Vinar. a. Heuß. Senat. a. Academ. Incerti, Struv. Eccard. Guelf. 10. 11. 12. edd. Gruteriana & sequaces. At Fabriciani & omnes fere reliqui; *Senatus princeps*, & utrumque rectum esse, censuit Rivius. Utrumque legimus in Livio & princeps *Senatus*, & in *Senatu princeps* lectus a Censoribus, Senatores recitantes. insignis est locus xxvii. cap. xi. quem vide, adde ad Cic. vi. epist. vi. num. 7. Guelf. 9. in *Senatu potest*, ex cap. xvi. nu. a. Lege Manutium de Senatu R. cap. ii. mallem tamen, si ex solo arbitrio la decidenda, *Senati princeps*, ut princeps ordinis, legationis, familiae, civitatis cet.

5. QUOD IN INVIDIA RES ERAT. Locum per se facilem & perspicuum misero torquent libri vet. Basil. i. Fabric. a. Eccard. Guelf. 9. omittunt in, & causam quivis videbit. Uratist. a. quibus res in Numidia erat; Franc. quod res in Numidia erat: nimirum Numidia & invidia in MSS. passim permittuntur; Senat. a. Hi, quod res gravis Numidis erat; Heuß. quod res gravis invidiaret. Male omnes, si umquam alibi. in invidia esse dicitur res, quae est cum invidia conjuncta, ea notione, qua supra cap. xv. extr. ne polluta licentia invidiam accenderet. Cic. ii. ad Attic. epist. ix. non enim poterimus ulla esse in invidia, spoliis opibus & jila Senatoria potentia. Livius xxix. cap. xxxvii. In invidia eum essent Censores, --- Cn. Baebius trib. pl. diem ad populum utrique dixit. Sic Cellus ii. c. 1. Vix tamen maxime, quocumque humoris motu moventur, in metu esse conjungunt. h. e. formidolosa.

SIMUL, ET A NUMIDIS OBSECRATI. Fabric. s. tantum: & Numidis obsecrati, Basil. talique: simul & ab Numidis; Struv. omittit simul, & Guelf. 4. & solum. Scripsit Sallustius: simul & Numidis obsecrati. vide ad c. xxi. n. 3. nam simul, & Sallustius conjungere consuevit, cap. xx. num. 1.

TRIDUO. Praeterlapso. Glotia Fabric. i. post tres dies. Sic supra paucis diebus cet.

NAVIM ASCENDERE. Incerti, Fabric. a. Eccard. navem. Vinar. & Uratist. secundi: ascendendum. Guelf. 12. confendere, ut Valla iii. Eleg. c. lrv. ceteri ascendere. Imo lege ascendere. Corn. Nepos Themist. c. viii. n. 6. Hoc re audita, navim omnibus ignotis navis ascendit. Sic ascendere equum, murum, alia. Nostro placuit hoc Verbum Cat. c. lrv. n. 3. & infra semel atque iterum.

DEINDE BREVI UTICAM ADPULSI. Fabric. i. alique vetustiores dein. Remens. i. Vinar. a. Guelf. 7. Uratist. a. debine; Fabric. a. ad Uticam adpulsi. ut Valer. Max. i. cap. vii. cum ad littus navem adpulsi. vide Sanctium iv. Minerv. c. iv. ibique Perizonium, qui docent navem adpellere, navibus adpulsi intelligendum esse. Utica Africae propriae urbs maritima, caput provinciae, Catonis fato nobilis. de origine ejus Justin. xviii. c. iv. ubi vide quae ex Bocharto advocantur, & Cellar. iv. cap. iv. pag. 155. 156.

QUAM OCCISSUME AD PROV. ACCEDAT. Struv. & Franc. ut quom o. a. p. a. Senati. i. cissime. Ceteri recte occissime, simplici i. sed vulgus occisione; quam scripturam reprehendit Gifanius. Glotiae: occiter, taxios. Deducunt ab ovis, qui est velox. Varronem quemdam deceret ocium, vel otium fontem statuere; & occisione accederet, qui relicti rebus omnibus adproperaret. Verum hoc argutari dicunt nostra aetate. Ad provinciam dicitur pro In, sicuti de quiete dicunt ad portum, ad villam cet. vide Interp. Petronii cap. lxi.

SE AD FUM AD SEN. M. Senatorii, Fabriciani, Basil. i. Vinar. a. Acad. Struv. Incert. a. Franc. Eccard. Guelf. i. a. 4. 10. 11. 12. sequo ad eum ab S. & sic meliores Gruteri. Uratist. i. sed quia ad eum; Guelf. 9. & 12. Dicunt sequo ad eum. Unde sequo revocari debuit, sed illud dicunt est mali ingenii, nam cum litteras mittunt scripsisset, talia subintelligenda sunt. ut Catilin. cap. xlv. num. 6. infra cap. lxx. num. 4. litteras ad eum per bonos fideles mittit, in quos molliorem fecerantque viri accusare --- Jugurthae exitum adesse, reliqua. adde cap. xvii. num. 3. & cap. cli. num. 3.

- 6 QUE AD EUM AB SENATU MISSOS. Ille ubi accepit, homines claros, quorum auctoritatem Romae pollere audiverat, contra inceptum suum venisse: primo commotus, metu atque lubidine
7 divorfus agitabatur. Timebat iram Senati, (ni paruisset legatis:)
8 porro animus cupidine caecus ad inceptum scelus rapiēbat. Vicit
9 tamen in avido ingenio pravam consilium. Igitur, exercitu circumdato, summa vi Cirtam irrumpere nititur, maxime sperans, didu-

6. ROMAE POLLERE AUDIVERAT. Gruterus audierat: quomodo Struv. & Academi. sed reliqui audiverat. Romae inter versus legitur in Fabric. l. vide c.xvi. num. 3. infra c.xxx. num. 4. Guellio. pollere maxime audiverat.

DIVORSUS AGITABATUR. Academi. *diversus*; Fabric. l. Franc. & Guell. ii. *diversis*, nimirum metu atque lubidine, quae sunt *diversae* vitia. vide Cat. c. v. num. 8. Cave tamen auscultes. *divorsus* agitur, qui in diversas partes, sententias, cupiditates trahitur. Pro interprete erit Apuleius ix. Metam. p. 225. *miro mentis falo* & cogitationum diffensione *misellus* in diversas sententias *carpebatur*, ac *distrahebatur*. itemque Virgilius iv. Aen. v. 285. Expressit nostrum Dictys i. cap. xxi. *Mene laus metu atque haesitatione diversus agebatur: serrenti quippe primo—dein ne coeptum emitteret; devotum militum commoveri. qui & docere possent, quomodo sit distinguendum. Liv. xxvi. cap. v. princeps. Cum in hoc statu ad Capuam veni essent, Annibalem diversum Tarentinae aris peritundae Capuanae retinendae trahabant eorum.* Vicit tamen respectus Capuae. Terent. Andr. Act. i. Sc. i. v. 25. *tot me impediunt, quae votum animum diversae trahunt.* Boetius i. Prosa v. ad fin. *Sed quoniam plurimum tibi adfectum transiit incognitus, diversumque ta-* dolor, ira, moror distrahant. adde Cic. v. Tull. Qu. §. 60.

7. TIMEBAT IRAM SENATI. Vinar. 2. *Timeo*. Mox Guellio. *si non paruisset legatis*: alii: *ni si. Franc. non paruisse legatis*. Mihi omne istud *ni paruisse legatis* ex Glossa derivatum videtur. eo magis, quod totidem verbis legatur n. i. h. cap. Nec opus esse exultimavit, ut *ante causam adderet c. xii. n. 5.*

PORRO. Eleganter haec particula continuat diversa. Iustin. ii. cap. 2. *Ex his Artemenae mentis privilegio regnum sibi vindicabat—Porro* *heros controversam non de ordine, sed de masculina sollicitate referebat.* Noster Catilin. cap. xlvii. num. 2. *lactabatur civitatem privellio cretam—porro* *animum animum erat.* ibi vide.

CUPIDINE CAECUS. Sic Papin. Statius ii.

Theb. v. 116. *habe Thebas, caecumque cupidine regni Ausurumque eadem germanum expelle* cum observatione Barthii. lege & v. 488. l. c. q. infra c. xxxvii. num. 4.

AD INCEPTUM SCELUS RAPIENT. Sic duo Rivit, item Nazar. Commelin. Bongars. quidam ex nostris. Contra Eccard. Guell. 2. 4. 7. 9. 10. 11. 12. Uratist. 1. 2. Senat. 2. Heuss. Vinar. 2. Fabriciani, Basil. Acad. Struv. Incerti; Franc. *rapiēbatur.* atque ita editum etiam intelligunt interpretes, ut *venit, mutas, auxit*: aliaque apud nostrum. Dictys vero i. c. iv. *animus rapiēbat Jugurthum* intellexit, is ita habet: *quoniam atrocitas fœdè ad indignationem ultionisque injuriarum rapiēbat.* uti forte c. xxi. num. 4. *tamen obvium in fœdè potentiae animus subigit; & alibi animus audet, fallit, hostatur, agit atque habet caecus, ex consuetudine patet.* Alter modus, ubi in tali positus animus *patitur*, longe frequentior. ut c. xxi. num. 1. xxxi. num. 2. &c. Tamen quia addidit *cupidine caecus*, & Crispus, pro more suo, *Jugurthi & Jugurthum* in una periodo eleganter intelligi voluit, de quo more vide c. xiv. num. 1. Catap. lxx. num. 2. & §. cum Q. Septimio facere, tutissimum erit.

8. VICIT TAMEN. Sic Livius, Noster c. xvi. num. 1. alibi. Guell. 12. *tamen*: quae utraque in omnibus MSS. confunduntur. Fabric. l. sine praepositione *avidum ingenio*; Struv. a prima manu: *in avi ingenio.*

9. EXERCITU CIRCUMDATO. Eccard. primitus: *circumdando*; correctum in *exercitu circumdato*. Utrumque latine dicitur *exercitus circumdare moenia*, vide c. xxi. n. 1. & *exercitum circumdare*. Livius xxxi. a. xlii. *Circumdato ad spectaculum exercitu.*

DIDUCTA MANU HOSTIUM. Basil. l. *deducta*, qui in similitudine syllabarum saepe ita peccat. Guell. 4. 7. 10. Vinar. 2. Acad. Heuss. Senat. 2. Struv. Incert. 1. *deducta*. Franc. *devicta*; Incert. 2. *conducta*, falso. *Diducta* est *divisa*, ut habet vetustissima Glossa Fabric. l. *disperse* omnes partes moenium, cum *passim* & omnibus locis esset militibus Jugurthinis resistendum. Iustin. xv. c. 14. *iterum in duas scissiones didu-*

diducta manu hostium, aut vi, aut dolis sese casum victoriæ inventurum. Quod ubi secus procedit, neque, quod intenderat, efficiere potest, uti prius, quam legatos conveniret, Adherbalis poteretur; ne amplius morando Scaurum, quem plurimum metuebat, incenderet, cum paucis equitibus in provinciam venit. Ac tamen et si Se-

diducuntur, ubi Gronovius atque Graevius consulendi. Curt. ix. c. i. num. 20. *Orta seditio in diversis consiliis diduxerat vulgum.* utitur & Cicero & Propert. i. eleg. xiii. v. 19. ii. eleg. vi. v. 3. iv. eleg. i. v. 149. atque alii plures. adde Drackenborch. ad Silii illa xx. vers. 187. *Qui sua nunc trinis diducunt agmina castris.* Caes. iii. Civ. cap. xl. & reliquis partibus simul ex terra & classe scalis moenia oppidi tentant, ut adversariorum manus diduceret. de ista hostes facilius vincendi arte bene Zecrotius ad Flor. i. c. iii. pag. 17.

AUT VI, AUT DOLIS. Senat. 2. aut violentia. Supra per vim.

CASUM VICTORIÆ INVENTURUM. Guelf. i. 2. Senat. i. & Remens. i. *causa victoriæ.* ubi supra cap. xxi. extr. Sic vero bene exprimunt, victoriæ quæ accidit; ut & ipsam *occasum*, ut infra c. lvi. num. 4. Livius iv. c. xlviii. *adventu castris consilii reat in casum accipere eventus committunt.* Id. xxii. c. xxxii. *in casum universæ dimicationis, quam omnibus artibus precebat hostis, non veniebant.* Catullus Carm. xxiii. v. 11. *nihil timetis:*

*Non incrudis, non graves ruinas,
Non facta impia, non dolor veneni
Non casus alios periculum.*

ita L. C. *casus praedari facinoris.* ubi alia adfecimus.

10. QUOD UBI SECUS PROCEdit. Secus est contra, male; & opponitur bene. Livius x. c. xix. *rei bene, aut locus postea deus dedecusque.* vide supra ad illa c. xx. nu. 5. quia tentatum antea secus cesserat.

UTI PRIUS, QUAM LEGATOS CET.) Hæc omnia pro Glossa haberet Gruterus: scilicet, quia dixit quod intenderat, efficere non potest, cuius hæc est interpretatio. Sed eo pacto omnia illa de Glossa erunt, ubi legitur *fit*, ut *fiat*; *efficit*, ut *posponere*; *factum est*, ut *permitteret*; *nulus exanimaret*; ut *desideraret*; & quæ sunt alia optimis Scriptoribus & brevitaris laude illustribus usitata. vide Catilin. cap. lxi. num. 23. Et enim quod intenderat adfectum est, Cnæpsum tamen talia interpretari solet, quod ex Catilin. cap. xxv. num. 3. &

Jug. cap. xvi. num. 5. *apertum erit, addo unum Caesar. i. cap. xiii. Helvetii repente ejus adventu commoti, eum id, quod ipsi diebus xx. asperissime confecerant, ut flumen transirent, illum uno die fecisse intelligerent, legatos ad eum mittant.* ubi similem Gruteri in Cic. iv. Acad. Qu. c. iv. lapsum animadvertit Cl. Davinius, quem vide. Nos ad Cic. iv. epist. iii. extr. xii. epist. xviii. num. 3.

ADHERBALIS FOTIRETUR. Guelf. i. 4. 7. 11. Struv. Academ. a manu secunda, Incert. i. Frane. Urxtil. 2. *Adherbale potiretur*, quorum auctoritas tanta est, ut ne litterarum quidem a recepta lectione detrahere liceret. Guelf. 9. *Adherbalem*, quod & Volsius, & Bongarsius ad Justin. i. cap. ii. num. 10. adprobant. Qui advertere animum noluerunt, omnia potius, quam illam struendam proprietatis studiose convenire. Servabimus itaque *Adherbalis* cum præstantissimis membranarum & Prisciano xviii. pag. 1193. eoque modo aliquoties alibi Noster. vide Cxt. cap. xlvii. num. 2. Caelius epist. xiv. nu. 6. *de quo, qui retum potitur, sunt consulari.* supra c. viii. num. i. c. xiii. n. 5. Ferendus tamen quartus Cæsus apud Auctor. de B. Africano c. lxxxvii. *postquam castra sua posuerant potiri ibi, & ad c. xxxvi. vide Davinium.*

MORANDO, SCAURUM—INCENDERENT. Imitatur, observante Ruperto, Tacitus ii. Hist. xlviii. *Iteat propere, nea remorando iam violaris asperarent, monebat.* de quo Barthius ad Stxt. i. Thebaid. v. 138. *adeundus Struv. accenderent.* Sed Cic. i. epist. ix. n. 16. *ab eoque in me est incensus.*

CUM PAUCIS EQUITIBUS. Postrema vox ducit Guelf. 7. & tamen incertus sum, huncne, an reliquos probem. Eccard. *in provincia venit*, sed alia manus vulgatae reposuit.

H. AC TAMEN. In plerisque MSS. vix adsequaris Ac, an At scriperint. Senat. 2. & Urtal. 2. *Attamen est.* Unde At tamen est levi opera elicias. vide ad Cat. c. xxi. n. i.

SENATI VERBIS. Academ. *Senatus graves minae, sine ulla verbis.* Supra c. xxi. num. 4. S. P. Q. R. verbis moneant, ubi dixi.

MINAE GRAVES. Sic Rivius ex suis vestigiis. Nostri

si Senati verbis minae graves nunciabantur, quod oppugnatione non deflisset; multa tamen oratione consumpta, legati frustra discessere.

C A P. XXVI.

XXVIII.

- 1 **E**A postquam Cirthae audita sunt, Italici, quorum virtute moenia defendebantur, confisi, deditione facta, propter magnitudinem populi Romani inviolatos sese fore, Adherbali suadent, uti seque, & oppidum Jugurthae tradat: tantum ab eo vitam paciscatur, de ceteris Senatui curae fore. At ille, tametsi omnia potiora fide Jugurthae rebatur; quia penes eisdem, si advorsaretur, cogendi pote-

Nostri fere omnes, graves minae, in Guelf. 9. est mi. . . in 10. grave minae. Sic haud mollis. Virgil. ix. Aen. v. 804. Demissa germanae haud mollia dicta ferentem. Uratist. i. Guelf. 10. nunciabantur; Fabric. 2. nunciarentur, ab ingenio correctoris. alibi tametsi egerat, erat, tener cum Indicativo.

AB OPPUGNATIONE NON DESISTERET. Unus Rivii & Commelianus una cum Struviano Praepositionem ab neglexere: idque suavius accidit hoc loco. Sicuti ii. Hist. actione desistere. & Cicero iii. Offic. cap. iii. extr. itaque tunc sunt docti a poritis, facile desistunt sententia, ibi vide Fr. Fabricium. Curt. vii. cap. i. num. 15. nisi desisteret incepto, brevi festinam, quis ipse esset. Caesar ii. Civ. c. xiii. num. 1. milites ex opere deducunt, oppugnatione desistunt.

MULTA T. ORATIONE CONSUMPTA. Sic infra cap. lxii. ad fin. multis diebus per dubitationem consumitis, ubi vide. Dictys ii. cap. v. dein multa invicem consumpta oratione, adpostremum nostri acriter incusare, cet. cap. xxiv. postquam invicem multa consumpta oratione certamen eorum ad manus processerat, in MSS. aliquot est: finis separati discessere. Uratist. i. non habet finis, & sine eo sensus confutetur.

CAP. XXVI. 1. ITALICI. Uratist. Fabric. Senator. primi, & Guelf. 2. Itali. infra c. xlvii. num. Italici generis multi mortales. Hos Italicos vocat reges supra c. xxi. num. 2. infra num. 3. negotiatores.

DEFENDEBANTUR. Eccard. Remens. i. Franc. Guelf. 7. & ii. defendebantur, infra cap. lx. n. 3. Sed illi, qui moenia defendebant. c. xlvii. n. 5. alios ab hostibus defendebant. Plant. Bacch.

A. iii. Sc. iii. vers. 39. Noster esto, dumse poteris defendere injuria. Ea, deditione facta, haud injuria ab sciolis protecta esse dixit Gruterus.

PROPTER MAGNITUDINEM P. R. SENAT. A. Gu. 10. & Heuss. propter multitudinem p. R. ita saepe nomen populi R. adjectum fuit. adde Caesara. Gall. cap. xxxi.

UTI SEQUE ET OPPIDUM. Remens. i. & Gu. 7. seque & oppidum. Franc. & Guelf. ii. se & oppidum, 10. seque oppidumque. Acad. & Incert. 2. se & oppidum. Edita bene, pro & se, & oppidum, vide supra c. vi. n. 3. opportunitas suaeque, & liberum aetatis.

JUGURTHAE TRADAT. Fabric. traderet, quod ex tali Codice non displiceret, actum de eo ad Cat. c. xlv. num. 3.

VITAM PACISCATUR. Pacto sibi servare. Nostrates antea. Curt. vii. cap. xi. num. 27. qui petram tradunt, & ut incolumibus abire liceat, paciscantur. Justin. viii. cap. v. Viti igitur necessitate, pacta salute, se dederunt. Guelf. 10. tantummodo.

DE CETERIS SENATUI CURAE FORE. Fabric. 1. curae esse, cum Glossa paret, Eccard. foret. Uratist. i. de ceteris, a manu secunda.

2. POTIORA FIDE JUG. REBATUR. Eccard. fidei; Guelf. 12. quoniam fides. Franc. arbitratum; Guelf. 2. reatur. Dictys v. c. xvi. quippe quibus magis libido desideratione in femina, quam summa militum, potior foret. Compone Cat. c. xxv. num. 3.

TAMEN, QUA. Fabric. 2. omittit illud tamen, & plane persuadet, ita scripsisse Sallustum, vide modo Cat. c. xviii. num. 8. Sic infra c. xxxv. n. 9. quamquam in priora actione quingenta videri dederat; regno magis, quam

potestas erat, ita, uti censuerant Italici, dedicationem facit. Jugurtha in primis Adherbalem excruciatum necat: dein omnis puberes Numidas & negotiatores promiscue, uti quisque armatis obuius, interfecit.

CAP.

vadibus consulens, etiam in Numidiam Bonilcarum dimittit. ibi plura. Academ. quod.

SI ADVORSARETUR. Sic Fabric. i. & alius unus apud Rivium ejusdem tituli, vide ad Cat. c. lli. n. 3. Senat. x. *adversarentur*; Fabric. 2. *avesarentur*.

UTI CENSUERANT ITALICI. MSS. quidam ut, ut solent illud fere pro *ut* exhibere; & contra hoc pro illo. Guelf. 9. *consuevans*. Parum hoc prae isto stupore, quod omnes omnino Codd. nostri certe, habeant vocem *Italici*, quam & putidam esse, & Glossatorum, qui ex num. i. hujus cap. repeterent, quovis pignore contenderent.

DEOITIONEM FACIT. Sic Gruterus. Sic & MSS. Franc. Uratist. t. Senat. i. Vinar. x. Basil. i. Incerti, Fabric. t. a prima manu, Academ. Remensis, Eccard. Guelf. 3. p. 10. ix. ceteri *scio*. Illud praefero, & habes in simili nexu idem tempus infra c. xxxiii. n. t. c. xxxv. n. 9. alibi saepissime.

3. JUGURTHA IN PRIMIS. Academ. *Jugurtha Adherbalem inprimis*; Basil. t. cum aliis duobus: *Igitur Jugurtha*, quod mire placuit Rivo. Nullam tamen vim, neque gratiam video, qua sese commendat. Et si rebus dicta aequavit Sallustius, in avido Jugurthae ingenio, qui simul ac Adherbal dedicationem fecit, eo modo grassatus est, quem hic describit, non potuit eam Particulam exprimere. Non expressit cap. xii. n. 5. 6. *Hempsal reperitur* — *Numidac caput ejus, uti iussu, ad Jugurtham referunt*. neque infra c. xxxviii. n. 6. 7. neque Cat. c. lxx. n. 6. Suspicio autem, similitudinem vocabuli *Jugurtha* multum adjuvante, ut & *Igitur* in quibusdam Codd. legeretur.

EXCRUCIATUM NECAT. Sic Cat. cap. xv. n. 4. *conscientia mentem excitam vastabat*. Caesar vii. Gall. cap. xxxviii. *ipsum crudeliter excruciatum interfecit*. Cic. t. in Verr. cap. xvii. *somo excruciatum femurum reliquit*. pro Lege Man. cap. v. *Legatum populi R. consularem vinculis ac verberibus atque omni supplicio excruciatum necavit*. Livius xxix. cap. xviii. *tribunos mili-*

tum in vincula conjecit, deinde verberatos, servilibusque omnibus suppliciis cruciatum trucidando occidit. Curt. ix. cap. vii. n. 8. *Boxum protinus placuit interfici*: *Biconem etiam percruciatum necari*. Laclant. i. cap. iv. *Itaque ii, quorum peccata & arguebantur, & prohibebantur, excruciatos eos acerbissime necaverat*. adde Justin. xii. cap. v. n. ii. Dietsys v. cap. xii. *Ibi Menelaus Desiphobum, exsecutus primo auribus brachisque ablatis, deinde naribus, ad postremum truncatum omni ex parte foedatissimo summo cruciatu necat*.

DEINDE OMNES PUBERES. Multi Codd. *dein*; tamen Basil. Senat. Fabric. primi *deinde*, ut Gruterus.

UTI QUISQUE ARMATUS OBUIUS FUERAT. Sic Eccard. Franc. Acad. Struv. Guelf. 4. 7. 9. to. ii. cum Grutero. Sed falso, non enim intra armatos tantum stetit ira victoris; & iam dixerat omnes puberes Numidas & negotiatores promiscue interfectos esse. Atqui non omnes Numidae neque omnes negotiatores armati fuerunt. Nisi ad negotiatores tantum eam restrictionem referre velis: quod tamen positum verborum & mores victoris non patiuntur. Restitui igitur, quod est in MSS. melioribus & edd. aliquot, *armatis*. h. e. quicumque in manus venerant, qui fuga salutis suae consulere non potuerant, interfecit sunt. Remens. i. *obuius*; Fabric. t. *sunt*. Verbum illud est interficiendum. vide ad Car. c. iv. n. 2.

INTERFECIT. Basil. i. Franc. Academ. Senat. t. Uratist. i. *interfecit*: quia necat praecedit. Livius iv. c. vii. *magistratum ineunt A. Sempronius* — *quorum in magistratu concordia domi, pacem etiam foris praebuit*. Noster Cat. c. lxxv. n. 3. *castra prope movet, ac sub ipsius radicibus montium confedit*. adde Eod. c. lxx. n. 3. Plura alibi. *Interfecit* autem Jugurtha per milites, & laudat eo nomine locum Cl. Daviscus ad Caesar. vii. Gall. c. xiii. princ. Sic Caesar i. Gall. c. xii. *Eos impeditores & impinantes adgressus, magnam partem eorum concidit*. Sic alii passim. vide ad Cat. c. lv. n. 5.

xxx

1 Quid postquam Romae cognitum, & res in Senatu agitari coepta, idem illi ministri regis interpellando ac saepe gratia, interdu-
2 terdum jurgiis trahendo tempus, atrocitatem facti leniebant. Ac ni C. Memmius, tribunus plebis designatus, vir acer & infestus potentiae nobilitatis, populum Romanum edocuisset, id agi, uti per paucos factiosos Jugurthae scelus condonaretur, profecto omnis invidia protalando consultationi-

CAP. XXVII. 1. AGITARI COEPTA. Sic vetustissimi nostri. At Uratiz. 1. 2. Senat. 2. Heuss. Acad. Struv. Inceiti, Rem. 2. Franc. Eecard. Guelf. 3. 4. 7. 9. 10. 11. 12. coepit. alterum non displicuit optimo cuique. Cic. III. de Oratore: *Post adhiberi coepta est ad orationem etiam & dignitatem*. LVIUS 1. c. LVII. ubi id parum processit, oblatione munitionibusque coepti praeu hostes.

IOLEM ILLI MINISTRI REGIS. Omnis manus idem, pro idem. Fabricianus t. illi idem ministri regis, ut forte hoc illi alunde accesserit, ut c. XXV. n. 2. etsi haec alibi non male conjungantur. vide supra ad c. XIV. n. 21. Si ministri regis sine ullo Pronomioe scripserit, nihil desiderares. il sunt, qui Jugurthae saebant, ejusque commodis inferviebant. Tacit. v. Ann. c. XI. ut segnen Regulum ad opprimendos Scythi ministros oblique perstringeret. adde infra c. XLII. n. 2.

INTERPELLANDO. Guelf. II. interpretando. interpellare est eorum, qui mediam actionem interrumpunt, auctore Asconio. Cicero t. ad Att. epist. XVI. Sed haec tota res interpellata bello refraxerat. adde VI. Fam. epist. XIX. num. 8.

TRAHENDO TEMPUS. Prolatando & differendo tempus decreti. supra c. XLIII. n. 2. trahere bellum. ita fere Florus ty. c. II. n. 13. Deceus annos traxit ista dominatio, pro duravit, tenuit. infra c. XXXVI. n. 2. At contra Jugurthae trahere omnia, & alias, deinde alias mox causas facere. Tacit. II. Hist. c. LXXXV. per varias vias susceptionem ad Vespasianum iter trahens, is etiam pro consumere & transigere dixit III. Ann. c. XXXVII. diem editionis, noctem conviviis traheret.

LENIEBANT. Eecard. Guelf. 3. & 10. Struv. leniant. ut supra c. XXII. n. 1. audibatur. vide ad Cat. c. LVI. n. 8. Uratiz. 2. atrocitatem sic leniebant.

2. TRIBUNUS PL. DESIGNATUS. Consul adde Franc. quia hoc frequenter obvium. Tribuni plebis designabantur olim comitiis centuriatis, sed postea tribus, & quidem ante consules, ante quos etiam magistratum inibat. lege P. Manutium in Cic. I. ad Brutum ep. I. p. 16. ed. Wechel. A. 1580.

INFESTUS POTENTIAE NOBILITATIS. Guelf. 9. potentis nobilitatis. II. & Eecard. expungunt illud potentiae. Ergo infestus nobilitati scripsit, ut Cat. c. XVII. n. 7. Cn. Pompejus invidius ipse. c. XIX. n. 1. quod tunc infestus invidiam Cn. Pompejo cognoverat. Sed infra c. XXX. n. 3. de eodem Memmio: *ejus de libertate ingenii & odio potentiae nobilitatis supra diximus*, & quo loco huc trahum esse potest. vide ad Cat. c. XXXI. c. XLII. Guelf. 10. populo R. edocuisse. Inceit. 1. populum edocuisse.

IO AGI, UTI — CONDONARETUR. Ita C. Nepos Themistocle c. V. certivum cum fecit, id agi, ut pars — dissolveretur. LVIUS XXXVI. c. XI. exit. cum juvenientem naclis, id agebat, ut pro obsequio sumis veniens in potestatem repta. Cic. III. epist. VII. num. 18. Tu autem si id agis, ut meum mea causa, dum absim, debere videaris. Consule scripta ad Cat. cap. III. n. 10. & 23.

PER PAUCOS FACTIOSOS — CONDONARETUR. Uratiz. 1. condonaretur; Franc. condemnaretur. nihil motor. Sed cum per oon legatur in Guelf. 10. vide, an legendum: *ut paucis factiosis Jugurthae scelus condonaretur*. Cicero pro Coelio c. XXII. *ne parvissimi M. Coelius libidini muliebri condonatum*. ubi vide N. Abrahmum. Idem XIII. epist. LXXIII. n. 3. peto, ut ejus filius mihi postissimum condones. Jullian. XXXII. c. II. *Senatus revocanda ejus mox, causam illi donavit*. Ovid. II. Pont. epist. VII. v. 51. *Culpa parvis precibus donatur saepe suorum*. adde nostra ad Cic. v. ep. IV. n. 5. hoc esset, propter paucos factiosos, quorum interest,

tionibus dilapsa erat. tanta vis gratiae; atque pecuniae regis. Sed ubi Senatus delicti conscientia populum timet; lege Sempro-
nia provinciae futuris Consulibus, Numidia atque Italia decretae:
Consules declarantur P. Scipio Nasica, L. Bestia Calpurnius; 4
Cal-

est, & in eorum gratiam condonaretur. Remens. 1. fugissios Guelferb. 2. feliissios viros, sed secunda vox inter versus perscripta est.

PROLATANDIS CONSULTATIONIBUS. Per id, quod prolatabantur consultationes, pro eo quod esset *prolatando consultationes*. Livius XXXIV. c. XXXI. *Quod ad multitudinem servis liberandis autem & egentibus diversum agrum liberaret.* ut recte Gronovius, quem vide. tale occurrit in nota ad c. VII. n. 4. & ad c. XXII. n. 5. Male ergo Guelf. II. in *probandis consultationibus*, & Vinar. 2. ex *prolatandis consulti*. male etiam Incert. 2. *prozelandis*, quod sine certa causa placuerat Manutio. diximus ad Catilin. cap. XLIII. num. 3.

DILAPSA FORËT, Guelf. I. & Senat. 2. *dilapsa erat*. optime, si quid video, Florus IV. c. II. n. 9. *Et peractum erat bellum sine sanguine, si Pompejanus opprimeret Brundisii potuisset.* cum observatis Freinshemio, & Cl. Duckero. Livius XXV. c. XXXI. c. XXII. *Quod nixam in tempore subvenisset, victoribus victisque pariter perniciosa fames instabat.* adde III. Hist. Orat. Macri n. I. ubi similem constructionem edd. corruerunt. Sed hic nondum opera nostra defuncti sumus. Excipit mox: *santa vis gratiae atque pecuniae regis erat.* at cum Guelferb. 1. exhibeat: *pecuniae erat regis*; 2. *regis incessaret* in tribus aliis autem id verbum post *gratiae* ponatur: vides, non sine auctoritate vet. lib. illud deleri. Sic solet Crispus. vide supra c. III. n. 3. c. XXIV. n. 10. & infra ad c. XXIV. c. XII.

3. DELICTI CONSCIENTIA. Ex conscientia: quia noverat, sese deliquisse. Sic infra c. XLII. n. 1. *nobilitas noxia, atque eo percussa*. Praepositionem addit Cat. c. XXXV. n. 2. *ex nulla conscientia de culpa.* sed alibi omittit, ut Cat. cap. XXIII. n. 3. *quia inopia minus largiri poterat.* ubi vide, adde VI. Hist. Orat. Cottae n. 6. Urtis. 3. *delicti consensu*; sicuti infra c. XL. num. 2. Sed hic nihil mutandum. Senat. 2. *populum necat, timet*.

LEGE SEMPRONIA. Fabric. 3. *Sympronia*; 2. *Sympronia*. corrupte. Nec multo melius Glossae Academ. *Hanc lex praecipit, si bellum immoretur, ut publice illius designati consules delinquantur*. Struviani: *Sempronius fuit quidam, qui talem infamem legem, ut quolibet anno duo*

consules eligerentur, quorum unus custodiret Italiani, alter iter ad gentes devincendos rebelles. Hodie satis constat, laiam esse eam legem a C. Sempronio Graccho, ut quotannis ante comitia consularia designandis consulibus provinciae decerneretur duae, ex omni numero selectae, quae propterea *Consules* dicebantur. Relinquebatur autem Consulum arbitrio, ut eas provinciae compararent inter se, aut forte dividerent, postquam senatus exercitum, aliaque utilia illis decrevisset. vide omnino Hottomannum, Manutium, Fr. Fabritium Argum. Orat. Cic. de provinciis Consularibus: ibique N. Abramium, Manut. de Leg. c. x. notas ad Cic. I. epist. VII. n. 26. infra c. XXXV. num. 3. c. XLIII. n. I.

PROVINCIAE FUTURIS COME. NUMIDIA &c. Guelf. 10. *finis est.* Numidia atque Italia provinciae decretae: cui non placuit discepi adpositionem: *provinciae Numidia atque Italia*. Similiter tamen Livius XXXV. c. XI. *Triumviri deduxerunt eos Q. Naevius, M. Minucius, M. Furius Crassipes.* Cicero XIII. epist. LXV. n. 5. *inque ipsa & ex eius observantia, gratissimi hominibus, & ex sociorum gratia, hominum amplissimorum, maximum finitum capies.* Noster Cat. c. XXIX. n. 3. *ea potestas per Senatum — maxima permittitur.* adde Eod. c. XXXVIII. n. I. c. LII. n. 26. Jug. c. XXV. n. 10. infra c. XXXI. n. I. *Multa me debitorum a vobis, Quirites, ni studium resp. omnia superet; opes factionis, &c. Academ. duas provincias.* Fabric. 2. *decretae Numidia atque Italia; Franc. finit consules, litterarum compendio frustratur.* Pletrique decretae suas. Habentur tamen tres, quatuor in Nostris, qui Rivio editaeque saevant.

4. P. SCIPIO NASICA. P. filio, P. nepote, qui, teste Cicero, in hoc magistratu mortuus, in aedilitate autem repulsi passus est. vide Sigonius ad Fastos Coll. A. U. C. D. c. XLII. pag. 224. Pighium Annal. Tom. III. pag. 117.

L. BESTIA CALPURNIUS. Senat. I. *L. Calpurnius Bestia*, ut cognomen tertio loco poneretur. Aliud vero docuimus exemplis ad princ. Catil. c. Crispus Sallustianus, & nomina cognominibus postponi dudum observavit Lil. Gyrardus Dialog. IV. Sigonius II. Emendat. c. XVIII. & LIII. Manut. ad Cic. II. Fam. Epist. VIII. Reinseus

Mmm 2 ad

- 5 Calpurnio Numidia, Scipioni Italia obvenit. deinde exercitus; qui in Africam portaretur, scribitur: stipendium, alia, quae bello usui forent, decernuntur.

C A P. XXVIII.

xxx

- 1 **A**T Jugurtha, contra spem nuncio accepto, quippe cui, Romae omnia venum ire, in animo haeserat; filium, & cum eo duo fami-

ad Inscript. xiii. Class. x. p. 605. Gronovius ad Senec. Sinafor. vii. Factum hoc inprimis esse, quando Phaenomen non exprimeretur, observant Spanhem. de V. & P. Numism. Dissert. vi. pag. 503. & Perizon. Animadv. Hist. c. xiii. pag. 133. contra quam observationem hoc etiam exemplo utitur Cl. Ducker. ad Flor. i. c. ii. n. ii. quem vide. add. Cat. c. xviii. n. 4. Male ergo Ursinus contra tot Codd. scribere jubet L. Calpurnius Bestia. Eccard. Guelf. ii. & Incert. 2. Calpurnius; Guelf. 3. Capurnius; 9. 10. 12. Struv. Incert. 1. Franc. Uratist. 3. Calpurnius. Editam firmant lapides Capitolini, & vetustissimi libri, Sculptores atque librarii in litteris F & P non satis cauti fuerunt; unde apud Gruterum pag. 812. n. 4. habes AFRONIA, pro Apronia &c.

CALPURNIO NUMIDIA. Vinar. 2. iterum Calpurnius; Acad. & Struv. Sed Calpurnio.

ITALIA OBVENIT. Struv. obveniat; Guelf. ii. venit; 3. & Remens. i. evenit; Eccard. convenit. eveniat in re simili occurrit infra cap. xliii. n. i. ubi illud confirmo, & de sorte dici ostendo. non minus quod hic in melioribus legitur. Livius xxv. c. xiii. Qui cum inter se comparassent, ut alter in Campaniam exercitum duceret; Fulvius, cui ea provincia obvenerat, profectus nocte Beneventum, novenia est ingressus. Tacit. iii. Ann. c. xxxiii. n. 1. ne quem magnitudinem, cui provincia obvenisset, uxor comitaretur.

5. DEINDE EXERCITUS -- SCRIBITUR. Deinde hic MSS. omnes, Eccard. & Guelf. 2. a manu secunda: deservit. vide Catil. c. xxxii. num. 1.

ALIAQUE, QUAE BELLO USUI FORENT. Comelianianus: alia quaeque bellis suis forent; & sic Eccardianus a prima manu, Guelf. 7. aliaque omnia, quae b. 10. aliaque bello quae usui f. Basil. i. & Guelf. 9. atque alia, quae b. Incert. 2. & alia, quae. Sed Struv. tantum alia, quae bello, antequam, addito altero que, corrumperentur. Fecit aliquid censurus qui quae & quae, ut locus varie legatur; quem tamen haud in-

solitum esse, probavi ad Catil. c. iii. num. 5. Sed Sallustius scripsit, ut erat in Struviano, alia, quae sine copula, quam pluribus locis, fide vet. librorum, expunximus. vide ad Cat. c. xv. n. 1. Gruterus, amputatis ceteris, maluit: aliaque bello usui decernuntur. sed illud pro more suo, vide Cat. c. xxv. n. 2. cap. 11. num. 12.

CAP. XXVIII. 1. CONTRA SPEM NUNCIO.

Struv. contra spem suam. Contra spem pro Adiectivo ponitur: ut Cat. c. xxvi. n. 1. Antonius ex voluntate; supra c. xiv. n. 2. abstrige focus, add. Cat. c. vii. n. 4. & iii. Hist. Epist. Pompeii n. 9. Recte ergo Terentius Phorm. Aul. Sc. i. v. 9. quia praeter spem atque incredibile hoc mihi obigit. Plautus Mostell. Acl. i. Sc. iii. v. 40. Insuperata accendunt meos saepe, quam quae speret.

ROMAE OMNIA VENIRE. Sic Gruterus ex festiobus, ut ait, MSS. Palatinis, quod in nostris propterea auctoritatis legitur. Meliores & plures Basil. i. Fabric. i. a prima manu, Senat. i. Vinar. 2. Uratist. 1. 3. Eccard. Academ. Struv. Incert. i. Remens. i. Franc. Guelf. 4. 9. 10. venum ire, quod revocavi, cum etiam in eod. vetustis atque mediis legeretur. Id ab aliis etiam libris lectum esse, ostendunt corruptellae. Uratist. 2. venundatum ire; Guelf. 12. venundat. i; Senat. 2. Heusl. Fabric. i. a manu secunda, Guelf. 3. & 7. venalia: ita nempe interpretari voluerunt venum ire; cum venire illa etiam notione eis haud fuerit ignota. neque notionem, ut alibi factum, multum curassent, siquidem ipsum verbum est satis frequentatum. venum ire itaque, ut venum dare: sicut passum dare, passum ire &c. Sic Livius ac Gellius semel atque iterum, ut hic vii. c. iv. princ. Pileatus servos venum solutus ire. Plaut. Mercat. Acl. ii. Sc. iii. v. 19. illam abstrabat, trans mare hinc venum asportet. alibi: venum ducere. Guelf. ii. pro his: omnia venum ire in animo haeserat, vacuum exhibet scriptum.

familiaris ad Senatum legatos mittit: hisque, ut illis, quos, Hiempsale interfecto, miserat, praecepit, *omnis mortalis pecunia adgre-
diantur*. Qui postquam Romam adventabant; Senatus a Bestia con-
sultus: PLACERETNE LEGATOS JUGURTHAE RECIPI MOE-
NIBUS. iique decrevere: *nisi regnum, ipsumque dedidum venissent,*
uri

IN ANIMO HAESERAT. Uratilis. 2. *animo ad-
haeserat*; Basil. 1. *in animo inhaeserat*, non ma-
le. Nota sunt in *animus inducere*, in *urbem
intrare*, vide Cat. c. liv. n. 4. item c. xv. extr.
profus in facie vultusque recordari iterat. ubi
vide, nisi magis placet Guelf. 3. *haeserat*, sine
illis in *animo*. Sic Plin. x. epist. xxxi. *Sed &
illud haereat nobis, quam paucissimos milites
a signis avocandos esse*. & Epist. xcvi. *Quam
parce habe beneficia tribuum, utique, mi Secun-
de carissime*, haeret tibi. Sed cum alibi res a-
nimi vocabulo illo soleat exprimere, expunge-
re non audeo. vide supra c. xi. n. 7. infra cap.
lxxxiv. n. 4. Curt. vi. c. ii. n. 8. *Adhuc in animo
regis tenues reliquiae pristini moris haerebant*.
Cic. 1. Acad. Qu. c. i. *haeret in memoria*. Quin-
tilianus, Tacitus, alii sine Praepositione, *hae-
retere animo*.

FILIUM, ET CUM XO DUOS FAMILIARES. Fab-
ric. 2. *filium & duos familiares secum*. Catil.
c. xxviii. n. 1. C. Cornelius & cum eo L. Var-
guntius constituerunt. Guelf. 9. & 10. dua. recte.
Sic supra c. xxi. n. 4. qui ambo reges adu-
ant, pro ambo. Saepissime autem duo, pro duos
Livio restituit Gronovius. infra verbum mittit
habet Eccard. in spatio interlineari recenter ad-
scriptum.

ISIQUE, UTI ILLIS. Posterius Pronomen, si
per Codd. liceret, eleganter subaudires. in Ec-
card. corrupte illis fuit. Pro iisque membranae
habent hisque, praeter Basil. 1. ubi iisque legi-
tur. Dedit hoc libris, & oppositioni, quae est
in his, illis, ut hisque revocarem.

PRAECEPIT. Haec est scriptura editionum.
Sed Eccard. Guelf. 1. 4. 9. 10. 11. 12. Vinar. 2. A-
cad. Fabricianus, Senat. a. Heuff. Uratilis. 2. 3. In-
cert. 2. Franc. *praecipit* quod & propter super-
ius mittit, & proximum adgreduantur temere
repudiarent. Similiter peccarunt Catil. c. xli.
n. 5. Cicero *legatis praecipit, studium conjura-
tionis vehementer simulat*. Confirmat lectio-
nem, & opinionem de ortu erroris Guelferb.
9. Academ. & Struv. in quibus est *adgredu-
rentur*.

OMNIS MORTALES PECUNIA ADGRED. Senat.
1. Fabric. 2. Vinar. 2. Acad. Guelf. 4. 11. *ut
omnes mortales*; Fabric. 1. & Guelf. 2. *omnes
que mortales*. quam tamen particulam post Ver-

ba praecipendi, rogandi, obtestandi, alia,
plerumque Noster omittit. vide Catil. c. xxxii.
n. 2. &c. *adgredi pecunia*, uti Cicero de elo-
quentia Orat. ad Brut. p. 301. *Vestibula nimi-
rum beneficia, aditusque ad causam facili illu-
stret, cunctique animos prima adgressione occupa-
verit, infirmabit excludetque contraria*. adde su-
pra c. xvi. n. 4.

2. ROMAM ADVENTABANT. Guelf. 2. *advenie-
bant*. Fabricianus uterque, *Romae adventabant*.
Sic supra c. xxi. n. 3. *quaer Romae missos audi-
verat*. ubi vide.

PLACERETNE. De hac Formula consulendi
vide notam ad Cat. c. l. n. 3. *consultus*, sine
Verbo est, scripti ex tribus membranis.

RECIPI MOENIBUS. Uratilis. 1. in *moenibus*,
quomodo correctum etiam in Eccardiano, qui
antea habebat: *accepisset moenibus*. Caes. vii.
Gall. c. xx. extr. *quem impiter se ex fuga re-
cipientem, ne qua civitas suis finibus recipiat,
a me provisum est*. cap. lxxvi. extr. ne tecto
recipiat, ne ad liberos, ne ad parentes, ne
ad uxorem aditum habent. Erat autem extra
urbem *Villa publica*, qua recipiebantur lega-
ti urbem intrare vetiti. Livius xxxix. de Leg-
atis Carthaginiensium: *Quibus vetitis urbem
ingredi, hospitium in villa publica, Senatus
ad aedem Bellonae datus est*. Hic paulo aliter
factum.

SIQUE DECREVERE. Plures *bique*; Basil. 1.
Struv. Incert. a. *bique*; Franc. ii. sine copu-
la, & Guelf. 2. *bi*. Pronomine carere poterat,
& jungi: *Senatus consultus decrevere*. Noster
eo modo passim utitur. Cat. c. xvi. n. 1. 2. *in-
venit* — ex illis testes signatoremque *salvos
commodare*. adde Eod. c. xix. n. 2. c. xxii. n. 3.
c. xxiii. n. 6. c. xliii. n. 1. c. xlviii. n. 1. ita &
Caesar 1. Gall. c. xv. *equitatum omnem praemi-
ssis*, qui videant, *quas in partes hostis iter
faciat*: vide etiam, quae adnotamus infra cap.
lviii. n. 2. magna pars vulnerati aut occisi.
Sic Livius xxx. c. xvii. & quidquid aliud *fo-
cerit*, quod cordi foret *Majestas*, ea patres
comprobare atque laudare. Plura passim Gro-
novius, Davilius ad Caes. 11. Civ. c. vi. ad
Cic. 1. de Nat. Deor. c. xxxviii. Burmannus ad
Vellej. Pat. 11. c. xiv. Duckerus ad Flor. 1. c. ix.
extr.

- 3 *usi in diebus (proximis) decem Italia decederent.* Consul Numidius ex Senati decreto nunciari jubet. ita infectis rebus illi domum discedunt. Interim Calpurnius, parato exercitu, legat sibi homines nobilis, factiosos, quorum auctoritate, quae deliquisset, munita fore sperabat: in quis fuit Scaurus, cujus de natura & habitu supra me-

NISI REGNUM. Sic nostri primi ordinis & Gruterus, Guelf. 10. *nisi sibi regnumque ipsamque*; Vinar. 2. *ipsamque suggerbant*.

IN DIEBUS PROXIMIS DECEM. In, pro intra dies decem. proximus non legitur in Fabric. 1. nisi ab alio atramento. Idque in formula illa, quae multis decretis addita est, fere omittitur. Sic & Seneca de morte Claud. cap. xlii. *placet mihi, in eum se vere animadverteri — eumque quamprimum exportari, & coelo intra dies xxx. excedere, Olympo intra diem tertium.* Plinius ix. cap. 11. *ceterae feminae in triduo excluduntur.* vide N. Heinsium ad Petron. cap. xlv. Lucret. ii. v. 77. Inque brevi spatio mutantur saecula animantium. adde Cat. c. xlviii. num. 5.

ITALIA DECEDERENT. Uratil. 2. *de Italia dec.* 3. *de Italia discederent*; Struv. *Italia decederent*; Vinar. 2. Guelf. 1. & 4. 11. *discederent*; Guelf. 9. *ab It. decederent.* vide c. xx. num. 1.

3. NUMIDIUS EX SENATI DECRETO. Palatinus 3. & cum eo Uratil. 2. omittunt *ei Numidius*, unde Gruterus: *id consul ex Senati decreto nunciari jubet.* male. nam abiecta voce Numidius edita elegantior, nec opus est id infarcire. vide ad tit. Hist. Epist. Pompeii n. 9. & ad Cat. c. xviii. n. 3. mox Acad. *nunciare jubet*.

ITA INFECTIS REBUS ILLI D. D. Sic omnes Gruteriani, etiam impressi vetusti. Fabricianus tamen 1. *illi infectis rebus ita domum reversi sunt*, quomodo Carro edidit; non ita male, ut censuit Gruterus, modo particula ita expungatur. Quid enim? non graviter satis & breviter haec: *Consul ex Senati decreto nunciari jubet: illi, infectis rebus, domum reversi sunt?* & hoc quidem reversi sunt exstat etiam in Fabric. 2. pro quo Guelf. 4. *discedunt*; sed 9. omittit *illi domum*, habetque *discedunt*, quod in ceteris omnibus vitatur.

4. LEGAT SIBI HOMINES NOBILIS. Adulescentes adiuncti Uratil. 2. & Vinar. 2. Deinde Acad. Uratilavienfies, Incert. 2. Fabric. 2. Struv. Franc. Vinar. 2. Guelf. 7. 10. 12. *legis*; Incert. 1. & Guelf. 2. *eligis*. Meliores reliqui *legat*, quod tamen in Fabric. 1. coeptum est cor-

rumpi in *legis*. Legare est legatos adsumere, Graecis *ἀρριτάναι*. Cicero vi. epist. vi. n. 20. *Cassium sibi legavit, Brutum Galliae praefecit.* Velleius ii. c. xxxii. *Cn. Pompeius, multis & praeclearis viris in id bellum adsumtis, brevi terrarum orbem laboravit.* illi fuerunt Pompeii legati. vide Borerium ad locum. Iterum Cicero ad Atticum: *Dolabella me sibi legavit.* Mortis autem erat, qui in provinciis abibat, ut legatus sibi, rerum agendarum adiutores adsumerent. vide Cat. c. xlii. extr. infra c. xli. n. 1. & 4. Interpp. Cic. pro Q. Ligario c. 1. Hortomanonius ad Cic. iii. in Ver. c. xvi.

AUCTORITATE — MUNITA FORE SPER. Guelf. 2. *auctoritas*, sed eadem manus emendavit. Struv. Franc. & Guelf. 11. ea, quae deliquisset. Vinar. 2. *impunita fore*, perperam. Iuliginis figura est Gruteri illud *auctoritate munum est*, & utitur eadem Q. Cicero de Peit. c. vii. extr. Marcus frater ix. epist. xviii. n. 2. *munio me ad hoc tempora.* Nollet iacta cap. xxxi. n. 14. *eandem in vos fecisse, pro munimento habent.* vide ad Cat. c. lviii. n. 17. ad Cic. iv. epist. xiv. n. 6. Claudian. iii. Silic. v. 46. *popularibus illi Munio studiis lambentibus gratia Parvum.*

CUJUS DE NATURA ET HABITU. Uratil. 2. & habitus; Struv. & abin; Guelf. 10. & abin. nempe ambitus & habitus confunduntur etiam apud Senecam vii. Nat. Qu. c. xv. *Mile in unum licet congreges, nunquam hunc habitum solis aequabunt.* ibi vulgo edunt, *ambitum solis*: quod eo factum, quia vetustissimi scribae h partim non scriberent, partim nota sopra litteram vocalem posita designabant: quam notam postea pro alia, quae m referret, habuerunt. *Habitus* autem est *conditio, indoles*, quomodo sese quis habet natura. Lactantius Pacat. Paneg. cap. vi. *Sive cum veneris (animus) fugis habitaculum pro habitu suo.* Gellius Argum. Lib. viii. de natura & habitu memoriae. Cicero 1. de Invent. p. 50. *Habitus autem adpellamus animi aut corporis constantem & absolutam aliquam in re perfectionem, aut virtutis aut artis perfectionem aliquam, aut quaecumque scientiam, & item corporis aliquam commoditatem, non naturam datam, sed studio & industria comparatam.* Hinc Idem ii. de Inv.

memoravimus. Nam in Consule nostro multae bonaeque artes animi & corporis erant: quas omnis avaritia praepediebat. patiens laborum, acri ingenio, satis providens, belli haud ignarus, firmissimus contra pericula & insidias. Sed legiones per Italiam Rhegi-um, atque inde Siciliam, porro ex Sicilia in Africam transver-
sae. Igitur Calpurnius initio, paratis commeatibus, acriter Numidiam ingressus est, multos mortalis, & urbis aliquot pugnando capit.

CAP.

Inv. pag. 67. ex habitu animi *ans* corporis ple-
raque pertinent ad *causam* res. Noller infra c.
x.c.v. num. 2. *admoneri* visum est, de oratur
cullaque *res paucis* dicere, adde Cat. c. xliii.
nu. 4. & supra c. vii. num. 4. Sic Corn. Nepo-
s. *naturam* pro *ingenio* ponit Alcib. cap. 1.
ut omnes admittantur, in *uno homine tantum*
esse dissimilitudinem, tanquam *diversam natu-
ram*.

5. MULTAE BONAEQUE ARTES. Miroi sese-
solum Nazarianum ex Gruterianis habere, ceteris
abesse copulam. Nostri omnes *multae bonae-
que*, praeter Guelf. ii. Struv. Incert. i. Fabric.
2. *stud* autem significantius, & utraque vox
eo modo, quasi separatim & per se sua notio-
ne fungitur. Vide infra ad c. lxxviii. extr. *inter*
illos & *frequentem Numidiam* multi vasti-
que *loci erant*. Fabric. 2. & *animi*, & *corpo-
ris*, non male.

AVARITIA PRAEPROIEBAT. Guelf. ii. *propede-
diebat*, praepedire est proprie antequam, superae.
inde pro *ingredire* ponunt. Florus ii. c. viii.
n. 17. *Sed haec omnia praepedita magnitudine*
sua. Dictys i. c. x. *quem non aliter auge-
re* Helensae *desiderium a rebo consilio*
praepediebat. Cicero: praepeditus *verbo*. Ex-
empla eorum, qui aliis bonis artibus praediti,
avaritia tamen abstrachi sunt, habes apud He-
rodotum. iii. c. viii. n. 13. 14. Sulpie. Sever. Dialog.
161. c. xi.

FIRMISSIMUS CONTRA PERICULA. Academ.
firmissimus, ab interprete. ea enim notione *firmus*
ponitur, quod notamus ad Cic. ii. epist.
111. ubi vide Davium. Livius xxiii. cap.
xvii. n. 5. alibi. Aemulatur Dictys i. c. xli.
adversus insuetudinem firmissimus. infra cap. lvi.
n. 2. *quod genus ex copis regis*, quia *salutare*
negotium, firmissimum erat. ita *firmissimus* &
firmissimus permutata apud Caesar. i. Gall. c.
xxv. *ut nomen consularis exercitus satis firmi*
ad tantum bellum efficeretur, imbatue ratio.
ubi prout Gronovius, qui & Davilio, & Wal-
fo praevit.

6. RHEGIUM. Basil. i. *Hegium*; plures re-

gium. sed *Lapides Rhegium*. & urbem, & pro-
montorium hoc nomine in extremo Italiae
versus Siciliam describit Cellar. ii. cap. ix. pag.
918.

ATQUE INDE SICILIAM. Sic etiam apud nos
Fabriciani, Basil. i. Eccard. Acad. Franc. Re-
mensis, Uratist. i. Senat. 2. Heuff. Struv. Guelf.
2. 4. 10. sine Praepositione, quam imperiti ad-
dunt, in *Siciliam*. Detrahunt enim nonnun-
quam provinciarum nominibus Praepositiones.
Exempla supra posuimus ad c. vii. n. 2. *praefec-
ta Numidis*, quos Hispaniam mittebat, adde
c. xvii. n. 1. *inde deest* Uratist. 2. atque 3. pro
eo Struv. *perinde*. Gu. 10. in *Africa*.

7. INITIO PARATIS COMMEATIBUS. Haec
vulgo sic distinguunt, ut *initio paratis* *com-
meatibus*. Sed quid illud sibi velit, nemo di-
xit. Nostram distinctionem agnoscunt quidam
MSS. & contextus firmat. *Initio* enim acriter
ingrediebatur Numidiam, quandoq; commea-
tus essent parati; his consumtus & belli aspe-
ritate cognita (cap. xxix. num. 1.) ille ardor
elanguit. infra cap. xliii. extr. *Itaque*, ex
sententia omnium rebus paratis composuisse,
in Numidiam *proficiscitur*. cap. xciv. *primo*,
paratis composuisse omnibus, ad locum *per-
git*. mox cap. xxx. n. 2. *a principio*; ut hic
initio.

ACRITER NUMIDIAM INGRESSUS EST. Eccard.
Guelf. 3. 10. & 11. in Numidiam. Franc. & Ura-
tist. 2. *aggressor est*. Walfus adruit Capitolin.
in Maximin. c. xvi. *Acriter denique Italiam* in-
gressus est. Julian. xli. c. iv. n. 7. *cum praedon-
um* *maas* *Patthos ingressus*, *praefectum* *conatus*
Andraganum oppressus. ubi male Tan. Faber ma-
luit *aggressor*.

MULTOQUE MORTALIS. Senat. 2. & Heuff.
mortalisque *multos*, quia *Adjectivum* postponi-
tur in proximis: *urbes aliquot*. Guelf. 10. *mul-
toque mortalium*. Malus Franc. & Fabric. 2.
multos mortales, sine Coniunctione, quam et-
iam Fabric. i. inter versus perscripuit. Sic fere
semper in narrationibus Noster. videat Cat.
xliii. n. 2.

Et

C A P. XXIX.

XXIX.

1. SED ubi Jugurtha per legatos pecunia tentare, bellique, quod administrabat, asperitatem ostendere coepit: animus aeger avaritia facile conversus est. Ceterum focius & administrator omnium consilio-

ET URNIS ALIQUOT PUGNANDO CEPIT. Et non legitur in Guelf. 10. & ex eo deleri posset. dictionem *pugnando capere* ad Cat. c. vii. extr. illustravimus. & quamquam ea plurimum de urbibus capitis adhibeatur; hic tamen etiam de hominibus dicitur. Nisi malueris solum cepit per Zeugma ad superiora multos mortales referre, quod nec ipsum insolens est. vide quae infra scripsimus ad c. LXIII. n. 6. Etiam tum alius magistratus plebes, consulatum nobilitas inter se per manus tradebat. aliquot delideratur in Eccardiano; Fabriciano, & aliquot inter. Sed Incert. i. atque duo alii, cepit. quod addidet. vide supra cap. XII. n. 4. c. XIII. num. 6.

CAP. XXIX. 1. PECUNIA TENTARE. Promonem addunt Incert. i. Struv. Guelf. 9. *illum tentare*; Franc. *Romanos tentare*. absolute posuit infra c. XLVI. n. 4. ut multa alia verba. vide ad Cat. c. LVIII. n. 1. alibi *dolis*, *insidiis*, *belle tentare*. Tacit. i. Hist. c. LXXIV. ita promissis finis, ac minis tentabantur.

BELLIQUE, QUOD ADMINISTRABAT. Que neglectum est in Uratist. 3. *Administrare bellum* ex dicitur, qui negotiorum datum est, ut bellum ex alius voluntate geratur. Dicitur tamen etiam pro genere, operari, facere. Caes. i. Civ. c. XXV. *Pompejum remanere Brundisium* — quo facilius — ex utraque parte bellum administrare posset. infra i. de Rep. Ord. c. IV. extr. quomodo in belli administratione scorta aut convivia exercuerint nonnulli. Nota sunt administrare temp. Ita & administrare factum, festum, alia, quibus operam adhibemus. vide Cl. Burmannum ad Quintilian. vi. c. v. pag. 576. Aliter administrant milites in opere. de quo infra ad cap. XCII. extr. mox administrator. num. 2.

ASPERITATEM OSTENDERE COEPIT. Fabricia, asperitatem; Eccard. asperitatem. infra c. XCII. n. 4. aliam rem adgreditur, non eadem asperitate, ceterum haud secus difficilem. Sic Catil. c. x. n. 2. *Qui labores, pericula, dubias atque asperas res facile toleraverunt*.

ANIMUS AEGER. Guelf. II. *aeger animis avaritia*. Vinar. 2. *aeger in avaritia*. Aeger dicitur

animus, qui aliqua libidine tenetur, quae morbi dicuntur. Male ergo *aeger avaritia* conjungitur. infra c. LXXI. n. 1. ubi, cognitis *Bomilearum verbis*, primo cura, deinde, uti aegrum animum soles, *fovenit cepit*. vide ibi adnotata, & cognosces, sapientissime de animo sollicito, & curis oppresso dicit: quae significatio hic, si ad asperitatem belli respicias, non proavis aliena videatur. Priori significatu Seneca Epist. XVII. ad fin. de avaris: *nihil refert, utrum animus aeger in divitiis, an in paupertate penetur. malum suum illum sequitur*. Ipse posteriorem amplectitur.

FACILE CONVERSUS EST. Guelf. 12. inter lineas facile exhibet. Franc. a rep. *conversus* est. immo conversus est a primo suo ardore, c. XXVIII. extr. ad studium Jugurthae. Sic convertit Catil. c. vi. n. 7. de conversione ad rem deteriorem dicitur. Vellejus II. c. CXII. *mira praeviditate animi atque ingenii in praecipitia conversus*. Curt. IV. c. XIV. n. 16. *Et quae antea pro illis erant, in contrarium conversa sunt*. Sine termini notatione, pro *mutari*. Cic. VIII. ad Attic. epist. XIII. *vide, quam conversa res est*. cet.

2. SOCIUS ET ADMINISTRATOR. O. CONSILIORUM. Socius, quocum confocio, communico consilia: Administrator qui eadem exsequitur. Struv. Guelf. 4. p. 12. *socius ac minister*; Franc. Incert. i. & Guelf. 10. & minister. quomodo Cic. I. epist. IX. n. 39. *seditionum servus ac ministros*. Silius XV. v. 149. *Constantem consules rerum bellique ministros Agglomerant sese*. Iterum Cic. de Amicit. c. x. *cum possideretur, ut aut libidinis ministri, aut adutores essent ad injuriam*, pro Flacco c. II. *Socii consiliorum, ministri consiliorum vexantur*. Vellej. Pat. II. cap. CXXIX. *consiliorum suorum ministro & adjuvante sese Druso*. Neque tamen male administrator, quod ceteri Codd. praeterunt; nisi quod post verbum administrator non suavitur ea vox legatur: neque & ad in loco suspecto rite sese excipiant. Cic. pro Flacco c. XXX. *Polemoclerum scripsisti, mercenarium & administrum consiliorum tuorum*. Male autem Guelf. i. & Uratist. 3. administrator. Secum vidimus apud Ciceronem, quem perbelles Silius consilium vocat: ut

filiorum adsumitur Scaurus: qui tametsi a principio, plerisque ex factione ejus corruptis, acerrime regem impugnaverat; tamen magnitudine pecuniae a bono honestoque in pravum abstractus est. Sed Jugurtha primum tantummodo belli moram redimebat, existumans, sese aliquid interim Romae pretio, aut gratia effecturum: postea vero quam participem negotii Scaurum acceperat; in maximam spem adductus recuperandae pacis, statuit cum eis de omnibus pacificationibus

ut & Plautus Pseudol. A. 1. Sc. 1. v. 14. Nam tu me antea hoc Scaurum habuisti comitem conlis tuis. Id. Milt. A. IV. Sc. 11. v. 22. Socium tuorum confiliorum & participem consiliorum. Denique Tacitus 1. Ann. cap. 11. collegae superi, conjuges Tribuniciae potestatis adiuntur. omnium non est in Guelf. 11. sed Eccard. confiliorum.

PLERIQUE EX F. FIJUS CORRUPTIS. Guelf. 10. plerique sed ex factione ejus. Ejus ad Scaurum pertinet, non regem. Sic infra c. xvi. n. 2. ipse ab nullo reposito, magis id laborare, ut illi quam plurim debent. ubi vide. corruptus est in vitium abstractus, & lapsissime pecunia corrumpere. infra c. xxviii. n. 2. Fuisse, quiauro corrupti elephantos Jugurthae tradiderit. C. Nep. Milt. c. vii. quod a rege corruptus infestis rebus discessisset.

MAGNITUDE PECUNIAE. Guelf. 2. & Uratist. 3. in magnitudine; Guelf. 10. pro magnitudine, etenim hic solent librarii sextum. Cuius interpretari. vide ad Cat. c. xxxi. n. 2.

IN PRIMUM ABSTRACTUS EST. Disiectus est. Incert. 1. pro var. lectione. Eccard. in primum actus est. alterum vehementius: licet praecipuum ire, & abire, quod placuit Crisipo Cat. cap. xvi. num. 4. Sic Cato, transiitum ruderem. vide supra ad c. vi. num. 3. De hoc Scauro Florus 11. cap. 1. cum in Scauro ipsos Romani imperii mores exstinguisse Jugurthae.

3. PRIMUM T. B. MORAM REDIMERAT. Fabriciani, Struv. & Incert. 2. primo: in Gu. 2. fecit corrodere primum. Uratist. 2. redimerat. Eccard. & Guelf. 10. veniebat, sine sale, sine sensu. Redimit moram belli, qui pretioquirit dilationem belli. Sic Licanus 1. v. 99. Crasius erat belli modum mora. Silius 11. v. 33. Excutit sollicita Fabium. sola illa Latinos sub iuga mittendi mora. cum observatione Drackenb. Justin. vi. c. 181. nec moram agendis rebus facit. Tacit. 11. Hist. c. xxxiii. multa bella impem vada. per tardia & moras evanuisse. Redimere proprie. Glossa Senat. 1. pecunia comparabat. Caesari. Civ. c. xxxi. extr. quo satis diutius confectus est, quod pigre animus cunctatio-

non desinxis, & largitione redemit militum voluntates.

SESE ALIQUID INTERIM. Fabriciani & Struv. se aliquid; Vinar. 2. aliud quae supra c. 1. n. 2. & alibi confunduntur. Terent. Andr. A. 11. Sc. 1. v. 5. Credo, impetrabo, ut aliquis saltem mihi proutat dies. Interea sibi aliquid, quem locum comparabat olim Vir doctissimus mihiq; amicissimus Joach. Christophorus Benicke, Praceptor tunc meus in Lyceo, quod est Landsbergae ad Wartham, perinductus: ejusque rei pro eo, quo Virum optimum prosequor, adieci, non sine voluptate nemini. sibi autem debet, quod jam tum cum eura, & magno, qui puero inerat, ardore has litteras excolere omnique scripturam genus evolere coepim.

PRETIO AUT GRATIA EFFECTURUM. Guelf. 7. saltem esse. Cat. c. xlii. n. 1. neque gratia neque pretio, neque pretio Ciceronem impetere potuerit. ubi vide.

PARTICIPER NEGOTII. Remend. 2. negotio. non audies.

ACCEDIT. Egregius ille Cornelianus, quidam Vassii, tres Guelf. 10. Fabriciani, Academ. & Struv. acceperat. Gruterus inde suspicatur: postea vero participis Scauro in maximum eet. quomodo nusquam locutus est Sallustius, neque alius quisquam facile loqui vellet. Nihil muta, nisi accipis in acceperat, juvenilibus optimis membranis. Cat. c. xvi. n. 2. deinde, ut quosque voluerimus, aut ex facili in castra venit, equaliter distribuerat. quem locus itidem corruperant. Auctor Vitae Virgili: ut brevi convalescit tempore, ut multo ante fatus populus adaequasset. Livius xxxviii. c. xlviii. Postquam Gallos indomitos atque implacabiles cernebam, iam demum vi atque armis conterendus ratus sum. Ex ecce ipse Postquam jungitur Tempus Plurimum periclitum, Idem Livius xlii. cap. xlviii. Postquam novum animos oculusque occupaverat certamen, iam, atroxque ferus, evexerat adoriuntur Romanorum aciem. Vinar. 2. accipis, non male. vide cap. xlii. n. 1. Guelf. 3. in maximum sibi adductus.

N n n C u m

- nibus praefens agere; Ceterum interea, fidei causa, mittitur a
 4 Consule Sextius Quaestor in oppidum Jugurthae Vagam: cujus rei
 species erat acceptio frumenti, quod Calpurnius palam legatis im-
 5 peraverat: quoniam deditiois mora induciae agitabantur. Igitur
 rex, uti constituerat, in castra venit: ac pauca, praesenti consilio,
 locutus de invidia facti, atque in deditioem uti acciperetur;
 reliqua cum Bestia & Scauro secreta transigit: dein postero die,
 quasi

CUM DE EIS OMNIBUS FACTIONIBUS. Gueff. 9. cum eisdem omnibus factionibus, corrupte. Academ. cum eo; eis non est in Renenli 1. at Gueff. 4. cum eis omittit. Struv. & Gu. 4. ex omnibus factionibus, Ciacconius supervacuum habet vocem *factionibus*; etque non legitur a prima manu in Gueff. 12. Fuert igitur Sallustii: *factus de omnibus praefens agere*. cetera factorum. *factiones* habes infra cap. xi. n. 1.

4. FIDEI CAUSA. Fidei faciendae causa; ut Jugurtha fidem haberet Bestiae, missus Sextius Quaestor quoslibet in oppidum Jugurthae. vide ad Cat. cap. xii. num. 4. Curt. viii. cap. ii. n. 31. *Præsentem igitur Orontem cum novae libertatis gratia cognationis prope sperabat, ne effectus quidem fidei pigrore, quod Orontes promiserat*. Noster infra cap. lxxv. n. 29. *Non possum fidei causa imagines — ostentare*.

SIXTIUS QUAEATOR. Fabr. 2. Struv. Senat. 2. Heuff. Gueff. ii. Incerri, Struv. Frank. *Sextus quaestor*. alii *Sextus*, vide Pighii Annal. Tom. iii. pag. 119.

VAGAM. Remens. 1. & Incerri. 2. *Vacca*. alii *Vocam*; quidam *Vagam*. vide infra cap. xlvii. num. 1. cap. lxi. n. 2. & cap. lxxviii. Ptolemaeo, Plinio, Plutarcho, Silio, Augustino dicitur *Vaga*. vide loca apud Cellar. iv. cap. v. pag. 175. et sic Nazarianus infra cap. lxxv. cuius, & nostrorum fide scripti *Vagam*. Librarii enim in propriis Nominibus saepe notiora vocabula scripserunt. Sic pro *Circa*, Fabric. i. *temper Circa*; pro *Tifidum* infra cap. lxii. n. 8. unus *refidum*; &c. et quamvis *Vaga* satis ex usu, *Vacca* tamen iis ingeniis accommodatior.

SPECIES ERAT. Obtenitur, Glossa Fabric. 1. praetextus. Franc. *species erat*. ita peccant Cat. cap. xxxviii. num. 2. *Senati specie*. ibi vide. *erat* non multum est necessarium.

PALAM LEGATIS IMPRAVERAT. Fabric. 2. et Eccard. omittunt *legatus*.

DEDITIONIS MORA. Per moram, quam faciebat deditio. h. e. quod vulgo dicunt *pendente deditioe*. infra cap. xxvii. num. 2. ita

belli modo, modo pacis mora Consulem ludificavit.

INDUCIAE AGITABANTUR. Gueff. 1. *induciae dabantur*. Noster *agitare pacem, bellum*, similia. vide ad Cat. cap. lxi. extr. infra cap. cix. num. 2. de *Induciis* A. Gellius 1. cap. xxv. Ceterum haec ratio: quoniam deditiois cet. ad superiora: mittitur in oppidum *Vagam* pertinet, a quibus interpolis quibusdam separatur, ut Cat. cap. xxix. extr. supra cap. xvii. num. 5.

5. PRAESENTI CONSILIO. Bellico, quoadde infra cap. lxii. n. 4. 5. Male importuntur quidam & hic, & alius locus in Senator, 1. *respositi consilio*, nam et si illa in libris vet. *passim* consilia sint; postquam tamen eruditiss. Gronovius ad Liv. xxiv. cap. 11. pluribus & distincte ostendit, quid sit *consilium*, quod *consilium*, ex ista consensione nullo negotio expedit nos possumus. Lapsus tamen est 1. Wasse ad Cat. cap. xxv. seu xxxv. n. 2. & post tantam lucem *consilium* apud Nostrem scribere iubet, ubi iudicium notatur confensus; quod est contra cam, quam Gronovius quarto loco posuit, notionem: adde Davesium ad Caesar ii. Civ. cap. xxx. Perizonium ad Dielyn 1. cap. viii. Dissert. 5. xxxix. Cic. xv. epist. ii. n. 7. Drackenborth. ad Silium vi. v. 71. Hic Fabric. 2. & Struv. *consilio* non scripserunt in contextu.

DE INVIDIA SUI FACTI. Sic Gruterus. R. vius iusserat *facti sui*, ut sequatur Pronomen. ei adstantur Nostri, ed. Haekiana & adfectae. Vinar. 2. & Uratilis. 2. de *invidia fratris sui*. Id sui eieci, quomodo membranae eieciunt infra cap. cii. num. 12. *paucis* pro delicto *verba facit*. cap. xxiv. num. 8. *super gratiam atque pecuniam suam invidiam hosti esse*. De *invidia*, & uti — *acciperetur*, Nomen & Verbum ab uno *securus* reguntur, de quo genere plura ad cap. xiv. num. 7. EXCURSU II. num. 4.

SECRETIS TRANSGIT. Transgit confirmat Basil. 1. & Gu. 2. idque rei aptum iudicat Gruterus. vide cap. xxxvii. extrem. Fabric. Uratilis. Vinar. secundi, Academ. Gueff. 3. & a *mano* secun-

quasi per saturam exquisitis sententiis, in deditionem accipitur. Sed 6
uti pro consilio imperatum, elephanti triginta, pecus atque equi
multi, cum parvo argenti pondere Quaestori traduntur. Calpurnius
Romam ad magistratus rogandos proficiscitur. In Numidia & exer 7
citu nostro pax agitabatur.

CAP.

secunda 2. secreto. Uratili, 3. secreta. Melius
hic Nomen pro Adverbio ponitur, quod valde
usitatum est. vide ad Cat. cap. lx. n. 3.
Guelf. 9. *suum transgressi secreta*. Supra Guelf.
4. & Eccard. in *deditione*; ibidem *ut* non le-
gitur in Guelf. 3. sed 7. in *dedis*, *ut acciperetur*,
quod rebus se comparatis, unice probandum.
vide infra ad cap. cit. n. 3.

DEIN POSTERO DIE. Guelf. 11. *deinde postero*
quoque; Acad. *dein postero die*.

QUASI PER SATURAM. Sic meliores uno con-
sensu Guelf. 1. *satyram* scripsit; recentiores *su-*
ram. Praeterea Eccard. Guelf. 7. p. 10. 11.
12. Vinar. 2. Uratili. 2. 3. Struv. Incert. 2.
Remens. 1. Franc. *quasi per saturam* (*sati-*
ram) *legem*. inde Guelf. 4. *quasi per legem*
feri. 3. Senat. 1. & Fabric. 2. *quasi per statu-*
rum sent. *exquis*; quae sunt ineptorum com-
menta. QUASI PER SATURAM significat
per quandam consensionem, sine certo ordine,
argumento, inquisitione, quae in sententiis
perrogandis observanda erant. Non male Glos-
sa Guelf. 1. *Satyras* *ut*, *in quo gentiles dis-*
variorum animalium carnes offerebantur. in ani-
mo habuit *satura miscella*, quae dicuntur *mag-*
nae *Satira*, ubi de omni frugum genere dis-
offerebatur, inde nempe *Lanx Satura* (in lan-
cem enim conjiciebant illa) primum dicta. vi-
de Casaubonum de *Satirica* Graec. poeti & Ro-
manorum *Satira*. Festus p. 482. *Satura* *et cibi*
genus ex variis rebus conditum est, *et lex nullis*
alii legibus conferta. Itaque in *saturatione* lo-
quon *adhibetur*; neve per *saturam* obrogato,
aut derogato. S. Annus *Lusine* in ea, *quam*
dux adversus Th. Graecum; Imperium, *quod*
plebes per *saturam* *dederat*, *id obrogatum est*.
et C. Laetius in ea, *quam pro se dixit*; *dein*
postero die, *quasi per saturam sententia exquisi-*
ta, *in deditionem accipitur*. Haec Festus; ubi
in postrema citatione manibello Salustii nomen,
& ante illud verba Laetii omissa sunt. nam Cris-
pum Laetii verba usurpasse, quod Dacierius flauit,
incredibile est. Res monet ridendi mate-
riam non neglegere, quam praebet Glossa Stru-
viani. ea huiuscemodi est: *Satura fuit Romana*,
qui conditis legem hanc, *quod quicumque vellet*
se Romanus (*dedere*) *reciperetur*.

EXQUISITIS SENTENTIIS. Infra cap. cit. n. 1.
3. *regis fide sententiam* *exquireret*. Caelius 111.

Gall. cap. 111. *consilio celeriter convocato*, *sen-*
tentias exquirere coepit.

IN DEDITIONEM ACCIPITUR. Guelf. 7. & U-
ratili 3. in *deditione*; Remens. 1. in *dediti-*
one accipit; Academ. in *deditionem traditur*, *di-*
ctio adiuit, eoque immutata est. Sed vide Cat.
cap. xviii. num. 3. Curt. vii. cap. vii. n. 7.
Rex fide data, *et capivis receptis*, *gentem in*
deditionem accepit. ubi simul n. 6. *deditur*,
dedere, *deditionem* sine Tautologia leguntur,
Saepius Iulianis.

6. PRO CONSILIO IMPERATUM PRAT. Re-
mens. 1. *imperatum est*. invadit ille Verbum
Substantivum: neque prohibeo. Eccard. *para-*
tion erat. Struvian. *pro consilio*. vide num. 5.
Pro est in, ut supra cap. viii. n. 2. *donatum*
aque laudatum magnifice pro concione. infra c.
lxvii. n. 1. *mulieres participo pro techis audi-*
ficiuntur saxa — *mittere*, vide Festum. Chasi-
sum 11. pag. 209. Gronov. 17. *Observeat*, cap.
1. Struv. *praecipuum erat*.

CUM PARVO ARGENTI PONDERE. Guelf. 9.
munus; 10. *auti* *et argenti*. 2. primitus non
habuit *parvo*. alt. 9. 10. 11. 12. Eccard. Struv.
Incerti, Uratili. 3. Fabr. 2. Remens. 1. & Franc.
non cum parvo, *aut cum non parvo*. quod to-
tò rejicit Gruterus. Quaestori enim dabatur,
quod in aerarium populi R. esset referendum,
Parva igitur summa erat, prae ea, privatum
quam acceperant Calpurnius, Scaurus, reliqui.
aliter Metellus infra cap. lxi. n. 5. addo cap.
xxxi. n. 19.

7. AD MAGISTRATUS ROGANDOS. Guelf. 9.
magistratum, quod etiam in Academ. reposi-
tum est. Franc. omittit *ad*, quod per praeco-
dentem syllabam excidit. Rogare magistratus
est creare per populum comitis centuriatis so-
gationis; id Bestiae datum, quia Scipio, cui Ita-
lia obvenerat & comitia habere potuisset, non
mox erat. vide ad cap. xviii. num. 4. aliquia
forte, aut alio modo Comitiorum praesen alter
Consilium constitueretur. vide Manutium de
Comm. cap. vi. LIVRE XXXVII. cap. XLII.
Ex eo prope anni M. Valerius consul ex Lig-
uribus ad magistratus subrogandos Romam ve-
nit — *Comitia consulis rogandis fuerunt a.*
d. xxi. kalendas Martias. Gellius xlii. cap.
xv. ex Metalla: *Prætor neque praetorem*, *ne-*
que consulem pro regere coepit, *quia imperium*
minus

C A P. XXX.

XXXII.

Postquam res in Africa gestas, quoque modo actae forent fama divulgavit; Romae per omnis locos & conventus de factio Consulibus agitari: apud plebem gravis invidia; Patres, probarentne tantum flagitium, an decretum Consulis subverterent, parum constabat.

minus fractus, majus habet consilium, & a minore imperio majus, aut maior collega rogatus non potest. Foraula Rogationibus propria erat, VALITIS, JUREATIS — ROGO, QUIRITIS, vide omnino Brillon. II. Formulæ. adde infra cap. xxxvi. n. 4. Catil. cap. xiv. n. 2.

IN NUMIDIA & EXERCITU N. Et abest ab Ecard. & Guelf. p. mutant illud in cum. Franc. in id, Serv. v. ex primum sustulisse videtur, cum hoc in illud saepe transeat in lab. vet. Guelf. II. Igitur in Numidia. vide cap. xxvi. n. 3.

PAU AGITABATUR. Guelf. p. exagitabatur. Senat. 2. Heusian. aggitatur. vide supra num. 4. cap. xiv. num. 10. Laeti patrem agitabamus. Fabric. 1. agitabat, omisso, per locum liberrum, nota supra & litteram, qua ut exprimere voluit.

CAP. XXX. 1. Quoque modo actae forent. Quae omittunt Remens. 1. Franc. Ecard. & Guelf. p. Sed 4. 7. 11. item Struvian. & quomodo i Senat. 2. Heus. Guelf. 1. & 2. quoque modo. Eisdem frustrationes habes Cat. c. xxi. n. 4. de Catilinae conspiratione quae quoque modo audierat consularibus narravit. ubi hanc lectionem multis tuetur. Sed hoc loco Crispus distinguit inter res gerere, & agere, quae tamen aliis promiscua sunt. Distingunt sane, & hac propter quoque modo secundum verbum, distinctionis causa necessarium fuit. Sic geminas Noster verba Cat. cap. 11. n. 14. ubi vide. & illud agere bene qualitatem & conditionem rei gestae notare potest. infra c. 12. lemas agere. 11. de Rep. Ord. extr. quocumque modo ages, ea res tibi reique publicae feliciter eveniat. Livius III. cap. vi. Principium anni ita agatur. Justin. IV. c. v. Nicias, sen pudore male actae rei, sen metu destituta spei civium, sen insipientiae fato, manere contempsit. C. Nepos Attico cap. xv. tanta erat cura, ut non nominatam, sed suam rem videretur agere.

FAMA DIVULGAVIT. Recte Basil. 1. divulgavit. Guelf. 2. divulgavit; 10. divulgavit. Supra cap. xiii. n. 1. fama divulgata.

PER OMNIS LOCOS & CONVENTUS. I. in omnibus locis cet. Guelf. 10. & omnino per omnes locos, convenimus de; cet. Conventus proprie, ubicumque conveniunt homines, publice & privatim. vide Gronov. ad Senec. v. Bonet. cap. xv.

APUD PLEBEM GRAVIS INVIDIA. Ecard. apud plebem, extrinsecus proximae vocis, ut fieri solet, abreptus.

PATRES SOLliciti FRANT — PARUM CONSTABAT. Aut solliciti erant, aut parum constabat eis ab manu mala. Vidit ex parte Gruterus, etiam, praeter morem, meticulosus & benignus. Struv. quia parum constabat. Si igitur posterius omittas, erit ut Cat. cap. xiv. n. 2. parum autem anxius erat, in maxima sceleris tantis civibus deprehensus, quid facio agam. ubi fecerant; omnia erant, dubitans, cet. Sed res docebit, prius potius solliciti eosque correctorum commentum esse: idque alio loco, nescio an ex Remensibus, excerpta Gudii ponunt: probere autem tantum flagitium, patres solliciti erant; an cet. Plura sunt, quae corruptioni faveant. Primo, quod supra apud plebem gravis invidia, sine verbo Substantivo positum esset; quod cum Glossator quidam adposuisset, post aliam vocem irrepit, adscrivitque simul, ut solet, verbi, quod sententiam claudat, aliquam significationem. Deinde, quod statim plebem ac patres, & quid de aliis memoraverit Noster, continuo, inquam, opponere voluerunt. Porro longum nimis fuit Verbum parum constabat, quod in tali positu infinitis locis de sine praecipuerunt librarii. Denique ipsi Latinitas & constructio Verborum omnem conatum talium ingeniorum adjuvi; quae non adeo insolens Cat. cap. xi. num. 2. supra cap. xiv. num. 14. fraudi tamen fuit. Hic nempe patres — parum constabat praesumitur vidum est; cum tamen parum constabat absolute accipi potuisset, ut apud Dielys 1. cap. 12. & probarentur patres jungi, uti Cat. cap. xxxi. num. 7. ubi similem lapsum indicavi. Sed quod nunc expressimus, condonandum est Sallustio, ut alia aliis, Primum etenim Causam oppositionis, aut significationis causa ponere solent.

flabat. Ac maxime eos potentia Scauri, quod is auctor & socius 2
Bestiae ferebatur, a vero, bono impediēbat. At C. Memmius, 3
cujus de libertate ingenii & odio potentiae nobilitatis supradiximus,
inter dubitationem & moras Senati, concionibus populum ad vindicandum hortari: monere, ne rempublicam, ne libertatem suam fere-

lent, etiam Verbum subsequens alium Casum exigit. Plautus Poen. Act. III. Sc. III. v. 46. Tu, si te dii amant, apere tuam rem occasio est pro Tibi. Terent. Hecyra Act. III. Sc. I. v. 6. Nam nos omnes, quibus est aliquid aliquis obiectus labor, Omne quod est interea tempus, praeferamus ut sciscimus est, iucro est. pro nobis omnibus. ubi vide eruditum Donati observatorem. Ea & plura loca indicat Sanctius IV. Minerv. c. XI. ibique Perizonius. adde Davinium ad Caes. I. Gall. c. XVIII. & ad Auct. II. Afric. cap. XXV.

Tantum FLAGITIUM. Gueff. II. flagitium factum tantum. Lege, flagitium tantum. Mox Eccard. devertens, pro subvertens. hoc utitur Carlin. cap. X. num. 4. Justin. XII. cap. V. Maxime indignabatur, carpi se sermonibus summi, Philippus patris patriaeque mores subvertisse.

2. AC MAXIME EOS. Postrema vox non legitur in Gueff. 9. & potest intelligi. Gueff. II. eo.

AUCTOR ET SOCIUS BESTIAE. Auctor, cujus auctoritate & consilio aliquid factum est, unde non modo invenio, sed etiam qui approbat auctor dicitur. vide Gronov. ad Livium II. c. LI. & auctoritas est consilium. Idem ad Justin. XII. c. 4. num. 6. Cicero: *deditionis summi & auctori*. Terentius Eunuch. Act. I. Sc. III. *subito, ego atque impeto*. Nusquam defugiam auctoritatem.

A VERO BONOQUE IMPEDIEBAT. Utat. 3. impendebat; Gueff. 4. impedebat, ut supra cap. XXII. num. 4. *ambabatur*. Incert. 2. a vero & bono. optime Academ. a vero, bono impedebat, quomodo *arguere, bonum; per, bonum*, alia apud Plautum, Cicronem & nostrum. vide ad Cat. c. IX. mla. & Budacum ad leg. I. D. de iustit. & iure.

3. DE LIBERTATE INGENII. Eccard. *ingenii*, & mox Memmi. antiquo modo. vide ad Cat. c. XXXI. num. 6. Franc. de nobilitate ingenii, non male. ita de equitibus reip. studiosi. Ca. c. XLIX. extr. *animum nobilitate impulsit*. ubi vide. Foret igitur libertate expolitio: nisi & haec vox suam vim haberet. c. XXVII. num. 2. nominat *virum avari* & ubique recte de viro libertatem suam experiente. c. XXXI. nu. 5. Vel. II. c. LXXVIII. *impudens & insensibilis liber-*

tate *ufos adversus C. Caesarem Marcellum Epitulum Flavonque Caesetium rith. pl.* Tacitus XV. Ann. c. LXI. *qui sapienter libertatem Seno-* *cac, quam servitium expertus esset*. Sed Gruterus haec omnia pro spiritibus habet. Forsitan verē.

COIUS.—ET ODDIO POTENTIAE NOBILITATIS. Tres Genitivi copulantur, quorum duo ab Nominis odia; unus (*mobilitatis*) ab altero eorum (*potentiae*) pendet. Prius notavimus ad Cic. II. epist. XLII. num. 5. *Genus institutionum & rationum morum dissimilitudinem nonnullam habet cum illius administratione provinciae*. ad de X. ep. XLIV. n. 5. Posterior ad C. VI. ep. XLII. n. 3. *de curatione alicui monerum regionum*.

SUPRA DIXIMUS. Fabric. 2. *supra decimus*; Academ. Senat. 2. & Heussl. *memoravimus*. Stant illi pro Grutero.

INTER DUBITATIONEM ET MORAS. Eccard. & alii duo: *inter dubitationem*, eo, quod excipit moras. Sed vide supra ad c. VII. n. 4. Nihil mutat Arthanus, qui his verbis recte probat, *inter illud dici, pro cum id agitur*, vide infra cap. XL. num. 4.

CONCIONIBUS. Gueff. 10. *in concionibus*; Struv. *in concione*; Remens. I. Franc. & Fabric. 2. *concionibus habitis*; Gueff. 9. *conc. factis*; 7. *advocatis concionibus*. perinde quasi id nomen sine spiatoribus incedere, non jussit. cum tamen Cicero VII. epist. I. num. 14. *Hic ego tamen diebus, ludis scenicis, ne forte videar tibi non modo beatus, sed liber omnino fuisse*. Livius XXXI. c. I. *Comitis ardiles euntes creati sunt forte ambo, qui statim occipere magistratum non possent*. adde Diomedem I. pag. 303. infra cap. LXXIII. num. 5. *Merellum omnibus concionibus capitis accessit*.

AD VINDICANDUM HORTARI. Gueff. 9. *ad vindicandis*; alii *ad iudicandum*; Eccard. *ad vindicandum necesse*. male. ad vindicandum in eos, qui contra remp. cum Jugurtha factiones fecissent. vide cap. XXXI. num. 18. habet id verbi absolute positum etiam cap. XLV. extr.

MONERE, NE REMP. NE LIBERT. UTATIAVIENSIS, SENATI. Vinar. 2. Remens. Basil. I. (qui corrupte habet *monere*) & Incert. 2. *monere populum R. ne libertatem cet.* Fabric. Franc. Struv. Senat. 2. Heussl. Academ. Remens. 2.

Nnn 3 9. 10.

- sererent : multa superba , crudelia facinora nobilitatis ostendere :
 4 prorsus intentus omni modo plebis animum accendebat . Sed quoniam ea tempestate Memmii facundia clara pollensque fuit ; decere existumavi , unam ex tam multis orationem perscribere : ac potissimum , quae in concione post reditum Bestiae huiusmodi verbis disseruit .

CAP.

9. 10. *monere populum R. ne temp. ne libert.* Erroris causa manifesta est . Scribunt enim R. Pl. aut R. P. MSS. *republicanum* , ex quo fecerunt P. R. seu *populum Romanum* . vide ad Cat. cap. xxxi. n. 7. Ecard. omittit *monere* ; idque ex Verbo *hortari* ita intelligendum esset , ut alibi docere , addere ex alii Verbis . vide ad Cat. c. xlviii. num. Attamen Noster post alia Verba saepe exprimere solet *monere* , *admonere* . vide Cat. cap. xxi. nu. 4. quod tamen huic loco parum praedicti praebet , si , quod excipit , Verbum ostendere nihil iuvat . Praeterea duo MSS. ne omittunt ; tres *negue libertatem* scribunt : unus ne *libertatem* . Denique Vinarienus i. qui in his verbis rursus incipit , *ne libertatem desererent* , *pro suam* omisit . Itaque locus sic refigendum erit : *concionibus populum ad vindicandum hostari , temp. libertatem ne desererent multa cet.*

DESERERENT . *Deserens temp.* qui cum non curant ; libertatem , qui ea non utuntur , sed imminui potius patiuntur . Justin. xiv. cap. 14. *domina nuntius vincendo posset reparare , quam deserendo videretur* . vide Cat. cap. xlv. extr.

MULTA SUPERBA ET CRUDELIA . Sic Gruterus , aliae eod. *superba , crudelia* , sine copula : & sic tres Guelferb. Ecard. uterque Fabricianus & Remens. i. idque ex more Crispi . vide supra c. iv. num. 8. c. xviii. num. 1. Ecard. & Ursul. 2. scribunt *superbia* . vide ad Cat. c. xi. num. v. de *superbia & crudelitate* , quae ambitioni propria , vide Eod. c. x. num. 4. & infra cap. xxxi.

PRORSUS INTENTUS OMNI MODO . Guelf. 2. *iterum amissu intentus* , ut supra c. xiii. nu. 1. & ne hic Grutero auscultes , adde Cat. c. xiii. extr. Guelf. ii. *intensor* . 9. *omnino* , pro *omni modo* ; 3. *incendebat* .

4. ROM. MEMMII FACUNDIA CL. POLLENSQUE FUIT . Romae non est in Remens. i. neque in uno Waffii . recte . Inculcant passim eam vocem . vide supra cap. xxv. num. 6. Fabric. i. huc *Memmi* scribit ; sed alibi cum Basil. i. alioque vetustis *Memmii* . Pollens facundia est , quae suam vim habet , & obtinet : uti *gratus polles* , *auctoritate polle* . Clarus & pul-

lens jungit Noster supra c. i. nu. 3. ubi vide . Venantius Fortunat. i. de Vit. Mart. Prol. *Srenante* , corde , fide , pollens Paulinus & ore , *Verfons* explicus Martini dogma magistri . Alii *potens* . Hinc Capitolina . Maximin. c. iii. *Oratorem potentissimum omniumque doctissimum* , quomodo Thucyd. i. cap. cxxvii. extr. *μαχίας τε καὶ πρᾶξις ΔΙΝΑΤΩΤΑΤΟΣ* . & D. Lucas cap. xxiv. comm. 19. *ΔΙΝΑΤΩΣ* id est *μαχίας* . mox Vinar. 2. *decender* , pro *decere* .

UNAM EX TAM MULTIS ORATIONEM EJUS . Guelf. 4. Incerti , Struv. Franc. Ursul. 3. *unam ex t. multis orationibus* . Guelf. 1. *unam orationem ex t. m. orationibus* . male . Verum notissima etiam genera dicendi offendiculo fuerunt imperitis . Ecard. *orationem ea perscribere* , pro *ejus* ; id quod plane omittitur in Guelf. 6. & 10. recte & eleganter . vide Cat. c. li. num. 8. cap. xxxiii. num. 2.

AC POTISSIMUM EA DICAM , QUAE IN CONC. Sic quidem & Nostri meliores . Ast Guelf. 2. 4. 9. 10. 11. 12. Struv. Senat. 2. Heuff. Vinar. 1. Franc. Ursul. 2. 3. Remens. 1. & Incerti : *eam dicam* , *quam* ; Acad. *eam dicam* , *qua* . Propter praecedens *orationem* haec ita reformata esse , nemo ignorat : Cum tamen Crispus & optimus quisque ad sensum potius respicere soleant . Cat. c. xi. num. 42. *Virtus atque sapientia major in illis fuit , qui ex parvis opibus tantum imperium fecere , quam in multis qui ea bene parta vix retinebant* . ubi lege annotata . adde supra cap. xxiv. num. 8. & infra cap. xvii. num. 4. Verum multum hic locus debet , si usquam alias , Grutero . Is revoctans eum ad Sallustii genium , ex conjectura ita repurgavit : *ac potissimum , quae post reditum Bestiae huiusmodi verbis disseruit* . Juvant duo apud nos MSS. Ecard. *dicam ea* , *quod in conc.* Guelf. 7. *omittit dicam* : & id quidem Verbum intrusorant Cat. c. iiii. num. 2. ubi vide . Exponit itaque , quod Gruterus non fecerat , *ea dicam* ; sed de rebus in *oratione* cum per Codd. non liquet , amplius pronuncio . Eadem loci inspectus Noster supra c. xvii. nu. 2. de *is haud facile comperitur narraverim* : *cetera quam potissimum* , adiciunt ibi *adferuntur* . Ubiur No-

stis

CAP. XXXI.

XXXII.

Multa debentur a vobis, Quirites, ni studium rei publicae omnia
superet: opes factionis, vestra patientia, jus nullum; ac maxi-
me, quod innocentiae plus periculi, quam bonorum, est. Nam illa quidem pi-
get

ser eadem figura Cat. cap. x. num. 6. cap. x. num. 8. c. l. i. num. 19. c. l. ii. num. 28. Supra cap. i. num. 2. c. xiv. num. 7. infra cap. l. iii. num. 8. c. l. vi. num. 1. c. lxxvi. num. 2. i. Hist. Or. Lepidi n. 13. quibus locis quaedam notamus. addo hic Corn. Celsum l. ii. c. iv. p. 119. Nam potest primo die primus cibus dandus esse, potest secundo, potest tertio, potest non nisi quarto aut quinto; potest post unam accessorem, potest post duas, potest post plures. Pomp. Meli. c. iv. Non ex-actius uras fimoque dicturo inde est commodissimum incipere, unde terras nostrum pelagus ingreditur: & ab his potissimum, quas insularum dextra sunt. Vellejus ii. c. xx. exit, ejus augendas C. Marium cum filio de exilio revocavit, quique cum his pulsi erant. Pinius vii. cap. xxxix. Sed hoc pretium belli, non hominis fuit; tam, heredes, quam libidinis, non formae cet. qua forma Seneca multum utitur. Intellige itaque: ac potissimum perscribam; aut, ac potissimum docere existimavi perscribere. Hoc Zeugma, illud Synzeugmenon, sive Syllepsin vocare solent, qui his modis Nomina imposuerunt. nam quod ea tutius deleatur, certa res est: & similia vidimus Catilin. cap. xxix. Num. 4. cap. l. i. num. 13. & jam modo apud Vellejum.

CAP. XXXI. 1. MULTA — OPES FACTIO-
NIS. Separata est, interpositis plurculis verbis, adpositio, patim et supra c. xxvii. num. 4. ubi vide. Ita & Caro, quem Noster sequitur apud Gellium xiii. c. xxiii. Multa me debentur a vobis hoc prodire, anni, aetas, cet.

ME DEBENTUR A VOBIS. Basil. i. Struv. & Remet. i. Multa debentur a vobis, sed Gu. 4. illud me inter lineas exhibet. Cat. c. xx. nu. 15. Res, tempus — magis, quam Oratio hortentur. Eod. c. lvi. num. 19. Animus, aetas, vir-
tus vestra hortentur. sic supra c. xxiv. nu. 4. infra n. 6. & 27. Sed quid illud a vobis? Scio, ita-
pant interpretes, & juncant cum Verbo. Vero-
simile tamen est, Sallustium Multa a vobis in-
tellectum voluisse, pro vestra, a parte Ve-
strum, uti Cat. c. lvi. num. 6. de loco locutus
est. Accedit Terentius Eunuch. A. iii. Sc. v.
19. 9. Atque ab eo generum hunc, quam video

volle, imbo. ubi vide Donatum, unde Acl. v. Sc. vii. v. 5. Cic. tu. epist. xiii. num. 2. qui-
bus ego a tali viro contentus eram. ubi alia
talisa adnotavimus. adde iv. epist. vi. num. 10.
v. epist. l. i. nu. i. xvi. epist. xxi. num. 3. Sie Jo.
Brantius interpretatur illa Caesar. vii. Gall. c.
xvii. nulla tamen vox est ab his audita populi
R. majestate & superioribus vicinis indigna.
Cicero ii. de Nat. D. Illud vero ab Aristotele
animadversum, a quo plerique quis potest non
mirari, hoc est, ejus plerique, docente Gro-
novio ad Liv. xxvii. cap. v.

QUIRITES. Glossa Senat. i. ab illi ab usis.
& Struv. ab hostia, quae Quiriz Sabini de-
ducit. dein quiritate urbanorum, & publicae
rutilicorum memorat. Auctor Nominis Mars
deus, qui Quirinus, sive hostis dicitur; unde
Quirites ejus progenies, & Quirinus Ro-
mulus. Festus, Varro, alii.

OMNIA SUPERET. Academ. Incert. i. Ec-
card. Guelf. t. 7. & 9. superaret. Sic Cat. cap.
xxvii. num. 1. & supra c. xxvii. num. 2. Nilul
tamen muto.

VESTRA PATIENTIA. In vetustis aliquot no-
stris olim fuerat potentia, quod tamen cor-
ruptum est in Fabric. i. Academ. aliis. in Ec-
card. potentia an potentia, an aliud quid scri-
ptum sit, non adiecor. Patientia recte pro
animo humili, & ad omnes injurias pertere-
das demisso. Tacit. Agric. c. xv. Nihil proficiet
patientia, nisi ut graviora sanguine ex facti ro-
rantibus inferantur. Livius i. c. l. Tentari pro-
fecto patientium, ne si jugum acceptum, obo-
narios premas. It. c. xlii. Duo sustentantur id mo-
lum, partim Patrum consilii, partim patientia
plebis jam ad extrema venisse. Est tamen & pa-
tientia in laude apud Latinos, ubi quis res
difficiles & asperas magno animo tolerat. vi-
de Drackenborch. ad Silium vi. v. 545. infra
Guelf. 12. quod plus innocentiae periculi, quam
6. est. quod non indignum anclore. vide Cat.
cap. xxix. num. 2.

x. NAM ILLA QUIDEM FIGET. Academ. Sen-
nat. 2. Heull. Nani & illa quidem. Invene-
runt isti: Et illa quidem. Guelf. 9. Nam illa
quod figet decere.

HIS ANNIS XV. His, qui proxime sunt elapsi,
vide

get dicere, his annis XV. quam ludibrio fueritis superbiae paucorum ; quam foede quamque inulti perierint vestri defensores ; ut vobis animus
3 ab ignavia etque secordia corruptus sit : qui ne nunc quidem, obnoxiiis inimicis, exsurgitis, atque etiam nunc timetis, quibus decet terrore esse.

Sed

Vide ad cap. xi. num. 6. Livius xxv. c. xxxi. *pau-*
cis his annis. Acad. Gueff. 1. & 7. *his annis* xii.
Fabric. 1. *his annis* x. uterque numerus xii. &
x. melius tamen posterior conspirat cum caete
C. Gracchi, qui x. ante annos erat occisus.
Sed & numerus xv. recte habet. Est enim
acceptatioria, ut numerus rotundetur, ut me-
dius esset inter caedem C. & Tiberii Graccho-
rum. Tiberius enim anno ante xxii. occisus
est, & per ea tempora plebs plurimum est pas-
sa, vide infra c. xlii. Fateor tamen, aptius le-
gi posse, *his annis* xx.

QUAM LUDIBRIO FUERITIS. Falso Gueff. st.
quatum, pro *quam*. minor, ni *quanto*. vide
n. 14. & Cat. v. vii. bulg. Sidonius Carm. ii. v.
54. *Quam nunc tibi classis & arma* Tracten-
tus, quam *maxima* geras, quam *tempore* par-
vo. Cic. xv. quist. xi. proc. *Quamvis tibi cu-*
rae meae bonor fueris & quam *idem* exsile-
ris consul in nos orando & amplificando cet.
vide ibi citata. Ludibrio esse est indignissimodis tractari, indigna pati. Cat. cap. xi. num.
9. ubi *alienae superbiae* ludibrio fueris. ubi vi-
de.

QUAMQUE INULTI PERIERINT. Basil. 1. *quo-*
que multi. & multi quidem, pro multi scri-
bunt etiam Uratilisvientes, Vinar. a. cum aliis
tribus, ut solent haec perpetuo confundi. vi-
de infra cap. lxx. num. 3. alibi. Drackenb. ad
Sil. iv. vers. 36. Gueff. 1. *queni* quamque inul-
ti & Uratilis. 3. *quam inulti*. Est & in quatuor
aliis *perierunt*. Pessime omnium corrector equi-
dam in Eccard. fecit *inulti*. Catilin. cap. i. vult.
num. 21. *Certe*, inulti *animum amicitiae*. ubi
vide.

UT VOBIS ANIMUS. Ut est in membranis no-
stris omnibus, non *ut*, & hic sere significat
quam. Plinius Paneg. c. xxi. *Quod quidem no-*
men qua benignitate, qua indulgentia exerceat
ut cum civibus suis, quasi cum liberis potens
vivat : ut *versus imperatores*, qui *privatus exi-*
mus, agnoscat, agnosceret. Eccard. ut *plebis ani-*
mus docere voluit hominum, tertium, pro
secundo Cafa, Substantivum, pro Possessivo
poni ; Sed quis talia corrumperet. Supra cap. x.
num. 3. Nunc *quoniam* mihi *natura vitae suae*
fata, & mulles alibi.

AB IGNAVIA ET SECORDIA CORRUPTUS SIT.
Ita Codd. & Lucretius iii. v. 833. *Quod lea-*
tebus ab *sebris* munta *tenetur*. Cicero xii. ep.

x. num. 1. *Saris enim commendatum tibi cum*
arbitraber ab ipso *more majorem*, ibi non inu-
tilitas, ni fallor, prolata sunt. Eadem Praepo-
sitio eleganter abundat apud Horat. 1. Sat. iv.
v. 26. *Aut ibi arantia*, aut *visera ambitione*
laborat. & infra c. xlviii. num. 3. Vastus ab
natura & humano cultu. Etenim cum haec
Particula Passivis Verbis juncta etiam pueris
causam denotet ; non adeo insolens esse pote-
rit, quod eadem Absoluts Verbis, & Nomi-
nibus Verbalibus, quam etiam aliis Nominibus
adjecta hanc naturam servat.

3. NE NUNC QUIDEM. Academ. Struv. Vi-
nar. 2. Uratilis. 3. Gueff. 3. 4. 7. 9. 11. 12. qui *ne*
nunc quidem, quod frequens erratum esse do-
cuit R. Bentleius ad Horat. ii. Sat. iii. v. 262.
ubi & *ne nunc quidem* illustret exemplo Ca-
ceronis Parad. iv. Ergo ego *semper erui* : tu
ne nunc quidem, alius. Forte tamen Crispi
sit : qui *ne obnoxiiis inimicis*, cet. *ne* pro *et-*
iam non, *ne quidem*. Iulian. xii. cap. xvi. *ni-*
sio praesente, nullus hostis arma, nec in-
imies, *timebant*. Florus ii. c. viii. num. 12. *Nam*
rex praefuit nec *speculare potuit*, cum nota
Duckertiana.

OBNOXIIS INIMICIS. Cum inimici vestri de-
licti conscientia vobis subiecti sint. Male Gueff.
9. *innexis* ; male etiam plerique Codd. *obnoxii*,
pro *obnoxiiis*. iv. Hist. Epist. Mithradat. num. 4.
Ille enim obnoxius, *qualem tu vales*, *societa-*
tem accipiet. Livius xxxii. cap. xli. *si videretur*
aut superbus, aut *obnoxius videretur* quoniam al-
terum est *hominis alienae libertatis obli-*
vis, alterum *suae*. Zeno Veron. Serm. vi. *Quem ta-*
centem, tamquam obnoxium — ad *crucem* per-
ducerent. Sed Cat. c. xx. num. 7. *ibi obnoxii*,
quibus, *si resp. valeret*, *formidinis essentem*.
Absolute posuit Eod. c. xiv. num. 6. ubi vide,
& infra c. xlii. num. 6.

EXSURGITIS. Basil. 1. *Surgitis* ; Renesat. 1.
conjugatis ; Vinar. 2. & Uratilis. 2. *insurgitis*,
quod *superius* & *super* I. Waffio. Sed *exsurget* n
eius notione habet apud Tacitum ii. Hist. c.
lxxvi. num. 4. Cicero xii. epist. x. num. 9. *an-*
timore vestro resp. exsurget & in aliquo sta-
tu tolerabilis consiliet. alibi dixit *animum* *er-*
rigere, *exergere*, Cat. cap. xx. num. 14. c. xxxix.
num. 3.

ATQUE ETIAM NUNC. Academ. *atque nunc*, *si-*
ne etiam ; Gueff. 9. *atque etiam*, *etiam* vocula
omiss.

Sed quamquam haec talia sunt: tamen obviam ire factionis potentiae a4 nimis subigit. certe ego libertatem, quae mihi a parente tradita est, ex-5 periar: verum id frustra, an ob rem faciam, in vestra manu situm, Quirites. Neque ego horror, quod saepe majores vestri fecere, uti contra in-6
jurias XXXIV.

omissa, atque etiam, ut alii & etiam. vide supra ad c. i. n. 5. nullumque etiam periculosa petunt, etiam nunc, ut alibi etiam tunc, vide ad Cat. c. 11. n. 1. & c. 11. n. 25. Vos cumblami- ni etiam nunc, Justin. viii. c. 14. n. 7. Graciam etiam nunc & verbis, & dignitate orbi- terarum principem, alia ad Cic. iv. epist. 1. num. 9. Cujus jam etiam nomen invidus audio. Scribe autem divisim: atque & jam nunc.

TIMETIS EOS, QUIBUS VOS DECEAT. Merum rus. Scribe: atque & jam nunc timetis, quis de- ceat terrori esse. Pronomen vos Fabric. t. Basil. 1. Senatori, Inerti. Vinar. 2. Heuff. Struv. Ec- card. Guelf. 1. 2. 3. 4. 7. 10. 12. non agnoscunt. Crediderunt autem, inimicos & plebem R. non recte opponi, nisi vos inculcarent, quod alibi factum etiam notavimus, ut supra c. xxiv. n. 7. & fore, qui, vos non addito, quibus de- ceat, contra vulgo Latinorum, compingerent. Alterum Pronomen vos est contra decus Sallustii, qui huiusmodi demonstrationem omittit, quod docui ad Cat. c. xii. n. 2. pluribus exemplis. adde Eod. c. xviii. n. 17. Semper in proelio ma- ximum est periculum, qui maxime timeat. pro- tit, qui. Denique pro quibus Senat. t. quis, a prima manu, quae & Sallustii fuit. vide infra ad c. lxxx. n. 5. Vinar. t. decesset; Eccard. de- ceat timori esse.

4. QUAMQUAM HAEC TALIA SUNT. Fabri- ciani: talia haec sunt; Guelf. 9. haec ita sunt. Sicut legitur etiam in Struv. Senat. 1. Franc. & Inert. 3.

OBVIAM IRE FACT. POT. Fabriciani & Basil. 1. ire obviam: quo ordine c. xiv. extr. ite obviam injurias. Alii potentiae factionis: sed Heuffian. omittit vocem potentiae, ut Catil. c. xxiv. num. 2. & supra c. xxvii. num. 2. si nimirum cum Inc. 2. legas, ire obviam factioni.

ANIMUS SUBIGIT. Franc. subigit, perpetam. vide c. xxiv. n. 2.

5. CEAT. Zuum venigsten, saltem. h. e. Et- iam si promittere nollem me obviam ire posse factioni; hoc tamen certe faciam, libertatem meam experiar. Sic supra cap. iv. n. 3. Certe, quibus maxima indistria videatur, & c. Cic. 1. Tusc. Qu. c. xlix. homines mortem vel optare accipiunt, vel certe timere desistant. LIVIUS XXXI. c. vii. Ne acquieveritis Annibali Philippum - Py- rro certe aequabitis. Parum itaque aberat, quin ego ejecissem, quod illis tantum placuit, qui

Memmii de se aliquid contra plebem dicere putarunt; cum potius visopositionis in Verbis obviam ire, & experiri libertatem quaerenda sit.

MIHI A PARENTE MEO TRADITA EST. Ec- card. a meo parente; Guelf. 12. omisit illud mi- hi; mallem meo; quo expulso in omnem partem significantior est Oratio. Nec raro quidem istud reticetur. vide c. xiv. n. 1. Tibullus et. e- leg. iv. princ. Hic mihi servitium vides domi- nante paratam. Jam mihi libertas illa paterna vale, h. e. a parente tradita. ibi v. c. Jo. Antonius Vulpus opportune contulit Cic. pro Quinctio c. tit. Cum ei natura nihil melius quam vocem de- disset, pater nihil, praeter libertatem, reliquisset, vocem in quaestum consulit, libertate usus est, quo impavens dicax esset, ad quem locum Passeratium vide.

LIBERTATEM — EXPERIAR. Exercebo; utar libertate ita, ut vos admoneam ad vindicandum in proditores reip. Plinius Paneg. c. lxvii. sciet- que nos, quosque libertatem, quem dedit, experi- mur, sibi parere. Sic & Livius tum alibi, tum xxxix. c. xxvi. Ita servorum modo, praeter spem regente manumissorum, licentiam vocis & lin- guae experiri. adde Cat. c. xxvi. n. 5. pro eo Ju- llin. ix. c. iv. extr. & quam verbis nequeunt, verbis usurpant libertatem, sic recte Faber. E- mendandus etiam Florus ii. cap. xvii. n. 3. num- quam conferre vires suas libis, neque aut experi- ri libertatem suam, aut publice turri, sic lego. vulgo omnes addunt imperium experiri. Eodem modo Treb. Pollio Tyrann. c. xii. Jam ego sexim, ut Gallienus, sordidissimum foeminarum omnium, duces sui parentis intelligat.

AN OB REM. Eccard. quare ob rem. male. Dixit pro fratre, an ob rem: ut Cat. cap. lxi. n. 10. vestra, an nobiscum una hostium futura sint, ubi plura. ob rem est, ob utilitatem, cum utilitate, non frustra. Terent. Phorm. Ach. iii. Sc. ii. v. 40. non potes sanitate? nimirum, dnm ob rem. Cat. c. xx. n. 1. in rem fore credens, auctoritas adpellare, ubi vide.

IN VESTRA MANU SITUM EST. Est non habet Fabric. 2. sed Struv. in vestra manu est, omiso illo situm hoc modo loquitur supra c. xiv. num. 4. sed adprobo Fabricianum. Cat. c. lxi. num. 11. eo res, in extremo est. Lucanus vii. v. 253. In manibus vestris, quantus sis Caes- sar, habetis.

6. NEQUE EGO VOS HORROR. Fabric. 1. N. vos

utriusque cladis non lex, verum libido eorum finem fecit. Sed sane fuerit regni paratio, plebis sua restituere. quidquid sine sanguine civium ulcisci nequitur jure factum sit. Superioribus annis taciti indignabamini, acrarium expilari; reges & populos liberos paucis nobilibus vectigal pendere; penes eosdem & summam gloriam, & maxumas divitias esse: tamen haec talia facinora impune suscepisse, parva habuere. itaque postremo

nos cum illo. finem fecit libido, ut supra c. v. num. 2. *voluntas Italiae*. Seneca 1. de Clement. c. xii. de Sulla: cui occidendi finem fecit inopia hostium. adde Catil. cap. ll. n. 34. & 36.

8. SED SANAE FUERIT REGNI PARATIO. Guelf. 3. fuerat; Heullian. Sed cedamur sane fuerit, ab interprete; qui formulam esse concedendi indicaverat. Supra c. xxiv. n. 7. Quae sane fuerint nostrae iniuriae. Acaem. Struv. Incerti, Franc. Guelf. 1. 7. 10. 11. 12. regni reparatio. Ceterum totam hanc sententiam Basil. 1. in margine scriptam habere, comperi: & jam olim aliquid hic latere sensi, quod tamen sine meliorum lib. ope non eruo. Conjecturam infra propono.

PLEBS SUA RESTITUERE. Incert. 2. reparatio, jura restituere. Ecard. Acad. Struv. Franc. Uratib. 3. Guelf. 4. 7. 9. 10. 11. 12. plebis jura restituere. Sic corrumptum infra c. lxi. num. 8. ex mala conscientia digna timere. supra cap. x. num. 2. nam ut alia magna & egregia tua omittam.

QUIDQUID SINE SANGUINE CIV. U. N. FUIT aliud quid primitus in Senat. 1. nam voces sine sanguine in litura leguntur. Sensus est, quantum in loco dubiae sanitatis video, Ea facinora, quae non aliter, nisi summo supplicio vindicari possunt, jure facta fuerint. Ii nempe, qui Gracchos, Fulvium ceterosque occiderant, jure suo usos esse, concedere vult: etsi iidem illi rectius capite poenas solvere deberent. Tamen esse alia impia facinora nobilitatis, in quibus tali praetextu, regni parationis, uti non posset, quia tacita (n. 9.) plebs fuit, nec per tribunos actionibus ejus obviam ivit.

ULCISCI NEQUITUR. Vinar. 1. Senat. 2. Heull. Guelf. 1. Remens. 2. nequitur: idemque fuit olim in Senat. t. Guelf. 2. 3. 4. quod rasura probat. Locutus esse ita veteres pro nequit, adnotavit Festus, Diomedes, alii: Sicuti *possest*, *potestur*, vide Nonium c. x. Apulei. Apolog. p. 274. *pollicitus ita factum, ne sit quodent* quitus est. Lucetius 1. vers. 1045. *Dum veniant aliae, ac suppleri summa queatur*. Plautus Rud. A. iv. Sc. iv. v. 20. Ur nequitur com-

primi. vide Perizon. ad Dictyn II. c. viii. Dissert. §. xxxix. Casp. Barthius xxv. Adv. cap. vii. & xxxiv. c. xvi. ulcisci positum hic esse Passive, animadvertit, atque ita postulat Latinitas ratio, unde supra c. xxvii. n. 1. *postquam res infensata agitari coepit*.

JURE FACTUM SIT. Ecard. & Guelf. 11. jure factum est. & ita forte primitus Fabric. 2. qui nunc tantum jure solium. Vide, lector, an haec tota *negotio* ita sit reformanda: *Sed sane fuerit plebs sua restituere, quod sine sanguine civium ulcisci nequitur*, recidis omnibus, quae sunt reliqua. ita illud restituere, quod & produxit primo factum, quod & ex eo sua jura, prae illi adhaeret: quae cum in margine essent adnotata, abierant in alium locum. Alius forte pro factum postea fuisse aliquid, quod: unde illud quidquid. Denique fuerit ita praefixit positum per interpretem ex superioribus accepit regni paratio, & cento ille contextus est.

9. SUPERIORIBUS ANNIS. Vinar. 2. Superioris annis, scribae errore. Taciti indignabamini, qui non verbis nec factis probebatis indignationem, & facinora non vindicabatis. Id in Fragmentis *missantes* vocat. Justin. viii. c. v. num. 10. *sed tacitus moror & luctus, verentibus, ne ipsae lacrymae pro consensu habuerentur*.

ACRARIIUM EXPILARI. Senat. 1. a prima manu, *expilare*, puta quosdam homines, ut Cat. c. li. n. 40. Vinar. 2. Struv. Franc. Uratib. 3. Remens. 1. Guelf. 7. 10. 11. *exfolari*; Ecard. *folari*, quae interpretantur Verbum *expilari*, quo saepe Cicero utitur. Sueton. Julio c. liv. in Gallia *sanae templaque domus donis referta expilavit*.

PAUCIS NOBILIBUS VECTIGAL PENDERE. Vinar. 1. pendere vectigal; Fabric. 2. vectigalia. Sed illud nobilibus vix est, ut ab Sallustio credam, qui paucos de factione nobilium nude dicere solet. vide Cat. c. xx. n. 7. infra c. xli. num. 7.

ET SUMMAM GLORIAM ET M. D. ESSE. Remens. 2. & summam gratiam. Eleganter Guelf. 12. & gloriam summam, ut Adjektivum sequitur, vide supra c. xx. n. 8. Academ. *divitias et ira*, pro esse.

*stremoleges, majestas vestra, divina & humana omnia hostibus tradita
sunt. Neque eos, qui fecere, pudet aut poenitet: sed incedunt per ora
vestra magnifice; sacerdotia & consulatus, pars triumphos suos ostentan-
tes:*

HÆC TALIA FACINORA IMP. SUSCEPISSE. Fabric. 2. talia non agnoscit. pro ejus salute daret aliquis potius q̄ facinora. Supra cap. x. num. 8. colere, obsequere talem hunc virum. Apulei. de Habit. Doctr. Plat. p. 27. Hunc talem non solum inferre, sed ne referre quidem oportet injuriis. p. 24. Nec frustra hic talis amator est turpium voluptatum. Terent. Eunuch. Act. 1. Sc. 11. Et istum nunc times — ne illam talem præcipiat tibi. Suscipere est admittere, audere facinus, ut sæpe Cicero. pro incipere seu in se recipere, dixit Cat. c. xxviii. n. 3. adde supra c. xiv. n. 12. Catullus Carm. lxxxix. Quid facis ist. parum qui non finis esse morum? Equid facis quantum suscipiat sceleris? Syllivius ad Cic. pro Cluentio c. xi. extr. Gulg. hæc omnia talia; v. hæc & alia.

PARUM HABERE. Non sufficit illis, non subfisterunt in iis, sed majora ausi sunt. Vinar. 1. ab initio habuit parum fuit. id expressit Capitolinus Marco cap. xviii. Et parum sane fuit, quod illi bonos devotos omnis ætas — dedit, nisi quod etiam sacrilegus judicatus est, qui ejus imaginem non habuit. Liv. xxxviii. c. liv. parum fuisse, non laudari pro rebus P. Africanum post mortem, nisi etiam accusaretur. Nollet infra num. 22. illis parum est impune male fecisse. Recte ergo hic parum habuere, nec audiendi Eccard. Vinar. 2. Franc. qui pro nihilo habuere. Aeschines contra Ctesiph. p. 295. ἔκ ἀπαρ, ὅδ' ἱκανὸν εἶναι αὐτοῖς. Cato apud Gell. xviii. c. xiii. Neque satis habuit, quod eam in oculis videret, quin ejus summi prosterneret. Vellejus ii. c. lxxvi. qui natus obscurissimus in iis parum habebat summa accepisse — nisi in id adscendisset &c. Quinçil. Declam. xiv. c. v. parum se lenocinavit, parum putant agere mendacis, & eius omnes &c. Laclant. v. cap. ix. parum habent interficere, quod adveniunt, nisi etiam crudelitas corporibus illudat. Seneca ii. de benefic. c. xii. parum judicavit, si senator senex supplex sibi eo more jactavit, quo vici hostes hostibus jacere: invictus aliquid infra genus, quo libertatem detruderet.

DIVINA ET HUMANA OMNIA. Fabric. 1. & Struv. quor. & humana hostibus omnia tradita sunt: quorum exemplari forte fuit inter lineas adjecta vox omnia: eam certe Fabric. 2. nusquam habet. Agnoscit Nollet Cat. c. xi. n. 6. sacra profanisque omnia pollvere. ubi vide. supra c. v. num. 2. divina atque humana cuncta permisit. Est tamen & iis locis unus & al-

ter Cod. qui omittit, & Sallustius ipse alibi. hostibus abest Guelserb. 9. adde c. xxxiii. num. 3.

10. QUI EA FECERE, PUDET AUT POEN. Ea non est sani coloris in Fabric. 1. neque ego genitum esse, persuadere mihi possum. Cat. c. viii. n. 4. Ita eorum, qui fecere vitia tanta habetur, ubi erat antea: qui ea fecere. Genitum proflus supra cap. iv. num. 8. Livius 11. Nec patres satis moderate ferre lætissimi. adeoque neminem noxas poenitebat, ut etiam infantes scisse videri vellem, palamque ferrent, male domandum tribunicium potestatem.

INCEDUNT. Verbum impudentiae est & ostentationis. dico infra ad 1. Hist. Or. Lepidi num. 24. quare itaque tanto agmine atque animi incedit.

PER ORA VESTRA MAGNIFICE. Magnifici scribunt Eccard. Guelserb. 3. Vinar. 2. Acad. Senat. 2. & Heuffl. cumque 13 Gruterus. atque sic Berneccerus citat ad Justin. xvi. c. v. num. 7. utrumque rectum; sed alterum Nollet etiam alibi placuit. Per ora Academ. non fuit pro gultu, deditque per opera. Sed Justinus: captores senatores in triumpho modum per ora civium trahit. adi. & Barthium ad Stat. ii. Theb. v. 651. Brockhus. ad Propert. ii. eleg. 1. v. 2. Drackenb. ad Sil. iii. v. 175. Cl. Bentlei. ad Horat. ii. Sat. 1. v. 65. Nisus quaque per ora Incederet introrsum turpis. Sic alii & Nollet in ora ducit. unde intelligens Senecam Epist. cv. post princ. Sic vero invidiam effugies, si te non ingesseris oculis, si bona tua non jactaveris, si scieris in sinu gaudere. Magnifice tuetur Auctor infra cap. xciii. num. 1. an fortunam oppetiverit, qua sæpe prospere usus fuerat. cap. lxxxvii. extr. Romanos remato metu, laxius licentiusque sumus. adde supra c. xiv. num. 11. cap. x. num. 7. Catil. c. lviii. num. 9.

PARS TRIUMPHOS SUOS OSTENT. Pars semel posuit, cum hodie scribant: pars sacerdot. & cons. pars triumphos &c. vide supra cap. xix. num. 1.

HONORI, NON PRAEDAE HABEANT. Perinde quasi ea habeant in honorem data, aut ut ipsi honorem adierant; ac non potius rapuerint, & praedam esse, omnes scirent. Ita evolere licet duplicem constructionem, quam scitissime conjungit. ut supra c. xvii. nu. 3. infra c. lxxxix. n. 4. Ejus cives apud Jugurtham immunes, seu imperio, & ob ea fidelissimi habebantur.

Prima

res: perinde quasi honori, non praedae babeant. Servi aere parati imperia injusta dominorum non perferunt: vos, Quirites, imperio nati, aequo animo servitutem toleratis. At qui sunt hi, qui rempublicam occupare? homines sceleratissimi, cruentis manibus, immani avaritia,

no-

Prius illustravit Tacitus III. Ann. c. xxxii. *paternas ei angustias & nobilitatem sine probro etiam honori quam ignominiae habendam dicebat.* Posterius Quinchil. Institut. Proem. p. 8. *curam meritis, qui deserti habebantur, reliquerunt, ex vero desolata inferioribus ingenii velut praedae fuit.* Utrumque infra c. lxxix. o. 3. *civitas magna & opulenta, poenae cuncta, aut praedae fuit, h. e. poenam dedit aut praedam.* Eccard. & non praedae, ea non est sincerum in Fabric. t. & Struv. sed Guelf. t. p. 12. expungunt plane; quos sum secutus, cum antea ostendarent: *perinde quasi ea honori cet.* Guelf. t. & 3. Incert. 2. Uratid. t. Seot. 2. & Heußl. proinde.

11. *SEVI AERE PARATI.* Remens. 1. Guelf. II. Uratid. 3. *servi parati corrupte, ut Vinar. t. servire parati, nec melius Incert. 2. Franc. & Guelf. 2. Servi aere comparati. Parare est comparare, emere.* Seneca IV. Benefic. c. xii. *Nemo Tullianum aut Tibullium paraturus, salubritatis causa & aestivis secessibus, quot annis contumax sit, disputat.* ubi alia Gronovius, sed quae fere etiam Bucherius t. de Comm. rat. dic. c. 1. §. 2. addidit, quem omnino confusus docentem plenum esse aere, pecunia parare, quod hic Sallustius expressit, ita infra c. xxxv. n. 4. *pretio, sicuti multa consecerat, infiduciosos Massiva paret.* Caesar IV. Gall. c. 11. *quaque impenso parat pretio.* Horatius II. Sat. III. v. 128. *populum si cedere saxis incipias, servare, suo quoque aere paratis.* Ceterum recte addidit aere paratis, cum ita & antea jam in servitute fuisse apud eos, qui venderunt, innuat, & mox n. 12. adeo exaggeret mores dominorum plebis Romanae, non muneribus sed caede & quæstionibus grassantium in plebem.

INJUSTA IMPERIA DOMINORUM. Fabriciani & duo Guelferbytani: *imperia injusta*, quod est convenientius. ita juvamus supra c. xx. n. 1. Vinar. t. non patiuntur.

VOS, QUIRITES, IMPERIO NATI. Sic Rivius atque Gruterus. Guelf. 1. 2. 3. 9. 11. Fabric. 1. Balb. 4. Academ. Senatorii, Heußlian. Incerti, Vinarienses, Uratid. t. & 2. *in imperio nati.* Ceteri Rivianam & editam lectionem confirmant. Neque utriusque sententia est satis commoda, quod censuit Manutius. nam si confectas c. xiv. n. 11. intelligas, quando Sallustius

in imperio dicere consueverit, quae diffio hic omnem sensum corrumpet. At imperio natus dicitur, qui nascitur ad imperandum, non ad servitendum. Vim illam tertii casus passim illustravimus. vide ad Cat. c. tti. n. 1. & ad Fragmenta, ubi vino invitare contra vulgares expositiones vindicamus, & supra c. xvii. n. 5. Sic Cicero de clar. Orat. Foro & multitudinis nata est eloquentia. Seneca Excerpt. Controv. III. Praefat. p. 427. *Diligentius tibi me excusarem tamquam huic rei non essem natum.* Luc. Senec. Epist. lxxvi. *id in quoque optimus est, cui nascitur, quo censetur.* Livium non dicam, quem hanc locutionem imprimis dilexisse, ostendit Gronovius IV. Obsevat. c. xvii. Igitur ad alios. Ovid. II. Am. eleg. III. v. 7. *Non tu natus equo, non fortibus utilis armis.* Exponit Florus t. c. xiii. *gens nata ad interitum hominum: quomodo Noster in Hist. nati ad ea subvertenda.* Diels II. c. xxii. *qui innoxii & culpae ejus vacui, nati paucorum libidini, paulo post alieni sceleris poenas future cogimini.* Lamprid. Commodus c. 11. *ut probris natum magis, quam ei loco eum credideri, ad quem fortuna provexit.* Treb. Pollio Gallien. c. xvi. *Natus abdomini ac voluptatibus.* Compares & illa: *Rex tuus venit tibi, item Puer natus est nobis, de quo vide Serm. III. de Nativ. Doool. Guarici Abb. Ignac. qui & de Refurt. Serm. II. Quis enim ambigat lucrosius esse commercium, mori mundo, ut possis dicere, mihi vivere Christus est & mori lucrum.* Alia enim etiam in Dissert. nostris collegimus.

Aequo ANIMO SERVITUTEM TOLER. Eccard. *tolerabitis, aequanimiter,* patienter ferre dicunt, quod est *aequo animo.* Cic. in Vatin. c. xvi. *qui omnia in pecunia posuissent, bonorum aequo carere debere.* Apulei. Apolog. p. 295. *Quis aequo animo pateretur, si me per hoc veneficus arcefferet, cet.*

12. *AT QUI SUNT HI, QUI.* Guelf. 10. *At hii, qui sunt hii, qui cet.* Forfan: *At qui sunt, qui temp. occupare.*

CRUENT. MAN. IMMANI AVAR. Omittuntur haec omnia in Academico, in aliis varie transponuntur: nec aliunde provenit ista hallucinatio, nisi quod oratio non satis aequalis visa est, de quo uberius ad Cat. c. xviii. n. 4.

IDEMQUE SUPERBISSIMI. Sic Gruterus ex omnibus MSS. & cod. antiquis, quae ipse vidit.

Ooo 3 Sic

- nocentissimum, idemque superbissimum; quis fides, decus, pietas, postremo
 13 honesta atque inhonesta omnia quaesui sunt. Pars eorum occidisse tribunos plebis; alii quaestiones injustas; plerique caedem in vos fecisse,
 14 pro munimento habent. Ita quam quisque pessime fecit, tam maxime tutus est. metum a scelere suo ad ignaviam vestram transfudere: quos
 omnis

Sic & apud nos Fabriciani, Incert. i. Rem. i. Acad. Senat. 2. Heuff. Uratils. 3. Guelf. i. 3. 4. 9. & Eccard. non idemque. Nos jam supra idem, is pro iis & similia cum optimis membranis exprimi curavimus. vide supra c. xiv. n. 10. c. xvii. n. 2. & ad Cat. c. xxxix. n. 6. Guelf. 2. Vindobonenses, Senat. i. Basil. i. Incert. 2. Franc. Uratils. 2. & idem superbissimum. Struv. & idemque. Unus Uratils. i. & idem; & Eccard. idem, line copula. c. xiv. n. 11. fratre meo, atque eodem propinquo suo interfecit.

POSTIMO NON. A. INHON. OMNIA. Fabriciani: honesta omnia atque inhonesta. Franc. omnia bon. 2. inhonesta, illud elegantius, quod & revocandum duco.

13. OCCIDISSE TRIBUNOS PLEBIS. Occidisse Verbum ponitur pro Nominis quarti Casus, ut pro alio Casu mox n. 14. quos omnis eodem cupere, eodem odisse, eodem metuere in unum coegit. Plautus Curcul. A. i. Sc. i. v. 28. Ita tuum conferto semper amare, si sapias, Ne id quod amas, populus si fecit, tibi sit probum. Apulej. Axxv. c. 19. Nobis cupido velle dat, postea abnegat. Cic. xiii. ad Att. epist. xxviii. cum vivere ipsum tempus sit nobis. Lucianus. Semper nocui disserere paratis. Terent. Andr. A. iii. Sc. ii. v. 4. Dato bibere summum, cum observatione Donati. Aufonius Idyll. xxx. Invidi munusculum, cupere atque ambire refugit. Jurare aut falsum dicere par habui. Sic accere vincere, pro a victoria. vide Gronov. ad Senec. Hippolyt. v. 805. Jam Noster tale Verbum, & ipsum Nomen conjungit ad eandem constructionem, ut Horatius iv. Od. i. v. 29. Me nec semina, nec puer, jam nec spes animi credula muni; Nec certare solum merito. Rutilius i. Itiner. princ. Velocem potius reditum mirabere lectorem, Quam cito Romulæ posse carere bonis. Haimo Homil. in Pentecost. Omnem gloriam, & posse summi totum ad laudem dei patris referebat. Cellius, c. iiii. Imples autem corpus frequentioribus, & quam plenissime digerere. Vide & EXCURSUM II. n. 4. in Jug. c. xiv. n. 7.

PLERIQUE CAEDEM IN VOS FECISSE. Uratils. i. 3. vris caedem, forte pro pleri, quod est plurim. Guelf. 10. contra vros fecisse, male. Catil. c. x. n. 4. fœda crudelique in civibus facinosa fecer. ibi alii in vros.

PRO MUNIMENTO HABENT. Pro tutela dominationis suae. Fabric. 2. & Franc. munimento; & Eccard. & Incert. 2. munimento. non male. aliter tamen reliqui muniunt. Sic supra c. xviii. n. 4. quoniam auctoritate quae deliquisset, munimenta fore sperabas. ubi vide, infra c. xxxiii. n. 2. cuius impudentia contra jus & injurias omnis munitus foret.

14. QUAM QUISQUE PESSIME FECIT, TAM MAXIME. Nihil in hac dictione corrumperendum; etsi varie tentent libri, tam maxime non fuit in Franc. & maxime solum delet Uratils. 2. quod in Struv. alio loco penitur. Uratils. 2. & 3. Vinar. 2. & Guelf. ii. quantum, ex interpretatione quæ quam. vide ad n. 2. Lucretius l. v. 538. Et quam quæque magis cohibet res intacta inane, Tam magis his rebus genus tenuit labascit. Gitanus quo magis. Varro de R.R. quam paucissimos reliqueris, tam optini in arando sunt. Terent. Heaut. A. v. Sc. ii. Adulescens quam minima in spe sitis eris, Tam facillime patris pacem in leges conficiet suas. Gellius xix. c. iiii. qui malevolus & vituperat, quanto id acerbius facit, tam maxime ille pro inique & iniuste dicitur. ita & Graeci, ut Aristoteles ii. Nicom. c. iii. n. 21. alii per quanto, uti Aelodius ii. Spec. Charit. c. xx. quanto quisque negligentius fuerit vel mente infirmior, tanto in dei amore probabilius perfectior. Pluribus tamen ut placuit. Cic. ii. de Orat. ut quisque optime Graece sciret, ita esse nequissimum. Caesar i. Civ. c. ii. ut quisque acerbissime crudelissimèque dixit, ita maxime ab inimicis Caesaris collaudatur. Seneca de Const. Sap. c. xi. ut quisque contentissimus & indubius est, ita volutissimae linguae est. Sic etiam Dielsys vi. c. vii. Sententiam in Hullo. Fragm. ita expressit, injuria gravitate intus est.

AD IGNAVIAM VESTRAM TRANSFUDERE. Fabriciani: ad ignaviam transfudere vestram; Struvian. lentum, pro metum. non placet. Sceleribus alioquin metus conjunctus est; sed illi homines desinunt timere, postquam scelera feceribus addendo, quae vos per ignaviam non vindicatis, vobis formidolosi facti sunt. supra c. i. n. 4. suam quisque culpam auctores ad negotium transferunt. ubi vide.

EADDEM CUPERE — EADDEM METUERE IN U. C. Oculi

omnis eadem cupere, eadem odisse, eadem metuere in unum coegit. sed
 haec inter bonos amicitia est, inter malos factio. Quod si tam libertatis 15
 curam haberetis, quam illi ad dominationem accensi sunt; profecto neque 16
 res publica, sicuti nunc, vastaretur; & beneficia vestra penes optimos,
 non audacissimos, forent. Majores vestri, parandi juris & majestatis 17
 constituendae gratia, bis, per secessionem, armati Aventinum occupavere:
 vos pro libertate, quam ab illis accepistis, non summa ope nitemini? at-
 que eo vehementius, quod majus dedecus est, parva amittere, quam
 omni-

Omisit Academ. in unum coegit. Claudianus II. Rufin. v. 317. Tullius adclamant delictis infame nocentum Concilium, qui perpotius crevere rapinis; Et quos una facies Roccus caussa foderet: Illicitum duxisse nihil. delicta fuerit Nexus amicitiae.

15. SED HAEC INTER BONOS CET. Incert. 2. Sed hoc; Ecard. Sed haec res. Nota sunt, hoc opus; hic labor est, alia plura, de quibus nos ad Cat. c. vii. n. 6. Vinar. i. a prima manu: inter hos factio est. Tertullianus Apologet. cap. xxxix. Cuius boni coeunt, cum pii & casti congregantur, non est factio dicenda, sed curia. Fabric. 2. est alio loco habet, nempe: amicitia est, inter malos factio eo, aut nullo loco, collocari debet.

16. QUOD SI TAM VOS LIBERTATIS. Guelf. 7. Fabriciani, Senat. 2. & Heuss. quod si vortantam libertatis curam cet. scilicet propter Nomen curam. Sed Latini aut curam habere, pro Verbo habent: aut Verbo Habere particulam aptant, sicuti Noster Cat. c. vii. n. 4. magis Inbidinem habebant. ibi vide, & Eod. ad c. LVIII. n. 9. supra etiam hoc cap. n. 2. var non est in Guelf. I. & 4. neque in Struviano & Remensii, in aliis sedem mutat. vide ad n. 3.

AD DOMINATIONEM. Guelf. 3. ad damnationem; Acad. ad damnationem vestram; Senat. 2. & Heuss. ad dominationem vestri.

SICUTI NUNC, VASTARETUR. Priora sicuti nunc, absunt ab Remensi i. nec multum desiderantur. Omittit ipse Crispus III. Hist. in Orat. Macri.

BENEFICIA VESTRA PENES OPTIMOS. Beneficia populi Consulatus, Sacerdotia, Praectura alique honores in rep. frequenter vocantur; quia suffragis populi mandati. vide infra c. lxxxv. n. 3. & 8. Dilexit Crispus penes, apud. Cat. c. xx. n. 8. Itaque omnis gratia, potentia — apud illos fuit, aut ubi illi volum. i. Hist. Or. Lepidi n. 13. Leges, iudicia, aeternum penes nomen; denique necis civium & vitae licentia. adde supra n. 9. infra c. xli. n. 7.

17. MAJORES VESTRI. Guelf. 9. 10. Fabricia-

ni & quidam alii, Majores nostri, qua confusione nihil magis obvium. vide Cat. c. xxxiii. num. 2.

MAJESTATIS CONSTITUENDAE GRATIA. Guelf. 3. confirmandae, ab interprete. Velius Pat. II. c. III. n. 3. ut & tribuniciae potestatis confirmationem Neroni constitueret. ibi vide Cl. Burmannum. Cicero pro Caccina c. xiv. videte, quod ius nobis, quam conditionem vobismet ipsis, quam denique civitati legem constituitur velitis. Iulianus xli. c. v. quaevis simul constitutoque regno.

BIS, PER SECESSIONEM. De his plebis secessionibus dixi ad Cat. c. xxxii. n. 3. Sed num plebs bis Aventinum occupaverit, jam olim fuit dubium. vide Livium II. c. xxxi. Ecard. per secessionem.

ARMATI AVENTINUM OCCUPAVERE. Aventinum montem scribunt Fabriciani, Vinar. 2. Acad. Remens. 2. Struv. Franc. Incert. 2. Ecard. Guelf. 7. 9. 10. 11. ut Florus i. c. i. n. 6. Remus montem Aventinum, hic Palatinum occupat. ubi Freinshemius de origine nominis, quod perperam Basil. & Academ. Adventinum scribere. idem ille i. c. xxiv. ab Aventino monte, c. xxv. in monte Janiculo. Seneca de Brevit. VII. cap. xiv. Aventinum montem extra pomeria esse. Saepae tamen Livius Aventinum nude, & Neutro etiam Genere. vide Sigonium ad l. c. xxxiii.

NONNE SUMMA OPE NITEMINI? Fabriciani, non summa o. nitentini, recte non pro nonne, atque illud ne etiam alibi non exprimitur. vide supra c. xiv. n. 9. Seneca Epist. LVIII. p. 205. Vis tu non timeve, ne semel fuit, quod quasside sit? ubi plura Gronovius & post eum Cl. Bentlejus ad Horat. II. Sat. vi. v. 92. Terentius Andr. A. v. Sc. II. v. 11. Ebo, non tunc dixi esse inter eos inimicitias? Uratili. 2. nitentemini; i. Ecard. Guelf. i. 11. 12. nitentini.

QUO MAJUS. Academ. & Franc. quoniam; Placuit itaque illis, quod in Senat. i. Struv. Incert. 2. Remensi. Guelf. 9. legitur: quod majus dedecus est. nec id perperam. nam ceteris eo — quo

8 *omnino non paravisse. Dices aliquis. Quid igitur censes? vindicandum in eos, qui hosti prodidere rempublicam: non manu, neque vi; quod*

quo eadem extremitate imposuit, ita peccant supra c. xxi. n. 3. Si vero eo per ob id interpretis, uti certe accipit Noster Cat. c. xx. n. 3. quia multis & magnis tempestatibus vos cognovistis fortis fideque mihi, eo animus ausus est. & Eod. c. xxi. n. 2. atque eo delitare fecisse: tam quod, quam quo locum suum tueri poterit, hoc eo magis accommodatum ingenio scribarum. Remp. i. quod ruinas.

PARTIA AMITTERE, QUAM OMNINO NON PARARE, pro *parata*, legitur in Guelph. 3. p. Vinat. 1. & Fabric. 2. a prima manu, non alia de causa, quam quod sequitur *paravisse*. Alterum Catil. c. li. n. 42. qui ea bene *parata* vix vivimus. supra c. x. n. 4. quod neque amo parare queas, officio & fide parumur, ubi vide. Cat. cap. ii. n. 4. quibus arribus initio partum est. Contra *parata* defendimus infra l. Hist. Orat. Lepidi n. 17. Porro Vinat. 1. Fabric. 2. Senat. 1. & Guelph. 1. omittit; Vinat. 2. & Ecard. *paravisse*, quod & vitio typonum visum in ed. Gruteri, pro *paravisse*. Sententia ipsa Graecis Latinisque Scriptoris est tractata. Claudian. n. Stilic. v. 325. *injustis sublimem Brutus bono venat: Adversus Stilicem*, plus est servasse repositum, *Quam quovis novum*, ibi vide Barthium. add. Noster. Catil. c. li. n. 42. Cumulat talia Gruterus Dacur. avit. in Tacitum, Freinsheim, ad Flor. ii. c. xvii. n. 8. quem & lege ad iv. c. aii. n. 21. item Gebhard. ad Coin. Nep. Reges c. ii. n. 3. Bernegger. ad Justin. xiv. c. iv. n. 3. Curt. iv. c. xiv. n. 25. *Ite alacres & spe pleni, ut quam gloriam accepistis a maioribus vestris, posteris relinquatis*. Pro omnino non, Uratili. i. omnino nihil paravisse. Illud est plane non, ut iii. Hist. Orat. Maeri n. 3. statui, certaminis aduersa pro libertate, potius esse viro forti, quam omnino non cessasse. Curt. iv. c. x. n. 24. Semel omnino eam viderat. Cicero: *vix, aut omnino non posse fieri*.

18. DICES ALIQUIS. QUID Igitur CENSES? Sic recte interpretum Quivis, & habet aditipulantes septem ex nostris MSS. Reliqui omnes: *Quid igitur? Censes vindicandum ceti*. Sed cum Fabric. 1. habeat, *Dices aliquis? Rement.* 1. Incert. a. Guelph. 9. *Dices aliquis?* in Guelph. 12. vero hae voces jam olim etasae sint; confirmor in ea sententia, quod Sallustius sine tali additamento reliquerit solummodo: *Quid igitur censes?* Sic Catil. c. li. n. 43. Placet igitur eos dimitti & angere exercitum Catilinae? ubi vide. Novi, quod etiam iii. Hist. Orat. Maeri numer. 14. illa formula addatur: Novi

Demosthenem Exord. xaxix. Ti & AN TIΞ EINOI, *et agens*; Olynthica ii. pagin. 3. similiter, & alibi passim locutum esse. Verum ut Demostheni ac Cicero hoc concedendum esset; ita dubio, an sit in Sallustio ferendum. & jam dudum ille ex Maeri Oratione locus viris doctis suspectus fuit. Cicero viii. ad Attie. epistol. xiv. Toties ne igitur sententiam mutas? ego secum, tanquam mecum loquor.

VINDICANDUM IN EOS, QUI. Non morabor MSS. vitia, *Censes, usque cense*, *Respondemus non*, aut alia. Habent tamen praeterea *indicandum, judicandum*, Guelph. 3. *vindicandum in eis*. ut apud Florum ii. c. viii. 55. *imitari cepti Annibalem, & Italiae suae clades in Aetria vindicare*, ubi tamen scripti & eod. vett. in *Africam*, atque hic aliquoties Apuleius *vindicare in quem facinus*, vide Pricaeum ad iii. Miles. pag. 140. 141. S. Caesarius Homil. xiv. quae inscribitur: *Expositio quare sancti & iusti viri in hoc saeculo in peccatoribus vindicaverunt*. in ea, inquam, dicit: *quia nisi ille zelo Dei commotus in paucos vindicasset, cunctos Dei iustitiam perdidisset*, Noster mox n. 25. *quae nisi quaesita erant, nisi vindicatum in noxios, quid erit cet.* & Cat. c. ix. n. 4. *suspensum vindicatum est in eos, qui contra imperium in hostem pugnaverant*.

QUI HOSTI PRODIDERE REMP. Guelph. 4. *qui hostis*; 9. *qui hostibus reip. prod.* errore ea nota R. P. otto. Fabric. 2. & Incert. 1. *qui hostibus p. r.* Jugurtham innotuit, de eoque infra n. 21. hosti accerimus prodita senatus auctoritas. *Prodere*, est rem delicere, aut tradere male tractandam, sive in causa esse, ut is, cui proditur, aliqua re abutatur, quam ipse tueri debeat. Caesar l. Civ. c. xix. *queritur in concione, sese propectum ac proditum a Cu. Pompeio*. Silius xvi. v. 620. *Tu sessor obruis hostes Deseris, ac seferem denudas proditor aces*, ubi vide Interpretes. Cicero l. ad Q. Fratr. epist. iii. *Amici partem deseruerunt me, partem enim prodiderunt*. Or. post Rod. in Sen. c. xiii. *ne me & remp. non modo desererent, sed etiam hostibus reip. prodicerent*. Livius ii. c. lvii. *remp. prodi per motum, ac deserti*, xxvi. c. xxvii. *Publica prodendo, tua nequidquam servet*. Sueton. Tiberio c. lvi. *variisque fraude infectos, ut & concitarentur ad corvicia, & concitati prodicerent, accusaverit per litteras*. sic MS. vetustissimus. vulgo *perderentur*. Senec. Epist. cxiv. pag. 565. *Quomodo in vino non ante lingua ti-*
tubant,

quod magis fecisse, quam illis accidisse indignum; verum quaestionibus
 Et indicio ipsius Jugurthae. qui si dediticius est, profecto iussis vestris obe-
 diens erit: sin ea contemnit; scilicet existimabitis, qualis illa pax, aut
 deditio, ex qua ad Jugurtham scelus impunitas, ad paucos potentis
 maximae divitiae, in rempublicam damna atque dedecora pervenerint.

Nisi

tubas, quam menti cessit oneri, Et inclinata, vel proclia est, elegantissime inclinata vel proclia, & frustra Liptus contra MSS. perclia. Vinar. 1. prodidit pariam.

NON MANU, NEQUE VI. Eccard. in manu, neque vi; Guelf. 11. non in. aut vi. Fabric. 2. non manu, neque vi opus est. perpetam intelligis vendendum censio. Manu ac vi & Cicero, & alii coniungunt. hoc violentam actionem, illud & hanc praesentem, & propriam auctoritatem indicat. Nazarius Paneg. cap. xxi. enim introitus vi, manu quaerebatur, adde supra cap. xx. n. 4. Pomponius de Or. Jur. omniaque manu a regionis gubernabatur.

Q. M. VOS FECISSE, Q. I. A. INOIGNUM EST. Por ejectum est ab Remiensi 1. cum ei hic non magis, quam supra num. 16. locus debeatur. tanto minus, quod Salustius potius vobis scripserit. Haud paulo melius Hiculian. Senat. 4. Guelf. 4. & to. est inducere iubent. & sic supra cap. x. n. 2. difficillimum. Sentium illustrat. Caesar Cat. cap. 11. n. 6. 7. magis quid le dignum foret, quam quid in illis iure fieri posset, quaerebant. Hoc idem providendum est, P. C. ne plus valeat, & quae sequuntur, adde ibid. n. 16. & Sulpic. Sev. 11. Hist. cap. 11. Vellejus 11. cap. xx. n. 3. Hanc injuria homine, quam exemplo dignior fuit. Vide exemplum Memmi, dignitati servientis, infra cap. xxxiii. n. 3. & Scipionis apud Polybium xv. cap. iv.

INDICIO IPSIUS JUGURTHAE. Guelf. 1. Jugurthae ipsius: at il. & 12. omittunt Pronomen. Cat. cap. xlviii. n. 9. Ipsum Craesum ego postea praedicantem audivi.

19. QUI SI DEDITICIUS EST. Sic Fabric. Senat. Balil. Vinar. Guelf. primi & Guelf. 2. Ceteri deditus; Fabric. 2. & Eccard. deditus. in Fabriciano 1. olim deditus fuisse videtur, de quo monuit Rivius. dediticius est apud Caesarem, Livium, Ciceronem, Sueton. Aug. cap. xv. Tiber. cap. 19. Fab. 1. effert, pro est: quod tamen rectius excluditur.

IUSSIS VESTRIS OBEDENS ERIT. Acad. obediens est. elegantior, ut Cat. cap. 11. num. 25. Guelf. 12. Balil. 1. & Fabr. 1. iussis nostris. Ceterum Participis Activi saepe adijungit Verbum Substantivum, ut dicens est, habens es, similia, docuit Sanctius 111. Minerv. cap. x. ubi Perizonius & hoc Nostri obediens erit adjecit.

SCILICET EXISTIMABITIS. Struv. profecto, scilicet existimabitis, de Glossa, quae interpretata est scilicet, quod habet vim adimandi, aut pro certo, liquido ponitur. Cic. xv. epist. xv. num. 3. Ego autem ex introitu ejus nullam spem scilicet mihi proponebam, ex reliquis magnam. adde notam Cellarii ad ix. ep. vi. n. 2. Francian. omittit scilicet; mallet existimabitis, & sensus erit: forte licet, qualis illa deditio est. vide supra cap. iv. n. 6. Si Verbum retineas, non aliud esse debet, quam existimabitis, quod omnes nostri MSS. & eod. vetustissimae confirmant. & lapsus est Rivius, quando senium existimabitis postulare dixit. Numquam eamens fuit Memmius, ut tum demum populus R. inciperet aestimare, li. e. judicare & pendere; sed ut liquido cognoscerent, intelligerent: quod est apud Nostros existimare. supra cap. iv. num. 4. Qui si reputaverint — profecto existimabunt, magis me merito, quam ignavia iudicium animi monstrasse, 111. Hist. Or. Marci princ. Si parum existimaretis, quod inter jus a majoribus relictum vobis, & hoc a Sulla paratum servitium interesset. itaque in pristinas sedes restitui.

Q. ILLA PAX AUT DEDITIO SIT. Illa abest ab Remiensi 1. & Franc. pro quo Eccard. ipsa pax, Fabriciani: qualis illa pax fuit, aut deditio; Guelf. 11. illa pax fuerit, a. d. Franc. illa p. a. d. foret. Bene ergo rō fū me expunxisse arbitror. vide ad Jug. extr. mox potentes est supervacuū.

IN TEMP. DAMNA. Sic Gruterus & firmanit Fabric. 1. Guelf. 2. & Incert. 1. eodem tempore Eccard. Vinar. 1. & Remus. 2. at in temp. Reliqui, ad temp. quia eadem Praepositio superius est posita, in quo tamen Auctor sibi indulget. vide Cat. cap. xxxi. num. 6. cap. 11. num. 43. Cellius Praefat. Permantem apud Graecos aliquantum magis, quam in ceteris nationibus est exulta. Nisi magis placeat scriptura Academicī: temp. damna a. d. pervenerint. temp. inquam, ut supra cap. iv. num. 4. nupijque commodum ex otio meo, quam ex alienum negotiis temp. venturum. ubi vide.

DAMNA ATQUE DEDECORA. Fabric. 1. damna, dedecora, sine copula. ut supra cap. xviii. B. 1. cap. xxx. n. 3. alibi.

P p p

20. Ni-

- 20 *Nisi forte nondum etiam vos dominationis eorum satietas tenet; & illa, quam haec tempora, magis placent, cum regna, provinciae, leges, jura; judicia, bella atque paces, postremo divina & humana omnia penes paucos erant: vos autem, hoc est, populus Romanus, invicti ab hostibus, imperatores omnium gentium, satis habebatis animam retinere.*
- 21 *nam servitutem quidem quis vestram recusare audebat? Atque ego tamen*

cisi

20. NISI FORTE. De peculiari hoc loquendi modo dixi ad cap. III. extr.

DOMINATIONIS FORUM SATIETAS TENET. Incert. a. neglectis *eorum*, scripsit tamen *consuetudine*. Ciacconius videre iubet, an scripserit Crispus *satietas tenet*, quomodo scripsit II. Histor. ubi vide. Vellem Cold. actum nostrum explicarent, qui omnes in *satietas* consentiant. Guelf. 3. *dominationis*, quia olim scribebant *dominus*, *dominatio*. Uratist. 3. *tenet*, propter *nisi*. sed frustra, quod exempla alibi data ostendunt.

ET ILLA, QUAM HAEC TEMPORA, MAGIS PL. Fabric. I. & si illa: forte ab interprete, qui *nisi* repetendum esse, adnotaverat. illa tempora intelligit, eum dominabantur in plebem pauci potentes, haec *dicta*, quibus vindicare possumus in obnoxios proditores recip. vide supra ad Cat. cap. IV. n. 7. adnotata. Senat. a. & Heuffl. *placent magis*. non male. Cat. cap. XXII. n. a. quo *inter se* fidi magis *forent*. ibi vide.

BELLA ATQUE PACES. Guelf. 2. & Incert. 1. *aque bella*, *paces*: ita, ut ex spatio inter versus eam particulam atque recepisse videri possent, ut infra c. II. n. I. arma, equi, vires, hostes, cives *proximi*. ubi alii: *hostes atque cives*. ad locum. *Paces* plurium numero dici, jam Nonius observavit. vide Interp. ad Plaut. Persa A. v. Sc. I. v. I. *pacibus perfectis*. Senium commodè expressit Aelichines contra Cleiphont. p. 308.

PENES PAUCOS ERANT. Acad. punctis confodit Verbum *erat*, nec intercedo: qui ad ex Sallustio didici, & abesse posse, ut cap. XXIV. n. 10. &, si sensus requireret, ex proximo *habebatis* alium posse *habebantur*. Vinar. 2. *pe- ne paucos*.

VOS AUTEM, HOC EST, POP. R. Recte Gruterus tunc hanc lectionem ex libris suis, quibuscumque & nostri faciunt, praeter Eccard. ubi desit, *hoc est*; & Guelf. 12. ubi *hoc est pop. R.* ut multa passim, ab mala manu crasa sunt. Emphasin egyptiani vocat Gruterus: nec esse nudam & supervacuum interpretationem, sed praecedenti Nominini, aut Pronomini, quae facile praetervolant, pondus addere, adnotavi

& exemplis firmavi ad Cic. II. ep. XVII. n. 6. *De praeda mea, praeter quaestores ubi bonos, id est, populum R. terminum nec attingit, nec calcatur est quisquam*. Dinarchius contra Demod. p. 104. Kai TMEIZ *μὴ*, O ΔΗΜΟΣ ΑΠΑΞ, *αὐδωρὶς*. adde Cic. XIII. ep. XXII. n. 4. Id. I. Agrar. cap. 1. *Proscribit in sua lege vestigia, quae decesserunt vendunt, hoc est, proscribit actionem publicorum bonorum*. Curt. IX. c. VI. n. 15. *Sanctae consuevit vocibus enim orabant, ut tandem exaltatae laudi modum faceret, ac saluti suae, id est, publicae parceret*. Locut. Quimeliani est XII. Infr. c. 1048. *crucibus bellis* — *neque spe, neque metu declinatus animus, quo minus optimis se partibus, id est, reipublicae, pingeret*. Junge Gronov. ad Liv. Epitom. LXXXVII. Franc. *hoc est, resp.*

INVICTI AB HOST. IMPERAT. OMN. GENTIUM. Postrema vox desit Incert. 2. Florus II. c. XIV. n. 4. *populus R. invictus a veris regibus, ab illo imaginario & scenico rege superatur*. ita Roma domina gentium, Regina, terrarum dea, Romani verum domini, & quae sunt aliae laudes apud Virgil. I. Aen. v. 286. Martial. XII. epigr. VIII. Xiphilinum in Severo p. 321. Rutilium I. Itinerar. vide Spanhem. de praef. & usu Num. Dissert. VII. Cl. Puteanum ad Mamert. Paneg. cap. 1. alios.

SATIS HABEBATIS. Infra Or. Macri: *abunde libertatem vati, quia tergis abstinentur cet.* Corn. Nepos Epamin. c. VIII. *rogaret producit, ut Thebani Spartam oppugnarent, Lacedaemoniis satis haberent, si salva esse possent*. Annib. c. X. a ceteris tantum satis habebat, *se defendere*. Cic. v. ep. II. n. 14. *satis habebas, nihil me etiam tecum de tui fratris injuria conqueri*. Curt. IV. c. IX. n. 20. *Rex monere, ut satis haberent avia retinere, cetera se redditurum*. Contra *parum habere*, supra n. 9. & alibi *satis placere*, Cat. cap. II. n. I.

ANIMAM RETINERE. Verbum *retinere* in litura pertranscriptum Fabric. I. & habuit tortaleolum, quod nunc in Fabr. a. legitur, *animam non interire*.

RECUSARE AUDEBAT. Guelf. a. pro *Vero recusare* aliud habuit ab initio. Fabric. a. & Uratist. 3. *audeat*, pro *audebat*. supra quidem non legitur in Guelf. II.

21. ATQUE EGO. Guelf. I. *at ego*; 3. *omittit ego*. vide ad c. IV. n. 3.

TAMETS

etsi viro flagitiosissimum existimo impune injuriam accepisse; tamen vos hominibus sceleratissimis ignoscere, quoniam cives sunt, aequo animo paterer, nisi misericordia in perniciem casura esset. Nam illis, quantum imponi iustitiae habent, parum est, impune male fecisse, nisi deinde faciundi licentia eripitur: & vobis aeterna sollicitudo remanebit, cum intel-

TAMETSÍ VIRO FLAGITIOSISSIMUM EXISTO, Viro non habet Vinar. 1. nec Senat. 2. Ceteri ferre virum flagitiosissimum; Uratist. 3. Guelf. 3. & 9. virum flagitiosum. Non male in virum flagitiosissimum, aut in viros, cum eo ducant Codd. Fabric. 1. Senat. 1. uterque a manu secunda, Vinar. 2. & Guelf. 1. qui viros flagitiosissimos praeterunt. cap. xxv. n. 3. quod contumeliosum in eos foret. Sed rectissime Rivius viro restituit, ut Valerius Flaccus: Sed turpe viro vinctus fuit. nec moretur quod de omni plebe Rom. loquitur. Seneca vii. Suavor. pag. 54. Nullum tamen suis Camilli opus majus, quam quod indignum paravi viro, saltem pactum debere. impune injuriam accipere eo flagitiosum viro existimatur, quod semper pro ignavia habitum est. vide Herodian. iii. cap. vi. num. 9. Heulian. viros tam flagitiosiss. Eccard. impune injuriam; Remens. 1. suscepisse, pro accepisse. Clare Guelf. 4. tamen est; & sic Incert. 2. vide ad Cat. cap. xxi. n. 1.

NISI MISERICORDIA IN PERNIC. Scripti nostri: ni misericordia. Sententiam exprellit etiam Cat. cap. xli. n. 27. Quatuor, misericordiam vestra.

12. NAM & ILLIS. Incerti, Remens. 1. Struv. Uratist. 2. & 3. Guelf. 7. 9. 10. 11. 12. Nam & illi. ita nempe illi quantum importunitatis habent foret conjungendum, ut Cat. cap. xi. num. 2. huic quia bonae artes desunt, dolis atque sollicitis contendit. Sed cum illis in optimis Codd. esset, sensumque planiorem adferat, immutare quidquam non debui.

QUANTUM IMPORTUNIT. HABENT. Mireris, obscuram fuisse hanc formulam interpretibus, cum jam nostra aetate frequentetur: quae est modestia; quae mea liberalitas, & quae sunt similia. Dictum itaque pro eo, quod esset: pro ea, quae sunt importunitate, ut Minius 1. epist. xv. Audistis comedum, vel lectorem, vel lyristam, vel, quae mea liberalitas, annet. Cic. xii. epist. xxix. num. 5. Nec dubito, quin sine mea commendatione, quod tuum est iudicium de hominibus, ipsius Luminis castis studioe communi facturus sis. Error est operum in ed. Waffli, quando Perizonium ad Sueton. pag. 223. super hoc genus dicendi citat. Tractat Vir ille doctissimus ad Sanctii Minerv. ii. cap. ix. pag. 233. ed. Franequ. A. 1792.

Guelf. 3. oportunitatis, quomodo Commelinianus. Fabric. 1. a manu secunda: qui tantum imp. habent; Guelf. 4. importunitatis, ab correctore, qui pessimum arripuit. Importunitatem vocant importunitatem, & libidinofam audaciam. Lepidus Cic. xii. epist. xii. num. 5. Si contra importunitissimos latrones arma cepi. Idem ii. Vert. iste, quomodo est incredibile importunitatis, & audacia, tamen subito solus desistens perimitur & conturbatur est. vide plura apud Gronov. ad Senec. iv. Benef. cap. iii. Auctor B. Afric. cap. lxxxvii. solandorum eorum importunitatis gratia Angulus HS. C. divisi. Adolphe magis Florus 1. cap. viii. n. 7. Postremo Superbi illius importuna dominatio non nihil, tamen vel plurimum profuit. ubi Cl. Duckerus ostendit, saepe importunitatem & importunitatem de tyrannis & impotenti dominatione dici.

PARUM EST IMPUNE MALE FEC. De fortis est, & excipiente nisi, vide supra ad num. 9. & Front. de Aquaed. Art. lxxxix. Sed Guelf. 9. omittit est, cui lubens adferunt. Eccard. Guelf. 3. Franc. & Uratist. 2. nostrum scisisse.

NISI D. F. LICENTIA FRIPITUR. Eccard. Guelf. 10. Vinar. 1. Fabric. 2. Academ. Incerti, Franc. & Remens. 1. eripitur, vide n. 20. Cat. cap. xx. n. 6. iv. Hist. Epist. Mithrid. num. 2. quemadmodum si cum Indicand. Modo profert, iii. Hist. Orat. Macri unum, ii. Uratist. 2. & Vinar. 2. nisi demum facinor. quod corruptum esse, neino non intelligit. de licentia voce, vide ad Cat. cap. xii. n. 4.

AETERNAM SOLLICITUDINEM REMANEBIT. Basil. 1. alterna sollicitudo, quod & Ciacconius in quibusdam offendit. Hinc multa de alterno Waffli; & nos quaedam possemus, si verba perdere vellemus. Lapsus autem ex a. e. in a. perquam proclivis. Aeternum est perpetuum. Manilius iv. Altron. v. 3. Aeternisque feneat curis, dum quatuordecim aeternis, Perdantur & nullo votorum sine beati Vellorum agitur semper, nec vivimus unquam. Laclant. de Ira D. cap. xviii. Qui autem commoveret, tamquam interpositiva lenitate, vel sapient, quoniam necesse est, vel etiam semper ignoscit, is ubi aeternam modestiam materiam subministrat. Guelf. 3. & 10. manebit, pro remanebit;

pecuniae: quae quamquam gravia; tamen consuetudine jam pro nihilo 26 habentur. Hosti acerrimo prodita Senati auctoritas, proditum imperium vestrum: domi militiaeque respublica venalis fuit. Quae nisi quaesita erunt, ni vindicatum in noxios: quid reliquum, nisi ut illis, qui ea fecere, obediens vivamus? nam impune quae liber facere, id est Regem esse. Neque ego, Quirites, hortor, ut malitis civis vestros perperam, quam recte fecisse; sed ne, ignoscendo malis, bonos perditum eatis.

Ad

PECULIATVS ATTRAHIT. Ecccidit, *accari*: & eam vocem Bonerastii & quidam Palatinus Codd. exclusit, ideo Gruterus. Nostris omnes retinent: et si illa sine hic pender Cicero *peculatus* voce utatur, quam Glossae MSS. reddunt *explantationem* & *directionem*. T. Cicero XIII. Ann. cap. XLIII. *de vestro factio* - ac publicae pecuniae peculatum delatere. Florus III. cap. XVII. *intercepit vestigalibus*, suo jure peculabantur tempus.

QUAE QUAMQVAM GRAVIA SUNT. Sane omittit Guelf. 10. quod proxime sequente Verbo haberi caput Nostrum plerumque intelligitur. vide Cat. cap. I. num. 4. & c. LI. nu. 17. in aliis est *sunt*.

CONSUETVDINE JAM PRO NIHILO HAB. Fabrica. *pro consuetudine nihil habentur*. inde accepit Ecccidit. Guelf. 10. & II. *pro consuetudine jam pro nihilo habentur*. illud jam exclusit etiam Incert. 1. Vim consuetudinis lepide depingit Apuleius in fabula de Psyche VI. Metam. pag. 76. Cic. III. Offic. c. XVII. Hoc *quantum* video propter depravationem consuetudinis, neque more tempore haberi. adde II. Philippi. c. XLII. Caesar II. Civ. c. XXII. Nem etiam Caesaris beneficium mutaverat consuetudo. Seneca de Tranqu. c. X. calamitatum mollementum consuetudinem invenit, cito in familiaritatem gravissima adducit. addatur Id. I. de Clem. c. XXII. Id. V. Benef. c. XXI. Multa legem non habent, nec actionem: ad quas consuetudo vires humanas dat adiut. Auctor Queroli Acl. I. Se. II. Non facile intelligo, perjurum joculari quid putas. Tamen transsumus, quod, ut video, consuetudo jam fuit leve. Plaut. Trin. Acl. IV. Se. III. vers. 26. Ambitio jam more fustia est, libera est a Legibus, & quae ibi plura.

PRODITA SENATI AUCTORITAS. Abunde de Verbo supra ad nu. 8.

RESP. VENALIS FUIT. Tres Codd. *populus R. venalis fuit*, uti Diarchus e. Demosth. p. 94. *qui est sparsus utriusque partis*. Sed de omnibus rebus, quae, accepta mercede, produntur, de serunt, condonantur, bene dicitur. Sic supra c. VIII. na. Romae omnia venalia esse.

26. NISI QUAESITA FRUNT. Erunt abest ab Academico. *quaerere* quid sit, patet ex nu. 7. & quae dixit, pro de quibus: sicuti rogare, *interrogare*, *laborare* quid. vide ad Cic. IX. epist. III. num. 4.

NISI VINDICATUM IN NOXIOS. *Vindicabitur*, aut *vindicamus* habuit primus Vinar. I. Sed Guelf. 10. & Struvian. *nisi vindicamus*; Fabrica. 2. *nisi vindicata in noxios*, nempe *faciunt in aliquem vindicare* Latini dicunt. dixi ad n. 18. unde tamen simul cognoscere licet, nihil hic temere esse novandum. Plures membranarum, pro *nisi*.

QUID ERIT RELIQUUM. Erit expulit Guelf. 10. Recte. Supra c. XXIV. n. 8. quid reliquum, nisi *vis vestra*, quo moveri possit. Mox mallem ea, aut potius omne illud: qui ea fecere, expungi, ut translatum ex n. 10. hujus cap.

OBEDIENS VIVAMUS. Plus est, quam *obedienter sumus*, & perpetuitatem simul denotat. Aufonius Epigr. LXXXVIII. *Invisum fuisse*, cui vivit adultera conjux, *Papae lex placuit*. Lamprid. Severo c. LIX. *Posthuc cum ingenti amore apud populum & Senatum viveret*. Sic Lucanus III. *Pacique intentus agebat*, vide ad Cic. IV. epist. IX. nu. 12. Plautus Calina: *Male bene vestro tam versuti vivitis*.

QUAELIBET FACERE. Guelf. 3. cum aliis duobus: *quae libet*, vide ad Cat. c. V. n. 4. inde Vinar. 2. ea, quae libet.

IOEST REGVM ESSE. Vinar. I. Acad. Senatorii, Struv. Heuff. Guelf. 10. & II. *idem regem esse*; Guelf. I. *idem est regem e*. Ita Cicero pro Sulla c. XVII. *Regnum est, dicere in quem velis, & defendere, quem velis*.

27. NEQUE EGO VOS, QUIR. HORTOR. Acad. omittit ego, ut passim sit in hac formula; sed Guelf. 4. inducit *et vos*, quod etiam alibi delevimus. vide supra ad num. 6.

UTI MALITIS CIVIS VESTROS PERPERAM. Uti nunc cupide vindictam exerceatis, quod est eorum, qui cupiunt inimicos suos impingere, perperam facere, quo ipsi copiam habeant vindicandi. Haec etiam Seneca de Ira & de Clementia libris inculcat. In quibusdam nostris est: *ut jam malitis*; sed deferuntur a melioribus.

Ppp 3 vestros

- 28 *Ad hoc in republica multo praestat beneficium, quam maleficium immemorem esse. bonus tantummodo segnior fit, ubi negligas; at malus improbius.*
 29 *At hoc si injuriae non sunt, haud saepe auxilium egeas.*

CAP. XXXII.

XXXVII.

- I **H**Aec atque alia hujuscemodi saepe dicundo, Memmius populo persuadet, uti L. Cassius, qui tum Praetor erat, ad Jugurtham

vestros non habet Fabric. 2. neque iste quidquam Sallustio detraxit. *perperam* Glossae Eccard. & Academ. interpretantur *perverse*.

NE IGNOSCENDO MALIS, BONOS PERDEATIS. Etatis legimus in Academ. & Vinar. 2. *perditionem* ite quid sit, multis offendimus ad Cat. c. xxxvi. n. 4. Sententiam habet Cato Cat. c. l. n. 12. ne, *duos paucis sceleratis parcunt, bonos omnes perditionem sunt*, ubi vide. adde 1. Hist. Orat. Philippi. Salvia. vii. de Gubern. D. p. 323. ibique Ritsershusium.

a8. MULTO PRAESTAT. Eccard. *multo melius praestat*, expositionem admittens. nam *multo praestat* est; *multo melius* est. Guelf. 3. *multum*. Curt. vi. c. 111. num. 5. quanto autem praestat *territum aditus* & *vix mentis suae compositum* apprimere?

BENEFICIUM, QUAM MALEFICII IMMEMORYM ESSE. Basil. 1. Fabriciani a prima manu, Gu. 1. a. 4. & 10. *memorem esse*. non viderunt illi sapientiam Memmii, qui bene addiderat, *in republica*, nam in hominibus privatis praestat beneficium, quam maleficium *memorem esse*; at non in rep. Nimirum praemio & poena resp. continetur, ex dicto Solonis apud Cicero. ad Brutum Epist. xv. Utraque necessaria sunt; utraque sua habent emolumenta, quod Philippus docet 1. Hist. Orat. Sed quando quaeritur, utrius neglectus praemiine, an poenae majora damna adferat reipublicae? Memmius, & prudentissimus quisque censet, neglecti praemii, neglectorumque beneficiorum non tanta esse mala, quanta impuniti maleficium. nam bonus, inquit, *santummodo segnior fit*, cet. Interpretatur & pluribus confirmat Reinhard. ad Lipii IV. Polit. c. 12. num. 11. quem adi. Norunt hodie, & plerumque utile. Utinam meminissent etiam illius Periclit. apud Thucyd. it. c. xlvii. ἀλλὰ γὰρ οἱ οἱ μὲν ἀνὴρ καὶ πόλις, τοῖσι καὶ ἀπὸ τοῦ ἀνὴρ ποιεῖται. Beneficium & maleficium dixit cum Catone, Plauto, Caesare, Cicerone, pro Beneficium, maleficium. Livius xxv. c. xxxi. non *plura per annos 12. beneficia Hieronis, quam per annos 12. beneficia Hieronis, quam per annos*

cis his annis maleficia eorum, qui Syracusas tenuerint, erga populum R. esse. adde Cat. c. viii. num. 5.

BONUS TANTUMMODO SEGNIOR FIT. Adeoque actio ejus minuitur, nec tantum nocet reip. quantum is, cujus actiones augentur. Noster it. de Rep. Ord. c. vii. *Quippe gloria industria alius; ubi eam denseris, ipsa per se vitia amara atque aspera est*. adde Lactant. v. c. xviii. illa vero, quae huic sententiae adiunguntur, *ubi negligas*, pro adulterinis mihi valde suspecta sunt.

AT MALUS IMPROBIOR. Cicero pro Milone c. xvi. *Quis ignorat, maximum illecebram esse peccandi, impunitatis spem*. Lentulus Cic. xii. epist. xiv. num. 9. *Quorum improbitatem aliquando retundi, & non fieri impunitate augeri, non solum utile est reip. nostrae, sed etiam necessarium*.

a9. SI INJ. N. 5. HAUD SAEPÉ AUXILIUM EGEAS. Praefata haec sententia, & anre expectatum cadens, nec semet satis explicans. Glossae veteres & quidam Interpretes *auxilium* intelligunt *tributum*. Reinhard. dicto l. nimis late, nullo auxilio opus esse. Mihi, quid sibi velit, non constat; nisi & hoc additamento probare voluerit, praestare, beneficium, quam maleficium, immemorem esse. Nam si maleficia punias, & eo modo homines a delictis prohibeas; non opus erit, praemiis homines allicere ad beneficia, ad *auxilium* reip. ferendum contra malos. Ita fere etiam 1. Fr. Gronovius. nam quas sub Wirichii nomine venditas habeo notae ineditae, eae locum, ut pleraque difficiliora, transeunt. Perperam Guelf. 11. *Si injuriae sunt; Vinar. 2. non sunt* Academ. *haud sane auxilium egeas*; Fabric. 2. *auxilio*. vide ad c. i. num. 7.

CAP. XXXII. I. HAEC ATQUE ALIA HJUSCEMODI. Eccard. *Haec eo atque alia*; Gu. 11. *Haec atque malitia*, male & proleum ex eo, quod Vinar. 2. habet: *Haec & alia*. infra cap. xlii. num. 2. *Hic atque talibus aliis ad deductionem regis annum impellit*. Ovid. xiv. Metam.

tham mitteretur, interposita fide publica, Romam duceret; quo facilius indicio regis, Scauri & reliquorum, quos pecuniae captae arcessebant, delicta pateferent. Dum haec Romae geruntur, qui in Numidia relictī a Bestia exercitui praecerant, secuti morem imperatoris,

Metam. v. 198. Haec & plura *ferox*. Apulei. Florid. p. 347. *Atque* haec & alia ejusdem modi *sam Graece, quam Latine genuino voto, pari studio, simili stilo.*

SAEPE INDICENDO. Sic Gruterus, quem tot editores securi secutum sunt secuti, Fateor & ex nostris plurimos, nempe Uratislavienſes, Vinarienſes, Fabric. 1. Remenſi. 1. Incert. 2. Acad. Struv. Eccard. Gueſſi. 1. 2. 4. 10. 11. 12. eam propagare scripturam; sed si partim cum specie peccant, habentque in dicendo, divisus vocibus, id vero librarij sollemne fuit, sexto Casu Praepositiones cum, pro, prae, sed maxime in expositiōnis causa adiacere. vide supra cap. xxix. num. 2. cap. xxxi. num. 11. Haec nobis causa dedit tandem indicendo, cuius loco ex Gueſſi. 3. & 9. Senat. utroque, Fabric. 2. Franc. & Heuſſi. repofui dicendo, quod vet. quaedam & recentiores edd. etiam habent.

POPULO ROMANO PERSUADET. Sic etiam Gruterus, MSS. autem nostri expellunt Romanos, idque Waffius suorum auctoritate inducere iussit. Supra c. xxx. num. 3. *concionibus* populum ad *suadendum hortari*, ubi in scriptis *populum* R. Sed passim eodem modo confusurunt Auctorem.

L. CASSIUS. Qui non multo post consulab Helvetijs occisus est. Caesar 1. B. Gall. c. vii. Livius Epit. lxx. non habet Gueſſi. 4. interventus. 1. & 9. *suadet*, pro *persuadet*.

EUMQUE INTERPOSITA FIDE PUBLICA. Gu. 10. *eumque interp. fide populi Romani d.* Sed Eccard. & Gueſſi. 11. non agnoscunt *eumque*, idemque non est in Gueſſi. 4. qui pro eo inter lineas exhibet & eum. Abire praecipi, adductus iis, quae notata sunt ad Catilin. cap. xlviii. num. 4. *Se missum a M. Crasso, qui Catilinae nunciaret, ne Lentulus, Cethegus, etc. decesserent, terreret.* ubi dabant: ne eum *Lentulus*, adde supra cap. xv. num. 1. cap. vii. num. v. & cap. ix. num. 1. Gueſſi. 9. *infosus*, pro *interposita*. male. Neque id pro abundanti habendum, etſi infra dixerit cap. xxv. num. 7. *comer ejus, qui Romam fide publica venerat.* non magis, quam Cat. c. xlv. num. 3. data & accepta *fide*. Cicero pro C. Cornelio 1. p. 96. etſi, *Gracv. Tuam interposita fide per nos legatos* — Romam *veniat* reverterent. Caesar v. Gall. cap. vi. fidem reliquit interpoecere,

jujvandum posere. Sic Justin. vii. c. vii. *alia bella interposita pacitione componit*. Valer. Max. iv. cap. vii. num. 1. *Captivos ab Annibale, interposita pacitione numerorum, receperat*, adde infra num. 5.

SCAURI ET RELIQUORUM. Copula vacat in Eccardiano.

QU. PECUNIAE CAPTAE ARCESSEBANT. Sic etiam apud nos pauci. At Basil. 1. Vinarienſes, Uratislavienſes, Heuſſi, Eccard. Academ. Senat. 2. Incerti, Remenſi. 2. Gueſſi. 2. 3. 4. 9. 10. *arcessebant*, quam conspirationem tot Codicum in hoc Verbo apud Nostrum alibi etiam reperias, vide ad Catilin. cap. xi. num. 6. Struv. *arcessebant*; Senat. 1. & Franc. *arcessebant*; Fabric. 1. *arcessebat*. quid hic voluisset, ignorabam ante, quam Gueſſi. t. consulerem, ubi legitur: *quos pecunia capta arcessebat*. nempe ut facinus expellit, damnas; hic pecunia capta arcessebat eos, qui captae pecuniae arcessebant. An fuit quos pecunia capta arcessebant? nam & illud Latinum est, & arcessebat ab imperiis propterea receptum dices, quod de populi sermo est. Sueton. Tiber. c. lxi. *sumulus, se veneni crimine arcessebat*. Captae deficit Uratila. 2. pro quo Fabriciani, *acceptae*, ex Glotia. Tacit. iii. Ann. c. lxi. *facritiae* capturarumque pecuniarum *veneri venim*. iv. c. xxxi. *convictus*, pecuniam ad rem indicant cepisse, & sic ille saepe.

X. EXERCITUI PRAEERANT. Gueſſi. 9. *exercitui nostro*. Sed Academicus a prima manu acceperat *exercitum*, ut *lucan*, *venatu*, alia, pro *venatu*. vide supra c. vi. num.

SECUTI MOREM IMPERAT. SUI. Sui in memoris locum mutat, nec incum est, illud iurari. Gueſſi. 10. *secuti morem*; 3. *secundum morem*. Sequi est imitari: sed proprie dicitur, ut Catilin. cap. lxi. num. 22. *laudamus divitiis*, sequimur *inertiam*. adeo verum est illud Livii v. cap. xxviii. *multitudinem semper ferme regenti esse similem*. Tacit. ii. Hist. c. lxxviii. *Legati tribumque ex moribus imperatorum servitutem emulantur, vel tempestivis convitiis gaudens: perinde miles intentus aut licentior*.

PLURIMA ET FLAGIT. FACINORA FECERE. 10. & 12. omittunt &, sed perperam. vide infra ad c. lxxviii. etſi. Gueſſi. 9. *ac flagitiosa*, & eodem modo Uratila. 2. sed Incert. 2. omisit *facit*.

- 3 ris, plurima & flagitiosissima facinora fecere. Fuere, qui auro corrupti elephantos Jugurthae traderent; alii perfugas vendere; pars
4 ex pacatis praedas agebant. tanta vis avaritiae in animos eorum,
5 veluti tabes, invaserat. At Cassius, perlata rogatione a C. Memmio, ac percussa omni nobilitate, ad Jugurtham proficiscitur; ei timido & ex

facinora. eundem errorem animadvertimus supra c. v. num. 4.

3. FUERE, QUI AURO CORRUPTI. Guelf. II. *fuere homines, qui; 7. fuere tales, qui*, atque sic Remens. 2. at Franc. *fuere alii, qui*. Corrupte certe, sed sic ubi vis impingunt. vide quae notavimus supra ad c. IV. num. 3. Sic infra cap. XXXVI. num. 3. ac fuere, qui *tum Albinum band ignatum consilii regis existimarent*: ibi libri idem peccant. item Cat. c. XVII. num. 7. & quae ibidem ad c. XIX. num. 4. adduxi, ea omnia similiter corrupta in nostris quibusdam leguntur. Quae res cum sit adeo frequens, commo-davit nobis emendationem quandam Cat. cap. XXXIX. num. 5. *auro omisit Vinar. 2. quo tamen facto non sensus, sed oratio corrumpitur.* adde supra c. XXII. num. 2.

ELFANANTOS JUGURTHAE TRADERENT. Sic & nostri vulturi. Uratist. 3. Incerti. Eccard. Guelf. 9. 10. & 12. *elephantos*. atque eodem modo miscent infra cap. IX. num. 1. c. XII. num. 5. Sed semper *elephantis*. Dativo plurium Numeri: nec unquam aliter. *traderet*, pro *reddere* posuit, quod observat Gruterus, & eodem modo dicto cap. XL. num. 1. Sed sic *traderet* ferre & *prodere*, ut explicuimus c. XXXI. num. 18. idem sunt, & Auctor promiscue utitur d. cap. num. 9.

VENERENT--AGEBANT. Mallet Gruterus *vendere* -- *agere*, idque tanto proclivius suspicatur, quod existit in Bongarsii Codd. *aperent*. idem ex nostris habent Academ. Heuff. Senat. 2. Remens. 1. fuit etiam olim in Fabric. 1. & forte Guelf. 3. Nec tamen probro. Sed, si Sallustium legere volupe est, ita rescribas, necesse est: *traderent; alii perfugas vendere; pars ex pacatis praedas agebant*. ita nempe Catilin. c. XXI. n. 34. *polliceri; intercept; laudare; admonebat; dimisit copulavit.* & similia habes supra cap. XV. num. 2. cap. XXII. num. 1. adde EXCURSUM III. in Catil.

EX PACATIS. Remens. 1. *proficiscitur*. intellige *regionibus*, quod addidit Caesat. III. B. Gall. c. XI. alia Vassius, sed & illa Senec. VI. Nat. Quaeli. c. VII. *Hinc qui medius inter pacata & hostilia fuit Dandinus.*

4. IN ANIMOS E. V. T. INVASERAT. Firmant nostri meliores. Erafia tamen est Praepositio in in Fabric. 1. Guelf. 4. & Vinar. 1. In aliis,

nampe Senat. 2. Heuff. Academ. Fabric. 2. Struv. Remensibus, Franc. Guelf. 7. II. 12. numquam fuit: in ceteris hodieque existat. & sic Cic. II. Offic. cap. XXI. *modo enim hoc malum in hanc rem. invalit.* Noster iterat Praepositionem Catilin. cap. LIV. num. 4. & alibi. Sic Livius. XII. c. XXVIII. in *urbem* inire. Cic. VI. epist. XIII. num. 4. in *bellum* ingredi. alia passim. Voces *veluti tabes* post Verbum *invaserat* scriptae sunt in Academico: Veror, ne illae ab alio, quam Crispo, sint adiectae. idem consensio de Pronomine *eorum*, quod in Guelf. 10. non legitur. Eccard. *corrupti veluti tabes.*

5. AT CASSIUS PRAETOR. Praetor non legitur in Basil. 1. nec Guelf. 9. pro eo P. R. aut R. P. aut *populi Romani* habent Eccard. Incert. 2. Remens. 1. Franc. Guelf. 2. & 3. Utrumque autem Guelf. 10. Senat. 1. Struv. & Vinar. 2. nempe, *praetor populi R. de qua permutatio vide Interpp. ad Vellet. II. cap. XL & XLII.* Consuetudo Sallustii iussit, ut *praetor* hic omittetur.

PERLATA ROGATIONE A C. MEMMIO. Erafia sunt a C. Memmio in Guelf. 12. pro *rogatione* Guelf. 9. habet *oratione*. *Rogatio* dicta, quodcumque populus interrogabatur: *Voluit jobertine*. vide Gellium X. c. XX. Noster infra c. XL. num. 1. C. *Manilius Lincianus* Trib. pl. rogationem ad *populum promulgat*, *qui quocumque in eos*, & quae sequuntur, addatur Popma ad Cic. Attic. III. epist. IV.

AC PERCULSA OMNI NOBILITATE. Ita inflores. at Uratistavienfies, Guelf. 10. Senat. 2. Heuff. Incerti. 2. *percussa*; Struv. *praesentia timore*. id rectum foret, & probavimus ad Cat. c. VI. nu. 4. Sed non id sensit Sallustius hoc loco. infra c. XLII. num. 1. *nobilitas noxia atque ex percussa*. ubi vide. *timore* post vocem *nobilitate* adiecit etiam Vin. 2.

ETQUE TIMIDO. Academ. *etque timido*. recte, si scriptum etiam *displeante*, cum Vinar. 2. ostendat *displeantia*. vide infra ad c. XLII. n. 1. elegantius Eccard. *ei timido*, hinc Conjunctione. quod interim revolsi, cum tamen etiam Pronomen abigi cupiam. vide supra ad n. 1. & ad Cat. c. XLII. num. 4.

ET EX CONSENTIA. Et non scribere Eccard. Guelf. 9. 10. 12. ex etiam Eccard. omisit, quomodo Uratist. 2. quod saepe accidit, ut & ex copu-

& ex confidentia diffidenti rebus suis persuadet : *quo se populo Romano dedidisset, ne vim, quam misericordiam, experiri mallet.* Privatim praeterea fidem suam interponit, quam ille non minoris, quam publicam ducebat. talis ea tempestate fama de Cassio.

CAP. XXXIII.

XXXIII

Igitur Jugurtha, contra decus regium, cultu quam maxime miserabili, cum Cassio Romam venit. Ac tamen etsi in ipso magna vis

copulata leguntur. Vinar. 2. *exque confidentia*. infra c. LXII. n. 8. *versus coepit sceleris animum suum*, & ex mala confidentia digna timere. adde Cat. c. xxxv. n. 2. & quae ibi. Guellerb. 9. *confidentia scelerum*. Tacit. II. Ann. cap. LXVII. *per ingentia praeiussa quovis ambiguum & scelera sua reputantem perpulit, ut praesidia Romana intraret.* Isidorus II. Soliloq. *Namquam non timidus essetis animus, mens enim mala conscientiae propriis stimulis semper agitur.*

QUONIAM SE POP. R. DEDIDISSET. Fabriciani, Basil. I. Senatorii, Vinar. t. Urtat. I. & 3. Remensis, Heuff. Franc. Eccard. Incerti, Guelf. I. a. 7. p. 11. 12. quo habent, pro quoniam. & sic Gruteriani. iidem fere omnes dedidisset quod de suis etiam testatur Waffius. Quo itaque recepti, & pluribus iam ad Cat. c. xxxiv. num. 2. demonstravi, quod bene pro quia, quoniam ponatur. ea videbitur.

QUAM MISERICORDIAM EJUS. Hoc ejus abjiciunt Eccard. Fabric. & Gu. II. & eum tam prope sit populo R. comprobavi. vide ad n. 1. citata. LIVIUS XLIV. c. 12. *missi, qui magistratibus principibusque suaderent, fidem clementiamque Romanorum, quam vim experiri mallet.* Curt. VIII. c. 11. n. 27. *coepit horreri, ut fidem quam vim Macedonum mallet experiri.* Notter infra c. III. n. 9. *Or vim & gratiam nostram experiri.*

EXPERIRI MALIT. Scripti & priores impressi mallet; quod inepto consilio mutarunt. Cat. c. XLIV. n. 3. T. *Volsucentium mittit — ut societatem conferrent.* ubi vide.

PRIVATIM P. FIDEM S. INTERPONIT. Distio illustrata supra n. 1. Sensus est, Cassium Jugurthae non publicam modo, sed & suam fidem dedisse, eum involatum futurum. Egrege Cicer. pro Sex. Rosc. Amer. c. xxxix. *Si hanc ei rem privatim Sex. Roscius mandavisset — inique eum rem fidem suam, si quid opus esse putaret, interpolasset, &c.* Guelf. 3. imponit.

NON MINORIS, QUAM PUBLICAM. Guelf. 9. *quam populo; 10. quam populus.* perverber. Rem. I. Eccard. Guelf. 3. & 7. Vinar. 2. *non minoris pretii.* ut passim augent. vide Cat. c. LIII. n. 5.

TALIS EA T. FAMA D. C. ERAT. Adeo clara & nobilis erat ea tempestate gravitas fidesque Cassii. Academ. suis, proerit. neutro opus est.

CAP. XXXIII. I. CONTRA DECUS REGIUM. Guelf. 10. & Remens. I. *contra decus regni.* Decus quid sit, exposui supra ad c. III. extr. Tacit. II. Ann. c. LV. *quod contra decus Romanis nominis — collucens illam nationum civitate nimia coluisset.* Explicat Auctor de B. Alexandr. c. LXVII. *Dejotarus, decessus regis insignibus, neque tantum privato vestitus, sed etiam reatus habito supplex ad Caesarem venit.* Justin. XII. c. XII. *quos, contra decus regum, Alexander diu luit.* Livius XLIV. c. XI. *rex, sicut somno excitus erat, prope semitandus surgens, militi quoque, ne dum regi vix deceto habitum, &c.*

CULTU QUAM M. MISERABILI. Qualis solet esse reorum, aut deprecantium, quando misericordiam movere volunt: velle squalida, barba capilloque promissa. Auctor B. Alexandr. c. XXXII. *veste casuata, quasupplices dominantes deprecari consueverunt.* multa de hoc habitu Bernegger. ad Justin. XXXVI. c. IV. n. 2. Freinsheim. ad Flor. III. c. I. n. 4. praeter Bayhium, Rubenium, Ferrarium, quorum monumenta hanc partem antiquitatis, data opera, illustrant.

CUM CASSIO ROMAM VENIT. Sic membranae nostrae. quod eo tellor, quia in edd. recentioribus omittunt voces, cum Cassio: non quidem eum magno adeo sensus incommodo: tamen contra fidem Codicis.

2. AC TAMEN. Guelf. 11. *Ac tamen si & Vinar. I. a prima manu, tamen est.* itaque scripsi. Sic supra c. XXV. n. II.

Q99

CON-

vis animi erat, confirmatus ab omnibus, quorum potentia aut scelere cuncta gesserat; C. Baebium tribunum plebis magna mercede parat, cujus impudentia contra jus & injurias omnis munitus foret.

3 At C. Memmius, advocata concione, quamquam regi infesta plebes erat, & pars *in vincula duci* jubebat, pars *ni socios sceleris aperiret*, more majorum, *de hoste supplicium fumi*; dignitati, quam irae,

CONFIRMATUS AB OMNIBUS. Pessime Gruterus & Waffius distinguunt *pollus erat*; quia in hoc verbo *confirmatus* iam cooptulit alterum Periodi membrum reddi. Verum quoniam aliquomodo *est confirmatus* a Verbo *parat* fulleluntur: poteris tamen etiam intelligere: ac tametsi *confirmatus* esset. Scilicet haec natura & vis est Nominativi absoluti, eum mentio facta ad c. 1. n. 4. Sin capitis *placuisse credidimus ad incertum & voluplatem coepisse possit dantesse*, perniciosa insolentia panditque nihil, naturae infirmis accusatur. Nec tantum impium *est in ipso erat*, ut propterea *confirmato* rescribi debeat. Cat. c. liv. n. 4. *Postremo Caesar in animum inducitur laborare, vigilare; negotii amorem intentus, sua negligere, ubi & major distinctio juvat. Rutilius i. Trimer. v. 581. Narrabat regiui; multos emenios hodie, Tullianum memini plus placuisse libi.* itidem sententia requirebat *emisso*, adde *supra* cap. xxiv. num. 4. Turbanant & infra in loco habet multum abhimi c. xxviii. num. t. *ni id fessitates*, in suum periculo *suum salutem, altorum socios fore, pro facorem*. Tale est Liv. xxviii. c. t. *pergit ut ad urbem, quousque legionis habitas (ea duomilia militum erant) seque, nihil passum intervallo dilatantes, ubi malum distentum, distans, distansibis*. Sed ita *ipse & legiones* dilatant nihil passum intervallo. Cum Gruteri incedunt Academ. Struv. Senat. & Heuslii, qui scribunt: *tamen conveniens ab omnibus*, quod est contra cap. xxxii. num. 5. ubi docet, Jugurtham per te timidum fuisse.

CUNCTA FA GESSERAT, QUAE SUPRA DIXIMUS. Ita solum Uratist. 1. & 2. Vinar. 2. Ecard. Gueiff. 1. 3. 9. & 11. Reliqui, *quae supra diximus*. Praeterea Senat. 2. tanta et gesserat; Uratist. 1. eat; sed Struvian. *cuncta gesserat*, sine Pronomine. Gueiff. 11. etiam Verbum gesserat omisit. Quid proclivius, quam ferbere; *cuncta gesserat*; C. Barbini &c. telechis reliquis. Adiecitur Wallius. Sic supra cxxxii. n. 10. *negurus*, qui fecere, *puet* aut *poenitet*, ubi vide.

C. BAERIUM TRIBUNUM FL. Sordidae & in-

eultae edd. quaedam nuperae: *C. Baebium* tamen *tribunianum* pl. quomodo nullus ex nostris, neque ex Gruterianis. Omitting illud *tamen* iterum n. 3. & alia exempla produximus infra ad c. xxxv. num. 9. Guelf. 9. Sed *Baebium tribunianum* pl. Guelf. t. Cornelius *Baebium tribunianus* totius.

1. CONTRA VITAE ET INIURIAS OMNIT. Putschius
reprehendit Colerum, quod ita scripserit. *ipse*
Colerus vis & iniuria omnes. Quasi vero solus
Colerus eam lectionem produxerit, & non cae-
tera sit omnium MSS. & edd. verum, cor-
recte, quod oculis nostris uiderimus. Supra
c. xiv. n. 16. *quoniam pro magnitudine vitae & iniuri-
as omnes cunctas esse docet*. Hic tamen fa-
briacione utroque: *vis & omnis iniuria*.
videtur manifeste fore, vide infra ad c. xv.
n. 4. Talis tribuni meminit Velleius n. cxxxvii.
Manifestum videtur pal. *semper vultis & alienum*
munus potestate. quid nuncrum in *verbo vultis*?
c. xxxv. extr.

3. INFESTA PLEBES FRAT, ET PARC. Quidam, erat plebes; Remens. 1. & Guell. 4. omittunt &. Hinc leceris: *quantum regi infesta plebes, pars in vincula duci jubebant*, ut Cat. c. XLVIII. B. 5. *jubebant* scriptum fuisse, inde coneci, quod Academi, infra Verbo *fumi* adjacet *celebant*. & ita solet Crifous.

De hosti supplicium sumi, *Diebus* addit
Gueiff. 10. fed Vinar. i. Senat. 2. & Heuff. *er-
cebar*. male. Rement. i. *sumere*; Franc. & Gu-
eiff. 10. *suavemur*; quod vero, si in meliori-
bus exultaret, defendi posset, quippe immuta-
tum propter dat. Sic vero Quencilian. i. c.
vii. p. 92. *Nec igit ad extremam usque anxietate
et insuperat cavillationes defendendum, atque
his ingratia concilli & communi, credo
ubi pro eodem melius legeres eripio*. addit
Nostrum. i. Hiftor. Or Lepidi n. 23. ubi plura
*Sceleris sui habent plerique MSS. Rivii tamen
& nuptae ead. omittunt.*

DIGNITATI, Struv. Remenſi. & Franc. ſa-
men dignitati, dixi n. 2.

D. QUAM TRAE MAGIS CONSULENT, Sic Guelph. a. 3. 4. & II. Fabriciani, Basil. 1. Vinarientes, Senat. 1. & Struvianus: ceteri, *dignitatis magis, quam irae consulens*, abesse jubet particulam
I. Walle:

irae, magis consulens, sedare motus, & animos mollire; postremo confirmare, *fidem publicam per sese inviolatam fore*. post, ubi silentium coepit, producto Jugurtha, verba facit: *Romae Numidiaque facinora ejus memorat; scelera in patrem fratresque ostendit: quibus jurantibus quibusque ministris egerit, quamquam intelligat populus Romanus; tamen velle manifesta magis ex illo habere: si vera aperiret,*
in

I. Wasse: retinet tamen Noster Cat. c. li. n. 7. *new magis inae, quam simae consulatis*, ubi unus MS. *viri illius doctissimi m. magis evadit*. me non multum invito. vide collecta Cat. cap. viii. n. i. & c. ix. extr.

ANIMOS FORUM MOLLIRE. Eleganter Remens. i. interficit Pronomen *eorum*, intelligendum relinquens, quod ius est, *plebis*, ut cap. xxxii. n. 5. *Mollire*, dixit, quod supra c. xi. extr. *lenire*. Horat. Epod. v. v. 83. *mollibus lenire verbis impia praes*. Terent. Phorm. A. iv. Sc. iii. v. 27. *Possquam basiam his verbis sentio molliri*.

PER SESE INVIOLATAM FORE. Acumen Glareani est supervacuum, & hoc loco *per sese* Memmii respicit. Is nempe dixit, sese curatum, ut, quantum in se sit, quantum ipse perficere queat, fides publica maneat inviolata. vide infra c. lxxv. n. 3.

4. UBI SILENTIUM COEPI. Guelf. p. 10. ii. *corpi fieri*; Ecard. & Struv. *corpi fieri in populo*. Noster *mobilitas, dies, deducto coepit*, sine tali appendice. c. lxxi. n. 7. c. lxxv. num. 7. c. xci. n. 4.

PRODUCTO JUGURTHA. Prima vox deficit Academicis. *Producere*, de iis, qui in concione, aut conspectum iudicantium ducuntur, proprie dicitur. Apuleius iii. *Metam. Mane praefolatus, ad gravissimum iudicii vestri sacramentum, curavi enim produci, vide Pricaeum ibi p. 140*. Sed potius est, consuluisse Sigoniam ad ea Livii xxvii. c. li. inde producti in concione legati. addo Cic. xii. *epist.* iii. num. 4. *Itaque productus in Concione a Canutio*. ii. Philipp. c. xxxi. extr. *Productus autem in concione a tribuno pl. cum respondisset, revertisse causa venisse: populum etiam in te dicentem reddidisti*. addo Corradum & Manutium ad Cic. i. Attic. *epist.* xiv. ubi docent, potuisse tribunos quem vellet in concione producere, ut quibus de rebus esset interrogatus, responderet.

ROMAE NUMIDIAEQUE. Numidiae, pro in Numidia, constructione, quae Urbium Nominibus dicitur esse propria. vide Davium ad Auct. viii. de B. Gall. cap. i. *Caesaris nostri Commentarios testata gestarum Galliae non com-*

parandos superioribus atque inferioribus ejus scriptis, adde Bernegger, ad Jullin. xiv. *cap.* v. n. 9. *Caesar*. iii. *Civ.* c. cvi. *cum audisset Pimpejum Cypri visum*. Sic recte Duckerus Flor. c. xviii. n. ii. intelligit: *Lucanias septima jugna sub Ansinis, quos vocant, caepis*, quem vide & Freinsheim. ad iii. *cap.* x. *omn.* 16. Ea ratione Claudio. Laud. *Serenae vesp.* 26. *terae pelagique*. Guelferb. 9. *subta ejus facinora*. Sed ea Nomina omittuntur. vide infra c. lxxv. n. 4.

IN PATREM FRATRESQUE. Ex adoptione. Alioquin & illud notum, *parentes* dictos esse, sequiori maxime aetate, sanguine conjunctos, quod dudum docuit Casaubonus. vide Cellarium ad Eutrop. i. c. vii. n. 4. *Propter quam causam Brutus, patens & ipse Tarquinius, populum concitavit*. *Frates* autem patruales etiam vestustis oominantur. vide Muretum & Vulpium ad Catull. Carm. cviii. v. 4. *Perizon*. *Animadvers.* Hist. c. iii. *Basil.* i. in *fratres* patrumque. quod placet.

EX EGERIT. Guelf. ii. *ea gesserit*; Ecard. *ea mala egerit*; Struv. & Incert. *ea*. Inde jam concluderes, adulterium esse *ea*: sed & Vinar. 2. plane omisit. c. xxx. num. 1. *Postquam res in Africa gestas, quocum modo actae forent, fama divulgavit*. addo c. xxi. n. 10. c. vii. n. 6.

TAMEN VILLE M. MAGIS EX ILLO HABERE. Tamen vacat io Guelf. p. pro eo ii. *tantum velle*. nempe tantum & tamen perpetuo coniunguntur. *magis* omittit Ecard. credo, quod non suo esset loco positum. at Cat. c. xxii. n. 2. *quo inter se fidi magis forent*. & sic supra c. xxxi. n. 20. Denique verbum *habere* ab alia manu scriptum legitur in Fabric. i. & velle ex quo manifestum recte dicitur. vide supra ad c. xxiv. n. 9. expungere tamen non audeo.

SI VERA APERIRET. Debetur Gruteri libris & edd. vetustis: quibus plerique ex nostris sese adiungunt. *Basil.* i. tamen cum paucis, *si verum aperiat*; alii *si verum aperiret*: Hoc *aperiret* proximum vetustas corrumpit. Jungit tamen ita Cat. c. xlviii. n. 4. *ne -- deprebenti* igitur, *eoque magis propter ad urbem accedens*, ubi vide. Sed in Guelf. 3. *neque aperiret*, oequae *aperias* legitur. eleganter.

in fide & clementia populi Romani magnam spem illi sitam : sin reciteat, non sociis saluti fore; sese suasque spes corrupturum.

C A P. XXXIV.

DEin, ubi Memmius dicendi finem fecit, & Jugurtha respondere iussus est, C. Baebius tribunus plebis, quem pecunia corruptum supra diximus, regem tacere jubet : ac tamen etsi multitudine, quae in concione aderat, vehementer accensa, terrebat eum clamore, vultu, saepe impetu atque aliis omnibus, quae ira fieri amat vicit

NON SOCIIS SALUTI FORE. Basil. 1. non saluti sociis fore. Non posuit pro non modo non, ut solent Latini. observavimus quaedam ad Cic. 1. ep. ix. v. 23. & ix. ep. xvi. n. 14. de non modo ea nozione posito. Plura Muretus 2. Var. Lect. cap. xvii. Vechnerus, Davdus ad Auct. viii. Gall. cap. xxxiii. & docti interpp. passim. Spartianus Vero c. vi. Et qui non ipsam remp. sed nos ipsos vix sustentare possit. Guelf. 10. non sociis saluti forent.

SEU SE SUASQUE SPES CORRUPTURUM. Sic ad hunc diem ediderunt, at Guelf. 7. & se s. i. corrupturum. Uratilis. 1. sed suasque spes corrupturum, omisso Provocabulo se; at Guelf. 4. 10. Uratilis. 2. 3. & Vinar. 2. sese suasque spes, omilla Adversativa Sed. eandem omittit Franc. se suasque, & hoc revocavi. Sic supra c. xxi. n. 2. eandem particulam Aucter retinet: Sic c. x. n. 4. & Cat. c. lxi. n. 6. ubi vide. Etiam post Non tantum, Sed etiam non exprimitur. Seneca Herc. Fur. v. 16. Nec ipse tantum Baebius aut Baebii parens Adiere superos: ne qua pars probro vacet, Mundus puelle seris Gnosiacae gerit, suasque oper, pro suasque spes, legitur in Ecard. Guelf. 9. 10. 11. 12. Uratilis. 3. Incert. 1. & Franc. non ita probe: Spes omnia bona futura denotat, & hic quidem sperandam impunitatem & regnum Numidiae. Cat. c. xxi. n. 1. quibus neque res neque spes bona ulla. Eod. c. xx. multa res, spes nullo asserit. iii. Hist. Epist. Pompeii n. 2. omni oper, & spes meas privatat conspici. addit Cat. c. xxxv. n. 4. Ovid. v. Metam. v. 277. di Proserpina Venus: nam spes adfectat eandem. Capitolini. Macrino c. iv. Non sperare res vendito, & spe ingenti propolita, &c. Guelf. 3. a manu secunda, Senat. 2. & Heussl. suasque res, & illud depravatam.

CAP. XXXIV. 1. DICENDI FINEM FECIT. Guelf. 3. dicendi. 9. facit, pro fecit. Pterique omnes Dende.

SUPRA DIXIMUS. Ita Noster frequentissime, & maxime hoc B. Jugurthinus: adeo, ut raro supervacanea formula videri posset; quemadmodum hoc loco videbatur Gruterus. Ubi cumque rationes rei inferunt, pro supervacua non habenda est: etque eo pacto aptius alios acque frequens. Livius xvi. c. xxxii. ex. ibi Cn. Scipio, cum quibus ante dictum est, eorum substitit. Id. xvii. c. xxxix. Classis viginti ferme navium Rhegi stabat: & paucis interceptis: classis viginti navium, sicut ante dictum est, effecit. & sic ille saepius. Dionys. Halic. 1. cap. iii. xadōōp ἔσθω, c. v. ὁμοῖον ἔσθω. c. viii. ὡς ἂν ἰσχυρόν ἔσθω ἁδὲν ὁδὸν ἀποκέρει. &c. Dictys 1. c. xi. Igitur Antenor, cuius de sanctitate nominis supra memoravimus. c. xviii. classum novem, quoniam ex diversis Graeciae regnis contrallius supra exposuimus. Id. n. c. ii. Thestaidus, quem Polyneis supra memoravimus. c. xlix. At rex, sicut supra diximus, transgressus. & paucis ante lineis memoraverat. Sic vero ille etiam haud raro, in his cum cura Sallustii sui vestigiis insistent. Tacit. vi. Ann. c. iv. Lataviis, ut retuli, praecipunt, &c. xiv. Ann. c. xxxiii. iis, quae memoravi sociis. c. xl. iii, quos memoravi, & alius minus illustribus. Nec Historici tantum hac formula delectantur, sed etiam Oratores, plura tamen proterere non debco. adde infra c. xl. n. 4.

AC TAMETS. Gu. 10. atq; Heussl. At tamen est, ut c. xxxiii. n. 2. Gu. 9. multitudine plebis. QUAE IN CONCIONE ADERAT. Vinar. 2. qui. Forte qui aderant, ut supra c. xvi. n. 1. ex optimo Cod. Vix tamen pars illa, qui vero pretium aut gratiam anteferebant. Clauconius voces in concione additas esse auguratur; at Gruterus nihil movet, sed mox n. a. ex concione discedit abiectione cupit. Libri nostri cum vulgatis incedunt.

CLAMORE, VULTU. Basil. 1. Uratilis. 2. Senat. 2. & Heussl. vultu. Vultum non oris, sed totius

vicit tamen impudentia. Ita populus ludibrio habitus ex concione 2
discessit: Jugurthae Bestiaeque & ceteris, quos illa quaestio exagi-
tabat, animi augefunt.

C A P. XXXV.

XXIX.

EA erat tempestate Romae Numida quidam, nomine Massiva, 1
Gulussae filius, Masinissae nepos: qui, quia, in dissensione re-
gum, Jugurthae advorsus fuerat; dedita Cirra & Adherbale inter-
fecto, profugus ex Africa abierat. Huic Sp. Albinus, qui proximo 2
anno post Bestiam cum Q. Minucio Rulo Consulatum gerebat, per-
suadet, quoniam ex stirpe Masinissae sit, Jugurtham ob scelera in-
vidia cum metu urgeat; regnum Numidiae ab Senatu petat.

Avi-

corporis intellexisse videtur, quem graphice de-
scripsit infra c. xx. n. 4. Sic c. xlii. n. 4. voltu
corporis patitur, atque animo varius.

QUAE IRA SIFRI AMAT. Notat Quinili-
anum c. iii. Sallustium ex Graeco plurima trans-
tulisse, & pro exemplo citat: vulgus amat feri-
ri, id vulgo in Fragmentis Crispi nostri po-
nunt; cum verosimile sit, Fabium ex hoc lo-
co desumisse. Exponendum itaque foret: quae
per iram fieri solent, si haec ab Graecis desum-
ta. Thucyd. iii. c. xlii. *de eis qui in ira animi*
ΦΙΛΕΙ γινώσκου, τοις δὲ καὶ ἀντιθέσταις ἐπι-
χόμενος προέχει, c. lxxv. εἰς ΦΙΛΕΙ τοῦ πρὸς
αὐτοῦ γινώσκου, ubi Scholiafles: ἔστιν ἡ ἐξ
ἑαυτοῦ καὶ αὐτοῦ ἐκείνου. Heliodorus v. 788. ΦΙΛΕΙ
ἢ ἐν ἀπορία καὶ ἢ ἐν ὀργῇ. Herodian. i. c. 2. n. 8. ΦΙ-
ΛΕΙ γὰρ πῶς αὐτὸς τὸν ἑαυτοῦ καὶ τὸν ἀπεναν-
τιοῦ προέχει σῆμα. Sic & Latini. Horat. iii. Od.
xvi. v. 9. Aurum per medius ire satellites, Et
peremptore amat saxa. Id. i. Sat. x. v. 60. amet
scripsisse ducentes Ante cibum vesus. Diogenes
c. iii. Sic ut intellere fieri amat, infra c. xli. n. 3.

VICIT TAMEN IMPUDENTIA. Guelf. 2. vincit.
Struv. vicit tamen bellum impudentia, quod
ex nomine Baebii ortum, habent enim Rem. 1.
Eccard. Guelf. 7. 10. 11. 12. impudentia Baebii,
Franc. Bibuli.

2. POPULUS LUDIBRIO HABITUS. Ludibrio
haberi potest sit, indicatum ad Catil. c. xx. n. 9.
adde supra c. xli. n. 1. Hic tamen magis pro-
prie accipitur.

EX CONCIONE DISCEOIT. Perverus ille Com-
melianus, item Fabric. 2. Remensis, Acad.
Uratisl. 3. Guelf. 1. & 9. discessit: quod valde
veretur, ne sit propter sequens augefunt in aliud
tempus immutatum, vide supra c. xli. n. 4. Franc.
Praepositionem omittit. Struv. & ex concione.
mox Guelf. 9. quibus illa quaestio exagitabatur.

ANIMI AUGESCENT. Guelf. 9. animi crescent,
ab interprete *angeve animos* saepe Livius. vi-
de ad eum Gronovium vii. c. vii. pro *crescere*.
Tacitus Agric. cap. iii. *ut corpora lente auges-*
cent, cito exstinguuntur. Terent. Heaut. A. iii.
Sc. i. v. 14. mihi quotidie magis Augescit aegri-
tudo de sibi.

CAP. XXXV. 1. NUMIDA QUIDAM, NO-
MINE. In Academ. quidam; in Guelf. 3. no-
mine non leguntur. Franc. autem Romae non
agnoscit.

IN DISSENSIONE REGUM. Eccard. & Struv.
dissensione; Franc. Guelf. 9. 10. 11. dissensione;
Acad. seditione regum. Auctor B. Afric. c. xvii.
ideo, quod initio per dissensionem principum se-
ditionem cum Juba incitant.

PROF. EX AFRICA ABIERAT. Guelf. 2. profu-
gus ex Africa profugerat; 9. ex Africa Romam
abierat. vide infra ad c. cx. extt.

2. STURTIUS ALBINUS. Guelf. 12. Albinus Spa-
rius. Cassiodorus Spurius Postumius vocat.
vide Pighii Annal. Tom. iii. p. 120.

Cum Q. MINUCIO RULO. Fabric. 2. Q. Mu-
cio; Acad. Q. Minicio; Franc. & Incert. 2.
Q. Minucio. Sed Praenomen in omnibus li-
bris corrupte Q. est, cum ceteri scriptores om-
nes Marcus nominent, vide Pighium l. c. Sed
verba illa: Rulo consulatum gerebat, in Vinar.
1. perscripta sunt in rasura, & Guelf. 9. ha-
bet consulatum gerebat. Mox Uratisl. 1. de fir-
pe; Guelf. 4. ipse sit; Academ. esset; Guelf. 7.
erat.

JUGURTHAM OB SCELERA INVIGIA C. METU
URG. H. e. & quoniam Jugurtham & invidia
& metu urgeat, dum non modo invivus in Ro-
manis; sed ipse etiam timeat. Nisi Crispi-
nus; sed nec ceteri satis capiunt. Est enim in
Qqq 3 Struv.

- 3 Avidus Consul belli gerundi movere, quam senescere omnia malebat. ipsi provincia Numidia; Minucio Macedonia evenerat.
- 4 Quae postquam Massiva agitare coepit, neque Jugurthae in amicis fatis praesidii est: quod eorum alium conscientia, alium mala fama & timor impediabat: Bomilcari, proximo ac maxime fido sibi, imperat,

Struv. Remens. 1. Franc. Guelf. 4. ut *Jugurtham*: quasi hic jam inciperet alterum Periodi membrum, (id enim plerisque editoribus haesit, distinctiones eorum documento sunt) & Massiva demum Jugurthae metum incutere deberet, qui dudum veritus erat, ne regno excederet. Senatorii, Fabric. 1. Academ. Heust. Uralst. 3. Eccard. Guelf. 1. 2. to. 11. *Jugurthamque*, non quidem contra sensum, sed contra morem Sallustii: cujus cum alioquin haud adeo ignarus esset Gruterus, hic tamen talem nequam probare potuit. Vide mihi ad Cat. c. III. extr. ubi eadem omnia Copula eandem turbas dedit, adde infra c. LXVIII. n. 4. Eccard. & Fabric. 1. alio modo succurrunt loco, habent, *invidiam cum metu urgebat*, qui mihi (nisi varietas ex antiqua scriptura iniqua orta est) persuaserunt, fuisse olim: *invidiam cum metu urgebat*, sicuti Catilin. c. LXVIII. n. 1. Lentulus cum ceteris constituerant, ubi vide. infra 111. Histot. Epill. Pomp. n. 6. C. Herennius cum urbe deleti. Cuius pro & placuit Nostro Catil. cap. XII. n. 2. *Juventutem luxuriam atque avaritiam cum superbis invasere*. c. XXX. num. 1. C. Manlius armis cepisse cum magna multitudine. infra cap. XII. n. 7. *populus militia atque inopia inquebatur*. Curtius v. c. III. n. 11. *Anceps oppidator malum urgebat; nec sibi vis hostium poterat*. Urgeat hoc loco, ut perpetuo, scripsit Incert. 2. vide supra ad c. XXIV. num. 4.

3. AVIDUS CONSUL BELL GERUNDI. Gerundi omittit Guelf. 3. & si eam, simulque vocem belli abieceris, nihil Sallustio decedit. Horat. I. Sat. IV. v. 126. *avidus vicinum suans ut aegros Exaniuat, pro avidus vitae*.

MOVERI, QUAM SENESCERE, OMNIA MAL. Hic Fabricianus, Remensis, Basil. 1. Academ. Senatorii, Franc. Incerti, Eccard. Guelf. 2. 3. & 10. movere, non moveri. eodemque modo edd. Venetae atque Gryphiana. Ea prudentia loco moverunt genuinum Crispi scripturam, qua idem ausi sunt Catil. c. LI. n. 40. *Postquam resp. adolevit* — circumvenire innocentes, alio *hujusmodi fieri coepere*. ubi hoc genus pluribus tuetur. Omnia non respondet in Remensi 2. quasi iste senescere ad avidum consulem retulisset, ut Livius XXV. c. VII. *Ve inquiri antum & minime animi, quo tum senescere vide-*

bat, patientis. Sed retulit Crispus ad omnia, ut Cat. c. XL. n. 10. *illis annis atque divitiis omnia consenserunt*. Livius XXX. c. XIX. *Multique alii ignobiles populi senescere Punicon bellum cernentes, desecere*. Guelf. II. novari, pro movere.

PROVINCIA NUMIDIA — EVENERAT. Acad. Numidia provincia; mallem, illud provincia nulloquam esset. Sic supra c. XXVII. n. 4. *Calpurnio Numidia, Italia Scipioni obvenerat*. Atque obvenit scribit hoc loco Fabric. 2. Sed evenerat tuetur infra c. XLIII. n. 1. *Metelloque Numidia evenerat*. ubi vide. Utroque loco mentio facta est antea provinciarum, quam ista verba legerentur. Quod cum aliter factum sit hoc loco; neque ego *mi provincia* acius impugnabo. De rebus Minucii in eo imperio contra Scordiscos & Triballus Thracas gestis, vide Epitom. Liv. LXV. Flor. III. cap. IV. alios. ad Pighii Annal. Tom. III. pag. 128.

4. SATIS PRAESIDIUM EST. Remens. 1. f. *praesidium erat*. Sed Senat. 1. nullum Verbum addidit.

MALA FAMA ET TIMOR IMPEDIEBAT. Fabric. 2. priores duas voces in margine ab alio scriba habet addita. Tres autem alii *timor animi* ostendant, quod tantopere placuit Putschio, non Grutero. illud habes Cat. c. LXVIII. n. 2. *timor animi aurius efficit*. ubi vide. Meliores nostri Grutero favent omnes. infra cap. LXX. n. 5. *is postquam magnitudine faciloni percussus ad tempus non venit, metusque rem impedi-* *ebat*. *Impediabat* intelligi, quo minus Jugurthae praesidio essent. Sic *impedienda* infra c. XL. n. 2. & supra c. XXX. num. 2. *de maxime eos punctione Scamir a vero, bono impedi-* *ebat*.

BOMILCARI. Qui Roma profugus abijt, c. XIX. Dixi posset est exercitus Jugurthinus, c. XLIX. n. 1. ab Metello corrumptus, c. LXI. n. 4. Jugurtham ad deditionem impellit, c. LXII. n. 2. propterea regi suspectus, ipseque eundem suspiciens consilium coepit Jugurtham interficere c. LXX. Re per interceptos Bomilcaris litteras, c. LXXI. prodita, ab Jugurtha interficitur, cap. LXXII. n. 1.

PROXIMO AC MAXIME FIDO SIBI. Fabric. 2. *proximo sibi ac maxime fido*. non male. Guelf. 7.

perat, pretio, sicuti multa confecerat, insidiatores Massivae parat, ac maxime occulte: sin id parum procedat, quovis modo Numidam interficiat. Bomilcar mature regis mandata exsequitur: & per homines talis negotii artifices itinera egressusque ejus, postremo loca atque tempora cuncta explorat: deinde, ubi res postulabat, insidias tendit. Igitur unus ex eo numero, qui ad caedem parati, paullo in-

con-

proximo suo. Sed sibi ita respuere potuisset, ut Cat. c. xiv. n. 6. ubi & n. 3. expositum, qui dicantur proximi.

SICUTI MULTA CONFECERAT. Guelf. 10. multa confecerat; 2. a prima manu, effecerat. Ea mutant supra c. xii. n. 4. Numida mandata brevi confecit.

INSIDIATORES MASSIVAE PARET. Guelf. 1. Vinar. 1. & Fabriciani cum Remensi 1. ut adunt, quod tamen nemo magis, quam Sallustius, post verba monendi, imperandi cet. omittere solet. vide c. xii. n. 3. Fabric. 2. ut insidiator M. paret. Cicero tamen nota vox insidiator. Justini. xiii. c. viii. Sed res Eumenem non latuit, itaque insidias in insidiatores versae. Guelf. 9. parare. Scripsit Auctior, quod est in Academico, pararet. Sic c. xxxii. n. 5. persuadet, ne vim, quam misericordiam, experiri mallet.

AC MAXIME OCCULTE. Illud maxime desideratur in Guelf. 7. Pro Grutero facit; qui tres voces ideo expellit, quod insidias semper sint occultae. Sed Noster insidias & insidiatores cum effectu intelligit, ita ut intelligat eadem, quam per insidias intenderat. Catilin. c. xxxii. n. 2. opes factionis confument, insidias confusi maturent. Tacit. l. i. Hist. c. lxxv. Sed insidiatores ab Orbone in Germaniam, a Vitellio urbem missi. Utrisque frustra fuit. vide locum, si cognoscere cupis, quod insidiatores non semper sint occultae. Et quando Noster mox narrat, quod unus ex eo numero sit deprehensus, indicat certe, quam illae insidiae non fuerint occultae. Fallit itaque ratiocinium viri doctissimi. Catil. c. xlv. n. 1. & 2. imperat, uti per insidias Allobrogum comitatus deprehendant. Homines militantes occulte pontem obsidunt. Nota sunt Cicerois infra subscripti: ante praecogitatum; Livii xxxiii. c. xxxi. pr. clam muscentes. alia ad c. xix. n. 5. c. xiii. n. 5. Quid ergo hic sollicitamus, ubi per separatim additum Adverbium diversa voluntas, diversaeque notiones necessariò exprimentur. vide ad Catilin. cap. 1. extr. cxcv. I. Denique occultat, & occultitates insidias etiam Cicero dixit.

SIN ID PARUM PROCEDAT. Infra c. xlvi. n. 4.

persuadet, uti Jugurtham maxime vivam, sin id parum procederet, necatum sibi traderent. supra c. xi. n. 9. Quae ubi tardius procedunt. Livius 1. cap. lvi. ubi id parum processit, obsidione munitionibusque cepti premi hostes.

5. ET PER HOMINES T. N. ARTIFICES. Ea abest ab Guelf. 3. bene, quae mea mens est. nam in explanatione eorum, quae jam antea paucis comprehensa posita sunt, omitti solet copula. vide supra ad c. ii. n. 3. Homines artifices, ad eam formam, quae supra c. xii. n. 5. mulier ancilla, ubi vide. Capitolin. Macrinus c. iv. Macrinum libertinum, hominem profubulum, servilibus officiis occupatum. Livius xl. c. lxxx. Galli Transalpinii, tria milia hominum. Laetant. ii. cap. iv. Immixti latronibus servis, impune subblata est. Artifices vocat, qui usum & exercitium insidiarum habebant, ut saepe Curtius. vide Davisum ad Caesar. 1. Civit. cap. lvi. Prudent. 1. Symmach. vers. 99.

Artificem scelerum simplex mirata ventilar.

ITINERA TEGRESSUSQUE EJUS. Guelf. 11. itinera congressusque ejus. male. Egressus, ut Noster Ausgang, tam de egressu extra urbem, quam extra domum dicitur. Tacit. xl. Ann. c. xii. Illa non fuit, sed multo comisata ventitare domum; egressibus adhaerescere, largiri opes, honores. Id. xv. c. xxxvi. audite secretas querimonias, quod tantum aditus esset iter, cuius ne modicus quidem egressus tolerarent. Hinc idem etiam de progressu in publicum eadem voce usus est.

INDUAS TENDIT. Incert. 2. Remens. 1. & Guelf. 4. retendit. Forte eadem ratione adducti Guelf. 3. alique duo postulari scribere, ne scilicet diversa tempora concurrerent. Facessere iusti hanc sapientiam ad c. xxxiii. n. 4. & alibi passim.

6. QUI AD CAEDEM PARATI ERANT. Numquam haec Sallustius scripsit, cui satis superque fuit: unus ex eo numero paullo inconsultius Massivum adgreditur. Sic Cat. c. xlii. n. 3. Ex eo numero

- consultius Massivam adgreditur, illum obtruncat: sed ipse deprehen-
sus, multis hortantibus & inprimis Albino consule, indicium profi-
7 tetur. Fit reus magis ex aequo bonoque, quam ex jure gentium,
8 Bomilcar; comes ejus, qui Romam fide publica venerat. At Ju-
gurtha manifestus tanti sceleris, non prius omisit contra verum ni-
ti, quam animum advortit, supra gratiam atque pecuniam suam
9 invidiam facti esse. Igitur, quamquam in priore actione ex amicis

mero complures Q. Metellus Celer in vincula
conferantur, vide ibi & Eod. ad c. xxxii. n. 3.
Firmat sententiam nostram & Guelf. 3. quem
ad eandem paraverant; & Fabric. a. ex eo nu-
mero militum ad eandem parati erant; & Gu-
elf. to. qui erant omisit. Sed Guelf. 3. etiam eo
haesitasse potest, quod eo numero, qui erant
non bene cohaerent: Verum intelligere de-
buit numero eorum, qui, cet. quod interpre-
tatur ad Cat. c. xxxiii. n. t. Coelius viii. epist.
viii. Ex eo numero, quos ex J. C. in provin-
ciam ire oportet.

PAULO INCONSULTUS. Fabric. 1. pauloque
inconsultus, habet in margine adscriptam Glo-
ssam: Inconsultus, quia opportunitatem, dum
clam fieri posset, expectare noluit, & altu-
rum deprehensus est. vide Catilin. cap. xlii.
num. 2.

ILLUM OBTRUNCAT. Incert. a. & Franc. il-
lumque obtruncat, pessime, vide ad Catilin. c.
xliii. num. 3. Cethegus Ciceronis januam ob-
sideret, eum vi adgrediretur, ubi vulgo em-
pta. Supra c. xxviii. num. 7. acriter Numidi-
um ingressus est, multos mortalis & nobis ali-
quot pugnando capis, ubi multisque. adde cap.
xxiii. num. 5. mox Fabriciani: sed ille depre-
hensus.

INOCIUM PROFITETUR. Non est sateri, se
indicanum, ut multi interpretantur; sed re-
ipsum indicare, quod sit subornatus a Bomilcare
in caedem Massivae. Tacitus vi. Ann. c. iii. exte.
& summum supplicium decreverat, ut pro-
fessus indicium foret. Seneca Excerpt. 1. Con-
tron. vi. nil magis fui timui, quam ne domi-
nus futurum agnosceret nullo. — Profiteor indi-
cium facti me, civitas conscia est. adde Catil.
c. xlviii. n. 5. & 6.

7. EX AEQUO BONOQUE. Guelf. to. & Incert.
a. ex aequo & bono. Num scripsit aequo, bo-
no? ut c. xxx. n. a. Aequum & bonum opponit
Juri Gentium, ut alicui passim summo stri-
ctoque juri. Eligere id, quod in se iustum &
utile est reip. Diceret, quod jure naturae est
praecipuum, quando pro gentium, pro mori-
bus, mutuo gentium consensu receptis, agno-
scere velis. Jure autem Gentium etiam consi-

res Legatorum, eorumque, quos, fide publica
data, violare non licet, ab omni injuria tu-
tos esse, ex antiquo socialium Carminum probat
Grotius ii. de Jure B. & P. c. xviii. §. viii.
Rex, faciem me in regium nuncium populi Ro-
mani Quiritium; Vaso comitesque meos. adde
quos Freinsheim. ad Flor. 1. cap. xviii. n. 5.
citat.

8. MANIFESTUS TANTI SCELERIS. Sic Cat. c.
lii. exte. manifestus verum capitalium, ubi vide,
Capitolin. Marco c. xxiv. quamvis notumque
contra manifestos & gravium criminum reos in-
exorabilis permaneret. Sic Livius xxxii. c. 1. fa-
cileque comperis.

OMISIT CONTRA VERUM NITI. Senat. a. ni-
si, pro omisit; Struv. comisit. Uratili. 3. omi-
ti, pro niti.

QUAM ANIMADVERTIT. Guelf. 3. animadver-
teris; 7. animadvertere. I. Wasse ex Aronde-
liano dedit animum advertit, quod certe ve-
rum. Sic infra c. lxi. n. t. Vaccenses ubi ani-
mum advertere, ad se versus exercitum perge-
re, c. xciii. n. a. animum advortit inter saxa ve-
pentes cochleat. ubi vide.

INVIDIAM FACTI ESSE. Vinar. 2. invidia; 1.
invidiam factam esse, invidia facti, ut Catil.
c. xxii. n. 3. qui Ciceronis invidiam leniri cre-
debant atrocitate sceleris eorum, qui paenas de-
derunt. ubi dixi. Supra recte Incert. 1. omisit
Pronomen suam.

9. IN PRIORE ACTIONE. Plures in priori;
Eccard. in priore actionem; Vinar. 2. & Struv.
in priori passione. Immo actione, qua
accusatus erat; ut Ciceronis Actio in Verrem,
quia tum causa agebatur. vide Passerat. ad Ci-
cer. pro Caelina c. 1. iiii. & xii. adde Quan-
till. iii. Instit. c. v. Guther. de Jure man. tit.
c. xiv.

QUINQUAGINTA VADES DEDERAT. Vades sunt,
qui spondelant, eum capitis ad causam di-
cendam praestito futurum, aut semet ipsos mul-
ctam, qua damnatus esset, solutores. Glossa
Senat. 1. Gulas; voce antiqua Germanica,
Geyffel. Liv. xxv. c. iv. Tribuni rei capitalis di-
cem Postumio dixerunt; ac, ni vades daret, pre-
bendi a viatore atque in carcerem duci jussissent.

quingenta vades dederat; regno magis, quam vadibus consulens, clam in Numidiam Bomilcarem dimittit: veritus, ne reliquos popularis metus invaderet parendi sibi, si de illo supplicium sumtum foret. Et ipse paucis diebus profectus est, jussus ab Senatu Italia decedere. Sed postquam Roma egressus est, fertur saepe eo tacitus respiciens, postremo dixisse: URBEM VENALEM ET MATURE PERITURAM, SI EMTOREM INVENERIT.

CAP.

vide Salmat. de modo Ufur. cap. xvi. Gronov. ad Liv. II. cap. XIII.

REGNO MAGIS, QUAM VADIBUS. Guelf. 9. *nam magis regno*. Ceteri recte omittunt, etsi etiam Leidenis Bibliothecae Codex habeat: *regno tamen magis*. inepre, quod testatur, & exemplis firmat Muncker. ad Fulgent. Mythol. I. Praefat. Supra cap. x. n. 7. *in omni certamine qui opulentior est, etiam accipit injuriam, quia plus potest, facere videtur*. cap. xxvi. n. 2. *tamen omnia passura fide Jugurthae reharur; quia pater eisdem, si adversaretur, cogendi potestas erat — delitionem facit*. cap. xxxiii. n. 2. *tamen in ipso magna vis animi erat* — C. Baebium tribunum pl. magna mercede parat. — n. 3. *quantum regi infesta plebes erat — dignitati magis, quam vae consulens* cet. adde III. Hist. Or. Macri n. 20. Florus II. cap. vi. n. 33. *Syracusae*, quamvis Archimedis ingenio defenderentur, aliquando cessant. cum nota Duckeri. Seneca I. de Clement. cap. 1. *Quamvis enim reffe salutarum vixus fructus sit ferisse — juvat inspicere & circumire bonam conscientiam*. ubi cum tot egregii Codd. non aliter exhibeant, ediderunt tamen: *juvat tamen inspicere*. cet. contra mentem Gronovii, quem ibi consule. Lucanus II. v. 178. *Videtur, & raro quamvis in corpore caeso*. Nil animae mortale datur. Ovid. I. Amor. Eleg. xv. v. 14. *Quamvis ingenio non valet, arte valet*. vide et Cat. cap. xvii. num. 6. Mox Fabric. t. in Numidia demittit; sed Guelf. 10. sine Praepositione Numidiam, ut supra cap. xxviii. num. 6. *Siciliam*. Vinar. 2. & Uraet. 2. *demittit*. quomodo Gryphiana. videad Cat. cap. xxvii. n. 1.

RELIGIOSI POPULARIS. Popularis scriptis Guelf. I. ceteri populares. Ita Numidas vocat. Curtius facillime. ut VI. cap. IV. n. 9. *Agitasse Darium custodiam corporis sui peregrino militi tradere, dominato popularium fide*. Infra Basil. I. ordinem mutat: *sumtum supplicium foret*.

PAUCIS DIEBUS EODEM PROPECTUS EST. Ecard. *Etiā ipse post paucis diebus*; Guelf. 9. *paucis diebus post*. vide ad c. XIII. n. 6. *itaque paucis diebus legatus missis*. Fabric. I. eodem inter versus exhibet: quod forte si abesset, nemo hodie infarciret.

ITALIA DECEDERE. Italia vacat in Guelf. 3. deinde Incert. I. Vinar. 2. Guelf. 2. 9. 10. 11. *discedere*, quae tum alibi, tum cap. xxiii. n. 1. permutantur. De ipso more jubendi Italia decedere, quaedam ad cap. xxviii. n. 2.

10. POSTQUAM ROMA EGRESSUS EST. Guelf. 11. *Sed postquam postquam egressus est*, ut alteram postquam scriptis videatur, quia antea haec erat in exempli suo lectum Romam. ita nempe, non Roma, scripserunt Remenses, Fabric. I. 2. prima manu, & Vinar. 2. Sic ex Crispi I. Hiltor. citant Grammatici: *Gras raro egressa finis suas*. ubi vide. Aurel. Victor Epitom. cap. v. *nostris medio egressus urbem*. Sic infra c. XLIV. n. 4. in MSS. *postquam decederat non egredi provinciam*. Sueton. Augustus cap. LXIII. *jurisiam egressus*. Fabric. 2. *Romae egressus*.

SAEPE EO TACITUS RESPICIENS. Haec posita in nostris melioribus, praeter Fabricianis, qui *tacitus respiciens*. Quidam: *eo saepe tacitus*. Guelf. 3. *respiciens*, ut pollicetur, impetare & alia apud Nostrum & antiquiores.

URBEM VENALEM. Academ. Guelf. 2. & 7. *O urbem venalem*, & sic verba refert Livii Epit. XLIV. atque Orofius v. cap. v. Sed Salustium puto tantum retulisse Orationem indirectam, idque indicare voluit Guelf. 10. *Urbem Romanam esse venalem*.

SI EMTOREM INVENERIT. Ita Aeschines in Timarch. pag. 185. *Πωλεις ἰνδοκιδος τοῦ ἰωνίου τοῦ τοῦ ἰωνίου πωλεις κατὰ τὴν πρὸν ἡμῶν, ὡς ἐκείνη δὲ κατὰ τὰν ἡμῶν κατὰ τὴν ἡμῶν κατὰ τὴν ἡμῶν τῆς Ἀνδρίας ΠΩΛΕΩΣ ΟἰΝΗΤΗΣ*. adde Freinshem. ad Flor. III. cap. I. extt.

XI.

Interim Albinus, renovato bello, commeatum, stipendium, alia, quae militibus usui forent, maturat in Africam portare; ac statim ipse profectus, uti ante comitia, quod tempus haud longe ab erat, armis, aut deditione, aut quovis modo bellum conficeret. At contra Jugurtha trahere omnia, & alias, deinde alias morae causas facere: polliceri deditionem, ac deinde metum simulare: instanti cedere, & paullo post, ne sui diffiderent, instare: ita belli modo, modo pacis mora Consulem ludificare. Ac fuere, qui tum Albinum haud ignarum consilii regis existimarent; neque ex tanta properantia tam facile tractum bellum secordia magis, quam

CAP. XXXVI. 1. RENOVATO BELLO. Renovato manus secunda scripsit in Fab. 1. prima tamen dedat tres priores litteras ren. ut adpareat, non voluisse, quod in Guelf. 12. exaratum est, revocato. infra cap. liv. num. 5. ubi videt, bellum renovari, quod, nisi ex illius lubricine, geri non posset. Cic. xii. epist. xxx. n. 6. Sic vehementius nos laboramus, qui profugato bello ac paene sublato renovatum bellum gerere conamus.

MATURAT IN AFRICAM PORTARE. Guelf. 2. maturat portare in Africam. Nullus tamen omnium omisit Verbum portare, quod haud absurde abesit. Non damnat, quod temere scripsit Walsius, sed tuetur Verbum illud Gronovius ad Livium xxxix. cap. xlv. addidit illa Livii: nisi omni vi perficere maturasset; maturaret venire; maturasset ire, maturarent instare. ea Taciti: sequi maturasset; maturavit clandestine; aliaque loca, in quibus & ille Noster infra cap. lxxxix. n. 5. maturare iter pergere, ubi vide. Haud absumit cap. xiv. num. 3. ne sustineret abire. Cat. cap. xviii. exi. Ni Carilina maturasset pro curia signum fecit dare. ubi certe ordo evincit, Sallustium ita omnino scripsisse. cap. xx. n. 3. antequam autem est matronum atque pulcherrimorum facinus incipere. Haec jam satis morem Noster ostendunt. mox ipse praeterit Remensis 1.

COMITIA, QUOD TEMPUS. Nempe tempus comitionum, de qua elegantia vide supra notata ad cap. v. n. 1. item ad cap. xvii. n. 2. declivem locutionem, quem locum Catobabmon incolae adferant. infra cap. lxxv. n. 6. Ipse ex flumine, quam proximam oppidum aquam supra diximus, potantia avertit. Livius ii. cap.

xx. cohorti suae, quam delectam manum praefidii causa circa se habebat. & sic Iulianus xviii. cap. iv. Elissa quoque Aetnae avunculo suo, sacerdoti Herculis, qui honos secundus a rege erat, audit. longe non fuit primus in Academico.

2. AT CONTRA JUGURTHA TRAHERE OMNIA. Guelf. 1. porrabere. sed infra num. 3. statim bellum; quomodo & supra cap. xxiii. num. 2. ubi vide. Florus iv. cap. ii. num. 42. Pompeius adversus haec neceste moras, tergiversari, cet.

PAULLO POST, NE SUI DIFFIDERENT, INSTARE. Post non habet Guelf. 3. pro diffiderent, Ecard. deservient. quomodo infra cap. i. n. 4. Tamen diffidere magis placet. Instando autem, adgrediendo, tentando paulatim fiducia militibus crecit. vide infra cap. lxxvii. & Justin. vii. cap. vi. Guelf. 10. stare, pro instare. mox Uratyl. 1. & Vinar. 1. moras. male. vide infra cap. l. n. 4.

3. AC FUERE, QUI TUM. Guelf. 11. ac fuere homines. Remens. 2. & Guelf. 10. negligunt tum. Recte fortassis, aut tum de exitumantium tempore intelligendum erit, sicuti Cat. cap. xvii. n. 7. Fuere item ea tempestate, qui cederent. cap. xxii. n. 1. Fuere ea tempestate, qui dicerent.

EX TANTA PROPERANTIA. Cum antea ita properasset Albinus. Ex pro post, ut Cat. c. iv. n. 1. Caesar 1. Civ. cap. lxx. ex magnis raptibus, nullus planiciem, de quo loco bene Gronovius & Davilius. Spartianus Severo cap. xiv. Plautianum ex amicitio, cognita eius viis, ita odio habuit, ut & hostem publicum adficeret. h. e. cum antea amicitiosus fuisset. Id. cap. liv. Verum Gallicanae mentes severitatem homi-

quam dolo crederent. Sed postquam, dilapso tempore, comitiorum ⁴ dies adventabat; Albinus, Aulo fratre in castris pro Praetore relicto, Romam decessit.

CAP. XXXVII.

EA tempestate Romae seditionibus tribuniciis atrociter res publica agitabatur. P. Lucullus & L. Annius, tribuni plebis, re-
sistebant.

*hominis nimiam & longe majorem post Helio-
gabulum non tulerant.* Sensus itaque est: Cum
notum esset, Albinum ita prosperasse ad bel-
lum, num. 1. nemo aliter, quam dolo factum
esse credebatur, cum acciperent, bellum trahi ab
eodem, nec tam celeriter confici, ut ab festi-
nante sibi persuaserant. Dictys 111. cap. 111.
extrem. *scilicet quia fluxa fides & animi pa-
rum spectati, neque tam subita mutatio sine do-
lo credebatur.*

4. **DILAPSO TEMPORE.** Guelf. 1. *delapso.* vide ad cap. 1. n. 4.

COMITIORUM DIES ADVENTABAT. Carrio, Hackman, Crispinus, *adventabant*, quomodo & Fabriciani & Remensis 1. voluit etiam Gu. 2. sed n. litteram eadem manus induxit. Reliqui omnes, quod expressimus. & sic Cat. c. xxvi. num. 5. *Postquam dies comitorum venit.* & quando dies pro tempore ponitur, semper singulari Numero adhibetur. Comparo notam ad Cat. cap. 11. n. 25.

AULO FRATRE. Saepe absente imperatore res male gestae: quod alii non aequè, illo praesente, suis hostiumque rebus adtendunt, & saepe ignari omnium, aut proficuo rerum successu, quem alienae prudentiae debent, inflati, postea in audaciam ac temeritatem probantur. vide Justin. xlii. cap. 14. Caesar. 111. Civ. c. 11. aliam rationem addidit Plaut. Amphitr. A. 1. Sc. 111. v. 6. *Sed ubi summus imperator non adest ad exercitum, Citius quod non factu est usus, fit, quam quod factu est opus.* Pro Praetore vocat, quem infra cap. xxxviii. num. 1. *legatum* nominat. Aul. B. Alexander. Cassius Longinus in Hispania pro praetore provinciae ultioris obtinendae causa relicto.

ROMAM DECESSIT. Variant libri & interpretes, illi etiam, qui veram lectionem amplectuntur, facti sui non justam adierunt causam. Guelf. 1. & 3. Vinar. 1. Fabriciani, Incert. 1. *discessit*, & sic Senat. 1. a manu secunda, prima enim *decessit*. Guelf. 7. *secessit*. Vinar. 2. Academ. Uratist. 2. Struv. Incert. 2. Remen-

2. Franc. Guelf. 4. & 11. *recessit*, quod ex illo *decessit* ortum est, quod recte in reliquis exaratum est. Sed Franc. prodidit, dum *Romam* omittit, cur alius displicent *decessit*, quod non, nisi de provincia, & provincia decedere dici posse, autarent. Contra Latini Verbo adiungunt Nomen cum diversâ Praepositione, ut uno amplius Verbo superfedant. Hinc *decedere Romam* dicunt consile, pro *decedere Africa*, & *cedere*, seu se consilire *Romam*. Notamus hunc morem ad Catil. cap. xxvii. num. 1. *in Apuliam dimisit*, & ad Ej. cap. lviii. num. 1. *relinquit in agrum Pistoriensem abducit*. Sic supra cap. viii. num. 2. *In praetorium abduxit*. cap. xx. num. 1. *legati Africa discessere*. Plinius Caesar v. Gall. princeps, *discedens ab hibernis Caesar in Italiam*. Brevius Aul. viii. Gall. cap. 1. *Caesaris decedentis convellere gratiam cupiebant*. Virg. 1. Aen. v. 516. *penitusque alias avexerat oras*. ubi & consili *decedere* & *discedere* exempla habet viii. Eclog. v. 14. iv. Georg. v. 465. Thueyd. 1. c. 14. init. *οὐδὲ Κορινθίων Αἰολοῦντες Εἴπιδας*. Justin. xi. cap. 2. num. 14. *Amota igitur imbelli aetate Carthagine*.

CAP. XXXVII. 1. ATROCITER RESP. URATIST. 3. auctoritate resp. Guelf. 10. *atrociter populi R.*

2. P. LUCULLUS & L. ANNIVS. Fabric. 1. Senat. 2. & Heuß. P. L. Lucullus. Struv. P. Lucius; Acad. P. Lucillus; Guelf. 12. P. Lucillus. Incert. 1. P. Lucillus; Franc. P. Lucius. Vinar. 2. & L. Antonius. Uratist. 1. omittit *Tribuni plebis*, priorem etiam Pighius Annal. Tom. 111. pag. 123. L. Lucillum vocat, quomodo edd. Venetae. Annium quemdam competitorum tribunatus occidisse traditur Apulejus Saturninus apud Florum 111. c. xvi. sed libri ceterique scriptores dissentient in nomine.

CONTINUARE MAGISTRATUM NITERANTUR. Vinar. 1. *niterantur*, ut idem ipsi consules per alium eunum designarentur. Sic ille in contextu, sed perperam, melius Gloßa Guelf. 4. **R I T 2** *consi-*

sistentibus collegis, continuare magistratum nitebantur: quae dissensio totius anni comitia impendebat. Ea mora in spem adductus Aulus, quem pro Praetore in castris relictum supra diximus, aut conficiendi belli, aut terrore exercitus ab rege pecuniae capiundae, milites mense Januario ex hibernis in expeditionem evocat; magis itineribus, hieme aspera, pervenit ad oppidum Suthul, ubi regis

continuo ipse sibi. Illi vox magistratus offendiculo fuit; quod jam olim opinio invaluerat, Tribunatum plebis non esse magistratum. Sed vide ad Cat. cap. xxxix. num. 2. addo Livium iv. cap. 11. Finem non fieri posse, in eadem civitate tribunos plebis & patres esse, aut hunc ordinem, aut illum magistratum tollendum esse. Velleius ii. cap. vi. quia alterum etiam continuavit tribunatum. adde Coelium Epul. v. ad Ciceronem.

TOTIUS ANNI COMITIA. H. e. omnia anni comitia, non tantum Tribunorum, sed etiam magistratuum majorum. S. C. Livius iii. cap. xv. *Sullicius reliquum notis* — in stationibus dispendio ad opportuna omnis urbis loca, egere. Noster infra cap. ciii. n. 1. *obsessum turrim regiam, quo Inguirba perfugas omnes praefidium infoscebat*. adde notam ad Cat. cap. xliii. n. 1. & Gifanum ad Lucret. pag. 353. Livius xxxvi. cap. 2. *ut interiti sternerentur a cinis inter metum praefentem hostium, & verendum absentium facerem*. ubi pessime Muretor praefentem. Pariter peccant apud Flor. iii. cap. xiv. n. 5. *infecta manu depulsi vestris, adeoque praesenti metu mortis exterminis, ut obdicere se magistratu coereretur*. peccant, inquam, qui ibi praesentia praefertunt.

3. EA MORA IN SPEM ADDUCTUS. Uratist. 2. *eo more*. Aul. B. Alexandr. cap. xliii. *Cicero & infelicitas viri & subita mors, in magnam spem Octavianum adduxit provinciarum potendae*. Livius xxvii. cap. xlv. *Parva momenta in spem metumque impellunt animas*.

QUI PRO PRAETOREM IN CASTRIS. Fabriciani, quem praetorem; Franc. Aulus propraetorem, in castris, cet. Ecard. quem Praetorem, & sic Gruterus. Sed nostri reliqui pro Praetore, idque rectum & antiqua scriptura. vide cap. xxxvi. extrem. & quae nos ad Cat. cap. xix. num. 2. *Quaestor pro Praetore missus est*.

AUT CONFICIENDI BELLI. Causa adjiciunt Academi. Ecard. Gueff. 10. Struv. gratia Vinar. 2. & ordine mutato, Franc. Uratist. 1. & 3. aut causa conf. 6. Hinc Vinar. 1. aut causa conf. belli spe, aut. Sed Senat. 2. & Heulst. aut conf. belli spe. unde satis clarum,

ex Glossa ea esse desumpta; quo loco causa scribitur in Gueff. 2. Sed spe intelligitur, nempe in spem adductus conficiendi, capiundae. *Conficere bellum* dixit supra cap. xxxvi. n. 1. dixit Livius, Caesar, alii. rursus Noster iv. Hist. Ep. Mithridat. n. 16. & Seneca Ep. xiii. *Illud nobis illa, quae conficere bellum solet, forma*.

EX HIBERNIS. Franc. ex tabernaculis, corruptum ex eo quod legitur in Struv. Inertia. Uratist. 3. Gueff. 4. 9. 11. 12. ex hibernaculis; Ecard. ex hibernis. Sed verum ex hibernis. Florus i. cap. xii. num. 8. *Tuae primus hiematum sub pellibus; (ea hibernacula erant) taxata stipendio hiberna*. h. e. pro hibernis, in urbibus habendis, stipendium accipere. infra cap. xlii. n. 4. *concilio senatorii ordinis ex hibernis accessi jubet*. cap. c. n. 1. *deia Marini, uti coepit, in hiberna*. Contra aestiva, e. xlv. n. 3. *aestivum tempus*; n. 4. *quantum temporis aestivorum*. vide & Cat. cap. ix. n. 4. plura enim Adjectiva sunt, quae diutina consuetudine quasi in Substantiva degenerant.

MAGNISQUE ITINERIBUS. Fabric. 2. *ex magnis itineribus*; Fabric. 1. Gueff. 2. & 12. omittunt copulam, pro more Crispi in his narrationibus, quem supra ad cap. xxxii. observavi. Hic eo iustius copula exulat, quod illud Atyndeton mire facit ad propterantem Auli. Sollemne autem esse optimis Scriptoribus, particulis vel additis, vel omissis, rebus verba accommodare; pulchre docuit Ulpianus ad Demosthen. Olynthiacam 1.

HIEME ASPERA. Uratist. 2. *hieme aspera loca*; Vinar. 1. *per loca hieme aspera*. summo, cum hiems aspera esset. Cat. cap. xlv. n. 6. magna frequentia ejus ordinis, *Volemtium introductis*. Supra e. vi. n. 2. *postquam hominem adulescentem exacta sua aetate, parvis liberis, magis magisque crescere intellegit*, infra n. 4. *servitia temporis & opportunitate loci*. & sic passim. vide & Cic. iv. ep. vi. n. 10. 12. epist. 1. n. 4. Disputat de hoc genere Diomedes 1. pag. 302. & Latinum eloquium defecere existimat, quod Graecis *δύρος*, *δύρος* esse solet. Sic supra cap. xix. num. 3. *conciombus*, Livius saepe comitiis; ubi intelligi existensibus, sive Nomen ex Verbo Sub-

regis thesauri erant. Quod quamquam & saevitia temporis, & oportunitate loci neque capi, neque obsideri poterat: (nam circum murum, situm in praerupti montis extremo, planicies limosa hiemalibus aquis paludem fecerat) tamen aut simulandi gratia, quo regi formidinem adderet; aut cupidine caecus, vineas agere, aggerem jacere, alia, quae incepto ului forent, properare.

CAP.

Substantivo, patet ex Livio XL. c. xviii. princ. Comitia consulis rogandis fuisse.

Ad oppidum SUTHUL. Quidam libri non aspiant, Suthul; Uratist. 2. Suthul, infra de Thala urbe c. lxxv. num. 1. Noster memorat, quod ibi plerique regis thesauri fuerint; & c. xcix. num. 6. de castello quodam in praerupta petra posito: ibi regis thesauri erant; quod castellum cum hoc oppido Suthule magnam habere adinventionem videtur. videtur autem tantum. Sed Strabo xvii. pag. 572. *Capsam* vi 3. *Opulidum* vi 3. *Lugdunum* nominat: ut adeo in pluribus oppidis thesauros habuerit Jugurtha. Noster tamen c. lxxxix. nihil tale de Capsa. quod cum animadvertisset Giarcanus, collatione locorum diligenter facta, urbium quaedam nomina emendanda censet: quod fortasse haud necessarium.

4. ET SAEVITIA TEMPORIS. Hiemis nempe. Disyll. vi. c. viii. *Dea*, saevitia hiemis multum mari fatigatur. Curt. viii. c. iv. num. 13. *castra*, quae in humido quidem, sed jam coeli minescere saevitia, locaverant. Supra Quod non legitur in Fabrica.

ET OPPORTUNITATE LOC. Guelf. 1. Uratist. 2. & 3. *opportunitate loci*; Vinar. 2. *imopportunitate loci*; Vinar. 3. *imopportunitate*. perperam. intelligit naturam & situm loci, qui erat adversus Aulum opportunissimus. Sic loquitur infra c. lxxxviii. num. 4. loci inter lineas jacet in Guelf. 12.

NEQUE OBSIDERI POTERAT. Vinar. 1. *neque obsideri poterat*; tamen abijt, nam circum, cet. Guelf. 11. *neque obsideri potuit*.

SITUM IN PRAER. MONTIS EXTREMO. Uratist. 2. *extremo fuit*. ab interprete, nam *extremum* est, quod *finem* dicunt. Glossa Fabric. 1. *in margine*, quomodo radices montis interpretari voluit. murus in infima parte montis positus erat. Livius xxviii. c. ix. princ. *Extremo aestatis ejus, qua haec in Graecia gesta*. cap. xxviii. *Et jam extremum autumnus erat*. Cic. 1. epist. xxvi. num. 3. *itaque jucundissimis tuis literis, stomachatus sum in extremo*. *Situm dixit, propositum*, vide Donat. ad Terent. Adelph. A. iii. Sc. ii. Tacitus ii. Ann. cap. vii. *veterem aram Druso sitam disiecerant*.

HIEMALIBUS AQVIS. Guelf. 10. *geluolus aquas*. quod Palmerius in Thosiano reperit. Carrio & Putschius praeterunt *hiemalibus aquis*, quia Seneca Epist. cxiv. alieubi Crispum *hiemalibus dixisse*, testatur. Vix tamen id satis erit, ut receptam lectionem omnibus MSS. nostris, Gruteri, Rivii aliorumque comprobant repudiemus.

OB THESAUROS OPPIDI POTIUNDI. Spiritum quid redolebant Grutero hae quatuor voces, neque legitimo parente natas esse, facile dicemus. Vassius duos Codd. citat, a quibus excluduntur; idem firmat Fabric. 1. *cupidine caecus ob thesauros potiundus*. Basil. 1. habuit primitus: *ob thesauros oppidi*, sine illo *potiundi*. Guelf. 9. *thesauros auri oppidi*. Sunt quidem apud Nostrium quaedam explanationes, speciem Glossarum mentientes, vide Cat. c. xlii. num. 2. Sed quae ab hac, nullum sensus elumumentum adferente, multum diversae sunt. Et ut dicam, quod res, Latinitas Sallustii ne quidem patitur *cupidine caecus ob thesauros*; dubito, an Ciceronis, ceterorumque meliorum. Denique eandem rem ipsam fere verbis supra memoraverat. Repurgavi itaque locum, resectis spinis illis. Quas ut interficerent, oppositio, ut saepissime, correctores impulit. Aur simulandi gratia, quo regi cet. non debebat nude dicere, *cupidine caecus*, quod illis referre *aus simulandi gratia* videbatur; sed addendum erat, quod illis quo regi cet. responderet. Peccaverunt eodem modo Catil. cap. xii. num. 5. ubi vide. item ad Cat. c. lxi. num. 2. *nam quisque fugiundo locum ceperat*, cum amissa anima corpore tegebat, ubi vulgo ea de causa: quem quisque *vivunt*, cet. Hill. Or. Lepidi num. 2. *Et utrumque per injuriam malunt, quam optumo jure liberi agere*. ubi eodem errore abstractus Ciacconius malebat: *Et vinili per injuriam*, cet.

VINEAS AGERE. Vineas descripsi supra ad c. xxi. num. 3. Eae recte dicuntur *egi*; licuti infra procedere. adi & D. Vossium ad Caesar. ii. Civ. cap. 11.

AGGEREM JACERE. Sic prorsus & infra cap. lxxxvi. num. 3. *aggerem jaciebant*, non modo ut fossas explerent; sed etiam ut aequarent mu-

Rer 3 rorum

C A P. XXXVIII.

XLII.

1 **A**T Jugurtha, cognita vanitate atque imperitia legati, subdolu-
 2 quasi vitabundus, per saltuosa loca & tramites exercitum ducere. Denique Aulum spe factionis perpulit, uti, relicto Suthule, in abditas regio-

rum altitudinem, superas turres exstruebant, ex quibus simul, & ex ipso aggere oppidani telis petebantur, ut ceteras machinas tuto ad-movere liceret. Descriptis egregie Zolmus II. cap. xxv. addit Caesar. VII. Gall. cap. xxiv. Lip-
 pium II. Poliorc. cap. III. Schelium ad Poly-
 bium p. 1123.

ALIAQUE, QUAE INCEPTO USUI FORENT, PROPERARE. GENIUS: ego, inquit, potius dixi-
 xisse: *aliaque incepto usui properare*, neglectis ceteris; semper enim illi Pronomen & Verbum Substantivum odiosum: cum tamen bene multis exemplis,isque, quos nec ipse tentaverat, demonstraverimus ad Cat. c. xxix. nu. 5. a brevitate Sallustii ista non semper abhorre-
 re. Caesar II. Gall. c. xii. *Castris munus vineas agere*, quaeque ad oppugandum usui erant, *comparare coepit*. Sed cum unus apud Vassium, apud nos Academ. & Struv. *alia* habeant sine copula, ita rescribendum fuit, ut supra c. xxvii. nu. 5. *incepto* est in nostris omnibus. at Fabriciani, Vinar. I. Franc. Ecard. Struv. Guelf. 9. & II. Senat. I. & Guelf. 12. a manu secunda, *proparare*. Sed *properare* elegantius est, & dixit infra. *properare iter*. Virgil. XII. Aen. v. 425. *Arma eis properare viro*. ubi Servius comparat Sallustium, *Soleas festinare*. eundem vide IV. Georg. v. 170. & IX. Aen. v. 401. Nollet infra c. LXXVII. num. I. *ni id festinare*. Tacitus I. Hist. c. LXXVII. quaedam ex dignitate resp. pleraque contra *deus ex praesenti usu* properando. & sic ille saepius. Statius I. Silv. II. vers. 266. *Eya age* & *praeclaros Latio* properate nepotes. ubi vide Barthium. Sic & cunctari quid. Valer. Flaccus II. v. 92. *Adtelinem scopulo* invenimus, *miserentque* *foventque* Alternos agro cunctante *populi* gressus.

CAP. XXXVIII. I. VANITATE ATQUE IMPERITIA. Imperitio ducis similem cladem tribuit Vellei. II. cap. I. & vivis Nollet coloribus depingit, quomodo se Jugurtha armaverit Auli imprudentia, quod Corn. Nepos Dion. c. VIII. dixit. Juvat addere iudicium Flori II. c. XVIII. num. II. *Tentis esse exercitum*, *quantum* *imperatorum*, *vero* *proditum* est. addit infra

cap. XLIX. num. 2. *Vanitatem* pro temeritate & inconsiderantia, posuit etiam Catilin. c. XLIII. num. 2.

SUBDOLUS EJUS AUGERE AMENTIAM. Vindicta-
 rientes, Senat. I. Basil. I. cum tribus *subdole*; Uratist. 2. & 3. *subdolo*, imo *subdulus* Nomen, pro Adverbio ponitur, Cat. c. LX. nu. 3. *illi* haud timidi *resistunt*, ubi vide. infra c. XLIV. num. 6. *pecoris* & *mancipiorum* *praedas* *certantes* *agere*. II. de Rep. Ord. *sute* atque *alterius* *favore* *dominationem* *oblatam* *insolentes* *agunt*. Virgil. I. Aen. v. 423. *Jamque ascendebant collem*, qui plurimus *urbi* *imminet*. uti Ovidius: *quique erat in falso plurimus ore deus*. Spartian. Adriano cap. XX. *Efesi advocatum* *primus* *instituit*. ut Justin. I. cap. 2. *primus* *mutavit* Vopiscus Aureliano c. XXV. *qua* *posset* *Amelinas* *ocultus* *ascendere*. Sueton. Tiber. c. XXXIII. *Et si quem* *reorum* *elabi* *gratia*, *nam* *esset*, *subitus* *aderat*. Ennius apud Cic. I. de Divinat. *Quamquam multa manus ad caeli caerula templa* *Tendebant* *lacruman*. Deinde perquam eleganter Fabric. I. & Vinar. 2. omittunt Pronomen *eius*, cum sensus per superius *legati* bene sustentetur. Sic c. XXXII. num. 5. *quo* *pe* *populo* *R. dedidisset*, *ne* *viri*, *quam* *miseri* *cordium* *experiri* *mallet*.

IPSE QUASI VITABUNDUS. Guelf. I. *missitare* & Remens. I. *missitare*. Guelf. II. *per* *latuosa* *loca* & *tramites* *ocultos*. Simulata ejusmodi *loca* saepius aut temeritate addidit hosti, aut in insidias praecipitavit. Frontin. II. Strateg. cap. v. num. 40. *Iuba* *Carionis* *animum* *simulato* *egressu* *impulit* *in* *vanam* *alacritatem*. vide Zevecot. in Flor. I. cap. III. pag. 17. in aliorum libris non legitur *quasi*, quod ab imperitis additum esse scio, etiam nostris omnes tuentur.

2. SPE FACTIONIS PERPULIT. Ecard. Incert. I. & Guelf. 7. *populis*, *fallum*. Livius I. c. XLV. *saepe* *iterando* *eodem*, *perpulit* *tandem* *ut* *Romae* *sumum* *Dianae* *populi* *Latini* *cum* *populo* *R. facerent*. addit Gronov. ad III. c. XXX. Nollet Cat. c. XXVI. num. 4. *Antonium* *pellone* *provinciae* *perpulerat*, *ne* *contra* *temp.* *sentiret*.

INSE-

regiones sese, veluti cedentem, insequeretur. Interea per homines
callidos die noctuque exercitum tentabat: centuriones ducebat tur-
marum, partim uti transfugerent, (corrumpere;) alii, signo da-
to, locum uti desererent. ita delicta occultiora fore. Quae post
quam ex sententia instruit; intempesta nocte, de improvviso mul-
titu-

INSEQUERETUR: ITA DELICTA OCCULTIORA
FORE. Mirum Epiphonema in hoc loco, nec
imperitis paedagogus quispiam unquam scrip-
sit. Cujus delicta? Jugurthae, an Auli?
Cur occultiora; aut quae omnino? Mihi haec
omnia turpissime transacta videntur, & ab
imperitis scribis, aut correctoribus huc potius-
simum addicta, quod aliquo modo cum *obditi*
regionibus connexionem habere crederent. Sed
compara supra c. xxi. extr. *velle & censere eos*
ab armis discedere, de controversiis fore potius,
quam bello discedere: ita seque illique dignum
fore. Compone reliqua omnia, neque dubita-
bis, alium longe nexum inter superiora, &
quae per hoc ita subsunt, esse debere.
Quare bona tua, lector, venia abs te pete-
rem, ne impudentia, aut audacia veritas,
quod haec verba: *ita delicta occultiora fore*,
tamquam colonos, aliis sedibus posuerim, ubi
& habent, quod agant, & grata acceptaque
erunt. Confirmat animum meum, quod non
modo in Nostro passim hujusmodi verborum
transpositiones observaverim in scriptis Codd.
vide Catilin. cap. xxi. num. 3. cap. xxxi. num.
7. infra cap. lxi. num. 6. adde EXCURS. II. in
Catilinam; sed etiam quod in aliis scriptori-
bus eadem corruptelas invenerint viri docti.
Insigne exemplum dabit animadversio I. G.
Graevii ad Rutilii Itinerar. t. v. x63. Sed ac-
cidit, quod accidere necesse erat, ut aliquam
speciem induerent librarii, non Senat. 2. qui
dedit occultiora; neque Uratist. 1. qui *occul-*
ratione; neque Incert. 2. qui *essent* pro varia
lectione exhibet, ut alii *forent*: sed Commel-
ianus alicuique vetustis, ubi legas, *occultiora*
fore, quasi Sallustius Auli Scaevini falsae tra-
duxisset; quemadmodum Lucanus serio ite-
xit. Non quia te *Supra* potius *privare sepulchro*
Malurum; *Pharide* hostio *dannanter* *menae*: *Par-*
citem *Hesperiae*, procul hoc ut in orbe remo-
to Abscondat fortuna netas, *Romanaque* *telu-*
sis *Immaculata* *sui* *servetur sanguine Magni*.
Sed viderant isti librarii, quam esset hoc ad-
ditamentum per Verbum fore alienum; eorum
autem commentum gravitatem Sallustii in-
fringit, & ne sic quidem cum Orationis ne-
xu conciliari potest. fore autem tum vet-
ted. tum alii MSS. apud nos autem Re-

ment. 2. Struv. Incert. 2. Frane. Academ.
Senat. 2. Heuff. Guelf. 3. & ii. amplectun-
tur.

3. DIE NOCTUQUE. Nostri omnes *die*, &
sic cdd. meliores, non *din*; quod habet infra
c. lxx. num. i. vide Jac. Grouov. ad Tacit. xv.
Ann. c. xli.

EXERCITUM TENTABAT. Remens. 1. omisit
vocem exercitum. Atqui Livius xxiv. c. xlii.
Trium ibi motatus Poenus, ab omni parte
tentato praefidio. c. xiv. Consul ad Caesidium
tentandum venit. Claudian. B. Get. v. 88. *No-*
stri quondam qui militis auro Adgressus tenta-
re fidem. Thucyd. t. cap. 124. & ΠΕΙΡΑ-
ΣΑΝΤΕΣ *ἀπὸ τοῦ τοῦ ΧΩΡΙΟΥ*, & *ἐκ*
ἐλόντες. ii & ipse Crispus supra c. xviii. nu.
7. c. xx. num. 5. c. xlii. num. i. infra c. lxi. nu.
1. Casum Nominis adiungunt. posset ille qui-
dem ex proximis, ut alibi, exaudiri; tamen
quae nu. 6. memorantur necessario *ut exercitum*
requirere videntur.

PARTIM UTI TRANSFUGERENT. Remens. 2.
non habet *partim*: Basil. 1. & a manu secunda
Fabric. 1. *transactum partim uti* cet. vulgo et-
iam male interpungunt. Recte autem Eicard.
omisit Verbum *corrumpere*, quod ex superioribus
tentabat est intelligendum. vide supra c. xli. n.
3. sequitur id Verbum nu. 6. Vinar. 2. a prima
manu *ali*, pro *alii*.

LOCUM UTI DESERERENT. Uti vacat in Gu-
9. & 12. pro *deserent*, *ti. deserent*. Remens.
1. *loco deserent*. quod sit *locum deserere*, patet
infra ex num. 6.

ITA DELICTA OCCULTIORA FORE. Ita nempe, si
locum desererent, fore, ut non prodidit Ro-
manos viderentur, nec tam aperte peccaturos,
quam illos, qui transfugerent. Fabric. 1. ele-
gantius: *ita occultiora delicta f.*

4. POSTQUAM EX SENTENTIA INSTRUIT. Ba-
sil. 1. Fabriciani, Incert. x. Frane. Senatorii,
Vinaricenses, Heuff. Academ. Struv. Uratist. 2.
Guelf. 4. 9. 10. 11. *instruit*, quod propter *pos-*
sumus cdd. immutaverant recentiores: nam &
sensus cusi vetustissimi *instrui* praeterunt. Sic
infra c. lxi. num. 6. *Postquam Rutilium con-*
disse jam, & *animo vacante* accipit. ubi vide.
Remens. 1. *instruit*. mox Guelf. 9. *non militi-*
tudine. vide cap. xx. num. 7.

y. Per-

- 5) titudine Numidarum Auli castra circumvenit. Milites Romani, tumultu percussu insolito, arma capere alii, alii se abdere, parterritos confirmare; trepidare omnibus locis: vis magna hostium, coelum nocte atque nubibus obscuratum; periculum anceps: postremo fugere, an manere, tutius foret, in incerto erat. Sed ex numero, quos paulo ante corruptos diximus, cohors una Ligurum, cum dua-

5. PERCULSI TUMULTU INSOLITO. Dislysi. c. xlii. qui territi atque improvise tumultu exsangues. Sed Fabriciani, Vinar. i. Struv. Uratist. i. Franc. & tres Guelferb. tumultu percussu insolito, id adprobavi. Eccard. & Guelf. to. percussi, adde infra c. lxvii. nu. i. & xcix. nu. 2. Vinar. i. timore insolito.

ARMA CAPERE ALII. Postrema vox non legitur in Struv. Incert. i. Franc. Eccard. Guelf. i. 4. 9. Sed habent vetustiores; & Academ. capere omittit, non vero alii. infra Senat. i. territis; Vinar. i. conterritis.

TREPIDARE OMNIBUS LOCIS. Haec recte conjungit Gruterus, adfensu membranarum, quas nos continuis, confirmatus. At quando ille idem dixit trepidare esse fatigare cum fructu, minus recte Sallustium intellexit; nec, quis ipsi huius significationis auctor fuerit, reperio. Trepidare proprie est discurrere, huc illuc sese vertere, inde secretiore significatu, ut docet Gronov. ad Liv. xxvii. c. l. negotium capessere, commovere se, fatigare, sine fructu, quod solet in metu insolito fieri. Florus iii. c. x. nu. 17. Plena erant tumultu hostico littora, & trepidantia ad conspectum rei novae carpenta volabant. adde infra c. lxviii. nu. i. Romani milites, improvise metu — trepidare ad arcem oppidi, & quae ibi. Copulam addunt Fabriciani: & trepidare.

COELUM NOCTE ATQUE NUBIBUS OBSCURATUM. Fabric. t. a prima manu: caelum nubibus atque obscuratum. unde factum, ut in Eccard. & Fabric. 2. voces duae nocte atque plane non legerentur, juvante Virgilio: & obsensa densantur nocte tenebrae. Et nox, & nubes lucem exstinguit, atque utrumque bene copulatur. Curt. iv. cap. lxi. nu. 16. Media nox erat — cum subito spissae nubes intendere se coele, & quidquid lucis intermicabat, effusa caligine extinctum est. Eccard. obscuratum. Curt. iv. cap. ix. nu. 15. caligine obscurante lucem. Claudian. t. Rapt. furdas nubes diem. Gellius xix. c. t. caelum atrum, & post paulo: ubi caelum erinit.

PERICULUM ANCEPS. Senat. 2. & Heuff. addunt insubast. quod Guelf. 9. alio loco inculcat, sed Remen. i. & Franc. erat, frustra om-

nes. Anceps periculum vocat duplex illud & in castris a violentia hostium, & extra castra in fuga, quae illis minime tuta erat: quod continuo Auctor clarius ostendit, ut Cat. c. xlix. n. t. ubi vide.

IN INCERTO ERAT. Guelf. 9. & ii. incerto erat; omisa Praepositione. at Incert. 2. in incertum. Eadem varietas Catilino. c. xlii. clau.

6. EX EO NUMERO, QUOS PAULO ANTE &c. Gruterus primum delet paulo ante; deinde potuisset, inquit, adhuc brevius unica voce: ex numero corruptorum: quae vero hodierna latinitas est, & mirificam aurbis Sallustianis verberationem dat. Aliud de Sallustio tibi persuadens ex nota ad ea Cat. c. xxxix. n. 5. juce extra conspirationem complures, qui ad Catilinam profecti sunt: & ex iis, quae supra ad cap. xxxiv. nu. i. collegimus. iunge cap. xxxv. nu. 6. Eccard. quos paulo ante pecunia duximus.

COHORS UNA LIGURUM. Cohortes & auxiliorum erant, & legionariae; eaeque ex pedibus; ut turmae equitum. Utraque Noster memorat infra cap. li. nu. 3. & cap. lv. nu. 4. vide notam ad Catilin. cap. lvi. nu. 1. Ligures focii populi R. postquam per multas lacedaem tandem ab L. Aemilio Scauro in dedicationem accepti sunt, vide Florum ti. cap. lxi. Memorantur eorum auxilia apud Livium xlii. cap. xxxv. & passim. Liguris cuiusdam egregium factum, quo Mario & exercitui R. multum profuit, infra memoratur cap. xciii. xciv.

CUM DUABUS TURMIS THRACUM. Turma erat triginta equitum, Varro iv. de L. L. cap. xvi. & triginta turmae singulis legionibus addebantur. vide Stewech. ad Veget. ii. cap. vi. Thracae inde ab Maedonico bello in exercitu Romano fuerunt. Ii per partes vici, magnas calamitates Romanis ad extremum usque intulerunt. Didius, Drosius, Minucius, Piso, Curio, Appius, Lucullus, alii eos varie adriverunt. vide Florum iii. cap. xv. & Sext. Rufum Breviar. cap. ix. Ceterum in melioribus libris semper Thracas, non Thracas scribi, multi docuerunt, & Jan. Guiljelm. t. Verstimil. cap. xix. plane damoat scripturam per

duabus turmis Thracum, & paucis gregariis militibus, transfere ad regem : & centurio primi pili tertiae legionis per munitionem, quam, uti defenderet, acceperat, locum hostibus introeundi dedit : eaque Numidae cuncti irrumpere. Nostri foeda fuga, plerique 7 abiecit

per a. in nostris tamen Codd. *Thracum* nobis reperire non licuit, sed plerique *Thracum* ; quidam *Tracum* ; Basil. 1. Fabr. 2. & Incert. 2. *Trachum* ; Struv. *Tirachum* scribunt.

ET PAUCIS GREGARIIS MILITIBUS. Franc. praeterit paucis ; Struv. & Incert. 2. & paucis ex gregariis militibus : forte pro paucis ex greg. quod probat Walfius. ita supra c. xx. num. 3. multis mortales, cum pecore, atque aliam praedam capis.

TRANSFERE AD REGEM. Fabriciani, Senat. 2. Uratilis. 2. & Heustian. *transfere*, quomodo Nazar. & Palat. 2. apud Gruterum, qui dubitante promeliori habet. Sed praeterquam quod lapsus librariis fuerit in poelivi, correctores etiam in maluisse possunt, propter singulare Nomen *coheres una*, abs qua praecipue Verbum dependet, ita nempe saepe peccatum. vide supra cap. xxv. num. 2. 111. Hist. Epist. Pompeii num. 6. & ad Catil. cap. xliii. a. 1. plura.

ET CENTURIO PRIMI PILI. Glossa Senat. 1. *primae aquilae*, quia legerat centurionem primi pili praefisse aquilae, apud Veget. 11. c. viii. Rement. 1. *primipilatus*. In omni legione tria genera erant milium, *Hastati*, *Prinipes*, *Triarii*, sive *Pilani*. Singulorum generum decem centuriones erant, quia in totidem ordines essent divisa. *Primus* itaque *centurio* inter *Prinipes*, *primus princeps* dictus est, *secundus* deinde, *tertius*, usque ad *decimum* : hique ita ordine & honore sese excipiebant. Livius xxv. c. vi. *primi principis signum*. Sic inter decem ordines *Hastatorum*, primus ordo honore insignis erat, ejusque centurio *primus Hastatus*. Livius xxvii. cap. xiv. *Signum primi Hastati*. xxvi. cap. v. *secundi hastati signum*. Eodem modo inter decem centuriones *Triariorum* primus non *primus triarius*, sed *primus Pilus*, *Primipilus*, seu *Centurio primi Pili* dictus est, qui & reliquis centuriones *Triariorum*, & *primum Hastatum* & *primum Prinicipem* dignitate antebat. Caesar 11. Bell. Gall. cap. xxv. *omnibus fere centurionibus aut vulneratis, aut occisis, in his primo Pilo P. Sextio Bato*. Livius xlii. cap. xxiv. *Biennium miles gregarius fuit adversus Philippum regem : tertio anno virtutis causse mihi T. Quintius Flaminius decimum ordinem hastatum assignavit* — miles voluntarius cum M. Porcio consule in Hispaniam profectus sum — hic me imperator dignum judicavit — primum hastatum prioris centuriae assignaret. Tertio iterum voluntarius miles factus sum — a Man. Acilio mihi primus princeps prioris centuriae est assignatus — Quater intra paucos annos primum pilum dixi. Sed haec, praeter Lipsum, pluribus illustrat Ald. Manutius 11. Quae sit. per Epist. ep. 111. adde Marcellum ad Sueton. Vespasian. c. 1. pag. 8.

PER MUNITIONEM. Valli, sive portae, nam in portis etiam castrorum turres exstrebant ad defensionem, ut in ipso vallo Auct. viii. B. Gall. cap. iv. *Portis fures altioresque turres impositis*. c. 111. n. 19. *munitionem castrorum*. Noster infra castra levi munimento, item c. lviit. *Jugurtha munimento castrum impeditur, cum alio super vallum praecipitaretur, alio in angustis ipsi sibi properantes obicerent*. Sed lege imprimis cap. c. num. 4. qui lucum huic loco soeneratur. Fabric. 2. *locum hostibus inttandi dedit*.

EAQUE NUMIDAE CUNCTI IRRUPERE. Constat omisit Fabric. 1. *Numidae* Guelf. 7. praeter ea Guelf. 11. ea parte Num. c. 1. 7. eaque loca N. Vinar. 1. & Franc. eaque parte. Glossa Fabric. 1. *ad eum locum*, nempe quia praecedit, locum dedit. Cat. c. lviit. n. 3. *sub ipsis radicibus montium confedit*, quia illi descensus erat. Thucydides 11. c. xxiii. *αὐτοὶ ποταμὸν ἔβησαν*, & ἔξ' ἡλίου ἰσθμίου. Caesar v. Gall. c. 11. *obstantibus portis, quod ea non posse intro- rumperem videbantur*. Curt. 111. c. iv. n. 7. *per hoc dorsum, quia maxime introsum mari cedit, offerri iter aditur*. Vellei. 11. c. cxli. ne qua possent erumpere. Laetant de Phoenice : *Es locus in primo felix oriente remotus* Quia patet aeternissima porta poli — Sed qua sel verno fundit ab axe diem. Claudian. 1. Ruffin. v. 124. *Est locus, exterruit quia pandis Gallia lina*, adde supra c. xxiv. n. 8. & in Catil. fixetur. VIII. n. 3. pro *transire* Vinar. 1. Academ. Senat. 2. Heust. Rement. 1. Franc. Uratilis 3. *irrumperem*, non male. Basil. 1. *erumpere*.

7. NOSTRI FOEDA FUGA. Turpem vocat ipse Crispus infra c. cvi. n. 3. Livius xxx. c. vi. *Foeda primum fuga, deinde strage obtruncata iterum portarum, supra c. xxxi. n. 2. quam foede, quamque inalti praeterit vestri defensores*. Florus 1. Ss5 c. 1.

jugum missurum: praeterea, uti diebus decem Numidia decederet. Quae 10
quamquam gravia & flagitii plena erant: tamen, quia mortis metu
mutabant, sicuti regi liberat, pax convenit.

CAP. XXXIX.

XLIII.

Sed ubi ea Romae comperta sunt, metus atque moeror civitatem in-
vasere: pars dolere pro gloria imperii: pars insolita rerum bel-
licarum timere libertati: Aulo omnes infesti, ac maxime, qui bello

cessaret, violos more pecudum sub jugum misit. Sed ante eum in usu fuit. oovus mos videbatur Mithridati apud Justin. xxxviii. c. iv. a multis civitatibus Italiae deletas Romanorum exercitus ferro, a quibusdam novo consensu more sub jugum missos. Apud alios postea translationi inservit, ut apud Senec. Epist. lxxxviii. Fortitudo contentiva timendorum est: terribilia, & sub jugum libertatem nostram mentientia despicit, provocat, frangit.

10. *Quae quamquam gravia. Sic uno consensu nostri Codd. unus apud Rivium: quae gravia quamquam; eum statim secuta est Hactiana. Sic tamen infra c. xxxix. n. 5. in uno MS. repeti: persequi quamquam Jugurthum &c.*

Quia mortis metu mutabantur. Sic Gell. 2. 4. 9. Fabric. 1. Acad. Struv. Incert. a. Fr. & Uratist. 3. Ceteri varie turbant. Senat. 1. Vinar. 1. & Fabric. 2. nuntiantur; Basil. 1. Incert. 1. Gell. 7. mutabantur; Eccard. Gell. 10. 12. tenebantur; Gell. 11. tenebantur; Vinar. 2. cogeantur; Uratist. 2. cogeantur; Senat. 2. & Heuff. angustiantur; Uratist. 1. urgebantur; Gell. 3. mutis metuebant pericula. Legocum Palmerio mutabant; eo magis, quod in quibusdam Codd. est mutabant, & his verbis haud raro syllaba ut adici solet. vide infra cap. lxxxix. num. 7. Mutabant itaque pro mutabantur capiendum, quod Palmerius Spicil. xiv. pag. 865. illustrat. Catullus Carm. xxi. tantum abhorret ac mutat. ubi vide Livinejum. eo modo Gellius xlii. c. iii. necessitudinem & necessitatem mutare longe, longaque diserte. Aut, si haecitas in illis, Lucret. 1. vers. 788. Nec cessare haec inter se mutare, neque De caelo ad terram, de terra ad sidera mundi. Livius iii. cap. 1. quod interdictum, statim ita jacuisse per aliquot dies, ut nihil odor mutaret. Noster infra c. civ. num. 2. semper in adversos mutant, ubi vulgo mutantur. adde Luc. Fruterii Epist. ad Mamminum, quae adjicitur ejusdem Venisimilibus. Jam mutabant me-

tu mortis, erit permutabantur cum metuenda morte: h. e. accipiebantur pro morte; & nisi acciperentur, serio aut fame moriendum erat. nam mutare quid aliquo; pro permutare cum quo, vel pro quo; unice rectum esse, docuit Val. Acidalius Div. & Interpr. in Plaut. Captiv. cap. 1. & sic utitur Noster Catil. cap. lvi. num. 15. & iii. Hist. Orat. Macri num. 16. Catullus Carm. xii. qui tua furta vel talento Mutari velis. Vinar. 1. omisit vocem metu habetque mortis mutabantur, sed ita, ut postrema in mortis syllaba non sit sincera; forte pro morte mutabant. Sed talis emendatio est proflus supervacua, etiam alibi ita peccaverint viri docti. vide notam supra ad cap. xxxvii. num. 2. mox Gell. 9. sicuti regi libuit; 11. regi habuerat; Struvian. placuerat, quae permutantur etiam supra c. xxi. n. 10. Eutropius vii. c. iii. pax postremo convenit. Metaphrales: sicuti moribus accipiebantur. Justin. xxx. c. iii. n. 10. ut pax, quae in Macedonia non conveniebat, Romae ab senatu peteretur. Claudian. vi. Hon. v. 452. memoratque morum, Roma, ducum, quibus haud unquam vel morte parata Foedus lucis amor pepigit dispensia foveat. adde infra c. xxxix. num. 1. c. cxvii. exti. n. 3.

CAP. XXXIX. 1. METUS A. M. CIVIT. INVASIT. Gell. 11. invaserat. contra Nost. Catil. cap. xxxviii. num. 4. & Dielyn ii. c. viii. Metus atque moeror universos invasere. Struv. cives, provocitatem. Sed compara Cat. cap. xxxi. num. 1. ubi & similem Explanationem invenias.

TIMERE LIBERTATI. Gell. 9. libertatem, qui valde imperitus fuerit, necesse est. Supra Franc. pro gloria imperii, ne in servitutem redegerentur, ex Glossa manifestaria. Hunc timorem egregie salit Cat. cit. c. xxxi. n. 3.

QUI BELLO SAEPÉ PRAECLARI FUERANT. Eccard. Gell. 3. & 12. clari fuerant. Supra c. v. n. 4. praecleara rei militaris facinora. c. xiv.

bello saepe praeclari fuerant; quod armatus dedecore potius, quam
 manu, salutem quaesiverat. Ob ea Consul Albinus ex delicto fratris
 invidiam, ac deinde periculum timens, Senatui de foedere
 confulebat. & tamen interim exercitui supplementum scribere: ab
 focis & nomine Latino auxilia arceffere: denique modis omnibus
 festi-

n. 21. *feleberibus suis fevex atque praecclarus. ubi in duobus MSS. istdem clariis exaratur quae & alibi confuoduntur.* Curi, viii. e. ix. n. 1. *semper bello, quam post victoriam, clarior.* Sic idem iii. e. xli. n. 19. *egregios bello viros, & eos gentium secum donitores, inditula canifa veritas effe occidit.* Notter supra e. xiii. n. 1. *bello meliores.* Gueif. 9. omittit *fuge*, habet *quae fure*; 4. *fuertis*. unde Verbum Substantivum albidescit.

DEDECOR POTIUS. Fabric. a. per *dedecor*.
indecornam intelligit pactiōnem, de qua tali
Eutrop. II. cap. IV. *Sammus Romanos ingenti*
dedecore vicinam. adde Stat. III. Theb. v. 66.
& infra c. viii. n. I. Bello Punico secundo Ro-
mani eos cives, qui cum armati essent, capi
potissent, pro hand necessarii reip. suae ha-
berunt. lege Livium XXI. cap. LX. Senec.
V. Controvert. VII. & quae egregia Horat. III.
Oda v.

QUAM IN OMNI SALUTEM QUAEERIT. *Mann*,
est varior et pugnans, ut *Homerus* *Iliad.* O,
ad fin. *Ty* est ΧΕΡΣΙ *pos*, ē *παρὰ* *πρὸς*
militas, infra *ex.* xviii. n. *nam* *conferre* *mili-*
tibus, quoniam *imperare* *conturbatis* *omnibus*
non poterat, adde *fupra* *v. v.* *Quare* *re-*
salutem *est* *adquire* *fuit*. *See* *III.* *Hell.* *Epit.*
Pompeii *nam*, *quies* *a* *prima* *adfectiva* *du-*
ctu *meo* *jerusalem* *hostes* *fuit*, *et* *ob* *ut* *la-*
questra *est*. *See* *II.* *verbo* *Bat.* *I.* *Fabric.* *i.*
Incerti, *Academ.* *Senat.* *i.* *Vinar.* *2.* *Struv.* *U-*
statis. *i.* *Gueli.* *2.* *7.* *9.* *10.* *et* *11.* *12.* *quae* *feras*,
aut *quae* *ferat* *ferunt*, *ide* *quo* *notatum* *fuit*
ad *re.* *xxviii.* *n. 9.* *Certe* *in* *coofensu* *tot*
librorum *repprehendi* *non* *potui*.

3. OB EA CONSUL ALBINUS PRÆFICITO
FRAT. GRUTERUS AUT ISTA: *sō ea Confut*, aut
hæc: *ex delicto fratris*, quod Glosiaturus comen-
to habet. Sed salutaris, ut sapie alias. Ne-
que vero *sō ea*, quod ad metum, moerorem
et indignationem Romanorum pertinet; et
ex delicto fratris, quæ earum rerum, et quæ
mors memorat, *periculi* et *invidiæ* causa fuit
unum tunc idemque, et talia durissimæ etiam
alibi copulantur. vide Cæ. xlv. numi. E-
ausam notat, ut supra c. vii. n. g. *alterum*
ex providiata timore, *alterum* *semiterem*
ex audacia *adhibere plerumque* solet. ubi vide.
Struv. *periculum bellitum*. Male periculum

quaestiois, iudicii intelligendum. Lege Machiavellum Discurs. ad Liv. l. c. xxx.

SENATUM DE FORDERE CONSULEBAT. Vinnariensis, Senatorii, Guelz. 3. & Heuffian. ita in contextu: Senatorii de foderi consulebat, utrius foderi, quod pepigerat eum in iuribus, firmum & sic factum perdurare debuisse, nec ne. quae Fabrici. Academ. Siruv. & Guelz. 2. in margine pro Glossa exhibent, quo loco haberi debent.

EXERCITUI SUPPLEMENTUM SCRIB. Gruterus in Nazariano *exercitu*, aut *exercitus* olim fuisse testatur, & Fabric. t. litteram i tamquam ab alia manu adjectam ostendit. Sic nempe supra *laxu*, pro *laxi* dixit c. vi. n. t. ubi alia adulterius.

AB SOCI ET NOMINE LATINO. Ecccad. in nomine Latino. male. Gloſſa Struviani: Soci accipiuntur per eorumdem ſciti Romanorum uariſſimales; Nomen Latinum ſumitur ſolomodo per Latino. & præcipue illis circariſiti. quæ ſunt vicinæ Romæ: quæ etiam peccata ſoci ſunt Italici, extra Latium antiquum poſiti; Nomen Latinum ſunt Latini. & hi ita frequenter memorantur ab Hiſtoriciſ, ut etiam ſci Latini nomeniſ iuneliſ utriusque populû adpellentur. Noſter nox e. x. i. n. 2. & e. xlii. ſ. 2. Ceterum ad in paratenda ſenati amittitſe ſociſ, nomenque Latinum & reges nitro auxilio miſtere, pulſione omniſiſ civitate ſummo ſtudio adhibere. Sapientieſſime Livius. vide E. Flor. iii. c. xvi. Sigord. i. de antiqu. j. p. ita c. 11. & diſtincit. licet paucis, hæc traclent Cellarium Diſſert. de Pauli Apoſtoli Romæ civitate ſ. xi. Ipſam diſtioneſ, nomen Latineſ a Græciſ deſumptum eſſe, docent Glin. Canter. ii. Nov. Lect. c. x. & ſunt fane apud Latinos nomen Romanum, Polſicem, Cennam, Albanum omniſiſ nota, pro Romaniſ, h. e. iis, qui Romani nominantur, humaniſ Romaniſ, & Juſtin. xxxv. c. i. omne nomen, quod & tunc, & anteſ Antiſci bello inſiſſiſ contra populû Romanû, arma tulitſ, deſciſ pulſitſ. D. Joannes Apocalyp. x. cap. i. comm. 12. oriſtato & ſpſitſ. Cic. Parad. iv. e. p. i. ſ. 3. ſervato poſſitſ nomeniſ Senarum nomen inſep. non erat. ubi male Græviuſ particulam non inſculcatam putat.

AUXILIA ARCESSERE. Sic Fabriciani, In-

festinare. Senatus ita, uti par fuerat, decernit, SUO ATQUE PO- 3
PULI INJUSSU NULLUM POTUISSE FOEDUS FIERI. Consul 4
impeditus a tribunis plebis ne, quas paraverat copias, secum portaret,
paucis diebus in Africam proficiscitur. nam omnis exercitus, uti
convenerat, Numidia deductus, in provincia hiemabat. Postquam 5
eo venit: quamquam persequi Jugurtham & mederi fraternae in-
vidiae animus ardebat; cognitis militibus, quos praeter fugam, solu-
to

cert. 2. Remen. 2. Eccard. Guelf. 10. & 11. ex
quibus aliquot, *accessere* scribunt. ceteri *accessere*.
Senat. 2. & Heuß. *accessere*; Guelf. 1. *accessere*.
niox Fabriciani *modis omnibus*, positura e-
legantiore.

3. Ita, uti par fuerat, decernit. Vinar. 2. Uratiz. 2. & Franc. omiserunt *ita*. vide
ad Cat. c. 11. n. 3. Guelf. 2. *ita, par uti fuerat*;
9. *ut ita par fuerat*. Vinar. 2. & Franc. *de-
crevit*.

Suo atque populi injussu. Incert. 1. *absque
suo populi jussu*; Guelf. 10. *suo absque popu-
lo sine jussu*; Franc. *sine populi jussu*; Guelf. 9.
sine suo atque populi jussu. nugae. *injussus* pro-
ba vox, & nemini apud Livium non lesa. vide
Sigonium ad Liv. III. c. LXIII. Sic apud No-
strum *incultus*, vide supra c. 11. extr. Cic. III.
Offic. c. xxx. *injussu enim populi Senatusque se-
cerant*. Ea de causa, quod nempe *injussu popu-
li* pax fieri non potuisset, soluta est pax Can-
dina. vide Livium ix. c. y. viii. ix. Et semper
in ignominiosis foederibus, Romanos ita lese
gessisse adnotavit Eutropius x. c. ix. Sed aliud
sentit apud Livium Pontius, & ipse Cicero 1.
Offic. c. xiii.

4. IMPEDITUS A TRIB. PL. Poterant enim
tribuni plebis decretis actionibusque Consulis
ne Senatus intercedere. lege Valer. Max. II. c. II.
n. 7. Caesar. I. B. Civ. c. v. Apptianum Parthic. p.
125. Vinar. 2. *Consul ipse*. Guelf. 2. & 10. *a tri-
bunis plebis*. Uratiz. 2. *quas paraverat, secum
copias portaret*. Justin. xxii. c. IV. *aut suo in
statu, quas secum portabat, injussu*. Eccard.
in Africa proficiscitur.

NUMIDIA DUCTUS IN PROVINCIA. LOCUS
per se intellectu facilis; Numidia deducendus
erat ex pacto, cap. xxviii. n. 9. in provincia
Romanorum, quam descripsit c. xix. n. 7. hie-
mabat. Libri tamen turbant. Fabric. 1. *in Num-
idia deductus*, ex prima littera vocis *numidia*
errote ordo, inde tamen Fabric. 2. fecit *in Num-
idiam deductus*, quod est contra omnem sen-
sum. Franc. 2. *Numidia*; Senat. 2. & Heuß. *de-
ductus de Numidia*, ita nempe corrupti, ut illi
qui supra *discedere Africa & decedere* haud in-
sacrum reliquerunt, c. xxx. n. 1. & alibi. Basil. 1.

Num. *ded. provincia hiemabat*, omissa Praepo-
sitione: sed Struv. Guelf. 9. 10. 11. *N. deducitur
in provinciam*. Vinar. 2. *deductus*.

5. MEDERI FRATERNAE INVIDIAE. Delictum
fratris corrigendo, dum Jugurtham persequere-
tur, & aut deditione, aut quovis modo bel-
lum conficeret: eo fere modo, quo Fabius Ma-
ximus filii invidiae medebatur apud Liv. Epi-
tom. xi. Phrasin servat Coro. Nep. Pelopid. c. 1.
*Itaque utrique rei occurram & medebor cum
satiati, tum ignorantiae lesioni*. Cic. Lib. 1.
in Verr. c. v. *quaerat non solum, quemadmo-
dum nostro crimini, verum etiam quo pacto suae
confessioni jussu mederi*. Guelf. 10. *persequi
quamquam*.

ANIMO ARDEBAT. Struvian. Incerti, Franc.
Guelf. 7. & 10. *animus ardebat*, recte, ut opi-
nor, & sic supra c. xxv. n. 7. *animus cupidus
caecus ad inceptum scelus* rapiebat. Et sicut
alii *studio incensus*; sic Noster *studium accen-
sum* dixit supra c. vi. extr. itaque Cat. c. xxv.
n. 3. ex vetustissimis nostris scripturis: *lubido
sic accensa*, ula omnino notam videtur 1. de
Rep. Ord. c. viii. *ad reprehendenda aliena fa-
bia, aut dela ardet omnibus animus*. Livius
xxxviii. cap. xxv. *ardentibus ira animis*.
Catullus Carm. lxviii. *vers. 226. Nostros ut la-
tus, nostrisque incendia mentis Carbasi ob-
fusa dicat ferrugine Ibero*. Et protectio id ma-
gis aptum animo, in quo ira & aegritudo per-
missa sunt, & propterea ultum injurias tes-
linat.

SOLUTO IMPERIO. Imperator enim pari
contumelia cum milite notatus, ademptis in-
signibus imperii armisque, inconditam multitu-
dinem, non exercitum ducebat. id quod in
simili clade perspicue Livius ostendit. Hos
autem milites longe corruptissimos descripsit
Noster infra cap. xli. v. Supra tamen,
quod edd. quodam infarcit, MSS. haud
agnoscunt. vide supra ad cap. xxxv. nu-
mer. 9.

LICENTIA ATQUE LASCIVIA. Atque hic cum
vi sua et accipendum, pro eo, quod esset: *at-
que inde orta*. Sic in loco vexatissimo Caesaris
III. Gall. c. xxiv. *cum sua constitutione*, atque

to imperio, licentia atque lascivia corruperat, ex copia rerum statuit, nihil sibi agendum.

C A P. XL.

XLIV.

INterea Romae C. Mamilius Limetanus tribunus plebis rogationem ad populum promulgat, uti quaereretur in eos, quorum consilio Jugurtha Senati decreta neglegisset; quique ab eo in legationibus, aut imperiis pecunias acceperant; qui elephantos, quique perfugas tradidissent; item qui de pace, aut bello cum hostibus actiones fecissent.

Huic

opinio, timidiore hostes, nostros milites alacriores ad pugnandum effecisset, h. e. ex cunctatione hostium (quae hostilem militem, ignarum consilii ducum, timidiorem reddebat) orta opinio de metu hostium apud milites Romae quae ipsos alacriores effecit. adde infra c. xcvii. extr. Recte Quintilian. ix. c. iv. *quorundam in oratione simili poene licentia lascivientium*, cuius indicium debet Cl. Bentlejo ad Horat. i. Carm. xix. v. 3. Noster Catil. c. xii. n. 2. *ex divitiis juventutem luxuria atque avaritia cum superbia invovere*: ubi vim particulae ipse exponit Crispus, & Ovidius ibidem productus bene illustret.

EX COPIA RERUM. Pro conditione rerum, cum haec rerum facies esset. vidit Rivius, & nos illustramus infra ad cap. xcviii. n. 3. Tum Marini ex copia rerum consilium trahit.

NIHIL SIBI AGITANDUM. Guel. 4. 10. 11. Fabriciani, Urat. i. Struv. Incert. 1. & Remen. t. agendum, quomodo Cario. cum reprehendit Gruterus, agendum loco Sulpic. Sever. ii. Hist. c. xciv. firmit Walfius. Sibi intelligit a se. Cic. pro Cluentio c. vi. *Statuit tamen nihil sibi in tantis injuriis ac tanto scelere maris gravius faciendum, quam ut illa matre ne noceret.*

CAP. XL. 1. C. MAMILIUS LIMETANUS. Fabriciani, Remen. s. Basil. i. Senatorii, Vinarientes, Acad. Urat. i. 1. & 2. Struv. Henff. Eccard. Guel. 1. & 10. scribunt C. Mamilius, idemque plerique Limetanus; sed Eccard. Guel. 1. 2. 4. 7. 11. Urat. 2. Limetanus; Struv. Limetanus; Senat. 2. & Henff. Lunetanus; Acad. Limetanus; Guel. 9. Limetanus; 10. Limetanus; 12. Limetanus. praeterea Guel. 3. Mamilius; 4. Mamilius; 11. Mamilius; Incert. 1. Franc. & Guel. 9. C. Mallius. & sic apud A. Gellium vi. cap. xi. Mallius, Mamilius, Mamilius habent Codd. ubi Pighius C.

Mamilius reponendum esse, judicat Tom. iii. Ann. pag. 123. quem vide. eadem confuso in Flor. i. c. xi. n. i. ubi etiam Mamilius praefertur. Multa de hac Mamiliana rogatione Cicero in Bruto pag. 176. P. Galba rogatione Mamilia, Jugurthinæ conspirationis invidia, cum pro sese ipse dixisset, expressus est. nam invidiosa lege Mamilia quaestio C. Galbae sacerdotem & quatuor consulares, L. Bellianus, C. Catonem, Sp. Albinus, civemque praestantissimum L. Opimium Gracchi interfecit a populo absolutum, cum is contra populi studium stetit, Gracchani iudices sustulerunt.

ROGATIONEM AD POPULUM PROMULGAT. Quid sit rogatio, dictum ad c. xxxii. n. 5. Fabric. i. promulget; Guel. 7. promulget. Promulget is, qui proponit, in vulgus edit, ut qui velit, intercedat; nullo intercedente, lex fertur. Cic. i. ad Attic. epist. xiii. deinde ex Senatusconsulto Consules rogationem promulgasse. cum nota Manutii. Liv. iv. c. i. eo processit deinde, ut rogationem novem tribuni promulgarent, ut populo potestas esset, seu de plebe, seu de patribus vellet, consules faciente, adde Cic. Or. ad Quir. post Red. c. iv.

QUAERERETUR IN EOS. Acad. inquareretur. corrupte. vide c. xxxi. n. 7. infra n. 4.

SENATI DECRETA NEGLEGISET. Struvian. negligisset; Incert. 2. negligisset; Basil. i. negligisset. vetusto modo. vide ad Cat. c. v. n. 9. item supra c. xviii. n. ii. Antonius apud Cic. xiii. Phil. cap. xvi. Trebonium nudum, expressus a Trebonio, confingere Alexandriam negligisset. atque ita ex optimo libro receptum.

QUIQUE AB EO IN LEGATIONIBUS. Incert. 2. qui, sine Conjunctione; Guel. ii. quique. in legationibus & in imperiis exponit Perizonius ad Sanct. iv. Min. c. iv. cum essent in legationibus. Caccina Cic. vi. ep. vii. n. 17. Nisi

for-

Haec rogationi partim consilii sibi, alii ex partium invidia pericu-
la metuentes, quoniam aperte resistere non poterant, quin illa &
alia talia placere sibi faterentur; occulte per amicos, ac maxime
per homines nominis Latini & socios Italicos impedimenta parabant.
Sed plebes, incredibile memoratu est, quam intenta fuerit, quan-
taque vi rogationem jussit, decreverit, voluerit: magis odio no-
bilitatis, cui mala illa parabantur, quam cura reipublicae. tanta lu-
bido in partibus. Igitur ceteris metu percussis, M. Scavrus, quem
lega-

forte aut in misera sibi fuisse, aut in amicitia nihil impendenter sibi onus impono. Vatin. Cic. v. epil. ix. n. 1. Non, puto, repudiabis in honore, quem in periculo recepisti, videnoftra ad Cat. c. xxxvii. n. 6. mox Eccard. Guelf. 7. 10. 11. 12. Franc. Senat. 2. Heuff. & Uatist. 3. Vinar. 1. quique elephantos venderat, defumit ex c. xxxii. n. 2. Guelf. 10. profugatos, pro perfugas. Senat. 1. qui perfugas, omiffa Copula. quod probaverim.

2. PARTIM CONSILII SIBI. Franc. neglexit partim. Guelf. 1. partim sibi consilii; at 3. Pronomen expungere jubet. Iique nix, ex partium invidia, etiam omisit, quae tamen sententia flagitat, quia nempe in iis partibus (nobilitatis) erant, quae sese invidia oneraverant, periculum metuebant. viden. 3. & infra c. lxxiii. n. 4. Fabriciani: periculum metuentes, quod ab iis mutatum esse, mihi fere persuadeo, quibus concursus ejusdem litterae invisus fuit. Guelf. 10. sibi pericula m.

QUIN ILLA, ET ALIA TALIA. Talia non est in Fabric. 2. Eccard. Guelf. 4. 11. & sic infra c. lxxiv. n. 3. postquam haec atque alia talia dixit, ibi, inquam, sunt in nostris, qui omittant talia. vide tamen supra c. xxxii. n. 1. haec atque alia hujuscemodi saepe dicenda.

ET SOCIOS ITALICOS. De quibus supra ad c. xxxix. n. 2. Fortasse vox Italicos abundat; sed Codd. omnes retinent. Socii autem & nomen Latinum cum haberent in legibus ferendis sua suffragia, eo modo Mamilianam rogationem impedire poterant. vide Sigon. l. de A. jure Italiae c. iv. & xxi. Vinar. 1. impedimentum parabant. idem mox a prima manu, item uterque Senatorii & Heustian. perspicue plebes scripserunt.

3. QUAM INTENTA FUERIT. Fabriciani, Struvian. Incert. 2. Franc. quantum intenta fuerit. forte ex Cat. c. vii. n. 4. Sed civitas, incredibile memoratu est, quantum brevis creverit. Nos tamen supra ad c. xxxi. n. 2. & 14. pluribus exemplis ostendimus, quam, esse quantum: & hic quidem vero haud abumile est, propter

exciptens tanta, eam particulam esse immutatam.

QUANTAEQUE VI. Vis multitudinem atque frequentiam, hic intentionem atque ardorem plebis notat. infra c. xcii. quem locum summa vi capere intendit. Cic. iii. in Verr. c. lxi. Summa vi data est opera a me, ut quam plurimum decimas venderem.

ROGATIONEM JUSSERIT, DECREVERIT, VOLUERIT. Mulum vilius libarius, Verba illa cumulari, cum proprie de populo saltem jussit, aut jussit ac voluerit dicere debuisset. Inde Vinar. 2. Acad. Senat. 2. Heustian. Incert. 1. Uatist. 2. Guelf. 3. & 9. omittunt Verba, decreverit, voluerit: eademque in Fabriciano 1. etiam sunt. Diceret decreverit propterea additum esse, quod populus ad Senatum referebat, ut, quos vellet quaditores, decerneret, quod ex Liv. xxxviii. cap. liv. patet. Sed tam ardoris causa, quam ut rogationis peritio eo melius notaretur, conjuncta ea esse, putamus. Respexit fortasse Arnobius vii. adv. Gent. *Maſius hoc vino inferio esto, quid est aliud, quam dicere, tantum esto maſius, quantum volo, tantum amplificatus, quantum jubeo, tantum honoris admisso, quantum te habere decerno, & verberum circumscriptione desino.*

ODIO NOBILITATIS, CUI MALA ILLA. Guelf. accessit odio. mala signate. vide infra ad c. c. n. 5. pudore magis, quam malo exercitum coquebat. Vinar. 1. parantur.

4. CETERIS METU PERCUSSIS. Guelf. 10. percussis. quod adprobavi ad Cat. c. vi. n. 4. adde Eod. c. xxviii. n. 1.

QUEM LEGATUM B. FUISSE, SUPRA MEMORAVIMUS. Verbum fuisse auctoritate Basil. 1. Franc. Incert. 1. & Guelf. 4. delevimus. Supra c. xii. n. 1. prius conventum, quem ab regulis factum, supra memoravi. alia habes Catil. c. xxvii. num. 1. xliv. num. 4. xlii. n. 2. adde supra c. xxii. num. 2. pro memoravimus, Incert. 1. diximus: At Basil. 1. Fabriciani, Senatorii, Eccard. Acad. Vinar. 1. Heuff. Rem. 2. Guelf. 1. & 10. docuimus, quod non debebat di-

legatum Bestiae supra docuimus, inter laetitiam plebis, & suorum fugam, trepida etiam tum civitate, cum ex Mamilia rogatione tres quaesitores rogarentur, effecerat, uti ipse in eo numero crearetur.
 5 Sed quaestio exercita aspere violenterque ex rumore, & lubricine ple-

dispicere. infra c. XLIX. n. t. in eo colle, quem *transverso itinere porrectum* docuimus. Dictys i. c. XIX. quem a cunctis regens omnium declaratum, supra docuimus. Id. II. cap. XIX. quam *Coryb* filiam supra docuimus. c. XXVIII. quem sacerdotem *Statius Apollinis* supra docuimus.

INTER LAETITIAM PLEBIS CET. Cum plebs laeta esset, fuisse suggerent. sic exponit Amilianus Mellus supra c. XXX. n. 3. Cat. c. III. n. 4. inter tanta viria, c. XLIII. n. 3. Inter haec parata atque decreta. Livius XXIV. c. XIX. *Cassilum*, inter colloquia concitationemque potentium fidem, per occasionem captum est. Celsus Praet. Virgine simile est, inter non multa auxilia adversae valentium, plerumque tamen eam bonam consilisse ob bonos mores. Aclredus de Spir. Amic. Praet. inter mores & vitia, quibus aetas illa periclitari solet, tota se mens mens dedit affectui & devoti amoris, adde III. Hist. Orat. Macri n. 27. Fortium ad Valer. Max. t. c. I. ext. 8. & III. c. II. n. 23.

ET SODORUM FUGAM. Fugam infra c. XLII. n. 4. dixit exilium, ut Florus III. c. XVI. n. 3. *Unus tamen exstitit, qui mallet exilium. Igitur post Metelli* fugam omni nobilitate perculsa, &c. Hic tamen pro eo, quod antecedit, sumisse videtur, & fugam dixisse, statum perculsorum atque ex conficiantia jam victorum, vide Servium ad X. Aen. v. 14.

TREPIDA ETIAM TUM CIVITATE. Trepida i. e. satagente & incerta. Statius II. Theb. v. 476. *Talis adhuc trepidum liquit Calydonus Heros Concilium*, ubi proba Casp. Barthius. Fabricianus, *trepida tunc etiam civitate*, vide ad Cat. c. II. n. 1.

EX MAMILIANA ROGATIONE. Remenses; Gueli. 1. & 9. Mamilliana; Incert. 2. Mallii; Gueli. II. Manili; Ceteri Mamilli; at Vinar. 1. Mamilla; Senat. t. Mamilia, idque vere; quomodo & Cicero. Nam Latini Gentilia faciunt, quae Primitivis sunt familia. Sic *Latius*, *Thracius*, *Africus*, item *Galliae mulieres* apud Nostrium IV. Hist. ubi vide. Cum ergo plurimi Codd. *Manilli* habeant, *Mamilla* ex illo revocavi, quod & Vinar. 1. tenetur.

TRAQUE QUAESTORES. Quaestores, in Novellis Justiniani *Epaenones* recte nominari, sunt iudices publicarum quaestionum. Nam antiquam Sulla quaestiones perpetuas constituit,

in gravioribus criminibus, de quibus nulla lex, aut non satis distincte esset lata, judicia extraordinaria decernebantur, quibus qui praeerant *Quaestiores* adpellati. vide ex multis Abram. & Graevium ad Cic. pro Milone c. v. Hortmann. ad Cic. in Vatini. c. XI. Hinc Seneca Herc. Fur. v. 731. *Non unus alta sede quaedor sedent* *Judicia trepidis sera foris* vici, ubi, & ad v. 744. bene Gronovius. Interim Fabric. i. Uratist. 2. Guelserb. 9. & 12. *Quaestores* scribunt, non *Quaestores*. & sic apud Fellum, *Quaestores* *paricidii*, & Varro IV. de L. L. c. XIV. *Quaestores*, a *quaerendo*, qui conquirent publicas pecunias & maleficia, quae trimumari capitales. nunc conquirent: ab his postea, qui quaestionum judicia exercent, quaestores dicti. Sic olim apud Livium IX. c. XXVI. *ipso adeo dilectorem magistrumque equum vici magis, quam quaestores idoneos ejus criminis esse. mox omnis manus, sui ipse*.

5. SED QUAESTIONE EXERCITA. Adnotant *exercita* & *exercitata* inveniri in Codd. Posteriorius habent Vinar. 1. Uratist. 3. Acad. Senat. 2. Heussi. Fabric. 2. Struv. Remens. 1. Franc. Gueli. 9. 10. 11. 12. reliqui *exercita*, uti alibi *excita*, pro *excitata*, vide ad Cat. c. XV. n. 4. *tutus*, pro *tutus*, alia. nam *exerere* quaestiones habet Livius I. c. & alibi cum Cicero frequenter; uti *exerere* *judicium*. Praetereunt autem adnotare, quomodo in MSS. vox *quaestione* sese habeat. Teitor autem Vinarientes, Fabricianos, Basil. t. Senat. t. Remens. 2. Struv. Incert. 2. Gueli. 1. 2. 3. 4. quorum omnium non adeo sublesta fides, habere *quaestio*, non autem, quod in eod. adhuc est lectum, *quaestione*. & Vinar. quidem 2. Struv. Incert. 2. & Fabric. 2. Verbum est addunt: *quaestio est exercitata*, aut *quaestio exercita est*. Debebis itaque nostris libris huius etiam loci restitutionem, qui nunc longe melius procedit, quid *quaestione* invexerit, cognoscere antequam paulo ad ea verba: *ut saepe nobilitatem, est autem ita omisit* Cat. c. LV. extr. de ceteris eodem modo suspicium sumum. vide ad Jugurth. extr. Livius III. c. VIII. *impigre promissum auxilium, duo consules exercitus scripti*.

EX RUMORE ET LUBIDINE PLEBIS. Fabric. 2. ex *more* & *lubidine* plebis; Gueli. 9. ex *rumoribus*, ex *rumore* est, prout quique confusus delictorum sania ferebatur, ita in cum animadver-

teba.

plebis. ut saepe nobilitatem, sic ea tempestate plebem ex secundis rebus insolentia ceperat.

CAP. XLI.

XLV.

Ceterum mos partium popularium & Senati factionum, ac deinde omnium malarum artium paucis ante annis Romae ortus, otio & abundantia earum rerum, quae prima mortales ducunt. Nam

tebatur, quod exemplo Albini, si cap. xxxvi. n. 3. legeris, constabit. Tacit. iii. Ann. cap. lxxix. *Non quidem sibi ignota, quae de Silano ambigebatur, sed non ex rumore statuendum.* adi etiam Cat. cap. viii. n. 1.

UT SAEPÉ NOBILITATEM. Struvianus: quia ut saepe nobilitatem. Nempe Ellipsis Particulae quia, nam, &c., aut similis cuiusdam, quae Nostro adeo familiaris, supra nobis quaestione dederat. Sed sic Cat. cap. xiii. num. 4. *Haec juveni, ubi familiares opes deficerent, ad facinora incendebant.* Animus imbutus malis artibus facile lubricus cavebat: eo profusus omnibus modis quaestui atque summi deditus erat. Sic infra cap. lxvii. n. 2. cap. lxxix. n. 2. & 3. adde supra cap. xi. n. 3.

EX SECUNDIS REBUS INSOLENTIA. I. propter res secundas, ut Cat. xii. n. 2. ex divitiis juvenem luxuria atque avaritia cum superbia invasere. in rem adnotavimus quaedam ad Cat. cap. xi. extr. & tamquam singulare observat Statius v. Silv. l. v. 117. *Nec tam hic mutata quies, probitateque secundus Intumuit: tenor idem animo moreque modesti, Fortuna crescente, manens.* Eutropius x. cap. iv. *Verum insolentia rerum secundarum aliquantum Constantinus ex illa favorabili animi docilitate mutavit.*

CAP. XLI. 1. MOS PARTIUM POPULARIUM &c. Adfentior Grutero, qui haec misce interpolat esse censet: neque enim amplius requirit sententiam, quam haec: *Ceterum mos partium, ac deinde omnium malarum artium.* Cat. cap. iv. num. 2. *quod mihi a spe, metu, partibus resp. animus liber erat.* adde infra cap. xlxi. extr. supra cap. xl. n. 3. tanta libido in partibus erat. Variant nostri. Basil. i. *partium mos popularium*; Guelf. a. & *senatores factionum*: supra scriptum: & *senatorum*, quomodo Fabr. a. a manu secunda. Academ. prius illud ostendit & Vinar. i. & *senatorum & factionum*; Senat. i. *senatorum ac factionum*. Itaque minorse detrimento verborum locum ita restituerem.

Ceterum mos partium populi & Senati, ac deinde cet. sive popularium & Senati addidit populi & Senati, ut decebat eo loco, ubi in originem partium curatus inquirere instituerat, quibus alibi supersedere potuisset. eo certe ducunt Codd. Factionum vocabulum ex Glossa illius partium ortum traxit: Et cum in vetustis populi, per notam PL, Ppl. aut aliter solet notari, Senati autem item antiqua extremitate prolatum sit; habuerunt librarii & imperiti correctores copiam, vulgatam lectionem procudendi. vide tamen n. 10.

PAUCIS ANTE ANNIS R. ORTUS EST. Senat. a. paucis tamen annis. paucis anni intelligit, ante bellum Jugurthinum. inter id & Carthaginem deletam intercedit anni xxv. Sed Verbum Substantivum, sive Fabr. 2. Guelf. 3. expuncti.

OTIO & ABUNDANTIA. Vide, quae disserit Auctor Cat. cap. xxxvi. n. 4. breviter Florus iii. cap. xii. *Quae enim res alia fuores civiles peperit, quam nimia felicitas.*

EARUM RERUM, QUAE PRIMA. Eccard. quo prima. Incert. a. eorum, quae prima. Male. Ea res, earum rerum est Periphrasis solius Provocabuli Demonstrativi. cum itaque sensu illud tantum inferre debeat, scriptorum vero omne genus ad sensum facpius, quam ad verba respiciat; evenit, ut res, quod; rerum, quae & alia talia passim conjungantur. plane ut Ovid. i. Fast. v. 107. *Res sum praefica Lenus.* vide Scaliger. ad Varr. l. de R. R. pag. 210. Hinc Noster Cat. cap. xl. n. 4. *Nihil tam asperum, neque tam difficile, quam cupidissime facili essent, dum ea res cruciatem aere alieno liberaret.* ibi dixi. infra c. civ. n. 2. *ignari rerum humanarum, quae fixae atque nobilis semper in adversa manant.* Livius xxxii. cap. xxix. *disiecti rebusque aliis divinis humanisque, quae per ipsos agenda erant, perficili.* Cicero xvi. epist. iv. num. 5. *Illud, mi Tiro, te rogo, summi ne parcas ulla in te, quod ad valetudinem opus sit.* & quae ibi notamus. Auctor viii. Gall. cap. xlvii. *quam rem, sicut cetera, celeriter felicitateque*

T t t conf-

- 2 Nam ante Carthaginem deletam populus & Senatus Romanus placide modesteq; inter se rempublicam tractabant: neque gloriae, neque dominationis certamen inter civis erat: metus hostilis in
3 bonis artibus civitatem retinebat. Sed ubi illa formido mentibus discessit; scilicet ea, quae secundae res amant, lascivia atque superbia

confecit. A. Gellius l. c. xiv. memoratis multis magnisque rebus, quae bene ac beaurvole post redditum facenti Samnitibus fecisset. D. Hieronymus Epist. ad Ripar. Presb. contra Vigilantium: Accipis primum litteris tuis, non respondere superbia est, respondere temeritatis. De his enim rebus interrogas, quae & proferre & audire sacrilegium est. Sic MS. supe laudatus, ex quo perquam multa ad priscam elegantiam reformari possent in D. Hieronymo, huius infante. Prima sunt praecipua & rebus omnibus anteferenda, quod explicui ad Cat. cap. xxxvi. n. 4.

2. ANTE CARTHAGINEM DELETAM. Hic est terminus ille fatalis, & principium corruptae profus disciplinae Romanae. vide t. Hillor. & Cat. cap. 3. n. 1.

PLACIDE MODESTEQUE. Uratist. 1. honesteque. Modeste scriptum, pro moderate. vide Cat. cap. xi. n. 4. Placide est quiete; ut Cat. cap. xxxix. num. 2. quo plebem in magistratu placidius tractarent.

INTER SE REMP. TRACTABANT. Tractare pro administrare & curam gerere. Cat. cap. xi. n. 28. Lacedaemonii devotissimis Atheniensibus triginta viros imponere, qui temp. eorum tractarent. ubi vide. Inter se est ipsi utrique, ita ut & populus & Senatus remp. expellerent. notissima formula, quam tamen non eodem semper sensu adhibent. vide Cat. cap. xxii. n. 2. infra cap. lxiii. n. 7. Cicero ix. epist. lxi. n. 4. ne nostra nobiscum, aut inter nos cessatio vituperetur. Livius xxxiii. cap. xxxii. Consules inter sese iussimur, Fabio exercitum tradi. Justin. Praefat. num. 3. & quae historici Graecorum, prout conveniunt cuique suis, inter sese propositum occupaverunt.

NEQUE GLORIAE. — CERTAMEN INTER CIVIS. Atqui Cat. cap. vii. n. 6. de primis illis incorruptis Romanis memorat: Sed gloriae maxumum certamen inter ipsos erat, cer. inde, credo, Gueff. 10. scripsit: magnus certamen inter civis. Immo ibi veram gloriam, quae ex vicis hostibus & virtute paritur, intelligit; hic vero de gloria falsa (vide n. 10.) & quae ex oppreffis civibus oritur, verba facit, id vero per additum neque dominationis innuitur, ut supra cap. xxxi. n. xj. Nam fidei quidem, aut concordiae quae fies? ubi additum

concordiae docet, quo sensu prius fidei sit accipiendum.

METUS HOSTILIS. De ex re Florus iii. cap. xii. n. 2. Pororum hostium imminens metus disciplinam veterem continebat. ubi vide Freinshemio adnotata. Junge Boetlerum ad Vellet. Pxt. ii. cap. t. Gruterum Discursu xxxviii. in Tacitum. Hefstus pro hostium, ab hoste: ut num. 1. popularis, pro populi, & tit. Hist. Orat. Macri n. 6. militaris, pro militiae. ubi vide. adde Cat. cap. vii. num. 2. 1. Hill. in Panico. h. e. Poenorum.

IN B. ARTIBUS CIVITATEM RETINEBAT. Vox civitatem locum mutat in Fabricianis: civis. in b. art. retinebat. mihi, irreptitum esse, satis constat. Fabric. 2. in bonis rebus. Retinebat in omnibus nostris exstat: Rivius tamen memorat, alios habere, continebat. & hoc quidem est proprium verbum disciplinae, atque magistrorum, quod docuit Gronovius ad Phaedr. ii. Prolog. v. 1. adde ibi & ad Petron. cap. ii. Burmannum. unde Livius xxxiv. cap. ix. disciplinam inter validiores optime timor continet. Cellus iii. cap. iv. primis diebus neget quae ratione continendus sit. Mihi tamen longe magis placet retinebat, ex more illo Sallustii, quo plures notiones simul exprimere solet. Supra cap. xv. n. 5. recte dixit, animam ab consuetudine lubricine continuit. hic vero intelligit ab malis artibus retinuit in bonis artibus. vide supra ad cap. xxvi. extr. Cic. i. epist. vii. qui nos, quas savendo in communi causa retinere potuerunt, invidendo abalienarunt. & sic l. de Rep. Ord. retinere ab stultitia. Hinc & simplex adriat Livio xxxiv. cap. xxvi. Metu & acerbate poenarum tenebat animos.

3. UBI FORMIDO ILLA MENTIBUS DISCESSIT. Sic Gruterus ex suis membranis, item Fabriciani, Incerti, Franc. Gueff. 1. 3. p. 10. Vinxienfens, Senat. x. & Heuff. Sed improbat Gronovius ad Livium iv. cap. xii. praefertque decessit: cum ante eum & ibi legeretur: ubi hoc sollicitudines discessit, & apud Caesar. ii. Gall. cap. vii. hostibus eadem de causa spes oppidi potinudi discessit. ubi secutus coniecturam Gronovii Duxifius contra omnes Codd. edidit decessit. ergo & supra cap. xx. num. 1. Postquam diviso regno, legati Africa discessit, & multa alia corrigenda erunt. quod

perbia incelsere. Ita, quod in adversis rebus optaverant, otium, & postquam adepti sunt, asperius, acerbiusque fuit. Namque coepere 3 nobili-

quod contra existimo, Struvian. *discedit.*

SCILICET EA, QUAE SECUNDAS R. AMANT. Scilicet ea superflua sunt Grutero, & forte aliis, quibus modo pro corruptis omnibus lectionibus pugnare, non est animus. Guelf. 7. particulam scilicet positam habet ante vocem *leserua*: ceteri nihil movent. Palmerii *ilicet* in nullo MS. reperitur, & Sallustio, qui eam particulam non sine circumspectione posuisset, non valde consentaneum est. Si vero tale quid requiritur, scilicet sensu adfirmationis posset quidem tolerari, sed non sine incommodo. Sensus est, ea, quae secundis rebus oriri solent. Sic supra cap. xxxiv. num. 1. *quae ira fieri amat.* Eccard. *invadere*, pro *incelsere*.

4. QUOD IN ADVERSIS REBUS OPTAVERANT, OTIUM. Male haec turbat Popma: male etiam Gruterus, Hackianae, Walfius distinguunt, dum *otium postquam adepti sunt*, conglutinant. Hoc voluit: Otium, quod in a. r. optaverant, postquam ad. sunt, *asperius acerbiusque fuit*. Guelf. 4. & to. omittunt quod i. Uratilis. t. *otium*. idque eadem de causa. Supra cap. xxxix. num. 4. *impeditur*, ne quas paraverat, copias, secum portaret. Cato 1. de R. R. cap. vi. plura similiter dixit: Cicero v. epist. 41. num. 16. non abhorret, ubi alia adnotavi. Livius iii. cap. xii. quod offendat in eo, fervorem & ulciam, aetatem quotidie asserere. xxiv. cap. xl. Eadem aestate & cum Philippo rege, quod jam ante suspectum fuerat, bellum motum est. Nolter cap. xiv. num. 15. *fratris*, quem minime decuit, propinquus, per scelus vitam eripuit. Guelf. 3. *otium optaverunt*; 9. in *adversis*, sine addito *rebus*.

ASPERIUS ACERBIUSQUE FUIT. Fabriciani: *acerbius asperiusque fuisse*, & primus addidit inter lineas, nempe *leserua atque superbia*. Non probo: & ex superioribus constat ad *otium* haec pertinere. Academ. *asperius acerbiusque fuisse*. Senat. 2. & Heußl. *acrius acerbiusque inter eos fuit*. Basil. 1. Struv. Incert. 3. Remensis, Franc. Guelf. 4. *asperius acerbiusque fit*; Vinar. 2. Guelf. 3. Uratilis. 2. *asp. ac. tulere*. Contra singulos pro vulgata statit Cat. cap. x. num. 2. *Qui labores, pericula, dubias atque asperas res facile toleraverant, in otium, durante optanda aliis, aeri miseriaeque fuere, ubi de asperis rebus quaedam notavimus.* vide & supra cap. xxx. num. 1. & de *otii* malis Catil. cap. xxxi. num. 1. Sulpicia Carra. de statu Reip. Remanulatur

igitur longa & gravis exitium pax. Fuit autem, non fit, neque *intere*, probum esse, illa docent cap. lxxxv. n. 7. Ita ad hoc aetatis a periculis suis, ut *cones labores & pericula confusa habeam.* & cap. lxxxvii. extr. *Remanos, remoto metu, laxius licentiusque futuros.* & sic Nolter passim. Sed Remen. 1. *asperius acerbiusque bello fit*, ex Glossa, quae in explicatione non est spernenda, in contextu autem pueria & absurda. Notamus talia ad Cat. cap. xvi. n. 3. *gratuito potius malis atque crudelis erat.* quomodo & Tacitus. Hist. cap. xv. *pax & quiet acrioribus stimulis annos explorant*; quia &c.

5. NAMQUE COEPERE — IN LUBIDINEM VERTERE. Gruterus tentat Verbum *coepere*: nos in simili causa intercessimus Cat. cap. vii. num. 1. Non illi, credo, librariis tamen, quorum errores max produco, impositus elegans Prolepsis, *coepere in lubidinem vertere*, quod tam ad nobilitatem, quam *populum* referri voluit Nolter. Ita Aufon. Periocha Iliad. iii. Argivos, *sua quomque acies, in castra sequuntur*. ibi Vinctus. Charisius iv. pag. 250. *Nepos hoc est, cum ante numerus verbo redditur, quam res personarum firmantur*, ut (Virg. xii. Aen. v. 161.) *Continuo reges ingenti mole, Latinius Quadrivgo vehitur curra, bigis ut Turnus in albis, Tum poter Aeneas Romanas stirpis origo, Et postea Aeneas, magis spes altera Romae.* Procedunt castris. Haec ille, qui alia ex Virgilio laudare potuisset. Rursus Aufonius Idyll. xxxi. *Transse* & alternis rure vel urbe finor. vide notata ad Cat. x. xlvii. extr. & supra c. xii. n. 2.

NOBILITAS DIGNITATEM. In *superbiam*, addunt pauci ex deterioribus libris. Struv. Guelf. 3. tt. 12. *nobilitas dignitatem in dominationem, populus* &c. quos partim dicta figura, partim inveteratus ille & saepissime taxatus error *aequalitatis* ludibrio habuit, vide modo supra cap. xxxvii. n. 4. Nobilitas dignitatem in *lubidinem* vertit, quando ea ad lubidinem abutebatur, quam egregie offendit Cat. cap. xxxviii. h. e. quando specie dignitatis conservandae dominationem, superbiam, eruditatem libi munebat. Populus libertatem lubidinosae exercebat, dum honesto ejus nomine optima instituta allatrabat, seditiones excitabat, omnique licentiae patrocinata, nobiles senatumque, qua poterat, vexabat. vide ibidem & quae mox Nolter. De tali cupiditate adhibet vocem cap. xl. num. 3. *santa lubido in partibus erat.* adde Catil. cap. 16. num. 4. infra cap. xlii.

nobilitas dignitatem, populus libertatem in lubricum veterem: sibi
 6 quibusque ducere, trahere, rapere. Ita omnia in duas partis abstra-
 cta sunt. respublica quae media fuerat, dilacerata. Ceterum nobi-
 litas factione magis pollebat: plebis vis soluta atque dispersa, in
 7 multitudinem, minus poterat: paucorum arbitrio belli domique agi-
 tabatur: penes eisdem aerarium, provinciae, magistratus, gloriae
 triumphique erant: populus militia atque inopia urgebatur; praec-

2. 4. Tacitus Agric. cap. v. Nec Agricola li-
 center, more juvenum, qui militiam in lasci-
 viam vertunt, neque sequitur ad voluptates et
 conviviata, simulacrum tribunatus et infirmitatem
 retulit. Flor. iii. cap. iii. num. 8. consilium
 verterit, dubium. Alio modo, non ita plene,
 diceret: Nobilitas dignitate, populus libertate
 non pro re, sed pro lubricum sua vi sunt.

SIBI QUISQUE DUC, TRAHERE, RAPERE. Ma-
 lebat aliquis, pro se quisque; sed frustra: cum
 omne id, quod ex illo pro se sperari posset, per
 vulgatum satis exprimitur. Cat. cap. vii. n. 6.
 Sece quisque hostem sentire — properabat.
 ubi dixi. Plaut. Mollit. Act. i. Sc. ii. v. 20.
 sibi quisque inde exemplum expectat; sibi quis-
 que simile, suo usque finit. Gueff. 7. omisit
 Verbum trahere; sive eo solum ipso, sive mul-
 tiplicatis Verbis inductus. Ad Cat. cap. xi. n. 4.
 rapere oneris, trahere, domum alius, alius
 agros cupere. Plautus Trin. Act. ii. Sc. ii. v. 10.
 quod manu non quoniam Tangere, tantum
 fas habent, quo manus abstineant: Cetera ta-
 pe, trahere, fuge, late. Horat. ii. Sat. iii. v. 126.
 quare, Si quidvis facti est, perjuris, sub-
 ripis, autis Undique? Trahere, rapere violentiae;
 Ducere astutiae, & occulte sibi trahentium;
 quemadmodum alibi duci volentes; tra-
 bi inviti dicuntur, ita Cicero, in se animos du-
 cere, docere ad erudendum. Tacit. xv. Ann. 6.
 ii. militum acerrimis duceret in partes, &
 praemia digna expectaret.

RESP. QUAE MEDIA FUEBAT, DILACERATA.
 Fabric. 2. pro varia lectione: quae in medio
 fuit. nempe inter infestas illas partes. Sic Li-
 vius ii. cap. evii. Dum tribuni consulesque ad
 se quisque omnia trahant, nihil relictum esse
 utrum in medio; distractionem, dilacerationemque
 reus. Seneca Epist. civ. Si animo completi
 volueris illius imaginem temporis, videbis il-
 linc plebem & omnem erectum ad res novas
 vulgum: hinc optimates & equestrem ordinem,
 quidvis erat in civitate sancti & lecti: duos
 in medio relictos, Respublicam & Catonem.
 Sed idem sensus ex vulgata lectione efficitur.
 Sic Thucyd. iii. cap. lxxxii. τὰ δὲ πῦρα τῶν

καίτων, vide plura apud Gronov. ad Liv. iv.
 cap. xliii. Valer. Max. vii. cap. vi. num. 4. de
 his temporibus: quo tempore non resp. victoria
 querebatur, sed praemium victoribus res erat
 publica. Gueff. 7. dilacerata; ii. dilaceratur.

6. ATQUE DISPERSA, IN MULTITUDINE M.
 n. Haec est MSS. omnium lectio, quam pesti-
 mus consilio, & magno sententiae malo muta-
 runt in argue in multitudinem dispersa, in mul-
 tudinem dixit, pro quamvis multi essent. Ead-
 em brevitate Cat. cap. xxxvii. extr. namque
 duobus Senati decretis ex tanta multitudine
 neque praemio indultus compositionem patefec-
 rat, neque ex castris Caesinae quicquam om-
 nium discesserat. Saepo post in, hac virtute po-
 situm, sequitur tamen. Cic. v. epist. ii. Hoc non
 potest in te non honorificentissimum esse desum-
 me in clarissimis atque amplissimis rebus, tamen
 aliquod testimonium tuae vocis habere voluisse.
 Pluribus illustravimus ad Cat. cap. li. n. 15.

7. BELLI DOMIQUE AGITABATUR. Domi mili-
 tiaeq. Sed & illud auctores obierunt. Plaut.
 Captiv. Prolog. extr. Vultis, pulchre iustissimi.
 Domi bellique duellatores agnoscite. Aut. Victor
 Epit. cap. xi. domi bellique tolerantiam vide-
 batur. vide Heinsum ad Ovid. xii. Metam.
 v. 186. Voluerant ead. belli domique resp. agi-
 tabatur: sed contra scriptos omnes, dum Sallus-
 tius agitare & agere absolute ponit. vide supra
 cap. xviii. n. 9. cap. xii. n. 5. Gueff. 1. bello
 domique: 3. belli, domi neglecta Conjun-
 ctione. Vocem resp. admittunt Incerti, Struv.
 Franc. sed Acad. res agitabatur.

GLORIAE TRIUMPHIQUE LANT. Incertis ex-
 ulat illud que. Forsan probaverit. vide cap. xi.
 num. 1.

MILITIA ATQUE INOPIA URGEBATUR. In-
 cert. urgebatur. De re vide i. Hüllor. Orat. Lepidi.
 & iii. Hüllor. Orat. Maeri.

CUM PAUCIS DISPEREBANT. Gueff. 7. cum
 paucis nobilibus, ex Glossa, quod docebit nota
 ad Catil. cap. xx. num. 7. Urat. 2. & Gueff.
 2. omittunt cum paucis, quos non reprehendo:
 mutare quidquam non audeo. Praedicta bel-
 licas publicas fuisse, nec Imperatorem in suos
 usus convertere debuisset, quin rationem red-
 deret,

praedas bellicas imperatores cum paucis diripiebant. Interea parentes, aut parvi liberi militum, ut quisque potentiori confinis erat, sedibus pellebantur. Ita cum potentia avaritia, sine modestiaque invadere; polluere & vastare omnia; nihil pensi, neque sancti habere, quoad semet ipsa praecipitavit. Nam ubi primum (ex nobilitate) reperti sunt, qui veram gloriam injustae potentiae ante-

deret, exemplum Scipionis docebit apud Gellium IV. cap. XVIII. adde Schelium in Polybium.

8. PARENTES, AUT PARVI LIBERI MILITUM. Gueff. 7. *senes parentes Remen. 2. parvuli liberi. parvi tuerur* Quinchilian. Declam. XIII. *Postquam proximos quosque revellendo terminos, aper locupletis latius inundavit: aequatae solo villae, excisa patria sacra, & cum conjugibus parvique liberis, respectantes patrum latrem, migraverunt veteres coloni.*

UTI QUISQUE POTENTIORI CONFINS ERAT. Erant, habet Uratilis. 3. non improbo. quomodo potentiores aut vi aut pretio adquisiverint latifundia, docet Appianus I. Civ. pag. 353. *Conjunctis in adfinis mutant* Struv. Remen. I. Franc. & Gueff. 12. *sed perperam. confines, sunt contermini, vicini, quomodo Cic. VI. Par. rad. c. 11. vocat, ubi Crasso obicit expulsores viciorum.* quae loca jam citavit Ducker. ad Flor. III. c. XIV. num. 3. Sic voce utitur Varro I. R. R. c. XVI. *si quid ita est in confinibus fundis, ut nostris agris profuit.* Seneca Epist. CXX. *Sunt enim vivuntibus vitia confinia.* inde *Confinium, & confiniales* apud Sicutulum Flaccum. Stephanus Archiep. Epist. ad Damasum inter ejus Epist. VII. *quidam fratres in confinio nobis positi quosdam fratres nostros a proprio decedunt gradu; Eccard. confinibus.*

SEDIBUS PELLEBANTUR. Acidem. & Struv. *pellabantur.* Cic. II. Agrar. cap. XXXI. *Exturbati & expelli plebem ex agris.* Caesar. VI. Gall. cap. XXII. *ne latius fines parare studeant, potentioresque humiliores possessionibus expellant.* Senec. Ep. 10. *Licet agros agris adjiciat, vicinum vel pretio pellat aeris, vel injuria; licet in provinciarum spatium rura dilatat, & possessionem vocet per sua longam peregrinationem: nulla nos finium propagatio eo reducet, unde discedimus.*

9. NIHIL PENSI, NEQUE SANCTI HABERE. Uratilis. 1. *nihil sancti, aut pensi habere.* Gu. 3. *nihil sancti, neque petiosi habere.* Sed contra Severum Sulpicium, & Noltrum Cat. c. v. num. 6. ubi vide. Sidorius III. ep. XII. *quibus nihil pensi, neque sancti est in adpendis inspicimur.*

QUOAD SEMET IPSA PRAECIPITAVIT. Gueff. II. *quoad, pro quoad; Vinar. 2. quoad usque.* Quoad est tam diu, donec, docebit Gronovius ad Liv. XXIII. c. XXVI. Corn. Nep. Epamin. c. 11. *usque eo veniunt, quoad senectutem est vicisse Borcioris.* Omititur igitur particula Pronominis Demonstrativi, ut in aliis similibus. vide ad Cat. c. XXIV. num. 2. & tam de tempore quam modo & processu loci recte dicitur. *semetipsa* Rivius ex suis; Noltri fere *semetipsam*: nisi quod Gueff. 3. illud pro varia lectione exhibet. eamque formam probavi-mus ad Cat. c. XX. num. 6. sed Gueff. 4. utrumque Pronomen omisit; recte, ut opinor, quo Sallustius ipsa abrupta dictione rem praecipitatem denotaret, nam *praecipitare*, pro *praecipitari*, vulgarissima figura, dicere licuit, & viduina exempla supra ad c. XIV. nu. 23. Sed c. XXI. num. 6. *neceffe est, suomet ipsi suomet praecipites eant.*

10. UBI PRIMUM EX NOBILITATE REPERTI SUNT. Interpolatus est locus, & nullius commodi sensus. Haud sane nobilitatis studium verae gloriae excitavit Gracchos, ut potentiae paucorum obviam irent: neque unquam mali & boni inter nobiles causae fuerunt, ut seditiones & permixtio civitatis existerent. Non, nisi imperitus, sibi perlaudebit, per eos, quos ex nobilitate repertos esse dicit, Gracchos intelligi, etiam illi genere fuerint nobiles: cum & hoc, & proximo cap. nobilitatem perpetuo contraponat Gracchis atque plebi; nec ullum sententiae pondus in eo positum sit, quod fuerint ex nobilitate; sed quod veram gloriam quaesiverint, plebemque in libertatem vindicaverint. Sentis igitur duas voces illas, ex nobilitate, ab infecto homine adfutas esse, aequae ac homines, aliqui, plures saepissime addita indicavimus supra ad c. XXXII. num. 3. Vidit in vulgata lectione difficultatem librarius Senat. I. & Glossam proflus contrariam addidit: *qui injustam potentiam verae gloriae anteponebant.* quae tamen non juvat, sed corruptum locum. Abiechis autem spuris istis, & de Gracchis, & de aliis verae gloriae studiosis Sallustium quam optime capies.

anteponerent ; moveri civitas , & permixtio civilis , quasi discessio terrae , oriri coepit.

C A P. XLII.

XLVI.

NAM postquam Tiberius & C. Graccus , quorum majores Punico atque aliis bellis multum reipublicae addiderant , vindicare plebem in libertatem & paucorum scelera patefacere coepere : nobilitas noxia , atque eo percussa , modo per socios ac nomen Latinum ,

ET DISSENSIO CIVILIS, QUASI PERMIXTIO TERRAE, ORIRI COEPIIT. Proposui vulgarem lectionem, quae displicuit jam Grutero, postea Waffio. Tentant illi quaedam, tentavit etiam Gronovius, quae tamen parum procedunt. Dura est locutio *permixtio terrae*, Grutero ; maluit Gronovius *permixtio rerum*. sed nec illa *disSENSIO CIVILIS* bene habet, & pro rei gravitate haud satis valida est. Uratius. 3. & Gu. 9. scribunt *discessio civilis*, & hae voces *disSENSIO* & *discessio* alibi permutantur. Porro Gu. 2. quasi *permixtio terrae atque maris* ; 1. quasi *permixtione terrae coepit*, quomodo a prima manu Fabric. 1. qui nunc una cum Vinar. a. & Academ. quasi *permixtione terrae oriri coepit*. Inde consulto consilio rescribendum existimo, *moveri civitas*, & *permixtio civilis*, quasi *discessio terrae, oriri coepit*. Haesitavi paululum, *discessio*, an *discessionem* scriberem ; cum hoc Cat. c. x. extr. exigere videretur, atque *permixtione* in nostris tribus, ac vetustissimis Nazar. & Commelin. scriptum foret. Sed cum saepius Noster similitudines primo Casu proponat, vide Cat. c. xxxvi. extr. & c. liii. nu. 5. & libri omnes *discessio*, aut *disSENSIO* praeferant ; *discessio* satis placere debuit. eo magis, quod extremam syllabam ne inde ortam esse suspicabar, quod vetustus quidam librariorum aut extremum s non satis pure perscripsisset, aut per litteram quandam superimpositam voci illi alias sedes monstrasset. Solent enim librarii litteris *b. a. &*, quando res requirit, pluribus id minus in scriptura imponere, quod nos numeris : iisque voces transpositas in suum ordinem restituere. Verba certe emendationi nostrae egregie favent. *Permixtio civilis* de turbis & seditionibus civium dicitur, uti Verba *miscere, permiscere*. Cat. c. 11. num. 3. *neque aliud alio ferri, neque manari ac misceri omnia cerneret*. ubi vide. Cat. 11. Agrar. c. xxxiii. *Homines non inerat in urbe, qui malis comensibus, turbulentis senatuum consiliis, iniquis imperiis reump. miscerent.*

adposuit Aur. Victor Caesar. c. xli. num. 14. *Cujus gratia reip. permixtionem fore ostentorum mira prodidere*. mutabimur & alium locum Augustin. xv. Civ. D. c. xxii. *Facta est permixtio, & iniquitate participata, quaedam utriusque confusio civitatis. Discessio terrae melius multo, quam permixtio, & dicitur de terrae hiati, divisi. Civ. iii. Offic. c. ix. Hinc ille Gyger inducitur a Platone : qui, cum terra discessisset, mapus quibusdam imbribus, in illum hiatum descendit. quem hiatum ex terrae motu simul, & imbribus ortum esse tradidit Plato 11. de Rep. vide Interpp. Ciceronis. adde Nic. Heinium ad Ovid. 111. Fast. vers. 371. Gronov. ad Senecam 11. Benef. c. xxxvii. quod vero Ciceroni est *discedere*, id Livius xxii. c. 1. *fundere magno hiatu*, dixit.*

CAP. XLII. 1. TIB. ET C. GRACCHUS. Quelli, plerique, Vinar. etque, uterque Senat. Fabric. a. Heufsian. Acc. Incerti, Franc. & Eccard. *Gracchus*. vide supra c. xvi. nu. 2.

QUORUM MAJORES. Erat enim Tib. Gracchi clarissimi & eminentissimi viri filius, P. Africani ex filia nepos. Vellej. Pat. 11. c. 1. Plutarch. in Gracchis pag. 825. Struvian. *Punicobello atque aliis bellis*.

MULTUM REIP. ADDIDERANT. Multum auxerant remp. de Rep. Ord. & magnitudinem animi in adolendo, non demere reip. ostendere.

VINDICARE PLEB. IN LIBERTATEM. Fabriciani, Vinarientes, Senatorii, Heufsian. Gu. 2. 9. n. *vindicare* scribunt : Fabric. 1. omiserit *in libertatem*. Utrumque defendimus ad Catilin. c. xx. num. 6. *nisi nosmet ipsi vindicamus in libertatem*. Posset tamen etiam lectio Fabric. 1. placere.

PAUCORUM SCELERA PATEFACERE. Id proprium tribunorum opus, & nihil tam inimicum libertati, nihil magis inivisum, quam paucorum potentia. vide supra c. xxx. nu. 3. & Florum 111. c. xiiii. & quae ibi viri docti.

Nobi-

rinum, interdum per equites Romanos, quos spes societatis a plebe dimoverat, Graccorum actionibus obviam ierat: & primo Tiberrimum, dein paucos post annos eadem ingredientem Cajum, Tribunum alterum, alterum Triumvirum coloniis deducendis, cum M. Fulvio

NOBILITAS NOXIA. Nocentes & culpaē confecti. alibi illi obnoxii, ut c. xxxi. num. 3. quod vero hoc loco fuisse contra proprietatem, cum statim adiciat, atque eo percussa. LIVIUS xxxix. cap. xli. exte. multos, qui aut citati non adfuerant, aut vades deseruerant, partim noxios iudicavit, partim comprehensus Romanam ad senatum misit, unde Tacit. v. Ann. cap. xi. noxios conjurationis. Franc. nobilitas au-
xia.

ATQUE EO PERCULSA. Senat. 2. Heuff. Gu. 10. percussa. perpetram. percussa est gradu suo depulsa, ut ex lubricitate sua minus agere posset. Supra cap. xxxix. percussa omni nobilitate. Florus iii. c. xvi. Igitur post Metelli fugam omni nobilitate percussa. Terent. Eunuch. Act. ii. Sc. iii. quo trudas? perculeris jam tu me. Re-
cte Gronovius ad Liv. iii. c. xxx. Percelli esse dicit everti, subverti, adfingi. quem omnino videas. Firmat etiam Cicero it. Cat. c. i. loco ille motus est, cum ex urbe est depulsus, & post pauca: jacet ille nunc prostratusque est. Qui-
rites. & se percussum atque abjectum esse sen-
tit. Mor, per socios ac novum Latium, scri-
pti nostri, praeter Fabricianos, omnes. illi au-
tem & praetulerunt.

PER EQUITES R. QUOS SPES SOCIET. Eccard. per milites R. Guelf. 10. ad plebem dimoverat. male uterque. Equites R. adlectabant socie-
tatem nobilitatis, & hi illos saepe in partes traxerunt. Dimoverunt ab Senatu leges Semproniae & Corneliae, sed fuit tempus, cum ad concordiam redirent, vide Cic. iv. Cat. c. vii. Plin. xxxiii. Hist. N. c. ii. Post Ciceronem, qui eos conjunxerat cum Senatu M. Cato rur-
sus eos abalienavit, Cic. i. ep. viii. num. 9. sed hoc disidium leve fuit. Et hi motus multum temporis fuisse in rep. Adde Florum iii. c. xli. num. 9. Academ. spe societatis.

GRACCORUM ACTIONIBUS OBV. IERAT. Ura-
tili. i. erat obviam. Guelf. 9. erat; 10. i. erat. Senat. i. Graccorum factionibus. corrupte. Cat. c. xlii. num. 1. L. Bessia quaeretur de actionibus Ciceronis.

EADEM INGREDIENTEM. Guelf. 10. ii. & In-
cert. 2. eadem via ingredientem; Uratil. 2. eadem opera. Utrumque ex Glossa, sed quae earum verior sit, dicendum. Auctor t. de Rep. Ord. priorem expressit: Ergo, animus fixus, prava via ingressus, fertur accessus in sociis modo,

modo in civis. & Noster Cat. c. xi. num. 2. sed ille vera via nititur. & supra c. xvi. num. 4. Reliquos legatos eadem via adgressus. Pseudo illum Sallustium nihil moror; at quae Crispus in hanc formam scripsit, ea non prohibent, quo minus eadem quarto Casu accipiamus: cum in illis modis tantum per sextum Casum exprimitur, id vero quod quarto indicandum fuerat, simul additum sit. quod contra est hoc loco. Itaque cum res potius ipsa, quam modus exprimiendus sit, eadem ingredientem erit eadem actiones suscipientem, idem tentantem, quod Tiberius tentaverat. Justin. xxviii. cap. vii. Multaque se simulans ad dispendium bella Pontica ingressum. & mox: Nunc sedivissimus belli conditionem ingredi. Sic Caesar, Livius, Cicero.

TRIBUNUM ALTERUM, ALTERUM TRIUMV. Unum alterum in plerisque Codd. omisum est, non tamen in omnibus; quod in concursu earamdem vocum, ut modo, alii, aliarum, non est rarum: & supra c. xxxi. num. 23. eo casu vox socii exciderat. Tribunum plebis scribunt tantummodo tres infimae conditionis; meliores omnes cum Gruetianis plebis nufquam habent.

TRIUMVIRUM COLONIIS DEDUCENDIS. Quidam, in deducendis, contra morem Latium. Uratil. i. deducendis. Fabric. 2. Eccard. & Senat. 2. coloniis deducendis; quomodo etiam Fabric. i. sed eadem manus alterum i statim adde-
cit. In vetustissimis fuisse coloniis non dubito, sed ita ut Memmi, Avarii, dii, isdem & si-
milis, quae supra passim produximus ex mem-
branis. Livius viii. c. xvi. Triumviri colo-
niae deducendae agroque dividendo creaverunt
Caesonem Duilianum, T. Quinctium, M. Fa-
bium. Florus iii. cap. xiv. Triumviri creati
agris dividendis. Est tamen Dativus termi-
ni, & exponit Varro l. de R. R. c. ii. Vigi-
ti-viri qui suis ad agras dividendos Campanos,
& sic Livius supplementum in Hispaniam,
quod illi xlii. c. i. supplementum Hispaniae.
Habet apud eundem, Comitibus consulis vo-
gandis, supplementum prodigiis expandis, xl.
c. xviii. & xlii. c. ii. Tacit. xiii. Ann. cap.
xxxii. Factum & senatusconsultum ultionis iux-
ta & securitati. Nam Triumviri A. Aul. Flan-
do, ferundo & hujuscemodi pervulgata sunt.
De munere illi. virorum coloniis deducen-
dis,

2 vio Flacco ferro necaverant. Et sane Graccis, cupidine victoriae,
3 haud satis moderatus animus fuit. Sed bono vinci latius est, quam
4 malo more injuriam vincere. Igitur ea victoria nobilitas ex lubi-
dine sua usa, multos mortalis ferro, aut fuga extinxit; plusque
in reliquum sibi timoris, quam potentiae, addidit. Quae res ple-
rumque magnas civitatis pestem dedit: dum alteri alteros vincere
quo-

dis, vide Ursatum de Not. Roman. adde Godelevacum ad Liv. pag. 42.

FERRO NECAVERAT. Vinar. 1. *necaverat ferro*. Sed Guelf. 1. *ferro necaverant*, nempe nobilitas, quod probro - vide ad Catilin. c. xliii. num. 1.

3. HAUO SATIS MOD. AN. FUIT. Guelf. 3. *haud s. m. fuit animus*. Sed Fabric. 1. *haud satis animus moderatus fuit*: quicum & alii quatuor incedunt, cum edd. Hackianis. Sic alibi *fatis & simul* a Verbis suis separantur, Catil. xliii. num. 2. Jug. c. xx. num. 2. & 6. Supra Acad. cupidine de victoria.

3. SED BONO VINCI SATIUS FET, QUAM CET. Bono omittit Academ. Auger Guelf. 7. *bono more vinci*, quomodo etiam interpp. quidam intellexer. Sed male. Intellexit etiam librarius Eccard. Sed *bono satis est*, quam malo cet. ignava sententia, & quae neque gravitate neque aculeos habeat. Capias ergo necesse est bono viro, bono homini, ut habet Glossa Senat. 1. Optimus quisque satius semper habuit vinci, & pari injuriam, quam malo more se vindicare. id neglexerant Gracchi, & tot cetera laudibus conspicui, quas Vellejus, Appianus, Plutarchus praedicant. Bono, ut mox vir bonus apud Senecam, Noster Cat. c. xix. num. 2. *boni complures*. Hinc Sed eleganter hic positum, ut Graecorum δὲ, quod & supra jam in Nostro observatum est. Sententiam expressit Seneca iv. de Benef. c. xxxii. *Regnum hi, quia vir bonus quidam proavus eorum fuit, qui animum supra fortunam gessit, qui in disensione civili, quamvis ita expediebat republicae, vinci, quam vincere maluit*. in Phoenissis v. 491. *Id gerere bellum cupitis, in quo est optimum vinci*.

QUAM MALO MORE INJURIAM VINCERE. Injuriam omiserunt Incert. 2. Senat. 2. & Heustianus: quia dicto illis difficilior paullo intellectu fuit. Audiamus Jos. Walsium: *malo more vincere injuriam idem est, atque infra quovis modo, hoc est, quo jure quove injuria*, vel ut ille se explicat, & victor ascribitur ultijci. injuriam vincere est, injuriam persequi, vel, ut alibi, fieri injuria validior. vel solvere eam; aut denique manu vindicare. Haec ille. miro

genere interpretandi; & vereor, ne id tibi accidat, quod illi, ut sis multo, quam antea incertior. Sed ita se mores habent. Injuriam vincere, est hominem, qui infert injuriam, vincere & punire. Sic supra cap. xiv. extr. *in obviam injuriae*. h. *jugurthae*. c. xxii. n. 4. *celebri obviam isse*; c. v. num. *superbia*. & Italia infinita. Sicuti *iram cedere* h. c. *irato*, & *iraerescere*, *iram vincere*, de quibus ad Catil. c. xxxiv. n. 2. EXCURSU IV. n. 2. in istis malo more etiam nullo bono more flexus sibi ipse disponit. Est idem, quod malo modo, vizio, injuste. Tacit. 1. Ann. c. xxiv. *Sarum id*, malique moris etiam furentibus visum.

4. EA VICTORIA N. EX LUB. SUSA. *Uti victoria esse exercere eam*, diximus ad c. xxxviii. num. 8. Imitatur Sulpic. Sever. 11. Hist. c. xliii. *In ea pugna victores Syri*, creunte admodum victoria suus usi.

FERRO, AUT FUGA EXTINXIT. Recte *ferro extinxit*; sed quomodo fuga? Nugentur alii, exilium esse mortem civilem, & qui solum verterit, haberi pro civiliter mortuo. Rectius Cl. Perizonius etiam hoc exemplo usus est, ut probaret saepe plura Nomina uno Verbo claudi, cum ad verum sensum aliud suppleendum sit, ad Sanct. Minerv. iv. cap. viii. Sic supra cap. xxxviii. num. 9. *tamen si ipsum fame ferrugine clausum tenes*. ubi vide. Fuga, exilium etiam supra c. xl. num. 4. notatum. Tacitus 111. Ann. c. xxiv. *ob impudicitiam filiae ac neptis*, quas urbe depulsi, adulterosque eorum morte, aut fuga puniunt.

IN RELIQUUM. Tempus. Plancius Cic. x. ep. vii. num. 4. *A te peto, ut, quorum remus se ad laudem me vocasti, harum fructu in reliquum facias alacriorem*. Livius xxxvi. c. x. *Appius Laevissim ad confirmandos in reliquum societatem animos descendit*. quomodo Tacit. iv. Ann. c. xxxviii. in futurum; Caesar 111. Gall. c. xvi. *in reliquum tempus*.

DUM ALTER ALTEROS VINCERE QUOVIS. Locutus expressus est ex Thucydide, qui seditionum in Graecia omniumque malorum causas ex eodem fonte arcescit, 111. cap. lxxxii. *πάντα δὲ τὰ πάλαι ἀγαθὰ μάλιστα ἀλλήλων περιεργίζεσθαι, ἐπὶ τούτοις τε τὰ δεινότερα, ἐπὶ τούτοις τε*

quovis modo; & victos acerbius ulcisci volunt. Sed de studiis partium & omnibus civitatis moribus si singulatim, aut pro magnitudine parem differere, tempus, quam res, maturius deferat. Quamobrem ad inceptum redeo.

CAP. XLIII.

XLVII.

Post Auli foedus exercitusque nostri foedam fugam, Q. Metellus & M. Silanus Consules designati (provincias) inter se parave-

οἱ αὐτοὶ τὰ μὲν αὐτῶν ἀνὰ τὴν ἑαυτοῦ ἐν τῇ συμφορᾷ ἀποφασίζοντες, οἱ δὲ τὰ ἀλλοτρίων περὶ αὐτῶν ἔχοντες ἐπισημαίνοντες, ἔτι δὲ μὴ ἴσως ἀδίκως κατακρινόντες, ἡ γὰρ καὶ τῶν αὐτῶν ἀποφασίζοντες, ἔτι αὖτε ἀδίκως ἀποφασίζοντες. Et Sallustius ad miserabile Græciæ exitum simul reperiit. Sed & omnium in omnibus rebus factionum aut universus interitus, aut victoris dominatus & regnum exitus esse solet, Ciceronis verbis ex Or. de Harusp. Resp. c. xxv. Exemplum habes in studiis illis partium apud Ardeates, Liv. iv. cap. ix. Sed multo plura suppetunt. vide Boetier. ad Tacit. i. Ann. cap. 1.

ACERBIUS ULCISCI. Habet enim hoc vitium omnis ambitio, non respicit, inquit Seneca Epist. lxxiv. quam lege. Nectam temperatæ cupiditates suas unquam, ut in eo, quod contingit, desinant. Id. i. de Clem. c. t. nam omnes scditiosi in pectore alienum exsultant, etiam si suam simul videant. Ibid. eo, quod nemini naturalium injuriæ, quas ab diversis passus est parte, parvæ videntur. Sallust. Cat. c. li. n. 11. adde Cic. ii. Offic. c. xxv. & exemplum Opimii, quod huc pertinet, apud Vellej. ii. cap. vii.

SED DE STUDIIS PARTIUM. Sulpic. Sever. Dialog. i. c. vii. Cum hæc atque alia istiusmodi ab episcopis procederent, ex studiis partium orta est seditio. Mox Guelf. 3. Basil. 1. & Senat. i. a prima manu: & omnis civitatis moribus, non omnia, quod otiosum videbatur Gruter. Similis diversitas in Livio iii. c. xv. in stationibus dissonantibus ad opportuna omnis urbis loca. Sic MSS. vulgo, ad opportuna omnia. vide nos supra ad c. xxvii. n. 2.

PARTEM DISSESSARE. Singulatim plures ex nostris. Partem, tamquam ex abundanti additur; uti apud Cie. vii. ep. v. n. 4. Coepi. ubi vide. adde Cat. c. lrv. n. 4. Nollet infra: eorum perfidia, pro armis, uti parat.

TEMPUS, Q. RES MATURIUS DESPRET. Nostris omnes fere me addunt. Basil. J. Struv. Incert.

1. Guelf. 11. 12. me deferret. Fabriciani, Senat. i. Vinar. 2. Incert. 2. Guelf. 2. & 3. me deferret; Senat. 2. & Heuff. me desiderat. unde probavi, quod est in Academico, me deferat: et si Pronomen cum reliquis abjecerim, deferat, pro deferret, ut supra c. 1. n. 2. Nam contereputando, neque majus aliud, neque praestabilius invenias. ubi & ad Cat. c. lviii. n. 2. docui, Latinos eleganter Praefens Coniunctivi, pro Futuro, ponere. me omittit Cat. c. vii. extr. ni ea te longius ab incepto traheret. adde Eod. c. xx. extr. Nec morabitur Zeno Serm. xxv. Deficiet me tempus emarrantem de singulis quibusque, quæ in omni Evangelii procuranda edocemur hujus præcepti virtute. nec Cicero, qui eodem prorsus modo pro Sex. Rosc. Am. c. xxxii. Hæc tu, Eruci, tot & tanta si nactus esses in teo, quam diu diceret? quate modo jactares? tempus, hercle, te citius, quam oratio deficeret.

CAP. XLIII. 1. Post Auli foedus. In tribus MSS. melioribus Gruteri erat Post Albini foedus, quod is, se non sine causa adnotare, dixit. tres etiam nobis visi sunt, qui habeant Albini, nempe Senat. i. Guelf. 2. a manu prima, & ab secunda Fabric. 1. Causa fuerit, quod Auli delictum, fratri Albino sit imputatum. Sed propterea nihil mutandum. Rivius in aliis invenit fugam foedam. Nostri Adjectivum primo loco ponunt, sed melius foret: exercitusque nostri fugam, sine illa descriptione fugæ, quæ ex c. xxxviii. n. 7. petita est, ubi de voce foeda diximus.

METELLUS ET SILANUS. Ita edd. Alibi tamen semper Sallustius ubi Consulum aliorumque primo meminit Prænomena, sæpe etiam cognomina addere solet. Hæc animam adhortans ex Vinar. 2. Franc. & Guelf. 10. repolui, Q. Metellus & M. Silanus, sic Cicero, sic Calpurnius. vide Sigonium in Fastis & Triumph. Rom. p. 225. Pighii Annal. tom. iii. p. 125. in A. J. C. occliv. Q. Caecilius Metellus a devicto Jugurtha Numidicus dictus, vir acer & summae con-

Vvv

flan.

raverunt : Metelloque Numidia evenerat , acri viro , & quamquam advorso populi partium , fama tamen aequabili & inviolata .

Is

stantiae . qui Censor cum in leges Apuleii Saturnini jurare noller , in exilium nulsus est , quod adeo fortiter tulit , ut non nisi precibus & lacrymis filii , qui propterea *Pii* cognomen adeptus est , Romam redierit . Apulejus t. Civ. pag. 369. Cic. pro Sextio c. xvi. Flor. tit. c. xvi. Seneca Epist. xxiv. *M. Junius Silanus* is , cui Gallia provincia evenit , propter adventum Cimbrosum , contra quos male pugnavit , Florus tit. cap. tit. Livius Epit. lxxv.

PROVINCIAE INTER SE PARTIVERANT . Quiddam , in quibus Fabric. 2. *inter se provincias partiverant* . Uratilis. t. *partiverunt* . *partiverant* tuctur Servius ad t. Aen. v. 198. Sed summi in his litteris viri , Petr. Victorius ad Cic. i. epist. ix. n. 74. & I. Fr. Gronovius t. Observat. c. x. restituant : *provincias inter se partaverant* , quod est , sine forte inter se constituerant de provinciis , quod Manutius eo non recipit , quia sequitur *evenerat* : quem tamen egregie retinuit Gronovius . Fortasse tamen praeterea vox *provincias* , quod illos lausit , excidenda erit , idque non mea lubidine , sed auctoritate Fabric. i. qui non habet , nisi alius litterarum ductibus in margine adpiclam : eorumque suffragio , in quibus locum mutat . Sic Cicero l. c. *Si curata lex non esset , se partitum eorum collegae , ubique successerant* . Sic Laepe Livius , cum aut praecedat , aut sequatur mentio provinciae , quam inter se parent : quemadmodum hic mox *Numidiam* legimus , cuius gratia haec memorantur . vide Cellar. ad Cic. l. c. *partis* longe aliud esse , ex Liv. xxvii. c. vii. dicas : ad hoc si syllaba & littera *a* in MSS. non multum differunt , ut adeo & inde vulgata illa invalserit , quam nunc , tanta auctoritate subnixus , immutavi . Illud *provincias* compedibus , quas vides , coercui , ne in posterum cum detrimento gloriæ Sallustii hære vagetur , adi Manut. de Legib. c. x. Lyclam. de Magistr. c. vii.

METELLOQUE NUMIDIA EVENERAT . Sic omnes nostri , non *obvenerat* . Illud de forte , & de paratione dicitur , quod probavit Gronovius . Livius xxi. c. lxiii. princ. *eni tae legiones forte evenerat* . cap. xvii. *Nominatae jam antea consulis provinciae erant : non fortiter ipsi* . Cornelio Hispania , Sempronio Africa cum Sicilia evenit , xxiv. c. xlv. P. Sempronio provincia Ariminum , Cn. Fulvio Suessula , cum *lavis nem legibus* evenerunt . adde Penzon. ad Liv. xxv. extr. & eundem Liv. xxvi. c. cxxii. &

xxviii. c. xlv. Sigon. & Gronov. ad xxviii. c. xlv. & xlii. cap. iv. & tam populi fortitionem , quam parationem *evenit* recte poni , patet ex xxvii. c. viii. & aliis locis permixtis .

ACRI VIRO . Eo nomine laudatur Memmius supra cap. xxvii. num. 2. *vir acer* & *infestus potentiae nobilitatis* . Livius xxiv. c. xxxvii. l. *Pinucius erat vir acer* . Laudabilis id est , quam *vehemens* , quod ea fere notione vidimus Catil. c. xliii. num. 4. adde supra c. xx. num. 2.

ET QUAMQUAM ADVORSO POPULI PARTIBUS . Scripturam hanc edd. & proletrarii nostri MSS. adferunt . At Fabriciani , Remenses , Basil. t. Vinarientes , Struv. Incert. t. Franc. Uratilis. 2. & 3. Guelf. t. 2. 4. 7. 9. 10. 11. 12. *populi partium* ; & praeterea Guelf. t. Vinar. t. Fabric. 2. & Incert. t. *adversus* , non *adversus* . Senat. *adverso populo partium* ; Uratilis. t. *adversus populum partium* . Incert. 2. pro Var. Leck. *adversus populum partium* ; Guelf. to. *adversum* . Eadem varietates in suis observant Gruterus & Waffius , sed quid constituendum sit , praeterunt . Ut ergo vetustissimorum auctoritati velissemur , posset retingere : *Et quomquam adversum populum partium* , ut Livius t. cap. ii. *per adversae factionis quosdam Aricines* . Noster Cat. c. xxxvii. n. 10. *quicumque aliarum , atque Senati , partium erant* . Aut ab scriptura membranarum in omnibus litteris standum erit , ut ex his : *adverso populi partium* idem ille sensus eliciatur , dum *adversus partium* ita capi possit , ut apud Aufon. Parental. Epigr. xiv. *Ore decens , bonus ingenio , secundus* & *omni Dexteritate vigens* praecipuusque *fide* . & mox : *Indole maturus , funere acerbus obis* . Aut , cum ita tamen *populo* revocandum esset , *populi partium adversus* , pro eo , qui in aliis , quam *populus* , stat partibus , non adeo barbarum erit , & lenius quid habet , quam *populi partibus adversus* : qua ratione alibi etiam secundus , pro tertio Casu ponitur , quod exempla probant supra ad c. ii. num. 3. adscripta . Sub hac sententia , quae satis quidem certa est , etiam voces paullo difficilius sequantur , revocavi Commeliniani , Nazari. Fabre. Basil. t. & omnium vetustiorum membranarum lectionem . Erunt animo vacui , qui aut nostram simul interpretationem probant , aut , copia facta , meliora excogitant . quod quidem nemini invidemus . Sane enim habemus parum , quam nihil , dicere : & ab eorum moribus perpetuo dissentimus , qui difficulta quaeque in-
tacha

Is ubi primum magistratum ingressus est, alia omnia sibi cum collega ratus, ad bellum, quod gesturus erat, animum intendit. Igitur diffidens veteri exercitui, milites scribere, praefidia undique arcescere: arma, tela, equos, cetera instrumenta militiae parare: ad hoc commeatum affatim: denique omnia, quae bello vario & multarum

tacta omittunt, in ceteris miro adparatu sese iactantes. Adderem aliud, Senat. i. scripturam: *adverso pugio partium*, per Hypallagen accipere liceret, pro *partibus populi*. Sic Cicero *humanitate corporis*, pro *corpore humanitatis* dixit, vide nos ad i. Hist. Or. Philippi, num. 21. Graev. ad Cic. iii. Offic. cap. vi. Sed praeterquam quod meliores Codd. ingenium illud destitunt, luxuriant locus atque tempus non permittunt.

FAMA TAMENAEQUABILI. h. e. *aequali* apud nobilitatem & plebem. Nam quod iterum Valfius de fama *semper in depravata* & *sui tenoris* sibi fingit, id tale est, qualia multa viri illius doctissimi. Advertisset additum & *inviolata*, atque latere illi non potuisset, quae laus voci *aequali* desit, eam per illud additum suppleri. vide c. xli. n. 2. Iia autem *aquabilis* apud Nostrum occurrit Caes. c. ii. n. 3. vide & supra c. i. num. 2. Justin. ix. c. vii. de Solone: *qui tanto temperamento inter plebem senatumque egit, ut ab utroque parem gratiam haberet*. Cic. iv. ad Att. epist. xv. *veni in spectaculum; primum, magno & aequabili plausu. Inviolatam famam, peribelle* A. Gellius vi. c. viii. vocat *sinceram*. Guclerh. 9. *aequali*; 10. *aequalibus*.

2. ALIA OMNIA SIBI CUM COLLEGA RATUS. Guelf. 3. a. c. *levia* & *consumma* sibi cum collega r. 7. a. o. *leviora* & *consumma*; Uratist. 3. *alia o. consumma simul sibi c. c. r.* Ceteri omnes, ut edicunt. Sed & editam misere exagitant interpretes, & nihil proficiunt. Sensus est: *alia omnia*, quam bellum cum Jugurtha, *se simul cum collega agere*, nec adeo intensissima cura opus esse; at bellum in Numidia sibi soli curandum esse. Erant nempe auspicia, prodigia procuranda, aliaque divina & humana, quae Consules communi consilio agelant, quorum quaedam enumerat Livius xxi. c. lxxiii. Sed provincia, ut cuique sorte obveniat, uni erat administranda. Dictio apud Ciceronem valde frequens, sed ita, ut fere de iuribus amicitiae & necessitudinis intelligant. Plautus Casina Act. ii. Sc. ii. v. 12. *Nam vicinam neminem amo merito magis, quam te*: Nec quacum plura sunt mihi, quae ego velim. ubi vide Gronovium. Sed in illis saepe communes intentiones, communem voluntatem, eadem cupere,

re, eadem odisse intelligere poteris; sic & de communibus actionibus, negotiis, quae alter cum altero perficit, interpretari debes. nam ea vis est Praepositionis *Cum*, quam ille Uratistavientis non male per *simul* explanavit. Cic. v. epist. xxi. n. t. *ex quibus intellexi, te summa cupiditate adfectum esse videndi mei: quod ego ita libenter accipio, ut tamen tibi non concedam, nam tecum esse mihi omnia, ita quae opto contingant, ut vehementer velim*, h. e. vehementer volo in omnibus ita erga te agere, adfectum esse, ut tu erga me, ut eo modo omnia inter nos communia sint. de negotiis eleganter ex Asin. Pollion. ad Cic. x. epist. xxxi. n. 4. constabit. adde ii. ep. xxii. n. 15.

ANIMUM INTENDIT. Hoc est, verbis Livii xxxvii. c. xxxvi. *exit, totam curam in belli adparationem intendit*.

3. MILITES SCRIBERE. Olim editi & scripti nolliant, *milites eligere, scribere*; aut *milites scribere, eligere*. Sed Rivius *in eligere* expunxit, quod etiam alibi Verbo *scribere* pro Glossa adhaesit, cum librari bene nosset, per *dilectum* olim milites esse *scriptos*, qui nomina sua militiae dedissent.

PRAEFIDIA UNDIQUE ARCESCERE. Sic Fabriciani, Vinat. i. Incert. i. Uratist. 3. Guelf. i. 9. 10. 11. 12. Ceteri fere *arcescere*, praeter Senat. a. Heufl. & Incert. 2. qui *arcescere*. Guelf. 10. *numquamque*, pro *undique*; 9. *praefidique*. p. *undique arcescere*.

ARMA, TELA. Quid proprie notent, quando haec utraque ponantur, diximus ad Cat. c. xlii. n. 2. Livius v. c. vi. L. Horatius arma, tela, *frumentum*, quaque belli alia tempora possent, *provident*. Dictys i. c. xvi. *His paratis, ad parandas opes atque instrumenta militiae, singuli sua in regna discedunt*. — arma, tela, equi, nares, atque haec omnia toto benevolent praeparantur.

QUAE IN BELLO VARIO ET MULTARUM. Fabric. i. & Guelf. 12. omittunt Praepositionem, & sic aliquot MSS. apud Gruterum, quibus auscultavi, cum perpetuo Sallustius, Tacitus, Dictys, alii, *bello usui esse*, non in bello, scribant. Cat. c. xxxix. n. i. *anteperire, quae bello usui forent*. & sic c. xxxix. exit. Patet ex interprete Caesare i. Gall. c. xxxviii. *namque omnino rerum, quae ad bellum usui erant, sumptus erant*.

- 4 rum rerum egenti usui esse solent. Ceterum ad ea patranda Senati auctoritate socii nomenque Latinum, reges ultro auxilia mittere :
 5 postremo omnis civitas summo studio adnitebatur. Itaque, ex sententia omnibus rebus paratis compositisque, in Numidiam proficiscitur, magna spe civium, cum propter bonas artis, tum maxime, quod advorsum divitias animum invictum gerebat : et avari-

in eo oppido facultat. Sic Livius loco citando. Consentit Gruterus; sed in eo maximopere ab ipso dissentio, quod illud *varia* abiectionem cupit. *Varium* bellum est, quod non uno praetio, aut una expugnatione conficitur, sed cuius multae sunt formae. Sic infra c. 11. num. 2. *Ceterum facies socii negotii varia*. Florus iv. cap. 11. num. 26. *Anceps*, variumque, *Ex omnium in Hispania bellum cum legatis Cn. Pompeii*.

USUI ESSE SOLENT. Guelf. 9. *quae in bello utuntur variae*, optima Gloss. Senat. 1. & Guelf. 1. *utilitati*, aut *usui esse solent*: quos eadem habes tetigit. Franc. *utilitati esse solent*. *Usui esse* notissima dictio, & pro eo, quo utimur, ut hoc loco; & pro eo, quod utilitatem addert, vide supra c. iv. n. 1. *in primis magno usui est memoria verum gesturum*. Sic Caes. l. c. ad bellum usui. Curt. iii. c. iv. n. 3. *igni feruque Cilicium vastas, ut hosti solitudinem faciat: quidquid usui esse potest, corrumpit*. Livius xxiv. c. xlv. *Comparatis omnibus, quae ad urbes oppugnandas usui sunt*. Diels. t. cap. xx. *campus & quae nuptis usui essent, matronae mitteret*. Silius xiii. v. 111. *At postquam properata satis, quae communis usus, Dat signum*. adde supra c. xxvi. n. 1. c. xxxvii. c. xii.

4. AD EA PATRANDA. Ecard. Acad. Senat. 2. Heuss. & Guelf. 2. a manu secunda, *patranda*, quod lectum num. 2. & *patrare*, sine ullo respectu, est *perficere*. vide supra c. xxi. num. 2.

SENATUS AUCTORITATE. Senati scripti contra edd. omnes. Senatus autem decrenebat auxilia aliaque, quae bello usui essent, provinciae. Dictum ad c. xxvii. num. 3. *de sociis & nomine Latino* supra ad cap. xxxix. num. 2. adde Liv. xlii. cap. xxxviii. Drackenb. ad Sil. xiv. v. 70.

ET REGES ULTRO AUXILIA MITTENDO. Persanbis hoc loco Sallustium Eccardianus Codex, qui obest: nomenque Latinum, reges ultro tendentes, postremo, &c. sic ille. unde satis constat, primo & abiectionem esse: quod feci. deinde *reges ultro, postremo omnis civitas*, &c. & nihil amplius legendum esse: quo casu & retineri potest. Aut, si id nimium videtur,

revocabimus Interim, quod quinque Palatini, Guelf. 3. & 12. Vinariefes, Incert. t. Uranis. 2. Frauc. Senat. 2. & Heuss. servarunt, *auxilia mittere*: quod eo tantum est corruptum, quia studio adnitebantur hanc Oratorem claudit, quorum tamen Verborum imperium non ita late patet, si *auxilia mittere* etiam de sociis & nomine Latino intellexeris; nisi haec *reges ultro auxilia mittere* quasi interpolata putaveris. Aliis tamen ea oppositio perfecte elegans videbatur: *senatus auctoritate* socii nomenque Latinum; reges ultro auxilia mittere. *Mittere & adnitebantur* jungit, ut supra c. xv. num. 2. *contemere, exstiteri & nitebantur*.

SUMMO STUDIO ADNITEBATUR. Struvian. *enitebatur*; Ecard. *nitebantur*; Incert. 2. & Remens. 2. *adnitebantur*. vere. Sic supra cap. xxviii. n. 2. *Senatus — ii decrevere*. Et hie quidem socii, reges, nomen Latinum, in nulla mora sunt, quo minus *adnitebatur* recipiamus: etiam nec valde jubeant. vide supra ad c. xix. n. 1.

5. EX SENTENTIA. Guelf. 2. *ex voto*, fecit deinde manus secunda, quod etiam in Fabric. 2. & Vinar. 1. legitur, *ex voto & sententia*. Ea dicuntur esse *ex sententia*, quae respondent animo nostro. infra c. cix. c. xxi. *Vir sanctus & ex sententia ambobus*. Inde jocus ille importuni hominis apud A. Gellium iv. cap. xx. qui rogatus a Censore: *Ut in ex animi tui sententia uxorem habes*, respondit: *habeo equidem uxorem, sed non bene ex animi mei sententia*. Sic vero etiam Cicero *ex sententia navigare*, item *procedit ex sententia*.

PARATIS, COMPOSITISQUE. Struv. *adventum*, paratis, compositis; sed Fabrician. etiam compositis omittit. infra c. xciv. n. 1. *paratis compositisque omnibus*. Seneca ad Helv. c. v. *at qui festino se bello ante bellum paraverunt*, compositi & aptati; primum, qui tumultu suffragantur, illius facies excipiunt. mox Guelf. 2. *Numidiam proficiscitur*.

MAGNA SPE CIVIUM. Vinar. 1. Struv. Fabric. t. a prima manu, Guelf. 12. *com magnasse*. At Livius i. cap. 11. *qui haud dubia spe profectus, famam nominis sui pacaturam Aequeos*. vide, quon

avaritia magistratuum ante id tempus in Numidia nostrae opes contusae, hostiumque auctae erant.

CAP. XLIV.

XLVIII.

SED ubi in Africam venit, exercitus ei traditur Sp. Albini pro Consulē iners, imbellis, neque periculi, neque laboris patiens; lingua, quam manu, promptior, praedator ex sociis, & ipse praeda hostium,

quae diximus ad c. xxxvii. n. 3. & ad Catilin. c. li. n. 32. item Cic. vii. epist. xvii. n. 2. mox Guelf. 10. cum propter ceteras artes bonas. sed hoc Nomeo negligit Noster etiam supra c. iv. num. 5.

AVORSUM DIVITIIS INVICTUM AN. GER. Academ. *adversus* 9. Guelf. 9. *adversus*. perperam. *Invictus contra*, in, *adversus* quem sunt probatissimae Latinitatis. Aufonius Ephemer. Orat. *Da, pater*, invictam contra omnia crimina mentem. Iulianus xii. c. xv. *adeo*, sicuti in hostem, ita & in mortem invictus animus fuit. Seneca ad Helv. c. v. *At ille*, qui se laetis rebus non inflatur, nec mutatis contrahit; adversus armisque statum invictum animum tenet, exploratae jam summat. alio modo iv. Nat. Quaeft. Praefat. *Adice* nunc invictum muneribus animum, & in tanto avaritiae certamine nunquam suppositam manum lucro. Sic Thucyd. i. c. 15. *παύσις αὐτῶν*, & *ἡ κρηματὼν κρείσσειν*. & mox: *ἡ γὰρ ἡμεῖς ἡμεῖς*. Livius iv. c. x. & adversus tribunos auctoritatis plura, quam certamine tenuit. Ceterum ut Thucydides, sic Plato alique inter maximas virtutes numerant animum adversus divitias invictum. Unde Cicero ii. Offic. c. xi. maximeque admittantur eoni, qui pecunia non moveatur: quod in quo viro perfectum sit, hunc igitur speculationi abstantur. Posituram, in vocabulis animum invictum, uterque Fabricianus suggestit.

ET AVARITIA — NOSTRAE OPES CONTUSAE. Fraetiae & imminutae. Academ. *Nam ex avaritia*; Vinar. 2. & Uralat. 2. *Et pro avaritia*. Vinar. 1. & Guelf. 9. *magistratus*; Incert. 1. & Guelf. 11. *concessit*; Franc. *concessit*, male. Auct. 1. de Rep. Ord. c. v. *Aliter* non urbis terrarum, neque cuncta gentes conglabatae movere, aut contundere quoniam hoc imperium. Ovid. v. Trist. eleg. xvii. v. 31. *Contudit ingenium potentia*. Propert. iv. eleg. n. v. 52. *Atque Sabina feri contudit arma Tati*. Virg. i. Aen. v. 268. *Bellum ingens eret Italia populoque socors* Contundet. Cicero ii. Philipp. c. xii. con-

tudi & fregi exultantis latronis audaciam, mox Guelf. 12. *hostium auctae erant*, sine copula, eleganter.

CAP. XLIV. 1. EXERC. II TR. SP. ALBINI PROCONSULIS. Sic Gruterus ex melioribus suis, quibus adhaerent Vioar. 1. Fabric. 2. Guelf. 2. & 3. & a prima manu Fabric. 1. Reliqui omnes, a Sp. Albino Proconsule. Fuit itaque Sallustii: Sp. Albini Proconsule: & haec dictio diversam illam lectionem peperit. vide ad Cat. c. xix. n. 1. Fabric. 1. ei inter lineas scripsit, idque decore exaudatur. vide ad Cat. c. lviii. n. 1. Eccard. ubi in Africa venit.

INERS, IMBELLIS. Tales fere posterioris aevi milites. Pinus viii. epist. xiv. *Nos juvenes fuimus quidem in castris; sed cum suspecta virtus, inertia in pretio, cum docibus auctoritas nulla, nulla militibus verecundia, nusquam imperium, nusquam obsequium: omnia soluta, turbata atque etiam in contrarium versa*. Descripsit alium, haud multum dissimilem exercitum Claudian. ii. Eutrop. v. 409. feqq. quem lege.

LINGUA, QUAM MANU, PROMTIOR. Familiare hoc militibus vitium, ut verbis minacibus, quam factis non possunt, quaerant auctoritatem, inter pocula debellent hostes, dies noctesque continent gloriantur, postremo lingua quam manu sicut promptiores. Silius xiv. v. 31. *promptae gens linguae*. Livius vii. c. iv. *quia infamandus sit*, & lingua inpromptus. ii. c. xlv. *Nunc iubent Errasas proba jectore, nunc armatis sibi quisque lingua promptum hostem offerri*. xlii. c. xlv. *exit*. Videret, ut quibus lingua tam prompta ac temeraria, atque in pugna vigerent manus. Franc. *praecursor ex sociis*, per illam confusionem ei & d. de qua ad c. xlii. n. 1.

SINE IMPERIO, ET MOESTIA HABITUS. Acrius Fabric. 1. *sine imperio, sine modestia*: in quo se facile legentibus probat. Guelf. 10. *abienz*, sorte pro habens. Verbum certe temerandum, ut Catil. c. xi. n. 5. *exercitum, quem inaurigle*

VVV 3 ni-

- 2 stium, sine imperio & modestia habitus. Ita imperatori novo plus ex malis moribus sollicitudinis, quam ex copia militum auxilii, aut
3 spei bonae accedebat. Statuit tamen Metellus, quamquam & aestivorum tempus comitiorum mora imminuerat, & expectatione eventuum civium animos intentos putabat; non prius bellum adtingere,
4 quam, majorum disciplina, milites laborare coegisset. Nam Albi-

nimisq[ue] liberaliter habuerat. Modestia, est moderamen, docente Donato. Hic tamen nihil vetat, modestiam & verecundiam militum intelligere, vide Cat. c. xi. n. 4. etiam si ita Verbum habuit duplici quadam notione sit accipiendum, ut supra cap. xxxviii. n. 9. tamen si ipsum cum exaratu fame ferroque clausum tenet.

3. AUXILII, AUT BONAE SPEI. Eceard. auxilium. quale quid ex Gueff. 1. adnotavimus Catil. c. xlii. n. 2. festinando, agitando omnia plus timoris, quam periculum effecerant. ubi vide. Deinde Basil. 1. Struv. & Gueff. 1. spei bonae, ut rescipit. vide supra c. xx. n. 1. & c. xxxi. n. 11. Sic Caesari it. Civ. c. v. Plenus spei bonae, atque animi aduersus eos profectus. ut Euripides Hecubae. 351. εὐσπέρῳ ΕΛΠΙΔΩΝ ΚΑΛΩΝ ὄντι. Lucianus Somn. pag. 3. ἡρότις ὀνείδας, infra c. cxiii. n. 3. illi pariter laeti, ac spei bonae pleni esset. ubi vide. Gueff. 9. accedebant.

3. ET AESTIVORUM TEMPUS COMITIORUM MORA. Bongarsii codex, aestivum tempus: quomodo a manu secunda Gueff. 12. Neutrum placuit Grutero, qui aliquando coniecit: quamquam & aestiva comitiorum mora imminuerat. non, hercle, adeo male; nisi quod plane adfentiri nequeam. Excepit, paucis interiectis, quantum temporis aestivorum, id corruptentibus vocem tempus subministrasse videtur. Sensus alioquin apertus est: moram comitiorum, de qua c. xxxvii. n. 2. 3. imminuisse tempus rerum per aestatem agendam. Dicunt enim Latini ut hiberna, sic aestiva, quod hodie Campanae dicere consueverunt. vide quaedam ad Cic. iii. epist. 12. n. 14. quod non statim, ut adpellatur imperator finit, sed aliis rebus additis aestivisque confectis litteras miservim. Uratist. aest. temp. mora comitiorum. Fabric. 2. vocabulum mora non habet in contextu. unde scriberes. quamquam aestivorum tempus, comitiorum imminuerat. Sed cum commodo haud ita magno.

ET EXPECTATIONE EVENTU. Eceard. exspect. adventus; ceteri omnes eventus; Gruterus eventus. Curt. viii. c. 1. n. 44. in eventum rei, quem tanto insperato acturus esset, intentus. adde

infra c. li. n. 2. exspectatione intentus probe dixit, non quidem ut Cat. c. ii. aliquo negotio intentus; sed ut Tacit. xvi. Ann. c. viii. Silanus intencior metu & exitio patrii ad praecavendam. Noster etiam alibi intencus absolute & frequenter, adde infra c. lxxvii. n. 1. Frontin. 1. c. iv. n. 9. Cumque exspectatione barbaros teneret intentos.

MAJORUM DISCIPLINA. Sissit illam Catil. c. vii. n. 4. & Claudian. iv. Conf. Hon. v. 320. Si bella sonant, prius agmina duris Exerce studitis, Et sacro praefatus Marti. Non brumae requies, non hibernacula segnes Emergent torpore nummi: ponenda salubri Castra loco: praebenda vigil custodia vultu. & quae ibi sequuntur, adnotavitque Barthius. De exercitu apud Numaniam a Scipione correcto Florus ii. cap. xviii. Sic reducto in disciplinam milite, commissa acies. Lamprid. Alexandr. cap. lxi. Disciplina maiorum imperium tenet, quae si dilabatur, & nomen Romanum & imperium amittunt. Plura Gruterus Discursu xxxvii. in Tacitum.

MILITES LABORARE COEGISSET. Gueff. 3. & Fabric. 2. labor coegisset. quod Gruterus in tribus suis cum invenisset, coniecit: labore coegisset, aut coegisset. Sed Livius xxv. c. xlv. ut quae haberet copias, non sineset manifeste oratio: sed eluceret & in armis decurrere coegeret, simul animas acueret & corpus exerceret. Erant laborum multa genera, quibus Romanus miles exercebatur: solum fodere, vallum ferre, vigiliis servare, cum signis incedere, cibum & arma portare, quae Noster ipse recenset infra c. xlv. recenset alia & ista Herodian. ii. c. x. additque n. 12. δεικνύται ὅτι ὁ ἑκατοντάρχης ΚΑΜΑΤΟΣ, ἢ ἡ τρυφή. Seneca Epist. lvi. Magni imperatores cum male parere militem vident, aliquo labore compellunt, & expeditionibus detinent. nunquam vapores lassitudinis distrahunt, nihilque tam certum est, quam cum vitia negotio discunt. Plures militum domi militiaeque labores ex Scriptis collegit Gruterus ad Livium 1. cap. xxxi. quem utiliter confidas. adde Rappolt. in Horat. p. 284.

4. NON EGREDI PROVINCIA. Fabric. 1. & Acaed. non egredi de provincia. Eceard. Senat. 3. & Heul.

binus, Auli fratris exercitusque clade perculsus, postquam decreverat non egredi provincia, quantum temporis aetivorum in imperio fuit, plerumque milites stativis castris habebat: nisi cum odos, aut pabuli egestas locum mutare subegerat. Sed neque more militari vigiliae deducebantur: uti cuique lubebat, ab signis ab-
erat. Lixae permixti cum militibus die noctuque vagabantur, & pa-

Heull. non egr. provinciam. quomodo supra c. xxxv. n. 10. *postquam Romam egressus est*. Supra Guelf. 9. 10. 12. Senat. 2. Heull. & Uratist. 3. perculsus, pro perculsus.

QUANTUM TEMPORIS AETIVORUM. Fabriciani, quantum aestivum temporis. Vinar. 1. & Guelf. 10. *quantum tempus aestivum*. Propter iterationem secundi Casus mutarunt, ut Catilin. c. xxxii. n. 4. *At Fulvia insolentiae Curii causa cognita*, ubi scripserant *insolentia*. vide in eum locum notata. Mox, sine Praepositione, imperio suis scribunt Vinar. 1. Incert. 1. Franc. Guelf. 1. 3. 9. & 11. Sed male. vide supra ad cap. xl. num. 1. Academ. suis omisit.

STATIVIS CASTRIS HABERAT. Sic Rivius, Gruterus, Fabric. t. Senatorii, Basil. t. Heullian. & quatuor Guelficis. At Fabric. 2. Acad. Vinar. t. Uratist. 1. Eccard. Remenses, Guelf. 2. 9. 10. *stativis castris*; addita Praepositione Guelf. 11. Vinar. 2. Uratist. 2. & 3. Struv. Incerti, & Franc. in *stativis castris*; perperam id quidem, ut illi qui *statis* in castris ex nostris praerunt. *Statis* sunt proprie castra diutius uno loco fixa, docuit ex Lipsio v. Milit. R. Dialog. 1. Davisus ad Caesar. iii. Civ. c. xxxvii. *Scipio in castris stativis biduum moratus*. Livius xxxii. cap. ix. *ibi per dies aliquos stativa habita*. xxxvii. c. xxxii. *ibi paucos dies stativa habuit*. Saepae in diuturnum, ut hoc loco, tempus, quasi hibernacula aedificata, & inde mansiones dicta. vide Stewech. in Veget. iii. c. iv. Schellum in Hygin. pag. 1109. Praepositionem in omisit etiam supra c. xi. num. 8. in dictione haud ablimili. item cap. xii. n. 5. quomodo Livius *statu quodam esse*, pro in *statu*. vide Gronov. ad iii. cap. lxviii. Tacitus xiv. c. xxxviii. *Contractus deinde omnis exercitus sub pellibus habitus est*. adde Catil. c. xi. num. 5.

NISI CUM ODO. Qui, ut necesse est, diutius uno loco pecore hominibusque morantibus oriri, aeremque vitare solet, cuius remedium frequens castrorum mutatio. vide Vegetium iii. c. 1. male Guelf. ii. nisi puto a. p. e. loca mutare subegerat.

5. VIGILIAE DEDUCEBANTUR. Carrio duc-

bantur, habetque adsensum Senat. 1. Fabric. 2. Incertorum, Franciani, Struv. a prima manu, Eccard. Guelf. 3. 7. 9. & 11. Wallius *ducere vigiliis* componit cum illo *ducere sonnos*; imperite, ne quid amplius dicam. *deducere*, quali *ducere*, dispartiri & suis quasque locis adtribuere. Notum est *describere*, ea Praepositionis notione. Noster 1. Hist. Or. Philipp. n. ii. *Praefidia deducit atque imposita*. quamquam is locus habet dubitationem, adnotavi tamen ad eum Frontinum, qui confirmat. Confirmant praeterea Guelf. 1. 4. 10. 12. Vinar. 1. Fabric. 1. Balal. 1. Acad. Senat. 2. & Heullianus, qui genuine *deducebantur*. Manilius 1. vers. 457. *Hanc igitur magna divisas aethere sedes Signa tenent mundi totum deducit per orbem*. quomodo ille alibi. Sed *ducere* & *deducere* confusa etiam videbis apud Quinctil. vii. c. 1. Iulian. ii. c. iii. n. 24. Vellej. Pat. t. c. xiv. Claudian. ii. Eutrop. vi. 418. *vicibus custodia nullis Advigilat vallis*.

UTI CUIQUE LUBEAT. Fabriciani, *libet*; quod si in edd. haberemus, ego non damnam. Uratist. 2. *licebat*. Vinar. 2. *utique cuique libet*. ut unicuique libebat. Mox Fabric. 2. ex signis aberrat. Contra Metellus imperavit c. xlv. n. 2. *ut cum signis frequentes incederent*. idque primum docendi sunt milites, ex cap. lxxx. num. 2. adde Stewech. ad Veget. t. cap. xxvi.

LIXAE. Glossa Senat. 1. Ceti. ita censent etiam viri docti. alii alia tradunt. Nos alibi pluribus & perspicue offendimus, hoc vocabulo omne genus hominum *ordinibus suis tenent*, & qui non proprie sunt milites, contineri; & ververbium esse *laxae*, sive *laxae*, h. e. solutus. vide de Usu Orthogr. Lat. c. iii. §. xi. n. 9. & 10.

PERMIXTI CUM MILITIBUS. Struv. Remens. Eccard. Guelf. 9. & 10. *permixti cum equitibus*. Senat. 1. *permixti militibus*. Supra *Gaetulus sicum miscere*. infra: *se optimum cum pessimo omnium Jugurtha miscendo*. item c. xlv. n. 7. cum *his permixti velites*. Sed c. lx. num. 2. *clamor permixtus hortatione*. Teneo tamen eum; teneo *permixti*, etsi hoc omiserit Francianus.

DIU

palantes agros vastare, villas expugnare, pecoris & mancipiorum praedas certantes agere: eaque mutare cum mercatoribus vino advesitio, & aliis talibus: praeterea, frumentum publice datum vendere, panem in dies mercari: postremo, quaecumque dici aut fingi queunt ignaviae luxuriaeque probra, in illo exercitu cuncta fuisse, & alia amplius.

CAP.

DIU NOCTUQUE VAGABANTUR. Nostri, die nocturneque, ut supra c. xxxviii. n. 3. Tot Codd. gratia partim, alii auctoritate perpulerunt, ut die redirent. Dielsii. c. xix. ac ne tanta vis exercitus sine rebus effusis, ac sine modo militum vagaretur, praeficiunt ante omnes Palamedem. Liv. xxiv. c. vii. Gallorum vulgus per agros se sparserat, desertisque signis ad occupandum omnia pro victoribus vagabantur.

ET PALANTES AGROS VASTARE. Ne pro supervacaneis habes ista, & palantes, adnotata ad c. xviii. n. x. quae tamen per absentiam nostram valde conspurcata sunt. *Sparsos*, interpretatur Justin. v. c. v. *praedae dulcedine*. Sic & Livius, qui xlii. c. lv. *vagari Macedonas effusus per Thessalias*.

VILLAS EXPUGNARE. Non tam hostium, quam sociorum. erant enim in provincia: idque supra n. i. *praedator ex sociis*.

PRAEDEAS CERTANTES AGERE. Academ. *certantem*, ex Glossa. vide supra c. xxxviii. n. i. subdolos ejus augere amentiam, alterum infra cap. lxxvii. n. i. Vinar. 2. & Utriusq. 2. *certantes agere*, agere habes supra c. xx. extr. ubi vide. neque mos Sallustii circa Verba Iterativa tantum valet, ut contra proprietatem, eum sensu incerto, *agitare* recipiamus. Mox Incerti, & ed. Gryphiana: *ea mutare*, exclusa copula, quod placet.

MUTARE CUM MERCATORIBUS VINO. Guelf. 4. *cum vino*; 7. p. 10. 11. 12. Struv. Franc. & Vinar. 2. *pro vino*. Sed *mutare quid quare*, cum alibi, tum supra dixit c. xxxviii. extr. ubi vide. Et hic additur cum mercatoribus, ut personae commutantes res inter se simul exprimerentur: de quo notat quaedam Gronov. ad Plaut. Capteiv. Prolog. v. 18. Sic Noster supra c. xviii. n. 9. *mutare res inter se infisterant*. Guelf. 10. *vino a vino*; Vinar. 1. *vino avetio*. Vina peregrina intelligit, quae aetate illa fuisse permulta. Celebrantur *Chium*, *Lesbium*, *Calenum*, *Arsifium*, *Nardium*, *Rheticum*, *Maroneum*, multa alia.

FRUMENTUM PUBLICE DATUM. Haec enim

cura Imperatoris: & certo die, in singulos plerumque menses (unde *mensurum*) militibus admetiebatur. Caesar vi. Gall. c. xxxiii. *post diem septimum sese reversum confirmat: quam ad diem et legioni, quae in praefidio relinquebatur, debere frumentum sciebat*. vide Lips. v. de Mil. Rom. Dial. xvi. & i. Elech. c. ii. Sed illa, & num licuit frumentum vendere, & cur militi frumentum potius, quam panis, sit datum, & quae alia ad hanc rem spectant doctissime exsequitur Schelius in Polyb. c. vii. & viii. neque mirandum milites istos piliores & coquos fuisse, cum de Antonino Caracalla, homine militari & antiquae severitatis tradidit Herodianus iv. c. vii. quod triticum sua manu molere, massam inde conficere, in carbonibus coquere, & eo vesci consueverit.

PANEM IN DIES MERCARI. Eecard. Guelf. 9. & Franc. *panes*, ut sapissime peccant. Eecard. in die; Guelf. 12. in diem, quomodo Laur. Val. la iii. Eleg. c. lxxviii. Ceteri in dies cum Arufiano Mello in libello Elocution. qui exponit quotidie. in diem autem ille quidem interpretatur ad futurum, adducto Terentii Eunuchi. Recte in dies, pro in dies singulos, quomodo fere Cat. c. xvi. n. 3. in praesent. infra c. lxxiv. n. 1. *invenit praefectisque in dies mutare*. Sic Cic. xiv. Attic. ep. xxiii. *Consilia temporum suorum, quae in horas commutari vides*. Noster i. Hist. quorum praeterea vulgus in dies usum habet.

CUNCTA FUERE, ET ALIA AMPLIUS. Cuncta omittunt Senat. 2. & Heuffian. alia Remen. 1. Sed Fabriciani, Vinar. 1. & Guelf. 4. & amplius alia. Guelf. 7. *etiam amplius alia fuisse*, quae nec dici, nec fingi possunt. Sequitur suum Thucyd. iii. c. lxxxi. & eius *quod est quod tuum* *quidam*, *quod* 3, *quod* 3, *quod* 3, *KAI ETI PLEPAITEPO*. Erit ergo cum tali restrictione de exercitu illud dici & fingi posse intelligendum. Attamen & formulis talibus saepe *παχιδος* utuntur, ut supra, *quam cuiquam credibile*, & quae sunt similia, non semper morose ad rei veritatem trahenda. *amplius est plura*, ut Cat. c. xx. n. ii.

CAP. XLV.

XLIX.

Sed in ea difficultate Metellum non minus, quam in rebus hostilibus, magnum & sapientem virum fuisse comperior. tanta temperantia inter ambitionem saevitiamque moderatum. Namque edicto primum adjumenta ignaviae sustulisse, ne quisquam in castris panem, aut quem alium coctum cibum venderet; ne lixae exercitum seque-

CAP. XLV. 1. QUAM IN REBUS HOSTILIBUS. In rebus, quae cum hoste gerendae & observandae erant Metello. Cic. III. Offic. c. xxix. *Regulus vero non debuit conditiones passionumque bellicas & hostiles perturbare proprio.* Supra Metellum non habet Eecard. Ordinem mutat Gueff. 9. non minus Metellum, quam in rebus hostilibus.

FUISSE COMPERIOR. Eecard. Franc. Remens. t. Vinar. a. Struv. Uratilis. 1. & 3. Gueff. 3. 4. 7. 9. 10. 11. 12. comperio. Ceteri comperior; at Senat. 1. comperi. Eadem varietas infra semel atque iterum occurrit. Gueff. 9. omisit fuisse ut supra cap. xl. n. 4. quem legatum Bestiae supra docuimus. ubi vide.

TANTA TEMPERANTIA INTER AMB. &c. Justinus II. cap. vii. tanto temperamento inter plebem senatumque egit. Idem ix. cap. iv. Atque ita inter sacrum laetitia & dolorem hostium temperavit, ut neque apud suos exultasse, neque apud viros insultasse videretur. Ambitionem vocat studium favoris militum, nam ut milites faverent, luxuriose eos habebant duces. Sic usus voce III. Hist. Epist. Pompeii num. 5. non ex ambitione mea egi. ubi vide. Ea causa delicta militum negligere, ambitionis; omnia severissime & ex lubricitate punire saevitiae est: inter quae Metellus sapienter medium tenuit. Tacit. Agric. cap. vii. extrem. Ita successor simul et ultor electus, rarissima moderatione malum videri invenisse bonum, quam fecisse. ubi lege, quae discessit Buchnerus.

2. NAMQUE EDICTO PRIMO. Fabric. 1. & Gueff. 12. Nam, pro namque. In postrema vocula variant, primo, aut primum praeferverent. Gruterus maluit primum ex vetustioribus suis, quod et mihi adridet. mox Uratilis. 2. comperio sustulisse; Fabric. 2. sustulisse comperior; Franc. Struv. Gueff. 9. & 10. sustulisse dicitur, ab ingenio interpretum, qui inserunt comperior Verbum hic esse exaudiendum. Sic infra cap. lxxvi. n. 2. Ceterum proditorum timoribus, quem vitare posse celeritatis putabat.

nam talia consilia per otium & ex opportunitate capi. Ita Apulej. II. Metam. post princip. Nec fuit in illa civitate, quod aspiciens, id esse crederem, quod esset, sed omnia prosus fatali murmure in aliam effigiem translata: ut & lapides, quos offenderem, de homine duratissimos — & fontanos latentes de corporibus hominum flexos crederem. Jam statuas & imagines incoeluras, pariter locuturos. boves & id genus pecus dicluta praesagium; de ipsa vero coelo ne jubaris orbe subito venturum oraculum. Sic Antonius &c. adde supra cap. xxx. n. 4.

AUT QUEM ALIUM COCTUM CIBUM. Ita ventuosiores nostri: pauci, alium cibum coctum; Gueff. 3. coctum cibum alium. Franc. aut aliquem alium. Gueff. 7. venderet praecipit; Eecard. venderent. Academ. in castris venderet. Meminit Valer. Max. II. cap. vii. num. 2. cibumque coctum venalem proponi vetuit. Frontin. Strateg. IV. cap. 1. num. 2. Cui insuper prohibuisset alia carne, quam a se assa elixare milites usi.

NE LIXAE EXERCITUM SEQUERENTUR. Vinar. 2. & ne lixae. Justin. xxxvii. cap. x. quippe lxxx. millia armatorum, secuta sunt ccc. millia lixarum; ex quibus cohorum, pistorum, scenicarumque major numerus fuit.

SERVUM AUT JUMENTUM HABERET. Stante disciplina rari in castris servi, nec nisi digniorum, ducum tribunorumque. Duces egregii, ut Scipio, saepe illis modum posuere. At sub Imperatoribus passim cuique gregario servus. vide Schellum in Polyb. & Salmasium ad Spartian. Adrian. cap. xliii. Jumenta etiam Scipio, ne exonerarent militem, vendidit, testis Livius Epit. LVII. Academ. aut adjumentum haberet.

CETERIS ARTE MODUM STATUISSE. Ceteris qui non essent gregarii arctum fervorum jumentorumque numerum permisit; praefecit, quis quotque haberet. Liplius v. de Milit. Roman. Dialog. v. Gueff. 10. ceteris arte n. statuit. Fabric. 2. ceteris instituisse.

X x x

TRANS-

sequerentur; ne miles gregarius in castris, neve in agmine seruum aut iumentum haberet; ceteris arte modum statuisse. praeterea transvorsis itineribus quotidie castra movere, juxta, ac si hostes adessent, vallo atque solsa munire, vigiliis crebras ponere, & ipse cum legatis circumire: item in agmine in primis modo, modo in postremis, saepe in medio adesse, ne quispiam ordine egrederetur, uti cum signis

* TRANSVORSIS IT. QUOT. CASTRA MOVERE. Transvorsis itinera, quae non sunt recta via, sed in transversum, in latera ut vulgo dicunt, viae, oblique. infra cap. XLIX. num. 1. in eo colle, quem transvorsio itinere parvulum docuimus: ubi vide. Guelf. 10. castra metare. immo movere, quod etiam absolute ita usurpatur. Sucton. Caesar. cap. LX. cum minime quis motum putaret. Auctor B. Afric. cap. LXXV. Postero die castra movet. Noster Cat. cap. LVII. n. 3. castra prope movet, ac sub ipsis vadibus montium confidit.

JUXTA, AC SI HOSTES ADSESSENT. Aequae, ac; non aliter, ac. nec licuit Guelf. 4. mittere. Virg. XII. Aen. v. 856. Nec secus, ac nervo per nubem impulsu sagitta. Supra cap. IV. perinde ac si praetura &c. Addit Perizon. in Sanct. 1. Minerv. cap. XVI. Livium 1. cap. LIV. Absentiam bona juxta, atque damnatorum divisa sunt. Noster Cat. cap. XXXVII. homines resp. juxta, ac sibi consuluisse. De tali more Auctor B. Afric. cap. XXXII. Caesar jubet milites evulsus ad opus redire, & per causam munitionum tirones in labore desatigare non intermitte. adde Vellej. Patere. II. cap. LXXVIII.

VIGILIAS CREBRAS PONERE. Uratilis. 3. vigilantes; x. crebro, uterque insulset. Supra cap. XLIV. neque more militari vigiliae deducebantur. adde notam ad Cat. cap. XIV. n. 1. infra cap. c. n. 4. vigiliis ipse circumire.

ET EAS IPSE CUM LEGATIS CIRCUIRE. Ut Martius 1. d. & officium tribunorum, vel eorum, qui exercitui praefunt, esse ait Macer leg. 12. §. 2. D. de re militari, vigilas interdum circumire. Tribunorum diu fuit, qui postea probatissimos elegerunt, qui pro se illa opera fungerentur. Postremo militiae gradus factus, & circulator ab re ominati. docet Vegetius III. cap. VIII. illicque interpretes. Circuire, ple-rumque nostri; ac Basil. 1. Incert. 1. Franc. circumire, quomodo in vetustissimis aliis scribi dicunt. Certe in Tacito, ad optimum eodidem exacho, habes circumire; itaque scribendum esse, docet Papirianus apud Calliodot. pag. 2294. adde infra cap. XLIX. n. 2. Guelf. II. circumire; 7. circumvenire. Eleganter Uratilis. 3.

omittit eas, fortasse etiam vere: vide supra c. XXXVIII. n. 1. De vigiliis Lipsius v. Dialog. IX. Schel. in Polybium.

IN AGMINE. I. e. cum incederet exercitus. dictum ab agendo. Quod cum ne tirones quidem lateat, contra imperitum quemdam ex Servio & Isidoro docere debuit Davidus ad Auct. B. Alexandr. cap. XLIII. ut in agmine dimicare sit coactus. Glossa Guelf. 1. ad cap. XLIX. n. 6. Agmen dicitur, cum exercitus iter facit, ab agendo vocatum. nam agmen dicitur, quod in longitudine directum est, qualiter iter esse solet, cum exercitus portis procedit. Quidquid fuerit aliud, abusive dicitur.

IN PRIMIS MODO, MODO IN POSTER. Significanter in, pro inter, & sequitur alia Praepositio in Verbo. Claudian. IV. Conf. Hon. v. 349. Nunc eques in medias equatum te consecraturus: Nunc pedes adfiliis pedisti. tum promittit ibidem Te facio. Supra: multitudo, quae in concione aderat. infra: in pagus adesse. Vide cap. c. n. 4. & de Verbo adesse Cat. cap. LII. n. 18. Guelf. II. in posteris.

NE QUIPIAM ORDINE EGREDERETUR. Vinarienses, Senatorii, Basil. 1. Heustian. Guelf. 1. & 4. ne quispiam; quomodo nuppiam Sallustius, ut Plautus Aulul. Acl. 1. Sc. II. v. 13. Quod quispiam ignem queras, exingui volo. Ne causae quid sit, quod te quisquam quaserit. Id. Stich. Acl. 1. Sc. III. v. 17. Nunc si ridiculum hominem quaver quispiam, sic ille aliquoties. neque ille solus; sed ipse Cicero. Dielys III. cap. XXI. non tu mihi causa hujusce fortunae, sed deorum quispiam. Boetius III. Prosa XI. aliarum secundae sunt steriles arenae, quas si in alia quispiam loca transferre conetur, arseant. adde Apulejum de Deo Socr. pag. 52. 53. Satis proprie Noster: & si multa requiris, octo illi codices, fidei & auctoritatis conspectus respondeant. Vinarienses 2. & Uratilis. 2. ab ordine egrederetur, de necessitate servandorum ordinum Stewech. ad Veget. 1. cap. XXVI.

CUM SIGNIS FREQUENTER INCEDERENT. Vacat cum in Remensis 2. sed perperam. infra cap. LIX. num. 2. cum paucis esse. Cicero: Ser-vus

signis frequentes incederent, miles cibum & arma portaret. Ita prohibendo a delictis magis, quam vindicando exercitum brevi confirmavit.

CAP. XLVI.

Interea Jugurtha, ubi, quae Metellus agebat, ex nunciis accipit; simul de innocentia ejus certior Romae factus, diffidere suis rebus, ac tum demum veram deditionem facere conatus est. Igitur legat-

vus dicitur cum Verdaeis esse, uti alibi, cum telo. hic tamen aliter de iis, qui signa observant, & cum iis incedunt. Capitolin. Pto. cap. 1. Pueritiam ejus cum avo paterno. Guelf. 9. frequenter. cap. XLV. n. 5. praedae certantes agere. Guelf. 10. intenderent.

CIBUM & ARMA PORTARE. Plane, ut Scipio suos coegit. vide Frontin. IV. cap. 1. n. 1. portabant cibum aliquot dierum, aliquando dimidiati mensis, sed & integri, apud Livium XLV. cap. 11. Miratur Lipsius laborem & onera militum: miratur ipse Cicero II. Tusc. Qu. cap. XVI. Militia nosse — qui labor, quantum agminis? ferre plus dimidiati mensis cibaria: ferre quid ad usum velint. Ferre vallum; nam secum, &c. Minuit laborem C. Marius, qui vasa & cibaria militum in fasciculos aptata foveis imposuit, sub quibus & habile onus & facilis regnes esset: unde proverbium: *Muli Mariani*. Frontin. IV. cap. 1. n. 7. ubi videtur Tenulius.

3. ITA PROHIBENDO A DELICTIS MAGIS. Aca. a. delicto. Eutropius IV. cap. XI. Metellus exercitum ingenti severitate & moderatione correctum, cum nihil in quemquam cruentum faceret, ad disciplinam Romanam reduxit. Idem cap. VIII. de Scipione: *Militem exercendo magis, quam puniendo, sine aliqua acerbitate, correxit*. Vellej. II. c. CXXI. cum Vindexsum diffidentem coercionem magis, quam poena molisset. Id vero multo promptiorem facit militem, qui ducem suum non tam timet, quam amat. quod demonstrat Onofander Strateg. cap. 1. & Leo Tactic. cap. XX. n. 11. confirmare exercitum, ut Cat. cap. XXXI. num. 2. *oper. factionis* confirmat; et de iis quidem proprie, qui dubii sunt, & in pejora inclinant. vide ad Cat. cap. XLVI. n. 3. Curt. VIII. cap. 11. num. 12. *decem diebus, maxime ad confirmandum pudorem, consumit*. Id. IX. cap. 2. n. 18. *ut vexatos milites, quiete firmaret*. Claudian. I. Stilic. v. 305. *veteres firmare cohortes, Explorare novas*. Auctor t. de Rep.

Ord. cap. 1. firmanda resp. bonis pacis artibus. Corn. Nepos Dion. cap. VIII. *conjuratiorem* confirmat. ubi tamen melius *conjuratiorem* legas: *Confirmat erga exercitum, qui cum firmum reddit adversus hostem, & cum obnoxio fuisse hosti, in bonis artibus promptum*. adde Plane. Cic. X. ep. VIII. n. 6. 7.

CAP. XLVI. 1. DE INNOCENTIA EJUS CERTIOR ROMAE FACTUS. *Innocentiam* peculiariter vocant, quae est in recusandis muneribus, quibus non facile corrumpi potest. *Avaritiam* opponit Caesar I. Gall. cap. XL. *Scire enim quibuscumque exercitus dicto audient non fuerit; aut, male re gesta, fortunam defuisse: aut, aliquo facinore comperio, avaritiam esse convulsam*. suam innocentiam perpetua vasa, felicitatem Helvetiorum bello esse perspetam. Cic. pro Manil. cap. XIII. *Ac primum, quanta innocentia debent esse imperatores, quanta deinde civibus in rebus temperantia*: avaritiae ibi etiam opponi, censuit Bosius ad C. Nepot. Aristid. cap. 11. Laudat in duce Tacit. I. Hist. cap. XLV. *indulgentiae ejus innocentiaque, quasi malis artibus, insensu*. adde Cat. cap. XII. n. 1. Supra Guelf. 10. Metellus quae agebat; idem, *corvis factus*. Aca. quod M. agebat. Guelf. 11. *diffidens suis rebus*. de Verbo diffidere diximus ad Cat. cap. XXXI. n. 3.

VERAM DEDITIONEM FACERE CONATUS EST. Gruterus conjicit: *ver. deditionem conari*, quod nemo ex Sallustio probare poterit. 1. Hist. Or. Philippi: *prohibere ne conari quidem*. Cl. Quadrigarius: *satis sunt diu conati, nunquam quiverunt incendere. deditionem facere* adhibet supra cap. XXVI. n. 2. ac tum non legitur in Guelf. 10. pro quo Senat. 2. ac tamen verum.

2. CUM SUPPLICIS. *Isotropus Isotropus*, ut loquitur Dinarch. contra Demosth. pag. 14. *live isotropus oportuissimus*, Dionys. Halic. I. cap. XX. Tenebant enim pacem petentes in manibus vel corollam, vel frondem ex oliva aut lauro, quae supplicia adpellant, teste Jo. Hartung. I. Dec. Loc. Memorab. cap. VII. 4.

X x x 2 n. 4.

- legatos ad consulem cum suppliciis mittit, qui tantummodo ipsi libe-
 3 risque vitam peterent, alia omnia dederent populo Romano. Sed
 4 Metello jam antea experimentis cognitum erat genus Numidarum in-
 fidum, ingenio mobili, novarum rerum avidum. Itaque legatos alium
 ab alio diversos adgreditur; ac paullatim tentando, postquam op-
 portunos cognovit, multa pollicendo persuadet, *ut Jugurtham ma-*
xime vivum, sin id parum procedat, necatum sibi traderent: cete-
 5 rum palam, quae ex voluntate forent, regi nunciari jubet. Deinde
 ipse

n. 4. Inde *velante manu* apud Plautum, *velati ramis olivae* apud Virgilium, & multa alia apud Graecos Latinosque, quae vide apud Hadr. Junium t. Animadversorum cap. xi. Non multum diversus *Cadmeus*, quem Mercurio adtribunt, lege Diodor. Sic. v. cap. lxxv. & Alberic. de Deor. imag. cap. vi. adde etiam Interpretes Justin. xi. cap. x.

IPSE LIBERISQUE VITAM PETERENT. Fabric. 2. qui tantummodo ipsi vitam liberisque peterent. probe. Vinar. t. alia omnia populo R. dederent. Remens. 1. dederent, & sic Fabric. 1. primitus voluit, cum continuo editam reposuit. Sed quomodo dederent in Sallustio improbare queamus, non video.

3. JAM ANTEA EXPERIMENTIS COGNITUM ERAT. Gueff. 10. jam ante ea experimentum cognitum erat. Recte experimentis. Quinshil. 1. cap. xii. mirum sit fuisse, sed experimentis disprebendar. Frontin. iv. Strat. cap. vii. n. 6. Q. Sertorius experimento didicerat, imparem se universo Romanorum exercitui. Jo. Callianus iv. de inlit. renunc. cap. iv. quod omnimodis observari debere, multis sunt experimentis frequenter edocti. Omittit vocabulum Auct. B. Alexandr. cap. xxiv. Caesar esse fallacem gentem, semperque alia cogitantem, alia simulantem bene cognitam habebat.

GENUS NUMIDARUM INFIDUM. Eccard. infimum. Sic infra de Numidis cap. lxxi. n. 2. nam vulgus maxime Numidarum ingenio mobili, seditiosum &c. Multum autem prodest ductibus aliisque, quibus rerum gerendarum negotium datur, nosse animos hominum. vide ii. de Rep. Ord. cap. 1. Tacit. Agric. cap. xix. Ceterum animorum provaciis prudens, simulque doctus per aliena experimenta, &c.

4. ALTUM AB ALIO DIVERSOS. Basil. 1. & Academi. negligunt Praepositionem ab, quam non debebant. Proprie enim Sallustius vocem *diversos*, a Verbo *diverto*, *diverso*, cuius indicium pete ex notis ad Cat. cap. ti. num. 1. & cap. lxi. num. 3. inde Cic. Top. cap. xii. *diversus* ab aliis ut Noller Cat.

cap. xxxiv. num. 3. & active *diversis acies*, Lucan. ii. v. 469. v. Cat. cap. lxi. num. 13. Frustra ergo Remens. 2. *disgressos*; item Eccard. & Uratiz. 3. *diverso*. Recte autem Basil. 1. *divosus*, cum vulgarem scripturam edd. repraesentent.

AC PAULLATIM TENTANDO. Numerant hoc in artibus Politicis, & ea laude adduxit Clapmar. t. de arcan. rerump. cap. vi. Saepae etiam apud Romanos duces factitatum; & saepius, credo, quam litteris proditum est, ut dolo ac fraude pro armis uterentur. Primis tamen temporibus has artes fugiebant, nec ad pium iustumque duellum pertinere putabant. vide Freinsheim. ad Flor. ii. cap. xvii. n. 17. Struvian. *opportunos cognovit*, expulso Provocubulo. verissime. Cat. cap. xiv. num. 6. dum illos obnoxios fidosque faceret. ubi alii plerique itidem sibi immittunt.

NECATUM SIBI TRADERENT. Eccard. tradens, ob Verbum *procedat* ac *persuadet*; propter *traderent* veto Gueff. 10. scripsit *procederet*. Frustra uterque, quod ostendunt notata supra ad cap. xxxi. n. 1. & ad Cat. cap. xxxiv. num. 1.

QUAE EX VOLUNTATE FORENT. Gueff. 3. Franc. Acad. Senat. 2. Heuss. & Vinar. 2. *Cetera pacem*; Senat. 1. *cetera tam pacem*, quo ipso utramque illam lectionem exprimere voluit. Recte *ceterum*, & simili lapsu cap. xlv. n. 2. primo corrupte scripserant. Sed illud ex voluntate ad Jugurtham, an ad Metellum referendum sit, dubitares, nisi per addita, quae *forent*, Metellus magis indicari videretur. Nimirum palam jubet regi nunciari, quae pace & deditione Jugurthae Metellus velit. ita nec pollicebatur, nec abnebat pacem, cap. xlvit. exit. Sic Cat. xxvi. n. 1. *facile se ex voluntate Antonio isurum*. ubi vide.

5. DEINDE IPSE P. D. INTENTO ATQUE INT. Deinde scripti omnes, uno consensu. Posses deinde abicere, si alio loco haec verba haberentur, et talis, ut est Cat. cap. lv. n. 1. Sed hic potius ipse eradendum erit, ut fecit Gueff. 12. quod

ipse paucis diebus, intento atque infesto exercitu, in Numidiam procedit: ubi, contra belli faciem, tuguria plena hominum, pecora cultorefque in agris: ex oppidis & mapalibus praefecti Regis obvii procedebant, parati, frumentum dare, commeatum portare, postre-

quod per oppositionem *Legatorum* libei temere hic adficerunt. *Basil.* 1. cum intento. Sed eam particulam omittit passim, & supra c. xxxviii. num. 4. *intento* dicitur exercitus, qui animum in bellum, non ad omnia alia, *intendit*. *Li-* *vius* xxiv. c. xxxv. exti. *Sed tamen metu* *Himilconis* *Poenorumque*, quam poterat maxime, intentus, atque agmine ad omnes casus composito ibat. adde infra c. xlix. oum. 4. *infestus*, qui etiam stimulat in hostem. addebat enim superior ignominia militi ardorem, quod post similes clades ostendit *Livius*. Sic & supra c. xxiii. num. 2. *hostem infestum*. adde cap. lviii. num. 3.

IN NUMIDIAM PROCEGIT. *Guelf.* 10. in *Numidia* *procedere*; ultimum in *Nazariano* etiam fuisse olim suspicatur *Gruterus*. nec mihi tamen placet. *Silius* vii. v. 91. *Jam Fabius, tacito* *procedens agmine* & *arte* *Bellandi* *lento* *simili*, *praefectis* *omnes* *Fortunaeque* *bestique* *vias*. infra c. l. nu. 2. *deinde ipse pro re atque loco* *pullatione* *procedere*.

CONTRA BELLI FACIEM. *Belli* quippe tempore agri deferuntur. *Mamert.* in *Genethl.* *Max.* c. x. *Poeni* in *siemnis* *Aspibus* *viso*, *Italia* *contemnit*; *statim* *pascua* *agrique* *deserta*, *omnes* *familiae* *rusticanae* *sylvas* & *ferarum* *in-* *habilia* *perire*.

TUGURIA PLENA HOMINUM CCL. *Guelf.* 3. *plena* *omisit*, quod cuiquam posset blandiri, non mihi. Ceterum simillimam adventu hostis faciem pacis fuit *Livius* vi. c. xxvi. *Ufus* inde consilio *Pharnaces* apud *Script.* *B. Alexandr.* c. xxxvi. *magnam* *autem* *multitudinem* *pecoris* *in-* *tra* *eos* *fauces* *dissipari* *jussit* — ut, si *amicus* *Domitius* *eas* *angustias* *transiret*, *nihil* *de* *in-* *sidio* *suspicaretur*, cum in *agriis* & *pecora*, & *homines* *animadvertentes* *versari*, tamquam *ami-* *corum* *adventu*.

PECORA CULTOREFQUE IN AGRIS ERANT. *Cultores* nostraticeadem proprietate *Bayer* vocant. *Curt.* iv. c. xiv. nu. ii. *Omnia* *sam* *diutino* *bello* *exhausta* *post* *tergum* *sunt*: *non* *incolas* *sive* *urbes*, *non* *cultores* *habent* *terrae*. *erant* *Grute-* *ro* *suspexit*, neque sine causa. alibi certe *Sal-* *lustius* *omittit*, quod ad finem hujus belli ostendit: *cultores* *pecoraeque* *in* *agriis* *erant*. quid eos *abstraxerit*, haud obscurum est. *Uratia* 2. *pec. cultores* *in* *a. e.* *sine* *copula*.

EX OPPIDIS ET MAPALIBUS. *Mapalia* vocat *vicos* & *villas* in *agris*, quos *communi* *lingua* *hodie* *pagos* *vocamus*. Sed *proprie* *Numida-* *rum* *agrestium*, *propter* *formam* *aedificiorum*. vide supra c. xviii. num. 8. *Mox* *Guelf.* p. *praefecti* *regis*; *Acad.* *Vinar.* 1. *Senat.* 2. & *Heuff.* *praefecti* *regi*. corrupte. ut *Guelf.* 10. *ex* *podis* & *mapalibus*.

OBVII PROCEGERANT. *Obvii* tuerentur apud nos *Guelf.* 1. & 2. *Senat.* 1. *Vinar.* 2. *Basil.* 1. & *Remens.* 2. quod supra & alibi aliquoties in *obvium* est mutatum. *Gruterus* *Verbum* *proce-* *debant* *ex* *Glossa* *irrepressibile* *putat*. nostri omnes retinent, nisi quod in *Guelf.* 12. non sit *fani* *coloris*. infra c. lxi. num. 1. cum *magna* *gan-* *dia* *obvii* *procedunt*. c. xlii. nu. 5. *quasi* *obvius* *honoris* *caussa* *procedit* *in* *numulum*. *Diets* vi. c. ix. *Acasto* *obvius* *venit*, *eique* *quinam* *esse* *in-* *dicat*. is alibi *obvium* *procedere*, quomodo *Jus-* *tinus* *alique*. Sed *Gruterus* *propterea* *infestus* *erant* *Verbo*, quod *proxime* *praecesserat*, in *Numidiam* *procedit*. & habet ea res aliquam suspitionem: nisi & alibi eadem Verba parvo intervallo iteraret *Noster*, ut supra c. xiii. nu. 2. & 3. *Omni* *Numid.* *imperare* *parat*. *Ad-* *herbal* — *parabat* *armis* *contendere*. adde cap. xxix. ou. 5. & *Cat.* c. xlii. nu. 3. *Quantom* *re* *nihil* *muta*.

PARATI FRUMENTUM DARE. *Caesar* l. *Civ.* c. vii. *exit*. *Conclamant* *se* *paratos* *esse*, *impera-* *toris* *sui* *tribunorumque* *pl.* *injuriis* *defendere*. *Auf.* *B. Afric.* c. vi. *Interim* *in* *itinere* *ex* *oppidis* & *castellis* *legationes* *venire*, *polliceri* *frumen-* *tum*, *paratolque* *esse*, *quae* *imperasset*, *facere*. *Lentulus* *Cic.* xii. *epist.* xv. nu. 5. *in* *naves* *eam* *omnibus* *suas* *lavitibus* *atque* *omni* *pecunia* *con-* *secrodero* *esse* *paratum* *Italiamque* *petere*. *Sic* *non* *modo* *impetens* *spere*, *Ceter* *excipere*, *Cal-* *lidus* *suspendere*, *Eximius* *servare*, quae vide etiam apud *Bentley*. ad *Horat.* l. *Od.* 1. *princ.* *Sed* *et-* *iam* *comparant* *incendere*, & *similia*, de quibus ad *Cat.* c. lli. num. 24.

COMMEATUM PORTARE. *Remens.* 1. *commea-* *tum* *parare*. *Male*. *Commeatus* *proprie*, quod cum agmine incedit, & exercitus necessitati-
bus intervii. Eum parati erant portare; quia levare partim milites labore, partim jumentis volebant, vide c. xlv. nu. 2. Deinde *commea-* *tus* *pro* *cibiis* *alisque* *necessariis* *ipse* *positus* *est*. vide *Cat.* cap. lviii. oum. p. & *commeat-*
Xxx 3 porta-

- 6 postremo omnia, quae imperarentur, facere. Neque Metellus idcirco minus, sed pariter, ac si hostes adessent, munito agmine incedere, late explorare omnia, illa deditiois signa ostentui credere.
- 7 re, & insidijs locum tentare. Itaque ipse cum expeditis cohortibus, item funditorum & sagittariorum delecta manu apud primos erat; in postremo C. Marius legatus cum equitibus curabat: in

utrum-

portare idem esse putarunt hoc loco, quod praebere committunt. Sed, si quid video, minus accurate, vide infra c. lxxv. num. 5.

QUAE IMPERANTUR, FACERE. Senat. 1. quae imperantur; Remenl. 1. quae imperaret; Guelf. 3. quae impleret. in Fabric. 1. post Verbum imperantur rasura est, cuiusmodi vocabuli, non adequor. Imperaret defendit Auct. B. Afric. c. vi. de formula vide infra cap. lxxii. num. 3.

6. LOCIRCO MINUS. Codd. nostri idcirco scribunt, neque, qui mutant, certas adferunt rationes. Academ. Neque M. idcirco non minus.

MUNITO AGMINE. Quomodo Tacit. xlii. cap. xl. Non ignaro duce nostro, qui vine pariter & pugnae composuerat exercitum. infra c. c. n. l. sed pariter atque in conspectu hostium quadrato agmine incedere. ubi vide. quomodo agmen munitum fuerit, mox enarrat. pariter hic committit Uratist. 3.

LATE EXPLORARE OMNIA. Hac distinctione quatuor tantum in nostris, reliqui omnia illa d. f. o. credere conjungunt. Hinc Fabric. 2. omnia deditiois signa, sine Pronomine; & Guelf. 11. omnia omisit. non probro. Praecipit Vegetius 111. c. vi. Dux prospecturus in agrum hostilem praemittat, qui loca, per quae iter faciendum est, in progressu & a tergo, dextra laevaeque perlorent, ne aliquis adversarii moliantur insidias.

OSTENTUI CREDERE. Juniores MSS. ostentui esse credere. Uratist. 1. ostentui. male. Ostentui est obtentui, ubi aliqua species obtentitur, aliud latet. Aliter paullo supra c. xxiv. n. 10. Cic. 1. Agrar. c. vii. veritate, non ostentatione popularis. Tacit. 1. Hist. c. lxxviii. dedit nova sua Cappadociae, nova Africae ostentui magis, quam mansura. Sed Curtius ostendere speciem, pro quo Noster c. lxxvi. num. 2. nude ostentabat.

ET INSIDIIS LOCUM TENTARE. Gronovius legendum censet tentari, ex sola conjectura, quae cum hoc loco, etsi istud rariusculem in egregio illo viro, fessellit. Poterat, alia littera mutata, exquisitius effingi: & insidias locum tentare, ut insidias posuisset pro insidia-

ribus. sicuti Hirtius viii. Gall. c. xix. qui sustinuerant primas imperis insidiarum, hoc ipso sunt superiores. Poterat locum tentare intelligi, quasi ipse locus suspectus fuisset, sicuti consul Marcius urbem Duum ingressus, vix satis credebat in tantis rebus sine causa relicti non aliquem subesse dolum, Livius xlii. c. vii. Sed illi conatus omnes frustranei sunt. Amat hanc varietatem, quod saepe monere coacti sumus, Sallustius, & Activa aique Passiva conjungit. Intelligas igitur, necesse est homines quosdam, illum nempe illosve, qui deditiois signa decedant, insidijs locum tentare credebat. Exempla plura pete ex notis ad Catilin. cap. 11. num. 40. circumvenire innocentes, alia huiusmodi fieri coepere. & infra ad c. xlii. nu. 2. Romani sic habuere, alia omnia virtutis sua prona esse; cum Gallis pro salute, non pro gloria certare.

7. ITAQUE IPSE CUM EXPEDITIS. Struv. Itaque cum ipse. Lepidius Academ. Itaque cum exp. ipse cohortibus. Egit autem & hoc pro bono duce Metellus, qui in hostem duens apud primos fuit. vide Bichner. in Tacit. Agric. cap. xviii.

FUNDITORUM ET SAGITTARIORUM. Incert. 2. funditorum, quomodo peccant libri infra c. cv. num. 2. Eccard. sagittarum. Sagittarii post Punicum bellum 11. in exercitu Romano, sed inter auxiliares fuisse, collectos nempe ex Cretenlibus, Thracibus aliisque gentibus, probabat Liphus iv. Poliorc. Dial. vi. ita & funditores, de quibus vide infra l. c. & Liphav. Pol. Dial. 11.

C. MARIUS LEGATUS C. L. CURABAT. Marius cognosces interim ex c. lxxiii. & lxxiv. cum infra multa plura de eo, ut qui hoc bellum confecerit, occurrent. Legatum Metellum fuisse, Vellejus, Plutarchus, alii tradunt: de qua dignitate & munere diximus ad Cat. cap. lix. nu. 4. Ridicule Struv. cum equitibus curabat. Equites scilicet erant, eundem bono Mario. Curare proprium verbum esse, dixi ad Catilin. c. lxx. nu. 3. C. Manlium in dextera, Faesulanum quendam in sinistra parte curare jubet. infra c. lxxii. nu. 2. Ceterum duo hic genera equitum memorantur, legionarii & auxilia-

res.

utrumque latus auxiliarios equites tribunis legionum & praefectis cohortium dispersiverat, uti cum his permixti velites, quacumque accederent, equitatus hostium propulsarent. Nam in Jugurtha tantus dolo, tantaque peritia locorum & militiae erat, uti, absens, an praesens, pacem, an bellum gerens perniciosior esset, in incerto haberetur.

CAP.

res, de quibus Herm. Hugo III. de milit. equestri c.v. Lipsius II. Milit. Dial. VI. VII.

TRIBUNIS LEGION. ET PRAEFECTIS COHORT. Proba haec. & ita de *tribunis & praefectis* docuimus ad Cat. LIX. n. 6. Gueff. 4. a prima manu: *tribunos* i. e. *praefectos* c. Vinar. 2. *cohortum*. Praeterea Incert. 1. Senat. 2. Vinar. 2. Uratist. 3. Gueff. 7. II. & 12. *dispersiverat*. vide cap. LIII. extr.

UTI CUM HIS PERMIXTI VELITES. Vinar. 1. & cum his. Senat. 1. *mixti*, pro *permixti*, uti & Gueff. 2. & 12. a prima manu. pro *velites* Uratist. 2. *veallites*. *Velites* in subsidium equitum inventi primum, quod essent levi armatura & facile illis sese adungerent. Eorum originem vide apud Liv. XXVI. c. IV. & Valer. Max. II. c. III. n. 3. Proprie illi erant, qui in equos equitum insilirent, & cum ad hostem adpropinquassent, celeri saltu descenderent. atque id adnotaverat Glossa Gueff. 1. vide Lips. III. Dial. 1. Salmast. de re mil. c. XVI.

QUOCUMQUE ACCEDERENT, EQUITATUS. Gu. 9. *accederet*. Notat ille, hoc Verbum de equitibus hostium plurimum esse, & mirabatur numerum Plurimum. Sed sic Caesar 1. Civ. c. LXI. Hinc magnos equitatus, *magnaeque auxilia expectabant*. eum nota Davisi. Florus III. c. XI. n. 8. Tum circumfusi undique equitatus, in modum grandinis atque nimborum densa pariter tela fuderunt. Sic Noster Cat. c. XLV. num. 1. *comitatus deprebendunt*, plurali numero. Sed quid illud quocumque, nisi de exercitu Metelli capias? Si capis, nihil dixit Sallustius. Intelligendum itaque de equitatu Jugurthae, quo ille Romanos repente adgredi poterat. idque saepe fecit. vide infra c. L. nu. 5. c. LIV. n. 9. c. LVI. nu. 4. c. LIX. nu. 2. c. LX. n. 3. Ita autem non quocumque, sed quocumque legendum est. idque contra eod. & scriptos omnes reposui. Sie supra c. XXXVIII. nu. 6. *caque Numidae cuncti irruere*. ubi vide. Frontin. l. c. IV. nu. 4. & ipse cum cetera manu, qua non expectabatur, aditus, intravit. Livius IV. c. XII. *is cum ad im-*

person Tolumnii, quacumque se intenderet, trepidantes Romanas videret normas. hostium desinit Fabric. 1. *perperam*.

8. NAM IN JUGURTHA — ERAT. Struv. & Gueff. sine Praepositione, *Jugurtha*. Sed Senat. 1. Vinar. 1. Gueff. 1. & Fabric. 2. *Nam Jugurthae*, uti nostri Latini fere solent. Supra cap. XXVIII. nu. 5. in Consule nostro multas bonaque artes animi & corporis erant. Cat. c. LII. n. 42. *virtus atque sapientia major* in illis fuit. ubi plura produximus. Sed cum hic Gueff. 4. erant; Vinar. 2. & Uratist. 2. *ineras* scripserint, videndum, anne erat sic ejiciendum?

TANTAQUE PERITIA LOCORUM ET MILITIAE. Vinar. 1. *tanta*, sine conjunctione, & videtur ita validus. Senat. 2. & Heussian. & militia. cap. XXVIII. nu. 5. *rei militaris magna scientia*. Uratist. 3. *locorum atque provinciarum*.

ABSENS, AN PRAESENS. Gueff. 4. *absens ac praesens*; 10. *abs.* & *praes.* Senat. 1. Incert. 2. *abs. aut praesens*; Fabriciani, Remens. 2. Vinar. 1. Gueff. 1. & Uratist. 1. *absens vel praesens*. Unde recte Gruterus restituere jubet, *absens, praesens*, sine ulla voce intermedia. Confer supra c. XIX. num. 7.

PACEM, AN BELLUM GERENS. Ciacconius aliquid deesse suspicatur. Deest *agere*, sed illud ex Verbo *gerens*, per usitatum Figuram Syllepsin, est intelligendum. Plene dixit Cat. c. XXXI. n. 2. *neque bellum gerere, neque pacem habere*. Sed infra eadem brevitate c. XIX. nu. 2. *quacumque ab eo, pacem, an bellum agiturus foret*. Notavimus alia supra c. XXXVIII. num. 9. Gueff. 9. *permittit esset*: quomodo codex Bongarsii; uterque certe compendio scripturae ineam vocem corruptus.

IN INCERTO HABERETUR. Gueff. 1. 3. 9. & 11. item Basil. 1. Remens. 2. Uratist. 2. & 3. sine Praepositione, *incerto haberetur*; Fabric. 1. *incertum*; 2. *incertum habere*. quo minus dubium, nos recte Cat. c. XLI. *prine. scriptisse*: Sed Allobroges diu in incerto habere. adde supra c. V. num. 3.

peravit frumentum, & alia, quae bello usui forent: ratus id, quod res monebat, frequentiam negotiatorum & comneatum (juvaturum exercitum) etiam paratis rebus munimento fore. Inter haec negotia Jugurtha impensius modo legatos supplices mittere, pacem orare: praeter suam liberorumque vitam, omnia Metello dedere. Quos 4 item,

doctissimis Glareano & Grutero, leviter adjuvantibus MSS. nostris, delevi. *imperare frumentum, pecuniam, naues, similia; uti curare pecuniam, injurias, cetera, omnis Verbis conferre, portare, praeparare*, Latini frequentissimi. vide EXCURSUM n. 5.

RATUS ID, QUOD RES MONEBAT. Hanc formulam pluribus explicatam & illustratam dedimus Cat. c. xxx. n. 2. *res monet*, quod ipsa res in mentem vocat. Cat. cap. v. extr. Res ipsa hortari videtur, quoniam de moribus civitatis tempus admonuit.

FREQV. NEGOT. ET COMNEATUM JUVATURUM EXERCITUM, ETIAM. Expuncti Verba, *juvaturum exercitum*, secutus Rivium, Palmerium, Gruterum. vide EXCURSUM n. 6. Rivius etiam ab silentio Grammaticorum, qui nunquam *juvo, juvavi* ex Nostro, aulialio veteri laudant, damnavit: etsi Plinius iv. epist. xv. num. 13. scripserit: *ut illius — omni opera, omni labore, gratia finis juvatur*. ubi vide Cellarium, & Burmannum ad Petron. Sat. c. xviii. Laudant quidem ex Nostro explicatum, *occidit, agnovit*, similia: & Priscianus ix. pag. 351. plura eorum, quae, imminutis primae Positionis syllabis, proferuntur, olim etiam secundum Analogiam prolata esse, admonet. Verum cum alia simul concurrunt, quae l. c. adduximus, non succurrunt ista suspecto Verbo. Sequiori aetate plura talia prolata sunt, ut *adulcora* apud Justin. ii. cap. xii. num. 2. in MSS. *personari*, apud Prudent. Peristeph. Praefat. extr. *crepavi*, Id. Pass. x. v. 769. *emiscavi*, apud Quinctil. l. c. vi. qui reprehendit, &c. *Comneatum* accipio de iis, qui frequentes Vagam commereant, quod probavi libid. in EXCUR. U. Nec *comneatum* praetero, etiam si negotiatorum inducere posset: eum contra soleat Cnripus, vide Catil. c. vi. n. 21. *ubimox* & ipse, & exercitus *ardor, elanguit*. ubi debuisse, & *ipsius*. Simile mendum in Sueton. Caesar. c. xxv. *Quem Galliam, praeter locos, & bene meritas civitates in provincias fornum redegit*. Sie MS. Salmastii. vulgo *facias*. Exquisitissime Noster infra c. lxxvii. num. 1. *ni ad sistimaret, in summo periculo suam salutem, illorum socios fore*. pro *faciorum*. ibi vide. Neque certe voluit Auctor frequentiam de com-

neatu intelligi, sed tantum de negotiatoribus, ibi incolentibus.

ETIAM PARATIS REBUS MUNIMENTO FORE. Fore, ut illi praedidio essent rebus suis Vagae paratis; adjumento praedidio, & frumento ceterisque bello utilibus munimento. Sic saepe parare Verbo utitur; sic & res paratas compositaeque. adde Catilin. c. xxxii. num. 2. Supra c. xxxi. num. 19. *Paris occidisse ritionem plebis pro munimento habent*. Catil. c. xxxii. num. 1. *ab incendio urbem vigilis intellegebat munitam*. adde supra c. xxviii. n. 4. *quorum auctoritate, quae deliquisset, munita fore sperabat*.

3. IMPENSIVS MODO. *Modo* omittit Guelf. 4. Sed eum, aliosque Ablativos eleganter Comparativis addunt, infra c. lxxv. n. 1. *impensius modo rebus suis dispendens*, ubi vide. Supra Guelf. l. c. inter negotia, omisso Pronomine. Aliter, inter haec, inter ea. vide Perizon. ad Sanct. iv. Minerv. c. iv.

PRATER SUAM LIBERORUMQUE VITAM. Franc. *suorumque*. non proba. vide c. xlvii. n. 2. mox Metello nomen desinit Uratilis. & Gu. 12.

4. QUOS ITEM, UTI PRIORES, CONSUL ILLECTOS. Hic & nostrorum eodd. ordo est, quem Rivius recte revocavit. Fabric. 2. *quos uti illectos consul*, forte fuit: quos item consul illectos, abiectis illis, *ut priores*. Uratilis. l. c. illecto ad preditionem; Vinar. 1. *hortatos ad preditionem*. Rivii libri vetusti habuere *illectos*, & sic apud nos Guelf. 1. & Basil. 1. qui etiam *impensius, inposuit* hoc cap. & ad eundem modum alia semper scribit. Sunt, qui hanc scripturam nostra aetate revocarunt, in quibus Freinshemius, Brockhadius, Cumingamus, alii. Olim ita scriptum esse, Quinctilianus docet, quem quo auctorem in primis opportunissimum eredo. Is ubi de *epitaphio* dixerit l. Instit. c. vi. reprehendit quosdam, qui *conne*, quam *conne* dicere maluerint, secuti nempe Orthographiam; quam adeo non reprehendit, ut & cap. vii. *immunitis, obineat*, quod *optineat* enunciabatur, & lib. xi. c. iii. *perlexit, conlegit*, recte scribi doceat, etsi aliter in pronunciatione fiat. Et habemus indubia monumenta, marmora & numismata, ubi *inulsi*, *inpendia*, *inrita* & similia leguntur. Quibus cum

Yy cum

item, uti priores, Consul illefectos ad prodicionem domum dimittebat: regi pacem, quam postulabat, neque abnuere, neque polliceri, & inter eas moras promissa legatorum expectare.

CAP. XLVIII.

LI.

Iugurtha ubi Metelli dicta cum factis composuit, ac se suis artibus tentari animadvortit; quippe cui verbis pax nunciabatur, ceterum re bellum asperrimum erat: urbs maxuma alienata, ager hostibus cognitus, animi popularium tentati, coactus rerum necessitudine,

cum in scriptura nostra facile adhaesilemus, sustinamini tamen iudicium doctissimi Fabii: *Abolita atque abrogata venere, insolentiae eundem est, & frivolae in parvis iactantiae.* Ubicumque vero per pronuntiationem licuit, ut in *adferre, obferre, adingere*, eo proclivius nobis fuit vetustissimam & omnis antiquitatis usum comprobantem scripturam sequi, quod hac actate bona pars eruditorum manu sua subscripserit.

DOMUM DIMITTEBAT. Sic omnis manus; non *mittebat*, quod novitii obferunt. vide Cat. c. xxvii. n. i. neutrum Verbum legitur in Uratil. 2. Sed ordo in ceteris non pertinet, cum multi *dimittebat* domum exaraverint.

INTER EAS MORAS. Uratil. 2. omisit vocabulum *movat*, unde manus secunda fecit, *inter ea.* Guelf. 2. *expectabat.*

CAP. XLVIII. 1. METELLI DICTA CUM FACTIS COMPOSUIT. Cum factis non legebatur in Incert. 2. Posses potius voce dicta carere, si scripserit: *Metelli facta composuit*, siquidem supra dictorum Metelli mentio facta est, ex qua exaudiendum esset. Verum nihil prorsus mutandum. *Componere* est comparare, apud Virgilium, Tacitum, Quintilianum, &c.

SE SUI ARTIBUS. Ut de Hannibale Florus II. c. vi. num. 26. quippe *adversus hostem toties victorem, tam callidum, non virtute tantum, sed suis etiam pugnare consiliis oportebat*, & Livius xxi. c. xxiv. *ibi non bello aperte, sed suis artibus, fraude, deinde insidiis esse prope circumventus.* Id. xlii. c. xvi. *nec Annibalem sefellis, suis se artibus peti.* Inde Justin. II. c. viii. *Hic aperte, ille artibus bella tractabat.* quo tamen significatu hic necessario non sumitur, sed ut Florus III. c. iv. ext. *nec aliter evincensissimi hostium, quam suis motibus domiti:*

qui de nostro Metello III. c. i. *qui callidissimum hostem* — artibus suis *adgressus est.* ubi vide Freinshemium, Gruterum ad Liv. I. c. xl. Ordo Gruteri, *se suis artibus*, in nostris optimis & reliquis tantum non omnibus videtur; blaudius tamen aliorum, *suis se artibus*, quomodo Livius I. c.

VERBIS PAX NUNCIABATUR, CETERUM RE. Vinac. i. *nunciabatur*, ut infra c. l. n. 4. *sauciantur.* verbis omiserat Guelf. 3. ut mox re non exstat in locert. 2. Hoc quidem omisit Aucthor Cat. c. xxxviii. n. 3. & certum est, non semper utrumque ab aliis etiam exprimi: multo minus hoc loco, necesse est, cum *nunciabatur*, & *erat* Verba per se eundem sensum adferant. Ista autem frequentissima sunt, quale illud Thucyd. III. c. lxx. *ἐπὶ μὲν ΛΟΓΩΝ ἀναμνηστικῶς ἐν ἀρχῇ τοῦ λόγου, ἐν τῇ ἐξοχῇ τῆς ἐκείνου ἀπορίας, ἐν τῇ ἐξοχῇ τῆς ἐκείνου ἀπορίας, ἐν τῇ ἐξοχῇ τῆς ἐκείνου ἀπορίας.* & Livii xxxv. c. xli. *Libertates Graeciae*, &c. non verbis & *simulatione*, quod fecissent Romani. xxxvii. c. lxi. *ipsam tantum obligatam beneficio verbo socios*, re vera subiecto imperio & *obnoxior haberi sint.* Eccard. & Guelf. 10. in re. Guelf. 3. *gerebatur, erat.*

URBS MAXUMA ALIENATA. Corn. Nepos Hamil. cap. II. *omnia oppida alienata, in his Uticam atque Hipponem, valentissima totius Africae, restituit patriae.* adde Noltrum Cat. c. xxxv. num. 3.

ANIMI POPULARIUM TENTATI. Livius xxvi. c. xlv. *Per idem tempus M. Valerius Laevinus, tentatis prius per secreta colloquia principum animis, ad indictum concilium Aetolorum classem expedita venit.* adde supra c. xxix. n. i. cap. xxxviii. n. 3.

COACTUS RERUM NECESSITUDINE. h. e. tot necessitatibus impulsus, vide ad III. Hist. Epil. Pompeii n. 8. *non cogatis necessitatibus privatum mihi consulere.* Fabric. 2. *coactus iterum iterum me.*

STA-

tudine, statuit armis certare. Igitur explorato hostium itinere, in 2
spem victoriae adductus ex opportunitate loci, quas maxumas copias potest omnium generum parat, ac per tramites occultos exercitum Metelli antevenit. Erat in ea parte Numidia, quam Adherbal 3
in divisione possederat, flumen oriens a meridie, nomine Muthul; a quo aberat mons ferme millia passuum xx. tractu pari, vastus ab natura

STATUIT ARMIS CERTARE. Guelf. 7. *armis trare*. Supra c. xlii. n. 3. *parabat armis contendere*. Caes. 1. Gall. c. xxxi. *cum his Aeduis eorumque clientem senel atque iterum armis contendisse; magnam calamitatem pulsor accepisse*. Tacit. 11. Hist. c. xlvii. *ut de principatu certaremus armis*.

2. EXPLORATO HOSTIUM ITINERE. Vox *bellum* deficit Senat. 1. propterea, opinor, quod Romanos ita nominat: quod alibi saepissime factum.

IN SPEM VICTORIAE ADDUCTUS. Hoc adductus omisit Fabric. 2. Sed cap. xxxvii. o. 3. *Ea mora in spem adductus Aulus*, ubi vide. Eccard. in spe v. adductus. Ex pro per, sive propter, ut supra c. xxxii. n. 5. & passim.

OMNIUM GENERUM PARAT. Eccard. *quam maximam omnium generum potest copias parat*. Guelf. 2. *omnium parat generum*. Franc. & Guelf. 10. *omnium gentium parat*. male. Catil. c. xxiv. n. 3. *plurimos cujusque generis homines adferuisse dicuntur*. adde Cat. c. xxxii. n. 6. supra cap. xlvii. n. 1. Palmerius ex cod. ut ait, Bertinienfis omne genus: quod alibi probum, ab Sallustio autem & hoc maxime loco plane alienum est.

AC PER TRAMITES OCCULTOS. Guelf. 10. *ac per milites occultos*. Academ. & Senat. 2. *a. p. tramites occulte*. Recte Eccard. *ac per tramites exercitum M. antevenit*. *Trames* via non militaris, sed angusta, privata, & quae simul faciat itineris compendium, ita fere Glossae veteres. vide Barth. ad Stat. 11. Theb. v. 48. Justin. xxviii. c. ix. *per compendiosos tramites occupatum retrahit*. Livius 11. c. xxxii. *inde in Latinam viam transverfus tramitibus transgressus*. Cic. Phil. xiii. c. ix. *egressus est, non viis, sed tramitibus, paludatus*. supra c. xxviii. n. 1. *per fastuosam loca & tramites exercitum duclere*. itaque ex Cat. c. lvii. n. 1. *vocem occultos addicant arbitror*.

3. FLUMEN ORIENS A MERIDIE. Uratist. 2. *fluvius*, supra Eccard. *possiderat*. Glossa Fabric. 1. *fluvius a meridie*, non male. Plautus Trin. Act. iv. Sc. 11. v. 98. *Ad caput amnis, quod de crolo exoritur, sub solo Jovis — hortiola adversi sumus Ufque aqua adversa per amnem*. MOX

Guelf. 3. *Muthul*; 9. *Mutul*; 10. *Nuthul*. Senat. 2. *Macula*; Heuß. *Macula*; Uratist. 1. *Muthula*.

QUO ANFRAT. Giuterus ex dnico Nazariano delet Praepositionem, cum reliqui ejus, Rivi & nostri omnes habeant, a quo aberat. Cat. c. xl. num. 5. *nani tum Brutus ab Roma aberat*. Caes. 1. Gall. c. lxi. ab hoc concilio abstulerunt. Curt. ix. c. x. n. 23. *band procul a Perside aberant*.

MILLIA PASSUUM XX. Millia delet Guelf. 1. & passuum crasum est in Fabric. 1. quod certe melius, quam illud alterum, omitteretur. vide infra c. lxxv. n. 2. Ciacconio spatium xx. millium non videtur genuinum, & aut 111. aut vii. substituere jubet. aliter Rutilius non potuisset uno die tantum itineris conficere, castra ponere, & Metello obviam procedere, c. l. n. 1. c. lxi. o. 5. 6. c. lxi. num. 5. At valde ignarus fuerit vit ille doctus veterum itinerum militarium, cum Vegetius t. c. ix. doceat, *militari gradu viginti millia passuum, horis quinque distans aestivo conficienda esse*. ergo Rutilius octo, vel novem horis totidem conficere non potuit? Caesaris autem exercitus xxv. millia passuum superavit. vide Hortomann. ad Caes. 1. Gall. c. lxi. ubi Caes. fugientes Germanos quinquaginta millia passuum emensos esse scribit. Ipse imperatoribus iter uouus diei erant xviii. millia passuum, quod *mansiois* nomine veniebat, Laetant. de mort. perfec. cap. xlv. & Procopius itineri diurno xxviii. & xxxiii. passuum millia attribuit, quod constabat ex 1. Goth. c. xiv. & 11. Goth. c. x. Quamobrem non amplius mirandum est, Rutilius xx. millia confecisse, in primis *properantem*, c. lxi. n. 5. Sed & illud Ciacconio satisfacere potuisset, quod Auctor ferme adiecit, numerum rotuodum praefersens. vide cap. xxxi. num. 2. Academ. & Fabric. 1. *millia xx. passuum*; Vinar. 2. & Uratist. 2. *per millia*.

TRACTU PARI. Cum decurrente flumine, puta: ita ut mons & fluvius omnibus fere locis aequaliter distarent, quod mos rudioti figura, ut licuit, ostendimus. Florus 1. cap. xiii. *patri vecordia maclant. pari venerationi pitoti*.
yy 2 Con-

natura & humano cultu: sed ex eo medio quasi collis oriebatur, in immensum pertinens, vestitus oleastro ac mirtetis, aliisque generibus arbo-

Contra Plin. v. Hist. Nat. c. 111. *Granicus diverso tractu in Progonida fluit*. & sic de fluviorum progressu sapissime. Sed eleganter *tractum silem* dixit Manil. l. v. 532. & 111. v. 360. de ordine & progressu eorum. Sic *tractus arborum, naris, flammatus* apud alios, quasi pro *latitudinis* quadam eorandem, qua voce c. xviii. Noster usus est.

VASTUS AB NATURA. Vinar. 2. & Uratist. 1. omittunt Praepositionem, morem secuti vulgi. Cic. l. Offic. cap. xlv. ab *doctrinis atque doctrina* instructi. Plancus Cic. x. ep. xv. num. 3. ab *equitatu* firmus, ep. viii. n. 12. ab *omni re* paratus. Apulei. de Deo Socrati, pag. 55. *Hoc solum nec a patre haereditarium est, nec casu pendulum, nec a suffragio amicum, nec a corpore caducum, nec ab aetate mutabile. Unde vides, saepe per quod ab hanc Praepositionem interpretandam esse, saepe autem eandem causam denotari*, uti supra c. xxxi. num. 2. *animus ab ignorantia & foveola corruptus*, ubi consule notam. Huc vero dubia dictio esset, *vastus humano cultu*, aut certe Sallustio indigna. Nam obiective intelligi posset, ut Auct. viii. Gall. c. xxiv. *vastare civibus, aedificiis, pecore*, quod vero sola Praepositione evitari poterat. *Humano cultu* eleganter, ut Claudian. ii. Rufin. v. 41. *Torrida semper solibus, humano nefas manifestare cultu*. Sic infra cap. extr. *pecore atque cultoribus frequentabantur*.

SED EX EO MEDIO QUASI COLLIS OR. Fingunt sibi interpretes collem in medio monte: quod supra modum ineptum est, & collem in medio monte qui in immensum pertineret, nemo mortalium usquam locorum vidit. Terminum orientis colles indicat Auctor, ut Caesar l. Gall. c. 1. *Eorum una pars initium capis a flumine Rhodano* — Belgae ab *extremis Galliae finibus* oriuntur, pertinent ad *inferiorem partem fluminis Rheni*. — Aquitania a *Garonna flumine*. Id. ii. c. viii. *in colles paululum ex planitie edunt*, &c. Incipiebat itaque collis ex medio monte, ita ut, transverso itinere, porrectus esset, & latitudine sua, (eam enim longitudinem interim vocamus, qua a monte ad fluvium versus procedebat) in immensum pertinebat. Accilem ergo hanc latitudinem quasi *callem* vocat. Obscura tuit descriptio haec interpretibus, quod ex obiculis annotationibus cernat. nos lineis quibusdam situm delignavimus, ut imaginationem lectoris excitaremus.

Septentr.

flumen oriens a Meridie

Collis in immensum pertinens.

Jugurtha extenuata fuorum acie confedit

li. iter.

Monte tractu pari cum flumine.

Metel.

Similem topographiam habet Statius ii. Theb. v. 498. *Lecla dolis fedes: gentia pascit ubi malignis Faucibus argenteus colles, quos umbra superat Montis, & incurvus elandunt jugis frondens silvis; Infidius natura loco, caecumque latendi Struxit opem*. Similes etiam alii passim.

IN IMMENSUM PERTINGENS. Senat. 2. & Heull. in *inmensum* pertingens; alii in omittunt; Guelf. 9. *inmensum pertingens*. Recte Gronovius ad Liv. xxv. c. xxiv. in *inmensum pertingens*, quem jam secutus sunt Hackianae & Crispini. Sic Caesar loco superius adscripto.

VESTITUS OLEASTRO. Vestitus est confusus. Liv. xxii. c. xxviii. *Ager omnis medius erat, prima specie inutilis infiduciosi, quia non modo silvestre quidquam, sed ne vepribus quidem vestitus habebat*. Apulei. de Mundo pag. 58. *Terra frequentatur animalibus, silvarum viriditate vestitur*. Ausonius Mosella v. 157. *Garrum sic alma jugum vendemia vestit*. Cicer. ii. de Nat. Deor. c. lxi. *novates vestiti atque silvestres*. Plura colligere Car. Langius ad Cic. ii. Offic. c. xxv. Dempster ad Claudian. l. Rapt. v. 189. N. Heinolius ad Ovid. l. Fast. v. 153. Gronov. ad Justin. xii. c. vii. n. 7. Non omittit Liv. xxi. c. liv. *Exer in medio vicinis, praecelsis utrimque clausis rupis, & circa oblitus palustris herbis, & quibus inculta ferre vestuntur, virguleis vestitione*.

QUAE HUMI ARIDO ATQUE ARENOSO. Magna inconstantia in libris vet. Guelf. 3. & Senat. l. humo arida atque arenosa; Fabriciani, Incerri, Acad. Struv. Senat. 2. Heull. Franc. Uratist. 3. Guelf. 9. 11. 12. *humo arido a. arenosa*, aut *arenosique*; Remensis & Uratist. l. *humo arida a. arenosa*, secuta Canoniam nostram latinam.

arborum, quae humi arido atque arenoso gignuntur. Media autem 4 planicies deserta penuria aquae: praeter flumini propinqua loca: ea confita arbutis pecore atque cultoribus frequentabantur.

CAP. XLIX.

LIII

Igitur in eo colle, quem, transverso itinere, porrectum docuimus, 1 Jugurtha, extenuata suorum acie, confedit: elephantis & parti
CO-

latinitatem; sed quae potius *humii aridae*, requireret, ut *doni meae*. Vinar. 2. & Uratist. 2. *humii in arido atque arenoso loco pignuntur*, qui Glossae simul scripserunt. Igitur editam illam *humii arido atque arenoso*, ex Basil. 1. Vinar. 1. Eccard. Guelf. 1. & 4. Prisciano XVIII. p. 224. & Arustiano Mello MS. in voce *Humii*, melioribus aliquot Gruteri, aliorumque MSS. retinendam censeo; ita, ut *arenoso humi* idem sit, ac *solo arenoso humi*: id quod vidit Rivius & placuit Scioippo ad Sancl. iv. Min. c. iv. in voce *Solum*. Idque perspicuitatis causa ita scriptum est, ubi de certi loci qualitate dicendum erat; si audimus Varronem apud Charisium 1. p. 84. ita nempe *ardua montium, terrena viarum, opportuna locorum, egregii juvenum*, plura dicuntur, quae alibi adnotamus. adde Cat. c. LIII. n. 5. Sic Tacit. II. Hist. c. LXXXVIII. ubi lubrico viae vel occursu alicujus praedidit. Claudian. Mamert. III. de Statu an. c. iv. Tu qui ex opinionis incerto vis certam ferre sententiam, convinceris docere, quod nefcis. Sedulius II. v. 223. Caecaeque praecipites tranant incerta profundi.

GIGNUNTUR. Unus *nascuntur*, male. Sic infra c. XCIII. n. 4. quo juncta gignentium natura fert.

4. MEDIA AUTEM PLANITIS. Campi illi, qui inter montem, collem & fluvium erant medii. c. L. n. 6.

PRÆTER FLUMINI PROPINQUA LOCA. Unus Struv. *flumini*; ceteri omnes *flumini*. illud tamen in recentioribus edd. legitur, & sic citat Munckerus ad Lactant. Plac. XI. Fab. XI. comparatum cum C. Nepot. Hannib. c. v. In propinquis urbis montibus moratur est. adde supra c. XLIII. n. 1. Nos a MSS. recedere non debuimus. Uratist. 3. omisit *os* loca.

EA CONSITA ARBUSTIS. Guelf. 12. a manu secunda: *ea sita arbutis*. Livius XXXIII. cap. VI. *Magnam viamque impedimentum suis ager confitus crebris arboribus*. Silius X. v. 533. *Ilex proavorum confita seculo*, ubi vide plura ab N. Heinio & Cl. Drackenbotchio notata. De ar-

butis plerique ita tradunt, ut intelligant *locum*, ubi arbores farae sunt. Sed iam lidosior docuit, novellam arborem, eodem nomine insigniri. Noster pro *arboribus* sumisile videtur, ut Manilius II. vers. 22. *Atque arbuta vagis essent quod adultera ponis*. Noster infra c. LIII. num. 1. *prospectum ager arbutis confitus prohibebat*. Forte & Tacit. II. Hist. cap. XLII. *ad spectus armorum dentis arbutis prohibebatur*.

CAP. XLIX. 1. TRANSVERSO ITINERE. H. e. ut iter transversum esset collis, qui erat a latere itineris. Ea latinitate infra c. LII. n. 3. *Denique Romani adverso colle evadunt*, ubi vide. Quid censes de nota Wallii? Nempie monte viam ad rectos angulos infecante. potuit autem dixisse, *transversum itineris montem*. Haec ille. Errat, etiam si dicas invito excidisse *montem*, pro *collem*. Nam quid illud: *Nempie monte viam* cet. Denique non poterat *transversum itineris collem* dicere, si umquam proprietati studuit Crispus. poterat *adversum itineris collem* dicere, si iter nullo respectu ad iter facientes positum esset. & tamen non ita proprie, ut est *transverso itinere*. *transversi* etenim *colli* incedebant Romani per mediam planiciem ad flumen versus. Sic Livius XXVIII. c. xxx. *Jam in ipsa pugna haec cum infesto rostris peteret hostium novum, obliqua ipsa æstus alterius rostri excipiebat: illa cum transversa oligeretur hosti, repente inversa in proram circumagebatur*. Ergo *transversum* proprie est, obliquum, quod latus advertit, nostris *seitwerz*, quæ, & male cum adverso, contrario confundit etiam Barthius ad Stat. I. Theb. v. 348, cui quaedam debet nota Walliana, infra c. L. n. 1. *existimans hostes crebro impetu & transversis praetis iter suum remotosuros*. adde h. c. extr. supra c. VI. n. 3. & c. XLV. n. 4.

PORRECTUM DOCUIMUS. Cap. XLVIII. n. 3. & quando *collem* dixit, non *montem*, illud *orientis* satis est, etiam si non respiciatur in *immemsum perueniens*, ut intelligamus porrectum fuisse

Yyy 3

trans-

copiarum pedestrium Bomilcarem praefecit, eumque edocet, quae ageret; ipse propior montem cum omni equitatu pedites dilectos collocat: dein singulas turmas atque manipulos circumiens monet atque obtestatur, uti memores pristinae virtutis & victoriae seque-

transverso itinere. Livius 1. c. III. novem ipse aliam sub Albano monte condidit. quae ab situ porrectae in dorso urbis Longa Alba appellata. Nela 1. c. 1. Haec ergo ab ortu porrecta in occasum, & quae sit facies, aliquanto, quam ubi latissima est longior. c. XIX. Hinc orti suantes longo se pugo exporrigunt. Est ergo Verbum spatium denotandi, non proprie planitiem, quod voluit Ciceronem, ad Caesar. II. Gall. c. XIX. Gueff. 9. supra docuimus. 10. transversos itinere porrecto.

EXTENUATA SUORUM ACIE. Extensa, & quam minime conferta aut condensata acie, tenuatam enim & extenuatam aciem confertae opponi ex Auct. de B. Afric. c. XIV. Vegetio II. c. III. & III. c. XV. recte docuit Heinsius ad Sil. 1. v. 396. Posses quidem in arctum collecta & contracta intelligere, sed illum sensum proprium magis praefendum existimo. Exillimavit etiam vetus litterator, qui eadem manu, qua contextus est scriptus, in Fabrician. 1. supra vocem extenuata, posuit, i. sparsim.

CONSIDIT. Infra n. 5. inter virgula equi Numidaeque confederant. Liv. XXVIII. c. II. ibi in carva valle, atque ob id oculata, considere militem & cibum capere jubet. Noller Cat. c. LVII. n. 7. & supra c. XXI. n. 2.

EUMQUE EDOCET, QUAE AGERET. Vinar. 1. Incert. 2. & Gueff. 12. eumque docet. Fabrician. & Gueff. 9. quid ageret. vide Cat. c. XLVIII. num. 4.

IPSE PROPRIOR MONTEM. Academ. Remens. 2. & Gueff. 3. a manu secunda, propior monti, ut edit. Gryphiana. vide quae diximus ad Catil. c. XI. n. 1. quod tamen vitium propius virtutem erat. Remens. 1. monte. Senat. 2. Gueff. 7. & a manu secunda, 2. propius, quod ne te moveat, vide supra c. XXXVIII. o. 1. & Cat. c. XLII. num. 1. Inepte Uratilis. 3. & Gueff. 9. propior. male etiam Vinar. 1. omittit vocabulum montem.

CUM OMNI EQUITATU ET PEDIT. DEL. SUOS COLLOCAT. Gueff. 11. omittit Coniunctionem & in quinque aliis legitur, dilectis suis: itaque collocat, pro collocatum esset accipiendum. Sed Fabric. 1. non agnoscat Pronomen suus, & Senat. 1. Incert. 2. Gueff. 2. & 3. habent dilectos. Scribe ergo: Ipse propior montem cum omni equitatu pedites dilectos collocat. pedites cum e-

quitatu, ut supra c. XXXV. num. 2. devidit cum metn. infra c. LX. num. 4. cohortes cum omni equitatu. Partem peditum permittit Bomilcari, partem eamque meliorem sibi servavit, & in ea parte collis, quae esset monti propioqua, eam omnemque equitatum collocavit. Alioquin nefcias, qui illi suus fuerit, si equites & pedites non fuerunt. Praeterea Fabrician. 1. & Gueff. 9. dilectis feribunt. vere. sic infra c. LI. n. 5. vide Catil. c. XXVI. n. 4. Sed malles fortitao: cum o. equitatu & peditibus dilectis esse, ut illud suus, ex hoc esse ortum videatur, aut resecto tam esse, quam collocat; ut illud vel subintelligatur, vel *sed xvi confedit* adiunatur. Interpretes tamen omnes silent, & io vulgata adquefunt, quae extra controversiam corrupta est. id multis locis accidisse, experimentis compertum habemus.

2. SINGULAS TURMAS ET MANIPULOS. Loquinar ad morem exercitus Romani, in quo turma numerus triginta equitum, vide supra ad c. XXXVIII. n. 6. Manipulus proprie de peditibus, eratque exercitus pars minima, quae unum signum sequebatur, auctore Varrone IV. de L. L. illud signum antiquissimis temporibus erat manipulus focoi, unde nomen trahum esse existimar Ovid. III. Fast. v. 118. & cum eo Glossa Gueff. 1. ad c. XLVI. n. 7. ubi ducentorum militum fuisse tradidit. & recte, quantum ex divisione legionis videas, ad Cat. c. LVI. n. 1. ista autem Glossa bonam partem descripta est ex Isidoro IX. Orig. c. III. Prima aetate manipulus tantum centum habebat milites, & postremis temporibus pauciores, vide Stewech. io Veget. II. c. XIII. & Lipsium IV. milit. R. Dialog. v. manipulos feribunt Ecceard. & Gueff. 9. hic etiam circums; ceteri sece circums; Basil. 1. & Incert. 1. ut oos, circumsiens. vide supra c. XLV. n. 2. mox Gueff. 11. Senat. 2. & Heuff. atque testatur, pro obtestatur.

MEMORES PRISTINAE VIRTUTIS ET VICTORIAE. Dubito, an sic dederit Sallustius. Gueff. 11. omittit memores; 12. & victoriae. Notamus quidem similia ad Cat. c. LVIII. n. 12. & LX. n. 7. quae vero contextus facile tutatur. At hic oon quidem memores pristinae vulteriae mallem, sed cum Gueff. 12. memores pristinae virtutis sese, cet. Causae servit, & loci opportu-

regnumque suum ab Romanorum avaritia defendant: cum his certamen fore, quos antea victos sub jugum miserint: ducem illis, non animum mutatum: quae ab imperatore decuerint, omnia suis provisā; locum superiorem, uti prudentes cum imperitis, ne pauciores cum pluribus, aut

TU-

tunitati quod debebatur, virtuti suorum adscribit, quae certe non tanta erat, cum Romanos sub jugum mitterent. Caesar II. Gall. c. XXI. *Milites non longiore oratione est cohortatus, quam sui suae praelinae virtutis memoriam retinerent.* Uratils. 3. *memores pristinae victoriae & virtutis.*

AB ROMANORUM AVARITIA. Eandem eriminator apud Bochum infra c. LXXI. n. 1. & sane eadem omnibus regibus odiosa & invida erat. vide IV. Hist. epist. Mithrid.

CUM IIS CERT. F. Q. VICTOS ANTEA. Scripti omnes, *cum his*. Multi autem eadem, quae hic Jugurtha, inculcant: quia semel victum militem vulgo nullius usus habebant. Scipio apud Liv. XXI. c. XL. *Cum iis est vobis, milites, pugnandum, quos terra marique priore bello vicisti: a quibus stipendium per viginti annos exegisti: a quibus capta belli praemia, Siciliam ac Sardiniam habetis, item Phormio apud Thucydidem II. c. LXXIX. quem Noster egregie expressit. Sulla infra c. CVI. n. 3. Justin. VI. c. IV. Sed villis, adversus paulo ante victores, nec animus, neque vires parvi sunt: cum nota Betnegeri. adde omnino Gruteri in Tacit. Diab. XIV.*

SUB JUGUM MISERINT. Vinar. 2. *sub jugo miserant*; Uratils. 2. *sub jugo miserat*, vide cap. XXXVIII. num. 9. *miserat* legitur etiam in Franc. Remensi I. & Incert. I. at Fabric. 2. *miserunt*; Incert. 2. *miserit*. optime. vide Catil. c. LVII. n. 1. & supra c. XLVI. n. 2. c. XIV. num. 9.

DUCEM ILLIS, NON ANIMUM. Sed nosse debebat, & multis claudius expertus est, plus respondendum in duce, quam in exercitu; Tacit. Germ. c. XXX. & fortuna viresque cum duce saepissime mutata, Claudian. in Eutrop. II. v. 415. etiam non semper, Justin. II. c. XIV. vide supra c. XXVIII. n. 1.

QUAE AB IMPERATORE DECUERINT. Pura provideri, supra c. XIV. n. 15. *fratri, quem minimum decuit, propinquum per scelus vitam eripuit, unde male Ustinus hoc loco debuerint, quod animadvertit Gronov. ad Liv. XXVII. c. XV. Metellus Cie. v. epist. I. n. 3. Nunc video illum circumventum, me desertum, a quibus minime conveniebat.* Diab. II. c. XV. circumventus, a quibus minime debuerat, indigno modo interit. Idem VI. extr. vulneratus ab eo, quem minime

crediderat, *viduo post mortem obit*, adde I. Hist. Orat. Philippi n. 1. & 10, supra c. XVIII. n. 3. Cat. c. XXIX. n. 2. Pompeius apud Lucan. VII. v. 354. *Quae vincere possent Omnia contulimus.* Darius similiter apud Curt. IV. c. XIV. n. 12. *Quod mecum suis parium, exercitum comparavi*; cet. Eceard. ab imperatore bono. Vinar. 1. *decuerant* a manu secunda.

OMNIASUIS PROVISĀ; LOCUM SUPERIOR. UTI. *Providere in eligendo consilium*, in vitando cautionem simul comprehendit. Cie. ad Attic. II. epist. I. *quod a me ita praecautum atque provisum est*, adde Catil. c. LII. n. 4. Livius V. c. XLIX. *Omnia quae arte belli secunda suis eligi praeparative poterant, providit.* Pendit ab hoc Verbo locum, & uti, *ne conspicerent*, Nomen simul, & Verbum, quod pluribus illustratum ad c. XIV. n. 7. *erat majestatis populi R. prohibere injuriam, & ne cuiusquam regnum per scelus cresceret, excursu II. n. 4.* Sed loco Pronominis *suis* aliud perspicitur prima manus Fabric. I. duae tamen priores litterae *su* ab ea per scriptae leguntur. Aead. omnia satis provisā. delectas licet Pronomen, adficiente Tacito v. Hist. c. XVII.

PAUDENTES CUM IMPERITIS. Glossa Guelf. 2. *prudentes, i. periti loci*; imperitis, i. *ignavis loci*, ita certe intelligendum & simul prudentes, h. e. scientes praelium esse committendum, & imperitis contra, quibus praelium erat eo loco inopinatum. Hoc ni feceris, idem mox indicabit cum illis, *rudem cum bello melioribus*. Prudens saepissime pro eo qui scit, gnarus est, docui ad Ciceronem & infra I. Hist. ad ea: Prudens omnium, quae Senatus censuerat. Jam imperitis pro ignaro est apud Caesar. v. Gall. c. XXVII. *quod non adeo fuit imperitus verum, ut suis copiis populum R. se suerare posse confidat.* Phaedrus I. Fab. XXIII. *Repente liberatus stultus gratus est; Verum peritis irritor tendis dolos.* cui opponi imprudentem & ignarum docuit Schefferus ad I. Fab. XXII. extr. Cicer. pro Cornel. Balb. c. XX. *dicat, se non imperitum feceris, non rudem exemplum, non ignarum belli fuisse.* adde Interpp. ad Flot. III. cap. I.

AUT RUDES CUM B. MELIORIBUS. *Rudes* nempe bello, pro imperitis & non exercitatis ad bellum. Sic supra, *belli haud ignavis*, & ita Claudian. III. Rapt. v. 215. *Nostra rudis gaudere*

- 3 *rudes cum bello melioribus manum conferent. proinde parati intentique essent, signo dato, Romanos invadere: illum diem aut omnis labores & victorias confirmaturum, aut maxumarum aerumnarum initium fore.*
- 4 *Ad hoc viritum, uti quemque, ob militare facinus, pecunia aut honore extulerat, commonefacere beneficii sui, & cum ipsum aliis ostentare: postremo, pro cuiusque ingenio, pollicendo, minit-*

dere malis & neclare largo Inflaurare dapes. Lucan. iv. v. 635. *Constitit Alcides stupefactus robore tanto: Nec sic Inachidis, quatuorvis rudis esset in undis Defectum simul reparatis ungulibus hydum.* Ovid. i. Fast. v. 83. *Colla rudes operum praebent ferienda iuvenis.* Bello meliores, illustratos vide supra ad c. xiii. n. 1.

MANUM CONFERENT. Gueff. 10. *conferent.* Eccard. *manibus conferent.* manum conferere dixit etiam infra c. l. n. 4. & alibi.

3. PARATI INTENTIQUE ESSENT. Gueff. 11. *parati praeinde intentique essent.* Intentus est, qui animo habet rem agendam; ejusque initium imperiumque expectat. Paratus, qui, quae in agendo opus, praeparavit. Nihil est, esse paratum, cum contra animum res accidit, quem omnia non opinata confundunt; sed nihil est etiam intentum esse, si instrumenta agendi deficiunt. Hinc Noster Cat. c. xxvii. n. 2. *hortari, uti semper intenti paratique essent.* Eod. c. lviii. n. 8. *mones, uti fortis atque parato animo sis.* Liv. xxii. c. xxxix. *armatus intentusque sis, neque occasione tuae desis.* Id. xxiv. c. xxxviii. *Intenti ergo omnes armatique signum expectabitis.* c. xxxix. *militisque intenti dudum atque parati.* Sueton. Caesar. c. lxxv. *& paratum & intentum momentis omnibus, quo velles, educeret.* Tacit. ii. Ann. c. xvi. *Intentus paratusque miles, ut ordo agnovis, in aciem adfisteres.* Id. i. Hist. c. lxxv. *Instructi intentique signum professionis expositum.* adde supra c. xxiii. n. 1. infra c. lvii. n. 3.

OMNIS LABORES ET VICTORIAS CONFIRMATURUM. *Victoria confirmatur,* quando firma & stabilis redditur, ut pro ea non amplius debeas laborare. *Sic fumare & confirmare pacem,* concordiam; item valetudinem, regnum, dominationem & infinita alia apud Ciceronem, Caesarem, Livium, C. Nepotem, Justinum, omnibus nota. Aptè ergo conjungit *labores & victorias,* etsi per se *labores confirmare,* pro finire eodem vix alibi reperias. Sed ita saepe unum Verbum duobus Nominibus adjungitur, ut ex sensu, aliud desicere, aut positum alteri Nominini minus respondere videatur. vide supra c. xvii. n. 3. & c. xxviii. n. 9. & mox n. 4.

AUT MAXUMARUM AERUMNARUM INIT. 7. Aemulatur Tacit. xii. Ann. cap. xxxiv. *illum diem, illum aciem testabatur aut recipiendum libertatis, aut servitutis aeternae initium fore.* Noster Thucydidem suum ii. c. xii. *ἡ δὲ αὖτε ἡ δὴ αὖτε ἡ δὴ αὖτε ἡ δὴ αὖτε ἡ δὴ αὖτε ἡ δὴ αὖτε.* Claudianus ii. Rufin. v. 192. *Ille dies finis nostris imponere finem Cladibus, & sceleris causas auferre suum.* Gueff. 10. *aut maxumam aer. in. fore.*

4. AD HOC VIRITUM. Illa ad universos loquitur; nunc singulos aut monet, aut increpat, cet. Eleganter Seneca iv. Nat. Qu. c. vii. *In universum de ventis diximus: nunc viritum incipimus illos exortere.* Auct. B. Alexandr. c. lxxv. *praemia bene meritis & viritum, & publice tribuit.* Factum interdu idem nominatum. vide Cat. c. lxx. n. 5.

PECUNIA, AUT HONORE EXTULERAT. Proprie honore efferre, sed improprie pecunia efferre, pro pecunia augere, donare, in quo saepe etiam honor pectus est. Eam loquendi rationem jam modo adnotavimus, n. 3. Tacit. i. Ann. c. lxx. *geminatis consulatibus enu extulit.* Noster c. xlii. n. 4. *multos mortales ferro aut lupa extinxit.* Paulo planius Ovidius: *Divitiis etiam multos & honoribus auctos Vidi, qui tulerant in caput arvis tuum.* nam augere honoribus usitatus est, quam pecunia efferre. vide infra ad c. lxxxvi. n. 3.

COMMONEFACERE BENEFICII SUI. Gueff. 9. *commune beneficii sui facere.* Primam vocem in commune restituendo, dabis, quod Lucretius cum uno, *disque supatis,* Virgilius, super *eram,* vide ad Catil. c. lxi. num. 10. ipse non audio.

ALII OSTENTARE. Acad. & Remen. i. *alii ostendere.*

PRO CUIUSQUE INGENIO. MSS. aliquot apud Vassium, ex nostris Fabriciani, Remenses, Basil. i. Acad. Vinarientes, Senat. i. Utrist. a. Eccard. Struv. Gueff. i. 2. 3. 4. 7. 9. 10. 12. omittunt Praepositionem *pro.* Gu. 3. *cujus ingenium;* Senat. i. & Struv. *cuiusque ingenium;* Acad. *cujusque ingenio.* Sed cur Praepositionem tot Codd. omiserint, causam non video, nisi in negligentia Libratorum, An fuit, ne

tando, obtestando, alium alio modo excitare; cum interim Metellus, ignarus hostium, monte degrediens cum exercitu conspicietur. primo dubius, quidnam insolita facies ostenderet, (nam inter virgulara equi Numidaeque confederant, neque plane occultati humilitate

cujusque ingenium, sub intellecto erat? Cat. cap. xiv. num. 6. *ut* *cujusque* *studium* *ex* *ac-* *tate* *flagrabat.* quae tamen lectio minus place-
ret, quam edita. Si cum MSS. *cujusque* *studio* *praesens,* necesse est pro vel ex intelligas, quae in aliis contractionibus haud raro omittuntur. Gruterus & Waffius vulgatae subscr-
bunt.

POLLICENDO, MUNITANDO, OBTESTANDO. In-
cert. 1. & manu secunda Guelf. 12. *pollicien-* *do.* Vinar. 2. & Uratist. 2. *invitando,* pro *mi-* *nitando.* Acad. Franc. Incert. 1. Guelf. 3. Uratist. 1. & 3. *ostendendo.* Eccard. *obtestando.* infra Vinar. 1. *excitare.*

MONTE DEGREDIENS. Guelf. 3. *digrediens.* Fabriciani, Basil. & Vinar. primi, Senatorii, Heuss. Franc. Guelf. 1. 2. 4. 9. 10. 11. *digre-* *dient,* & ita variant cap. 1. n. 1. neque collie *di-* *gredi* *animadvertit.* *degredi* *venerandus* *Codex* *Taciti* *iv.* *Ann.* *cap.* *xlx.* & *iii.* *Hist.* *cap.* *lxvii.* ubi notatur *ex* *alto* *descensus,* aliter in-
fra cap. xciv. n. 2. adde Sigon. ad Liv. v. cap. xlvii. Gronov. ad Melam. ii. cap. v. *Atax* *ex* *Pirenaeo* *monte* *degressus,* uti contra MSS. vir ille doctus scripsit, qui iniuste reprehendit Vossium, quod *digredi* & *degredi;* item *deductus* & *deductus* pro *isdem* *hauit.* Origine certe unum sunt idemque, sicut alibi demonstravimus, vide supra ad cap. 1. n. 4. sed usus aliquod di-
scrimen inexit, quod hoc loco neglexissemus, periculo librorum; nisi vetustissimi cum Gru-
tero & vulgata scriptura facerent. Florus *iii.* *cap.* *xvi.* *ab* *arce* *degressus,* cum nota Cl. Du-
ckeri. Tres nostri *egrediens;* Fabr. 1. & Franc. *montem.*

CUM EXERCITU CONSPICITUR. Sic Gruterus ex sola Donati ad Terent. Eunuch. A. ii. Sc. *iii.* citatione. MSS. Rivii, Gruteri, Waffii, nostri omnes omnino *conspicitur,* aut, ut unus Guelf. 12. a prima manu, *monte digrediens ex-* *ercitum* *conspicitur,* & Senat. 1. *prospicitur.* Valde se torquet Glaireanus, mire etiam reliqui peccant, qui *conspicitur* propterea malunt, quod Metellus Jugurtham conspexerit, & de eo sermo sit. Non revocant sibi in mentem, haec saepe inveni, & Subjectum saepe mutari in id, quod magistri Obiectum vocant. Recte ergo Metellus *conspicitur,* qui non poterat Jugurtham *conspicere,* ut non simul ab illo con-
spiceretur. Sic Caesar *ii.* *Gall.* *cap.* *xix.* *Cae-*

sar, *equitatu* *praemisso,* *subsequabatur* *omnibus* *copiis:* *sed* *ratio* *ordoque* *agminis* *aliter* *se* *ba-* *bebat,* *ac* *Belgae* *ad* *Nervos* *desulerant:* *nam* *quod* *hostis* *adpropinquabat,* *confususque* *sua* *Caesar* *vi.* *legiones* *expeditas* *ducebat.* ubi eodem errore, quo Nostri interpretes, captus Gabr. Faernus malebat, *hosti,* eo, scilicet, quod Caesar, non hostis, in motu fuerit. Pec-
cavit ergo & Seneca *ii.* *Nat.* *Qu.* *cap.* *xliv.* ubi de fulmine: *quaedam* *frangi* *debere,* *quaedam* *elidi* *et* *distingi,* *quaedam* *admoventi.* pro *qui-* *busdam* *admoventi,* ubi tamen doctissimus Gronovius extraxit scrupulum, ostenditque per-
spece ea dici admoventi, quibus immotis proprie alii, vel alia admoventur. Cui simile illud Corn. Severi in Aetna v. 226. *Cajusque* *ad-* *rollere* *coelum,* pro *caput* *coelo.* Treb. Pollio Claud. cap. xvii. *nihil* *me* *gravior* *accepit,* *quam* *quod* *notoria* *tua* *intimasti,* pro ego ac-
cepi. adde notas ad Cat. cap. xlvii. n. 2. & 1. *Hist.* *Orat.* *Phil.* *n. 21.* & Coeli Epist. vii. n. 4. Sed fere sentio, ostendiculo fuisse bonis viris, quod vox Metellus duplici modo, & ob-
jective & subjective, ut loquuntur, sit intelli-
genda: cum tamen fine difficultate ista legantur infra cap. xcvii. n. 4. *et* *praequam* *exerci-* *tus* *aut* *instrui,* *aut* *facinas* *colligere* *quirois.* hoc locum corrupt; cum illud, Metellus a Ju-
gurtha conspicietur, ex superioribus, ubi de Ju-
gurtha sermo fuit, verum esse adparcat. Sed se-
mel recto Casu posito, etoque satis definito per
additum, *ignarus* *hostium,* nunc tamquam ex
insperato, prolabitur ad istius habitum laetaque
describendum.

5. QUIDNAM INSOLITA FACIES OSTENDERET.
Vinar. 1. *quinam.* facies collis, Numidarum,
equorum ceterarumque rerum, ut infra *facies* *negotii,* *locorum,* supra *facies* *urbis.* vide Cat. *cap.* *xxxi.* n. 1. *ostendit,* quodcumque aliquid
significat, vel praesens videndum, timendum
aut sperandum. Tacit. 1. *Ann.* *cap.* *xxvi.* *ni-* *si* *quod* *mutatus* *princeps* *licentiam* *imbarum* *et* *civili* *bello* *speciem* *praemiorum* *ostendebat.* ad-
de infra cap. lxxvi. n. 2.

EQUI NUMIDAEQUE. H. e. equites pedites-
que Numidae. Sic saepissime equi, virique,
ut hoc pedites, illud equites denotet. Florus *ii.* *cap.* *vii.* n. 8. *Consul* *a* *terris* *omnia* *equis* *virisque* *quaeque.* adde infra c. li. n. 1. Auct. *vii.* de B. Gall. c. xxv. ut Germanos equi-
teque

litate arborum, & tamen incerti, quidnam esset: cum natura loci, tum dolo ipsi atque signa militaria obscurati) dein, brevi cognitis infidiis,

resque impudentibus omnibus de improvviso ad-
volasse & praelium commississe. Hanc MSS.
lectionem temere immutavit Scaliger. intel-
liguntur omnino pedes Germani. Inde di-
cunt milites equitesque, item exercitum equita-
rumque; vide D. Vossium ad v. B. Gall. c. x.
princ. Gronov. ad Liv. xviii. cap. 1. Davi-
dium ad Caesar. vii. Gall. cap. lxi. & ad ii.
Civ. c. xxxix. castris homines equitesque produ-
cebantur. vide etiam quos laudat Cl. Ducke-
rus ad Flor. 1. cap. xviii. n. 6.

CONSIDERANT. Senat. 4. Guelf. 3. & 12.
considerant; 10. descendunt. vide supra n. t.
De verbo *existere* notat hic Cl. Vassius quae-
dam ad Auct. de B. Afric. cap. vii. quem jam
advocaverat Gronov. ad Liv. xxv. cap. xxi.
ubi idem verbum illustrat. adde Eundem ad
Senec. Thyest. v. 741. & Gifan. ad Lucret.
pag. 341. Sed quid haec ad Sallustium?

NEQUE PLANE OCCULTATI HUMIL. ARB.
Guelf. 3. primum neque plane occulta; sicuti
mox Uratilis. 1. incerta. Guelf. 10. Academ.
Struv. & Remen. 1. plane, pro plane. sine du-
bio ab scio quodam, qui noverat plane no-
tare plane, omnino. Confunduntur etiam ab
aliis scribis librariis. vide Cl. Drackenborch.
ad Sil. iii. v. 532.

ET TAMEN, QUONIAM ESSET, INCERTI. MSS.
nostri & tamen incerti, quidnam esset. Guelf.
ii. omisit & Uratilis. 2. tamen, INCERTI pro-
pterea posuit pro iis, qui haud certo cognoscun-
tur. proprie, inquam, & eleganter. Est enim
a Verbum Cerno, Participium Passivum Cer-
nus, is, qui certo cognitus est. Sic proprie
amicus certus, certa postis, auxilium certum,
genus certissimum, quae ab antiquissimis pro
spectato, certe cognito ponuntur. Ergo ut No-
ster alibi infestum pro eo, qui infestatur; igno-
ram pro eo, qui ignoratur posuit. vide Cat. c.
xv. n. 4. & infra cap. xciii. n. 3. ibique nota-
ta; sic incertum pro eo, qui non distinguitur
(est enim certo ab Graecorum κερν) certe co-
gnoscitur, quidnam sit. Vulpus activam tantum
notionem certam habet. Sic Tacit. i. Ann. c.
L. iter hostibus incautum. Plaut. Rud. Act. t.
Se. v. v. 17. Quae in locis nesciis nescia spe-
sumus; & ita Tacit. tit. Ann. cap. xlii. Florus
incertis latebris victores frustratus, postremo
visis nullis, qui effugia infederant, sua
manu cecidit. Pro quidnam esset praefert ali-
quis, quidnam esset; nisi vulgata magis incertum
quid notaret, & ob id loco aptior foret.
Eundem de causa Neutrum posuit quidnam; quo-

modo tamen alii etiam solent. Florus iv. cap.
ii. n. 79. Caesar eodem timent, postquam idem
esse conserat, quod Pompejus. cum observatione
Ducketi. ita nos quaedam ad ea Cic. v. epist.
xii. n. 21. Neque enim tu is es, qui quid sis,
nescias. quae vide.

IPSI ATQUE SIGNA MIL. OBSCURATI. Eccard.
obscurati; neque in Fabric. 1. extremitas sine
suspicionem est. Defendit obscurati Perizonius ad
Sanct. iv. Min. cap. viii. adde Cic. xvi. epist.
v. nuni. 1. & v. epist. xxi. num. 14. ubi si-
militer remotiori Adiectivum aptatur. vide &
supra ad cap. xvii. num. 2. Ceterum ipsi na-
tura loci, signa militaria dolo erant obscurati;
etiam ad utroque natura loci & doli referri
queat. vide Caesar. vii. Gall. cap. xlv. & in-
fra cap. lxxviii. extr.

PAULLISPER AGMEN CONSTITUIT. Sic & no-
stri Codd. & reliqui a viris doctis excussi, praeter
Basili. i. Uratilis. 1. 2. Guelf. 3. 10. ii. 12. ubi
legitur infestis. Rivius in suo Fabriciano offendit
constituit, quod placuit Grutero & Ciacconio.
Reprehensit omnes ab Gronovio ad Liv. xxvii.
cap. xvi. eumque sequente Cl. Vassio. Fallum
sane fuerit Verbum constituit, iniuste tamen re-
prehendit Gronovius eodem nomine omnes.
Ciacconium & ipse desero, qui nomen agmen
primo Casu accepit, ut esset agmen haec. Ri-
vium & Gruterum pro certissimo stetit consti-
tuit, pro constituit accepisse: quomodo Gifa-
nius ad Lucret. pag. 321. 322. ex eo Ruper-
tus & Colerus ad h. l. & Vechner. Hellen-
ol. 1. cap. vii. pag. 50. qui simul reprehen-
dendi erant. Ridiculus, ut saepe, est Vassius,
ubi ait: illud constituit merum est alterius
vocis interpretamentum. Contra bonus vir di-
cite debuerat: cum consilium notione rā con-
stitueret multo maxime ignotum fuerit Glossar-
gis; et si ipse pro stetit accipit, ne interpreta-
mentum quidem esse poterit. constituitur num-
quam aliud quid significavit in his dictionibus,
quam collocare, stabilem facere; quae no-
tio omnibus haeret tironibus. Quare alterum
certe exquisitius est: nec tamen contra pro-
prietatem. Nam & stilo est, stilo facio, si ita
loqui liceat; ergo consisto; curo; ut omnes
desistant ab eundo; ut omnes stent. Laudat
Gellium atque Caesarem Gifanium. Invenio
apud Caesar. t. Civ. cap. xli. Potestate facta,
Africanus copias educit, & in medio colle sub
castris constituit. ubi propterea Jo. Davi. maluit
constituit, ex quatuor Codd. quod edidit Prae-
sidentis esse temporis; quae inhumidissima est ta-
tuncu-

fidiis, paullisper agmen constitit. ibi commutatis ordinibus, in dextero latere, quod proximum hostis erat, triplicibus subsidiiis aciem instruxit: inter manipulos funditores & sagittarios dispersit: equitatum omnem in cornibus locat: ac pauca pro tempore milites hortatus, aciem, sicuti instruxerat, transvorsis principiis, in planum deducit.

CAP.

triuncula, & infinitis locis a nobis refutata. Similiter *confidere* pro *facio* *confidere* apud Plaut. Trinummus A. II. Sc. II. v. 19. *Haec tibi, si mea imperia capesses*, multa bona in pectore confidat. Haec satis ad defensionem Rivi atque Gruteri, virorum omnium optime de Sallustio meritorum. Videndum ergo erit, an recte reprehendatur Daufqueius, ubi Silius ista tuetur xv. v. 636. *Deponunt abitus curam trepidique coactas* Constatunt acies & *sper* ad praelia vertunt. ubi ex notis videas, doctos viros veluti de compacho rem gerere, & *sistere* aequae ac *consistere* passim condemnare.

6. COMMUTATIS ORDINIBUS. Quia hostis erat ab latere, dextrum latus in primam aciem immutabatur. Igitur Hastati, qui recta quasi linea & aequali cum fluvio processerant, in latus vertebantur dextrum, & quasi ea linea obliqua nunc esset, procedebant; sic et principes & triarii. Hoc est *commutatis ordinibus*. Facilius id fuit, quod munito jam antea agmine incesseant, quod tale erat, ut non per legiones, sed per ordines totus exercitus esset instructus, ita ut primo Extraordinarii & auxilia; deinde omnes omnium legionum hastati, post principes; triarii denique omnes incederent, claudente agmen manu sociorum, aut expeditis cohortibus. docet Polybius: quem egregie illustrat Patricius de Re Mil. Part. XIII. Sect. VI. VII. VIII. Vulgo hunc locum pessime capiunt. vide Gronov. IV. Observat. Omiff. pag. 429. & Eundem ad Tacit. II. Annal. cap. XVI. extr. Conferas etiam Schelium ad Polyb. cap. XII. Res & infra mox, & ex cap. I. n. 2. illustratior erit.

TRIPPLICIBUS SUBSIDIIS AC. INSTRUXIT. *Triplix subsidia* intelligunt Hastatos, Principes, Triarios, quos & eo nomine haud raro insigniri, etiam magis proprie Principes & Triarii tantum hoc nomen gerant, adnotat Salmastius de re mil. cap. VII. Ergo prima acies fuit, quae mox *Principia* nominantur, quam ex solis velutibus constituisse male opinatur idem ille Vir doctissimus. Sacpe *triplex acies* apud Caesarem, ut Gall. cap. XLIX. *acieque* triplici instructa *ad eum locum venit*. & I. Civ. cap. LXXXIII. *Acies erat Africaniana duplex* — Ca-

saris *triplex*. Sed praeterquam quod illae aliter instructae, nihil cum his *triplicibus subsidiiis* commune habent, & posses ita hanc Metelli aciem *quaduplicem* vocare.

INTER MANIPULOS. H. e. intervalla manipulorum, aut spatia, quae manipulos a manipulo separabant. de quibus Livius VIII. c. VIII. & ad eum plura scribens Patric. d. I. Part. IV. Sect. VII. Vinar. a. *fundatores*; Incert. I. Franc. Guelf. 7. 10. 11. 12. *dispartis*. Supra meliores & plurimi proximum hostes, cum Acad. Struv. Franc. Guelf. 3. 7. 9. 10. 11. 12. *hostibus* habebant. vide supra ad cap. XVIII. n. 11.

EQUITATUM OMNEM. *Equitatum* auxiliorum. ita aciei ordo iubet. cap. I. n. 2. & c. XLVI. n. 7. Glossa Guelf. I. Cornua *vocantur extremis exercitus*, quod intorsa sit. Addebantur prisca rep. Romanis legionibus socii, in duas partes divisi, & ab utraque parte mediae Romanorum aciei adjecti. equites illi erant atque pedites. Utrique *Cornua*; proprie tamen *alae* equites, qui in istis cornibus: *cohortes* pedites adpellati. Postea tamen *alae* nomen & *aliorum* tam peditibus, quam equitibus communicatum. Noster tamen distincte, quod videt ex cap. I. n. 2. adde Salmastium de Re milit. cap. VII. locat verbum omittunt Senat. a. & Heuss. pro eo Remens. I. *collocat*; *Academ. circumlocat*.

PAUCA PRO TEMPORE M. HORTATUS. Vinar. I. *pauca pro tempore locutus mil. hortatus*, Fabric. a. *neglexerat paucos*. Nimurum *hortari paucos*, non satis visum ex usu. At Cat. c. XXVII. n. 3. multa de *ignavia eorum* questus, ibi vide plura. Unde iustum, ut Tacitus II. Ann. dixerit: hortantibus *quibusdam* incediam & *lenem* exitum. *pro tempore*. I. e. ut tempus permittebat. Livius XXX. cap. XVI. *his capitum* pro tempore *instructis*, Dißys I. cap. IV. Deia pro tempore *regem breviter consolatus* & *posuisti etiam ex divisione*, quae in tali negotio tempus patiebatur, *novem ascendere fecit*. Id. II. c. III. *ae* pro tempore *cohortari suos*, tanquam *resistantis viribus acies hostes incurrant*. vide ad Cat. cap. XXX. n. 5.

TRANSVORSIS PRINCIPIIS. H. e. ut nihilominus principia aut prima frons aciei, quae ad-

C A P. L.

LIV.

I Ed ubi Numidas quietos, neque colle degredi animadvortit, veritus ex anni tempore & inopia aquae, ne siti conficeretur exercitus, Rutilium legatum cum expeditis cohortibus & parte equitum praemisit ad flumen, uti locum castris antecaperet: existimans, hostis crebro impetu & transvorsis praeliis iter suum remoratorios, &

versus Jugurtham instructa erat, transversa incederet latiusque ad Jugurtham haberet verum. Addendum hoc erat, ne quis lechor intelligeret, Metellum statim e monte in hostem duxisse, eum ille sua via processerit. Sunt interpretes, qui de obliquo gradu fabulantur mira, sed incassum. Neque Salmasius recte de *principiis*, quae ut & antesignanos *velites* facit, eamque rem iterum iterumque iterat. Meliora longe eruditissimus Schellus ad Hygin. notis pag. 1052. seqq. Haec *principia*, quae fuerint, ex *cap. XLVI. n. 7.* apertum est. cum enim sinistralae alae equites, qui in hac ordinatione & in hoc agmine principes facti sunt, antea in sinistro latere fuerint, & in expeditarum cohortium locum nunc successerint, consequens est, ut reliquos ordines, ita & has *expeditas cohortes* in dextrum latus progressas, & in prima adeo acie fuisse. delectae autem erant non ex focis, quod voluit Patricius; sed ex legionibus etiam, quod recte Schellus adstruxit. Salmasius autem ubique nomen *expediti* audit, de velitis & levi armatura cogitat: quod quam sit importunum, vel ex Catil. *cap. LVII. num. 4.* constare poterit.

CAP. L. 1. NEQUE COLLE DEGREDI ANIM. Sic Grutetus. At Fabriciani, Vinarienses, Acad. Senat. 1. Incerti, Struv. Eccard. Guelf. 2. p. 10. 11. *dispedi*: vide supra *cap. LXIX. n. 4.* Vinat. 1. omittit *colle*. & pro *quietos*, Franc. Guelf. 3. & 11. exhibent *equites*. male, Vinat. 2. *advortit*. fuit ergo primitus *animum advortit*.

EX ANNI TEMPORE. Fabriciani, & a manu secunda Guelf. 3. ex *anni tempore*. ab Glossa. intelligit *neglectum*, ut infra vi. Fragg. Hult. *hiemem* in illis: Sed ubi tempore anni *nares classibus patefactum est*. Corn. Severi Aetna v. 237. Tempora cur *varians* anni. Livius III. *cap. VII.* princ. Inde *panillarim*, seu *pax Deum* impetrata, seu *gravior* tempore anni jam *circumactio*, *despectu* nobis corpora *saluberrima*

esse incipere. Symmachus t. Epist. VII. *Nam prope rato opus est, ut dum anni tempus calet, Autumni bona vaporem sumamus.*

NE SITI CONFICERETUR. Commeliniano absuit particula *ne*. forte offendit ille exemplari, quod est in Vinat. 2. *siti ne conficeretur*. Guelf. 2. *conficeretur*, lapsu proclivi. alterum pro superare, debilitare, & similibus notionebus frequens. vide ad Cic. IX. epist. XX. n. 3.

RUTILIUM LEGATUM. P. Rutilium Rufum putant, qui Consul fuit cum Cn. Manlio A. V. 648. vir innocentissimus, exilio tamen ob causam iniquam multatus. Laudat eum passim Seneca & Cicero. Vide Freinshem. ad Flor. III. *cap. XVII. n. 3.* quibus adde Minac. Felic. *cap. v.* cum nota Cellarii.

CUM EXPEDITIS COHORT. & PARTE EQU. Uratist. 1. a parte equitum. Guelf. p. cum *expeditis ex parte equitum*, omisso vocabulo *cohortibus*. male. *Expeditae cohortes*, quae sunt sine impedimentis, saepe etiam leviter tantum armati. Livius XXX. *cap. XXIV.* Cum *expeditis* quinque *millibus* peditum & *recentis* equitibus *exemplo* profectus, *cursu* prope *Chalcidem* contendit. adde infra *cap. XVI. num. 3.* & *cap. LXVIII. num. 2.* *legionem* & *equites Numidas* *expeditos* memorat. Plancus Cic. X. epist. XV. n. 7. *Antonium praenissimum cum equitibus* & *cohortibus* — ipse *maximis* *insinibus* cum *quatuor legionibus* *expeditis* et *reliquo* *equitatu* *subsequatur*.

HOSTES CREBRO IMPETU ET TRANSVORSIS PRAELIIS. Basil. t. *hostis*, antiquo modo & vero. Guelf. 7. & 11. *extimant*. & non est in Eccard. *transvorsa praelia* vocat, quae erant Romanis ab latere. vide *cap. XLIX. num. 1.* mox iterum Eccard. & Guelf. II. omittunt &. ubi probo. bene enim habet principium, sine illa copula: *quoniam armis*, &c. quid sit *disfidere armis*, cognoscas ex Catil. *cap. XXXI. num. 3.*

LASSETUDINEM & SITIM M. TENTATUROS. H. e. tentaturos, ut lassitudine & siti decerret exercitus. Frequenta ea ratione dictio *tentare* *justu-*

& quoniam armis diffident, lassitudinem & sitim militum tentaturus. Deinde ipse pro re atque loco, sicuti monte descenderat, paulatim procedere: Marium post principia habere: ipse cum sinistrae alae equitibus esse, qui in agmine principes facti erant. At Jugurtha, ubi extremum agmen Metelli primos suos praetergressum videt, praesidio quasi duum millium peditum montem occupabat, qua Metellus descenderat: ne forte cedentibus adversariis receptui, ac post munimento foret. deinde, repente signo dato, hostis invadit. Numidae alii postremos cadere; pars a sinistra ac dextera tentare; infen-

fortunam, vide c.vii. nu.1. c.xlvi. nu.6. infidius locum tentare. c.xviii. nu.7. tentare agros. Vel. l. 11. c. lxxi. ne tentata quidem hostis misericordia. Florus. l. c.v. male tentatus veneno spiritus. Nollet infra c.xc. num.1. fumentis inopia tentabatur.

2. DEIN IPSE PRO RE ATQUE LOCO, *cet. Ipse abest Gaell. mox Gaell. de monte; Ecce. ad. descenderant; Gaell. discesserat. Acad. f. m. paulatim descenderat, procedere. contra sensum auctoris.*

POST PRINCIPIA HABERE. Ut qui curaret primam aciem. de principis his c. xlix. extr. Gaell. 4. *babebat.*

QUI IN AGMINE PRINCIPES F. E. Gaell. 9. *principes, ut saepe aberrant librarii. Wallius ad haec: Principes i. e. vicem obtinentes principum, respectu hostium principes erant. Egrege iterum fallitur. Legerat modo Marium post principia fuisse; quid ergo Metellus ibi? immo sinistra alia revera NB. in agmine principes nunc erant, postquam Ordines immutati; & respectu hostium principia erant prima acies. vide c. xlix. extr.*

3. EXTREMUM AGMEN METELLI. Acad. *extremo. Extremum agmen nunc erat cornu dextrum, seu praecise equites alae dextrae.*

PRIMOS SUOS PRAETERGREGIUM VIDET. *Primi Jugurthae erant, quos primum praetergredebantur Romani, h. e. quos Jugurtha in colle proximo montem collocaverat. vide cap. xlix. nu.1. Ceterum Fabriciani, Basil. 1. Senat. Vinat. Acad. Utatila. Gaell. t. & 3. a prima omnes, ab secunda etiam Gaell. 4. habent praetergressos, quod Grueterus in optimis suis & plurimis etiam invenit. Esset extremum agmen praetergressos videt, ut multitudine exsequeretur, utraque manus se incluserant, plebs agitabant; familia, quorum; civitas, quos; Senatus decrevere; & sexcenta alia. vide notas supra ad c. xiv. num. 6. c. xxviii. n. 2. & alibi. Sed cum apertum sit, quod locorum corruptionum librorum fuerit obnoxius,*

qui saepe proximo Nomini Adjectiva aptant; nihil quidquam mutandum existimavi.

PRÆSIDIO QUASI MM. PEDITUM M. OCC. *Peditum omisit Fabric. 2. & in Gaell. 10. nimis quam locum mutat. Et siue pedites, siue equites fuerint, haud requiritur id vocabulum: vide autem, an ex c. 11. nu. 3. aliquis literator insulso successu huc adscripserit. Praesidio occupare, ut Curt. tti. c. iv. nu. 4. Sed longe utilius fuit, angustias aditus, qui Clusium aperit, valido occupare praesidio, suaeque opportune tineri imminens obtinere. Auct. B. Afric. c. lxxix. Locaque idonea opportunaque complura praedictis occupare. Quasi, ut Graecorum *ὡς*, frequenter numeris additur, pro fere, creiter. Sedulius, pressé D. Lucae c. lxi. comm. 23. *ὡς ἱστὺν ὑπὸ καύρᾳ* exprimens, 11. v. 141. Sex quasi lussu grevis placidam Jordanis ad undam Venit. Sueton. Calig. c. lviii. *bona quasi septima.**

QUA METELLUS DISCEND. Gaell. 10. *quo; & sic a prima manu 4. Soloeisimum tinuere. Vide quae notamus supra ad c. xxxviii. num. 6. locum hostibus intronandi dedit, eaque Numidae cunctis irrupte.*

RECEPTUI, AC POST MUNIMENTO FORET. Gaell. 11. *haud agnoscit *trā post*, idemque munimento scribit, Utatila. munimento. Eleganter Senat. 2. & Heustian. cum Arondeliano: ac pro munimento foret. Repudiavit propter receptui, & eundem Casum praetulerunt: ignari Sallustium & optimam quomque hanc varietatem adamare, quorum exempla prolata sunt ad Cat. c. xxv. nu. 2. adde Eod. c. lxi. nu. 2. & 2x. n. 2. Supra c. xxxi. nu. 13. pro munimento habent, adde ibid. nu. 23.*

HOSTES INVADIT. Gaell. 4. *invadit; it. invadunt. Praeterea MSS. tredecim ita distinguunt: Dein regeute, signo dato, hostes invadit.*

4. PARS A SINISTRA AC DEXTERA TENTARE. Basil. 1. a primamano, Fabric. 1. & Franc. a dextra ac sinistra, cum vulgi sermone, contra quem ubivis auctores primae Classis. Exempla dedimus supra cap. xxi. num. 3. Praepositionem *a* expun-

Zzz 3 gunt

- infernus adesse atque instare: omnibus locis Romanorum ordines conturbare; quorum etiam qui firmioribus animis obuii hostibus fuerant, ludificati incerto praelio, ipsi modo eminui sauciabantur, neque contra feriundi, aut manum conferendi copia erat. antea jam docti ab Jugurtha equites, ubicumque Romanorum turba insequi coeperat, non confertim, neque in unum sese recipiebant, sed

punt Guelf. 9. & Vinar. 1. deinde Guelf. 11. in sinistra. Adi. si lubet, notam ad Cat. c. lxx num. 2.

INFERNS AOESE ATQUE INSTARE. Franc. Incert. 1. Guelf. 4. 11. & 12. inferns adesse, instare, atque omnibus cet. ab ingenio scilicet, quibus adesse atque instare ita odiosum, ut alibi multa aequae praecleara & familia. At adesse aptum rei & nomini inferns. Livius xxv. c. xxxiv. deinde adfusus dies noctisque inferns aderat. habent hoc etiam loco Remenses & Guelf. 11. inferns. Florus 111. c. v. Aderat, instabat, sarviti aqua si virtute utebatur. ubi Freinshemius consulit Senec. Epist. lxxv. Dominus est, adest & jubet, adde Cat. c. lxx. n. 8. si paululum modo vas languere videris, jam omnes ferores aderunt. infra Guelf. 3. primum, R. ordines tentare, sed emendatrix manus reposuit vulgarum. Lege Auct. de B. Afric. c. lxx.

QUORUM ETIAM QUI FIRMIORIBUS ANIMIS. Guelf. 4. carnos etiam, qui idem n. 4. casti scripserat, pro quasi. Eccard. firmioribus animis; Uratilis. 2. animis; Struv. & Franc. animi. forte firmiores animi, ut alibi dubius, incertus animi. Sed nihil muto. Vinar. 1. obuii hostibus fuisse, quomodo a manu secunda, sed antiqua, Fabric. 1. Meo animo neutrum placet, neutrum Sallustii est, neque fuisse, neque fuerant.

LUDIFICATI INCERTO PRAELIO. Franc. incerto praelio. pessime. incertus vocat non stabile, & varium. Simile prorsus praelii genus descripsit Caesar v. Gall. c. xv. xvi. Ludificati de tali praelio Tacit. 111. Ann. c. xxi. Sed Tacfarinas percutit Numidus & obsidia aspernantis spargit bellum; ubi instaretur, cedens, ac vulsum in terga remansit, & dum ea ratiobarbata sua, irruunt festinque Romanum impiorum ludibatur. Sic & de navibus ictum totitroium eludentibus Florus 11. cap. 11. Longe illis nauticae artes, deredere remos & ludificari supra restat. Sic fere supra c. xxxiv. num. 2. ludibria habere.

IPSI MODO SAUCIABANTUR. Gruterus cum in Cornelianum non deprehendisset ea ipsi modo, parum absuit, quin cum comprobaret. Bene est, quod nihil mutavit. nam & Prono-

men & particula modo aptum est, ad notandum Romanos solummodo, non hostes sauciatos esse, & utrumque alios eleganter excludit. Supra c. xi. num. 8. ea modo animo habere, quibus Hiempsal per dolium caperebat. Cat. c. xxxix. cat. cuiusque modi genus boninum, quod modo bello usui fuit. Struv. Vinar. 1. & Uratilis. 2. sauciabantur.

AUT CONFERENDI MANUM COPIA ERAT. Struv. conferendi manum. vide c. xlix. num. 2. Franc. copia fuit. Academ. expungit Verbum Substantivum.

5. ANTE JAM OO. AB JUG. EQUITES. Uratilis. 1. antequam docti. Guelf. 9. docti Jugurtha equites, sine Praepositione, pro Jugurthae. sed alterum convenientius. Guelf. 11. milites, pro equites, perpetua ista quidem confusione.

UBICUMQUE ROM. TURMA INS. COEPERAT. Remenses, Struv. Franc. Guelf. 3. & 7. ubi, pro ubicumque. Fabric. 1. a prima manu: ubicumque Romanas inf. coeperant; 2. u. Romanorum populum i. coeperant; Guelf. 1. & 3. u. R. turmas inf. coeperant; 10. u. R. turbam i. coeperant. contra sententiam, intelligit enim ubicumque Romanorum turma equestris Jugurthae equites insequi coeperat; & id num. 6. dicit persequi. Guelf. 7. turba. Forte fuerat: ubi. Rom. turba inf. coeperant. vide num. 3. de turma, vide ad c. xxxviii. num. 6.

NON CONFERTIM, NEQUE IN UNUM. Struv. Incert. 2. Eccard. Uratilis. 2. Franc. Guelf. 4. 9. 11. 12. non confertim in unum, sine copula disjungendi. Perperam: cum aliud sit longe confertim sese recipere, ubi multi simul coniuventi, ut in turma, manipulo sese recipiunt: aliud in unum locum sese recipere, cum dispersi etiam primum in unum tandem locum convenire queant, quem persequentes petere possent. Sed corrumpentes propter proxima, alius alio quam m. divorsi Conjunctionem abiecerunt. Vinar. 2. confertim. Caesar. v. Gall. cap. xvi. Accedebat hic, ut nunquam conferti, sed vari magnisque intervallis praesentibus. sese omittit Eccard. quod in Guelf. 9. locum mutat.

ALIUS ALIO, QUAM MAX. DIVORSI. Guelf. 11. sed unus ab alio quam max. divorsi. male. Caelat

sed alius alio quam maxime divorsi. Ita numero priores si ab persequendo hostis detertere nequiverant, disiectos ab tergo, aut lateribus circumveniebant: sin opportunior fugae collis, quam campi fuerant; ea vero consueti Numidarum equi facile inter virguta evadere: nostros asperitas & insolentia loci retinebat.

CAP. LI.

Ceterum facies totius negotii varia, incerta, foeda atque miserabilis: dispersi a suis pars cedere, alii insequi; neque signa, neque ordi-

Caesar II. Gall. cap. XXII. cum diversae legiones aliae alia in parte hostibus resisterent. sic legit P. Ciacconius. sed vulgata habet, cum diversae locis legiones. Noster infra c. XI. num. 2. quia divotii redemptes, alius ab alia parte, atque omnes idem significabant. Guelf. 9. & Acad. alius alio. pro alio forte. de quo ad Cat. c. LX. num. 5.

6. ITA NUMERO PRIORES. Vinar. I. 2. manu secunda, numero pauciores; Incert. 2. numero plures. Ceteri recte priores, h. e. plures nempe Romanos. prior, qui antecellit, ut apud Thucydidem *ἡ πρώτη ἡγεμονία καὶ πρώτη*. Noster supra c. X. num. 7. qui aetate & sapientia prior es.

SI A PERSEQUENDO HOSTIS DETERRERE NEQU. Guelf. 9. in persequendo; Basil. I. Fabric. I. Uratist. I. Guelf. I. & 2. ab persequendo, h. e. si fuga sua Romanos detertere nequiverant a persequendo.

DISIECTOS AB TERGO A. LAT. CIRCUMVENIEBANT. Senat. 2. & Heussl. ab tergo. disiectos intelligit ab acie sua, ut mox c. LI. n. I. dispersi a suis. simul etiam ex ordine suo egressos, turba dissipata, ad persequendum diversos illos Numidas. quomodo C. Nepos Attic. c. VIII. disiectus globus. Lucet. I. v. 651. Actior ardens enim conductus parvis esset: Longius porro disiectus disjice supatis. Caesar II. Civ. cap. XII. Numidas integri celeritate impetum nostrorum effugiebant, insusque ad ordines suos se recipientes circumstant, & ab acie excludunt. Id. v. Gall. c. XXXV. insus enim in eum locum, unde erant egressi, reverti coeperant, & abiit, qui cessant, & ab his, qui proximi steterant, circumveniebantur. adde de B. Afric. c. XV. Circumvenit Noster id occidere, ferire, ab eo quod praecedit, id quod sequitur. vide Cat. c. XXXI. num. 9. Denique lege Thucydidi III. c. XXVII. similis pugnae descriptionem, quam egregie acmulatur Crispus.

SIN OPP. F. COLLIS, QUAM CAMPI FUERANT. Sic edd. at MSS. Gruteri, Fabriciani, Remens. 2. Basil. I. Vinar. 2. Incerti, Acad. Senat. I. Struv. Uratist. 3. Guelf. I. 2. 3. 7. 10. 12. fuerat, quod tuetur Perizonius ad Sancti. IV. c. VIII. ita Livius XXXI. c. XXIV. porta ea, velut in ore urbis posita major aliquanto potentiorque, quam ceterae, est. Et dubito quidem in consensu codicum. Nihilominus veram esse editam lectionem, existimo: tum quod ea abhorreat ab ingenio librariorum, tum quod non ab Sallustio, apud quem magna vis est propinquitatis. Ita certe Catilin. c. XXV. num. 3. Sed ei cariora semper omnia, quam decus atque pudicitia fuit. ubi vide. infra cap. LXXXV. num. 30. Haec sunt meae imagines, haec nobilitas. Emendatum, ut in Nazariano, sic Fabric. I. quam campus fuerat. Senat. opportunior fugae. EA VERO CONSUETI NUMIDI. Sic & nostri MSS. nisi quod Vinar. I. 2. manu secunda, Senat. 2. Heussl. habeant ea vero. Fabric. 2. ejus vero; Guelf. 12. ab correctore, tum vero. Ea abunde probatum supra ad c. XVIII. num. 2. & cap. XXXVIII. num. 6. Vinar. 2. & Remens. 2. ea vero loca. Guelf. 7. & II. vero neglexerunt. id etiam male. vide Cat. c. LI. num. I.

NOSTROS ASP. ET INS. LOCI RETINEBAT. Uratist. 3. asperitates; Senat. I. omisit Copulam; Uratist. 2. vocem loci. Eccard. retinebant scriptis, non male. Lege Caesar. II. Gall. c. XIX. & Herodian. III. c. XIV. extr.

CAP. LI. I. FACIES T. N. VARIA, INCERTA. Guelf. I. negotii ruinae. Eadem varia atque incerta, sique mox inter foeda & miserabilis cum particulam non habet. varia facies, quae multiplex. ut supra c. XLIII. n. 2. quae in bello vario ac multarum rerum agenti usui esse solet. Cat. c. v. num. 4. Animus varius. IV. Histoe. Epist. Mithrid. num. 15. varia praeterea.

DISPERSI A SUIS PARS CEDERE, ALII INSEQUI. Guelf.

ordines observare; ubi quemque periculum ceperat, ibi resistere ac propulsare: arma, tela, equi, viri, hostes, cives permixti; nihil
 2 consilio, neque imperio agi: fors omnia regere. Itaque multum
 3 die processerat, cum etiam tum eventus in incerto erat. Denique omni-

Guell. 9. *diffusa*; Eecard. & Uratist. 2. *alia insequi*: propter nomen *pars*, quae vero summam incertam producit. Supra cap. xiv. *pars in crucem acli*, & sic perpetuo. vide infra cap. lviii. num. 2. Fabric. 2. *pars cedere*. male.

NEQUE SICNA, NEQUE ORDINES OBSERVARE. Quibus alioquin Romani valde intenti erant, nec ipso incerto tali praelio ordines facile deserebant, testis est Caesar II. ec. infra c. lxxx. n. 2. *Eorum multitudinem in unum cogi, ac paulatim confusis ordinibus habere, signa sequi, imperium observare*. Iustin. xli. cap. iv. cxi. *quem diem Persi exinde fallentem, velut initium libertatis observant*.

UBI QUEMQUE PERICULUM C. I. R. A. P. FRANC. ubiqueque. Guell. 12. *ubi quemquam*. 4. *flare ac pulsare*, posterius correctum, non prius. 9. *inflare ac propulsare*. Fuit sine dubio, *restare ac propulsare*. Livius iv. c. lviii. *quia summa virtute nuntiabantur, parum cogitaverunt, nulla virtute superari humanarum virium modum*, ubi vide Gronovium, & ad vi. c. vii.

ARMA --- HOSTES, CIVES PERMIXTI. Basil. I. Senatorii, Acad. Heuff. Remensis, Struv. Franc. Uratist. Eecard. Guell. 1. 3. 4. 7. 9. 11. 12. *hostes atque cives*. reliqui Fabriciani, Vinarientes, ceteri recte cum Grutero omittunt. Sic c. xxxi. n. 20. *cum regna, provinciae, leges, iura, iudicia, bella, paces: postremo divina & humana omnia penes paucos erant*, c. xli. n. 7. *penes eosdem aeternum, provinciae, magistratus, gloriae, triumphus erant*. infra c. xcvi. n. 5. *equitae, pedites permixti*. c. c. n. 11. *sequi, fugere, occidi, capi, equi, viri adflicti* cet. ubi totidem verba *adversus* coniungit, & plura c. xxxi. n. 20. quod vidimus. adde Cat. c. xxxv. n. 3. Cic. iv. Cat. c. xix. *omnes viros ad conservandam remp. mente, voluntate, studio, virtute, voce consentientes*. Florus I. c. xviii. *cum totius viribus Eprii, Thersilliae, Macedoniae, incognitisque in id tempus elephantis, mari, terra, viris, equis, armis, addito insuper ferarum terror, veniebat*. Graphice similem habitum depingit Noster infra c. ci. & Silius vi. v. 6. 7. 8. Tacit. vi. Ann. cap. xix.

FORIS OMNIA REGERE. Haec, *agi*, fors omnia omnia sunt in Fabric. i. fors pro casu & fortuna, ut c. i. n. l. forte *forte*, *quem virtute regatur*, ubi vide, Caesar vi. Gall. c. xvii. *fortem*

imperium coeleste tenere; & Martem bella regere, quod paullo aliter dictum est. Male Guell. 11. *genere*; 3. *gerebat*. etiam haec verba infinitis locis confundantur.

2. ITAQUE MULTUM DIEI PROCESSERAT. Gu. 1. *multum dei*, forte pro die, quod est in V. C. Clacconii. Sic infra c. lxi. n. 3. *& jam die vesper erat*, ubi vide. Phrasin ipsam illustravimus supra ad c. xxi. n. 7. ubi plerumque *noctis* processit. Dielsy 11. cap. iv. *janque dei plurimum processerat*. Livius xxviii. c. xv. *& procedente jam die vires etiam defecere Afridubalis exercitum coeperant*.

CUM ETIAM TUM EVENTUS IN INCERTO ERAT. Struv. *tum etiam eventus*, corrupte. Horat. Sat. v. v. 20. *Janque dies aderat, nil cum procedere litterem sentimus*. Curt. iv. c. xvi. n. 1. *Janque abundans multitudo actem circumverba coeperat*, cum Parmenio equites monere iubet Alexandro. n. 19. *Janque signa converteret, cum equites*, cet. n. 21. *cum repente ex adverso adparuit agmen equinum*. Spartian. Adriano c. tit. Praetor *factus est Sura bis*; Serviano iterum Cass. cum *sestertium iterum vicies ad ludos edendos a Traiano accepit*. Noster infra c. ci. n. 8. *Janque paulum a fuga aberant, cum Sulla ab latere Mauris incurrit*. c. xxviii. n. 4. *Janque dies consumtus erat, cum tamen barbari nihil remittere*. adde infra cap. ix. n. 6. Unde & Clacconius hoc loco voluit: *Et jam multum diei processerat, cum etiam*; cet. quod frustra profecto cogitavit, ne respiciens quidem iterationem particulae etiam. Vinar. 1. & Fabric. 2. *cum etiam eventus tum*; hoc tum omittunt Eecard. & Struv. hic etiam & Guell. 4. a manu secunda, *eventus belli*. Sed Silius ix. v. 354. *Janque inter varias fortuna utrinque virorum Alterna vires, incerto eluserat iras Eventus*. Sic Caesar vii. Gall. c. lxxx. *ignae evenerunt*, pro quo c. lxii. *At incerto etiam nunc exitu victorine*. Seneca v. Benef. c. 111. *ab iis certaminibus removerunt, in quibus victorem facie non pater, non per se ipse exiit, sed vox cedentis & tradere iubentis*. Guell. 1. a prima manu, in incerto erat. Reliqui, ut edimus. vide c. xlvi. cxi.

3. LABORE ET AESTU LANGUIDIS. Academ. *languidis, confusis*. Noster Cat. c. lxi. n. 18. *se paulum modo vos languere videtis, jam omnes feroces adierunt*. Cic. ii. Cat. c. v. *Vno languis*.

omnibus labore & aestu languidis, Metellus ubi videt Numidas minus instare, paulatim milites in unum conducit, ordines restituit, & cohortes legionarias IIII. advorsum pedites hostium collocat. eorum magna pars superioribus locis fessa confederat. Simul orare, ⁴ hortari milites, *ne deficerent, neu paterentur hostis fugientes vincere: neque illis castra esse, neque munimentum ullum, quo cedentes tenderent: in armis omnia fisa.* Sed ne Jugurtha quidem interea quietus; circum-

languidi, confecti cibo. Curt. viii. c. xiv. n. 32. *multoque sanguine profuso languidis manibus magis elassa, quam excussa sola mitterebat.* v. de ad Cat. c. lxi. n. 5.

NUMIDAS MINUS INSTARE. Duo, nimirum instare, sed falso. Auct. B. Afric. c. xvii. *Itaque signo dato, cum jam hostes languide negligenterque tela mitterent, subito inmittit cohortes.*

IN UNUM CONDUKIT. Vinar. 2. in unum convulsus. Guelferb. 10. in unum deducit. Ecard. in unum omisit, ne esset oratio superflua. Sed Cat. c. xvii. n. 2. in unum omnis convocat. ibi dixi.

ORDINES RESTITUIT. Senat. 2. & Heuß. *constituit.* Acad. Ecard. & Guelf. 10. *instituit.* Recte ordines laxati & disiecti restitui dicuntur, ut Seneca ii. Benef. c. xxxviii. *Certe, obsecro vos, & fusi quoque restituite aciem.* C. Nep. Themist. c. vi. *idemque minor Atheniensium restituit praecipuo periculo suo.* Justin. vi. c. xv. qui, restituitur praecio, non diffucile hostibus vi- ciorum eripuit.

COHORTES LEGIONARIAS IV. Decem in legione cohortes fuisse, alibi dictum, & comprobatur Tenuilius ad Frontin. 1. Strateg. cap. vi. n. 1. Schelius Dissert. ad Polyb. c. ult. Eas manipulos tres, hastarum, principum, triariorum singulos habuisse, admixtis etiam suis velutibus, probe docuit Lipsius ii. Milit. Dial. iv. Praeterea ita. non iv. scribunt omnes MSS. meliores: quem modum utinam & nobis perpetuo sequi liceisset. *advorsum*, aut *advorsum* iidem libri; non *adversus*.

MAGNA PARS SUPERIORIBUS LOCIS. Guelf. 9. *maxima pars.* Superiora loca collis intelligit. v. de c. lxi. n. 3. Caesari. Civ. c. lxxv. locis superioribus confisit aciemque instruit.

4. SIMUL ORARE, HORTARI MILITES. Acad. *simulque.* Ceterum plerique nostri *orare & hortari*; sed Vinar. 1. Incert. t. Remens. 2. tresque praeterea cum Rivio & Grutero copula destituta. Mallet autem Nomen *milites* abjiceretur; sed Codd. non juvant.

NE DEFICERENT. *Deficere*, est animum despondere & nihil facere. Caesari. Civ. c. xxvi. *Neque tanti timoris sum, ut ipse deficiam, & sic ille laepsum.* Sic & *defectus* passim, qui

usque eo defectus est, ut nihil quidquam agat. mox Basil. 1. *hostis fugientes.* Fabric. 2. *fugientes.*

NEQUE I. CASTRA E. NEQUE MUN. ULLUM. Fabric. 2. *castrum.* alterum *neque* deficit Struviano, & Uratol. 2. scripsit nec. Rivius in Fabriciano suo, Gruterus in Nazariano repeterunt, quod nos in Guelf. 1. *neque illis c. e. neque illis munimentum ullum*, ut Pronomen de quo ponatur. Vim & gratiam singularem in eo sentit Rivius; contra Gruterus oratoribus tribuit, quem hic non agit Crispus. At agitatore quidem, Metellumque adhortantem sistit. Me vero aliud est, quod ab hac lectione revocat: ipse sensus Pronominis iterati. Iterant quippe auctores, quando in re per illud demonstrata, magna quaedam spes, aut res sita est, aut persona curatius deferenda, atque iterum iterumque menti est subiicienda: Ut apud Ciceronem, *Sed bonum dolor is quidem*; apud Nostrium, *En illa, illa quem saepe optastis libertas*, item, *fratre meo, atque eodem propinquo suo interfecto.* Terentius: *Quem neque fides, neque iurandum, neque illius misericordia repressit*, Adelp. Act. 1. Sc. ii. ubi vide Donatum; quae tamen hic sententia non posset: nisi ita interpretari velis, quod Romani, & illi quidem in terra hostili, nullum munimentum habebant, & Metellum fingere, hac iteratione eos ad sui conditionisque suae considerationem voluisse impellere. mox pro *cedentes* in Fabricianis olim aut *accedentes*, aut *excedentes* scriptum fuit: nam prima Verbi syllaba nunc crassa est. in Franciano autem haec omnia: *Neque illis castra -- tenderent*, omissa sunt: eredo, quod verebatur, ne Crispus sibi ipse obloqueretur, qui de castris quaedam cap. l. num. 1. At castra quae fere xx. milia passuum abunt, nulla sunt iis, qui ex pugna castrorum praedidium perunt, & cum armis nequiverint vallo ac loca sese defendere volunt. id videt ex cap. lxxv. num. 3.

5. SED, NEC JUGURTHA QUIDEM. Incert. 2. Guelf. 9. & 12. *Sed neque Jug. quidem.* Vinar. 1. Incert. 1. Rem. 2. Senat. 2. Heuß. Uratol. 2. & Guelf. 1. & 3. *Sed ne Jugurtha*

cumire, hortari, renovare praelium, & ipse cum dilectis tentare omnia: subvenire suis, hostibus dubiis instare, quos firmos cognoverat, eminus pugnando retinere.

C A P. L I I.

LIV.

- 1 **E**O modo inter se duo imperatores summi viri, certabant: ipsi pa-
 2 res, ceterum opibus disparibus. Nam Metello virtus militum
 erat, locus adversus: Jugurthae alia omnia, praeter milites, op-
 3 portuna. Denique Romani, ubi intellegunt, neque sibi periculum
 esse, neque ab hoste copiam pugnandi fieri; & jam die vespere erat;
 advorso

quidem, atque sic scribendum. Confunduntur
 illa in libris etiam vetustissimis. vide Pterium
 ad 1. Georg. v. 126. & 390. Ducker. ad Flor.
 11. c. v. n. 3. Et hic quidem videtur sententia nec
 tueri; re autem iuspecta non tueri. Et quid
 hoc esset, *Sedes ne quidem Jugurtha?* Malis ius-
 tian Sed nec Jugurtha interea quietus erat. nam
 nec est ne quidem, aut etiam non. vide supra c.
 xxxi. n. 3. Verbum erat non legitur in Vinat.
 2. Franc. Uratili. 2.

CIRCUIRE, HORTARI. Basil. 1. Acad. Struv.
 Franc. & Guelf. 4. *circumire*. notatum supra c.
 xlv. n. 2. Laetant. de mort. perfec. cap. xvii.
*Maximam aciem circumire, ac milites Lic-
 niam nunc precibus sollicitare, nunc donis.*

RENOVARE PRAELIUM. Incerl. 2. *revocare*.
 Eadem confusio supra cap. xxxvi. n. 1. *renova-
 to bello*. Caesat 1. Gall. cap. xxv. *id conspiciat*
Helvetii, qui in montem sese receperant, rursus
instare & praelium redintegrare coeperunt.
 Justin. xxxviii. c. ii. n. 2. *Com quo Mulvridates*
praelium renovat, victumque Cappadociae re-
gio expellit. Curt. ix. c. viii. n. 19. *renovato*
ergo praelio. Mox Fabriciani, *cum electis*. Sen-
 nat. 2. Guelf. 9. & Uratili. 2. *cum dilectis*, ut
 c. xlix. n. 1.

HOSTIBUS DUBIIS INST. QUOS FIRMOS COGN.
 Basil. 1. & Fabric. 1. *dubius instare*. Corrupte.
 dubii hostes opponuntur firmis, suntque qui
 non possunt resistere, aut inclinant in fugam:
 ut alibi saepissime *dubius*, pro eo, qui in de-
 teriorem partem inclinat. vide supra c. xiv.
 n. 5. Eleganter Seneca vi. Nat. Qu. c. i. Nam
 & Herculanensis pars opidi ruit, dubieque
 stant etiam, quae relictae sunt. Caesat vii. Gall.
 Cohortes, quas minime firmas ad dimicandum
 esse existimabat. Plancus Cic. x. ep. ix. num. 5.
 Copias adduco & genere, & numero, & fidelita-
 te firmissima. Frontin. ii. Strateg. c. iii. n. 22.
 Legiones secundum virtutem cuiusque firmissi-

mas in cornibus & in medio collocavit. No-
 ster supra c. 1. num. 4. *quorum etiam qui fir-*
mioribus animis hostibus obvii fuerant. adi ad
 c. xxviii. u. 5. Male Academ. *detinere*, pro
retinere.

CAP. LII. 1. Eo. m. inter se duo imp.
 Hic est ordo in MSS. omnibus, quem recen-
 tiores edd. turbant. Guelf. 1. *duo imperato-*
res summi, omisso illo *viri*. 12. *viricertabant*
summi. Remens. 1. *summa vi certabant*. Supra
 c. xxiii. n. 2. *virtute*, non *malitia*. P. Scipioni,
 summo viro, placuisse. Fabriciani, pro *certa-*
bant, habent *pugnabant*.

2. METELLO VIRTUS MILITUM ERAT. Struv.
virtus hominum erat. Guelf. 12. Verbum sub-
 stantivum inter lineas exhibet: quod tamen,
 credo, huic loco necessarium est.

3. UBI INTELLEGUNT, NEQUE SIBI PERFUG.
 ESSE. Intellegunt scriptum est in Senat. 1. Gu.
 1. & 2. ut & Eccard. *periculum* habent ii,
 qui sunt ex prima classe, reliqui, novem nu-
 mero, *periculum*, quam varietatem videas et-
 iam Cat. c. liv. n. 3.

ET JAM DIE VESPER ERAT. Sic Gruteriana,
 cuiusque traduces. reliquae fere *diei vesper*. Sed
 reperit Rivius in duobus MSS. *die*; idque ex-
 stat in Franc. & Remens. 2. si excerptis fidem
 habeo. Certe in Senat. 1. & Guelf. 1. his ocu-
 lis video die sancte exaratum. idem confirmat
 scriptura Fabric. 2. *& jam vesper erat deficien-*
te die. Adprobat hanc scripturam C. Caesat,
 qui in libris de Analogia semper *hujus die*,
hujus specie scribendum esse docuit. Et Gel-
 lius testatur, sese in venerandae vetustatis li-
 bro Sallustii *die* patrio casu legisse, etsi non
 hoc, sed alio loco, nempe intra c. xcvi. n.
 3. vide eum ix. Noct. Att. c. xiv. In ore om-
 nium est Virgilii 1. Georg. v. 208. *Liba*
die somnique pares ubi feceris boras. ubi vide
 Ser-

advorso colle, sicuti praeceptum fuerat, evadunt. Amisso loco, 4
Numidae fusi fugatique, pauci interiere; plerisque velocitatis &
regio hostibus ignara tutata sunt. Interea Bomilcar, quem ele- 5
phantis & parti copiarum pedestrium praefectum ab Jugurtha supra
dixi-

Servium ac Pierium, qui uterque hunc incli-
natum Sallustio placuisse etiam in voce *acie*,
pro *aciei* adnotant. Plantas Pseud. A. IV. Sc.
VII. v. 59. *nam prope: vides Jam die multum*
esse. Sic *fide* supra ad c. XVI. num. 3. &
c. XXI. n. 2. & *quia die extremum erat.* adde
Gebhard. II. Crepund. c. VII. Torrent. ad Ho-
rat. III. Od. VII. v. 4. Sic vero die *vesper*, ut
alibi *anni tempus; vultus corporis.* infra c. CVI.
n. 2. *post, ubi castra locata & die vesper erat.*
Diels III. c. XX. *Postquam certandi praemisum-*
que finis factus, & jam diei vesper erat. Gel-
lius II. c. XXI. *Nox fuit, & element mure, &*
anni aestas. Terent. Heaut. A. I. Sc. I. v. 116.
sed, ut dici tempus est, Monere me oportet hunc
vicinum Phanium. & sic Sc. II. extr. Aufon. Epi-
taph. XXXII. *Omnia quae longo vitae capiuntur*
in aeo. Minuc. Fel. c. XXXVIII. *quid nobis in-*
videmus, si veritas divinitatis nostri temporis
aetate materuit, ubi tamen commodae temporis
aetate conjicit Jac. Gronovius. Fabric. I. &
jam vesper erat diei. Vinar. 2. & Uratist. 2.
aderat, pro erat.

ADVORSO COLLE, S. P. F. EVADUNT. Eccard.
adversus colles; Vinar. 1. & Guelf. 7. *invadunt.*
Adverso colle idem est, ac in adversum collem.
Non quidem, ut colle sit antiquus Dativus;
quod censuit Schultingius ad Senec. Controv.
Sed quod ii, qui *evadunt*, h. e. procedunt &
ad quod locum effundunt ita quidem, ut
caltis illis *adversus* sit, non possunt in alium
locum, quam in collem, pervenire. Sic forte
Livius XXVII. c. XXV. *Secundis collibus, via munda*
ac facili decurreret. Noster adamavit hanc
absolutam structuram, etiam ubi Verba ad-
erant, quae alium Casum exposcerent. Catilin.
cap. IX. extr. *si, accepta injuria, ignorare, quam*
persequi malebant. Eod. c. XI. n. 4. *Sulla,*
hostis iniitit, malos eventus habuit. adde
IV. Hist. Epist. Mithrid. n. 15. & infra c. LXIII.
n. 1. Supra c. XIX. n. 3. *ad Catagabmon, se-*
cundo mari, prima Cyrene est. c. XLIX. num. 1.
in eo colle, quem, transverso itinere, porre-
ctum docuimus. *Adversum* autem est, quod
oppositum, & scilicet ad me incidentem *versis.*
Adposuit Ovid. I. Amor. eleg. IX. *Ibi in ad-*
versos montes duplicatae nimbis Flumina, &
sic exquirit Caesar eo vocabulo utitur. vide
Cicero. ad II. Gall. c. VIII. & II. Civ. cap.
XV. *Postremo evadere significantius, quam in-*

vadere, illudque vadendo atque cundo supera-
re, & adeo ad certum terminum pervenire no-
tat: quamvis semidocti, quae est nostrae ae-
tatis, nostraeque terrae imperitia, evadere se-
re nihil, quam effugere notare existimant. Li-
vius XXVI. cap. XLV. *Cum summus quisque*
evadere non posset, & paucis interiectis: Ne-
ptunum jubebat ducem itineris sequi, ac medio
flago non evadere ad moenia. Virgilius II. Aen.
v. 458. *Evado ad somni fastigia culminis.* Si-
lius VIII. v. 155. *Tectis poto celsosque gradus*
evadere nitor; quod expressum est ex Virg. IV.
Aen. v. 685. adde supra c. XIV. n. 9. Quincti.
Initit. Or. Prooem. p. 10. altius tanquam ibunt,
qui ad summam nitentur, eam qui praesentia de-
speratione quo velint evadendi, protinus circa
ima subsistunt. Jam non ad summa tantum,
sed etiam ad aequalia, immo & ad inferiora
refertur ea Praepositio. Seneca de morte Claud.
c. XII. *quem Mercurius item fessitate jussit, &*
virga morantem impulit. Dicitur *cicinis Narces-*
sus evolat, omnia proclivis sunt, facile de-
scenditur. Fabriciani & Basil. i. *scilicet prae-*
ceptum erat.

4. PLEORSQUE VELOCITAS E. R. H. IGNARA.
Basil. Vinar. Remens. primi, Guelf. 3. *plerisque;*
Guelf. II. *plerisque.* Vox *hostibus* non visitur in
Fabric. a. neque multum desideratur; desidera-
tur tamen. Vinar. 1. *hostibus ignora, id quid-*
em ex Glossa. Supra c. XVIII. Mure magnam
& ignara lingua commercia prohibebant. ubi
vide.

TUTATA SUNT. Sic & nostri vetustiores.
Ar. Remens. a. Struv. Senat. 2. Heuff. Guelf. 4.
& 12. *tuta sunt.* infra c. LXIV. extr. *Nomi-*
dat in omnibus praeliis magis pedes, quam ar-
ma tutata sunt. ubi tamen in MSS. eadem va-
rietates. Alibi *tutari, tutandos dixit*, quod nec-
essario, an omnino *tuta* damnet. male vero Gu-
elf. 9. *mutata;* male etiam 7. *tutatae sunt*, ut
Cat. c. LI. n. 12. *sama atque fortuna pares sunt.*
Sed supra cap. XXXVIII. n. 8. *Nox atque praeda*
castrorum remota sunt. ubi vide.

5. PRAEFECTUM AB JUGURTHA SUPRA DIXI-
MUS. Pro vocibus duabus postemiss Fabriciani,
praediximus; Guelf. 3. *retulimus.* Vinar. 1. *su-*
pra docuimus. infra Guelf. 10. *progreffus est.*
Incert. 2. *praetergressus,* sine Verbo Substantivo.

SUOS IN AEQUUM LOCUM DEDUCIT. Guelf.

Aaaa 2 12. vi-

diximus, ubi cum Rutilius praetergressus est, paulatim suos inaequum locum deducit: ac, dum legatus ad flumen, quo praemissus erat, festinans pergit, quietus, uti res postulabat, aciem exornat: neque remittit, quid ubique hostis ageret, explorare. Postquam Rutilium confedisse jam, & animo vacuum accepit, simulque ex Jugurthae praelio clamorem augeri; veritus, ne legatus, cognita re, laborantibus suis auxilio foret, aciem, quam diffidens virtuti mili-

12. *viros in aequum, &c.* Uratist. 3. *in aequum deducit*, omisso nomine locum. Mirum, quod Wallius de aequo loco dubitare potuerit, ut exponat vel planum, vel hosti aequae ac sibi fauement. Certe planum intelligit, campos nempe, cum antea per collem iter fecisset, aut confedisset, ne ab Metelli exercitu, aut Rutilio conficeretur. vide c. xlix. n. 1. Caesar III. Civ. c. lxxiii. locum aequum *ad dimicandum dedisse*; ubi aliqua specie dubitari poterat. Noster Catil. c. lxx. n. 1. *atque instructos uratim in locum aequum deducit*. Tac. I. Annal. c. lxxvii. *Non hic silvas, nec paludes, sed aequis locis aequos deos*. infra Eccard. *quid praemissus erat*.

13. *festinans pergit*. Vinar. 1. & Guelf. 10. *pergit*. Vinar. 1. *veluti res postulabat*.

14. *Acie exornat*. I. intruit. ut Cat. cap. xxxvi. n. 1. *dum viciniam, antea sollicitam, armis exornat*. ubi vide.

15. *Quid ubique hostis ageret, explorare*. Guelf. 4. *hostis quid ageret ubique*. 7. *quid ubi hostis a*. Male. *quid ageret*. & ubi id ageret proprie deberet exponi, h. e. quid utroque & quibus quidque locis ageret. Plura dicta sunt ad Cat. cap. xxvii. n. 1. *praeterea alium alio, quem ubique opportunitum credebat*. & Eod. ad c. xlvii. n. 1. *Volsucius interrogatur, quid, aut qua de causa consiliis babuisset*. addo infra c. liv. n. 2. *Jugurtha ubi gentium, aut quid ageret explorationem misit*.

16. *Postquam R. cons. jam et an. vacuum accepit*. Jam omittunt Remens. 2. & Academicus. mutat locum in Eccard. *confedisse*, & jam in animo v. a. Forte, quia post Verbum paullo insolentius ponitur Particula. at Catil. c. lxi. num. 25. *Vox cunctaminum etiam nunc, quid intra moenia adprehensis hostibus faciat*. Animo vacuum dicitur, qui est securus & nihil magnopere animo propositum habens. infra III. Hist. M. *Antonius perdudus pecuniae gentis, vacuumque curis, nisi instantibus*. Ovid. II. v. 557. *Argue natum revoces animum paulisper ab ira Et vacum pobat hinc tibi paucis legi*. Terent. Phorm. Act. II. Sc. 1. v. 25. *venit nectum atque laetum a balneis*, Quo-

sum ab animo; cum ille cura & summa absnatur. Praeterea Eccard. Guelf. II. Remens. 2. & tres alii accipit, non accepit. Cat. c. xlv. n. 3. *Postquam ad id loci legati cum Volsucio veniunt*. Eod. c. xxviii. n. 2. *Curus ubi intellegit, quantum periculi consiliis impendat*. cap. lvi. n. 5. *Carilina postquam videt monitionem atque capite hostium sese clausum*. c. xli. n. 3. *Postquam illas videt queti*. Supra c. vii. n. 1. *ubi videt*. c. xiv. n. 11. *ubi non solum dolis nequit capere*. c. xv. n. 5. *postquam videt*. & sic c. xx. num. 1. & c. xxviii. num. 4. *Quos postquam ex sententiis intruit*. h. cap. n. 3. *ubi intralegit*. & sic locis longe plurimis. Sic & Dictys IV. princ. *Sed postquam Trojanis palam est*. cap. vi. *postquam regnes est*. & Terent. Hecyr. A. I. Sc. II. *Pamphilus postquam videt paratas exornat*. Hic, quo minus accipit rescripserim, remoratum est illud, quod infra bene quidem penes Verbum augeri exaudiriur accepit; priore autem loco melius est accepit. & diversum quidem primo loco ponere solet ab eo, quod est secundo exaudiendum; notis contra. Attamen simile quid notabis Catilin. cap. xix. num. 4. in Verbo dicitur. Quare si accipit hic adserit, non multum nitae contra.

17. *Simulque ex I. pr. clam. augeri*. Intellege accepit, vel accipit, quod male immitte Struvianus. Guelf. 4. *simulque compert ex Jug.* &c. infra c. lvi. n. 1. *ubi se dolis fatigari videt, neque ab hoste capiam pugnandi fieri*. addo supra ad c. xxx. n. 4. *Academ. Jugurthae praelio*, siue Praepositione.

18. *Laborantibus suis auxilio foret*. Guelf. 4. siue. Eccard. omittit siue; Fabric. 2. *laborantibus*. Ceteri integram servati vulgaram. Laborantes dicuntur, qui in magno periculo versantur, unde semel agere expedit. Catil. c. lx. *Intra Carilina cum expedit in prima acie versari*. Laborantibus succurrere. ubi quaedam adscripti.

19. *Arte statuerat*. Guelf. 4. per artes statueret; Struvian. per artes statuerat, militabilis Glossa, ejus auctor putavit arte, esse ab Nomine arte, cum sit Adverbius s. quod vulga

militum arte statuerat, quo hostium itineri obiceret, latius porrigit; eoque modo ad Rutilii castra proccedit.

C A P. LIII.

LVI.

Romani ex improvviso pulveris vim magnam animadvertunt; ¹ nam prospectum ager arbuſtis conſitus prohibebat. Et primo rati humum aridam vento agitari: poſt ubi aequabilem manere, & ſicuti acies movebatur, magis magisque adpropinquare vident, cognita re, properantes arma capiunt, ac pro caſtris, ſicuti imperabatur, conſiſtunt. Deinde, ubi propius ventum, utrimque ² ma-

vulgo arte ſcribunt. Noſter perpetuo arte, arſiſſime, artius. Catil. c. lxx. n. 2. reliqua ſigna in ſubſidio artius collocat. Virg. l. Aen. v. 297. divae ſacro & compagibus artis Claudenur belli portae, ubi non modo in omnibus Virgilianis vetuſtiſſimis, ſed etiam aliorum auctorum MSS. conſtanter ita ſcribi, telus eſt perſidoneus Jo. Pierius.

LATius PORRIGIT, FOQUE MODO. Rem. 2. & Academ. porrexit, quod improbo. at eleganter Franc. eo modo ad R. c. p. Guelf. 10. ad Rutilium; Eccard. ad Rutili caſtra, & is quidem ſupra etiam Rutilius pro Rutilius ſcripſit. Gu. 7. procedunt; 9. perveniunt.

CAP. LIII. 1. PULVERIS V. M. ANIMADVERTUNT. *Vix magna*, pro multitudine. infra c. lxxv. n. 7. tanta vis aquae. & paſſim. Eccard. animadvertit. Fabriciani, p. vim magnam advertunt. Scribe, animus advertunt, ut alibi & infra c. xciii. n. 2. Pulvis autem ſemper pro indicio habitus adventantium hoſtium, & egregie ea re utitur Seneca Epist. xiii. Hinc Claudian. ii. Stilic. v. 398. Fallax o quoties pulvis deluſet amorem, ubi vide N. Heinfium. Seneca Phoeniſſ. v. 394. Vide, ut atra nubes pulvere obſcundet diem, Fumoque ſiniſtes campus in caelum erigat Nebulae, equiſtri ſuſta quas ſellus pede ſubmittit, cec. Caelat. iv. Gall. c. xxxii. ii, qui in ſtatione erant, Caefari renuſciant, pulverem majorem, quam conſueſcendo ferret, in ea parte videri, quam in partem legio iſſet ſpectet.

AGER ARBUSTIS CONſITUS. Guelf. 4. arbutis conſitus. vide c. xlvi. n. 4.

HUMUM ARIDAM VENTO AGITARI. Perbelli Guelferſb. 3. omittit nomen humum. Sic infra cap. lxxix. num. 6. ventus agit arenas. Apuleius tamen de Mundo pag. 62. Verrex eſt, veluti dicitur, Dine, cum torque-

tur humus arida & ab imo erigitur in ſummum.

AEQUABILEM MANERE, AC S. A. MOVEBATUR. Vinar. l. & Utrini. 2. aequabile manere, per concurſum ejusdem litterae truncati. Senat. 2. & Heuſian. terram aequabilem manere. Guelf. 9. permanere; Acad. manere vident. Omnes ſere ſunt. Sed Eccard. omittit movebatur, & mox etiam vident: quali ille legere voluſſet: poſt ubi aequabile manere, atque, ſicuti acies, magis magisque adpropinquare, pro, illud, quod animum adverterant, aequabile manebat, vide infra ad c. xcvi. num. 2. Ipſe Crispus, quandocumque per Particulam ſicenti, veluti ſimilitudinem proponit, nunquam Verbum addit, ſed praeciſe, contagio quaſi, uſi ſaber, ſicenti eſſoeta parentum, veluti grandinem, quaſi diſceſſo terrae, vide Catil. c. lxi. n. 5. & ſupra cap. xli. extr. Unde cognosces, poſſe ſine detrimento ſententiae vulgatae lectioni Verbum movebatur demi. quamquam eodem modo infra n. 7. ſtrepitu, veluti hoſtes adventare, alteri apud alteris formidinem ſuſcere, ubi vide.

AC PRO CASTRIS—CONſISTUNT. Acie nempe pro caſtris inſtructa, ut ſaepe apud Caefatem. Et conſidere tam in acie, quam adverſus hoſtem bene dicitur. Seneca Epist. xxix. Adrolle animum, adverſus formida conſiſte. vide Gronov. ad Epist. xiii. pro caſtris, ut infra c. lxx. n. 1. equitatus omnem pro caſtris agitare jubet. adde Cat. c. xviii. n. 8. ſicenti imperabatur non agnoſcit Vinar. 1.

2. MAGNO CLAMORE CONCURRITUR. Sic omnes ead. Sed Vinar. t. Franc. Senat. 2. & Heuſ. atque Guelf. 3. magno clamore concurrunt, quod propter ſuperius ventum, in vulgatum immutatum videtur: inviro Laſallius, qui eodem modo Catilin. c. lxx. num. 2. Poſtquam e ventum, unde a ſerentariis praetium conſuſti

- 3 magno clamore concurrunt. Numidae tantummodo remorati, dum in elephantis auxilium putant; postquam impeditis ramis arborum, atque ita disiectos circumveniri vident, fugam faciunt: ac plerique, abjectis armis, collis, aut noctis, quae jam aderat, auxilio integri abeunt. Elephantum quatuor capri, reliqui omnes, numero quadraginta, interfecti. At Romani, quamquam itinere atque opere ca-

posset, maximo clamore cum infestis signis concurrunt. ubi itidem duo MSS. concurrunt. Sed plura huius generis adnotavimus ad Cat. c. xliii. n. 3. & cap. li. n. 40. Gueff. 12. magno labore concurrunt. Deinde est in scriptis nostris omnibus.

3. TANTUMMODO REMORATI, DUM. Rem. 2. remorari; sed Gueff. 1. remati: quae Verba confunduntur etiam supra c. xxxviii. n. 8. dum post tantummodo pro tamdiu recte ponitur. Noster Catil. c. xxxvi. nu. 1. paucos dies commoratus, dum vicinitatem armis exornat. Varro l. de R. R. c. ii. Itaque dum id nobiscum una videatis, ac venit aedificamus, docete nos. Phaedrus l. Fab. xix. Tempus exorans brevis, Dum firmior posset casulos ducere. Lucan. l. v. 207. Subfedit cubus, totam dum colidigit iram.

IN ELEPHANTIS AUXILIUM PUTANT. Sic est: firmissimus semper, qui nusquam, nisi in femine ipse spem habet, c. lx. n. 1. Toties fere etiam alia munimenta militi obsecunt, quoties elephantis, qui communi semper periculo in aciem producti sunt, Auct. B. Afric. c. xxvii. extr. Eodem, omisit Praepositionem in. Exfitebatur inde aliquando: dum elephantis auxilium putant. Cave audias! Alterum verus & Sallustianum. immo & proprium magis, quod alibi docui. Vide quaedam ad ea Cat. c. xliii. extr. maximum bonum in celeritate putabant. Sic Eod. c. xix. n. 2. quia boni quamplures praesidium in eo putabant. Sic Primitivo usus Valer. Max. iii. c. viii. ext. p. amicos inimicosque iuxta ponere. Et quoties audis: in eo hoc vel illud mihi possum; etiam reposum? Sed deimus, non ad proprietatem respiciendum esse in structura ista (jubeat tamen Sallustius) quoties Noster, alique ante Verba avertendi, iudicandi & cognoscendi: esse omisit? Vide quaedam Catil. c. i. n. 3. adde Eod. c. xxvii. n. 1. & xli. n. 2.

POSTQUAM EOS IMPEDITOS RAM. ARR. EOS omittunt Gueff. 3. & 4. & proba facinus. Supra c. vii. n. 6. Imperator omnis fere res asperas per Jugurtham agere, in amicis habere, magis magisque (eum) indies amplecti & Pronomen abicit ab ed. nostra. adde c. xlv. n. 2. Caesar. l.

Gall. c. xxviii. quorum per fines ierant, his mihi conquiverent & reducens, (eos) imperavit. Sueton. Caesar. c. 1. Corneliam Cinnae quater consulis filiam duxit uxorem: ex qua illi max Julia nata est: neque ut repudiaret, compellit. Delatore Sulla nullo modo fortis. ubi vide Caesalonum. Nos etiam tot locis eandem elegantiam in Nostro observamus, ut omnia enumerare pigeat.

ATQUE ITA DISIECTOS. Remens. l. & Vinar. 2. desistuntur Particula ita, quam Noster eleganter pro ob id, per id, quod impediti essent ramis arborum, adhibuit: est alibi eandem vim in sola Conjunctione atque observaverim. vide supra ad c. xxvii. n. 5. Hic Codd. non deseri, cum ea particula etiam statim simul inferre possit, in quo circumveniti sunt. Livius xli. c. vii. Quid ita non potius A. Manlius Romanus venisset? Cic. xiii. Att. epist. 1. Non dubitas, quin ego a te hoc nutu consequi possim, ita etiam, si aedificatus es.

FUGAM FACIUNT. Sic infra c. lviii. n. 4. animadvertit fugam ad se versus fieri. Terent. Eunuch. A. iv. Sc. vii. v. 17. Ut tu illos procul hinc ex occulto careres: facerent fugam. Plane ut iter facere pervulgatum & probis auctoribus usitatum. Unde Virgil. ii. Aen. v. 640. vos agitate fugam. & Vopiscus Aurelian. c. 11. pedibus in sententiam transitum faciens. Auct. de Or. Gent. Rom. c. xv. fuso praesidio interfecitque Lauso, Mercurium fugam facere cogerunt.

COLLIS AUT NOCTIS Q. J. A. AUXILIO. Auxilio, quod proprie etiam Nostres eloquuntur, de omni re, quae juvat, aut opportuna est. Ennius: At ego, omnipotens, te exposito, ut hoc consilium Achiviis auxilio fuit. Vinar. 2. & Gueff. 12. collis ac noctis; Franc. atque noctis.

4. NUMERO QUADRAGINTA INTERFECTI. Remens. l. Franc. Struv. Incert. 1. & Gueff. 12. numero viginti. Gueff. 4. nunc etiam xxx. sed cum vestigio, erasum esse unum x. de quo bene monuit Gruterus. In eodem 4. non videtur omnes.

5. FESSI LAETIQUE ERANT. Sic recte Gruterus, habetque ex nostris in suis partibus Fabricius.

castrorum & praelio fessi lactique erant; tamen, quod Metellus amplius opinione morabatur, instructi intentique obviam procedunt. Nam dolus Numidarum nihil languidi, neque remissi patiebatur. 6 Ac primo, obscura nocte, postquam haud procul inter se erant, 7 strepitu, velut hostes adventare, alteri apud alteros formidinem simul,

bricianos, Basil. t. Academ. Senat. t. Incertos, Franc. Uratist. 1. & 3. Vinar. t. Eccard. Guelf. 1. 2. 9. 11. 12. id etiam postulat sententia; non *lassique*, quod Vinar. 2. Uratist. 2. Guelf. 3. & 4. ostendunt et in Hackianis, Crispi & quae ab his pendunt edd. legitur: Remens. 1. *fessi lassique erant*; qua forma Struvian. Senat. 2. & Heufl. *fessi laeti erant*; Vinar. 1. *laetique aderant*; Guelf. 10. *fessi erant*, omisso illo *laetique*. *Lassique* primum ex interpretatione *si fessi ortum est*, ut apud Virgilium v. Eclog. v. 46. & propter similitudinem pollea facile exturbavit illud *laetique*. Fessi erant itinere, opere, & praelio; laeti perfecto opere & praelio bene pugnato, quod utrumque scilicet ab obviam eundo remolari poterat. Et haec eleganter copulat, ut Silius v. v. 571. *Jamque ubi conspectu redempta vasa propinqua Corpora*, follicite laeti *funduntur*. Eleganter etiam atque opere, & praelio, ut ostenderet ipsa Oratione multitudinem & processum laboris, quod in his particulis studiose observant. vide supra cap. xxxvii. numer. 3.

MORABATUR, INSTRUCTI INTENTIQUE. Fabric. 1. *morabantur*; Uratist. 1. *operabatur*, Fabric. 1. *instructique intentique*. Guelf. 12. *viam procedunt*, omisso ob; sed 10. *obviam* non habet. 4. *procedebant*.

6. NAM DOLUS NUMIDARUM. Bene de dolo Numidarum Auct. B. Afric. c. lxxiii. de Jugurtha Noster supra c. xlii. extit.

NIBIL LANGU. N. REMISSI PATIEBATUR. Guelf. 10. *patiebantur*. Dolus Numidarum non permittebat languorem. Sic infra c. lxxviii. n. 2. *nihil apud se remissum, neque apud illos tuum pati*. Arminianus xvi. c. x. ubi vero *praeliorum ardor nihil perpeti poterat* segne, de voce languidi vide ad c. li. n. 3. Cic. iv. de Fin. c. xxviii. *Urgent tamen, & nihil remittunt*: quomodo Noster infra c. xxviii. n. 2. Tacit. ii. Ann. c. xlii. *adulteratum est castris sine consensu teli, postquam crebras pro munimentis cohortes, & nihil remissum sensere*. Claud. iv. Conf. Hon. v. 333. *Tum vota caute secuta remittas Inclusa iure pariter, multis damnoosa fuisse Gaudia, dispersi periret somnoque solati*. Saepius incantae motus victoria turbat.

7. HAUD PROCL INTER SE. Sic infra c. lv. n. 6. *duobus locis haud longe inter se castra sa-*

ciabant, ubi vide, alibi etiam *inter se est alteri ab alteris*, adi supra c. xli. n. 2. supra Guelf. 7. & 12. cum aliis *obscurata nocte*. c. xxi. n. 2. *obscurato etiam tum lumine, erant omisit* Remens. 1.

STREPITU, VELUTI HOSTES ADVENTARE. Sic Gruterus cum MSS. nostris omnibus, cum vulgo indicatae etiam supra edd. habeant, *velut hostes adventarent*. Mihi vero ab interprete istud Verbum videtur profectum, ut supra n. 1. *post ubi aequalibet manere, & sicut acies, magis magisque adpropinquare vident*. Confirmat egregie Tacit. iii. Hist. c. x. n. 2. & *visti procul sociorum equites, vanam formidinem, ut hostes, facere*. Nam *strepitus* armorum, & incertatum etiam vocum, indicium hostium, de utroque etiam vocem adhibet Noster infra c. lx. u. 2. & c. xcvi. n. 6. Silius ix. v. 276. *Jamque propinquant acies, agilige virorum Discursus, mixtae simul caelestia per ora Cornipedum hinnitus, & multum strepitibus armis Errabat caecum turbata per agmina murmur*.

ALTERI APUD ALTEROS FORMID. 5. ET TUMULTUM. Nazarian. & Commelin. apud Gruterum; ex nostris Vinar. 1. & Guelf. 1. *alteri apud alterum*. Vidimus quidem exempla mutati Numeri ad Cat. c. xx. n. 8. & passim. Hic vero librarj alteri tertio Casu accepisse videntur, *alteri fecerant formidinem apud alterum*; sed parum scite. Supra c. xlii. dum alteri alteros vincere quovis modo — *volant, formidinem facere*, uti. Hist. Orat. Lepidi n. 1. *Clementia & probitas vestra — plurimum vobis timoris faciunt*. & ibid. n. 10. *habendus est metus, aut faciendus*. Tacit. iii. Hist. c. lxxix. *quae genera Vitellianis, inconsperta hostibus metum fecerant*, infra c. cv. n. 3. *qui temere & effuse euntes, Sullae alioque omnibus & numerum ampliore vero & hostilem metum effieciunt*. Fabriciani omittunt, quando praepropere & interdum cum trepidatione aliquid agitur. Caesar vii. Gall. c. lxi. *Uno fere tempore sub incem hostibus nuntiatur in castris Romanorum praeter consuetudinem tumultuari, & magnum ne agmen adverso flumine, c. xlv. iis imperat, ut paulo tumultuosius omnibus in locis pervigilarentur*, vide Budacum in Pandect. p. 139. infra c. lvii. n. 3. *insejti intentique sine tumultu narrant*.

IM-

mul, & tumultum facere: & paene imprudentia admissum facinus miserabile, ni utrinque praemissi equites rem exploravissent. Igitur, pro metu, repente gaudium exortum, milites alius alium laeti adpellant, astra edocent atque audiunt: sua quisque fortia facta ad coelum ferre. Quippe res humanae ita sese habent: in victoria vel ignavis gloriam licet; advorsae res etiam bonos detractant.

CAP.

IMPRUDENTIA ADM. FACINUS MISERAB. Urat. 3. *imprudencia*. quidam, sed pauci, *admissus* esse; duo forte; unus fore, sed recte damnant Rivijs & Gruterus. Vinar. 1. *nefas miserabile*.

UTRIQUE P. EQUITES REM EXPLORAV. Fabric. 1. *utroqueque praemissi equites*. Guelf. 10. *praemissi milites*. Vinar. 2. *res exploravissent*. Guelf. 7. *explorassent*.

8. REPENTE GAUDIUM EXORTUM. Fabriciani & Guelf. 11. omittunt *repente*. at Noster Cat. c. xxx. n. 1. *ex summa laetitia atque lascivia repente omnis tristitia invasit*. Vinar. 1. *gaudium ortum*; Rem. 1. *gaudium est ortum*.

ALIUS ALIUM LAETI APPELLANT. Guelf. 10. *alium alios*; 9. *alii alios*. recte *alium alium*, ut Cat. c. vi. n. x. ubi vide, *laeti* non est in Guelf. 9. Et Urat. 1. 2. habet *laetos*, *adpellare*, pro *colloqui* habes supra c. xxii. n. 5.

ACTA EDOCENT, ATQUE AUDIUNT. Guelf. 10. *acta docent*. Sed elegantius Vinar. 2. & Urat. 1. 2. *acta edocent*, *audient*, repudiata Copula. Bene de his militum moribus Caef. 11. Civ. c. xxxix. *Erant per se magna quae gestarent equites: haec tamen ab ipsis instatius commemorabantur, ut de suis bonis laudibus libenter praedicant*.

SUA QUISQUE F. E. AD COELUM FERRE. Nimis, quam ingratum hoc ad coelum ferre accidit auribus. Senat. 1. *in coelum ferre*; Struv. *ad coelum ferunt*. Vinar. 1. *ad coelum ferri*. Recte Incer. 2. & a prima manu Fabric. 1. *ferre*, quomodo MS. Putschii, & quidam apud Gruter. *ferre* certe seque nimis est, & pro eo mallem *ferunt*; nisi MSPorum *ferre* satis placeret. Sed propterea non debuerat *adpellare*, *educere*, *audire*, rescribere Gruter. contra omnes omnino Codd. cum nosse debet, Sallustium hos Modos coniungere, ut supra c. xxiii. n. 1. *vulso atque fossa moenia circumdat, turris exstruit, eosque praesidiis firmat: praeterea dies noctesque aut per vim, aut dolis tentare*. ubi citavi Cat. c. xxi. n. 4. quo loco plura. adde intra c. liv. n. 6. De phraisi *ad coelum ferre* ad Cat. c. liti. n. 1. Tacit. Agric. c. xxv. *saepe isidem castris pedes equosque & nauticus miles mixti cupiit & la-*

tiria sua quisque *festa*, *suos casus* attollerent: ac modo *silvarum & montium profunda*, modo *tempestatum ac fluctuum adversa* — militati *phantia* compararentur.

IN VICTORIA VEL IGNAVIS GLORIARI. L. Nam *propterea omnes sibi vindicant*, adversa uni impugnant, inquit Tacit. Agric. c. xxvii. & quoniam secundae res mire sunt *vitiis* obtentu, quod Noster dixit 11. Hist. *evenit*, ut sub obtentu prosperi eventus miles etiam ignavis laudem partem ad se trahere queat.

ETIAM BONOS DETRACTANT. H. e. imminuunt, detractant *gloriae eorum*, proferunt, ut Tacitus loquitur. Vinar. 1. & Guelf. 1. *detractant*; 2. *detractant*; Acad. *detractant*. Basil. 1. Rem. 2. cum Aldo: *detractant*, & Basil. 1. addita Glossa: *deceperant*, *dederant*, frustra, & errore ex scribendi modo orta, cum omisso c, littera facillime in e, cui in minuscula scriptura est similitudo, degeneraverit. unde etiam in Guelf. 4. legitur, *detractant*. At Eccard. Incer. Struv. Franc. Urat. 3. Heuss. Guelf. a. 3. 7. 11. 12. *detractant*, quod Fabric. 2. pro var. lectione, & Nazarianus a prima manu itidem agnoscit. ita autem, non detractant in Poetarum aequae, ac Oratorum libris vetustissimis scribi, testatur Pierius ad Virg. iii. Georg. v. 57. Sic in Dialog. de Orator. c. xi. *Fors enim arbitror, ut a levitatione eorum digressus detractaret potius, atque carminum studium proferret*. Sic Acidalius, quem vide. adde Ducker. ad Flor. 1. c. xxiii. n. x. Livius xxxviii. c. xlix. *Caeca invidia est, nec quidquam aliud scit, quam detractare virtutes, corrumpere bonos ac praemia eorum*. Nos plura Dissert. 11. de Usu Orthogr. Lat. c. iii. §. vi. & vii. ubi de permutatione litterarum vocalium a & e. Commodian. Instrucl. xxviii. *Grafaris, infans, detractas nunc & dei nomen*. Instrucl. xxxi. *Une verbo suo qualiter vis ille detractat*. Sic supra ex MSS. notavimus *disspariti*, pro *dissertiti*, c. xlv. n. 7. c. xlii. n. 7. Apulei. Apolog. p. 310. *Iste vero nec diis rationibus segetis militat, aut vitis, aut gregis primitias impartit*. Guelf. 10. *detractant*. in sententiam vide Interpp. ad Corn. Nep. Datam. c. v. n. 4.

CAP.

C A P. LIV.

LVIII.

Metellus in iisdem castris quatrinduo moratus, faucios cum cura refecit, meritos in praeliis more militiae donat, universos in concione laudat atque agit gratias; hortatur, ad cetera, quae levia sunt, parem animum gerant: pro victoria satis jam pugna-
sum, reliquos labores pro praeda fore. Tamen interim transgus-
& alios opportunos, Jugurtha ubi gentium, aut quid agitare, cum
paucifine esset, an exercitum haberet, uti sese victus gereret, explora-
tum

CAP. LIV. 1. IN IISDEM GASTRIS QUATRI-
DUO M. In omittunt Franc. & Uratid. 3. ple-
rique hisdem etiam Fabric. 1. & Basil. 1. At
Incerti, Senat. 1. Fabric. 2. & Guelf. 3. *isdem*.
Guelf. 10. *quatrinduo*; 3. *aliqui diu moratus*. Sen-
nat. 2. Heuff. & Uratid. 3. *quasi triduo*. Ura-
tid. 1. non agnoscit vocem *castris*.

SAUCIOS CUM CURA REFECIT. Senat. 1. Vi-
nar. 1. Guelf. 2. & Struv. *refecit*; Franc. Guelf.
9. & 11. *saucios curare fecit*. qui & ipsi *refecit*,
non *refecit*, propugnant. male autem Verbum
immutant. male etiam Incert. 1. Eccard. Guelf.
4. 7. *saucios cura refecit*: cum quasi peculiare
fuerit Sallustio *cum cura*, adnotatum sit ab Se-
neca. vide quae adtulimus ad Cat. cap. 11. n.
38. Curt. III. cap. XII. n. 13. *Alexander postero*
die cum cura sepulchris militibus. Plant. Me-
naechm. Act. v. Sc. IV. v. 7. *Magna cum cura*
ego illum curavi volo. id alii dicunt *adcurare*.
Multum autem imperatores semper circa
saucios solliciti fuerunt, ut recte curarentur,
& tanta profecti sunt comitate, ut etiam vi-
sitarent, vulnera inspicerent, ceteraque officia
exhiberent. vide Caesar. III. Civ. cap. LXXV. Liv.
II. cap. XLVII. & observationem Boecieri ad Vel-
lej. Pat. II. cap. CXIV. Hinc Cic. pro Murena c.
XVIII. *quare gravis est illa oratio, me saucium*
recreavit, me praeda donavit, hoc duce castra
cepimus, signo contulimus, &c.

MERITOS IN PRAELIIS, M. M. DONAT. Ine-
pte Vinar. 1. *emeritos*, aeque ac Incert. 1. *in*
praelio. Meritis illius perquam laudabilis donan-
di milites memini supra ad cap. VIII. n. 2. Li-
vius XXVI. cap. XLVIII. ubi de Scipione, qui Tre-
bellium & Dignitum coronis muralibus donave-
rat, tum reliquos; addit, *prout cuique meriti*
virtutisque erat donavit. ante omnes C. Laetium
praefectum classis Crannoni genere laudis fibimet-
ipsi acquirit, & corona aurea ac triginta bu-
bus donavit.

UNIVERSOS IN CONCIONE LAUDAT. Et hu-

jus rei l. c. auctores dedimus, quae & jam
apud Graecos in usu, adeo ut etiam caeli in
praeliis publice laudarentur, ut exempla illustria
apud Thucydidem probant, Livius XXXVIII.
Laudati quoque pro concione omnes sunt *donati*
que pro merito quisque. & testatur ille saepissi-
me. Auct. B. Afric. cap. LXXXVII. *postero die in*
conspetu oppidanorum milites collaudat, totumque
exercitum veteranum donavit, praemia *fortis-*
simo cuique ac bene merito pro suggestu tribuit.

ATQUE AGIT GRATIAS. Vinat. 1. *atque agit*
grates, quod non probamus. Atque hoc quidem,
pro more, sine Cui suo ponitur, cum diversus
praecedat, nempe *universos*. Sic Cic. pro
Clement. cap. II. *omniquae de re dicam*, &
dihiam. Livius XXXVI. cap. XXXI. *Si qua ha-*
berent, de quibus aut regulare, aut in posterum
cavere sibi vellent, Corinthum ad se venient.
Noster Cat. cap. XLVIII. n. 6. *cumque in vin-*
culis retinendum, neque amplius potestatem la-
ciundam. Hieronym. Praefat. in Ecclesiast. *Quoniam*
Ecclesiasten sanctae Bleissae legerem, ut eam ad
contemptum mundi huius provocarem, et omne,
quod in mundo cerneret, putaret esse pro nihilo.

AD GETERA, QUAE LEVIA SUNT. Sic omnes
MSS. cum *perperam edd. sunt exhibeant*. vide
infra ad cap. LXIII. n. 1.

PAREM ANIMUM GERANT. Senat. 1. *para-*
tum animum gerant. *perperam*. Guelf. 10. *qua-*
rant. valde oscitanter. *gerere animum* Livius,
Lucanus, alii. Saepae Dietsy, ut i. cap. IX. *eam-*
que benigne salutans, animum bonum mi gere-
ret, hortatur. adde v. cap. VII. & IX.

SATIS JAM PUGNATUM. Basil. 1. *jam pugna-*
tum satis. Fabric. 1. *deficit particula jam*. Mox
Incerti, Remet. 1. Struv. Uratid. 3. Guelf. 12.
rel. labores praedae fore. Guelf. 1. *praedam fore*.
Recte pro praeda, ille quidem exposuit *prae-*
dam, quomodo supra cap. XXII. n. 4.

2. UBI GENTIUM A. QUID AGITARET. Vi-
nar. 2. Acad. Senat. 2. Heuff. Uratid. 2. Guelf. 11.

Bb bb

12. ubi-

- 3 tum misit. At ille sese in loca saluosa & natura munita receperat : ibique cogebat exercitum numero hominum ampliorem, sed hebetem infirmumque, agri ac pecoris magis, quam belli cultorem.
- 4 Id ea gratia eveniebat, quod praeter regios equites nemo omnium Numidarum ex fuga regem sequitur; quo cuiusque animus fert, eo discedunt: neque id flagitium militiae ducitur: ita se mores ha-

12. *noivis gentium*. Acad. Franc. Guelf. 2. & 12. *aut quid ageret*. utrumque corrupte.

UT SESE VICTUS GERERET. Senat. 2. & Heuss. *an sese ut victus gereret*. Guelf. 10. *vel sese ut victus ageretur*. quomodo sese postquam victus esset gereret. vide n. 5. Sic infra: *tanta mobilitate sese Numidae gerunt*. vide ad cap. LV. n. 1. Eccard. *victus*; Vinar. 1. *exploratum misit*. quod sequitur *sese*, non est in Guelf. 10. Er p. habet *naturae munita*.

2. *IBIQUE COGEBAT EXERCITUM*. Guelf. 9. & Fabric. 2. *ubique cogebat*. forte pro *ubi cogebat*, nam haec inter se permittuntur. vide Cat. cap. LX. extr. & supra cap. VIII. n. 2. Guelf. 4. *quoque exercitum*. Virg. VIII. Aen. v. 7. *undique cogunt Auxilia* & *latos vastant cultoris agros*. Noster infra cap. xcv. n. 1. adde supra cap. x. n. 4. Uratist. 2. *deest vox exercitum*.

SED HEBETEM INFIRMUMQUE. Guelf. 11. *sed ebrietem*. *hebes* dicitur, qui ad rem non est exercitatus, non promptus, nec aptus. Noster Cat. cap. XII. n. 1. *hebescere virtus, paupertas probro haberi, innocentia pro malivolentia duci coepit*. ibi vide. Cic. II. de Div. cap. 1. *Epicturus, quem hebetem & rudem dicere solebat*.

AGRI AC PECORIS MAGIS, Q. V. CULTOREM. Vinar. 1. *agri pecorisque*; 2. *agri aut pecoris*. Exercitus *cultus*, ut alibi *victor*, item *animus contentor*. vide cap. LVIII. n. 5. & cap. LXIV. n. 1. *Cultus pecoris*, ut *agri*, recte dicitur, ex proprietate Verbi *colere*, de qua ad c. LXXXV. n. 34.

4. *ID EA GRATIA EVENIEBAT*. Neglexit haec Guelf. 4. cum magno orationis incommodo. *ea gratia*, ut *ea causis*. Cat. c. LII. n. 7. *multaque mortalis ea causa adversos habeo*. Plautus Trucul. Prolog. v. 9. *Sed hoc agamus, qua hic ventum est gratia*. A. II. Sc. II. v. 33. *ex cerebro expellam*. AS. *quam gratia*? ST. *quia adeo foret* &c. Sticho A. v. Sc. I. v. 5. *Qui nihil oculis venit tamen hac gratia*.

PRÆTER REGIOS EQUITES. Hac positura MSS. Sed Uratist. 1. & Guelf. 2. *regios equitatus*; nam & hoc Nomen plurali Numero positum habemus supra cap. XLVI. n. 7. Guelf. 7. *regios milites*.

NEMO OMNIUM NUMIDARUM. Ab his vo-

cibus *nemo omnium*, usque ad eandem infra n. 10. *liberarius* Guelf. II. similitudine vocabulorum frustratus, media omnia non scripsit. vide Cat. cap. LI. n. 33. infra cap. LXV. n. 2. Fabric. 2. *nemo omnium Numida*; fuit etiam aliud quid, quam *Numidarum* primitus in Fabric. 1. illud expressit Crispinus ex edit. Amleiod. & Noster supra cap. xxy. extr. *decree exstumarvi*, unam ex tam multis orationem ejus *perscribere*. Sed contra tot Codd. non petendo.

EX FUGA REGEM SEQUITUR. Ex proprie, non modo *post* notat, de quo ad cap. xxxv. n. 3. sed misceat etiam de illa notione, ex *prælio profuger in provinciam*, ex *invidia in gratiam venit*, quae Noster cap. XIII. n. 4. & 7. Ceterum Acad. Fabric. 2. Struv. & Guelf. 10. *sequebatur*, quod est contra consuetudinem Sallustii, ubi mores gentium exponit. Sic infra c. LIX. n. 3. *Neque distans Numidae resistere quivissent, ni pedes cum equitibus permixti magnam cladem incompressi facerent*. pro *fessissent*. adde ibi notata. Uratist. 2. & Guelf. 12. *sequuntur*. Quae ab his excipiunt *quo cuiusque* — *habent* non leguntur in Vinar. t. nisi ab alia manu in margine scripta.

QUO CUI. ANIM. FERT, EO DISCEDUNT. Uratist. 3. *quo cuius animus fert*. Verbo *fert* destituitur Eccardianus, non bene. Cat. c. LVIII. num. 6. *Distans in his locis esse, si maxime animus ferat, frumenti atque aliarum rerum egestas prohibet*. ubi vide. Idem codex ex eo *discedunt*. Sed recte visum Grutero, *distancium eo otari*, neque vero legitur in Inscrit. 2. & alibi perpetuo *qua*, *quocumque*, item *quo solitarie* apud Nostrium ponitur, non respondente *ea*, aut *eo*. Florus III. cap. XI. n. 10. *Reliquae infelices exercitus, quo quemque rapis fugae, in Armeniam, Ciliciam, Syrtisque distractae*. Curt. v. cap. XIII. n. 18. *Barbari*, qua quemque *aut spes ducibat, aut pavor, dissipabantur*. Illa vero consuetudo, post malam pugnam Regem ducentem deferendi, & quo quisque voluerit, discedendi, in sacra scriptura trahitur etiam Israelitis. Eandem de pietisque Asiaticis populis tradidit Herodotus; de Illytiis Thucydides; de Parthis Herodianus; de Germanis Tacitus;

habent. Igitur Metellus ubi videt regis etiam tum animum ferocem; bellum renovari, quod, nisi ex illius lubidine, geri posset; praeterea iniquum certamen sibi cum hostibus, minore detrimento illos, vinci, quam suos vincere: statuit non praeliis, neque acie, sed alio

Tacitus; de aliis alii, sed aliter paululum.

NEQUE IN FLAGITIUM MILITIAE DUCITUR. Vacat vox *militiae*, in Guelf. 3. Sic Tacitus, ubi de Germanis, II. Ann. cap. XIV. *sine pudore* flagitii, *sine cura* ducum abire, *fugere*, *militiae* si addas, capiendum pro *miliare*, ut supra n. 1. *motu militiae*. cap. V. n. 5. *facinorae rei militariae*, ubi vide. Vinar. 2. *flag. militiae* apud illos ducitur.

ITA SE MORES HABENT. I.e. ii sunt mores, moribus ergo licitum est. *sefe habere* pro *esse* supra illustravimus. Cat. cap. II. n. 3. *aequabilibus atque constantibus sese res humanae haberent*. Corn. Nepos Hamilc. cap. II. *multo aliter, ac sperabant, rempublicam se habentem cognovit*. Terent. Adelph. A. III. Sc. IV. *prine. Omnem rem quo pacto haberet, enarramus ordine*.

5. ANIMUM REGIS ETIAM TUM FEROC. Sic quidem Gruterus, sed paucis & infimis MSS. adficientibus. Fabriciani; *etiam tum regis animum*; Franc. & Incerti. 1. *etiam regis tum animum*; Vinar. 1. *etiam regis animum tum*; Academ. Senat. 1. Struv. Remens. 2. Guelf. 1. 2. & 3. *regis etiam tum animum*. & sic Palat. primus & secundus. Praeterea Eceard. omittit *esse*, quod perpetuo fere post Verbum videt reticetur, infra cap. LXI. n. 1. *Metellus quidem videt frustra inceptum*.

BELLUM RENOVARI. Vide supra cap. XXXVI. num. 1.

NISI ILLIUS LUB. GERI NON POSSET. Senat. 1. Guelf. 9. & 10. *non posse*. Sed Vinar. 1. & Fabric. 2. a prima manu, cum Struviano: *quod n. ex i. h. geri posset*, omissa particula negandi, plane ut apud Florum in membranarum vetustissimis I. cap. XII. n. 8. *Adactius miles sua sponte iurejurando, nisi capta urbe, remeare*, ubi vulgo *non remeare*, vide ibi Freinshemium. & docuit Salmasius nisi superius poni, pro *non nisi*: ut ut contradicatur Gronovius ad Liv. XXXIV. cap. XVI. *Trias die laudabilis fecisse putatur, unum, quod circumducto exercitu, praedonibus suis castrisque, ubi spem, nisi in virtute, haberent, inter medias hostes praedium commisit*. Sic omnes, & ipsius Gronovii editio. Recte Cl. Dukerus amplius cogitandum existimat, quando Gronovius censet, omnibus locis, ubi *nisi*, pro *non nisi* ponitur, excidisse particulam *non*. Qui vero potuit excidere, cum librarii semper no-

tissima quaeque scribant, & non potius adficerent, ut hoc loco in Fabriciano 2. factum? Ergo eas dictiones per Syllepsin expones. bellum renovari, quod, si ex illius lubidine geri non posset, geri non posset. Et sic Flori loco: si capta urbe non remearet, non remeare. Qui dubitat, secum vellem cogitet, nisi non multum absimiliter in aliis formulis separandum esse: & praeterea, *Non & Non modo*, pro *Non modo non idoneis auctoribus usurpatum esse*; quod hoc loco nobis etiam concedendum esse.

INIMICUM CERTAMEN 5. CUM HOSTIBUS. Verissime Rivius: *iniquum certamen*, quodquid dicat Gruterus. Sacpissime istae voces consunduntur, quod ostendit Burmannus ad Quinctil. Declam. VII. cap. IV. & Calpurn. Flacc. Declam. XXXI. & alibi. Tuetur etiam iniquum Freinshem. ad Flor. III. cap. XVI. n. 1. comparatque Virgil. 2. Aen. v. 889. *pugna congressus iniqua*. Accedunt MSS. Franc. Incerti. 1. & Guelf. 12. qui a prima manu *iniquum*, item Guelf. 3. ubi *iniquum*; & Uratist. 2. ubi *inimicus*, h.e. *inimicus* legitur. & sic Sordus, Hackianae, Crispinus. *Iniquum* quod non aequum; ubi non emolumenta victoris, ut in aliis praeliis. Sic Cie. pro Caccina cap. XXIII. *iniquior defensor*, quae accusanti prodest. Aur. Victor de vir. illust. cap. XXIII. *praedam inique divisi*. Livius XXI. cap. 1. *Oradeo varia belli fortuna anteque Mars velit, ut propius periculo fuerint, qui vicerint*. Uratist. 1. *inimicus... certamen sibi fore*, relictis ceteris. Guelf. 10. *fore cum hostibus*.

MINORE DETRIMENTO ILLOS VINCI. Incerti. 2. omisit Pronomen *illos*, quem adprobo. vide supra cap. XV. n. 1.

NON PRAELIIS, NEQUE ACIE. MSS. Gruteri, ex nostris Fabriciani, Incerti, Vinaricenses, Basil. 1. Academ. Senat. 1. Franc. Guelf. 1. 2. 3. & 7. *in acie*, quod repudiare non decet. Sic in tempore, in imperio, in numeris, in loco apud nostrum. Sed editores retinuit praeliis, ideoque Remens. 1. scripsit: *non in praeliis neque acie*. Sed Cat. cap. LX. num. 2. *maximo clamore, cum infestis signis concurrunt*, ubi vide. adde supra cap. I. num. 3. *Nostrum omnes, alio more*, item Fabi. 1. Basil. 1. Acad. Uratist. 1. Guelf. 1. & 9. *gerendum*, non *gerendum*.

- 6 alio more bellum gerendum. Itaque in Numidia loca opulentissima pergit, agros vastat, multa castella & oppida temere munita, aut sine praefidio capit incenditque, puberes interficit, alia omnia militum praeda esse. Ea formidine multi mortales Romanis dediti obfides, frumentum & alia, quae usui forent, adfati praebita; ubicunque res postulabat, praefidium impositum. Quae negotia multo magis
- 7 quam praelium male pugnatum (ab suis) regem terrebant.

quip-

6. VASTAT, MULTA CASTELLA & O. TEMERE MUNITA. Vinar. 1. & Fabric. 2. *vastare*, non placet, & librarios iunxisse video *pergit vastare multa castella*. Temere munita dicuntur, quae non iussu munitionibus cincla sunt, ut Plautus Baechid. *Rapidos fluvius est hic, non hoc temere transi pueri*. quod Clarissus interpretatur, non cito, non facile, sed perperam. Catullus Carm. LXVII. v. 78. *Nil mihi tam valde placeat, Rhodanusa virgo, Quod temere innotis suscipiat heri*. Sic Iulianus, temere innotis, temere committere bellum. Sic omne quod non est ex lege, non cum consilio provisum, non perductum ad debitum suum habitum temerarium scriptores dicunt.

TEMERE MUNITA, AUT SINE PRAESIDIO. H. e. sine praefidio relicta, existentes, ut supra cap. XI. n. 1. infra cap. LXVIII. n. 3. *postea milites palantes, inermes, quippe in tali die, ac sine imperio adgrediuntur*. Salvianus VI. de Gub. D. *Fortissimi quondam Romani erant, nunc sine viribus*. adde supra cap. v. n. 3. VI. Hist. Orat. Cottae n. 4. Cat. cap. XI. n. 13. Dißys IV. cap. XI. *re maxima, & super vota omnium, perfecit*. Idem II. cap. 1. *Neque verus hic, atque in fuga parceret*. ad quem locum Sallustii verba produxit Perizonius. Senat. 2. & Heuff. caput, incendit, sine copula.

INTERFICIT JUBET; ALIA O. M. PRAEDAM ESSE. Sic Putschius, & cum eo Gruterus recentioresque eid. omnes, nisi quod Crispinus *praeda esse*. MSS. vero ad unum omnes: *puberes interfecit: jubet alia omnia m. praedam esse*; aut, ut Eccard. & Guelf. 9. *interfecit: jubet alia* &c. Struv. tamen & Guelf. 2. *praeda esse*. Venetae: *praeda esse*. Magna vero secordia est, quod non viderint interpretes, illud *jubet esse* ab Glossa, & scribendum, ut nos nunc edidimus. *interfecit* nempe expulerunt, *interfici jubet*, atque id vere: quare istud Verbum, cum ita in membranis constantissime legatur, ex uno Putschii non erat una littera truncandum. Neque tamen *jubet* cum sequentibus, quod librarum fecerunt, copulandum; cum *praedae* ut bona hostium sint, non *iussu*, sed *permissu* opus habet. Sed sit sane hoc non perpetuum,

& doceas licet, quod bene habeat, *jubere praedam esse*, Viri tamen docti, qui distinctionem immutaverunt, omnes damnabunt. Sic cap. XXVI. extrem. *Sugubus Adherbalem exercituum necat, dein omnes puberes Numidas & negotiatores promiscue interfecit*. ubi vide. Sed nihil frequentius. *Alia omnia militum praeda esse*, hoc est, erant, ut alibi saepissime. Atque is transitus adhuc veritati obsecit. Sed sic modo cap. III. n. 8. *milites aliam aliam laeti adpellant, alia edocent, audiunt: sua quippe iustia facta ad caelum ferre*. ibi locum iudicavi, quo varia huius formae congeries sunt. pro *alia omnia*, Uratilis. 3. *omnia animalia*.

ET ALIA, QUAE V. Z. AFFATIM PRAEBITA. Eccard. & alia omnia. Uratilis. 1. *praedita sunt*. Acad. *praebant*.

7. QUAE NEGOTIA. Vetuste, pro quo hodie fere *Quae* nude. Sic cap. VI. n. 2. Quibus rebus *Micissa tamesi initio laetus fuerat* — *tamen vehementer negotio permotus*. ubi vide. Cat. cap. XXIV. n. 1. *Consules declarantur M. Tullius & C. Antonius, quod sacrum primo popularis conjunctionis concessit*. Adjuuge supra cap. XXXVI. n. 1. & infra cap. LXXIII. extr.

PRÆLIUM MALE PUGNATUM AB SUI. Male pugnare & bene, pro feliciter, vel infeliciter. h. e. ut superior sis, vel inferior, elegans & usitatissimum. infra cap. XVI. n. 3. *quod opidum post malam pugnam ab rege desecrat*. Mallem itaque & hoc loco excludere illa, ab suis. Livius III. cap. IV. *Hernici & male pugnatum, & consularem exercitumque obsident, nunciaverunt*, ubi magis necessarium erat addi *ab Romanis*. Sic in aliis dictionibus male est cum magno malo aut incommodo. Plin. VIII. cap. XVI. *videbatur & male credi libertis ei, cui in tantum confisus etiam fuerat*. vid. Gronov. ad Senec. de Brev. Vit. c. XVIII. Ovid. III. Trist. eleg. X. *Pellibus & suis arcem male frigora braccis*, de quo Herodas ad Ovid. II. Fast. v. 160. Idem I. Fast. v. 559. *Servata male parte domi fore natus abbas*. h. e. perdit. Seneca Suasor. V. *Erras circa damna sua, & quae male expertus es, vota deposcis*. Dictiones *regem terrebant* non exstant

quippe cui spes omnis in fuga sita, sequi cogeatur; & qui sua loca defendere nequiverat, in alienis bellum gerere. Tamen ex copia, quod opotum videbatur, consilium capit: exercitum plerumque in eisdem locis opperiri jubet; ipse cum electis equitibus Metellum sequitur, nocturnis & aviis itineribus ignoratus Romanos palantis repente adgreditur. eorum plerique inermes cadunt, multi capiuntur: nemo omnium intactus profugit. & Numidae, priusquam ex castris subveniretur, sicuti jussi erant, in proximos collis discedunt.

CAP.

in Vinariense. 1. eademque in rasura scriptae sunt in Senat. 1. De quo acutiores cogitent.

8. QUIPPE CUJUS SPES OMNIS. Ita meliores Gruteri & plures ex nostris. Sed Basil. Acad. Struv. Incerti. 1. Remensi. 1. Eccard. Guelf. 3. & 7. quippe cui. quod cur recipiat Gruterus causam non addit. Ravius utrumque, quod ad sensum adinet, rectum putabat: & propterea nihil motat. Nobis cui paullo melius ad demonstrationem & oppositionem comparatum videtur, quam *cujus*, & ob id revocavimus. Firmat Noster c. lxxxv. num. 4. mihi spes omnes in memis sitae. & sic ille alibi. Ita inter versus, sed prima manus scripsit in Fabric. 1. Melius autem Verbum erat, punctis suppositis damnat Guelf. 7. qui alioquin hoc Verbi ubivis inculcat. Vinar. 1. quippe cujus animus, omisso nomine *stet*.

QUI SUA LOCA D. N. IN ALIENIS B. GERERE. Sua loca sunt sibi opportuna, & quae vel optaverit, vel elegerit sibi ad pugnam, ut supra c. xlviii. num. 2. & c. xlix. num. 1. aliena sibi iniqua & hostibus opportuniore. Noster infra c. lxi. num. 1. neque Jugurtham, nisi ex insidiis, aut suo loco, pugnam facere. Livius xlii. cap. xliii. suo maximo tempore, atque alieno hostibus incipere bellum possit. Ovid. Heroid. Epist. xiv. v. 84. Sed mihi tam faciles vnde meoque deos. Horat. Epod. ix. v. 30. Venis iturus non suis. Martial. x. Epigr. civ. v. 3. Et cursu facili tuisque venis. Jam alieno loco pugnare, & similia notissima sunt. addit his Schuiting. ad Senec. 1. Controv. v. pag. 106. Gronov. iv. Obierv. c. xvii. & Drackenborch. ad Silium xii. v. 193. Vix credibile, doctos interpretes hoc loco haesitare potuisse. Vinar. 1. & Guelf. 10. nequiverant; Eccard. locus in alienis; Basil. a prima manu: in aliis locis bellum gerere.

9. EX INOPIA, QUOD OPTIMUM. Academ. quod opportunum videbatur. Guelf. 2. ex in copia; 4. a prima manu ex copia, verissime. nam ex inopia consilium trahere Sallustius dicere non

potuit; sed librarii cum *copia* legunt, semper multitudinem & abundantiam concipiunt, quam seunt Jugurthae non aduise. At copia est occasio, opportunitas, sive id, quod suppetit; nulla determinatione magni, aut parvi; multi, aut non multi. Sic infra c. xcviii. num. 3. Tunc Marius ex copia rerum consilium trahit. ubi vide plura. Restitui ergo verum Crisipo vocabulum.

EXERCITUM PLERUMQUE. Plerumque est Adjectivum, ut recte Ciacconius animadvertit, & sic saepissime Noster. Catilin. c. xxix. num. 6. & c. xxxviii. num. 2. plerumque nobilitas. addit infra c. lxxxix. num. 2. Utitur & Juvenecus 1. Hist. Evang. v. 23. Istius hic partem populi plerumque ducendo ad verum converteret iter. eisdem locis scribant Senat. 1. Fabric. 2. Incerti. 1. Guelf. 2. & 3. Ceteri *hisdem*.

NOCTURNIS ET AVIIS ITINER. IGNORATUS. Eccard. nocturnis aviis itineribus. Franc. & alius. Vinar. 2. & devius. Recte aviis, ut Livius xxv. c. xxxii. ne jussu percussis, alter Asdrubal & Mago in avios sulcus montesque recipientes sese, bellum extraherent. Saepe devius eodem modo. vide Gronov. ad Liv. iii. c. xlii. & Interpp. Flori. ii. c. xii. n. 5. Corn. Nepos Eumene c. iii. n. 5. Itaque hoc ejus fuit prudentissimum consilium, ut devius itineribus milites duceret, in quibus vera audire non possent. Ceterum Senat. 2. ignoratur; Vinar. Uratilis. Fabric. secundi, & Guelf. 12. ignovantes. Vinar. 1. ignatus. Unde diceret ignoratus passiva & propria notione, qua supra c. xviii. num. 6. & alibi. nisi & ignoratus probum esset. Tacit. iii. Hist. c. lxxv. Turbae sacviculorum immixtus ignoratusque delinquit. & ibidem c. xliii. ignorati. Senat. 2. electis equitibus. Fabric. 2. electis militibus; Acad. dilectis.

PALANTIS REPENTE ADGREDITUR. Guelf. 3. invadit. palantes dicit dispersos & passim cuntes extra castra. vide supra c. xlv. nu. 5.

10. INTACTUS PROFUGIT. Eccard. intentus. intactus pro integro, sed mitius illud. Li-

Bbb 3 vus

CAP. LV.

xxi.

1. **I**nterim Romae gaudium ingens ortum, cognitis Metelli rebus :
ut seque & exercitum more majorum gereret, in advorso loco,
victor tamen virtute fuisset; hostium agro potiretur; Jugur-
tham magnificum ex Auli secordia, spem salutis in solitudine,
2. aut fuga coegisset habere. Itaque Senatus OB EA FELICITER
ACTA DIS IMMORTALIBUS SUPPLICIA DECERNERE : ci-

vitas

vius x. c. xxvii. *Hinc victor Martius lupus, integer & intactus, gentis nos Martine & conditoris nostri admonuit.* Silius x. v. 63. *integer, oro, intactusque abeat.* infra c. lxxvii. n. 3. *unus ex omnibus Italicis profugis intactus.*

EX CASTRIS SUBVENIRETUR. Palantibus illis. Noster supra, *laborantibus subvenire*. Sed Caesar vii. Gall. c. lxxx. *Laborantibus nostris Caesar Germanos submittit.* & praefice c. lxxxv. *laborantibus submittit.* qui locus male sollicitatur, infra pro *sicuti iussi erant*, Remens. i. *sicuti diversi erant*, non sine gratia, nec praeter usum Latinorum. Sed plures Codd. obstant, & cum Remensem tanrummodo in excerptis Gudianis habeo, qui interdum dormitavit. Gu. 10. *discedat*; Franc. *descendunt*.

CAP. LV. I. UT SEQUE ET EXERCITUM M. M. GERERET. Eccard. Heuß. & Guelf. 10. *ut seque exercitum, omnia copula &.* Incert. i. *ut se exercitumque.* Uratist. i. *se & exercitum.* Recte *seque &*, quod demonstramus supra ad c. vi. n. 3. Putschius magno animo invadit Verbum *gereret* ex Servio ad Virg. v. Aen. v. 408. pro quo Franc. *regeret*; Eccard. *duceret*. sed frustra in omnem partem. *gerere se, gerere exercitum* est colere, tractare, habere, uti supra c. lrv. nu. 2. infra c. lxxxv. nu. 47. *meque vosque in omnibus rebus iuxta geram.* Alibi *gerere imperia, gerere remp. prospere, feliciter.* vide Briffon. ii. Form. p. 206. & Nostrum infra cap. c. cxii.

IN ADVORSO LOCO, VICTOR TAMEN V. F. Eccard. Struv. Senat. a. Heuß. Guelf. 3. 7. 9. 10. 12. *ut in adv. loco.* Guelf. 4. *ut quavis in adv. l.* Uratist. 3. *ut in adv. licet loco.* Vinaz. a. *quamquam i. a. l.* Academ. *quavis in adv. l.* Hi ita turbant: sed Fabric. 2. & Guelf. ii. omittunt tamen. Nempe non potest tamen poni, nisi *quavis, licet, quoniam* sit praemissum, quod plane falsum esse, ex nota ad c. xxxv. n. 9. & c. xli. nu. 6. consilare poterit, adde Gronov. ad Liv. xxvii. c. xxv. *Philippum & Nabin hostes*

bello superatos ab S. Quintilio, tamen in regno relictos. Terent. Andr. A. i. Sc. i. v. 67. *Nam qui cum ingenii consiliatur epistodi, Neque commoveatur animus in ea re tamen.* A. v. Sc. iii. v. 8. *ut praeter crevum morem atque legem & sui voluntatem patrii Tamen hanc habere studeat.* Adelph. Act. i. Sc. ii. v. 39. *Alienore aetate, post faceret tamen.* Quibus locis videndus Donatus. Cic. iv. epist. vi. num. 3. *Cujus officia jucundiora saepe mihi fuerint, nunquam tamen gratiora.* ubi Claudian. Epist. i. ad Hadrian. v. 6. *adscripti.* Sic voluit Freinsheim. apud Flor. iv. c. i. num. 11. *parte conjurationis oppressa, tamen ab incepto Catilina non desisti.* Plura Fr. Fabricius ad Cic. i. Offic. c. xliii. ubi recte & hunc Sallustii locum vindicat. Male Senat. 2. & Heuß. *virtutes fecisset*, pro *virtute fuisset*.

MAGNIFICUM EX AULI SECORDIA. Magnificus proprie, qui est magno animo, sed & res majores, quam sunt, aestimat. vide Cat. c. li. nu. 9. Cicero i. Offic. c. xxiii. *quod ex animo excessu magnificoque quaerimus.* Noster infra c. lxxxiv. num. 1. *alia praeterea magnifica pro se, & illis dolentia.* Unde etiam in visio ponitur, & de homine arrogante & iactabundo dicitur, quod docuit Pius Annotat. Pofler. c. viii. adde supra c. xxxi. num. 10. Praeterea Fabriciani, Incerti & Guelf. 3. habent, *ex Albi secordia*, quae confuso nominis Auli & Albi obvia sunt supra c. xliii. num. 1. & alibi.

SPEM SALUTIS IN SOLITUDINE CET. Guelf. 4. *spem salutis*; Guelf. 10. & Uratist. 3. *in solitudinem aut fugam.* Guelf. 1. pro var. *lesione per fugam*.

2. DIS IMM. SUPPLICIA DECERNERE. Fabric. i. *dis immortalibus.* Uratist. a. *supplicia decrevit.* Guelf. 3. *supplicationes decrevere*, perperam substituto vocabulo magis vulgato; nam & supplicia pro precibus, gratulationibus & votis ad immortales deos sacris, dicuntur. vide Cat. c. xlii. num. 29. *Eaque supplicia decernebantur vel bello.*

vitas trepida antea & sollicita de belli eventu, laeta agere : fama de Metello praeclara esse . Igitur eo intentior ad victoriam niti, omnibus modis festinare, cavere tamen, necubi hosti opportunus fieret : meminisse, post gloriam invidiam sequi. Ita quo clarior erat, eo magis

bello aut gravi quodam malo imminente; vel re feliciter gesta. vide Abramium ad Cic. de Prov. Consular. cap. xi. & Brissou. ii. Form. pag. 205. seqq. Dicebantur etiam *gratulationes, salutationes, deorum*; item ad *gratias agendum* deos adire, & quae sunt similia. vide Livium xxx. c. xxi. xlv. c. ii. Cic. ii. epist. xv. n. i. item xv. epist. v. nu. 3. Herodian. vii. c. vi. & Caesar. vii. B. Gall. extr.

LAETA AGERE. Uratist. i. Senat. 2. & Heuff. laetitiam agere, & ita alii quatuor in margine pro var. lect. sed temere immutatur laeta, cum & alibi nudi, *voxi, laeti agunt* sit facile reperi. vide notas supra ad c. xviii. nu. 9. & c. xix. nu. 5. infra, *diversi agebant*. adde, si placet, Diestyn v. c. vi. x. & xvii. Sed Guelf. i. & a prima manu 12. *laeti agere*. Fortasse ab Sallustio id erit, qui ita Cat. cap. xvii. num. 7. *confidit, si conjurato valuisset, facie apud illos principem fore*. item cap. v. num. 8. *eruitas, quos*. ubi vide. adde infra cap. xviii. num. 2.

DE METELLO FAMA PRAECLARA ESSE. Sic edd. etiam Grueri. At Vinar. i. Fabriciani, Incerti. i. Guelf. 1. & 3. *fama de M. praeclara esse*. optime, & ad numeros Sallustii. Sic & supra cap. xxxi. extr. *Talis ea tempestate fama de Cassio*. Guelf. ii. *praeclare erat*. Sed Diestys vi. c. vi. *De Penelope ejusque pudicitia praeclara fama*. Qui forte doceat, Verbum esse a malo ingenio male esse adjectum.

3. Igitur eo intent. ad vict. niti. Gu. 3. omittit eo; 10. Igitur, quod vero facilius abjiceretur, quam eo. 11. victoriam turbatur, pro ad victoriam niti, quod sese satis tuetur. & sic supra c. iv. num. 6. victoriam intelligit plenam & debellandum Jugurtham, seu bellum patrandum. Nam ita etiam bello vincere, & praetio vincere distinguunt. vide hic c. xiv. num. 1.

NECUBI HOSTI OPPORTUNUS FIERET. Pueriliter Guelf. 7. *carere se tamen*, quem scribam Germanum lingua & natione fuisse, varia indicia sunt in promptu. 12. omittit tamen. 10. *scripsit nec ubi alibi*. At Vinar. i. Fabric. 2. Struv. Uratist. 2. Remens. i. & Incerti 2. *necubi*. At Remens. 2. & Guelf. 4. *ne alibi*. Sed istud alipassim abjicitur, & deficit in dictiuncula *necubi*, quae est constata ex ne & aliquo ubi, veteres enim etiam Adverbis Pronomina adjungebant;

ut *quo inde; in qua ibi*, alia. vide Jos. Scaliger. Coniect. ad Varron. Adpend. pag. 178. Sic Aliunde, Sicunde, pro *fulicunde*. vide Graev. ad Sueton. August. c. xlix. Ex MSS. tamen conjeceres fuisse olim: *ne ubi ubi hosti opp. fieret*. Sic Livius ii. c. 11. *ne ubi ubi regum desiderium esset, regem sacrificulum creans*: ex emendatione Gronovii. Necubi multi, & cum his Zeno Veron. Serm. xiii. *Angelus tua castra praecedis*: necubi *crimen excuset*. Senat. 1. *necubi hosti opportunus fieret*; Vinar. & Uratist. secundi: *hosti opportunus*, male. is est hosti opportunus, quem hostis cum commodo suo facile invadit. Supra c. xx. num. 2. *opportunus injuriae*. ubi vide, infra iv. Hist. Epist. Mithrid. n. 2. *Tibi perpetua pace frui liceat, nisi hostes opportuni & sceleratissimi*.

MEM. POST GLORIAM INVIDIAM SEQUIT. Gu. 10. *meminerat*. invidia autem gloriae comes, Corn. Nep. Chabr. c. iii. n. 3. idem docuit Hermodrates apud Thucyd. vi. c. xiii. adde Nostrium Cat. c. vi. num. 4.

4. ITA QUO CLARIOR, EO M. ANXIUS ERAT. Scripti omnes nostri, aliorum plerique & optimi: *Ita quo clarior erat*, adduntque plerique, *eo magis anxius erat*, quidam tamen, ut Fabriciani, posteriore loco omittunt. Ergo & nos ad Nomen clarior addimus Verbum Substantivum, quo posita videas verbum *reliquerunt* Cat. c. xx. n. 8. ubi vide. adde Eod. c. xxxiii. nu. 3. & supra c. xt. nu. 5. Cic. ii. de Orat. xix. *subest verisimilem esse, & apertam & brevem*. Sed nec in reliquis primarias membranas deferere potui. Nazarianus nempe, Comelin. & Palat. 2. item aliquot quos contulit Waffius (si is quidem satis accurate & Codd. & Gruterianam notam traxerit) addunt vocem *anxius*. Accedunt ex nostris Academ. Senat. i. Guelf. 1. & 9. habentque, ut illi, *eo magis anxius anxius erat*. Sed Fabric. a prima manu, *eo magis animosior*. Quid igitur? scripsit Sallustius: *eo magis animi anxius*, & extremitas *ut animi* partim per extremitatem *ut anxius*, partim per imperitiam librorum immutata est. Adde, quod permultis aliis locis haec constructio est corrupta in aliis libris: & eadem Sallustio ab Grammaticis antiquis aliquoties tributa, quae loca in Fragmentis videre poteris. Denique Arustianus Messius Sallustium adduxit dicentem: *anxius animi & incert*

gis animi anxius : neque post insidias Jugurthae effusio exercitus praedari : ubi frumento , aut pabulo opus erat , cohortes cum omni equitatu praefidium agitabant : exercitus partim ipse , reliquos Maurius ducebat. Sed igni magis , quam praeda , ager vastabatur. Duobus locis ,

incertus , nec IV. Histor. librum , ubi vulgo ponitur , adscripsit . Haec eo pertinent , ut haud difficulter credamus , tale quid hic ab Sallustio perscriptum : & cum proximae accedant optimi libri , non aliud fuisse , quam *animi anxius* . Sic Virg. IV. Aen. v. 549. *infelix animi Phoenissa* . Seneca v. Benef. c. vi. princ. *Non est quod nimius animi Macedonas , & Graecor. & Caras , & Persas , & nationes districlas sine exercitu suspiciat* . Catullus Carm. LXII. nu.4. *vagus animi* . Et pro hac elegantia mallem , si ita res ferret , magis omitti , ut illud a Communi exaudiretur , ut quaedam alia paullo insolentiora vidimus ad c. XVI. extr. Sed non defensoribus illis tempus eget . De Agricola Tacitus c. v. *nihil adpetere in iactationem , nihil ob fornicidinem recusare , simulque anxius & intentus agere* , cum observatione Buchneri .

POST INSIDIAS JUGURTHAE . I. e. ab Jugurtha factas , & post pleraque Nomina cum Praepositione posita , tale Nomen aut Participium intelligi , boni interpretes norunt . Sic & Cat. c. XII. num.4. *neque victis quidquam praeter injurias licentiam eripiebant* . ubi vide . Eod. c. v. nu.6. *Hunc post dominationem L. Sullae ludus maxima invaserat resp. capiundae* . adde supra c. XII. num.2. Terent. Andr. A. III. Sc. II. *Signa ad salutem esse ; ubi Donatus ferentia , aut perimentia supplendum esse docet* . Alibi , *sine fraude sine injuria* . Cic. III. epist. XIII. n. 2. *quibus ego a tali viro contentus eram* . Horat. I. Od. XVIII. v. 5. *Quis post vina gravem militiam , aut pauperiem crepat* . Justin. VIII. c. I. num.6. *quasi post arma & bellum , locum legibus reliquissent* . ubi vide Jo. Vossium . *insidias* autem vocat , quando Jugurtha repente nec opinitus Romanos palantes adgressus est , c. LIV. num.9.

EFFUSIO EXERCITU PRÆDARI . Fabric. 2. & Guelf. II. *supra exercitum* . Pessime , etsi aliquis corrector ita dedecit etiam in Fabric. I. Effusi sunt , dispersi , palantes , ut supra dixerat . infra c. v. nu.3. *qui temere & effulse cuntes* . c. LXXXV. extr. *effusus hostis irandi posse* . Curt. IX. c. VIII. num.19. *barbati effulse fegentes* . Livius : *effusa fuga* . Dielsius II. c. XCII. *palantes effusique vere ad portas* .

COHORTES CUM OMNI EQUITATU . Socii nem-

pe , sive auxilia . Franc. *praefidium agebant* : Vinar. I. *praefidia agitabant* . Infra Guelf. II. *exercitum partim* ; Ecard. *tantum partem* . Scribe , *exercitus partim ipse* , ut solet Sallustius cum suo Catone . infra c. LXXX. nu. 13. *Quae illi audire & legere solent* , eorum partim vidit , alia egomet gessit . Livius XVI. cap. XLVI. partim copiarum ad tumulum expugnandum mittit . Sed haec cum cura Gronovius ite. Observat. cap. II.

5. SED IGNI MAGIS QUAM PRAEDA A. V. Ecard. *ignis* ; Vinar. 2. & Guelf. 10. *igne* . *Ignis* quod urerent urbes , urerent agros , ut est apud Curt. IV. c. XIV. num.4. Senec. Theb. vers. 560. *quod armis visis infestis solum* , *Segetesque adultas sternis* , *Et totas fugam Edis per agros* , *nemo sic vastas sua* . *Quae corripit igne ; quae meti gladio jubet* , *Aliena credit* . Livius XXIII. c. XII. extr. *addeque omnia ferro atque igne vastavit* , ut antiquorum cladum Sannio memoria renovaret . Columella de R. R. Praefat. *Inter ferrum & ignes , hosticisque excensibus vastatae fruges* . & sic alii permulti . Praeda est praedando , ut diximus & illustravimus ad Cat. c. XII. nu.4. Dielsius v. c. XVII. *quae singulis praeda multorum annorum quaeferant* . vocem ager omittit Guelf. 2.

6. HAUD LONGE INTER SE . Puta *distantes* ; aut *distantibus* , nempe locis ; aut *distante* , ut ad castra celeras . Sed mihi prius arduum . Supra c. XIII. num.7. *postquam haud procul inter se erant* . Et ipsum *longe* , pro *longe distantes* , aut *spatio interposito* , quod proprius ad naturam Adverbii est , posuit A. B. Africa. c. XXIV. *unus castris solus III. milia passuum longe confidunt* . h. e. ab Caesare . Caesari VII. Gall. c. XVI. *locum castris deligit , paludibus silvisque munitum* , ab Avarico longe milia passuum xv. Inde *Longus* , pro longinquo , longe distito . Capitolin. Gordianis c. x. *longam porticum petierunt* . Inde & illae dictiones *Longe illi* , *longe est* , *longe tibi explananda* , de quibus vide Drackenborch. ad Silium XVII. v. 50. & Duckerus ad Flor. II. c. 10. nu.8. *Veretur dicere debuisset* , *Verbum faciebant superfluum esse* ; qui semper in angustum cogit copiam Crispi . Uratid. I. *haud longe iter castra facebant* .

locis, haud longe inter se, castra faciebant. ubi vi opus erat, cun-
 ßi aderant : ceterum, quo fuga atque formido latius crescerent, di-
 vorſi agebant. Eo tempore Jugurtha per collis ſequi : tempus, aut lo-
 cum pugnae quaerere : qua venturum hoſtem audierat, pabulum &
 aquarum fontis, quorum penuria erat, corrumpere : modo ſe Me-
 tello, interdum Mario oſtendere ; poſtremos in agmine tentare, ac
 ſtatim in collis regredi, rurfus aliis, poſt aliis minitari : neque
 praelium facere, neque otium pati ; tantummodo hoſtem ab ince-
 pto retinere.

CAP. LVI.

LX.

Romanus imperator ubi ſe dolis fatigari videt, neque ab hoſte co-
 rpiam pugnandi fieri ; urbem magnam, & in ea parte, qua ſi-
 ta erat, arcem regni, nomine Zamam, ſtatuit obpugnare : ratus id,
 quod

7. UBI VI OPUS ERAT. Guelf. 10. *via*. Om-
 ſciunt hoc nomen Senat. 2. & Heuſtianus. Gu.
 10. *cauſti erant*. perperam. vide Catil. c. 4. n.
 nnn. 18.

QUO FUGA ATQUE FORMIDO LAT. CRESC. Vi-
 nar. 1. *quo fuga aut form. lat. creſcens*. Hoc
 creſcerem in tali re gravius eſt, & probandum.
 Supra c. xxxix. n. 1. metus atque moeror crui-
 tatem invaſere. de fuga eo ſenſu vide Senecam
 n. 5. adſcriptum. Livius xxviii. c. xlv. *Illic*
 terror fugaeque, populatio agrorum, defectio ſo-
 ciorum, ceterae belli cladis vertantur. Idem
 xxvi. *multae ſtationes pavore atque fuga deſer-
 tae ſunt*. ubi plura Gronovius. *Creſcens late*,
 pro extendi, in latitudinem augeri ; ut alibi
pliſſere, quod idem eſt. Livius xxxix. c. xvi.
 Creſcit & ſerpit *quodid. malam*. Minuc. Fel.
 c. ix. *Acſam, ut ſecundum nequiora proveniant,*
ſerpentibus in dies perditis moribus, per univerſum
urbem ſacraria iſta teterima impietate coitionis
adoleſcunt. C. Nep. Attic. cap. x. *Cum eo,*
quem puerum in ludo cognoverat, adeo conſuſe
vixit, ut ad extremam aetatem amicitia eorum
creverit. h. e. propagata ſit. Guelf. 9. *diverſi*
apertus ſe ; Eccard. *omittit diverſi*. Incert. 2.
 & Guelf. 11. *diverſi apertabant*, quod placuit
 Puſchio, non mihi. vide ſupra n. 2. alterum
 habes n. 4.

8. PER COLLES SEQUIT. Guelf. 9. pro. Cat. c.
 lvi. n. 4. *Caſtilina per montis iter facere*. ubi dixi.

TAMPRIS, AUT LOCUM. Nempe opportunum.
 Seneca Hippolyt. v. 435. *quid dubitas ? dedit*
Tempus loquique caſus. infra Franc. quo *veo-*
zantus h. audierat.

POSTREMOS IN AGMINE. Vinar. 2. & Gu. 11.
poſtremo in agmine. male. intelligit *noviſſimum*
agmine, ut Caſſar nominat 1. Gall. c. xv. mox
 Guelf. 10. *omittit in* ; ſed Incert. 2. non habet
in colleſ.

RURSUM ALIIS, POST ALIIS MINITARI. Vi-
 nar. 2. tantummodo : *poſt al. minitari* ; Gu. 4.
varſas aliis minitari ; Struv. *varſat minitari*,
 ceteris neglectis. Eccard. *aliis poſt alios*, *poſt*
Adverbium eſt, & *aliis tertius Caſus* ; ſicuti
 ſupra *alias, deinde alias*, c. xxxvi. n. 2. infra
 Vinar. 1. *neque pati otium*. vide c. lxi. n. 6.
 Guelf. 9. *ab inceptu retinere*.

CAP. LVI. 1. R. I. UBI SE DOLIS FATIGA-
 ri v. Guelf. 4. & 10. *omittunt ſe*. vide ſupra
 c. iii. n. 3. poſterior etiam *dolus*. Tacit. 1. Hiſt.
 c. xlv. *Tum locapletiffimus quique miles la-*
bore ac ſaevitia fatigari. Suſpicio etiam, illud
 imperator eſſe ab mala manu. Nam Romanus,
 Numida eleganter Noſter alibi praeciſe ponit,
 vide infra c. lxxxi. n. 3.

ET IN EA PARTE, QUA SITA ERAT. Eccard.
 & in ea, *qua ſita erat*, atque ſic Commelinianus.
 Sed Remenſ. 2. & *qua ſita erat*, reſectis
 ceteris : atque ita voluit Gruterus. vide notata
 ad cap. xviii. n. 2. Blanditur id quidem ſpecie
 quadam, quae nescio, an ſit adulterina. nam
 de Remenſi 2. nihil compertum habeo. Vetu-
 ſtum eſſe codicem, & qui habeat centum ali-
 quot annos, ſcio ; ſed Gudius, qui conſultus,
 non ſemper certa fide uſus eſt, & conjeſturas
 pro MS. leſtione haud raro obſert. Retinet e-
 tiam Noſter Cat. c. xxvii. n. 2. *Igitur C. Man-*
lius

Cc cc

lium

- quod negotium poscebat, Jugurtham laborantibus suis auxilio venturum, ibique praelium fore. At ille, quae parabantur, a perfugis edoctus, magnis itineribus Metellum antevenit: oppidanos hortatur, moenia defendant, additis auxilio perfugis; quod genus ex copiis regis, quia fallere nequibant, firmissimum. Praeterea pollicetur, in tempore semet cum exercitu adfore. Ita compositis rebus, in

loca

liam Faesulas, atque in eam partem Etruriae dimisit. Erant autem plures jam olim Numidiae partes, et in solitu & nominibus non conveniant inter auctores.

ARCEM REGNI, Arces proprie vocant castella, quae sunt in finibus regionis, quibusquasi vicini hostes arceantur. Livius x. c. 1. *Coloniis aegre patierent, velut arcem suis finibus impositam.* Idem xxxiii. c. xiv. *Eam ubi pro arce habitum Philippus adversus Graeciae civitates.* Deinde etiam munita oppida in quaque regione, quibus ager in fide retinetur, & hostes, si qui irruant, defenduntur. Sic Livius xlv. c. xxxi. *Ad Scodram inde ventum est, id quod belli caput fuerat: non esolum, quod Gentius eam sibi ceperat, velut regni totius arcem, sed etiam quod Labacum gentis munitissima longe est & difficilis aditu.* Posteriore significatu hic capimus. de Zama vide Sil. Ital. iii. v. 261. Cellar. iv. c. v. p. 175. & de necessario hoc simul, ac prudenti Metelli consilio arcem regni oppugnantis Gruter. ad Tacit. Disc. viii. Bernegger. ad Justin. xlii. c. v. mutat ordinem Fabric. 2. *Zamam nomine.*

3. QUAE PARABANTUR, A. P. E. MAGNIS IT. Gu. 7. quae praeparabantur. 10. a perfugis. Acad. maximis itineribus: de qua dictione ad Cat. c. xvii. n. 1. Guelf. 9. Metellum anteverit. Supra c. iv. n. 3. qui antea solebant nobilitatem antevenire. alterum est apud Cicero- nem, Terentium, Caesarem, Tacitum, eadem notione.

PERFUGIS, QUOD GENUS EX COP. REGIS EET. Vinat. 2. addit his aux. perfugas, ut unus Riv. nisi quod is Pronomen omittat. Struvian. ex copit regis. Rufinus Vinat. 2. quae fallere nequibant; Guelf. 2. quia f. nequibant, itaque scripsi, secutus morem perpetuum Sallustii. vide iii. Hist. Or. Macri edit. Bene Noster fallere nequibant. Gravissima enim poena in transfugas apud Romanos constituta, iique propter ea mortem potius optetuerunt, aut alia decemum audi sunt, quam in popularium manus venirent. vide infra c. lxxvi. num. 5. & 6. c. lxxi. num. 6. & 7. Exstant omnia cruciarum genera in transfugas edita. Manus eis praeciae; securi percussu; in cruceam acti, aut

bestiis obiecti, a Fabis, Africanis, Paullis: nec mitiora ab Metello erant expectanda. vide Valer. Maxim. ii. cap. vii. num. 11. seqq. Sed lege omnino Sichterman. de poenis milit. cap. xi. Necessitas ergo & timor supplicii firmos fidosque faciebat; cum alioquin omnes desertores ac proditores sint sublellae fidei: vide Camerar. i. subciub. cap. vii. Guelferb. 10. firmissimum; 11. fortissimum, quae supra etiam semel atque iterum permutata. vide de voce cap. xxviii. num. 5. Recte autem Incert. 2. omisit Substantivum Verbum erat.

POLLICETUR, IN TEMPORE SEMET C. E. ADFORE. In tempore, est opportune, pro tempore opportuno. Saepius Plautus atque Terentius, quorum quaedam loca conglisit Tenuilius ad Frontin. Strateg. c. 1. ptine. M. Porcius Caro, devotus ab se Hispaniae civitates, existimabat in tempore rebellaturas. & observavit Donatus ad A. J. Sc. J. v. ita dici, pro tempore, vel tempore. adde Cat. cap. xlviii. n. 5. ita Tacit. xiii. Ann. c. xlvii. *Pont Milius in eo tempore celebris nocturnis illecebris erat.* Sed Noster t. Hist. *ferocia Mithridatis in tempore bel- latum.* & iv. Hist. Epist. Mithrid. a. 18. Livius xxv. c. 12. *Se in tempore editurus, quae vellet agi.* c. xxxi. edit. quod ni tam in tempore subvenisset, victoribus victisque pariter perniciosa sanies inflabat. Id. xxviii. c. viii. nulli tamen se rei in tempore occurrisse. & mox: & in tempore laborantibus sociis latum ab se auxilium, atque in eodem modo alibi passim. Deinde Vinarienses & Senat. i. semet ipsum; Guelf. 10. se. At Guelf. i. pollicetur, in tempore cum exercitu adfore, omisso Provocabulo. Atque Noster quidem aliquae penes Verba Infinitiva, maxime autem post Verbum pollicor ea abicere solent. vide supra c. xiv. n. 1. & 3.

3. ITA COMPOSITIS REBUS. Politem vox deficit Struviano. Acad. in loca quae m. munita. Gu. 2. Itaque c. 1. in l. q. m. v. discessit.

AC PAULO POST COGNOSCIT. Fabricianus, Vinarienses, Incerti, Senat. 2. Heustian. Gu. 2. 3. & 11. ac post paulo. infra c. cvi. num. 3. *foesitan post paulo morbo interituras vitas parceret.* ubi vide plura.

FRU-

loca quam maxime occulta discedit, ac post paullo cognoscit, Marius ex itinere frumentatum cum paucis cohortibus Siccam missum: quod oppidum primum omnium post malam pugnam ab rege defecerat. Eo cum dilectis equitibus noctu pergit, & jam egredientibus Romanis in porta pugnam facit: simul magna voce Siccenses hortatur, *ut cohortis ab sergo circumveniant: fortunam praecleari facinoris casum dare; si id fecerint, postea sese in regno, illos in libertate sine metu aetatem acturos*. Ac ni Marius signa inferre atque evadere oppido properavisset, profecto cuncti, aut magna pars Siccen-

FRUMENTATUM CUM P. C. SICCAM MISSUM. Fabric. 2. ob *frumenta*. ab interprete. *Frumentari* enim dicunt, frumentum colligere, portare, quaerere, sicuti *agari*, *materiali*, *lignari*. infra c. xciii. n. 2. *castris* aequatum *egressus*. Cato II. Orig. *Qui* aequatum, ut lignatum videtur *ire*. Caes. vii. Gall. c. lxxiii. *Erat* non *tempore* & *materiali*, & *frumentari*, & *tantis* munitiones *fieri* *necess*. Auct. B. Afric. c. ix. *ipse* cum *expedita* manu *proficiscitur* *circum* villas *frumentatum*. *Siccans* urbem (quidam *Siccam*, alii *Siebam*, sed pauci) illustrat Cellar. iv. cap. v. pag. 178. ubi etiam de nominis origine.

POST MALAM PUGNAM. Uratist. i. *post* *magnam* *malam* ab r. d. Guelf. 7. *post* *malam* *pugnam*, *quam* *supra* *memoravi*. *mal* pro *adverbia*, ut *supra* *male* *pugnare*, c. lrv. n. 7. ubi vide. Academ. *ab rege* *discesser*. *mal*. Eccard. autem ab his verbis *ab rege*, ad Verbum *factus*, propter eandem vocem (*pugnam*) omnia desiderat.

4. ET JAM EGREDIENTIBUS R. Jam non legitur in contextu Guelf. 12. pro *egredientibus*. Uratist. 2. *egredientibus*, qui & *supra* *motu*, pro *noctu*. idemque *pugnam* *fecit*, non *fecit*. Phrasin servat infra c. lvi. n. 3. *cupere* *praeclearium* *in* *manibus* *facere*. c. lxi. n. 1. *neque* *Injuerham*, *nisi* *ex* *infidit*, *aut* *suo* *loco* *pugnam* *facere*. c. lxxiii. n. 1. *ex* *commodo* *pugnam* *facere*. Tacit. iii. Ann. c. xxi. *proferam* *adversum* *Nomidas* *pugnam* *facit*.

MAGNA VOCE SICCENSES HORT. Senat. 2. *cum* *magna* *voce*. Guelf. 9. omittit nomen *Siccenses*, quod sine magno incommodo intelligitur: eo magis, quod absolute Verbum *hortari* Noster ubique sere ponit. vide c. xxxi. n. 1. Fabric. 2. *ut* *ab sergo* *circumveniant*, omissa voce *cohortes*, Guelf. 11. *Siccans* *confer*, pro *Siccenses*.

FORT. ILLI PRAECL. FAC. CASUM DARE. Guelf. 9. illi. Fabric. 1. a prima manu *illos*. Sed optime omnium Senat. 1. qui Pronomen o-

mittit. Cat. c. xlviii. n. 4. *Qui* *Catiline* *monit*, *ne* *deprehen* *ex* *conspione* *terrent*. ubi vide. & praeterea post Verba *addere*, *dare*, *cupere* frequenter tertium Casum omittunt. vide ad Cat. c. lviii. n. 1. Eccard. *fortuna* *casus* *dare*. Guelf. 4. *praeclearis*. Rude atque impositum Acad. *facinoris* *triumphum* *dare*. *Casus* *huc* *opportunitas* & *occasio*, sive id, quod forte accidit. vide ad c. xxv. n. 9. *stren*, *aut* *dol* *sese* *casum* *victoriae* *inventum*. Tacit. xiii. Ann. c. xxxvi. *quamquam* *incant* *barbar*, & *bene* *gerenda* *rei* *casum* *offerri* *scrip*. vide I. Fr. Gronov. ad 1. Ann. c. xiii. *si* *casus* *daretur*, *animum*; & ad Livium xxx. c. xxx. *Hoc* *quoque* *ludibrium* *casus* *viderit* *fortuna*; & ad Justin. xxvii. c. ii. *casum* *tam* *indignum* *fortuna* *miseranter*.

SISE IN REGNO, ILLOS IN LIBERTATE. Franc. omittit *sese*. Guelf. 12. *liberate*, sine Praepositione. At Vinar. 1. Remens. 2. & Guelf. 9. *in* *libertatem* *s. m.* *aetatem* *acturos*; ut infra cap. cxii. extr. *ob temp.* *in* *hostium* *potestatem*. adde Cat. c. xix. n. 3. ubi, *in* *provincia* *iter* *faciens*, *pro* *in* *provincia*. Vel inde verosimile est, Sallustian ita scripsisse, quia prae ceteris diversis Casus sub unam Constructionem cogere solet. vide ad Cat. c. xxxiii. n. 1. Acad. *aetatem* *agere*, pro *acturos*.

5. SIGNA INFERRE, ATQUE EVAORE OPPIDO. Vinar. 1. neglexit nomen *signa*. *Signa* *inferbantur* *in* *illam* *partem*, *in* *quam* *acies* *convertenda* *erat*. Caes. vii. Gall. c. lxxvii. *Si* *qua* *in* *parte* *nostri* *laborare*, *aut* *gravior* *premi* *videbantur*, *eo* *signa* *inferre* *Caesar*, *aciemque* *converti* *jubebat*. adde Cat. cap. lxx. n. 2. *Magis* *placet*, *quod* *in* *uno* *MS.* *apud* *Wassium* *exulat* *Verbum* *evadere*, scriptumque est *properavisset* *ex* *oppido*, *quod* *dictum*, *ut* *alibi* *mutare* *in* *oppidum*, *ut* *scilicet*, *properare* *passim* *in* *eandem* *formam*. Tamen & hoc exemplo docuit Janus Guilhelm. Quaeq. in Plaut. Cistell. cap. iv. *evadere* *idem* *esse*, quod *Graecis* *ἐκταρα*, Guelf. 10. *invadere*. Malten C c c c 2 omni-

- Siccenfium fidem mutavissent. tanta mobilitate sese Numidae agunt.
6 Sed milites Jugurthini paullisper ab rege sustentati, postquam majore vi hostes urgent, paucis amissis, profugi discedunt.

C A P. LVII.

LVI

- 1 **M**arius ad Zamam pervenit. id oppidum in campo situm, magis opere, quam natura munitum erat: nullius idoneae rei et
2 gens, armis virisque opulentum. Igitur Metellus, pro tempore atque loco

omnino *evadere oppidum, ut erepere silvam, egressi sunt* Noster alibi dixit.

TANTA MOBILITATE *SESE* N. AGUNT. Edd. quaedam, & scripti deteriores, *gerunt*: alterum Basil. i. Vinar. i. Fabriciani, Guelf. i. & reliqui vetustiores tuerntur, & Rivius loco Vopisci: *In hospitibus castris se agant*. Uraisk. 3. *in tanta mobilitate*: quo pacto sese esset excludendum. Sed haec frustra. Remens. i. & Gu. ii. *mobilitate*: quae confusio observata est Cat. c. XLIX. extr. & alibi. Struv. *mutabilitate*. male. Caes. i. Gall. c. i. *qui mobilitate & levitate animi vulgus imperis studebant*. infra c. LXVI. n. 2. *novus Numidarum ingenio mobili*. & hoc ingenium ostendit Noster etiam supra c. XLVI. n. 3.

6. PAULLISPER AB REGE SUSTENTATI. Duo Gruteriani & Guelf. 4. excludunt voculas, *ab rege*. & verissime quidem; cum dixerit, milites Jugurthini, & de Jugurtha ipsomet praesente res certa sit ex n. 4. Is Guelf. 4. habet *sustentati sunt*. infra c. ci. num. 9. *Jugurtha dum sustentare suos & prope jam adeptum victoriam retinere cupit*. Tacit. ii. Hist. c. xv. *Tangra non cohortium praefecti, sustentata diu acie, selis obruantur*.

MAJORE VI HOSTES URGENT. Incert. 2. & Gu. 3. *urgent*. vide supra c. XXIV. n. 3. *major vis* proprie Latinis dicitur, *vis*, *quae superat*, cui resisti non potest; ut *major imperus* apud Justin. iv. c. i. prince. *Siciliam seivus angustis quondam sancibus Italico adboessisse; deceptaque velut a corpore majore impetu superi maris*. ubi vide Gronovium. Horat. Epod. vii. v. 13. *Furorine caecos, an rapis vis acrior An culpa?* ubi etiam Benlejus de vi *maiore*. Scribit etiam Academ. vi *maiore*, qui positus non displicet. Fabric. i. *paucis admittis*.

CAP. LVII. 1. MARIUS AD ZAMAM PERV. Ad non hic abundat, ut alibi Urbium Nominibus Praepositionem addere solent: de quo diximus ad Cat. c. xl. n. 5. Sed notat adventum

Marii in terram quae est circa Zamam. Sic Caes. iii. Civ. c. xl. *Cn. Pompeius filius ad Oricum venit*, qui nec ipse Oricum ingressus est. ibi vide D. Vossium. Cic. iii. ep. v. n. 2. *Si ad Sidam navigassem*. xv. ep. ii. n. 3. *Castra ad Cybistra locavit*. infra Noster cap. LVIII. n. 1. *Dum apud Zamam se certatur*.

IN CAMPO SITUM, MAGIS OPERE, QU. H. Ussian. Rem. i. & Incert. 2. *id oppidum compositum*, errore ex contractis dualibus vocibus orio. Senat. 2. *campo situm*, sine Praepositione. Guelf. ii. *magna ope, quam natura*. male. *Natura* munita oppida, quae liti loci, paludibus, fluminibus, rupe, monte muniuntur, vide supra c. XXXVII. infra c. XCII. *natura, velis opere, praecipit*. Livius xxx. c. ix. *Locus cum operibus, tum suapte natura tutus*: Caes. i. Gall. c. XXXVIII. *idque natura loci sic munitur*, &c. *Opere* ergo & *operibus* muniuntur, quibus adduntur munitiones, muri, turres, ceteraque id genus opera. Caes. v. Gall. c. ix. *locum nacti egregie & natura, & opere munitum*. Ibid. c. LVII. *cum & loci natura, & manu munitionis castris sese contineret*. Curtius iii. c. i. n. 7. *in turrim, & situ, & opere multum editam*. Erat non male vacat in Vinar. 2.

NULLIUS IDONEAE REI. *Idoneum*, quod aptum bello & utile. Sic Cat. c. LI. n. 38. adde ibid. n. 27. infra c. LXXXV. n. 3. *aque idoneae*.

ARMIS VIRISQUE OPULENTUM. Instruendum & validum. Acad. armis & re virisque multa de opulento Perizon. Animadv. Hist. cap. VII. Noster supra c. XVI. n. 5. infra c. LXXX. n. i. *id oppidum magnum & opulentum*.

2. CUNCTA MOENIA EXERC. CIRCUMVENIT. *Cuncta* moenia, pro omnibus partibus moenium, ut infra c. XCII. n. 4. *mons saxum omnis natura, velis opere atque consulto praecipit*. Vinar. 2. *cuncta exercitum moenia*. Vinar. i. *exercitum circumdat*, quod etiam Latine dicitur. vide supra c. XXIII. n. i. Sed alterum exquisitius. infra cap. LXVIII. num. 2. *pervenit in quamdam*

loco paratis rebus, cuncta moenia exercitu circumvenit. legatis in-
perat, ubi quisque curaret: deinde, signo dato, undique clamor
ingens oritur. neque ea res Numidas terret; insensu intentique si-
ne tumultu manent: praelium incipitur. Romani, pro inge-
nio quisque, pars eminus glande, aut lapidibus pugnare; alii
suc-

dam plantam, c. lxxvi. n. 3. vallis fossique moenia circumvenit. Tacit. ii. Ann. c. vi. Nam Rhenus uno alveo continens, aut modicus insularum circumveniens, apud principium agri Batavi velus in duos amnes dividitur. xii. Ann. c. i. extr. patientiam abrupit, armisque regionem circumvenit. i. Ann. c. xxv. ceteri tribunal ingenti agmine circumveniunt. Hoc autem genus oppugnationis coronam dicunt, ut Livius xliii. c. xviii. de qua plura Lipsius i. Poliorcet. Dial. iv. mox Uratist. i. nisi quisque, pro ubi. De verbo curare, supra c. xlii. n. 7. Tacit. Ann. cap. xxxi. Duo apud ripam Rheni exercitus erant, cui nomen superiori sub C. Silio legato; inferiorem A. Caecina curabat.

3. UNDIQUE SIMUL CLAMOR I. ORITUR. Fabriciani & Incerti. i. cum aliis duobus exercitibus. Incert. 2. omittit simul, sed male & contra modum oppugnantium.

NEQUE EA RES NUM. TERRET. Haec omnia desiderantur in Senat. 2. & Heuffiano. Guelf. 4. omittit insensu. 12. scribit neque eas res. 9. insensu insensu. Vinar. i. insensu intentique. Supra c. l. n. 4. insensu adesse atque inflare, vide & supra c. xlii. n. 5. quibus adde Auson. Perioch. Iliad. xix. Insensu deinde atque intento exercitu pergit in praelium. Sine tumultu dixit, pro sine confusione rerum agendarum. v. supra c. l. iii. n. 7.

4. ROMANI PRO INGENIO QUISQUE. Quisique non est in Guelf. 7. pro ingenio est, ut cuique ingenium h. e. indoles, natura erat; nempe ut audaces, aut timidi erant. infra n. 6. id dixit pro moribus. c. l. viii. n. 2. nostri sibi quisque pro moribus consulunt. Cat. c. l. viii. n. 2. quanta cuiusque animo audacia natura, aut innotuit. Iustini. ii. c. ii. Iustitia genis ingenium culta, non legibus. pro quo Sallustius natus est. Tacitus mores appellavit. Sic Noster ii. Hist. ingenio loci, & vi. Fragm. princ. super ingenio.

PARS EMINUS GLANDE, AUT LAPIDIBUS. Glans militaris plumbus globulus erat, quem funda aut alius machinis jacularantur. Ovid. ii. Metam. v. 727. Non secus exarist, quam cum Balastrica plumbum funda jactat. Tacit. v.

Hist. cap. xvii. saxis, glandibusque & ceteris missilibus praelium incipitur. & disertè Auf. B. Afric. c. xx. glandes fundere, ubi de adparatu talium missilium, aliud genus memorat Caelar. v. Gall. c. xliii. ferventes nempe glandes ex fusili argilla, glande autem dixit, pro glandibus, ut Livius xxxviii. c. xxi. sagittis, glande, jaculis. Sic Noster extr. h. c. comenit, aut manu emissis, ubi vide alia.

EVADERE ALII, ALII SUCCEEDERE, AC. Sic primus Carro. Eum secuti administrer Hackianus, Crispinus & I. Wasse. perquam, si unquam alibi, somnolenter & incite. Nostri omnes, cum Gruterio rectius omittunt, nisi quod ab secunda manu addita sint Senat. i. & Fabric. i. a prima manu habuit: alii evadere, vel succedere, vel murum ascendere, ac murum, cet. Sed nec sententia loci illud additamentum admittit. Duo tantummodo erant genera oppugnantium: eminus alii glande, aut lapidibus pugnabant; alii eminus pugnandi copiam quaerebant, succedebant nempe ad murum, quem partim suffodiebant, partim scalis superare nitabantur. Duo etiam genera defensionis erant: in hos, qui propius murum successerant saxa, fudes, pila, piceam jacularantur; in illos, qui procul manserunt, tela. Haec perspicue Crispus. Quo ergo media illi cum suo evadere alii evadent? aut quae ista oppositio: pars eminus pugnare, alii evadere? Stupor hominum! Sed vide, quæso, ut ceperint locum. Wallius in Indice: evadere alii (retreat) alii succedere (advance) Haec iste: profecto non saniora, quam Crispini interpretatio est; quam tamen incredibili passim fastu Wallius exagitat. ea ita habet: Scilicet qui labore festi, aut ab hostibus vulnerati sunt, succedunt: in eorum locum succedunt. Non compositi melius cum Bitho Bacchius. Immo evadere longe alio in usu est apud Caesum, vide c. li. num. 3. & Succedere est propius accedere, seu subire murum, aut alium quem locum. infra cap. xciv. num. 3. resundere acta succedere. Livius xxxi. cap. xlv. & adfustidine succedendi muros, & pertinacia subierunt primi. Id. i. cap. xxvii. sensum ad montes succedit. xxiv. cap. xix. ubi cum multis succedentes cernere moenibus Romani milite

Dddd 3

linee

- succedere, ac murum modo subfodere, modo scalis adgredi: cupere
 5 praelium in manibus facere. Contra ea oppidani in proximos saxa
 volvere; fudes, pila, praeterea picem sulphure & taeda mixtam
 6 ardentia mittere. Sed nec illos, qui procul manserant, timor animi
 satis muniverat. nam plerosque jacula tormentis, aut manu emissa
 vol-

lies acciperent vulnera. XXVI. cap. XLIV. *ipse*
ritum prae se juvenum validorum fœcis oppo-
sis ad urbem succedit. id idem ille IV. c. XXII.
subine vocat. Sallustius apud Serv. ad V. Eclog.
Virg. v. 5. cum murum bestium successisset,
poenas dederat. Sic & alibi succedere, pro sub-
 ire, vide Gebhard. II. Crepund. c. IX. Florus IV.
 c. IX. n. 6. *qui simulato metu, adeo passus est hos-*
tem castris succedere, donec eet. Verum parco
 operae, plures ut adducam. Ne vero & hic forte
 malis: *alii succedere murum, ac subfodere*
modo, modo scalis adgredi, vide c. XVI. n. 7. &
 alia loca complura, ubi ex iis, quae sequun-
 tur, oratio integra redditur.

AC MURUM MODO SUBFODERE. Vetustiores
 Fabric. I. Basil. I. & Senat. I. *subfodere*, quod est
 sub muro fodere, ut ita murus subnatur. Li-
 vius XXI. c. XI. *Afric. cum dolabris ad subruen-*
dam ab imo murum mittit. Curt. VII. c. VI. n. 27.
Cunieto ergo subfossa invenia, vide de subfissi-
 vibus aliisque talibus Casp. Barthium ad Stat. II.
 Theb. v. 418.

CUPERE PRAELIUM IN MANIBUS FACERE.
 Plerique scripti ita distinguunt: *adgredi cupere.*
praelium in n. f. Fabric. 2. & Incert. 1. prae-
lium manibus. Gruteriana, *cupere praelium*
in manibus, omisso verbo *facere*, quod A. Popma
 ex Glossa professum dixerat. id omnes nostri
 Codd. tenent, & auctor se satis defendit Cat.
 c. XX. n. 3. Neque Praepositionem in omitterem:
 cum ita plerique loquantur, cum hostium propin-
 quitatem, & praelium comminus factum de-
 scribunt. vide VI. Fragm. Or. Cottae n. 6. Caes.
 III. Gall. c. XIX. *ut paucis uno tempore & ad*
sivras, & in flumine, & jam in manibus no-
stris hostes viderentur. Virg. XII. Aen. *stat cam-*
pus & arma Et Mars in manibus. vide Gro-
 nov. ad Senec. Epist. XCV. Ovid. IV. Pont. Epist.
 VII. v. 47. *Ut propius ventum est, admotaque*
dextera dextrae, Resque fera posuit cominus
ensis geri. Veget. I. c. XXI. *Sed cum ad pilam,*
ut appellam, venitur & manu ad manum gla-
dii pugnatur. Alii ad pedem venire, secuti
 Ennium: *Hic pes pede premunt, armis teruntur*
arma. adde Quinctilian. Declam. III. Latin.
 Facutus Parag. Maxim. c. XXXV. *Res venit ad*
capulos.

5. SAXA VOLVERE; SUOES, PILA. Infra c. LX.
 n. 6. *cum oppidani concutunt, lapides, ignem,*

alia praeterea tela ingerunt. ubi vide. Livius
 XXXIII. c. XXXVIII. *inde primum saxis, sudibus-*
que & ceteris missilibus propugnatores moria
atque urbem tuebantur. Caes. II. Civ. c. XI. *Op-*
pidani saxa, quam maxima possunt, velibus
promouunt, praecipitante muro in mœnium
devolvunt. Descripsit hanc defensionem probe
 Silius I. v. 320. & 354. *adde de sudibus Catil. c.*
LVI. n. 3. Herodian. VIII. c. IV. οἱ ἡ Ἀκαλαῖος
λίσκος οὐ λίσκος ἰσχυρὸς & quae ibi sequuntur
 plura, hoc loco non aliena. Vinar. I. & Acad.
 Contra, sine Pronomine *ea.*

PRAETEREA PICE ET SULPHURE TAEDAM MI-
 STAM ARGENTIA MITTERE. Sic Gruterus, quem
 novitiae edd. omnes sunt secutae. Sed nale,
 aequae ac Carrio. Legendum esse, ut non scrip-
 tionibus; & ardentia, pro ardentem positum esse,
 eo, quod ad multas simul res, quae arde-
 bant, pice nempe, sulphur & taedam oratio
 referretur; & quae alia ad illustrationem perti-
 nent, plurius exsequor EXCURSUS V. quem
 vide.

6. SED NE ILLOS QUIDEM, QUI. Vinar. 2.
 Struv. Guelf. 7. & 12. omittunt quidem; item
 Academ. & Incert. 2. qui scribunt nec illos,
 qui procul manserant: cum Eccard. Remens. 1.
 Senat. 2. Heuß. & Guelf. 4. scribant, *sed nec*
illos quidem. Nec pro ne quidem illustravi ad
 c. XXXI. n. 3.

TIMOR A. SATIS MUNIVERAT. Eccard. *mun-*
ierat. timor munis, quando prae timore sese
 muniant, per Hypallagen figurat, de qua su-
 pra ad c. V. n. 2. Cicet. IV. Epist. IV. n. 3. *Consi-*
lium tuum hoc Achaicum negotium non recusa-
visse, cum semper probavisses, tum magis pro-
bavi lectis tuis praxionis litteris. ubi vide.

TORMENTIS, AUT MANU EMISSA. Struv. In-
 cert. Franc. & Guelf. 12. *tormentis, aut mani-*
bis. Cat. c. XX. n. 8. *repulsi nobis reliquere,*
pericula, egessent. ubi plura. Eod. c. XL. n. 16.
neque illum in tanta re gratiam, aut inimici-
tias excutere. item c. LXX. extr. *per omnem exer-*
citum laetitia, inuocor, laetus atque gaudia agi-
tabantur. ubi etiam quaedam notavimus. adde
 supra c. 4. n. IV. c. VI. n. I. infra c. LX. num. 6.
 lapides, ignem, alia praeterea tela ingerunt.
 Horat. IV. Od. IV. v. 60. *Ducit opes animi-*
que ferro, ubi vide Cl. Bentleium. *To-menis*
excutebantur tela, & omne genus illustravit
 Li-

volnerabant : parique periculo, sed fama impari, boni atque ignavi erant.

C A P. LVIII.

LXII.

DUM apud Zamam sic certatur, Jugurtha ex improvise castra 1
hostium cum magna manu invadit: remissis, qui in praesidio
erant, & omnia magis, quam praelium expectantibus, portam
irrupit. At nostri, repentino metu perculsi, sibi quisque pro mo- 2
ribus consulunt: alii fugere, alii arma capere: magna pars vulne-
rati,

Lipsius, bene Seneca i. de Ira c. ix. Non aliter, quam quae tormentis exprimentur tela, in potestate mittentis sunt, in quantum torquentur.

Recte quoque emissis. Caes. ii. Gall. c. xxxii. pilis emissis. Auct. B. Hisp. cap. xiii. omni genere telorum emissis. Livius xxviii. cap. xxxiii. deinde emissis levis telis, gladios nudant & collato pede res coepa geri est. Idem iv. cap. xxxiii. facies partium emissae excipiuntur, partium vi eripiuntur. Cic. ii. Tusc. Qu. cap. x. xiv. lapidum & telorum emissiones. quae, scio, quantum differant ab Nostro. Acad. Senat. a. Heuss. & Uratist. 2. volnerabant.

PARIQUE PERICULO, SED FAMA IMPARI. Periculo esse, pro in periculo non damno. Cic. iv. epist. xv. n. 3. tamen hoc tempore breviter commendandum patavi, ne quo periculo te proprio existimares esse. ubi vide. & Gish. Cuperum ad Petron. Sat. c. cxxix. Placet tamen etiam, quod habet Guelf. 3. parique periculo, sed fama impari. Supra c. vi. n. 1. pollens viribus, decora facie. c. liti. n. 1. ipsi pares, ceterum opibus disparibus. infra c. lxxviii. n. 2. impares magnitudine, pari natura. Gellius xix. c. ix. Adulescentis et terra Asia, de equestri loco, lactae indolis, moribusque & fortuna bene ornatus. adde supra c. xxi. n. 12. iii. Hist. Or. Macri n. 14. & quae collegimus plura ad Cat. c. xviii. n. 4. Legge Sulpici. Sev. i. Dial. c. xxi.

BONI ATQUE IGNAVI. Boni pro fortibus positi sunt, & contra ignavi. ut infra c. xcii. extr. opinum, pro fortissimo. vide etiam ad c. xiii. n. 1. & Horat. i. Od. xv. v. 28. melior patre, vide Cat. c. xi. n. 2.

CAP. LVIII. I. DUM APUD ZAMAM. Gul. a. a prima manu, sic certatur. Apud est circa, quod supra c. lviii. n. 1. ad. c. xx. num. i. certum ratur, quod ex amicis apud Numantiam acciperat, ubi vide. Cic. xvi. epist. iii. num. i.

Nor apud Alyziam unum diem commorari sumus. Diels. i. c. xii. Dum haec apud Trojam aguntur.

REMISSIS, QUI IN PRAESIDIO ERANT. Acad. repulsi. corrupte. Guelf. 7. quibusdam remissis. Sensus est, cum remissi & non intenti essent in hostem. Supra c. lxi. n. 6. Nam dolus Numidarum nihil languidi, neque remissi patiebatur.

ET OMNIA MAGIS, QUAM PRAEL. Sic omnes MSS. cum editis, quae sunt adcuratiores. infra c. lxxix. n. 7. deique omnia malle, quam vili abire. vide Catil. c. xxv. n. 3. Fabric. i. Incert. i. & Guelf. 7. irrupit. ceteri irrupit. Ecard. irrumper: quod alii non dubitabant recipere, ut supra c. liv. n. 6.

2. AT NOSTRI R. P. METU PERCULSI. Particula At odiosa est auribus: nec tam alibi Salustius expressit. non c. xxxviii. n. 7. non c. lxx. n. 2. Adhibet tamen eandem h. c. n. 6. Senat. a. & Heuss. metu perculsi. Fabric. i. timore repente perculsi. 2. rep. tim. perculsi.

SIBI QUISQUE PRO MORIBUS CONS. Guelf. i. sibi quisque. male. sed eadem permutatio supra c. i. n. 4. Hacret etiam apud Hegesippum in voce mendum t. c. xiv. Occurrere suorum legatis, sibi quisque Romano opus auxilium implorantes. Vulgo sibi quisque implorantes. Vinar. i. sibi quisque p. m. consulit. Incepte, & propter quisque: quod tamen in alio etiam nexu cum Plurali Numero conjungitur. vide ad Catil. c. xxxvii. n. 6. pro moribus notat, ut vel fortes, vel timidi erant: quomodo c. lvii. n. 4. pro ingenio.

MACNA PARS VULNERATI, AUT OCCISI. Acad. & Uratist. a. vulnerati. Pars vulnerati sollemni suo more. Supra c. xiv. n. 15. pars in cinem acti, pars bellis obiecti sunt. c. xv. n. 2. praeterea magna pars gratia depravati. Sic & Livius xliii. c. xlv. quamquam utraque pars certaminis avidi erant. Silius Ital. v. v. 494. pars ex-

- 3 rati, aut occisi. Ceterum ex omni multitudo non amplius quadraginta, memores nominis Romani, grege facto, locum cepere, quam alii, editiorem; neque inde maxuma vi depelli quiverunt: sed tela eminus missa remittere, pauci in pluribus minus frustrati: sin Numidae propius accessissent, ibi vero virtutem ostende-

excussit. & ix. v. 301. pars implere propinquos Diviti montes. Plura Gronovius ad Livium i. c. lix. & ii. de Pec. Vet. c. iv. Eadem Synesis infra c. cv. n. 2. Cohors Peligna cum velutibus armis, neque his secut atque aliis armis adversus tela hostium muniti. Livius xxvi. c. xxxv. Haec ingens turba circumfusi fremebant. Ovid. i. Metani. v. 92. Nec supplex turba timebant Iudici ora sui: sed evans suae vindice tuti. item manus, quorum; civitas, quor, alia supra ad c. xiv. n. 6.

3. MEMORES NOMINIS ROMANI. Sese esse Romanos, & quid illos deceat: ita ut pro gloria fere & dignitate Rom. poni videatur. Non circumspicte fati citat locum Tenuilius ad Frontin. l. c. ii. n. 2. ut probet nomen Romanum esse ipsos Romanos; de quo nos supra ad c. xxix. n. 2. Cicero pro Balbo c. v. o nomen nostris imperii & populi R. excellens dignitas. Horat. iii. Od. v. v. 10. Ancliorum, & nominis, & roges Oblivis. Graeci recte *Εἰσέτα*. Zosimus i. c. xxviii. *ἔν τῳ ὄπῳ Ποσειδῶν Αἰθιωμάτος ἀνέστη*. Sed opportune Idem iii. c. xxix. *ἐν τῳ ὄπῳ τοῦ Αἰθιωμάτος, αὐτῶν τῶν Αἰθιωμάτων, ὅπου ἔν τῳ ΡΩΜΑΙΩΝ Αἰθιωμάτος παραμύθηται, αὐτῶν Αἰθιωμάτων, οὗ ὄπῳ τῶν Αἰθιωμάτων ἐκπατρίσθαι*. Livius iv. c. xxxiii. *Agitis*, nominis Romani *Ex virtutis patriam vestraeque memores, vertite incendium hoc in hostium urbem*. Ita vero Plinius xxvi. c. xv. Pudor, Romani nominis proprius, saepe res perditas servavit in praeliis, non amplius sexaginta, pro non plures, quam. vide Cat. c. xl. n. ii. Justin. vi. c. vii. adversus xv. milia militum non amplius centum viri pugnas se offerunt. Livius xxxvi. c. xxxviii. duas amplius horas dubium certamen sustinere. & mox: ex Romanis sociique minus trecenti perierunt. Idem xxxviii. c. xxiv. unde hostes paulo plus decem milia abstant. adde Cat. c. lix. num. 6.

GREGE FACTO LOCUM CEPERE. Vinar. l. locum cepere grege facto. Cat. c. l. n. 2. grege facto, cum telis ad sese irrumperent. Livius iv. c. ix. manu facta virginem ex domo matris rapuit. Sulpic. Sev. Epist. iii. n. 8. Ita grege facto, omnes in unum silvas volucres congregatas, relicto flumine, montes illasque petierunt. Ce-

pere autem in omnibus scriptis & edd. vetustis legitur; non, quod Hackianae & Crispini obferunt & Perizonio etiam placuit, *capere*. Gu. 10. paullo, quam alii, ed. Struv. Guelf. 12. & Franc. quam alii loci. Sed alii non visitur in Guelf. ii. & mihi dudum hoc quam alii pro Glossa suspectum fuit.

NEQUE INDE MAX. VI DEPELLI QUIVERUNT. Indo non scripsit manus prima in Basil. l. nec forte necessarium est. Guelf. ii. *neque i. m. vi pelli quent*; Vinar. 2. *vi divelli quiverunt*. Curt. iv. c. xi. n. 19. Hinc me depellite, ut sciam vestrum esse, quod ceditis. Tacit. i. Hist. c. xvi. *quem sua immanitas, sua luxuria cervicibus publicis depulere*. Tres, quiverunt; duo, quiverit, sed non vetustissimi. Eccardian. *neque i. m. vi depelli nequiverunt*; quod in hac re non est absurdum, ut eo validius negaret. vide notata supra ad cap. xiii. numer. 5.

EMINUS MISSA REMITTERE. Vinar. 2. Guelf. 2. & 10. *eminus emissa*, ut c. lviii. n. 6. Sed frequens *mittere tela*. vide etiam D. Vossium ad Caes. l. Gall. c. xxx. Eccard. *emittere*, pro *remittere*. Caes. ii. Gall. c. xxvii. *ut ex stomulo tela in nostros conjiceret, pilaque intercepta remitterent*.

PAUCI IN FLURIBUS M. FRUSTRATI. Eccard. Senat. 2. Heuff. Guelf. 7. & 10. *frustrari*. non proba. alterum etiam Gruteriani tuerunt. *Frustrari* Passive de his, qui non frustra mittunt tela, qui non innoxie, sed inter confectos certius aliquem confodiunt. Fiorus l. c. x. *Sed ubi frustrato circa purpuratum ejus ictu teneatur, ardentibus focis incipit manum*. ubi vide Duckerum. Caes. iii. Gall. c. iv. *neque ultion frustra telum ex loco superiore mittere*. Seneca epist. vii. *ad ictum totis corporibus expoliti, nunquam frustra manum mittunt*. Hegesippus ii. c. xv. *in confectos missa telorum vis, band facile frustrari*.

IBI VERO VIRTUTEM OSTENDERE. Vero neglexit Guelf. ii. sed minus eleganter. vide Catilin. c. lxi. n. 1. & lege Caes. v. Gall. c. xxiv. Guelferb. 4. *fundere, cadere atque fugare*. Supra Fabriciani, Senat. i. Vinar. i. Guelf. l. 7. 9. & 11. alique, *Si Numidae, non fin*.

dere & eos maxuma vi cadere geret, fundere atque fugare. Interim 4
Metellus cum accerrime rem gereret, clamorem hostilem ab tergo
accepit: dein, converso equo animadvortit, fugam ad se vorsum
fieri: quae res indicabat popularis esse. Igitur equitatum omnem ad 5
castra propere mittit, ac statim C. Marium cum cohortibus sociorum;
eumque lacrumans *per amicitiam perque rempublicam obsecrat, ne*
quam

4. CUM ACCERRIME REM GERERET. Guelf. 2. a manu secunda, *egeret*. 10. & Remens. 1. *rem ageret*. Guelf. 11. omittit Nomen *rem*. male omnes. *Rem gerere* pro dimicare, pugnare & aliis talibus utatissimum, & docuit Muretus 1x. Var. Lect. cap. vii. Noster Cat. cap. lx. num. 2. *pila amittunt, gladiis res geritur*. Seneca Epist. vii. *extus pugnantium mors est: ferro & igne res geritur*. Livius xxviii. cap. 11. *tum pes cum pede collatus, & gladiis geri res coepit est*. Plinius 11. cap. lxxv. *In quo res gerente C. Caesare Angusti filio*. Valer. Max. 11. c. vii. n. 10. *Cum apud Contrebariam res gereretur*. Sic omnes alii.

CLAMOREM & TUMULTUM HOSTILEM. Vinar. 2. & tumultum hostilem. Sed Senat. 1. Vinar. 1. Acad. Struv. Incert. 1. Ecard. Guelf. 1. 2. & 7. clamorem vel tumultum hostilem, quod indicio est, scitulos in hunc locum grassatos esse. Hinc jam olim Franc. omisit voces, clamorem &. Sed mihi lubet cum Fabriciano utroque voces & tumultum extinguere. Clamor hostilis jam satis indicare poterat, hostes adesse. Caesar 111. Civ. cap. cx. *Eodem die Antiochiae in Syria bis tantus exercitus clamor & signorum sonus exauditus est, ut in muros armata civitas discurreret. militarem clamorem vocat Valer. Max. 1. cap. vi. n. 13. clamorem nude Jul. Obsequ. cap. cxxv. Noster infra cap. lx. n. 2. Clamor permixtus, &c. Rursus Caesar 111. Gall. cap. xxxi. Cum iis Adiantannus eruptionem facere conatus, clamore ab ea parte munitionis sublati, cum ad arma milites concurrissent*. &c. Curt. iv. cap. vi. n. 4. *Jamque ad regem praetentant clamor pervenerat*. Supra cap. 111. num. 6. *simulque ex Jugurtha praelio clamorem augeri*. Talem ergo clamorem intelligit, qui vel ab hostibus, vel praetentibus hostibus editur, quasi bellicus, praeliaris; sicuti infra metum hostilem dixit, cap. cv. num. 3. & supra cap. xlv. n. 1. *res hostiles*. Accipit nostri omnes. Nazarianus tamen habuit accipit, quod placuit Grutero & Waffio.

FUGAM AD SE VORSUM FIERI. Ecard. Gu. 7. Incert. 2. & Franc. *adversum se*; Acad. *se adversum*. Noster infra cap. lxxix. plin. Var.

ceses ubi animadvortere, ad se vorsum exersum pergere. & Cat. cap. lvi. n. 4. *ad urbem modo, modo in Galliam versus castra movere*. ubi vide plura. Auct. B. Hisp. c. x. *ad Cordubam versus iter facere coepit*. c. xi. *ad Cordubam versus persequi sunt coe*. Sed Urat. 2. *ad se versum*, ut Livius xxiv. urbem in Macedoniam exportare versam. vide l. c. vorsum scribit Basil. 1. & aliuduo, non *versum*, indicabatur est in omnibus.

5. AD CASTRA PROPERE MITTIT. Balul. 1. Fabriciani, Academ. Struv. Ecard. Guelf. 1. 4. 10. & 11. misit. Probo, quod est in reliquis scriptis & edd. & suspicor, propter superius accepit Tempus huius Verbi esse immutatum: cum tamen res ipsa, & aliud additum *propere* (pro quo Guelf. 11. *prope*) praetentum Metelli operam & praetens tempus exigere videantur.

AC STATIM C. MARIUM C. C. SOCIORUM. Addit Remens. 2. *suorum misit*. perperam. Idud *misit*, vel *misit* intelligitur ex superius posito Verbo. vide supra cap. xxx. n. 4. & infra cap. lxxvi. n. 2. *Statim*, quod superfluum videri posset, non est, dixit pro continuo. h. e. simul ac equitatum miserat, mittit etiam C. Marium cum cohortibus sociorum. Cic. x. ad Att. epist. iv. *Ego ad te statim habeo, quod scribam, simul ut Cunionem videro*. Tacitus 1. Ann. cap. lxii. *Tarda sunt, quae in commune expostulantur: privatum gratium statim mercede, statim recipiunt*. de Cohortibus supra. adde Theod. Marcium ad Sueton. Vespasian. cap. iv. *Recte autem cum cohortibus, intra cap. cv. n. 2. Is missus cum praesidio equium*. Curt. iv. cap. xii. n. 1. *Ille quidem cessitum Marcium cum tribus milibus equum praemisit*. & sic supra cap. xvi. n. 7.

LACRUMANS PER AMICITIAM PERQUE. Ecard. Iacronis. at infra cap. lxxi. exte. lacrumans obsecrat per amicitiam, perque sua antea fideliter alia. Unde nec audiret Incert. 1. *per amicitiam, per rempublicamque*. Sic Cicero, ex eoque, pro ergo eo; ad Consuetudinem, alia. At laepissime inquit, non expectata secunda voce; etiam idem Tullius 1. epist. v. *in senectute*. Valer. Max. 11. cap. vii. n. 11. *Rebelle itaque manus a corporibus suis distrahebat, inque*

Dd dd

crimen

quam contumeliam remanere in exercitu victore, neve hostis inultos abire
 6 *finat*: ille brevi mandata efficit. At Jugurtha munimento castrorum impeditus, cum alii super vallum praecipitarentur, alii in angustis ipsi sibi properantes obficerent, multis amissis, in loca munita se recepit. Metellus, infecto negotio, postquam nox aderat, in castra cum exercitu revortitur.

CAP.

ermentato solo sparsus. Eccard. postulabat, pro obsecrat.

REMANERE IN EXERCITU VICTORE. Franc. exulavit remanere; atque videndum erit, quatenus ille Sallustii manum repraesentavit. Huius quidem Verbi sensum eleganter proximum *finat* sustinere videtur, & eodem modo, eadem opportunitate amentant Crispum supra c. xxiv. extr. Porro Eccard. Remenl. 1. Incert. 2. Senat. 2. Heuss. Uratist. 3. Guelf. 9. 10. & 11. in exercitu victorie; Guelf. 12. solitarie in exercitu. Exercitus victor, ut infra cap. lxiv. n. 1. animus contentor. Supra cap. lxx. n. 3. exercitus cultor. Livius iv. cap. xv. cibo obficiendo rationem victorem finitimum omnium populum in servitutem pericli posse. Id. xxv. cap. xix. qui multo minus se suumque toties victorem exercitum sustinere Romani possent. Frontin. ii. cap. ii. num. 11. coram exercitu fudit, in illum diem terra marique victorem. cum nota Tenuili. Virg. vii. Aen. v. 38. advena classem Cum primam Ausonii exercitus adpulsi oris, alia infra producemus. mox Senat. 1. Guelf. 1. ne vel hostes inultos abire *finat*.

BREVI MANDATA EFFICIT. Senat. 1. Vinar. 2. Eccard. Guelf. 1. & 9. efficit. Guelf. 7. conficit, quae miscuntur etiam supra cap. xii. num. 4. Numida mandata brevi conficit. infra Guelf. 3. *Ex Jugurtha*.

6. CUM ALII SUPER VALLUM PRAECIP. Sic omnes Codd. Ciacconius tamen legi iubet: Cum alii se per vallum praecipitarent. Corruptum ille praegnantem Sallustii sententiam, qui non tam praecipitare super vallum, quam alii super vallum iungi voluit, ut mox alii in angustis. Illi nempe, qui super vallum processerant, praecipitabantur. infra cap. c. n. 4. alios super vallum in munimentis locare. & ex ratione supra cap. xxviii. n. 1. nuncius contra spem, ubi vide. Particulam *cum*, ut alibi quod,

ad Explanationem adhibuit, uti Dictys ii. cap. xlii. properantium multitudine impedito ingressu, cum super alium alius vixit modo praecipitarentur. Corn. Celsus Praefat. pag. 8. Non posse vero comprehendere, patere ex eorum, qui de his disputant discordia: cum de ista re neque inter sapientiores professores, neque inter ipsos medicos conveniat. adde ad Cat. c. xxxv. num. 3.

IN ANGSTIIS IPSI SIBI PROP. OBFICERENT, Guelf. 9. ipse sibi. Incert. 1. & Guelf. 11. ipse sibi. De tali agmine Caesar. v. Gall. cap. xliii. na se sub ipso vallo constiterant, recessumque primis ultimi non dabant. Latin. Pacat. cap. xxxi. At ubi impulsae acies frangere laetata & fiducia in pedes versa est, ire praecipites ante globa fugere & se invicem festinando tardare.

IN LOCA MUNITA SESE RECIPIT. Sic Gruteri, Waffii, quaeque cum maxime aliae manibus teruntur edd. At nostri etiam illi, qui Gruterianis parum concedunt, Fabreiani, Basili. 1. Remenses, Incert. 2. Franc. Eccard. Guelf. 1. 2. 4. & 9. recepit. reliqui sese recipit, quod librariis non, nisi ob sequens revortitur, placuit: cum nos longe aliud edocli sumus ab Sallustio. Sic supra cap. xii. num. 4. Numida mandata brevi conficit, atque uti doctus erat, nos Jugurthae milites introducit, ubi vide loca alia citata. Eadem corruptela infecerat supra cap. xxiv. num. 2. Ita Jugurtha ludibrio habetur ex concione discessit: Jugurthae Bestiaeque & ceteris quor. ea quaestio agitata animi augebunt, ita ibi ex vetulis scriptis.

7. IN CASTRA CUM EX. REVORTITUR. Guelf. 12. in margine exhibet primas voces in castra, & 3. scriptis convertit, pro revortitur. Forte revortit Sallustii fuit, ut alibi vertit, mutat, similia, quorum sylulam habes ad cap. lxxxv. num. 9.

CAP.

CAP. LIX.

LXIII.

Igitur postero die, prius, quam ad obpugnandum egrederetur, 1
 equitatum omnem in ea parte, qua regis adventus erat, pro
 castris agitare jubet: portas & proxima loca tribunis dispergit:
 deinde ipse pergit ad oppidum, atque, ut superiore die, murum ad-
 greditur. Interim Jugurtha ex occulto repente nostros invadit. qui 2
 in proximo locati fuerant, paullisper territi perturbantur: reliqui ci-
 to subveniunt. Neque diutius Numidæ resistere quivissent, ni 3
 pedi-

CAP. LIX. 1. PRIUSQUAM AD OB. EGREDI.
Ad omittit Guelf. 10. scribitque progredetur.
 11. *ad pugnandum, & egreditur. Franc. princi-*
quam oppido pugnandum egrederetur. Egrederetur
nempe castris, c. LVIII. oum. 7.

IN EA PARTE. QUA REGIS ADVENTUS ERAT.
 Hoc erat 10 libris nostris legitur, sed otiose,
 ut arbitror. exstat tamen in simili formula
 Cat. c. LVII. num. 3. Supervacua etiam animo
 & auribus meis vocum triga, in ea parte
 vide supra ad c. LVI. num. 1. Vioar. 1. *qua regi*
adventus erat.

PRO CASTRIS AGITARE JUBET. Pro, ante. ut
 Cat. c. XVIII. num. 8. *pro curia.* infra c. c. nu.
 4. *excubitorum in portis cohortes ex legionibus,*
pro castris equites auxilios mittere. Caesar
1. Gall. cap. XLVIII. Ex eo die dies continuus
v. Caesar pro castris suas copias produxit. Et
aciem instructam habuit. Agitare. ita infra c.
 xciv. num. 5. *sed pro muro dies noctesque agi-*
tare.

PORTAS ET PR. LOCA TRIB. DISPERTIT. Lo-
 ca non habetur in Remensi 1. Agnoscit Au-
 thor supra c. XIX. oum. 4. & 6. Guelf. 3. deficit
 tribunis; quia forte vocabulum per notam in
 exemplari exaratum libarius transtulit. scribit
 ille cum primo ejusdem Bibliothecæ, *disper-*
dit. At 7. 10. 11. & Utriusq. 3. *dispartit.* quo-
 modo supra aliquoties. Mox omnes deinde:
 sed ipse desiderat ut Struv. & Franciano;
 quam eandem varietatem supra adnotare me-
 mini.

ATQUE, UTI SUPERIORE OIE, MURUM. At-
 que vacat io Senat. 2. Plures, etiam vetustuli,
superiori die. vide ad Cat. c. XIX. extr. Guelf. 3.
in superiore die. murum hoc loco non habet Gu.
10. sed supra post Verbum dispartit: deleri tam-
en vetat c. LVII. oul. 2. & c. XLIII. nuli.

2. QUI IN PROXIMO LOCATI FUERANT. Hæc
 quos Jugurtha primum adigerat, quique ex
 Romanis pro castris collocatis illi proximi erant.

Hæc autem constans membranarum lectio;
 nisi quod Academ. qui in proximo locofuerant;
 & Vinar. 2. cum Guelf. 3. præferunt, in pri-
 mo, quod pessimo consilio contra tot Codd. in-
 trudere voluit Putschius. in primo illustramus
 infra c. LVIII. extr. etque vocabula permuran-
 tur etiam in MSS. apud Sueton. Caesar. c. L.
 & proximum exquiste pro primo dici, adno-
 tat Gifanius io Lucretium pag. 408. Hi autem
 in proximo locati dicuntur, ut Sueton. Jul. c.
 XXXII. *Quidam eximia magnitudine & forma*
in proximo sedens repente adparuit. & c. LXV.
Non enim ubique & semper sed cum hostis in
proximo esset, exercebat. Curt. IV. c. V. num.
 21. *qui proximi excubabant.* Sic infra c. LXXV.
 num. 6. *Ex flumine, quam proximum oppido*
aquam supra diximus. Sulpic. Sev. de Vir. Mart.
 cap. XXII. *Hoc tempore, cum dies iudicii in*
proximo est. infra Fabriciani, *paullisper tur-*
babantur. & hoc alteri præferunt probati
 Codd. Cat. c. XVIII. num. 4. *Eccard. perturbab-*
antur.

3. NEQUE DIUTIUS N. RESISTERE QUIVIS-
 SENT. Guelf. II. neque diu, offensu illo Com-
 parativo, quem tamen sæpe alii pro prima
 Positione adhibent. Cat. c. XXXIX. num. 2. *quo*
plebem in magistratu placidius traherent. Est
 tamen in his tacita quedam Ellipsis, quam
 explicui ad Cat. c. XVI. n. 3. Item supra c. XII.
 nu. 4. *omni alperius acerbisque suis.* Sic diu-
 tius erit, pro diutius, quam primum sub in-
 petum; quam reliqui subvertunt. Cic. Laelio
 c. XXVII. *Diutius enim jam in hoc desiderio es-*
se non possum. h. e. diutius, quam fui. Hoc
 tamen simul observari velim, sæpe in Com-
 parativo inesse tantum extensionem quamdam,
 line quodam respectu ad quam, quod vulgo
 adhaeret. Id patet ex usu rati plures, plures,
 de quo bene monuit Jo. Schæfferus ad Justini.
 XI. cap. XV. num. 5. adde Cat. c. XXXIX. num. 4.
 & Perizon. ad Sanch. II. Min. cap. X. Guelf. 3.
 Dddd 2 quiv-

pedites cum equitibus permixti magnam cladem in congressu facerent. quibus illi freti, non, ut equestri praelio solet, sequi, dein cedere; sed advorsis equis concurrere, implicare ac perturbare aciem: ita expeditis peditibus suis, hostis paene victos dare.

CAP.

quiverant, pro quivissent. Sed inter quivissent & facerent (quod Guelf. 4. male mutat in fecissent) iste nexus est, qui apud Livium II. c. LXVI. violatulusque esset tribunus, ni & concio omnis atrux coorta pro tribunum esset, & concitus hominum in forum ex tota urbe concitatus multitudinis feret. & in eam formam laudat locum Gronovius ad xxxiv. cap. xi. ubi plura collegit. adde Nostrium Cat. c. xxxix. num. 4. Florus II. c. III. num. 13. Et, si statim infesto agmine urbem petissent, grande discrimen esset. Haec cum alibi locum habeant, hic tamen Sallustius peculiari modo Imperfectum tempus posuit, quia non tam quod tunc factum fuisset, sed etiam quid moris sit exponere voluit: quo pacto alibi tempora variavit. Sic supra c. LIV. num. 4. Id ea gratia eveniebat, quod praeter regis equites nemo omnium Numidarum ex fuga regem tenuit. ubi etiam, si simpliciter narraret, dicere debebat sequebatur. infra c. CI. num. 1. undique simul spectantes eisi se ostendunt: quae re hostes adesse intelligitur. pro intelligebatur, quod Glossae habent. Tale illud Flori III. c. XXI. nu. 12. poterat videri iure agere, nisi casum suum sacra corrumperet. ita nempe moris est; alioquin diceret corruptis. Haec vulgo non intelligunt.

PEDITES CUM EQUITIBUS PERMIXTI. Hacarte praeter Jugurtham Romani, Germanique ubi sunt. Ipse Metellus supra velites equitibus miscet, c. XLVI. nu. 7. de quo more Livius XXVI. c. IV. auctorem peditum equis immiscendorum censurionem Q. Navium ferunt. Auct. VIII. Gall. c. XVII. equitatum praemittit; huc interponit praeficia levis armaturae. Auct. B. Afric. cap. LXXXI. levisque armatura inter equites interponit. De Germanis Caesari. Gall. cap. XLVIII. Equitum nullia erant VI. totidem numero pedites velocissimi ac fortissimi, quot ex omni copia singulis singulis, suae salutis causa delegant. lege quae sequitur, & ibidem Hotomannum. adde vii. B. Gall. c. XXXIII. & VII. c. LXV. & de Numidis Auct. B. Afric. cap. LXIX. in Caesari legionarios impetum faciunt Numidae levisque armaturae, mirabili velocitate praediti, qui inter equites pugnant, una pariterque cum equitibus accurrere & refugere consueverant.

SEQUI, DEIN CEDERE. Eccard. sequebantur, deinde cedere. alteram lectionem supra scriptam habet. Guelf. 9. omittit Verbum sequi; 4. par-

ticulam dein, quae neque in Struviano legitur. Morem hunc equestris praelii Noster & alibi descripsit. apud Servium ita habet: More equestris praelii, suntis tergis atque redditis, & egressi ad faciliorem illuc cedeant. Livius XXXI. c. XXXV. Crediderunt equi, genus pugnae, quo adverserant, fore, ut equites invicem infucentes refugientesque, non telis intemerant, nunc terga darent. Descripsit etiam Dio. vide Freinsheim. in Flor. II. c. II. num. 15.

SED ADVORSIS EQUIS CONCURRERE. Sed deficit Remensi I. & Guelf. 2. a prima manu: cuius formae exempla adnotavimus ad Cat. c. XVII. extr. & c. III. nu. 6. Dein Basil. I. Remensi. Guelf. I. Senati. Fabric. I. & a manu prima 2. sed adversi sequi, concurrere; Academ. adversi sequi. ceteri rectius adversis equis, & per scripturam errorem postremum s. vocis adversi, sequenti vocabulo additum est, quem lapsum vidimus Cat. c. XXI. n. 4. & supra ad c. LXVI. nu. 5. EXCURSU V. NULI. Guelf. 9. & 10. adversis equis currere; XI. adversis equitibus; 4. adversi concurrere; 3. consistere.

IMPLICARE AC PERTURBARE ACIEM. Senat. I. implicari, quod non frustra adnotaverim; Academ. impedire, pro implicare. Curt. IV. c. III. num. 24. ad implicanda navigia, quae nuntos subibant.

EXP. PED. SUIS H. PAENE VICTOS DARE. Duplicem ex his verbis elicias sensum. Equites Numidae paene ipsi vincebant hostes, & paene victos tradebant quasi expeditis suis peditibus plane conficiendos. quem tamen admittite sensum, multae rationes vetant. Ergo intellige, per expeditos suos pedites hostes paene vincebant. Victum dare pro vincere, ut Terent. Heaut. A. V. Sc. I. extr. si viro adeo exornatum dabo, Adeo deperum, ut, dum vivat, memineris semper mei. Phorm. A. V. Sc. VII. v. 81. Hic ego istam dictis ista tibi incensam dabo, Plautus Cistell. A. II. Sc. III. v. 51. perfectum. hoc ego dabo negotium. Pseudol. A. I. Sc. V. v. 116. Effectum hoc bodie reddam usquam ad vespertum. Virgilius XII. Aen. v. 337. Nunc te mea dextera bello Defensum dabit. Seneca Medea v. 528. Syrtas Pelasgi pinge, demersum dabo. Lucilius: Haec ubi dicta dedit, passim fecit ore loquendi. Compone rapta tenere, neglecta habere, & infra c. CVI. nu. 4. coactos esse jubet.

CAP.

C A P. LX.

Eodem tempore apud Zamam magna vi certabatur. Ubi quique legatus, aut tribunus curabat, eo acerrime niti; neque alius in alio magis, quam in sese spem habere: pariter oppidani agere. oppugnare, aut parare omnibus locis: avidius alteri alteros lauciare, quam semet tegere. clamor permixtus hortatione, laetitia, gemitu: item strepitus armorum ad coelum ferri: tela utrimque vola-

CAP. LX. 1. MAGNA VI CERTABATUR. Vinar. 1. *Edens tempore*, a prima manu; Acad. *Ex tempore*. Franc. & Uratist. 2. *certatur*. Fabric. 2. *certatum est*, quod etiam in 1. primitus fuisse suspicor. Cat. c. LX. nu. 3. *maxima vi certatur*. ubi vide. Lactant. de mort. perfec. c. XLIV. *Acies pavi fronte concutitur*, summa vi *metuensque pugnat*.

Negue alius in alio magis, quam. Vinar.
1. *alque alius*: contra mentem Auctoris et
ingenium fortium Virorum. Silius 1. v. 318. *Cla-*
us nec in unum virtute laetis: Urbis quique Ora
duci portans, ceulos facit capessit. Guelz.
2. Senat. & Heuß. *neque alius alio magis*, sine
Praepositione in. Uratilis. 3. *in alio magis sepe*
fem. b. Fabriciani, Vinar. 1. Eccard. Uratilis.
1. Incerta. & Guelz. 1. *quod in se fsem ha-*
bere. Supra xiv. nunt. *Sper omni in armibus,*
adde Cracellii. n. 28. Proter Xenophon II. Hill.
Graec. apud Waffium; Α'Ν, ο ἰσχυρὸς,
καὶ πῦσι, ὅστις ἐκαστὸς τῶν ἀνδρῶν ἐξιστοῦται
τῷ καὶ αὐτῷ τῷ θεῷ.

OPFURNARE, AUT PARARE OMNIBUS LOCIS.
Haec conflantissima neobstranum scriptura.
Omnes Rivii, Cruteri, Waffii *opagnare*,
aut *opagnare*. Sic notitri, praeter Vinar.
& Guelz., qui *pagnare* olificant, quod Cris-
pinus & sequaces exprimit. Interpretes illud
opagnare de obfessis accipiunt; & itaque jam
olim Clacronius *profagnare* emendavit, & post
eum eodem modo Gronovius. Sed Gruterus
vetat *opagnare* immutari: nec permittit,
qui locum infpexerint. Disinctio hominibus
cruori fuit, quam neque Gruterus recte po-
nit. incidendo scilicet post Verbum *agere*.
(pro quo Vinar., *agerant*, hercle non fuffice-
re.) Et hoc *opagnare* de Romanis, illud *pa-
rare* de oppidanis intelligendum est. Hoc mo-
ris Sallustio, qui primum, ubi de pluribus
narrat, singulos fufficit, & deinde qualis in co-
mune aliquis fufficit. Cat. c. LX. *quz. Vetera-
ni, priusquam viritatis memores, conuivunt acce-
re infurre: illi bado timidi refistunt, maximum*

vi certatur. adde supra c.11. num.1. item c. 1.11. num.8. *quia edocentur argue andinios*: sua quisque fortia facta ad coelum ferre. & sic mos n.3. *vela nringue volare*. infra c.1xxvi. nu.4. *Contra haec oppidani festinare*: parare: pro-
fus ad utriusque nihil reliquum fieri. & c.1xxv.
extr. *Oppidani nibilo segnius parare*: idem no-
stri facere. Vinar. 1. *atque parare*: ea omittit
Uratil. 1. sed Gueff. 7. *parare ea*, quae erant
paranda.

AVIDUS ALTERI ALTEROS SAUCIARE. Ecard. *alteros alteri*. idem & Guelf. 7. *quam femer tegetent*. Uratid. 2. *avidis alteri*, & *quam semet tangere*; Guelf. 10. *semes ipfos*. Livi^{us} 11. c. VI. *neuter*, dum *hostem vulneraret*, sui pro-
tendendi corporis memos.

2. CLAMOR PERMITTUS MORTATIONE, LAT. GEMITU. STRUV. Incerti, Eccard, Guelz. 4. & 11. *permissus exaltatione*; Franc. *exultatione*. *Horatius* in praehis nōo dux modo, sed & milites fe invicem. Cat. c. vi. nū. 5. *alium alium horatius*. infra num. 4. *Gemitus* in pugna meminit etiam Gellius in eximia illa pugnae descriptione, quam infra damus, & Auct. B. Hilpan. cap. xxxi. *Ita cum clamori intermixtus esset gemitus, gladiatorum crepitus auribus oblat, insperetorum mentes timore praepeditabat.*

STREPITUS ARMORUM AD COELUM ꝛ. *Crepitum* dixit Livius xiv. c. vi. *Ad Syracusar terra* *marique res geritur* : *clamorone pugnante* *crepituque armorum exaudimus* *testes ipsi ac se-* *quens*, & ea vocabula passim confusa esse, docent viri docti ad Tibull. ii. eleg. v. v. 73. & Silium Ital. xvi. v. 30. *Strepitum* tuerur Noëlis iocra c. xcix. & Iulianus xiv. cap. viii. *Audisse* *frederem arcus*, *strepitumque armorum*. Hæc res Eudendropi ad. Jul. Obsequi. de Prodig. cap. civ. videtur Laur. Valla iv. Eleg. cap. xix.

TELA UTRIMQUE VOLARE. *Volare*
de telis nostrates etiam. Ennius apud Macro-
bi. c. 1. *Tamen inde volans securus abstulit ha-*
Dddd 3 fla

- 3 volare. Sed illi, qui moenia defendebant, ubi hostes paullulum modo pugnam remiserant, intenti praelium equestre prospectabant.
- 4 eos, uti quaeque Jugurthae res erant, laetos modo, modo pavidos animadvorteres: ac, sicuti audiri a suis, aut cerni possent, monere alii, alii hortari, aut manu significare, aut niti corporibus, & huc illuc, quasi

ita Insigne. videatur Columna ad Ennium pag. 189. & Gifanius ad Lucret. pag. 483. Sic tela volantis A. Gellius xv. c. xviii. Cornelius quidam—repente mota mente conspiciere se procul dixit pugnam acerrimam pugnari, ac deinde cedere alios, alios impere, caedem, fugam, tela volantis, instauratorem pugnae, impressionem, gemitus, vulnera, praeinde ut si ipse in praelio versaretur, eorum videre se vociferatus est; ac postea subito exclamavit, Consertum vicisse.

3. UBI HOSTES PAULLULUM MODO P.R. GU. 12. Sed qui moenia defendebant, crasso Pronomine. Eccard. & Guelf. 7. defendebant. Vinar. 1. ubi hostes. Fabricianus, Basil. 1. Struv. & Vinar. 1. paululum modo, non paululum. Eccard. pugna remiserant. Caesar vii. Gall. c. xiv. diligentiam in perdiscendo ac memoriam remittunt. Curt. iv. c. xvi. num. 4. Parmenio ignorabat quidem cassiani sua sponte pugnae temissae.

PRÆLIUM EQUESTRE PROSPECTABANT. GU. 11. spectabant; Uratist. 3. expectabant. Curt. vii. c. vi. num. 4. quippe ex edito monte cuncta prospexerant. Sueton. Nerone c. xxxviii. Hoc incendium e turri Maecenatiana prospectans. Manilius ii. vers. 949. Tergaque prospectat Phœbi, qui videret ora. Tacit. i. Hist. xxxiii. Non expectandum, ut compositis castris forum invadat, & prospectante Galba Capitolium adeat.

4. UTI QUAEQUE JUGURTHAE RES ERANT. Fabric. a manu secunda, sed bene antiqua: Esque, utique Jugurthae res erant. Perpetam, & contra morem Sallustii. Supra c. xxvi. extr. uti quisque armatis obvius fuerat. Diels s. c. xix. uti quisque malo obvius fuerat, vultabatur. Idem ii. c. ii. uti quisque in manus venerat. c. xli. ut quisque locum ceperat. &c. mox Guelfia, modo laetas, modo pavidos. alterum modo debet Eccardiano.

AC SICUTI AUDIRI A SUIS, AUT CERNI, &c. Nusquam elegantius, nec vividius (siquae infra cap. ci. nu. ii. habet, excipias) res gestas Sallustius describit: nusquam mores hominum in tali studio ac periculo curatius expressit, usque adeo, ut ipse & aciem cernere equestrem, & oppositos ac muris prospectantes atque gestus corporis imitantes eorum intueri videretur. Tanta autem vis est cupiditatis ani-

mi, ut in corpore habitum, gestus, actiones effingat, quas in alio adesse vehementer cupit. Et quotidie videmus homines alios, quos amant, quibusque animus intentus est, exserendo se se vertendo & aliis talibus succurrere: ignaros saepe ipsos, quid agant. En tibi similem Hyporippon Quinestiliani Declam. ix. c. ix. O quam sollicitus spectavi! quam adtonita mente! quam simili corporis motu! Quoties ad infestum mucronem, quasi ipse peteret, me submisi! Quoties ad conatus erectus sum! Perbellae & ille, nisi quod Declamatorem quaesivisset, Sallustium in hanc elegantiam velut incidisset, sentias. Addeam Heliodorum iv. Aethiop. Sed cum cum Quinestiliano jam composuit Gruterus ad Livium i. c. xxv. cum lege. Non huius spiritus sunt quae habet Auct. B. Afric. c. xv. & Curt. vi. c. i. num. 10. Unum alii deest Vinar. Sed pessime Uratist. 2. niti corporibus, pro corporibus.

HUC ET ILLUC QUASI. Sic Gruterus, Walfius ceteraque edd. nuperac, contra MSS. & olim impressorum fidem. Basil. 1. Incerti, Acad. Senatorii, Vinarientes, Heusian. Uratist. 1. & 3. Franc. Eccard. Guelf. 1. 2. & 12. cum Gruterianis: & ea huc & illuc. Fabricianus primitus, Guelf. 3. 4. & 10. & huc & illuc, Guelf. 7. & huc ea & illuc; 9. & ita huc & illuc; Remensis 2. & huc illucque; Struvian. a prima manu, & huc, illuc, qui unus veram nobis sistit lectionem. Primum sane &, cum omnes omnino Codd. exhibeant, excludere non debuerant. ea recte in exitum miscerunt; additum enim, quod alibi saepe accidit, ab eis, quaguarere Verbum absolutum tolerare, aut capere non poterant: cum huc illuc agitare per se, aut intellectus corporibus, vel corpora, de motu in has, vel illas partes & perspicuum, & vel solo Tacito satis confirmatum esse queat, ex quo jam Walfius, Huc, illuc agere, circumspici; huc, illuc ferre, distrahendi advocavit. Is etiam docere potest, Copulam recte inter particulas omitti. Sic Noster Car. cxi. num. 2. bonus, igneus, ubi plura. vi. Fragm. Orat. Contae princ. domi, militae. xv. Hist. Epist. Mithrid. num. 17. procul, iuxta finis. adde supra c. xvii. num. 5. xliii. num. 1. Lucretius v. v. 880. Hinc, illinc parvis, ut non se esse potis sit. Taciti. Hist. l. xxvi. Nusquam fides, aut amor, quatenus

quasi vitabundi, aut jacientes tela, agitare. Quod ubi Mario cognitum est (nam is in ea parte curabat) consulto lenius agere, ac diffidentiam rei simulare: pati Numidas sine tumultu regis praecidium visere. Ita illis studio suorum adstrictis, repente magna vimurum adgreditur: & jam scalis egressi milites prope summa ceperant, cum oppidani concurrunt, lapides, ignem, alia praeterea tela ingerunt.

mem et necessitate huc illuc mutabantur. in Scito apud Frontin. de Aquaed. Art. cvi. quibus locis intra, extra urbem apte castris praeviti facere possent. Seneca Troad. v. 1043.

*Solves hunc coetum lacrimasque nostras
Spargere huc, illuc agitata classis.*

Quintilian. x. c. vii. nec confidunt ex diversis orationem, velus salientes huc, illuc, nec usquam insistentes.

QUASI VITABUNDI, AUT JACIENTES TELA. Vinar. p. m. i. u. s. & Guelf. 6. (quem hic demum, post longum ab c. xvii. num. 5. intervallum, advocare possum) aut jacientes tela. Vetum alterum Florus xii. c. xlii. cum fides & fura undique a moribus ac tela jacerentur. Jacere & vitare sese respiciunt. Noster infra c. ci. nu. 9. Solus inter tela hostium vitabundus erumpit. Pomp. Mela i. c. viii. Nudi sunt Campobasantes, armorumque omnium ignari: nec vitare sciunt tela, nec jacere: ideoque obvius fugiunt.

5. CONSULTO LENIUS AGERE. Eoccard. Guelf. 3. & Incerti: lenius agitare, quod cum proxime scriptum sit, ab Sallustio vix profectum credas. Guelf. 7. levius agere. Ciacconius conjicit lenius, quid somnolentius? Haerebat illi Auct. B. Alex. c. lxxi. At Pharnaces omnia liberaliter pollicibus, lenius agere, decedendi diem postulare longiores, pastiones imponere, in summa frustrari coepit. Sed meminisse simul debebat Auct. B. Afric. c. vi. iter leniter cum reliquis facere coepit. Neque lente tantum egit Marius, sed etiam leniter, mitigato impetu illo primo & acris, quod supra num. 3. remittere dixit. quemadmodum leni & remissum opponit foris & vehementi Quintilian. xii. c. 2. Supra Eoccard. nam in ea p. curabat, omisso pro vocabulo: Guelf. qui in ea parte, omissa Particula nam.

AC DIFFIDENTIAM REI SIMULARE. Simulare & hoc quasi praetextu uti, quod diffideret rei seu urbis occupationi. male Eoccard. Guelf. 7. & 10. illius.

6. ILLIS STUDIO SUORUM ADSTRICIS. Vinar. l. ita illi adstricti. illi etiam Eoccard. Sed

Guelf. 4. ita illis studio suis adstrictis; 6. studio succorum; 10. studiorum suorum ac structus. Ciacconius interpretatur occupatis, ex c. lxx. num. 1. Potes proprie magis adstrictis, vel capis: unde sequitur altera illa notio, qua Curt. vi. c. viii. num. 12. religione denum adstrictus. Cic. Paradox. i. c. ii. neque opes, neque imperia, neque eas, quibus maxime adstricti sunt, voluantes in rebus bonis aut excedendis esse duxi. i. Acad. Qu. c. iv. Nam ceteri tenentur ante adstricti, quam quid esset optimum judicare poterant. Seneca ad Marc. cap. ii. Inventa in unam rem, & toto animo affixa talis in omni vita fuit, qualis in funere.

ET JAM SCALIS ADGRESSI MILITES. Ita quidem Gruterus; ita etiam Senat. i. Guelf. & Incert. 2. At reliqui omnes egressi, quod Cario jam edidit, & minime, quod Gruterus voluit, contra MSS. cum tot numero in nostris sint, qui egressi scribant. Remensi, congressi. Egre di, ut elcendere, evadere. Sic infra c. xciii. n. 2. studio legundi paulatim prope ad summum montis egressus est. vide quae de Verbo evadere diximus ad c. lxi. n. 3. quae sequuntur, prope summa ceperant, non sequuntur in Remensi i. ac probabilior videri posset lectio. & jam scalis prope egressi milites, cum cet. Sed in vulgata nihil est superfluum, & illud egressi ponitur pro egredi cupientes, egredi incipientes, live, uti infra c. cix. nu. 3. disgressi, sine effectus. vide ad eum locum plura. Fabric. 2. & Guelf. 12. prope jam summa; ut infra c. xc. nu. 3. familia prope jam exstincta majorum ignorat. quod tamen hic non acque eleganter locum obtinet, cum praecedat, & jam scalis egressi. Academ. summa loca. Senat. i. summa prope; & Guelf. 7. prope. In ii. non adparet vocabulum milites.

CUM OPEIDANI CONCURRUNT. Franc. tunc; Struv. & Senat. i. tum. male, & supra jam adnotavimus exempla, eleganter Latinos Cum in media periodo ponere, ad c. li. num. 2. Itaque multum die processerat, cum etiam tum eventus in incerto erat. Adnotavit idem Jo. Vortius, vir perindultrius, ad haec Sulpic. Sev. ix. c. xi. Jamque ad medium machinae processerant, cum flagrantem invidia gentium viciniae urbes conspiciant.

LAP-

- 7 gerunt. Nostri primo resistere : deinde, ubi unae atque alterae sca-
lae comminutae, qui supersteterant, adflicti sunt: ceteri quoquo
modo potuerunt, pauci integri, magna pars confecti vulneribus ab-
8 eunt. Denique utrimque praelium nox diremit.

CAP.

LAPIDES, IGNEM, ALIA PRAETEREA TELA IN-
GERUNT. Academ. & Ecard. *ignes*, ut idem
numerus servaretur. Sed vide suprac. xvii. extr.
jacula tormentis, *ans* manu *emissa*. Fabric. 2.
tela praeterea, omitta voce *alia*: & Uratist. 1.
ac 3. *tela* negligunt. Lapis causa fuit, quod
librarii crederent, inconcinne *ignem* adnume-
rari *telis*. Verum non semper voces & *alia*,
aut *alia praeterea* conjungunt, & quod his
subjicitur, ad superiora etiam referunt. Ac
referant sane hoc loco; monuimus jam ad
Cat. c. xxvii. num. 2. *telum* dici, quidquid ma-
nu mittitur, adeoque & *ignem*, quo me de-
fendo, hostesque vulnero. Livius iv. cap. xxiii.
ignibus armata *ingens multitudo*, *facibusque*
ardentibus tota colucent velut fanatico insin-
fla cursu in hostem ruit, & mox: *utraque acies*
armatae igni. qua ratione daret etiam *tela*
vocat Seneca iii. de Ira c. iv. *Ingrevere tuctur*
& Frontin. ii. c. iii. *Velites & levem arma-*
zuram ingerere tela jussit: & Tacit. ii. Ann. c.
lxxxi. *erigi scalas jussit, ac promississimum quem-*
que succedere; alios tormentis hastas, saxa &
facies ingerere. ut male adeo Vinar. 1. *gerant*
exhibeat.

7. UNAЕ ATQUE ALTERAE SCALAE COMMI-
NUTAE. Franc. *unae, alterae*; Incert. 1. *unae*
atque aliae. Guelf. 6. *unae & alterae*. Horat. i.
Sat. vi. v. 101. *ducendus & unus Et comes alter*,
uti solus ne rursus peregrine Exirem. Deinde om-
nes MSS. sed Guelfa. omisit ubi. 3. *scalae con-*
fractae, comminutae, ex interpretatione. Li-
vius xxvi. c. xlv. *Rex enim scalae altitudini*
aequari poterant — Itaque cum summus quisque
evadere non posset, subiret tamen alii, onere ip-
so frangebantur. At Ennius: *saxo cete commi-*
nuit brum. Cicero *frangere & comminute*,
Quintilianus, *concidere & comminute inge-*
nia. Unde Tacit. xiv. Ann. c. lvi. *Percussio In-*
neca, promptum fuit Rufum Fenion imminuere,
pro *frangere & evertere*. Petron. c. lxiv. *vasa*
crystallina comminuit omnia.

QUI SUPERSTETERANT, ADFLECTI SUNT. Non
tam igne aut telis vulnerati; quam in terram
prolapsi. Graphice Silius v. 347. *Invadunt ma-*
nibus vallum, caesusque relinquunt In muris
dextrae. De Verbo *adfigere* vide Gronovium

iv. Observ. c. viii. ubi de iis dici docet, qui
impetu humi prosternuntur. infra c. ci. nu. ii.
equi atque viri adflicti. Sed *adfigere humi*,
ad terram multis illustrant Lambinus & Bent-
lejus ad Horat. ii. Sat. ii. v. 79. Absolute, ut
Noster, Seneca 1. de Ira c. xvi. *Quid opus est*
mensam evertere? quid pocula adfigere? ubi
Lipius: *in terram jacere & frangere*. Plinius
viii. H. N. c. xv. *adfuso rotatum vertigine adfi-*
xit. Tacitus ii. Ann. c. xvii. extr. *Quidam tur-*
pi fuga in summa arborum nisi, ramisque se oc-
cudentes, admotis sagittariis per ludibrium in-
gebantur: alios prout arbores adfixere. Er-
go & hic *adflicti*, qui, comminutis scalis, in
terram projecti sunt.

QUO QUISQUE MODO POTUERE. Vinar. i. Gu.
7. & Uratist. 3. *quomodo potuere*; Guelf. 4.
& 10. *quoque modo potuere*. Fabriciani, Incerti,
Basil. i. Acad. Senatiorii, credo & Remenses,
Struv. Heuß. Ecard. Uratist. 1. 2. Guelf. 1. 2. 6.
9. 11. 12. *quomodo potuere*. Unus Vinar. 2.
sincere, *quo quisque modo*, quod Putschius no-
bis obtulit, Hackii expresserunt, ceteri secuti
sunt cum Waffio. Nam & Gruterus ex suis
edidit, quoquo modo.

CONFECTI VULNERIBUS ABEUNT. Basil. i. Acad.
Struv. Incert. 1. Guelf. 1. & 3. *vulneribus con-*
fecti. Acad. Senat. a. Heuß. & Uratist. 2. *vul-*
nueribus. Curt. iv. c. vi. num. 25. *Bein egregia*
edita pugna multique vulneribus confectum
deseruerant sui. Senat. t. abierant. Gu. 9. abie-
runt.

8. DEINDE UTRIMQUE PRAELIUM N. DIRE-
MIT. Basil. 1. Incert. 1. Franc. Acad. Struv. Gu.
3. 4. 7. & 11. *Denique*, quod & Gruterus in ali-
quot suis invenit, & in edd. mediis. Neque im-
probat vir ille eruditus: neque ipse ego, etsi
sciam Dißyn ii. c. xxxi. *Dein nox communis*
amborum requies, praelium diremit. Saepa ita
Historici. Dares c. xix. xx. xxi. *Nox praelium*
dirimit. Livius xxi. c. lix. *Nox accensum in-*
gentibus animi praelium diremit. Plinius iv.
epist. ix. *Videor tenuisse*. *Attolens meum, ut*
praelis fules, nox diremit. Stat. iii. Theb. v.
677. *Hare alterna ducum nox interfusa dire-*
mit, adde Cat. c. xviii. extr.

CAP.

CAP. XLII.

LXV.

Metellus, postquam videt frustra inceptum; neque oppidum 1
capi, neque Jugurtham, nisi ex insidiis, aut suo loco pugnam
facere, & jam aestatem exactam esse, ab Zama discedit: & in his ur-
bibus, quae ad se defecerant, fatisque munitae loco, aut moeni-
bus erant, praefidia imponit. Ceterum exercitum in provinciam 2
(quae

CAP. LXI. 1. POSTQUAM VIDET FRUSTRA
INC. Basil. 1. ubi vide. utroque modo Noster
loquitur. & cum hoc c. 12. n. 7. legatur, non
est ulla necessitas, ut *postquam* alpernemur.
Franc. Guelf. 7. & 11. *frustra bellum inceptum*.
perperam id profecto. intelligit enim inceptum
opugnacionem, & de talibus Noster fre-
quenter *inceptum*, ut infra, *incepto suo oc-
cultato*, &c.

NEQUE JUGURTHAM, NISI EX INSIDIIS. Sic
Vinar. 1. Fabric. 2. Guelf. 2. & 6. cum Struv.
& Uratiz. 1. quam lectionem, apertissimo sen-
su, nemo facile deseret. Vexant tamen MSS.
nostri. non Fabric. 1. qui *ni ex insidiis*, com-
pendio scripturae; sed Senat. 1. Guelf. 1. & 11.
qui *neque Jugurtham nisi ex insidiis*; & prae-
terea Basil. 1. Eccard. Guelf. 4. 7. 9. 12. Incerti,
Academ. Vinar. 2. Heuss. Uratiz. 2. & 3. qui,
neque Jugurtham nisi, nisi ex insidiis. Senat. 2.
n. 1. videri, *nisi ex insidiis*. Guelf. 10. n. 1. *ex
insidiis nisi*. Sed cum in aliis sit *nisi nisi*; in
aliis *nisi* solum, expulsa particula *nisi*: satis,
credo, adparebit, unde illae corruptelae ortae
sunt. atque eo neminem a veritate depellent.
Aliqui *insidiis* sine Praepositione, duo in *in-
sidiis*.

AUT SUO LOCO PUGNAM F. Guelf. 2. *aut sub
loco*, suus locus est sibi opportunus, quod plu-
ribus adstructum vide supra ad c. LIV. n. 8. *quod
sua loca defendere neglexerat*, in alienis bellum
gerere. Eccard. in suo loco.

AESTATEM EXACTAM ESSE. Eccard. *aestate
exacta*. non male, etiam aestate exacta, ab
Zama discedit, ut supra c. LX. n. 7. in Palatino
2. qui *supersteterant adfuitis*, nisi tamen intel-
ligo, haec esse contra consuetudinem Sallustii.
Exacta aestas, qui finita, transacta est, praeteriit,
ut supra cap. VI. n. 2. *exacta aetas*. ubi vide.
mox Guelf. 10. *ab Camba discedit*. Deinde om-
nis manus, in his *urbibus*; non in *his*. Uratiz.
2. & exhibe *urbibus*.

QUAE AB SE DEFECERANT. Sic hodie legitur
in libris vulgaris; & sic habent Vinarientes, Sen-
natotii, Basil. 1. Acad. Struv. Heussian. Franc.

Uratiz. 1. 2. Remens. 1. Eccard. Guelf. 1. 2. 6.
At Uratiz. 3. Remens. 2. Guelf. 3. & 10. *ase*.
9. a rege; 12. ab rege, quomodo Prisciano,
& interpretatur a rege defecerant: quale quid
in Fabric. 1. qui diligenter cum Prisciano pas-
sum comparatus est, fuit. At habuit ille aliquan-
do, item 2. Incerti, & quidam, quos Rivius
contulit, *ad se defecerant*. Firmant quidam Gruter-
iani, firmat etiam MS. Arusianus Metellus,
ubi de dictione, in *urbibus imponit*, & diserte
ad se defecerant citat. Haec Gruterus considerare
debuisset, nec temere illud *ab se* praeterre, in quo
nulla prolixus, si cum *ad se* comparet, gratia,
nulla vis; & quaedam etiam, quod Crispus sum-
mo studio vitat, Amphibologia. Libraris scio,
quod imposuerit. At Nostri scio plenum semper
sensum sectari, & in iis maxime verbis,
quae cum Praepositione sunt conjuncta. Unde
recte A. Popma notare lectioni accedit. Eam
ita intellige: quae ab Jugurtha defecerant ad
se, nempe Metellum. Plura protuli hujus for-
mae supra ad c. XXXVI. exte. *Albinus, Aulo fra-
tre in castris pro Praetore relicto, Romanum de-
cessit*, ubi vide. Livius illustrabit paulum II.
c. x. in *urbem ex agris* demigrant, sed plenius
XXIV. c. XXXV. *Urbes, quae in motu erant ad
Carthaginenses* defecerant. Male ergo Guelf. 6.
ab se defecerant.

IN HIS URBIBUS — IMPOSIT. Tres MSS.
omittunt Praepositionem; & alibi fere cum
tertio Casu construunt. vide ad Catil. cap. 11.
n. 28. Hinc & Arusianus contra regulas & dis-
tinctiones Grammaticorum positum docet.
Nempe alii in *naves*, in *equum*, in *ratem* im-
ponere frequentant, quod vel ex Livio & Cur-
tio constare poterit. Attamen & Cic. de Nat.
Deot. c. xx. *sempiternum dominium in cervici-
bus imponete*. & Livius I. c. xviii. *dextra in
capite Numae* imposita. ubi tamen ex vetus-
tissimis Codd. recte corrigunt in *caput*. Cotel-
neus. Nepos Cim. cap. IV. *Fuit enim tanta li-
beralitate, cum compluribus locis praedia hor-
torumque haberet, ut nunquam in eis custodem
imposuerit, frustra servandi gratia*. quem
Ecce frustra

- 3 (quae proxima est Numidiae) hiemandi gratia collocat. Neque id tempus, ex aliorum more, quieti, aut luxuriae concedit: sed, quoniam armis bellum parum procedebat, insidias regi per amicos
4 tendere, & eorum perfidia pro armis uti parat. Igitur Bomilcarem, qui Romae cum Jugurtha fuerat, & inde, vadibus datis, clam Massi-

vae

frustra tentant. Plura talia Gifanius in Lucretium p. 359. quem vide. Contra mox in provinciam collocat.

2. CETERUM EXERCITIUM. Vox posterior vacat in Guelf. II. cui ceterum numero singulari positum non placuit. At sic saepe Crispus, & vidimus supra c. LIV. exercitum plerumque, similiter positum. & Cat. c. LIII. n. 32. Vita ceterum hinc secleri obstat. Eod. c. LIX. n. 5. post eas ceterum exercitum in subsidio attus collocat. infra c. XCII. n. 6. Eae inter ceteram plantitum mos faciens.

IN PROVINCIAM, quae proxima E. N. COLLOCAT. Acad. Senat. 2. Heuss. Guelf. p. & 12. in provincia — collocat. Sed vide Gitanium I. c. Eleganter Acad. quae proxima Numidiae, sine Verbo Substantivo, quod supra non legitur ut Senat. 2. & Heuss. satisque munus loco, aut monibus. At, si haec ab Sallustio, scriptum foret potius, quae proxima Numidiam, ut supra c. XVIII. n. 11. Porro autem, cui bono quae proxima est Numidiae? omnes sciunt provinciam Romanorum in Africa fuisse proxime Numidiam, & sine hac insula explanatione dixit Auctor supra c. XIII. n. 4. victus ex praesidio profugit in provinciam. c. XXV. n. 5. quamocumque ad provinciam accedat. & n. 10. cum paucis equitibus in provinciam venit. Quare pro certo constat, polluta haec & inficeta ex vetusta Glossa in textum adscita esse: quae meliore jure expungi queat.

3. EX ALIORUM MORE, QUIETI cet. Guelf. 4. & Struv. aliorum more, sine Praepositione. Alii addit, & retinet eandem. Hic cum melioribus & pluribus incedimus. Uratiz. 2. quieti ea luxuriae condit. corrupte; sicuti aliis locis ea Verba confunduntur. vide Quintil. IX. c. III. p. 1091. Cic. pro Archia c. VI. quantum ceteris ad suae rei obsequia, quantum ad festus dies ludorum celebrandas — conceditis temporum, quantum alii tribuunt tempestivis convivis &c. id tempus intulit, tempus bibernorum intelligens ex Verbo hiemandi. quam figuram illustravimus supra ad c. XXXV. num. 1. adde c. v. num. 1.

ARMIS BELLUM PARUM PROCEDEBAT. Parum omittit Franc. sed ulla sensu; etiam ita sit in edd. quae in his terris nuper prodierunt. Planum est ex num. 1. quam parum bellum pro-

cesserit, & ex c. LXXIII. n. 1. adde supra c. XXIV. n. 4. Eecard. quoniam armis parum procedebat, neglecto vocabulo bellum, qui gratus quid amplecti voluit. Nam non adeo difficulter bellum exauditur, vide infra c. XLIV. o. 5. ubi eadem vox ab aliquot Codd. iofarcitur; & si eam non subintelligas, Metellus parum procedebat, pro parum procedebat, haud ineptum, neque alienum est. infra I. Hist. Or. Philipp. Nusquam etiam cum Lepidum progressum videbent. adde c. LXXV. n. 5.

PRO ARMIS UTI PARAT. Desunt haec Guelf. 12. & pro uti parat, scribit il. imperat, qui supra paulo per amicos ignorat. Eecard. Gu. Franc. Incert. 1. & Struv. uti parabat. Pro armis est loco armorum, & eandem Praepositionem penes verbum uti servat c. XXXI. n. 23. sociis vestris, veluti hostibus; hostibus, pro sociis utuntur. Frontinus II. Strateg. c. II. n. 6. ipsaeque loci natura pro munimentis usus, clarissimum ducem vult. Sed illud parabat animo meo non dispiceret, in sollemni illa Sallustii Temporum mutatione, quae librariis, non iis doctissimis, offensum esse potuisset. vide supra cap. XXXV. n. 4.

4. BOMILCAREM, qui R. cum Jug. f. Legge c. XXXIV. n. 4. seqq. Vinar. 1. igitur Bomilcar, qui; 2. Bomilcare; Uratiz. 2. Bomilcarem, Guelf. 6. qui Romae Jugurtha fuerat, Pro & inde Eecard. non male. unde,

VAOIAUS OATIS, CLAM. Haec positura etiam in nostris MSS. nominatim Fabriciani, Basil. 1. Vinar. Incert. Acad. & reliquis fere omnibus. olim ita collocaverant: & inde clam, vadibus datis, de Massivae, &c. Gruterus alterum ex suis protulit, praeterea ex Corneliano & Palat. 2. Massivae de nece, quomodo apud nos Sei at. 1. & voluit etiam Acad. qui de Massivae de nece. Ceteri cum vulgo: de Massivae nece. At Fabriciani, Vioar. 1. & Guelf. 2. Massivae nece, sine Praepositione: quos & illum exquisitiorem positum prae oculis habuisse dicas, nam nece iudicium, in primis cum vadibus datis, atque etiam hoc loco concurrant, Latine esse non arbitror; etiam alibi recte plures Ablativus junctum conspiciet licet, ut Catilio, c. XI. num. 4. Postquam L. Sulla, armis recepta rep. bonis initiis, malos eventus habuit, qui locus scilicet huic geminus videtur. adde supra c. XXXIX.

vae de nece judicium fugerat, quod ei per maximam amicitiam, maxuma copia fallendi erat, multis pollicitationibus adgreditur; ac primo efficit, uti ad se colloquendi gratia occultus veniat: dein fide data, si Jugurtham vivum aut necatum tradidisset, fore, ut illi Senatus impunitatem, & sua omnia concederet, facile Numidae persuadet, 5 cum

c. xxxix. n. 2. Sumamus ergo judicium de nece, ut Sueton. Calig. c. v. judicia de eo; ut Noster Cat. c. xxxv. n. 1. conscientia de culpa, in quibus de pro super accipi solet. Sed sœpissime Tullius, ut, multa & gravia judicia de conjuratorum scelere fecit: judicium de Sullae bonis; Praetor judicium prius de probo, quam de re fieri maluit, & plura alia. Jam Gruteri Massuræ de nece iterum approbo, ut Cat. c. xxvii. n. 4. proceps iteri multis de consiliis, ubi vide alia. Sed cum motus MSSorum, & commodum considero, quo illae tres voces hic ponuntur, in eam opinioem ingredior, eas haud proflus genuinas esse. Nam judicium fugerat nude fulcit; quomodo Cat. cap. xiv. num. 3. corvitiis judiciis, aut pro factis judiciis timentis. Eod. c. xx. n. 8. Repulsas nobis reliquere, pericula, judicia, egestatem. cap. xxxix. n. 2. ceteris judiciis terrere. Et cum dixisset vadibus datis, indicaverat judicium capitis fuisse. Denique totam rem supra memoravit, & in hujusmodi narrationibus Auctor numquam tot circumstantias iterare solet, quae omnia suspicionem de mendo faciunt. Auger paululum ipse positus verborum, quo vadibus datis prius insinuat, quam causam, nempe nece Massuræ. Sunt alia, quibus sententiam meam confirmare possem. Sed alio properandum est. Inde — judicium fugerat, Verbum in duplici constructione, pro, inde judicium fugiens fugerat, aut, inde, nempe judicium fugerat. Sic Caesar 1. Gall. extr. In hibernis, in equanos exercitum duxit. Alia ad Ciceronem. Is haud multum abssimiliter xlii. ep. xxi. n. 2. Nisi audirem ibi eum etiam nunc, ubi ego reliqui, Cibyrae commemorari. Treb. Pollio Gallien. c. xvi. dies ac noctes stupris & vino perdidit orbem terrarum. adde quae notamus supra ad c. xix. n. 5. & compara scripta in Cat. c. lxi. n. 1.

PER MAXIMUM AM. MAX. COPIA 7. Guelf. 9. qui vi per; 6. omittit per; 7. quod pro maxima amicitia, omisso Provocabulo, & recte quidem: sed per non erat immutandum. Incert. 1. quod vi per amicitia, maximum, maxima cap. f. 4. Remen. 1. & Guelferb. 4. per max. amicitiam copia fallendi erat. Fabric. 2. negligit fallendi. Ex his id constare potest, aut revocandum esse potissimum Incert. 1. quem

jam ad Catil. cap. ix. num. 1. & alibi passim illustravimus: aut scribendum: quod per amicitiam maxuma copia fallendi erat. Confirmat Tacit. ii. Ann. cap. xvi. Pompejum Flaccum, veterem stipendiis & arte cum rege amicitia, eoque accommodatiorem ad fallendum, ad id maxime Moesiae praefecit. Prius magis placebit. & sic Catil. cap. 11. num. 2. maxumam gloriam, in maxumo imperio putare. Supra cap. xxxi. quam quisque pessime fecit, tam maxume intus est. Ceterum ea de re multi multa. vide inprimis Boetler. ad Tacit. i. Ann. c. v. & Gebhard. ad Corn. Nep. Datam. cap. 11.

UTI AD SE COLL. GRATIA OCCULTUS VENIAT. Vinac. 1. ut ad se gratia colloquendi, quomodo libralii, secuti suae aetatis morem, etiam Cat. c. lxi. num. 8. dederant. Guelf. 6. occultus veniat; sed 4. occultus ioter lineas saltem servavit.

SI JUGURTHAM V. A. N. SIBI TRADIDISSET. Si in duobus locum mutat; Guelf. 3. plane exulat: ut infra c. lxi. n. 5. dimidia per exercitum sibi permitteretur, paucis diebus Jugurtham in caenis habiturum. ubi vide. Sibi vacat in Guelf. 12. & Verba quidem dote, addere, tradere sine tertio Casu frequenter apud Nostrium occurrunt. vide Cat. c. lvi. num. 1. iunge supra c. xli. n. 3. & c. xli. n. 1. Supra tamen c. xli. n. 4. persudat, ut Jugurtham maxime vivum, si ad patrum procedat, necatum sibi traderent.

FORE, UT ILLI SENATUS I. E. S. O. CONCEDERET. Uratils. 3. forent illi senat. quod oon frustra adnotaverim: oam alibi contra ex furerent, secere fugere ut. Senat. 2. fore, ut senatus, omisso Pronomine; quod factum sanum placet. & insolentior paulo significatus Pronominis obsecisse videtur, de quo ad c. lxxvii. n. 1. Guelf. 11. & sua omnia concedat: imo concedat, ut magistratibus placeat. Sueton. Domit. c. xv. affirmantem, fore, ut brevi laceraretur a canibus. Idem Julie c. lxxxi. Quandoque ossa Cyprii detrita essent, fore, ut Iulo praegustus manu consanguineorum necaretur. Sic & Cicero aliquae passim. dicis Ecard. diebat Guelf. 4. immitunt.

5. FACILE NUMIDAE PERSUADET. Guelf. 6. persuadit: pro persuasit, arbitror; sed eadem Ecce 2. ma-

cum ingenio infido, tum metuenti, ne, si pax cum Romanis fieret, ipse per conditiones ad supplicium traderetur.

C A P. LXII.

LXVI.

IS, ubi primum opportunum, Jugurtham anxium ac miserantem fortunas suas accedit: monet atque lacrumans obtestatur, uti aliquando sibi liberisque & genti Numidarum, optume merenti, provideat: omnibus praetiis sese victos, agrum vastatum, multos mortalis capros

manus & litteram super imposuit. Pessime autem nupterae edd. inde ab Hackiana omnes haec per maximam distinctionem a superioribus separant; cum recte Gruterus & Pareus minimam interferant, Gryphius mediam, quam etiam antiquiores Venetae agnoscunt. Sed 1470. nullam prorsus. quomodo etiam aliquot MSS.

Cum ingenio infido, tum metuenti. Franc. tam metuendi gratia; Guelf. 4. metu, sed alia manus reposuit vulgatum. Ea ita iungit, ut alibi essent & summae audaciae; inbecilla & aevi brevis. qualia collegimus ad Cat. c. xviii. n. 4. & supra c. 1. n. 1. & sic III. Hist. Orat. Macri n. 14. impigrae linguae, & mentes. adde 1. Hist. Or. Lepidi n. 24.

Metuenti, ne si pax cum Rom. Uratistalviensis, Fabriciani, Remenses, Vinar. 1. Senat. 2. Heuff. Eccard. Guelf. 1. 4. 5. 6. 11. 12. unanimi consensu expellunt Particulum ne, eademque, cum olim fuisset in Guelf. 2. nunc erasa est. Silenti Rivius atque Gruterus; Waffius quatuor de suis nominat, qui in exilium cum plerisque nostris conspirant. Ita Catilin. c. lviii. extr. caveo, multi animorum amicitias, ubi alii, ne invidet, & ne quidem, quasi suo more, Crispus post multa Verba omittit. Academ. metuenti, nisi pax; Vinar. 2. metuenti, ne, si pax Romanis fieret, omissa Praepositione cum.

PER CONDITIONES AD SUPPLIC. TRAQ. Uratistal. 3. secundus conditiones, de conditionibus infra c. cxiii. n. 1. Cicet. III. Vert. cap. xviii. Hinc cum unae decumae lege & conditione trahantur: alterae nevis iniunctis propter annonae rationem impentur. Meminisset Graevius eorum, quae Gronov. ad Livium xxxiv. cap. xliii. scripsit, & non adprobasset C. Stephani & Gruteri factum, qui consuetudine, pro conditione reposuerunt. Vinar. 2. & Guelferb. 3. ad supplicium daretur. Guelferb. 1. traheretur. male. alterum tuetur Catlin. c. xlv. num. 3.

CAP. LXII. 1. JUGURTHAM ANXIUM AC. Struv. & Guelf. 6. ad Jugurtham. quomodo alibi Sallustius, ut Cat. cap. xlviii. n. 4. eoque magis properaret ad urbem accedere. Sic adire ad quem. vide notam ad Catil. cap. xli. extr. Anxium omittit Remens. 1. dein Academ. suas fortunas; sed Guelf. 12. Pronomen negligit. quid sit miserari, diximus supra ad c. cxiii. n. 1. Guelf. 2. accendit, pro accedit, a prima manu. Incert. 2. Remens. 1. & Uratistal. 2. accessit. Supra Guelf. 11. & Veneta 1470. ubi primum opportunum tempus fuit. Verbum fuit non existit in Commeliniano, neque Bodleiano: Nolite omnes ostentant. ad Cat. c. xxxvi. n. 2. Haec ubi Remae compta. plura Eod. ad c. xxxviii. n. 1.

ATQUE LACRUMANS OBTESTATUR. Lacrumans non scripsit prima manus Fabric. 2. pro quo Acad. Guelf. 6. & 9. lacrimis obtestatur, plane ut supra c. lviii. n. 5. mox scripsit omnes, uti aliquando; sed Eccard. uti omisit. Dolabella Cic. ix. ep. ix. n. 6. Illud a se peto, ut in tuis rebus consulat, & aliquando sibi faciat, quem cuiusvis sit amicus.

OPTUME MERENTI. Produxit merenti Rivius, quod Gruterus atque Carrio expresserunt. Nolite plerique merita; Franc. meritorum. Guelferb. 3. merenti. at Vinar. 1. Fabriciani, Remens. 2. & Guelferb. 1. merenti. Fabric. 1. genti Numidarum optume merenti ita provideat. Edit. Veneta 1470. merenti: quod propterea adnotandum fuit, quia Waffius ita consule ejus editionis lectionem proponit, (trahavit enim & ille hanc 1470. editam) ut nescias merenti ne, an meritaque in illa inveniit.

SESE VICTOS, AGRUM VASTATUM. Guelf. 10. & Franc. sese victum; 4. se victor dicit. Remens. 1. & Guelf. 11. eger vastator. Guelf. 11. multos captos, praeterea voce mortalis. idem a prima manu: regni oper commutatus esse; 6. regni oper commutatus esse. Diodorus Sicul. xvi. cap. xiv. Τὸν ὃν ῥῆς ὄψις ἔμελλεν πύλας κατε-

ptos aut occisos, regni opes comminuras esse: satis saepe jam & virtutem militum, & fortunam tentatam: caveret, ne, illo cunctante, Numidae sibi consulant. His atque talibus aliis ad deditionem regis animum impellit. Mittuntur ad imperatorem legati: Jugurtham imperata facturum, ac sine ulla passione sese regnumque suum in illius fidem tradere.

Mc-

μεταπαύσει, ὅτι πάλαι ἀνορήτων παρ' ἀπορίτων ἔσθ' ἀπάρτων. adde supra c. xx. n. 3.

SATIS SAEPÉ JAM ET VIRTUTEM. Fabric. r. satis saepe & jam virtutem; x. f. s. etiam & virtutem. Rem. x. satis etiam virtutem. Guelf. 6. satis saepe jam virtutem. Veneta 1470. satis saepe & virt. Vulgatae elegantia ipsa seculi tuetur contra has tentationes. passim etiam Dolabella ad Cic. ix. epist. ix. n. 7.

CAVEAT, NE ILLO CUNCT. NUM. SIBI CONSULANT. Guelf. p. omittit ne, de quo modo ad c. lxi. extr. Eccard. illo contento. Vinar. r. illo cunctante. Rem. i. illo dubitante, aut cunctante. Cassel. ante intelligit consulere, nec muta verbum. infra c. xviii. n. 2. quem ubi cunctari accepit. & alibi. De Verbo consulere dixi ad Cat. c. li. n. 7. Noster iii. Hist. Epist. Pompeii. Non cogitis necessitatis, privati mihi consulere. Supra cap. lviii. n. 2. sibi quisque pro moribus consulunt. Sic & Dolabella l. c. Livius xxix. c. xxiv. postulantes, ut aut traheretur tandem in Africam exercitus: aut, si mutata consilia sunt, certior fiat, ut & ipse sibi, ac regno suo posse consulere. adde supra c. xiv. n. x3. Uratilis. 2. Guelf. 2. & 6. consultant; Gu. ii. & Fabric. 2. consultant. quomodo etiam Venet. 1470.

2. HIS ATQUE TALIBUS ALIIS. Diffis addit Franc. & manus secunda Guelf. 2. deinde Guelf. 9. & 10. His verbis & suasionibus, ac talibus aliis; imperite. xi. Guelf. 6. His diffis atque talibus ad deditionem r. a. i. Recte ille alius omittit, etsi passim, ut nunc habentur edd. ea vox addita adparet Sallustio, ut c. lxxxi. n. 2. His atque aliis talibus diffis, ad Cirram oppidum iter constituunt. Supra c. xxxii. princ. Hae atque alia hujuscemodi saepe dicundo. Ast Tacitus Agric. c. xvi. princ. His atque talibus invicem instillat, fuserat universi bellum, & Noster xlibi, difficilius sensu, alius vocem neglexit, ut supra c. iv. n. 5. adde mox c. lxiv. num. 3.

3. LEGATI, QUI I. IMP. FACTURUM DICERENT. Struv. qui per Jugurtham. pessime. Eccard. facturum diceret. Sed nemo paullo humanior non sentiat, dictiones, qui dicerent, esse ad aliena manus, minime Sallustiana, & parum Historicæ. Historici enim alique hoc additamentum respuunt, & sic supra c. xxv. n. 5. lit-

teras ad Jugurtham mittunt, quam occasione ad provinciam accedat. Cato in Fragm. Hist. ex Festo: Propterea, quod complures venerunt. Aetolos pacem velle. h. c. venerant, qui dicerent, Aetolos cet. adde nos ad Cat. c. xxxii. extr. & c. xlviii. o. r. item infra c. lxx. n. 5. Plinius l. epist. v. n. 9. Exigilaveram. Nuntius a Sparina. venio ad te. Immo, ego ad te. Imperata facturum est deditionis formula. Curt. viii. c. x. n. 1. Alexandro fines Indiae ingressu gentium suorum regni occurrentem, imperata factui. & sic ille saepe. adde Notrum supra c. xlv. n. 5. infra c. lxxviii. n. 3.

SINE ulla Pactione. Guelf. 3. pactione. Eccard. pactionem. Uratilis. 3. sine compactione. Hoc Floro ii. c. xviii. n. 12. Sed cum Scipio veram vellet & sine exceptione victoriam, ubi bene Gruterus Sallustium laudat, xde supra c. lxx. n. 3. Pactiones quasdam in deditione ostendit Brisson. iv. Form. p. 355.

IN ILLIUS FIDEM TRADERE. Fabric. i. Vinar. 1. Senat. 2. Heufl. Guelf. 1. & 10. traderet. Veneta 1493. & Liptiens. 1510. traderent. nempe, Legati qui dicerent & traderent. Sed frustra, & salva est edita, ab reliquis scriptis & impressis servata. Academ. & Uratilis. x. in illius fide. Eccard. illi in fide. Franc. illis fide tradere, sine Praepositione. Scripsit itaque, si fallor, Sallustius: regnumque suum illius fide tradere. Fide, pro fidei, quod notatum supra ad c. xvi. n. 3. Horat. iii. Od. vii. v. 4. constantis juvenem fide Gygen? Sic acie, die, pro aciei, quae vide ad c. lii. n. 3. Jam dediti & infidem, & fidei sese tradunt, vide omnino ad Catil. c. xxxv. extr. & fidei quidem fi scripseris, non erit, quo Wallius voces, sine ulla pactione, expellat, etsi male Polybium p. 1116. ad vocet. Caesar ii. Gall. c. lxi. qui dicerent, se suaque omnia in fidem atque potestatem populi R. permittere. c. xxxi. se suaque omnia eorum potestati permittere dixerunt. Curt. vi. c. vit. o. 9. quod caput suum permisisset fidei adhuc inespertae. Is saepe in fidem accipere, ut v. c. vi. n. x. Multas urbes repositas opulenta regia partim expugnata, partim in fidem acceperat. Ergo expugnata, capi; & in fidem se tradere oppositi sunt; non pactione, & sese fidei permittere. Valer. Max. vi. c. v. n. 1. Faliscos non potestati, sed fidei se Romanorum commi-

Ecc 3

fide.

- 4 Metellus prope cunctos Senatorii ordinis ex hibernis arcessiri jubet :
 5 eorum atque aliorum, quos idoneos ducebat, consilium habet. Ita
 more majorum, ex consilii decreto, per legatos Jugurthae imperat,
 6 argenti pondo ducenta millia, elephantos omnis, equorum & ar-
 morum aliquantum. Quae postquam sine mora facta sunt, jubet omnis

sisse. Fuerat etiam in Guelferb. 4. in *illius* *potestatem*; sed antiqua manus *fidem* reposuit.

4. CUNCTOS SENATORII ORDINIS. Veneta 1470. *senatori ordinis*, ut alibi *Rutili*, *idem*, *similia*. Erant plerique *Legati* Imperatoris Senatorii Ordinis, *Quaestores* saepe, multi etiam *Tribuni* militum, vide *Livium* xlii. c. xlix. & *Nostrum* supra c. xxix. n. 5. infra c. civ. n. 1. *illoque* & *Sallustem* venire jubet, *itemque* L. *Bellicum* *Uicra* *Prætorum*; *praeterea* omnes *indique* Senatorii ordinis, *quibusdam* *mandata* *Bocchi* *cognoscit*. Inde & sequiore aetate *tribuni* *latitavimus*. Sed & alii *Tribuni* idonei erant consilio tali, quod hic Metellus convocat. Addebantur saepe *Centuriones* primorum ordinum, ut apud Caesarem, v. *Gall.* c. xviii. & xxviii. alibi. nam singulare id, cum i. *Gall.* cap. xi. *omnium ordinum* *Centuriones* adhibentur, quod docuerunt viri docti ex *Lipso* ii. *Milit. Dial.* viii. quem vide. adde *Hottomannum* ad v. *Gall.* c. xlviii. & *Gronov.* ad *Livium* xlii. cap. ii.

ACCERSIRI JUBET. Sic *Gruterus*, *Carrio*, *Grypius* & *Veneta* 1470. item *Guelf.* 6. 10. 11. 12. *Fabric.* 2. *Remens.* 1. *Senat.* a. *Heuff.* *Uratist.* 1. & 3. *Contra* *Basil.* 1. *Fabric.* 1. *Vinariensis.* *Incerti.* *Senat.* 1. *Remens.* 2. *Uratist.* 1. *Guelf.* 1. 2. 3. & 7. *accersi* scribunt, canonico inclinatu. *Basil.* 1. a manu secunda *arcessi*. sed *Struvian.* *arcessiri*, atque id unice verum est, quandoquidem docti consentiunt, *arcessere*, non *arcessere* esse scribendum. Inde pro *arcessi*, deducunt *arcessiri*, ut *Columella* ix. c. viii. pro *laccsi*, dixit *laccsiri*: quod observavit doctus. *Cellarius* ad *Caesar.* v. *Gall.* c. xi. ex *legionibus* *fabris* *deligis*, & ex *continenti* *alios* *arcessiri* jubet. Sic ille recte. Vulgo *arcessiri* ibi circumferunt, etiam *Davivius*. Eadem consilio apud *Corn. Nep.* *Attic.* c. xxi. sed *Gruterus*, *Gelhardus*, *Keuchenius* ibi etiam *arcessiri* scribunt. *Justin.* xvii. cap. ii. quo cum *arcessiri* *summa* erat. Ea productione *Plautus* *moriri*, pro *mori*, *Alim.* *Aët.* i. *Scen.* i. vers. 108. *moriri* *sepe* *misera* *marviolet*. Sed & alia tertiū Ordinis Verba in quartum transiunt multa.

CONSILIUM HABET. *Habet* vocat in *Guelf.* 3. & pro eo inter versus scribitur *capu*. *Ha-*

bere *consilium* saepissime *Livius*. vide *Gronov.* loco proxime cit. Imitatur *Dicysius* ii. c. xx. *Prope* *senes* *omnes*, quorum consilium haberi solitum erat, in unum ducunt.

5. EX CONSILII DECRETO. Sic *Livius* & alii, de consilii sententia; *Apulejus* *Apolog.* p. 274. *Cum* *Lollus* *Urbicus* *P. C.* verum videri, & ratum esse debere de consilio consularium virorum pronunciasse. *Dicysius* i. cap. iv. tamen ex consilii sententia *legantur* *prout* ad *Trojan.* c. xii. Igitur ex consilii sententia idoneus locus deligitur. 11. c. vi. *Dein* ex consilii sententia *Achilles* cum *Ajaxe* ad *Teilephum* pervenire. *Dares* c. xxiii. & ex consilii sententia *Agamemnon* concedit *inducias*. Eodem modo *Catilin.* c. xlii. n. 3. ex *Senati* consilio. ubi vide. *Walfius* hic iterum sese *consilium* & *consilii* male testatur. Tu vero vide ad c. xxix. num. 5. *Mox* *Guelf.* 1. pro *impera*, *imponi*. Sed nimis frigide. vide ad c. xlvii. n. 2. *EXCURS.* IV. num. 5.

ARGENTI PONDO DUCENTA MILLIA. *Eccard.* *Guelf.* 5. 6. 11. 12. *Acad. Franc.* *Vinar.* 1. a manu secunda, *Uratist.* 2. & 3. *pondera* *ducenta* *millia*. male & totam rem pluribus illuminavit *Gronovius* i. de *Pec. Vet.* c. vi. Intelligendum autem ducenta millia *libras*, vel *librarum* pondo. *Libra* argenti constabat centum drachmis seu denariis, *Idem* ii. c. vi. ii fere duodecim & dimidium unciales sive thaleri efficiunt; si denarium tribus grossis aestimemus. Ergo ducenta millia argenti, sunt 250000. *Thaleri*, h. e. ut vulgo dicunt 25. *Tonnae*, argenti non signati.

EGGURUM ET ARM. ALIQUANTUM. *Edd. vet.* & *MSS.* *Incert.* 2. *Guelf.* 6. 10. 12. *aliquantum*, praeterea *Vinar.* 2. *Franc.* *Uratist.* 3. *Guelf.* 7. 10. 11. *elephantes*, ut supra c. xl. n. 1.

6. JUBET OMNIS PERFUGAS V. ADDUCI. Si cum *Grutero* omne, quod quoque modo superfluum videtur, rescindere licet, liberandus erit *Sallustius* duobus Verbis jubet adduci. Nam & huc Verbum *impera* pertinet: *impera* omnis *perfugas* *vincitas*; & statim excipit, *adducti sunt*. addita formula, uti *justum* erat, quam auctor plerumque ponit, quando idem Verbum, aut quid *justum* fuerit antea non est expressum, vide supra ad c. xii. extr. *Nomidae* *caput* *epi*, ut *justi* erant, ad *Jugurtham* *referunt*. Praeterea li-

omnis perugas victos adduci. eorum magna pars, ut iussu erat, 7
adducti : pauci, cum primum deditio coepit, ad regem Boc- 8
chum in Mauretaniam abierant. Igitur Jugurtha, ubi armis viris-
que & pecunia spoliatus, cum ipse ad imperandum Tifidium vo-
ca-

librarii etiam supra huiusmodi explicationes in-
trudere, & ubivis fore, ubi Verbum *imperat* &
similia antiqua elegantia ponitur. Sic Guelf. 4.
imperat argenti pondus affervi ducenta milia; 6.
milia, jubet adduci elephantos. 12. ducenta
milia adduci. Denique etiam Verbum *impe-*
rat, non satis commodè ad *perugas victos* nu-
de aptaretur; moris tamen est, Verba duobus
membris in commune addere, quorum alteri
passim exacte respondent: cuius rei exempla
passim adnotamus. vide interim ad c. xviii. n. 3.
Ex his vero simillimum est, aut unum Verbum
jubet, aut utrumque, & *jubet*, & *adduci* esse
inducendum. Codd. nihil juvant, & quasi de
compuncto pro vulgata militat.

7. IN MAURETANIAM AB. Guelf. 10. in *Ma-*
ritania. Basil. 1. in *Mauretaniam.* vide ad Cat.
c. xxi. n. 3. Supra Guelf. 4. cum *primum deditio*
coepit fieri. 6. & 10. deditio, ut passim, & al-
ter quidem perpetuo scribit. Remens. 2. *Ma-*
uritania, sine Præpositione, ut supra *Siciliam*,
pro in *Siciliam*, c. xxviii. n. 6.

8. UBI ARMIS VIRISQUE ET PECUNIA. Senat.
1. *pecuniaque*, sed male, Vinar. 1. *Et pecunia*
despoliatus est. Acad. *se spoliatus videt.* unde
expressi scripturam Guelf. 11. qui Verbum *est*
omittit. vide n. 1. Mox Basil. 1. Struv. Vinar. 2.
Struv. Eccard. & Guelf. 3. & 9. *dum ipse*; Guelf.
1. *nam.* Recte *cum*; et si & Gruteriani selectiores
& Venera 1470. cum aliis vetustis *dum* ex-
hibeant. vide ad c. xvii. n. 1.

AD IMPERANDUM TIFIDIUM VOCARETUR.
Guelf. 3. *dum ipse quicquid consul vellet ad im-*
perandum T. v. Struv. *dum ipse ad imperatorem*
T. v. Vinar. 2. *ad imperium.* & aliud, quam
imperandum fuit in Guelf. 2. Non mirum ac-
tuisse adeo bonos librarios, cum omni tempo-
re a viris egregiis, Sallustii interpretibus aliis-
que mirum in modum locus agitatus sit, &
post tot demonstrationes exactissimus Gruterus
etiam sibi persuadere non potuerit, ita scriptum
esse ab Sallustio. Nimirum Passivè sumitur
ad imperandum, pro *ut ipse imperaretur*, quod ve-
tustissima Glossa Fabric. t. adnotavit, & Servius
docuit ad Virg. viii. Eclog. v. 71. exque eo etiam
Glossa Guelf. 12. Jam Gerundi Verbo esse
Passivam significationem, viri docti multis ex-
emplis probant: ut & cupidis harum rerum
satisfaciamus, & scripturam receptam confir-

memus. Ergo primum in Sallustio ferunt Cat.
c. x. n. 2. *isotium, divitiarum, optandae alitis on-*
eri miseriaque fure. h. e. quae optantur. supra
c. v. n. 3. *paucis supra repetam*, quo ad cogno-
scendum omnia illustria magis magisque in *ope-*
to sint. Cic. iii. epist. v. n. t. *quo quidem boni-*
nem nemini potuisti nec mihi amariorem, nec
(ut arbitror) ad ea cognoscenda, quae seire vo-
lebam, aptiorem prudentioremque mittere. h. e.
ut cognoscerentur. Sic ix. epist. xxv. n. 3. *Sed jo-*
cabimur alias coram, ut spero, brevi tempore
nunc ades ad imperandum, vel ad parandum
potius: sic enim antiqui loquebantur, ubi poste-
riora verba de Glossa esse exilium. Aut si Ci-
ceronis aetate ad imperandum novatores illi Pas-
siva notatione dicere noluerunt, factum est tan-
tummodo propter Amphiboliam in ea formula.
nam alia Gerundia ipse Tullius & qui eum se-
quuntur Passivè usurpant. Sic ille i. act. in Verr.
c. xviii. *cum hac frequentia totius Italiae Roma*
discesserit: quos convenit uno tempore undique
comitorum, judiciorum censendique causa. i. *ut*
conferretur, interprete Asconio. Vellej. ii. c. xv.
ut civis Romanus ad censendum ex provinciis
in Italiam revocarentur. Caesar vi. Gall. c. 11.
Senones ad imperandum non venire. Sic Ciac-
conius, Ursinus & Perizonius. Varro t. de R. R.
c. xx. *Diebus paucis boves erunt mansuri ad*
domandum proni. Sueton. Galba c. viii. *Ex eo*
tempore prope ad Nervonem medium principum
in secessu plurimum vixit, ne ad gestandum quid-
dem unquam aliter iter ingressus. Justin. xvii.
c. 111. *Athenas quoque erudiendi gratia missus,*
quanto doctior maioribus suis, tanto Et gratior
populo fuit. vide Sanct. iii. Min. c. viii. ibique
Scioppium & Perizonium, qui pleraque illa &
alia talia collegerunt. Suetonii locum adnota-
verat etiam Cl. Schultingius ad h. l. Cicero. ix.
epist. xxv. Gronovius & Wittichius.

TIFIDIUM VOCARETUR. Uratili. 1. & Incert. 2.
Tifidium. Eccard. *Tifidum castrum.* Guelf. 11.
residuum. Forte *Tifisca*, aut *Tisidum*, quod
quidam haud procul ab Utica, cujus mox me-
minit Sallustius, ponunt, intelligendum est,
aut scriptum fuit ab Sallustio. Sed in Fabrica.
illud urbis nomen est omissum. Vinar. 1. *rev-*
ocetur.

COEPI FLECTERE ANIMUM. *Flectere*, pro duce-
re in contrariam partem. infra c. cii. extr. *ani-*
mus barbari ab amicis flexus, ad supra c. ix. n. 3.
Ex

9 caretur, rursus coepit flectere animum suum, & ex mala conscientia digna timere. Denique multis diebus per dubitationem consumptis, cum modo taedio rerum adversarum omnia bello potiora duceret; interdum secum ipse reputaret, quam gravis casus in servitium ex regno foret; multis magnisque praesidiis nequidquam perditis de integro bellum sumit. Romae Senatus de provinciis consultus Numidiam Metello decreverat.

CAP.

EX MALA CONSCIENTIA DIGNA TIMERE. Et non est in Guelf. 5. & 10. ex omittit Guelf. 11. & Academicus; tetinet Noster supra c. xxxii. n. 5. Rem. 2. *digne timere*. Guelf. 4. *supplicia digna timere*; 11. *digna tormenta*. ut lere corrumpunt supra c. xxxi. n. 8. Sed sane fueris regis paratio plebi sua resistere. adde Cat. c. lxi. n. 4. pro mala aliud primum fuit perscriptum in Guelf. 12. Forte nudum dederat Crispus, ex conscientia, ut supra.

9. PER DUBITATIONEM CONSUMPTIS. Vinar. 2. consumitur; Fabric. 1. consultis. corrupte. Consumere diem & tempus. Cic. 1. epist. 11. n. 1. dies magna parte consumptus est alteratione Lentuli. n. 6. diem consumi volebant. Ovid. Trist. iv. eleg. x. v. 114. Sic tamen absumo decipioque diem. adde Heinsium ad iii. Fast. v. 116. Noster infra c. xcviii. n. 2. Jamque dies consumtus erat. Livius xxiv. c. xx. Diebus aliquot sinistra ibi absumit. xxvii. c. xxxii. Primum diem, quo fines hostium ingressi sunt, populando absumserunt. Caesar. v. Gall. c. xi. In his rebus dies circiter x. consumit.

OMNIA BELLO POTIORA DUCERET. Ut c. xxvi. n. 2. tamen si omnia potiora fide Jugurthae rebus. Guelf. 6. ducerent. Supra Struvian. rerum adversarum.

INTERDUM SECUM IPSE REPUTARET. Fabric. 2. Ecceard. & alii quidam, una cum edd. aliquot, ipse secum; & Guelf. 6. omittit Provocabulum ipse; profus ut Cat. c. xxxii. n. 1. ibi multa secum ipse volvens. Uratilis. 2. secum ipse reportaret; Fabriciani, respuaret. tamquam repugnasset in animo prioribus consiliis, quibus omnia bello potiora ducebat. Sed frustra hoc acumen adiectant. Cat. c. lii. n. 2. cum sententias nonnullorum mecum ipse reputo. supra c. xlii. n. 5. in otio facinus suum cum animo reputans.

Q. GRAVIS CASUS IN SERVITIUM EX REGNO. Duae postremae voces non exstant in Uratilis, contra Guelf. 6. habet nusquam in servitium,

legitque, quam gravis casus ex regno foret. Rem. 1. & Franc. in servitium ire ex regno. Ecceard. in servitio regno. Incert. 2. in servitium ex regno, ex Glossa. nam servitium pro servitute posuit, & sic infra c. xciv. Mavis videri obsequare, militibus nostris Jugurthae servitium minari. 1. Hill. Or. Lepidi: dominationis in vos servitium suum mercedem dant. Seneca Phoeniss. v. 599.

In servitium cadere de regno grave est. adde Thyeit. v. 924. seqq.

MULTIS MAGNISQUE PRAESIDIIS. Vinar. 1. multis magnis praesidiis. corrupte, ut alias. vide infra ad c. lxxviii. extr. Sed Ecceard. & Gu. 10. multisque magnis praesidiis, secuti, ut arbitror, morem saeculi sui, quo inter duas voces, quae per Copulamque conjungendae erant, saepe priori eam adiciebant. Adolphus Fabric. de seminis prime. Uxoremque virum Italiam conjunxerat una, & sic ille aliquae saepe ex eo numero. Nisi forte librarii haec cum superioribus conjungi voluerint. quod tamen minime debuerant. Guelf. 6. ne quicquam praedictus, ut ille conditio, pro conditio scribere adolet. mox de integro bellum sumit nollit omnes, non resumit. Justin. 11. c. xv. Legit Xerxes, cum prodicionis dolum publicatum videret, ex integro bellum instituit. lege Donatum ad Terent. Andri. A. iv. Sc. 11. v. 5. Sic quod supra fuit bellum renovare, id etiam integrare dicunt, ut Livius 1. c. xix. Confectus alienum mutua miseratione integrabat lacrimas. adde infra c. lxxiii. n. 1.

10. ET ROMAE SENATUS. Edit. Veneta 1470. Et iterum Romae. Sed rectius Veneta 1490. p. 1500. vii. & Lipsiens. 1510. Romae senatus, sine Copula, quam in progressu & transitu narrationum perpetuo sere Crispus omittit. in primis in tam brevi narratiuncula, quae hic subiicitur, cum iis ego delevi. Nempe prorogato in annum imperio Metellus Pro Consul in Numidia res gessit. vide Pighii Annal. Tom. iii. p. 132. infra c. lxxiii. extr.

CAP. LXIII.

LXVII.

PER idem tempus Uticae forte C. Mario per hostias dis supplicanti-
te, magna atque mirabilia portendi haruspex dixerat, proinde, quae
ani-

CAP. LXIII. 1. PER IDEM TEMPUS UTICAE. Fabric. a. *Per interident tempus*. Ex Glos-
sa esse *ut* inter nemo dubitabit; sed an illa
vera sit, incertum habeo. Nam Latini
multis in formulis per sexto Casu, adhibent
quartum cum Praepositione *per*: & ob eam
causam malem *Eodem tempore* interpretati.
Id vero observandum, non hanc interpretatio-
nem esse exactissimam. Nam Casus auferendi
notat tempus definitum, perfectum & exactum,
quod alibi probavimus; & quartus Casus ioc-
terum, indeterminatum atque continuum.
Ergo hae formula paulo magis incertum tem-
pus, & tractus quidam ejusdem, nullo mo-
mento designato, indicatur: unde *Circa ead-
em tempora*, & *Per eadem tempora* promi-
sue apud Vellei. II. c. VIII. Saepissime ita Hi-
storici. & Noster eadem scire ratione Cat. c.
XXVIII. num. 3. *per illa tempora*. Sed Dictys
I. c. III. princ. *Per idem tempus Alexander Phry-
giae insignissimum facinus perpetraverat*. cap.
XVIII. *per idem tempus Lycius Sarpedon cet.*
II. c. VIII. *per idem tempus* — *motus atque mo-
ror universos invadere*. ita c. XI. XV. XVIII. ali-
bi. ita Livius, Caesar, Tacitus. Attamen
Terentius Andr. A. 3. IV. Sc. IV. definit: *per
tempus advenit*. qui Historicis nulla lex est.
adde Cat. c. LI. num. 6. De celebri Romanorum
portu *Utica*, diximus quaedam supra ad c. XXV.
num. 5.

PER HOSTIAS DIIS SUPPLICANTI. Et mentem
deum indaganti per hostias consultatorias,
quod in Mario, religionibus omnibus nimis
dedito, haud novum: utpote qui vatibus, aru-
spicibus supra modum deditus erat, adeo, ut
sagum quamdam ex Syria secum duxisse tra-
dant Plutarchus & Frontinus I. c. XI. Ipse in-
terpretandarum religionum peritissimus habebat-
ur, Valer. Max. I. c. V. num. 5. De tali hos-
tia pulchre Ovid. XV. Metam. v. 137. *Provi-
nus ereptas viventi pedore fibras Inspicient,
mensaque deum scrutantur in illis*. *Harugas*,
vel *harugae* ejusmodi hostias dici, quae exta
inspicendi causa oblatae sunt, docuit Festus,
& Donatus ad Terent. Phorm. A. IV. Sc. IV.
Gueli. *to. supplicanti*. Sed relictissime Ec-
card. & Gueli. a. prima manu, *supplicante*;
quod forte etiam in Fabric. I. fuerit, cum nunc
ultima littera sit erata. Latini enim saepissi-

me absolutam constructionem amplectuntur,
cum Verba adint, quae Casum quemdam re-
quirant, qui per Syllepsin est addendus. vide
supra c. LII. num. 3. Cat. c. XLVIII. num. 7. *quo
facilius*, adpellato Crasso, religiosus illius poten-
tia regeret. ubi vide notae. c. XLIX. extr. *ut
nonnulli equites*, egrediente ex Senora Caesa-
re, gladio minarentur. Virgilius II. Georg.
v. 217. *nec*, semine iacto, *Concretam passiter
radicem adfugere terrae*. ubi Servius: *Syllepsis
est, per adjunctionem Casus: nam ex Ablati-
vo, i. e. semine, adsumendus est Nominativus,
h. e. semen, & erit sic: Nec semine iacto, pas-
siter semen radicem terrae adfugere*. Claudian.
VI. Conf. Hon. Praef. v. I. *Omnia, quae sen-
su voluntur vota diurno, Pestore sopito, red-
dit amica quies*. Livius XXIX. c. XXXIV. *Carthagi-
nenses ala equitum amissa, alio equitatu per
novum desertum comparato, Hannovem praeci-
puiant*. Idem I. c. VIII. *Quod ex duodecim popu-
lis communiter creato rege, singulos singuli po-
puli iustores dederint*.

PORTENOI, HARUSPEX DEXERAT. Vinar. I.
& Fabric. I. *haruspex*, quomodo libri veti. etiam
Cat. c. XLVII. num. 2. & sic eo loco Veneta
1470. quae hic quidem *aruspex*; mox tamen c.
LXIV. num. I. iterum *haruspex*. quod ex nota
supra litteram primam, aspirantem indicante
profectum esse potest: *Dixerat* signate, ut Plau-
tus Poen. A. 2. II. Sc. I. v. 8. *Poeni exta profeca-
rier, Neque ea adfugere volui. quoniam non
bona Haruspex dixit*. Cicero III. Cat. cap. VIII.
Cum *haruspices ex tota Etruria convenissent,
caedes atque incendia* — *adpropinquare dixe-
runt*. quod aliter responderunt. vide ad Cat. I.
c. praedicunt apud Tacit. I. Hist. c. XXVII. *Har-
uspex Umbrius iussa exta, & instantes insi-
dias ac domesticum hostem praedicat*. Praedice-
bant & praefestebant. Tibullus II. Eleg. v. v.
13. *Tuque regis fortes per te praesentis haru-
spex, Labrica signavit enim deus exta notis*.
Frustra ergo dubitantur Vassius ad Verbum
portendere: vel in extis, vel a diis immortalibus;
cum utrumque intelligatur, & saepe ab-
solute id Verbum ponatur. vide supra ad cap.
III. num. 2. Diis portendunt per exta. Livius
XXXI. cap. VII. *Diis immortales mihi sacrifican-
ti laeta omnia prosperaque portendere; ut
somnia portendunt apud Juven. I. cap. IV.*

Fiffi regni-

- animo agitabat, fretus dis ageres: fortunam quam saepissime experi-*
 2 *retur; cuncta prospera eventura.* At illum jam antea consulatus ingens cupido exagitabat: ad quem capiundum, praeter vetustatem familiae, alia omnia abunde erant: industria, probitas, militiae magnà scientia, animus belli ingens, domi modicus, lubricitudo & divitiarum
 3 victor, tantummodo gloriae avidus. Sed is natus & omnem pueritiam Arpinis altus, ubi primum aetas militiae patiens fuit, stipendiis

regnique ei amissionem portendi responderunt. infra cap. xcii. num. 2. *Deorum nam cuncta portendi.* Sed de hoc genere divinationis operae etiam pretium, legisse Chalcidius ad Timaeum; Origenem iv. contra Celsum; Theodoretum vii. adv. Graecos, & plerisque veteres ex Christianis, qui de extispicio ita fere differunt, ut omnem rem daemnaibus quibulum, qui fibras animarent, adtribuant.

PROINDE QUAE ANIMO AGITABAT. Hodie fere dicuntur *agitaret*. Sed Cat. cap. xxvii. num. 4. docet, se Manium praenisse ad eam multitudinem, quam ad capiendam arma paraverat; item alios &c. supra cap. liv. num. 1. *Hortatur, ad cetera, quae levius sunt, parum animos gerant.* infra cap. cvi. num. 3. *mansuimus potius, quam prociis, quos ducebat, turpi fuga, vitae parceret.* vi. Fragn. Orat. Cottae num. 7. *ita classe, quae comestibus turbatur, minore, quam antea navigamus.* Sic emendavi ex libris vet. adde supra cap. xxxix. n. 1. Terent. Eunuch. Act. iii. Sc. iii. *aut dicat, quid vult.* ubi adeas Donatum. Caesar i. Gall. cap. xxxi. *nisi quid in Caesare cognoscere R. su auxilii, omnibus Gallis idem esse faciendum, quod Helvetii fecerunt, ut domo emigrarent.* Livius iii. cap. xlii. *Se haud multo post, quam pestilentia in urbe fuerat, in juventutem, grassantem in Subura incidisse.* Gu. 7. in animo agitabat. Acad. quia omnia quaeque animo agitabat. Forſitan pro, proinde quaeque animo agitabat, de illa dictione supra ad cap. xi. n. 1.

FRETUS DIS AGERET. Basil. i. Vinat. 2. Senat. i. Guelf. i. & 3. dis scribunt. Sed Senat. Vinat. Fabric. primi, Guelf. i. 3. p. & a manu secunda Fabric. 2. agere, decepti tum ipsa Conſtructione, tum etiam more ſcribentium, qui & uno ductu cum e littera ſcribere ſolebant. Nos errores huiusmodi bene multos produximus ad cap. xiv. excursu II. n. 4.

FORTUNAM QUAM SAEPISSE EXPERIRETUR. Fabric. 1. & Guelf. 6. quam saepe. Supra cap. lxi. num. 1. *ſuis saepe iam & virtutem militum, & fortunam tentatam.* adde c. xxxi. num. 5.

CUNCTA PROSPERE EVENTURA. Urat. i. omnia prospere ventura. & ventura quidem scribunt etiam Guelf. 3. & 12. sed ii. *evenire.* Rectius Urat. 3. *prospere;* tamque lectionem expreſſit etiam Eccard. *cunctis prosperae eventura,* nam is alibi numquam e simplex per ae ſcribit, & hanc diphthongum ſemper junctim e, non ita diviſim. Eius moris paſſim mentio facta, ut ſupra ad cap. xxiii. n. 2. & ad Cat. c. lxi. num. 2. Diſt. etiam venula. Probavimus ad haec Cat. c. xxvi. extr. *quoniam, quae oculis tentaverat, aſpera ſordaque eveniant.* Guelf. 6. omnia proſpere dicit eventura.

2. PRAETER VETUSTATEM FAMILIAE, ALIA OMNIA. Erat enim Marius *novus homo,* infra cap. lxxiii. num. 6. & cap. lxxv. ignoto parente, Aelianus xii. Var. Hiſt. cap. vi. qui a caliga ad conſulatum perducus eſt, Seneca v. Benef. cap. xvi. *Ut hic vetuſta familiae, ſic Vellei. Pat. ii. cap. cxxvii. novitas familiae.* Guelf. 9. ſibi alia omnia abunde erant, quia videbat, tertium Caſum omiſſum eſſe. vide ſupra cap. xlv. n. 1. & cap. lxi. n. 4. Guelf. ii. *omittit alia.* Noſter ii. Hiſt. *modestus ad omnia alia, niſi ad dominationem.*

ANIMUS BELLII INGENS, DOMI MODICUS. Eleganter Guelf. 2. *animus ingens belli, domi modicus;* qualem poſituram paſſim in Noſtro vindicavimus, & modo cap. lxi. num. 4. *belli, domi,* ut alibi *domi militiaeque;* aut *belli domique,* quam ſorſulam ſervat ſupra cap. xli. n. 7. illud fortitudinem ejus & magnum animum in rebus bellicis notat, quod offendit infra cap. lxxv. & cap. xxviii. n. 1. hoc domi ad res ipſius domeſticas pertinebit, quae modicae & minime pro moribus temporis magnificae, cap. lxxv. n. 39. Sic Cat. cap. ix. num. 3. *In ſupplicis decorem magnifici, domi parci, in amicis fideles erant.* adde Cat. cap. lxi. n. 21. Supra Accadem. *militiae magna ſcientia;* mox Guelf. 4. *tamen modo gloriae avidus.* Vinat. 2. *gloriam avidus.*

3. NATUS, ATQUE OMNEM PUERITIAM ARPINI ALTUS. Guelf. 4. *Sed is natus Arpini, et omnem pueritiam, &c.* Recte ceteri, & ſollemne eſt Salluſtio poſtponere Nomina aut particulas, quae

diis faciendis, non Graeca facundia, neque urbanis munditiis sese exercuit: ita inter artis bonas integrum ingenium brevi adolevit.

Ergo

quae etiam ad priora pertinent. vide Cat. c. xxxvi. num. 5. cap. xvi. n. 5. Supra cap. v. n. 3. cap. iii. n. 2. & cap. lvii. n. 4. Fabr. 2. Sed natus, sine Provocabulo, et omittunt Guelf. 6. p. 10. Deinde Bala. 1. Aead. Struv. Incerti, Franc. Uratiz. 3. Eccard. Guelf. 6. 10. & ii. feribunt per omnem praetium. & sic est in ed. 1470. ceterisque Venetis, Vit. atque Lips. 1510. Sed certe ex Glossa. Noster Cat. cap. xxvii. n. 2. dies noctesque festinare, vigilare. Eod. cap. xxxvi. n. 1. Sed ipse paucos dies commoratus apud C. Flaminiem Flavonem. Supra c. xxiv. n. 3. quinctum jam mentem obfessit tenor. infra c. xci. n. 4. noctesque totam aetate seculo confectis. Cic. vi. epist. v. nu. 7. Itaque ne punctum quidem temporis in illa fortuna fuisset. Id. xvi. epist. xii. n. 4. Se praesentem trinum nudinum petiitum. Iulianus ii. cap. x. Nervae bellum a patre coeptum adversus Graeciam quinquennium instruxit, cum nota Bongarsii nam et ibi vulgo per quinquennium legebatur. adde Terent. Hecyra A. 1. Sc. ii. & A. iii. Sc. iv. ibique Donatum. Caesar vi. Gall. c. xxvii. prine. Cicero, qui omnes superiores dies, praecipitis Caesaris, summa diligentia milites in castris continuisset. Sic MSS. etiam, quem nos contulimus. Vulgo, per omnes superiores dies. adi ibi Davisium. Praeterea alius est in vetustissimis nostris; at Incerti, Remens. 1. Franc. Eccard. Senat. 2. Heuffian. Vinar. 2. Guelf. 1. 7. 6. 11. & Veneta 1470. alius. Fuere etiam Prisciani aetate codd. qui hoc praerferrent, teste eo libr. x. pag. 897. Et quoniam Noster miseriit, pro miseriit; argutum, pro argutum maluit, praerferrem etiam alius. adde Sosp. Charisium it. pag. 220. Guelf. 10. natus pro alitus, ita corrupte, ut supra Remens. 2. natus pro natus. Jungit ea & Plaut. Rud. Acl. iii. Sc. iv. v. 36. Imo Arbutus natus altusque educatusque Atticis. & alicubi Cicero. pro Arpini, Uratiz. 2. Alpini; Vinar. 1. Arpinus, male, Arpinum, celebris Marii ac Ciceronis patria, unde hic illum finem vocat municipem ad Quir. poll. red. cap. viii. situm ad confluentes Liris atque Fibreni. vide Cellar. it. cap. ix. pag. 831.

Ubi PRIMUM ARTAS MILITIAE PAT. F. Aetas non legitur in Remens. 1. neque in Pembrochiensis; & abundare visum Ciacconio. milii hand displicebit, si inducatur. Sine eo Cat. cap. vii. n. 4. juvenis simul laboris ac belli patiens erat. Neque tamen ita male Academicus: ubi primum aetas patiens fuit. quomodo Silius 1. v. 114. ubi competet aetas.

NON GRAECA FACUNDIA. Ipse MARIUS infra cap. lxxxv. n. 32. Neque litteras Graecas didicit, &c. Et evenit in Mario, quod in plerisque viris militiae navis, qui scilicet sum magni, ad verborum linguaeque certamina videret, Livius 2. cap. xxii. Tamen & rudis ille Marius saepebat ingenio. Cic. pro Arch. cap. 12. Archias & ipse illi C. Mario, qui duxit ad haec studia videbatur, jucundus fuit. Nam & hoc quotidie usu venire videmus, ut expertes omnium litterarum maturiore aetate, nili bruti fuerint ingenta, delictis litterarum adficiantur. Quibusdam etiam poenae nomine interrogum vidimus, Primum videant, inadolescensque relicta, Persius Sat. iii. v. 38.

NEQUE URBANIS MUNDITIIS. Guelf. 3. mundanis munditiis: dignum erat illo librario saecularibus munditiis scribere. Eccard. omittit vocem urbanis. Sed perperam. Intelligit omnem cultum, quo insaniebant in urbe. Convivia, delicias, elegantiam, familiam splendendam, qualia fere Matus enumerat infra cap. lxxxv. num. 39. 40. 41. adde Cat. cap. xiii. num. 3.

INTER ARTIS BONAS INTEGRUM ING. BR. ADOLEVIT. H. e. in bonis artibus innocens ille & indepravatus Marius magnus factus est. Ita interpretari jubet additum brevi; cum paulo alius sensus elici possit, si istam voculam cum Senat. 2. & Heuff. expunxeris, integrum vocat, nulla mala lubricine corruptum & folis bonis artibus deditum. Cie. pro Plane. cap. xx. Numquam enim fere nobilitas, integra praefertim atque innocens, a populo R. supplex respicienda fuit. adde Cat. cap. liv. num. 2. de Agricola Tacit. cap. iv. per omnem bonarum artium cultum praetitionis adolescentiamque transegit. Arcebat cum ab illecebris peccantium praetor ipse bonam integramque naturam, quod &c. Et talia fere sunt praecepta Ciceronis ii. Offic. cap. xiii. ubi docet, quibus artibus novi & obscuri homines ad gloriam contendere debeant. Inter bonas artis, ut contra Cat. cap. tit. num. 4. inter tanta vitia. adde supra cap. xl. num. 4. Sed illud melius respondebit, si brevi fuerit omisum. Erineque sententia: Cum bonis tantum artibus ingenium sese exerceret, integrum mansit & adolevit. ut Iulianus 1. cap. ii. num. 11. Filium belli studia deposuit, & veluti sexum cum matre natusset, raro a viris visus in feminarum turba consenuit. pro vixit & consenuit.

- 4 Ergo ubi primum tribunatum militarem a populo petit, plerisque faciem ejus ignorantis, facile notus per omnis tribus declaratur.
- 5 Deinde ab eo magistratu aliam post alium sibi peperit: semperque in potestatibus eo modo agitabat, uti ampliore, quam gerebat, dignus haberetur. Tamen is ad id locorum talis vir (nam postea ambione

4. TRIBUNATUM MILITAREM A POPULO PETIT. *Militarem* scribunt MSS. nostri & edd. vet. non *militum*. Sed ubi non visum in Fabric. 1. neque Guelf. 10. & cum eadem formula supra n. 3. adfuerit, latere aliquod ulcus facile suspicor. Guelf. 6. non habet *primum*: qui tamen subito canit, sicuti & Acad. Fabric. 2. Franc. Uratiz. 1. & Guelf. 12. suum *petiit*. Veteres enim cum *petit*, pro *petiit* scribebant; tunc post *ubi* & *postquam* Praefens tempus ponebant, quod offendit nota ad cap. LII. num. 6. De *tribuno militum* dixi ad Cat. cap. XII. num. 6. A populo dixit, quia tributis comitiis ea tempestate populus creabat, Livius XLII. c. XXXI. lique honorationes, quam quos Consules, aut imperatores creabant, *Rufi* vulgo dicti, Feltus & Alconius. vide Lysium II. de mil. Dialog. IX.

FACILE NOTUS PER OMNES TRIBUS DECLAR. Ita consensu Codd. Palmerius tamen conjicit, *fatis* *notus*, vel *fatis* *notus*: quod otiosis tantum placere potest. Addere debuisset *fama* *notus*, ut Sidonius VII. epist. XIII. *Homerini nomen mihi hactenus parum vultu, satis opinione*. Sed hanc oppositionem stultose negligit Noster, quod vidimus ad Cat. cap. XII. n. 5. & supra ad cap. XXXVII. n. 4. Quare non est sollicitanda vulgata lectio, quae hunc integrum sensum tenet: *etsi plerique faciem Marii ignorarent, bene tamen notus omnibus erat*. vide ad Cat. cap. XXXVI. n. 5. & supra ad cap. XII. n. 6. Nota itaque consuebant magistratum illum, quod contra erat in Vitellio, de quo Tacit. III. Hist. cap. XXXVI. *Consularum, sacerdotia, nomen locumque inter primores, nulla sua industria, sed cuncta patris claritudine adeptus. Principatus ei detulere, qui ipsius non moverunt. Bene dixi notus, nam ita se exponit Particulam Donarum, quem vide ad Cat. cap. XXXVII. n. 3. Sic Cicero *facile princeps, facile nobilissimus*; proptus ut Noster *facile natus*. idem Cat. c. X. n. 2. *facile tolerare*. Tribus eo tempore in civitate Romana quinque & triginta, quae suffragium comitiis illis ferebant, Livius XXXIII. cap. XXV. de quibus lege Sigon. I. de iur. civ. Rom. cap. III.*

5. AB ID MAGISTRATU. Vinar. I. *magistratum*, ut ad frequentia referendum sit. Livius IX. c. XXX. tribunatum etiam *imperium* nominat.

ALIUM POST ALIUM SIBI PEPERIT. Uti supra cap. LV. n. 8. *inter* aliis post aliis *minitari*. & hic fuit progressus ad maximum imperium *inter* *ambitionem*, ut loquitur Herodianus VII. cap. V. Fabric. I. manu prima habuisse videtur: *alius post alium*. Sibi locum mutat in Guelf. 7. pro quo *si* habet 6. Delendum omnino illud Pronomen, quod passim Noster subintelligi vult. atque ita Cat. cap. II. n. 4.

IN POTESTATIBUS EO MODO AGITABAT. Senat. I. *potestatibus*, sine Praepositione. crunt autem, quibus & illa, & praeterea Nomen *potestatis* addita ab aliena manu videbuntur. eodem, quod Uratiz. 3. *scribat in potestate*. Alii tamen ita *terce magistratum potestatemque* coniungunt, ut *bonorum & imperium*. Sic in veteri edicto leg. I. §. I. D. quod quisque juris in alterum: *qui magistratum potestatemque habebit*. Cic. II. cap. VII. *cum omnes potestates, interea, curationes ab universo populo R. proficisci convenit*. ita Legg. XII. Tabl. *si major potestas prohibesset*. Falt. I. eo modo inter versus a prima manu. Perperam illud omitteretur. Cat. cap. XXXIII. num. 3. *ferociter agitare*, alibi etiam aliis additamentis quodam agitando modus exprimitur.

UT AMPLIORE, QUAM GER. DIGNUS HABER. Uratiz. 2. & 3. Struv. Incert. I. Remens. 2. Franc. Guelf. 10. 12. *ut ampliore bonore, quam gerebat*. Eccard. & Vinar. 2. *ampliore, q. gerebat, bonore*. Guelf. 6. *amplioris bonore, quam gerebat*. male omnes. & hic quidem non intellexit concisum dicendi genus, quod est pro eo: *ut ampliore potestate, quam erat illa, quae ab illo gerebatur, dignus haberetur*. ita recte Perizonius, quem vide ad Sanct. II. Min. cap. X. extr. Ita autem agitare, ut hac Marius, difficultatum is fuerit, qui vix, honoribus adeptus, dignos illis sese praestare possunt. Mamerlinus pro Col. grat. act. cap. XXV. *Facilius est, imperator, bonis artibus mereri consulem fieri, quam industria & labore perficere, ut videatur invulso, cum factus sis*. Multi tamen dum priores bonores accipiunt, provincias quasque merentur, verbis Plinii II. ep. XIII. quirecte Paneg. cap. LXX. *Nihil magis prodest candidature ad sequentes honores, quam praeterea optine magistratus*. adde Justin. VI. c. VIII. n. 8. Claud. Laud. Serenae v. 195.

6. TAMEN IS AD ID LOCORUM TALIS VIR. Aca-

tione praeceps datus est) petere non audebat. Etiam tum alios magistratus plebes, consulatum nobilitas inter se per manus tradebat.

Novus

dem. & Fabric. 2. Tamen ad id locorum, omisso Pronomine it, quod hoc loco non adeo absurdum factum est. Ad id locorum Glossa Guelf. 1. reddit: ad hanc dignitatem. h. ellet usque ad hanc dignitatem, qua nunc fulgebat, qui Legatus erat Metelli. Ponitur enim locus pro statu dignitatis: & saepissime quidem in Historiae Augustae Scriptoris, qui locis militibus adjuvat, & huiusmodi alia frequentant. Sic & Cicero xiv. epist. xviii. nu. 4. Vos videte, quid aliae faciant illo loco fecimus. ubi notulam nostram, si tanti, videas. Gronovius tamen ad Liv. xxvii. c. vii. extr. pluribus probat, ad id locorum, esse ad id tempus, & locum saepe pro tempore poni. addidit Nostrum c. lxxii. num. 2. Neque post id locorum Jugurtha dies, aut nos ulla quies fuit. ita & Livius xliii. c. v. nec se ad id locorum ite- re, propter quam causam consuli pro hostibus fuerint. Plautus Calpurnia Act. i. v. 30. Primum omnium — Postilla, ut semper improbus nihilque sis. Post id locorum, quando ad villam veneris, Dabuntur tibi amplexus una, cot. Id. Trucul. A. iii. Sc. i. v. 15. Eradicare est certum cum primis patrem, Post id locorum nativem. Symmachus Epist. ad Ausonium: Tibi mihi ad hoc locorum nihil gratia praestitit, aut densis invidia. Aemulatur Apuleius, sed alia notione, de Habit. doct. Plat. pag. 25. Quare fundendum est fundationibus rerum, ut usque ad id locorum, plebes taliter augeant, ut eadem rectori notu omnes esse possint. addidit ille usque, quod & Livius, & Noster alique alibi etiam omittunt, quod exempla demonstrant intra ad, ult. num. 2. & male Veneta 1470. addit.

TALIS VIRGNAM POSTEA. Hoc ordine vix Basil. Fabrica. Sena. 2. Heuffl. apud nos. Nam reliqui omnes Parenthesin transciunt post Verbum audebat. Et talia observet Cat. c. xxxviii. num. 1. Eod. c. xlvii. num. 4. & ubi purae Parentheses, passim, etsi in paucioribus Codd. Talis ad laudem hoc loco, & ostenderat supra virtutes, ad quas per hanc vocem respicere iussit. Sic alibi Cat. c. xi. num. 17. quid enim in talis homines crudele fieri potest? Supra c. x. num. 8. colite, observate talem hunc virum. infra cap. cxii. num. 3. Cum talem virum in possessionem habuisset. Cic. xliii. epist. lxxiii. nu. 2. mihi certe persuasum, te talem virum, nihil temere fecisse. Idem iii. epist. xii. nu. 3. talium virorum sancta studia adsequi sola virtus potest. quot ibi citavi, plura dabunt.

C. Nepos Themist. c. x. princ. Huius rex animi magnitudinem admirans, cupiensque talem virum sibi conciliari, xeniam dedit. Ennodius Vita Epiphani: Talis jam ad decimum octavum aetatis suae pervenit annum.

AMBITIONE PRAECEPTUS DATUS EST. Est optime deficit Guelf. 6. praecipere, praecipiente, frequens in his rebus. vide supra c. xxxi. nu. 6. Bene Plato apud Stobaeum Sectm. κληρονομία, τοι τὸ ἀρχὴν γυγνόμενον, δικαίον δὲ, καὶ ἐξ ὧν οὗτοι πολλοὶ αὐτὰς τὰς ἀρχὰς, καὶ τὰς ἀρχὰς πόδας. Mario inexpugnabilem honorem suum tribuit Florus iii. c. xxi. adde Zevcot. ad Eundem pag. 251.

CONSULATUM ADPETERE NON AUDEBAT. Quid illud? Marius, quem supra nu. 2. ingens consulatus cupidine exagitantem dixerat, is nunc consulatum non audeat adpetere? aut quis adpetere, pro sollemnium illo petere umquam dixit? Contaminatus est dubio procul hic locus, & id satis arguunt MSS. Commendianus vetustissimus, quinque Palatini, aliquot Waflii, apud nos Basil. Fabrica. Incert. 2. Remensis uterque, Acad. Sena. 2. Heuffl. Uratisl. 2. Franc. Ecard. Guelf. 1. 2. 4. 6. & 12. item Venet. 1493. omnes omittunt vocem consulatum; in paucis, qui habent, alio atque alio loco ponitur, & Guelf. 11. habet, consulatus honorem adpetere; 9. veto eam vocem & praeterea Verbum adpetere ejicit. Tot tandem testes illud evincant, non esse ab Sallustio hanc vocem per scriptam. & qui consideraverit, quod ab n. 2. haec oratio maxime sit suspensa, ubi mentio, facta Consulatus; & quod statim idem nomen recurat, haud difficulter intelligi posse statuet. Eodem modo peccarunt Cat. c. xlv. n. 2. postulant iurjurandum. Ceteri nihil suspicantes dant, ubi alii, dant iurjurandum. adde Eod. c. x. nu. 6. c. lvi. nu. 4. & xlii. nu. 3. adde infra c. xcviii. nu. 3. Neque sanum est Verbum adpetere, quod quilibet viderit, mutandum esse in petere: & ortum videtur ex Glossa quadam ejus, quod supra dixerat, ad id locorum, quod quidam litterator interpretabatur ad consulatum, unde transpositis vocibus dederunt hoc loco consulatum adpetere. Jam Eccard. Guelf. 3. & Uratisl. 3. item edd. Venetae 1470. 1490. 93. Vita 500. & Lips. 1510. sancte exhibent petere. atque hic statim c. lxi. nu. 1. petundi gratia missionem rogat. ubi vide. Nec offendere debet iteratio ejusdem Verbi: cum in sollemnibus vocalibus non alter velint, nec possint Latini. vide supra c. xxi. n. 5. Cat. c. ix. nu. 6. & 7. & quae ad Eic. c. xlii. nu. 3.

Fiss 3 adno-

- 7 Novus nemo tam clarus, neque tam egregiis factis erat, quin is indignus illo honore & quasi pollutus haberetur.

CAP. LXIV.

LXVIII.

- 1 Igitur ubi Marius haruspis dicta eodem intendere videt, quo cupido animi hortabatur; ab Metello petundi gratia missionem rogat:

adnotavimus. Ceterum *petere* & *adpetere* permittuntur etiam infra cap. LXIV. num. 3. in optimo MS.

ALIOS MAGISTRATUS PLEBES. Guelf. 6. *plebs dabit*. Intellige a communi per manus tradebat, tantummodo tradebat, pro mandabat. Hac forma Cicero x. epist. xiv. num. 3. *Sperabam etiam Lepidum temporibus adnotatum, tecum, & vesp. satis esse facturum*. ubi vide notata. Saepae enim alteri membro eorum, quae per commune Verbum clauduntur, pura adhaerent. Noster Catilin. c. x. num. 1. *fortuna saevite, ac misere omnia cupit*. Terent. Adelph. Act. i. Sc. 1. *nam qui mentiri, aut fallere insequitur patrem*. adde supra cap. xxx. num. 4.

INTER SE PER MANUS TRADEBAT. Vinar. 2. *unus alteri per manus tradebat*. Glossa Guelf. 12. *de manu in manus*. Recte illa. nobiles tradebant inter se per manus consulatum, ut in nullum alium, quam nobilem deveniret. Hoc studium expressit dictio *per manus*. de qua plura exempla suppeditebit Erasmus Chiliv. Cent. v. Adag. xxviii.

7. NOVUS NEMO. De hominibus novis plura vide ad Cat. c. xliii. num. 6.

CLARUS, NEQUE TAM EGREGIIS FACTIS ERAT. Basil. r. Incerti, Fabric. 2. Eecard. Guelf. 6. & r. *egregius factis*. quod Rivio cur placuerit, dicere nequeo. Librarios scio propter proximum *clarus* ita scripsisse, ut passim alibi turbant. Sed sic modo c. lxi. extr. *Facile Numidae persuadet, cum ingenio infido, tum mententi, ne, si cet. c. lvii. extr. parefque periculo, sed fama impari, boni atque ignaviterant*. infra c. xcvi. num. 3. *Cupidus voluptatum, sed gloriae cupidior, otio luxurioso esse*. ubi *luxuriosus* in quibdam. Sed plura collegimus ad Cat. c. xviii. num. 4. Fabric. 1. Vinar. r. Acad. Struv. Uratist. 1. & 3. Guelf. 9. 10. 12. *egregius factis*. Tribus deest secundum tam; quem defectum non ita probo, ut Uratist. 3. Guelf. 7. & 12. qui erat excludunt. Sic supra c. v. n. 1. *bellum, quia magnum atque atrox, variegue victoria*.

QUIN IS INDIGNUS ILLO HONORE. *Quin in-*

dignus scribunt Fabric. 1. Franc. & Acad. sine Pronomine. Eecard. *quin indignus ille habere, & cet. omisso Nominis honore*. mox *habebatur*. Guelf. 10. Eodem modo Cat. c. xxiii. nu. 6. & *quasi pollui consulatum credebant*.

CAP. LXIV. 1. UBI MARIUS HARUSPICIS DICTA. Guelf. 3. *Igitur Marius ubi arusp.* Sed Fabric. 1. deficit proprium Nomen. is, atque Struv. Franc. & quidam Guelf. *aruspis* scribunt; Guelf. 6. *aruspis*. Dicitur proprie, quae aliis *praedicta*. Cic. vi. epist. vi. num. 12. vide supra ad c. lxi. nu. 1. *intendere abell ab Senata*, & Heuff. & mox Guelf. 10. *quo cupido eum hortabatur*. Fabric. t. *hortaretur*. Ordo autem, quem expressimus, in omnibus nostris conspiciat. Aliis placuit: *eodem, quo cupido animi hortabatur, intendere videt*. Vides hic effectum auspicionum & praedictionem: quibus Marius mire confirmatus est. Convaluit iisdem aliorum saepe improbitas, & singularis est observatio Herodiani viii. c. iii. & ii. cap. 12. quem lege, adde Nolir. Cat. c. xlviii. num. 2.

PETUNDI GRATIA. Academ. Incerti, Eecard. Guelf. 3. 4. 6. 7. 9. 10. 11. 12. aut *consulatum*, aut *consulatus petendi*. Earque vox in aliis temere omissa videtur Glazano. Sed diximus modo ad c. lxi. nu. 6. *petere*, absolute pro *consulatum petere* dici, & sic Noster Cat. cap. xxi. extr. *ut petitionem suam curae haberent*. Cicero saepius 1. ad Attic. epist. 1. *Petitionis nostrae huiusmodi ratio est*. — Competitores qui certi esse videantur — *Cautilina certus eris competitor* — de iis, qui nunc petunt, *Caesar certus putatur* — nemo est ex iis, qui nunc petunt — *Petitorum haec est cogitatio* — his *dimittat urbanis competitoribus*. Sic ille eadem epistola, qua omni ne semel quidem consulatus mentio facta est. Idem & alibi saepe. adde infra c. xxi. extr.

MISSIONEM ROGAT. Eecard. *rogabat*; Uratist. 3. *dimissionem*, ut hodie solent. Missio proprie immunitas a militia, eaque dabatur vel expletis stipendiis, vel ob morbos, vel denique ignominiae causa. Lipsius v. de milit. Dial. xix. Sic.

gât : cui quamquam virtus, gloria atque alia optanda bonis superabant, tamen inerat contemptor animus & superbia, commune nobilitatis malum. Itaque primum commotus insolita re, mirari ejus consilium, & quasi per amicitiam monere, *ne tam prava inciperet, neu super fortunam animum gereret : non omnia omnibus cupienda esse : debere illi res suas satis placere : postremo caveret id petere a populo Roma-*

Stewech. ad Veget. si. c. 11. Deinde etiam pro omni solutione a militia dicitur, ut apud Caesar. 3. Civ. c. LXXVI.

ALIA OPTANDA BONIS SUPERABANT. Vinar. 1. desistitur vocabulo bonis. male. Intelligit quae optantur a bonis, ut Cat. cap. x. num. 2. optanda alii. Superant quae abunde adsunt, ut Cat. c. xx. num. 11. Livius III. c. XVII. Comitia interum in fore sunt, senatus in curia est, velut cum otium superat. Ovidius VII. Metam. v. 103. Robora non desunt, superat mihi miles in hostem.

TAMEN INERAT CONTEMPTOR ANIMUS. Gu. 10. tantum; 4. erat; 11. contentus animus. Animus contemptor, uti animus victor, rector, rex, dominus, liberator, deprecator, contemptor, alia, quae vide apud Bentle. ad Horat. IV. Oda ix. v. 39. ubi & Virgil. IX. Aen. v. 205. laudatur: Est hic, est animus lucis contemptor. Sic supra c. LVIII. nu. 5. exercitus victor. ubi vide. Sic Silius I. v. 173. Carnificesve manus. Aufonius Ephemer. Orat. procul exige sortem Insidiatore blandis erroribus anguem. Seneca Controv. VII. ultores ignes. Prudent. Psychom. v. 278. Cunctant spes sua comes succurrit et offerre Ultiore gladium laudisque inspirat amorem. Petrus Chrysol. Serm. v. arxifex cavillatio. & c. LXIX. arxifex pistor. Claudian. III. Rapt. v. 28. Sed quid diffusos honesti Luxus, et humanas oblitus copia mentes? Lucanus IV. v. 258. Ut dextrae iusti gladius diffusos adhaesit. Martialis VIII. epigr. LI. Livofcit nulla caligine fusca, nec odit Exploratores nubila massa locos. Augustin. VI. contra Pelag. c. v. Propter quam Calligum Valentiniani junioris Eunuchum gladio novimus ultore pontum, meretricis confessione convellum. & infinita alia, quibus Latini statum atque habitum melius longe exprimit, quam per Adjectivum.

SUPERBIA, COMMUNE NOB. MALUM. Incepte Eccard, quod est commune n. vi. Lege autem Aristoteli in Rhet. c. xv. de moribus nobilium, & adde Reinhard. ad Lips. II. Polit. c. xv. num. 5, atque Juvenalem nota illa Satyra VIII. Originem adtribuit huic superbiae dignitatem parentum. Auguet vero ipsa educa-

tio, & serviles illae humilium blanditiae, quae pueris omnia infra se posita esse persuadent. Incepta illa quidem superbia; sed hodie ortum est aliud quoddam genus, quam miserabile diceret superbia; hominum inanium & ventosorum, quibus nec nobilitas, virtus, divitiae, nec quidvis aliud, sed sola de se ipsis, eaque valde exilis, opinio magnos spiritus facit. Mira natio & nocentissima.

2. MIRARI EJUS CONSILIUM. Guelf. 1. & 2. Academ. Vinarientes, Senat. I. Incert. 2. Remen. 2. Franc. Uratilis. 2. mirari primum ejus consilium: quod ab superioribus: itaque primum, his verbis adhaesit. Guelf. 9. imitari primum ejus consilium. Sed illud ejus si abesset, gravior & suavior esset orationis tractus. Codd. tamen non adjuvant. Sequitur in Guelf. 6. et quasi per amicitiam; Basil. 2. neu tam prava inciperet.

NEU SUPER FORTUNAM ANIMUM GER. Basil. 1. neu tam supra fortunam; supra est etiam in Franciano. Vinar. 2. non super fortunam. Dictum illud iis maxime esse debet, quos fortuna avidos gloriae magis, quam capaces facit, Curt. IV. c. VII. num. 39. nam de ingenus animis verum est illud Senecae Epist. XLIV. Animus facis nobilem, cui ex quacunque conditione supra fortunam licet surgere. iisdem verbis Idem Ep. XII. An potest aliquis supra fortunam, nisi ab illa adjutus, exsurgere? Sed Noster fortunam intelligit, statum & conditionem, in qua Marius natus. Livius XXV. cap. XXXVII. eques R. insipier juvenis, animique et ingenii aliquantulo, quam pro fortuna, in qua erat natus, majoris. Propertius III. eleg. VII. princ. Maecenas eques Etrusco de sanguine regum, intra fortunam qui cupis esse tuam. Ovidius: et inera Fortunam debet quisque manere suam.

DEBERE ILLI RES SUAS SATIS PLACERE. In Uratilis. 2. vacat Verbum debere. Guelf. 9. debere ipsi; Eccard. debere sibi res. male. & illi ita semper Noster. vide infra c. xcvi. n. ubi similiter librarii peccant. Guelf. 6. debere illi suas res suas placere. suas, trajectis litteris vocalibus, pro satis, quod in hac formula servat No-

- 3 Romano, quod illi jure negaretur. Postquam haec atque talia dixit, neque animus Marii flectitur; respondit, ubi primum potuisset per
4 negotia publica, facturum sese, quae peteret. Ac postea facpius eadem postulanti, fertur dixisse, ne festinaret abire: satis mature illum cum filio suo consulatum petiturum. Is eo tempore contubernio patris ibidem militabat, annos natus circiter xx. quae res Marium cum pro

Noster Cat. est. n. s. cuique satis placebat. ubi vide. infra c. LXVI. EXT. quis cumulus ipse & res novae satis placebat. c. LXIV. num. 2. neque illi res, neque consilium, aut quisquam hominum satis placebat.

POSTERMO CAVERET ID PETERE A. P. R. URATIS. I. POSTERMO PLACERE CAVERE. & CAVERE SCRIPIT ETIAM GUELF. 3. sorte & 6. ubi, posterio cause id petere: nam se syllaba & re facile inter le permutantur, quemadmodum caveret & caveret, quod exempla ostendunt in EXCURSU II. n. 4. BASIL. id aperere a pop. R. ut non mirari debeat, supra etiam c. LXIII. nu. 6. haec Verba consula esse. Fabriciani id sibi petere a p. R. Sed sibi illud Latini est supervacaneum; & Sallustiani etiam Pronomen id. Mox GUELF. 6. quod ille jure negaretur s. sed II. Provocabulum neglexit.

3. POSTQUAM HAEC ATQUE ALIA TALIA DIXIT. VINAR. I. REMEN. I. Et URATIS. 2. Postquam haec atque alia dixit; sed rectius ECCARD. haec atque talia dixit, omisso illo alia, de quo ad c. LXII. num. 2. Hegeleppus I. cap. XXVI. His atque huiusmodi regiorum satellitum sermonibus Hyrcanus per invidiam paulatim accendebatur. c. XXVII. His & talibus fregere juvenilem impetum. GUELF. 6. talia alia. 12. haec omnia atque. dein URATIS. I. neque animus manu flectitur, pro Marii. Fabric. 2. ubi potuisset, sine primum.

POTUISSET PER NEGOTIA PUBLICA. Academ. per negotia plurima. POTUISSET, intellige facere, ex proximo facturum. Sic infra c. LXXXV. nu. 38. Majores virorum omnia, quae licebat, illis reliquere — virtutem non reliquere, neque poterant. c. CII. nu. 9. Nunc, quoniam per illam licet, festina. Supra c. III. n. 2. Nam vi quidem regere patriam aut parentes, quamquam & possis, & delicta corrigas, ubi quaedam jam adscriptimus, quaedam ad Cic. II. epist. XII. num. 6. Id. VII. epist. XXXI. num. 9. Tu, mi Polucenti, cum institui, & mihi vides esse gratum, scribe ad me quem suspitione de rebus urbanis. Id. XVI. epist. V. nu. 2. Poteris igitur, & facies, si me deligis, ut quotidie sit Acaclus in portu. Terent. Adelp. A. III. Sc. II. Ni facient, quod illos acquum est. ubi

Scholias: subaudire facere, a superiori per orationem intellectum. Quintil. Declam. I. c. X. Ego meborale etiam illud admittit, quod cum patrem vellet, non nocerem percussit. PER negotia publica, eleganter de causa, quae ad hoc morata est. ut infra per illam licet. Cic. VII. epist. I. n. a. cum per valetudinem posset, venire tamen noluisse. Vide Boxhorn. ad Plaut. A. II. Sc. I. v. 16. quae ille ibi cum quodam incommodo protulit, ut illustraret Plauti per tempus, quod est tempore. Petron. Sat. c. XII. miles quidquid boni per facultates poterat, comestabat. Pacatus Paneg. Maxim. c. XII. Idem es, qui suis, & tantum tibi per te licet, quantum per leges licebat. adde supra c. XXXII. nu. 3. Mox GUELF. 3. quod peteret; URATIS. I. quae peterat.

4. ILLUM CUM FILIO SUO CONSUL. PETITURUM. Illud haud legitur in VINAR. 2. ejusque absentia exigua, aut nullam parit difficultatem. Idem codex & GUELF. 3. cum filio, sine Pronomine, & eleganter. infra tamen c. LXXXV. n. 40. ex parente meo, & ex aliis sanctis viris accepti. Supra c. XIV. n. I. Micipsa pater meus movens praecipit. At Cat. c. XXXI. num. 3. miserari parvos liberos. adde Eod. c. I. n. 4. ibique notata. Fabric. a. consulatum petere, quomodo Noster supra c. XIV. num. I. estque cum multa gravitate dictum pro petiturum. nec tamen hoc loco recipere audeo.

IS EO TEMPORE CONTUBERNIO PATRIS. Academ. SIRUV. INCERT. A. REMEN. I. & GUELF. 3. Nam is eo tempore. male. Ante Rivium vulgo dabant, in contubernio patris. is vero ex MSS. suis & vetustis impressis Praepositionem delevit, acceduntque nostri Fabriciani, Basil. I. INCERT. I. Academ. Struvian. Senatorii, VINAR. I. REMEN. I. Franc. HEUSL. ECCARD. URATIS. I. 3. GUELF. I. 2. 3. 4. 6. 7. 9. 11. 12. ceteris paucis adhaeret Praepositio aut in, aut cum: id haec soli Gu. 10. Corrupte Academ. eo tempore cum exheredo patris. Contubernium proprie de militibus octo, vel undecim conjunctis dicitur, quorum unus contubernii caput nominabatur, familiaris & sub urbo papilionis degentibus, simul etiam in expeditionem euntibus. de quibus vide Schel. in Hyginum pag. 1028. & Tor.

pro honore, quem adfectabat, tum contra Metellum vehementer accenderat. Ita cupidine atque ira, pessumis consultoribus, grassari: neque facto ullo, neque dicto abstinere, quod modo ambitiosum foret:

Torrent. ad Sueton. Vespas. c. lxx. extr. Deinde etiam de adolescentibus nobilibus imperatoribus sese adplicantibus, rem militarem, aut provincias cognoscendi causa, dicitur, eos esse in contubernio duces aut magistratum, sub quorum oculis & cura agebant. Tacit. Agric. c. v. *Prima castrorum rudimenta in Britannia Suetonio Paulino diligenti ac moderato ductu adprobavit, electis quem contubernio assumeret. hoc castris consuevit, Plinio Praefat. Nat. Hist. p. 2. Et procius, ut Noster, observante etiam Torrentio Sueton. Caesar. capite 11. Suspendi prima in Asia fecit M. Thermis praefectis contubernio. Duces, ut nobiles adolescentes, sic & filios contubernio suo habebant. Frontinus Strateg. iv. c. 1. num. 11. Q. Metellus consul, quamvis nulla lege impediretur, quin filium contubernalem perperam haberet, maluit tamen eum in ordine vivere. & ibidem n. 12. P. Rutilius consul cum secundam legem in contubernio suo filios posset habere, in legione militem fecit. adde Lipsiv. de milit. Dial. 11.*

ANNOS NATUS CIRCAER XV. Vossius exponit ante annos xx. natus: posses dicere, Latinos dicere natus, pro habens; non quidem ut haec vocabula sint Synonyma, sed ut natus tamquam ex abundanti addatur, quemadmodum aliis homo natus, vir natus, alia, pro a nativitate annos habens xx. Ipsa dictio apud Ciceronem aliosque est satis frequens. Curt. vi. cap. xi. n. 72. ne pater lxx. natus annos, tanti exercitus dux, tantae pecuniae custos, interim exsisteretur. C. Nepos Dion. c. x. diem obiit circiter annos lv. natus &c. Ceterum aetas consularis, sive qua Metelli filius legitime petere poterat, erat annus xlii. vide Pighii Annal. Tom. 11. p. 334.

CUM PRO HONORE. Cum delent Fabriciani & Guelf. 3. plures tum scribere. pro non est in Eccard. neque Guelf. 1. quia boni librarii utramque particulam pro Praepositione habuere, alterutra supervacua videri debuit. Aliis etiam forte non satis ex regulis fuit, pro honore accendere, cuius tamen elegantiam mox monstrabimus. Intelligit accensum esse Marium, ut eo vehementius adpeteret honorem, nempe consulatum.

TUM CONTRA METELLUM VEHEM. ACCEND. Tum non adparet in Guelf. 3. 12. Et 6. o-mittit vocem Metellum. Ineptissime 11. tum pro licentia, quam nequibat ab illo impetrare con-

tra Metellum, &c. Nemp accendere contra quem, est irritare & inire in quem, sive, ut agat vehementius contra aliquem. Sic alibi Verbo accendere aliae adduntur Praepositiones, ut supra c. vi. n. 7. *Studia in Jugurthem accensa*, ubi vide. Tacitus iv. Hist. c. lxxviii. *Tutor & Clavdii & Crispi filii* quique locis pugnam ciebant: Gallos pro libertate, Bataros pro gloria, Germanos ad praedam instigantes. Cicero 1. epist. 12. n. 10. *quippe qui etiam Revennae Crassum ante vidisset, ab eoque in via esset incensus*, ita intra c. lxxviii. n. 3. *Statuit urbes, quae viris ausu loco pro hostibus, & adversum se opportunissimae erant, singulas circumvenire*. De vi Verbo passim diximus. Livius xxii. c. xiii. *irritat etiam de industria ducem, si forte accensum tot indignitatibus claudisq. sociorum devorare ad nequam certamen posset*. Vinat. 1. *vehementer accendit*.

5. PESSUMIS CONSULTORIBUS, GRASSARI. Guelf. 9. *pessumis his duobus consultoribus*; Struv. *cultoribus*. Male. Consultores vocat, sicut apud Horatium *dolor suadet*, vide ad Cat. cap. 11. n. 1. Sic Livius vii. c. xli. *Quoniamque ira & spe*, fallacibus auctoribus, nos ipsas nosque omnia cognatae permittimus fidei. Sed sequitur suum Thucyd. iii. c. xii. *Δόλο μὲν ἡρώωντων & πάσῃ πείρῃ & ὀργῇ*. Noster expressit Jo. Salisber. 11. Nug. Cur. c. vi. *jam inedia, fame & ira pessimis ipsa consultoribus, contra ipsa armatur jura naturae, de cupiditate idem Thucyd. vi. c. iii. Εὐδοκίᾳ μὲν ὁ πόλεμος ἀδύνατον*. Eccard. & Guelf. 7. *ex cupidine*; 12. *cupido*, male vide supra c. 1. n. 3. Tacit. iv. Hist. c. xvi. *Civiles dolo grassandum ratus*. sic iste alibi. Ex hac ira inimicitiae inter Marium & Metellum, Cicero ad Quir. post Red. cap. iv. & Marius postea filium Metelli in exilium egit, Plutarch. Mario pag. 430.

NIQUE FACTO ULLO, NEQUE DICTO ABSTINERE. Memoravit mox factum ambitiosum, dicta etiam talia, & amant haec conjugere auctores, ita ut apud alios in formulam transierit, quod bene docuit Boxhornius ad Tacit. 11. Annal. cap. lxi. *vetera suorum facta dictaque praeferebant*. post eum Cl. Burmannus, quem vide ad Catilin. caput xxi. numer. 2. *propterea neque dicere, neque facere quidquam pensi habebat*. Cicero xv. epist. 12. numer. 3. *cum ab hominibus prudentissimis*

ret: milites, quibus in hibernis praeerat, laxiore imperio, quam antea, habere: apud negotiatores, quorum magna multitudo Uticae erat, criminose simul, & magnifice de bello loqui: *dimidia pars exercitus sibi permitteretur, paucis diebus fuguribam in catenis habiturum: ab imperatoribus consulto trahi, quod homo inanis & regiae superbiae imperio nimis*

vixque optimis, omnibus dictis, factis, studiis, instantis vel me tui similem esse audio, vel te me. Non video itaque, cur Ecard. vocem dicto omiserit. Sed cum Fabriciani, neque factis aliquo; Guelf. i. neque factis alio scribunt, id sentio, vocem *ulo* ab Glodatoribus inveniendi esse: pariter ut vidimus Cat. c. l.ii. n. 33. *si dis, aut hominibus unquam ullis pepercit, ubi idem in voce ulis incertum offendunt tres MSS. adde Eod. c. li. n. 33. & supra c. xlii. n. 2.*

QUOD MODO AMBITIOSUM FORET. *Ambitiosum* vocat, quod est ad favorem acquirendum comparatum. Sic supra c. xlv. n. i. *ambitionem* poluit, & infra c. lxxvi. n. 3. Suetonius Augusto c. xxv. *Neque ullos militum consiliarios adpellabat, sed milites: ac ne a filijs quidem aut privignis suis imperio praeditis aliter adpellari possent: ambitiosius id exilimans, quam aut ratio militaris, aut temporum quiet, aut sua domusque suae majestas possideret.* alia alibi.

LAXIORE IMPERIO. Id dixerat Cat. c. xi. n. 5. *laxiusque habere*, nisi quod alterum sit paulo lenius. Laudat locum & ex eo restituit Dielyn tit. cap. i. Perizonius: *At Trojani cum auxiliariis laxiore militia, neque circa exercitum solliciti, securitatem agitare.* infra cap. lxxvii. eod. *tenore metu, laxius licentiaque futuros.*

APUD NEGOTIATORES. Publicanos equestri ordinis intelligit Cl. Waffius ex Vellejo Pat. ii. c. xi. non satis accurate, nam is ita: *Hic per publicanos aliosque in Africa negotiantes criminatus Metelli lenitudinem, &c.* Et nos quaedam de negotiatoribus, ut diversi sunt a publicanis, ad Cat. c. xli. n. 2. Et de publicanis, infra ad cap. xlv. n. 4. Ceterum quod de commensu admonet contra Vellejum, praecipit jam Aulon. Poppa.

CRIMINOSE SIMUL ET MAGNIFICE. *Criminose* in Metellum, quem criminabatur; *magnifice* de se, & ab se mature conficiendo bello. Sic tere infra c. lxxiv. n. i. *alia praeterea magnifica pro se, & illis dolentia.* Tamen Fabric. i. vocem *criminose* in litura perscriptam exhibet: quam tamen Cicero placuisse scimus. Tacitus iii. Hist. c. xxxviii. *ne defuere, quo ipsum Tuium & alios, sed criminosis Blae-*

sum incenserent. Dielyn i. c. vi. *ut si quae criminose obiecta sint, praesenti refutatione diluantur.* Guelf. i. 2. omittit simul. Veneta 1470. *criminosi, & simul magnifice, perperam.* & jam alibi diximus Latinos simul, ut Graeci *et*, ante & ponere. Fabric. 2. omittit, de bello, ceteri omnes retinent.

DIMIDIA P. EX. SI SIBI PERMITTERETUR. Sic Gruterus cum meliore parte MSS. & vet. edd. at Incert. 2. & Franc. *si dimidia p. sibi p. Incert. i.* Guelf. 4. & Veneta 1470. *dim. p. sibi si permitteretur.* Quam vero Codd. apud Glaracum, item edd. Colcri, Elzeviriana A. 1674. Crispini, harumque exempla & exemplaria ornant conjunctionem *et*, quae hoc loco elegantissime retinetur. & variae illae particulae transpositiones in MSS. probant olim etiam exulasse. Cic. v. Verr. c. lxxv. cognosceret, hominem; aliquid de summo supplicio remitteret: ignoraret, tum hoc jura in omnes constitueret. sic Manutius, qui plura exempla adduxit. Virg. iv. Aen. v. 31. *tu quoque magnam Partem opere in tanto, sineret doler, laeve, haberes.* Plinius i. ep. xii. *Dedisset huic animo paucos corporis, sciveret, quod optabat.* Coelius viii. cp. vi. n. 3. *cum quo simul et tibi non fuisset, liberius tibi de ratione esset.* Tibullus i. eleg. vii. v. 43. *At mihi servandum credas, non saeva recusis Verbera, detracta non ego vincula pedum.*

PAUCIS DIEBUS JUGURTI, IN CATENIS MANIT. *Paucis diebus*, pro intra paucos dies, illustravimus supra ad c. xlii. n. 6. *in catenis* ex antiquo more, ubi captivi catenis vincebantur, infra. cxlii. extr. Statius iii. Silv. ii. v. 120.

ALIIAS ANTONIAS FUGIT CLEAGARIA CATENAS. *Eas* portabant secum milites, teste Josepho iii. de B. Jud. c. xli. Unde Florinus. c. vii. num. 2. *Prinus invasi insulem M. Antonius, cum ingenti quadam virtute sit atque fiducia, adeunt plures catenas in navibus, quam arma portaret, ubi lege Freinshemig citatos.*

AB IMPERATORE CONSULTO TRAHIT. Acad. Incerti, Senat. 2. Heull. Remen. l. Franc. Ecard. Guelf. 4. 9. 10. 11. *consulto trahi bellum partim, partim consulto bellum trahi.* Ceteri recte omittunt, cum ex superioribus de bello loqui, idem vocabulum intelligatur: cujus signata exempla habes supra ad c. i. n. 4. ad Cat. c. xxvi.

nimis gauderes. Quae omnia illis eo firmiora videbantur, quod diuturnitate belli res familiaris corruperant, & animo cupienti nihil satis festinatur.

CAP.

c. xvi. n. 2. alibi. Eodem fere modo Livius productus supra ad c. xxi. n. 2. ut dictionem *trabere bellum* confirmavi. Eadem figura apud Justin. ix. c. iii. num. 4. §. *diu dissimulatum bellum Asbeniensibus inferi: quorum causae Thebani se juxtere, metuentes, ne, victis Asbeniensibus (bellum) veluti vicinum incendium ad se transiret.* quod vocabulum uncinis inclusi, delendum est: cum MSS. aut non agnoscant, aut belli alioque alio loco pro illo exhibeant. Eadem criminatio apud Livium xxi. c. xiv. *Non praesentem solum dictatorum obtinuisse rei bonae gerendae, sed absentem etiam gestae obflare: & in ducendo bello sedulo tempus terere, quo domus in magistratu sit, saluamque & Romae, & in exercitu imperium habeat.* adde Cic. iii. Offic. c. xxi.

QUOQ. HOMO INANIS. Eleganter Latini inanes vocant *in vacuo*, i. iunios; gloriae de ditos, sed vanae, & quae speciem tantum habet; nullius ipsi magnae rei capaces. unde & *vacuus* Suidas Tom. ii. pag. 295. saepe *vacuus*. Lucretius i. vers. 647. *Clarus ob obscuram linguam inanis inter inanes Quamvis gravis inter Grajos, qui vera requirunt.* Horat. i. Sat. iv. v. 76. *Inanes Hoc vocas, haud illud quarentes, num sine sensu Tempore cum faciant alieno.* Tacit. Agric. c. vi. *Ludos & inania bonoris modo rationis atque abundantiae duxit.* Claudian. Gigantum. v. 36. *Hic ubi consiliis animos elusit inanes, Jam credant vicisse deos.* Plinius xxxiv. c. viii. ad fin. de Catone Zenonis filitiam in Cypria expeditione non vendente, quia Philosophi erat, *ne obiter*, inquit, *hoc quoque profectus iam inane exemplum.* Eleganter Cic. ii. ep. xvii. n. 16. *Illud vero pusilli animi, & ipsi malevolentia se juri atque inanis, quod Ariobarzanes non regem, sed regis Ariobarzannis filium adpellat, qui optime explanat, adde vi. ep. vi. n. 15.*

ET REGIAE SUPERBIAE. Ita vetustissimi nostri Basil. i. Fabric. ceteri; non & *superbiae regiae*. Veneta 1470. copulam omittit, *homo inanis regiae superbiae*. Regium dicunt, quidquid intolerabile, & immodicum. Livius iii. cap. xix. *loquaces, sediciosos, femina discordiarum, iterum atque tertium tribunos, possimur agibus, regia licentia vivere:* adde supra xxi. num. 20. & Cic. i. ad Attic. epist. xvi.

IMPERIO NIMIS GAUDERET. Nempe dulcis amor regni, blandumque potestas. Stat. ii. Theb.

v. 399. & inde multi imperio adfueri, non poterant privati esse. vide Justin. xxxi. c. i. ibique Berneggerum. Vinar. i. *gaudet*; Ecceard. & Uratist. 3. *in imperio. gaudere* potuit pro *desiderari*, ut fere c. ii. n. 4. *gaudia*. Curt. viii. c. ix. n. 26. *aviam, quorum visu maxime gaudet, argenteae effigies opera distinguat.* Lucanus i. *gaudet, viam fecisse raina.*

6. QUAE OMNIA ILLIS EO FIRMIORA VIDER. Vinar. i. *quae omnia illi eo f. v.* Sed Ecceard. omisit Pronomen *illis*, quem hoc loco adprobare nequeo, si in proximis quaedam vulgatae lectionis mutatio est instituenda. Sin autem ea recte habet, facile Provocabulo careas, ut supra c. xii. n. i. eo vacat in Guelst. 10. Firmam hic certum, verum, quod eleganter supra c. li. n. 5. dubis opponit. Sic Cacerio firma opinio in *firma argumenta*. Silius iv. v. 127. *Adus o, firmesque tuas, pater, alitis omen.* Terent. Heaut. A. ii. Sc. ii. v. 96. *fabulae: Nihil satis firmi video, quam ob rem accipere hunc mihi expediat metum.*

QUOQ. DIUTURN. B. RES FAMIL. CORRUPERANT. Guelst. 6. p. 10. *quia. 6. diuturnitate belli. 10. pro diut. 6. Vinar. i. res fam. corrumperant.* Guelst. byt. 6. & 12. *corrumperant*; p. *res familiaris corrupta erat.* quasi scripsisset Salustius, quod Carrio voluit: *res familiaris corrumperat*, ut infra ii. Hist. *eo res eorum anxii*, & alia ad c. lxxv. n. 9. Nihil tamen facile mutaverim, cum antiqua illa scriptura familiaris, pro familiaris illas turbas dedisse potest. Nam corrumperant, pro corrumperant familiare nostris Codd. ex quibus alibi relinqueras, & similia adnotavimus. Corrumperere autem, ut alibi praedam, opportunitatem corrumperere, Catilin. cap. xliii. num. 3. Justin. ii. c. xv. *ne vires otio corrumperent.* Non plaue perditam, sed adtritam & imminutam rem familiarem inteligit.

ANIMO CUPIENTI NIHIL SATIS FESTINATUR. Id ita extulit P. Syrus: *Est cupiditatis & ipsa tarda celeritas.* Seneca ad Helv. c. xi. *Cupiditatis nihil satis est.* Nec hoc in pecunia tantum, aut alimentis evenit: eodem natura est in omni desiderio, quod non ex iustitia, sed ex vicio nascitur. quidquid illi concesserit, manifestis erit cupiditatis, sed gradus. Statius i. Theb. v. 314. *nam jamque animis male debita regna concipit, & longum signis cunctantibus annum Stae gemit.* ubi vide Calp. Barthii. d. Pacatus Paneg. Maxim. c. xxvii. *Us est aene desiderium post sperat iustitiam.*

C A P. LXV.

1115.

- 1 ERat praeterea in exercitu nostro Numida quidam, nomine Gauda, Mastanabalis filius, Masinissae nepos, quem Micipsa testamentum secundum heredem scripserat, morbis confectus, & ob eam
2 causam mente paulum imminuta. Cui Metellus petenti, more regum uti sellam juxta poneret; item postea custodiae causam

scientius. Claudian. de nuptiis Honor. v. 14. *Foras spes aeger miratur, longique videntur stare dies, sequeque rursus non flexere Phoebe.* & alia apud alios passim. adde Aul. de Bello Alexandr. c. li. ad fin.

CAP. LXV. 1. NOME GAUDA, MASTANABALIS F. GRUTERUS, *Manastabalis*, & sic Fabric. 2. Vinar. 2. Incerti, Academicus. At Vinar. 1. *Manastabalis filius*. Senat. 2. Heustian. Struv. Uratnl. 2. 3. Eccard. Guelf. 3. 7. 12. *Manastabalis*; 6. *Manastabalis*; 9. *Manastabalis*; 2. *Manastabalis*, quomodo Jos. Wasse. Sed Basil. 1. Fabric. 1. Senat. 1. Guelf. 1. & 4. *Manastabalis*, quomodo id nomen scribitur c. v. n. 6. In tribus reperi, nomine *Canda*. Guelf. 6. omittit quidam.

TESTAMENTO SECUNDUM HAEREDEM SCRIPSERAT. Vinar. 1. *statuerat*; Academic. *fecerat* vel *scripserat*. Apage istam inicitiam! scribere heredem Latinis notum satis superque. Tacit. 1. Ann. c. viii. *certis gradu primores civitatis scripserat*. Plinius Paneg. c. xliii. *In eodem genere potentium est, quod testamenta nostra secuta sunt: nec unus omnium, numquam scriptus, heres est*. Salvianus 111. ad Eccles. Cathol. *illum heredem scribo proximum meum*. SECUNDUS autem heres dicebatur, qui cum primus aut non posset, aut nollet hereditatem adire, heres erat. Sueton. Jul. c. lxxiii. *plures peremptorum in turribus filii, si quis sibi nasceretur, nominavit*. Q. Brutum etiam in secundis hereditibus. quod Appianus 11. Civ. pag. 518. *Διόντιος ὁ ἱστορὸς εἰς τοὺς δούλους κληρονομίαν ἐτίμηκε τοὺς τοῦ αὐτοῦ Πουμπλίου ἱδρῶς, ἐκ τοῦ κληρονομίου δὲ ἀποτερεῖ*. Cicero xiii. ep. xli. n. 1. *quod quidem ille testamento declaravit, qui me tuum tutorem, tuum etiam secundum heredem instituit*. Ita & tertius heres] Cris cognitus. De quibus etiam secundo, aut tertio loco scribi dicebant. Nam quae de imateria hac in re dici possent, ea vide apud Jac. Nic. Loensem Epiphyl. v. c. vi. & Jo. Mercet-

rum 1. Opinion. c. xii. *Heredem per simplex* in MSS. scribi scias; eamque scripturam doctiores, ut antiquissimam, hodie amplectuntur.

MORBUS CONFECTUS, ET OB EAM CAUSAM. Struv. Guelf. 9. Incert. 2. & Franc. *morbo confectus*. Variant etiam in eo MSS. nolri, ut *paulum*, aut *paululum* scribant: sed illud est in antiquioribus. Septem juniores *immutata*; Guelf. 4. *imminuerat*; Uratnl. 3. *minuta*. Guelf. 11. *mentem paululum inde mutatam*. Omnes autem, & ob eam causam, non, quod quibusdam placuit, & ob ea vires pauli, t. Grutero autem haec omnia: & ob ea m. p. *immutata* valde superflua videntur, quia sequitur n. 3. *hominem ob morbos animo parum valido*. Sed si haec unica causa est, non ea tantum, sed etiam illa morbis confectus superflua esse debent. Non abhorret tamen Sallustius, si res ita ferat, eandem rem bis memorare, dum in ipso modo narrandi aliquid immutetur. Ejus reiluculentum exemplum habemus supra cap. xvii. n. 5. & 6.

2. PETENTI, MORE REGUM, UTI SELLAM JUXTA v. Guelf. 4. *petenti, ut concederet sibi, more reg. quod Verbum coeederet*, post *Nomen regum* immittit Guelf. 11. alii autem in sequenti membro. Distinctio illa, quam modo posuimus, est ex parte ab Grutero, quam Wasseus dedit; cum antea darent *petenti more regum* conjuncta. Sed etiam post vocabulum *regum*, minima interpunctio est tollenda; quod fecit Gruterus & Pareus. ut scriptum sit ita, pro uti, *more regum, sellam juxta poneret*. vide infra cap. cii. num. 3. quamquam duae voces *more regum* aliquid spiritus redolent. SELLA autem utebantur imperatores, quae castris dicta est, in tribunali & alias, si publice praesiderent. Sueton. Galba c. xviii. ibique Torrentius. Ei proximi erant degari, & honoratissimus quisque. Tacit. 11. Hist. c. lix. *Valentem & Caecinum landatos profectione curuli suae circumposuit, tamquam iussu- cuncti haberetur a Caesare*. Sed reges proxime

fede-

turam equitum Romanorum, utrumque negaverat: honorem, quod eorum modo foret, quos populus Romanus reges appellavisset; praesidium, quod contumeliosum in eos foret, si equites Romani satellites Numidae traderentur. Hunc Marius anxium adgreditur atque 3 hor-

sedebant. Sueton. Nerone c. xiii. *Perdultum inde in theatrum regem Tiridatem, ac rursus supplicentem, juxta se latere dextro collocavit, adde omnino Chimentellum.* Eccard. Guelf. 12. Acad. Franc. & Uratist. 3. *juxta se ponere; tres alii juxta suam.* Male. Tacit. iv. Ann. cap. xiv. *tunc propter distinetur.* Sueton. Domit. c. xi. *adfidere in toto juxta coegit.* Idem Tiber. cap. xxxiii. *magistratibus pro tribunali cognoscentibus plerumque se offerbat consiliarium, adfidebatque iuribus, vel ex adverso in parte primari.* Integra est dictio apud Caes. 114. Civ. cap. xx.

CUSTODIAE CAUSSA TURMAM EQUIT. R. Eccard. *ut concederet sibi custodiam c. c. R. Struvin. equitum ut concederet sibi Rom.* Guelf. 10. post vocem *Romanorum* eandem Glossam posuit. Timebat forte Gauda, cum haec ab Metello posceret, ne ipse ita insidiis Jugurthae periret, ut Romae Massiva, supra c. xxv.

UTRUMQUE NEGAVERAT. Guelf. 1. *utrumque negaverat honorem. Scilicet negavit honorem, quod sic ille ex Glossa manifestaria. Utrumque dixit pro utrumque verum, praesidium autem ab honore ipse Crispus distinguit.* Senec. de Tranqu. An. c. 1. *per quos neutrum licet, nec tanquam in bello paratum esse, nec tanquam in pace securum.* adde plura hujus formae producta ad Cat. c. ix. n. 3.

HONOREM, QUOD EORUM MODO FORET. Honorem juxta ponendae fellae. vide Chimentell. de hon. Bisellii c. xxvii. reges appellabantur ab Romanis, more sollemni, quo & amici & socii. vide supra c. xxiv. n. 3. Cicero de Harusp. Resp. c. xlii. *Atque hunc tamen Deputatum saepe ab Senatu regali nomine dignum existimatum, clarissimorum imperatorum testimonio ornatum, tu etiam regem appellari, cum Brogitarum jubet.* Sed alter est rex judicio senatus, per nos: pecunia Brogitarum per te appellatus.

CONTUMELIOSUM IN EOS FORET, si. Fabriciani: quod praesidium contumeliosum cet. & illud quod ab alio, quam Sallustio, adiectum esse arbitror, quia ille in secundo membro eleganter omittit. ita & alii. vide notata ade. v. n. 1. Guelf. 3. a prima manu, in eo foret. sed Fabric. i. vocales in nos nusquam habet, fedulantque eas etiam ab edd. Venetis. Quo minus tamen illis calculum adiectum, facit in-

primis structura ab vulgo paululum aliena, in eos, si: & hanc impulisse verosimile est, ut in eos expungeretur. Postes leviori modo illi incommodo mederi, si scriberet: *contumeliosum in eos foret, qui equites R. satellites N. tr. ut esset duplex Eneideus.* Alter Freinsheimius in Curt. vii. c. 9. n. 3. qui putat fuisse: *contumeliosum in nos foret, si:* quamquam vulgata tolerabilem dicit: Glareanus propter indignitatem rei in eos additum esse censet, cum omitti poterat. Sed non tam ob indignitatem rei, quam ob perspicuitatem, & rem ipsam, quae incerta erat, ita locutus est Noster, sicuti Catilin. c. xl. n. 1. *Illud si eleganter in te incerta & facienda.* Silius xi. v. 334. *Per si quid superest vitae, per sua parentis* — — — *aro.* Cic. ix. epist. xi. n. 3. *ut si qui mihi obstitissent, a se resisterent.* Item Prunomon demonstrativum non semper habet, quod accurate respondeat. Idem Cic. xii. epist. xxvi. prince. *L. Messianus cum necessitudine conjunctus est, quod mihi quiescit fuit.* Sed adposite ille iii. epist. viii. n. 10. *Sed non tam mihi videntur injuriam facere hi, qui haec disputant, quam si cuius aures ad hanc disputationem parent, & post Red. in Sen. c. x. Tantum vestra auctoritas valuit, ut omne is stuporem se committere putaret, si quis non veniret.* Neque abijt Liv. xxxix. c. xvi. *Senatores iudici praenium profuerunt, si quis quem ad se duxisset, nomenve absentis derisisset.*

SATELLITES NUMIDAE TRADUNTUR. Sic recte edd. etiam Fabriciani, Vinarientes, Incerti, Remenses, Franc. Struv. Senat. 2. Heuff. Acad. Uratistavienfes, Guelf. 3. 6. 7. 9. 10. 11. 12. omnes habeant satelliti Numidae. *Satellites, ut infra c. citi. n. 1. obsequium currim regiam, quo Jugurtha perfugas omnes praesidium infunderat, ubi vide. Cat. c. xl. n. 3. miseris suis remedium mortem expressare. ibi jam quaedam alia adscripta sunt. Eod. c. xlii. extt. quae provinciae legatus praefert.*

3. MARIUS ANXIUM ADGREDITUR ATQUE HORTATUR. Vinar. i. non habet Nomen Marius: Eccard. anxius, pro anxium. Duae postremae voces, atque hortatur superfluae sunt. Servant tamen omnes Codd. nec ego loco moveo. vide tamen supra ad c. xlii. n. 3.

CONTUMELIOSUM IN IMPERATOREM C. S. A. POENAS PETAT. Et hic locus ostendens potest,

Gggg 3 terit,

hortatur, uti contumeliarum imperatoris cum suo auxilio poenas pe-
tat. hominem ob morbos animo parum valido secunda oratione ex-
collit: *illum regem, ingentem virum, Masinissae nepotem esse: si Ju-
gurtha captus, aut occisus, imperium Numidiae sine mora habiturum:
id adeo mature posse evenire, si ipse consul ad id bellum missus foret.*

Ita-

terit, unde Sallustius tam male vulgo audiat, ob insolentem quamdam Latinitatem. ita certe nullus Latinorum umquam locutus est: neque poterat. Sed Crispum solum rudis adeo & impolitus linguae fuisse credas caeve. Correctorum labes est, imperitorum probra, quae Nostro adfinguntur. Hic certe cum in paucissimis Codd. in imperatorum legatur, & quinque aliae lectiones ex membranis adripi potuissent, pessimam omnium editores elegerunt. Ita quidem est in Fabric. 2. Senat. 1. & Guelf. 2. Sed Basil. 1. & Remensis, Academ. Uratisl. 2. Incert. 2. Franc. Guelpher. 6. 7. 9. 10. & 11. cum Commeliniano, Palat. 5. 7. & 9. contumeliarum imperatori, quae paulo melior fuisset vulgata. Struvian. Incert. 1. Heuss. Senat. 2. contumeliarum imperatorem, sine Praepositione, ique scribae extremitate primae vocis contumeliarum, cum ea mente inhaereret, frustrati sunt. Fabric. 1. a prima manu & Palat. 3. contumeliarum imperatore, ex vulgari consuetudine litterarum e & i; siue potius, quod si littera, quam MSS. q̄ i in fine adicere solent, figuram q̄ e obtulerit. Quid multa? Restituamus latinitatem Sallustii ex Guelf. 1. 3. 4. ut illi a prima manu habuerunt, item ex Vinar. 2. qui habent contumeliarum imperatoris. idem in suis invenit Waffius, sed quibus libris nescias. nam Veneta 1470. in imperatorem, illa A. 1492. imperatori exhibent, & hoc est etiam in veteri ista Lipsiensis 1510. magna cum cura per Baccal. Martinum Herbipolensem impressa. Proxime autem accedit ad genuinam scripturam, propter modum f in fine adpingendi, de quo dixi, & per quem supra c. xix. n. 1. regi, pro regis, in veteri libro, alibi imperatori, pro imperatoris, atque alia scripta sunt. Nam quod vulgo legitur partim ex eodem fonte, partim inde provenit, quod vocabulis ab in, aut im incipientibus librarii facillime in adiecerunt, quod lepidis exemplis monstravi ad Catilin. c. 11. n. 1. adde supra c. xxxi. num. 11. Formula ipsa petere poenas & repetere frequens apud auctores, neque ii semper addunt ab quo, sed tantum injurias expriment, cuius poenas petunt. Curtius 111. cap. 11. n. 18. Expetor poenas mei consilii spreti is ipse, contra quam tibi iussi. Cicero 1. ad Attic. epist. xvi. pag. 108. fore, ut aperte

victrix nequitia ac libido poenas ab optimo quoque peteret sui doloris, quem improbiſſimo cuique inſuſſerat ſeſenitas conſulatus mei. vides in his poſterioribus verbis circumſcriptum, quod Noſter voce Imperatoris expreſſit, qua intelligit illatas ab imperatore contumelias. Caſar 1. Gall. cap. xxx. tametiſi pro veteribus Helvetiorum inſarſis populus Rom. ab iis poenas bello reperſiſſet. Noſter adſcriptus, ut Catilin. cap. xii. num. 4. Nam concurſus ejusdem Caſus tironibus tantum formidoſoſus erit; nec iis quidem, cum neminerint cap. xxx. num. 3.

OB MORBOS AN. PARUM VALIDO. Fabric. 2. & Guelf. 12. validum, ut perpetuo impetiri, & vidimus modo c. lxiii. extr. novus nemo tam clarus neque egregius factus erat, cet. ubi dabant egregius. idem mendum ſuſſuli Cat. c. xv. n. 2. timens proximum adulta aetate, ubi vulgo adulum. Juſtin. 111. c. v. n. 5. Tyrenum poenam claudu pede miſere. ſic MSS. vulgo claudum. atque is ſcriptor permultis locis tali, aut ſimili medicina eget.

ILLUM REGEM, INGENTEM VIRUM. Sic meliores noſtri, non virum ingentem. Vinar. 1. & Fabric. 1. illum regem ingentem, virum eſſe; Maſiniſſae nepotem eſſe. male, mox Baſil. 1. ſi Juſgurtha captus. Fabric. 1. & Franc. aut occiſus eſſet. & foret quidem continuo ſequitur, hic vero melius exaudire, quam altero loco, ubi miſſus foret inducere jubet Gruterus. vide Cat. c. xxxiv. n. 2.

IN ADEO MATURE POSSE EV. Guelf. 9. idem. quomodo peccatum Catil. c. xxxvii. n. 11. ubi vide.

CONSUL AD ID BELLUM MISSUS FORET. Vinar. 1. ad id miſſus foret, omiſſo nomine bellum. Uratiſl. 2. ad id illum miſſus ſ. Veneta 1470. ad id praelium. Fabricianus uterque cum Carrione: ſi ipſe conſul ad bellum miſſus foret, quod damnat Gruterus. Puto in hac varietate recte habere Vinar. 1. neque video, quod omiſſeſſet librarius vocem nemini, niſi illi generi, valde neceſſariam. Ad id ergo erit, pro ab id, nempe ad capiendum, aut occidendu Jugurtham, quod ſupra dixit, & Gaudae impemum Numidiae reſtinendum. Livius xxvi. cap. xl. Romanis ad id ipſum miſſis, in urbem receperunt. Phaedrus Prolog. v. princ. Cum deſtinaſſem

q̄e-

Itaque & illum, & equites Romanos, milites & negotiatores alios 4
ipse, plerisque spes pacis impellit, uti Romam ad suos necessarios
aspere in Metellum de bello scribant, Marium imperatorem poscant. 5
Sic illi a multis mortalibus honestissima suffragatione consulatus pe-
tebatur. simul ea tempestate plebes, nobilitate fusa per legem Ma-
miliam, novos extollebat. Ita Mario cuncta procedere.

CAP.

operis habere terminum In hoc, ut alius effri-
materiae satis, ubi vide Interpretes. Hygin. Fab.
LXXXIX. Itaque Hercules ad hoc navibus com-
paratis, ut Trojam expugnaret, venit. Nolter
tamen infra c. LXXXV. n. 10. Quaslo reputate cum
amnis vestris, num id mutari melius sit, si quem
ex illo globo nobilitatis ad hoc, aut aliud tale
negotium mittatis.

4. ET EQUITES R. MILITES ET NEGOTIATO-
RES. Milites omittunt Basil. i. Remens. t. & In-
cert. 2. item Comelini. & Palat. 7. propterea,
credo, quod equites & milites boni librarii non
fatis commodè jungi credebant. de quo non
nihil monui supra ad c. XLIX. n. 4. Verum per
equites non intelligit equitatum, qui erat in
exercitu, nec eos, de quibus n. 2. mentio fa-
cta est; sed publicanos, quos, ni fallor, cap.
XLIV. n. 5. communii negotiatorum nomine com-
prehendit, & haud obicere confirmat Velleus.
Cic. pro Fonteio. c. XVI. Omnes illius provin-
ciae publicani, agricolae, pecuarii, ceterisque
negotiatores Fontejum defendunt. Equites au-
tem R. conducebant vectigalia a populo, &
Ordo publicanorum ex ordine erat equestris.
Idem Cic. pro Plancio. c. 12. Adponam etiam, si
vis, id, quod tu huc etiam obesse putas, patrem
publicanum, qui ordo quanto adjumento sit in
honore quis nescit? flos enim equitum R. orna-
mentum civitatis, firmamentum reip. publicano-
rum ordine continetur. adde Appian. II. Civ. p.
475. milites & negotiatores lillit idem c. XLIV.
num. 5.

PLEROSQUE PACIS SPES IMPELLIT. Guelf. 3.
6. 7. 9. 10. 11. 12. Ecard. Remens. t. Incerti.
Franc. Acad. Struv. Vinar. t. & Uratislavienf.
pacis spe, aut spe pacis. Sed alterum Latini &
& Nostrum facillime probatur. Catil. c. XIV.
n. 3. quos manus atque lingua perjurio, aut
sanguine civili aiebat. Eod. c. XVIII. extr. e res
consilium daret. c. XXVIII. extr. quibus lubi-
do atque luxuria ex magnis rapinis nihil reli-
qui fecerant. c. LV. n. 3. uti quomque casus ar-
meretur. Supra c. v. n. 2. fluxus civilibus bel-
lum atque vastitas Italiam suam fecit. ubi vide
alia. Horat. l. Sat. II. v. 44. quin etiam illud
Accidit, ut eundem testes eandemque salutem
Demeteres vertum. Sic pietas scribis, pietas ad-

monet, & quae alia Gronov. ad Liv. XXXIV. c.
VI. nam pridem docuit Budaeus Comment. Lin-
gu. Gr. pag. 200. quidquid occasione, mate-
riam caussamve aliquam praebet, id Graecis at-
que Latinis efficere rem dici. Vinar. t. pleris-
que spes impellit.

ROMAM AD SUOS NECESSARIOS. Fabric. 2.
Romae, pro Romam, quomodo supra semel at-
que iterum. Necessarios proprie dicunt, ad-
fines aut cognatos, in quos necessaria officia
conferuntur, ut ex Aelio Gallo docet P. Festus.
Curt. VII. c. II. n. 26. Simpliciter ad necessarios
suos quisque scripserat, quas sentiebat, quem
cum Salustio jam comparavit Th. Munckerus
ad Hygin. Poet. Astron. Praefat. pag. 146. adde
supra c. XIV. n. 16. Plutarch. Mario p. 409. ubi
sicut yperpome.

5. HONESTISSIMA SUFFRAGATIONE. Suffra-
gatio vox Cicerone, Seneca, Curtio, Val. Ma-
ximo, Suetonio usitata, non suffragium pro-
prie est: neque enim proprie dicas suffragia
petere cui consulatum; sed studium, commen-
datio, intercessio. In antiquis enim illis suf-
fragis magna erat studiorum contentio, Var-
ro III. de R. R. c. v. ad fin. unde postea solle-
mnit adpellatione suffragatores dicti, qui com-
mendabant apud principem & intercedebant,
Valeius in Ammian. XXIX. c. III. Hinc C. Ne-
pos Alcibi. c. v. post, suffragante Thetamene,
populiceto restituitur. Suetonius Claud. c. XL.
De quaestore quodam candidato inter causas
suae suffragationis posuit, quod pater ejus
frigida aegro sibi tempore dedisset. Curt. VII.
c. I. n. II. ad magna & honorata ministeria il-
lius maxime suffragatione producti. adde Plin.
III. epist. XX. n. 5. Similiter per alios potius,
quam per se, etiam magna cupiditate flagrant,
petebat imperium Macrinus, de quo bene Ca-
pitolin. c. v.

NOBILITATE FUSA PER LEGEM MAMILIAM.
Guelf. 10. Incert. 2. Remens. i. & Veneta 1470. no-
bilitate percussa, ut supra c. XLII. n. 1. Uratisl.
3. & Guelf. II. percussa. Male. Cicero frange-
re hostem, adversarium, XII. Philipp. c. II. & in
his contentione civibus omnia ad milita-
ria certamina comparata. Sic supra c. XI. n. 4.
inter laetianum plebis & suorum fugam. Fugus
in

C A P. LXVI.

LXX

Interim Jugurtha postquam, omissa deditione, bellum incipit, cum magna cura parare omnia, festinare, cogere exercitum: civitates, quae ab se defecerant, formidine, aut ostentando praemia adfectare: communire suos locos, arma, tela, alia, quae spe pacis amiserat,

in alia translatione, sed eleganti est apud Cic. v. Verr. c. xi. De lege Manilia mira Glossarii & interpretes. Non intelligit aliam, quam cuius supra c. xl. n. 1. & 4. facta est mentio; etsi ibi rogatio nominetur. nam perlata rogatione eaque iussa a populo Lex erat, quod Auditor ibidem indicat, ex Cicero pro Sexto cap. xxv. colligitur, & post Q. Hortensium dictatorem in rep. constitutum esse, docet Gellius xv. c. xxvii. adde eundem x. c. xx. & Flor. iii. c. xvii. n. 9. Manilianum scribunt Fabric. i. Vinar. i. Struvian. Incert. 2. Basil. i. Senat. 2. Heuss. Uraisli. i. & 3. Eccard. Guel. i. & 3. cum Veneta 1470. quo etiam ducunt Senat. i. Vinar. 2. Acad. Fabric. 2. Guel. 2. & 6. qui scribunt Manilianum. Franc. Manilianum. Incert. i. Guel. 7. 9. 10. 11. 12. Manilianum. Sed Guel. 4. Manilianum. quod confirmat emendationem nostram supra c. xl. n. 4. cum ex Manilia rogatione tres quaestores rogarentur, ibi vulgo omnes edd. Manilianum. Uraisli. 3. novos homines extollere; & mox, cuncta prospere procedere.

CAP. LXVI. 1. OMISIA DEDITIONE, BELLUM INC. Rem. i. anissa deditione. Incert. Acad. Struv. Rem. i. Vinar. 2. Guel. 6. 7. 9. 10. bellum incipit; Guel. 11. Franc. Senat. 2. & Heuss. bellum coepit. Male, & propter particulam Postquam. Sed vide ad c. lxi. n. 6. Male etiam Franc. parare mox omisit.

CIVITATES, QUAE AB SE DEFECERANT. Supra in re simili c. lvi. n. 3. maluit oppidum defecerat, hic civitates dixit. Credo, quia affectare, praemia, formidinem ostentare proprie ad homines spectat, etsi ita defecere etiam comparatum est. Suspiciam vero copia est, vocem civitates ab aliena manu esse additam, intelligendumque loca ex sequenti: quas loca ab se defecerant. & huius quidem figurae quaedam exempla ponam ad c. xxviii. n. 5. Nihil tamen mutandum esse pronuncio. Civitas de Roma dixit Noster Cat. c. xxxi. n. 1. & supra c. lv. n. 1. infra de Vaga c. lxix. n. 3. CIVITAS MAGNA & opulens praedat cuncta, aut totas fuit. vi. Frag. mapalia circumspicienda sunt civitati, Eutropius iii.

c. viii. Afrorum ducem apud Agrigenum civitatem cum ipso oppido cepit.

AUT OSTENTANDO PRAEMIA ADFFECTARE. Guel. i. ostendendo praemia. Adfectare proprie est quaerere, ut adiciamus, ut nostra faciamus. Vellej. Pat. ii. c. xxxix. Gallias — saepe & adfectavimus, & amissimus. Tacitus iv. Hist. c. lxvi. Civitatis societate Agrippinensium auctus proximas civitates adfectare, aut adversantibus bellum inferre statuit. idem alibi eadem notione. Corn. Nepos Attic. c. xiii. omni diligentia munditiam non assumentem adfectabat. vide Barthium xii. Adv. c. vii. & ad Statium i. Theb. v. 132.

COMMUNIRE SUOS LOCOS. Acad. Rem. i. Guel. 4. 7. 10. 11. 12. circumcommunire. Guel. 6. circumminere. Franc. circumvenire; Eccard. circumire suos locos, qualis ex parte varietas supra adnotata est. Curtius v. c. v. n. 1. & 8. communire castra.

ALIAQUE, QUAE SPE P. A. REFICERE, A. COMMERC. Incert. 2. atque alia, quae, restandis concursus & quae, quod quidem non debuerat, ut ostendimus ad Catilin. c. iii. n. 5. Tamen ex Eccard. Guel. 3. & 10. scripsi: alia, quae spe pacis amiserat, inultis moti Sallustiano, quem vidimus supra c. xxvii. n. 5. xxxvii. n. 4. alibi. Vinar. 2. & Academ. spe pacis. Fabric. i. a prima manu: quae spe amiserat. Reficere non est reparare: & emendare, sed iterum, denovo facere, sicuti apud Corn. Nepotem reficere murus; apud Caesarem oppida vicisque restituere, pro reardiscere; apud Lucretium revocare. &c. Cicero, Laetio cap. xxv. cum ferret legem de tribunis plebis reiciendis. Aut. Victor Vir. Illust. c. lxxiii. competitor interfecit tribunos pleb. relectus. — Saturninus tertio tribunos pleb. relectus. Leviter etiam suspensa sunt, quae excipiunt, aut commercari. Quae si abessent, latiore significato Verbum reficere sumendum esset, ut hoc commercari comprehendat. siquidem Noster alibi fovere pro colligere, comparare cum probatis dixit: quo pertinet illud Senecae adnotatum: exercitum argento fecit. Sic Varro & Iulianus, reficere impensas. Per-

fua-

rat, reficere, aut commercari : servitia Romanorum addicere, & eos ipsos, qui in praesidiis erant, pecunia tentare : proflus nihil intantum, neque quietum pati : cuncta agitare. Igitur Vagenfes, quo Metellus initio, Jugurtha pacificante, praesidium impoluerat, fatigati regis suppliciis, neque antea voluntate alienati, principes civitatis inter se conjurant : nam volgas, uti plerumque solet, & maxime

suadet Guelf. 3. a quo illud *commercari* exsulat.

Eos ipsos, qui in praesidiis erant. Guelf. 3. & eo ipso, 4. qui praesidiis erant, sine Praepositione, sed perperam. vide supra ad cap. xl. n. 1. qui ab eo in legationibus, aut imperiis praesentibus accipiantur.

2. Igitur VACCENSES, quo METELLUS. A. encl. Guelf. 6. & 10. Igitur Vagenfes, quomodo Commelin. At Nazarianus *Vagenfes* : ita scribendum esse dixi ad cap. xxix. n. 4. quo, pro quorum in oppido, & illustravi dicendi genus supra ad cap. xlvii. n. 1. moneo etiam quaedam ad tit. Hult. Or. Macri n. 15. Contrario modo *Sense, eorum; Synasae, eos*, alia dicuntur. vide ad Cat. cap. v. n. 8. Supra cap. tit. n. 5. dum ad flumen, quo praenitius erat, *festinans pergit*. Sisonius l. ep. xl. *Inter haec siemore Arelatenses*, quo loci ver agebatur, & quare &c.

INITIO PACIFICANTE JUGURTHA. Rem narrat supra c. xlvii. eoque tempore Jugurtham legatos misisse, veramque ditionem facere conatum esse, legimus cap. xlvii. n. 1. & c. xlvii. n. 3. id pacifice vocat, h. e. de pace agere, pacem facere studere. Verbum sine effectu, qualia notamus infra cap. cix. n. 3. Utur paulodurum haec accidit, suspecta tamen esse nolum. Eccard. praesidium posuerat.

FATIGATI REGIS SUPPLICIIS. Glossa Fabric. 1. vetustissima: *suppliciis i. donis*, quia num. 1. formidiosis tantum & praemiorum, non precum est mentio. Neque tamen illa sine precibus fuerunt, quod ex cap. lvi. n. 4. patet. Afranius: *Nullam profecto accipi ad aram, quin deos supplicis, sumtu, votis, donis, precibus, plorant, obsecrant nequidquam delatigarem*. Livius l. cap. xi. *Hersilia uxoris precibus captivum fatigata*. Justinus xxiii. cap. 1. *fatigatus quetibus facerem Dionysius*. Supra cap. xi. n. 4. *fatigatus a fratre*. adde cap. xiv. num. 20. *supplicia autem & preces, & omnem cultum deorum hominum involvunt*. vide Cat. cap. ix. num. 2. lit. num. 29. Mox Fabric. 2. *neque antea alienati* : omisso vocabulo *voluntate*.

PRINCIPES CIVITATIS INTER SE CONJURANT.

Guelf. tt. & Struvianus *conjuraverant*. Gruterus haud eleganter conjicit *conjurare*. Illud potius est animadvertere, quomodo cum supra *Vaccenses* dixit, intulerit Auctor *principes civitatis*. Diximus quaedam de separata Adpositione supra ad cap. xxvii. n. 3. *lege Sempsonia provinciae futuris consulibus Numidia atque Italia decretae*. adde etiam infra cap. xxxv. n. 4. & tit. Hult. Orat. Macri n. 22. & ad Cic. iv. epist. vii. n. 5. Verum eadem etiam verba, aut eundem sensum aliis verbis scriptores repetere solent, ubi quaedam necessario interponenda fuerunt. Livius xl. cap. lvi. *Consul profectus in Ligures, per invias montes vollesque saltus cum exercitu transgressus, signis collatis cum hoste pugnavit*. Caesar iii. Gall. cap. xx. *multis praeteritis viris fortibus Tolosa, Caracalione & Narbone, quos sunt civitates Galliae provinciae sustinuit, ex his regionibus nominatim evocatis*, ubi vide Davidium. Idem tit. Civ. cap. xcv. *Caesar Pompejanis ex supra intra vallium compulsi, nullum spatium perterritis dare oportere aestimans, multis cohortatus est*. Claudian. tit. Stilic. v. 6. *Principio magni cuspis Clementia mandis, Quae Jovis incoluit Zonem*—Haec Dea pro senis et Thae calentibus aris Te finitur. quem locum ad Epianalepin Auctoribus usitatum illustrandum advocavit Cl. Drackenborch. ad Silium xii. v. 441. quem adeas. Simile quid supra sese obtulit cap. lxi. n. 4. atque inde vadibus datis clam *Mastrove de nere iudicium superat*. Capitola. Gordianis cap. xxvii. *Etiam Persas, ut brevi milita caponem, ab Antiochenis cervicibus, quas jam nexas Persico ferro gerebant, & reges Persarum, & leges amovimus*. Tum sensui, tum memoriae lectoris succurrunt scripturum optimi; cum hodie imperiti id omne ignorent, criminanturque in elegantioribus. Sed formula *inter se conjurant* non rite satis respondet, cum *inter se* paulo exquisitius adhibeat Noller. vide supra cap. xli. n. 2. Sequitur infra *conjuratus inter se rebus; & Cat. cap. lxi. n. 24. Conjuraverunt nuda scriptis*. Caetar ii. Gall. c. 1. *omnes Belgae contra P. R. conjurare, obsequere inter se dare*. Quare forte hoc loco *inter se* erit expungendum.

Hh hh

NAM

xume Numidarum, ingenio mobili, seditiosum atque discordiosum erat, cupidum novarum rerum, quieti & otio aduersum: dein, compositis inter se rebus, diem tertium constituunt: quod is festus celebratusque per omnem Africam ludum & lasciviam magis, quam

NAM VULGUS. Basil. 1. Senatorii, Academ. Heusl. & Uratil. 2. nam vulgus.

SEDTIOSIUS ATQUE DISCORDIOSIUS ERAT. Fabric. 2. atque discordiosum emittit. Guelf. 2. atque discordiosum, euliam pro var. lecl. repraesentans. Senat. 1. ingenio mobile, utilitilimo errore, vide supra cap. xlv. num. 3. A. Gellius iii. cap. xii. docet, a Verbis inclinatum in asium fieri non debere, reprehenditque bibosus; Sed a Nominibus concedit, probatque *Vingus, varius*. addit iv. cap. ix. excessum quemdam per huiusmodi Nomina denotari; quomodo lere Diomedes t. pag. 212. Sic Poetae *vanosus, dolosus, vensius*. Noller Catil. cap. viii. n. 5. *negotiosus*, cap. xlviii. n. 2. *calamitosus*, ad hanc formam. Cato in Fragm. *uolerosus*; Cic. iv. Tusc. cap. xii. *gravediosus*; Terent. Eunuch. A. iv. Sc. iii. v. 1. *secelosus*, alii alia dixerunt. Sed discordiosus etiam Sidonius ix. ep. iii. & vi. ep. ii. notante Vassio. Sequitur aetas licentius talia formavit, dixitque *colorosus, amorosus, canerosus, decorosus, dolerosus, discerosus*, alia, quae vide apud Daunium ad Bernhard. Palponit. II. v. 75. Post erat distinguunt MSS. & edd. vett. nec tamen peccaret, qui id Verbi eradiceat.

IN DIEM TERTIUM CONSTITUUNT. Struvian. Guelf. 7. & 10. addunt *caedem*; Incert. 1. Guelf. 6. & 11. *constituunt interfecionem*; Franc. *accessionem* constituunt. Male omnes, & eo Verbo parum sententiam iuvant, quae plura requirit ex proximis discenda. Ita nempe Verbo *constituere* utuntur veteres, absolute posito, ut *locum, tempus, negotium constituere* intelligant, unum horum saepe addant, reliqua exaudiant. Docuit hoc, magna vi exemplorum addita, Optimus Gronovius 1. Ohierv. cap. i. ubi pleraque, quae Vassius adscripsit, praecepta videntur. Rarius tamen in diem *constituere*, est ita fere Cicero 1. Agrar. c. ii. *audisti autem populi R. praescipit a tribuno plebis, constitutum in *mensam* Ianuarii*. Frequentius, & elegantius *diem constituere*. Unde fecerim hoc loco: *diem, compositis inter se rebus, diem tertium constituunt*. Sic Cic. xii. Att. epist. ii. extr. *stetit enim* & diem Tyrannio constitutimus, & si quid aliud. iii. Catil. cap. vii. *Non ille nobis Saturnalia constituit, neque tanto ante exitu ac sati diem reip. denunciasset*. Loquitur de caede Senatus, &

conjuratis constituta. adde supra cap. lxx. n. 4. & cap. lxxv. num. 5. Ratio huius concisae dictionis est in more Historicorum posita. Nam ut illi saepe antea factum expediendum pluribus & plane narrant, postea autem simpliciter addunt *Et factum est*, aut similia, intelligentes omnia illa, quae consilia esse memortaverant; sic contra rem in ipso facto pluribus narrant, ut hic n. 3. 4. & paucis tantum, sive uno Verbo consilia, quae antecesserant, exponunt. vide Caesar. ii. Gall. cap. i. & supra c. xii. extr. Sic *constituta dies, nox, tempus*. vide Cat. cap. xlv. num. 1. Livius xxix. cap. 1. *dies dies*. & sic Cic. xvi. ep. x. n. 4. infra cap. xciii. extr. *Et negotio proximam diem constituit*. Junge observata ad cap. xcii. extr.

QUOD IS FESTUS CELEBRATUSQUE P. O. A. Guelf. 6. *quod is dies festus*: Sicuti cap. ii. n. 40. *Tum lex Pontia alioque paratae, quibus legibus exitium damnatis terminum*, ubi vide plura. Guelf. 3. *quod is festus*; Fabric. 2. *festus celebris*que. Supra cap. xviii. num. 1. *forum rerum venalium totius regni maxime celebratum*. Et dies proprie celebratus dicitur, quo die est frequentia locis publicis ad epulas, delubra deorum, theatra, ganeas. Eo modo *festus & festus*; *celer & celebris* aliquis comparare queat. Adi Zinzerling. Promul. Crit. Juv. cap. xi. Saepae autem tales dies funelli fuerunt. Exules Thebani diem *delegerunt*, ad inimicos opprimendos, ciuitatemque liberandam, eum, quo maximi magistratus finit conseruaret *esulari*, Corn. Nepos Pelopid. cap. ii. & iii. Commodus bis tali die, qui ludis sollempnibus celebratur, petitus est, Herodianus i. cap. ix. & x. Sic Florus iii. cap. xviii. *Primum fuit belli in Albano monte confinium, ut festo die Latinorum Julius Caesar & Martius Philippus consules inter sacra et aras immolarentur*, &c.

LUDUM & LASCIVIAM MAGIS, Q. F. OSTENTABAT. Ludus nempe, saltatio, crebrior invitatio, psallere & alia huiusmodi propria illis diebus. vide Brockhusium ad Tibull. ii. eleg. i. v. 29. Et ita lasciviam posuit Livius i. cap. v. *ut nudi iuvenes per ludum* (an & hic *ludum*?) et lasciviam *currebant*. de Festo Lupercalium. Gronov. per *ludum*. Aur. Victor Caesar. cap. xiv. *palatia exsternere, curare epulas, signa, tabulas pictas: postremo omnia sati an-*

quam formidinem ostentabat. Sed ubi tempus fuit, centuriones tri-
 bunosque militares, & ipsum praefectum oppidi T. Turpili-
 um, alius alium domos suas invitavit: eos omnis, praeter Tur-
 pilium, inter epulas obruncant: postea milites palantis, inermes,
 quippe in tali die ac sine imperio, adgrediuntur. Idem plebes facit,
 pars edocti ab nobilitate, alii studio talium rerum incitati:
 quis acta consiliumque ignorantibus tumultus ipse & res novae fa-
 tis placebant.

CAP.

zix proficere, quae luxus lasciviaeque essent. Eam laetitiaem vide eleganter descriptam Curtio *libri vi. c. x. n. 15. fereq.* & de voce Budaem in Pandect. pag. 230. Festi etiam debet, veluti ex formula, *nihil feriat, nihil feriat* tri agi dicebant. vide Gronov. ad Liv. *xlii. cap. vii.* & supra cap. *xxxix. n. 5.* Guelfi, *1. ostendebat, 2. ostendebant.* Expresist luxum Abbas Urspergerius Chronic. ad ann. *mcxivii.* sive quic alius auctor fragmenti, quod Wolff. Lazius 1. Comm. Resp. R. cap. *viii.* & alibi Velofio tribuit: *Ignat lux die, quem eo versu est, cum is dies deus Cistae celebrandum ludum & lasciviam majus, quum formidinem ostentaret, immo ab barbarorum multitudine ex proximis viris repente evanescens, ex improbo casu frusus.* In quo & alia Sallustiana legas.

3. UBI TEMPUS FUIT. Postrrema vox desiderat in Guelf. 1. nec male. vide Cat. c. xxxvi. n. 2. & xxxviii. n. 1. Mox tres quatuorve *tribunos militaver*, omiffa Copula.

Praefectus oppidi T. Turpilius S. Praefectus oppidi, qui praefidius praerat, hodie Comendatarius. Antiquissima appellatio et ab rebus, quidomodo procihi, reliquebant Praefidum Urbis, Tacitus vi. Ann. cap. xi. Supra c. xli. n. §. Ex oppidis & maritibus praefecti regis ubi procedebat. Silvanum non est in Gueff. 4. Hunc Tir. Turpilius, qui antea praefectus fabrum in exercitu fuerat, capitis damnatum occidit Metellus esse Metellus Maro, qui noverat, hostiam esse Metelli. Inde apertae inter eos offensiones, docente Plutarcho p. 409. Gueff. x. Turpionum.

DOMOS SUAS INVITANT. Guelf. a. & b. *domos suas*, ut editio Gruteri, operamur, ctedo, incuria. Uratisl. 3. & Franc. ad *domos suas*. Fabric. x. Vinar. x. Uratisl. x. & Guelf. 9. in *domos suas*. Sed infra cap. lxxvi. num. 6. *aurum & argentum domum regiam componant*. Alibi veteres Codd. *domus* quarto Casu. vide Plerum ad II. Georg. v. 115. Hic vero omnes *domos*.

INTER EPULAS ORTAUNCANT. Elegans usus

Praepositionis *inter*, quam adnotavimus Cat. cap. III. num. 4. Plura Cl. Duckerus ad Flor. II. cap. VI. p. 41.

MILITES PALATISS, INFERMIS. Immo *inermis*, quod est in Bañi. l. & infra cap. xciv. num. 1. atque cvii. num. 1. *scuti imbecillius, declivius*, alia veteribus frequentata. vide Cat. cap. iii. n. 4. & supra cap. 1. n. 1. Plinius vii. cap. xix. *Socratem clarum sententia eodem semper visum valere, nec aut hilario magis, aut turbato*. Sic MSS. & ex iis Harduinus. Urstis. 1. in *armis*.

In ITALI DICE, AC SINE IMPERIO. *Sine imperio* puta agitates, quod illuxtravimus supra cap. xiv. n. 8. *opidis deventis monia*, aut sine praefidio, addas fides Plin. ii. cap. xxv. *Astipha potestore, quae sunt omnium pallidissima.* & quodam gladii ore, ac hoc nulli radiis. Guelz. 3. & Vinaz. i. *quippe tali dote.* scilorum manus est. nam Salustius Cat. c. xlviii. num. 5. *quis in tali temere eamvis suis hominis leniendo, quam exarptando videtur.* ubi vide. In tali die milites infernos fulvis, auctor est Herodianus iii. cap. xiii. καλὴν τὰ μέγιστα ἀπὸ ταῦτα κινῆσαι ἐστὶ τὴν στρατιάν, περὶ αὐτὴν δὲ ἔργον οὐκ ἔστιν εὐχρηστικόν. διότι καὶ οὕτως δὲ δοκοῖτο δὲ μάλιστα τοῖς βασιλεῦσι προσφωτισμένους. Sed Chiamm etiam observare fluidum talium re meminerunt, quippe in tali die, ad potiores infernos i. sine imperio ad prius palantes retulit Auctor. i. ita Cap. civ. xvii. num. 3. *quos memns atque linguis, perperis, aut sanguine civili alibet.* ibi vide.

4. STUDIO TAL. RERUM INCITATI. Abest incitatus ab Uratilis. 3. Et similis est structura Cat. c. xxxiii. n. 3. plebes aut dominandi studio permota, aut superbia magillatrum, armata a passibus scissis. Interim Crispus notat etiam in his plenas dictiones scissat, quod dixi ad haec Cat. cap. vi. n. 4. nam ceteri metu percussis a percussis abstant.

QUIS ACTA CONSILIIUMQUE IGNORANTIBUS.
Nostri etiam, tribus exceptis, non ore quis, non
quis nec quibus. Sed Guelf. 3. quis acta consi-
lii

CAP. LXVII.

LXXI.

Romani milites, improvise metu, incerti ignarique, quid potissimum facerent, trepidare ad arcem oppidi, ubi signa & scuta erant: praefidium hostium, portae ante clausae fugam prohibebant: ad hoc mulieres puerique pro testis aedificiorum saxa, & alia,

lii ignorantibus; 9. quibus apertis consiliisque ign. Alia intelligit eadem inter epulas centurionum tribunorumque. Supra cap. LXII. n. 8. acta edocent atque audiunt. Curt. v. cap. XLII. n. 7. ex hoc acta cognoscit, pro eo quae operat infra cap. XLV. n. 3. Consilium intelligit principum, consurionem de omni Romano praefidio delendo. vide Cat. cap. XVIII. n. 5. & 6. & ad cap. XVII. Eod. n. 4. Nihil planius.

CAP. LXVII. I. IMPROVISO METU, INCERTI. Gueff. 6. & 11. Franc. & Struv. *perculsi improvise metu.* Gueff. 10. *perculsi ex improvise metu.* Perperam, etsi alia ibi locutus sit Auctor, Potius intelligit *propter improvise metum* incerti ignarique erant. ita locutus est Cat. cap. XXII. num. 3. ubi vide, & supra cap. XXVII. n. 3. Nam Struviano emendatrix manus addidit ex improvise metu.

TREPIDARE AD ARCEM OPPIDI. Nihil omnino huius lectionis immutandum, etsi Basil. 1. Fabric. 2. Vinarionensis, Senatorii, Heufl. Uratish. 3. & 3. Struv. Incert. 2. Eceard. Gueff. 1. 2. 3. 9. & 11. scribant *trepidare arcem oppidi*, omissa Praepositione, ut Gruterus aliique. Firmat Praepositionem etiam Venetae 1470. *trepidant, caesere ad arcem oppidi.* ceteri nostri MSS. omnes eandem agnoscunt. Gruterum bene repressit Gronovius ad Liv. XXVII. cap. 1. ubi & Livii illud ex XXIII. laudat: *dum in sua quisque munitione distento trepidat ad prima signa, succedunt ad muros acies.* adiecit Duckerus ad Flor. ut. cap. x. n. 17. Liv. ix. cap. XXVII. *Alios immobiles, alios sensifonnas in exultantibus suis, maximum partem ad arma trepidantes caesere appressit.* quos vide. Neque tamen indigent, an *trepidare* ad idem sit, ac *trepidare apud*, *caesere arcem.* an *trepidare ad arcem* versus h. e. discurrere ex omnibus locis ad arcem, ut intrent eam. nam & Livius *trepidare circa advenam* et similia dixit; Hirtius *circa vallum trepidare*. Posteriore notione tunc posset illis, *maturare in Africam, festinare ad urbem*, ceteris. atque ita accipit Palmer. Spiegle. II. p. 634. qui hoc exemplo dici posse autumat, *trepidare domum, trepidare in mares.* Sed propria notio

Verbi *trepidare* priorem significatum recipere iubet. sic supra cap. XXVIII. num. 5. *trepidare omnibus locis.* infra cap. LXXXV. num. 10. Festus enim ab *aprem* deduxit, ut sit hic illuc se vertere; ultro, citro discurrere; quo pacto cum termini Praepositione construi non potest. adde Caesar. v. Gall. cap. XXXIII. Dices: hi milites fuerunt antea palantes per urbem, exprimentum ergo fuerat tellinasse eos ad arcem; de qua re tamen nullum Verbum legitur, nisi hoc *trepidare*. Mihi vero hoc satis expressum esse videtur ipso illo Verbo. Nam si trepidant circa arcem, necesse est illos eodem venisse; & in tali necessitate subintelliguntur alia etiam Verba. Sic Cai. cap. XLIV. num. 1. *quod signatum ad cruces perferant, proscriptum & signatum.* ubi vide. & supra cap. LXIII. n. 3.

MULIERES PUERIQUE PRO TECTIS AEDIF. Etiam mulieres & imbelles genus ex loco tuto saepe ita pugnavit: saepe & aliis domus pro munimento, & tecta aedificiorum loca fuerunt, unde in hostes tuto lapides, igrum, alia praeterea tela ingererent. Thueyd. II. cap. IV. *ισχυρὰ τοῦ ὀπίσθεν αὐτῶν τε προσκόντων τε τῶν γυναικῶν τε τῶν αἰσίων ὅσα ἀπὸ τοῦ οἴκου προεβλήθη τε καὶ ὀπισθεν ἤματινα, λίθων τε καὶ κρημνισμάτων,* & quae ibi sequuntur non multum ab hoc tumultu dissimilia. Illustrat Herodian. I. cap. XII. *ἀσπασσάντες τὰς τῶν οἴκων ἀσπίδας, ἵτις τε τὰ διακόντα ὠκύνοντες λίθων καὶ κρημνῶν ἱσχυρὰς τὰς ἰσχύας ἔκ.* Livius XVI. c. X. *tunc in domos atque in tecta refugerant; & proposque in viis suis pro hostibus, lapidibus telisque incestant.* Curtius IV. cap. IV. n. 13. *Abganz pars summa tectorum ordinabat, saxa & quicquid manibus suis dederat, ingentes subentibus.* Illud recte ad rationem aedificiorum veterum exigit Gruterus, & ad usum Praepositionis pro. Ponitur enim ea pro eo, quod elicit in loco tectorum, de tectis. Sicuti pro cubibus, pro singulis, pro tribunali, & in eximialia, de singulis frequentatur. vide Ducker. ad Flor. IV. cap. II. num. 91. Tacitus XIV. cap. XXX. prince. *Stabat pro litore diversa acies.* Gueff. 6. certum nuntiare. Uratish. 3. ante pro tectis.

2. NE-

alia, quae locus praebebat, certatim mittere. Ita neque caveri an-
ceps malum, neque a fortissimis infirmissimo generi resisti posse :
juxta boni malique, strenui & imbelles inulti obtruncati. In ea tan-
ta asperitate, saevissimis Numidis & oppido undique clauso, Tur-
pilius unus ex omnibus Italicis profugit intactus : id misericor-
diane hospitis, an pacatione, an casu ita evenerit, parum comperi-
mus;

2. NEQUE CAVERI ANCEPS MALUM. Gueff.
10. neque cavere anceps malum, nempe milites
Romani: nihil morante, quod sequitur a fur-
tissimis resisti. vide Cat. c. li. num. 40. Anceps
malum, quod & ab Numidis principibus ple-
beque, c. lvi. num. 3. 4. & ab mulieribus &
pueris, num. 1. inanebat. vide ad Catil. cap.
xix. nihil.

BONI M. STRENUI ET IMBELLES. Vinar. 1.
Fabric. 2. Incert. 2. Struv. Uratist. 2. & 3. Stre-
nuus & imbelles. Sed imbelles, pro bello non
aptis, ignavis, recte opponuntur strenuis. Curt.
iv. c. xiv. num. 4. Numquam ignorari viros tor-
tes: at imbelles, ex latetibus suis erant, nihil
praeter nomina, adferre. Et ne Gloriam forte
putes, vide dicta ad Catilin. cap. xx. num. 7.
Ceteri omnes strenui, boni, nobiles atque igno-
biles vulgus faciunt. Nam bonus quidem la-
tuit patet, & ad omnem virtutem, fortitudi-
nem, prudentiam in tali periculo, & alta ta-
lia spectat, quod dudum docuit Suidas in V.
dyados.

INULTI OBTUNCATI. Vinar. censes, Senat. 1.
Struv. Uratist. censes, Gueff. 1. 2. 3. 6. 7. 9. mul-
ti, pro inulti, quae saepissime confundi supra
diximus. Hic recte inulti, qui semet ipsi non
ulciscuntur, cum postea Metellus hoc tecerit.
vide ad Cat. c. lviii. num. 21. Academ. mul-
te. Porro Basil. 1. Fabriciani, Gueff. 3. 4. & 9.
obtruncati: quod expressit Grueterus probatque.
sed eundem in simili causa supra determinavi,
neque hic cum illo lacinus. Quanquam enim
pleraque antea infinita prolata sunt, streitida-
re, mittere, posse; hic tamen in ipso Verbo
est aliquid finiti; & ipse exitus illius tumul-
tus, qui propterea Indicandis modo necessario
proferendus erat. Jejuni autem hominis esset,
in Verbis aequalitatem quaerere, quam certe
quaesiverunt Struvian, & Academicus, qui su-
pra scripserant, resisti poterat. immo habem-
us supra c. xliii. num. 4. Senati auctoritati
socii nomenque Latinum, reges alio auxilio
mittere: postea omnia rivus summo studio
adhibebatur, habemus talia plura ad Catilin. c.
xli. num. 4. Terentius Adelph. Act. 1. Sc. 1.
vers. 19. ille contra Ruri agere vitam, semper
parce ad ducit se habere: uxorem duxit: na-

ti filii Duo. Idem Phorm. Act. 1. Sc. v. 1. r.
Itaque tandem uxorem duxit Amphibolus? *Non meum imperium, age, multa trochaeus,
non similitudinem meam Reverteri, saltem non
pudere?* Ex quibus Terentianis male conclu-
dit cum suo Policario Bathol. Barrientus An-
not. Silv. c. x. quod Infinitivum, ponatur pro
Perfecto Indicativi. Nam eo acumine ex No-
stro Catilin. cap. xlii. num. 4. agere — effe-
rant concluderet, poni etiam pro Plurimum
perfecto. Contra nos diversa tempora conjun-
gi passim docuimus, vide ad Cat. c. xli. num.
Supra c. xii. num. 4. & lviii. num. 6.

3. SAEVISSIMIS NUMIDIS. Senat. 2. Severita-
te Numidis. Vinar. 2. Gueff. 7. & 11. a saevif-
simis Numidis. Heuff. omittit vocem saevif-
simis. Intelligis cum saevissimis esset Numi-
dae, ut apud Caesarem. 1. Gall. c. xxx. propterea
quod eo consilio, potentissimus rebus, domus
suas Helvetii reliquissent, ut tot Galliae bel-
lum inferrent, adde supra c. xxxvii. num. 3. Sa-
evissimus, qui in omnes incensis erat. Florus
1. cap. 1. tandem saevientibus intervenire raptae
laceris comis. Supra c. vii. num. 2.

AN CASU ITA EVENERIT. Supra Vinar. 2.
minimane hostis; Senat. 1. Gueff. 3. & Urat-
ist. 2. aut pacatione, aut casu; Basil. 1. Vinar.
2. Senat. 2. Heuff. Remenses, Academ. Incert. 1.
Struvian, Gueff. 10. & 11. an pacatione, aut
casu. Gueff. 6. aut casum, & ac an pacatione.
Plutarchus Mario pag. 409. Veram causam huius
lene imperium Turpilius, tradit; & saltem
crimen prodicionis fuisse, brevi post ejus sup-
plicium esse manifestatum.

NISI, QUIA ILLI. Illi delent Vinar. 2. Gu-
10. & 11. At intra Ecard. & Senat. 1. suis ex-
pungis jubent. alterutrum, falsa scriptura Sal-
lustii, inducere possumus: malui tamen cum
illis melioribus Verbum Substantivum in exi-
lium mittere, confirmatus loco ex Catilin. c.
xi. num. 2. NISI plerique hic pro Sed, aut
Verum tamen accipiunt. Nihil autem ex pro-
prietate particulam perdidisse, monstravimus
ad cap. xxiv. num. 5. Causam parum comperi-
mus, Nisi quod improbus interitabilisque vi-
detur. Plautus Menaechn. Prolog. vers. 59.
Et liberatorem, nisi divitiae, nihil eras. ubi

Hhh 3 vide

mus: nisi, quia illi in tanto malo turpis vita fama integra potior, improbus intestabilisque videtur.

CAP. LXVIII.

- 1 Metellus, postquam de rebus Vagae actis comperit, paullisper moestus et conspectu abijt: deinde, ubi ira & aegritudo
2 permixta, cum maxuma cura ultum ire injurias festinat. Legionem, cum qua hiemabat, &, quam plurimos potest Numidas equites pariter cum

vide Gronovium, qui itidem per Sed interpretatur. Caesar v. Gall. c. xlii. Nos nihil de eo personificationibus repetebamus, nisi, certis ex aqua mensuris, breviores esse noctes, quam in continente, videbamus. ubi Davivius ad Gronovium remittit, multo plura tamen Rivius, Manutius in Sallustium, ut Terent. Adelph. A. iv. Sc. v. Nescio, nisi, quia tam misere hoc cupio esse verum, eo vercor magis &c.

FURPIS VITA INTEGRA FAMA. Incert. 1. & Fabric. 2. *inopia vita, fama integra potior fuit*, pro more Sallustii, quem modo ad cap. lxviii. num. 2. indicavimus. Sic supra c. vii. num. 5. & praef. strenuus erat. & bonus consilio: quorum alterum ex providentia timorem, alterum temeritatem ex aulacis adferre plerumque solet. c. x. num. 3. qui tibi propinqui genete, beneficio meo fratres suus. c. xx. ext. suis animum, terrorem hostibus augere. c. xxi. num. 9. & gloriam summam & maximas divitias esse. adde c. xxi. num. 4. & Cat. c. ix. num. 1. Guelf. 7. *integra quam fama*. Supra c. xvi. nu. 1. tamen si omnia potiora fide Jugurthae rebus. Boni autem duces saepe mori maluerunt, quam amisso exercitu vitam servare. vide Freinsheim. ad Curt. vii. c. ii. num. 38. & ad Flor. iv. c. ii. num. 34. Nostrum infra c. cvl. num. 3.

IMPROBUS INTESTABILISQUE VIDETUR. Improbum dicunt, qui est sceleris manifestus, sicuti improbe factum omne genus sceleris comprehendit, vide Nannium vi. Miscellan. cap. vii. & infra iv. Histor. extr. Pro intestabilis, Guelfat. Glossa Senart. exponit, excommunicatusque: neque id multum importune. Summi enim pro homine, qui communis civium iure vitaeque indigenus est, ut in illo xli. Tabb. improbus intestabilisque esse, apud A. Gellium iv. c. vti. Proprie ille est, qui nec testimonio dicere, nec testamento facere aut testamento aliquid consequi potest, quod vidit Rivius: eoque iure potior pars de iure libertatis continebatur. Hinc pro homine nequam

& execrando ponitur. t. Hist. Orat. Lepidi nu. 1. neque se aliter tutum putet, quam si peior atque intestabilior nemini vestro fuerit. Prudent. Pall. x. v. 77. Infame monstrum, vitis, intestabilis, Tu ventilator ubi & vulgi levis Procella. Apuleius pag. 9. de Hab. D. Plat. Sollicitudinem & laborem — si adversum naturam tu piscinarum rerum causa gigneretur, malas intestabilesque esse.

CAP. LXVIII. 1. PAULLISPHER M. E. CONSPECTU ABIT. Vinar. 1. Fabric. 2. Struv. & Franc. abijt. Guelf. t. & 6. ex conspectu. Gu. 2. esse conspectu. 10. ex conspectu multum. 9. confervit. 10. & 11. ita actis. Uratist. pandit. t. notat.

UBI IRA ET AEGRITUDO PERMIXTA SUNT. Novissimum dictionem oscitantiae librorum tribuit Gruterus. Recte ille, & abest ab Gu. 3. vide supra c. lxii. num. 1.

ULTUM IRE INJURIAS FESTINAT. Guelf. 3. abest vox injurias, quam adesse sensus flagitat: sed eicere liceret Verbum ire, est, frequenter ita Noster, & frequentissime aemulus Noster Hegeſippus. Eius locum tenet festinat; & ultum festinas, est, ut apud Apuleium rapum festinabas. vide notam ad Cat. c. xxxvi. num. 4. Sed testis locupletissimus ipse Crispus iii. Hist. Otat. Macri num. 16. magna illa consulum imperia & patrum decreta vos exsequendo rata eficitis, Quirites: utroque licentiam in vos auctum, atque adiutum properatis. Conſuevit tamen Noster post Verbum mutare, aliud Verbum exprimere, vide supra c. xxxvi. num. 1. & sic in formula ipsa Hegeſippus. A. cad. injurias suas.

2. PARITER CUM OCCASU SOLIS. Simul & eodem tempore, quo sol occidebat, infra cap. lxxvi. num. 1. pariter cum capta Tula legatos venerant. c. cvl. num. 5. pariter cum oru solis castra metabatur. 1. de Rep. Ord. omnia mala pariter cum honore pecuniae desinent: sicuti etiam post atque, iuxta particulas eam ponitur. vide

cum occasu solis expeditos educit : & postera die circiter horam tertiam pervenit in quamdam planitiem, locis paullo superioribus circumventam . Ibi milites fessos itineris magnitudine , & jam abnuentis omnia docet , oppidum Vagam non amplius mille passuum abesse : decere illos reliquum laborem aequo animo pati , dum pro civibus suis , viris fortissimis atque miserrimis , poenas caperent , praeterea praedam benigne ostentat . Ita animis eorum arrectis , 4 equi-

vide Cat. c. LVIII. num. 5. Sed & cum solitariū in hoc usu . Casat v. Gall. cap. XLVI. Exit cum nuncio Crassus . Auct. B. Afric. c. XII. & berele cum eo nuncio juius ingens confici coepit . Minuc. Fel. c. IV. & cum dicto epi adjectum . Vox solis deficit Gu. 3.

CIRCITER HORAM TERTIAM . Fabric. 2. in textu , & pro var. lect. Guelf. 2. circiter horam novam : quae mera Glossa est . Nam cum Romani diem tam aetivum , quam hibernum dividerent in duodecim horas aequales ; hora eorum hiberna tertia , exacte responderet nostrae novae .

LOCIS P. SUPERIORIBUS CIRCUMVENTAM . Circumdatam , ut supra c. LVII. num. 2. Guelf. 6. circumventam . Hegelippus III. c. XXVI. αὐτοὶ πάντες ἐκ τῆς οὐραίας περιεσφύοντο . Superiora loca ita dixerat Noster c. LI. nu. 3.

3. ET JAM ABNUENTIS OMNIA . Abnuentis scribunt cum Nazariano Basil. I. & Guelf. I. Sed II. etiam jam & abn. Eccard. annuente omnia . Corrupte . Abnuent milites , qui detestant omnia & recusant peae lassitudine . Livius XXVII. c. XLIX. Ille pugnantes hortando pavoreque obrando pericula sustinuit : ille fessos abnuentisque taedio & labore , nunc precando , nunc castigando accendit . Tractum inde , quod nutus indicium voluntatis . Quinētil. XI. c. III. Quippe non manus solum , sed etiam nutus declarant nostram voluntatem , & in mutis pro sermone sunt . infra c. LXXXIV. nu. 3.

NON AMPLIUS MILLE PASSUUM . Uratist. I. mille passuum intervallo . Sic est : intervallo , spatio , usque intelligere licet , ne necesse sit cum Guelf. II. passibus scribere ; Sed in textum recipere non licet . Infra tamen , si locus mendo vacat , c. CVI. num. 5. Jugurtham circiter , duum millium intervallo ante confedisse . At Cic. ad Att. epist. XVI. extr. nos in castra properabamus , quae aberant bidui . Plerique tamen propter additum mille ; alii propter amplius secundum Casum posuisse Nostrum existimant . Guelf. 6. decere & docet illos reliquum , cet. aequo deficit Guelf. 10.

PRÆDAM BENIGNE OSTENTAT . Guelf. 9. ostendit . Supra c. LXVI. num. 1. formidine , aut praemia ostentando . Pro offerre facillime Tacitus , ut I. Hist. c. XXI. aulam Neronis & laurus , adulteria , matrimonia ceterasque regnum libidines avido talium , si auderet , ut sua ostentantes . Fabric. 2. praedam abunde ostentat : quod est ex Glossa . Noster Cat. c. XI. num. 5. liberaliter ; c. XII. num. 5. bene polliceri , ubi vide . Justin. XI. c. XII. exsequias benigne praestatus est . ilque contra v. cap. II. commoveat maligne praebere . Praedam autem , aut partem ejus militibus saepe concessit imperator . de quo erudit Schelius ad Polybium Dissert. IX.

4. EQUITES IN PRIMO LATERE . Latere , siab Nomine latius sextum Casum putas , sine dubio corruptum est , & laudo viros doctissimos , Palmerium , Colerum , Gruterum , Gronovium , qui ex late corruptum esse docuerunt : adderem , ex late ire , quod pro Glossa ex sequentibus adscriptum olim fuit . Esset tamen , quod pro latere , si Verbum facimus , dici posset ; modo firmum satis foret Donati interpretatio Virg. III. Aen. vers. 636. quod torva solum sub fronte latebat , h. e. late patebat , inquit ille , itemque Servius MS. P. Danielis , quod testatur ad Fragin. Petronii pag. 687. ex Virgilio III. Aen. v. 237. & sexta latentia condons , latentia exponit late patens . Sic hoc loco latere , pro patere , sive late incedere dictum foret . Loca tamen Virgilii nihil probant , & priore significatur , tectum fuisse oculum & promicillie sub fronte torva : & posteriore est figura Poetarum , cujus exempla dedimus ad Catilin. c. I. extr. indigens eger , excursus I. nempe condunt ut lateant , seu diligenter condunt . Neque latere hoc sensu satis ex Analogia videtur ; etiamsi occurrant desmere , pro desolare , & pauca talia , item illa , quae ex Activis in Absoluta mutata sunt . Haelstave-ram tamen per morem libranorum , qui late potius , quam quidvis aliud scrupulissent , cum viderent excipere artissimum : cum me subito confirmavit partim numerus Sallustianus , & illud etiam ingratum , quod vulgo in oculis aures-

equites in primo late, pedites quam artissime ire, signa occultare jubet.

CAP. LXIX.

LXXII.

V Agenfes ubi animum advortere, ad se vorfum exercitum pergere: primo, uti erat res, Metellum rati, portas claufere: deinde,

aureſque incurrit: lateve, ire, occultare jubet: partim indecorum ſententiae, ſi lateve tenemus pro Verbo, ubi conſueſta notio, quae eſt occultum eſſe, non poteſt non aliquid indignum & ineptum inferre; & talis Amphibologia Salluſtius inſiſſa. Librarios autem, lateve, cum pro Subſtantivo Nomine habuerint, illud in primo ſuſcitatum eſt, cui ſatius habuerunt quilibet adſcribere, quam praeciſum intelligere in prima parte. ut alibi in extremo, in obliqua, in tranſverſum. Multa habes apud Gronovium in Liv. x. cap. xiv. ut: *avina ſignaque per totidam lucem in primo adparebant*. item: *Levis aruſtinae partem ante vallum in primo locavit*. ita vitium apud Senecam de Brev. Vitae c. 1. *ſicmiſſa eſt a primo, decurret*, ubi fecerant a primo die, teſte eodem illo ad de Vit. Beata c. vii. Reſtituit etiam v. Nat. Qu. c. xiv. *Repetam nunc, quod in primo dixeram*. adde ſupra c. lxx. num. 2. Sic ex Mſ. coniecimus Cat. c. lxx. num. 4. *Caſtilina cum expeditis in primo verſari*. adde Abrah. Gronovium ad Julin. xii. c. vii. num. 1. Quo tempore mos invaluiſcet, contra Codd. omnes auctores emendandi, exiſtent, quibus addebit hoc loco: *equites in primo, pedites quam art. cet. omiſſa Particula late*. Habet enim ea leſio quod delicatulus maximopere ſuſcit ex voluntate. Cur vero non excipiat in ſecundo, in proximo, deinde, aut ſimile quid, res ipſa offendiſſet, citati auctores, & quae mox ad c. lxx. num. 1. notamus, adde excuſ. IV. num. 4.

PEDITES QUAM ARTISSIME IRE, ET SIGNA. Quam omittit Gueſſ. pro quo Vinar. 1. *pediſigne eriſſime ire*. Eleganter Gueſſ. 12. & Remenſ. deſci Copula &, quos adprobo, ſi equites patiter ac pedites ſigna ſua occultant; Sin de ſolis peditibus intelligendum eſt, recte copula additur. Sed equitibus vexilla ſua ſigna ſuſſa, nota res eſt, & ea etiam ab aliarum gentium equitatum ſignis diverſa, ratio ipſa dicat. Ergo & ea occultanda fuerunt. vide ſupra c. lxx. num. 4. Haec omnia & ſigna occultare deſiderant in Senat. 2. & Heuſbiano. at ſolum Veſtibus jube non legitur

in Franciano: quos falſos eſſe, liquido patet.

CAP. LXIX. 1. ANIMADVORTERE, AD SE VERSUM. Fabriciani a prima manu & Baſil. 1. *animum advortere*, quod equidem miror, cum Gruterus in ſuis incorruptioribus, Waſſius in duobus reperit, Gronov. ad Liv. xxiv. c. xlviii. adprobaverit, non jam dudum receptum eſſe. vide infra c. xciii. nu. 2. animum advortit inter ſaxa repenti cochleas. Eccard. & Gueſſ. 1. *animo advortere*. quod nec ipſum eſt ſine exemplo. Sed alterum vetuſtius, &, quod primum, noſtro adamatum. *animo adverto Varro apud Nonium c. ii. nu. 714. Vitruvius v. Praefat. Plinius xxv. cap. 11. alibi Uratiſt. 2. adverſum exercitum pergere*. Incert. 2. Franc. Gueſſ. 10. *adverſum ſe*. quomodo miſcent ſupra c. lviii. num. 4. *animadvortit fugam ad ſe vorſum fieri. vorſum ſcribunt Baſil. Fabric. Senat. primi & Gii 3. ceteri vorſum*. Gueſſ. 7. omiſit vocem exercitum. Gu. 6. *exercitum ire*.

PRIMO, UTI RES ERAT, METELLUM ESSE RATI. Vinar. 1. *primo rati, uti res erat. primo* abſeſt ab Gueſſ. 10. & 11. Et ſic ſaepe deinde ponitur, ut non praecedat primo, initio. Supra c. xix. num. 3. *non, ſati equeſtri praelio ſolet, ſequi, dein cedere*. c. 1. num. 3. *ne forte cedentibus adverſarius receptui, ac poſt munimento forte*. Livius xxxiv. c. xix. *commectus tamen hand ſecus, quam in pace portabant, dein ſorte munimenta eorum ingreſſerunt*. ubi vide Gronovium. Id. xxxv. c. xi. *in agnum leſionem evelli, omnia propinqua viſe reſta incendunt: proximo deinde viſe incens ignem*. Mox Fabriciani, Baſil. 1. Incert. 1. Struv. Franc. Gu. 1. 2. 6. 7. & 12. *ut erat res*: ſed Veneta 1470. tantum, *ut erat*, ſine Nomine res, quod tenet Noſter Cat. c. li. num. 20. Deinde mallem abigi velle eſſe, ut ſcripſerit Metellum rati, ſicuti continuo ſignorum arbitrat, ubi aliquot ſcripti immittunt eſſe. quod tamen Cat. c. i. nu. 3. c. xlvii. extr. ſupra c. lxx. num. 3. alibi paſſim reticet Noller.

UAI NEQUE AGROS VASTARI, ET EOS. Franc. ubi

de, ubi neque agros vastari, & eos, qui primi aderant, Numidas equites vident; rursus Jugurtham arbitrati, cum magno gaudio obvii procedunt. Equites peditesque, repente signo dato, alii vulgum effusum oppido cadere; alii ad portas festinare; pars turris capere: ira atque praedae spes amplius, quam lassitudo posse. Ita Vagenses biduum modo ex perfidia laetati: civitas magna & opulens poenae

ubi agros non vastari, &c. nempe ita melius respondet &c. At Crispus neque atque & opponit, jubetque neque solvere in & non. vide notata supra ad c. 1. n. 5. Eccard. *vastare*, nempe exercitum; quae elegantia hoc loco non absurda videtur, vide infra c. xiv. n. 2. Guelf. 3. qui primi erant.

RURSUM JUGURTHAM ARBITRATI. *Rursum* scribunt Basil. 1. Fabric. 3. Struv. Senat. 1. tres Guelferbb. *proversus*; uti *rursum*, *proversus*, & *prosum* apud Caionem, *proversus*. *Rursum* saepe Plautus, item Iulianus, Livius, alii. Et bene hic *rursum*, cum vertuntur opiniones in alium. Sic Tacit. iii. Hist. cap. xxi. *Prælium atrox, hic rursus illis exitabile*, quare male, opinor, omittitur ea particula in Fabric. 1. & Guelf. 7. Male etiam Remen. 1. Franc. & Guelf. 10. *obviam procedunt*; cum reliqui omnes MSS. item Veneta 1470. 1490. aliaeque edd. habeant *obvii*, vide supra cap. xlv. num. 5. & tamen Waffius Venetis tribuit *obviam*.

2. VULGUM EFFUSUM OPPIDO. *Vulgum* est in Vinar. 1. Fabric. 1. Struv. Incertis, Franc. tribus Guelferbb. & edd. Veneris, pro quo Basil. 1. Guelf. 2. & 10. Senatorii & Heuslianus, *vulgum*. At Fabric. Vioar. Incert. secundi, Urat. 1. & quinque Guelfi, *vulgus*. Academ. Guelf. 9. & Urat. 2. *vulgus*; quae varietas occurrit iterum infra c. lxxiii. o. 5. Latine est *vulgus effusum*, hoc pueri docentur; antiqui tamen *vulgum*, quarto Casu, & sua scriptura *vulgum* malebant, ut Sisenna in Fragm. Hist. *Imperium cunctis vulgum*, Ennius: *quod fecit in vulgum vulgas*; Varro eodem modo. *Effusum oppido* dixit, ut Livius v. c. xl. *Alia maxime plebs turba ex urbe effusa velut agmina jam uno petitis junculis*. Silius ii. v. 151. *Non effusaletur Tyrus effuderat agmen*. ubi plura Drackenborehus. Diets ii. c. xxxii. *propere effusi portis*. Ita Florus iii. c. xxi. num. 6. *alioque Nubivitate, Esquilina Collinaque porta genium agmen urbi infudit*. Guelf. 10. *ubique caedere*; Urat. 1. *alii portas festinare*; Guelf. 9. *ad portam*.

PARS TURRIS CAPERE. *Turris* scribit Basil. 1. quod Rurvis atque Grutius oblii sunt ad pri-

seum habitum reformare. Guelf. 9. *pars turres ascendere*.

IRA ATQUE SPES PRAEDAE. MSS. antiquiores: *ira atque praedae spes*. quomodo exprimendum curavi. Est quippe in voce *praedae* vis maxima: alibi autem, ubi in *spe* ea sita est, hoc nomen praepositum, si per numerum licet, vide Cat. c. xli. n. 2. Guelf. 1. *ira atque praedae spes*, corrupte. Urat. 2. *amplius lassitudo*, omissa particula *quam*. Academ. *poterat*, pro *posse*. De vi *spei* bene Caesar iii. Gall. c. xxvi. *nostri redintegratis viribus, quod plenius in spe victoriae accideret consuevit; acutus impugnatore coeperunt*.

3. BIDUUM MODUM EX PERFIDIA LAETATI. Saepe brevis fuit talis laetitia. Claudian. B. Get. v. 72. *Sed caret eventu nimis furer, improba nunquam Spes laetata diu*, &c. Caesar v. c. lxi. *Virtute eorum expiato incommodo, neque hostibus diutina laetitia, neque ipsi longior dolor relinquatur*. Livius xxv. c. xxvi. *exit. eo plus in ea, quorum usu cesseret, spei natum*, breve id tyranno gaudium se effecturum adfirmabat. Talia Tacitus iv. Hist. c. xxxii. ibi legenda. Virgilius x. Aen. v. 739. *Non me, quinqueque et, inuito, Vellor, nec longum laetabere*. uode accepit Statius iii. Theb. v. 95. *Non longum reducem laetati, in restra ferebant*. Ex perfidia dixit, cum alibi *laetari quid*, aut *quae*, ut terminum simul, & causam noiseret. Hunc etiam supra c. xlv. n. 2. *Ira imperatori novo plus ex malis moribus sollicitudinis, quam ex copia militum auxilii aut bonae spei accedebat*. adde iii. Hist. Orat. Macri n. 4. Guelf. 6. *laeti*; & 10. *biduo*. Sed Eccard. omittit Praepositionem *ex*.

CIVITAS MAGNA ET OPULENS. Academ. Franc. Guelf. 11. & 12. & *opulenta*. Ceteri omnes, & *opulens*. Sic Corn. Nepos Chabr. c. iiii. *neque animo neque pauperum aliorum opulentium insistent fortunam*. Apulej. viii. Metam. p. 208. *pervenimus ad quoddam castellum frequent & opulens*.

POENAE CUNCTAE, AUT PRAEDAE FUIT. MSS. plerique: *cuncta poenae*, aut &c. Neque tamen ille ordo ab omnibus deservit, cum ipse inquitur Codd. verba ita, ut edidimus, collocata

- 4 poenae cuncta, aut praedae fuit. Turpilius, quem praefectum oppidi unum ex omnibus profugisse, supra ostendimus, iussu a Metello causam dicere, postquam sese parum expurgat, condemnatus, verberatusque capite poenas solvit. nam is civis ex Latio erat.

CAP.

deprehenderim. POENAE fuit ea pars civitatis, qui interfecti sunt, & interfectis Romanis poenas dederunt. Ovid. xiv. Metam. v. 216. *Solus, inops, exspect, leto poenaeque relictus, Haud procul adspexi longo posttempore navim.* PRAEDAE bona civitatis fuerant, quia directi omnis a militibus. Livius xxiv. cap. xxxvi. *Legionem ducentam venientem Syracusas praedae haud dubie sibi futuram Himilco ratus.* adde Catil. cap. xxi. num. 4. Haec ita apte conjungit sub uno Verbo fuit, ut supra cap. xxxi. n. 10. *perinde quasi honori, non praedae habeant.*

4. TURPILIUS, QUEM PRAEFECTUM CET. Fabric. l. Turpilius, sincere atque perquam scite; simul, ut opinor, vere. pro eo, quod esset: quem Turpilius -- is iussus &c. vide Servium P. Danielis ad Virgil. l. Aen. v. 577. *Urbem, quam statim, vestra est.* Plautus Amphitru. A. iv. Sc. i. v. 1. *Naucratem, quem corripere volui, in navi non erat.* Terent. Andr. Prolog. v. 3. *populo ut placerent, quas fecisset fabulas, ubi Donatus videndus.* Sulpic. ad Cic. iv. ep. v. n. 2. *quia per quos ea confecti debet propinquos ac familiares, ipsi pari modestia adjuvantur: ubi de eadem figura monui.* adde supra c. xiv. n. 10. Cetera in MSS. male habitata sunt. Gueff. 6. omisit unum. Pro ostendimus, Franc. diximus; Gueff. 3. monstravimus. Alii docuimus, meminimus. Aliquid superflui subesse videtur in formula, & forte duae voces praefectum oppidi. Id enim potissimum ex c. lxvii. num. 3. lesioni hacille, confidere poterat Crispus.

1. A METELLO CAUSAM DICERE. A vacat in Uratist. 2. pro causam, Eccard. causam. Gu. d. causam dicere. Lepide Franc. causam dicere, quare scripsit. quid homines corrupti huiusmodi sunt, quale quod Nostros hodie occupavit, qui putant causam dicere esse, sese defendere, purgare. Proprie causam dicere, rem, de qua in iudicio quaeritur, proponere, ut inde ab iudice, cognita causa, statui queat. Quod cum in reum plerumque cadat, inde illa notio defensionis trahenda est. Ita cognoscere causam, Catil. c. xlii. n. 3. & supra c. xiv.

n. 20. ita docere, diserte, nosse causam, de quibus ad Cic. vii. ep. xxi. n. 1. adde l. ep. xxvi. n. 4. Corn. Nep. Iphicr. c. iii. *causam capitis semel dixit.* Phocion. c. xix. n. 2. *ab eodem, cum capitis causam diceret, in iudicii defensus.* Sic addit Nollet expurgat, atque sic Severus Sulpicius.

POSTQ. SESE PARUM EXPURGAT. Gueff. 11. parum purgat. Fabric. 1. parum sese expulso, ex Glossa. Aemulatur locum Sulpic. Sever. 11. Hist. c. xlii. *Ita deducit Instantius & Priscilianus: quorum Instantius prior iussus causam dicere; postquam sese parum expurgabat, indigne esse episcopatu pronuntiatus est.*

CONDEMNATUS VERBERATUSQUE. Bañ. 1. condemnatusque verberatusque. Gueff. 9. condemnatusque, omisso altero verberatusque. 10. verberatusque. Struv. verberatus atque cap. Uratist. 2. tantum quae rescidit. Mihi vulgata non est sollicitanda, & verberatus pertinet ad moerum ultimi supplicii apud Romanos. vide Cat. c. li. n. 21. Gueff. 6. capite poenas perfolvit; 11. poenas dedit.

NAM IS CIVIS EX LATIO ERAT. Fabric. 1. nam civis ex Collatio erat, omisso Pronomine, aut nam cuius ex collatio erat, & Glossa reddit conspiratio vocem penultimam. Is ergo cum 2. Bañ. 1. Struv. Remensis l. Franc. Vinaz. l. Senar. 2. Heuss. Eccard. Gueff. 1. 2. 6. p. 10. 11. 12. & edd. Veneris scripserunt Collatio, pro Latio. Gueff. 7. Colatio; Acad. collatio; Incert. 1. & Remens. 2. ex Collatio. ad urbem Collatiam sine dubio respicientes. Restius ceteri & vulgata. Nam etsi in castris fuerit dux libertinum imperium; tamen post leges Porciae atque Semproniam videntur Romani illi veteres cives, ut diversi sunt ab focis & Latino nomine, non morte sed exilio esse mulctati, ut videtur Lapsio v. de Milit. R. Dial. xviii. nam virgis castrum habes ejusmodi praefectum apud Val. Max. n. c. vii. n. 4. Frustra inde Gruterus hoc falsum esse autumat, quod in castris severius animadversum sit in Romanos, quam in focos. Nam animadversiones extraordinarias, delicta, & personas puniendas non satis distinguunt.

CAP.

C A P. LXX.

LXXIII.

PER idem tempus Bomilcar, cujus impulsu Jugurtha deditionem, ¹ quam metu deferuit, inceperat, suspectus regi, & ipse eum suspiciens, novas res cupere: ad perniciem ejus dolum quaerere; diu noctuque fatigare animum. denique omnia tentando, socium sibi ad ² jungit Nabdalsam, hominem nobilem, magnis opibus, carum acceptumque popularibus suis: qui plerumque seorsum ab rege exercitum ducere, & omnes res exsequi solitus erat, quae Jugurthae

CAP. LXX. 1. PER IDEM TEMPUS. Vinar. 1. *Perinde tempus.* Uratist. 1. & Guelf. 9. *deditionem -- acceptas.*

ET IPSE EUM SUSPICENS. Guelf. 3. *suspectans*, quomodo Tacitus saepe & Apuleius. alterum venustius: venusta etiam oppositio *suspectus*, & *suspiciens*, quomodo Cic. ix. ep. xv. n. 4. *amas & amandus*. Apuleius Apolog. p. 332. *non minus suspectans novam domum, quam ipsa jam ob unum diversionem suspectanda.* Seneca Epist. lxxi. *Nam multi favere docuerunt, dum timent falli, & alius jus peccandi suspiciando fecerunt.* Naturale autem est & edisse, quem timent, & quem metueris infestare, si possit, inquit Minuc. Fel. c. xxvii. *Suspiciens tuetur etiam Casp. Barthius xxix. Advers. c. 1. Ergo & suspectio, pro suspicione maluerunt auctores, vide Gudium ad Phaedr. iii. Prolog. & Fab. x. Tenuitulum ad Frontin. c. viii. n. 5. neque tamen suspcio Nomen negat Verbum eju- dem formae esse: cum Solo, Colo, Proceso & alia talia Nomina ostendimus alibi eadem extremitate cum Verbis exire. Sed Guelf. 10. perperam omisit hoc suspiciens.*

AD PERNICIEM EJUS DOLUM QUAEERERE. Fabric. 2. *dolos quaerere.* Unde elicias, quod Nonius citat: *Quaeritatem ejus dolo quaerere; & probavit se Caeconio. Male. ad perniciem, ut Cat. c. xxvi. n. 2. Neque illi tamen ad cavendum, dolo, aut astutiae doctus, Curtius iii. c. v. n. 15. Cum ad perniciem ejus etiam alacere ipsius pecunia sollicitaver hostis. Justin. xxix. c. v. vixit suae in perniciem matrem convenerat.*

DIU NOCTUQUE FATIGARE ANIMUM. Nostri MSS. plerique omnes, *die noctuque. diu* tamen in Senat. 1. Remens. 2. & a manu emendatrice in Guelf. 12. legitur.

2. SOCIUM SIBI ADJUNGIT. Socium in margine scriptum est in Fabric. 1. sed a prima manu. neque ea vox multum est necessaria. Catil.

c. xxiv. n. 4. *vires earum, vel adjungere sibi, vel interficere.* adde tamen ad Cat. c. xlvii. n. 1. Remens. 2. & Guelf. 12. *adponit*: quomodo supra c. lxxvii. n. 2. ubi vide. In nomine viri variant MSS. quidam *Nabdalsam*; alii *Nabdassam*; plures *Nabdassam*.

MAGNIS OPIBUS CLARUM, ACCEPTUMQUE. Ita Codd. sed scribendum omnino: *magnis opibus, carum acceptumque.* & vidit I. Waffius. Nos autem plura hujusmodi peccata passim notavimus. Sic Cat. c. xlviii. n. 5. *Huicem nobilem, maxumis divitiis, summa potentia.* Supra c. vi. n. 1. *pollens viribus, decora facie, sed multo maxime ingenio valens.* c. xxxi. n. 12. *homines sceleratissimi, cruentis manibus, immani avaritia, nocentissimi, iidemque superbissimi.* c. lxxiii. n. 7. *Novus nemo tam clarus, neque tam egregius factis erat, quin &c.* Nam & carus acceptusque est ex formula, & Sallustio admatum. Supra c. xii. n. 3. *qui proximus lictor Jugurthae, carus acceptusque semper fuerat.* infra c. cviii. n. 1. *Mans ob ingenti multa bona carus acceptusque.* Dislys. 1. cap. xx. in quo praeter ceteros Graecos iucundus acceptusque erat. 11. c. xv. *vir optimus acceptusque in exercitu.* c. xxix. gratum acceptumque in exercitu. 14. cap. ix. amabilis atque acceptus popularibus. male ergo Basilienf. 1. *acceptabilemque popularibus.* sed male etiam vulgata, quam ad veritatem reformavi. Saepissime autem carus & clarus permittantur. vide Drackenb. ad Silium 1. vers. 564.

EXERCITUM DUCERE. Ridebatur olim haec formula, ut quae haberet Aeschronologiam, aut Caeophaton, utut sancte dixerit illa passim Sallustius, teste Fabio viii. Instit. cap. 12. Sed in quo sita sit illa Aeschronologia, haud recte dicunt viri docti. Aufon. Popma in de Disser. Verb. p. 173. Ex eo indecorum trahit, quod ducere sit dissolute & sine ordine ducere, Cl. Bur-

thae fesso, aut majoribus adstricto superaverant: ex quo illi gloria opesque inventae. Igitur utriusque consilio dies insidiis statuitur: cetera, uti res posceret, ex tempore parari placuit. Nabdalsa ad exercitum profectus, quem inter hiberna Romanorum iussus habebat, ne ager, inultis hostibus, vastaretur. Is postquam, magnitudine

Burmannus, Philander alique putant, in eo latere, quod ducere verbum sit obscenae significationis, & proprie ducari sortita dicantur. Ita certe Plautus Poenul. Act. iv. Sc. ii. v. 46. *Neque triobolus nilam amicae das, & ducas gratis.* & alibi, vide Muret. vi. Var. Lecl. c. vii. Verum si in eo verbo Cacophonon, necesse est, ut sit etiam in ducere, cum hoc etiam de sortis dicatur, cum ad libidinem abducuntur, Plaut. Casina A. v. Grex v. 5. *Qui fuxit, clam movent ducatortum semper, quod volet.* Mostell. Act. i. Sc. i. v. 35. *Labet potare, amare, sortita ducere.* Neque absolute ducere trahere illi corrupti atque molles; sed ducere exercitum. Scio, quod turpiculum sublit: neque tamen omnibus hic illud aperire, necesse duco, aliter haec facta constare possunt. Qui volet, ducat ex Juvenal. Sat. vi. v. 238. Habemus tamen non modo ducere exercitum apud omnes auctores, quod non multum difficultius ad eandem obscenitatem trahi potuisset; sed etiam ducere Verbum apud eos, qui frequentativis, pro simplicibus utuntur: idque eum ejusmodi Nominibus copulatum, quae impuro animo aequae facile copiam dabunt de flagitiosissimis quibusque cogitandi. Sed accidit huic loco, quod supra ad c. xxi. n. 2. in simili formula admonuimus, quae vide. Tacitus ii. Hist. c. c. *Scriptis Fabius Valens exercitus, quem ipse duxerat.* Noster Cat. c. xi. & xvii. Supra c. xxviii. alibi. Monendum & illud, deesse Fabriciano utrique Provocabulum *qui*; ut solius sine Verbo Substantivo legendum sit.

ET OMNES RES EXSEQUI SOLITUS ERAT. Utiatis. i. & Guelferb. i. omittunt Nomen *res*: in uno est *omnia*. Nihil muta. & non comparatur in Guelf. 10. & pro adstricto 12. habet *stricto*.

SUPERAVERANT. I. super fuerant. Id antiqui maliebant, quoniam *superesse* eo tempore alia notione frequentabatur, de qua videndus A. Gellius i. c. xxi. Hinc Virg. ii. Aen. v. 643. *Vidimus excidia & captae superavimus urbi.* Horatius Arte v. 326. *dicat Filius Albini, si de quonque remota est Unica, quid superet?* Coelius epist. v. n. 9. *quam facile tunc sit omnia impedire, & quam hoc Caesar, qui sua causa temp. non curat, superet, non se fallit.* ubi Manutius

videndus, & praeterea Bangius ii. Observ. Philol. pag. 789.

GLORIAE OPESQUE INVENTAE. Guelf. 3. *invenere.* Fabric. i. a prima manu, *inventae.* Et quamquam editam abunde confirmare posses ex his, quae dicta sunt ad Cat. c. x. num. 2. sonantius tamen quid, & gravius hoc loco *inventae* habere videtur, ut supra c. xxviii. n. 8. *Nos atque praedia castrorum hostes remotata sunt.* Fabric. uterque *gloria magna*, Justin. xxviii. c. ii. *qui mores, cum propter originis debilitamenta non invenirent, ut publico tuerentur.*

3. UTRIUSQUE CONSILIO DIES INS. STAT. GU. i. *utrinque consilio*, inepte, quomodo scilicet. 9. *utrinque consilio*, isque cum 10. *statuit*, pro *statuitur*.

EX TEMPORE PARARI PLACUIT. Guelf. 9. *ex temple* a prima manu. Utiatis. i. & a. ubi res posceret. Fabric. i. *ut res exposceret*, parari in plurimis legitur; pauci tamen *parare*.

4. AD EXERCITUM PROPECTUS. Guelf. 6. *proficissem.* Remens. i. *proficiscitur.* Mos Guelf. 3. *ipsum habebat*, pro *iussus*. Fabriciani, Incert. i. & Guelf. i. *ne ager inultus hostibus*, pessime profecto, et si de hominibus, qui sese ulcisci possunt recte ita supra c. lxvii. num. 2. Sed Noster etiam supra cap. xlii. n. 4. *Dum alteri alteros vincere quovis modo, & victis acerbus ulcisci volunt.* Ergo inultis pro impunitis passively dixit, ut supra c. xxxi. n. 8. & c. lxviii. n. 5. *neve hostes inultos abire sinas.* Ita de eadem re Livius xxx. c. xlii. *sumbus facierum non excessisse: dedisse operam, ne impune in agros eorum transgrederentur populores.* Guelf. 4. *inultis hostibus ne ager vastaretur*: ita esset, pro *ab hostibus inultis*. Sed vulgatum praefero. Denique Guelf. 6. *in hiberna Romanorum.* Et ex c. lxi. n. 2. adparet plerumque exercitum in provincia in hibernis esse collocatum: ubi tamen Nabdalsa exercitum habere non poterat. At in haec hiberna, i. castra hiberna de Romano praesidio urbibus occupatis imposito intelligendum erit.

5. PERCULSUS. Rivii MSS. *perensus*; atque sic Guelf. 10. Ceteri, ut editur, alterum tamen rectius ex nota ad Cat. c. vi. n. 4. *facinoris* deslet Eccardianus.

Ad

tudine facinoris percussus, ad tempus non venit, metusque rem impediēbat; Bomilcar simul cupidus incepta patrāndi, & timore socii an-

AD TEMPUS NON VENIT. Non legitur in Guelf. 6. *ad tempus*, sed librarii vitio. Est autem, pro *ad constitutum tempus*, sicuti alibi dicit, *tempus* praeclasse ponuntur, & intelligendum est tale Adiectivum. Eleganter autem Praepositio *ad* temporis definitioni servit. Sic Cicero pro Caecina c. xii. *homines inermes, qui ad constitutum experiendi iuris gratia venissent, armis, vixit, tervore periculorum mortis regulari*. ubi vide Hottomannum & Passeratium. Hyginus Fab. c. lxxviii. *Ille cum ad constitutum venisset, concidit cum Venero in plagas*. Sic ferre Frontin. Strateg. ii. c. v. n. 31. *Ad cuius rei sensum Pompeio innotuit legionem*. ubi Tenulius eadem prope adnotat, quae Gronovius ad Senec. iv. Benefic. c. vi. Cic. ix. epist. v. prince. *Mibi vero ad Nonas bene martium videtur fore*.

METUSQUE REM IMPEDIEBAT. Ita omnes omnino Codd. & quaequam habent, quae otiosis minis placere possint, sunt tamen bene Salustiana, qui illud percussus explicare voluit, ut alia alibi vide supra c. xxxviii. n. 5. c. lxxviii. n. 6. & quae ibi.

BOMILCAR SIMUL CUPIDINIBUS INCEPTA. Pro simul Guelf. 3. *confinui*; sed Fabric. 2. eam particulam plane omittit. Perperam: cum illud simul ponatur pro &, quod etiam in sequentibus respondet. Sic Noller iii. Hist. Orat. Macri n. 21. *simul comparant delinquentia, & differunt vos in adventum Co. Pompeii*. Livius xxxiii. c. xii. *ita componendam pacem esse, ut Graecia etiam absque Romanis, satis potens tuenda simul pacis, libertatisque esset*, ubi plura Gronovius. Alibi, veluti particula quae, prioris membri fini additur. Supra cap. lxxiv. n. 5. *criminosae simul, & magnifice de bello loqui*. Alibi pro & solitario. Supra cap. iv. n. 2. *Cuius de virtute quae multi dixerat praereferendum puto, simul ne quis per insolentiam existimet, meum studium laudando extollere*. Alibi denique simul, simul; pro &, & Caes. iv. Gall. c. xiii. *Germani ad eum in castra venerunt, simul, ut dicebant, sui expugnandi causa*—*simul ne, si quid possent fallendo, de induciis impetrent*. quem locum nequidquam sollicitat Hottomannus, ut bene ostendit Davissus. At Remensis, simul hanc particulam, & vocem cupidinibus omisit, ut esset *simul anxius incepta patrāndi*; aut incepta patrāndi, subintellecto causa, quod saepe desideratur. Hoc alibi multum sapiat; mihi non placere, fateor. Denique inde a Rivio in omnibus edd.

legitur cupidinibus, cum ante eum in omnibus, etiam in Veneta 1470. habeatur cupidus. At dixit esse cupidinibus in omnibus suis MSS. Contra omnes Palatini, quatuor Waffii, apud nos Basil. 1. Eccard. Guelf. 2. 3. 4. 6. 10. 11. 12. Incerti, Academ. Struvian. Franc. Vinarienses, Senat. 1. & Uratislav. 1. hi omnes non introstrat cupidus, etiam Fabriciani; qui tamen olim alterum habuerunt. Sed esto de Codd. ipsam sententiam exanimemus. Una tantum cupido erat incepta patrāndi, unde ergo cupidinibus? quod alius facile fuerit non cum cura sequi, Noller tamen negligere non solet. Supra cap. xxv. n. 6. *metu atque lubricide deorsus agitabatur*. Porro autem scripseris cum Senat. 2. & Heustiano cupidine, num cupidine & timore (ita enim capiunt vulgo) anxius ad unum finem impellatur, ut litteras mittat? Immo veto hoc apud Sallustium foret cupidine & timore incertus erat, quod vide, quam sit absurdum. vide Catilin. cap. xlv. n. 2. ne dicam de eo; cupidine & timore socii anxius, ne cet. Ergo librorum, aut scilicet est illud cupidinibus, qui habere volebat; quod responderet sequenti timore, quibusque decurtatum videbatur, cupidus incepta patrāndi? Cum tamen Crispus duas causas adferat, quare litteras miserit, quae non aliter erant exprimendae. Firmat Dietsy ii. cap. xxxi. *Commotus rei indignatione, simul pernicie defessi exercitus anxius*. Noller ipse infra c. cii. num. 3.

TIMORE SOCII ANXIUS, NE. Non suo timore propter socium, id enim satis exprimit vocabulum anxius; sed quia v. debet socium timere, & metu suo rem impedire, adeoque timore socii est Nabulsaie timore. Hunc sensum suadent praemissa: *metusque rem impediēbat*, idque constare debuit Bomilcati. idem incertum in vocabulo timor cum addito secundo Casu est Catil. c. xxxi. n. 3. quod nos sustulimus. Pro priore significato facit paululum Horatii, *timidus procellae*; Ovidii *timidus deorum*. At Livius planiorem, vitandae ambiguitatis causa, maluit constructionem, xxi. cap. xvi. *tantisque simul moror patet misericordiaeque socorum praemortem indigne, & pudor non luti auxilii, & ira in Carthaginenses*, metusque de summa rerum capis. Facit etiam, quod supra c. xi. num. 8. ira & metu anxius scripti, ubi de Jugurtha ira & metu loquitur, qui anxius erat. Denique quod ne excipit, quod eo melius post timore, si tum

anxius, ne, omisso veteri consilio, novum quaereret, litteras ad eum per homines fidelis mittit, mollissem secordiamque viri accusari, constari deos, per quos juravisset; praemia Metelli in pestem ne converteret; Jugurthae exitium adesse, ceterum suave, an virtute Metelli periret,

anxio tribuas, procedet. Sed haec parum contra alterum sensum. Nam ne sequitur post anxius, ut Catil. c. xlv. n. 2. quid. Item supra c. vi. extr. ne qua seditio aut bellum oriretur, anxius erat. Dicitur h. c. xxxiii. Agamemnon anxius, ne decus regim. amitteret. Deinde timore, pro propter timorem, bene additur illi Nominis. Sic Noster Fragm. vi. neque illis anxius, quia reliqua gloriosius retinebat. Tacitus iii. Hist. c. lxi. Mucianus tam celeri victoria anxius. iv. Hist. c. lxxx. favore militum anxius. & superbia viri, aequalium quoque adeo superiorum intolerantis. Dicitur vi. cap. ix. Ob quae anxius Acaustus. Id. i. c. vii. quibus rebus anxius Priamus. Sic timore facti, est ad timorem. atque hoc praetulit, ut vitaret tautologiam, cum supra metus sit positus; plane ut Catil. c. li. n. 18. 19. Nam profecto aut metus, aut injuria — de timore supervacuum est. Item supra c. xxxi. n. 3. & 17. adde Catil. c. xli. num. 3.

NE OMISSE VETERE CONSILIO, NOVUM. Guelf. 7. anxiosum ne o. v. c. novum quaereret. Acad. & Guelf. 10. ne, o. veteri, consilium novum, utroque modo loquuntur auctores. Vinar. i. & Struv. ne amisso veteri consilio. veteri est etiam in Acad. & pro var. lecl. in Fabric. 2. sed amisso in Franc. Ad infra c. xciii. n. 1. omittetur ne incipit, & ea quidem Verba, quae ab a & o incipiunt, saepe inter se permutantur, ut accurrere, & occurrere, c. ci. n. 10.

AD EUM PER HOMINES FIDELIS MITTIT. Guelf. 6. ad eos, corrupte, ut vides. homines omittitur in Guelf. to. quod ceteri rectius servant. Uratiz. 2. sibi fideles; Guelf. ii. per bonos fidos.

IN QUIS MOLLITIEM SECORDIAMQUE VIRI. MSS. habent in quis, ut alibi semper. Cat. c. xxx. n. 1. litteras recitavit, in quibus scriptum erat. Cicero etiam hinc Praepositione, ut l. ep. ix. n. 77. accepi tuas litteras de publicanis, quibus aequitatem etiam non potui non probare. v. epist. xix. n. 2. Superiores litterae tuae ne admodum delebantur, quibus & expectatum meum adventum abs te amanter videbam ceter. Plinius i. epist. viii. n. 1. Proportione mihi reddidit sine litterae tuae, quibus flagitabas ceter. Haec considerans, additior Guelf. 3. qui tam multis locis Sallustio profuit, & hoc loco in quis omittit, pariter, ut Catil. c. xxxiv. n. 2. optimo

cuique litteras mittit, se falsi criminibus circumventum, ceter. ubi vide. supra c. xxv. n. 5. Dein brevi Uricam adpulsi, litteras ad Jugurtham mittunt, quem occisum ad provinciam accedat, adde c. lxii. n. 3. Basil. i. Vinar. i. Senat. i. Guelf. 2. Struv. & Franc. mollitiam, aut molliciam, plures secordiamque. Viri, ut Catil. c. xlviii. n. 5. hominis. ubi vide. Sed eodem vocabulo usus est supra c. ix. n. 3. Juravisset est in melioribus omnibus.

MONIRE, NE PRAEMIA METELLI IN PESTEM. CONV. Proposui vulgatam lectionem, quam unico Verbo imminuat nunc vides auctoritate optimi Fabric. i. qui Verbum monere omisit, & ne quidem inter lineas additum habet, ut alibi factum in tali re adnotavimus. Nimirum hoc monere ex verbo accusare, five ex communi litteras mittit, ita exaudendum, ut Catil. c. xxi. n. 2. ex Verbo polliceri alia Verba: Tum Gaius polliceri tabulas novas — Praeterea esse in Hispania ceteriore Pisonem — petere consilium C. Antonium, ubi vide citata complura huiusmodi, item supra c. xii. n. 3. Rursum Catil. c. xxxi. n. 7. voce supplicii postulare, Patres conscripti ne quid de se temere crederent, ea familia ortum, ita ab adolescentia vitam instituisse, ut omnia bona in spe haberet. adde Eod. c. xxx. n. 6. Deinde & ordinem immutavi ex Guelf. 4. Struvian. & Jacert. 2. qui habent: praemia M. in pestem ne converteret. de quo infra ad c. cil. n. 3. nam illud suum, quod adhaeserat voci pestem, jam Gruterus exturbavit, neque adaparet in edd. primis, neque in Guelf. t. 2. 3. 4. 6. 10. 11. Eccard. Fabricianis, Basil. i. Acad. Struv. Vinarientibus, Senatoris, Heuff. Uratiz. i. Franc. Remendi. i. ut mirer non Amstelodamenses & Elzevirios, sed servum illum Hackianum, Crispinum & adfices, qui Pronomen illud nihilo minus nobis propinant. Uratiz. i. committitur, pro converteret, quod sapissime apud Tacitum hac notione legitur. adde supra c. xli. n. 5.

JUGURTHAE EXITIUM ADESSE. Senat. 2. Gu. ii. & 12. exitum. Ceteri omnes sapient. Vinar. i. exitum. Guelf. 10. prope adesse.

SUAVE, AN METELLI VIRTUTE PERIRET. Vinar. i. sua, Metelli virtute, quod nimis praecisum. Guelf. to. sua, Metellinae, an virtutis; 7. & 11. sua, an Metelli, ut mox praemia, an cruciatum, & alia ad Cat. c. lit. n. 10. Sua ad Nab-

ret, id modo agitari: proinde reputares cum animo suo, praemia, an cruciatum mallet.

C A P. LXXI.

LXXIV.

SED cum hae litterae adlatæ, forte Nabdalsa, exercito corpore i fessus, in lecto quiescebat. ubi, cognitis Bomilcaris verbis, primo 2 cu-

Nabdalsam, aut ad Nabdalsam & Bomilcarem simul pertinere, bene observat Perizon, ad Sancti. II. Min. c. xii.

PROINDE REPUTARET CUM A. 3. PRAEMIA, AN. Eccard. & Guelf. 9. *proinde*; 7. *proinde reputaret*, 6. *praemia & cruciatum*. II. *maleret*. Forte fuit, *proinde reputaret cum animo suo praemia & cruciatum*, abjecto Verbo *mallet*. non enim sine vi singulari Epistola in gravissimo vocabulo definit. Sic supra c. xiii. *facinus suum cum animo reputans*. Cat. c. xli. n. 3. *Haec illis volubens*.

CAP. LXXI. 1. CUM HAE LITTERAE ADLATÆ. In junioribus MSS. est fere *hae litterae*, pro *cae*. Basil. I. cum *haec litterae*. Senat. 1. *Sed cum litterae adlatæ*, optime omnium, nisi malis, *sed cum cae adlatæ*, quod mihi magis probatur. Uratist. 3. Gu. 3. 4. & 9. *adlatæ*; quæ iterum 3. confunduntur.

EXERCITO CORPORE FESSUS. Vinar. I. Acad. Struv. Incert. 2. Remen. 1. Franc. Eccard. Guelf. 6. 7. 9. 10. 11. 12. & Venetæ edd. *exercitato*, quod ex Grammaticorum regulis falsum pronunciari posset. vide Cl. Duckermum ad Flor. I. c. iii. n. 3. Noller ita *exitus*, Cat. c. xv. n. 4. atque infra c. lxxii. *exit*. ubi vide. Sed Guelf. 3. omittit *fessus*: credo, quod cum Nonio exercito sumerit pro *fatigato*, quo casu certe abundat vox *fessus*, & sic fere Noller iv. Histor. Epist. Mithrid. n. 13. Alibi tamen altera formula utitur.

2. COGNITIS BOMILCARIS VERBIS. Guelf. II. *cognitis*. Sed Senat. 2. & Heull. eam vocem non agnoscunt. Vinar. I. *cognitis consiliis Bomilcaris*.

UTI AEGRUM ANIMUM SOLET. *Aegrum* animum vocat, qui curis angitur, aut exercitio est. Silius viii. *vers. 118. nova sacra parabam*. *Quis aegrum mentem & trepidantia corda levare Infelix germana tui*, & sic aegritudo Ciceroni iv. Tull. c. vii. *Est opinio recens mali praesentis, in quo demitti contrahique animo, rectum esse videtur*. Statius iv. Theb. v. 38. *Rex tristis & aeger Pondere curarum*. Livius 61. c. iii. ita, *jam sua sponte aegris animis, le-*

gati ab rebus superveniunt. Sed fuerit fortitan: *uti aegrum animi solet*. ut Livius xxx. c. xv. *ne quid aeger animi ferox juvenis gravior consuleret*. ubi vide Gronovium & Cl. Drackenborch. ad Sil. iii. v. 72. Noller apud Arrianum, *aeger consiliis*, adde supra ad c. lv. n. 4. Et sic alii permittit, qui veram illam coniecturam persuaderent. Codd. non juvant. Cuius distincte iv. c. xiii. n. 17. *Tandem gravatum animi anxietate corpus altior somno oppressit*. ubi tamen pro cetera scriptoris elegantia aliquid ulceris latere suspicor, & forte duae voces *anxietate corpus* spuriae sunt. Sed haec videbit Cl. Heumannus. Alibi etiam *aegrum* pro defatigato posuerunt, ut in te simili Virgilius II. Aen. v. 268. *Tempus erat, quo prima quies mortalibus aegris Incipit & dno divum gratissima serpit*.

SOMNUS CEPIT. *Enn*, vel *illum* addunt quatuor libri scripserunt, sed qui sint infimae auctoritatis. Bene autem ex Nomine *Nabdalsa* intelligitur, ut supra c. vi. n. 3. *Terrebat natura nocturnum*, ubi vulgo *Terrebat somno*. c. xi. n. 1. *sic locutus cum litteris dimisit*, ubi, *enim dimisit*. adde Catil. c. xlviii. n. 4. Alioquin autem aeger animus somno cadere solet. Tibullus iii. eleg. iv. v. 19. *Nec me soporati menti deus utilis aegrae Somnus. sollicitus deficiit ante domum*. queni locum bene exponit & physica ratione illustrat Guil. Canterus I. Nov. Lect. c. xviii. Sed aliquamdiu tantummodo caret, & quoad curis maxime agitur. Postea vero ubi bene defatigatus est, neque exin rei invenit, definit agitari, & somnus obrepit. Id pro suo more Crispus expresse particulis *primo*, deinde: quae lentam reddunt orationem, & procellum unius ex altero denotant; id quod veteres interpretes recte adnotarunt. vide supra ad c. xxxvii. n. 3. Adposuit Claudian. II. Rustin. v. 326. *Ille diu curis animum simulaculis aegrum*. Labitur in somnos. Statius I. Theb. v. 339. *Jam pedes volucresque tacent: jam somnus avatis Interpit curis, transiitque per aera mutat, Gratia laboratae referens oblivia vitae*, ubi videt omnino Casp. Barthium. Justin. xi. c. xiii. pr. *Tum repente ante praecum curis confectum Alexandrum*

- 3 cura, deinde, uti aegrum animum solet, somnus cepit. Erat ei Numida quidam negotiorum curator, fidus acceptusque, & omnium consiliorum, nisi novissimi, particeps. Qui postquam adlatas litteras audivit, ex consuetudine ratus opera aut ingenio suo opus esse, in tabernaculum introivit: dormiente illo epistolam, super caput in pulvino temere positam, sumit ac perlegit. dein propere, cognitis infidiis,

drum somnus arripuit. cuius exemplo Augusti & Othonis addidit Gruterus ad Livium l. c. li. Aemulatur Nostrum Sulpic. Severus Epist. li. num. 2.

3. NEGOTIORUM CURATOR FIDUS ACCEPTUSQUE. Supra Renens. 1. *Erat Numida*, omisso Provocabulo. Senatorii, Struv. & Heuffsius: *negotiorum curator*. Sed Struviano additum inter lineas, *familiarium*: at Guelf. 3. & Veneta 1470, *negotiorum familiarium curator*: corrupte, opinor, ex *familiarium*, quod tamen aditamentum prorsus supervacaneum. Fuerit autem necesse est intimae admisionis ille negotiorum curator, qui tabernaculum introivit, epistolam sumit & legit. Ac sane iam olim habebant principes viri administratos, qui essent ab epistolis, quique principem, argumentis litterarum enarratis, lectionis adfidae & multiplicis onere sublevent. vide omnino Herodian. iv. c. xii. ibique Boetierum pag. 437. *fidus* dixit, ut est necessarium hominis omnium consiliorum participi. Ammianus xxi. c. xxvi. pr. *apud Persas nemo consiliorum est conscius, praeter optimates taciturnos & fidos, apud quos silentii quoque colitur numerus*. Guelf. 9. *negotiorumque*.

OMNIUM CONSILIORUM — PARTICEPS. Uratiz. 3. *particeps*, consueto in his errore. Justin. l. c. iv. *Natus rursus datur occidendus Harpago, regis amico & arcatorum participi*. Suetonius Othon. c. iii. pr. *Omnium autem consiliorum secretorumque particeps*. Catil. c. xvii. num. 5. *Eram complures paulo occultius consilii huiusce particeps*. Plinius ii. c. xii. *band alio modo, quam consiliorum naturae particeps*.

4. POSTQUAM ADLATAS LITTERAS AUDIVIT. Uratiz. 3. Guelf. 3. & 9. *ablatas*, ut n. 1. sed ea vox plane non legitur in Guelf. 6. at Uratiz. omittit nomen *litteras*, & Guelf. 10. *verbum audivit*.

EX CONSUETUDINE RATUS. Fabrician., Basil. i. Acad. Vinar. t. Eccard. Incert. i. Guelf. 6. p. & 11. cum Veneta 1470. & ex consuetudine. habent etiam quidam Riviani & Gruteriani illud & praetium, qua tamen minime opus est, iudice Grutero. Ortum est primum ex

modo scribendi Praepositionem *ex*, & huiusmodi librariorum lapsum etiam supra adnotavimus.

OPERA, AUT INGENIO SUO OPUS ESSE. Guelf. *esset*. Operam intelligit, in exsequendis rebus; ingenium, in consultando. his enim rebus administrari tales funguntur. *Ingenii* voce ita utitur Cat. c. i. n. 3. & 6. interduum uno vocabulo *opera* utrumque exprimitur.

IN TABERNACULUM INTROIT. Fabric. a. in tabernaculo introivit. At ceteri omnes in tabernaculum; introivit autem est praeterea in Eccard. Guelf. 3. 6. 7. 10. 11. 12. Vinaricofibus, Academ. Struv. Incertis, Remensibus & Franciano. pro eo *introit*. scribitur Basil. i. Fabric. i. Guelf. 9. & Veneta 1470. aliaque edd. Ceteri *introit*, credo, contractum ex *introit*. Nam eam imprudenciam editoribus quibusdam non imputabo, quod propter *sumit*, *perlegit*, Praefens tempus etiam in hoc Verbo praetulerint; nam vidimus ita supra c. xii. n. 4. *Numida brevi mandata consecit, atque Jugurthae milites introducit*, ubi vide. c. lviii. n. 6. *Jugurtha — sese recepit*. Metellus revertitur, Scripsissem itaque libenter *introit*, pro *introit*, quod Gruterus edidit: cum alibi frequenter duo *i*, in unum contrahere solet; nisi plures Codd. *introit* expressissent. Nam & hoc Sallustio placuit, ut laboravisset potius, *toleravisset*, *patravisset*, *nequivisset* diceret, pro *laboravisset*, reliquis. vide supra c. xv. n. i. c. lxx. n. 5. alibi.

SUPER CAPUT IN PULVINO TEMPRE POSITAM. Eccard. *super in pulvino*: quasi ille tantum voluisset, *super pulvino*, adnotata varia lectione in pulvino. Guelf. 11. *super capite*, a prima manu, sed perperam & emendatum est a secunda manu. Eccardianum confirmat aliquantum Cirt. iii. c. vi. n. 7. *epistolam sigillo annuli sui impressam pulvino, cui incumbabat, subiecit*. atque sic Corn. Nepos Pelopid. c. xiii. Et si in pulvino posuit, necesse est, fuisse positum etiam *super caput*: cum pulvini sit *quospidant* Plutarcho. At Voilius *pulvini* dicit, quo in sedendo utimur; *pulvinar* quod dormituri capiti supponimus. quod vix ille persuadebit. Latini tamen promiscue *pulvini*,
8891,

fidiis, ad regem pergit. Nabdalsa, post paullo exporrectus, ubi neque epistolam reperit, & rem omnem, uti acta, cognovit: primo indicem persequi conatus; postquam id frustra fuit, Jugurtham placandi gratia accedit, *quae ipse paravisset, perfidia clientis sui praeventa:* lacru-

num, quod capiti, dorso supponitur, dicunt, atque interdum aliis partibus sublevisur: sic uti Nostriates *ein Kissen*, idque prohibuit, quominus *super pulvino* rescriberem, etsi hoc verissimum videretur. De particula *temere* diximus supra ad c. LIV. n. 6.

5. POST PAULLO EXPORRECTUS. Nostri praeter unum, omnes, paullo post, alterum Rivius ex vetere Cod. produxit & confirmatur infra c. CVI. n. 3. Rement. 1. & Guelfo, *expersesultus*, emendatum io posterioe *expersesultus*, sorte *expersigius*, ut veteres loquebantur, vide Scaliger. Coniect. ad Varron. VI. de L. L. princ. Lucilius III. *Et femini pueris cum mane expersitus clamant*. Priscian. x. p. 888. Lucet. III. v. 944. *Nec quisquam expersitus exstat*, quomodo etiam Apuleius. adde Gronov. ad Liv. VII. c. XXVII.

UTI ACTA ERAT, EX PERFUGIS COGNOVIT. Guelf. II. *rem omnem, uti erat*, sine illo *acta*: quod propterea alteri praeferret, quod & recte ita dicatur, & dictio ita latius pateat, ut simul quae etiamnum agebat index Numida comprehendat. Nisi forte id acumen frustraneum est, idemque satis ex vulgata intelligatur; quandoquidem illa, quae eo tempore, quo exporrectus est, agebat Numida ne quidem ex aliis discere potuit. Sed frustra nugamur. Scripti cum Incert. 2. *rem omnem, uti acta*, ex *perisugis cognovit*. Sic supra c. XXVI. num. 3. uti *quisque armatis* obvis. Sed ne sic quidem plene repurgatus est locus. Guelf. 3. *uti acta erat*, ex *seurtis cognovit*, pro *ex perisugis*; Palat. 3. *ex seurtis cognovit*; Nazarian. *expersis cognovit*. Unde rectissime Gruterus iudicavit, petium esse additamentum ex *perisugis* ex cap. LXXIII. num. 1. cuius generis corruptelas permultas adnotavimus ad Catilin. c. XXXI. exte. aliam supra c. XL num. 3. & passim.

PERSEQUI CUNATUS. Vioar. I. *conatus*. Guelf. 6. *postquam frustra fuit*, abiectione Provocabulo id. infra Guelf. 3. *placandi gratia acceptis*. 10. *procedit*. Vinzenz. I. *accessit*, Gruterus infeliciter Verbum *conatus* desiderari posse, arbitratur. & eodem modo peccavit supra *capite* XLVI. num. 1.

DICIT, QUAE S. PARAV. FACERE, PERF. CLIENT. S. PRAEVENTA. Ita Gruterus, ita omnes Codd. MSS. praeter paucos, quos oominamus.

Inepte Waffius reliqua ut scripsimus; sed *praeventum*, ex lectione Carrionis, qui ita: *accidit, quae ipse paravisset, perfidia clientis sui facere praeventum*, hanc repraesentant Elzeviriana, Hackianae, Crispini, & quae his secundas faciunt edd. sed quod dixi contra MSS. & vet. edd. fidem. Habent tamen Fabric. I. Guelf. 3. Veneta 1470. & 1490. &c. *dicis, quae ipse paravisset, perfidia clientis sui facere praeventa*. Ex qua inconstantia id primo certum, clarum est, Verbum *facere* ex Glossa irrepisse, quod & aliis aliquot locis male additur: cum alibi etiam *parare*, & saepissime quidem, absolute ponatur. Deinde pro *dicis*, quod MSS. & Gruteriana cum vetustis agnoscit, habet Eccard. Guelf. 7. & 12. *dictaque*; 6. & 11. *dicti omnia, quaeque*. Sed in 2. desideratur id Verbum, & recte atque eleganter abegerunt edd. supra nominatae. Eam figuram modo notabamus ad c. LXX. n. 5. & viginti amplius locis ab fciolis Sallustio intrusum est. Sed supra c. XIV. n. 20. *quos audio ambire, fatigare vos singulos*, ne *quid de absente statuat*, fingere *me verba* & *fugam simulare*, &c. vide infra c. XIX. o. 3. ita Graevius capit Cic. III. ep. IX. v. 6. *quod se ad eunt fere omnes, si quid velis*. Tandem *praeventa* sancte omnes nostri: & non modo personae, sed & res, consilia praevernere dicimus, infra c. LXXVIII. n. 2. *explorare itinera regum*, consilia & insidias eorum antevernere. Cic. III. Offic. c. XXVIII. *nulla igitur vis fuit religionis, quae tantam utilitatem praeverteret*. Justin. XVII. c. III. *Sed haec callida commenta Poenorum* & sententias inauditas mors *Hamilearis* praevenit. Boetius v. Prosa VI. *nunc ista mutationes tuas manens praevenit atque completur*. Sic Quinctilianus, *praevernere vires fiducia*; & Valer. Maximus, *praevernere ignominiam morse*; Suetonius, *praevernere nuncios de se*; Tacitus, *praeventa gratia*. Noster ita alibi saepe *antecapere famem*, *quae bello usui*, alia. Ergo tenus *praeventa* cum omnibus MSS. *dicis* ex uno & pluribus editis abieci; item *facere*, iubente Sallustio & inconstantia positus illius.

PERQUE SUA ANTEA FIOELITER ACTA. Vioar. I. & Guelf. I. a. *felicitate acta*, male, praeitioam suam fidem testatur, in omnibus actionibus, & saepe ita praeterita in memoriam revocant obtestando: quomodo precando. Ovid. x. Met. v. 391. *Instat amos; convolvit suos* & *juvenia*.
K k k

lacrumans obtestatur *per amicitiam, perque sua antea fideliter acta; ne super tali scelere suspectum sese haberet.*

C A P. LXXII.

LXXV.

- 1 **A**D ea rex aliter, atque animo gerebat, placide respondit. Bomilcare aliisque multis, quos socios infidiarum cognoverat, interfectis, iram oppresserat: ne qua ex eo negotio seditio oriretur. Neque post id locorum Jugurthae dies, aut nox ulla quiescere: neque loco, neque mortali cuiquam, aut temporis satis credere:

mundans Uberta. per cunas alimentaque prima precatur. Senec. Herc. Fur. v. 1183. per te novum facinorum laudem precor. &c. Eccard. perque sua facila tum fideliter acta.

CAP. LXXII. 1. ALITER, ATQUE ANIMO GEREBAT. Vinar. 1. *aliter, ac animo g. Rem. 1. atque animo habet. Guelf. 6. animo haberet: & hoc quidem alibi eleganter posuit, supra e. xi. n. 8. Hic animo gerere non sollicitatem. Dictys 11. e. xiv. decretum quippe animo gerebat fecum, in patrum solani uti adhiberet. Alibi etiam hoc Verbum scite pro habere ponunt, ut observarunt Interpp. ad Phaedr. 1. Fab. xlii. Quantum decoris corpore & vultu geris. adde infra e. lxxxiv. n. 4. Supra Rem. 1. & Guelf. 6. Ad haec rex.*

PLACIDE RESPONDIT. Sic & nostri MSS. omnes, non *benigae*, quod defunctum est ex e. xi. num. 1. habetque Dictys 11. e. v. *Ad ea Telephus, esset dolore vultus immodice adflabat, benigne tamen respondens &c.* Utrumque infra e. cii. n. 2. *Ad ea Bucebus placide & benigne. & Dictys 11. e. xxvi. placida oratione.* Nos de voce ad Cat. e. xxxix. num. 2.

BOMILCARE, ALIISQUE MULTIS. Eccard. *Bomilcare aliisque.* Incert. 2. & *alii*; ead. quaedam: *aque aliis*, ut & hoc loco Copula ab manu mala adiecta videatur. vide supra e. xxvii. n. 5. & lxxvi. n. 1. Guelf. 1. a prima manu: *quisque* 6. *copii* novat, pro *cognoverat*.

IRAM OPPRESSERAT. Represserat & continebat, ne etiam in Nabdallam saeviret. Tacit. vi. Ann. cap. 1. *tamque magis iram premeus, instaurari epulas jubet.* IV. Hist. e. lxxii. *Cerialis mori infamias prelit iras.* Sic comprimere Seneca Medea v. 381. *Resiste, & iras comprime, ac retine impetum.* Reprimere Ennodius Vita Epiphani: *At ille paratissimus iram repressit, nec vindictae spe provocatus effudit.*

Sic tepere, condere iram, Seneca, Silius, alii, modo hoc, modo dissimulandi significatu: cum opprimere illud plane exprimat. Florus iv. c. vii. n. 4. Sic vindicta Caesaris dilata potius, quam oppressa est. ubi vide Cl. Duckerum. Seneca ad Helviam e. xvi. *Optimum inter pietatem & rationem temperamentum est, & sentire dolorem, & opprimere.*

NE QUA EX EO NEGOTIO SEDITIO. Guelf. 6. *neque ex eo negotio; n. omittit vocem negotio: mallem ipse potius Pronomen, uti supra e. vi. n. 2. vehementer negotio permotus, ubi vide. atque ita e. xxi. extr. in MSS. & negotio proximum diem constituit.*

2. NIQUE POST ID LOCORUM JUGURTHAE. Vinar. 1. *Neque post hoc Jugurthae;* Struv. Remf. 1. Franc. Guelf. 4. & 11. *Neque post id negotiorum.* Guelf. 6. *Neque postquam hoc factum id negotiorum Jugurthae.* Corrupti omnes: cum Noster id locorum, pro id temporis dixerit, ut supra e. lxxiii. n. 6. *Tamen is ad id locorum talis vir.* ubi vide. infra e. cii. princ. *Postea loci Consul haud dubis jam visset.*

DIES, AUT NOX ULLA QUIETA FUIT. Ulla omisit Francianus; sed perquam scite Guelf. 3. *quiescere fuere, ut nox atque praeda remota fuisset,* supra e. xxxviii. n. 8. ubi vide.

NIQUE LOCO, NEQUE MORT. C. AUT TEMPORI. Guelf. 6. *neque locum, aut tempori neque cuiquam mortali,* quia scilicet alibi *latus ac tempus*, veluti de formula, conjunguntur, hoc loco non separandum esse duxit. Uratist. 1. n. 1. n. m. *cuiquam satis credere aut tempori, quod asperum nimis, & somnolentia libitatis inventum.* Senat. t. *tempore.* Guelf. 2. *enique.* Uratist. a. *erodebat.* Ita sere Seneca Epist. civ. *Ipsa pax timores subministrabat, ne tutis quidem habebatur fides, confervata semel mense.* Talis ille Commodus apud Herodian. 1. cap. xlii. *quodammodo horrore audire, APIS TOS con-*
cupiscit ΠΑΣΙΝ. & cap. viii. *novis* ἰχθύος

dere : civis , hostis juxta metuere : circumspicere omnia , & omni strepitu pavescere : alio atque alio loco , saepe contra decus regium noctu requiescere : interdum somno excitus , arreptis armis tumultum facere . ita formidine , quasi vecordia , exagitari .

CAP.

vicinis hyem . Tyrannis talem vitam tribuit Cicero Lael. c. xv. apud quos omnia suspecta atque suspecta . Noster iisdem verbis utitur Cat. c. xxxi. neque loco , neque homini cuiquam satis credere . & ii. de Rep. Ord. Profecto si id accideret , neque tibi nox , neque dies tuam animi foderetur , quam infamissimis exercitiis fortibundus atque amens alienata mente feraris . Seneca i. de Clem. c. xiii. Non amicorum fidei credens , non liberorum pietati . adde infra cap. lxxiv. num. i.

CIVES HOSTESQUE JUXTA METUERE . Sic Gtuterus & Basil. i. civis hostesque . Wallius : civis , & juxta , ex quibus libris , non adnotavit . certe apud nos Gueff. i. & Incert. 2. civis , hostes juxta meture : atque Commelin. apud Gruterum . Alibi tamen Noster copulam potius addit . Cat. cap. ii. n. 8. vitam mortemque juxta aestumo . Eod. c. lxi. n. 3. suas hostiumque vias juxta pepercerant . ubi ab uno MS. itidem quo exulat . infra c. xcv. n. 3. litteris Graecis atque Latinis juxta , atque doctissime eruditus . Gueff. 3. civis hostesque metuere , omnia particula juxta . quomodo alius MS. peccat Cat. c. lx. n. 30. infra c. lxxxviii. n. i.

CIRCUMSPICERE OMNIA , ET OMNI STREP. Gueff. 3. circumspicere , omnique strepitu pavescere , relictis ceteris . Et vero tantum desideratur in Eccard. Gueff. ii. & 12. Sed Uratius . 2. Et in omni strepitu ; Gueff. 7. Et pro omni strepitu . Vulgatum tuetur Arulanus Mellius . Unde nec audierim Eccard. qui rimosere , pro pavescere ; nec Gueff. 6. qui patere , forte pro pavere , exhibet .

ALIO ATQUE ALIO LOCO , SAEPE . Atque alio deficit Gueff. i. 2. 7. & 6. Senatorius , Fabricianus , Vinar. i. Basil. i. Uratius . i. 3. Academ. Struv. Incert. i. Remensis ; Franc. & Heufiano , qui omnes : pavescere , alio loco saepe &c. Incert. 2. alio atque loco ; Gueff. 4. alio saepe &c. Eccard. atque loco alio , omisso priore alio . At Curtius iv. c. l. n. 35. tribus paucis , alia atque alia regione commisit . Livius xxv. c. xliii. idem saepius eodem modo alii atque alii . xxx. cap. xxvii. Cum adfuerint per aliquot annos bellum aliis atque aliis in Italica partibus gerere .

Plinius ii. c. xciii. extr. quibus in rebus quid possit aliud causae adferre nostratium quiritum , quam diffusae per omne naturae subinde aliter atque aliter nomen erumpens . Ibid. c. ciii. In Reatino fons Neminis adpellatus alio atque alio loco exoritur . Quid sit contra decus regium , diximus supra c. xxviii. num. r. Academ. contra regium decus . Fabric. 2. Incerti & Remensi . 2. quiescere , pro requiescere : quomodo tamen Cicero : nullam partem noctis requiescit .

INTERDUM SOMNO EXCITUS . Gueff. 6. inser illium somno excitus . excitus scriptis , pro excitus , ut Cat. c. xv. n. 4. mentem excitam vastabat : ubi alius excitam . Gueff. 3. omisso Nomine : interdum excitus , quomodo infra c. xcix. num. 2. Mauri atque Gaetuli igno atque horribili sonitu repente exciti . & Livius v. c. xlvii. Namque clangore eorum alarumque crepitu excitus M. Manlius . Sed hic nihil mutuo , neque cum Eccard. excitus ; neque cum Struv. excitatus , aut cum Gueff. 7. 10. rr. excitatus praetulerim . somno excitus est apud Livium & Tacitum . vide Gronov. ad Liv. vii. c. xxvii. Sulpic. Sever. Epist. ii. fomineque excitus congratulari cuperam visum . Rara autem mentibus quies , dixit Justin. ii. c. xlii. adde Bernegger. ad xxiv. c. viii. num. 13. Gruter. in Tacit. Discurs. xxix.

ARREPTIS ARMIS TUMULTUM FACERE . Quasi adfuerint , qui vim pararent . Ita enim accidere solet , ut , quae metuunt homines , per somnum etiam occurrant exterreatque . vide Drackemborch. ad Sil. i. v. 64. Barth. ad Stat. ii. Theb. v. 337. Claudian. ii. Rufi. v. 129. eurguerit pace sustata , Nec recipis summas Et saepe cubilibus amens Excutitur , sonnamque inuit formidine poenae . Id. iv. Conf. Hon. v. 297. quoniam curas , inanes Horrebis strepitus nulla non anxius hora .

ITA FORMIDINE , QUASI VECORDIA . In maxima formidine plerumque est quaedam amantia , & Noster docet infra cap. xcix. num. 3. terror , quasi vecordia , cepere . adde Cat. c. xv. extr. Gueff. 10. Ita formidine , quasi &c. 6. exagitare .

C A P. LXXIII.

LXXVI.

- 1 **I**gitur Metellus, ubi de casu Bomilcaris & indicio patefacto ex per-
 2 fugis cognovit, rursus, tamquam ad integrum bellum, cuncta pa-
 3 rat festinatque. Marium, fatigantem de professione, simul & in-
 vitum, & offensum sibi, parum idoneum ratus, domum dimittit. Et
 Romae plebes, litteris, quae de Metello ac Mario missae erant,

CO-

CAP. LXXIII. 1. DE CASU B. ET INDICIO PAT. Casum posuit pro morte, per consuetum *Acquies*. Sic de Hiempsale supra c. xiv. n. 2. Tamen laetandum magis, quam dolendum puto casum suum. Dielsys iv. c. viii. non jam dolor in casu Memnonis, sed metus summae rerum & desperatio inceserat. adi Perizon. Diss. ad Ejusd. iii. c. xiv. §. xxxix. & omisit Guelf. 10. scribitque 6. de casu B. cum indicio patefacto, patefacto abundat, ut supra profiteri indicium, c. xxxv. n. 6. Utarist. i. cognovit per fugis: ceteri positura recepta.

TAMQUAM AD INTEGRUM BELLUM. Utarist. 3. rursus ad integrum cuncta parat. quae lectio suos habet fautores. Guelf. 2. tamquam ad integrum bellum. integrum bellum dixit etiam Tacit. ii. Hist. c. lvi. Interim Vitellius victorinae suae nescius, ut ad integrum bellum, reliquas Germanici exercitus vires traheret. Curt. ix. c. iv. n. 16. postquam integrum bellum cum javocissimis Indiarum gentibus superesse cognoverunt. Ceterum utilitissima haec cuncta dictio, ad bellum cuncta parare: pro ad bellum gerendum; ut Curt. iv. cap. viii. num. 13. pecuniam, quam in bellum impenderat, reddidit. Talia passim multa occurrunt. Catil. cap. 21. num. 21. quomobrem in sententiam non addidisti. Lucanus ix. quod non in regna laboras. Cicero: cum haberes in sumum. Zeno Ver. Serm. vii. puer nascitur ad gladium. Florus i. c. 1. juvenis ad lubra belli exardescit. Plinius Praefat. Hist. Nat. Simul, ut hac non petulantia fiat, quod proximo non fieri quosus es in alia procaci epistola nostra, ut in quadam acta exeat. Quae haud absurdum est cum his utilitatis comparare, ut in minus utilitatis claritatis succurrant, vide ad Cat. c. xxvii. exte. & c. li. num. 26.

2. SIMUL ET INVITUM ET OFFENSUM PARUM. Sic Gruterus cumque eo edd. vet. & Fabriciani, Vinariensis, Senatorii, Basil. 1. Heuss. Franc. Remens. 2. Eccard. Guelf. 1. 2. 3. 4. 6. & 12. Ceteri falso invitum: quod Palmetius suo more tueretur. Marius invitum cum Metello e-

rat, & Romae consulatum petere animo ardebat; idemque offensus erat Metello h. e. ab Metello, si prope Pronomen sibi exponas, & ob eam causam iratus. Quomobrem male edd. Venetae, etiam princeps illa, cum numeris distinguunt post offensum; Rectius MSS. qui post sibi consuetum sibi panchum ponunt. Quam distinctionem aperte adfirmat Guelf. 6. invitum & offensum sibi & idem iratum parum &c. Idemque sunt Pronomine tali saltem praestant abnoxius, fidus aliaque Crispo absolute dicta. vide Cat. c. xiv. n. 6. c. xxiii. n. 3. adde Eod. c. lvi. n. 13. & supra c. xlvii. n. 3. Alii offensum sibi omnino exprimendum erat proprietatis illudioso: ut t. de Rep. Ord. Mihi decretum est, pro a me. Aufonius de Penelope: Intemerata proci & tot servata per amos Offensa vix ipsi cognita Telemacho. Alia multa supra jam adnotata. vide c. xxxix. n. 1. Inde illa vulgaris notio, qua offensus pro irato, insensu sumitur. Saepè Iustino ita offensus & offensa, quae tamen facile ad proprietatem exigas, ut 1. c. ix. sed offensus superflitionibus Aegyptiorum Apis ceterorumque deorum andes dirni jubet. Nobiscum incedunt Passeratius & Brockhufius ad Propert. iiii. eleg. vi. extr. quos consule. Mox domum dimittis libri omnes. & vide ad Cat. c. xxvii. num. 1.

3. ET ROMAE PLEBES. Sic scribunt Basil. 1. Fabric. 1. Incert. 2. Senatorii, Heuss. Vinar. 1. Guelf. 1. 3. & p. Ceteri plebs. dixi ad Cat. c. xxvii. n. 1.

LITTERIS -- MISSAE ERANT, COGNITIS. Sic omnes nostri MSS. ac edd. vet. neque aliter Walliana ceteraque recentiores. At Gruterus omisit odiosum illud cognitum, neque tamen auctores codd. adiecit. Litteris accipere, nota formula, & Noster supra c. ix. n. 2. ubi, quae fama acceperat, ex litteris imperatoris ita esse cognovit. Unde ex c. lxxi. n. 1. adficium esse, exultimari posset; imprimis cum modo Eod. c. num. 4. cognitis insidius; c. lxxii. n. 1. cognoverat; & hoc c. n. 1. cognovit inculcentur. Ne

TAMQUAM

cognitis, volenti animo de ambobus acceperant. Imperatori nobilitas, 4
 quae antea decori, invidiae esse: at illi alteri generis humilitas fa-
 vorem addiderat. ceterum in utroque magis studia partium, quam
 bona, aut mala sua moderata. Praeterea seditiosi magistratus vulgum 5
 exa-

tamen temere Grutero accederem periecit & summa tot librorum concordia, & quod Sallustius alibi; *grege factio; ante praetium factum; magno exercitu comparato bellum gerere; interposita fide publica*, & similia quaedam dixit. vide supra c. xxi. n. 3. & c. xxxii. num. 1. Neque *cognitis* simpliciter pro *lectis*, quod alibi fieri solet, accepit: Cat. c. xii. n. 3. sed proprie, pro comperto eo, quod litteris erat perscriptum, vulgato in plebem. Tale quid est supra c. xxii. n. 2. *Quorum Jugurtha accepta oratione, respondit*: eum e vulgo aliquis dixisset: *quibus*, vel *quorum oratione respondit*. adde c. lxxiii. n. 1. Acad. de Metello a Mario. in Guelf. 10. litteris, post vocem *cognitis* ponitur.

VOLENTI ANIMO DE AMBOMBUS ACCEPERANT. Sic omnes Riviani, Gruteriani, nostri etiam, praeter Fabric. i. cui deest vox *animo*. Eademque non legabatur in uno Palmerii, unde illa cum Carrione: *volentia de ambobus acceperant*. Cur non *volentia animo*? ut una tantum littera exciderit, sicuti Catil. c. xxi. n. 2. *probi gratia amoverant*, ubi alii *moverant*, ex concursu eisdem litterae. Sed male deserunt viri docti codices, nec intelligunt elegantiam receptae lectionis. *Volenti animo* faciunt sextum casum, cum sit tertius, qui ita explicandus est: *quae erant animo eorum volenti, de ambobus acceperant*. Graeca est structura, ut indicavit Priscianus, de qua moneo infra ad c. lxxiv. n. 2. *quia neque plebi militis volenti putabatur*, ubi vide. Ibi tantummodo Verbum Substantivum, hic vero etiam Pronomen Relativum omittitur. ea res imposuit interpretibus. Sed eodem modo Noster iii. Hist. Epist. Pompeii num. 9. *Hyspaniam vastavimus; praeter maximas civitates, ultra nobis sumus onerique*: sic libet unici. vulgo *quae* immiserunt. adde ibi notata. Sic Rhenanus legit in Tacit. tit. Hist. cap. lxi. *lique omnes de festinatione Primi ac Vero finire, & Muciano volenti referri*. h. e. quae erant Muciano volenti. Id hoc loco ab ipso sensu exigitur. Nam *volentia* essent quasi *curata* dudum & desiderata: at quae volenti sunt animo, ea iam modo, cum cognoscimus, placent,isque favemus in praesenti. Atque ex n. 7. apparet, non antea plebem voluisse talia de Mario ac Metello, quod egregie receptam

lectionem confirmat. Occurrit Palmerius, & *volentibus animis* ita potius scribendum fuisse, ait. Inficitiam hominis! qui ex Sallustio non didicit, quomodo *animus*, *animo*, *animi* ab illo accipiat. Ejus defensores mitto ad Cat. c. lxxiii. n. 2. & cap. xl. extr. quo legatis animus amplior esset. adde etiam c. lxi. n. 8. & supra c. xiv. n. 22.

4. QUAERITUR ANTE DECORI FUIT. Sic eod. At MSS. Fabriciani, Senat. i. Basil. t. Acad. Incerti, Struv. Remens. 2. Guelf. 1. 2. & 7. Veneta 1470. 1493. *decori fuit*. Guelf. 10. a prima manu *decori erat*. Delevimus ergo praetentibus Remens. 1. & Urat. 3. istud *fuit*, cum mox ex esse Verbo illud intelligi queat, & in eadem constructione sileatur alibi. vide supra c. iii. n. 3. & c. lxxiii. extr. Guelf. 7. *invidiae modo esse*, nempe propter praecedens *nunc*. Sed vide supra c. iv. n. 7.

FAVOREM AGGROFAT. Sic Cat. c. liv. n. 2. *hinc severitas dignitatem addiderat*. Fabriciani, *addidit*. Sed vide ad c. lxxv. n. 2. Guelf. 6. *addiderant*.

MAGIS STUDIA PARTIUM --- MODERATA. Fabric. 2. Guelf. 2. 3. & 9. *moderabantur*; Vinar. 1. & Fabric. 1. *moderabant*. Sed editum satis placet. Dictum autem est pro eo, quod esset *regnerant, vigeant*. h. e. magis ex studiis partium Metellum invidia, Marium favor sequebatur, quam ex bonis virtutibus aut vitis eorum. Livius iii. c. xl. *Quemcumque licet jussu consulis prebendisset, tribunos mitti jubebat, neque summo cuique jus modum faciebat, sed virum spe & manu obtinendum erat, quod intendere*. vide supra c. xi. n. 3. Guelf. 3. *ceteram utroque sine Praepositione, perperam* id quidem: cum in hoc loco sit quod ad. ita Cat. c. lxi. n. 15. *in bovinibus impiis*. ubi vide plura. Eleganter autem Vinar. t. omittit particulam *magis*, ut supra c. xxxiii. n. 3. *rae, quam firmas consulens*. Atque ita Sallustium scripsisse, certum est. vide & Cat. c. ix. extr.

5. SEDITIOSI MAGISTRATUS. Haud dubie *tribunos pl.* intelligit, quos satis invidiose eodem modo descripsit Catil. c. l. n. 1. adde Cicero. ii. epist. xii. n. 1. *Florum iii. c. xxxiii*. Ab Nostro accepti Apulejus de Hab. doct. Plat. pag. 28. *Ex primis quidem confusidit, cum praedictis res vini per magistratus seditiosos cruciata pelluntur*. Mox Guelf. 1. & Incert. 2. *vulgus*

Kkkk 3

exa-

- exagitare, Metellum omnibus concionibus capitis arcescere, Marii
 6 virtutem in majus celebrare. Denique plebes sic accensa, uti opif-
 ces agrestesque omnes, quorum res fidesque in manibus sitae erant,
 relictis operibus, frequentarent Marium, & sua necessaria post illius
 7 honorem ducerent. Ita, percussa nobilitate, post multas tempestates
 novo homini consulatus mandatur. & postea populus a Tribuno ple-
 bis

exagitare. Ceteri vulgum; Basil. 1. Acad. Ura-
 tist. 1. & Guelf. 2. vulgum, ut supra c. LXIX. n.
 2. Senat. 1. & Basil. 1. excitare, pro exagitare.
 Guelf. 6. exercitare. Sed exagitare pro sollicitare,
 accendere deinde in quem tuetur Noller
 Cat. c. XXXVIII. n. 1. corpore Senatum criminando
 plebem exagitare, ubi vide. adjuuge Eod. cap.
 XLVIII. n. 5.

CONCIONIBUS CAPITIS ARCESCERE. Vinar. 1.
 Franc. Guelf. 10. & 12. capitis reum arcescere.
 Remens. 1. Guelf. 9. & 11. poena capitis arcescere.
 Pueriliter. Hodie fere crimine, aut iudicio
 in iis delincentibus intelligi docent. Supra cap.
 XXXII. n. 1. quos pecuniae captivae arcescebant.
 Cicero II. Offic. c. XIV. ne quem unquam inno-
 centem iudicio capitis arcescas, cum nota Fr.
 Fabritii. Academ. Siruv. Senat. 2. Heuff. Guelf.
 3. 4. & 7. arcescere; Remens. 1. arcescere. Guel-
 fib. 7. omnibus conditionibus. Livius XLII. c.
 LV. Lucetium tribuni plebis absentem concio-
 nibus adductis lacerabant, ita supra cap. XXX.
 num. 3.

IN MAJUS CELEBRARE. Uratist. 3. in manus;
 Basil. 1. in manus celebrare. Pessime. Celebra-
 bant non solum virtutem Marii, & frequenter
 de ea loquebantur, sed augebant eandem; &
 maiorem praedicando faciebant. Sumis ab Thu-
 cydide 1. c. XXI. οἱ τῶν ὑμῶν ἰππῶνται τῶν ἐν ἡμέ-
 ρῃ τοι μεῖζον κορυφαίον. Sallustius apud
 Laëntium 1. cap. XXI. quia principes in-
 telligendi divina fuerunt, vetustatem, ne cete-
 ra in majus componentem, atque Jovis cele-
 bravisse. Carrin II. Antiqu. Leß. c. VII. ad-
 didit Claudian. B. Get. v. 15. licet omnia va-
 res in majus celebrata fuerint. Sic fere Plinius
 2. cap. XXXVI. aliqui solito volant in multum
 velociores.

6. DENIQUE PLEBES SIC ACCENSA. Plebes
 feribunt Basil. 1. Fabric. 1. Guelf. 2. & 3. Senat. 1.
 & Vinar. 1. Accensa, intelligit, studio in Ma-
 rium. vide c. VI. extr. Porro autem agrestesque
 omnes in omnibus libris offendimus. Gruterus
 dedit agrestesque omnis, quem nimis secure se-
 cutus est Waffius.

QU. RES FIDESQUE IN MANIBUS SITAE ERANT.
 Academ. quorum spes fidesque, ut decebat bo-
 num Monachum. Res sunt opes familiares, res

domestica, ut saepissime Terentius. Heaut. A.
 III. Sc. I. v. 77. Tu rem perire & ipsum non po-
 teris pati. Hec. A. II. Sc. I. v. 27. rei servitus.
 Livius XXXIII. c. XLVI. Res, fama vitaeque om-
 nium in illorum potestate erat. Vides idem,
 quod barbaris Cretium, ut recte observat Ri-
 vus. Sic III. Hist. Epit. Pompei n. 9. Ego non
 rem familiarem modo, verum etiam fidem con-
 sumsi, quem citat Signius ad haec Liv. XLII.
 c. XLVIII. Itaque nisi hde flaret resp. opibus non
 flaturam. Haecque duo frequenter conjuncta
 reperias. Plaut. Truc. A. I. Sc. I. v. 24. Exemplo
 & iussu perii, & res, & fides. v. 38. Cum
 rem fidemque nosque nosmet perdimus. Id. Epid.
 A. II. Sc. II. v. 36. Ubi videmus, remque, fides,
 teque propter perdere. Moll. A. I. Sc. II. v. 64.
 nunc simul res, fides, fama, virtus Deciusque
 deseruimus. IN MANIBUS DIXIT, pro in opere
 manuum, quomodo Cat. c. XXXVII. n. 7. manuum
 mercedem, ubi vide. plura autem Gronov. II.
 Observ. c. VII. & Interpp. Curtii IV. c. I. n. 25. De-
 nique mallem sitae, sine Verbo Substantivo.
 vide c. CXIV. extr. aut potius sita, ita enim Se-
 nat. 1. sita erant, ut modo c. LXII. n. 2. Neque
 illi dies aut nox ulla quieta fuere.

FREQUENTARENT MARIUM ET—DUCERENT,
 Fabric. 1. Incert. 2. Remens. 1. & Eccard. frequen-
 tabant, quae inducere queant, ut pro certo
 adfirmes, Sallustium scripsisse, quod est in Fa-
 bric. 2. & Guelf. 7. frequentarent Marium & —
 ducere, cum in Eccard. etiam ducere adpareat.
 Nam etiam post particulas Infinitivos illos po-
 nere consuevit Noller, vide infra ad c. XXVIII.
 num. 2.

POS ILLIUS HONOREM DUCERENT. Honorem
 illius suis necessariis praefertent; negligerent
 opera sua, ut Marius Consulatus honorem ad-
 pisceretur. Tacitus III. Hist. c. XLIV. ut ceteri
 post Sabinum haberentur. vide ad Cat. c. LXII.
 num. 3.

7. ITA PERCULSA NOBILITATE. Nobilitate eo
 tempore fusa per legem Mamiliam, adeoque
 de gradu suo & lubidine depulsa. Supra c. XLII.
 n. 1. Nobilitas mixta atque eo percussa. Livius
 III. c. XL. Tuam prope jam percussus alius tribunus
 A. Virginii, ex collegio natus, Caesoni capitis
 diem dedit.

POST

bis Manilio Mancino rogatus, QUEM VELLET CUM JUGURTHA BELLUM GERERE? frequens Marium jussit. Senatus paullo ante Metello decreverat: ea res frustra fuit.

CAP.

POST MULTAS TEMPESTATES. Cum multo ante tempore id factum non esset. Post Marium longo intervallo id contigit Ciceroni, Catil. c. xliii. n. 6. de quo ipse it. Agrar. c. i. *Me perlongo intervallo prope memorie temporumque nostrorum primum hominem novum consulem fecistis: & eum locum, quem nobilitas praefidis firmatus atque omni ratione obvallatus tenebat, me ducere rescidistis, virtutisque in posterum patere voluistis.* ad eum locum vide Interpretes. Ille vero valde ineptus fuit, qui hic in voce *tempestates* de *tribus* cogitavit, cum toties Sallustius *ea tempestate*, & similia dixerit, ut notaret *tempus*, atque ita Livius, Tacitus, Curtius acque frequenter, idque ferendum esse, judicavit Cicero de Orator. cap. xxxviii. Manis est notione apud Historicos usque ad infimam Latinitatis aetatem, quod Diogenes, Hegeppus, Sulpicius Severus, iisque juniores ostendunt. Spartian. Adrian. cap. xxv. in. *Ea tempestate supervenit quaedam mulier.* Varro vi. de L. L. c. iii. *Libri arguunt pro tempore, tempestatem dicunt: itaque in xlii. tabulis: solis occasus diei supremam tempestatem esto.*

NOVO HOMINI CONS. MAND. Uratist. l. *novi hominum.* Guelf. 9. *novo hominum*, corrupte. de *novis hominibus* diximus ad Cat. c. xliii. n. 6. Eecard. *consulatus commendatum.* sed *mandatum* proprium esse ex eodem discis loco. Gu. 9. *mandatus*; 10. *mandabatur.*

MANLIO MANTINO ROGATUS. Vinar. 1. L. *Manlio Marino*; Academ. Struv. Incert. 2. Guelf. 7. 10. & 11. *Mallio Numantino*; 9. *Mallio Mantino*; 6. *Manlio Numantino*; Eecard. *Manlio Amantino*; Guelf. 1. *Manrhino*; 3. *Malebino*. Sed propius veram lectionem Guelf. 4. L. *Manlio Mantio*. 12. *Manlio Mancino*; Uratist. 3. *Manlio Numantino*; Franc. *Mamili Mancino*; Basil. t. *Manlio Mancilio*. Scribendum nempe cum Senat. 1. *Manlio Mancino*, quod jam vidit Pighius Tom. iii. Ann. p. 116. addendum etiam Praenomen *Lucii*, quod in quibusdam Codd. legitur: nisi illud ex nota T. R. P. L. ortum traxit. Jam *Manlio*, *Mallio*, *Manlio*, & *Mamilio* in scriptis libris confundi, vel ex nota ad c. xl. n. 1. & 4. & ad c. lxxv. n. 3. constare poterit. Litterae autem *s* & *c* in vetustioribus MSS. ut in Fabric. 1. vii. umquam distinguantur: ob quam causam etiam apud Horatium 1. Sat. ii. v. 29. *Malebino* & *Malebino* promiscue legitur. Unde *singe*

& *singere*: tum & cum; tantus & cantus & similia perpetuo confunduntur. vide Corn. van Bynckershoek iv. Obsev. jur. R. c. xxi. Heinsum ad Claudian. iv. Conf. Hon. v. 77. Drackena. ad Sil. l. v. 40. Itaque *Manlio Mancino* referri ipsi, cum posterius ita etiam scriptum fuerit in pervetusto Commeliniano, & Palat. 7. Praeterea Academ. omisit Praepositionem *a*; Guelf. 6. feribit, *rogatus*, interrogatus, ex Glossa, sed alterum magis proprium. vide supra cap. xliii. n. 5.

SED SENATUS PAULO ANTE METELLO NUMIDIAM DECREVERAT. Haec est vulgata lectio, quam etiam Rivius, Grutius, Waffius retinuerunt. Eam una voce augent edd. vet. Venetae 1470. 1493. & quae hae vetustior 1490. & Viterb. item Incert. 2. Remens. t. Uratist. 2. Guelf. 6. 9. 10. & 12. *Numidiam provinciam decreverat.* Ceteri varie turbant, ita ut Gruteriani, ex quibus non aliter vir ille doctus se expedire potuit, quam ut omnia haec a putidissima Glossa percella esse diceret, aut denique, resecit ceteris, legeret: *Senatus paullo post decrevit.* Eodem cet. quae tamen puriora sunt longe vulgatis. Sed videamus commenta MSS. Fabriciani & Guelf. 1. *Sed Senatus paullo decio decreverat*; ita & Guelf. 2. verum omisso vocabulo *Senatus*, quod neque in Guelf. 4. neque aliis aliquot legit. Vinar. t. *Sed Senatus paullo decreverat*; quomodo Senat. 2. nisi quod paulum exhibeat. Basil. t. *Sed paullo decreverat*, quomodo Heuff. & Remens. 2. mutato *paullo*, in *paulum*. Struv. *Sed paullo ante Metellum decreverat.* Incert. t. *Sed Sen. p. a. decr. Metello.* Alii voces tantummodo transponunt, eique transpositioni maxime voces *Senatus* & *Numidiam* obnoxiae sunt. Primum igitur *Numidiam* est expellendum, quod in optimis Codd. non legitur, & adiumrum est ab imperitis, quia *decernere* absolute positum conquirent non poterant: cum tamen *ad nova* intelligatur, senatus decreverat Metello bellum cum *Jugurtha gerendum*, ut Livius xlii. *quod bellum Senatus cum Perso jussit.* quomodo is saepiuscule. Glossa autem ex cap. lxxii. extr. & cap. xxvii. n. 3. correctioribus placuit. Deinde *Metello* est retinendum, nisi *Metellum* malueris: Librarii omiserunt id nomen partim, quod *paullo* loco Nominis illis fuit, cui *Decio* junxerunt; partim quod unica tantum littera M notissimum vocem in hoc libro notatam invenirent. Ita cer-

LXXVII.

Eodem tempore Jugurtha, amissis amicis, quorum plerisque ipse necaverat, ceteri formidine, pars ad Romanos, alii ad regem Bocchum profugerant; cum neque bellum geri sine administris posset, & novorum fidem in tanta perfidia veterum experiri periculosum

certe Academ. *sed paulo ante Senatus M. Numidiam decreverat. M. scripsit, pro Metello, quomodo alibi M. pro Marius; I. pro Jugurtha; B. pro Bestia in MSS. offendi, Prior illa causa fuit particulari ante; cuius loco ex Verbo decreverat lapsu ejusdem librarii deest. sorte his scriptum, dedit nobis Decio. Denique cur tot libri vocem Senatus omittant, prodidit Senat. i. ubi Sed non legitur: Senatus Paulo decio decreverat. Ergo cum Sen. vel S. offenderent notarum, ex eo scribae sed fecerunt, cum ramen elegantius istud exaudiat, Senatus vero necessario addendum sit. ut adeo ab Sallustio scriptum sit: frequens Marium iussu. Senatus paulo ante Metello decreverat. Euxes frustra fuit.*

EX RES FRUSTRA FUIT. Guelf. 1a. fuit frustra; Fabriciani, frustra erat. quod suspectum reddit Verbum Substantivum, ea res pro more ejus aetatis, quae id ita circumscibit. infra c. LXXIV. n. 3. Sed ea res frustra sperata, ubi vide. Metellus itaque, cum ex S. C. provinciam in alterum annum prorogato imperio pro Consule (cap. LXXI. extr.) obtinere potuisset, successori Mario Consuli, adnitere placet, concedere debuit. vide infra c. LXXII. numer. 2. & Pighium Annal. Toul. III. pagin. 140.

CAP. LXXIV. I. IPSE NECAVERAT, CET. FORMIDINE. Deest ipse Utatilis. sed ceteri omnes agnoscunt. Acad. Incert. 1. & Veneta 1470. ceteri percussis formidine: quomodo contaminarunt imperiti c. LXVII. n. 1. Sed c. LXX. n. 1. quum metu defecit, & sic alibi. AMICOS hic vocat, qui sunt circa regem, consilarii & administris rerum gerendarum, proximi, ut Bomilcarem appellat c. XXXV. n. 4. Justin. XI. c. IX. n. 10. Menor tamen adhuc Darium vivere, Parmenionem ad occupandam Persicam classem, aliosque amicos ad recipiendas Asiae civitates misit, adde Bernegger. ad IX. c. VIII. n. 17. & XXXIV. c. III. n. 3. Lippium ad Senec. VI. Benef. c. XXXIII. alios.

AD REGEM BOCCUM PROFUGERANT. Bocchus rex Mauretaniae; supra c. XIX. n. 7. adde

infra c. LXXX. Utatilis. 2. Struv. Acad. & Guelf. 2. Bocchus; Eccard. Bocum. Fabric. 2. ad Bocchum regem. Vinar. 2. profugerant; Acad. profugerant; Guelf. 10. fugerant.

NEQUE BELLUM GERI SINE ADMINISTRIS. Ita omnes omnino MSS. & edd. vett. Turpiter se dedit administris Hackianus: cum bellum geri sine adm. non posset: veritas, ut puto, relationem inter neque, ac & de qua nos abunde ad c. I. extr. neque regerent magis, quam regerent casus, & eo magnitudinis procederent, cet. quibus multa praeterea ex Nostro addere posset. Sims, baud visum in Guelf. 7. Pro administris habent Utatilis. 3. Eccard. Guelf. 7. 11. & 12. ministris. Alterum tuetur supra c. XXIX. n. 2. ceterum facias & administris omnium consiliorum adiungitur Scantius. Verbum geri deficit Utatilis. 2.

NOVORUMQUE FIDEM. Sic Gruterus, Pareus, Walfius, & princeps ille sic, ait, esse in MSS. antiquissimis, nam recentiores copula carere. Quod contra est in nostris. Nam omnes membranae chartaeque vetustae habent quidem Copulam, verum &, ut nuperae quaedam & veteres edd. non que. At optimus Fabric. 1. & Guelf. 1. eadem desunt, quod per similitudinem posterioris syllabae in posset factum est. Neque omnino mihi persuadere possum aliud, quam & novorum Gruteri antiquissimas membranas habuisse; cum aliquin non esset contra Latinitatem novorumque. Ceterum in tanta perfidia est idem, quod cum veterum perfidia tanta esset. Catil. cap. II. num. 10. in magna copia verum, ubi vide.

VARII INCERTUSQUE AGITABATUR. Vinar. 2. Senatorii, Heuff. Acad. Basil. Fabriciani, Guelf. 1. 2. 3. & Veneta 1470. varius incertusque. lapsus autem facillimus ex variis in variis. At Vinar. 1. Incerti, Struv. Utatilis. 3. Remens. 1. Franc. Eccard. Guelf. 4. 9. 10. 11. 12. vagus incertusque. Ceteri cum edd. Venetis 1490. 1493. 1500. & Vitemb. atque Lipli. 1510. variis incertusque, ut MSS. Riviani. quibus adfector. Sed in Verbo agitabatur mendum est, quod non animadvertent interpretes. Legendum

losum duceret, varius incertusque agitabat: Neque illi res, neque consilium aut quisquam hominum satis placebat: itinera praefectosque in dies mutare: modo adversum hostes, interdum in solitudines pergere: saepe in fuga, ac post paullo spem in armis habere: dubitare, virtuti popularium, an fide minus crederet. ita, quocumque intenderat, res adversae erant. Sed inter eas moras repente sese Metel-

dum nempe cum vetustissimo Commeliniano & utroque Fabriciano, *agitabat*: etiam si supra cap. xxv. n. 6, dixerit, *adversus agitabatur*. Altera dictio est proflus ab Sallustio aliena, at haec *varius agitabat*, *incertus agitabat*, confirmatur illis, quae prolata sunt supra ad cap. xviii. n. 9. item ad ea cap. xix. n. 5. *super Numidiam Gaetulorum acceperunt partem in tuguriis, alias insulens, vagos agitare*. Sic cap. ix. n. 4. *huc, illuc quasi vitabundi aut jacentes tela agitare*. Accedit quisquis est ille Sallustianus de Rep. Ord. it. *tanto asperius in adversa, magisque anxie agitatur*: siquidem & alibi atque cum aliis Verbis Nomina & Adverbia Crispus noster permutare solet. Adde cap. ltv. n. 2. *Jugurtha ubi gentium, aut quid agigaret*. & pro voce *varius* infra cap. cxiii. n. 3. quam cum incerto junxit supra cap. li. n. 1. *Ceterum facies totius negotii varia, incerta, foeda atque miserabilis*. Scilicet *pavidis consilia in incerto sunt*, auctore Tacito iii. Ann. 6. ix. n. 2.

A. QUISQUAM HOMINUM SATIS PLACBAT. Guelf. 3. 7. 9. Acad. Fabriciani, Struv. Remm. 1. Franc. *omnium* scribunt, pro hominum, Jos. autem Scaliger ad Corn. Severi Aetnam 4. 127. hic legebat *hominum*, quomodo apium, paludum, principum, pro principum, vide Bongars. ad Justin. l. cap. x. n. 1. nobis tamen nihil hujusmodi fuit obvium, & si unquam *hominum* in quodam cod. perscriptum fuit, ex incerto, *hominum* ne, an *omnium* librariorum scriberet ortum esse potest. Fabric. 2. omittit *facis* particulam: quo tamen ipso impingit graviter in formulam, quam vide supra cap. lxiv. n. 2. *Hominum* autem nectur cap. lxxii. num. 2. At Eccard. Uratisl. 3. Veneta 1490. 1493. Viteberg. & Lipsi. 1510. *placebant*, quod a scolis immutatum est. Ita enim, non *placebat* scribendum esse ostendit Cat. c. xxviii. n. 4. cap. lxviii. ext. supra cap. xxxix. n. 1. & cap. lv. n. 7. quamvis nec alterum proflus contra morem Sallustii dictum est, vide ad Cat. cap. xii. n. 1. Guelf. 3. & 9. *quisquis*, pro *quaque* obferunt.

ITINERA, PRAEFECTOSQUE IN DIES MUTARE. Praefectos sine Copula Academicus, qui eademdem vocabulo *instruere* infra nu. 2. demit,

Vinar. 1. *praefectosque*; unde Incert. 1. a manu secunda, Guelf. Venetae 1490. 1493. 1500. Viteberg. & Lipsi. 1510. *praefectosque*. Sicuti supra cap. xxxv. n. 5. *itinera egressusque*. Nihilominus improbo, & praefectos verum esse, sentio. Accedit quod *hominum* meminert, qui illi non placuissent, quibus rite subiungit *praefectos*. Nam ab his post insidias Bomilcaris atque Nabdallae plurimum metuebat.

M. ADVORSUM N. INTERDUM IN SOLITUD. PERCERE. Incert. 2. & edd. vet. *adversus*. Vinar. 2. in *solitudinem*. malle. *hostem*, in *solitudines*: sed locus vix patitur. Censeas licet de Justin. v. cap. iiii. ext. *atque ita in bellum adversus Lacedaemonios pergit*. ita Codd. ut Justin. additamentum insit; qui ab Trojo duas dictiones in bellum non accepit.

IN FUGA, AC POST PAULLO SPEM IN ARMIS N. Uratisl. 3. Guelf. 4. 9. & 11. in *fugam*. quae itidem varie exhibent Codd. Cat. c. lvi. n. 4. *Ac* libri nostri & Gruterus, Waffius ar; Fabric. 1. *aut*, de quo infra ad cap. lxxxii. n. 2. *post paullo* Gruterus & nuptae edd. atque sic Basil. 1. cum tribus aliis MSS. & edd. Pomponianis, Viteberg. & Lipsi. 1510. Ceteri cum Veneta 1470. & edd. mediis *paullo post*. adi ad cap. cvi. n. 3. Sed Incert. 1. adstrictissime in *fuga, post in armis spem habere*. Et hoc ordine in armis spem habere collocant verba MSS. fere omnes. Sed quem cum Grutero expressissimum tres bonae notae confirmant & Veneta 1470.

VIRTUTI, AN FIDELI POPULARIUM M. C. Ita Gruterus & Waffius. Sed Fabriciani, Guelf. 3. & 6. cum Veneta princepe elegantius, *virtuti popularium, an fidei*. Praeterea Fabric. 1. *virtute p. an fide*; Veneta 1490. 1493. Viteberg. Lipsi. 1510. *virtute an fidei*. Unde liquidissime patet scribendum esse, *virtuti p. an fide minus crederet*. Fide pro *fidei*, ut alibi *die, acie*. vide supra ad cap. xvi. n. 3. & ad cap. lxiii. n. 3. Guelf. 6. & Uratisl. 3. *credent*.

2. INTER EAS MORAS REPENTE SESE. Sese Basil. 1. Incert. 1. Guelf. 3. Franc. & edd. vet. Ceteri *se*. *Inter moras*, pro eo, quod esset, cum ita moraretur. vide n. 1. Sic supra c. xxviii. n. 3. *Inter haec negotia*; n. 4. & inter eas moras

- Metellus cum exercitu ostendit. Numidae ab Jugurtha pro tempore parati instructique: dein praelium incipitur. Qua in parte rex adfuit, ibi aliquamdiu certatum: ceteri omnes (eius milites) primo concursu pulsi fugatique. Romani signorum & armorum aliquanto numero, hostium paucorum potiti. nam ferme Numidas in omnibus praeliis pedes magis, quam arma tuta sunt.

CAP.

promissa legatorum exspectare. adde Cat. cap. III. n. 4. & cap. XLIII. n. 3.

PARATI INSTRUCTIQUE SUNT. Guelf. 4. *instructique erant*; 6. *parati erant instructique*. Sed Senat. 1. Fabriciani, Ecard. Guelf. 2. 10. 12. Veneta 1470. nullum Verbum Substantivum agnoscunt; in eo concordantes cum Gruterianis melioribus, ex quibus vir doctissimus jam induxit. Eleganter collocat haec Guelf. 10. *parati pro tempore instructique*. Porro Guelf. 1. *dein bellum incipitur*. Uratish. 3. *incipere*.

3. *QUA IN P. REX PUGNAE ADFOUIT*. Senat. 2. & Heuff. *Qua parte*, quos minime audio. Fallor, aut propter Verbum *adfuit* Praepositionem neglexerunt. At supra cap. XLV. n. 2. *item in agmine in primis modo, modo in postremis, saepe in medio adfuit*. Sequitur in Guelf. 6. *pugna affuit*. Sed Senat. 2. Heuffian. Guelf. 4. & 11. vocem *pugnae* plane omittunt, rectissime: aut uultam Sallustio de socordia lectoris opinionem imputes, necesse est; qui *pugnae* adde necessarium duxit, cum sine eo ipsa res clara sit atque perspicua; & supra jam scripserit: *praelium incipitur*, item *qua in parte*. Aliiter infra cap. LXXXVII. n. 2. & cap. CI. n. 5. atque ex prioribus illo loco derivata videtur vox otiosa. Mox ibi non legitur in Guelf. 4. scripserat tamen librarius versus superiore; *parati ibi*. Ecard. Guelf. 10. Veneta 1470. *aliquantulum certatum*. Reliqui *aliquantulum*: quod tueri vel proximum *aliquanto*.

CETERI OMNES EJUS MILITES PULSI. Fabriciani, Easil. 1. Acad. Struv. Incert. 2. Guelf. 1. 2. Veneta 1490. 1493. 1500. Viteberg. & Lips. 1510. *ceteri ejus omnes milites*. Reliqui cum principe ed. Gruteri favent, praeter Incert. 1. *ceteri omnes m. ejus*, & Franc. *milites eos. ejus omnes*. Unde bene Gruterus: illa *ejus milites* paxillo si suspendantur, nihil aucturi perierunt. Adderem ego, nisi suspendantur, periculum praeae Sallustio peritum. adeo infusa & Glossatoribus digna sunt. Mox somnolenter edd. omnes *primo congressu*. Perperat lectio Fabricianorum, & Guelf. 6. *primo consensu*. id dignum celeri Romanorum victoria, & nemo, nisi impetissimus tiro do-

cendus est, *consensum*, concurrere de praeliis dici, ut exempla pigeat adscribere. Vide tamen Ducket. ad Flot. III. cap. III. n. 14. & Cat. cap. XIX. nu. 2. Ita apte Corn. Nep. Cimon. cap. II. *barbarorum uno concursu maximum vim prostravit*. Sed corruptentibus non placuit propter additum *primo*. Fingebant enim in praeliis Romanorum unum *concursum*, sed plures *congressus*. At iis nihili erat auctoritas Nepotis, nihili etiam Livii *primum impetus* toties dictus: nihili denique *primo initia*, si hoc omnino addendum, optimis scriptoribus usurpatum. Generatim Latini per adjectum *primo* initium cuiusque rei exprimere solent. Ergo nec illa insolenter Livius XXXIX. cap. XXIII. inchoata initia a *Philippo sunt*, & *is ipse, si distinctus vixisset, id bellum gessisset*. Tacitus XIII. Ann. cap. 2. *quemquam censuissent patres, ut principium anni inciperet mense Decembri*.

ET ALIQUANTO NUMERO HOSTIUM POTITI. Ita quidem omnes edd. Contra MSS. omnes: *Et aliquanto numero hostium paucorum potiti*, voce auctiores, quam sine ulla spatiae scripturae suspitione nostri omnes, etiam edd. vet. omnes Gruteriani retinent. Eadem non potest non in Vassii libris fuisse, sed ille nihil inde protulit. Suspiciabant inde Gruterus scribendum: *Et numero paucorum potiti*, quod est ipsa asperitas, & plebi vix condonanda Latinitas. Adplaudente optimo quoque relictis locum ex quinque MSS. qui ceterarum membranarum lectionem salvam habent, omnia tantum particula *Et*, quae ante aliquantulum ponitur. Scribo: *Romani, sc. Et armatum aliquantulum numero, hostium paucorum potiti*. ita est aperte scriptum in Vinar. 1. Guelf. 3. 10. 11. & IX. Quilibet viderit, quid sit, quod correctores ad Copulam inferendam impulit, quod Gruterum a vera emendatione prohibuit. Concursus nempe diversus Casus, sexti & secundi ad unum Verbum *potiti*: qui tamen hoc loco non amplius potest, quam Cat. c. XXXIII. n. 1. *plerique sumus*, ubi plura adnotavimus. Adde infra ad cap. LXXXIV. num. 2. quem locum simili modo emendavimus.

NUMI-

CAP. LXXV.

XXXVIII.

EA fuga Jugurtha impensius modo rebus suis diffidens cum per-
gis & parte equitatus in solitudines, dein Thalam pervenit,
in oppidum magnum & opulentum, ubi plerique thesauri, filiorum-
que

NUMIDAS IN OMNIBUS PRAELIIS. Basil. 1. & Fabric. 1. a prima manu, *Numidis*: quia *tuta* Nomen illis fuit, & copularunt *Numidis fuisse* (*fuit*) *tuta*, quomodo illi scribunt. Incert. 2. omittit vocabulum *Numidas*; & *praelius* non legitur in Acad. neque Uratisl. 3.

MAGIS PEDIT, QUAM ARMA TUTA SUNT. Gul. 10. *magis fuga & velocitas quasi, quam arma*, ex Glossa *tu pedes*, quod Uratisl. 3. omisit. *pedes* tutantur, non insolentius fuga & velocitate, quam *lingua & manus alis*. vide Cat. c. xiv. n. 3. Lat. Pacatus Paneg. Theod. cap. xxxvi. *At ubi impulsu acies fronsque laxata, & fiducia in pedes versa est, ire praecipites, aut globo fugere*, &c. Sulpic. Sev. 1. Hist. cap. xliii. *Tum vero nunt Dei in fugam versi, non imperia exsequi, non ordines conservare, omne praedictum in pedibus habere*. Noster infra cap. cvii. n. 1. *nec decere quemquam, qui manus armaverit, ab internis pedibus auxilium petere*. Tuta recte Gruterus & Commel. Nazar. & Palat. 2. Accedunt Basil. 1. Fabric. 1. Eccard. Guelf. 1. 2. 3. 4. 9. & 10. Ceteri *tutata*. At Academ. Struv. Incerti, Remens. 2. Franc. Guelf. 6. 7. 11. 12. *tutati sunt*: duplici errore. *Tuta* primum pro *tutata* malunt veteres, quod saepe librarii mutarunt. Plinius vii. Hist. Nat. Praefat. *Truncos etiam arboresque cortice, interdum gemino, a frigidibus & calore tuta est*. Sic est in MSS. vulgari *tutata est*. Firntin. ii. cap. xii. n. 3. *atque ita simulacris auxilium tutus est, donec instrueretur expectatis*. ibi etiam contra MSS. edunt *tutatus*. adde supra cap. lxi. n. 4. Deinde *tuta*, aut *tutata*, non mutandum erat in *tutati*, tum, quod ita ad utrumque & *pedes & arma* referri queat; tum, quia Latini posteriori aptant adposita. Supra cap. l. n. 6. *Sin opportunitas fugae collis, quam campi fuerant*. ubi vide citatum locum, quo plura concessimus.

CAP. LXXV. 1. EA FUGA. *Falla*. Cat. cap. xliii. n. 1. *Et signo proxima nocte cetera multitudo suam quisque negotium exsequere*. ubi vide.

IMPENSIVS MODO. *Modo*, pro quam modus esset, quod Nomen eleganter additur Comparativis. Supra cap. xlvii. num. 3. *Jugurtha im-*

pensius modo *legatos supplices mittere*. *Injunctum* autem vocant, quod est vehemens, multum magnumque. vide Popmam ad Cic. xiv. epist. xiii. ad Fam. epist. lxiiv. num. 5. *Sirabonem Servilium tibi saepe commendavi, nunc eo facio id impensius, quod epus consilium Nero suscepit*. Sueton. Claudian. cap. 21. *tanto impensius petere*.

DEIN THALAM PERVENIT. *Thalae* oppidi Numidiae incerti positus, meminit Strabo, Florus, Tacitus. loca vide apud Cellar. iv. cap. v. p. 185. 186. Noster iterum intra cap. lxxxix. n. 6.

IN OPPIDUM MAGN. & OPULENTUM. Sic Gruterus atque Fabriciani, Basil. 1. Senatorii, Vinarienses, Uratisl. 1. & 3. Heuß. Academ. Guelf. 1. 2. 4. 7. & 9. At Wallius, Incerti, Struv. Uratisl. 2. Guelf. 3. 10. & 12. *id oppidum*. Franc. ad oppidum. Veneta 1470. *in id qd*. deinde Uratisl. 1. Guelf. 9. 10. & 11. *atque opulentum*. Gruterus mallet abijci Praepositionem *in*. Rectius autem antea haec a Glossographis esse, suspicabatur. Certe quinque hae voces quid sententiae addant, aut cur omnino ab Sallustio exarandae fuerint, nemo facile dixerit, nisi qui Crispum cum Caesare comparare voluerit. Delumit vetus quidam litterator ex cap. lxi. num. 3. *crivitas magna & opulens praedae cuncta, aut poenae sua*. Haec autem si sustuleris, non ita male mox cum libris venustis legere poteris, *ibique plerique*, &c.

UBI PLERIQUE THESAURI, FILIORUMQUE. Basil. 1. Vinar. 2. Uratisl. 1. Incerti, Franc. Struv. Eccard. Guelf. 1. 4. 6. 9. 10. *ibique*; Guelf. ii. *si bique*; 12. & Uratisl. 2. *ibi*; Senat. 1. *ubique*. at Guelf. 3. ubi omittit. *ubi*, inquam, quod librarum corrumperunt, ut alibi passim. vide Cat. cap. lx. extr. Jug. cap. viii. n. 2. & cap. lrv. n. 3. Sic supra cap. xlvii. n. 1. *numine vaga* — *ubi & incolere, & mercari consueverant Italici generis multi mortales*. Uratisl. 2. *plures thesauri*. Ceterum similiter Juba oppidum Zamam probe munitione elegerat, quo inito bello, pecuniam charissimamque res comportaverat; ubique conjuges atque liberos habebat. vide Auct. B. Afric. cap. xci.

MULTUS PUEBRIAE CULTUS. Guelf. 3. *adul-*
L II 2

- 2 que ejus multus pueritiæ cultus erat. Quæ postquam Metello comperta, quamquam inter Thalam flumenque proximum, spatio millium quinquaginta, loca arida atque vasta esse cognoverat; tamen spe patrandi belli, (si ejus oppidi potitus foret) omnis asperitates supervadere, ac naturam etiam vincere adgreditur. Igitur omnia jument-

tas pueritiæ. quo ipse litterator quidam ostendere voluit, filios ejus jam adultos fuisse, quorum unum cap. xxviii. n. 1. legatum Romam misit. Sed Latini pueritiæ, ut pueri, adolescentuli vocabulis latiore significato utuntur; vide Cat. cap. xxxviii. n. 1. Cultum intelligit non modo vestimenta, sed omnia quæ ad educationem, ornatum & magnificentiam liberorum regis requiruntur, ut huc fere idem sit, quod nobiles dicunt *Hofstätt*. vide supra ad cap. v. extr. Quæst. 7. peritæ cultus pueritiæ erat. Filiorum ejus, multumque cultus pueritiæ erat. Filiorum, credo, etiam ad filias Jugurthæ spectat, vide intra cap. xxx. n. 6. quos supra c. xlvii. n. 3. ultato liberorum nomine exprimit. A potiore enim sexu denominationem sumunt, & filios, patres, fratres, & avos, reges dicunt, qui sint ex utroque sexu. vide Muucker. ad Hygin. Fab. clix. Quintilian. ix. cap. iiii. Jugis autem & divos sexus, ut materis feminæque filios dicimus, cum observatione Cl. Burmanni. adde Schulting. ad Calpurn. Flacci Declam. xii.

2. IN SPATIO MILLIUM QUINQUAGINTA. Remens. 1. in thalenti spatio; Senat. 2. in spatio omnium millia L. Heussl. in spatio omnia millia; Incert. 2. & Uratsl. 2. in spatio millium. In additum est ab correctoribus, & committit Guell. 9. quem nos secuti sumus. Sic plane infra cap. cvi. num. 5. Jugurtham circumiter duum millium intervallo ante confedisse. Ubi & similiter nomen passuum omittit. Sic modiorum omittit Seneca de Brev. Vit. cap. xviii. ut tibi multa millia frumenti bene committerentur, item aeris. Cic. tti. Offic. cap. xv. addidit centum millia. Passus desideratur apud Liv. xxxvi. cap. 2. Oppidum Conni viginti millia ab Larissa abest. Id. xli. cap. xix. vestigia Dardani compelluntur in mare, quæ fere duodecim millia ab castris Bastarnarum. vide supra cap. xi. num. 6. cap. xlviii. num. 3. & Cic. x. epist. xxii. num. 4. Ceterum & Gruterus jussit Præpositionem in deleri.

St ejus oppidi pot. for. Brevitatis studiosus has voces omisit, inquit Gruterus: & nos illi facile assentimur. Vinar. 1. Guell. 6. & Uratsl. 1. ejus oppido, quomodo Commel. Palat. 6. unde Gruterus oppido pro Adverbio

capit. sed quid eum in hanc opinionem duxerit, nec ipse video, nec ille exposuit. Guell. 4. ejus oppidi si p. f. Nihil verius, quam hæc ab Glossa esse profecta. Supra Incert. 2. in spe adductus patrandi b.

NATURAM ETIAM VINCERE ADGER. Eccard. vim etiam sedere adgreditur; Venera 1470. & Gryphiana: naturam loci. pessimo. Naturam vocat arduam vallaque loca, per quæ homines iter facere non possunt: quam Metellus vicit, dum consilio aquam iis locis habuit, ubi natura nullam dabat. infra cap. xxvii. n. 2. naturam ipsam, ceteris imperantem, industria vicerat. Hengelappus 1. cap. xxx. Deaque aliquandiu textu incerto hæsit, non repensit quædam admodum naturam vinceret. Claudian. Ger. v. 525. Te pariter juvante fugam, eum cesserit omnino Obsequiis natura meti. Sulpic. Sev. Dial. 1. cap. xviii. mediet flumina nihil cunctatus ingreditur: quæ mox tam audaci fide victæ, velut illis quondam Hebræis pueris, cessare videntur. Superata natura est, Jugis incendium. Caesar. vi. Gall. cap. xliii. ut pæne naturam studio vincerent. Herodian. iii. cap. iv. n. ii. τὸ ἢ ΦΥΣΕΩΣ ΝΙΚΗΣΙΣ quæ φύσει. Plinius vii. c. xxvii. extr. Ceteri profecto victores hominum fure, Sargius vicerat fortunam.

3. JUMENTA SARGINUS LEVARI JUBET. Fabriciani, levare jubet, & tamen inferius portare, neque displicet. Academ. omnia deest. de jumentis bene Seneca Epist. lxxvii. Quare fortis dorso jumenta fers, quævis? quia eorum hic unus est usus, facinam ferre.

NI SI FRUMENTO DIERUM DECIM. Remens. 1. & Guell. 6. nisi frumentum; Fabric. 1. & Guell. 2. nisi frumenta; quasi portare ex frequenti intellexerint. Mihi nihil mutandum videtur, cum frumento dixerit pro facinra frumenti. Livius ii. cap. xiii. deinde in administratione versus, supra Coelites Mucioque dicere ad facinus esse. Justinus ii. cap. xiv. Confecto bello, cum de præmiis civitatis ageretur, omnium judicio At benivolum virtus ceteris prælata. ubi vide Jo. Voellium & ad 1. cap. vii. n. 14. ubi tamen notam ejus ex edit. ipsius A. 1673. repetat; nam Grævius, Gronoviusque omittunt. adde Gronov. iv. Observ. cap. viii. & ad Livii Epist. lxxvii.

CETERUM UTILIS MODO. Utres sunt vasa ex corio,

jumenta sarcinis levare jubet, nisi frumento dierum decem: ceterum utres modo, & alia aquae idonea portare. Praeterea conquirat ex agris, quam plurimum potest, domiti pecoris; eoque imponit vasa cujusque modi, pleraque lignea, collecta ex tuguriis Numidarum. Ad hoc finitumis imperat, qui se post regis fugam Metello dederant, quam plurimum quisque aquae portarent, diem locumque,

ubi

torio, ut Glossae MS. docent, aquae, aliorumque liquidorum, portandae idonea. Curt. IV. c. vit. nu. 12. Nulla arbor, nullum culti soli occurrat vestigium. aqua etiam defecit, quanta utribus cameli dederant.

ET ALIA AQUAE IDONEA. Guell. 6. 7. 11. Remen. 1. & Vinar. 1. & alia, quae idonea; Eccard. veres & alia modo, quae idonea; Acad. alia atque, idonea; Incert. 2. aliaque idonea; Gu. 3. & alia idonea. recte, puto, omittunt vocem aquae, quia res ipsa intellectui obest. nam idonea, aptius digne, absurdum & similia praecise proferuntur. vide Cat. c. XLII. n. 27. infra c. LXXVI. n. 3. alia. Veneta 1470. & alia vasa, quae idonea aquae. & vasa quidem adjicit etiam Guell. 10.

4. CONQUIRIT EX AGRIS. Vinar. 1. exquirat ex agris. Guell. 10. quam maximum potest.

EOQUE IMPOSIT VASA CUJUSQUE MODI. Eoque habent MSS. & edd. vet. n. c. usquam, nisi in nuperis legas eique. Urat. 2. rofque imponit; 3. in eoque imponit. At Senata. & Heuf. fian. eo imponit, abiecta Conjunctione, quam alibi narrando omittere solet. vide Cat. c. XLIII. nu. 2. & supra c. XXXII. nu. 5. Eademque particula destituitur etiam Nazarianus. Posuit autem eo, tamquam Adverbium esset, quomodo supra c. LXXVI. nu. 2. Pacesces, quo Metellus praesidium imposuerat. Guell. 6. vasa cujusque cum modi. 10. & Incerti, cujusqueque modi.

5. QUI SE POST REGIS FUGAM M. PEDIOCEPANT. Illud se in Franc. Struv. alisque locum mutat. Guell. 6. qui postquam se regis fugam: mov. eadem maxime quam punctis confodit, ut legendum sit: qui post se regis fugam. Ita alibi Pronomina vos, te, illum ex naturalis se in alium transeuntur. vide ad c. XIV. extr. Ceterum omnes nostri Codd. habent, Metello dederant, neque id quicquam editorum animadvertit. Revocandum existimavi, confirmatus illo Quinchiliani Declam. cccxxxix. ad fin. Ille vero, qui se in servitutem hosti dedit, qui hostis armis parata in vincula praebui manens, quos tandem nobis spem in posterum facit. & illis Catilin. c. XLV. num. 3. sine mora Praetoribus se tradunt. & extr. voluit hostibus sese praetoribus dedit. ubi vide. Saepae etiam apud

Terentium dare & dedere notiones inter se miscet.

QUAM PLURIMUM QUIQUE A. PORTARET. Guell. 9. quam quisque plurimum; 3. omittit quisque; 11. scribit portarent. Unde scriberes, quam quisque plurimum aquae portarent. vide ad Cat. c. XLIII. num. 1.

UBI PRAESTO FORINT, PRAEDICIT. Sic edd. omnes, & interpretes viri undequaque doctissimi in utramque, quod ajunt, aurem dormiunt, & solita sibi securitate transcuti. At Fabricianus, Basili. Eccard. Incerti, Remen. & Vinarian. fies, Senatori, Urat. slavien. Acad. Heuff. Struv. Gu. 2. 4. 6. 7. 9. 10. 11. 12. Veneta 1470. 1490. 1500. uno omnes ore: ubi praesto fuerit. In Lugdunensi 1533. primum forent conspicio. nam Guell. 3. cum Viteberg. Veneta 1493. & Lipsiensis 1510. habent fuerint. Franc. ubi praesto sint. Non disputabo pluribus, quae harum vera sit lectio: tantummodo fuerint recepi, quod proximum est scripturae membranarum, & rem eleganter exprimit. vide Gallium XVII. c. VII. Sed quodcumque fuerit, aut ubi praesto fuerint, aut ubi praesto fuerint, ab scolis infartum esse scias. Latini enim, & imprimis Sallustius, diem, locum constituit, aut praedicere usurpant, ut intelligant diem, quod die, & locum, ad quem locum aquam portarent. Haec intelligunt, non expriment. id quod ex nota ad c. LXXVI. num. 2. satis superque constabit. Gemina labe haecit adhuc infra c. extr. num. 2. Postea tempore & loco constituto, in colloquium uti de pace veniret, Bocchus Sallustiam, cet. At oppido rudis sit, qui ista in colloquium cet. ut adscititia ex interpretatione non damnet, maxime cum contextum inspexerit. Porro Eccard. praedixit; Guell. 9. dicit. non male. Caesar. I. Gall. c. VI. Omnibus rebus ad profectorem comparatis, diem dicunt, quo die ad ipsum Rhodani amnes conveniant. vide ad II. Hist. Fragm. de dilectis pecuniis. Cic. xvt. epist. x. num. 4. Tu Misse nostris para ut operas reddas; nostra ad diem dictam fieni. Dicit vero Sallustius scripserat, cum aliquis interpres inter verum addiderit praer. ex quo postea & praesto, & praedicat detivatum est.

LIII 3 6. IJSE

- 6 ubi praesto fuerint praedictis. Ipse ex flumine, quam proximum oppido aquam supra diximus, iumenta onerat. eo modo instructus
 7 ad Thalam proficiscitur. Deinde ubi ad id loci venrum, quo Numidis praeceperat, & castra posita munitaque sunt; tanta repente coelo missa vis aquae dicitur, ut ea modo exercitui fatis superque fo-
 8 ret. Praeterea commearis spe amplior: quia Numidae, sicuri plerique

6. IPSE EX FLUMINE, QUAM PROX. OPP. AQUAM. Guelſ. *ipse ex aqua fluminis, quam prox. opp. dix. 10. & Struv. ipse ex fluminis, quam, cet. Fabric. 2. quod proximum, atque hic a manu prima Guelſ. 12. pro eo il. quem proximum opp. f. d. omiſſa voce aquam*, cum Franc. oppido non agnoſcat. Vides, ut laboraverint librarii in difficiliſſima conſtructione, *fluminis, quam aquam*. Sed eodem modo ſupra c. xxvii. num. 1. *ut ante comitia*, quod tempus *haud longe aberat*, ubi vide notata. Ceterum Fabriciani, Veneta 1470. cum paucis aliis, *quem proximum aquam oppido*, ut ſtatim redderet Nomen, quod ſtructuram turbat. Ceteri, ut e. preſumimus. Proxima hic ita capiendum, ut non ſit propinqua maxime, ſed proxima longo intervallo, ut recte monuit Badius adducto Virgil. Aen. v. 320. *Proximus hinc, longo ſed proximus intervallo, Inſequitur Salus*. ubi Setivum videas. Auſonius Ep. xiii. *Proxima ſuis quavis, ſed longe proxima multo Ex intervallo, quae Maſſiſſenſis*. alio etiam loco ita poſuerat Crispus, obſervante Nonio Marcello, ubi docet, *proximum* veteres dixiſſe, non ſolum adhaerens & adjuñctum, verum etiam longe remotum, ſi tamen inter duo diſcreta nihil medium exiſtiſſet.

7. AD ID LOCI VENTUM, QUOD NUM. PR. Sic Gruterus ex Naz. & Commelin. qui illi quod obtulerunt pariter, ut nobis Baſil. 1. Fabric. 1. Senatorii, Heuſſ. Uratiſ. 2. Gull. 2. & 6. Non tamen aſſenſum praebere poſſum, quin potius ex reliquis noſtris omnibus, & edd. vet. atque mediis legendum exiſtitem quo. Nam Crispus noſter in Proverbiis & particulis relativis cum morem obſervat, ut adcurate rem atque terminum, ſitum locumque expriment; ſimul demonſtrandi particulis in eo reſpondeant. Sic ſupra c. i. extr. *Et eo magnitudinis procederem*, ubi pro mortalibus gloria aeterni fuerit, c. xviii. num. 2. *qua nox coepit, ſedes habebant*, quem locum ſimiliter corrumperant, nos vero firmis rationibus vindicamus, quas vide. Jam *ad id loci*, idem eſt, quod *eo loci*, cui neceſſe eſt quo reſpondeat, non quod: ac illud quidem habes ſupra cap. lvi. num. 2. infra c. cii. num. 2. c. ciii. num. 1.

alibi. Et quamquam in iis Pronomen quo ab Verbo proximo ſuſtineri dicas, hic etiam exponere debes, quo ut aquam comportarent Numidis praeceperat. Neque hodie ignota ſunt illa Terentii: *haec cauſa, qua dixi tibi*; Gellii: *in eo, quo dixi libro diſſerit*. Hirtii: *in eo loco, quo paullo ante commencaravi*. vide Davium ad Caſar. iii. Civ. c. lxxix. ad Auſt. de B. Afric. c. xli. Cl. Bentleium ad Horat. Sat. vi. v. 13. Eſt in ed. vet. *Numidas*.

COELO MISSA VIS AQUAE NIGITUR. Senat. 2. & Heuſſ. *de coelo*; Academ. a coelo; Guelſ. 12. e coelo. At ſine Praepoſitione ſupra c. xvii. num. 5. *coelo terraeque penitus aquarum*. Franc. & Guelſ. 4. *coelo emiſſa*, quae conſunduntur ſupra c. lviii. num. 3. Guelſ. 3. *miſſa aquae vis dicitur*, quod non contra numeros Salluſtii eſſe videtur: & quibus Ennius haeret, illis ita ſcribendum eſſe, pro certo habebitur. Eum ſequitur Diſtys 1. c. xvi. *propter magnam opum vim. vis dicitur pro copia & multitudine*. Supra cap. lxi. num. 1. *puſſioris vim magnam animadverſum*, infra c. xci. num. 1. *maxima vis utriusque eſſeſſa*. Livius xxviii. c. xv. *niſi ex vehemens ſole, qualis inter graves imbre nubes eſſuget*, tanta vis aquae deſceſſer, *ut vix in caſtra ſua receperint ſe victores*. Saeptus Diſtys Cretenſis. Cic. vii. epul. xviii. num. 11. *vim maximam ranunculeorum ſe commiſſe conſtabat*. ubi vide. Sed & ſine addito magna, tanta absolute pro multitudine dici, nuper docuit Cl. Duckerus ad Flor. iv. c. 18. num. 72. *ſecuta vis ſanguinis*. Supra Eccard. & Guelſ. 12. *arvalis viſu poſita, munita ſunt*.

SATIS SUPERQUE FORAT. Satis ſuperque ad Verbum reſciuntur, cum ad Nomen relata pro Adjectivis poſita ſint, quod de ſimilibus particulis admonemus ad Cat. c. lviii. nu. 9. Sed Livius xxv. c. xxxii. *Et ſpes erat fatis ſuperque ad id vitium eſſe*. Alterum magis proprie, aut certe ex uſu Salluſtii. nec aliud pariter locus, cum innuat aquam ex pluvia fuſciſſe iis, ex eademque fuſuſſe. Absolute Auſt. Dialogi de Orator. cap. iv. *omniſſi ſereſſum Maſſarum anguſtiſſi, in quibus fatis mihi ſuperque ſudatum eſt*.

8. SICUTI PLERIQUE IN NOVA DEDITIONE. No-

que in nova deditione, officia intenderant. Ceterum milites religio-
ne pluvia magis usi: eaque res multum animis eorum addidit. nam
rati sese dis immortalibus curae esse. Deinde postero die, contra
opinionem Jugurthae, ad Thalam perveniunt. Oppidani, qui se lo-
corum asperitate munitos crediderant, magna atque insolita re per-
culsi, nihilo segnius bellum parare: idem nostri facere.

CAP.

Novæ, pro recenti posuit. Aliter Tacit. Ann. c. 11. Et accepere barbari lætantes, ut ferme ad nova imperia. Et in tali tempore quilibet victoris voluntati prolixæ & cito respondet. Claudian. 1. Stilic. v. 203. Qui nec principibus, donis precibusve vocati, Pauperant, passi propeant, segnius videntur Offendisse mora. adde Cæsar. 11. Gall. c. XLIII.

OFFICIA INTENDERANT. Gueff. 6. servitia officia intenderant. Melius officia, nam intendere est augere, prolixâ facere. plus adtulerant, quam iusti erant. Tacitus 1. Hist. cap. XII. extr. quippe hiantes in magna fortuna cupiditates, ipsa Galbas facilius intendebat. cap. XXIV. Quam velut publicam largitionem Orbo secretioribus apud singulos præmiis intendebat. Sueton. Tiber. cap. LXII. pr. Auxit intenditque sacritium exacerbatum indicio de morte filii sui Drusi. adde Sciopppium III. Verisim. cap. IV.

9. MILITES RELIGIONE PLUVIA M. USI. Gu. 4. pro religione; Alii ex religione, quas præpositiones intelligere nihil vetat; addere autem imperitiae est. vide supra c. LXXIV. n. 1. Religionem autem pro respectu & cultu decorum dixit, quam Seneca Epist. LXV. primam vocentium militiæ vocat. Et haeret his viris, quod est apud Liv. v. c. 11. Omnia prospera eveniunt volentibus deos, adversa spernentibus. lege omnino Lipsum 1. Polit. c. III. & IV. c. IX. num. 106. quæque ibi doctissimus Reinhardus ubertim collegit.

*MULTUM ANIMIS EORUM ADIDIT. Animo-
siores reddidit. Male Aead, omittit multum: male etiam Vinar. 2. multum animam e. addidit. Eset aliquid: eaque res animam eis addidit, uti Plaut. Amphitr. Act. 1. Sc. 1. v. 94. Perduelles penetrant se in supam: ibi nostri animus additus est. Aliterum habes supra c. XLII. num. 1. & 4. alibi.*

SESE DIS IMMORTALIBUS CURAE FISE. Deos sese curare, sui curam gerere, quod rebus prosperis credebant illi; contra adversis, deos non esse, nec res humanas curare frequenter legas. vide supra c. XIV. num. 21. & in auxilio nec opinato huiusmodi opiniones & sermones quosdam dabit Gruterus ad Liv. XLIII. c. XXXIII.

Statius 1. Silv. IV. v. 1. 4. Effis io Superi—Et coelo, diis es, Germanice, cordi. cum notis Barthii. Auct. VIII. Gall. c. XLIII. Quo factis repente fontis serenitas exhaustus, tantam adtulit oppidanis salutis desperationem, ut id non hominum consilio, sed deorum voluntate factum putarent. Lege Corn. Nep. Agell. c. II. adde infra c. XCII. num. 2.

AO THALAM PERVENIUNT. Academ. & a prima manu Struv. perveniunt, necpæ Metellus cum suis. Nihil muta; sed vide Cat. c. LVII. num. 1. Supra Gueff. II. postremo die, male. neque enim tantum spatium una die emitti poterant. Omnes autem postero, non postera: & deinde, non dein, quæ novatores quidam invexerunt.

*10. OPPIDANI, QUI SE L. A. M. CREOIDE-
RANT. Academ. Oppidum, qui sese; sed contra reliquos omnes. Gueff. 4. minus crederent, sed eadem manus emendavit. pro locorum, Gueff. 3. conveniunt aut aliud quid exhibet, eum tamen & ibi nunc locorum sitrepositum. Neque id abieciendum. Cæsar 1. Gall. c. II. quod undique loci natura tui Helvetii continent. Vellej. II. c. XCV. gentes locis tutissimas, aditu difficilissimas. c. CVI. situ locorum inviolabile. Cie. II. Epist. 2. num. 3. locorum quibusdam angustis, & namis munitis fretis. Ceterum ab his usque ad c. XCV. n. 3. deficit Struvianus.*

NIHIL SEGNIUS BELLUM PARARE. Forte, nihil sequitur scriptum fuit primitus, pro secus, vel secus, quæ inter se permutantur, vide Mutetii XVI. Var. Lect. c. XIV. Sueton. Neon. c. XLII. Nec eo secus quidquam ex consuetudine laxat atque desidia omisit, Cæsar II. Civ. 2. VII. extr. hastilenses tamen nihil sequens ad defensionem urbis reliquis adparare coepit. ubi cum in vet. codd. sequens repeteret Davivius probum id esse, hoc Sallustii loco & Corn. Nepot. Datam. c. II. probare nititur contra Heinsum ad Ovid. II. Metam. v. 101. Tuetur etiam Gebhardus ad Nepotem, quibus addas Curt. VIII. c. 2. num. 28. quo vellet, ne obligato quidem consilii, haud legibus destituta exsequeretur. Sed ut in Curtio iterandum sit, in Sallustio mallem omnino nihil sequens.

CAP. LXXVI.

LXXIX.

S Ed rex nihil jam infectum Metello credens, quippe qui omnia; arma, tela, locos, tempora, denique naturam ipsam, ceteris imperitantem, industria vicerat, cum liberis & magna parte pecuniae ex oppido noctu profugit: neque postea in ullo loco amplius una die, aut una nocte moratus, simulabat sese negotii gratia properare; ceterum proditionem timebat, quam vitare posse celeritate putabat. nam talia consilia per otium, & ex opportunitate capi.

At

sequitur. Hoc enim habet in superiore insulsa re percussis, quod contrario sensu insectat; at alterum nihil; cum & percussis festinare soleant, & trepidare, quod haud segniter fieri solet. Codd. tamen omnes *segnius* habent, nisi quod Guelf. 11. *segnis* praetertat. *Belionparare* cum Glossa non absorta hoc loco habet Auct. viii. B. Gall. c. xxiv. *cum videres nullam jam esse civitatem, quae bellum pararet, quo sibi resisteret.*

Idem nostri facere. Uratilis. 2. *idemque*; Vinar. 1. Acad. & Guelf. 6. *fecere.* non male. Gu. 10. *faciunt.* Cat. l. x. num. 1. idem facit *hostium exercitus.* vide Eod. ad c. lv. nu. 2.

CAP. LXXVI. 1. Nihil jam M. infectum cred. MSS. Fabriciani, Basil. 1. Acad. Incert. 1. Franc. cum quatuor aliis: *nihil jam infectum Metello credens,* atque sic omnes edd. vett. jam omittunt Fabric. 2. Incert. 2. & Veneta 1470. priores illi scribunt, *nihil infectum a Metello.* frustra. *Infectum* dixit, pro eo, quod barbare esset *infectibile*, uti *inaccessus*, pro *inaccessibili*, cet. Tacit. Agric. c. xviii. nu. 7. ut *obstupescit hostes, qui classent, qui naves, qui mare exspectabant, nihil arduum, aut invictum crediderint sic ad bellum venientibus.* Apulei. Metam. pag. 15. ed. Pricaci: *Nem & mihi & tibi, & cunctis hominibus multa usque venire mira, & paene infecta.*

QUIPPE QUI OMNIA ARMA, TELA. Qui omittit Veneta 1470. Praeterea post omnia aperte distinguunt Uratilis. 1. Fabric. 2. & Guelf. 2. recte, arbitror. Nam talia praemittere, aut subjungere solent, cum ipsas partes enarrant. Catullus Carm. xix. v. 17. *Pro quis omnia horribiora haec necesse Priapo Praestare, & domum horribulum visumque tueri.* Noster infra c. lxxxv. nu. 4. *Auloe alii si deliquere, vetus nobilitas, majorum furta saluta, cognatorum & adfinum opes, multae clientelae, omnia*

haec praefidia adsunt. add. iii. Hist. Orat. Macri nu. 22. & 26. & quae notamus ad Cat. c. 12. num. 3. Horat. 1. Sat. 11. pr. *Amundabaturus collegis, pharmacopolae, Mundici, mimae, balatrones, hoc genus omne Molestum ac sollicitum est cantoris morte Tigelli.*

LOCOS, TEMPORA. Ita Gruterus, & cum eo Basil. 1. Fabriciani, Acad. & edd. vett. Ceteri fere loca, ut supra c. lrv. nu. 8. qui *suavilo ca defendere nequiorat, in alienis bellum gerere.* At c. lxxvi. nu. 1. *commune sunt locos.*

NATURAM IPSAM, CETERIS IMPERITANTEM. Diximus, quod satis superque, ad c. lxxv. nu. 2. *ac naturam etiam vincere adgreditur.* Hunc locum respexit Guntherus Ligur. vi. v. 92. *At rex invictum quod sese cepisset agendum Nil possent, ipsam, quae cunctis imperat, acris Ingenio servens, naturam vincere tentat.* Guelf. 7. & 11. *imperantem.*

EX OPPIDO NOCTU PROFUGIT. Ex delet Gu. 11. pro noctu Vinar. 2. nocte, contra MSS. omnes & edd. vett. Supra Venetae priores: & magna pecunia.

IN ULLO LOCO AMPLIUS UNA DIE A. UNA N. Guelf. 7. & 10. in uno loco, sed 6. & 9. in nullo loco, ut duplex sit negatio, quam non prorsus relinquit Latini. vide supra ad c. xiii. nu. 5. Basil. 1. Eccard. Guelf. 6. 11. & 12. uno die. Deinde Fabric. 2. Guelf. 6. & 12. *una nocte* omisso altero *una*. Sed has geminationes Sallustio usitatas esse, monstravi ad Cat. c. xlix. num. 1. & supra c. xix. nu. 8. Guelf. 7. *morabatur*; Uratilis. 2. *simulatur*; Fabriciani *gratia negotii*. Auct. viii. B. Gall. c. xlv. *Cicero enim mutandis locis multorum fides se committebat, quod nequam duntaxat sine periculo commotaturus videbatur, cum sibi consensu esset, quam inimicum deberet consilium habere.* Inigne exemplum Mithridatis apud Justin. xxxvii. c. 11. RuPERTO adnotatum, qui invidias veritus, venandis studium tenuit, quo per septem annos neque

nobis,

At Metellus ubi oppidanos praelio intentos, simul oppidum & operibus, & loco munitum videt, vallo fossaque moenia circumvenit. Deinde locis ex copia maxime idoneis vineas agere, aggerem jaceret, & super aggerem impositis turribus opus & administratos tutari.

Con-

urbis, neque raris sectis usus est; sed per silvas vagatus, diversis montium regionibus perambulabat, ignarus omnibus, quibus esset locus.

VITARE POSSE, CELERITATE PUTABAT. Sic MSS. omnes, qui modo non sunt subtilissimae fidei, item edd. vet. & Gruterus. Incepte alii vitari: neque causam scio, nisi ea sit proximum capi. de quo monui ad c. lvi. n. a. Celeritate Glossa Fabricii interpretatur, locorum instabilitate. ita quidem sensus requirit, sed qui ita adhibuerit vocem, non reperio. Quare simpliciter intelligo celeritate itinerum, ut Tacit. iv. Hist. c. xxiv. ut quam maxime per ripam itineribus celeraret. Cic. xvi. ad Attic. epist. i. ajunt enim cum Caesariani uti celeritate. Caesari iii. Civ. c. lxxix. lris de causis uterque eorum celeritati studebat, ut suis esset auxilio, & ad opprimendos adversarios, ne occasio temporis derisset. adde Corn. Nepot. Agell. c. ii. & iv. Senat. a. celeritatem.

ET EX OPPORTUNITATE CAPI. Et deest Vinar. a. Incert. i. Uratili. Ecceard. Guelf. 4. 7. 9. 10. At Guelf. 3. ex omisit, ut sentire queas, ex compositione vñ & ex rem illam existisse. Idem jam supra adnotavimus. Guelf. 6. Fabric. 2. & edd. vet. solent capi; Guelf. 7. it. & 12. capiuntur. Difficile fuit illis a superiore putabatur exaudire, quamobrem Guelf. 3. scripsit, capi putabat. Ita supra c. xlv. n. a. magni & sapientem virum fuisse comperio: tanta temperantia inter ambicionem savitiamque moderatum. Namque edicto primum adjumenta ignaviae sustulisse. ubi vide. adde infra c. lxxxii. num. 3. item c. liv. n. 8. sequi cogebatur, & qui sua loca defendere negaverat, in alienis bellum gerere. quomodo item c. lvi. n. l. & Cat. c. xxx. nu. 5. De oro, quod sceleratissimis quibusque consiliis faveat bene Caesari ti. Civ. c. xxx. Erant sententiae, quae conandum omnibus modis, contraque Veri obpugnanda conferrent, quod hujusmodi militum consilii otium maxime contrarium esse arbitrauerur.

2. ET OPERIBUS ET LOCO MUNITUM. Operibus, i. munitionibus manu factis; loco, i. naturali situ. quomodo supra c. lvi. num. 1. ad oppidum in campo situm, magis opere, quam natura munitum erat. ubi vide. alibi opportunum loci eodem sensu dixit. vide c. xxxvii. num. 4. Cap. lxi. nu. 1. in iis urbibus, quae ab

se defecerant, satisque munitae loco, aut moenibus erant, praesidia imponit.

VALLO FOSSAQVE. De his dictum supra ad c. xxiii. num. l.

3. DEINDE JURET LOCIS EX COPIA M. 10. Guelf. a. a prima manu & 3. deinde duobus locis. Sed neque jubet, neque duobus habent Vinar. i. & Uratili. i. Ordo etiam turbatur in Fabric. 2. Deinde ex copia jubet, cet. Glareanus quoque jubet in suis Codd. omnibus non reperisse videtur, atque is pro superfluo habet. Ipse induxi illud, quod alibi viderim frequenter ab libris inculcatum; & de simili mendo dixi supra ad c. lxi. nu. 6. & eodem prope modo loquitur supra c. xxxvii. ext. ex copia, quid denotet, incertus est Glareanus; sed postea cum Soldo de locorum multitudine accipit. Recte illud, dicitur enim pro ex omni copia locorum, quibus vineas agere posuisset: neque vero iis omnia loca apta esse, clare docet Livius xxi. c. viii. infra c. xciii. num. 8. Itaque ex copia tubicionem & cornicionem quinque numero quam velocissimos delegit. Auct. B. Alexandr. c. xv. quin ex omni prospectu locum spectaculo caperet. Male Guelf. 10. ex copia rerum, quod ex c. xxxix. num. 5. desumptum est, & 6. ex opida.

SUPERQUE EAS AGGEREM JACERE, ET SUPER AGGEREM. Corrupta haec esse, jam viderunt Glareanus & Popma; neque doctiores librarii tantam inscitiam & absurditatem in Sallustio tolerarent, nisi superque eas forte pro praeterea accepissent. Quis enim vel fando audivit, vel adeo secunda imaginatione praeditus est, ut super vineas aggerem & turres impositas fingere sibi queat? Accedit aelius MSS. qui Verbum impositis & Pronomen eas varie transiiciunt: & Guelf. 3. subterque eas scribit; Gu. 1. & Vinar. i. super easque; Guelf. 6. super eas; Segat. 2. & Heuss. eas omittunt; In Fabric. 2. jacere & super aggerem non est perscriptum in contextu. Quae omnia plus satis confirmant, ea, superque eas non esse ad Sallustio, sed alieni ingenii foetum: fortasse inde primum procreatum, quod superque eam pro his, & super aggerem, in quodam libro perscriptum fuit. Usus autem aggeris in oppugnatione, ut in eo turres tormentaque locarent, quod bene descripsit Lucanus iii. v. 394. adde supra cap. xxxvii. num. 4.

Mmm

Opus

- 4 Contra haec oppidani festinare, parare: prorsus ab utrisque nihil
5 reliquum fieri. Denique Romani, multo ante labore praelisque
6 fatigati, post dies quadraginta, quam eo ventum erat, oppido mo-
do potiti: praeda omnis ab perfugis corrupta. Ii postquam murum
arietibus feriri, resque suas adfectas vident, aurum atque argen-
tum,

OPUS & ADMINISTROS TUTARI. Vinar. 1. *opus arministris tutari*. Fabric. 2. *opus & administrantes*. Incert. 1. & Guelf. 12. *ministras*. perperam: etiam Glareanus Aldo succenseat, quod *administras*, non *ministras* ediderit. infra cap. xcii. num. 9. *militis neque pro opere consistere*, — neque inter vineas sine periculo administrare. quo plura contulimus.

4. CONTRA HAEC OPPIDANI FESTINARE. Deest haec Guelf. 6. & 11. atque ita Tacitus loqui, notamus ad Cat. c. xxxviii. n. 2. *Contra eos summa ope nitentur pleraque nobilitas*. adde Jug. cap. 1. n. 2. Guelf. 9. *praeparare*.

AB UTRISQUE NIHIL RELIQUUM FIERI. Gu. 6. *ab utrisque*. Eecard. *nihil reliquum*. Dicunt autem nihil reliquum, & nihil reliqui. vade Cat. cap. xxviii. extr. Cic. iii. epist. xiii. n. 2. & vii. epist. xxviii. n. 8.

5. MULTO ANTE LABORE PRAELISQUE. Uralst. 1. *multum ante labore*; 3. *praefidiusque*; Guelf. 9. *laborare*.

QUAM EO VENTUM ERAT. Guelf. 3. *quo eo ventum*; 11. *qua eo ventum*. Cicero quibus dixisset, ut v. epist. xx. n. 20. Ipse tamen alibi cum & quam in simili constructione, etiam ubi post non praecesserat. Corn. Nepos Arist. cap. 111. *Deceit fere post annum quantum, quam Themistocles Athenis erat expulsi*. Livius xxviii. cap. xlv. *Die quadagesimo quinto, quam ex suis devicta erat*. Id. xl. cap. ix. *Intra dies sexaginta, quam in provinciam venit*. Contrahit formulam Justin. xxviii. c. viii. pr. *Sic excitatis militibus, post annos tres & viginti summi regni, in Romana bella descendit*. Guelf. 12. *quant eo ventum est*. Immo tolle Verbum Substantivum. cap. lxxv. num. 7.

OPPIDO MODO POTITI. Rectius Uralst. 3. *oppidi*. Omittunt modo Fabric. 2. Uralst. 1. & Guelf. 1. non audio. Posuit pro tantummodo, respiciens ad praedam, qua non potiti sunt Romani. infra cap. lxxviii. n. 4. *Ejus civitatis lingua modo conversa omnibus Numidarum: legum cultusque pleraque Sidonica*. Supra cap. l. n. 5. *ipsi modo enim sauciabantur: neque contra ferendi, aut manum consuevi potestas erat*.

4. PRAEDA TERTIO OMNI, INUTILI & SUPERVACUA

limitatione. Vinaricenses, Fabric. 1. Senat. f. Eecard. Guelf. 1. 4. & 7. *ab perfugis*: ita supra cap. l. n. 6. *ab persequendo*, in melioribus libris. Corrupta, nempe igni, quod mox addit. Caesar. vii. Gall. cap. lxxv. *ergo modo antimo sua ipsi frumenta corrumpant, aedificiis incendunt*, &c. Liv. xxi. cap. xv. *pleraque ab dominis de industria corrupta erant*.

6. MURUM ARIETIBUS FERIRI. Cum aries murum percussisset, vix sine direptione civitatis deditio permittebatur, quod ex loco Caesaris 11. Gall. cap. xxxii. viri docti probant, *Se magis*, inquit Caesar, *confermatio sua, quam merito eorum, civitatem conservatum, si prius, quam aries murum attigisset, se deditissent*. ibi vide Jo. Brantium. Ea causa durior certe Thalenium videbatur conditio, sed durissima perfugum. Ferre eleganter de arietibus, etiam Livius xxi. cap. viii. *sem enim feriebantur arietibus mari*. Patet ergo fuisse machinam sternendis muris, de cuius origine Vitruvius x. cap. xix. *Primum ad oppugnationes Aetiae se inventus esse memoratur*. Carthaginienses ad Gades oppugnandas castra posuerunt. Cum autem castellum ante cepissent, id demoliri sunt conati. Postquam non habuerunt ad demolitionem ferramenta, suserunt lignum, idque manibus sustinenter, capiteque ejus summum murum continenter pulsantes, summus lapidum ordines dejiciebant, & ita gradatim ex ordine totam munitionem dissipaverunt. Vide omnino Lipsium iii. Polior. Dial. 1. & Stewech. ad Veget. iv. cap. xiv.

RESQUE SUAS ADFFECTAS VIOENT. Unus ex nostris adversas. Sed adversae res non compellunt ad ultimam desperationem. Justin. iv. cap. v. *dum res quovis adfectae, nondum tamen perditae forent*. Adfectae, i. inclinatae, in angustias redactae, pessumdatae, quomodo saepe ea voce Cicero utitur. vide ad Cat. cap. v. num. 5. locum adscriptum. Tacitus iii. Hist. cap. xlv. *Externa vi & perfidia sociali prope adfecta Romana res*. iv. Hist. cap. xiv. *Namquam magis adfectum rem Romanam*.

AURUM ATQUE ARGENTUM. Edd. vulgares, *aurum argentumque*. Sed Gruteriani MSS. *aurum, argentum*, sine copula. Vassius, *aurum atque argentum*, & sic Basil. 1. Fabriciani, Incert.

tum, & alia, quae prima ducuntur, domum regiam comportant : ibi vino & epulis onerati, illaque, & domum, & semet igni corrumpunt ; & quas victi ab hostibus poenas metuerent, eas ipsi volentes pendere.

CAP.

Iocerti, & eod. vet. Guelf. 6. & 10. *aurum & argentum.*

QUAE PRIMA DUCUNTUR. Eocord. dicuntur. Vimar. 1. & Fabric. 2. *ducunt*, quod probaverim, intelligens *homines, mortales*, quod addidit supra c. xli. n. 1. id vero Latini eleganter intelligunt, ut monstravi ad Cat. cap. li. num. 40. hic vero illi etiam intelligi possent. Quae prima nominentur, exposui ad Cat. cap. xxxvi. n. 4. Ea non male *carissimas res* vocat Auct. B. Afric. cap. xci.

DOMUM REGIAM COMPORTANT. Fabric. 2. Franc. & Guelf. 7. *in domum regiam*: quomodo Cat. c. xl. n. 5. *ille eos in domum Decimi Bruti perducit*. Sed uti Pronominia Possessiva frequenter eodem Casu adiunguntur nomini *domi, domo, domum*; sic et Adjectiva Possessionem notantia. Cat. cap. xxxviii. num. 1. *de improvisi domi suae imparatum confedere*. Corn. Nepos Pelop. cap. ti. *extrem. qui cum tempore ipso, quo studuerant, pervenissent, domum Charonis devenerunt, a quo & tempus & dies erat datus*. Cic. iv. epist. vii. o. 10. *nonne major sine periculo domi tuae esse, quam cum periculo alienae*.

INT VINO & EPULIS ONERATI. Veneta 1470. 1490. 1493. 1500. Viteb. & Lips. 1510. *gravati*; quod est mera interpretatio. Curt. iv. cap. iv. n. 5. *laetisque omnes eo ad epulas dilapsi onerare se vino; quo graves orto sole navigia confederant*. Id. v. cap. vii. o. 4. *unus & alter, & ipsi mero onerati, adfuerunt*. Justin. t. cap. viii. n. 6. *infectos barbaros vino se onerare patitur*. Petron. Sat. cap. l. *non cocus portione oneratus est*. Sueton. Tiber. cap. lxi. *largi mero portione oneratos*. Ita nempe multi desperandi & morti vicini acerbiter mortis vincere adnisi fuot, ut onerati vino, & ad laetitiam artibus aliis excitati non sentirent illud, quod natura animalium integra & sana perhorrescit.

ILLAEQUE & DOMUM & SEMET IGNI CORRUMPUNT. Guelf. 6. *illamque domum & semet*; 9. & illa, & domum, & semet. 11. *omittit igni*. forte, quia supra non est additum. Habet Florus t. cap. vi. n. 6. *eum desuper se suisque, cum omnibus opibus suis ferro & igni corrumpunt*. Noster infra cap. xcii. n. 3. *plura propter Capsum miseras igni corrumpit*. ut male Basil. t. *igni comburunt*. Eodem consilio

Rex Iuba maximam pyram construxerat, ut, rebus perditis, sese cum liberis, conjugibus, civibus & gaza concremaret, Auct. B. Afric. c. xci. item Sardanapalus, qui hoc solo imitatus virum, teste Justino l. cap. iiii. Plura exempla collegere Bernegger. ad Justin. xiii. cap. vi. Freinsheim. ad Flor. ti. cap. xviii. n. 15. adde Drackeborch. ad Silium ti. v. 579. & Zevecot. ad Flor. pag. 181.

AB HOSTIBUS POENAS METUERANT. Nam eodem modo victores saepe in hostes grassati, vide infra cap. xci. ad fin. Equites Scipionis cum a Paradensibus non recipereotur *vi oppido positi in medio foro lignis concrevissent omnibusque rebus eorum congestis, ignem subijciunt, atque ejus oppidi incolae cupisque generis aetatisque viros confectisque in flammam conjiciunt, atque ita acerbissimum adfuerunt supplicium*, Auct. B. Afric. cap. lxxxvii. Poenas ergo ligate, respectu perugarum proprie, item eorum, qui sese non statim dedidissent. Alioquin & calamitates, quas victi a victoribus patiuntur, eo nomine veniunt, quod docuit I. Fr. Gronovius ad haec Justin. iii. cap. v. *Dein, cum per annos octoginta gravia servitutis verbera plerumque es vincula, ceteraque captivitatis mala perpessi essent, post longam poenarum potentiam, bellum instant*. Sed metuerant non est to omnibus libris: nam Iocert. 1. Senat. 2. & Heuff. *metuerant*; At Fabricianus, Senat. 1. Guelf. t. & 6. Veneta 1470. *metuerent*, quod approbavi. Incertum enim, an vere metuerint tales poenas, & metuerent est *metuere potuissent*. Caellar. t. Gall. cap. xl. *qui tandem vererentur, aut cur de sua virtute aut de ipsius diligentia desperarent? et mox: quos tamen aliquis usus ac disciplina sublevaret*. Noster supra cap. 1. n. 5. *non tegereotur magis, quam regerent casus, & eo magnitudinis procederent, ubi pro mortalibus gloria aeterni fieret*. Et cui certa dictio magis placet, noverit ille, eam post Proomen relativum facillime mutari in iocertam. vide Cat. c. xl. n. 11. Eod. c. xxxix. extr. ut vel hac ratione metuerent immutari non licuisset.

IPSE VOLENTES PENDERE. Malebat Gruterus, *pendere*, atque ita est in Guelf. 3. 7. 10. Fabricianus, Vinar. Uranislaentibus, Iocert. 2. Senat. 2. Heuff. et Franc. *proclivi lapsi*. Nam Gruterum in eadem causa jam supra refutavi.

M m m m a mus

CAP. LXXVII.

Sed pariter cum capta Thala legati ex oppido Lepri ad Metellum venerant, orantes, uti praesidium praefectumque eo mitteret; Hamilcarem quemdam, hominem nobilem, factiosum, novis rebus studere; adversum quem neque imperia magistratum, neque leges valerent: ni id festinaret, in summo periculo suam salutem, illorum socios

mus c. lxxvii. num. 2. adde c. xxvi. num. 3. Volentes, ut Statius ii. Silv. vi. v. 15. cui dulce volenti Servitium, cui triste nihil. Sulpic. Sev. r. Hist. c. xxv. dare volentibus discendi potestatem. Virg. viii. Aen. v. 275. Communeque vocare deum & dare vias volentes. ita ille sapie. Guelf. 3. pendere. 11. perire.

CAP. LXXVII. 1. PARITER CUM CAPTA THALA. In Guelf. 3. etiam est particula cum; 12. concapta Thala erat, eademque deest ad Metellum. pariter cum sulis illustravimus supra ad c. lxxviii. num. 2. pariter cura occasi solis expeditus edicte. Fabric. 1. veniunt. alterum pro var. lect.

ORANTES, UTI PRAESID. PR. EO MITTERET. Et deest Guelf. 3. & 9. atque hic quidem committeret scribit plane ut Fabric. 2. 10. componeret; quod est pro Grutero, qui uti eo mitteret expungit, legitque: orantes praesidium praefectumque, quod etiam confirmatur extr. h. cap. At Seneca. Heuss. oraret; Guelf. autem 12. orantes prorsus abiecit. Unde legeret: legati venerant, uti praesidium cet. omisso verbo orantes, quod ita addiderunt, ut supra c. lxxi. n. 3. qui dicerent. Sequitur autem in idem n. 2. rogant, & nu. 4. quae prebent.

HAMILCAREM QUEMDAM. Eccard. Guelf. 4. 10. 12. Hamilcarem dicebant quemdam. 6. Urtat. 3. Acaem. & Franc. Bomilcarem; quia scilicet id nomen in Nostro est altero frequentius.

SUAM SALUTEM, ILLORUM SOCIOS F. Fabelliani, Incenti. Senat. i. Franc. Acad. Urtat. i. Eccard. Guelf. 3. 6. 9. 11. 12. & illorum socios, quomodo edd. vet. Fabric. 1. a prima manu acceperat, & illos socios, sed eadem manus illorum statim mox reposuit. Gruterus, praecipue ille ad quilibet eliminandum, duas voces illorum socios, pro Glossa declarat, quas nec ceteri interpp. satis capiunt, ut fere solent in remotionibus formulis. Illorum male ad Lepitanos referas, recte ad Romanos, quorum illi socii erant. Sic Pronomine utitur supra c. lvi.

num. 4. simul magna voce Sirences horreat, cohortes ab tergo circumveniant, fortunam illis praeceleri facinoris casum dare. c. lxxi. num. 4. Si fugeribam verum aut necatum filis tradidisset, fore ut illi senatus impunitatem & sua omnia concederet. Verum tamen hoc non adeo obscurum, aut insolens esse potuit, quam genus adpositionis, suam salutem, illorum socios, cum Canones minimum iussissent: suam sociorum salutem. quomodo Aufonius Ep. xxiii. nec culpa duorum ista, sed unus tantum iura. Cic. xi. Att. epist. xv. Solius nreum peccatum corrigi non potest. Plautus Menachm. Av. Sc. i. v. 118. Imperium tuum demittas atque diuina Apollinis. Seneca Epist. xcii. pag. 427. non cerna, aut ambulatio, aut vestis bona sunt, sed meum in his propositum, servantis in quaque re ratione conveniens modum. cum observatione Gronovii. Unde, credo, factum, ut quidam libri ostenderent: illorum sociorum esse, quod tamen in nullis ex nostris deprehendimus. Neque omnino opus est mutatione. Nam uti alibi saepe Sallustius quaedam distincte proponit, significatus causa; quae, absque hoc foret, aulictus dici potuissent: vide infra c. lxxviii. extr. ita & haec illorum socios, tamquam sola posita essent, a superioribus comparavit, quoniam in eo maxima vis posita est. Et iam alibi adnotavimus Adpositionem non necessario eodem casu proferri debere. vide modo ad ea c. xxviii. num. 2. Quamquam in ipso magna vis animi erat, confirmatus ab omnibus. adde Cat. c. lxxi. num. 5. & c. lxxv. num. 4. Accedit Livius xi. c. iii. Erant adulescentes, quorum in regno libido salutar fuerat, aequales sodalesque adolescentium Tanquiorum. Sensus requirebat, aequilum sodaliumque. Item Seneca de Tranqu. c. i. Illum tamen habitum in me maxime deprehendo, nec bona fide liberatum iis, quae timebam & odere nec rursus obnoxium, quasi esset: nec bona fide liberatum me deprehendo: nam ad habitum haec referri non possunt. Vopiscus Tacito c. xiii. Et prima quidem illi cura impera-

4015

socios fore . Nam Leptitani jam inde a principio belli Jugurthini 2
ad Bestiam confulem , & postea Romam miserant , amicitiam so-
cietatemque rogatum . Deinde , ubi ea impetrata , semper boni 3
fidelesque manere , & cuncta a Bestia , Albino Metelloque impe-
rata navi fecerant . Itaque ab imperatore facile , quae petebant , 4
adepti . Emissae eo cohortes Ligurum quatuor , & C. Annius prae-
fectus .

CAP. LXXVIII.

Id oppidum ab Sidoniis conditum , quos accepimus profugos ob di-
scordias civilis , navibus in eos locos venisse : ceterum situm
inter

LXXX.

toris facti haec fuit . ubi in angustum coactas
Salmatii copias videas , qui alieno Ciceronis
loco dictionem tuetur . Igitur ut Cat. cap. xx.
num. 2. spes magna , dominatio , in manibus
fuisse , recte dixerat , pro eo quod qui-
dam malebant dominationis : ita hic illorum so-
cios , pro qui illorum socii essent . adde supra c.
LXI. num. 4.

2. JAM INDE A PRINCIPIO BELLI JUGURTHI-
NI. Eccard. Guelf. 7. II. 12. Incert. 2. & duo
alii , jam ante , vel jam antea a principio . A-
cad. jam idem a pr. Supra c. XIV. n. 2. & jam
ab stirpe focum . At Fabric. 2. & Guelf. 10.
jam inde omittunt , quibus non magis opus est ,
quam additamento Jugurthini .

3. UBI EA IMPETRATA . Alii , ubi ea impe-
trata fuere ; Eccard. ubi ea sunt impetrata ;
Guelf. 6. ea ubi fuere impetrata . Sed Verbo
Substantivo caret Guelf. 1. 2. 3. Senatorii , Vi-
narienses , Heull. & Academicus . Fabriciani ,
impetrata sunt .

BONI FIDELISQUE MANERE . Boni fidelesque
veluti sollempnis adpellatio sociorum , vide supra
ad c. v. num. 5.

NAVE FUGERUNT . Ita Gruterus ex meliori-
bus suis . ita etiam Guelf. 1. Senat. 1. Vinar.
1. Fabric. 2. quo & pertinet Guelf. 7. Uratist.
2. ignave ; Guelf. 1. grave . At 2. & 7. na-
viter ; Eccard. Incerti , Guelf. 6. 12. & eod.
vett. graviter ; Uratist. 3. & Guelf. 11. gravi-
ter . Ceteri navi , quomodo Carrio . & parum
sane refert nave , an navi ; item gnave , an
gnavi scripseris . Nam veteres utraque Ter-
minatione haec Adverbia proferebant , utro-
que etiam modo , vel per nudum n , vel per
gn hoc vocabulum scribebant , sicuti noens &
noens , alia talia , quae alio loco collegimus .

vide Quinsilian. 1. c. VII. Priscian. II. p. 569.
Terent. Maur. pag. 2402. Nave autem Festus
citatur ex Plauti Trivolaria : Nave agere opor-
tet , quod agas ; non dultare . ut ignave Cice-
ro II. Tusc. Qu. c. XXIII. Horatius II. Epist.
1. v. 67. Attamen , cum Sallustius alibi porius
Nomina pro Adverbis adhibere soleat , vide
c. LII. num. 5. adprobare libenter navi , pro
diligentes , strenui : quod & usus , & ratio
hoc loco permittunt . De scriptura navi , pro
gnavi , vide N. Heinsium ad Ovid. v. Trist.
eleg. III. v. 37.

4. QUAE PETEBANT ADEPTI . Fabrici. quod
petebant . Acad. Uratist. & ceteri hujus gene-
ris adepti sunt . Remensis . adepti .

EMISSAE EO COHORTES LIGURUM IIII. Eo non
suo loco exhibent Eccard. & Guelf. 4. Pro missi-
sae , Guelf. 3. missae , quomodo olim legebat-
tur . Vinar. 1. & Fabric. 2. Eo missae cohortes
Ligurum IV. Emittere tela , illustravimus su-
pra ad c. LVII. num. 6. Sed an aeque eleganter
emittere cohortes dicatur , nondum explo-
ratum habeo . et si sciam Justini XLII. cap. IV.
ad postremum in securis laetisque partem legio-
nem emisit , Curt. IX. cap. IX. num. 5. Paucos
tamen navigio emisit in ripam , qui agrestes
vagros exciperent . Cohortes Ligurum memorata
etiam supra cap. XXXVIII. num. 6. Mox pro C.
Annius , eod. vett. D. Annus ; Veneta 1470. &
Guelf. II. G. Antonius ; Guelf. 6. Summus praefectus .

CAP. LXXVIII. 1. AB SIDONIIS CON-
DITUM EST . Phoenices nempe multarum in Afri-
ca urbium conditores memorantur , vide supra
ad c. XIX. n. 1. & de urbe Sidonensi quae origine plu-
ta Cellarius III. c. XII. p. 450. 451. Typus ortum
dam facit Leptin Plinius v. cap. XII. quem-
Mmm 3 admo-

- 2 inter duas Syrtis, quibus nomen ex re inditum. Nam duo sunt sinus prope in extrema Africa, impares magnitudine, pari natura: quorum proxima terrae praealta sunt; cetera, uti fors tulit, alta;
- 3 alia in tempestate vadosa. Nam ubi mare magnum esse, & saevire vent-

admodum in aliis Tyrii & Sidonii confunduntur, populi ejusdem originis. Vinar. 1. Fabric. 2. & Guelf. 12. ab Sidonis.

PROFUGOS, OB DISCORDIAS CIVILES. Propter discordias domesticas multos alias sibi sedes quaesivisse exemplis probat Gruterus ad Liv. 1. c. xxxiv. ubi tamen in hoc Sallustii loco oppida Lepsin & Thalam confundit. Alias causas coloniarum vide supra c. xix. n. 3. Gu. 10. ob civilem discordiam.

INTER DUAS SYRTIS. Syrtis ita clare descripsit Crispus Noller, ut nihil insuper addi posse videatur. addo tamen Tibullum 111. eleg. iv. v. 91. qui borendam Syrtim vocat, ut simul admoneam, Brockhulium quaedam ibidem de iis adnotasse. addo propter Lepsin Staium iv. Silv. v. vers. 29.

*Tene in remotis Syrtibus arva
Lepsis creavit?*

vide & Curt. iv. c. vii. n. 20. Hegesippus 11. c. ix. Nec Syrtis praetoribus, terribiles etiam solo auditur. Regionem Syrticam optime omnium descripsit Cellarius iv. c. 111. pag. 117. seqq. Eccard. Syrtis.

QUISQUE NOMEN EX RE INDITUM. Ex re, i. ex natura sua, quia vere trabant, & aëre vā ovipar nomen acceperunt. Cassius Hemina apud Plin. xxix. c. 1. Pulcratium enim fuisse e re dictum, i. a vulneribus curandis. Florus 1. c. vii. Cui cognomen superbo ex moribus datum. Pomp. Mel. 111. c. vii. Ad Tanum insula est Cheryse, ad Gangem Aegypti — atque ita, ut maxime videtur, aut ex re nomen, aut ex vocabulo ficta fabula est. Horat. 11. Sat. 11. v. 56. Cui canis ex vero dictum cognomen adhaeret. adde Cat. c. v. n. 5. Solent autem Latini alia etiam vocabula eodem modo interpretari. vide Gronov. ad Seneca. de Ira c. 111.

2. PROPE IN EXTREMA AFRICA. Prope non legitur in Guelf. 9. quam tamen particulam sensus haud damnat. Incell. 2. & Urat. 1. in extrema parte Africae, quae mera Glossa, qualem fere vidimus Cat. c. xvi. n. 5. in extremis terris bellum gerebat. Sic extrema Gallia, extremus lectus, quae ad Ciceronem adnotavimus. Plautus Cistell. extr. Mors majorem plausum dato postrema in comedia. Cellus 11. cap. 1. At si a prima bieme ad ultimum ver

Austri continuavias, laterum dolores & infania feblicitantius — quam celerrime rapinut. Noller infra cap. cviii. num. 1. coetum corpus.

IMPARES MAGNITUDE, PARI NATURA. Vinar. 1. Senas. 2. Heuff. Incert. 2. Eccard. Guelf. 4. 6. 7. & 9. pares natura; ut scilicet responderet exacte vā impares. Sed vide supra ad c. lvii. exit.

PROXIMA TERRAE PRAEALTA SUNT. Acad. Incert. 2. Guelf. 6. 7. 10. 11. 12. proxima loca terrae, quomodo peccatum c. xxxi. num. 8. & alibi saepius. Urat. 1. 2. peralta sunt. Eccard. Acad. Guelf. 6. 7. 9. Urat. 1. 1. & 3. peralta. Curtius iv. c. 11. num. 9. Urat. 1. 2. peralta sunt. Curtius mare ambiebat. num. 19. quidquid ingereretur praecaltum absquebat mare. Tacitus v. Hist. cap. xv. cum praecaltis paludibus arma equoque haerentur. Certissimum autem est, scripsisse Sallustium proxima terram, ut ubi semper. Vidit Gronovius 111. Oberv. c. 11. & cum eo Rupertus.

ALTA; ALIA IN TEMPESTATE VADOSA. ALTA omittit Guelf. 6. & 12. in 1. scribit, in tempestate pestate. Rutilius 1. Itiner. v. 453. In Volaterranum, vero vada nomine tractum Ingressus dubii transitu alia lego. Et sic Curtius praecaltum mare & vadum opponit. Eccard. uti fortuna tulit: plures fors, pro fors: sicuti c. 1. n. 1. Barthius corrigit, alia alta, alia in cet. ad Stat. 1. Theb. v. 687. fed infelicitate.

3. NAM UBI MARE MAGNUM ESTE. Magnum vocat hic mare intumescens, & tempestate inflatum, ut in noto illo Lucretii 11. princ. Sursum mari magno turbantibus aequora ventis E terra magnum alterius spectare laborem. quem cum Sallustio comparavit Jan. Doufa Praevidan. pro Catullo Carm. xxv. velut minua magno Depressa navis in mari, vesaniat ventis, c. vi. pag. 394. & iam Servius magnam interpretatus est procellam. vide Jan. Doufam F. ad Catullum Not. c. 111. pag. 534. & Gifanium ad Lucretium.

ET SAEVIRE VENTIS COEPIIT. Eccard. ventibus; Gu. 10. ventis. At Senas. 2. Heuff. Guelf. 6. 7. & saevire ventis coepit. Recte quidem ventus saevit, & habes apud Tacitum & Caesarem 11. Gall. c. 1111. Accedebat, ut cum saevire ventus coepisset, & se venire dedisset, cet. At alterum juxta probum & tueretur Silius xlii. v. 600. Sa-

ventis coepit, limum arenamque & saxa ingentia fluctus trahunt : ita facies locorum cum ventis simul mutatur. Ejus civitatis lingua modo conversa connubio Numidarum : leges, cultusque pleraque Sidonica . quae eo facilius retinebant , quod procul ab imperio regis aetatem agebant . Inter illos & frequentem Numidiam multi vastique loci erant .

CAP.

Sarvis stridoribus arbor. Rutilius 1. Itiner. v. 187. Occidua infido dum saevit gurgite Phias ; Dumque procelloso temporis ita cadit . coepit dedit Uratils. 2. non bene.

ITA FACIES LOCORUM CUM V. 5. MUTATUR. Guelf. 12. *mutatur simul* ; 7. *simul immutatur*. fortasse supervacuum exultimabis illud *simul* . *Facies* de animatis & inanimis dicitur . vide Cat. c. xiv. extr. & c. xxx. num. 1. & sic de situ Sardiniae Noster 11. Hist. facie vestigii humani . Tacit. iv. Ann. c. lxviii. *Antequam Vesuvius mons ardescens faciem loci verteret* . Boetius 1. Prosa iv. *Nibiline te ipsa loci facies movet* . Prosa v. *Itaque non tam me loci hujus , quam tuae facies movet* .

MUTATUR : SYRTEX AB TRACTU NOMINATAE. EJUS CIV. Ita adhuc in edd. nostris legimus . Sed jam Puttkhianus admonuit , ea superflua esse . Neque ipse superflua tantum censet , sed adeo putida , aut si quid majus dicendum est , ut ex permixtis Glossis quae Sallustium adhuc debellaverant , haec una sit apertissima eademque terribissima . Ex Sallustio autem non dicam ; ex nullo probato Scriptore hujus explanationis , si hoc nomine digna , exemplum nemo umquam adferre poterit ; nisi forte librariorum commenta siqui voluerit . Adhuc ne suo quidem loco posita est , & quo nunc legitur ne habet quidem sub levissima specie , quod sententiae addat . Quid autem aliud : *Syrtebus ex re nomine inditum* , quam *Syrtes ab tractu nominatae* ? Waffius adiecit ex Cat. c. vi. num. 6. *hi vel aetate , vel curae similitudine Patres adpellabantur* . additque : Quare nihil mutò . Sed quid ille locus vel adjumenti simile habeat , nondum perspexi : neque Waffium credo perperisse . MSS. omnes agnoscunt , nisi quod in Guelf. 2. a prima manu inductae sint quatuor illae voces . Remens. 2. *abstractu nominatae* ; Guelf. 6. *abstractu* . At edd. vet. Veneta 1490. quam quidem aetatem illi adigunt , cum tempus impressionis non sit adjectum , 1493. 1500. Viteberg. Lipsiens. 1510. plane non habent , nec suspitionem temere omisissum praebent , nisi quod post *mutatur* majorem distinctione posita incipiant ; *Igitur ejus civitatis* cet. Et cum his nostra potius

incedat , quam inani superstitione manifesto falsa retineat .

4. LINGUA MODO CONVERSA . Postrema vox deficit Vinar. 1. sed cum incommodo magno sententiae . de modo diximus ad c. lxxvi. num. 5. Uratilsa. *connubio Numidarum* .

LEGUM CULTUSQUE PLERAQUE SIDONICA . Senal. 2. Heuff. Uratils. 3. *leges cultusque ex insuetudine pleraque* ; Vinar. 1. incert. 2. Guelf. 6. Veneta 1470. ceteraeque vet. *leges , cultusque pleraque Sidonica* . quod non temere damnaverim , ni vulgato praeteram . tum , quod Neutrum pleraque ad *leges cultusque* usitate satis referatur , vide supra c. lxxvi. nu. 1. tum maxime , quod & *cultus* secundo Casu accipere queas , etiam si *leges* non eo sit Casu positum : quod supra confirmavimus exemplo *Flori* : *ubi mox & ipse , & exercitus ardor elanguit* . vide ad c. xlvii. nu. 2. Dicis , *leges* Sidonicae omnes esse non potuerunt , cum sub imperio regio essent . At illud fenserunt MSS. cum suo *insuetudine* , ut molliore sensu acciperent vocabulum *leges* . Et erant etiam sub regibus civitates , qui suis legibus viverent . Quod de Leptitanis apertum est , quod statim bello cum Jugurtha incipiente , *Romam miserant , amicitiam societatemque rogatum* . Et sic Caplenses infra cap. lxxxix. nu. 4. *apud Jugurthiam immunes , levi imperio* , & ob ea fidelissimi habebantur . Pro Sidonica Acad. *sunt insuetudine* . Mox eo desiderat Guelf. 4. 9. autem scribit *retinebantur* ; 6. qui , pro quod . & infra 9. *aetatem habebant* , quomodo Noster alibi . vide Cat. c. li. num. 12. Argutulus quis dixisset *procul ab imperio* ; sine addito *regis* . vide Caesar. 1. Gall. c. 1. & iv. Gall. c. 121.

5. INTER ILLOS ET FREQUENTEM NUMID. Academ. *inter illos & Carthaginienses & frequentem Num. frequentem* intelligit oppidis & cultoribus . vide supra ad c. xvi. nu. 2. Juvenius 1. Hist. Ev. v. 451. *Ex Judaea frequens populi , Galilaeaeque plebs* .

MULTI VASTIQUE LOCUS ERANT . Ex edd. Amf. elod. & Elzever. Hackii & Crispinus , *incultis* propinant , sed contra omnes omnino MSS. vet. & recentiorum meliores edd. *Senat. multique vastique* . Multi latitudinem & interval-

CAP. LXXIX.

LXXIX.

- 1 **S**ed quoniam in has regiones per Leptitanorum negotia venimus ;
 2 non indignum videtur egregium atque mirabile facinus duorum
 3 Carthaginiensium memorare . eam rem locus admonuit . Qua tempe-
 4 state Carthaginienses pleraeque Africae imperitabant , Cyrenen-
 5 ses quoque magni atque opulenti fuere . Ager in medio aro-
 6 no

intervallum majus denotat , idemque est , ac multi vasti loci erant . Sic supra c. xxviii. nu. 5. Nam in consule nostro multae bonaeque artes avinui & corporis erant . c. xxxii. num. 2. fecit numerum imperatoris plurima & flagitiosissima facinosa fecere . c. lxi. num. 9. multis magnisque praefidiis nequidquam perditis . infra c. lxxv. nu. 1. multus atque ferax infure . c. cii. num. 10. Multa atque opportuna habes , quo facilius errata officii superes . c. cvii. num. 1. Ibi cum Boeo Numida quidam multum & summi-
 7 liatiter agebat . Pomp. Mela l. c. ii. Interiora veterum multae variaeque gentes habitant . Monui autem modo ad c. lxxvii. nu. 1. significatus causam hanc Dialyfi fieri , ut separatim intelligatur multa , cui sua vis inest , & quae praetera per copulam adduntur . Quam rationem Latini Graccae etiam in figura in *dua duo* aliisque talibus secuti sunt . Nec audio cap. lxxxix. nu. 3. Nam praeter oppido propinqua alia omnia vasta , inculta , egentia aequae .

CAP. LXXIX. 1. **SED QUONIAM IN HAS.** Elegans formula digressiones & observationes necessarias ordinandi , cui similem legas Cat. c. v. nu. 9. & supra c. xvii. princ. Corn. Nep. Pelopid. c. iiii. Hoc loco liber interponere , est se-junctum ab re posita est , nimis fiducia quantat calamitatis soleat esse . Caes. vi. Gall. cap. xi. Quoniam ad hunc locum perventum est , non alienum esse videtur de Galliae Germanique moribus , & quo differant eos nationes inter sese proponere . Sulpic. Sev. de Vit. Mart. cap. xxii. Et quia de diabolo eiusdemque artibus sermo exortus est , non ab re videtur , licet extrinsecus , referre quod gestum est cet. Dialog. ii. c. vi. Et quia palatium semel ingressi sumus , licet diversis in palatio temporibus gesta con-nexam . MSS. Leptitanorum ; Leptitionum ; Pletitionum atque aliis modis nomen corruptum .

EGREGIUM ATQUE MIRABILE FACINUS. Vinar. l. egregium . Sunt MSS. & edd. in quibus legitur memorabile facinus : sicuti Cat. cap. iv.

num. 4. Nam id facinus imprimis ego memora-bile existimo . Sed cum statim verbum adiciat memorare , praestat cum MSS. melioribus Fab-ric. Basil. Vinar. l. ceterisque mirabile retine-re , cum & in edd. vet. legatur , & Gruteriani omnes tueantur . Guelf. admirabile .

EAM REM NOS LOCUS ADMONUIT. Fabricia-ni & Veneta 1470. eam rem locus nos ammo-nuit ; Guelf. 12. eam nos rem locus adm. Sed Vinar. 2. Senat. 2. Heuss. Guelf. 10. & edd. Pom-ponianae , Viteberg. Lips. 1510. nos recte omit-tunt . ut Cat. c. v. nu. 9. Res ipsa hortari vider-tur . Eod. c. vii. extr. ni ea res longius abince-pto traheret . Aurel. Victor Caes. c. xxviii. Et quoniam nomen admonuit , nostra quoque ac-tate , cet. adde supra c. xlii. nu. 5.

2. **PLERAEQUE AFRICAE IMPERITABANT .** Arulianus Mellius MS. V. Imperator . Imperat hac re , Sallust. Jug. Carthaginienses pleraeque Africa imperitabant . Sed nihil tale in Codd. nostris invenitur : nec scio , an ita imperare Af-rica dicere potuerit , ut Cat. cap. iii. intentus aliquo negotio . Eccard. & Franc. plerique Af-ricae ; Uratid. 2. plerisque Africae . quod fa-ctum eo existimo , quod insolens illis videba-tur pleraeque Singulati Numero positum . de quo vide supra ad c. lvi. n. 9. Academ. & Gu. 7. imperabant . Sed perperam .

CYRENESES QUOQUE . Unde Cyrenaica re-gio , ab oppido Cyrene , de cuius situ supra c. xix. num. 3.

3. **UNA SPECIE .** Posterior vox deest Re-mensi 2. Mutant eam in facie , Guelf. 7. edd. Pompon. Viteb. & Lips. 1510. quomodo supra cap. lxxviii. num. 3. ita facies locorum cito-ventis mutatur . Sed speciem etiam pro exter-no habitu dicere solent , qui alius facies dicitur . Noller iv. Hist. equites cataphrasi fer-va omni specie . Cic. i. Fam. epist. ix. qui splendorem & speciem huius vitae inveniunt , sollicitudinem autem & laborem perspicere non possunt . Faciem autem , figuram , & speciem eleganter comparat A. Gellius xiii. cap. xxix.

Nrxux

nosus, una specie: neque flumen, neque mons erat, qui finis eorum discerneret; quae res eos in magno diuturno bello inter se habuit. Postquam utrimque legiones, item classes fusae fugataeque, & alteri alteros aliquantum adtriverant; veriti, ne mox victos victoresque desessos alius adgrederetur, per inducias sponsonem faciunt, uti certo die legati domo profiscerentur; quo in loco inter se obvii fuissent, is communis utriusque populi finis haberetur. Igitur Carthagine duo fratres missi, quibus nomen Philaenis erat, maturare iter pergere:

NEQUE ELUMEN, NEQUE MONS ERAT. Incert. 2. Uratist. 2. Guelf. 7. 9. & 10. in quonque flumen &c. Vinar. 1. neque montes erant: quod partim ex pronunciatione ut mons ortum est; qua causa alibi *ancepes*, *participes* scripta adnotavimus: partim ex eo, quod mox scriberetur *discernerent*, cui Verbo bonus libratius Nomen pluralis numeri adungere voluit. Flumina autem & montes utilitissimi fines terrarum regionumque.

QUI F. FORUM DISCERNERET. Desiderantur haec in Guelf. 3. cum tamen minime sint superflua. Vinar. 1. qui f. for. discerneret. Sed Guelf. 6. quae f. for. discerneret, quod ab Sallustii more non est dissonum. eorum exsulat Uratist. 3.

EOS IN MAGNO DIUT. N. INTER SE HABUIT. Provocabulum eos bona hae omittunt Fabric. 1. Guelf. 2. & 12. deteriori Vinar. 1. qui infra scripsit eos inter se habuit. Sed illud bene abesse, ex nota ad G. LIII. n. 3. cognoscas. atque ita Cat. c. LVIII. n. 18. magna spes tenet, pro me tenet. item Eod. c. XX. n. 1. nisi anianus fallit. in bello habere, ut frequenter Cic. habuit et sollicitum cogitatio, habere miserum, vide pro Flacco c. XIX. & VII. epist. III. num. 3. Cellius, antiquitales in tenebris habebant. quomodo Noster, habere in custodiis. Ita habere in bello, pro exercere bello.

4. LEGIONES, ITEM CLASSES. Legiones, pro exercitibus. vide Cat. c. LIII. n. 3. Guelf. 9. item classes, equitum turmae saepe, &c. quasi iste ex Virgilio classes interpretari voluisset equestres copias, sic enim ille voce utitur. videatur Tan. Faber ad Liv. IV. c. XXXIV. adde Servium ad VI. Aen. v. 1. Ita classem prociatam, Festus interpretatur exercitum instructum, quomodo Fab. Pictor apud A. Gellium X. cap. XV. Sed hae argutiae non sunt huius loci, cum Cyrenenses & Carthaginenses classe, ut hodie accipitur, confingere potuerunt. Guelf. 7. f. iugurtae fuisse sunt. 6. & Eccard. f. iugurtae fuisse sunt. Remens. 2. itemque classis.

ALIQUANTUM ADTRIVERANT. Remens. 2. de rivierans. Supra c. v. Italiae opes maxime adtriverat. Iulianus XII. c. VI. multatamen Eucratides bella magna virtute gessit; quibus adtritus &c. Incert. t. Eccard. Guelf. 10. Uratist. 1. & 3. & edd. vet. aliquantulum.

VICTOS VICTORESQUE DESESSOS ALIUS ADGR. Guelf. 3. victos, victores desessos, elegantet. & haec causa, qua in Guelf. 1. victos nomen omisum est: etsi illud non exprimitur Cat. c. XXXIX. n. 4. neque illis, qui victoriam adepti, duntaxat ea uti licuisset, quin decessis & exsanguiantibus, qui plus posset, impetum atque libertatem extorqueret, atque ita t. de Rep. Ord. c. v. At Livius t. c. XXXIII. Moxor esto, jam cum signum pugnae dabit, haec duas acies spectaculo fore; ut sessos confessorque simul victorem ac victum adgrederentur. Eccard. alius adgrederetur alium. Vinar. 2. alius hostis. Sed Remens. t. abfuit alius.

SPONSONEM FACIUNT. Guelf. 9. sponsonem statunt. facere saepissime Cicero, ut III. Offic. c. XIX. cum is sponsonem fecisset, ni vir bonus esset. ubi quaedam adnotat de sponsonibus Graevius. adde Interp. ad Cic. pro Quinctil. cap. VIII. & XIV. & pro Caecina. cap. XXVIII. Valer. Maxim. VI. c. v. num. 4. cum quo sponso fieret.

QUO IN LOCO T. S. O. F. IS COMMUNIS. Vinar. 1. & edd. Pomponianae: Cy quo in loco. Guelf. 6. 11. & 12. quo loco, sine Praepositione. vide tamen ad Cat. c. LVIII. n. 5. Nunc quo in loco res nostrae sunt. Alii pro is, habent ibi: quod alibi, ubi nomen aliud, quam locus praecessit praeterendum esset: hic vero is recte habet. Guelf. 6. Uratist. 2. & Incert. 2. is locus communis &c. ita Caesaris saepissime. Sed cum Nostro alii ut plurimum, vide notam ad Cic. IV. epist. v. num. 2.

5. IGITUR CARTHAGINE DUO FRATRES. Guelf. 6. a Carthagine; 7. ex Carthagine; 10. de Carthagine, quomodo & Uratist. 2. Eccard. & Veneta 1470. Carthaginienses.

QUIBUS NOMEN PHILAENIS ERAT. Omnes Na na omni-

pergere: Cyrenenses tardius iere. Id secundane, an casu acciderit; parum cognovi. Ceterum solet in illis locis tempestas haud secus, atque in mari retinere. Nam ubi per loca aequalia & nuda gignentium

omnino MSS. nostri. cum Veneta 1470. *Philaeis*: eodem modo Gruteriani omnes & Aldina, quam propterea reprehendit Glareanus, eo argumento, quod ipse Crispus infra n. 9. *Philaeum*, & n. 10. *Philaeis* inclinaverit: quibus certe locis Codd. nihil novant. Atque cum alibi librarii *popularis*, in *populares*; *civis*, in *cives*, alia in hanc formam immutaverint; credibile quidem est, eosdem vocem *Philaeis* eodem modo trachasse, eo magis, quod io Guell. 1. scriptum est *Philoeus*. Credibile etiam, cum supra c. xix. num. 3. *Philaeon*, graecae extremitate legissent, eos & hoc loco *Philoeus* scripsisse, cui illa extremitas proxime accederet. Etenim quod primus Calus etiam in hac structura locum habere posset, probant illa, quae congestis Gronovius ad Liv. 1. cap. 1. cui nomen Arcthusa; cui nomen Agradina est; cui nomen est Phorono. Deinde eo loco, quo diserte nomen exponit, sicut etiam Sallustio *Philaeus* scribere, ut acceperat: aliter autem ibi sine illa cura de iisdem narrat, ut infra n. 9. 10. Eum morem in ipso Pomp. Mela observabimus, etiam illi ex *Philaeis* fratribus in hac se scripsit 1. c. vii. & Plinius v. c. iv. *Philaeorum*.

MATURARE ITER PERGERE. Academ. Remensis, Franc. & quaedam edd. veti. *hi maturare iter pergere*. Guell. 1. *maturare*; Vinar. 2. *maturare*; 1. *matere vere*; iter non est in Guell. 3. & pro *pergere*, 10. *peragere*. Notanter autem *maturare pergere*, quomodo supra c. xxxv. n. 1. *alia, quae bello usui forent*, maturat in Africam portare. Plautus Pseud. A. v. Sc. i. v. 4. *Pergitin' pergere*. Notter Cat. c. xlviii. n. 4. *eoque navigis properaret ad urbem* accedere. Plinius x. c. xxiii. *Cycloppus perseverantior sellinat etiam pervenire ad expositas sibi terras*. Plautus Cic. c. epist. xx. n. 5. *pro magnitudine rei celeritatem adhibens, quod poterat per litteras ipse, ut maturarem venire*. Dialog. de Orat. c. iii. *Atque ideo maturare bonis libri editionem solitum*. Plantus Cillell. A. it. Sc. iii. v. 39. *Desisti innare usque adeo, donec se adjutat anus Jam nubi monstrare*. D. Lucas Acl. iii. com. 3. *ήτοις λημεισιν* LABEIN. Jam ne peragere malis ex MS. & Varg. vi. Aen. v. 384. Ergo iter incertum peragunt, hincque propinquum: faciet Terentius Hecyra A. it. Sc. it. fin. pergam, quo corpi, hoc iter. Livius xxii. c. xli. *Acidoli inopia praedat inde aversit*, in Perrhaebiam ite pergunt, quod quidem est valde frequentatum.

SECORDIANE, AN CASU ITA AGG. P. C. Uratish. 1. *discordiane*, an casu. Vinar. Remens. 2. Guell. 6. 7. 9. & 12. *secordia, an casu*, omnia Enclitica ne: quomodo sapientissime Latini. vide ad Cat. c. lxi. n. 10. Incerti & Guell. 12. a manu secunda: *parum cognovimus*.

6. IN ILLIS LOCIS. Fabric. 1. *in locis illis*. atque sic edd. quaedam nuperae.

TEMPESTAS HAUD SECUS ATQUE IN MARI. Fabric. 1. *haud secus in mari*, & alia manu inter verius atque scriptum est. In arenis ita, ut in mari, tempestas retinet. Curt. iv. c. vii. nat. *Sed ne aperire se campi alto obruti subito*, haud secus, quam profundum aequor ingressi, terram oculis requirebant. Seneca Herc. Fur. v. 319. *cum per arenam plagam Erythraeam*: morte turbati maris Abasi arenas. 11. Nat. Qu. c. xxx. *quem arena Auslo notat, & mare nixus incidens, rexit, deinde obruit*. Mela 1. c. viii. *inter cum bonitum manus attingitur, Auslet immodicus surgit, arenaeque quasi maris agens, ficitis saeva fluctibus*. cum nota Clacconi. vide Jo. Savaron. ad Sidon. viii. Epist. xii. Bentlei. ad Horat. iii. Od. iv. v. 31.

RETINERE. Guell. 6. 7. & edd. v. ctt. *retinere homines*; Franc. *itineria hominum retinere*. Vinar. 2. *retineri*. Retinere posuit pro tenere & morari, retardare. Supra c. 1. extr. *Nostros aspicit & insulenta loci retinebat*. c. 1. extr. *quis firmos cognoverat, omnino pugnando retinere*. c. lv. extr. *hostem ab incerto retinere*. Cicero: *Laborat longius, nisi non retinuissem*. Suet. Tib. c. lxxiii. *Sed & tempestatibus & ingruvescente vi morbi retentus, paullo post obit in villa Luculliana*. Iter autem & homines addere, non opus esse, adfirmabit nota ad c. xcii. extr.

ET NUDA GIGNENTIUM. 1. *gignitorum*, arborum & fructuum. Apulej. 1. de Hab. Doctr. Plat. p. 6. *Animam vero animantium omnino non corporeum — omniumque gignentium esse sensorem*. Egelippus iv. c. xvi. *Urbs condita in campo, cui supereminet mons diffusor & nudus gignentium*. infra c. xliii. n. 4. *quo cuncta gignentium natura fuit*. Sic alibi *volentia*, pro *volita* quasi; Vitruvius *nascentia*, pro *nata*. adde Perizon. ad Sanct. 1. c. xv. *Nodus cum secundum casu illustrat Drackenborch. ad Sil. iv. vers. 608*.

VENTUS COORTUS ARENAM HUMO EXCITAVIT. Gu. 6. *ventus*; 2. *extorsit*; 11. *ortus*; 9. *ab humo*; 1. *excitabit*, ortus etiam Vinar. 1. *extorsit*.

tium ventus coortus arenam humo excitavit, ea magna vi agitata, ora oculosque implere solet: ita prospectu impedito, morari iter. Postquam Cyrenenses aliquanto posteriores se vident, & ob rem corruptam domi poenas metuunt; criminari, Carthaginienſes ante tempus domo digressos, conturbare rem: denique omnia malle, quam victi abire. Sed cum Poeni aliam conditionem, tantummodo aequam, peterent, Graeci optionem Carthaginienſium faciunt,

est; Heuſſ. & Senat. 2. Sed Remenſ. 1. & Acad. humo exagitavit. & exagitare ac excitare confundunt etiam apud Boetium 1. Metro iv. v. 6. Plinius II. c. XLVIII. pr. Nunc de repentini flatibus, qui exbalant terra coorti — multiformes exsiliunt. Virg. III. Georg. v. 478. Hic quondam morbo coeli miseranda coorta est Tempestas. Florus II. c. vi. num. 45. tanta ventorum violentia coorta est. adde denique supra c. LIII. n. 1.

OBACULOQUE IMPLERE SOLET. MSS. omnes ſoles addunt cum Gruteriana & Waffiana, quod aliae edd. omittunt, & si Codd. paululum addiſſent, ipſe etiam exturbatiſſem. Senata, & Heuſſ. ora, oculos implere solet. unde duceres oculos esse pro Gloſſa additum. Sed Remenſ. 1. ora omittit, ſcribens, oculos implere solet. & cum dicas propter proxima de prospectu hoc ora omiſſiſſe: quae ratio infirmiſſima est. Edd. ven. omnes impellere solet, quod, cum aliquem ſenſum ſuſtinere poſſet, non adſurgit ad alterum, implere.

PROSPECTU IMPEDITO, MORARI ITER. GU. 9. prospectu; Senat. 2. & Heuſſ. prospectu impeditum. Eccard. morari solet iter.

7. POSTERIORES SE ESSE VIDENT. Baſil. 1. & Incert. 2. omittunt Verbum Subſtantivum: quomodo unus apud Waſſum. Catil. cap. XXI. extr. poſtquam omnium animos alacres videt. Supra cap. LXI. num. 1. poſtquam videt fruſtra inceptum. alibi. mox Vinar. 1. poenam metuunt.

CRIMINARI, CARTHAGINIENſES. Ita diſtinguo. nam Criminari eſt hoc loco, tamquam crimen imputare, inſuſcere. Cum Caſu adſuit Cat. c. XXXVIII. n. 1. Livius XXII. c. XXXIV. Q. Baebius Herennius, tribunus plebis, cognatus C. Terentii, criminando, non ſenatum modo ſed etiam augures, quod diſtatorum prohibuiſſent commiſſe peſſere. Aulonius Epist. XXII. Terram inſidiam, nec ſeracem criminans.

ANTE TEMPUS DOMO DIGRESSOS. Domo omittunt edd. Pomponianae, Viteb. & Lipſ. 1510. Pro digressos, Guell. 3. digressos; Fabriciani, Vinar. 1. Remenſ. 1. & Guell. 1a. domo digressos. ut ſupra c. XXX. n. 10. Roma egreſſus.

item egredi provincia. Nihilominus alterum magis placet, idque verbo dyſcedere, ſimiliter ſupra aliquoties uſurpato bene tueri queas. Curt. VI. c. vi. n. 35. ab hoc inde digreſſo, ſupplementum novarum militum occurrit. Alterum propter voculam domo, & ob antiquam ſcripturam digressos invecum exiſtimo.

OMNIA MALLE, QUAM VICTI ABIRE. I. plane, nullo modo velle vinci, ut hanc Macrologiam fuſe illuſtravimus ad Cat. c. XIV. extr. & male Veneta 1470. omnia mallebant, quam victi abirent: quod abirent etiam Eccard. expreſſit. Academ. Uratſl. 2. & Guell. 6. omnia potiſſe malle, quam &c. Victi abire, ut victus dyſceſſit, reſuſcit abibit, ex more Latinorum, vide infra ad c. CX. extr.

8. ALIAM CONDITIONEM. Uratſl. 3. aliam conditionem: turpiſſimo librari lapſu. Valer. Max. v. cap. vi. ext. n. 4. poſtremo accerbita conditionis injuriam diſcutere conati ſunt, in eadem re. Cicero pro P. Quinctio c. XIV. qui, cum revocatur ad id iudicium, unde haec nata ſunt omnia, conditionem acquiſiſſimam reſpiciet. c. XXII. non conditio, non ſenſio, non denique ulla umquam interceſſit poſtulatione. Coelius ep. XIV. n. 7. Ferr. illam tamen conditionem, ut ambo exercitus tradant. Juſtin. 1. cap. vi. rogat, ſi conditio poſtuletur, utrius vitae ſortem legant, beſtiam laboris, an praefectum epularum.

GRAECI OPTIONEM CARTHAG. FACIUNT. Electionem quaſi faciunt, ut noſtrates dic. Wahl haben. nam optare pro elipere Noſter dixit apud Nonium. vide III. Hiſtor. Male edd. P. Laeti: opinionem Carthagienſibus faciunt: Gu. II. illi opinionem C. faciunt; 6. facere. Optio proprie eſt arbitrium & poteſtas optandi vel eligendi e duobus & pluribus, ut docuit Gronov. ad Plaut. Caſin. A. II. Sc. II. v. 16. Ita Livius XXVI. c. XXXI. nam cum extra ſortem collegae optionem dari provinciam iniquum fuerit, quanto majorem injuriam, immo contumeliam eſſe, ſortem ſuam adeam transferri. Saeptus Cicero optionem daret. ad Dictys 1. c. x. optionem Helenae offert, ſi ei videretur, domum ad ſuos regredi.

N n n n a Quos

vel illi, quos finis populo suo peterent, ibi viri obruerentur; vel eadem conditione sese, quem in locum vellent, processuros. Philaeni, conditione probata, seque vitamque reipublicae condonavere. ita vivi obruti. Carthaginienfes in eo loco Philaenis fratribus aras consecravere; aliiq; illis domi honores instituti. Nunc ad rem redeo.

CAP.

QUOS FINIS POPULO S. P. TBI VIVI. Sic meliores Gruteri atque nostri. Incerti, Remens. t. Franc. Acad. Vinar. 2. Uratist. 3. Eccard. Guelf. 6. 7. 9. 11. & 12. quo finis; itaque coniecerat Ciacconius. Guelf. 1. qui finis, quod non librarius pro antiquo Ablativo qui scripsit, sed illi, qui conjunxit. Neque ad probum hoc loco, etiam si quo intellexeris. nam Sallustius potius scripsisset, *quo finis populo suo peterent*: & si ita scripsisset, non adderet *ibi*. Quod vero cum omnes Codd. habeant, legendum omnino *quos finis*. adde supra n. 4. & infra c. xlii. num. 3. Supra *ubi* non legitur in Vinar. t. Guelf. 3. 7. & 12. idque elegantius intelligitur. Etiam vox *finis* non est in Vinar. a. vincto librarii. Edd. Pomponianae & quae iis fere adhaerent Viteb. & Lips. quo finis populo suo quaerentes. Senat. 2. & Heuß. *ibi* huius obruerentur.

VEL EADEM CONDITIONE SESE. Eccard. vel eadem sese, omisso Nomine conditione, quod quidem iusto saepius iteratur. vel deest Uratist. a. sicuti in 3. qui, *quem locum vellent*. At edd. vett. voce achoros sunt, *processuros dimitterent*, vel *dimitteret*, quae mihi est. *quem in locum ipsi vellent* Cyreneos fratres.

9. SEQUE VITAMQUE SUAM REIP. CONDONAVERT. Guelf. 10. *vitam suam reip. condonavere*, ceteris neglectis, ex scoli cuiusdam iudicio. Mallem tamen, *seque vitamque reip. omisso Pronomine suam*, quod in his formulis, ut *seque remque*, aliis talibus Noster omittit. Rationem petitis ex dictis ad Cat. c. lxi. n. 8. qui mihi atque animo nullius unquam delicto gratiam fecissem. adde infra c. lxxxv. n. 27. Guelf. 3. *reip. donovere*. Utrovis modo Latini loquuntur, ut exempla monstrant supra ad Cap. xxvii. n. 2. Alterum tamen, quod editur, paulo frequentius; & cognoscas ex citatis ad Cat. c. lxi. num. 8.

ITA VIVI OBRUTI. Senat. 2. *ita vi obruti*; Heuß. *ita vim obruti*. Sed mihi haec genuina esse, nemo facile persuadebit. Neque eo mihi suspecta sunt, quod supra eadem verba posita sunt, *ibi viri obruerentur*; sed quod eam rem satis superque declaravit Noster his verbis: *conditione probata, seque vitamque reip. condonavere*. Historici autem, qui breviter fecatur, non est eadem rem tot ambagibus proponere: & ipse Cicero in praecipis historiae scribendae docuit, non omnia, ne dum idem aliquot formulis, exprimens esse, videat Cat. c. xxviii. n. 3.

10. IN EO LOCO PHILAENIS F. A. C. Loco omittit Guelf. 12. atq. scribit, *eo in loco*, ut supra, *quo in loco*. Vassius quaedam de dedicatione aras consecravere, quam notes concisam esse, pro aras statuerunt & consecratus, quomodo Noster Cat. c. xlii. n. t. & supra c. lxxviii. Strabonis aetate illae aras non exstabant: Plinius ex arena fuisse, testatur; & Oliverius ad Melam adnotat, hodie esse *Porto de Saba*. Ex Plinio fabulae locum elicias. Cum in ceteris locis aequalibus viderent exstare duos montes prominentes, eos vix natura, sed ab hominibus positos crediderunt, ceteraque, ut procederet fabula, finxere.

ALIIQUE ILLIS DOMI NON INSTITUTI. Basil. 1. *aliterque*. Veneta 1470. *alii illis d. b. instituant*. Nimirum ut consecravere & instituisse penderent ab communi nomine *Carthaginenses*, quam inanitatem pluribus confutavi ad Cat. cap. lxi. n. 3. Siebani saepe numero parvam cum magnis legionibus hostium contendisse; cognoveram parvis copiis bella gesta cum opulentis regibus. Guelf. 10. *instructi suis*; p. & Fraoc. *constituti*. Plin. xxxvi. H. Nat. extr. *ob id Compitalia & ludos Laribus primum instituisse*.

C A P. LXXX.

主 要 成 分:

Jugurtha postquam, amissa Thala, nihil satis firmum contra Me-
tellum putat, per magnas solitudines cum paucis profectus, per-
venit ad Gaetulos, genus hominum ferum incultumque, & eo tem-
pore ignarum nominis Romani. Eorum multitudinem in unum co-
git: ac paulatim confuefacit ordines habere, signa sequi, imperi-
um observare, item alia militaria facere. Praeterea regis Bocchi
proximos magnis muneribus, & majoribus promissis ad studium sui
perducit. quis adjutoribus regem adgressus, impellit, uti adversum
Romanos bellum suscipiat. Id ea gratia facilius proniusque fuit,
quod Bocchus initio hujusce belli legatos Romam miserat, foedus
& ami-

CAP. LXXX. 1. GENUS HOM. FERUM. Remenſ. 1. Guelf. 10. & 12. *ferox*. ſed male. Supra Incert. 2. *firmiſſimum* contra Metellam. Ceteri omnes *ſeruum*. Forte c. XXVIII. n. 5. *firmiſſimus* contra periculā & inſidias, aliquid contulit, ut librarius locum pollueret.

2. MULTITUDINEM I. U. COGIT. Vinar. 1. & Guelph. 9. *corum multitudine*. Vinar. 2. Acad. Incert. 2. Remens. 1. Guelph. 4. 6. 10. & 12. in *numm eorū*: quod vi librariorum aut scoliolorum peccatum dicere audeo, qui potius ob *confusioem*, *perduci* & *ingressu* alterum scripserunt, ita nempe corrumperunt (supra cap. xii. n. 4. *Nummi mandata brevis coniecit*, *aque Jugurthae milites introducit*. add. cap. lxxxi. NUM. 4.

CONSEQUEST ORDINES HABERE. Gueff., 3. & 12. *consequet*; 10. *ordinem habere*. Maximum autem in ordinum observatione Romani certe prælorum momentum ponebant. Herodian. i. c. xiv. n. 15. Τι τὰ ἐν τοῖς κατὰ μέρος, ἔστι οὕτωςδ' ὁ Ρωμαῖος ἀσχυρὸς ἐν ταῦτα. Ἐν γὰρ δὲ ἀσχυρίαι, ἐν μέρει δὲ διατάξεις ἀσχυροὶ πάντες. Ἐπεὶ οὐκ αὐτοὶται, ἀλλὰ ἐστὶ γένος ἐν ταύταις. adde Claudian. B. Gild. v. 440. Livius xxiii. c. xxxv. Ibi, qui ordo strorum erat, crebro decurrere signis cogebat, ut tirones adjuveretur fuga sequi. Et in acie agnoscebat ordines suos. Id. xxvi. c. xviii. ordinibusque proxime morem Romanum, infrenando & decurrendo signa sequi, & fervare ordines docuit. Curtius iii. c. li. n. 13. ad mutum monente intenti, sequi signa, ordines fervare dicite. adde supra c. xlv. n. 2. & c. xlix. n. 6. Gaetulorum & Maurorum natiæ scientiam non

adco magnam fuisse, patet infra ex c. xcviij.
num. 4.

IMPERIUM OBSERVARE. Quod imperatum est
exsequi. Bene Sulpic. Sev. l. 6. xxxiii. Tum vero
nunc dei in fugam versi non imperia exsequi,
non ordines observare. Julian. xli. c. iv. decreto
modum nuptiarum suntuosius statuitur, idque ob-
servari non ab uno, sed ab omnibus jubens. U-
ratisl. 2. ita alia militaria facere.

3. REGIS BOCCII PROXIMOS M. M. Regis ; non est in Guelph. 10. *Proximus* vocat, qui alibi amici dicuntur, consiliarii hodie & administrum rerum gerendarum, vide ad Cat. c. xiv. n. 3. Vinat. t. *proximus numerus*, *maioribus promissis*, sine vocabulo *magnis*, quod elegantius abesset. Guelph. 2. *magnis itineribus*, sed jam olim *numeribus* est correctum.

AD STUDIUM SUI PERDUCIT. Guelf. 6. *suis*
ad studium; sed recte Fabric. 1. *sui ad studium*.
Male Vinet. 2. & Fabric. 2. *ad studium suum*.
Incert. 2. *perducit*; edd. Pompon. Vitreb. & Lipf.
perlicis. quod jam rejecit Gruterus. Veneta
1470. *producit* : ita, ut *perfugus & profugus*,
aliquo talia seorsim conjunguntur.

QUIS ADIUTORIBUS REG. AGGRESSUS. Pro adiutoribus alius primitus scriptum fuit in Guelf. 12. Mox Fabil. 1. Vinar. 1. Fabric. 2. Incerti, Franc. *uti adversus Romanos*, *uti reliqui omnes etiam & adversus*. Sed Remenfes, Guelf. 3. & 9. *bellum incipiat*. Sed editum *suscipiat* recte habet.

4. IO EA GRATIA FACILIS PRONISQUE. Abiit a more Sallustii optimus Gruterus, dum ea gratia natum in officina interpretum dixit: qui tamen nihil movet (supra c. liv. n. 4). Id ea gratia eveniebat, quod praeter regis equites nemo — regem sequitur. ubi vide. Cognosces

vel illi, quos finis populo suo peterent, ibi vivi obruerentur; vel eadem condicione sese, quem in locum vellent, processuros. Philaeni, conditione probata, seque vitamque reipublicae condonavere. ita 10 vivi obruti. Carthaginienfes in eo loco Philaenis fratribus aras consecravere; alique illis domi honores instituti. Nunc ad rem redeo.

CAP.

QUOS FINIS POPULO S. P. TRE VIVI. Sic meliores Gruteri atque nostri. Incerti, Remens. 1. Franc. Acad. Vinar. 2. Uratist. 3. Eccard. Guelf. 6. 7. 9. 11. & 12. quo finis; itaque conjecerat Ciacconius. Guelf. 1. qui finis, quod non libraribus pro antiquo Ablativo qui scripsit, sed illi, qui conjunxit. Neque id probum hoc loco, etiam si quo intellexeris. nam Sallustius potius scripsisset, qua finis populo suo peterent: &, si ita scripsisset, non adderet ibi. Quod verum cum omnes Codd. habeant, legendum omnino quos finis. adde supra n. 4. & infra c. cxii. num. 3. Supra uti non legitur in Vinar. 1. Guelf. 3. 7. & 12. idque elegantius intelligitur. Etiam vox finis non est in Vinar. 1. vitio librarii. Edd. Pomponianae & quae iis fere adhaerent Vitell. & Lipf. quo finis populo suo quaerent. Senat. 2. & Heulf. ibi bonus connerentur.

VEL EADEM CONDITIONE SESE. Eccard. vel eadem sese, omisso Nomine condicione, quod quidem iusto saepius iteratur. vel deest Uratist. 2. sicuti in 3. qui, quem locum vellent. At edd. vet. voce auctiores sunt, processuros dimiserent, vel dimiseret, quae nihili est. quem in locum ipsi vellent Cyreneos fratres.

9. SEQUE VITAMQUE SUAM REIP. CONDONAVERE. Guelf. 10. vitam suam reip. condonavere, ceteris neglectis, ex scoli cujusdam iudicio. Mallem tamen, seque vitamque reip. omisso Pronomine suam, quod in his formulis, ut seque remque, aliis talibus Noster omittit. Rationem petes ad dictis ad Cat. c. lxi. n. 8. qui mihi atque animo nullius unquam delicti gratiam fecissem. adde infra c. lxxxv. n. 27. Guelf. 3. reip. donavere. Utrovis modo Latini loquuntur, ut exempla monstrant supra ad cap. xxvii. n. 2. Alterum tamen, quod editur, paulo frequentius; & cognoscas ex citatis ad Cat. c. lxi. num. 8.

ITA VIVI OBRUTI. Senat. 2. ita vi obruti; Heulf. ita viv obruti. Sed mihi haec genuina esse, nemo facile persuadet. Neque eo mihi suspecta sunt, quod supra eadem verba posita sunt, ibi vivi obruerentur; sed quod eam rem satis superque declaravit Noster his verbis: condicione probata, seque vitamque reip. condonavere. Historici autem, qui brevitatem sectantur, non est eandem rem tot ambagibus proponere; & ipse Cicero in praecipuis historiis scribendis docuit, non omnia, ne eandem aliquot formulis, exprimenda esse, vide ad Cat. c. xxviii. n. 3.

10. IN EO LOCO PHILAENIS F. A. C. Loco omittit Guelf. 12. at 3. scribit, eo in loco. ut supra, quo in loco. Wallius quaedam de dictione aras consecravere, quam notes conciniam esse, pro aras statuerunt & consecravimus, quomodo Noster Cat. c. xlv. n. 1. & supra c. lxxvii. n. 1. Strabonis aetate illae aras non exstabant: Plinius ex arena fuisse, testatur; & Oliverius ad Melam adnotat, hodie esse Pura de Sabae. Ex Plinio fabulae locum elicias. Cum in ceteris locis aequalibus viderent exstare duos montes prominentes, eos vix natura, sed ab hominibus positos crediderunt, ceteraque, ut procederet fabula, sinxere.

ALIQUE ILLIS DOMI HON. INSTITUTI. Basil. 1. alterique. Veneta 1470. alios illis d. b. instituitur. Nimirum ut consecravere & instituerent recte penderent ab communi nomine Carthaginienfes, quum inanitatem pluribus consultavi ad Cat. cap. lxi. n. 3. Scribam saepe numero parvam cum magnis legionibus hostium contendisse; cognoveram parvis capitis bella gesta cum opulentis regibus. Guelf. 10. instructi sunt; 9. & Franc. constituti. Plin. xxxvi. H. Nat. extr. ob id Capitalia & ludos Laribus primum instituit.

CAP.

C A P. LXXX.

LXXXII.

Jugurtha postquam, amissa Thala, nihil satis firmum contra Me-
 tellum putat, per magnas solitudines cum paucis profectus, per-
 venit ad Gactulos, genus hominum ferum incultumque, & eo tem-
 pore ignarum nominis Romani. Eorum multitudinem in unum co-
 git : ac paullatim consuefacit ordines habere, signa sequi, imperi-
 um observare, item alia militaria facere. Praeterea regis Bocchi
 proximos magnis muneribus, & majoribus promissis ad studium sui
 perducit. quis adjutoribus regem adgressus, impellit, uti advorsum
 Romanos bellum suscipiat. Id ea gratia facilius proniusque fuit,
 quod Bocchus initio hujusce belli legatos Romam miserat, foedus
 & ami-

CAP. LXXX. 1. GENUS HOM. FERUM. Remen. l. Guelf. 10. & 11. ferex. sed male. Supra Incert. 2. firmissimum contra Metellum. Ceteri omnes firmum. Forte c. xxviii. n. 5. firmissimus contra pericula & insidias, aliquid contulit, ut librariorum locum pollueret.

IGNARUM NOMINIS R. Quomodo fere locutus est de Boccho supra c. xix. n. 7.

2. MULTITUDINEM I. U. COGIT. Vinar. 1. & Guelf. 9. eorum multitudine. Vinar. 2. Aead. Incert. 2. Remen. 1. Guelf. 2. 4. 6. 10. & 11. in unum cogit : quod vix librariorum aut seiolorum peccatum dicere audeo, qui potius ob consuefacit, perducit & impellit alterum scripserunt, ita nempe corrumperant supra cap. xii. n. 4. Numida mandata brevi coniecit, argue Jugurthae milites introducit. adde cap. lxxi. num. 4.

CONSUEFACIT ORDINES HABERE. Guelf. 3. & 12. consuefecit ; 10. ordinem habere. Maximum autem in ordinum observatione Romani certe praeciorum momentum ponebant. Herodian. v. c. xiv. n. 15. Τα τε ἐν ταῖς λαμβάνουσιν, & οἱ σωματοὶ Ρωμαίων ἐκποιοῦσι κατὰ μέτρον. ἐν γὰρ τῷ ὁμαζήσει, οὐ μὲν ἢ βασιλεὺς ἑαυτὸν ἀρχίζει & ἀποτακτικὸς ἀποφαίνεται, ἀλλ' ὅπως γίνονται τὰ ἐνταῦθα. adde Claudian. B. Gild. v. 440. Livius xxviii. c. xxv. Ibi, quia orisio statim erant, crebro decurrere milites rogebat, ut tyrone adfuerent signa sequi, & in acie agnoscere ordines suos. Id. xlv. c. xlviii. ordinatoque proxime novem Romanum, instruendo & decurrendo signa sequi, & servare ordines docuit. Curtius iii. c. ii. n. 13. ad numerum munitis intenti, sequi signa, ordines servare didicerat. adde supra c. xlv. n. 2. & c. xlix. n. 6. Gactulorum & Maurorum militiae scientiam con-

adeo magnam fuisse, patet infra ex c. xcvi. num. 4.

IMPERIUM OBSERVARE. Quod imperatum est exsequi. Bene Sulpic. Sev. l. c. xxxiii. Tum vero nutu dei in scopam versi non imperia exsequi, non ordines observare. Justin. xxi. c. iv. deinceps modum neptiarum sumunt, itaque observari non ab uno, sed ab omnibus jubet. Utriusque 2. ita alia militaria facere.

3. REGIS BOCCII PROXIMOS M. M. Regis ; non est in Guelf. 10. Proximos vocat, qui alibi amici dicuntur, consiliarii hodie & administri rerum gerendarum. vide ad Cat. c. xiv. n. 3. Vinar. 1. proximos muneribus, majoribus promissis, sine vocabulo magnis, quod elegantius abesset, Guelf. 2. magnis itineribus, sed jam olim muneribus est correctum.

AD STUDIUM SUI PERDUCIT. Guelf. 6. suis ad studium ; sed recte Fabrie. 1. sui ad studium. Male Vinar. 2. & Fabrie. 2. ad studium suum. Incert. 2. perducit ; edd. Pompon. Vitels & Lips. perlicit. quod jam rejecit Gruterus. Veneta 1470. producit : ita, ut persequi & profugus, atque talia facillime confunduntur.

QUIS ADJUTORIBUS REG. ADGRESSUS. Pro adjutoribus aliud primum scriptum fuit in Guelf. ix. Mox Basil. 1. Vinar. 1. Fabrie. 2. Incerti, Franc. uti adversus Romanos, uti reliqui omnes etiam & adversum. Sed Remensis, Guelf. 3. & 9. bellum incipiat. Sed editum suscipiat recte habet.

4. ID EA GRATIA FACILIUS PRONIUSQUE. Aduit a more Sallustii optimis Gruterus, dum ea gratia natum in officina interpretum dixit : qui tamen nihil movet supra c. liv. n. 4. Id ea gratia eveniebat, quod praeter regis equites nemo — regem sequeretur. ubi vide. Cognosces

Nann 3 in-

- 5 & amicitiam petitum. quam rem opportunissimam incepto bello
 6 pauci impederant, caeci avaritia, quis omnia honesta atque inhonesta vendere mos erat. Etiam antea Jugurthae filia Bocchi nupserrat.

indidem, male Ecard. exulare hoc loco quod. Idem Criticus dubitat de voce *facilis*, quam tamen optime in his poni, ex notula ad haec Cic. vii. epist. xxiii. n. 3. patet: *Sed essent, mi Galle, omnia facilia, si & ea mereretur esset, quae ego desiderabam, & ad eam suavitatem, quam volebam.* Ita Noster Catil. c. xvi. n. 1. *facile se ex voluntate Antonia iuratum.* Ita alibi, *facile persuadet*, alia. Nam nulla est abundantia *facilius* pronisque, cum illud sit *facile factu* Jugurthae; hoc autem *promis* Bocchi inclinationem ad audendum aliquid contra Romanos innuat, quae utraque duobus vocabulis rite exprimuntur. Sic *obnoxior* fidesque copulat Noster, cum alii uno ex his contenti esse soleant. item *amicos sociosque, proximos familiarsque*, Catil. c. xv. & xvi. adde *EXCURSUM II.* in Catil. n. 5. Laetant. i. c. 1. *Erantque illis omnia facilia, propterea manifesta: uero ne pigritas ad percipiendum sapientiae disciplinam legendi, vel audiendi patientiam commode.*

INITIO HUIUSCE BELLI. Ecard. Incert. 2. Senat. 2. Heuff. Guelf. 6. & 10. *initio huiusmodi belli.* iofra Acad. *petiturum*, pro *petitum*. vide supra c. xx. n. 5.

5. OPORTUNISSIMAM INCEPTO BELLI. Ita & nostri aliquot cum Gruterianis. At Vinarienses, Senat. 2. Heuff. Franc. Uratist. a. Remeof. i. Guelf. 3. 4. 7. 11. 12. & edd. veti. omnes *incepto bello*: propterea ut Cat. c. iv. n. 2. *a quo incepto studio me ambitio mala detinuerat.* Supra c. xxv. n. 7. *porro antem animus, cupidine cecus, ad inceptum scelus rapiebat.* Neque abhorrebat multum ab hac lectione, *incepto bello*, doctissimus Rivius. Litem ramen componit Incert. 1. qui, *quam rem opportunissimam incepto pauci impederant*, omisso Nomine belli. Sic nuda posuit supra c. lxx. n. 1. *Metellus postquam videt frustra inceptum.* ubi tamen similiter quidam libri adiciunt *bellum*. pauci abest ab Uratist. 3. Denique Vinar. 1. *impetraverant*.

QUIS OMNIA HONESTA ATQUE INHON. Eadem scripsit Sallustius Catil. c. xxx. n. 4. quis scribunt MSS. omnes & edd. veti. non *quis*; praeter Incert. 2. & Guelf. p. ubi *quibus* legitur, ut fere semper Bello Catilinario. *Quis* placuit illis, qui longam per diphthongam notandum esse putarunt. Atque sic apud Varonem legas *bois, plebei, quis* cum similibus.

In lapidibus Capitolinis: HEI. FRATRES GERMANI. FUERUNT, Sigon. ad Liv. xl. c. xlii. in numis Augusti, CIVIVS. SERVATIS. in Cenotaphio Pilano: DEVICTEIS. AUT. IN. FIDEM. RECEPTIS. BELLICISSIMIS. AC. MAXIMIS. GENTIBUS. de quo lege disputantem Eminentissimum Norisum. Frequentatur Lucilli praecceptum i. x. Satyr. quem Velius Longus p. 2220. & Quinctilian. l. c. vii. citant: *Jam pueri venire & postremum facito argue i. Ut pueri plures fiant. i si facis solum Pupilli, pueri, Lucilli, hoc unus fiet.* Sed optime Fabius addit, & *superuacuum hoc esse, & incommodum aliquando.* Velius autem pagin. 2221. *hoc mihi videtur superuacaneae esse observationis.* Utramque scripturam antea aetate usitatam fuisse, vel monumentum Pisanum docere potest. Codd. nostri numquam *quis* habent: idque de aliis testatur viri docti. vide Drackenborch, ad Silium l. v. 13. vide supra c. xviii. n. 1. c. xiii. n. 6. c. xxxi. n. 3. & passim. Cic. x. ad Attic. epist. xi. *Sunt hi ipsi mali, in quibus sumus, miserrima.* ubi vide Malaspina, qui bene ex Grammaticis monstrat *quibus*, ab antiquo *quos* descendere; sed *quis*, ab *qui*, uti ab *ipse, istis*. His adde Donatum ad Terent. Adelphi. A. ii. Sc. iii. Sueton. August. c. xxxvi. pr. *Augur & aliarum rerum fuit: in quibus, ne astra Senatus publicarentur.* Sic Codex Salmassi. vide Graev. Eod. ad c. xxi. Pompon. Mela ii. c. 11. & quis *Haemus in tantum altitudinis abis.* Sic MSS. vide ad locum Gronovii notam. S. Damasus Carm. xxx. v. 9. *Quis magis virginem placuit retinere pudorem.*

6. JUGURTHAE FILIA BOCCO NUPERRAT. Florus atque Plutarchus Bocchum Jugurthae focerum & Jugurtham Bocchi generum faciunt. Unde jam olim Callistioneus & Freinsheimius Bocchi hic legendum esse, censuerunt: quae arripuit Spanhemius in de praefantia & usu Numismatum, neque quidquam novi addidit. *Bocchi* certe scribitur in duobus MSS. Callistionei, & praeterea in Vinar. 2. Franc. Uratist. 2. Incert. 1. Ecard. Guelf. 4. 7. 9. 10. 12. & edd. Pomponii, Viteb. & Lips. 1510. quorum & Plutarchi Florique auctoritate illud reposui. Non enim hos Auctores ejus secundae reos peragam, quia alii quidem nomina cognationum & adnatum facie confundunt. vide Bongart. & Berneget. ad Justin. xviii. c. iv. num. 8. Denique & collocatio nominis *Jugurthae* apud

rat. Verum ea necessitudo apud Numidas Maurosq; levis ducitur: quod singuli, pro opibus quisque, quam plurimas uxores, denas alii, alii plures habent; sed reges eo amplius. Ita animus 7 multitudinem distrahitur; nulla pro socia obtinet: pariter omnes vires sunt.

CAP. LXXXI.

Igitur in locum ambobus placitum exercitus conveniunt. ibi, si de data & accepta, Jugurtha Bocchi animum oratione accendit: *Romanos injustos, profunda avaritia, communis omnium hostis esse: eandem illos causam belli cum Boccho habere, quam secum & cum aliis gent-*

apud Nostrium leviter eandem emendationem suadet.

LEVIS DUCITUR. Franc. *levis efficitur*. Mok. Guelf. 1. & 3. Acad. & Incert. 2. *quia singuli*. Guelf. 3. *pro opibus quisque*. 7. *enjusque*. Franc. *quisque* omisit.

DENASALII, ALII PLURES HABENT. Sic MSS. nostri. Eccard. *habet*; Fabric. 1. & edd. vet. *habeant*. Alterum alii omisit Guelf. 6. & 10. hic vero scripsit: *is denas, alii plures*.

7. MULTITUDINE DISTRAHITUR. Adposuit de Persis Ammian. Marc. xxiii. c. xii. *per libidines varias ebrietas dispersa torpescit*. & multa iacta apud Euripidem Andromache leguntur. Laetant. iii. c. xxi. in re simili: *Quomodo servari caritas potest, ubi nihil certum est, quod amaret*. & quae sequuntur. adde vi. c. xxiii. Bene Fabric. 2. *multitudine animas distrahitur*. male Uratiz. 3. *discretiuit*.

NULLAM PRO SOCIA OBTINET. Acad. Incert. 2. & Guelf. 10. *obtinere*; Fabric. 2. & Guelf. 2. *nullam pro socia habet*, manifesto ab interprete. Sed neque edita vitio caret. Scilicet haec pendere voluerunt ab Nomine animas, eoque non potuerunt aliter, quam nullam scribere. Sed recte Guelf. 11. edd. Pompon. Laeti, Viteb. Lips. 1510. *nulla pro socia obtinet*: atque ita Latini, praecipue Celsus. vide supra ad c. xvii. num. 7. Cicero pro Sulla c. vi. *pari & filio, quorum alter apud me parentis gravitatem, alter filii suavitatem obtinebat*. Plinius xxxii. c. ix. *contra dorymenum aut opocarpionem anidui vicem obtinent*. Pro eo recte Noster *pro socia*. vide infra c. xvi. n. 6. Quinctil. Declam. cccxxvi. *Cum ego quaeratur mihi uxor, socia tori, vitae coactor, in omne saeculum mihi eligenda est*.

CAP. LXXXI. 1. AMBROSII PLACITUM. Franc. Incert. 2. Uratiz. 1. Guelf. 6. & 10. *placitum*: quomodo saepissime, ob vicinitatem soni d & t, libri vet. peccant. vide Drackenb. ad Silium 1. v. 11.

IBI FIDE DATA ET ACCEPTA. Guelf. 10. & *acceptata*, forte pro *acceptata*. Sed alterum est ex formula, de qua nos ad Cat. c. xlv. n. 3. mox Guelf. 4. vocem *oratione* omittit, & eam nusquam alibi Salustius addit. At Catilin. c. lix. extr. *Es commemorando multum animos accendebat*. Nec tamen illud oratione tuetur. Quare additum existimo ab illis, qui *accendit* & quae sequuntur verba non bene cohaerere crederent, cum tamen *dicitur* ita hic intelligendum, ut permixtis locis aliis. vide supra cap. xii. n. 3. cap. xxv. n. 5. Catil. cap. xlvii. num. 1.

INJUSTOS, PROFUNDA AVARITIA. Comparo cum hac oratione Epist. Mithridatis iv. Hist. ubi plura de his moribus Romanorum, quibus tribuit cupidinem profundam *invidia & devitiarum*. De voce *profunda* Rupertus & Clacconius jam monuerunt, nec dissimile est illud Catil. c. v. n. 5. *Vastus animus immoderata, incredibilis, nimis alta semper cupiebat*. Apulejus: *insatiabilem profundumque ventrem semper estando dissendit*. Plinius xxx. c. ii. *profunda animi vitia*: ut Quinctil. Declam. xvii. *profunda scelera*. Sed proprie magis de *avaritia*, quomodo Seneca de insatiabili voluptate gulae Epist. lxxxix. *profunda & insatiabilis gula*. Eleganter Galgacus apud Tacit. Agric. c. xix. *Romani, si locuples hostis est, avari: si pauper, ambitiosi*.

COMMUNES OMNIUM HOSTES ESSE. Guelf. 6. *omnium hominum*. Uratiz. 2. *hostium esse*. Recte scripsit Guelf. 3. *communis o. hostis esse*. cum Gru-

- gentibus, lubidinem imperitandi: quis omnia regna adversa sint: sum
 sepe, paullo ante Carthaginienses, item regem Persen, post, uti quis-
 2 que opulentissimus videatur, ita Romanis hostem fore. His atque aliis
 talibus dictis ad Cirtam oppidum iter constituunt: quod ibi Metellus
 3 praedam captivosque & impedimenta locaverat. Ita Jugurtha ratus,
 aut,

Gruterus communis o. hostes, & Vassius cum Hackianis: communis o. hostis dederint. Nihil autem in dictione superfluum. De praedonibus Cic. iv. Verr. c. ix. qui cum communes hostes suos omnium, & v. Verr. c. xxx. communem hostem gentium nationumque omnium. atque ita alibi.

SECUM ET CUM ALIIS GENTIBUS. Ita MSS. meliores nostri Fabriciani, Basil. 1. Remens. 2. Senat. l. Vinar. 1. Guelf. 1. 2. 3. male eod. quaedam illud cum omittunt. Guelf. 6. secum, cum aliis g.

LUBIDINEM IMPERITANDI. Ita recte Fabric. 1. Senat. 1. Heuss. Guelf. 1. 2. & 12. cum Veneta 1470. Ceteri omnes lubidine. quale erratum in aliquot MSS. adnotavi ad Catil. c. 11. num. 2. lubidinem dominandi causam belli habere. Academ. Remens. 1. & Guelf. 12. imperandi. vide c. lxxix. n. 2. Eam Romanorum iniquitatem fatetur ipse Florus iii. cap. vii. & ex multis injulissimis eorum bellis, quibus certatim auctores alias atque alias causas praetextere solent, nemini obscurum est. Graviter de eadem re Laetant. vi. cap. vi. & ix. quem lege.

QUIS OMNIA REGNA ADV. SINT. Quis respiciat ad superiora, communes omnium hostis esse, & per illa interposita subiiciendorum ratio explicatur. Iis, inquit hostibus, qui lubidinem imperitandi causam belli habent, his omnia regna adv. sunt. vide ad Cat. c. xxxviii. n. 1. Basil. 1. Incerti, Eccard. Guelf. 6. 7. 11. & 12. adversa sunt, non sint, quod tueri posses ex dictis ad c. lxxii. n. 1. Cor regna Romanis adversa, exposuit Mithridates Epist. n. 17. Omnia non serva, & maxime regna hostilia ducunt. Namque pauci libertatem, parva magna iustos dominos voluit: nos suspecti sumus aemuli & in tempore vindicis adiuncti.

ITEM REGEM PERSEN. Fabric. 1. Persen regem. vide omnino cit. Epist. Basil. l. Frane. regem Persae.

UTI QUIQUE OPULENTISSIMUS VIDEATUR. Sic MSS. Rivii, Gruteri, Vassii & nostri plerique, cum ante legeretur videbatur. idque extat in Remens. Incert. Uratist. Vinar. secundum. Guelf. 11. videtur. Recte autem atque ordine Gruterus Verbis videatur salva sententia deleri posse, censet. Supra c. xxvi. n. 3. Nami-

das --- uti quisque armatis obviis, interfecit. Sed idem Verbum inculcarunt Catil. c. iv. n. 2. statim res gestas populi R. captim, ut quaeque memoria digna videbantur, prescribere, ubi vide locum Pomp. Melae. Eod. c. lxi. n. 10. sed cuius haec cumque modi, nostra an nobiscum cet. ubi etiam videtur addiderant. vi. Histor. Or. Cottae n. 3. Pro qui beneficiis vix satis gratus (videat) si singulis animam, quam nequeo, concesserim. Senat. 1. Eccard. Uratist. 1. & Guelf. 1. ubi quisque. male. Fabric. 2. mor ita eicit. sed bene multa huius structurae, uti --- ita, ex auctoribus prolata sunt supra ad c. xxxi. n. 14.

3. HIS ATQUE ALIIS TALIBUS OCTIS. Non ita scripsit Sallustius. Remens. 1. edd. Pomponii, Viteb. & L. pl. 1510. omittunt dictis, quod tamen in Veneta 1470. legitur. Fabric. 2. aliis non nisi in margine exhibet. Ergo fuerat olim: His atque talibus ad Cirtam oppidum iter constituitur, vide supra ad c. lxxii. n. 2. ubi in MSS. idem error. Franc. delet oppidum. Uratist. 1. iter instituit.

CAPTIVOSQUE ET IMPEDIMENTA. Que vacat in Guelf. 11. At Eccard. Guelf. 1. & 10. & non agnoscunt. Nihil muta. nostri, quam fit hoc modo dicendi nihil apud Nostrum frequentius. vide supra c. lxi. n. 5. c. lxxvi. exte. infra cap. lxxiv. n. 2. & lxxvii. n. 2. Seneca de Const. c. xii. Quod illis talorum nuncumque & aeris nimis avaritia est: his auri, argenteique & aurum. quod illi inter ipsos magistratus gerunt, & praetextam faserique & tribunal imitantur; hi eadem in campo fusoque & in curia scio ludunt. Tertull. Apolog. c. iv. Socrate contentus, qui in contumeliam domo quercion, heronumque & canem dejerabat. &c. Guelf. 2. ibique Metellus. Ex hac, aut simili scriptura ortum est vulgatum, ibi Q. Metellus: nam alibi semper Praenomen reticere solet.

3. CAPTA URBE, OPERAE PRETIUM FORE. Guelf. 10. capta praeda urbe. Basil. 1. capta urbe, pretium fore, reiecto illo operae, quod tantummodo recentissima manus adscripsit. Ita Tacitus l. Ann. c. lvii. Pretium fuit Germanico convertere agnos, iii. Hist. c. viii. in Persensibus pretium fuit. Aldus etiam Manutius ex vet. libris operae vocabulum damnavit. cui adfuerit. sed male advocat c. cx. n. 3. ut videbimus.

aut, capta urbe, operae pretium fore; aut, si Romanus auxilio suis venisset, praelio sese certaturos. Nam callidus id modo festinabat, 4 Bocchi pacem imminuere; ne moras agitando, aliud, quam bellum, mallet.

C A P. LXXXII.

LXXXII.

Imperator postquam de regum societate cognovit, non temere, 1 neque, uti saepe jam victo Jugurtha consueverat, omnibus locis pugnandi copiam facit: ceterum haud procul ab Cirta, castris munis, regis opperitur; melius ratus, cognitis Mauris, quoniam is

NOVUS

limus. Alteram formulam posuit Auctor Cat. c. xii. n. 3.

SI ROMANUS AUXILIO SUIS VENISSET. Vinar. 1. *si dux Romanus* &c. Basil. 1. Remensis, Acad. Frane. Uratist. 2. & 3. Guelst. 2. 6. 10. 12. *dux Romanus*; Eccard. *dux Romanorum*. Ceteri recte vulgatam servant. Livius 1. c. xxiii. *Ibi infir* Albanus. i. dictator Albanus. Id. xxii. c. xi. extr. *Hic capiti ira dissilisse*, eo intentius Romanus undique inflat *capit stationes*. i. Romanus consul. c. xxii. *Inter hos Romanus ad extremum litus progressus*. i. Imperator Romanus. c. xxxii. princ. *Cum Romanus enim aequon confecerit*, morem dicere. & mox: *tum Romanus*. & sic aliis locis quam plurimis; ut saepe apud Nultrum Numida, pro Jugurtha; *Maurus*, pro rege Maurorum Boccho c. viii. num. 1. & 3. c. cxii. extr. c. cxiii. n. 3. Sic & *Romanus* pro exercitu R. Liv. xxxix. cap. xxi. *Superati praelio sunt, ad duodecim nullis hominum caesis, plus duo capta*: & *castris* Romanus *castris*.

4. IO MODO FESTINABAT. Id abundanter additur, & alia exempla concessimus ad Cat. c. xlviii. n. 7. Festinabat Jugurtha, ut Bocchum facinore admissio, ad sanitatem reverti pueret, verbus Caesar. vii. Gall. c. xlii. vide plura apud Freinsheim. ad Flor. 1. c. ix. n. 1. Uratist. 2. *eo modo festinabat*. Guelst. 9. *pacem minuere*, vide infra c. cx. n. 2.

NE MORAS AGITANDO. Basil. 1. Senatorii, Acad. Heuss. Remens. 1. Fabric. 2. & Eccard. *ne moras agitando*. Inert. 2. Frane. & Guelst. 6. *ne moras agitando moras*, utraque lectione adnotata. Remens. 2. *ne moras exagitando*, unde facit, qui, ut *moras agitando* defenderent, agitare, pro cogitare sumserunt, Glareanus ad h. 1. & C. Langius ad Cie. 1. Offic. c. xxiv. Sed frustra. Noster *agitare* inducat, *pacem*, *bellum*, & similia passim. vide supra c. xxix. num. 4.

ALIUD, QUAM BELLUM MALLET. Aliud dedit Senat. 2. & bellum Guelst. 10. Omnes autem quam agnoscunt, quod cum in Colonienfi non legeret Palmerius, statim mox aliud bello prodebat, ut adderet eruditum scilicet observationem, quam hodie nemo ignorat, nec eo tempore quisquam tamquam novam audiebat. Guelst. 11. *maletet* a manu secunda: prima dederat *maletet*.

CAP. LXXXII. 1. UTI SAEPÉ JAM VICTO I. Vinar. 1. *Neque saepe nisi jam victo* I. Eccard. & neque, & saepe omittit: cum tamen temere & non omnibus locis pugnandi facere circumspicere Sallustius scripserit. Guelst. 12. *jam victo* inter lineas ostendat. Uratist. 1. *in omnibus locis*.

PUGNANDI COPIAM FACIT. Guelst. 10. *pugnando*, male. Catil. c. lvi. num. 4. *hostibus occasionem pugnandi non dedit*. Guelst. 9. *copiam facit*. Plautus Cistella. Act. 1. Se. 11. v. 18. *Ubi mihi potestas primum evenit*, illico Feci ejus ei, quod me oravit, copiam. Milit. A. iv. Se. 11. v. 19. *conveniendi mihi potestas evenit*. Fabric. 1. Remens. 2. Guelst. 2. & 10. *copiam facit*, quod alii mutant, propter excipiens *operitur*, vide c. lxxx. num. 2. Fabric. 2. *facere*, uti conceperat Gruterus, idque loco maxime accommodatum. vide cap. liv. num. 6. & cap. lviii. n. 1. Non autem semper ad praelium festinandum esse, docuit Zevecot. ad Fior. 1. c. xiii. p. 39.

REGES OPPERITUR. Ita edd. omnes. at Guelst. 3. *regis opperitur*, quod adprobo.

COGNITIS MAURIS. Prudenter & ex officio boni Imperatoris, qui & ipse, & milites ejus hostem nosse debent. Silius viii. v. 48. *novus Hannibalis fas nominis ferro si disset miles, nec frigidae adjicit hostem*. v. 313. in (*prob* Superi?) in prostrata nima? Tu compungit noscat ante, O o o o ex-

- 2 novus hostis accesserat, ex commodo pugnam facere. Interim Roma per litteras certior fit, provinciam Numidiam Mario datam. nam consulem factum, jam antea acceperat. Quis rebus supra bonum atque honestum percussus, neque lacrimas tenere, neque moderari linguam: viреггегіus in aliis artibus, nimis molliter aegritudinem

explorareque trahendo, *Quantum hosti visus. tu non, quae copia verum, Quae natura loci, quod sit, simulare sullet Armoium genus?* &c. Valer. Flaccus iv. v. 284. Hinc pudor, hunc notum jam spes audientior hoste instimulat. Ita Caesar ii. Gall. c. viii. quotidie tamen equestribus praefiliis, quid hostis virtute posset, & quid nostri auderent, periclitabatur. adde iv. Gall. c. xx. Auct. B. Afric. cap. lxxii. sollicitabatur autem bis rebus, quod nondum hostium legiones cognoverat, & quae sequuntur. Cautus ille Hannibal cum Flamini non ante pugnare voluit, quam ejus ingenium nosset, vide Livium. Perfune ergo Guelf. ii. incognitis. adde Gruter. ad Liv. vii. cap. xviii. & Zevetot. ad Florum pag. 99.

NOVUS HOSTIS ACCESSERAT. LIVIUS II. c. vi. *Veneres vincti ab Romano nultae fueri, fusi sanguine.* Targuiniensis novus hostis non sicut solum, sed etiam ab sua parte Romanum populum. Orofius iii. c. xxiii. Seleucus quoque ex Asia majore descendens, novus Antigono hostis accessit. Male Acad. & Guelf. 10. vocem hostis neglexerunt. Fabric. 2. accessu. Guelf. 12. ex commodo.

2. ROMA PER LITTERAS CERTIOR FIT. Hoc ordine MSS. meliores, non, sit certior, sit deest Guelf. ii. deinde 6. *allatas per litteras*; Fabriciani & Franc. *Romae*, ut alibi saepius. Senat. 2. & Heufl. ex Roma, ita supra c. lxxxix. n. 5. *Igitur Carthagine duo fratres missi*, corruerant. Is etiam positus, provinciam Num. Mario datam, est MSS. & vet. impressorum, quem nuperi quidam temere mutarunt. In aliis est antea acceperat; sed plerique ante, Guelf. 10. anteciperat.

QUIBUS REBUS SUPRA B. AUT HONESTUM. Recte Guelf. 3. *quis rebus*, et si alterum omnes omnino edd. propinent, vide c. lxxx. num. 5. sed rebus non videtur in Eccard. qui tamen vehementer impingit in morem Sallustii, & idem mendum Cat. c. xxxi. n. 1. adnotavimus. *bonum & honestum* est quidem in Basil. 1. Fabric. 1. Senatoris. Heufl. Eccard. Vinar. 1. Uratist. 1. Acad. Franc. Guelf. 3. 4. 6. 9. 10. 12. Nec tamen probro. Gruterum vide, qui cum in MSS. ita reperisset, sine ulla alia causa ab vulgata lectione, *bonum atque honestum*, abire potuit: quam in aliquot Codd. reperisse debet,

cum reliqui nostri & omnes edd. vet. eam repraesentent. Noverat ille formulam, noverat etiam in optimis MSS. atque & aut confundi, ut Virgil. iii. Georg. v. 329. Sed non ex alienis hoc probabimus; Sallustius nobis sufficiat. Cat. c. xxxi. n. 5. *disimulandi causa atque sui expurgandi*, vulgo, aut sui. c. xxxix. num. 4. *impetium atque libertatem*; alii aut item, *superior*, aut *aqua manu*. c. li. num. 4. *reget atque populi*; c. lii. num. 33. *si dicit*, aut *hominibus unquam ullis pegerit*. c. lix. num. 6. *tribunus*, aut *praefectus*; Supra c. xliii. num. 1. *vallo atque fossa moenia circumdat*; c. liii. num. 3. *collis aut nostris auxilio*; infra c. lxxxvii. num. 2. *gloriam atque divitias quaerit*. c. lxxxviii. n. 6. *pacem atque bellum mutare solitus*. Vide loca, quibus modo aut, modo atque importune substituit etiam ab optimis libris cognosces. Uratist. 1. *bonum & honestum*; Fabric. 2. *bonum ac honestum*. HONESTUM posuit pro decore, ut Cat. c. vii. n. 6. Supra cap. v. num. 5. *amicitia Masiniae bona atque honesta nobis permansit*; c. viii. num. 1. *quibus divitiae bono honestoque potiores erant*. iii. Hist. *si vera & honesta flagitium superaverit*. &c.

NEQUE LACRYMAS TENERE. Eccard. *neque lacrimans tenere*. Eam rem ita extulit Doctus iv. c. xiii. *Solus namque omnino, paene ultra virilem modum interitu Actibus conservatus est*.

EGREGIUS IN ALIIS ARTIBUS. Guelf. 10. & Eccard. *egreg. in alteris artibus*. Guelf. 9. in omittit, quam in aliis etiam neglectam reperit Rivius. Sed Cicero 1. de Orat. *Si est idem in procuratione civitatis egregius*. A. Gellius 1. c. xi. *Nigidius, homo in omnium bonarum artium disciplinis egregius*.

N. MOLLITER AEGRITUDINEM PATI. Non dixit *molliter aegritudinem pati*, ut Horatius, Iulius, alii: et si vox molliter nimis eundem, sed paulo digniore sententiam habeat. A. libi Noster, *aequo animo pati*. Auct. ii. de Rep. Ord. Aspernare vestimentum patitur. Auct. Deciam. in Cicer. prince. Graviter & iniquo animo maledicta tua paterer. Reprehendit etiam Cicer. 1. Offic. eos, qui in dolore sunt molliores.

dinem pati. Quam rem alii in superbiam vortebant: alii bonum ingenium contumelia accensum esse: multi, quod jam parta victoria ex manibus eriperetur. nobis satis cognitum, illum magis honore Marix, quam injuria sua excruciatum, neque tam anxie latutum fuisse, si adempta provincia alii, quam Mario, traderetur.

CAP.

3. ALII IN SUPERBIAM VORTEBANT. *Vortebant* scripserit Senat. Gueff. Basil. primi. id Verbum pro *dicebant* intelligendum est, propter sequentia, quibus ea notione respondet. Non enim *dicebant* aut aliud quid illis interferendum est. Ita supra c. xvii. num. 3. In *divisione orbis terrarum perique in parte tertia Africam poluere, pauci tantummodo Asiam & Europam esse.* c. xviii. num. 4. *hi proximos nostrum mare locos occupavere; Sed Persae intra Oceanum magis.* adde Cat. c. xxxvi. n. 3. c. li. n. 9. & l. Hist. Orat. Philippi n. 6. Supra c. xxxviii. n. 9. & c. lxxi. n. 5. Alii etiam locis hanc Syllabam, ut quidam nominant, illustravimus. infra c. lxxxv. n. 26. *ne quis modestiam in conscientiam deceret.* Sic est in usum, Frontin. de Aequad. Att. xxvii.

BONUM ING. CONT. ACCENSUM ESSE. Reman. accensum esse dicebant. Fabric. i. bonum haud scripsit, ac sine eo Cat. c. xxi. n. 6. Ceterum mihi in dies magis animus accenditur. Atque alibi eodem modo. Nisi tamen bonum addidit, ut virtutem Metelli inoueret, quae quo majorcujusque animo inest, eo magis asperere injuriam patitur. Supra c. xxxi. n. 3. quo plura bene atque strenue fecisset, eo animus suum injuriam minus tolerare.

JAM PARTA VICTORIA EX M. ERIPERETUR. Academ. jam parata victoria in manibus erip. Fabric. 2. ex manibus provincia eriperetur, unde suspicabat: quod jam victoria in manibus eriperetur, relictis ceteris. In e. victoria quae in manibus fuerat, quo genere supra usus est auctor. Mox tamen tamquam paullo asperius seposui. Adstrictus Sulpic. Sev. i. Hist. cap. xi. Quo nuncio Sennacherib ad sua turnda conversus, fremens & clamantis, victori sibi victoriam eripi, bellum onitit. Florus ii. c. xvi. Sed (fata verum!) cum Metellus dimitteret, ad victoriam Mummium venit. cum nota Freinhemii. Eocardi. jam omisit. Ex manibus Codd. ceteri. atque ita Cat. c. xlviii. n. 4. & supra c. xiv. n. 10. Curt. iv. cap. xvi. num. 3. *Fremende Alexandro, eripi sibi victoriam e manibus, & Dariam feliciter fugere, quam sequisse.* Aliter Justin. xxxviii. c. v. n. 7. Raptam tamen

sibi esse victoriam ab illis, quorum nihil est, nisi bello quaesivim.

HONOR. MARIS. Ita solent aemuli: sed magis in honore eorum, quos paullo ante iusta se positos viderunt. Simile propterea exemplum pete ex Herodiano iii. c. ii. n. 5.

INJURIA SUA EXCRUCIATUM. Gueff. 12. ex sua injuria. In Verbo excruciatum nihil variant Codd. & valde sigdum, praeterito, Commelinianum exercitum, quod tamen placere poterat Gruteri, sponse sua animo ejiciens Terentianos hujusmodi sterculos, omnium ore celebratos. Nimirum illi videbatur. At augent talia optimi scriptores. Cat. c. xv. num. 4. *ita conscientia mentem excitam vastabat.* ubieundem errorum errarunt. Plaut. Milit. Acl. iv. Se. ii. v. 76. *quid illam miseram animi excrucias.* Cic. xiv. epist. iii. pt. nec me meae miseriae magis excruciant, quam tuae vestraeque. Iteratione iv. Acad. Qu. lacerari dolore. ii. de Invent. quae contra omnia uterque suavit via praceptorum torquere ad suas causas commodum debet. Id. Orat. ad Brut. ita flexibiles, ut sequatur, quocumque torqueas. v. ad Attic. ep. 1. Pontinum extrudat. ad Q. Fratrem: ne quis casus perimetet superiora. Ita Comici, Nullus sum, perii, rei augendae causa. Livius xxxv. c. xlviii. maria terrasque complere. Aufonius Idyll. vii. Et velox inopes usura trucidat. Trebell. Pollio Gall. c. vii. frocto foedere, quod promiserat. Florus ii. c. vi. n. 2. Urebat nobilem populum ablatum mare. quod Polybius simplicius *basium* igitur. iii. cap. xlii. Sed apud Annacum plura hujus generis. Lucanus v. Tonat angue surdo. Spartian. Adriano c. xvii. de eo, qui amicos ad prandium clamabat. Capitol. Pro c. 2. Cum vocaretur ab ostentatione pietatis. Iterum Aufon. Epitaph. vii. Hoc rigor in tumulo quarti jam prodigus aevi. adde supra c. xlv. extr. & quae de hac figura Seneca vii. Benef. lxxiii.

ANXIE LATUTUM F. SI ADEMTA PROV. Utralis. 3. tam anxium. Senat. 2. & Heuff. ea latutum fuisse. Vinar. Acad. Senat. 2. Heuff. Gueff. 7. 10. & 11. cum edd. vet. si adepta provincia, ea passim inter se permutantur, & duobus exemplis demonstrat H. Stephan. i. Schediasm. xxiv.

CAP. LXXXIII.

Igitur eo dolore impeditus, & quia stultitiae videbatur alienam rem periculo suo curare, legatos ad Bocchum mittit, postulatam, *ne sine caussa hostis populo Romano fieres: habere eum magnam copiam societatis amicitiaeque conjungendae, quae potior bello esset; quamquam opibus consideret, non debere incerta pro certis mutare: omne bellum sumi facile, ceterum aegerrime desinere: non in ejusdem posestas initium ejus & finem esse: incipere curvis, etiam ignavo licere; deponi,
cum*

CAP. LXXXIII. 1. QUIA STULTITIAE VIDE-
BET. Fabric. 2. stultitiae idesse videbatur. Fab-
ric. 1. omiserat nomen stultitiae, & ab alia
mand accepit inter versus stultitia, quod legi-
tur praeterea in Acad. Uratilis. 1. & 3. Eccard.
Guelf. 2. 4. 7. 11. 12. ut Cicero Bruto, brevis
laus est: item alibi, honor est. Sed recte ceteri
MSS. cum edd. praefici stultitiae, ut supra c.
xiv. n. 7. tamen erat majestatis populi R. probi-
dere injuriam. Aeschines contra Timarch. pag.
180. *οὐκ αὖτε ἀνὰ τὴν ἀβελθίαν* ABEATHPIAZ.
Cic. xv. epist. iv. n. 43. *philosophiam illam ve-
ram & antiquam, quae quibusdam otii esse ac
desidia videtur*. Id. 1. epist. artus est. Caesar
iv. Gall. c. xiii. *Exspectare vero, dum hostium
copiae auferantur — summam dementiae esse
existimabat*. tit. Civ. c. lxxxi. *Non illi pau-
citate nostrorum militum — causae fuisset cogi-
tabant*. Zeno Veron. Serm. lxxxi. *similis nam-
que ejusdemque ignaviae est, in adversis hu-
militem ac miserabilem fieri, in prosperis insolent-
er efferri*. Ponitur nempe iste gignendi Casus
pro Adjectivo, quae sua Natura eum Casum
Substantivi bene patiuntur. vide infra ad c.
lxxxviii. num. 4. adde praeterea tit. Histor.
Orat. Macri n. 20. *Mox mallem deleri posu-
lationem*.

HABERE EUM MAGNAM COPIAM. Basil. Fab-
ric. Senat. Vinar. primi, Acad. Incer. 2. Re-
mentis, Uratilis. 1. 3. Eccard. Guelf. 1. 2. 6. 7. 9.
10. 11. *habere tam magnam*, & sic edd. vett. Guelf.
4. *habere tam magnam*, quomodo quidam
Gruteri. Guelf. 12. *habet enim magnam*; Vinar.
2. Senat. 2. Heuß. *habere tamen magnam*.
Ceteri pauci enim, quod Rivius atque Grute-
rus adprobant. Neque dicas, Bocchum non
antea, sed tum copiam habuisse amicitiae con-
jungendae: Nam Sallustius in eo significato
numquam tum praefice ponere solet. Saepissi-
me autem temporis particulas omittit. Scire-
lius nec tum, nec eum leges, Guelf. 3. & In-

cer. 2. *amicitiaeque conveniendae*. Supra Incer-
ti, Fabric. x. & Guelf. 10. *hostis populi Romani*.
Ceterum imitatur hanc admonitionem Herodian.
vi. c. ii. n. 10.

QUAE POTIOR BELLO ESSET. Acad. *quo po-
rior*; Eccard. & Guelf. 4. *quae potior esset*, o-
misso eleganter Nominis bello. Vinar. 1. q. p.
bello foret. Franc. & Guelf. 9. *quae potiora bel-
lo essent*. quod ex meliori codice arripere;
nisi & Sallustius Singularem Numerum in hoc
positu amaret Catil. c. xii. num. 1. & c. xxv.
num. 3. ad copiam etiam cum auctore referre
poteris.

QUAMQUAM OP. SUIS CONSIDERET, TAMEN.
Basil. 1. & quamquam; Academ. & quantum;
Edd. Pomponii, *quam qui opibus*. Uratilis. 1.
non tamen incerta pro certis mutare. Unde ve-
rissime Fabric. 2. *quamquam opibus consideret*,
non debere, &c. omisso suis, & tamen. De o-
misso Pronomine diximus ad Cat. cap. xxxv.
num. 1. atque ita supra cap. ix. n. x. *nobis ob
merita curas*. adde c. lxxxv. n. 4. Alteram El-
lipsin firmavi exemplis supra ad cap. xxxv.
num. 9.

INCERTA PRO CERTIS MUTARE. Cat. c. xx.
n. 2. *neque ego per ignaviam, aut vana inge-
nia incerta pro certis captarem*. Sed in Guelf.
ix. errata est Praepositio pro. nec alibi umquam
tam addidit Crispus, etiam paucissime Verbo mu-
tare usus sit. Jam mutare incerta certis est in-
certa eligere pro certis, ut supra cap. xxxviii.
extr. *quae quamquam flagitii plena, quia mor-
tis metu mutabant; sicut regi liberaret, pax
convenit*. ubi vide plura. Librarij autem loco
superius adscripto, & illo Cat. c. xvii. n. 6.
ubi *incerta pro certis* Auctor scripserat, sed
non cum Verbo mutare, arbitrati esse viden-
tur. Rem, pro eximia sua simplicitate, ita
exulit Herodotus 1. cap. lxxxviii. *ἀδελφὸν
ἐκ τῆς ἀδελφῆς ἑστὶν, ὅς, καὶ πάλαι ποτὶ ἀδελφὸν
ἦν*.

SUMI

cum victores velint. proinde sibi regnoque consuleret; neu florentis res suas cum Jugurthae perditis misceret. Ad ea rex satis placide verba facit: *2*
se se pacem cupere, sed Jugurthae fortunarum misereri. si eadem illi copia fieret, omnia convenerunt. Rursus imperator contra postulata Bocchi nuncios mittit. ille probare, partim abnuere. Eo modo saepe ab

SUMI FACILE CITRUM ATGERRUM DESINERE. Sumere bellum est adsumere, incipere; ut diximus supra ad c. xx. n. 5. Tacit. iv. Hist. c. lxx. Sumi bellum etiam ab ignavis; strenuissimi cuiusque periculo geri. Sulpic. Sev. ii. Hist. c. xix. *ne forte frequentibus malis impulsu bellum sumerent, praesidium acri imposuit.* Pro acerrime, Fabriciani, Incerti, Vinar. i. Senar. i. Guelf. i. a. 9. & edd. Pompon. acerrime; Guelf. 6. acerrime. Veneta 1470. *acerrime.* Franc. lepidus: *sumi facile, ceterum acerrime sustinere, acerrime desinere.* In proclivi fuit ex acerrime facie acerrime, cum e & g litterae frequenter in MSS. altera in alteram transire solent: & ne diphthongus saepe una littera truncata sit. Alterum recte tuetur Rivius ex eo Ciceronis de Seneca. c. xx. *Omnia conglutinato recens aegre, inveterata facile dissolvitur.* Laclant. vi. c. vi. *At id suscipere facile est, implere difficile: quia cum te certissimi congressionisque commiseris, in arbitrio dei, non tuo posita victoria est.*

IN EJSDEM POTESTATE. Guelf. 3. *non in ejus potestate.* male. 12. *in ejus simul potestate.* sed id est, quod ejusdem una voce exprimitur. Franc. *in eadem potestate.* Senar. i. & Uratisl. 3. *non ejusdem potestate;* ex quo aliquis, *non ejusdem potestatis* eliciat; sed operae pretium non erit. Guelf. 9. *non in ejusdem potestatem.* quod elegantioribus placebit. atque ita infra c. xxi. n. 3. Vinar. i. *initium, & finem esse,* sine Proverbulo ejus. ac id non valde necessarium loco videtur.

CUIVIS, ETIAM IGNAVO. Vinar. i. *cuique, ignavo etiam licere,* quod non multo melius, quam Guelf. ii. *etiam cuicumque ignavo.* 9. *cuique ignavo.* nam etiam abest etiam 7. fed 10. *cuivis, & ignavo,* quod maxime placet. Rem. 2. *cuiusvis, etiam ignavo.* Fabric. i. *licet.*

DEPONI, CUM VICTORES VELINT. Ita meliores nostri omnes. Guelf. 7. & 9. *non deponi, nisi cum victores velint.* Inde adparet, fuisse in quodam codice: *deponi, nisi victores velint.* eum deest Guelf. 2. fed ii. *non deponi, aut cum victores velint.* Vinar. 2. *sed deponi, cum cet.* Acad. voluit; Rem. 1. *vellet.* vide Cat. c. lviit. n. 15. & Zevecot. ad Flor. p. 35.

SIBI REGNOQUE SUO CONSULERET. Sive deest Edd. Pomponi Laeti, Vitae, & Lipl. 1510. idque

recte factum pronuncio. vide Cat. c. li. n. 4. & c. xxxv. capit.

NEU FLORENTIS RES SUAS. Vide iv. Hist. n. 2. Epist. Mithradatis, qui Arsacem impellere voluit, ut *florētis res, cum suis perditis misceret.* Eccard. omittit res. Guelf. 9. *perditis rebus.* ii. *praeditis;* Uratisl. a. *perditissimis.*

SATIS PLACIDE VIRRA FACIT. Verba facit Gruterio ab librario additum videtur. neque ipse secus exillimo. Supra c. lxxii. n. 1. *satis placide* respondet. Mox Vinar. i. & Fabric. i. *se pacem cupere, non sese.*

SI EADEM ILLI COPIA FIERET. Fabric. i. a prima manu, Uratisl. i. Guelf. 7. & 10. *si eadem illi copia foret.* quod proba. Nam Noster non adhaeret semper dictioni copiam facere, fieri. Sed etiam copia est, copiam habere alibi dixit. Guelf. 4. *convenerunt dicebat.* pessime. *Convenerunt* illa, in quibus utraque pars consentiunt. vide supra ad cap. xxxviii. extr. Livius Epist. lxxiv. *quae conditio cum iusta senatus videretur, per Carbonem factionemque ejus, non conveniret, effectum est.* Infra postula scriptit Vinar. i. pro postula.

PROBARE PARTIM, ALIA ABNUERE. Fabric. i. Incert. a. Uratisl. i. Guelf. 6. 9. & 12. *prob. partim, partim abnuere.* Fabric. 2. *partim probare, partim abnuere.* Ex quo certum, clarum, recte scripsisse Senar. i. Vinar. i. Uratisl. 3. Guelf. 1. & 2. *ille probare, partim abnuere,* quomodo etiam Veneta 1470. Adprobat Gronovius ad Liv. iii. c. xxxvii. ubi plura talia collegit, in quibus particulae relativae semel tantum ponuntur. Noster Catil. c. l. n. 1. *liberti & pauci ex clientibus Lentuli opifices atque servituti ad eum eripiendum sollicitabant;* partim exquirebant duces multitudinum, sic ibi omnes edd. & MSS. Eod. c. lxi. n. 8. *volentes hospitale cadaverem, amicum, pars hospitum referebant.* Supra c. xiz. num. 1. *haecque brevi multum auctus originibus suis praesidio, aliae decori fuisse,* c. xxxi. n. 10. *incedens per ora vestra magnifice, sacerdotum & consulatus, pars triumphos suos ostentantes.* Adstenerat olim doctissimus Budaeus in Pandect. *partim* nunquam solitarius legi: sed cum refutavit dudum H. Magius i. Miscell. cap. vii. reprehendit etiam Gitan. ad Lucret. pagin. 399. Noster denique iii. Hist. Or. Maeri n. 15. *Dein ne vos ad virtutis illa vocem,*
O o o o 3 quo

ab utroque missis remissisque nunciis tempus procedere, &, ex Metelli voluntate, bellum intactum trahi.

C A P. LXXXIV.

LXXXIV.

I T Marius, ut supra diximus, cupientissima plebe Consul factus, postquam ei provinciam Numidiam populus iussit, antea jam infestus nobilitati, tum vero multus atque ferox instare: singulos modo, modo universos laedere: distitare, *sepe consulatum ex*

vi-

quo tribunos plebi, modo patricium magistratum cet. qui locus vulgo corruptissimus circumferebatur, sed propter solam particulam *modo* semel positam. Alia, quae sunt apud Nostrium, non memoro, illa nempe, ubi *alii*, *alii* concurrunt, & saepissime in MSS. alterum deficit. nam in iis librarij ipsi sese tuentur, qui & alibi, ubi eadem voces iterabantur, alteram saepe neglexerunt. vide supra c. xxxi. n. 23. Volcatius Cassio c. iii. saepe religiosus, alias *contemtor sacrorum*; & *avidus vini*, interim *abstinent*. Sic tum semel posuit Frontinus de Aequed. Praefat. Noster alibi *simul*, vide excursus IV. n. 4. Guelf. 9. *partim abbas*. 10. *probari partem*. Uratisl. 2. & Guelf. 2. *illa*, pro *ille*, nempe Bocchus.

MISSIS REMISSISQUE. Pro quo Caesar. 1. Gall. c. XLII. *cum saepe ultro citroque inter eos legati mitterentur*. Supra c. LVIII. n. 3. *sela missa remittere*. Infra ex deest Uratisl. 1. *bellum* omittit Francianus; *intactum* Uratisl. 3. pro quo 2. *infestum*. Fabric. 2. *protrahi*. Sed *trahi* utilitissimum in hoc significatu. vide supra c. LXIV. num. 5.

CAP. LXXXIV. 1. CUPIENTISSIMA PLEBE. *Cupiens* pro studente, adnidente frequens apud Plautum ceterosque, frequentissimum apud Q. Septimium. Ennii illud notum: *Stulcius est, qui cupida cupiens cupienter cupit*. At Auzel. Victor Caesar. cap. xxxix. numer. 3. *Iulius Valens* cupientissimo vulgo *imperium capis*.

ET PROV. NUMIDIAM POPULUS JUSSIT. Perperam Fabric. 2. *populus dersi iussit*. nam istud perpetuo in hac dictione excluditur ab optimis scriptoribus. Sed ab illo certe pendet tertius *Causus ei*; quamquam & in alia constructione ille *Causus* Verbo *iubere* addatur. vide Sanct. 11. Minerv. c. iv. ibique Perizonium. Muncker. ad Hygin. Fab. cxcvi. Davium ad Caesar. III. Civ. cap. xcvi. At recte damnavit exactissimus Gronovius *iubere sibi*, & cum Cl.

Burmanno ad Petron. Sat. c. LXXI. facio, qui semper Verbum intelligendum esse, hoc ipso Crispi loco probavit. adde & supra c. LXXIII. extr. Uratislav. 2. *vacat Numidiam*. Et iussiciebat, *postquam ei provinciam populus iussit*. Similem Glossam loco proxime citato animadvertimus.

ANTEA JAM INFESTUS NOBILITATI. Guelf. 9. *Ex antea infestus nob.* Vinat. 1. & Uratisl. 1. *infensus*. Guelf. 2. *infestus nobilitate*, quod est contra veritatem. Florus III. c. XVI. *Tantum animarum viro Marius dedit, qui nobilitati semper inimicus*, cet. Valer. Max. II. cap. II. n. 1. *C. Marius civis aliquam magnificum, sed avaritatis suae conscientia vetustitati non sane propitius*. Eccard. *infestus nobilitatis*, atque id etiam corruptum est. Catil. c. XIX. num. 1. *quod enim infestum inimicum Cn. Pompeio cognoveras*.

TUM VERO MULTUS ATQUE FEROX INSTARE. Vero deest Fabric. 2. & Guelf. 10. quem lapsum nobis se jam supra obtulisse, memini. Contra Catil. c. LXI. n. 1. *Sed confecto praelio*, tum vero *cerneres*. ubi vide, multus est, ubi pro molesto, moroso atque gravi accipitur. Plautus Menaechn. A. II. Sc. II. v. 41. *Hic hercle hominem multum exodiosum mihi!* Vopiscus Aurelianus, c. xxxii. atque, *ut erat ferax animi, cogitatione multus, vehementer irascens*, cet. ubi vide, quae largiter adnotavit Salmasius. Sic & nimis Tacit. Agric. c. vii. *legio legatit quoque consularibus nimia ac formidulosa erat*. Seneca Agamem. v. 84. *Quoque superbos uris Erimus*, *Nimias semper concitata domos*. Sunt & alia Adjectiva, quae proprium significatum deserunt, eorumque vocabulorum adiuvant, quibuscum frequentius conjunguntur. Ita *longus*, Cicer. III. epist. x. n. 6. *ita magnus homo, pro nequam*, Scaliger Coniect. ad Varron. p. 71. 72. & *perius* apud Aristophanem, pro stolido & inepto, Idem pag. 119. Sed apud Nostrium de aliena notione non est cogitandum, qui, suo more, *multus atque ferox* dixit, pro multum se-

victis illis spolia cepisse; alia praeterea magnifica pro se, & illis dolentia. Interim, quae bello opus erant, prima habere: postulare legionibus supplementum, auxilia a populis & regibus sociisque arcessere: praeterea ex Latio fortissimum quemque, plerosque militum, paucos fama cognitos accire, & ambiendo cogere homines ementis

ferociter, aut saepe & serox. Ostendimus hoc dictione Crispi supra ad c. lxxviii. extr. inter eos & frequentem Numidiam multi vastique loci erant.

SINGULOS MODO, MODO UNIVERROS. Prius modo deficit Senat. 1. & Eccardiano, de quo modo dictum ad c. lxxiii. n. 3. adde Catilin. c. xv. extr. mox Guelf. 4. & 10. *dicere*, pro *dicere*, quae permittunt etiam Cat. c. xvii. n. 2. Guelf. 3. *agere*, pro *laedere*. in quo aliquid latet.

CONSULATUM EX VICT. I. SPOLIA CEPISSE. Eleganter Guelf. 1. *sepe consulens* ex v. i. spolia cepisse; sed ea elegantia adiecta, non Sallustii videtur. Vinar. 2. Incert. 1. Franc. Guelf. 7. & 12. *quasi spolia*, aut spolia quasi, quod in aliis adpositionibus item tacitatum est. Vinar. 1. & Uratish. 1. spolia cepisse. Nollet 1. Hüllor. Orat. Lepidi: *Pluribus innoxiae patriae sedes occupare pauci faustiliter, mercedem scelorum.* atque ita iv. Hist. Epist. Mithrid. n. 18. ubi vide. Plura ad haec Cat. c. xl. n. 3. *miseriis suis remedium mortem expectare*. Dictio autem acerbissima, qua & victoriam suam novi hominis nobilitati, & eorum ignaviam exprobrat. 1. Hist. Or. Lepidi: *agendum atque obviam eundem est. Quiritis, ne spolia vestra apud illos sint.* iii. Hist. Orat. Macri: *Arceam habent ex spoliis vestris.* Seneca Troad. v. ppo. *Helloriz spoliis ferre, Qui rulis Achillis?* adde Interpp. Pauli Ep. ad Philipp. c. ii. comm. 6. & Perizon. Animadv. Hist. c. vii. Incert. 1. spolia accepisse; Veneta 1470. *suscipisse*. Capere Lex Pompeii regis apud Festum: *cujus officio classe praevecta optima spolia capiuntur.* Cicero ex Accio: *Nec quisquam e nostris spolia cepit laudibus.* Livius xxiii. c. xlv. extr. *cur non ferro decerneret; daretque optima spolia victus, aut victor caperet.*

ALIA PRAETerea MAGN. PRO SE, ET ILLIS. Remens. 1. *alia magnifica*, neglecta particula praeterea. Mihi & illa, & voculae pro se supervacaneae videntur. vide c. lxxviii. n. 2. Ferimus tamen in Livio ix. c. xli. *magnifice de se, ac contentum de Romanis loquentes.* At Nollet supra c. xxii. n. 10. *incedunt per ora vestra magnifice.* c. lxxv. n. 5. *criminosi simul.* & magnifice de bello loqui. Atque si maxime magnifica hoc loco non per se notaret magni-

fica de se, quod vero adparet ex ll. cc. & c. l. v. n. 1. additum tamen alia ostendere poterat, haec de Mario esse intelligenda, & ita ad honorem suum ab illo dicta esse, ut superiora. Infra c. ciii. n. 7. *copias, fidem, magnitudinem regis sui, & alia, quae aut utilia, aut benevolentiae credebant, oratione extollunt.* quin ergo & ibi scribis, *utilia pro Romanis, aut benevolentiae regi suo?*

2. PRIMA HABERE. Basil. 1. *praemia habere;* Guelf. 2. *plurima habere.* uterque pessime. Prima sunt praecipua, tum ordine, tum dignitate. Ante omnia curabat, quae bello opus erant. Corn. Celsus int. c. iv. *Qua vero de ratione utendum sit, ut quantum fieri potest, omnia ista contingant, prima semper habita saluae, in ipsa paucibus orationum considerandum erit.* vide omnino ad Catil. cap. xxxvi. num. 4.

AUXILIA A POPULIS ET REGIBUS Cae. Acad. & Remens. 2. *auxilia populi*, sine praepositione. Vinar. 2. *a populis & regionibus.* *Populi & reges* perpetuo juncti incedunt in vestigibus & auxiliis militaribus. vide Catil. c. x. n. 7. Guelf. 11. *a regibus & a sociis*, quem offendit positus copularum, & quae; qui tamen Nostro familiarissimus. vide ad c. lxxxi. n. 2. Socii sunt Italici, quibus mox *Latinum nomen* adjungit, ut supra c. xliii. n. 3. Fabric. 1. *accesferi*; Rem. 1. Uratish. 1. Fabric. 2. pro var. lect. & Guelf. 2. *accesferi*; Senat. 1. Franc. Uratish. 3. Guelf. 1. 10. & 11. *accesferi*. Veneta 1470. *accesferi*. Ceteri *accesferi*.

PLEROSQUE MILITIA, PAUCOS FAMA COGN. Guelf. 3. 6. & 10. *sibi militia*: qua explicatione nihil opus, cum *inlata & fama* non aliter opponi queant, nisi illud singularem & quae non sit communis multorum hominum (id iam est proprium) notitiam innuat. Homo autem militaris viros in praeliis fortes facile nosse poterat. vide de Petrejo Catil. c. lix. extr. Vinar. 1. *fama cognitos*, quod praeterlabi sinat, ut alii habeant, quocumque libi placeant multum. At Fabric. 1. antequam scalpellum pateretur, Basil. 1. Remens. 1. Vinar. 1. Acad. Senat. 1. Uratish. 1. & 2. Eccard. Guelf. 1. 2. 4. & 6. *plerosque militiae, paucos fama cognitos.* Ita etiam Nazarian. & aliquot Palatini, ita Fulvii liber, ex quo jam Mamutius restituerat lo-

- 3 ritis stipendiis (secum proficisci.) Neque illi senatus, quamquam adversus erat, de ullo negotio abnuere audebat; ceterum supplementum etiam laetus decreverat: quia neque plebi militia volenti putabatur, & Marius aut belli usum, aut studia volgi amifurus.

locum. Editores tamen adhuc non receperant: quos jam supra aliquoties docui, Sallustium adamare diversos Casus conjungere. Et ne librarius talia impulerit, efficient, quae ex aliis etiam auctoribus adnotavi ad Cat. c. xxv. n. 2. litteris Graecis atque Latinis doctae: multa alia, quae instrumenta luxuriae. it. Eod. ad c. xxxiii. n. 1. plerique patriae, sed omnes famulae atque fortunae expertes sumus. & ad c. l. n. 2. a. quae populus R. domi militiaeque, mari atque terra praecleara facinora fecit. Ita supra c. lvi. n. 4. postea sese in regno, illos in libertatem fuit metu atque actus. c. lxxiv. num. 3. Romanis signum & amorum aliquot numero, hostium paucorum periti. quoniam locum, etiam alia etiam ratione MSS. hanc lectionem tueri poterant, tamen corrumpere maluerunt. At nemo musas in Spart. Adriano cap. x. Nec tribunum, nisi plena barba faceret, aut ejus aetatis, quae prudentia & animi tribunatus robur ingerebat. Ferunt etiam laudantque talia, quale illud Tacit. xv. Annal. cap. l. animi validitas, & compe ingens.

ACCIRE. Edd. Pompon. Vit. Lipl. 1510. accipere. Sed vix mihi persuadeo, ab Sallustio Verbum accire scriptum esse, qui potius ad commune accessere hanc orationem retulit. vide c. xxx. n. 4. Alibi tamen etiam Verba geminare consuevit. vide ad Catil. c. xxxv. n. 3. etiam illo paulo diversa sint.

ET AMBIENDO COGERE HOMINES E. ST. SECVM PROFICISCI. Utatist. a. & obediens cogere. Incert. 2. homines omittit. perquam scite. & cum Guelf. t. 2. 3. scripserint emeritis stipendiis; verosimile fit, Sallustium etiam omisisse. vide supra ad c. lxxiii. n. 3. Addit tamen homines, novo aut simile Nomen Auctor in his constructionibus passim & t. Hist. Orat. Lepidi n. 15. Quare hic nihil mutato. At postremae duae voces sunt manifeste ab Glossariis, secum proficisci. Secum non est in edd. Pompon. Viteb. Lipl. 1510. Proficisci, omnes quidem libri retinent, sed sensus respicit atque damnat. Nam cogere secum proficisci est per vim adigere, ut proficiscantur. In his autem, qui emeritis stipendiis erant, nulla vis locum habet. precibus illi, pretio & his similibus evocabantur. vide ad Catil. c. lxx. n. 3. Scio, quid contra dicere queas. In compositione ambiendo

cogere, odiosam illam vim perire. Percat sane, sed junge secum proficisci, & nisi sensum, ipsum cumulum tamen verborum adversaberis. Quid multa? cogere praecise positum fraudi fuit. Id tamen non tantum in unum cogere; sed cogere, ut secum proficiscantur per se denotare solet. infra c. xcv. n. 1. quos uti ex Latia & a sociis cogeret, Romae reliquus erat. Livius xliii. c. xv. milites ex Macedonico exercitu, qui quam multi absentes ab signis confusos docuit, in provinciam cogebant. Sed ne cum termino quidem Verbum necessario accipiendum esse, Verba accessere, accire docent. Loquitur enim de adparatu militari, quem Marius, antequam proficisceretur, instituit. Atque sic cogere habes supra c. x. n. 4. & c. liv. n. 3. ubi vide.

3. NEQUE ILLI SENATUS, QUAMQVAM ADV. Guelf. 10. Ne illi senatus. Vinat. Neque illis. Optime Remens. i. Pronomen omittit. vide Catil. c. lvi. n. 1. & 20. Fabric. i. quicquam adversus erat; Vinat. t. quicquid. male. Sed isti homines, Neque illi f. quicquam adversus erat per errorem junxerunt.

DE ULLO NEGOTIO ABNUERE AUDEBAT. Remens. a. Incerti. Fabric. 2. Senat. i. Guelf. a. & 6. cum Veneta 1470. de ulla negotio negare audebat. Fabric. Vinat. & Utatist. i. negare non audebat. Ceteri abnuere: sed Eccard. Guelf. 11. & Utatist. 2. de ulla negotio abnuere non audebat, ut triplici negatione utantur. Supra c. lxxviii. n. 3. milites iam abnuentes omnia, Justin. xvi. c. iii. Sili Heracleenses ab auxitiis regum Persecutorum collationem abnuerant. Livius iii. c. liv. alii decouperunt — band quidquam abnuere. Nollet de negotio abnuere dixit, ut alibi docere de re; indicare de re. vide Cat. c. xlviii. n. 3. supra c. xliii. n. 3.

LAETUS DECREVERAT. Vinat. t. decreverant. Lege laeti decreverant, nec metus praecedens audebat. vide ad Cat. c. xliii. n. 8.

NEQUE PLERI MILITIAM VOLENTE PUTABATUR. Manifesto ὁμοῦσι haec lectio, quam dedit Gruterus, & quasi ab Tacito confirmaretur, probat Valsius. Gruterus tamen omnes fere suos MSS. ita exhibere ait, quod vix crediderim: aut errorem potius operarum in ea nota agnoscerem. Apud nos Vinar. a. Utatist. a. & 3. Academ. Fabric. 2. Guelf. 3. 4. & 12. habent, neque plebs militiam volente putabatur. Sc-

furus. Sed ea res frustra sperata tanta lubido cum Mario eundi ple-
rosque invaserat. Sese quisque praeda locupletem, victorem do-
mum 4

Senat. 2. Heuff. & Guelf. 11. plebe militiam no-
lente putabatur Marius, quae lectio eorum est
qui latine nesciunt, & Tacitus Sallustiumque
non legerunt. Basil. 1. Franc. Remensis, edd.
Pomp. & Guelf. 6. neque plebs milita volente.
Sunt & aliae quaedam exiguae varietates in li-
bris nostris; sed nihil certius, quam cum Fab-
ricia. Vinat. 1. Urant. 1. Guelf. 1. 2. & 7. legen-
dum esse, neque plebs milita volenti putabatur.
Plebs volenti necessario in hoc Gracismo eo-
dem casu; & militia, propter putabatur, non
militiam legendum est. Dicitur autem, ut paulo
clarior rem proponamus, plebs volenti, pro
plebs volens, h. e. voluit a barbaro verbo, cupi-
ta. Nam ad vocabulum milita, illud volens
referendum erat, quod vero Latini, Graecos
imitati, ad Subiectum referunt. Ita & in alius
constructionibus, ut illi est Nomen Tarquinio;
mihi non licet esse malo, quomodo &
alia Adjectiva non suis Substantivis aptantur.
vide ad Cic. v. epist. xx. num. 14. viii. ep. iv.
num. 5. xii. epist. xvi. num. 1. Nostrium Cat. c.
xlvi. num. 1. & supra c. xxxvii. num. 2. Gro-
nov. ad Melam. p. 7. Ita ergo Thucyd. ii. c. iii.
οὗτος ΠΑΛΗΓΕΙ τοῦ Πρωταίου ἢ ΒΟΤΑΟ-
ΜΕΝΟΥ ἢ τοῦ Ἀδελφῶν ἀπολαύει. i. Populo
enim Plataeensem non erat volenti, ab Athe-
nienensibus deficere, atque is eodem modo alibi.
Noster supra c. lxxxi. num. 3. litteris cognitis,
volenti animo de ambobus acceperunt. i. quae
essent ipsi volentibus. infra c. c. nu. 4. ut mi-
litibus exaequatis cum imperatore labor volen-
tibus esset. Tacitus Agric. c. xviii. ut quibus
bellum volentibus erat. ubi pleraque Taciti
collegit Rhenanus, in quibus Walsius inepte
Accusativum Casum quaerit. Addit Ciacconius
Macrob. 1. Sat. c. vii. Facite, si volis vo-
lentibus erit, diem communibus & fabulis,
& epulis exigamus. qui iterum iterumque ea
forma usus est. Sed male inde, quod hi fere
Verbum Substantivum addunt, ad eam corre-
ctionem probabitur, quam jam praeceperat
Leopardus iv. Emend. cap. xxxiii. cum tamen
apud Nostrium paene semper esse reticatur post
Verba vult, existimo, videatur, & quae ho-
rum sunt notiois. Sed & illos, & MSS. ali-
quot frustra habuit iterum neque. & sese ex-
cipientes; quam tamen formam abunde illu-
stravi supra ad c. i. num. 5. Metius Carrio iii.
Antiqu. Lech. c. xx. qui nostrum lectionem de-
fendit.

ET MARIUS AUT BELLI USUM. Et omittunt
Vinat. 2. Academ. & Fabric. 2. sed perperam.

Guelf. 12. Marius --- amissurus. & id sciolo-
rum commentum est. Pendet ab Verbo put-
batur. i. Marius credebatur, videbatur amissu-
rus. USUM BELLI dixit, pro eo, quod bello ute-
batur, nempe milites supplementi, ex quibus
sibi commodum sperabat. Tacitus Germ. cap.
xxix. Exempti oneribus & collationibus, & tan-
tum in usum praediorum seposui, velut tela at-
que arma bellis reservantur. vide supra c. xliii.
num. 3. Deinde Remen. 2. ante studium & ami-
cicias vulgi. ex Glossa. Nam studium, est
amor, inclinatio & favor. Supra c. vi. extr.
studia Numidarum in Jugurtham accessit. Ea
putabatur amissurus, si contra voluntatem ple-
bem ad militiam cogetet. Guelf. 4. amissurus
credebat.

SED EA RES FRUSTRATA SPERATA. VINAT. 1.
Sed ea frustra sperata. Male. nam Crispus
Nomen cum Pronomine potius, quam nudum
Pronomen adhibere solet. Supra c. lxxxii. nu.
3. Quam rem alii in superbum vertebant. cap.
lxxx. num. 1. eam rem nos locut admonuit.
c. lxxv. num. 9. eaque res multum animis eo-
rum addidit. c. lxxxii. extr. eares sinistrae.
Cat. c. ix. num. 4. Quorum rerum ego maxime
documenta haec habeo. c. vii. extr. Ni ea res
longius ab incepto traheret. c. xviii. extr. Ea
res consilium direxit. & sic millies alibi. Saep-
e etiam Pronomen Relativum Nectrum res-
picit hanc Periphrasin. Supra c. xli. num. 1.
Oratio & abundantia eorum rerum, quae prima
montales ducunt, ubi vide. Aut aliud Nomen
Substantivum, quod nudo potius Pronomine
Demonstrativo contentum fuisset. Cicero i. ad
Attic. ep. iii. Aviam tuam scito desiderio tui mor-
tuum esse --- ejus rei consolationem ad te L. Sa-
sejum nuntium esse arbitror. vide nos ad Cic.
i. epist. viii. num. 2.

TANTA LUBIDO C. M. E. P. INVASERAT. De
his diximus ad Cat. c. vii. num. 3. tanta cupido
gloriae inerserat. Unde constabit, male Fabri-
cianos scribere, invaderat: quod forte corruptum
ex invaderat; male etiam Guelf. 1. habere, &
tanta lubido cet.

4. PRAEDA LOCUPLETEM FOR. Guelf. 6. prae-
dae locupletem, ut Livius xxxv. c. i. Eo victo-
rent, opulentum praedae, exercitum P. Corneli-
us reduxit. Apuleius vii. Met. pag. 125. Erat
in proxima civitate juvenis natalibus praenobili-
s, equo clarus & pecuniae sinui satis locu-
ples. Non aliter scripsit Sallustius, qui pas-
sim Nominibus abundantiae, aut inopiae
secundum Casum adicit. adde Petr. Victo-
rium

Ppp

5 mum redituum, alia huiusmodi animis trahebant. & eos non paullum oratione sua Marius arrepperat. Nam postquam, omnibus, quae postulaverat, decretis, milites scribere volt, hortandi caussa simul, & nobilitatem, uti consueverat, exagitandi, concionem populi advocavit. Deinde hoc modo disseruit.

C A P. LXXXV.

LXXXVII.

I **S**Cio ego, Quirites, plerosque non isdem artibus imperium a vobis petere, & postquam adepti sunt, gerere: primo industrios, supplices, modicos esse; deinceps per ignaviam & superbiam aetatem agere. sed mihi con-

titium xxvi. Var. Lect. c. xvii. Dubito, an loquimur, quod a manu prima exaratum fuit in Guelf. 2. Rectissime autem ii. ejus nominis onus Verbum fore. vide infra cap. xciii. num. 2.

VICTORUM DOMUM REDITURUM. Eccard. aut victorem d. redituum sperabat. Vinat. 1. & Urat. 1. domi redituum, ut supra Romam pro Romanam in MSS. ostendimus, c. xxi. num. 3.

ALIA HUIUSMODI ANIMIS TRAHEBANT. Academi. Senat. a. & Heuff. in animis trahebant. Incert. 1. Vinat. 2. Rement. 2. & Urat. 1. a. animos trahebant, forte pro animo trahebant. nam Franc. animo trahebantur. Juvenec. 1. Hist. Ev. v. 94. illa trahens animo per gaudia nixta pudorem, suppressae vocis paventis dicta voluit, ut recte Barthius v. Advers. c. xiii. Sic volvere, agitare animo. A trahere Tacit. 11. Ann. c. v. trahere, celebrandae vittivine insentior, ita clare praehorantur vias & quae sibi suavia, vel prospera evenissent. Nollet intra cap. xciii. num. 1. animis trahere cum animo suo. Vinat. 1. alioque huiusmodi.

ET EOS NON PAULLUM OR. SUA M. ARREPERAT. Vinat. 1. omittit eos, quod in Franc. & Guelf. 11. locum mutat. Recte illud delevit. Eccard. Guelf. 6. 10. alique, non paullum. Eisd. Pompon. & Viteb. & Lips. 1510. exereat, quomodo certe hoc loco scribendum. vide c. lxxxvi. num. 1.

5. UTI CONSUEVERAT, EXAGITANDI. Guelf. 1. uti consueverat. Scribe consueverat. Cellius 11. c. 1. Ute tamen maxime, quaecumque bonorum morum notitia, in nunt esse consueverunt. Livius xxxix. cap. ix. non digna quaestio, cui auxilium adiecerat. Plautus Poen. A. iii. Sc. 11. v. 31. Facinus & senat quod consueverat. Guelf. 2. a. ationem p. advocavit. sed jam olim emendatum id est.

CAP. LXXXV. 1. NON ISDEM ARTIBUS 1. A. v. p. MSS. plerique, non isdem artibus. quae res fecit, ut cum Senat. Vinat. Incert. primis, Urat. 1. & 2. Guelf. 1. & 2. scripserim isdem. Cat. c. 11. num. 4. imperium facile iis artibus retineatur, quibus initio parvum est. Nec solum de illis suo tempore iure querebatur Marius, omnis aevi exemplis constat, quod Gruterus integro Discursu iv. in Tacitum, veterum exemplis dictisque illustravit, Magistratum initio fore esse meliorem. Plautus Capt. A. ii. Sc. 1. v. 36. Nam fere maxima pars morem hunc homines habent; quod sibi volunt Dum id impetrant, boni sunt, sed ubi jam penes sese habent Ex bonis pessimi & fraudulentissimi Sunt. Adice omnino Guntherum 1. v. 299. Nam quod summa probos mutare potentia mores Dicitur, & quae sequantur, ubi presse Sallustii vestigiis insitit. Nollet autem Catonem suum peae oculis habuit, uti acedum Guntherum offendit Rittershufius pag. 239. Denique plura dabant Lipsius. Polit. c. v. ibique Reinhardus.

PRIMO INDUSTRIOS, SUPPlices. Fabriciani, Guelf. 3. Vinat. 1. & Senat. 1. supplices. Scribendum nempe supplices, antiquo more. Sed Guelf. 6. duabus vocibus supplices, modicos designat.

MODICOS ESSE. Veneta 1470. modicos esse; immo possit. Sed facilis lapsus. Modicus est moderatus, modestus, & respicit frugalitatem, quam poilea induunt. Supra c. lxi. num. 2. belli ingent domi modicus. Tacitus iv. Hist. c. xl. de absentia patris fratrisque ac praesentia sua, pauca & modica differat, decorem habuit, & ignis adhuc moribus. Varro rep. vi. 2. 2. Sapiens est, bonum fere potest modice, & maius fortiter aut leviter.

DEINCEPS PER IGNAVIAM. Sic Fabriciani, Incert. 2. Academi. Vinat. 1. Rement. 2. Senat. 1. Ura-

Ura-

contra ea videtur. Nam quo universa respublica pluris est, quam consularis aut praetura, eo majore cura administrari, quam haec peti debere. Neque me fallit, quantum cum maximo beneficio vestro negotii sustineam. 3

Bel-

Uratisl. 1. & 3. Guelf. 3. 6. 9. & Veneta 1470. Ceteri ferre deinde. vide ad Cat. c. III. num. 2. Per ignaviam idem, ac in ignavia, ut ignoviter, ut exposuimus Cat. c. xx. num. 1. Eod. c. II. num. 6. Male exsulat aetatem ab Guelf. 10.

SED MIHI CONTRA VIDETUR. Vinar. t. contra esse invidetur. Uratisl. contra esse videtur. Fabric. 2. contra haec videtur. Guelf. 7. Sed mihi contra videtur. At Fabric. t. Incerti. Remensis. Basil. 1. Acad. Senatorii. Heuff. Vinar. 2. Uratisl. 2. 3. Eccard. Guelf. 1. 2. 3. 4. 6. 9. 10. 11. 12. & Veneta 1470. Contra ea videtur, ut Cornelius Nepos, Caesar & Noster Cat. c. III. n. 2. supra ea, veluti ficta pro falsa ducit. Alii tamen ea omittunt, & habet hic illud in ipso nexu & sententia aliquam difficultatem. Plinius t. epist. xx. num. 7. ut contendat, hos ipsos pauciores dixisse, quam ediderint. Ego contra puto. Cic. vi. epist. IV. nu. 3. Nunc tantum videmur intelligere, non diuturnum hoc bellum: res id ipsum nonnullis videatur secus. Lampid. Severo cap. xxv. Hujus imperium incrementum litteris tradiderunt, quod contra est. & ita Noster infra num. 21. Nihilominus cum proba sententia ita interpretari possumus: Sed mihi id, quod est contra ea, videtur: non video, cur tanta facilitate membranarum lectionem repudiemus. Auctori. de Rep. Ord. c. 1. qui Sallustianam dictionem in primis adiecit. At contra id omitti debet, cet.

a. QUO UNIVERSA RESP. PLURIS EST. MSS. plerique quo pluris est universa resp. Basil. quo pluris universa resp. omisso Verbo Substantivo. Vinar. 2. Acad. Franc. Incert. 1. Eccard. Guelf. 4. & 10. quanto pluris est un. resp. Incert. 2. quantum pluris est; Remens. 1. quanto pluris pretii. Veneta 1470. quo resp. pluris est, omisso universa. Neque, quod hoc sententiae adhaeret emolumentum, nisi corruptum, video. Vis enim talis est. Bonus civis reip. causa Consulatum & Praeturam petere debet. Naevius igitur illa, tanto majore cura partem reip. administrare debet, quanto superat resp. praeturam & consulatum, quae ejus causa instituta sunt. Inde elucet, quomodo adhaereant superioribus, ubi de his, qui postquam honores adepti sunt, mores mutant, verba fecerant.

ILLAM ADMINISTRARI, QUAM HAEC PETI. Veneta 1470. administrari illam. Sed recte Fa-

bric. Vinar. Incert. primi Provocabulum abjiciunt, quod illi inculcarunt, quillam—haec sese respicientia & elegantiae, & necessitatis crederent. Sed necessitatis nulla hic ratio, cum resp. paucas ante voces legatur, & duriora sunt, quae habentur infra n. 13. adde supra c. LXXI. n. 2. & c. XXXI. nu. 1. & LIII. n. 3. c. XVIII. n. 5. quod neque materia in agris, neque ab Hispanis emundi, aut mutandi copia erat. De elegantia ita constat ex Sallustio, cum nullam quaerere in tali oppositione. vide c. XLVI. nu. 5. & si qua tibi placet, ea parum concedit priori, quod haec posteriore loco posuerit, cum dicere potuisset, eo nomine etiam haec administrari, quem peti debere: ut haec intelligeret de consulatu & praetura. vide supra c. III. nu. 1. quoniam nec illam adficiari velim, cum in expositione altera acquiescendum sit, ut illam, vel temp. intelligamus.

3. CUM MAXIMO BENEFICIO VESTRO NEGOTII. Nequidquam Graevius in Cic. III. ad Attic. epist. xx. p. 729. legere jubet: quantum cum maxime beneficio vestro negotii sustineam. & accidit illi cum suo cum maxime, quod eo & superiore saeculo plurimis Criticorum, qui simul ac rarum, aut obsoletum verbum reperissent, illud omnibus locis insarcire nitebantur. Nam quid illud hic foret, beneficio vestro perennium negotii sustineo? idem, quod beneficio vestro adfigor, beneficio vestro molesti mihi ellis: quod nec Mario, nec plebe auctoribus suis dignum erat. Noster sese ipse interpretatur infra n. 28. qui mihi summum honorem, & maximum negotium imposuistis. i. e. Una cum maximo beneficio vestro, consulatu, maximum etiam negotium me sustinere scio. Hanc vim Praepositionis neque Graevius, neque Ciaconius intellexisse videntur; quam tamen bene agnovit Perizonius ad Sancl. IV. Min. c. VI. neque cepit locum scriba Franciani, qui eam omisit. vide infra ad c. LXXXVI. nu. 3. omnia cum petito honesta videntur. BENEFICIUM vocat consulatum, ut infra etiam, & c. XIV. nu. 8. Adhaerit regnum Numidiae. Item c. XXXI. nu. 16. beneficia vestra penes optimos, non audacissimos, forent. Sic Seneca 1. Controv. II. puellam populi suffragiis conservatam audacius vocat populi beneficium. vide ibi Schultingium. Ita manus, Justinus XXVIII. c. III. n. 15. Quorum si illos ponereat deponere imperium, & reddere illis minus famam: ipsi regem quaerant, cui imperent. adde Betac-

Pppp 2 ger.

Bellum parare, simul, & aerario pacere; cogere ad militiam, quos nolis offendere; domi forisque omnia curare; & ea agere inter invidios, occurrant, factiosos, opinione, Quirites, asperius est. Ad hoc, alii si deliquere, vetus nobilitas, majorum facta fortia, cognatorum & adfinium opes, multae clientelae, omnia haec praesidio adfunt: mihi spes omnes in meritis sitae, quas necesse est & virtute, & innocentia tutari. nam alia infirma sunt. Et illud intellego, Quirites: omnium ora in me conversa esse:

aequos

ger. ad XIII. c. IV. num. 9. Caesar I. Civ. c. IV. dolere se, quod P. R. beneficium sibi per contumeliam ab inimicis extorqueretur. Cicero pro Murena cap. I. ut ejusdem hominis voce & declaratus consul, & defensus, beneficium populi R. cum vestra atque omnium civium salute junctum.

Eos, quos nolis offendere. Fabric. 3. eos, quos nobis offensos scio. forte fuerat: quos nobis offensos. Nam nobis seculi satis tueretur. Seneca de Morte Claud. c. XVI. extr. pusillum subperturbatur, ut illum vidit canem nigrum, visiosem sane, quem non velis tibi in tenebris occurrere. Recte autem Incert. I. & Rement. 3. eos omittunt. vide Cat. c. XLIX. n. 4. c. LI. n. 34. c. LIV. n. 5. & plura alia. Mox Uratist. 2. domi, foris omnia curare.

ET EA AGERE INTER INFIDOS. Agere elegantiae causa adducitur, quomodo Cicero saepe facere. Eius locum ex v. Tuscul. adnotavit Gitanus ad Lucret. pag. 343. An Scribae Anaebas sit potius pro nihilo pecuniam ducere: nostros philosophi facere non potuerunt. Is autem solus est, qui ad Lucretium faciat: cetera aliena sunt. En tibi illum I. vers. 692. Dicere porro ignem res omnis esse, neque ullam Rem veram in numero rerum constare, nisi ignem, Quod facit hic idem: perdelirum esse videtur. Id. IV. v. 21. quoniam nihil inde abradere possunt, nec penetrare, & abire in corpus corporis toto. Nam facere interdum id velle & certare videtur. Adde omnino Cat. c. LV. n. 2. & supra c. XXX. num. I.

OCCURRANTIS. Ita scripsit Basil. I. Occurrant sunt obsecrantes, contra nitentes. Lucret. v. vers. 716. Corpus enim licet esse aliud, quod fertur, & una Labitur omnimodis occurrans efficiensque.

OPINIONE, QU. ASPERIUS EST. Fabriciani, opinione, Guelf. 6. omni opinione. 10. opinionem. male. Cicero Bruti princ. opinione omnium maiorem epi dolorem. Supra cap. LXX. num. 8. deique commentus spe amplior. Ita Seneca de morte Claud. cap. XVI. de hoc citato. quod Heliodoro VII. 209. SATT. Noster cap. LIII. num. 5. quod Metellus amplius opinione

morabatur. adde notam ad Cat. c. LI. num. II. 4. ALII SI DELIQUERE. Uratist. a manu secunda alii, si deliquere. nimirum propter verba praesidio adfunt, quae claudunt sententiam. Sed ita iudicantes resutavimus iam ad Cat. cap. XI. num. 2. adde etiam supra c. XXXI. n. 22. Vinar. I. deliquere. Academ. & Guelf. II. delinquere. Lege Herodiam. II. c. X. num. 5.

MAJORUM FACTA FORTIA. Guelf. 4. majorum fortia cognatorum facta. Qui confirmat Fabricianos & Uratist. 3. majorum fortia, cognatorum & adf. exhibentes, sine nomine facta. Ita supra c. X. num. 2. Nam ut alia magna & egregia tua omittant: ubi vulgo egregia facinora. Quantum autem valeat majorum dignitas, ostendit Cicero in Pison. c. I. & Tacit. III. Hist. c. LXXXVI.

OMNIA HAEC PRAESIDIO ADFUNT. Veneta 1470. Edd. Pompon. Vireb. & Lips. 1510. omnia praesidio adfunt. Sed haec tueretur non magis Donatus ad ea Terentii Phorm. Act. I. Sc. II. Qui fuerit pater, quam mater, qui cognata tibi sit, Omnia haec confingam; quam Carullus & Horatius supra ad c. LXXXVI. num. I. adscripti. Guelf. 4. & 6. praesidia adfunt. quomodo Plautus Epid. Act. III. Sc. I. v. 14. Ite mihi Plus adiungenti ades, quam ille, qui nunquam etiam natus est. Guelf. 3. praesidia sunt. Sed adest se & Plautus tueretur, & Cic. IV. epist. VIII. num. 3. ut ad omnia, quae tui velint, ita adimplorato, ut me non solum omnia debere tua causa; sed ea quoque etiam, quae non possum, puerent, ubi alii sine praesidio. Infra Franc. mihi spes in mentes sitae, sine voce omnes.

ET VIRTUTE, ET INNOCENTIA TUTARI. Ita Rivius & Grutens. Plerique MSS. virtute, & innocentia, ut prius & nuper sit. Fabriciani, Guelf. 6. ex virtute, & innocentia, qui Rivius accedere videtur. Certe cum eo incedunt omnes edd. veteres. Senat. I. virtute, vel innocentia. Guelf. 10. tuari.

5. OMNIUM ORA IN ME CONVERSA ESSE. Uratist. 3. & Veneta 1470. omnia ora. Guelf. 4. in me habet inter lineas. Vinar. I. in hoc consensu esse. corrupte. Livius XXIV. c. IX. Consultationem invenit, plus solito converterat in se civitatis animi.

'aequos bonosque favere: quippe benefacta mea reipublicas procedunt; nobilitatem locum invadendi quaerere. Quo mihi acrius adnendum est, ut neque vos capiimini, & illi frustra sint. Ita ad hoc aetatis a puer-

ritia

animas. Idem xxx. c. iii. sen ut Scipioni gratificarentur, in quem tum omnis veritas erat. Sueton. Vespas. cap. iv. Ut primum aditigis provinciam, proximas quoque convertit in se. Justin. iv. c. iv. nu. 10. In hunc oculis civitas universa, in hunc suspensa ora convertit. Dicitur ergo pro eo, quod esset observare, expectatione eventus totentium esse, ut Noster supra locutus est. Aequi & boni scilicet observabant Marium, expectabantque, quantum ille reip. esset additurus; nobilitas, quantum esset delicturus, ut locum invadendi haberent. De bona illa observatione Cicero Summ. Scip. c. ii. in te amon atque in tuum nomen se convertet civitas: te senatus, te omnes boni, te Latini inebuntur: tu eis natus, in quo natus civitas salus, adde Freinsheim. ad Curt. viii. cap. iv. om. 24.

AEQUOS BONOSQUE FAVERE. Guelf. 6. favere mihi. 10. agnos & boves favere. bubulum togonium.

BENEFACTA MEA REIP. PROCEDUNT. Remens. 2. benefacta mea, quomodo. Veneta 1470. Sed reliqui omnes benefacta. Et quali illa sola C. Marii praeclara facinora hoc nomine censentur, Propertius ii. eleg. t. vers. 23. Regnavit prima Remi (non canerem) aut animi Carthaginiis altis, Cimbros quoque minas & benefacta Mari. Ita Noster benefactere, Cat. c. iii. n. 7. Pulchrum est benefacere reip. etiam bene dicere hand absurdum est, adde Gellum xvii. c. v. proceunt interpretor reputantur, considerantur. Comparavit N. Heinlius cum illo Ovidii Heroid. Ep. ix. v. 109. Illi procedit verum mensura tuarum. Cede bonis: brevis laudis amica tuae. Sed plura de hoc Verbo doctissimus Gronovius ad Liv. v. cap. xlviii. ubi docet pro continuari, computari, valere, & his talibus illud Verbum poni. Ex his eoconstabit, non male pro considerantur hoc loco accipi posse, etiam alibi fere Noster pro prospere cedere posuerit. vide ad Cat. c. i. nu. 5. Ita vero benefacta reip. junguntur, ut Catilin. cap. xxxii. num. 1. quod neque inlicitae consilii procedebant. ubi vide.

6. QUO MIHI ACRIUS ADNENDUM EST. Quo est propter quod, ut diximus ad Cat. c. i. nu. 4. Quo mihi rectius videtur. Guelf. 3. est adnendum.

NEQUE VOS CAPIMINI. AN CAPIMINI a nobilitate? quod tamen contra nexum Orationis esse videtur, qui requirit, ut haec de Ma-

rio intelligantur. Glossa Guelf. 4. opprimamini. Posset intelligere capiimini spe, decipiimini in favore vestro, dum ego non is essem, qualem velletis. Ita capere Tibullus iii. eleg. vi. v. 45. Nec vos aut capiant pendencia brachia collo, Aut fallat blanda fordida lingua prece. Ita alii quam plures. Sed bono jure hoc capiimini, si ad superiorem oculum veritas, ad nobilitatem, quae locum invadendi quaerebat, retuleris. Duo erant, quae Marium ad acrius adnendum impellebant, quaeque proposita habebat. primum ne caperetur plebes ad nobilibus, qui, si Marius male reimp. gessisset, acerbissime in illum finis, & pietem vindictae videbantur: alterum ut ipse nobilitati illuderet. Ex altera parte studium, ex altera odium stimulant. Neque — & suo quidem mote Sallustius, ut qui frequentissime ita loquitur; Sed non solus ita solet. vide supra ad c. t. num. 5.

FRUSTRA SINT. Frustra speraverint nos invadere, ut loquitur supra c. lxxiv. nu. 3. Perperam Incerti, Acad. Franc. Vinarientes, Urtis. 2. & 3. Guelf. 6. 7. 10. 11. & Veneta 1470. frustra sint. Plautus Mereat. Act. iii. Sc. 1. vers. 30. Nunc noster, ne tu frustra sis, mea non est, ne arbitere. Amphitr. Act. iii. Sc. ii. v. 20. Jani bi ambo & servos, & era frustra sunt duo Qui me Amphitruonem ventum esse. Noster iii. Hist. Orat. Macri num. 9. Nam scens frustra fuisse intellexisti. Forte & Corn. Nepos Hannib. c. ii. num. 2. neque ii frustra fuissent, ubi contra fidem MSS. dederunt: neque id frustra fecissent.

7. ITA AD HOC AETATIS A PUER. FUI. Gu. 6. ad hoc usque aetatis. Sed illud usque Noster negligit. vide supra ad c. lxxii. num. 6. Primo autem loco terminum ad quem posuit, et solent elegantiores, & monstravimus ad Cat. cap. xxxvi. nu. 4. Remens. fuis delictus; Guelf. 6. fuis edolus. Male. Ita fuis dixit, pro It, talis fui: quemadmodum alibi Ita particula loco Pronominis demonstrativi ponitur. vide supra ad c. xxi. num. 4. Cie. ii. Epist. vi. num. 4. utendum te facile agnoscam fuisse in laude mea, qui fueris in salute. Noster cap. xxiii. num. 6. talis vir. atque c. xli. num. 4. otium essetis acerbisque iure.

CONSUETA HABEAM. Significantius id, quam omnibus laboribus atque periculis adjuverim. Ita Cat. cap. lxxviii. nihil. Compertum habeo. alibi alia. Patet ex Livio xxxvii. c. xxxviii. & tum
 Ppp 3 *fais*

- 8 ritia fui, ut omnis labores, pericula consuea habeam. Quae ante vestra beneficia gratuito faciebam, ea uti, accepta mercede, deferam, non est consilium, Quirites. Illis difficile est in potestatibus temperare, qui per ambitionem sese probos simulavere: mihi, qui omnem aetatem in optimis
- 10 artibus egi, benefacere jam ex consuetudine in naturam vertit. Bellum me gerere cum Jugurtha iussistis; quam rem nobilitas aegerrime tulit. Quaesio, reputate cum animis vestris, num id mutare melius sit, si quem ex illo globo nobilitatis ad hoc, aut aliud tale negotium mittatis, bo-

mi-

suis & ipse, & omnibus aliis adparare, ab rege impetratam habere. Vide & verba Elidii Praetoris ejusque interpretationem leg. l. §. 19. & 22. D. de Flumin. ne quid in fl. publ.

8. ANTE VESTRA BENEFICIA GRATUITO F. Vinar. 2. ante omnia vestra benef. Uratis. 2. ante vestro beneficio, atque ita a prima manu Fabric. 1. Scias itaque, duas voces vestra beneficia ex Glossa esse, quam suppediavit n. 3. placuit autem imperitis propter expositionem vestra beneficia — & accepta mercede, quae tamen ad gratuito aequae referas. Id enim est sine mercede aliquid facere. Cat. c. xvi. n. 3. gratuito potius malus aequae crudelis erat: ubi plura. Scribe: quae antea gratuito faciebam.

EA UTI, ACCEPTA MERCEDE, DESERAM. GU. 10. eam uti. Sed nullo prius Pronomine opus est. Imitatur exacte Guther. a. Liger. v. 296. ni fallimur, artibus istis Sequae suaeque regit. neque enim quas hostiliter ultro Et gratis coinit, summa mercede, relinquit. Tacit. xiv. Ann. c. xlix. non idro aut consules mutare relationem, aut Toras decessit sententia; ceterive, quae praebarant, deserebant.

9. ILLIS DIFFICILE EST IN POT. TEMPERARE. Est vacat in Incert. 1. in potestatibus dixit, pro in potestatibus constituit, ut supra in imperio, in legationibus. vide ad c. xl. num. 1. Temperare pro temperare sibi. Plautus Epidic. A. 1. Sc. 1. v. 8. Jam isthoc probio es, meo quidem animo, cum in amore temperes. Plura huiusmodi collegit Vechnerus 1. Hellenol. cap. 111. §. v. adde Cat. c. xl. extr. & c. l. n. 36. Acad. & Vinar. 2. temperare. Guelf. 12. qui ambitione sese p. f.

MIHI, QUI OMNEM AETATEM IN. Guelf. 9. mihi inter lineas ostendit. Vinar. 2. qui jam omnem aetatem. Guelf. 10. & 11. aetate optimis artibus: quod corruptum esse, n. 1. docet. Senar. 2. & Heull. in optimis rebus & artibus egi. Vinar. l. egi. Guelf. 6. benefacere jam aetate.

EX CONSUETUDINE IN NATURAM VERTIT.

Turbant veteres Codices in Verbo vertit; & ita fere solent in hoc & aliis Verbis antiquo more prolatis, ut in Activo habeant vim Passivam. Huius generis aliquot exempla collegimus excursu VI. in Jugurtham. Naturam pro habitu quasi ingenito. nam pro ingenio posuit Notter supra c. vii. num. 4. ubi naturam P. Scipionis & morem hostium cognovit. adde cap. lxviii. num. 4. Ita consuetudinem dicunt esse alteram naturam.

10. BELLUM ME GERERE CUM JUG. JUSS. Fabric. 2. Bellum gerere cum I. extruso Pronomine. Guelf. 11. Bellum mihi p. c. 1. iussistis. Scribe: Bellum mihi cum Jugurtha iussistis, ut exaudiat gerendum. Supra c. lxxxi. n. 1. postquam ei provinciam populus iussit. Livius xxxi. c. viii. observatque circa omnia punitaria dii, quod bellum cum Philippo populus iussisset, id bene ac feliciter eveniret. Id. xxvii. c. 11. quod populus R. eo tempore duellum iussisset cum rege Antiocho esse, quae sub imperio ejus essent. & mox: Si duellum, quod cum Antiocho rege sumi populus iussit, id ex sententia senatus populi que R. confectum erit.

NUM ID MUTARI MELIUS SIT. Guelf. 6. an non id mutari; Academ. Utrum id mutari; Fabric. 2. idne mutari. Basil. 1. Num mutare id melius sit. & mutare quidem scribunt etiam Franc. Guelf. 4. & 11. pro eo Uratis. 2. imitari. Id mutare ex abundantia additur, quemadmodum id ceteris, id facias apud Cicconem. vide exempla ad Cat. cap. xlviii. n. 17. Reputare cum animo abunde firmatum supra c. xlii. n. 5. Accedat Apuleius Florid. p. 345. Reputet cum animo suo, quantum periculum conservandae existit nationis hic adeat.

SI QUEM EX ILLO GLOBO NOBILITATIS. Sic omnes MSS. & praefae edd. non eorum, quod in mediis quibusdam legitur. Globus est manus, multitudo conglobata, quo Verbo usus Anchori. Epul. de Rep. Ord. Livius 1. cap. v. Romani non cum globo juvenum, sed aliis alio itinere iussu certo tempore ad regiam venire passuros, ad regem impetum fecit. Velleus 11.

c. lxxiii.

minem veteris prosapiae ac multarum imaginum, & nullius stipendii : scilicet ut in tanta re, ignarus omnium, trepidet, festinet, sumat aliquem ex populo monitorem officii. Ita plerumque evenit, ut quem vos impe-

rare

c. LVIII. Hi una cum conjurationis globo, *stipati gladiatorum D. Bruti manu, Capitolium occupaverunt.* Tacit. Germ. c. XIII. *magno semper electorum juvenum globo circumdari, in pace deus, in bello praefatum.*

AD HOC, AUT ALIUD TALE NEGOTIUM. *Aliud tale deest Rememli i. tale tantum Incert. a. Urat. a. Heull. & Senat. a. Scribit autem Eccard. a. hanc hoc, aut aliud tale.* Vinar. a. ad hoc, aut aliud tale. Veneta 1470. ad hoc negotium, aut vel aliud tale negotium. Edd. Pomp. Viteb. & Lips. 1510. ad hoc negotii, aut vel aliud tale mittatis. Quid locum corrupterit, reperere nondum potui: nisi scripserat Sallustius: *ad hoc, aut tale negotium.* & litterator quidam concursu ejusdem litterae offensus dedit, vel tale. tunc illae turbae.

HOMINEM VETERIS PROSAPIAE. Summita Catone, qui i. Orig. veteres prosapias dixit. Bene autem in homine plebeo Mario, & in re veteri vetusto etiam vocabulo usus est, nec tangit illum reprehensio Fabii i. c. vi. pag. 83. & viii. c. iii. pag. 687. Usus est eodem aequae commodae Sueton. Galba. c. ii. *nobilissimus magnae & vetere prosapiae.* Praeter Catonem, Plautum, Justinum, Apulejum, Prudentium, etiam Minucius Fel. c. xiv. princ. *homo Plantinae prosapiae.* Petr. Cellensis de Pan. cap. i. *Utrumque his & huiusmodi antiquae nobilitatis & prosapiae insignia reaccenduntur, & ad antiquum titulum gloriae filiorum dei recurrunt.*

MULTARUM IMAGINUM. Peculiare hoc nobilitati, ut habent imagines maiorum in atriis positas, quas Macer Licinius fallissime exagitat xiii. Hist. Orat. n. 18. Earumdem meminit Noster supra c. iv. nu. 5. & infra hac Orat. n. m. 25. *Scilicet quae imagines non habes, & quia mihi nova nobilitas est.* n. 29. *Non possum fidei causa imagines ostendere.* Juvenalis Sat. viii. v. 6. *Quis finctus generis tabula iustae capaci Corvum, posthac multa contingere virga Fumosus equum cum Dictatore magistros, Si coram Lepidis male vivitur, & quae lequuntur. Fumosus vocat, propter vetustatem, ut Boetius i. Profat. Quorum speciem, velini fumosis imagines solet, caligo quaedam neglectae vetustatis obducat.* Statius ii. Theb. vers. 214. *laeto regalia contu Atria complentur, species est cervore avorum Concomis & viris certantibus unitibus aera.* Seneca Epist. xlv. *Non facit nobiliem avorum plenum fumosis imaginibus.* Singulare autem

jus fuisse, imaginem ad memoriam sui posteritatis relinquere, patet ex Cic. v. Verr. cap. xiv.

NULLIUS STIPENDII. Erat enim & haec quaedam Romae quasi nobilitas, sua stipendia inrulle. & quoniam illud Reip. majori usui esse solebat, recte hic Marius *stipendia*, & *imagines* comparat. Nam etiam tum inceperant nobiles plebem militia urgere, ipsi immunes, supra cap. xli. num. 7. adde Tacit. i. Ann. c. xxxvi. & Stewech. in Veget. i. cap. ii. Infra Eccard. & Guelf. 12. *scilicet in tanta re, omisso ut.*

SUMAT ALIQUEM EX POPULO. Fabriciani, Incert. a. Senat. a. Heull. & Vinar. a. *sumet aliquem*, terminatione *quis trepidet, festinet* abstracti. Guelf. 6. *sumatque aliquem.* Mibi aliquem minus placet.

MONITOREM OFFICII SUI. Fabriciani & edd. vet. *monitorem sui officii.* Vinar. i. *sui omittit*, quem interim secutus sum; cum vere etiam illud officii ejciendum sit. Monitor enim per se est ille, qui facienda omittenda docet, & quorum in veteri militia multus usus. Unde Pinius Paneg. c. xv. *Neque enim profuisse castra, brevemque militiam quasi transisse contentus, ita existit evibumum, ut esse statim dux posset, nihilque discendum haberes tempore docendi.* Nempe primis annis custodes, deinde cum res agenda erat, praecedentes & monitores adjugebantur. vide Gebhard. ad Corn. Nep. Timoth. cap. iii. num. 2. Symmachus iii. epist. xliii. *Nullum Nestor tertio aevi sui saeculo militiae vacationem poscebat: nec Achilles excusavit aetatis suae frigoris Ptoemae monitor.* ubi plura Iuretus. Hinc de paedagogo Terent. Phorm. A. ii. Sc. i. v. 3. *o Geta monitor:* & de duce Silius viii. v. 375. *Hic Scavrus monitor.* adde Barth. ad Stat. ii. Theb. v. 205. & xxi. Advers. c. ii.

II. QUIM VOS IMPERARE JUSSTIS. Vinar. i. *imperatorem jussistis.* Non probro: etsi Livius i. c. xxii. *Inde Tullium Hostilium* — regem parvulus jussit.

IS ENI IMPERATOREM ALIUM QUAE RAT. Vinar. i. Basil. Incert. 2. Eccard. Guelf. 4. 9. & 12. *is imperatorem alium quae rat*, neglecto Provocabulo *sibi.* Sed Urat. i. & illud, & praeterea *is* omisit, quem adprobo. Veneta 1470. non agnoscit *alium*, eaque etiam supra vos non exhibet. Guelf. ii. *imperatorem aliquem.* R.

12 *rare iussistis, is imperatorem alium quaerat. Ac ego scio, Quirites, qui postquam Consules facti sunt, alia majorum & Graecorum militaria praecepta legere coeperint; homines praeposteri. Nam gerere, quam fieri*

tundior sane lectio erit: quem vos imperare iussistis, imperatorem quaerat. Et hoc quaerere non modo investigare est, ut sumat, quod supra posuit: sed etiam desiderare, indigere. Manilius l. v. 414. *tunc di quoque magnos Quae vivere deos, erat locum & plura* Brockhus ad Tibull. l. i. eleg. l. i. v. 26. adde Gronov. ad Liv. xiv. c. xxxviii.

12. AT EGO SCIO, QUIRITES. Nonnulli Atque: quod innuit fuisse primitus *Ac ego scio*. Vocabulum *Quirites* non reperitur in omnibus. Unus, *scio aliquis*; id nempe sensu addendum, non scriptura. Nam ita *Sunt, qui*; *Erant, qui* & familia praefrequentia. Sic Cat. c. xxxii. extr. *Ex suo numero ad Marcium Regem mitti*. Seneca c. xli. n. 10. ubi primum *reperi*, qui *superi gloriam injustae potentiae anteponebant*. Coelius Epist. l. n. 1. *data opera paravi, qui sic omnia persequeretur*. Horatius Art. Poet. v. 361. *erit, quae, si propius flet Te capiet magis; Et quaedam, si longius abster*. de quo recte monuit Cuningamus Animadv. in Horat. Benil. c. xv. p. 275. Sic *aliquid, quidquam* retinetur. vide supra c. xxi. n. 2. Et *aliquid*, etiam ubi nullum Verbum praecedit. Notavit talia Gronov. ad Senec. ll. de Ira c. xli. & xxxiv. adde supra c. lxxix. num. 6.

GRAECORUM MILITARIA PRAECEPTA. Plura eo tempore exstant, quam quae hodie sunt cognita. Xenophonem tamen de praefectura, seu disciplina militari multis usus fuisse, competentem habemus, cuius etiam *Cyropaeidum* ipse Cicero in rebus agendis propositum sibi habuit. Lege Lysium l. Polit. cap. x. & ad eum Reinhard. pag. 454. Meminit huiusmodi praepceptorum Quinctilian. c. v. *Sicut de re militari quamquam sunt tradita quaedam praecepta communia, magis tamen prodierit scire, quae ducum quisque ratione, in quali loco, tempore sit usus sapienter, aut contra*. Increpat perverium morem rei militaris peritiam adfectandi Plinius Paneg. c. xlii. *postquam vero studium armorum a manibus ad oculos, ad voluptatem a labore translatum est; postquam exercitationibus nostris non veterum aliquis, cui deus muralis aut civica, sed Graeculus magister adjisset, quam magnum est unum ex omnibus patrio more patrio virtute laetari? Praeposteros hic Marius perstringit, qui cum doctrinam ad usum convertere deberent, tunc primum praepceptis luxuriosi operam dare incipiunt. Alioquin enim haec talia haud por-*

sus negligenda, & ipse Polybius inter vias parandae scientiae militaris frequentem lectionem, institutionemque magistris recenset. Agnoscit eadem Cicero iv. Acad. Qu. c. 1. & Tacit. Agric. cap. v. quod aliis veterum exemplis ita approbatur, ut hodie maximos duces scimus Maieheos peritia Caesaris aliorumque lectione familiari, rebus suis gestis multum contulisse.

GERERE, QUAM FIERI TEMPORE POSTERIUS. Gerere intelligitur *quam fieri*; *fieri, consulere*. Supra enim dixerat, *qui consules facti sunt*, & Verbum *facere* saepissime ita praefixe ponitur, ut notissimum & vulgatum eo tempore nomen *consulis* secum sententia junctum habeat, quod de *gerere* observavimus supra ad c. lxxv. num. 1. petundi gratia missum rogat. Sic Cicero apud Quinctilian. v. c. x. pag. 425. *Ac vide, an facile fieri in poteris, cum is factus non sit*. ubi lege Cl. Burmannum, qui recte redarguit Victorium, qui vi. Var. Lect. cap. xv. *gerere, quam fieri consul legendum* censuit: etiam tale additamentum in tribus, sed deterioribus, nostris Codd. splendeat. Ad do Spartian. Catacall. cap. 1. *Reliqui Getam & Bassianum, quorum unum exercitus, alterum pater dixit; puta Caesarem*, quod eo tempore sollemne erat. Capitolin. de Pertinace: *Ipsi Commodum plurimum placuit; quia ille esset iterum, cum Pertinax factus est*. nimirum *Consul*, ut docuit Reinecius litteris ad Rappoltum, quem vide ad Horat. pag. 572. 573. Junge nobis adnotata infra ad cap. xciii. extr. Ex hoc, *consul*, priore loco intelligo *consulatum*. Nam talia interdum ex Nominibus & Verbis intelligenda esse, docui ad Catul. cap. xviii. num. 1. Is autem *geris* antea consulatum, quam factus est, qui in tribunatu, praetura aliisque potestatibus ita agnat, ut consulatu omnium iudicio dignus habeatur, quod fere de Mario memoravit supra Noster c. lxi. num. 5.

RE ATQUE USU PRIUS EST. H. e. Temporis ordine prius est *fieri*, quam *gerere*: quia nemo proprie consulatum antea gessit, quam factus esset consul; At *re*, veritate & aequitate, *usu* etiam & utilitate prius est *gerere*, quam *fieri*. Ii enim veri consules sunt, qui omnibus consularibus virtutibus instructi petunt & sunt: itetiam reip. utilissimi. Sic *res* adhibetur Cat. x. n. 5. *amicitias inimicitiaeque non ex re, sed ex commodo aestimare*. De *usu* vide supra ad

fieri tempore posterius, re atque usu prius est. Comparate nunc, Quirites, cum illorum superbia me hominem novum. Quae illi audire legere solent eorum partem vidi, alia egomet gessi: quae illi litteris, ego militando didici. Nunc vos existimate, facta an dicta pluris sint. Con- temnunt novitatem meam; ego illorum ignaviam: Mibi fortuna, illis probra obiectantur. quamquam ego naturam unam & communem omnium existi-

ad c. XLIII. num. 3. Non satis accurate Glossa Gueli. 6. tempore, i. administratione; re atque usu, i. doctrina. Glossa Fabric. i. Gerere posterius est tempore, quam fieri, quia prius hoc sit quod accipit dignitatem, deinde debet id facere, quod quaerit dignitas. Sed tamen prius est re atque usu: nam antea multotiens debet id facere & gerere, quo probabilis habeatur ad consulatum accipiendum. Haec illa.

13. CUM I. SUPERBIA ME HOMINEM NOV. i. cum illis superbiis. vide ad Catil. c. III. n. 32. Omnia virtutis praemia ambitio possidet. Et haec quidem superbia, homo ita se respiciunt, ut apud Iustinum, omnium iudicio Absentium virtus ceteris praelata, vide supra ad c. LXXV. n. 3. Livius IV. c. XLII. criminari plebem desilem, & fraudem Senatus. Noster III. Histor. Orat. Macri num. 3. factio noxiorum, & solit innocentes; Aufonius Epist. XLIII. qualis magnus Scipio, longevumque dedit sapientia Laeli.

QUAE ILLI AUDIRE ET LEGERE SOLENT. Audire ex magistris aliisque acta majorum recensentibus; legere praecepta militaria & res gestas. vide n. 12. Cicero pro Lege Man. cap. x. de Pompeio qui prima bella gessit, quam ceteri legerunt. Idem pro Balbo cap. vi. Nisi forte quae nos libri docent in umbra & otio, ex Cn. Pompeium neque, cum requiesceret, litterae, neque, cum rem gereret, res ipsae docere poterant.

EORUM PARTEM VIDE. Partem corrigito Gronovius III. Observe. c. II. ex more Sallustii, qui ita frequenter cum Catone suo, Gellio, Livio aliisque. Supra c. LV. n. 4. exercitus partem ipse, reliquos Marius ducere. ad Perizon. ad Sanct. IV. c. XLII. & Bosum ad Corn. Nep. Datam. c. x. n. 3.

EA EGO DIDICI MILITANDO. Hoc ordine Gruterus. Ad nostri Codd. militando didici. Incert. 2. Pronomen ego excludit; at Vinar. 2. & Uratyl. 3. ea omittunt, quod convenientius est. Sic Cat. c. LI. n. 14. quae apud alios incoadum dicitur, in imperio superbia atque crudelitas adfuitur, ubi vulgo ea in imperio.

NUNC VOS EXISTIMATE. Vinar. L. Gueli. 4.

& Veneta 1470. Nunc vos aestimate. Gu. II. existimate. Existimate hic cum maiore decore ponitur, cum Marius non modo deliberationem & considerationem, sed etiam iudicium & sententiam plebis faciat. vide ad Catil. cap. II. num. 8.

14. MIHI FORTUNA, ILLIS PROBRA. Fortunam intelligit humilioris generis: quae de omnibus talibus bonis dicitur. Seneca Epist. LXVI. Cum voles veram hominis aestimationem intrare, & scire, qualis sit, nudum respice; ponas pauperum, ponas honores & alia fortunae membra; corpus ipsum exeat, animum intrare, qualis quantisque sit: alieno, an suo magnus. adde supra c. XLIV. n. 2.

15. NATURAM UNAM ET COMMUNEM OMNIUM. Naturam valde proprie posuit pro civitate, & procreatione, qua communia omnes bona, quod ad virtutem, adipiscuntur. id originem & finem dixit Claudian. Laud. Seren. u. 35. 36. Seneca III. Benef. c. XLVIII. Eadem omnibus principia, eadem origo. nemo altero nobilior, nisi cui rebus ingenium & artibus bonis aptus. — Unus omnium parens mundus est, siue persplendens, siue persordidus gradus, ad hunc prima cupisque origo perducitur. Frustra autem dubitant, natum sit efficacius ad recte vivendum bene institui, aut feliciter nasci, Plinius Paneg. c. LXXIV. Recte Minucius Fel. c. XXXVII. Nobilitate generosus ex 2 parentibus laudat, omnes tamen pari sorte nascimur: sola vivente distinguimur. Boetius III. Mett. VI. Omne hominum genus in terris Simili surgit ab ortu, & quae sequuntur. Qui hodieque contra Marium sentiunt, non distinguunt ipsam naturam, & copiam institutionis educationemque. Et Horatii illud fortis creantur fortibus & bonis & quae Plutarchus de generosis equis atque canibus proferit, non ultra procedunt, quam ad quaedam bona corporis, easque virtutes animi, quae ab natura corporis dependent. Contra bene institutus & recte educatus, qui corporis natura, & defectu spirituum riuendus esse deberet, animo fortis erit. & sic in aliis.

SED FORTISSIMUM ATQUE GENEROSISSIMUM ESSE. Hoc esse excludunt Basil. 1. Incert. 1. Qq qq Ecceard.

Verum homines corrupti superbia ita aetatem agunt, quasi vestros bonos contemnant; ita hos petunt, quasi honeste vixerint. Ne illi falsi sunt, qui divorsissimas res pariter expectant, ignaviae voluptatem, & praemia virtutis. Atque etiam cum apud vos, aut in senatu verba faciunt, pleraque oratione majores suos extollunt; eorum fortia facta memorando clariores sese putant: quod contra. Nam quantum vita illorum prae-

claviores,

PER HANC ILLUM CEPI. Guel. tt. per hoc; 2. VIOAT. 2. & Uratisl. 2. illum bonum cepi.

19. HOMINES CORRUPTI SUPERBIA. Vinar. & Uratisl. secundi: Verum hi corrupti superbia, quod persuadet homines ab aliena manu additum esse, Salustiumque tantummodo scripsisse: Verum corrupti superbia.

VISTROS HONORES CONTEMNANT. Ita MSS. & edd. vet. non honores vestros. Uratisl. 2. honorem vestrum. Illi autem, qui non curabant honores & beneficia populi R. liberioris solutiorisque vitae erant, quam hic Marius nobilitati tribuit. Petebant tamen, quasi honeste vixerint, nempe non ex merito, sed quasi ex debito. infra n. 37. Non cepit locum Ruppertus.

20. NAE ILLI FALSI SUNT. Basil. 1. & Veneta 1470. Ne illi falsi sint: quia nimirum Ne non adfirmandi Particula, sed Causalis fuit. Pariter lapsi sunt librarii Cat. c. 111. n. 27. ubi vide, addé etiam supra c. xiv. n. 21. Guel. 1. Vinar. 1. Senat. 2. & Heussl. Nonne; Guel. 7. Nonne; 10. Nonne.

DIVERSISSIMAS RES PARITER EXSP. Guel. 4. diversissima res; Senat. 2. diversissimas res. Cat. c. v. n. 8. Quos pessima ac divorsa inter famula, luxuria atque avaritia vexabant. Pariter est simul, uno tempore. vide supra c. lxxviii. n. 2. Neque male ad ipsas res, quas postlim expectant, & unam non minus, quam alteram, cupiunt, particulam retuleris. Exspectant est in MSS. nisi quod in Guel. 4. secunda manus fecit experire. Sed illud bene confirmabis ex dictis ad c. xiv. n. 7. inops, alienas opes expectat. Nam id non amplius novum erit Salustiano lectori, unum Verbum ad diversa Nomina referri, quorum uni tantum exacte consentiat. vide supra cap. xlii. num. 5.

21. CUM APUD VOS, AUT IN SENATU. Uratisl. 1. atque etiam in senatu apud vos v. f. Atque illud cum deest etiam Uratisl. 3. & profecto parum incommodi veremur, si deleatur: nisi quod sequentia n. 22. eam tueantur. Eecard. Atque etiam apud vos cum in senatu v. f. Vinar. 1. pariter aut omisit. Sed male. Diversa sunt apud populum, & in senatu verba face-

re; quod tirones vel duabus Ciceronis post Reditum Orationibus docere poteris. Viris autem illis offendiculo fuit apud — in; & certoscio, si apud vos, aut apud Senatum scriptum reperissent, nihil novatos fuisse. At eodem modo Cat. c. 11. n. 14. Quae apud alios. rancundia dicitur, in imperio sibi etiam crudelitas appellatur. Clarius Corn. Celsus, quem vide supra ad c. xxi. n. 19.

PLERAQUE ORATIONE M. S. EXTOLLUNT. Gu. 10. pleraque maxima oratione, ab interprete haud satis docto; sed scriba eo multum inferiore. pleraque singulari Numero illustravimus supra ad c. lvi. n. 8.

CLARIORES SESE PUTANT. Vinar. 2. clariores esse putant. Putant sibi aliquid concedi claritudinis majorum: quod in iis quidem usu venire solet, qui propriis virtutibus splendent; non autem in his, qui per seordiam & ignaviam aetatem agunt. Juvenal. Sat. viii. v. 40. numerus alio Drusium stennate. Sed idem v. 30. quis enim generosum dixerit bone, qui indignus genere? Ex praeclearo nomine tantum insignis? Buettius iii. Ptoia vi. Quod si claritudinem praedictatio facit, illi sint clari necesse est, qui praedicantur. Quare splendidum te, si tuam non habes, aliena claritudo non efficit.

QUOD CONTRA EST. Est non respondet in Guel. 3. vide supra c. 1. n. 2. & hoc c. num. 1. Sed mihi contra ea videtur.

22. NAM QUANTO ILLORUM VITA PRAECLARIOR. Scilicet cum tot praecleara nomina domesticum exempla habeant incitamenta virtutum, tanto flagitiosiores sunt, si virtutem eorum non aemulantur, quanto maiore vi illi urgent, ne ab se & genere suo degenerent. Unde Boetius l. c. Quod si quid est in nobilitate bonum, id esse arbitror solum, ut impossia nobilitate necessitudo videatur, ne a maiorem virtutem degenerent. Qui autem degenerant, ii, absque communi in impiis odio, quasi corruptores generis, execrabiliores sunt, inquit Aur. Viell. Caesat. c. xvii. Ergo quibus talis necessitas non est imposita, minore cum flagitio secordes sunt & ignavi. Uratisl. 2. Guel. 9. & 11. vita illorum clariores. quomodo supra aliquoties aberrant. Sed aliud obijciunt alii codices. Guel. 6. nam

Qq qq 2 10

- 23 clarior, tanto horum secordia flagitiosior. Et profecto ita se res habet:
 24 majorum gloria posteris lumen est, neque bona neque mala in occulto pa-
 25 titur. Hujusce rei ego inopiam patior, Quirites; verum id, quod mul-
 26 to praeclarior est, meamets facta dicere licet. Nunc videte, quam iniqui
 sint. Quod ex aliena virtute sibi adrogant, id mihi ex mea non conce-
 dunt:

in quantum vita illorum praeclarior: quod est
 deterioris faeculi latinitas, quae nimium quan-
 tum hac formula delectabatur. vide Barth. ad
 Claudianum & xxiv. Advers. cap. iiii. qui ad
 Rutilii Itiner. l. v. 46. barbaros vocat, qui hoc
 genus loquendi barbariae damnant. - adde ad
 eundem Rutil. Castalonis, Sitzmanni & Al-
 meloveenii notas, Vorstium ad Justin. xli. c.
 1. & Sulpicium Sev. de Vit. Mart. c. i. n. 5. &
 ostendunt illi, meliore etiam aetate in tantum,
 in quantum viditum fuisse; sed cum Verbis
 constructum, quae terminum paterentur. Apud
 Nostrium quidem scriptum foret in quan-
 tum; confirmat tamen scripturam Senat. l. Fab-
 ricie, l. Remens. l. Guelf. 3. & Venetae 1470.
 qui habent, quantum v. l. praeclarior, tanto
 horum secordia flagitiosior: quam optimis Codd.
 repraesentatam, repudiare non debui. Nam
 quantum - tanto recte componi, demonstra-
 vi supra ad c. i. num. 5. tanta cura, quanto
 studio aliena petunt. & quantum cum Compa-
 rativo jungit etiam Livius xxvi. c. xxix. quan-
 tum maiorem injuriam, inmo contumeliam esse,
 sortem suam ad eum transferri. Prius firmat
 etiam Quinell. xi. c. i. Nam si tantum habent
 etiam verbo momentum, quanto res ipsae ma-
 jus. cui adde Horat. iii. Sat. ii. v. 313. ut est
 in MSS. & optimis edd. Tantum dissimilem,
 & tanto certare minorem.

23. POSTERIS QUASI LUMEN EST. Ita Grute-
 rus & Waffius. ceterae edd. quasi omittunt,
 neque istud visitur in Fabricianis, Guelf. 3. Ve-
 netae 1470. Seneca iv. Benef. c. xxx. Ut loca
 fœdiora reperit usque solis illustrantur, ita & in-
 erter majorum suorum luce resplendent. Papin.
 Stat. l. Silv. iiii. v. 68.

--- GENUS IPSE FUIT, PRAENISSIQUE RE-

110
 Nobilitas, nec origo latet, sed luce fe-
 quente

Vincitur & magno gaudet cessisse nepoti.

Quasi autem, & veluti passim libris vetustis,
 contra voluntatem auctorum addita animad-
 vertere licebit. Plura in hanc rem notamus
 ad Cat. c. li. n. 13. 14. adde Interpretes Juven.
 Sat. viii. v. 139.

NEQUE BONA, NEQUE MALA EORUM IN OC-

culto p. Adposuit Cicero ii. Offic. c. xlii. de
 nobilibus & celebribus: in hunc oculi omnium
 coniciuntur, atque in eum, quid agat, quem-
 admodum vivat, anquirunt: & tanquam in
 clarissima luce versetur, ita nullum obsecum
 potest nec dictum ejus esse, nec factum. Quin-
 ctil. iii. c. 12. Nam & turpitudinis generis op-
 probrio multus fuit, & quosdam claritas ipsa po-
 tiores circa vitia, & invisos magis fecit. Eo-
 rum deest Guelf. 4. & 6. quos sum secutus. In-
 truserant etiam supra c. xxxiii. n. 3. sed etiam
 & animos eorum noscitur. item Cat. c. l. n.
 1. comprobato eorum indicio. In occulto, quod
 ceteri occulta, obscura dixissent, Sallustio fami-
 liare est. vide supra c. v. n. 3. cap. li. n. 2. &
 Cat. c. xli. n. 2.

24. MEAMETS FACTA MIHI DICERE LICET.
 Fabriciani, & Guelf. i. mea me facta, ut supra
 c. iv. n. 2. Guelf. 4. me scilicet facta mihi dice-
 re licet. Eccard. & Guelf. ii. mea facta. At Gu-
 6. & Uratilis. 2. meamets facta. Ingeniose certe
 illi Aemiliorum, Brutorum, ego mei facta dice-
 re possum. quasi illo Substantivo Pronomine
 personam exprimeret magis. Taliaque sunt apud
 Varronem, Plautum, Ciceronem a viris do-
 ctis adnotata. vide supra c. xxxi. n. 6. Recte
 Noster alibi majores vestrum, pro vestri. Cat.
 c. xxxiii. n. 3. & tuetur A. Gellius, qui etiam
 labor mei ex Plauto advocavit. Est & apud A-
 puleium animus sui, pro suus, de Deo Socrat.
 p. 50. quod is dicit, qui est animus sui cuique,
 quamquam sit immortalis, tamen quodammodo
 cum homine gignitur. Analogia etiam patitur,
 quae regia domus non magis quam regis domus
 probat. Cum tamen tot viri eruditi obstreperant;
 audax nimium facinus existimaretur, ex duobus
 Codd. meamets facta referre, mihi, quod in Viii.
 1. aliusque locum mutat, omittunt Sen. 2. Heuff.
 Guelf. i. & 10. & ista Ellipsis grata est Sallus-
 tio. vide Cat. c. xxxv. n. 2. & xxxvi. num. 4.
 infra n. 41.

25. QUAM INIQVI SINT. Fabriciani, quam
 sint iniqui; Vinar. 2. quam iniqui sunt. Veneta
 1470. Nunc videte, quam iniqui; sine Verbo
 Substantivo. Sic Cat. c. lxi. n. 1. tum vero cer-
 neretur, quanta animi vis in exercitum Castilinae.
 Eod. cap. xlv. n. 2. quid scilicet opus, Adrogant
 cum aliis paucis scribit Basil.

dunt: scilicet, quia imagines non habeo, & quia mihi nova nobilitas est; quam certe peperisse melius est, quam acceptam corrupisse. Equidem 26 ego non ignoro, si jam respondere velint, abunde illis facundam & compositam orationem fore. Sed in maximo vestro beneficio, cum omnibus locis

Id mihi ex mea non concedunt. Guelſ. ex me; eleganter. Adjuncta & Subjecta, Abstracta & Concreta, ut loquantur, saepe componi, ostendunt notata supra n. 13. & ad e. lxxv. n. 3. Adde hic Cat. c. li. n. 39. Illi adrogant sibi ex aliorum virtute, ex maiorum suorum factis præclaris nobilitatem; mihi non concedunt ex me meique factis fortibus nobilitatem fumere.

QUIA IMAGINES N. HABEO. Veneta 1470. qui imagines non habeo. Guelſ. 6. edd. Pompon. Vireb. & Lips. 1510. quod imagines non habeo. non duplicet, etsi sequatur, & quia, vide Cat. c. xix. n. 2. & i. Hist. Or. Lepidi n. 16. infra Uratilis. i. quia m. mala nobilitas est, nova omittunt Senat. 2. & Heusianus; ut intelligerent, talis nobilitas, quam ipse peperit, & ea est nova, quae vox in Guelſ. 4. & Incert. i. etiam locum mutat, ut ab homine haud adtendente intrufa esse videatur.

PEPERISSE MELIUS EST, QUAM. Hoc ordine MSS. nostri & edd. vet. omnes. Gryphius, Gruterus, Wallius: peperisse, quam acceptam corrupisse, melius est; uti Catilin. c. viii. extr. Sui ab aliis beneficia laudari, quam ipse aliorum narrare malebat. Eod. cap. ix. extr. accepta iniuria ignorare, quam persequi, malebant. Sed cum non confit, an ex vetusto quodam Cod. alteram posituram invenerint editores, cum nostris Codd. alteram sequor. Locum in oculis habuit Herodian. v. c. i. extr. γὰρ γὰρ ἰδὼν ἀρχὴν αἰσῶν ἀνέστη, & πρὸς αὐτὴν ἦλθεν, & αὐτὸς ἀνέστη, & αὐτὸς ἀνέστη. Nimirum, ut Memmius docet, supra c. xxi. n. 17. majus dedecus est parva amittere, quam omnino non paravisse.

QUAM ACCEPTAM CORRUPISSE. Acceptam, traditam a maioribus & ab aliis in se derivatam. Lilius iv. c. xix. A. Cornelius Cossus, eximia pulchritudine corporis, animo ac viribus par, minorque generis, quod amplissimum acceptum, majus ancliusque reliquit posteris. C. Nepos Timoth. princ. Hic a patre acceptam gloriam multis divixit virtutibus. Porro Guelſ. 6. corrupisse, vide supra c. lxxiv. num. 6. At Vinar. i. a prima manu corrupisse, quomodo perfidius ille Nazarianus, quod sane vehementius, atque rei convenientius, pro subverſiſſe, quo Verbo utitur i. Hist. Orat. Lepidi

n. 3. præclara Brutorum, Amiliorum atque Lutatiorum proles, geniti ad ea, quae majores virtute peperere, subvertenda. Atque corrumpere active potuit ponere, ut alibi tuere, pro facere ut ruant. Valer. Flaccus iii. Arg. v. 582. Obruta quaeque tueres. Plautus Trin. A. iv. Sc. i. v. 18. Imbres fluctusque atque procellas infensae frangere malum, Ruere antenas, scindere vela, ni sua pax propitia foret procella. adde Donat. ad Terent. Adelp. A. iii. Sc. ii. v. 21. Servium ad x. Aeneid. v. 254. & 756. ac Priscian. xviii. pag. 1179. Ita corrumpere Catullus Carm. lxxv. v. 50. Nam mihi quam dederis duplex Anathusiam curam Scitias, & in quo me corruerit genere. Sed rectius corruperit ediderunt. vide tamen Interpp. & Sanct. iii. Min. c. iii. adde Jug. c. xxvii. n. 4. & iii. Hist. Orat. Macri n. 12.

26. EQUIDEM EGO NON IGNORO. Guelſ. 6. Et quidem ego. ego omittit Franc. sed perperam, vide ad Cat. c. li. n. 15. Mox mihi expungunt omnes edd. vet. At Vinar. i. si jam mihi multes respondere velint.

FACUNDAM ET COMPOSITAM ORAT. FORE. Senat. i. Incerti. Academ. Franc. Eccard. Guelſ. 2. 2. 6. 7. 10. & Veneta 1470. abunde illis facundiam & compositam orationem fore. Proſus ut Catil. c. xx. n. 2. neque ego per ignaviam, aut vana ingenia incerta pro certis captarem. adde supra c. xlvii. n. 2. Gellius ix. c. ii. animalia spurca atque probra. Academ. & eorundem orationem fore. male. infra n. 31. non sunt composita verba mea. Plura ad Cat. c. li. n. 9.

IN MAXIMO VESTRO BENEFICIO. Guelſ. 6. meo beneficio. Beneficium vocat consularum a populo in se collatum, ut supra n. 3. Et ipsa dictio idem notat, ac, cum maximum beneficium mihi consulitis. Ita supra c. xiv. n. ii. in imperio vestro. ubi vide. infra Remens. 2. meque vosque. atque ita n. 47. meque vosque in omnibus rebus juxta geram. Sed nihil multa. nam que solitarius fere idem notat, quod diceret, & propter me vos; quod de Copula atque adnotavimus supra ad c. xxxix. num. 5. Contra meque, vosque esset me similiter, pariter & vos: quod non acque est ad sententiam loci.

MALEDICTIS LACRENT. Uratilis. 2. Guelſ. 6. 10. & 11. lacerant; Uratilis. 7. lacerant; Guelſ. 6. lacerant. iii. Hist. Orat. Philippi n. 21. differunt Q999 3 vos

cis me vosque maledictis lacerent, non placuit recidere: ne quis modestiam in conscientiam duceret. Nam me quidem, ex animi sententia, nulla oratio laedere potest. quippe vera necesse est bene praedicet; falsam

vi-

quo in adventum Co. Pompeii, quem ipsum uti perimere sublatum in ceruices suas, mox, devoto metu, lacerant. ubi vide plura. Maledicta quid proprie, vide ad Cat. c. xxi. n. 4. Vinat. i. recidere non placuit.

MODESTIAM IN CONSCIENTIAM DUCERE. I. pro conscientia habet, sive ne quis exultaret, me non prae modestia, sed quod mihi conficius eorum essem, quibus illi me lacerant, tacere. Vinat. i. & Incert. 2. in conscientiam ducet. Contra supra c. lxxxi. n. 3. *quam rem alii in superbiam vertebant.* infra c. xcii. n. 2. *omnia non bene consulta in virtutem traherantur.* Apuleius Apolog. p. 275. *Vel mea causa paucis rejellenda sunt, ne is, qui sedulo laboro, ut ne quid maculae aut inobestamentum in me admittam, videatur capiam, si quid ex frivolis praeterego, id agnovisse potius, quam contempsisse.* & quae sequuntur. Cicero pro Sextio c. xviii. *Me vero non movit illius oratio, sed eorum taciturnitas, in quos illa oratio tam improba conderetur: qui tunc, quamquam ob aliam causam tacebant, tamen hominibus omnia timoribus, tacendo loqui, non insitendo confiteri videbantur.* Pro modestiam Fabric. i. corripit modestiam, eam cum pudore componit Catil. c. liv. n. 3. Iulianus xxxii. c. ii. *turba querelarum consensu adolescens repente obicit.* Tunc senatus vetecundia ejus motus, quae probata etiam antea, cum obset Romae esset, omnibus fuerat, causam illi donavit; atque ita modestia sua Demetrius veniam patri -- patrocinio pudoris obtinuit.

27. NAM ME QUIDEM EX ANIMI MEI SENTENTIA. Nam & quidem defunt Gueli. 3. sed Vinat. i. & Gueli. 10. delent tantum me; quidem solum Uratid. i. qui scribit: *Nam ego ex animi sententia.* Omnes edd. vet. & Gueli. 10. *equidem*, pro *quidem*; & prima littera per similem extremam in me facile absorberi poterat. Deinde Incert. i. *ex animi conscientia*, dubio procul ab interprete. Ceterum is & a. Fabric. uterque, Academ. Eccard. Uratid. i. Senatorii, Heusl. Gueli. 2. 3. 6. & 12. & omnes edd. vet. mihi omittunt, cuius nullo bono jure, nullo merito patrocinium suscepit Urinus & Gruterus. Nam cum me antecederet, numquam, nisi ubi corruptus est a sciolis, Crispus Noster mei iterare solet; & nihili est contra hanc consuetudinem formula aliorum. vide Catil. c. xxxi. n. 7. xxv. extr. supra c. xiv. n. 1. & 3. Et ex

eo fonte fluxit nostra emendatio libris vet. aduta c. iv. n. 1. *memet, studium laudando, ex tollere.* ubi vulgo *studium meum.* & alia cap. lxxix. n. 9. *seque vitamque temp. condonaverit.* & vanitatem declinandi: quomodo alibi, *pro Deum atque hominum fidem, mediis fidus, me hercules*, alia interpolavit. vide Catilin. c. xx. n. 10. c. xxxv. n. 2. c. li. n. 10. c. lxi. n. 35. & mentio ejus facta supra ad c. xlii. num. 5. adde Petron. Satyr. c. cix. & quem ibi laudat Burmannus, Gronov. tv. Obsev. c. xiv.

QUIPPE VERA NECESSE EST BENE PRAEDICET. Academ. quippe ut vera: quod non temere improbandum, lialtero membro ita intelligere volueris. Neque tamen verum esse, existimo; cum fraudem aperiat Guelserb. 6. q. v. n. 1. ut bene praedicet. Senat. i. & Fabric. 2. quippe vera necesse est praedicet, qui vera, non pro veritate & Subiecto, sed pro Obiecto, veritatem habuerunt. Atque ita pronuncio de Vinaribus, Fabric. i. Senat. i. Heusl. Incert. i. & edd. Pomp. Viteb. & Liptiens. in quibus bene praedicet legitur. Bene praedicet est bona & praecleara omnia praedicet: quod confirmavimus, cum alibi bene facere, benigne pollicere illustravimus. vide Catil. c. iii. n. 1. & c. xli. extr. De praedicare Eod. c. xlviii. n. 9. Cicero, *bonitate, bonifice, graviter, gloriose praedicare de quo.*

FALSAM VITA MORISQUE MEI SUPRANT. Fabriciani, Senat. i. Vinar. 2. Incert. i. Uratid. i. Gueli. 2. 7. & Veneta 1470. *falsa*, eodem errore, quem superiore nota rejecimus: quem adjuvit similitudo Casus vera, falsa, quae tot locis pestis fuit atque senium, vide supra cap. xiv. n. 14. Praeterea Vinat. i. & Senat. 2. cum edd. Pomp. Viteb. & Lipt. *falsam vitam morisque mei*, ex primae vocis extremitate, tertiaeque capite orta corruptela. Eccard. *falsa mea vita.* Unde fecerim: *falsam, eam vitam morisque mei.* Sic Catil. c. xxxvii. n. 4. *Sed urbana plebes, ea vero praecipue iterat multis de causis:* ubi plura adscripta sunt. Viderint acutiores: mihi haud vulgariter placet. Remen. 2. *falsam vitam mea morisque foverant*, quod & in aliis Codd. aliquid praefidii habet, qui neque moves aut alio modo Pronomen transferebant. Mox n. 30. *hae sunt meae imagines, haec nobilitas.* Supra c. xix. n. 1. *folli-*

*vita moresque mei superant. Sed quoniam vestra consilia accusantur, 28
qui mihi summum honorem, & maximum negotium imposuistis: etiam at-
que etiam reputate, num id poenitendum sit. Non possum fidei causa ima- 29
gines, neque triumphos, aut consulatus majorum meorum ostentare; at, si
res posulet, hastas, vexillum, phaleras, alia militaria dona; praeterea
cica-*

citata plebe, aliisque novorum rerum avidis. Vinar. 2. & Veneta 1479. *superant*: ne quid usquam inaequale esset, sed praedicet & superent paria iusta sileterent. dixi supra num. 17. *SUPERANT* probe dixit, pro vincunt adeoque resellunt, quomodo saepefimus Cicero, dicendo *vincere*, ita probare dicendo, ut omnia contraria resellantur. Lueret. II. 747. *Quod quantum vinco fieri nunc esse decabo*. ibi vide Lambinum, & notas ad Cic. XI. epist. XXVIII. n. 4. Piatum Mostell. A. I. Sc. II. v. 10. *Atque hoc h. aud videtur credibile vobis: At ego id factum esse ita ut credatis. Profecto ita esse, ut praedicam, vero vincam*. adde supra c. XVI. n. 1. Sed haec notissima. Praeivit Nollro Thucydides I. c. LXIX. *οὐκ ἔστιν ἀδύνατον ἀποδείξαι ὅτι, ὅτι ἀπὸ τῶν ἀνδρῶν ἐκπατεῖ*.

28. VESTRA CONSILIA ACCUSANTUR. Fabric. 1. & Franc. *accusant*. Ceterum nexus n. 26. 27. & huius 28. est paulo occultior. N. 26. dixit, sese necessario nobilibus oratione respondere debuisse; non quidem (n. 27.) propter se, suam vitam moresque, in quibus nihil vitii; sed tantummodo (n. 28.) propter honorem suum, quem imposuerit populus R. & quo sese digniorem nobilibus probare debuissent, ne quis (n. 26.) putaret, se ita indignum esse, ut dicerentur inimici. Senat. 1. *qui summum honorem*, omisso Pronomine *mihi*: quod frequentissime intellectui lectoris relinquit Crispus. vide ad cap. I. num. 3. & ad Catil. cap. LVIII. num. 1.

ETIAM ATQUE ETIAM REPUTATE. Edd. Pompon. Viteb. & Lipsi. *amoris reputate*. Franc. *reputate cum amoris vestris*. hunc elucet, de sumtam esse hanc laciniam ex n. 10. huius Cap. Deinde Fabric. 1. *atque etiam*, neglecto priore *etiam*. Sed Guelf. 1. 7. & 12. nonne illud, neque *atque etiam* ostendit, quae tamen sententia postulat. Saepe ita Cicero, quod & vulgo notissimum. ita quoque Catullus Carm. LXIV. *hisce, ab nifer, querendum est etiam atque etiam amore*. vide ad Cat. c. V. n. 7.

NUM EORUM POENITENDUM SIT. Sic MSS. nostri & vet. edd. praeter Vinar. 1. n. fallor, qui habet cum uno Rivii, *num id poenitendum sit*, quomodo iam edidit Carrio. Vulsatae lectionis multae causae fuerit, quae sunt adver-

susum Carriorem: Sed tales illae, quae multa loca corruerunt. Quid enim necesse fuit *poenit* ad consilia potius referre, quam id ad ipsum factum? Hercle non magis, quam Cat. c. LI. n. 42. *Profecto veritas atque sapientia maior in illis fuit, qui ex parvis opibus tantum imperium fecerunt, quam in nobis qui ea bene parva vix retinemus; facere id bene partum*, adde supra c. XXX. n. 4. Cat. c. XLVI. extr. Jam id poenitendum non insolentius dicitur, quam apud Cic. II. de Invent. c. XIII. *Utinam id facinus sit, quod poenitere fuerit necesse*. Columell. II. c. XI. *Itaque hic ager, siue exveetur, seu cesset, colono est poenitendus, ac tamquam pestilentem respiciendus*. Quamobrem adfensior Carrii, & MSS. duobus: scribo etiam cum optimo Fabric. 1. *poenitendum*.

29. NON POSSUM FIDEI CAUSA CIL. Citat Aufonius Gratia. act. c. xv. *Non possum fidei causa ostendere imagines majorum meorum, ut aut apud Salustium Marini*: sed, ut vides, paullo licentius citavit. nam & ostendere, pro ostentare, scripsit, faeculi fidei linguam secutus, quam acmulatur Guelf. 10. qui item ostendere exhibet: & voces neque triumphos aut consulatus, ut sibi parum idoneas, onisit. Attamen cae aut consulatus deficiunt etiam Fabric. 1. & pro triumphos Guelf. 6. scripsit triumphales. FIDEI CAUSA, i. fidei faciendae causa, forte, ut vos, me consulem secuisse, & bellum mihi cum Jugurtha iussisse, mirumque poeniteat. Supra c. XXIX. n. 4. *Ceterum interea, fidei causa, nuntiat a Consule Sextius Unacstor in oppidum Numiderum Vagam*. Mox Vinar. t. *at res si posulet*.

HASTAS, VEXILLUM, PHALFRAS. Acaedem. *exercitum hastam*; Uratili. 2. *hastis*; Guelf. 6. *astis*; Fabriciani, Senat. 1. Guelf. 1. 7. & 12. *hastam*, *vexillum*; & hoc *vexillum* numerum primi vocabuli immutavit. HASTAE inter dona militaria eorum, qui rem praeculare gesserant, & forte facinus fecerunt. Primis temporibus *hastis pura donabatur*, qui primum in praelio viceret, Serv. ad vi. Aen. 6. 760. Deinde et, qui hostem vulneraverat, aut ille sine prae reliquis egerat, ut auctores sunt Fostus & Polybius, vide Liptum v. Mit. Dial. XVII. Marc. Donati Dilucidat. in Sueton. Caligul.

*cicatrices adverso corpore. Hae sunt meae imagines, haec nobilitas, non
30 baecreditate relicta, ut illa illis, sed quae ego plurimis laboribus & periculis
31 quaesivi. Non sunt composita verba mea: parum id facio; ipsa se vir-
tus satis ostendit: illis artificio opus est, uti turpia facta oratione tegant.*

Ne-

c. XX. VEXILLA eodem nomine data esse, patet ex Vopisc. Probo cap. v. cum bello Sarmatico jam tributus multa fortiter fecisset, publice in concione donatus est hactis puris quatuor, coronis vallaribus duobus, corona crocea una, vexillis puris quatuor, armillis aureis duobus, torques aureo uno, patere sacrificiali quingensibus una. Liplius l. c. Sueton. Aug. c. xxv. M. Agrippam in Sicilia post navalem victoriam vexillo caeruleo donavit. qui & de ceteris domis consulendus. De PHALERIS, ornamentis equestrum cum disputasset Ald. Manutius Quacit. per Epist. epist. ult. ambigit ad postremum frontine, an maxillis, an pectori additae fuerint ex dissensu Suidae, Herodoti & Servii. Dubitatum ab illis, equestrum solum, an & equitum fuerint ornamenta, de quo vide Duckenham ad Flor. t. cap. v. num. 6. Uratislav. t. anglica, pro vexillum; & 2. alia militaria signa.

CICATRICES ADVERSO CORPORE. Sck septem Codd. in adverso corpore, h. e. in adversa parte corporis, cui contrarium corpus caecum, c. cvii. num. t. Et cum Praepositione sub, dixit Silius v. 2594. Cerno, ait, adverso pulchrum sub pectore vulnus. Contra Plinius adverso corpore sine Praepositione, vide ad Catil. cap. lxi. num. 3. quod plenius Quinctilian. it. cap. xv. cicatrices, quas in pectore adverso pro patria suscepisset. adde Jani Parthasii Quacit. Epist. lvi. Vinariensis. t. & Basil. t. adverso pectore.

30. HAE. NOBILITAS. Vinar. t. haec nova nobilitas. Supra meae delet Guelf. 10. Gruterus, haec mea nobilitas, sed contra libros manu exaratos, cum eo facit ed. Gryphiana; Waffius nobilicium.

NON HERED. RELICTA, UT ILLA ILLIS. Relicta, est neutrum plurale, ut Catil. c. xx. n. 2. Supra c. lxx. n. 2. & alibi passim, quod eo monendum fuit, quia librarii non ceperunt. nam Guelf. 9. ut illas illis; Rem. t. quem ego; Vinar. t. quam ego, ut ad nobilitatem solum & relicta, & quam relectetur.

EGO ILLIS PLURIMIS LAB. ET P. QUAE SIVI. Guelf. 9. quae egomet mei plurimis: quoniam illud, meo illud, quod vulgatae ferunt edd. ex illo meo ortum esse: siquidem Franc. & Veneta 1470. recte omittunt non. vide n. 27. in aliis v. arie locum mutat. Fabric. 1. Incert. 2. Franc

& Veneta 1470. pluribus habent, pro plurimis, & quoniam eo pacto pluribus laboribus ingrato sono auribus accidunt, Pomponius in suis edd. omisit pluribus, quem sequuntur Viteb. & Lipl. 1510. Sine eo Nolter Cat. c. ii. n. 2. tum de- mum periculo atque negotiis compertum est, ubi vide. Tandem pro quaesivi, Vinar. t. Fabric. 2. Uratisl. 1. Incert. t. & Guelf. 10. adquisivi: ex interpretatione, ut manifestum reddit nota ad haec c. iv. n. 3. salutare plebem & convulsis gratiam quaerere.

31. NON SUNT COMP. VERBA MEA. Basil. t. Vinar. t. Fabric. 2. & edd. Pompon. Viteb. & Lipl. mea verba, quem tamen possum propter Aeschrologiam probare non possum. Vinar. t. omittit sunt. Ita fere Tydeus apud Euripidem Phoeniss. v. 602. Τύδης ὁ ἴσταναι ἐὶ θύρας δῶκεν μέγαν, ὅς κ' ἐπ' ἄνδρας ἐλθὼν λαμάρει, αἰεὶ ἐπ' αὐτοῖς & quae ibi plura.

PARUM ID FACIO. Sic omnes, quotquot consulimus, MSS. & edd. vet. nec abeunt Waffii; Gruterus tamen unus edidit, parvi id facio, timens Soloeccismum in lectione vulgata, quia facere, pro existimare accepit. Tu propria notione intellige, ut frequenter in sermone negligentiore, quem Nolter hic studiose quaesivit; pro non id ego ago, nimirum, ut verba mea sint composita. Supra num. 3. domi forsque omnia curare, & ea agere inter invidos, occurrentes, fastidiosos, opinantes, Quirites, asperius est, ubi vide. Seneca iii. de Ira cap. xliii. Faciebant, quod homines faciant, de rege suo male existimabant. Saepae apud Cicero- nem aliosque fac, ut; id non faciendum potius, ut; omnia feci, ut. Sic multum id feci, aut valde id laboravi, quomodo Cicero loquitur. vide & Catil. c. xlii. n. 5. c. lxi. n. 10. & 23. supra c. xxvii. n. 2. Parum autem idem, quod alibi minus, & ponitur pro non. Plinius xvii. c. xviii. Cum taleam demittere, pede taleam op- primito. Si parum descendat, natico, aut ma- tesca adigito. Nolter iii. Hist. Or. Macri princ. Si parum exilium areis, quid inter sui a na- pibus relictum & hoc servitium interesse, multis mihi differendum fuisset, cet. infra n. 32. parum placebat.

IPSA SE VIRTUS SATIS OSTENDIT. Se omittunt Guelf. 4. & Veneta 1470. pro eo sese habet Rem. 2. quod etiam magis necessarium est ad sententiam, quam satis, quod Fabric. t. Gu. 7. &

Neque litteras Graecas didici: parum placebat eas discere, quippe quae 32
ad virtutem doctoribus nihil profuerunt. At illa multo optima respu- 33
blica doctus sum: hostem ferire, praesidia agitare; nihil metuere, nisi
turpem.

& Uratist. 2. omittunt. Interim neque hoc mihi superfluum est, cum formulae illae sollemnes veteribus & maxime Cuius satus placere, & similes: inprimis cum hic respectus sit ad praecelam orationem, quae concurrere debet, ut virtus sit illustris satis & praecelam. quod contra videtur Mario. P. Sempronius Aelilio XIII. Hist. falsa sua spectare oportere, non dicta, si minus sacundia essent. Claudian. VI. Conf. Hoo. v. 592. Nil cumulat, verbisque nihil fiducia celat: Eucati sermone opem mens confecta laudis Abavit. Mox illis ooo est in Eccard. incuria librarii.

TURPIA FACTA ORATIONE TEGANT. Gu. 9. regantur. Sumtum est ex Thucydide, ut adnotavit Manutius. *de ἀγαθῶν μὲν δόξῃ, ἀπὸ τῆς ἐκείνων ἀπὸ ἀπορίας τῶν λόγων ἐκείνων ἀπορίας ἀπορίας τῶν λόγων ἐκείνων ἀπορίας*.

32. NEQUE LITTERAS GRAECAS DIDICI. Idem est, ac si dixisset, litteris operam non dedi: quia plerumque & prima pars eruditionis Romanae litteris Graecis continebatur, quas nemo paulo elegantior ignorabat. vide Buchner. ad Tacit. Agric. c.v. & supra c. XLIII. n. 3. mox var omittit Uratist. a.

QUIPPE QUAE AD VIRT. DOCTORIBUS NIHIL PROFUERUNT. Verum sensum ex Plutarchi Mario p. 406. petas. Graeci nempe libertatem amiserant; eorum ergo litteras discere ridiculum existimabat, quippe in quibus nihil reperti necesse sit, quod faciat ad virtutem: aliter doctores & cultores eorum meliore instructi fuissent. Ita n. de Rep. Ord. parantur haec disciplina Graecorum, sed virtus, vigilantia, labor apud Graecos nulla sunt. Bene itaque profuerunt editur, etsi Senatorii, Heuff. Basil. Vinariensis, Acad. Uratist. a. Franc. Guelf. 1. 2. 3. 4. 6. & edd. Pompon. habeant profuerunt. quod nisi ita interpreteris: eo tempore, quo litteras Graecas discere debebam, videbam, quod nihil doctoribus profuissent; ab scolis profectum licet dicas, qui propter placebat maluerunt etiam profuerunt. Sed profuerunt magis placet: & non quid olim, sed etiam quid nunc sibi sit de Graecis iudicii eo tempore exprimitur. Accedit sere Laclant. III. c. xv. Quis est tandem qui non videat, eos omnes virtutes, quae ipsi egent, non esse doctores. Nam quae hic Rupertus de litteris ad virtutem manu ducentibus concessit, ea non sunt huius loci, aut melius discuntur ex Sepe. Epist. LXXXVIII. Cic. II. Offic. cap. 11.

Dione Cassio XIV. pag. 307. Marius intelligit singularem fortitudinem, suam virtutem, qua unica praefabatur; & quam Graeci defuisse eo probabat, quod libertatem amiserint, quam nemo bonus, nisi cum anima simul amittit. Doctoribus omittit Guelf. 12. & fuit, cum pro eo auctoribus conijcerem, quod nunc libenter desero; cum Graeci doctores vocentur non Martii modo, sed omnium qui litteras eorum discabant respectu: quippe qui communes omnium praeceptores & magistri habebantur. Ovid. III. Fall. v. 101. Nondum tradiderat villas victoribus artes Graecia, facundiam, sed male forte genus. adde Cic. I. de Orat. c. IV. & pro Flacco c. XXVI.

33. MULTA OPTUMA RESPU. DOCTUS SUM. Guelf. 4. 10. & 11. multo opportuna. Guelf. 2. resp. omittit & pro eo 7. habet populo R. vulgato vitio. Optima dixit nullissima resp. ut facie bonum eo sensu. Senat. I. praedictus sum, forte pro doctus, quod Nostro placuit Cat. cap. XLVIII. n. 4. alibi.

HOSTEM FERIRE. Plures edd. & plerique omnes MSS. hostes ferire. alterum est in Eccard. & placuit Rivo atque Grutero. immo & Sallustio Cat. c. VII. n. 6.

PRAESIDIA AGITARE. Veneta 1270. praefidium. quod probat in aliis etiam Codd. scilicet esse hostem, cui alteram vocem adimularunt. Ridicule autem Badius: expellere oppidis praesidia, sc. hostium. Vel praesidia hostium in fugam agere. quam interpretationem editores illos, qui selectas Badii notas nobis dederunt, sine animadversione reliquisse, inquisitum est. Tu cape, ut supra c. IV. n. 4. uti frumento, aut pabulo opus erat, cohortes cum omni equitatu praesidium agitant. i. e. praesidio erant frumentantibus. Neque iniuste inter maiores labores Marius numerat: cum illi, qui in praesidiis locari erant primo hostium impetu atque adeo gravissime plerumque exciperentur. vide cap. LXI. num. 1. & 2.

NIHIL METUIRE, NISI TURPEM FAMAM. Ita sere, ut Caesar, de quo Lucanus I. v. 144. sed nefaria virtus flore loco, solusque pudor non vincere bello. Vinat. 2. turpem suam vel famam.

HIEMEM ET AESTATEM JUXTA PATI. Senat. I. Franc. Guelf. 7. & 10. copulam retinet. de quo vide ad c. LXVII. n. 2. Idem requirit Claud. III. Conf. Hon. v. 259.

urpem famam; biemem & aestatem juxta pati; bumi requiescere; eodem tempore inopiam & laborem tolerare. His ego praeceptis milites hortabor: neque illos arte colam, me opulenter; neque gloriam meam
labo-

Frigora sarva pati, gravibus non cedere nimibus.
Aestivum tolerare jubor.

HUMI REQUIESCERE. Omnia haec ad duritiem & laboris patientiam, quam in Mario probat Noster infra c.c. n. 4. & 5. atque hoc ex prisco instituto moribus veterum vitorum militarium, Cat. c. vii. n. 4. 5. Seneca ad Helv. c. x. *Scilicet majores nostri infelices erant, qui sibi manu sua parabant cibum, quibus terra cubile erat.* Atque ita ducum optimus quisque, ut ostendit in suo Trajano Plin. Paneg. c. xv. adde Interp. Silii vii. v. 391. pro hmoi maluit humo Sulpic. Sev. Epist. l. n. 10. quippe qui nuda humo, uno tantum cilicio superjecto, cubare consueverat.

EODEM TEMPORE INOPIAM ET LABOREM. Poterant id Caesari milites, de quibus Coelius Epist. xvii. extr. *Quid istis solatia? praelium exspectatis, quod firmissimum est? vestras copias non novi: nostri valde depugnare, & facile algere & eluere consueverunt.* ubi vide.

34. HIS EGO PRAECEPTIS MILITES MORT. Praecepta vocat exemplum suum, quo militibus praecire constituit: & sane Marius milites suos pudore magis, quam multo coercuit, infra c.c. n. 5. Silius xv. v. 577. Hortandi genus acer habet praecedere duxor. Plin. viii. ep. xiv. n. 6. omnem denique senatorium morem, quod fideiissimum praeciendi genus, exemplis docebantur. Claudian. vi. Conf. Hon. v. 296. In commune jubet si quid consuevit tenendum, Primus iussa subi. sunt observantior acqui. Fit populus &c. ubi plura Barthius. Fabric. Basil. Incert. primi. Vinar. 2. & Guelf. 10. his ergo praeceptis, ego omittunt Guelf. 4. Incert. 2. & Academ. sed minus eleganter. nec scitius POMPONIANAE: Ergo his ego praeceptis. Vulgata recte habet.

NEQUE ILLOS ARTE COLAM, ME OPULENT. Inon illos arte habeo, aspero & rigide tractabo, me indulgenter. Male Gruterus & Walsius arte hoc loco scribunt, cum omnes MSS. arte, & illi ipsi supra c. lxviii. extr. & c. lxi. extr. ita scripserint. vide quae dixi ad locum posteriolem, & adde quos citat Cl. Duckerus ad Flor. ii. c. vi. n. 31. qui scripturam illam satis confirmant. ARTE autem est ducere, rigide, quemadmodum artes leges, arte jura, aliaque dicuntur. Plaut. Aul. A. t. Sc. t.

v. 63. Quamquam illum mater arte contentaeque habet, Parer ut consueverunt. vide quae diximus ad tit. Hist. Orat. Macri n. 13. Nunc animus adversitate, & nisi vicerit, quoniam omnis injuria gravitate maior est, astius habebunt. Recte astius habebunt. Nam COLERE idem est, quod habere, tractare: unde cultus supra c. v. extr. Jugurtham eodem cultu, quo liberos suos habuit. Terent. Adelph. A. tit. Sc. ii. & nos coluit maxime, quod de majoribus dixit, cum nos inferioribus tribuere soleamus. Clarius Apulejus Florid. pag. 344. Nam viliter semet ipsum colere, sui contemptus est: barbute alios infeliter audientium contumelia est. Hodie colere Deum & colere agrum diversa esse putant: cum tamen proprie illud sit habere Deum, habere & tractare agrum ut dignum est: Et veteres in his notationibus sapere habere, pro colere posuerunt; quo tractatus illud Exodi c. xx. comm. 2. Graeci certe dicebantur ita promissive lateque usurpant; cum contra Hebraei עָבַר & servare, & colere dicant, ut Proverb. c. xii. comm. 2. עָבַר אֶרֶץ Rursus Latini non semper colere, sed etiam imperare dicunt terrae. Virgil. Georg. Exerceatque frequens tellurem atque imperat agris. Sed haec tamquam aliena. Colere, ut dixi, est tractare: & opulenter se colere, est largius, & mollius sese habere. Bene Ruvius Livium adscripsit, qui xxxix. c. xviii. de Cato: non cogitavit modo imperare, quae in rem essent, sed plerique per se ipse transiegit: nec in quemquam omnium gravius severiusque, quam in semet ipsum, imperium exercuit. id quod Cato minor de se proficitur Catilin. c. lxi. num. 8. Iustin. tit. c. lxi. num. 8. Sequidem nihil lege ulla in alios sumis, cuius non ipse primus in se documentum daret. Accumulat Nostrum pulchre Claudian. B. Get. v. 307. Nec vobis tortis monitor, mihi cautior uni.

GLORIAM ME LABOREM ILLORUM FACIAM. Quae sece miserrima est conditio militum, qui laborant, ferunt, cadunt, caduntque; dux gloriam rapit: illis praeter vulnera aut mortem nihil sit reliqui. Intercipere vocat Tacitus Agric. c. xxi. Nec Agricola unquam per alios gloria avidus intercept: seu convivio seu praefectus, corruptum sibi solum habebat. Gravier de ea re tit. Hist. Macer Orat. n. 17. Julianus in Caesar. Orat. Alexandri M. adde Lapsium tit. Pol. c. xi. num. 13. cum Adnotationibus. Guelf. 6.

laborem illorum faciam. Hoc est utile, hoc civile imperium. Namque cum tunc per mollitiem agas, exercitum supplicio cogere, id est, dominum, non imperatorem esse. Haec atque talia majores vestri faciundo seque remque publicam celebravere. Quis nobilitas freta, ipsa dissimilis moribus, nos illorum acmulo consennis; Et omnis honores non ex merito, sed

Guelf. 6. *laborem illorum statum*: id segne nimis & corruptum. Supra c. xiv. num. xi. *primum regnum ejus sceleris sui praedans fecit*. pessime ergo edd. *mediae labore*. Cicero pro M. Marcello cap. ii. *Certe in armis maximam partem quasi sua jure fortuna sibi vindicat, Et quidquid est prospere gestum, id paene omne ducit sumum*.

HOC CIVILE IMPERIUM. I. cive dignum, qui civibus imperat. Inde pro moderato, leni & aequo frequenter. vide Muret. xi. Var. Lecl. c. iii. Livius xxxiii. c. xlv. *Horum in tam impotentis regno (neque enim civiliter nimis opibus utebantur) praeter scelus Annibal. Capitoli. Pio c. vi. imperatoris sustulimus ad summam civilitatem deduxit*. Eutrop. i. cap. viii. *ne per discurtationem potestatis insolentiores redderetur, sed civiles semper essent*. viii. cap. v. *Vix ingenii parum civilis; reverentia tamen frateris nihil unquam atrox ausus*. quod bene Metaphrastes: *Ἀνδραγαθὸς ἀπὸρ ΚΟΙΝΟΣ* αὐτὸς, & ἀνδρῶν δῆμα, καὶ οὐκ ἐστὶν Λατίνων κοινῆς, αὐτοῖς, civilis, ἀεὶ αὐτοῖς. Florus i. c. xxvi. n. 8. *altius se Et incivilis essentem*. Ex eodem fonte alia translatio apud A. Gellium Praefat. *civiliter eruditus*, add. quos ad Flor. nominat Duckerus. Eadem ratione *ingenius*, pro eo quod ingenio homine dignum; *urbanus*, pro eo, quod urbe dignum, alia huiusmodi dicta observabis. Martial. iii. Epigr. xlv. *invadit nos, ingenuumque latus*. Servis enim nervos & robur tribuebant. Tandem i. Hist. *Noster servile imperium ad eum sensum adhibet*.

35. TUTE PER MOLLITIEM AGAS. Eccard. *sum te aliquis per mollitiem agas*. Guelf. 6. *tute per mollitiem agas*; Venet. 1470. *per mollitias*. Per mollitiem agere est in mollitie, molliiter vivere. supra n. 1. *dein per ignaviam & superbiam artem agere*. Agere absolute c. lv. num. 2. *civitas laeta agere*. & sic passim. Ceterum notandum, hunc n. 35. veluti per Parenthesum, cui inservit particula *Namque*, legendum esse; & quae n. 36. sequuntur, ea respondent n. 34. Sic supra c. xvii. n. 6. & c. xliii. n. 6.

EXERCITUM SUPPLICIO COGERE. Guelf. 6. *supplicio Et jure cogere*. Vinar. i. *exercitum imperio cogere*. Male, *supplicio cogere* est poenis

acerbissimis ad officium suum cogere. Vide quae dixi ad c. x. n. 4. *quos neque armis cogere, neque auro parare queas*.

IN EST, DOMINUM, NON IMPER. ESSE. Eccard. & Guelf. 6. *id dominum*: & priorile omittit simul Verbum Substantivum. Vinar. i. Senat. 2. & Heuß. *idem dum, non imper. esse*. Fabriciani & Veneta 1470. *hoc est, dominum cet. edd. Pomponii: id est, dominum esse, non imperatorem*; quomodo Gruterus, sed contra MSS. nostros omnes. Supra c. xxxi. n. 26. *Nam impare quolibet facere, id est, regem esse*.

36. HAEC ATQUE ALIA MAJORES VESTRI. Basil. i. Eccard. Academ. Senat. i. Vinar. 2. Urtal. i. Guelf. 2. 4. 7. & 11. *Haec atque alia majores dec. Incert. 2. & edd. vett. Haec atque alia talia*. Probo *talita*, quod & in reliquis MSS. omnibus legitur, vide ad c. lxxxi. n. 2.

SEQUE ET REMQ. CELEBRARE. Ita Gryphus, Gruterus, Wallius; cum tamen optimi MSS. & omnes edd. vett. habeant, *seque remque publicam*. atque ita Auctor Cat. c. ix. n. 3. *seque remque publicam curabant*. Altera forma haud insolens est, & tunc eam supra ad c. vi. n. 3. *opportunitas sineque & liberorum natat*. At contra Codd. quidquam immutare haud sustinuerunt. Nam optimi & plurimi habent *seque remque*; ceteri aut *seque temp. aut seque rempublicamque*. Celebrare dixit iteum c. lxxvi. n. 5. *quod ab eo genere celebratus ausque erat*. Cic. v. ep. xii. n. 8. *Me ate potissimum ornari celebratque velle*.

37. QUIS NOBILITAS FRET, IPSA DISSIM. M. Fabric. i. *quibus*, cum Glossa *majoribus*, recte interpretatur, sed male scripsit *quibus*, & ceteri omnes *quis*. vide supra ad c. lxxx. n. 5. At Senat. i. *ipsa dissimilis majoribus*: ita nempe *Quis* intelligeretur *falsis* praeclearis majorum. Nihil tamen moveo, & *dissimilis moribus*, pro alia more vivens, Cat. c. vi. n. 2. ita dixit, ut supra c. lxxviii. n. 2. *impare magnitudine*. Justin. xxviii. c. viii. *Erat enim & vultu deformis, & statura brevis*; & *figura ventris non hominis, sed belluae similis*. atque ita alii.

OMNES HONORES NON EX MERITO. Omnes deest Guelf. Et Eccard. ex Praepositionem omisit. Sed nullum horum superfluum est. Ex merito est, pro secundum meritum, per meritum suum, ut Cat.

R I T E a C V I I I

38 sed quasi debitos a vobis repetit. Ceterum homines superbissimi procul errant. Majores eorum omnia, quas licebat, illis reliquere, divitias, imagines, memoriam sui praeclavam: virtutem non reliquere; neque 39 posuerant: ea sola neque datur dono, neque accipitur. Sordidum me & 40 incultis moribus ajunt; quia parum scire conviviui exorno, neque bistrionem

e. viii. num. 1. ut alii ex debito; item Cicero ex ordine, pro vulgato ordine. vide Schef. ad Justin. vi. c. iii. num. 2. Nolter supra e. v. num. 4. ex virtute. Florus iv. c. xii. n. 28. Denique non per adulationem, sed ex meritis, defuncto ubi fortissimum juvene, ipsi, quod nunquam alii, Senatus cognovimus ex provincia dedit, adde supra e. xxiii. n. 5. & e. xlviii. num. 2.

Sed quasi debitos a vobis repetit. Acad. Incert. 2. Franc. & Guelf. 10. sed quasi debito, quo ex merito & debito cohaerent. Non audit Sallustius supra e. v. num. 3. quo ad copiosendum omnia illustria, magisque in aperto sunt, ubi vide, adde 1. Hill. Orat. Lepidi num. 24. Quid tuerit, cur Waffio in mentem venerit quasi debita, nescio. Ipse in ordinem se cogit Livio iii. c. xlvii. praefare homines capiti, & non orare solum precariam o-
pam, sed pro debita petere. Nolter supra cap. xiv. num. 3. nam debitis meretur. repetere est Verbum eorum, qui debita poscunt. Matius Cicero xi. epist. xxviii. num. 17. Quod tamen minus & hominis amissioni memoriae, ac bonorum praefare etiam meriti debui, & optimaes spei adolescenti ac dignissimo Caesare repetenti neque non potui. Cic. 1. Tuscul. Qu. e. xxxix. Natura dedit usuram vitae — quid est igitur, quod querere, si repetit cum vult. Curt. vii. cap. x. num. 9. vitam, quam acciperent, signari futurum esse dixerunt, reddiderunt, quandoquique repetisset. Justin. xix. c. 1. n. 2. adversus istos quoque, utique pro solo meritis multorum annorum repetentes, dimicatum. Imitatur, pro more suo, Herodian. v. c. 1. n. 13. οἱ μὲν γὰρ ὅσοις ΟΦΕΙΛΗΜΑ κληρονομήσαντες εὐχόμενοι, ἀποχαιρέται καὶ ἐκ ἐὺσεβείας καὶ ἐκ ἐὺνοίας. Franc. & edd. Pomp. Vit. & Lips. referunt, venisse satis, intelligens nobiles, ex nobilitate: atque ita Cat. e. xliii. n. 6. antea plebsque nobilitas invidia aequabat, & quasi pollii consulatum credebat. ubi vide. & supra ad e. xiv. n. 3. adde infra e. xcvi. n. 2. 38. OMNIA, QUAE LICEBAT ILLIS, RELIQUERE. Quae licebat, nempe relinquere, & ita votamus supra ad e. xlv. n. 3. Eleganter tamen a prima manu Fabric. i. omnia, licebat, illis relinquere. Ita nempe licebat pro licet positum est, ut in sequentibus intelligatur, tamen vir-

tutem non reliquere. atque illud tamen post est, licet, tamen si frequenter reticetur, vide supra ad e. xxxv. n. 9. Ovidius ii. Am. eleg. xi. v. 53. Omnia pro veris credam, sius scila licebit. Cur ego non votis blandiar ipse meis?

MEMORIAM SUI PRAECLAVAM. Guelf. 7. & 11. Senat. 2. Heufl. & Franc. memoriam suam praeclavam. quomodo libri variis Cat. cap. 2. n. 2. memoriam nostri quam maxime longam efficeret. ubi alii agnam.

VIRTUTEM NON RELIQUERE. Uratist. 2. Senat. 2. Heufl. Guelf. 6. & 10. virtutem non relinquere: quemadmodum supra Guelf. 4. & Vinar. 1. virtutem non linere. in hanc rem disputat quaedam Mimic. Fel. c. xvi. adde Rapport. in Horat. p. 826.

NEQUE DONO DATUR, NEQUE ACCIPITUR. De fortuna similiter e. 1. n. 4. prohibetur, industria, aliasque artis bonas neque dare, neque eripere cuiquam potest, Phrasin servat vi. Fragm. Or. Cottae. Ut sine dedecore cum civibus famam & fortunam integer agas, id donodatur & accipitur. Seneca Epist. xxvii. ad fin. Bonamena nec commodatur, nec emitur: & puto si venalis esset, non haberet ementem. at mala quoties emitur.

39. ET INCULTIS MORIBUS AJUNT. Pro & Guelf. 6. esse. Basil. 1. & Incert. 2. & incultis moribus, male, ita corrumptur supra e. xliii. extr. Novus nemo tam clarus, neque tam egregiis factis erat, quin is, &c.

PARUM SCITE CONVIVIUM EXORNO. I. instruo omnibus rebus, quas elegantiorum requirunt. Ita Cat. e. xxxvi. n. 1. exercitum exornare, & Cicero, rebus omnibus ornatus sumus. adde supra e. lxi. n. 5. Cicero pro Quinct. cap. xxx. Facere se non profuit sumis ut vivere, non ornare magnifice splendideque convivium, non habere dumtaxat classem iudici & sanctimoniam. iv. Verr. c. xx. ornare & apparere convivium de quo ornatum necessario praecepit Varro apud Gellium xiii. c. xi. sed de luxu in his conviviis Seneca de Tranqu. An. c. 1. & passim i. Justin. xii. c. ii. n. 11. His rebus ingentes epularum adparatus adiecit — conviviumque jockey regiam magnificentiam iudis exornat. Adhibebant comedos, lyristas, psaltrias aliasque libidinis irritamenta, aut instrumenta luxuriae.

oportere plus gloriae, quam divitiarum; arma, non supellectilem decori esse. Quin ergo quod juvat, quod carum aestimant, id semper faciant: ament, potent; ubi adolescentiam habuere, ibi senectutem agant, in conviviiis, dediti ventri & turpissimae parti corporis: sudorem, pulverem & alia talia relinquant nobis, quibus illa epulis jucundiora sunt. Ve-

versu testatum est, austeritatem; ac muliebris & luxuriosus, non corpus exornas, sed detegit mentem. Plura Cicero. Offic. c. xxxv. & xxxvi. ubi jubet adhibendam munditiam non odiosam, neque exquisitam nimis, tantum quae fugiat a-grestem & inhumanam negligentiam. nam venustatem muliebrem, inquit, ducere debemus, dignitatem virilem. Haec adijunge Liplium II. Polit. c. xv. n. 19. & 20.

PLUS GLORIAE, QUAM DIVITIARUM ESSE. Sic edd. omnes, quas hodie manibus tenent. At Fabric. 2. quam divitiarum quaerere; Franc. acquirere. MSS. Gruteri, aliquot Waffii, ex nostris Fabric. 1. Senatori, Heuffian. Incert. 1. Guelf. 1. a. & 9. cum omnibus edd. vet. esse omittunt, neque aliud Verbum futrogant. Impudentiae ergo esset contra tot & tales auctores niti. Sciolis quidem non placuit ex sequenti decori esse solum Verbum esse intelligere. At placuit veteribus & Nostris. Supra cap. xxiii. extr. Etiam tum alios magistratus plebes, consulatum nobilitas inter se per manus tradebat. ibi vide. Sententiam ita extulit Cat. c. vii. n. 6. laudis avidi, pecuniae liberales erant; gloriam ingentem, divitias honestas volebant.

ARMA, NON SUPELLECTILEM, DECORI ESSE. Guelf. 4. arma accepti, non s. esse decori; 3. decora, atque ita Nazarianus. Non male; nisi quod ab correctore excogitatum videatur, qui propter esse supra omisum ita melius orationem procedere videbat, si haec a Verbo oportere suspensa essent. Ita Catil. c. vii. n. 4. magisque in decoris armis & militaribus equis, quam in scortis atque conviviiis lubricum habebant. Livius xxi. c. iv. Vestitus nihil inter aequales excellent, arma atque equi conspiciebantur. Vulgatum aliquomodo tuetur Cicer. Offic. c. xxxix. Cui Olevio honori facile acceptimus, quod praetoriam aedificasset in palatio & plenam dignitatis domum, quae cum vulgo videretur, suscitata domino, novo homini putabatur ad consulatum. & mox: Ornanda est enim dignitas domo, non ex dono tota quaerenda: nec domo dominus, sed domino domus honestanda est. & alia ibi in eam formam. Et, si aliud, quam decori scribere voluisset Crispus, dedisset potius: arma, quam supellectilem, decora esse. neque enim tam inhumanus fingendus est ui-

omnem omnino decoram supellectilem damna-ret.

41. QUOD JUVA, QUOD CARUM AESTIMANT. Ergo male desideratur in Uratist. 1. male etiam Acad. quod juvat illos, vide n. 24. Incert. 2. Eccard. Guelf. 3. 4. 6. 10. 11. 12. quod carum existimant; Franc. existimant; Guelf. 7. existimant. Guelf. 11. id semper perficiant.

AMENT, POTENT. Utrumque luxuriose, atque ita verbis utitur Cat. c. xi. n. 6. Ibi primum infuere exercitus populi R. amare, potare. ibi vide.

UBI ADOLESCENTIAM HABUERE, IBI SEN. AG. Eodem verbo Liv. xxvi. c. 11. & cum in ganeo lustrisque, ubi juventutem egerit, senectutem acturum. Variat Noster etiam Catil. c. 11. n. 12. qui demissi in obscuro vitam habent — qui magno imperio praediti in excessu aetatem agunt.

DEDITI VENTRI, ET TURPISIMAE PARTI CORP. Venti l. ingluviei & crapulis. Cat. c. 11. n. 8. dediti ventri atque summo. ubi vide. Turpissimam illam corporis partem alibi haud veretur suo nomine adpellare. vide Cat. c. xiv. n. 2. Circumscribit etiam Auctor 11. de Rep. Ord. c. ix. lingua rana, manus cruentae, pedes fugaces, quae honeste nominari nequeunt, inhonestissima. quae eadem leguntur in Declamatione Pseudo-Sallustii.

SUDOREM, PULVEREM ET ALIA TALIA. Vinar. 1. sudorem, pulverem relinquetur, quibus illa cet. reliquis in vulgata neglectis. Sudorem, pulverem ferre didicerant milites illi vestiti, eaque in laudibus suis habebant. Horat. 11. Od. 1. v. 21. Videre magnos jam video duces, Non indecoro pulvere sordidos. Plinius ix. epist. 11. Sed nihil minus aptum arbitramur, quam arma vestra, cum castra, cum denique currua, tubas, sudorem, pulverem, soles cogitamus. Paneg. c. xiii. cum in illa meditatione campestri militibus turmis imperatorum pulverem sudoremque misceres. Herodian. 11. c. xiv. ΠΙΠΟΤΟΝ ΑΝΘΡΩΠΙΝΟΝ ΚΑΙ ΒΑΣΙΛΕΩΝ ΑΝΑΙΜΩΤΙ ΤΕ ΚΑΙ ΑΝΩΤΟ ΤΟΞΑΤΑ ΚΑΤΩΡΘΟΚΟΤΑ.

EPULIS JUCUNDIORA SUNT. Guelf. 11. epulae jucundiora. Eccard. epulis jucundiores. Ceterum jucundiora, per quartam vocalem in prima syllaba scribunt Basil. 1. Fabric. 2. Vinaric-
les.

Verum non est ita. Nam ubi se omnibus flagitiis dedecoravere turpissimum 42 viri, bonorum praemia ereptum eunt. Ita injustissime luxuria & igna- 43 via, pessumae artes, illis, qui coluere eas, nihil obsciunt; reipublicae innoxiae cladi sunt. Nunc quoniam illis, quantum mores mei, non illorum 44 flagitia, poscebant, respondi; pauca de republica loquar. Primum omni- 45 um de Numidia bonum habetote animum, Quirites. Nam quae ad hoc tem- pus Jugurtham tuta sunt, omnia removistis, avaritiam, imperitiam, super- biam. Deinde exercitus ibi est, locorum sciens; sed meretricule magis stre-

tes, Acad. Senat. 2. Heuff. Guelf. 4. 6. 7. 9. 10. & Ven. 1470. Lapidēs & puerndus & puerndus per uolentiam. Plerique tamen posteriore modo scribere maluerunt, quod a iuvando Cicero II. de Fin. c. IV. nomen illud derivavit. in Virgilio VI. Aeo. v. 263. iocundum scripsere: Quod se per coeli iocundum lumen & auras, Per gemerem oro. Et licet saepe ab iuvare deducere, cum oihilo fecius & retineatur, quod in permultis vocibus antiqui pro u scribere.

42. VERUM NON EST ITA. Quidam Codd. non ita est. atque ita collocat Auctor Catil. c. II. n. II. Non ita est. ubi vide. ita dei omnia Graeci, ut Demosthenes de Corona pag. 319. 320. alibi.

43. UBI SE OMNIBUS FLAGITIIS DEDECORAVERE. Sic Gruterus. Sed MSS. omnes cum edd. vet. illud omnibus respiciunt. Vinar. I. ubi flagitiis se dedecoravere, infra Guelf. 6. bonorum praemiorum. praemia intelligit virtutis, n. 20. & fructum laboris, Cat. c. XXXV. n. 3.

44. ILLIS, QUI COLUERE EAS. Vinar. I. qui coluere eas; corruptum id ex coluunt. Artes colere etiam Plautus Trinum. A. II. Sc. II. v. 15. hisce ego te artibus gratiam facio, neu colas, non imbutas ingenium. Illis deest Guelf. 10. neque adeo inhoneste subauditur. vide ad Catil. c. XIII. o. 2. supra Guelf. I. ita injustissima.

REIP. INNOXIAE CLADI SUNT. Uratist. 3. clades sunt. Vinar. I. cladi sunt. Acad. maxime cladi sunt.

45. PRIMUM OMNIUM. Vacat omnium in Franc. quod tamen addidit Cat. c. XXXVII. o. 5. primum omnium qui ubique probro atque peccantia maxime praeflabant. ubi vide. Livius XXII. cap. XXXVII. Jam omnium primum omnis causa vulturiam auream pondo steculentum viginti adferre sese. Plaut. Merc. A. III. Sc. IV. v. 24. primum omnium perissimum. Pseud. A. IV. Sc. III. v. 9. Primum omnium jam hunc comparum meo munus Ne deferat me. Hic ea formula id tantum decoret, quid praecipuum sit in ea de rep. oratione. neque illud deinde, quod sequi-

tur, ad hoc primum respicit, sed ad ea potius: nam quae ad hoc tempus ect. Et moris Latini esse, has particulas solitarias ponere, ut non excipiat secundo, deinde, dudum docuit io Terentium Donatus. vide EXCURSUM IV. in Jug. n. 4. Cicer. I. Offic. c. XXVIII. Officium autem, quod ab eo ducitur, bene primum habet viam, quae deducit ad convenientiam. nec ibi ali- quid excipit, quod qd primum respondeat. Id. II. epist. IX. o. 1. plura Fr. Fabricius ad I. Offic. c. XIV.

BONUM HABITOTE ANIMUM. Ita Fabriciani apud nos & edd. Pompon. Viteb. & Lips. Ceteri sere habere. Uratist. I. habere. Bonum animum habet, qui confidit, omnia bona sperat. Plaut. Pseud. A. III. Sc. II. v. 77. CO. habe modo bonum animum. BA. quae, qui possint, doce, Animum bonum habere, qui te ad me adducam donum? A. IV. Sc. I. v. 18. habe animum bonum. Trucul. A. II. Sc. VI. v. 44. habe bonum animum, & sic alibi. Livius XXIV. c. XXXI. princ. Enimvero exclamant, bonum ut animum haberent, omnem se cum illis fortunam subituros. Curt. V. c. v. o. 8. Rex absteris, quae profuderat, sperem, bonum habere animum jubet; visurus ut- bes suas conjugesque.

AD HOC TEMPUS JUGURTHAM TUTATA SUNT. Guelf. 4. & edd. vet. usque ad hoc tempus. Sed illud usque omitti, exempla monstrant infra ad c. XXIV. n. 2. ad hoc tempus autem illud est, quod una voce adducere dicunt. Supra n. 7. ita ad hoc actus a pueritia sui; Plinius, ad hoc aevi; Terentius, ad id diei; Supra c. LXIII. n. 6. ad id locorum, ubi vide. c. LXIII. extr. ante id tempus. Plin. XXXV. c. VII. incognitum ad hoc tempus, infra c. III. n. 8. Vinar. I. Fabric. I. Academ. Eccard. Guelf. 2. 3. 4. 6. & 10. ita sunt. probavit jam Cartio. Supra cap. LXXIV. c. XII. Nam ferme Numidas in omnibus praesidiis magis pedes, quam arma, tuta facit, ubi dixi, quam saepe hoc Verbum in tutata sunt corruptatur.

AVARITIAM, IMP. SUPERBIAM. Vinarientes & Guelferb. 4. atque superbiam. Senat. I. & Fa-

46 strenuus, quam felix. Nam magna pars avaritia, aut temeritate ducunt
 47 adrita est. Quamobrem vos, quibus militaris aetas, adnitimini mecum
 & capessite rempublicam: neque quemquam ex calamitate aliorum, aut
 imperatorum superbia metus ceperis. Ego met in agmine, in praelio
 con-

Fabric. 2. avaritia, imperitia, superbia. per-
 peram.

EXERCITUS IBI EST LOCORUM SCIENS. Ibi
 deest Fabric. 1. Senat. 2. & Heustiano. est non
 visitur in Uratisl. 3. neque Senat. 1. qui scribit,
 exercitus ibidem locorum sciens, ibidem pro ibi
 est, ut idem pro id est supra n. 35. est interpo-
 situs prudenti consilio, ne ibi locorum junctum
 intelligeretur, & sciens pro belli perito, ut He-
 gelippus III. c. IV. prudens bellator. Sed locorum
 sciens est peritus Numidia; id, quod maxime
 facit, ut hi milites bonum animum habere que-
 ant: quibus alioquin nihil magis formidololum
 fuit, quam in eas terras duci, quarum erant
 ipsi ignari. Itaque infra c. XVII. n. 3. quia lo-
 corum scientes erant.

MAGIS STRENUUS, QUAM FELIX. Uratisl. 1.
 quam infelix. male. Sensus est, exercitum il-
 lum, pro sua fortitudine, si ducum avaritia &
 temeritas abussit, maiorem felicitatem ade-
 pturum fuisse, cum nunc, praeter virtutem su-
 am, nihil habeat praedae ceterique commodi,
 quin potius pessimis modis trahatur sit. Sed
 ille libarius offendere voluit, ex isto posito
 particularum magis, quam sensum posterioris
 membri negantem effici, quod & nos demon-
 stravimus ad Cat. c. XIV. extr. Infra c. XCV. n. 5.
 Atque illi nunquam super industriam fortuna
 fuit, multaque dubitare tortior, an felicius
 esset.

46. AVARITIA, AUT TEMERITATE DUCUM.
 Bestiae nimirum, c. XXIX. Albini, cap. XXXVI.
 Auli, c. XXXVII. Nec dubium, quin temerita-
 tem etiam in Metellum contulerit Marius,
 quam tum alius verbus, tum obsidione Zamae
 & miserabili illo praesidio Vagdis exitu ple-
 bi potuit persuadere, c. LVIII. LXI. & LXVI. Ipse
 Crispus c. XLIII. extr. Et avaritia magistratuum
 ante id tempus in Numidia nostrae operis
 consue, hostiumque auctae erant. Ducum no-
 mine certe Aulus comprehenditur, cum ille a
 fratre pro Praetore in castris relictus sit: ne-
 que vero eo nomine semper summi duces ve-
 niunt, quod docet Perizon Animadv. Histor.
 cap. VII. Gueslerby. II. avaritia est. Rectius
 1. ejusdem nominis Verbum Substantivum ab-
 igi.

47. QUIBUS MILITARIS EST AETAS. Alii,
 aetas est; Edd. Pompon. Vitels. & Lipl. quibus
 inest militaris aetas: quod documento erit,

non injuria Uratisl. 2. sine Verbo habere: qui-
 bus militaris aetas. ut supra c. XXXV. n. 4. ne-
 que Jugurthae satis praesul; Cat. c. XI. n. 12.
 victoria nobis in manu: alia infra ad c. CXIV.
 extr. Vinar. 1. quibus militaris animus est: im-
 perite. Supplementum scribere volebat, cap.
 LXXXIV. n. 5. idque ex aetate militari sumtum;
 quae ab aetatis anno decimo septimo procedebat.
 vide ad Cat. c. VII. n. 4. Gueff. 3. adnitimi-
 ni mecum, Vinar. 1. annuitemini; sed Basil. 1.
 mecum omittit. Catil. c. XIX. n. 1. postea Piso
 Quaesitor pro Praetore missus est, adnitente Craf-
 so. Nec quidquam addidit Cato c. XII. n. 5. ex-
 pergecimini aliquando, & capessite temp. Ha-
 bet tamen aliquid commune & civile illud me-
 cum, pro persona dicentis.

NEQUE QUEMQUAM EX CALAMITATE A. GU.
 1. & Senat. 1. ne quem quam: ubi illud que;
 per insequens quem exitum esse videtur. In
 sono ex concursu que, quemquam nihil vitii
 esse, patet ex dictis ad Cat. c. III. extr. Et ne-
 gligentem esse hanc Marii orationem, quae
 proxime ad quotidianum sermonem accedat;
 nemo docendus est. Nam neque pro & noven-
 tantem orationem admiranti recte subjungere,
 dixi ad Catil. c. XXIV. n. 3. post ubi aetas tan-
 tummodo quaeslui, neque lucubria modum fece-
 rat, infra Vinar. 1. metus superbiae cepit; Fab-
 ric. 2. metus exsuperis. Alibi metus invadit a-
 pud nostrum, percussit, percussit. Sed ut amor,
 luxuria, fiducia, sic & metus capis quemquam.
 Justin. XI. c. 1. Amicos quoque tam subita mu-
 tatione rerum haud mediocriter metus ceperat.
 adde supra c. I. n. 4.

EGOMET IN AGMINE, IN PRAELIO. Vinar-
 rientes, Basil. 1. Remenies, Uratisl. 1. Eccard.
 Gueff. 6. 7. 9. 10. & Veneta 1470. aut in praelio,
 sine dubio aut, pro atque scribentes, quod le-
 gitur in Edd. ceteris vet. quaeque alibi con-
 fundi, pluribus exemplis probavimus ad c. LXXXI.
 n. 3. Gueff. 12. aut praelis. Uratisl. 2. ut in prae-
 lio. Ceteri omnes, ut editur. iofra Fabric. 2.
 consulet idem socius periculi, omiffa Conjun-
 ctione, contra communem Latinorum usum.
 Sic supra c. XIV. n. 11. fratre vero atque eodem
 propinquo suo interfecto. Consulet est dux, qui
 consulit, & prospicit militibus. Vocabulum
 habes infra c. CIII. n. 7. simul ab eo petant,
 uti sanior consuletorgue sibi adf. Socii qui &
 ipse pericula subit, boni ducis & strenui mi-
 litis

consulor idem, & socius periculi vobiscum adero; meque vosque in omnibus rebus juxta geram. Et profecto, dis juvantibus, omnia matura sunt, 48
victoria, praeda, laus: quae si dubia aut procul essent, tamen omnis bonos reipublicae subvenire decebat. Etenim ignavia nemo immortalis factus: 49
neque quisquam parens liberis, uti aeterni forent, opavisset; magis, uti boni honestique vitam exigerent. Plura dicerem, Quirites, si timidus vir- 50
tutem verba adderent: nam strenuis abunde dictum puro.

CAP.

infra c. xviii. num. 1. & Cat. c. lxx. nu. 4. Hoc ita extulit Cat. c. xx. ad fin. vel imperatore, vel milite me minimi; neque animus, neque corpus a vobis abest. Ut ibi abesse, sic hic adesse, quod de his dicitur, qui quod sunt, cum aliorum commodis exhibent. vide supra n. 4. c. xlv. nu. 2. c. lxxv. n. 3. Ita quidem vobiscum per se intelligere licet, pariter ac vos; nec peccat, qui ita accipit, ut supra c. xlv. nu. 2. uti cum signis frequenter incederent. Forte ita intelligendus Cic. Laelio c. iv. cum & Phocas & Manilius adesset, & alii plures, tuque etiam Scavola mecum venisset. Sed nulla causa magnopere urget, ut tam hic, quam illic a propria notione recedamus.

MEQUE VOSQUE IN OMNIBUS REBUS. Ita Carrio, Waffius & vulgatae. Gruterus me vosque; atque ita melior pars MSS. & edd. vert. Franc. meque & vos: quomodo Guelf. 6. & 11. At meque vosque Guelf. 7. Vinar. 1. & alii tres, quorum auctoritate miti licet. Guelf. 11. omnibus rebus, sine Praepositione. rebus omittit Incert. 1. Male autem edd. Pomp. juxta agam. Supra c. lv. num. 1. ut seque & exercitum non e majorum gereret.

48. OMNIA MATURA SUNT. Guelf. 11. omnia prospera sunt; 10. omnia prospera erunt, adeoque vere Incert. 2. nullum Verbum Substantivum tenet. nam matura non est mutandum, quod ponitur pro facilia, in promptu, & quae jam veluti maturum fructum colligere licet. Gellius x. c. xi. Ita Sueton. Calig. c. xlv. maturus vocat, qui stipendia jamjam impleverunt, & mox missionem erant adepturi: quomodo Justin. xi. c. 11. matura imperia, quae satis diu penes unum populum fuerunt, & nunc in alium transcendenda sunt. Sic Cicero maturum esse, facultas matura. adde Curt. viii. c. v. nu. 5.

SI DUBIA A. PROCLU ESSENT. Senata, a prima manu, si dubia; forte pro si in dubio. Romen. 1. omittit essent: pro eo Guelf. 9. esse. si positum est proetiansi, ut etiam Cicero & Terentius. vide Hortomann. ad Or. pro Sex. Rosce. Am. c. lxxv. atque ita in formula: si nihil aliud. adde Gronov. iv. de Pec. Vet. c. iv.

OMNIS BONOS REIP. SUBV. DECEAT. Guelf. 1.

omnibus bonis temp. subvenire deceat. atque Rivius etiam in duobus MSS. reperit omnibus bonis. Nam praeter Terentium & Plautum etiam A. Gellius deceat cum tertio Casu construit, 12. Noë. Att. c. xv. praefatur arrogantius & elatius, quam actati ejus decebat. & Arduianus Mellius citat ex Nostro 1. Hilt. Lacum editionem, quam victoribus decebat, cepit. Deceat plerique Codd. MSS. & edd. vulgatores. Fabric. 2. Guelf. 12. & omnes edd. vert. deceat. Gruterus decebat; atque ita tres Palatini, unus Waffii, Basil. 1. & Vinar. 1. Latinos hoc modo, ut oratio sit eo certior, loqui, docebunt notae ad III. Hilt. Orat. Macri num. 1. & 11.

49. ETENIM NEMO IGNAVIA. Vinar. 1. Et ignavia nemo inim. f. Guelf. 6. Enim nemo; 2. Etenim ignavia nemo, ect.

NEQUE QUISQUAM PARENS LIBERIS, UTI. In tanta votorum insolentia & hoc quisquam parens optari: potuit, quod tamen recte Noster in universum protulit, & neque intelligit non tam, ut supra c. xiv. n. 23. Sequitur autem, docente Manutio, Platonem, qui ita in Epitaphios à γῆς ἀδελφεὺς ὁπιοὶ καὶ οὐκ ὑποστὰς γὰρ οὐκ ἔστιν ἀδελφὸς τοῦ σώματος. Fabric. 2. & Franc. liberis, ut cohaerere eum Verbo optavit, esse sensu potius est liberi, ad proximum aeterni essent, quod genus illustravimus supra ad c. xiv. n. 1. me extorem patria, cooperum miseris efficit, ut ab eis tutus, quoniam in regno meo essem, uti omittit Uratilis 3.

MAGIS UTI BONI HON. V. EXIGERENT. Fabric. 2. & Guelf. 6. magis, quam uti; Guelf. 7. sed magis, nimirum magis pro sed positum est. Cic. 111. Offic. 111. Non est apertus, non ingenui, non viri boni; versus potius, obsequii, affuiti. Guelf. 6. vitam duceant, 10. agerent, perperam. Supra c. xiv. n. 15. cum morere & inleu morte gravem vitam exigunt.

50. SI TIMIDIS VERBA ADDERENT. Ita Cat. c. lviii. n. 1. Compertum ego habeo, militum, verba virtutem non addere. Voces si timidus desunt Ecardiano; relictum tamen eorum loco spatium vacuum, ne inde praesidium rapias, timidus expungendi. Guelf. 7. plura differem. Bcrgerianus, quo nunc primum uti incipio, dictum puro abunde.

SSSS CAP.

CAP. LXXXVI.

xci.

Hujuscemodi oratione habita, Marius postquam plebis animos arreptos videt, propere commeatu, stipendio, armis, aliis utilibus navis onerat: cum his A. Manlium legatum proficisci jubet. Ipse interea milites scribere non more majorum, neque ex classibus, sed uti cujusque lubido erat, capite censos plerosque.

Id

CAP. LXXXVI. t. Hujuscemodi orat. hab. Franc. *Cujuscemodi*; Viout. t. *ratione habita*. Intra Academ. *animos arreptos videt*; Franc. *erectos*; Incert. t. & edd. Pomponii *erectos*, quae haud raro confunduntur. Hic probum maxime *erectos*, quod non erectos modo, sed & arreptos ad bellum & nutum Marii iuvolvit. Sic Cat. c. xxxix. nu. 3. *vetus certamen animos eorum atexit*.

ALIIQUE UTILIBUS NAVIS ONERAT. *Aliisque* vacat in Guelf. 6. At Incert. 2. & edd. Pompon. *aque aliis*. quod satis probat, cum Fabric. t. & Eccard. *avolvitur* scribendum esse *aliis utilibus*; quod & festinationi Marii, & mori Sallustiano est accommodatissimum. vide supra c. lxxii. num. 1. & c. xxxvii. nu. 3. Io verbis etiam juniores studiose imitantur. Trebellius Pollio Claud. c. lxxi. *sed testis est & sua conscientia, & vita mea, me nihil unquam cogitasse, dixisse, lectisse gratissimum*. Spartian. Adrian. c. xv. *Professoris omnium artium semper, ut doctior, risit, cootemist, obtulit*. Aulonius vit. Sappient. in Solone: *Bellum ille in Persas parat: Profectus, victus, vioclus, regi deditus est*. Franc. *utilibus bello*. Guelf. 2. *aliisque armis utilibus*; it. *naves ornat*. male. nam ornamenta navium sunt propria, quae ad ipsas naves pertinent instrumenta. vide ad Cat. c. xxxvi. num. 1. Academ. *stipendius & armis aliisque utilibus*.

A. MANLIUM LEGATUM PROFICISCI JUBET. Praenomeo Auli desiderat Vinat. t. & Remens. 1. Contra dignitatis nomen *separatum* haud respondet in Uratist. t. & eodem Vinat. t. Plures *Millium* scribuot, ut supra in eodem, aut simili nomine vanatum esse, adootavimus. Fabric. t. *Aulum M. ut Manlii* nomen prima tantum littera exprimat: qui sorte pro sua fide, optime docuisset *Manlium*, an *Maninium* esset scribendum. Nam Orosius cum nostro A. Manlium; Plinius xxxiii. cap. t. A. Manlium nominat. Berger. A. Manlium.

2. NON MORE MAJORUM, NEQUE EX CLAS-

SIBUS. Vinat. 2. *more majorum ex classibus*. quod tamen haud facile admitterem; cum Marius non modo in eo morem majorum transgressus est, quod non ex classibus scripsit; sed etiam quod, uti cujusque lubido erat, nomina recepit. CLASSIS Romae sex a Servio Tulio descriptae, ut prima esset eorum, qui centum millium aeris aut majorem censum haberent; *secunda*, qui intra centum usque ad septuaginta millium; *tertia*, qui inde ad quinquaginta millium; *quarta*, qui quinque & viginti millium; *quinta*, qui undecim millium censum haberent; *sexta* infra eum numerum, hominum tenuissimorum, proletarios etiam & capite censos continebat. pro dignitate classium dignitas in multa, arma & tela constituta sunt. de qua re lege Livium t. c. xliii. Arnobium ii. adv. Gent. pag. 80. *Classis* hic opponit *capite censi*, quia quinque priores potissimum eo nomine veniebant; sicuti utrumque *Ordinem*, opponunt *ordini plebeo*, ut Vellej. ii. c. xxxiv. *vir* utriusque ordinis; Sueton. Tiber. utriusque ordinis *prospiciatissimus quisque*. adde Plin. xxxv. c. 1. Cic. de Har. Resp. c. xxviii. Sed & singulari primae classis homines *Classicos* vocabant, ceteros *infra classem*, auctore Gellio vii. c. xlii. Junge Paphium Annal. Tom. i. pag. 47. propositi ut *Ordinem* praecise Senatorium Ruil. i. Itinerar. 15. alique dixerunt. Male Basil. ex omittit. Uratist. 2. *ex classibus*; Vinat. 2. *ut cuicunque lubido erat*.

CAPITE CENSOS PLEROSQUE. *Capite censi*, homines tenuissimi census, sed qui *capite* tantum, i. e. quod inter cives essent, neque *capite* minuti, censabantur. Eos a militia liberos fuisse, tradidit cum insigni ratione A. Gellius xvi. c. 2. *Sed quoniam res pecuniaeque familiaris obsequia vicem pignorisque esse apud temp. videbatur* — neque proletarii, neque capite censi milites, nisi in tantum maximo, scribebantur; quia familia pecuniaeque his, aut tenuis, aut nulla esset. proletariorum tamen erdo honestior aliquando fore, & nominis, quam capite censorum fore.

Sed

Id factum alii inopia bonorum, alii per ambitionem consulis memorabant: quod ab eo genere celebratus auctusque erat; & homini potentiam quaerenti egentissimus quisque opportunissimus: cui neque sua curae, quippe quae nulla sunt, & omnia cum pretio honesta

Sed quae de honestiore proletariorum nomine tradidit Aulus, ea minus probata sunt. Dictionem eleganter transtulit Seneca vii. Benef. c. viii. cum animam sapientia intuenitur — omnia illius esse dicimus. Cui ad hoc jus quotidianum, si ita res vultur, capite censebitur. Eodem modo ope, prudentia, pudore, dotibus censeat dicunt. de proletariis adde Orosium iv. cap. 1.

3. IN FACTUM — MEMORABANT. Guelf. 9. id factum esse. male. vide c. lxxvi. n. l. Atque eodem modo Livius iii. c. x. Id factum ad impediam legem tribuni criminabantur, ingenfque aderat certamen.

INOPIA BONORUM. Guelf. 6. inopia bonorum militum. Boni sunt ditiores, qui sunt in classibus; & plura de hac notione diximus ad Car. c. xxxiii. num. 2. volentibus omnibus bonis: quae vide. inopia & per ambitionem diverso Casu ponuntur, ut supra c. vii. num. 1. neque per vim, neque insidiis opprimi posse, cum ibi notatis.

PER AMBITIONEM CONSULIS. Per intempusivum studium Marii, favorem plebis & infimi cuiusque acquirendi. Ita enim veteres ambitionis vocabula, propria notione, utuntur: cum hodie id unicam tantum ambitionis speciem facere soleant doctores. Supra c. xlv. n. l. tanta temperantia inter ambitionem faciviamque moderatum. c. lxxiv. n. 5. neque satis ulla, neque dicto abstinere, quod modo ambitiosum foret. infra c. c. n. 5. quod multi per ambitionem fieri aiebant. iii. Hist. Epist. Pompeii n. 5. hinc in castris, non per oppida, neque ex ambitione mea egi. ubi quaedam alia. Horat. i. Sat. vi. v. 52. Praefertim cautum dignus adsumere, prava Ambitione proci. adde Livium xliii. c. xvi. Frontin. de Aquaed. Art. cxii. & cxvii. Cic. iii. epist. xvii. n. 5.

QUOD AB EO GENERE CELEBRATUS AUCTUSQUE E. Aliam rationem adfert Valer. Max. ii. c. iii. n. l. secile nimirum id Marium novitatis suae conscientia. in quo mihi Valerius, qui legerat certe Sallustium, per vocabulum ambitionis abstractus videtur. Cum alioquin & illa causa non sit inusitata. Zonaras T. i. pag. 326. τὸν οὖν οὐδὲν ἰσχυρῶς διακρίνων, τὸν μὲν ὑπερβὰς ἑαίην, προσηύκτο δὲ τὸν εἶναι ἰσχυρὸν. Fabric. i. & Eccard. celebratus auctusque erat. Remond. i. auctusque. male. & ea qui-

dem nomina auctor, auctor, & quae per a & aut scribuntur saepissime confusa in MSS. legas. vide supra c. xlii. n. 2. CELEBRATUS dixit, quod vide c. lxxiii. n. 5. uti c. lxxv. n. 36. Haec atque talia majores vestri faciundo loque remque p. celebrare. AUCTUS nempe bonore, promotus & in eam dignitatem evectus. Sic Horat. i. Sat. vi. v. 10. Multos saepe viros nullis majoribus oras Et vixisse probos, amplius & honoribus auctos. vide supra ad c. xlix. n. 4. Inde Auctor, Claudian. i. Eutrop. v. 170. solamque hoc rite peregit, Auctorem damnare suum, ubi plura Barthius. Recte Cicero Bruto opponit adfigere: quod iudicaret hoc oratoris esse maxime proprium, rem augere posse laudando, vituperandoque rursus adfigere. & ita Capitolin. Macrinus c. 1. pro quo Livius xxxvii. c. lxi. extollere & deprimeret. vide Causabon. ad Spartian. Adrian. c. 2. Graeci eodem modo, ut docuit Graevius Hesiod. Lect. c. 1. Denique Cic. vii. epist. xvii. num. 5. Sed cum te in amicisiam & fidem meam contulisses, semper te non modo suendum mihi, sed etiam augendum atque ornandum putavi.

EGENTISSIMUS QUISQUE OPPORTUNISSIMUS. Quisque omisit Guelf. ii. est addunt Franc. Guelf. io. ii. 12. At Fabriciani, Vinarientes, Uratili. Berger. Guelf. i. 2. 6. & 9. opportunissimus erat.

CUI NEQUE SUA CURAE. Sic Rivius, Carrio, Gruterus, fuisseque ita olim in Guelf. 4. cum nunc ille, quod reliqui nostri omnes, ostendit, cura. Eccard. Academ. & Veneta 1470. cura. ut & illi legerint curae in exemplaribus, aut illa saltem, neglecta una littera, corrupta fuerint. Frustra I. Wasse cura pro aequae Sallustiano habet, quod frequentius opponatur honesto. Cura certe sunt etiam egentissimo cuique; at non omnis talia, quae illi curae esse possint, ut praeterea huic vel alteri in rep. potentiam quaerenti, non adhaereat. Considerasset bonus vir, quae adhaerent quippe quae nulla sunt, & objectionem suam de conjugibus & liberis non adiecisset. Vidisset Auctorem de fortunis & bonis loqui, quae nulla sunt egenis, adeoque nullam curam (at cura illi esse possunt, & sunt sane saepe iusto amplius) excitant, ne talia amittat, illa ab adversis partibus invaduntur, si uni sese adiunxerit. Clarum id ex Car. cap. xxxvii. Sfff a nu. 3.

- 4 necta videntur. Igitur Marius cum maiore aliquanto numero, quam decretum erat, in Africam profectus, diebus paucis Uticam advehitur. Exercitus ei traditur a P. Rutilio legato. nam Metellus conspectum Marii fugerat: ne videret ea, quae audita animus tolerare nequiverat.

CAP. LXXXVII.

LXI

- 1 **S**ed consul, expletis legionibus cohortibusque auxiliariis, in agrum fertilem & praeda onustum proficiscitur. omnia ibi capta militi-

nu.3. *Semper in civitate, quibus opes nullae sunt — turba atque seditionibus sine cura aluntur, quoniam egestas facile habetur sine damno.* vide & Gellium xvi. cap.2. de militibus opulentis, quibus sua curae erant, ut ab hostibus descenderent. Veget. ii. cap.22. *Miles, qui summas suas scit apud signa depositas, de defendendo nihil cogitat: magis diligit signa: pro illis in acie fortius dimicant: more humani ingenii, ut pro illis habeat maximam curam, in quibus suam videt positum esse substantiam.* Plura Cicero pro Sextio & passim, ubi de bonis & divitiis loquitur. Denique indecorum esset, neque sua cura, quippe quae nulla sunt; sed hoc decus Interpretes parum adtendunt. Librarii autem *cava* eo lubentius scripsere, quod excipit *honestia*, ut euidem terminationis ratio constaret. Mox Fabric.2. omittit quippe; sunt autem Guelf.1.

OMNIA CUM PRETIO HONESTA V. I. omnia, quibus modo pretium additur, honesta videntur. Guntherus vii. Ligur. v. 53. *Ut plebs illa nihil cum spe mercedis iniquam iudicat, oblato nihil est quod abhorreat auro.* Plancus viii. epist. viii. num.4. *Nam quis in ea fortuna — & cum ea spe, quam in manibus habeo, aut sordidum quidquam pati, aut perniciosum concupiscere potest.* Jo. Salisber. vi. Nug. Cur. c. xxiv. *Omnia navique cum precio habet, sed nec erat aliquid sine precio obinebit,* adde supra c. lxxxv. num.3.

4. **MARIUS CUM ALIQUANTO MAIORE N.** *Marius nomen odiosum hoc loco, & plus, quam satis intelligitur: damnat illud Berger, igitur cum aliquanto Marius maiore num.* Fabricianus, *cum maiore aliquanto numero, atque ita solet Crispus. Academ. quam decreverat, male. intellige; quam, quo cum proficisci, decretum erat; ut supra cap. lxxiii. num.5.*

PAUCIS DIEBUS UTIC. ADVEHITUR. Fabricia-

ni, diebus paucis. Franc. *Uticam advenit.* Supra c. xxv. num.5. *dein brevi Uticam adpulsi.* Curt. iv. cap. xiii. num.11. *cum Graecis militibus in Asiam super adfectus.* Sic classe advehit apud Aur. Viell. Epit. c.1. pro quo C. Nepos advenit. Cicero, *Pitacum, Romani advehitus.* Sueton. Gramm. cap. xx. *a Carfare peruenit Romam advehitum.* ubi alii rectius adducunt.

5. **A P. RUTILIO LEGATO.** Guelf.6. *a P. Rutilio;* Eccard. *a Pulio legato.* P. Rutilius habemus supra c. l. num.1. & c. lxi. num.5. & 6. Berger. *traditur ei.*

CONSPECTUM MARI FUGERAT. Guelf. 10. *ex conspectu;* Eccard. *ex conspectu Marii fugerat;* Guelf. 12. *conspectum M. profugerat.* male omnes.

NE VIDERET EA, QUAE AUDITA A. T. NEQUE Franc. *ne videret;* & mox quae audiri; Guelf. 10. *urquibat.* Visus sensum in rebus asperis & ingratis duriorem semper habet auditus. Cic. vi. epist. i. num.1. *tamen oculi augent dolorem, qui ea, quae ceteri audiunt, intueri coguntur; nec avertere a miseris cogitationem suam.* epist. iv. num.10. *in malis omnibus acerbius est videre; quam audire.* vii. epist. xxx. num.2. *audire tolerabilius est, quam videre.* Malebam etiam Pro-nomen ea interire, ne viderem, quod audiri & sensu est paullo intolerabilius.

CAP. LXXXVII. 1. EXPLETIS LEGIONIBUS COH. *Expleve legiones illustrativum ad Cat. c. xvi. n.2. Neque abit Livius iii. c. iv. opti-num visum est, T. Quintium cum sociali exercitu mitti, ad eum explendum L. L. Hernici-que & colonia Antium dare Quintio substativas milites pusi.* Guelf. l. *cohortibus auxiliariis;* quae abest Eccard. & Guelf. 7. sed p. *auxiliariis.* nempe terminationis, & ibi in MSS. pro adjunctis vocabulis saepe permittuntur. Sed cui bono hic additum sit *auxiliariis,* mul-

litibus donat. dein castella & oppida natura & viris parum munita adgreditur: praelia multa, ceterum alia levia aliis locis facere. Interim novi milites sine metu pugnae adesse: videre fugientis capi, 2 occidi; fortissimum quemque tutissimum: armis libertatem, patriam parentesque & alia omnia tegi: gloriam atque divitias quaeri. Sic 3 brevi spatio novi veteresque coaluere, & virtus omnium aequalis facta. At reges, ubi de adventu Marii cognoverunt, divorsi in locos 4 diffi-

multum inquirendo non reperias. Nam cum cohortes adiunguntur legionibus, semper anxiosius intelliguntur. vide supra c.xi. num.3. & c.lviii. num.4.

ET PRAEVI ONISTUM PROFICISCITUR. Ecard. & Guelf. 4. *Et praeceda honestum*. qui illi Codd. *honesti, bono* & similia per additum b scribere solent. Curt. ix. c. 11. num. 10. *abundantes oculisque praeceda, magis parva fini velle, quam acquirenda fatigari*. adde supra c. xii. num. 3.

IBI CAPTA MILITIBUS DONAT. Fabric. 2. o-mittit ibi. *praeceda* autem egentissimi illi, & omnes milites confirmati. Caesar iii. Civ. c. xxxi. *Et confirmandum militum causis, diripiendas eis civitates dedit*. adde vii. Gall. c. xi. Herodian. l. c.v. Tacit. l. Ann. cap. 11. Ceterum Marius non modo Romanos sociosque, sed etiam Numidas Gaetulique omni modo adiebat, qui sub eo mercentes, confecto bello, agris finibusque donati sunt. vide Scriptorem B. Afric. c. xxxii. xxxv. & lvi. Mox Senat. Uratist. i. & Guelf. 7. *debine*; Guelf. 11. *natura, viris parum munita*.

ALIA LEVIA, ALIIS LOCIS FACERE. Ecard. *alia omnia levia l. fecerunt*; Uratist. 2. *alia fecit facere*. Nihil verius, quam, quod Ciacconius etiam vidit, scribendum esse: *ceterum levia, alia aliis locis facere*: quod per errorem eujusdam vetusti librarii, qui alia scripserat, & oe id delere necesse esset, illi levia subiunxit, additis notis aut omissis, quae sua quodque loco vocabulum adsignaret, in tot Codd. propagatum est. Certe in tot exemplis Synhefyseos, quae passim apud optimos scriptores observatur, nullum extat separatorem hoc modo, *alia, alia*. Justin. v. c. iv. *Alcibiades cum classe velleici Asiam vastat*; multis locis praeceda facit: ubique victor recipit civitates. Sed non Marius modo, verum & alii duces levioribus praeliis novitius exercitus animum augere solebant. vide notam ad c. lxxxii. num. 1. adde Veget. iii. R. M. c. ix.

2. NOVI MILITES. Veneta 1470. *novi homines*.

FUGIENTIS CAPI, AUT OCCIDI. Uratist. 3. fu-

gientem. Incert. 2. *capit & occidi*; sed Fabric. 2. Coniunctionem nullam agnoscit, quod gratum Walsio juxta ac nobis, qui jam ex concessura aut deleri voluerat, cum videret infra c. ci. num. 11. *segni, fugere*; occidi, capi; *equi atque viri adflicti*. & Liv. vii. c. xxxii. *tum capi, occidi Samnis*. Videbant autem hostium fugientes capi, occidi, atque ita fugae non confidebant: Ne quis illa de suorum fuga accipiat, qui ab suis excepti, aut occisi sunt.

PATRIAM PARENTESQUE. Vide ad Cat. cap. vi. num. 5. *patriam parentesque armis tegere*. *Quaerere pro adquirere*, ut supra c. lxxxv. num. 30. Vinar. 2. *omnia alia regi*; Uratist. 2. *omnia illa*. Guelf. 6. o-mittit; et Ecard. & Gueto. non habent *que*. Guelf. 4. *gloriam aut divitias quaeri*. 9. *gloriam, divitias*, sine copula. Adjuuge Cat. c. lviii. num. 16. & 17. Tacit. Agric. c. xxx.

3. BREVI SPATIO NOVI VETERESQUE COALUIT. Spatio addunt omnes Codd. cum toties supra brevi nude dixisset. Ast & Cicero, *brevi tempore, in praesens tempus dixit*. Et ne illi soli tribuas, Notter supra c. lxxxv. num. 45. *ad hoc tempus*. Ita infra c. lxxxix. n. 7. *ferina carne*; c. cvi. o. 5. *duum nullum intervallum*. Supra c. lxi. n. 3. *die vespere*; c. lxxxv. n. 5. *homo arripit*, & alia talia. adde c. lxxv. num. 2. Aug. Dial. de Orator. c. xvi. *quod spatium temporis — fortasse longum videatur — perquam breve & in proximo est*. Caesar vii. Gall. c. xi. *ad has res conciliandas sibi tridui spatium daret*. Sueton. Vespas. c. iv. *in spatio brevi duplex sacerdotium acceperit*. Id. Claud. c. xii. *Quare in brevi spatio iuramentum amoris severisque collegit*. Plinius viii. cap. xlii. *Vivunt annis quidam quinquagenis*; *feminae minore spatio*. & o-mittunt Guelf. 12. edd. Pompon. atque sequaces. scite praefecto atque vere.

4. DE ADVENTU M. COGNOVERUNT. Incert. 2. Senat. 2. & Heusian. *adventum M. cognoverunt*, perperam. nam & rem cognoscere, & de re latine dicitur. Supra c. lxxxii. num. 1. *postquam de regum faciebus cognovit*. infra c. xcvi. num. 4. *Consul simul ex multis de hostium adventu cognovit*.

SSSS 3 DIVER-

difficilis abeunt. Ita Jugurthae placuerat, speranti, mox effusus hostis invadi posse; Romanos, sicuti plerosque, remoto metu, laxius licentiusque futuros.

CAP. LXXXVIII.

2011

Metellus interea Romam profectus, contra spem suam, laetissimis animis excipitur: plebi patribusque, postquam invidia

de-

DIVERSI IN LOCOS DIFFICILES ABEUNT. A. cadem. *diversa in loca*, Guelf. 11. *in locis*; Uratist. 1. *in color*, syllabis per negligentiam transiectis. Uratist. 2. *divisi*, quod saepe *divi* & *diversi* scriptum reperitur. infra c. 11. num. 2. quia divorsi *vedentes*; supra c. 1. n. 5. divorsi *se se recipiebant*. Guelf. 1. *in locis dissimiles*. corruptum illud. *difficiles* intellige *aditu*, quod nominis addit infra c. xci. num. 7. eoque supra *notum* *movior* dixit, c. lvi. nu. 3. Ita contra *facilis* frequenter praecise ponitur, ut intelligas, *paratu*, *aditu*, *intellectu*. Claudianus sive quis alius Poeta, de Laod. Herculis *vers. 150. parat ire & libera rura* Defensorque *vide* *locos silvamque juvenis* *sam* *facilem*. Marcial. x. Epigr. xlvii. *Convictus facilis, sine arte mensa*. qui Senecae de Tranqu. c. 1. *facilis parabilisque*. adde Heinsium ad Ovid. ii. Fast. *vers. 727.*

MOX EFFUSOS HOSTES INVADI POSSE. Eccard. *effuso*; Fabric. 1. *max* *sestos* *hostes*; 2. *max* *suos*. male. *effusi* sunt dispersi, palantes, sine cura socedentes, ut solent alii, ubi nullus ab hoste metus. vide supra ad c. lvi. n. 4. Sed Gu. 3. *speranti*, *mox effusus hostes invadi*, relecto Verbo *posse*: quomodo & Crispum scripsisse, existimo: nam illud *posse* ipsam spem Jugurthae corrumpere videtur. Sic *sperans invadi*, ut Livius xxxii. c. xl. *His capis ita dimissis, eo intentus Romanus undique instat capi stationes*. 1. *ut capiantur*. *sperans*, ut invadantur. Nam Verbis *spei* & *fiduciae*, Praefens tempus ut plurimum subiungitur, ut res praefens eo magis denotetur; quod in illo Cic. v. Verr. c. xxvi. *supplicium sumi putatur*, pro *sumum* *iri*, bene docuit Gronov. ad Liv. ii. c. iv. Eo modo Justin. v. c. iiii. num. 3. *sperans, utans, concordant civitate, dux belli ab omnibus legeretur, aut, discordia inter ordines facta, ab altera parte in auxilium vocaretur*, quod recte Vortius interpretatur *se scilicet iri, se vocatum iri*. Sic supra c. xix. nu. 1. *munimenta regni habere*, pro *habitu*, quod vulgo scribant, aut *habere posse*, ubi alia adiecit.

SICUTI PLEROSQUE. Fabric. 2. *sicuti plerumque*, alterum pro var. lect. adnotans Franc. *sicuti invaserat plerosque*. Sentiebant homines difficultatem, quod, sicuti plerique esse solent, intelligitur, *plerisque* tamen scribitur, propter commune *sumus*. Nam haec est conditio figurae, quam Syllepsin dicunt, ut saepe id aliquam inmutationem subeat, cui Verbum commune aptatur. vide EXCURSUM VI. num. 3. in Caecil. Supra c. xvii. num. 3. Ita Catil. *cap. xlvii. num. 1. se nihil amplius scire, quam legatos*, ubi vide.

REMOTO METU, LAXIUS LICENTIOSQUE FUTUROS. Vioarientes, Academ. & Guelf. *laxius licentiosque*: ille etiam Guelferbytanus *facturos*, pro *facturos*. *Laxius* & *laxius*, *latus* & *laxus* saepe confundi docuit Cl. Bentley, ad Horat. A. P. v. 209. adde ad ti. Sat. ii. *vers. 113. Hic laxius non est sollicitandum*, quod de iis dicitur, qui *laxiore imperio habentur*, quod Nonster dixit c. lxxv. nu. 5. adde c. xl. nu. 5. *laxius* autem & *licentius* esse dicitur, pro *agere*, *se se gerere*, ad quam formam supra c. xiv. num. 11. *ut ubi vix tutius, quam in regno meo, essem*, ubi vide. Ita in formula: *salva salve*, de qua ad iv. Hister. adde supra c. lxxxv. num. 7. *ita sui*. Quod sperabat Jugurtha, accidit apud Herodian. vi. c. v. *ἡ δὲ τὸν Πομπηίου ἐπεκρίθη ὥσπερ ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ τὸν ποταμὸν ὡς τὸν ποταμὸν*. Hinc & Armiolus apud Vellej. ii. *cap. cxviii. haud imprudenter spectatus, neminem celerius opprimi, quam qui nihil timeret, & frequentissimum esse initium calamitatis securitatem*.

CAP. LXXXVIII. 1. CONTRA SPEM SUAM. *Spem*, pro opinione posuit, uti alibi *sperare*, vide EXCURSUM lll. in Jugurtham. n. 3. Ita Cat. c. xx. *mala res, sper multo asperior*, adde Eod. c. xxi. n. 1. Vinar. i. Interim Metellus Romam profectus.

LAETISSIMIS ANIMIS EXCIPITUR. Ita nostri. Alii *accipitur*; Venera 1470. *suscipitur*. *Accipere* & *excipere* in simili notatione permixtae

apud

decesserat, juxta carus. Sed Marius impigre pruderenterque suorum 2
& hostium res pariter adtendere; cognoscere quid boni utriusque,
aut contra esset; explorare itinera regum, consilia & insidias ante-
venire: nihil apud se remissum, neque apud illos tutum pati. Ita 3
que Gaetulos, & Jugurtham ex fociis nostris praedam agentes, saepe ad-

apud Silium XVII. 25. ubi vide Cl. Dracken-
borchium. Excipere iueter Iustin. VI. c. v. *Sed*
Caeson, vastatis hostium terris, Athenas pergit,
ubi magno civium gaudio exceptus, plura tamen
tristitia ipse --- cepit. Neque exceptus tantum
benigne, sed triumphavit etiam pollea. Testis
Eutrop. IV. c. xi. *Et duo triumphi de Jugurtha*
primus per Metellum, secundus per Marium,
acti sunt. & uterque Triumphus & Metelli,
& Marii notatur in Fastis Consularibus: il-
le ad A. V. C. DCLXVI. hic ad Ann. DCLXIX.
Metelli triumphum meminit etiam Vellejus, Au-
rel. Victor, Gellius, dum Orationem Metelli
de triumpho suo citat. vide Sigon. ad Fastos
pag. 226.

PATRIBUSQUE, POSTQ. INVIDIA DECESSERAT.
Guelf. 7. & 10. *placis, patribus*, sine copula. uti
Cat. c. xi. num. 2. *nam gloriam, honorem, im-*
perium bonus, ignavus aequae sibi exoptant.
Livius XXVII. c. xvi. *Alii alios passim sine*
discrimine armatos, inermes caedunt. Noster
saepe tali formula utitur, ubi in MSS. paucis
copula omittitur, sed edd. eandem repraesentant.
vide supra ad c. LXXII. num. 2. *civis, hos-*
tis juxta metere. Uratilis. 1. Vinar. 2. Acad.
Berger. Fabric. 2. Guelf. 7. 9. & 11. *discesserat.*
Guelf. 4. *decesserat.* Iustin. Praefat. extr. *Apud*
posteros cum obstinationis invidia decederit,
industriam testimonium habitoro. Eccard. omit-
tit juxta carus; pro quo Guelf. 3. *aequae car-*
us.

2. SUORUM ET HOST. RES P. ATTENDERE.
Guelf. 11. *impigre prudenterque.* Eccard. Vinar. 1. &
Incert. 2. *suorum, hostium res pariter.* Mallem
ipse *suas* & *hostium res*. Nam ceteri suorum
tum propter aequalitatem, tum quod sequitur
utriusque iscrisunt. Et illi Codd. qui infra
utrimque habent, non aliter, quam *suas*, in
libris vett. fuisse, probant. Eccard. *pariter bo-*
stendere & Basili. *aditendere.*

QUID BONI UTRISQUE, AUT CONTRA ESSET.
Basili. Senat. 1. Incert. 2. Eccard. Guelf. 1. & 2.
quid boni utriusque. quod non placet. Delibe-
ro de scriptura Fabriciani utriusque & Venetae
1470. *quid boni utriusque.* Apertam Glossam ha-
bent Senat. 2. & Heusl. *aut mali contra esset.* Sic
bene aut *fecus* & alia hujuscemodi.

CONSILIA ET INSIDIAS EORUM ANTEVENIRE.
Vinar. 2. ita distinguit: *explorare itinera. regum*

consilia. & insidias eorum anteverire. Fabric.
1. & Eccard. *consilium & insidias.* Sed eorum
abest ab Vinar. 1. Franc. & edd. vett. nostris om-
nibus. Atque nimis propinquum est vocabulum
regum, ut haud opus sit, per illud Pronomen
intellectum adjuvare. Sic supra XXXVIII. num. 1.
cognita vanitate & imperitia legati, subdolos
augere dementiam. adde c. LVI. num. 4. & ad Cat.
c. XLVIII. num. 4.

NIHIL APUD SE REMISSUM, NEQUE APUD IL-
LOS T. Aemulatur eleganter Thucydides 1. 6.
LXX. extr. Sed eo amplius *apud se* non legitur
in Guelf. 6. neque Incert. 2. Ac illa quidem pro-
pter oppositionem *apud illos* addita esse, pro
certo adfirmo. Frustra tamen insancitur, ubi
sermo est de Mario suas hostiumque res pariter
adtendente. nec addidit supra c. LIII. n. 6.
Nam dolus Numidatorum nihil languidi, neque
remissi patiebatur. Contra vidimus non mul-
tum diversa Glossmata Cat. c. XII. num. 5. cap.
XXXI. num. 7. Supra cap. XXXVII. num. 4. cap.
LXIII. num. 4. Inprimis huc spectat Cat. cap.
LXI. num. 2. *Nam fecit quem quisque (vividus)*
pugnando locum ceperat, cum, amissa anima,
corpore regebat. ubi vide. Supra c. LXXIV. nu.
1. *alia praeterea magnifica (pro se,)* & illis
dolentia. c. LXXV. num. 2. *eo majore cura (il-*
lam) administrari, quem haec feci debere. ad-
de infra num. 4. Tumum nihil pati esset, ni-
hil pati integrum, quod illos tueri queat. nam
ita *tutum* id quod tueri, ut *salvus*, is, qui
fallit. de quo largitur ad Cat. c. 2. num. 5. &
de *tuto* infra 1. Hist. Orat. Lepidi num. 8. plura
Cl. Duckerus ad Flor. IV. c. II. num. 23. Parum ta-
men sententiae decedit, si vel usitatore notio-
ne intellexeris hoc loco.

3. EX ROGIS NOSTRIS PRAEDAS AGENTES.
Uratilis. ex oculis; Guelf. 9. & fociis. Vinar.
rientes, Fabriciani, Berger. Uratilis. 1. Senat. 2.
Heusl. Guelf. 2. & 10. & Veneta 1470. *praedam*
agentes; quod quare in ceteris corruptum sit,
facile patet. *Saepe* id factum; ergo *praedam*
scrubendum. Immo vero, quia *saepe* additum
est, ferendum est *praedam*, ut c. LVII. extr.
torquentis, aut manu emissis. manu, pro *mon-*
ibus, quia *rela* dixerat multa; quae non una
manu, sed pluribus emittuntur. ita c. VII. num. 4.
naturam Scipionis & morem hostium cognovis.
alia alibi. Hinc cap. XX. num. 3. *multos mor-*
tis

adgressus itinere fuderat, ipsumque regem haud procul ab oppido
 4 Circa armis exuerat. Quae postquam gloriosa modo, neque belli
 patrandi cognovit, statuit urbis, quae viris aut loco pro hostibus, &

advor-

lis cum pecore atque aliam praedam capis. cap. xv. n. 5. igni magis, quam praeda aper vassilatur. Ut Virgilius, multa tibi cades hostia. vide Charisium iv. pag. 241. Aufonius Proelii. Epigr. xix. Mox schola & auditor multus praetextaque pubes Grammatici nomen divitiisque dedit. Ovid. iii. Fall. v. 251. Matris me tuius frequentam. adde supra c. xxi. exte.

SAPPE ADGR. ITINERE FUERAT. Ita Gruterus ex MSS. suis tribus melioribus. Ita Fabriciani, Senat. i. Guelf. i. 10. cum omnibus edd. veti. Ceteri in itinere, quomodo infra c. xci. num. i. Hic melius itinere, ut statum quo adgressus fit Marius, luculentius exprimeret. Sic Cat. c. xxi. num. 3. multis & magnis tempestatibus; alibi, terra magisque; serventur, pro in juvenute, quod male olim damnabat Graevius. vide supra c. xlii. nu. 4. & c. lvi. num. 6. Livius xxv. c. xix. Data pro quinque, octo milia militum, pars dimidia civis, pars socii: & ipse aliquantum voluntarium itinere in agris concivit. Capitolinus Marco c. xiv. Via quoque, postquam iter ingressus, sedens cum fratre in vehiculo Lucius, apoplexia acceptus perit.

ARMIS EXUERAT. I. fecerat, ut Jugurtha abiectis armis fugeret. Livius xxi. c. xxi. levi certamine fudere omnes, occisis quibusdam castrisque magna pars armis exuta. Sic exuere urbe, castris, provinciis, quos eo necesse itatis adigimus, ut relinquunt, aut perdant urbem, castra, cet. Caesar iii. Gall. c. vi. Sic omnibus hostium copiis suis, armisque exutis, se in castra munitionisque suas recipiens. Academ. regem omittit.

4. GLORIOSA MODO NEQUE BELLI PATRANDI. Vacat hoc omne in Eccardiano. Ceteri varie inficiunt. Fabric. i. Vinar. 2. Frane. Urtat. i. Guelf. 2. 9. & ii. Quae postquam gloriosa facta sunt, neque b. patrandi copiam cognovit. ex quibus aliquot, neque copiam b. p. e. Eodem modo Berger. Senat. 2. Heuff. Guelf. 9. & 10. cum edd. Pomponii & sequacibus, nisi quod facta sunt modo, particula auctiores sint. Urtat. 2. q. p. gloria videbantur, neque gloriam patrandi belli cognovit. Senat. i. Acad. Fabric. 2. Incerti, Remens. 2. Guelf. 3. 4. 7. 6. & 12. cum Veneta 1470. q. p. gl. modo, neque b. p. copiam cognovit. sed modo omittit Guelf. 2. at cetera eodem modo, praeterquam quod cognovit copiam habet. Ista spurcities Quod confirmare poterat Rivium, ut cum Priscia-

no copiam deleteret, quod omittitur in Vinar. i. qui habet: q. p. gl. facta sunt neque b. patrandi cognovit. illud facta sunt ortum est ex Glossa rē gloriosa, nempe falsa. Sed cum quidam Codd. modo non agnoscant, videtur & illud expungendum esse, quod non multum sane est necessarium, subintelligi enim quidem, aut hoc ipsum modo, vide ad Cat. c. lxi. num. 28. Supra c. xxxiii. num. 4. Quid vero liberris, aut correctiores ad contaminandae haec induxerit, paucis accipe, ut sensum simul illustremus. Alterum fuit compositio rē gloriosa, & belli patrandi, quae toties offensivum fuit, de illa infra ad c. ciii. num. 7. fides, magnitudinem regis sua, alia, quae aut utilis, aut benevolentiae credebant, oratione extollunt. Alterum ipsa illa dictio belli patrandi, posita pro ad bellum patrandum facientia, quam neque Priscianus rite accepit, cum causae subintelligi docet. Immo est Periphrasis Adrelii, quod vim Gerundi, seu Participii Futuri miscet, uti diximus ad Cat. c. vi. num. 7. regium imperium, quod initio conservandae libertatis & augendae resp. fuerat, in superbium dominationeque convertit. ubi itidem causae, aut gratia frustra immittunt codices. Additur etiam aliis scriptoribus minus emendatis. Varro, de R. R. c. xix. ea sola, quae agri colendi erunt, ut solent esse pecunia, paucis habenda, quo facilius mancipia, quae solent se tueri, & adfectus esse possunt. Cic. ii. de Invent. p. 79. omnia supplicia, quae a legibus proficiscuntur, culpa ac malitiae vindicandae esse constituta. Scalliger, Victorius, Manutius eis locis causae additum habent, Sed in Cicrone ab aliis viris doctis idem mendum observatum est. Verri. c. lxi. alibi. Alii tamen eodem genere loquendi utuntur. Plautus Rud. A. v. Se. ii. v. 18. Irjurandum rei servandae, non perdendae conditum est. Livium v. c. lxi. & xxvii. c. ix. adduxit Rivius, quorum prior loco alia addidit Sigonius. adde xxxviii. c. l. Nihil tam aequandae libertatis esse, quam potentissimum quoniamque posse dicere causam. xl. c. xxi. cum animadvertisset plerique dissolvendam religionem esse. quod Valer. Max. i. cap. i. num. 12. ad solvendam religionem peritorem. ita certe melius, quam addere causam, quod neque aliis locis procedit. Tacit. iv. Hist. cap. xxv. Tum e seditiosa unum vinciri iubet, magis, usurpandi juris, quam quia unus culpa foret, ubi vide Liptium, qui & Planti locum adducit, quod

advorsum se opportunissimae erant, singulas circumvenire: ita Jugurtham aut praefidiis nudatum, si ea pateretur, aut praelio certaturum. Nam Bocchus nuncios ad eum saepe miserat, *velle populi Romani amicitiam, ne quid ab se hostile rimeret*. Id simulaverint, quo improvvisus gravius accederet, an mobilitate ingenii pacem atque bellum mutare solitus, parum exploratum.

C A P. LXXXIX.

xciv.

Sed Consul, uti statuerat, oppida castellaque munita adire: partim vi, alia metu, aut praemia ostentando avortere ab hostibus.

quod nunc demum intelligo. Id. xiii. Ann. c. extr. quaz Seneca, testificando quam honesta praecipies, vel iactandi ingenii, voce principis vulgabat. Ita caperem ii. Ann. c. xxxvii. nec ad invidiam ista, sed conciliandae misericordiae refere. adde Quinfil. iv. c. i. extr. ibi Cl. Burmannum, ut & Davisum ad Caesar. i. Civ. c. xxxii. Acidal. ad Vellej. ii. c. ii.

PRO HOSTIBUS ET ADVORSUM SE OPPORT. Gruterus & Walfo suspecta vox opportunissimae. at in ea nihil MSS. audent. Contra pro omittit Incert. 2. & in Guelf. 6. non legitur. Unde scripserit Sallustius: *urbes, quae voris, aut loco hostibus adversum se opportunissimae*. Alioquin pro aliquo esse, pro favore, opportunum esse, non rarum est. Ovidius, pro Troja stabat Apollo. & simpliciter Columella iii. c. v. Quod minime vor esse pro agricola. Se omittit Berge-rianus.

AUT PRAEFIDIIS NUDATUM. Ita omnes omnino MSS. edd. vet. & recentiorum meliores, cum temerario ausu Gryphiana aliaeque praescrant nudatum iri. Melius fecissent, nudari referendo, quod pro nudatum iri posset accipi, ut invadi supra c. lxxxvii. n. 4. Sed nudatum cape pro nudatum fore, ut supra cap. lxxvi. n. i. infectum, pro infectum fore. & ad de Catil. c. xxvii. num. 1. & cap. xli. num. 2. Mox Uratist. 3. si ea pateretur. Basil. 1. aut praelio certaretur; Guelf. 4. certaturum putabat.

5. NUNCIOS AD EUM SAEPÉ MISERAT. Sic MSS. nostri atque Gruteri. alii: nuncios saepe ad eum miserat. Basil. 1. ad eum nuncios saepe miserat. Uratist. 2. a manu secunda: ne quid abs se hostile rimeret.

6. QUO IMPROVISUS GRAVIOR ACCEDERET. Eccard. & Remens. 1. quo improvisus. Uratist. 1. improvisus, quod Glossa est *non improvisus*. Supra c. lxi. n. 5. dum legatus ad flumen, quo pra-

missus erat, festinans pergit. & huiusmodi plura de voce improvisus Th. Munckerus ad Fulgent. Mythol. Praef. p. 9. Remens. 2. gravius accederet; Fabric. 1. & Franc. accederet, quomodo etiam Nazarianae membranae. atque ita infra c. vii. n. 6. quia de improviso accedens plures MSS. pro accesserat. ubi vide. Improvisa autem magis terrore solent. Livius iii. cap. iii. Nec opinata etiam res plus trepidationis fecit. vide Freinsheim. ad Flor. i. c. xviii. num. 6.

MOBILITATE ING. PACEM ATQUE BELLUM. Senat. 2. Aead. Guelf. 3. 6. & 11. mobilitate, quae confunduntur etiam Cat. c. xlix. n. 4. & supra c. lvi. n. 5. Fabriciani. Incert. 2. Guelf. 6. & 11. pacem aut bellum, vide ad c. lxxxii. num. 2. Vinar. 1. Guelf. 2. & Veneta 1470. solius esse; Guelf. 10. sol. erat; 9. quod solitum esse. porro 10. parum exploratum habet; 3. & Franc. parum exploratum, sine ullo verbo. Berget. quod solitum esse.

CAP. LXXXIX. 1. OPPIDA CASTELLAQUE MUNITA ADIRE. Guelf. 4. & 6. oppida, castella munita. Supra c. liv. n. 6. castella & oppida temere munita. Adire eleganter, de iis, quae tentamus. Justin. xviii. c. vii. qui solus mortalius Pontum omnem Scythiamque pacaverit, quam nemo ante transire tuto atque adire poterat. Saepé Livius atque Curtius. Guelf. 9. adire paravit.

PARTIM VI, ALIA METU &c. Guelf. 4. quae partim vi; 9. partim viis; 10. praemia aut metum ostentando. Vinar. 2. alia praemia ost. Remens. 1. ostendendo. Guelf. 11. avortere ab hostibus; 1. 9. & Basil. 1. avortere, & Guelf. 9. avortere auxilium ab hostibus: qui omnes nihil valent contra receptam lectionem. Nani ne vum & metum praefert, faciet tam cap. xiii. num. 2. urbes partim vi, alias voluntate imperio

T t t

fuo

- 2 bus. Ac primo mediocria gerebat, existumans, Jugurtham ob suos
 3 tutandos in manus venturum. Sed ubi procul abesse, & aliis negotiis intentum accepit; majora & aspera adgredi tempus visum.

suo adiungit; quam c. LXVI. n. 1. civitates formidine, aut olentando praemia adflectere. infra c. CXI. n. 3. ne, fluxa fide usus, popularium animos averteret. IV. Hist. Epist. Mithrid. ei subvenientem Antiochum concessione Asiae per dolum avertere. Tacit. IV. Hist. c. XIII. avertete accita a Vitellio auxilia.

2. PRIMO MEDIOCRIA GEREBAT. Uratilis. 1. mediocriter gerebat; at Guelf. 3. mediocriter agebat. qui unus Verbum gerebat viduas convincit. Vidit etiam capacissimus Gronovius, genuinum non esse ad Livium II. c. XLVII. Intellego cum ille *mediocria adgrediebatur*; at dissentio, quando *mediocria*, & *majora assequae* intelligit oppida & castris, nam *mediocria* verius est capere mediocres res; & *maiores magis assequae res*. Crispus ipse se explicat c. XCII. n. 1. ubi de occupatione Capiae; postquam tantam rem Marius paraverat, num. 3. ubi ea res bene cunctis. num. 4. denique aliam rem adgreditur, non eadem asperitate, ceterum *bona fecit discipulum*. adde supra c. X. n. 2. De ea figura, qua Verbum alio Modo atque Tempore iterandum est, diximus supra ad c. XVII. num. 2. & ad c. XXX. n. 4. adde III. Hist. Orat. Maeri n. 7. Gronov. ad Liv. XXX. c. XXX. Nostrium Catil. c. XXXI. num. 2. Alioquin *gerere quid* non absurde dicitur. vide Th. Muncker. ad Fulgent. Mythol. II. pagin. 67.

JUGURTH. OB SDOUS TUT. IN MANUS VENT. Gu. 3. solus aestimans habet, pro existumans: nec facile displicebit. Uratilis. I. Academ. Inc. 2. & Guelf. 10. ad suos tutandos, quod impingit in sententiam. Guelf. 11. in manum. Dictionem in manus venire desumit ex Thucydide 1. c. L. & LII. qui eadem alibi utitur, pro manum conferre. Noster infra c. CI. n. 4. ceteri in loco manentes ab jaculis eminus emissis corpus regere, & si qui in manus venerant obtruncare. adde supra c. LVII. n. 4. cupere praedium in maobus facere.

3. ILLUM PROCL ABESSE, ET ALIIS NEGOT. Vioar. 1. ubi procul illum abesse. Sed Guelf. 4. illum oon, nisi ad novitia valde manu inter versus adpicium, habet. Delevi propterea, & ostendi ad c. LXXI. o. 2. haec Pronomina non ipsa accepta esse Sallustio. Item ad c. LXXXVIII. n. 2. procul noo visum in Eccardiano; Guelf. 3. omisit vocem negotiis, & Uratilis. 2. copulam &.

MAJORA ET MAGIS ASPERA AGGREDI T. VTS.

XST. Guelf. II. *majora & magna*; 10. *majora & aspera*. recte hic. atque ille testatur, fuisse correctorem, qui propter *aspera*, sine particula *magis* positum, referberet *magna & aspera*, pro *majora*, qua medicina haec dictio non indiget. nam ex *majora*, intelligitur *magis*, ut diximus supra ad c. XVI. num. 5. quae portuosior, & *adfectis* magnis exornata erat. Visum, sine addito est scripsit Guelf. 3. & nos cum illo. Denique Franc. *aggrediendi tempus* v. e. Valde ignarus Latinitatis Sallustii & optimi cuiusque. Eo, tiro, ex multis pauca exempla. Cat. c. IV. n. 1. non fuit consilium, *secordia atque desidia bonum dium* contere. cap. XVII. n. 6. quibus in otio — vel mollior vivere copia erat. Supra cap. III. cat. Nisi lubido tenet, potentiae paucorum decus atque libertatem suam gratificari. infra cap. CII. num. 5. nobis necessitudinem demeres te & illum persequi. Livius XXI. c. LIV. Nunc corpora curare tempus est. Terentius Heeyr. Act. IV. Sc. II. v. 21. tempus est concedere. Claud. 1. Rapt. v. 219. Rem peragi tempus. Virgil. Eclog. VIII. v. 87. Talis amor tenet nec sit nobis cura mederi. II. Aen. v. 10. Sed si tantus amor casus cognoscere nostros, Exbreuit Trojae supremum audire laborem, ubi vide Servium. Corn. Nepos Lyfander. c. III. inuit consilia reges tollere. Cic. pro Quinct. c. XVI. ext. eadem te hora consilia cepisse hominis propinqui fortunae funditus evertere. II. Verr. c. XVII. capis consilium, non adesse ad iudicium. adde Davium in Caesar. VII. Gall. c. XXVI. & LXXI. Sed & Arnobius 1. adv. Gent. pag. 17. Nomen vos cogitatio subis disquirere. Sulpic. Sever. II. Hist. c. XVI. Holoserem cupidum incesu, deditione corpore abuti. Paulinus Nolan. Carm. III. v. 6. male velle facultas Nulla sit ac bene posse aditu tranquilla potestas. Carm. v. v. 5. cui plena potestas Braxis ingenium, vocemque insuodere moris. Sed pauca promissimus. adde tamen III. Hist. Orat. Maeri n. 13. In quibus ea subest ratio, quod Verba infinita pro Substantivis, plerumque quanti Casus, uti alibi videntur, & dictiones *amnis est, consilium est*, aliaque tanquam Verba intelliguntur, quod partim agnoscat ex Jug. c. XXXI. n. 13. partim ex Cat. c. VII. n. 4.

4. INTER INGENTES SOLITUDINES O. M. A. v. Ingentes deest Guelf. 4. at Uratilis. *solitudines* omisit. male utroque. Infra c. XCI. n. 5. Erat inter ceteram planiciem montis saxena. Gruterus

sum. Erat inter ingentis solitudines oppidum magnum atque va-
lens, nomine Capſa: cujus conditor Hercules Libys memorabatur.
Ejus cives apud Jugurtham immunes, levi imperio, & ob ea fide-
liſſimi habebantur: muniti advorſum hoſtis non moenibus modo,
& armis atque viris, multo magis locorum aſperitate. Nam, prae-
ter oppido propinqua, alia omnia vaſta, inculta, egentia aquae,
inſeſta

terus edidit: *magnum atque validum*. Waſſii
noſtrique omnes *valens*: ut ſupra c. LXIX. n. 3.
apuleus, & Cicero, *firma civitas atque valens*.

NOMINE CAPSA. Corrupte vett. quidam im-
preſſi, *Tapiſa*. MS. Oroſii, *Chapia*. Strabo *Ká-
ſa*. De qua plura Cellar. IV. c. IV. p. 140.

HERCULES LIBYS MEMORABATUR. Guelf. 10.
& Heuſſ. *Libiis*; Senat. 2. *Libis*; *Libys* poſiti-
onem vide ſupra c. XVII. n. 1. Baſil. 1. *libris*
memoratur: quae ſeſſio Cl. Iſelio placebat,
qui, ſi hic locus dematur, parum certum &
exploratum *Herculem* illum *Libycum* eſſe, ju-
dicat: neque *Herculem Libyn* in ſex illis,
quos nomine commemorat, reſenſet Tullius
III. de Nat. Deor. c. XVI. & ipſe Crifpus ſupra
c. XVIII. unum tantum *Herculem* agnoſcit;
denique quidquid alii pro eo ſtabiliendo adſe-
runt, pro infirmo habet Vir ille doctiſſimus,
nobisque amiſſiſſimus. Florus nude, urbem
Herculi conditam *Capſam*; Oroſius autem ab
Hercule Phoenice conditam ſcribit. is forte i-
dem erit cum *Hercule Libye*. Eſt tamen a-
pud Morellum Specim. r. numm. Tab. VI. nu-
mus Poſtumi, cum inſcriptione: *HERCVLI. LI-
BYCO*. Neque neceſſario adfirmandum eſt,
cum propterea Africa oriundum eſſe, cum *Li-
bye* dicatur: cum a tranſitu ejus per Africam,
a luſta ejus Antaea hoc nomen illi haerſe-
poſſet: etiamſi ad hoc quidem loco aliqua cum
difficultate conjunctum eſſe videatur. De tran-
ſitu illo vide Solinum c. XXV. Servium ad IV.
Aen. v. 196. Idem ad VIII. Aen. v. 564. poſt-
quam docuerat, omnes viros fortes *Hercules*
eſſe dictos, addit: *Licet eos* (*Hercules*) *primo*
XLIV. enumeraverunt. Hinc eſt quod legi-
mus *Herculem Tyrrhenium, Argivum, Liby-
um, Thebanum*. Haec ille. Sane permulta
Herculis in Africa veſtigia paſſim reperiuntur;
& ſi ille idem eſt, quem Graeci *Ζῆλος Αἰθίου*,
ut Nonn. Dionyſ. III. v. 282. vocare ſolent,
quod multis probari poſſet, jam non dubius
erit *Hercules Libys*. Haec noſtra ſententia.
Sed olim etiam cum Cl. Iſelio dubitamus:
eo magis, quod ex graviſſae Saluſtii fuiſſe
videbatur, tale nomen, quale hic *Libys* eſt,
non addi, aut potius *Libyus* memorabatur
ſcribere.

LEVI IMPERIO, ET OB EA F. HABEBANTUR.
Palmerius malebat *leni imperio*, atque ita Ber-
neggerus ad Juſtin. V. c. 1. n. 11. atque ea qui-
dem facile confunduntur. *Aſpere imperare*,
quod alibi dicitur, & *leni*, & *levi* opponitur.
Alibi etiam *cruelle*, *immoderatum* imperium,
cui itidem *lene* reſpondet. Seneca Phoenic. v.
659. *Qui vult avari*, *languida regere manu*.
Habebantur odioſum eſt Grutero, quod pro
erant poſuit Crifpus, ut Cat. c. 1. n. 3. *devitia-
rum atque ſormae gloria ſluxa atque fragilis*;
virtus clara aeternaque habetur. Ita ſupra c.
XLIV. n. 1. *ſine imperio atque nodeſſa* habitus,
qui locus geminis plane. nam & ibi Verbum
habere duplici, ſed non multum diverſa, ſi-
gnificatione hominibus reſpondet. qua de re
vide notam ad c. XXXVIII. n. 9. Edd. vett. ha-
bent, *Cujus crues*; ſed *cujus* quatuor ante vo-
ces poſuerat.

VERUM ETIAM MULTO MAGIS LOCORUM ASP.
Vinar. l. ver. e. m. *magis ſiti* & etiam *locorum*
aſperitate. Guelf. 9. ver. etiam *ſitu ac multo magis*
loc. aſp. at 3. *verum etiam ſitu atque loco-
rum aſperitate*, omiſſis *multo magis*. Illud *ſitu*
eſt vox nihil, & orta ex interpretatione *ſiti* *lo-
corum aſperitate*. Sed etiam non comparat in
Guelf. 11. *cujus loco quod ille, an quoque?* ſcrip-
ſit. & Eccard. omittit *verum*. Ergo ſcriben-
dum; *non moenibus modo & armis atque viris*,
multo magis *locorum aſperitate*. *multo magis*
dixit, pro ſed *multo magis*, quod ex nota ad
c. LXXXVIII. n. 4. conſtat: & poſt non modo,
omitti ſed etiam, diſci ſupra ad c. XXXII. n. 4.
nihil certius.

5. PRAETER OPPIDO PROPINQUA. Academ.
Fabric. 2. Berger. Remenſis, Incerti, Eccard.
Guelf. 6. 9. 10. 11. 12. & edd. vett. *propinqua lo-
ca*, aut *loca propinqua*. quomodo etiam ſupra
pcecaverant. Alii *oppida propinqua*; Edd. Vi-
teb. & Lipſ. 1510. *oppidum propinqua*. Supra c.
XII. num. 2. *Reguli interea in loca propinqua*
theſauris aliis alio conſeſſere. c. XLVIII. num. 4.
media autem planities deſerta, praeter flumini
propinqua. ubi male *loca* additur. *Vaſta*,
inculta non eſſe ſollicitanda ex cod. c. n. 3. pa-
tet, *vaſtus* ab natura, & *humano* cultu. prius
hic *vaſtum*; alterum *incultum* haud male vo-
cat.

infecta serpentibus : quarum vis , sicuti omnium ferarum , inopia cibi acrior. ad hoc natura serpentium ipsa perniciofa siti magis , quam alia re , accenditur. Ejus potiundi Marium maxuma cupido invaserat ; cum propter usum belli , tum quia res aspera videbatur ; & Metellus oppidum Thalam magna gloria ceperat , haud dissimiliter situm munitumque : nisi quod apud Thalam laud longe a moenibus aliquot fontes erant ; Capenses una modo , atque ea intra oppi-

cat . infra Guelferbyt. 11. *egentia* , nude & abjecto nomine *aquae* . male , ut arbitror .

INFESTA SERPENTIBUS . Guelf. 6. *pro serpentibus infecta* ; 9. *infecta serpentibus immutata* ; Fabric. 2. & Veneta 1470. *infecta a serpentibus* . male . Noster Cat. c. xv. n. 4. *dis hominibusque infestus* . ubi vide plura . *Serpentes* illae etiam carmine celebres sunt . Silius 1. v. 212. *Sed qua se campis squalentibus Africa tendis* , *Serpentum largo coquuntur secunda veneno* . Horatius 11. Sat. viii. v. 95. *ut nihil omnino gustemus ; veluti si Canidia coislasset pejor* serpentibus Afris . quod male sollicitant . Florus de eadem urbe , *anguium arenisque vallata* . Mox sicuti non est in Uratist. 2.

NATURA SERPENTUM IPSA PERNICIOSA . Acad. *serpentium natura* . Berget. *natura ipsa serpentium* ; Guelf. 9. *satius per se ipsa* ; 6. *per se ipsa perniciofa* . Sic c. 19. n. 8. *quasi praetura & consularis* ~ *per se ipsa elata* , *magnifica suis* . atque ita alii , Nosterque alibi , ut adnotatum ad eum locum . Nihilominus plerique Codd. nat. *serpentium ipsa* . At Fabricianus , Incert. 1. & Veneta 1470. etiam *ipsa* omittunt : quos parum vidisse , censeo . Nam *ipsa* hic pro *in se* , *per se ipsa* ponitur , & ad proximum accenditur , quod inuit accedere aliquid naturae serpentium , respicit . Ita Livius xxiii. cap. xlii. C. *Flamini causa* ipsius , *partique* . quomodo & Noster Catil. c. xxxi. n. 7. *Natura serpentum* . i. serpentes , uti saepissime Lucretius . c. g. 111. v. 303. *At natura boum placido magis aere vivit* . vide Tan. Fabrum ad 1. v. 132.

6. EJUS POTIUNDI M. M. CUPIDO INV. A. eadem . Capus potiundi . Vinat. 1. *maxima libido invaserat* .

TUM QUIA RES ASPERA VID. Eccard. *tum propter quia* , &c. putide satis . Supra cap. xliii. num. 4. *tum propter artis bonas* , *tum maxime quod adversum drositis invictum animus gerebat* .

OPPIDUM THALAM MAGNA GLORIA . Fabric. 1. & duo alii : *oppidum Thala* . vide de ista occupatione & urbe ipsa cap. 122v. lxxvi. ubi *Thalam* leges . Eccard. *maxima*

gloria ceperat . Vinat. 1. *maxima gl. ceperat* . Franc. *haud aliter situm munitumque* ; sed Eccard. *munitumque* omittit . Melius fuisset : *haud dissimiliter munitum* , nam illud simul situm naturalem exprimit , n. 5. Sed hoc locus vix patitur .

NON LONGE A MOENIBUS A. V. E. Vinat. 1. *haud procul a moenibus* . Supra c. xxvii. n. 1. *Eras* haud longe ab eo itinere , quo Metellus peregrabat . Guelf. 3. *aliquod fontes* , emendatum a manu secunda , aliqui fontes .

ATQUE EA INTRA OPPIDUM , JUGI AQUA . Gu. 6. *una modo jugi aqua* , *Qua erat intra oppidum* , sed *cetera* &c. quae ab Glossatoribus conficta erant , nemo non videt . 9. & 11. *atque ea intra erat oppidum* , quod eodem pertinet . Verbum Substantivum intelligendum est , & vidimus talia supra ad c. 122iii. num. 3. Senat. 1. & Eccard. *ea* omittunt : & quamvis hoc Pronomen abijci posset , tamen conservandum puto . Supra c. xiv. n. 11. *fratre meo* , *atque eodem propinquo suo* , interfecto . ubi vide . Capitolin. Marco c. xxv. *nam & praefectum Praetorio sibi fecerat* , *qui & ipse occisus est* . Oppidum deest Franciano , & atque Gu. 10. Moz 1. *jugis aqua* ; 2. *jugi aquae* . Immo *jugis aqua* , pro perenni , fructificante , qualis in puteis , illis erat intra oppidum . Cic. 11. de Div. c. xiii. *Eriatque futurum esse* , *aquae jugis colore praefensuunt* . Plaut. Pseud. Ael. 1. Sc. 1. v. 82. *Nam si mihi thesaurus jugis in nostra est domo* . Noster fontem & jugem aquam bene conjungit .

CETERA FLUVIA UTREBANTUR . Uratist. 2. *cetera animalia fluvia utrebantur* ; Fabric. 2. *cetera* , ab interprete , qui *cetera* quarto casu accepit , Graeco more , pro *quod ad cetera* . de quo supra ad c. xiz. n. 7. *cetera ignarus* . Reliqui *cetera* acceperunt sexto Casu , cum & supra *ceterum exercitum* dixit , c. 121. num. 2. & hac constructione idem sensus efficitur , per *cetera* aqua , qua utebantur , fluvia erat . Auct. B. Alexandr. c. xvi. *religuae propinquam fugam ad oppidum capiunt* . Veneta 1470. *arantur* .

7. IRIQUE , ET IN OMNI AFRICA . Fabric. 1. Guelferbyt. 9. & 10. *ubique* : quae confundun-

tur

oppidum, jugi aqua, cetera pluvia utebantur. Id ibique, & in 7
omni Africa, qui procul a mari incultius agebant, eo facilius to-
lerabatur, quia Numidae plerumque lacte & ferina carne vesce-
bantur, neque falem, neque alia irritamenta gulae quaerebant :
Cibus illis advorsum famem atque sitim, non lubidini, neque luxu- 8
riae erat.

CAP.

tur etiam Carilin. *cap. lxx. extr. vide & supra*
c. lxxiv. n. 1. Guefferd. 7. neglexit Conjunctionem &.

QUAE P. A MARI INCULTIUS AGERAT. *Procul a mari nostri Codd. at Cartio & Gruterus: procul a mare. Rivius vidit libros, qui haberent procul mari, expulsa Praepositione, ut Cicero et Poeta, patria procul; Lucretius, ambitione procul; Curtius, procul urbe. Liv. vii. c. xxxix. & haud procul Anxure esse; & rursi agere vitans procul ambitione ac turo constituit. At Noster Cat. c. iv. n. 1. & supra c. iv. n. 2. procul a rep. aetatem habere, agere. Gu. 1. incultus agerbat; 7. agebantur. Vinar. 2. Senat. 2. Heuff. Acad. Franc. Gueff. 11. & 12. agebatur, quod incuria librariorum corruptum est ex agebant, quod clare legitur in Gueff. 4. & 10. Scribendum: qui pr. a mari incultius agebant. Ita supra c. xvi. n. 2. Vicit tamen in Senatu illa pars, qui vero pretium aut gratiam antedebant, ubi locum citatum adeas. adde & c. lviii. n. 2. Sic vero c. xix. n. 5. Super Numidiam Gaetulios acceptos parvis in tuguriis, alios incultus vapores agitare.*

LACTE ET FERINA CARNE VESCERANTUR. *Uratil. 1. quia Numidae plerumque lacte cet. mihi illud Numidae valde suspectum est, & probe intelligitur. Franc. & edd. vet. Numidae plerique. Reimel. 1. & ferina carne vescabant. Alii vocem carne omittunt; scilicet quia bubula, iusta dicimus. Plane, ut Liptius contra auctoritatem vet. librorum potiones expungere jubebat in Plin. vii. c. lxx. edita caena calidam potionem in pulvario poposcit. Is etiam xxiii. c. vii. Bubulas carnes additi cames magno signi compendio percoquant. Tacitus xiii. c. xvi. frigida in aqua adfunditur venenus. Sic dextra manus, bono adulescentis pallium, & apud Nostrium. C. Laelio c. iii. ut ex tanti auro dignitatis gradus ad superos videatur deos potius, quam ad inferos pervenisse. Cat. c. xxxi. num. 7. inquilinus civis urbis Romae. Columella Praefat. x. cum parvior apud priscus esset singularitas, largior tamen pauperibus usus fuit epularum, lactis copia, scitinaque ac domesticarum pecudum carne. Lactis autem & ferinae usus antiquissimus. Ovidius iv. Fall. v. 369. Lacte mero ve-*

teret nisi memorantur & herbis Sponte sua si quas terra ferebat, ait. Noster supra c. xviii. n. 1. quis cibis erat caro ferina & huius pabulum. Caesar iv. Gall. c. 1. de Germanis: neque multum frumento, sed maximam partem lacte, atque pecore vivunt, multumque sunt in venationibus, quae res & cibi genere, & quotidiana exercitatione & libertate vitas & vires alit, & immani corporum magnitudine efficit. v. Gall. c. xiv. lacte & carne vivunt.

NEQUE SALLEM, NEQUE ALIA IRRITAMENTA GUL. Excellentissima voce irritamenti, & egregia descriptione usus est. Utinam omnes agnoscere, falem ceteraque condimenta non aliud, nisi irritamenta gulae esse. Aufon. Idyll. v. Nec nostros retinebo cibos, quos priscus habet mors. Irritamentum quibus additus nequeviem sal. Priscorum Heroum tempore varietatem ciborum & condimenta cognita fuisse, rectissime negat Plato: & frustra contrarium probare nititur Marcellus Cognatus iii. Var. Obscrv. c. ix. Locum Homeri, quo salis usum multis Trojano saeculo incognitum fuisse, adfirmat, bene vindicavit Jo. Brodaeus vi. Miscell. c. iii. alia omittunt Gueff. 7. & Veneta 1470. in Eccard. neque haud legitur.

8. CIBUS ILLIS ADVORSUM FAMEM, Gu. 9. cibos, potus illis, Berget. cibis illis & potus; cdd. Pompon. & adfecias, cibis potusque. mox Gueff. 4. sitim omittit. Quae omnia inde probaverunt, quod Cibum non simul potum denotare existimant. Ea enim de causa Rivius etiam laborat, & postremo lac illis cibo ac potui fuisse concludit, quod vero est arguati. Cibum potiorum partem, pro cibo & fetu dixit, uti alii vultum, pro velle & cultu, uti nos precamur & APTON quor & irascior, uti Noster Cat. c. ii. n. 8. dedite ventris, pro voluptatibus corporis. Ita & Cicero Parad. i. cap. ii. pecuniam, pro omnibus bonis, & ibidem: non ullam cogitationem habuisse videantur, aut argenti ad avaritiam, aut amoniatum ad delectationem. ubi scioli secuntur, aut auri, aut argenti. Ita simulare frequenter pro simulare & dissimulare; uti Castores, gemini Castores, pro Castore & Polluce. adde Gellium xvii. c. ii. ubi verba dare, pro actione fallere habet.

T t t 3 Te-

Igitur Consul, omnibus exploratis, credo, dis fretus, Nam contra tantas difficultates consilio satis providere non poterat: quippe etiam frumenti inopia tentabatur, quod Numidae pabulo pecoris magis, quam arvo student, & quodcumque natum fuerat, iussu regis in loca munita contulerant, ager autem aridus & frugum vacuus ea tempestate, Nam aestatis extremum erat; tamen pro rei copia satis pro-

Terentius Eunuch. A. v. Sc. viii. *propius*; Aufonius Parental. Epigr. 11. *patres*, pro *maiores*, haud dissimiliter usurpant. Idem Aufon. Procl. Epigr. iv. *abstinens cibi atque vini*. Ita alii *congruam*, *antidotum*, alia multa. ita *cibo abstinent*, pro *cibo ac potu* passim.

NON LUBIDINI, NEQUE LUXURIAE FRAT. Vinar. 2. & Uratist. 2. *non lub. atque luxuriae erat*. Berger. *non libidine neque luxuria erat*. Contra corrupti illi Romani. vide Cat. c. xlii. n. 3. At ostendit antiqua illa & minus corruptarum gentium consuetudo, quod Horatius docet, *Privat parvo bene*, quod & Seneca Epist. xvi. demonstrat. add. Rappolt. Comment. in Horat. p. 294. & 302. seqq.

CAP. XC. 1. CREDO DIS FRETUS. Franc. *credo diis faventibus*. Basil. l. Fabric. 2. Senat. l. Vinar. 2. Guelf. 1. 2. & 3. *dis fieris*. Id Sallustius non frustra addidit, sive, ut Marium fortunae suae confidisse declararet, de qua c. xciii. n. 1. sive religionem ejus, qua aruspicius fagisque numinum deditus erat indicandi caussa, de qua supra ad c. xlii. n. 1. Ad prius illud pertinet, quod consilio opponit, quemadmodum infra c. xcii. n. 6. *Sed ea res forte, quam consilio melius gesta*.

CONSILIO SATIS PROVIDERE NON POTERAT. Ab Fabriciano, quem Rivius tractavit, exulavit particula *contra*, ut intelligendum esset, *difficultates providere*, sicuti apud Terentium: *quae si non astu providentur*. Nostri omnes tam servant, & multo rectius. At Veneta 1470. omittit particulam *satis*; nec id bene. Guelf. 10. *providere nequiverat*.

FRUMENTI INOPIA TENTABATUR. Fabriciani, *inopia agitata*, ex Glossa haud valde esudita, ea enim inopia accepit pro sexto Casu: ut Lucretius vi. v. 1101. *Nonne videt etiam caeli novitate & aquarum Tentari, procul a patriis domoque quicumque adveniant*. Ita *marbo tentari*, atque Florus iv. c. 11. n. 27. *Sic fame castra tentata sunt*. ubi Cl. Duckerus existimat,

Sallustium eodem modo locutum esse. Non ita est. *Inopia* est prima Positio, & Crispo illae res dicuntur *tentari*, quae, periculum est, ne eveniant; aut quas quærimus, experimur, ut eveniant. vide notam ad ea c. 1. n. 1. *hostes crebro impetu & transvorsis praелиis iter suum remanebant*, & *quoniam armis diffiderent*, lassitudinem & sitim militum tentaturos. Atque ita propterea magis loquitur. Veneta 1470. *inopia tentabatur*. Mox Vinar. 2. Incerti, Franc. *quia Numidae*.

QUAM ARVO STUDENT. Illud *quam* haud agnoscit Eccardianus: male hoc retineri, & abigi *magis*, quod passim ante *quam* Noster omittit. vide ad Catil. c. xxi. extr. *Arvo* i. agro arando, colendo, conferendo parum student, quia, ut memoraverat, plerique lacte & serina carne vesciebantur.

QUODCUMQUE NATUM FUERAT. Senat. 1. *quodcumque fuerat natum*. Edd. Pompon. cum traductibus: *quodcumque semen natum fuerat*. Male. *natum* dicitur etiam de proventu inanimi, ut Noster supra c. lxxix. n. 6. *per loca aequalia & nuda gignentium*. Columella iv. c. xxiv. *Sarmenta lata, vetera, male nata, contorta, deorsum spectantia recidunt*.

AGER AUTEM ARIDUS ET FRUGUM V. E. T. Antem omisit Guelf. h. Mibi vox *aridus* plus quam suspecta est, & derivata ex c. xlviii. n. 7. aut aliunde adtracta videtur: nam quid hic agat, nihil est. Nisi forte Sallustium talem Phisicum facere velis, qui agro arido fruges citius maturescere statuerit. Gruteri non haec, sed *ea tempestate* videtur ex Glossa. scilicet quia sequitur, *nam aestatis extremum erat*. in quo ab illo dissentio. At *erat* non comparet in Guelf. 4. idque Incert. 1. alio exhibet loco.

TAMEN PRO RE, C. SATIS PROVIDENTER EXORNAT. Rem. 1. *& tamen pro rei copia*. Parum juvat. Viderat autem ille hoc *tenere* ad verba, quae sunt ante Parenthesin, relata parum cohaerere. quod tamen vitium nullum est: siquidem ea, quae interponuntur, lectoris animo haec-

providenter exornat: pecus omne, quod superioribus diebus prae-
dae fuerat, equitibus auxiliariis agendum adtribuit; A. Manlium
legatum cum cohortibus expeditis ad oppidum Laris, ubi stipendi-
um & commeatum locaverat, ire jubet, se praedabundum post pau-
cos dies eodem venturum. Sic incepto suo occulto pergit ad flumen
Tanam.

CAP.

haerentia necessario particulam flagitant. At-
que ita Cic. vi. epil. xiv. n. 9. *Tu fac habere
forte animam* — quod ea de rep. *semper volui-
sti atque sensisti*, ut non modo cum secunda
spectare debeas; sed etiam si omnia adversa es-
sent, tamen conscientia & factorum & consilio-
rum tuorum, quaecumque acciderent, fortissimo
& maximo animo ferre deberes. Franc. satis
providet; Fabric. 1. & Eccard. satis evidenter ex-
ornat, male, per particulam *providenter* iteratur
idem sensus, qui ante Parenthesin fuit positus,
ut Cic. ix. epil. xvi. n. 2. *Sic, mi Paete, habeto:*
quidquid arte fieri poterit (non enim jam satis
est consilio pugnare: artificium quoddam excogi-
tandum est) sed tamen quidquid elaborari, aut
effici poterit ad istorum benevolentiam conser-
vandam & colligendam, summo studio me con-
secutum esse. Atque talia quaedam notamus
supra ad c. lxxvi. n. 2. plura ad Cic. xv. epil. x.
n. 1. EXORNAT autem intellige iter ad Caplam,
de quo hoc & superiore cap. mentio. Nam ex-
ornare est instruere, adparare apud nostrum.
vide supra ad c. lxxv. n. 39. atque eodem mo-
do Cicero, adornare petitionem & instruere,
exornare testem, item Terentius, ornare fugam.
Eunuch. A. iv. Sc. iv. v. 6. & A. iii. Sc. v. v. 34.
Nomen vero iter non exprimitur, sicuti saepius
Crispus parare, comparare praecise posuit. vide
ad c. xcii. extt.

2. AGENDUM ATTRIBUIT. Eccard. de super-
ioribus diebus — auxiliariis; Guelf. 4. inter li-
neas offendit *agendum*; Rem. 1. Uratid. 3. Ec-
card. & Guelf. 3. *agendum tribuis*; Fabric. 2. di-
stribuit, quod sequitur c. xci. n. 1. Agere de pe-
core dicitur, quod propellitur eo, quo volun-
tus: inde *actus* & *abactus*. inde agere praed-
am, vide supra c. xx. n. 8. Curt. iii. c. xi. n. 27.
Agebantur ergo a iam paucis pecorum modo:
et idem metus, qui coegit fugere, fugientes
morabatur.

A. MANLIUM LEGATUM. Vinar. 1. Auxilium
Manlium legatum. vide cum supra c. lxxvi.
num. 1.

AO OPPIDUM LARIS. Ita MSS. & Ven. 1470.

At Franc. & edd. Pompon. ad oppidum Laris.
Sed illud Laris, quo Casu dictum sit, ambi-
guunt interpretes, dum alii quartum putant
plutium Numeri; alii patrum Casum singula-
rem statuunt, in quis Perizonius ad Sanel. ii.
Min. c. iii. nempe ut oppidum Patavii, flumen
Rheni, mont Synae, fons Arctusiae, alia dicuntur,
de quibus vide Cl. Ducker. ad Flor. ii. c. vii.
n. 18. At Itinerat. Laribus, & Augustinus, a
Laribus scribunt, quod quamquam a Ptolemaei
oppido Aegris situ istud parum abeat, ut de-
monstravit Cl. Cellarius iv. c. v. pag. 174. mihi
tamen magis placet Laris Acculativo Casu:
cum & in aliis oppidis Itineratio & Ptolemaeo;
huic etiam & Sallustio haud satis conveniat.
Idem fere in oppido Tralles adnotatum ad Cic.
iii. epil. v. n. 1.

DICITQUE, SE PRAGDABUNDUM. Vox prima
tolli posset, inquit Gruterus, nisi eam retine-
rent MSS. ad unum omnes. Nostri etiam re-
tinent; nihilominus delevi, cum vel centies
apud nostrum illud Verbum ab librariis intru-
datur, & partim Codd. meliores, partim viri
docti jam dudum sustulerint. Locus geminus
est infra c. cix. n. 3. Tum rex, uti praecceptum
fuisset, post diem decimum redire jubet, ac mihi
etiam nunc decrevisse, sed ille die respondens,
ubi vide. Eccard. Guelf. 7. & 9. omittunt se, quod
tamen conservandum censeo; etsi saepius illud
etiam penes Verba infinita Noster reneat.

3. Sic incepto s. occultato. Sic omittit
Guelf. 3. isque una cum 6. 12. & Eccard. in-
cepto suo occulto, quod ita in occultato corruptum
videtur, ut supra excusis, in excusis; excu-
tus, in exercitus; ista, in istata. videc. lxxi.
n. 1. c. lxxiv. extt.

AO FLUMEN TANAM. Iia vix unus & alter
MSS. Senat. 1. Fabric. 1. Gu. 2. 4. & 9. Tanam;
Gu. 7. Thanai; Basil. 1. Vinar. 2. Fabr. 2. Incerti,
Acad. Berger. Gu. 10. & Veneta 1470. Tanaim,
vel Thanaym; Gu. 11. Dianaim; Uratid. 1. Ta-
nari; Heußl. Tamen. At Gu. 1. omittit nomen
proprium. Ceteri cum edd. Pompon. & adfelicis
Tanam. Tanan scribendum, aut Tanis potius.

CAP.

C A P. XCI.

xcvi.

- 1 **C**eterum in itinere quotidie pecus exercitui per centurias, item turmas aequaliter distribuerat, & ex coriis utres uti fierent, curabat: simul & inopiam frumenti lenire, &, ignaris omnibus, parare, quae mox usui forent. denique sexto die, cum ad flumen
2 ventum est, maxima vis utrium effecta. Ibi castris levi munimento posi-

CAP. XCI. I. PECUS EXERCITUI PER CENT. Interpretes plerique male; quidam etiam ridicule locum capiunt: nec scio, qui veram sententiam propulerit, quam Phil. Melanchthonem. Vulgo intelligunt, pecus hoc agendum non equitibus tantum, sed centuriis etiam pedum datum esse; quod tamen manifeste peccat in c. xc. n. 2. Intellige autem, Marius, quia inopia frumenti erat, pecus (boves, oves, etc.) aequaliter centuriis & turmis distribuisse, ut eo pro cibo uterentur, ex mastorum autem coriis utres facerent. Quo facto duo sibi opportuna obtinebat. alterum, ut inopia frumenti leniretur; alterum, ut ipsi milites nescirent, cui bono utres conficerentur. Saepae autem eodem consilio usi sunt maximi duces, ut pro frumento pecus militibus darent. Caesar III. Civ. c. XLVII. non, illis bidentibus cum daretur, non legumina vacabant: pecus vero, cuius rei summa erat ex Epitro copia, magno in honore habebant. Idem VII. Gall. c. XVII. usque eo, ut complures dies milites frumento carerent, & pecore, e longinquioribus vicis adacto, extremam famem sustinerent. Vegetius IV. c. VI. obsidionem timentes docet omne genus animalium comparare, ut admodum carnis frumenta sufficiant. quod erat & Marii consilium. Venetae 1490. 1493. Viteb. & Lips. 1510. in itinere quotidie quadraginta duo pecus exercitui cet. quae incepta inde orta, quod Guelf. 4. Uratisl. 3. Franc. & Venet. 1470. scribunt, per centurias, item turmas xxx. duo (vel duas) aequaliter distribuerat. id vero ex Glossa ubi turmas profluxit, qualem vidi in Guelf. 2. ubi supra vocem turmas, adhibetur, xxx. milites. vide supra c. XLIX. n. 2. Remen. 1. exercitus per centurias.

AEGUALITER DISTRIBUERAT. Ita nempe, ut si centuria quaeque acciperet v. g. decem oves, singulae turmae acciperent tres. At Ciaconius, Legitem, inquit, distribuebat, sequitur enim uti fierent curabat. Atqui distribuebat est in Franciano: sed perperam. Nam ista mutatio Temporum est Sallustio longe familiarissima.

Melius tamen Guelf. 3. a prima manu: aequaliter distribuit. Atque ita Catil. c. LVI. n. 4. locibus occasionem pugnandi non dare: sperabat sese prope diem magnas copias habiturum. Supra c. xv. n. 2. Jugurthas virtutem extollere laudibus: gratia, voce, denique omnibus modis nitebatur. c. XLIII. n. 4. reges ultro auxilia mittere: postremo omnis civitas summo studio adnitebatur.

SIMUL ET INOPIAM FRUMENTI LENIRE. I. quo facto simul & inopiam cet. Basil. 1. Acad. Guelf. 1. & 2. omittunt Conjunctionem & eamque delendam putat Waffius. Male. Haesitasset ille certe, si locum cepisset. Nam simul denotat tantum eodem tempore, eodem facto effectas esse duas res: eas res distincte semper per &, & Nolter proponit. At ubi alterum horum non exprimi necesse est, ibi simul—& sese excipiunt. Lenire inopiam, pro levare, ut Cat. c. XXIII. n. 3. lenire invidiam. ubi vide. Eccard. lenibat; Guelf. 10. omittit frumenti.

ET IGNARIS OMNIBUS PARARE. Guelf. 10. pararet. Eccard. vacat mox. Palmerius ex conjectura: & gravius omnia. Immo, nec milites sciebant, qua de causa aut in quem finem utres facerent, cum crederent, ne coria perirent, eadem effici. Id ita Marius cupiebat, quo tanto occultius inceptum suum efficere possent, & ne perugae quidem Jugurthae indicare possent.

SEXTO DIE, CUM AD FLUMEN. Guelf. 10. sexta die; ille del. cum; Eccard. apud flumen v. r. Guelf. 3. verum non esset, qui ferme damnat Verbum Substantivum. Ea, maxima vis utrium effecta, non comparant in Guelf. II. Maxima vis, pro maxima multitudo illustrativum ad a. LXXV. n. 7. Guelf. 12. egest.

a. LEVI MUNIMENTO POSITIS. Eccard. levi munimento. Mox Vinat. 2. & Acad. cibum capere iubet.

SIMUL CUM OCCASU, PRAEGERENTUR. Vide supra ad c. LXVIII. n. 2. pariter cum occasu solis expeditos educit. Franc. & Gu. 10. adgrederentur. At

positis, milites cibum capere, atque, uti simul cum occasu solis egrederentur, paratos esse jubet: omnibus farcinis abjectis, aqua modo seque & jumenta onerare. Dein, postquam tempus visum, castris egreditur, noctemque totam itinere facto, confedit, idem proxima facit. dein tertia, multo ante lucis adventum, pervenit in locum tumulosum, ab Capsa non amplius duum millium intervallo: ibique, quam occultissime potest, cum omnibus copiis opperitur. Sed ubi dies coepit, & Numidae nihil hostile metuentes multi oppido egressi; repente omnem equitatum, & cum his velocissimos pedites cursu tendere ad Capsam, & portas obsidere jubet: deinde ipse inten-

At egredereur intelligit castris. Infra c. cvi. n. 4. prima vigilia silentio egredi jubet. addit Nomen n. 3.

SIQUE ET JUMENTA ONERARE. Vinar. 1. & se, & jumenta onerare; Eccard. seque jumenta onerare. Prior ille interpretari voluit seque, & eo modo, quo nos supra ad c. vi. n. 3. Remittit, onerarent: Verissima est recepta lectio, in quam sensu additur jubet. Ita posuit commune Verbum supra c. lxxvi. n. 2. item c. lvi. n. 1. alibi.

3. DEIN, POSTQUAM TEMPUS VISUM. Vinar. 1. Deinde; Urat. 1. Dehinc. Eccard. post tempus visum; Franc. postquam visum. Gu. 4. castris egreditur.

NOCTEMQUE TOTAM ITINERE FACTO. Quae desideratur in Guelf. 9. Deinde Remen. 1. Eccard. Incert. 2. Franc. Guelf. 6. 7. & 11. noctemque per totam. Ita & supra suum addiderant liberrati c. lxxiii. n. 3. Is notat, atque omnem pueritiam Arpini altus. ubi plura congestimus. De Verbo confedit vide ad Cat. c. lvii. n. 3. Gu. 7. mane confedit.

IDEM PROXIMA FACIT. Guelf. 3. item, Urat. 2. Guelf. 6. & 9. in proxima; Fabriciani, alique pauci: idemque proxima nocte facit. Non invaderem idemque; at nocte Sallustium non addidisse, constat. Plura hujus formae apud illum reperiuntur. vide ad Cat. cap. 22. n. 4. iv. Hist. Epist. Mithrid. n. 23. vi. Hist. Or. Cottae n. 9. Supra c. i. extr. Sed & vulgo ita nunc loquimur.

TERTIA MULTO ANTE LUCIS ADV. Palmarius, ante lucem adventum, contra omnes Codd. eumque jam rejecit Rupertus. Urat. 2. dein in tertiam; Franc. tertia ante lucis adventum, o-mittens multo. Prudentius Hymn. ii. v. 75. Os usque dum lux lurgeret Sudevit impar praelium. Plin. xviii. c. xxv. Ant enim adventu Solis occiderant stellae & conspici desinunt. Pro eo Diäys iii. c. xx. lucis principio.

IN LOCUM TUMULOSUM. Veneta 1470. ad locum tam. Guelf. 1. in locum Tumulosum, cum addita Glossa nomen loci, inepte. Fabric. 2. & Urat. 1. in locum tumulosum. Tumulosus locus est, ubi tumuli plures, & qui fere similis illi, quem describit c. lxxviii. n. 2. pervenit in quandam planiciem locis paulo superioribus circumventam. Utitur voce etiam Ammianus.

AB CAPSA NON AMPLIUS II. MILLIUM INTERV. Veneta 1470. ceteraque edd. vett. longe ab Capsa non rel. Guelf. 7. a Capsa distante. Sed ea Verba, situs, distans, eleganter omittuntur, ut diximus supra ad c. xv. n. 6. duobus locis, haud longe inter se, castra faciebant. Aut etiam intervallo interposito, uti infra c. cvi. n. 5. Jugurtham circiter duum millium intervallo ante eum confedisse. Nam Nomen passuum sub-intelligi vulgatus est, & dictum supra ad c. lxxv. num. 2. Mox omnes fere ibique; dum tamen ibi.

CUM OMNIBUS COPIIS OPPERITUR. Eccard. Franc. Berger. Urat. 2. Guelf. 7. 10. 12. & edd. Pompon. aem opperitur. At quam putidum, si id omnino intelligendum est, hic inculcare; cum mox sequitur: ubi dies coepit. Et alia aspera magis notamus infra ad c. xcvi. n. 5. Verum infra cap. ci. num. 2. adversum omnia paratus, ibidem opperitur: praefice, aut intelligens hostem. Ita nempe alibi forsanus, fugus, lassitudinem opperiri. vide Catilin. cap. xiii. num. 3. & infra cap. xciii. num. 1.

4. MULTI OPPIDO EGRESSI. Guelf. 6. & Veneta 1470. omittunt multi. In uno fuerat primitus multo. Supra Eccard. cum dies coepit. Vinar. 2. repente omnium equitatum; Academ. & his velocissimos, sine Praepositione. Guelf. 9. & cum is.

CURSU TENDERE AD CAPSAM. Incert. 2. Gu. 4. & 9. cursum tendere. Caesar iii. Gall. c. xix.

- 5 intentus propere sequi, neque milites praedari sinere. Quae postquam oppidani cognovere; res trepidae, metus ingens, malum improvisum, ad hoc pars civium extra moenia in hostium potestate, coegere, uti deditionem facerent. Ceterum oppidum incensum: Numidae puberes interfecti; alii omnes venum dati: praeda militibus divisa. Id facinus contra jus belli, non avaritia, neque scelere

cap. xix. Huc maximo cursu contenderunt, ut quam minimum spatii ad se colligendos armundaeque Romanis daretur. Ita Tacitus tendere saepuscule, & Cicero animo ad quid tendere. Ad Caesari tendere, addita Praepositione, dixit, paulo aliter, ac supra c. xvii. n. 1. Martius ad Zamam peruenit, ubi vide.

ET PORTAS OBSIDERE JURAT. Eleganter Gu. 10. negligit Copulam. Fabric. 1. portis obsidere. vitio librari. Alibi semper quartum casum addidit, ubi Verbum obsidere, pro insidere, aut cum cura observare posuit. Catilin. cap. xxvii. num. 2. opportuna loca armatis hominibus obsidere. ubi quaedam diximus. Eodem autem modo Vaga capta supra cap. lxix. num. 2.

IPSE INTENTUS PROPERE SEQUI. Eccard. deficit ipse, quod tamen Noster in huiusmodi oppositione numquam negligit. Guelf. 3. prope. Uratist. 1. prope intentus sequi. Unus intentus; Remen. 1. introitus p. sequi. Vinar. 2. & Uratist. 2. nititur prope sequi.

NEQUE MILITES PRAEDARI SINERE. Guelf. 9. expungit milites, haud dico, quam bene. Vinar. 1. praedari sinere: de quo peccato dictum ad c. xxiii. n. 1. Franc. praedari sinebat.

5. QVAE POSTQUAM OPPIDANI COGNOVIRE. Voces duas postremas exhibet tantummodo in margine Guelf. 12.

RES TREPIDAE. Ita vocat statum trepidum, in quo quid consilii capiendum, incertum est. Livius xxix. c. xi. Legati ubi haec audierunt, stantes ad genua consulis provolvuntur, orant, ne se in rebus tam trepidis deferat. Id. xxii. c. v. Consul, percussus omnibus, ipse satis, ut intrepida re, impavidus, turbatos ordines instruit. Silius vii. princ. Interea trepidus Fabius spes unica rebus. Supra c. xl. n. 4. trepida etiam tum civitate.

PARS CIV. EXTRA MOENIA IN HOST. POT. Multa comminavit Gruterus, cum in quodam cod. comprehensa legisset, quod ille adeo placuit, ut reliqua fere omnia extirparet, eo retento, aut in potestate mutato. Nimirum illi Ellipsis Verbi Substantivi imposuit, quam bene adstruit doctiss. Perizonius ad Sancti. iv. c. iv. Voce Eas, eaque frequentissima apud No-

strum. Ita in hostium potestate, dictum, pro quae erat in hostium potestate. adde infra c. cxii. extr. Adit tamen quidam verborum cumulus laud multum necessarius; cumque Remensis 1. haec omnia, in h. potestate coegere, omittat, videndum arbitror, sintne forte ea, extra moenia, tollenda. Utrumque tamen Livius xxiv. c. 1. in simili casu, qui ibi legendus, ubi inter alia: Deinde ubi Poenus dux parvit in collibus, & resurgentes pauci aliam omnem multitudinem in potestate hostium esse adhibebant. & mox: cum illi, quorum propinqui extra urbem interfecti ab hostibus erant, velut obsidibus datis, pigneros haberent animos. adde Caesari. vii. Gall. cap. xlvii. & xlviii. Placuerat etiam Grutero Commeliniani coegere, quod existat etiam in Eccard. Guelf. 4. 6. 7. 10. 11. 12. & Veneta 1470. Mihi tamen a vulgato coegere non recedendum videtur. Sed Guelf. 1. non viliissima pars illius Bibliothecae, in hostium potestatem, atque ita Latinos locutos esse, nemo hodie est, qui nesciat. vide infra c. cxii. num. 3. Guelf. 4. coegere alios; 10. coegere suos. Eccard. uti neglexit.

6. NUMIDAE PUBERES INTERFECTI. In puberes ita semper animadversum, ubi oppidum vi captum esset: atque ita ipse Jugurtha supra cap. xxvi. extr. in deditis contra jus belli saevit. Idem legas apud Tacitum, qui interpretis vicem simul praestitit, xiii. Ann. c. xxxix. ut capta essent monumenta, omnesque puberes trucidati sunt, nullo milite amisso, paucis vulneratis. Et in bello vulgus sub corona verundatum: reliqua praeda victoribus cessa. Ceterum Guelf. 6. & Veneta 1470. est incensum — interfecti sunt — sunt venundati.

7. CONTRA JUS BELL. Quod deditis parcere iubet. Sed lege omnino Cieci. 1. Offic. c. xxiv. seqq. Ubi inter alia: De evitandis autem diripiendisque urbibus valde considerandum est, ne quid temere, ne quid crudeliter. Atque ea causa Tacit. xii. Ann. cap. xvii. trucidare deditos saevum videbatur. Reprehenditque Syllam Florus iii. c. xli. n. 25. Nec idem tamen cedium, qui belli fons fuit. Stricti enim & in pace gladii, animadversumque in eos, qui se sponte de-

scelere Consulis admissum; sed quia locus Jugurthae opportunus, nobis aditu difficilis: genus hominum mobile, infidum, neque beneficio, neque metu coercitum.

CAP. XCII.

xcvii.

Postquam tantam rem Marius, sine ullo suorum incommodo **1** patravit; magnus & clarus antea, major & clarior haberi coepit. Omnia

diderant. Multa quidem sunt, quae culpa victoris, sius illud migraverit, possunt praetexti: suspecta omnium dediticiorum fides, periculosa aut damnoisa custodia, & quae sunt alia. Sed de his recte Cicero: *ne quid temere*. Ira abiit, & omnia conculcandi lubido; neque facile in faciviam aut crudelitatem probabitur.

NAQUE SCELERE CONSULIS ADMISSUM. Vinar. 1. neque scelere consulis fuit, sine Verbo admissum: quae non propterea est elegantia, vide c. xlii. n. 4. Admittere facinus supra dixit c. lv. n. 7. Mox Berger. sed locus 1. opportunus, & quia in margine scribitur, ab eodem librario.

AUTU DIFFICILIS. Eccard. adiutus difficilis; Guelf. 3. genus hominum mobile, sed eadem manus reposuit mobile: alterum tamen relinquit in Guelf. 9. vide supra c. lvi. n. 5. & alibi eandem varietatem.

ANTE NEQUE B. N. M. COERCITUM. Senat. 2. Heuff. Franc. Guelf. 1. & 2. coercetur; Eccard. Guelf. 3. 4. & 9. coercetur, ante deest Fabricianis & Guelf. 1. aliis etiam melioribus Codd. Inde Gruterus coniecit: mobile, infidum; neque beneficio, neque metu coercendum. quod quidem est vulgaris Latinitas, neque adurgit ad illud coercitum, quod minime mutandum. Tale enim hic Verbum requiritur, quod sit minus definiti temporis, & tam praeteritum, quam & futurum comprehendat: id vero in coercitum habemus, ut etiam vidit Perizonius ad Sanct. 1. Min. c. xv. qui exponit, haud temere unquam coercitum & proinde neque facile deinceps coercendum. eum adi. 1. Prope abiit, quod dixerat supra c. lxxvi. n. 1. Sed rex nihil iam Metello infectum credens. Seneca 1. Benef. c. x. Tanquam si filios alicui resistere potero, magno periculo libertos, sine ullo meo, non dubitabo, ita ex MSS. Gronovius, quem vide. Id non modo in Participiis, ut vocari, sed etiam in Modo Indicandi usu venit, demonstravit Cl. Bentleius ad Horat. iii. Od. xlii. v. 19. qui propterea Perfectum,

perpetuum tempus notare adfirmat: ut in his Horatii 1. Epist. ii. Non domus, aut fundus, non aetis aceruus & aut Aegrotus domini deditit corpus febres. Ita Livius xxviii. cap. xxiv. illos quidem merito perisile ipsorum maleficio, victores suo atque populi R. beneficio. ubi etiam Gronovius consulendus. Quam parum Gruterus haec genera loquendi intellexerit, Idem ille monstrabit ad Senec. Hippolyti. v. 510.

CAP. XCII. 1. POSTQUAM T. R. M. S. U. S. 1. PATRAVIT. Fabric. 1. Guelf. 1. Senat. 2. Heuff. Nazar. & Commelinianus: Postquam tantam rem s. n. f. incommodo, magnus, &c. ita ut Verbum patravit nusquam conspiciatur. Nec conspiciatur in Vinar. 1. & Uratist. 1. qui tamen: postquam egit tantam rem &c. Gu. 2. Postq. t. rem peragit M. Basil. 1. Incerti, Renoules, Academ. Franc. Uratist. 2. Berger. Guelf. 12. & omnes edd. vet. Postquam tantam rem peregit Marius sine ullo suorum incommodo, magnus &c. sed ille Berger. rem in margine exhibet. Eadem varietas in Palatinis MSS. & in paucis Vassii. Unde quidem Gruterus fuisse existimat: Patrata tanta res sine ullo suorum incommodo; Vassius vero, cum in uno etiam passu reperisset, eam disensionem ex varia interpretatione vocis patravit ortam esse, putat. Quod vero etiam de illis, qui egit, peregit, passu habent, cum specie dici queat; quid dicendum de illis melioribus, qui nullum Verbum agnoscunt? Excidit incuria librarium. Immo vero voluntate Sallustii, qui scripsit, quod aperte legitur in Senatorio 1. & Fabriciano 2. Post tantam rem Marius sine ullo suorum incommodo, magnus &c. 1. post tantam rem factam, patratam, quae additamenta eleganter exaudiuntur. Supra c. lxx. n. 4. Neque post infidias Jugurthae effuso exercitu praedari. ubi vide. Patitur illud bene adiectum, sine ullo suorum incommodo, 1. tantam rem, quae erat sine ullo suorum incommodo. Ita c. lxx. n. 6. oppida temere munia, aut sine praedidio.

V v v v 2

Ser-

2 Omnia non bene consulta in virtutem trahebantur : Milites modesto imperio habiti simul , & locupletes ad coelum ferre : Numidae magis , quam mortalem timere : postremo omnes socii atque hostes credere illi aut mentem divinam , aut deorum nutu cuncta porten-

Servassent nobis plures libri eandem lectionem , nisi transpositum nomen *Marius* paululum turbaret : quod tamen exercitatus , aut adtendentibus parum obficeret .

MAJOR ATQUE CLARIOR HABERI COEPIIT . Edd. vet. omittunt atque . perperam id quidem & contra Sulpicium Severum , qui haec expressit . vide ad Cat. c. 1. n. 4. Zeno Veron. Serm. de Livore & Invidia : Hoc tantummodo ad languioris sui remedium ducit , si eum , qui paulo ante clarus ac beatus habebatur , infelicem videat ac dejectum .

2. NON BENE CONSULTA IN VIRTUTEM TRAH. Guef. 3. non bene consulta modo , verum etiam casu data . atque ita coniecerat Rivius , ex edd. Pompon. Vit. & Lipf. 1510. quae habent : non bene consulta , rerum etiam casu data in &c. cum quibus incedit Guef. 11. Sed pessime & contra mentem Sallustii . Nam male consulta comprehendunt etiam illa casu data , quae nempe in bonum verterunt , uti infra c. xci. extr. Sic forte correctæ Marii temeritas , gloriam ex culpa invenit . Sed parum esset ad favorem illum declarandum , si casu data in virtutem traxissent : id enim in omnibus imperatoribus fieri ex Corn. Nepote , Tacito & Cicerone constat . Id demum singulare erat , quod male consulta Maril pro virtute habebant : atque id Sallustius exprimere debebat . Quare non audienda est illa glossa non magis , quam Guef. 6. virtute trahebantur , pro quo Guef. 4. in virtute . aut Eccard. in virtute trahebantur . Supra c. lxxxv. n. 26. ne quis modestiam in conscientiam duceret . Ita Tacitus 11. Ann. c. lxxxiv. Nam cuncta eriam fortuna in gloriam vertebat . Curtius 111. c. vi. n. 18. Nam cum praesto esset ubique fortuna , temeritas in gloriam esseret . adde ibi Freinsheimium . Nolter 11. Hist. Ad hoc rumoribus adversa in praevidentem ; secunda in casum ; fortis in temeritatem declinando , corrumpebant . Non frustra autem hic de male consultis loquitur , cum mox callide obidionem memoraturus est , quae erat profus male deliberata . Simul non male verissimum effatum prodixit ; cum experientis quotidieprehendamus , & illos , qui amant , parum judicare , ut Plinius dixit ; & qui semel magna omnia & praecara de homine conceperunt , omnia ad virtutem etiam peccata trahere . Vocem adhibet D. Hys

11. c. xxi. nihil temere Graecos , nihil inconsummum incipere salere . post pauca : si modo sana mens est decretis salubribus priora mala consulta corrigere .

MILITES MODESTO IMPERIO HABITI . Milites non legitur in Vinar. 1. Habiti , ut supra c. xlii. n. 1. exercitus sine imperio & modestia habitus . Ad coelum ferre , vide ad Cat. c. lxi. num. 1. .

MAGIS , QUAM MORTALEM , TIMERE . I. magis , quam hominem : uti fere de Catone Vellei. 11. c. xxxv. per omnia ingenia diis , quam hominibus , propior . Male haec trahant edd. vet. Senat. 2. Guef. 6. & Heuf. magis , quam ulum mortalem ; Franc. quam mortalem aliquem ullum . Uratisl. 2. magis mortalem . Confer Plautum Milit. Aët. iv. Sc. 11. v. 52. 53. Guef. 4. magis , quam timere , omisso vocabulo mortalem .

OMNES SOCII ATQUE HOSTES . Omnes tenent nostri omnes & eo amplius Franc. omnes cives socii atque hostes . Senat. 1. a prima manu : socii atque cohortes . Sed Vinar. 1. socii , hostes credere .

AUT MENTEM DIVINAM ESS. VIRG. 1. inesse ; Guef. 4. mentem inesse divinam . Sed Gu. 3. nullum addidit Verbum , idque pro more Crispi , qui excipiente alio Verbo (portendi) frequenter Substantivum negligit . Supra c. xxxi. n. 25. quae quamquam gravia , tamen consuetudine jam pronibilo habetur . c. 1. n. 1. Sed ubi Numidae quietos , neque colle degeci animadvertit . c. lxxxiv. n. 4. sse quisque locupletem , victorem domum rediturum , amicus trahebant . cap. lxxxvii. n. 2. fortissimum quemque tutissimum ; armis libertatem , patriam parentisque & alia omnia regi . adde Cat. c. 1. num. 4. c. 1. n. 1. Obtinuit autem Marius , quod adtestatur Scipio apud Liv. xvi. cap. xix. plerumque apud multitudinem , aut per nocturnas vise species , aut velut divinitus mente monita agens : sive & ipse capsi quaedam superstitione animi , sive ut imperia consiliaque , velut forte oraculi missa , sine consultatione exsequeretur . de Scipione Eutrop. 111. cap. 11. Cui vero divinum quiddam inesse existimabatur . Singulare est , quod habet Auct. B. Alexandr. cap. lxxv. Insuper hae acies hostium & clamore sublato , confugitur , multum adjuvante natura loci , plurimum deorum immortalium benignitate : qui

ENR

portendi. Sed Consul, ubi ea res bene evenit, ad alia oppida pergit : pauca, repugnantibus Numidis, capit ; plura deserta, propter Capensium milerias, igni corrumpit : luctu atque caede omnia complentur. Denique multis locis positus, ac plerisque exercitu incruento, ad aliam rem adgreditur, non eadem asperitate, qua Capensium, ceterum haud secus difficilem. Namque haud longe a flu-

cum omnibus casibus belli interfunt, tum praecipue eis, quibus nihil ratione potius administrari.

DIORUM NUTU CUNCTA PORTENDI. I. deorum nomine, voluntate, quam consiliis hominum opponere solent. vide supra ad c. LXXV. n. 9. Portendi est praedici, quid agendum, quomodo eventurum. vide c. III. n. 2. & c. LXIII. n. 1. Ovidius XIII. Metam. v. 723. quae cuncta fidei Priamides Helenae monitu praedixerat. Curtius l. c. Jam primum nihil, nisi divinae operis, adgredi videbatur.

3. CONSUL, UBI EA RES BENE EVENIT. Consul deest Incert. 2. at res non legitur in Eccard. & Guelf. 9. pro ea res scribit Guelf. 6. ea res ; Guelf. 10. Sed ubi ea consul res b. c. Basil. t. Sed consul bene ea res ubi evenit. Vinat. t. exulat bene. Quae eo pertinent, ut latere aliquid ulceris suspicemur. Dixerat autem princ. cap. tantum rem, ut forte omnia illa, ubi ea res bene evenit, non sint ab Sallustio, aut certe interpolata ab sciolis. Nihil tamen adfirmo.

PLURA DESERTA PROPTER CAPS. MISERIAS. Vix tres MSS. ex omni nostro numero ita exhibent ; ceteri omnes omnino & edd. vet. omnes deserta omittunt. Guelf. 4. qui itidem cum melioribus deserta non agnoscit, Glosam io margine habet : non repugnantibus Numidis ; atque eum recte explicuisse ceoseo. Ita etiam Cat. c. XLIV. n. 2. postulant insurrendum. Ceteri nihil suspicantes dant ; Cassius semet eo brevi venturum pollicetur. pro eo, quod esset, Cassius non dat, sed semet, ceteri Gruteri atque Rivii libros itidem deserta expulisse, etsi nihil illi testati sint, eo tamen credibile est, quod semper ferme cum venustissimis nostris incedere soleant. Cum itaque nulla veterum auctoritate oitatur illa vox, dedecori etiam Sallustio esse credo & expungendam : ipsa scotentia paululum suffragante. Aut aliud ergo reciperem, aut hoc deserta tamen damnarem. Guelf. 9. plura oppida. Academ. propter Capensium miseriam.

IGNI CORRUMPIT. Basil. t. igni comburit. quomodo idem Codex supra c. LXXVI. extr. illeque & domum & semet igni corrumpunt. Incert. 2. corruperat.

OMNIA COMPLENTUR. Vinat. t. implentur. contra Cat. c. LI. n. 9. armis, cadaveribus, cruore atque luctu omnia compleri. ibi unius MS. impleri. Contra Caesar v. Gall. c. XXXIII. exit. ut vulgo milites ab signis discederent — & clamore ac fletu omnia complerentur. Mox Vinat. l. denique multis locis posuit.

4. AC PLERISQUE EXERCITU INCRUENTO. Uratist. t. ac plerisque. Guelf. 6. exercitu suo incruento. frustra. Servius : Sallustius ducet laudat, qui victoriam incruento exercitu depopulatus. Quod vulgo inter fragmenta Incertorum librorum ponunt, sed de hoc loco intelligendum est.

ALIAM REM ADGREDITUR. Eccard. ad aliam aggreditur. Sed Gruterus malebat, aliam adgreditur, & mox difficilia, quae conjectura haud satis apta est. Guelf. 6. ad aliam rem adgreditur : ut ex duobus Codd. ea Praepositio revocanda sit. Livius l. c. XLII. Adgreditur inde ad pacis longe maximum opus. ibi vide Gronovium, & Catil. c. XXII. n. t. Grutero, cui repetitio ad rem odiosa fuit, dicta ad Catil. c. XXIII. n. 3. paululum obesse possunt : quamquam nec nobis valde grata accidit. Guelf. 9. ea asperitate. Guelf. 1. haud difficilem, omitta particula secus.

5. HAUD LONGE A FLUMINE MULUCHAE. Muluchae Gruterus, ex uno Rivii & suis duobus, ni mendum subest in ejus nota, codicibus primariis. His accedunt apud nos Fabric. 1. & Guelf. 1. nam ceteri Mulucha, aut, qui aliter nomen scribunt, eodem tamen Casu. Basil. 1. Mulucha ; Uratist. 1. Mulucha ; Academ. Franc. Uratist. 2. Eccard. Guelf. 10. & 11. Mulucha ; Senat. 1. Fabric. 2. & Guelf. 9. Mulucha, quae eadem fere in praefatis libris reperitur supra c. XIX. n. 7. usque ad flumen Mulucham, ubi vide. Ibi ergo solita sibi adpositione usus est Noster, qua alibi Oppidum Cassa, Oppidum Vaga, non Vaga dicere solet. Hic tamen & interpretes & alii viri docti Muluchae praetulerunt, ut flumen Rheini, & similia dicuntur. vide supra ad c. XL. n. 2. Attamen placere magis Mulucha, & suspicionem esse, ne Muluchas in quodam codice scriptum fuerit, unde postea sit factum Muluchae, ingenue

flumine Mulucha, quod Jugurthae Bocchique regnum disjungebat ; erat inter ceteram planiciem mons saxeus, mediocri castello satis patens, in immensum editus, uno perangusto aditu relicto : nam

omnis

fateor. Neque hanc meam opinionem vitio vertent aequi iudices, qui ad morem cuiusque scriptoris & constantem consuetudinem talia exigenda esse norunt. Jam nullum huius generis in Sallustio exemplum extat, praeter illud c. x. *oppidum Laris* : quod vero dubium esse, supra adnotavi. Guelf. 3. Nomen *Mulucha* nusquam plane habet : quod nollem in praesidium Flori rapi, qui ipsum castellum *Mulucham* vocat ; etiam haud insolenter illud ejusdem cum fluvio nominis fuisse potest. Nec male adeo hic illud nomen negligitur, cum Sallustius infra fuccurrit aviditati lechotis cap. cx. n. 8.

Q. JUGURTHAE B. REGNUM DISJUNGEBAT. Franc. *regna*. sed & hanc vocem omittit Guelf. 3. quod cum gaudio alii arripient. Urtislaw. 2. *dividat* ; Eccard. *dividebat*. Alterum iv. Hist. *qua in parte Cappadocia ab Armenia disjungitur*. Vinar. 1. petipicue ; qui I. B. *regnum disjungebat* : quasi supra fluvio scriptum esset, qui disjungebat. quae Synesis aliquot scriptorum exemplis confirmari potest. Varro 1. de R. R. c. xii. *Sic cogare secundum flumen aedificare, curandum ne adversus eum ponas*. ut recte cum P. Victorio Gitanus ad Lucret. pag. 352. & post eum Buchnerus Epist. Part. iii. epist. cxix. Simile observat Freinsheimius in Curt. iv. c. vi. n. ii. Muretus 1. Epist. xxxiii.

INTER CETERAM PLANICIEM. Vinar. 1. & Guelf. 7. *inter cetera planicies* ; Eccard. *in cetera planicie* ; Guelf. 11. *inter cetera planicie* ; 4. *inter planiciem*, niale omnes. Ex quibus tamen sordibus, deteriores longe Sallustio adfricat Palmerius, scriptitans : *inter cetera planiciem*. Scilicet ut ostentaret suum *cetera Graepus*, *cetera egregius*, quae nemo nescit ; nec addidit exemplum, ut decebat, quod *cetera* Nomini Substantivo (*planiciem*) additum eandem vim habere, doceret. Sed vulgatae etiam insulstat, dicens *inter ceteram planiciem* talem sensum habere, ut montem etiam planiciem fuisse significet. Ridicule sane ; sed interpretis vario, qui nec *inter*, nec *ceteram* intellexit, quod tamen intelligit quilibet lectorum. Verum cum Waffius etiam de hac balbutie iudicet : *breve non nimium infelicitate* : invitatus doceo, infelicitissime hercle vulgatam deferi. *inter* est in medio. Catil. cap. xix. n. 2. *ut planities erat inter sinifras montis & ab dextra rupem asperam*. Supra c. lxxiii. n. 4. *Erat*

inter ingentis solitudines oppidum mapum atque valens, nomine Capfa. Hic adplicata acumen Palmerianum, & planiciem facies montem, oppidum autem solitudines ingentes, quod vi majore, quam plumbeo illo gladio, efficiendum est. At, inquit ille, vis latet in ceteram, quae mita illa procreat. Latet vero ibi quaedam vis, sed quam non adtendere voluerunt ; quam ita evolvas *inter planiciem*, quae reliqua circa erant, si ita loqui licet. Si in illis, quae modo laudavimus, Sallustius dedisset *inter ceteras solitudines erat oppidum ; inter ceteram montisam regionem erat planities*, quis inde id colligeret, quod concludit vir praecipitis ingenii. Ergo *ceteram* singulari Numero oculos tantum est. Cur non & supra cap. lxi. n. 2. *praefidia imponit* : ceterum exercitum in provincia hiemandi gratia collocat. Catil. cap. lxi. *cetera eorum vita huic secleri obstat*, & alibi aliquoties. Tantum vero adest, ut ubicumque *ceteram* adponitur illud innuat, ea, quibus opponitur, ejusdem esse naturae, ut potius contrarium intreat.

MONS SAXEUS. Ita *petram* hanc nominat etiam Florus iii. c. 1. n. 15. & Frontin. iii. c. ix. n. 3.

MED. CASTELLO, SATIS PATENS. Vinar. 1. *satis patiens* ; Guelf. 10. *potens*. male. male etiam Gruterus, Waffius ceterique edd. distinguunt minima distinctione *inter castello*, & *satis patens*, capiuntque *mediocri castello* sexto Casu. Tertius est, & *patens* illi jungendum. Significat enim montem tam late patuisse, ut caperet mediocre castellum : quod verum esse, ex c. xciv. num. 3. & 4. apertum est, ubi castellanos memorat, *prae muros diem noctemque egisse*, quod illis impune haud fuisset, nisi mons *satis* patens castello, & spatium montis extra castellum fuisset. ita infra cap. xcvi. num. 3. *in colle castris parum amplo*. I. minor erat, quam qui caperet castra, & satis amplus aut patens, qui maioris est latitudinis, quam mediocre castellum requirit. Res liquidissima. Belle Juno de Hercule apud Senec. Herc. Fur. vers. 46. *Nec satis terrae patent : Effregit ecce lunam inferni Jovis*.

IN IMMENSUM EDITUS. Guelf. 10. *in immenso editus*. 9. *in immensum est*, sine illo editus.

UNO PERANGUSTO ADITU RELICTO. Guelf. 10. per-

omnis natura, velut opere atque consulto praecept. Quem locum 6
 Marius, quod ibi regis thesauri erant, summa vi capere intendit.
 Sed ea res forte, quam consilio, melius gesta. Nam castellum vi- 7
 rorum atque armorum satis, magna vis frumenti & fons aquae:
 aggeribus turribusque & aliis machinationibus locus importunus:
 iter castellanorum angustum admodum, utrimque praecifum. Vi-

perbelle negligit relicto, quod ipse ex conjectura delendum esse videram. Frontinus: *quod una & angusta semita adibat*. Curt. vii. c. xi. n. 9. *Petra, quam videris, unum aditum habet, quem barbari obsident*. Et, quasi vulgata confirmaret, v. c. lli. n. 3. *archum inter se & Sufianum aditum relinquens*. Sed parum ille moratur.

NAM OMNIS NATURA, VELUT O. A. C. PRAECEPT. I. totus mons & ceteris partibus omnibus praeceptis erat natura, veluti opere manueque. Ita castra supra c. lvi. n. 2. *paratis rebus, cuncta moenia exercitum circumvenit*. Codd. abeunt valde. Guelf. b. 1. & 2. a prima manu cum Basil. 1. & Vinar. 2. *nam omnia natura*. atque ita quaedam cdd. ut rursus quod ad omnia caperent. vide supra c. xix. n. 7. Uratisl. 1. *nam omni parte*; Fabric. 2. *ex omni parte*; Vinar. 1. & Fabric. 1. *nam omni natura*; Franc. *per omnia alia velut cet*. Guelf. 9. *per alia omnia nat.* Berger. Eccard. Acad. Incerti, Guelf. 4. 7. 11. 12. & cdd. vctt. *nam per omnia natura*. Omnia vel numerus damnat. at Omnis pro omni parte ponitur, ut alia Adjectiva permulta eadem vi. vide supra ad c. lxxviii. n. 2. adde c. xlii. n. 2. Opere ita adhibet supra c. lvi. num. 1.

6. QUOD IM REGIS THESAURI ERANT. Ibi omittit Guelf. 6. *eram* Eccard. hunc adprobo.

FORTE, QUAM CONSILIO M. G. Uratislav. 2. *fortitudo*; Eccard. *quam consilium*. Male. *fortis & consilium* ita opponuntur, ut c. 1. n. t. *fortis & virtus*. Illa est casus fortitudo; hoc humana opera, vel ingenium. Cic. v. epist. ti. n. 22. *quis esset, qui me in consulatu non casu potius existimares, quam consilio, forem fuisse*. ubi vide. Id. vi. epist. x. n. 2. *Nam & consilium suum, vel casus potius diutius in armis crucibus commorandi, senex mihi magno dolori fuit*. Eutrop. iii. c. viii. *cali enim magis erant, quam virtute decepi*. Herodian. iii. c. ix. n. 21. *ὁμοιοῦς δὲ τῷ ΤΤΧΗ, ἰσχυρὰ, ὁ ΓΝΩΜΗ, καὶ Πλάνη, ὡς καὶ ἡ ἀπορία*. Et in consilio hunc montem obsidenti ita se gessit Marius, ut Caetar apud Scota. c. lviii. *dubium causer, an auderetur*.

7. NAM CASTELLO VIRORUM ATQUE A. Vi-

nar. 1. *nam castella*; Uratisl. 3. *in castello*. male. et si ita etiam Guelf. 4. 6. 7. 9. 10. & 11.

SATIS MAGNA VIS, ET FRUMENTI. Ita omnes Codd. praeter Guelf. 3. qui & omittit. Illos si sequeris, & *frumenti magna vis* intelligitur: quo pacto nescio, cur Crispus non scripsisset potius: *Nam castello virorum atque armorum & frumenti magna vis & fons aquae*. nam quae in illam hauriam adnotavimus ad Cat. c. xxxiii. n. 3. ea ab hoc loco aliena sunt. Diverfus etiam Livius xli. c. xlii. *nullo alio crimine, quam imitae amicitiae*; Apuleius de Mundo pag. 62. *nomina csequemur regionesque*; Cicero Bruto: *qui peccat etiam cum probum orationem adfugit improbo, stultove sapientis*; Supra c. ix. num. 3. *Cum gratia viri, nam virtute permotus*, diversa, inquam, sunt omnia, ut & illa Cat. c. lvi. n. 4. Repone ergo cum Guelf. 3. *virorum atque armorum satis, magna vis frumenti & fons aquae*. satis nempe erat. infra c. cii. n. 7. *quod parentes abunde habemus, amicorum neque nobis, neque cuquam omnium satis fuit*, adde supra c. lxxv. n. 7. Eodem proferus modo repurgavimus cap. lxxii. n. 3. *Romani signorum & armorum aliquanto numero, hostium paucorum potius*. Satis & magna vis scite sese excipiunt, ut Catilin. c. ix. n. 1. *concordia maxima, minima avaritia erat*, vide supra c. lvi. n. 3. adde Catil. c. lxi. n. 3.

ET ALIIS MACHINATIONIBUS. Uratisl. 2. Eccard. & Guelf. 11. & *aliis machinationibus*. Guelf. 10. & *alteris machinationibus*; 7. pro var. lect. atque *alteris mach.* Senat. 2. *locus opportuns*.

ITER CASTELLANORUM ANGUSTUM ADM. Unicus ille Guelf. 3. *iter in castellanorum*. Unde transposita unica tantum syllaba habes antiquum *itiner*. Pacuvius: *a Cereyra rethem itiner ad Lencaram*. Plautus Merc. Acl. v. Sc. it. v. 72. *inceptum hoc itiner perficere exsequar*. v. 88. *quin tu ergo itiner exsequi meum me finis*. adde Solipatr. Char. i. pag. 16. 34. & 36. Fl. Caprum pag. 2249. Varro Praenlo parato: *Luna exspectante Adria se itiner longum sermone levare*. Accius: *Labore aut minus itiner ingressum via*. Turpilius: *atque utrumque istud per-*

- 8 Vineae cum ingenti periculo frustra agebantur. nam cum eae paul-
 9 lum processerant, igni, aut lapidibus corrumpebantur: milites ne-
 que pro opere consistere, propter iniquitatem loci; neque inter vi-
 neas sine periculo administrare: optimus quisque cadere, aut fau-
 ciari; ceteris metus angere.

CAP.

petuum itineris sibi. Sic & Ennius, Lucretius & Manilius. Difficiliter tamen in Nostro probaverim. Eceard. angustum atque admodum difficile.

UTRUMQUE PRAECIPIUM. Ita Carrio & Gruterus. MSS. omnes & omnes edd. vet. utrimque praecipit vineas. Solus Guelf. 3. utrimque praecipit eo vineas. unde & praecipit, & praecipuum evolueres. Iul. Curt. v. c. iv. n. 12. dixit: hoc cum partem vinearum paulo melius cohaeret. Sic praecipuum Noster supra, Curtius alioquies. Mela iii. c. ix. Vasta omnia, vastis praecipua montibus, ripae potius sunt, quam litora.

8. NAM CUM EAE PAULO PROCESSERANT. Guelf. 1. nam cum eo p. p. 9. haec; Senat. 1. & Fabric. 1. ea. Sed Vinar. 1. nullum Provocabulum tenet, idque supervacaneum esse, iudicaverat Gruterus. Quidam paululum. Franc. Guelf. 3. & 10. ex plano paululum processerant. non audio. nam illud processerant non opus habet tali termino, ex plano.

IGNI, AUT LAPIDIBUS CORR. Senat. 2. & Heust. igni, vi & lapidibus; Vinar. 1. igne aut lapidibus; Eceard. aut igni, aut lapidibus; Gu. 3. igni aut involuti lapidibus; 11. igni atque aut lapidibus. Scribe, igni atque lapidibus. vide ad c. lxxxii. n. 2. de simili defensione c. ix. n. 6. Sed haec omnia: nam cum eae — corrumpebantur. desiderantur in Guelf. 12. & in margine tantum sunt adnotata.

9. NEQUE PRO OPERE CONSISTERE. Vinar. 1. Incert. 1. Guelf. 11. & 12. neque prope consistere. Basil. 1. & Eceard. neque opere consistere, omnia Praepositione, male. Opus hic intelligit vineas, quibus succedebant; quemadmodum illud de omni labore militari, de omnibus machinis aliisque talibus facillime dicitur. Caesar vii. Gall. c. xxiv. legiones duae, partim temporibus, in opere erant, atque is ita vel centies. Auct. B. Afric. c. li. Id haec ratione opus instruebat — dum haec opera, quae ante dixi, fiebant a legionibus, interim pars acie ante opus instructa sub hoste stabat. c. lxi. Caesar ab eo opere cum iam sub vestram copias in castra reducere, adde Tenuil. ad Frontin. iii. Strateg. c. it. princ. Curt. iv. c. vi. n. 8. agi cuniculos

iussu, facili ac levi humo acceptante occultum opus. Infra c. xciv. n. 3. ipse Marius extra vineas egreditur.

INTER VINEAS S. P. ADMINISTRARE. Inter omittit Guelf. 7. perperam. 3. & 9. sine pernicie administrare. Administrare intelligit opus. Utrumque verbum militiae proprium. Supra c. lxxvi. n. 3. impossitum terribis opus & administris tutari. Caesar vii. Gall. c. lxxx. sumdis, sagittis, lapidibus nostros de vallio deturbare, reliquaque, quae ad oppugnationem pertinent, administrare. Cato Cicer. xv. epist. v. n. 1. ut tuam virtutem — domi rogati, armati fore pari industria administrare gaudeam. Ita ministrare de nautis Virgil. x. v. 218. Ipse sedens clavumque regis velisque ministrat. Multa autem apud Nostros aequae ac alios Verba ita ponuntur, ut aut ex praecedentibus & proximis Nomen illis addendum sit; quod & hoc loco accidere, palam est; aut vocabulum vulgare & omnibus familiare exaudiat. Noster ita Catil. c. vi. n. 5. Romani domi militiaeque intenti festinare, parare. quomodo facie. c. lviii. n. 10. Si relinquere velitis, audacia opus est. cap. xxvi. n. 2. Neque illi tamen ad cavendum dolus, aut astutiae dervant. Supra cap. lxiv. n. 1. ab Metello petundi gratia missionem rogat. num. 5. ab Imperatore consulto trahi. c. lxxv. num. 12. gerere quam ficti, tempore posterius, re atque ipsa prius est. cap. xc. num. 1. Igitur consul pro rei copia satis providenter exornat. Addimus paucos aliorum. Plautus Pseud. Act. iv. Sc. iv. quoniam hunc metum gradibus militaris. Livius xxi. c. 11. & xxiv. passim alibi, duxit, pro exercitum duxit. Id. xxi. cap. xlv. tenere, pro castrum tenere. c. xxxix. c. xxii. & xl. c. 11. procurare, nempe sacrificia. Idem ille, Seneca, Tacitus, Noster trahere, pro ad supplicium trahere. Lamprid. Diadum. c. ix. ad palum deliguntur; ne, si occasio fuerit, non praetermittant. Aufonius Epitaph. 1. Oppetit manibus conjugis ipse meae. Seneca ii. de Ira c. x. necessaria veritas est, ubi rogi deferuit exercitus. Claudian. i. Eutrop. conciliare, pro conciliare sceleris. Aufonius Epigr. xc. Compose inter nos, si poteris, alma Venus.

OPTI-

C A P. XCIII.

xcviii.

AT Marius, multis diebus & laboribus consumtis, anxius trahere 1
cum animo, ommitteretne inceptum, quoniam frustra erat; 2
an fortunam opperiretur, qua saepe prospere usus. Quae cum mul-
tos dies, noctes aestuans agitare, forte quidam Ligus, ex cohorti-
bus auxiliariis miles gregarius, castris aq uatum egressus, haud pro-
cul ab latere castelli, quod avorsum praeciliantibus erat, animum ad-
vortit

OPTIMUS QUISQUE CADERE. I. fortissimus, ut saepe supra bonus, melior. vide c. xlii. n. 1. & cap. lvi. extr. Ita Alexander regnum relinquit op imo, qui Arriano fortissimus. vide Jac. Nicol. Loenius v. Epiphili. c. xviii.

CAP. XCIII. 1. CONSUMTIS, ANXIUS TRAHERE CUM. Berger. & Guelf. p. quam multis diebus; 6. laboribus & diebus. Berger. sumis. De verbo consumere dictum supra ad c. xxv. n. 1. & lxxii. n. 9. Incert. 1. anxius trahere cum animo, sine Pronomine. Eum secutus sum. Ita c. xlii. num. 5. in otio facinus cum animo reputans; c. lxxiv. num. 4. alia huiusmodi animis traherent.

OMITTERETNE INCEPTUM. Ita c. lxi. num. 1. Metellus postquam videt frustra inceptum, — ab Zama discedit. Ergo male Guelf. 4. inceptum non scripsit. Academ. quod frustra erat; Eccard. frustra quoniam erat. Omittere habet supra c. lxxvi. n. 1. omnia deditione. Livius xxiv. c. xix. Fabius omittendam rem porcam a iuxta magnis difficilis, abscedendumque inde censebat, cum rei majores instarent. Id. xxvi. cap. vii. Eo si Roma in discrimine esset, Capnam exemplo omittunt aut ambo imperatores Romanos, aut alterum ex iis. c. xlii. Romam se advenitum esse, nisi omitteret Capnam, ostendit. Infra illa, an fortunam... nisi fuerat non exstant in Vinet. nisi ab alia manu in margine addita.

PROSPERE USUS FUERAT. Incert. prospera. Eccard. & Remen. 1. usus erat; Fabriciani & Veneta 1470. usus est. At edd. Pompon. Viteb. & Lip. 1510. nullum Verbum Substantivum adunt, quod iam Rivius & Gruterus furtillari jufferunt, ut nunc factum est.

2. MULTOS DIES NOCTESQUE AE. AGITARET. Acad. per multos dies noctesque: quomodo supra c. xci. num. 3. poelempne totam itinere facta confedit, in MSS. corruptum esse monstravimus. Guelf. 6. dies vel noctes. Recte Uratist. 2. multos dies, noctes, ut alibi terra, mari;

domi, militiae; equi, viri. & plura huiusmodi. Supra c. xlii. num. 1. praeterea dies, noctes aut per vim, aut dolis tentare. Guelf. 10. aestuantes agitare. Eccard. quae cum multis dies agitare, vel noctis aestuans.

QUIDAM LIGUS. Uratist. 1. & Berger. quidam Ligus, ut edd. quaedam infra classem. Vinet. 1. quidam Ligus. adeo nec Virgilii, vane Ligus; nec Sili, pernix Ligus succurrebat.

CASTRIS AQUATUM EGRESSUS. Senat. 2. castris aliquantum egressus. Uratist. 1. castris quantum egressus. Guelf. 3. a castris aq. egressus. Acad. Guelf. 6. & 7. ad aquatum. perpetam. Neque circumspecte satis Glossa Senat. ad aquatum caballum. Aquari, ut lignari, frumentari. vide supra ad c. lvi. num. 3.

QUOD ADVORSUM PRAECILIANTIBUS ERAT. Ita plerique Codd. & edd. omnes. At Senat. perspicue avorsum: cui tres alii accedunt, qui iam olim d litteram punctis interseceverunt. Videntur etiam Glareanus & Giaconius legendum esse avorsum, quos auctoris menti vim intere dixit Gruterus. sed quomodo illud, non addidit. Walfius, veluti interpres Gruteri, eos non animadvertisse, scribit, auctorem habere: haud procul ab eo latere. & propterea aversum retinendum esse; quod etiam, ut insipide addit, pro difficili accipi potest. Verum rem videamus. In illo procul unicum subsidium vix aversum. Sed dixit haud procul. Unde necessario concludimus, per haud procul ab latere averso, plusquam mediam partem, quae est inter aversum & aversum latus intelligi: cum nempe quae propior est averso, quam averso, lateri. Jam vero non Ligus modo tuto ea parte, sed postea etiam eadem cum cornicibus & centurionibus ascendit, vide infra num. 6. & cap. xciv. n. 1. quod in ea propinquitate proflus impossibile fuit, ut non animadverteret ab castellanis. Hinc, necessario aversum legere debemus, si volumus sapere. Addidit autem haud procul, quia exacte aversum latus de-

XXXX

finire

vortit inter saxa repentis cochleas : quarum cum unam atque alteram, dein plures peteret, studio legundi paullatim prope ad summum montis egressus est. Ubi postquam solitudinem intellexit mo-

re

finire temeritatis esset; & alibi ita circa, circiter, quasi prudenter adicitur. Aut quia haud procul ab non tam ad aversum, quam ad latus ipsam referendum est, ut certe Sallustius retulit; nempe inter ea saxa vidit repentes cochleas, inter quae & castellum haud multum spatii intercelet. *Aversum* autem & *aversum* quoties in libris prisca confundantur, docebit Drackenb. ad Sil. II. v. 618. & VII. vers. 505. quibus addit Pierium ad Virgil. Georg. v. 218. & t. Aen. v. 571. Graev. ad Flor. II. c. XII. n. 5. & ad Sueton. Caesar. c. XXXII. Augusti. c. XXXV. Sed & apud Nostrum ea confusa vides Cat. c. XVIII. nu. 16. c. LXI. num. 3. & infra c. CI. nu. 8. c. CXI. num. 2.

ANIMADVERTIT INTER SREPENTES COCHLEAS. Gueff. 1. *serpentes cochleas*. 1. *repente cuculi*, quomodo & Vinar. 1. pro eo Berger. *reperentes*, At Incert. 2. *repentes*, quod fortassis genitivum. Porro Gueff. 3. *advertit animum*; Basil. 1. & Remens. 1. *animum advertit*; quomodo Nazar. & Comelianianus vetustissimi. Ita jam restitutum supra c. XXXV. num. 8. non prius omisit contra verum nisi, quam animum advertit supra gratiam atque pro. s. inv. sacri esse. c. LXIX. num. 1. *Vagenes ubi animum advertit ad se vovissim exercitum pergere*. Ita facit Caesar, ut restituit variis locis Davisius. Ita Livius. vide Gronov. ad XXIV. c. XLVIII. alibi. Lucetius II. vers. 124. *Hoc etiam magis haec animum te advertere par est*. Plautus Pseud. A. I. Sc. III. vers. 1. *audio bene equidem atque animum adverto*. Sc. II. v. 76. *fac ut animum advortas*. vers. 55. *advortite animum cunctae*. Dolabella Cic. IX. epist. IX. nu. 5. *quid aut ille sperare possit, aut tu, animum advertit pro tua prudentia*. Iple Tullius XII. epist. VII. num. 1. *Animum advorti enim hoc vos magnos oratores facere nonnunquam*. Ad quam formam Claudian. Mamerc. IX. de Statu An. c. IV. princ. *In illud nunc magis, nisi contemnis, advertes animum*.

CUM UNAM ATQUE ALTERAM. Eccard. *quorum una atque dein plures*. Acad. *comuliani & alteram*. Gu. 3. *cum unam, alteram*. non male. At supra c. IX. nu. 7. ubi una atque alterae scilicet committuntur. ibi nihil movet: etsi alius MS. ibi copulam omittat.

PROPE AD SUMMUM M. EGRESSUS EST. Gueff. 4. *prope*. Vinar. 2. *ad f. montis gressus est*. Egressi supra c. LX. num. 6. *jam scilicet egressi milites prope summa ceterant*. *Summum mon-*

is, ut c. XXXVII. num. 4. *praesepi montis extremum*.

3. SOLITUDINEM INTELEXIT. Eccard. & Gu. 6. *solitudines intellexit*.

MORE HUMANAE CUPIDINIS IGNARA VIGILDI ANIMUM VORTIT. Ita habent edd. Cartionis, Gruteri, & qui hodie manibus teruntur omnes; at contra omnes omnino MSS. & vet. edd. Traxerunt autem ex A. Gellio, qui IX. c. XIII. ex Sallustii Jugurthino citat: *Mors humanae cupidinis ignara vigilandi*. atque ita Nonius, qui Aulum suo more excipit. MSS. omnes ita habent: *more humani ingenii cupido difficilis faciendi animadvertit*; nisi quod in postremo Verbo dissentiant. Nam *animadvertit* est in Gu. 1. & 10. Vinar. 1. & Uratilis. 1. At Fabric. 2. *adimadvertit*; Fabric. 1. Remensis, Basil. 1. Senatorii, Heuss. Vinar. 2. Uratilis. 2. Gueff. 2. 4. 7. 11. *animum vertit*; Academi. & Edd. Pompon. *animum advertit*; Eccard. *anm. advertit*. Franc. Incerti, Gueff. 3. & 12. *animum accendit*; Gueff. 9. & Berger. *animum caput*; 6. & Veneta 1470. *animum invadit*. In his autem, quae editores tanta facilitate corruerunt, *more humani ingenii*, nihilquidquam mutant, nisi quod quidam habeant *ingenii humani*. Pro *cupido*, Vinar. Uratilis. Senat. secundus & Heussian. *cupido*; Pro *difficilis Uratilis*. 3. *difficillima*; Gueff. 4. *difficilliora*; Veneta 1470. *ad difficilia faciunda*. Ex his primum omnium patet, non corruptum esse, *more humani ingenii*, quod tot boni Auctores, imprimis aemuli illi Sallustii, Q. Septimius, Apuleius, Sulpic. Severus ex Sallustio expresserunt, quorum loca adicerem, nisi interpretes adhaerent jam Petronio Sat. c. cxi. *quid mentis humanae concupis scire, quis aut quid faceret*. Adde tamen Livium XXI. c. cxxii. *deinde*, cura humani ingenii, *cum quidam id esset, quod respicere vetitus esset, agitates anima, temperare oculis nequivisse*. item Manilium v. vers. 137. *Hic etiam ingenium vigilandi ignota cupido*. Deinde *ignara* ab A. Gellio libenter sumo, ut & *vigilandi*, quorum alterum in Verbo *faciendi* haud obscure conspicitur, alterum autem per annotationem libarii, qui *L. difficultem* adscripserat corruptum est. Utrumque sententia requirit. IGNARA autem posuit, pro *ignovata*, *occulta*, uti supra cap. XVIII. num. 6. *ignara lingua*, Dielsys II. cap. XXXVII. *avidus ignara cognoscendi, dum cupis suscepti negotii fidem implere*. cum nota Jos. Mer-

re humani ingenii, cupido ignara visundi invadit. Et forte in eolox
4 cog randis ilex coaluerat inter saxa, paullulum modo prona, dein flet-
xa atque aucta in altitudinem, quo cuncta gignentium natura fert :
cujus ramis modo, modo eminentibus saxis nilus Ligus, castelli plani-
tiam perscribit ; quod cuncti Numidae intenti praeciantibus ad-
erant.

Meretti. Ovid. vii. Met. vers. 672. *Adspicit Aco-*
liden ignara ex arbore factum Ferre manu jacu-
lum. & quae ibi Heinsius. Hygin. Fab. cclxxiii. *Primi*
ignarus filius. infra c. ciii. num. 6. *largio*
multis ignara. Ita *gnarum* pro noto Apu-
lei. Apolog. pag. 281. *Multo enim dicere alta*
illa & divina Platonica, rarissimo cuique pio-
rum gnara, ceterum omnibus profanis incogni-
ta. adde Cat. cap. x. num. v. Sed quid nunc
huic *cupido* Verbi adiungam incertus sum. Id
primo te offerebat ex ed. principe : *more hu-*
mani ingenii ad ignara visunda venit. i. vis-
us est, ut sapientiae Noiler. Verum illud,
ad ignara visunda parum Sallustianum videba-
tur : quod iudico etiam de altero : *cupido i. v.*
oritur. Deinde feceram : *m. b. ingeni, cupi-*
do ignara visundi evadit. Nam vox *animum*
ex Glossa manifestaria est, nec eam unquam
ad consilium advocandam duxi, neque in *visis*
adeo superfluitose haerendum, quod ex adno-
tatione librarii, qui supra *animadvertit* in mar-
gine emendaverat *animum adversis*, in hunc
locum decidit. Nam nemo paullo elegantior
tolerabit in tanta propinquitate ; cum animo
trahere ; agitare ; animum adversis ; animum
vortis ; perferibis : quae tamen in vulgata le-
ctione, ut vides, concurrunt. Tandem ex
duobus libris Verbum *invadit* adsumi, quod
Noiler sine quarto Casu passim posuit. ut Cat.
c. x. num. 6. *post ubi, contagio quasi, pestilen-*
tia invadit. vide plura Eod. ad c. ii. num. 5.
Hoc in contextu exprimendum curavi, parum
revertis Noctium scriptorem, cum dudum vi-
ri docti docuerint, quam parum citationibus
Grammaticorum sit confidendum.

4. ILEX COALUERAT INTER SAXA. Duae po-
stremae voces ortae sunt ex interpretatione
vix in eo loco.

DEINDE INE LEXA. Fabriciani & alii quidam,
dein flexa, quod melius est & confirmatur edd.
vett. quae habent deinde flexa, ut Senat. i.
Guelf. 2. alii. Nam *flectere* per se est contra-
rium illi *prona.* Et hunc habitum arboris *pro-*
nae, dein flexae praecclare depingit Statius ii.
Silv. iii. princ. *Saxa, quae perspicuas nidi*
Melioris apaeus Arbor aquas, complexa lacu,
uae rubore ab imo Curvata in nodos, redit in-
ae cacumine recto Ardua, seu mediis iterum
nascatur ab undis.

AUCTA IN ALTITUDINEM. Eccard. *aucta al-*
titudine ; Guelf. 10. *in altitudine.* Vinar. 1. *aucta*
in altitudinem ; Guelf. 2. *aucta in altitudinem :*
aucta nempe & *aucta* vix unquam distinguunt
librarii, vide supra c. xxxvi. num. 2. *quid ab*
eo genere celebratus auctusque erat. Sic Plinius
de arboribus, *augentur crassitudine, auctae in*
fistulam, alia.

CUNCTA GIGENTIUM NATURA PERT. Lom-
nia genita, nata. Supra. lxxix. n. 6. *locus aqueus*
& nuda gignentium, ubi vide. Eccard. o-
mittit *natura.*

MODO EMINENTIBUS SAXIS. Multi Codd. al-
terum modo haud agnoscunt, sed Eccard. & Vi-
nar. 1. nullum plane habent. Academ. vacat *emi-*
nentibus, pro quo Eccard. & Gu. 6. *immanen-*
tibus scribunt. infra c. xciv. n. 2. *saxa, & si*
quae vetustate radices eminebant. Guelf. 12. *mo-*
do natus Ligus eminentibus saxis. Vinar. 2. U-
ratisl. 2. Guelf. 4. & 7. *natu.* Sed nomen Li-
gus hoc loco superfluum est.

CASTELLI PLANITIUM PERSCRIBIT. Basil. 1.
Gu. 3. & Fabric. 1. a manu secunda : *in castel-*
li planitiem perveni. Male, & propter inso-
lentem significationem Verbi *perscribere.* Fab-
ric. 2. *perscriptus ;* Guelf. 9. *praescribit :* 4. *per-*
scribere. Glossa Senat. 1. *perscriptus in mente.* Re-
cte ille, dictum enim est pro *conspici,* *perdis-*
cit. Seneca 1. Controv. Praef. pag. 72. *Janita-*
que superueniens sibi fecerat cervices, apas se
scribere in animo, ubi Schultingius pag. 63. ad-
didit Terentium atque Ciceronem. Guntherus
x. Ligur. v. 536. *memori scriptis in corde te-*
nemus, quem, & Terentium, Pindarum, Ae-
schylum, Sophoclem, Gregorium Naz. & Rus-
sinum dudum adnotavit Contr. Rittershusius ad
vii. Ligur. v. 371. pag. 140. & eosdem adscripsit
Walsius : neque Schultingii aut Rittershusii
ulla mentio. Planior est Silius xii. v. 565. *Nunc*
adiens iustrat, clausas nunc cuspidis passas In-
fecta portas fruturque sinore paventum. At
Virgilius *perlegere oculos ;* Valerius Maximus
mandare oculis ; Horatius *percussit animo po-*
lum ; Statius *motu animo,* alii alia non mul-
tum dissimilia dixerunt. adde supra ad c. xxi.
6. notata.

INTENTI PRAECIANTIBUS ADERANT. Aderant
nostri omnes. At Guelf. 3. & 10. *intente praeci-*
ant aut praeciantibus aderant. Scribe *intenti*
XXXX 2 *prae-*

- 5 rant. Exploratis omnibus, quae mox usui fore ducebat, eadem re-
 6 greditur, non temere, uti escenderat, sed tentans omnia & cir-
 cumspiciens. Itaque Marium propere adit; aëta edocet, hortatur,
 ab ea parte, qua ipse escenderat, castellum tentet: pollicetur sese
 7 itineris periculique ducem. Marius cum Ligure, promissa cognitum,
 ex praesentibus misit: quorum uti cuiusque ingenium erat, ita rem
 8 difficilem aut facilem nunciavere. Consulis animus tamen paulum
 arrestus. Itaque ex copia tubicinum & cornicinum, numero quin-
 que

proelio aderant. alterum adfuit num. 2. alterum confirmat c. xciv. nu. 3. *quamquam toto die intentos praefio Nunciato habuerat.*

5. EODVM REGREDITUR. Guelf. 6. *eodem loco*: Ecard. *eodem regreditur*. Unde recte eadem scribitur, quod in vetusto Codice reperit Rivius, adprobat Gronovius, qui & *degitur*, pro *regeditur* legit. vide ad c. xviii. num. 2.

NON TEMERE, UTI ESCENDERAT. Ita Gruterus ex Nazariano, & Carrio l. Emendat. c. v. De Verbo diximus ad Cat. c. lv. nu. 3. *ubi paululum escenderat ad luvam*. MSS. nostri fere *ascenderat*. Guelf. 10. *ascenderet*. Plura tamen sunt, quae mox n. 6. hoc Verbum tuentur, quam hoc loco: inprimis si *regeditur* tueris, quod *adscenderat* magis, quam *escenderat* requirit.

6. PROPERE ADIT, ACTA EDOCET. Fabric. 2. *propere adire*. Berger. & Guelf. 1. 2. & 12. *adit*; ceteri hic est, quod tamen non exstat in Ecard. & Guelf. 10. atque id vitiosum esse iudico. Supra c. lxii. n. 1. *Ingressum accedit*, *monet atque lacrimans obtestatur*. Guelf. 6. *aëta edocet*. Vinar. 1. 2. & Guelf. 2. & edd. vet. *aëta docet*: quomodo edocet truncatum est etiam supra c. xlix. num. 1. Cat. cap. xlviii. num. 4. alibi.

AB EA PARTE, QUAE IPSE ESCENDERAT. Incert. 2. triga illa, *ab ea parte* delinuitur: quod omni favore excipiendum est. Longe enim magis superfluum hic est, quam supra c. lvi. nu. 1. *urbem magnam*, & in ea parte, *qua sita erat, arcem regis*. ubi tamen iusserat deleri Gruterus. ipse vacat in Guelf. 7. & Veneta 1470. *Escenderat* Gruteri est ex Nazariano & Basil. 1. & Guelf. 9. *ascenderat*. Reliqui omnes *descenderat*, ex quo *escenderat* scit etiam Guilielm. Quael. in Plauti Milit. c. iv.

PERICULIQUE DUCEM. Ita recte Rivius ex MSS. quibus nostri meliores adfuerunt. At Incert. 1. Remen. 1. Franc. Vinar. 2. Uratist. 2. & 3. Ecard. Berger. Guelf. 4. 6. 9. 10. 11. 12. *pollicetur sese ducem itineris, periculique*

nihil esse docet. Ita c. lxxxv. num. 47. *periculi facinus*. Guelf. 12. *edocet*.

7. EX PRAESENTIBUS MISIT. Guelf. 3. *misit*. Ex praesentibus intellige quosdam. Ita Cat. c. xxxii. extr. C. Marcius ex suo numero ad Marcium Regem misit, ubi vide. Supra *opae* in MSS. locum mutat: fed Bergeriano prorsus deest; unde induximus.

QUORUM, UTI CUIUSQUE INGENIUM ERAT. Fabric. 2. *uti cuique ing. erat*, quomodo fere erratum Cat. c. lviii. num. 1. hic propter quorum, necessario *cuiusque* scribendum est. Ita autem dixit pro, *qui, uti cuiusque i. erat*: sicuti Cat. c. xi. num. 2. *sed ille vera via nititur, huic quia bonae artes deficiunt, delis atque fallacis contendis*. ubi vide. Huius rei ignorantia induxit alios, ut darent: *quorum alii, uti cuiusque* cet. Ita prorsus evenisse in exploratione terrae Canaan, ex litteris factis constat. erat deest Remendi 1.

REM DIFFICILEM A. 7. NUNCIARE. Rem omittit Academicus. *Nunciavere* scribitur Basil. 1. Fabriciani, Vinar. 2. Ecard. Berger. Guelf. 1. 2. 3. 6. 9. & edd. Pompon. cum Gruteri MSS. omnibus, qui reject vulgatum antea *renunciavere*. infra cap. cv. extr. *Interim equites, exploratum praemissi, rem, ut erat, quietam nunciant*. Guelf. 7. & Uratist. 2. *nunciare*.

CONSULIS ANIMUS T. P. ARRECTUS. Vinar. 2. Senat. 2. Guelf. 12. *animus tuus p. a. Uratist. 1. paulo arreptus*; Vinar. 1. paulo arreptus; Gu. 1. 2. & 9. paulum, & 9. quidem; *Consul animus paulum arreptus*. Facies: *Consul animus p. arreptus. arreptus* certe cum Ecard. Guelf. 3. & ed. principe scripti, cum ita sententia flagitaret: vide Cat. c. xxxix. num. 3.

8. EX COPIA TUBICINUM ET CORNICINUM. De *tuba* & *cornu* dixi ad Cat. c. ix. n. 1. nec bene Uratist. 1. copulam hoc loco neglexit.

QUINQUE NUMERO QUAE VELOCISSIMOS. Gu. 1. & Uratist. 1. numero quinque. Supra cap. lxi. nu. 4. *Elephantis quatuor capri, reliqui omnes*, numero quadraginta, interfecti. Caesari 1. Gall.

que quam velocissimos delegit, & cum his, praesidio qui forent, quatuor centuriones: omnis Liguri parere jubet, & ei negotio proximum diem constituit.

CAP. XCIV.

XCIX

Sed ubi ex praecepto tempus visum; paratis compositisque omnibus ad locum pergit. Ceterum illi, qui centuriis praeerant, praedocti ab duce, arma ornatumque mutaverant, capite atque pedibus nudis, uti prospectus nissusque per saxa facilius foret: super ter-

ga

Gall. c. iv. *Oppida habere numero duodecim Livius tamen & Caesar etiam possunt. Gw. 6. quinque pedes numero. Veneta 1470. velocissimos pedes. Vinar. 1. & Uratist. 1. numero quinque milium; Vinar. 2. & Uratist. 2. quinque milia numero. Pessime. neque enim plures, quam decem homines fuerunt, qui ab aversa parte descenderunt: nec aliud consilium fuit Marii, nisi ut illi terrore concuterent Numidas, cui res quinque cornicines aut tubicines sufficiebant.*

ET CUM HIS PRAESIDIO QUI FORENT. Et delet Incerta, haud satis opportune. Guelf. 6. cum his qui forent praesidio. sed 4. Et cum his praesidio quatuor centuriones. non male. Vinar. 1. quatuordecim centuriones: scilicet ut cum commentitiis illis quinque nullibus esset quoddam convenientia.

OMNESQUE LIGURI PARERE JUBET. Gu. 12. Et omnes. Recte Eccard. Acad. Guelf. 10. & Remens. 1. omnes Liguri parere jubet, sine conjunctione. Nam ea quidem locum habebat, cum singularim cornicines, & centuriones, quibus negotium datum erat, recenseret: nunc autem cum de universis illis aliquid inferat, ea haud exprimenda fuit. vide supra c. LXVIII. extr.

ET EI NEGOTIO PROXIMUM DIEM CONSTITUIT. Ei omittunt Fabriciani, Senat. 1. Vinar. 1. Incerta. 2. Guelf. 1. 4. 6. 7. & Veneta 1470. atque ita c. vi. num. 2. postquam hominem magis magisque crescere intellegit, vehementer negotio permissus, multa cum animo suo volubet, ique locus, cum aliis rationibus pervincit, ne sparium declaremus illud negotio: cum aliquo Crispus praecise, Et proximum diem constituit, dicere potuisset. vide ad cap. LXVI. num. 2.

CAP. XCIV. 1. EX PRAECEPTO TEMPUS SUM. Eccard. excepto, pro ex praecepto; Vi-

nara. & Uratist. 2. ex praecepto ducis. Praeceptum Marii exposuit cap. praeced. extr. Sic Cat. cap. XLIV. princ. ex praecepto Ciceronis. Nihil est, quod Ciacconium impulit, ut perturbato ordine scriberet: Sed ubi c. p. paratis compositisque omnibus tempus visum. Nihil etiam, cur Gruterus sed pro supervacuo declararet. Incerta. paratis, compositisque omnibus: quo pertinet Fabric. 1. paratis, compositisque omnibus.

QUI CENTURIIS PRAEERANT. Vinar. Uratist. Senat. Guelf. primi, Fabriciani: qui Et centuriae praeerant. Uratist. 2. Et illi, qui c. p. Vinar. 2. qui ex centuriis praeerant. Eadem varietas in Gruteri melioribus. Guelf. 10. ceterum illi exequi ex centuriis praeerant. 11. qui ex centuriis erant. 6. Senata. & Heuß. illi, qui ascensuri erant. Veneta 1470. qui Et ascensuri erant; unde Carrio 1. Emend. c. v. qui ascensuri erant, quem recte redarguit Gruterus. Tolerare vulgatum, sed ei aliquid vitii inesse agnosco. praeerant illud & forte hoc omne inventum ex Glossa ubi duce, quod mos sequitur: ubi declarare voluerunt, non Marium, sed illum Ligutem, qui ascensurus praeerat intelligi debere. Non multum difficile erit, si legeris: Ceterum illi praedocti ab duce, per illi, quos superiore capite extr. nominaverat intelligere. Vinar. 1. praedocti a duce. Berger. edocti a duce.

ARMA ORNATUMQUE MUTAVERANT. Incerta. 1. arma & ornamentum. fuerat olim in Guelf. 2. ornamentumque. Guelf. 7. mutaverant.

CAPITE ATQUE PEDIBUS NUDIS. Acad. nudi; Uratist. 7. caput atque pedibus. Inde non inepte existeret: caput atque pedibus nudi. nam de diversis casibus ab Nostro conjunctis saepius monuimus. vide ad Cat. c. XXXIII. num. 1. Caput autem nudi dicitur, ut supra c. XIX. extr. cetera ignaves, ubi vide. Fabriciani: capite aut pedibus.

PROSPECTUS NISSUSQUE P.S. FACILIS FORET.

XXX 3 Vinar.

- ² ga gladii & scuta; verum ea Numidica ex coriis, ponderis gratia simul, & offensa quo levius streperent. Igitur praegrediens Ligus saxa, & si quae vetustate radices eminebant, laqueis vinciebat, quibus adlevati facilius escenderent. interdum timidos insolentia itineris levare manu: ubi paulo asperior adscensus, singulos prae se

Vinar. 2. *proscriptus*. alterum habes supra c. xxxix. nu. 6. Vinar. 2. Franc. Uratist. 2. *prospetus visigra*. salustissime. At ita ineptiebat olim Pomp. Mela II. c. 1. *Proxima cadentes adfulere nives adeo invia efficiunt, ut ultra ne nilum quidem incidentium admittant*: ita recte Il. Vossius. *antea, ne visum quidem*. Noster mox num. 2. *quae dubia nilum videntur*. Berger. & Gueff. 9. *facilis foret*; 3. 7. II. & Veneta 1470. *facilis foret*. nimirum ut *visu* facilis cohaerere melius. At alterum maluit supra c. xiv. nu. II. *efficit, ut phevius tutius, quam in regno suo esset*. ibi vide. Duclius v. c. xi. *ima quae sub pedibus erant, rotis interpositis suspenderat, felices quo astratto motus facilius foret*. ubi Mercerus & Sallustius ad Livium comparavit. Vinar. I. & Uratist. 1. *super saxa*. At Cat. cap. lvi. *per montes*. ubi vide.

VERUM EA NUMIDICA EX CORIIS. Ita omnes MSS. & impressi: Gueff. 6. eo amplius, *facta ex coriis*. Sed dubio procul *ex coriis* Glossima est, cum Numidica scuta non alia essent, ut pluribus ex Plinio VIII. c. xxv. & xi. c. xxxv. aliusque eius locis cognoscas. item ex Oroño, ubi hoc bellum descripsit, & Servio ad VII. Aen. v. 732. adde Silium III. v. 269. sqq.

PONDERIS GRATIA SIMUL. I. *ponderis levius gratia*. Ita numerus, mensura, magnitudo & alia eiusmodi haud raro ponuntur, ut tale Adjectivum intelligendum sit. Eo modo Corn. Nep. Praefat. extr. *Plura perséqui tum magnitudo voluminis prohibet, tum festinatio, ut ea explerem, quae exorsus sum*. quem vulgo non rite capiunt. Sic infra c. xcviii. nu. 2. *capia*, pro *copia exigua*. Non aliter ea intelliguntur, quam locus, tempus, valendo, casus, causa, gratia, multa praeterea, quae proprie media sunt; sed saepius in alteram partem nude sumuntur. Male iterum edd. omnes coagmentaverant *simul & offensa*.

OFFENSA, quo LEVIUS STREPERENT. Offensa, nempe scuta, ut apud Livium VII. c. xxxvi. *militer offenso scuto praeduxit fortium*. quem laudavit Wallius. *levius*, vetustissimi nostri: quidam *lenius*. Gueff. 7. & Venetae 1470. *minus streperent*. Fabric. I. *levius persisterent*.

2. SI QUAE VETUSTATE RADICES EMINENT. Eccard. a prima manu: *si quae*. VETUSTATE intelligere licet *per vetustatem, propter*. nam radices magnarum arborum per vetustatem prominere solent. At cum Gu. I. 3. Berger. Senat. 2. & Heusian. habeant *vetustas radices*, placet magis *vetustate* pro Adjectivo adsumere, ut apud Ennium *homo raga*, pro *septo*; *vulturinus silvis*, pro *silvestri*. &c. Ita supra: *coelo & terra pennata aquae*. Livius: *milites band diffusi armati*; Virgilius, *ingenti mole ferulorum*; Ovidius: *psittacus ab Indis*. Facillimum tamen lapsus est ab *vetustas*, ad *vetustate*. Locum omnem expressit Guntherus v. I. Ligur. v. 548. *Protrius angusto nituntur advidua calle, Cautius infringunt ungues, & se qua vetusto Prominet o stupido pueri iam stipite radix*. Hanc nesciente manu praeduxit, buroque priorem Suburbis attollique sequens, primisque sequentes Attrahit, & studit alterna juvenum praeflans. Uratist. 2. *laqueis vinciebat*.

ALLEVATI MILITES. Qui milites? centurionefine, an tubicines, an utrique? Immo dele vocem superfluum, cum *allevari* sese satis ipsum sultent. Uratist. I. & ab secunda manu Gueff. 12. *allevari*. Berger. Gueff. 4. & 9. *elevari*. Etiam in hanc vocem tibi quilibet juris per me concessum erit.

LEVARE MANU. Adtrahere ad se, non obsecare dixit Guntherus. Livius xxviii. cap. xx. *primi insequentes extrahentes manu*; *postremo sublevantes eos, qui praecedunt, in suum evadunt*. Curt. v. c. III. num. 20. *Ira igitur in rabiem versa, eminentia saxa complexi, ut ad hostem perveniant, alius alium levantes, conabantur ascendere*. Id. VII. cap. xi. num. 15. *deinde ut in praerupta perventum esset, alii montibus eminentia saxa complexi levare ferret; alii ad hostis suum laqueis evasere*. Male ergo Gueff. 3. *provere manu*. Eccard. *timidos insolentia levare m. omisso Nominis isinenis*.

PAULO ASPERIOR ASCENSUS ERAT. *Asperior*, uti de via Livius xlv. c. III. *Adeo ardua & aspera & contragosa via fuit*. Optime Gu. 3. *erat reject*.

PRAE SE INERMOS MITTERE. Fabric. I. *Re-miscat*.

se inermes mittere; deinde ipse cum illorum armis sequi: quae dubia nifu videbantur potissimum tentare, ac facpius eadem adscendens descendensque, dein statim digrediens, ceteris audaciam addere. Igitur diu multumque fatigati, tandem in castellum perveniunt, desertum ab ea parte: quod omnes, sicuti aliis diebus, adversum hostis aderant. Marius, ubi ex nunciis, quae Ligus egerat, cognovit, quamquam toto die intentos praelio Numidas habuerat, tum vero cohortatus

mens. 1. Guelf. 1. 3. & 11. per se. Eccard. pro se, ut a prima manu Guelf. 2. Sed inermes ita elare exhibet Fabric. 1. etiam iam illi scalpellum admoventi coeptum est, ut inde fieret inermes, quod reliquos fere infestat. Alterum probat Nonius, qui ita citavit: & plura adnotavimus ad Catilin. cap. 111. num. 4. & supra cap. 1. num. 1. quemadmodum ex Basil. 1. alibi eandem vocem emendavimus. Q. Claudius 1. Annal. Arma plerique abiciunt, atque inermi inlatrarent sese, apud A. Gellium xvii. cap. 11. ubi adde Jac. Gronovium, & Servium ad 1. Aen. v. 484. Caesar. Civ. c. lxxviii. Saxa multis locis praecipua iter impediebant: ut arma per manus necessario transderentur, militesque inermes sublevari alii ab aliis, magnam partem itineris confecerant.

DUBIA NISU VIDEANTUR. Vinar. 1. debita usui videbantur; 2. dubia visui; Uratist. 2. dubia visui. Scripsi ex Eccard. Guelf. 3. 4. & 6. dubia nifu. Nifu sive pro nifu accipias, ut supra luxu, pro luxui, cap. vi. num. 1. ubi vide; 1. ad nifum, ut infra castris amplius: si ve etiam sexto casu, pro in nifu, quod ad nifum. nam ita Noster c. xc. num. 3. & amicitia faciliis. item Propertius iv. eleg. iv. v. 81. Mons erat asperius dubius, quem ex Tollo comparavit cum Sallustio Cl. Duekerus ad Flor. 11. c. xii. num. 5. atque hoc postremum adridet.

POTISSIMUM TENTARE. Guelf. 6. Vinar. 1. & Uratist. 1. potissimum; Guelf. 7. potissimum. Soli Franc. & Vinar. 2. potissimum: Reliqui omnes cum edd. vett. potissimum, quomodo Carrio, eumque secuti, ut Gruteri Valsitque somnolentia iterum redarguenda sit, qui potissimum praetulerunt: quod in Gruteri editione, operatum vitio factum esse, ea inspectione judicabis. Vox nota Plauto inprimis, eaque pro potissimum usus est Noster, uti supra cap. 111. num. 6. dum legatus ad flumen festinans pergit. c. xciii. num. 2. quae cum mulieris dies, noctes aestivans agitarer. vide ad c. xxi. num. 1.

EADAM ADSCENDENS DESCENDENSQUE. Fa-

bric. 1. Franc. Incert. 1. & descendens. Gu. 4. & 9. descendens ascendensque. Sed Guelf. 7. & Remens. 1. descendensque omittit; & cum ille Guelf. etiam statim non exhibeat, scribendum videbatur: eadem adscendens ac descendens. ita enim, non digrediens scribitur in Senat. 1. pro eo Academ. digrediens. Sed cum Guelf. 3. omittat digrediens; Vinar. 1. autem hoc omne: ac statim digrediens; his potius adscendendum esse videtur, nam nondum exposuere interpretes, quam singularem vim tres illae voces orationi addant, etiam multa de velocitate Liguris dici queant. Ineptuli cuiusdam additamentum esse videtur, qui cum videret descendens ultimo loco positum, vereretur, ne quis intelligeret Ligurem non et ipsum adscendisse; sed postquam viam monstrasset reliquis spectatores fuisse aut in castra sua regressum esse: qui timor erat prorsus frustraneus. Ceterum ascendens malebat hic Carrio atque Popma, quos non audiit Gruterus. Q. Claudius apud Gell. xvii. cap. 11. Cominius qua ascenderat, descendit, atque verba Galilis dedit. Eccard. eodem. is omittit ceteris.

3. DIU MULTUMQUE FATIGATI. Eccard. cum paucis: diu multum fatigati. male. vide ad c. lxxxi. extr. multumque dixit pro valdeque. Florus 11. cap. 111. nu. 5. Itaque eundem multumque eluderent Salvi, Decates — tandem Fulvius latebras eorum ignibus sepsit. Vinar. 1. tantum, pro tandem; 2. in castellum veniunt.

ADVERSUM HOSTIS ADERANT. Hostis scribunt Guelf. 3. & Basil. 1. hic etiam adversum. Eccard. & Guelf. 9. adversus, & ille erat, pro aderat. c. xciii. n. 4. quod entis Numidas intenti praefili aderant. adde supra c. 1. nu. 4.

TOTO DIE INTENTOS PRAELIO NUMIDABERAT. Vinar. 1. Berger. Guelf. 6. 9. 10. & 12. tota die. atque ita Cat. c. xxxv. nu. 2. diem statim, ante quam liceret. Guelf. 7. & Veneta 1470. intentos praefili Num. tentaverat. Edd. Pompon. int. praefili suos habuerat. Senatori Vinar. 1. Heuff. intensus praef. N. habuerat; sed Senat. 1. & Guelf.

tus milites & ipse extra vineas egressus, testudine acta succedere, & simul hostem tormentis sagittariisque & funditoribus eminus terrere.

- 4 At Numidae saepe antea vineis Romanorum subvorsis, item incensis, non castelli moenibus sese turabantur; sed pro muro dies noctesque agitare, maledicere Romanis ac Mario vecordiam objectare; militibus nostris Jugurthae servitium minari; secundis rebus se roces esse. Interim omnibus Romanis hostibusque praelio intentis, magna utrimque vi pro gloria atque imperio his, illis pro salu-

& Guelf. t. *invidias*, pro Numidas. Fabric. t. a prima manu: *toto die intentus invidias habuerat*: emendata nunc ea lectio & praelio superadditum, quod olim nusquam fuisse ex colore & positu ejus concludas. Scribe ergo: *quamquam toto die intentus Numidas habuerat*, l. intentos sibi habuerat, fecerat omni studio, ut sibi intenti essent: quo facilius Ligus & socii incepta patrarent. Sic supra c. lxxix. nu. 3, *quae res eis in magno diuturnoque bello inter se habuit*. Caes. l. i. Gall. c. xxv. *longiore itinere circumductis, ne ex hostium castris conspici possent, omnium oculis moribusque ad pugnam intentis, celeriter ad eas munitiones pervenerunt*.

TESTUDINE ACTA SUCCEEDERE. Testudine facta, Guelf. 3. & Livius xxxiv. c. xxxix. qui testudinem describit: *Sublevis deinde supra capitis scutis continuatissime ita intra sese, ut non modo ad caecos ictus, sed ne ad inferendum quidem ex propequo telum loci quidquam esset, testudine iacta subibant, idem testudinem facere* xlv. c. ix. item Caes. l. i. Gall. c. vi. *non minus defensoribus nudatus est, testudine iacta poris succedens*. At ille v. Gall. c. xl. *testudines aperire etiam dixit, atque ita Virgilium loqui, docuit Heinsius & Drackenb. ad Silium l. v. 365. condensis actae testudinis armis*. Gu. 6. *testudine scutorum acta*. de testudine plura Lapsius, Stewechius, alii. De verbo succedere legimus Caesarem, sed adde notata supra ad c. xvii. num. 3. Senat. i. Uratili. Guelf. t. & a. *extra vineas est regressus*.

HOSTEM TORMENTIS SAGITTARIISQUE. Gu. 12. a manu secunda, *hoste*. Uratili. t. *armis*, pro tormentis, quae Glossa Senat. l. interpretatur *Silvestris*.

4. VINEIS R. SUBVORSIS. Eccard. *sumersis*. Tacit. iv. Hist. c. xxii. *Subversa longae pacis opera*. ita Cat. c. xlii. num. i. *subvorsos moenies*, & translata significatione supra c. xxx. nu. l. infra Eccard. *castelli a moenibus*. Berger. *subvertantur*.

PRO MURO DIES NOCTESQUE AGITARE. Ec-

card. *sed ante pro muro*. vide supra c. lxx. nu. 1. Alia autem causa pro muro agebant, quam illi, qui castris munitis ante oppida hostibus obstituerunt, inter quos tamen & hoc exemplum posuit Gruterus ad Liv. cap. xiv. nam his castellanis ipse mons veluti alter murus erat, quem hac parte, qua aditus erat, turabantur maximopere. Berger. *diverse necessitate*.

MALEDICERE ROMANIS. Eccard. *mala dicere*. inani prorsus sollicitudine, cum nemo non capiat pro contumeliis jacere. vide ad Cat. c. xxi. num. 4. Ceterum huiusmodi ferociam passim adnotant auctores. Herodian. viii. cap. v. *κατὰ πόλιν τὴν ἐπικουρῶν, ἡ δὲ αὐτὴ ἀποκρίσθη καὶ ἀπὸ τοῦ ἀπὸ τοῦ πάλαι ἀποκρίσθητος θυμοῦ καὶ ἀποκρίσθητος θυμοῦ*. Tacitus ii. Ann. c. xlv. *Neque Metiodorus iustitiae suae, aut probis in hostem abstinebat* &c.

JUGURTHAE SERVITIUM MINARI. Uratili. t. *Jugurthae servitium*; Vinar. l. *servitium minori*. Servitium posuit pro servitute, ut supra c. lxxi. n. p. *quam gravis casus in servitium ex regno foret*. Diels v. c. xiii. *extr. hostem nobilium seminatorem cessare servitia*. Male autem Wallius *Jugurthae interpretatur a Juguribus*. Immo apud *Jugurtham*, ut sic *Jugurthae* Casus Objectivus ut olim loquebantur: ut *bellum fratris* apud Justinum, quod fratri inferitur; *rationes mortis*, apud Plin. i. epist. xii. pro ad mortem; *minimae domus diligentia* Flor. l. c. vi. extr. quae debetur minimae domui. Aperte Aufonius, haud invitum cum Sallustio loquens, Urbib. Epigr. vi. v. 11. *decepraque in hostis Servitium demens specie transivit berilis*.

5. OMNIBUS ROMANIS HOSTIBUSQUE. Hoc ordine Gruterus & MSS. nostri: pauci Romanis omnibus. Fabric. l. in praelio intentis.

M. UTRIMQUE VI PRO GLORIA A. I. HIS. Vinar. l. *magna utrimque vi*: is autem & his neglectus. Eccard. *magna utrimque vi*. Infra c. cxvi. n. u. *cum Gallis pro salute, non pro gloria certare*. Tacit. Agric. c. v. *rum de salute, max de victoria*

salute certantibus, repente a tergo signa canere: ac primo mulieres & pueri, qui visum processerant, fugere; deinde, uti quisque muro proximus erat, postremo cuncti armati inermesque. Quod ubi accidit, eo acrius Romani instare, fundere, ac plerosque tantummodo fauciare, dein super occisorum corpora vadere, avidi gloriae certantes murum petere, neque quemquam omnium praeda morari. Sic forte correcta Marii temeritas, gloriam ex culpa invenit.

CAP.

ria cernere. c. xxxi. tandem sumite animosam quibus salus, quam quibus gloria carissima est. Cicero 1. c. xii. Cum vero de imperio doceretur belloque quaeritur gloria — Sed ea bella, quibus imperii gloria profusa est, minus acribè gerenda sunt, & mox: bellum geratur, uter esset, non uter imperaret. Curt. iv. c. iii. n. 29. quippe domestico bello Poenos impediti, nec de imperio, sed pro salute dimicare nuntiabant. Justin. xxviii. cap. iv. Cum hi pro veteri Macedonum gloria; Illi non solum pro libertate liberaret, sed etiam pro salute certarent. atque ita alii.

REPENTE A TERGO SIGNA CANERE. Repente omittit Uratilis. 2. quod tamen addidit bene Sallustius, qui castellanis repentinum id fuisse docet, a tergo omiserat scriba Berger, sed male. Simile Caesaris Strategema memorat Aul. B. Alexandr. c. xxx. diverso clamore. Or paelio perterriti Alexandrini trepidantes in omnes partes discurrere coeperunt, quorum perturbatio nostrorum animi adeo fuit incitata, & quae sequuntur.

QUI VISUM PROCESSERANT. Visum processerant praelium, quod cum Mario committetur: ii nempe primo fugiebant in castellum, deinceps uti quisque muro proximus. Ita capiendum, arbitror; ne dum visum processerant, ad Ligurem sociosque videndos trahas, sequelam omnem corruptas, Sed nec verbum processerant aliter, quam, ut dixi, respondet. Catil. c. lxi. n. 8. Multi autem qui de castris visundi, aut spoliandi gratia processerant, infra Gu. 6. inermesque fugebant; Ecdard. fugiebant.

6. EO ACRIUS ROMANI INSTARE. Guelf. 10. eo acius minus instare, forte pro Marius, id mutatur propter frequentiam: cum tamen saepissime dux pro exercitu ponatur. Certe Guelf. 6. & 11. Romani omittunt. Infra omnes nostri, tantummodo fauciare.

SUPER OCCISORUM CORPORA VADERE. Non idcirco in praeliis. At illud tamquam singulare adnotat Caesar 11. Gall. c. x. Hostes impedi-

tos nostri in flumine adgressi, magnum eorum numerum occiderunt: per eorum corpora reliquos audacissime transisse conantes, multitudine telorum repulsi. Super suorum corpora vadere illi non dubitabant: nec hodie. At illud foedum etiam barbaris visum, quod fontes et moles humanorum corporum sive haud raro fecerunt, Florus 11. c. vi. n. 18. cum nota Freinheimii.

CERTANTES MURUM PETERE. Vinar. 1. certant. pessime. vide n. 2. Gu. 1. murum rumpere; Remens. 2. murum scandere. Ecdard. Acad. Incert. 1. Rem. 1. Berg. Vinar. 2. Uratilis. 2. 3. Gu. 6. 7. 9. 10. 12. & omnes edd. vet. murum ascendere. Reliqui rectius longe petere.

PRaeda MORARI. Quod in re simili prospiciebat Marius, ne accideret, c. xci. n. 4. Caesar 11. Gall. c. xxviii. pars jam egressa portis ab equitibus est intercepta, nec fuit quisquam, qui praedae studeret.

7. FORTE CORRECTA MARI TEMERITAS. Basil. 1. Vinar. 1. Acad. Franc. Incert. 1. Rem. 1. Uratilis. 2. & 3. Gu. 4. 6. 7. 9. 12. & edd. vet. forte correpta M. temeritas. atque eodem modo Berger. sed vox correpta in margine perscripta est. Melius correctae ceteri, & emendatum in illis quibusdam. Corrige enim est in rectum, in melius restituere, quod accedit temeritati, quando in consilium & felicem eventum vertit. Justin. xxxv. c. 11. veterem patris offensam novis meritis correxturi. Supra c. 111. n. 2. delicta corrigere. Ergo non consilium, sed felix temeritas Marii fuit, quam adscribit Alexandro Senec. vii. Benef. 111. Nec hoc Alexandri tantum vitium fuit, quem per Liberi Herentisque vestigia felix temeritas egit, sed omnium quos fortuna irritavit implendo. Forte id factum fortuna: aliter verum est illud Cie. pro M. Marcello c. 11. extr. Numquam temeritas cum sapientia commiseretur, nec ad consilium casus admittitur. adde c. xcii. n. 6.

GLORIAM EX CULPA INVENIT. Guelf. 10. pro culpa. Alterum significantius, vide supra cap. xcii. n. 2.

C.

- 1 Ceterum dum ea res geritur, L. Sulla Quaestor cum magno equita-
 2 tu in castra venit: quos uti ex Latio & a sociis cogeret, Ro-
 3 mae relictus erat. Sed quoniam tanti viri res admonuit; idoneum
 visum est, de natura cultusque ejus paucis dicere. neque enim alio
 loco de Sullae rebus dicturi sumus: & L. Sisenna optume & diligen-
 tissime omnium, qui eas res dixere, persecutus, parum mihi libero
 ore locurus videretur. Igitur Sulla gentis patriciae, familia prope
 jam

CAP. XCV. 1. DUM EA RES GERITUR. Pauci apud nos, & infimi ordinis, dum ea res agitur. Alterum non multum diversum est ab his c. LVIII. num. 4. cum accersimus rem gereret clamorem & tumultum hostilem a tergo accersit. ubi vide. Vinar. 1. L. Scylla. vide ad Cat. c. v. n. 6. Velleius II. c. XII. princ. At C. Marius L. Sullam jam tum, ut praecavensidus satis, copulationis sibi quaestorem habuit, & per eum missum ad regem Bocchoris Jugurtha rege paratus est.

QUI UTI EX LATIO ET A. S. EXERCITUM COGERAT. Ita quidem Gruterus, Aldus nepos, aliaeque edd. item MSS. quidam, sed quibus parum aetatis. Plerique exercitum omittunt, & ex junioribus etiam cogeret milites scribunt, aut denique cum Vinar. 2. auxilia cogeret exhibent. Eccard. qui exercitus ut ex Latio a sociis cogeret. Fabric. 1. qui uti ex L. & a sociis colligeret, Romae r. e. Sed illud qui in margine haeret. 2. quod nixit L. e. d. f. colligeret R. r. e. Alii, ut divi, quos uti ex L. e. a sociis cogeret Romae r. e. At Basil. 1. Senatorii, Vinar. 1. Heuss. Guelf. 1. & 2. quod uti ex Latio & a sociis cogeret Romae r. e. Unde vides, verissimam esse lectionem, & cujusvis conjectura adsequendam, quam nos ex Guelf. 3. exhibuimus. Facillimus nempe lapsus ex quos, in quod: & Carro, qui quod ex suis Codd. adsumsit, demonstrare nobis debuisse, Sallustium nullo alio loco ita esse locutum, nam alia pauca novi, in quibus Neutrum Genus alii Generi additur, sed in ejusmodi nominibus, quae diversa sint ab hoc, de quo quaeritur equitatus. At ea infinita sunt, in quibus post Collectiva Nomina Plurale Pronomen aut aliud Nomen additur. Ita Noster Cat. v. n. 8. Incitabant corrupti civitatis mores, quos pessima mala vexabant, ubi vide plura. Supra c. XXVIII. n. 2. Senatus a Boetia consulens, placevint legatos Jugurthae recipi moribus? inque decreverit, adde ibi notata,

in quibus Caesar, qui equitatum, qui videant dixit. Alia vivis obvia sunt, colligere Glossa peperit: & cogeret hoc sensu familiare Holstio. vide supra c. LIV. n. 3. Romae omisit Vinar. 1.

2. NOS TANTI VIRI RES ADMONUIT. Berger. tanti viri nos res admonuit, quo ordine Priscianus XVIII. p. 1190. citat, nisi quod ille tem-
 pus, pro res exhibeat. Eccard. res omittit. Cui Sallustius cognitus, is omnino Provocabulum nos haud tolerabit, & quidem propter illam varietatem delevimus. vide supra c. LXXIX. n. 1. cum rem locus admonuit. Tanti viri dixit, pro quo Eutrop. IV. cap. XI. capto Jugurtha per quaestorem suum Cornelium Sullam, ingentem viro.

DE NATURA CULTUSQUE EJUS. Pronomen deficit Eccardiano. Guelf. 10. de natura ejus cultusque, ita solet Sallustius. Naturam ea notione posuit supra c. XXVIII. n. 4. cujus de natura & habitu supra memoravimus.

ALIO LOCO DE SULLAE R. DICTURI SUMUS. Gu. 3. Neque alio loco: omissa particula causali. Vinar. 1. & Gu. 7. in alio loco. Gu. 3. Franc. & alius unus: scripturissimus, quod illis satis probabitur, qui insolitam hoc loco ejusdem Verba dicere repetitionem ferre minus possunt.

ET L. SISENNA. Vinar. 1. & Sisenna, omisso Praenomine. Guelf. 3. L. Sisenna, quomodo quatuor alii. Unus etiam & alter L. Sisena, ut est in nummo veteri apud Fulv. Utinam. Fabric. 1. L. Sisenna. 2. & Franc. Sisenna scriptor? Senat. 2. & Heuss. Sisenna Historiographus. Scriptis de Bello Marfico, & bello civili Sullano: cuius Fragmenta vide inter veteres Historicos p. 59. seqq. adde Vellei. Pat. II. c. IX.

PERSECUTUS. Acad. historiam persecutus: atque ita Gryphiana. male. intelligit res, aut dicere ex superioribus. Sic plane c. IV. n. 2. Cuius de virtute quia multi dixerat, praeterendum fuit. ubi vide. adde notam ad Cat. c. IV. n. 3.

3. GENTIS PATRICIAE NOBILIS FUIT. Sic Waf-
 sius

jam exstincta majorem ignavia, litteris Graecis atque Latinis juxta atque doctissime eruditus, animo ingenti, cupidus voluptatum, sed gloriae cupidior: otio luxurioso; tamen ab negotiis numquam voluptas

sius omnesque aliae edd. & MSS. At Putschius ex citatione Servii delere jussit vocem *nobilis*, retinebat *sua*. Gruterus utramque expungit, sine auctoritate suorum Codd. quem tamen Fabric. n. nunc defendere scias: quippe in quo *nobilis* fuit in margine, a prima tamen manu, scriptum est, ut nunc eo magis illud Glossema omittere poterimus. Namque pro Verbo Substantivo dici queant, ea ipse Sallustius refutabit, & veto in Guelf. p. italegitur: *gentis patriciae nobilis, sua familia* &c. inde cognoscere licet, locum ita corruptum esse, ut est in omnibus edd. Cat. c.v. num. 1. *L. Catulus nobilis genere natus, magna vi & animi & corporis; ubi nempe sua etiam intruderant.* At integra mansere supra cap. vi. num. 1. *pollens viribus, decora facie, sed multo maxime ingenio valens;* item c. xv. n. 4. c. xx. n. 2. c. xlii. n. 1. Cat. cap. xlviii. n. 5. & alia quaedam ad eundem modum. Bene etiam adduxit Putschius iii. Hist. Cn. Lentulus patriciae gentis, *collega ejus* &c. nam de diversis illis casibus gentis, familia: item de aditis eruditus &c. ne plura dicamus, otium nobis fecit nota ad Cat. c. xviii. n. 4. cui junge supra ad c. lxx. n. 1. dicta. Adde tamen Caesar. vii. Gall. c. xxxix. princ. *Eporodix Aedius, summo loco natus adolescens, & summam domi potentiam, & una Viridmarus pari aetate & gratia, sed genere dispari -- in equestrum numero conveniens.* Capitolin. Macrinus c. 11. *Opilius Macrinus praefectus praetorio, humili natus loco, & animi atque oris inverecundi.* Cornelianam gentem, ex qua erat L. Sulla, patriciam fuisse, comprobatur Auctor Cat. cap. xv. n. 6. *Ita ille patricius, ex clarissima gente Cornelianorum, qui consulare imperium Romae habuerat, &c. familiam recte distinguit ab gente, & pridem jam de magno inter utramque discrimine viri docti talia monere, quae gentem ad Nomen, familiam ad Cognomen proprie pertinere demonstrant.* Sueton. Jul. c. vi. *cujus gentis familia est nostra.* Plura Siganus, Vossius, Spanhemius.

FAMILIA PROPE JAM EXSTINCTA. Prope jam neglecti Incert. i. At Basil. i. Utat. a. & Gu. 12. *jam prope male.* infra c. ci. num. g. *dum prope jam adeptum victoriam retinere cepit.* Catullus Carm. lxxv. *Ille autem prope jam mediis versatur in undis.* Exstincta non puto ea vi sumendum esse, qua cap. xiv. stirpis exstinctus dicitur; sed de gloria familiae intermor-

tua, cum pauci ex illa consulares fuerint; cum aliquam Sullae plures sint cogniti; circa ea maxime tempora. Et de hac significatione consule notam ad cap. lxxxi. numer. 3.

GRAECIS ATQUE LATINIS JUXTA A. DOCTISSIME. Basil. i. *litteris Graecis & Latinis*, ut olim habebant Cat. c. xxv. n. 2. *Litteris Graecis & Latinis doctus*, atque id hoc loco etiam Perizonio placuisse videtur, eo, quod alterum mox excipit. Haec autem est *utroque lingua*, ut Horatius, Plinius, alii nominant. vide CL. Bentley. ad Horat. iii. Od. viii. v. 5. *Juxta* est pariter, aequae, similiter, ut sapientissime apud Nostrum. *Doctissime* non est sollicitandum, tum quia non otiosum est, meliusque exprimit rem *doctissime eruditus*, quam *doctissimus*; tum quod eo addito Auctor evitavit Amphiboliam, quam particula *juxta* poterat excitare. Apulejus de Deo Socr. p. 55. *At enim bonis artibus doctus & adprime est eruditus, & quantum licet bonum, sapiens.* Idem Apol. p. 301. *Memini me apud Varonem Philosophum, virum accuratissime doctum atque eruditum cum alia hujusmodi, tum hoc etiam legere.* Aurelius Victor Adrian. *Hic Graecis litteris impendens eruditus.* Treb. Pollio Gallien. cap. xi. *cum tanto studio Graecarum docti fuerint litterarum, ut raro aliquibus doctissimis magnorum arbitrio cesserint virosum.* Nostrer Cat. cap. xxxvii. num. 1. *Sed omnino cuncta plebes.* Cic. iii. Offic. c. xxxi. extr. *qui perindulgens in patrem, idem acerbè severus in filium.* Capitolin. Vero c. 11. *Eras omnibus delens, ludis, joci decenter aptissimus.* Doctrinae suae atque eruditionis indices libros rerum gestarum reliquit Sulla. vide Plutarch. pag. 461. & Vossius t. de Hist. Lat. cap. ix.

OTIO LUXURIOSO ESSE. Franc. & Guelf. to. otio luxuriosus esse: male, & simile vitium damnativimus c. lxiii. extr. Gu. 4. *otio luxuriose esse.* ita quidem scripsisset Crispus, si esse adlere voluisset, quod omnes edd. occupavit, uti supra c. lxxxvi. extr. *remoto metu*, laxius fidentiusque futuros. At Guelf. 3. Remens. i. & Veneta 1470. recte illud esse omittunt, cujus hic nulla provincia, insit c. v. n. t. & t. Hylor. Or. Lepidi: *Hominem maxime nominis, non minus optimis majorum exemplis.* & multis locis praeterea. *Luxuriosus* notat proprie laxiore, & quo sibi liberalius indulget. ut Maecenas, de quo Velleius ii. cap. lxxviii. *apud*
Yyy 2 *fri*

voluptas remorata, nisi quod de uxore potuit honestius consuli: facundus, callidus, & amicitia facilis: ad simulanda negotia altitudo ingenii incredibilis: multarum rerum, ac maxime pecuniae largitor. Atque felicissimo omnium ante civilem victoriam, numquam super

*stri fed splēdide genere natus, vir, ubi vix
 existeret, saepe exornatus, praevidentis aequi
 agendi scius; simul vero aliquid ex negotio ve
 nistis pollet, otio ac mollitibus paene ultra
 finem fluens. Idem c. LV. n. 3. Sententia Saturni
 num deficiit, virum multiplicem virtutibus,
 natum, agilem, praevidentem, nullatrimoque offi
 cium patientem ac peritum putior; sed ruden
 tem, ubi negotia fecissent lucum otio, liberali
 ter lautique eo abutentem; ita tamen, ut eum
 splēdidi ad belatū posuit, item luxurio
 sum, ade deficiē diceret. Nihil scitius: nec
 potuisset aliquis interperes velius Salustium
 explanare. Nolito quid fit luxuriosus, dicas ex
 Cat. c. xii. n. 5.*

DE UXORE POTUIT HONESTUS CONSULI.
Dum enim Valerium, in theatro nimis blandientem, fenes ipse uxorem duxit, ut scribit Plutarchus, poterat ipsius famae melius consuli. Ita Rupertus. At Walfius: Rem narrat Plutarchus in Sylla p. 474. ibi nempe illud Ruperti narratur, & praeterea quod Sulla, et ipsi uxorem domi habuerit, tamen cum mulieribus nimis, citrafratris & thymelicis vixerit. Polterius intellexit Ph. Melanchthon, parum sancte, scribens, coluit matrimonium. At Glossa pervetus Fabric. i. quae apud Syllam non habuisse uxorem, in hac re sola plurimum dedidit, & idcirco de uxore potuisset et honestus consuli. De amoribus & adulteriis eius interpretatur perspicue Plutarchus pag. 476. p. 3. *ἐν ταῖς αἰσ, καὶ τὰς αἰσ ἐνδοκίμους ἔργους* — *ἐν ταῖς αἰσ ἐνδοκίμους ὅς φησι ΣΑΛΛΩΤΑΤΙΟΣ*. Hunc ergo locum respexit Plutarchus, cum alibi de Sulla rebus non scripserit Crispus, ut ipse perspicit est. Et bene cohaeret superioribus, cum de voluptate dixerit, cui in uto maxime suit dedidit; quae et si, inquit, talis fuerit, ut eum ab negotiis nunquam sit remota, erratam libidinosior, & infulsiat circa uxorem. Ita consuli potuisset honestus de uxore non ita intelligendum, ac si illi esset addendum: sed ipse Sulla potuisset honestus honestius, agere iustus circa uxorem. Nam de poni pro circa, quod nō, supra docuimus, ad Cat. c. 11. n. 19. Ibidem n. 7. de Verbo *confulere* diximus, quod notet facere deliberato consilio.

ET AMICITIA FACILIS. Guelcz. & UratisL.

adus & amicitia facilis. Guelf. 10. & in amicitia facilis. amicitia, pro quo ad amicivm, ut supra c. 1. extr. gloria aeternus; c. xciv. n. 2. dubius nifi. Tacitus firmatus animo; Spertian. Nigro cap. vi. Cetera corporis parte erat candidus & magis pinguis. adde infra cap. xcviij. n. 3.

AO SIMULANDA NEGOTIA ALTITUDO INGEN-
INER. Waffius reprehendit interpretationem
 Crispini, & ipse *simulante* accepit pro *diffimula-*
 re. Imo accipe pro *simulare* & *diffimulare*
 simul: facti pluribus exemplis ad f. LXXXI.
 extr. probavimus, unum vocabulum faepe pro
 duobus eiusdem generis poni, uti *cicuta*, pro
cicuta & *para* &c. Atque ita de Catilina, quem
 Sulla facili faciemur, Noster Catil. cap. v.
 n. q. *cuius rei libes* simulator & diffimulatur.
 ALTITUDO l. profundum ingenii illis tribui-
 tur, quorum confilia segre adsequimur: Grae-
 cis, ut Themistio, *βαθος ἡσυχίας*, ipse Cice-
 ro *hancum* ita adhibuit: vide Turneb. lib.
 Adverf. cap. xv. & If. Cafaubon. ad Ciccr.
 iv. ad Attic. epist. vi. Vopifcus Numer. cap.
 xv. denique *non erat altius, rifu* & *taciti* ut
 Struvianus, qui hic definit *flere, simulanda*
mentis.

AC MAXIMUM PECUNIAE LARGITOR. *Largitor* maxumum pecuniae pro liberali, indulgente, vide Cat. c. liv. n. 3. Adposuit Seneca t. de Benef. c. ii. *Beneficia in unguis effundenda non sunt, & nullius rei, minime beneficiorum, bonella effi largitor.* Ceterum ex hoc proximo cap. iudicabis, quam recte Graevius in Cicero, Otho. t. c. xxx. adnotaverit, nullumquam dictum scriptumque effi, Sullam ahi coluisse (quod certe temerarie scripsit vir optimus; id paulo melius quod addit) & servili obsequio dignitates meruisse. *maxime* omittit Fabric. 2.

4. FELICISSIMUM OMNIUM ANTE C. VICTORIAM.
Sic Gruterus, nostri plerique, *illi felicissimum*.
Abest tamen Pronomen etiam ab Eccard. &
Gulfi. 3. atque ita emendavimus supra c. xiv.
n. 12. De *felicitate* Sullae Cic. pro Rofo. Am.
c. viii. *quomvis ille felix fuit*. cum
nota Cellarii & Boecleri ad Vellei. n. cxxvii.
n. 5. Seneca ad Marc. c. xxi. *A felicissimo incipiam*.
h. Sulla filium amisi, & quae sequuntur.
victoriam inter verbus scribitur in Fabric. i. pro
felicissimo Berger. *felicissimum*.

NUM-

super industriam fortuna fuit: multique dubitare, fortior, an felicior esset. nam postea quae fecerit, incertum habeo, pudeat magis, an pigeat differere.

CAP. XCVI.

Igitur Sulla, ut supra dictum, postquam in Africam atque in castra Marii cum equitatu venit, rudis antea & ignarus belli, solertissimus omnium in paucis tempestatibus factus est. Ad hoc milites benigne appellare; multis rogantibus, aliis per se ipse dare beneficia,

NUMQUAM SUPER INDUXT. FORTUNA FUIT. I. numquam fortuna maiora illi contulit, quam ipse meruerat, omnisque suae fortunae ipse faber fuit. Eutropius l. c. iv. etiam Walsingham citatus: *militaris gloriae adpetentissimus, fortuna in bellis prospera fuit; verum ita ut non superaret industriam.* Imitatur, quod vidit illustri Obrechtus, Dictys iii. cap. xvi. fortior, quam felicior, qui scia bellandi inclinat per gentes, namquam tamen vires confilio superfluant. Guelf. 9. super industriam usus fuit.

MULTIQUE DUBITARE F. A. F. E. GRUTERUS malebat, multis dubitantibus, aut dubium. Sed vide nostra ad l. Hist. Orat. Phil. o. 3. qui peior, an ignavior sit, deliberari non potest, adde ibid. n. 12. Eccard. multis dubitare, sine copula. Uratist. 3. in incertum habeo.

PUOEAT MAGIS, AN PIGEAT DISSERERE. Ita Gruterus, & nostri primae classis; nisi quod quidam Verba alia forma praeferant, nam Fabriciani, Remenses, Academi. Uratist. 2. Struv. Eccard. Guelf. 7. 11. 12. & Veneta 1470. pudet. . . piget habent. Guelf. 6. pudet an magis ac piget d. 4. pudet an magis, ac piget differere. Unde faceret: nam postea quae fecerit, pudet ac piget differere. Prudent. Praef. Carhem. v. 11. *Ac luxur petulant (ben pudet ac piget!)* Fondavit juvenem nequitiae sordibus ac luto. Sed Sulpic. Sev. li. c. xxviii. Reliqua vero ejus, incertum piget, an pudeat magis differere. is, ut videmus, habeo omittit, quomodo Noster iv. Hist. pr. At Cn. Lentulus — per incertum solidior an vavior legem . . . promulgavit. Veneta 1470. excludit particulam magis, etque neque in Walsingham reperitur, qui & incertum habeo a mala manu esse existimat.

CAP. XCVI. 1. UTI SUPRA DICTUM EST. Eccard. *Igitur sicuti supra dictum est, postquam;* Basil. 1. uti supra praedictum est. Gruterus haud

male haec ab homine oblivioso, non ab Sallustio esse censet. Sed praeterea alia quaedam in hac periodo superflua sunt. Fabric. 2. & Eccard. omittunt Marii, sicuti supra c. xcv. pr. cum magno equitatu in castra venit. Ipse scriberem: *Igitur Sulla postquam in castra Marii pervenit, ceteris abiectis.* Nam Crispus ubique per particulam Igitur rem narratam resumit, numquam totidem verba iterare solet: pauca repetit.

SOLLERTISSIMUS OMN. IN P. TEMPESTATIBUS. Praepositionem in omnes nostri Codd. servant, repudiatam tamen ab edd. aliquot mediis. vide ad Cat. c. xlviii. §.

2. MILITES BENIGNE APELLARE. Guelf. ii. benignus. non probro. Benignum adloquium plurimum valet ad conciliandum favorem. vid. Q. Cicero de Petit. c. viii. tx. Id ostendit in Tarquinio Livius l. c. xxxiv. ubi plura Gruterus.

ROGANTIBUS, ALIIS PER SE IPSE DARE. Guelf. ii. rogationibus, rogantibus quilibet intelligit, iis, qui rogabant: quem scosum vernacula nostra exprimit per Nomen, *aus Bite:* etque eleganter opponitur per se ipse, i. ultro, sponte sua, non rogatus. sed Vinar. t. & Guelf. 12. habent, per se dare. Ita certe Cic. pro Rosc. Comoed. c. vii. *Utrumque incredibile est, & Roscium quidquam per avaritiam adpetisse, & Fannium quidquam per se bonitate amississe.* ubi vide Graevium. quem etiam & plura dedit Cl. Drackenb. ad Sil. xi. v. 447. *Ac, silice aggeribus per se scandente vocatus, fustis in immensum cantatas surgere turres.* Est quidem & per se ipse Nostro familiare, quod vides supra c. iv. v. 8. sed significatione, in se, & salus. quod cum huic loco aliquod incommodum iolerat, placebit Pronomen ipse deleri. Ipse tamen delibero potius, & illud incommodum per superius rogantibus tolli existimo; illos autem liberos propter se in prima positione

Yyy 3 ipse

ficia, invitus accipere: sed ea properantius, quam aes mutuum reddere; ipse ab nullo repetere: magis id laborare, ut illi quam plurimi

ipse haefitasse videntur, quod factum Catil. c. xxxii. n. 1. alibi. infra c. ex. n. 2. multis orantibus, aliis ultro egomet *optu* subi. Male ergo Struvian. rogantibus illis *per se ipse dare*. Guelferb. 3. *dare, commodare beneficia*; atque is quidem cum aliis aliquot post *beneficia* distinguit; quomodo etiam Gruterus. Sed Fabriciam, Eccard. Guelf. 6. 7. & alii post *dare* distinguunt. Gruterus favet Catil. c. vi. num. 5. *magisque dandis, quem accipiendus beneficiis amicis parabant*. Forte & hic id nomen spiritum est, ut supra cap. xiv. numer. 3. id ipse positus ejus arguere videtur: praeterea, quod in Guelferbyt. 10. scribitur *beneficentia*.

INVITUS ACCIPERE. Grave enim illud viris ambitiosius. Plautus Capt. A. ii. Sc. ii. v. 108. *Quod bonis bene sit beneficium, gratia ea gravis* 'si bonis'. & Petia Aet. iv. Sc. v. v. 2. *si quid bonis Boni sit, esse idem & grave, & gratiam fuit*. adde Senec. de Benef. & de Vita B. c. xxiv.

PROPERANTUS, QUAM AES MUTUUM. Nihil mutandum, & Ciacconius valde infeliciter transponit verba. At Fabric. 1. omittit *properantius*: adiecit tamen prima manu inter versus. Proclive inde est facere: *sed ea tamquam aes mutuum reddere*: sed fordet ad receptam lectionem. Guelf. 3. *aes mutuum credere*. ab interprete, ut arbitror.

IPSE AB NULLO REPETERE. Uratist. 2. *petere*. fomolenter. At Fabric. 1. a prima manu, item 2. Uratist. 3. Eccard. Guelf. 4. 10. & 11. *ipse ab nullo rapere*. quae varietas etiam apud Cicero pro Flacco c. ii. ubi similiter *repetitur, petitur, rapiunt libri vet.* scribunt, pro vero *repetitur*. *Repetere* cave deferas. Esse id proprium debitorum, diximus supra ad c. lxxv. n. 37. *omnes honores non ex merito, sed quasi debitos a vobis repetit*. ibi vide. Plautus Trin. A. v. Sc. ii. v. 7. *Quod datum utendum* 'si, id recipiendi copia' 'si, quando velis'. Seneca de V. Beat. c. xxiv. *Ex loco fit donatio, unde repeti non debet, reddi possit*. 1. de Benef. c. 1. *Nec facile dixerim, utrum surpius sit inficiari, an repetere beneficium, sic ille facpius*.

MAGIS ID LABORARE. Fabric. & Uratist. secundi omittunt *id*, nempe quia tum constructione arduum, tum significatione superfluum videbatur. Franc. *ad id locorum laborare*; Uratist. 2. *eo laborare*; Vinar. 2. *illud*. Unico Ciceronis dicto omnes sollicitudines tolluntur ex 11. epist. iii. n. 4. *Valde id, credo, laborandum*

est, ne nostra nobiscum, aut inter nos cessaria vituperetur. ubi vide plura. adde etiam collata ad Cat. c. xlviii. n. 7.

UT ILLE QUAM PLURIMI DEBERENT. Notandum dicit locutionis genus Glareanus, quod illi posuerit pro *ipso*, vel *sibi*. Fuit etiam librariorum singulare. nam Guelf. 9. & Berger. habent: *ut sibi q. p. d.* at Franc. & Uratist. 1. *ut illi q. plurimum deberent*; Acad. *quam plurima*. hi nimirum illi intellexere primo Casu, de illis, qui acceptarent beneficia ab Sulla. Sed frustra omnes. Supra c. lxxv. n. 2. *debere illi res suas satis placere*. ubi etiam *ipso*, *sibi* in MSS. c. lxxvii. n. 1. *ni id scilicet, in summo periculo suam salutem, illorum socios fere*. Livius xli. cap. xix. *Simul venerant & ab rege Perseo oratores, qui purgarent, nec acceperit ab eo Bithynas, nec audire eo quidquam facere* a Spartian. Adrian. c. xvii. *ut fero Kalendis Januariis scripserit, quid ei toto anno posset evenire*. pro *sibi*. Rem tetigit Sidorius vii. ep. xiii. *graviter habet, si sibi mutuum honor debeatur magis, quam rependatur*.

JOCA, SERIA CUM HUMILLIUM AGERE. Summam comitatem Sullae exprimit hac formula, & citavit quaedam exempla I. Wasse; sed quod doleo, manifeste furto commisso. Id quidem facile ceteris viri docti meritis condonasset, nisi simul ridiculum errorem, qui tamen lechiori negotium facillere potest, errasset. Nimirum loca Plinii, Ciceronis, Ovidii, Ausonii descripsit ex observatione Jo. Savaronis ad Sidon. iv. epist. iv. *saepe cum hoc seria, saepe etiam jocos nysci*, ubi etiam hic ipse Sallustius citatur. Sed quoniam Savaro ita semper citare solet epist. iii. libr. iii. Epist. viii. libr. vii. cum hodie omnes fere & ipse Wasse contra librum primo loco ponant, secundo epistolam: ille tamen ne tanta quidem circumspectione aut patientia uti voluit, ut loca ipse evolvet, vel saltem Savaronem recte inspiceret; sed citavit omnibus litteris, & ne quis excusationi locus esset: *Sed & Plinius Lib. XIII. Epistola II. & XVI. 4. & I. 8.* ita inquam citavit; cum nostrae edd. Plinianarum Epistolarum decem tantum libros habeant. Sed recte Savaro Plinius epist. 12. l. 2. idem epist. 17. l. 4. & epist. 1. l. 8. qui adeo misere bono viro impoluit. Atque ita illi infeliciter hoc loco cecit aliena farina expilare: paulo melius supra c. lxxvi. num. 2. cap. xxi. num. 4. & locis aliquot aliis. Ipsa formula passim obvia est. Claudian. ii. Stilic. v. 164.

rimi deberent : joca atque seria cum humillimis agere : in operibus, in agmine atque ad vigilias multus adesse : neque interim, quod prava ambitio solet, Consulis, aut cujusquam boni famam laedere : tantummodo neque consilio, neque manu priorem alium pati ; plerosque antevenire. Quis rebus brevi Mario militibusque 4 carissimus factus.

C A P. XCVII.

CIL.

AT Jugurtha, postquam oppidum Capsam aliosque locos munitos & sibi utilis simul, & magnam pecuniam amiserat, ad Bocchum nuncios mittit, *quam primum in Numidiam copias adduceret ;* *prae-*

v. 164. pura sed libertate loquendi Seria quique joca nulla foenudine misceat, quem indicat Gruterus l. c. ut adscripsit Ruperius. Minuc. Fel. c. 1. utpote cum & ipse tanto nostri semper amore flagraverit, ut & in ludicris & seriis parti necum voluntate concineret, ubi vide Gronovium, qui Liv. t. c. iv. subdidit. Juretum ad Symmach. l. Epist. liv. vix addendum censio, cum jam Puteanus eum produxerit ad Waffio laudatum Mamert. Paneg. cap. xlii. p. 763.

3. AD VIGILIAS MULTUS ADESSE. Remens. l. in agmine atque vigilis multus adesse, ad omittunt etiam Senat. 2. & Heustianus. Remens. 2. & Guelf. 11. apud vigilas, quod mera interpretatio est, & placuit eo magis, quod Noller infra c. c. n. 3. scripserit, apud omnes adesse, & supra cap. xlii. n. 7. ipse apud priores erat. Sed nihil illud contra receptam lectionem impetrat, uti neque Eccard. in vigilis; Guelf. 6. in vigilis: cum & in alio posito ad pro apud satis notum omnibus hodie sit factum. vide Solipatr. Charif. iv. pag. 239. Drackemb. ad Sil. xlii. v. 606. Guelf. 10. ad vigilas esse multus. vide supra c. xxv. n. 5. & c. xlv. n. 2.

QUOD PRAVA AMBITIO SOLET. Sic nostri, non ambato prava. Guelf. 6. solet facere, pueriliter illud Verbi adjectis, nam Noller, ut passim, ita Cat. c. xxx. n. 2. Sumit id, quod in tali re solet, alii potentia atque prodigia nuntiabant, ubi vide. Mox Guelf. 11. eniquam boni, p. & 12. cuique boni.

TANTUMMODO NEQUE M. N. C. PRIOREM ALIUM. Bal. 1. tantum modo, divisio vocibus, ut fere in aliis etiam solet, sed Guelf. 3. modo tantum. ut alterum ab aliena manu additum videri queat. PRIOREM vocat eleganter, qui su-

perat, praecedat. ita supra prima, c. lxxvi. n. 6. item c. x. n. 7. qui aetate & sapientia prior est. Phaedrus l. Fab. xlii. v. 8. Si vocem haberet, nulla prior aetas foret. ubi vide Interpp. ut & Graevium & Duckert. ad Flor. l. c. xvi. n. 2. Sic supra c. l. n. 6. numero priorer. ALIUM omittit Fabric. neque illud valde placere Crispo, ex c. iv. n. 5. parebit. At ceteri Comparativis addere amant. Seneca de morte Claud. c. xv. Cecidit pulchre Cordatus homo, Quo non alius fuit in toto Fortior orbe. & post pauca : Quo non alius Potuit citius Dijcere causas. Prius neque vacat in Eccard. & Incert. l.

4. QUIBUS REBUS ET ARTIBUS BREVI. Guelf. 3. quis rebus, ut scripsi. Franc. quibus artibus brevi cet. omisit rebus & duo MSS. apud Putschium, alii apud Cypr. Popmann omittunt & artibus, atque illis potius accedo. Geminus locus est supra c. vii. n. 2. ubi de natura cultus Jugurthae memoraverat, subiicit: quibus rebus Micipsa tametsi initio laetus fuerat cet. At Waffius quibus rebus & artibus interpretatur, hisce rebus paratis, gestis, & ob animi virtutes. Vinar. 2. & militibus; Guelf. 6. & ejus militibus; 12. ac militibus; 1. carissimus factus fuit; 6. carus factus est. Edd. vet. clarissimus factus est. nempe clarus & carus etiam alibi confunduntur. Supra c. vii. n. 4. ut nostris vehementer carus, Numantinis maximo terrori esset.

CAP. XCVII. 1. CAPSAM, ALIOSQUE LOCOS MUN. Fabric. 2. Capsa; Struv. alios locos munitos, sine Copula. Berger. omittit locos. Remens. 1. munitos sed final & sibi utiles. Edd. vet. omnes pecuniam magnam amiserat, ut Adjectivum sequatur.

IN NUMIDIAM COPIAS ADDUCERET. Berger. *ui*

- 2 *praelii faciundi tempus adesse*. Quem ubi cunctari accepit, dubium belli atque pacis rationes trahere: rursus uti antea, proximos donis corruptit, ipseque Mauro pollicetur Numidiae partem tertiam, si aut Romani Africa expulsi, aut, integris suis finibus, bellum compositum foret. Eo praemio illectus Bocchus, cum magna multitudine Jugurtham accedit. Ita amborum exercitu conjuncto, Marium jam in hiberna proficiscentem, vix decima parte die reliqua, in-

uti *quantissimum*, cet. quomodo & Gu. p. sed Acad. & Franc. i. N. c. uti adduceret. Incert. i. & Eccard. copias deducet. Tres Gruteri cum Guelf. i. adducere, non probro. Supra c. xiv. n. 5. *litteras mittens, quam occasione ad provinciam accedat*. Sed eo non adducat scribendum est. Cap. xxxii. n. 5. *persuadet, nemallet*. Cap. xxxv. n. 4. *imperat*, pararet. Recte Uratilis. t. non agnoscit voces, in *Numidiam*. At male, ut arbitror, Eccard. Franc. Struv. Guelf. 4. & 6. *copiam*, pro *copias*.

PRÆLII FACIUNDI TEMPUS ADDESSE. Uratilis. 1. *belli faciundi tempus adesse*. Eccard. Acad. & Veneta 1470. *praelium faciundi*. Alterum mage Sallustianum, & diximus quaedam ad eae Catil. c. xiv. n. 2. qui postea princeps fuit belli faciundi. Guelferb. 4. *belli tempus fac. adesse*.

2. CUNCTARI ACCEPIT, DUBIUM N. *Cunctari* deest edd. Pompon. VII. & Lipsius. atque id salvo sensu eximi posse, censuerat Gruterus. Libenter illi assensior, cum Cat. c. lii. n. 25. eadem voces cunctari & dubitare vulgo male composituerat, cum nos posteriorem excluderimus. Ita ergo verba sese exciperent: *quam ubi dubium accepit belli atque pacis rationes trahere*. nam quod Gruterus etiam Conjunctionem atque invadit, frustra est & locum corruptit. dubius trahit, ut supra c. xliii. n. 1. *anxius trahere cum animo suo*. Loco sic constituto, defero Vinarienses, Basil. t. Acad. Berg. & Guelf. 3. qui habent, *cunctari accepit*, & *dubium b. a. p. r. trahere*: qui alioquin, si *cunctari* retineas, haud peccant. *Rationes belli*, ut Plinius i. epist. xii. n. 4. *ut haec tanta pretia vivendi mortis rationibus vincebantur*. adde ad Catil. c. lviii. n. 3. & exquirit ille dicitur *rationes trahere*, qui dubitat atque deliberat; quomodo Terentius, *seorsum putare rationes*, alii alia.

PROXIMOS EJUS DONIS CORRUMPT. Ejus omittunt Fabric. t. & Uratilis. 2. quibus adhaereo. vide Cat. c. xxxiii. n. 2. Eccard. Senat. 2. Heuff. Guelf. 1. & 2. *corripit*. vide supra c. lxxx. n. 3.

IPSIQUE MAURO POLLICETUR. Incert. 2. *Ipsa*

Boccho; Struv. ibi *Boccho*; alii *ipsique Boccho*, quomodo a manu secunda Guelf. 2. ut adpareat Glossatoris inventum esse, quod vidit Rivius. Sic alibi *Romanus*, *Numida*, vide notam ad cap. lxxxi. n. 3. *Vetusti nostri, Numidiae partem tertiam*. sed Guelf. 1. *Numidiae tertiam*, omisso Nominis Substantivo. quomodo quidem *tertiae*, pro *tertiis partibus* dicuntur hodie; sed boni scriptores *partes* addunt. Nihilominus Cat. c. lxi. n. 4. simile quid ex Gu. 2. adnotavimus, qui habebat: *Castina cum expeditis in prima versari*, pro *in prima parte*, vel *acie*. infra c. c. n. 2. *in sinistra*, pro *in sinistra parte*.

AFRICA EXPULSI, AUT INTEGRIS SUIBUS F. Acad. ab *Siria* expulsi. Franc. aut *integri suis finibus*. Guelf. 1. *compositum fore*.

3. EO PRAEMIO ILLECTUS BOCCCHUS. Gu. 3. *Et eo praemio*. Basil. t. *inleclus Bocchus*, quem admodum hoc Nomen in aliis etiam MSS. exaratum est, alterum autem est ex perpetua hujus codicis consuetudine. Uratilis. 2. *cum maxima multitudine*.

MARIUM JAM IN HIBERNA PROF. Jam deest Rem. 1. Incert. 2. & Venetae 1470.

VIX DECIMA PARTE DIE RELIQUA. Sic ex Prisciano & A. Gellio emendarunt viri docti, quomodo tamen etiam aliquot MSS. nulli tamen, quod mirum, Gruteri. Ex nostris certe Guelf. 3. 9. & 12. Reliqui omnes & edd. vet. *dici*. Adprobat et Gronovius, sed non, ut Gellius voluit, secundo Casu antiquo accipit, quem habuimus supra c. lxi. n. 3. verum sexto, & interpretatur *decima parte per quod ad decimam partem*, ad Livii xlix. c. vii. *Classis Romana a Messana Locris aliquot horis die superante accessit*. Et & nos accedimus, quamvis Bongartius etiam, ut ceteri Sallustii interpretes, cum Gellio faciat ad Justin. ii. c. xi. n. 17. Ita Crispus infra c. xxviii. n. 3. *collis magna parte editus & princeps paucis munimenta querebat*. Livius xl. c. xxxiv. *Et cum Ilensibus, gente ne nunc quidem omni parte pacata, secunda praelia facta*. Martianus Capella ii. extr. *Transfusa, lectior, parte magna jabula*. Cicero cum Praepositione x. epist. v. n. 8.

invadunt: rati noctem, quae jam aderat, victis sibi munimento fore; & si vicissent, nullo impedimento, quia locorum scientes erant: contra Romanis utrumque casum in tenebris difficiliorem. Igitur simul Consul ex multis de hostium adventu cognovit, & ipsi hostes aderant, & priusquam exercitus aut instrui, aut farcinas colligere,

n.8. tamen ex maxima parte ea, quae ex adeptus, fortunae temporibusque tribuuntur. Gu. 1. & 2. vix decima relicta parte diei reliqua. 6. relicta qua invadunt, ut breviter utramque lectionem notaret. At Franc. Incerti, Uratist. 3. Guelf. 7. 11. & edd. Pompon. vix 2. parte diei relicta. 1. Hist. Orat. Lepidi: ne servilia quidem alimenta reliqua habes. Auctor Declam. in Cicet, quasi uni reliquis ex familia viri clarissimi, Scipionis Africani.

VICTIS SIBI MUNIMENTO FORE. Victis i. si forte victi essent. Epist. Mithrid. n. 20. Arma in omnis Romani habent, acerrima in eos, quibus victis spolia maxima sunt. Livius ix. c. xviii. Etiam victis Macedonibus graves, nedum victoribus. ubi vide Gronovium. & ad xxxi. c. xlii. Eccard. & Guelf. 11. monumento. Basil. 1. Franc. Incert. 1. Remensis, Struv. Berger. Guelf. 12. & edd. veti. & viciis. Struvian. omittit sibi: quem posses defendere, si locum difficiliorem reddere velles.

ET SI VICISSENT, NULLO IMPED. Guelf. 12. at si vicissent. Academ. & Berger. & vicissent, neglecta Coniunctione. Auctor B. Alexandr. c. x. & post horam decimam diei res agebatur, nam autem adlatura videbatur maiorem fiduciam illis, qui locorum notitia confidebant. Guelf. 7. nulli impedimento. Ita nempe Canones postulant, cum impedimento tertio Casu accipitur. Monstravimus tamen ad Cat. cap. xxix. exte. nulli, pro nullius, & quem citavimus, Munckerus nullo etiam & alio dandi Casu exemplis confirmat, atque ita veteres declinasse ad Terentium Donatus docuit. At potuisset ille libarius secure nullo sentire, si sexto Casu intellexisset, quomodo Cic. x. ad Attic. epist. ult. tranquillitates maiore impedimento fuerunt, quam custodiae: quo loco recte utitur Cl. Ducker. ad Flor. 11. c. xi. n.6. qui similiter miraculo quodam fuisse dixit. Eccard. & Franc. quod, pro quia. idem Eccard. nullo impedito, forte pro impedito.

IN TENEBRIS DIFFICILIOREM FORE. Franc. Incert. 1. Remensis, Struv. Guelf. 4. 6. 11. & edd. veti. difficilem fore; Guelf. 10. difficile. Eccard. difficilior fore, isque omisit in tenebris. Praeterea Fabric. 2. Incert. 2. Guelf. 11. & 12. esse habent, pro fore. Sed Senat. 1. Uratist. 1. & Vinar. 2. neutrum agnoscunt, adficientie

Grutero. Et satis superque est, supra lectum esse: munimento fore. Difficiliorem non est sollicitandum, cum manifesta adit comparatio. Difficilior est Romanis, quam Jugurthae. Sed & Vetus Scholiastes ad Stat. 111. Theb. v. 119. Nos aliquin insidiantibus opportuna & uni contra multos difficilior.

4. SIMUL CONSUL EX MULTIS DE H. A. COGNOVIT. Guelf. 3. Igitur consul simul ex nunciis de h. a. cognovit; sicuti cap. xciv. n.3. Marini ubi ex nunciis, quae Ligus agerat cognovit. sed ex multis rei trepidae longe aptius est, etsi in reliquo positi ab eo codice haud temere dissentirent. Guelf. 6. Igitur postquam simul consul, ex Glossa: siquidem etiam in Fabric. 1. supra particulam simul, scribitur postquam, & de ea notione ut simul, pro simulac diximus ad Cat. c. vii. n.4. Verum ea non est huic loco accommodatissima. Intellege ergo: simul h. e. eodem tempore Marius de hostium adventu cognovit, & ipsi hostes aderant: ita ut inter nuncios & hostium praefectiani nullum intercederet spatium, quod optime exprimit tumultum & celeritatem. Ita Livius xviii. cap. xlv. Hic modo nihil morae fuit, una & transgressa me auditis, & ardere bello Africam, & molientem hinc Annibalem, & obsideri Carthaginem. Caesar 11. Gall. c. xix. incredibili celeritate ad flumen decurrerunt, ut paene uno tempore & ad silvas, & in flumine, & jam in navibus hostes viderentur. Demosthenes de Corona p. 317. αὐτὸν αὐτὸν αὐτὸν ἀπαρτίζοντες οὐδὲν χρόνον, ΚΑΛΩΣ ἑαδὲς ἐν πύλιν. Eccard. ex multis debet. Uratist. 1. hostium adventum cognovit. Pessime. Supra c. lxxxviii. num. 4. reget ubi de adventu Marii cognoverunt.

EXERCITUS AUT INSTRUI. Quid sit instruere, dixi ad Cat. c. lix. n. 1. instructos ordines in locum aequum deduxit.

SARCINAS COLLIGERE. Ante pugnam enim farcinas in unum locum conferabant. Caesar vii. Gall. c. xviii. exit. quae re nunciata, Caesar celeriter farcinas confecti, arma expediti iussit. De eo quod idem Nomen exercitus aliter se habeat ad Verbum instrui, aliter ad colligere, accipere, dixi supra ad cap. xlix. n.4. Adde notam ad Catil. c. liii. n.3. Colligere farcinas dixit etiam Varro 1. de R.R. c. 1.

ligere, denique antequam signum, aut imperium ullum accipere quiv-
vit, equites Mauri atque Gaetuli, non acie, neque ullo more prae-
lii, sed catervatim, uti quosque fors conglobaverat, in nostros con-
currunt.

DENIQUE ANTEQUAM SIGNUM. *Signa* quidem varia militaria, de quibus accipi posset hic locus, in primis ab iis, qui illud *ullum* etiam de signo intelligunt. Non tamen capies de aquila, vexillis aut similibus, de quibus infra: *sine signis, sine ordinibus*. nam ea signa jam accipiebant, cum instrueretur exercitus. Cum vero supra scripserit, *primum* instrui *quirit*: eandem rem bis proponeret. Ergo aut de signo tuba dato intellige, quod legis Cat. c. lx. prince. *Sed ubi omnibus exploratis Perrejus tuba signum dat*: aut de illo signo, quod alio nomine *symbolum*, aut *seffera* dicitur, quas militibus dabatur, ut socium ab hoste discerneret: aut denique de utroque hoc signo, ut ipse ego intellego. Utrumque memorat Caesar II. Gall. c. xx. *Caesari omnia uno tempore erant agenda: vexillum proponendum . . . signum tuba dandum . . . acies instruenda: milites cohortandi: signum dandum*. ubi vide D. Vossium, & Jo. Brantium. Auct. B. Afric. c. lxxxi. *Quod postquam Caesar intellexit, incitatis militum animis resisti nullo modo posse, signo felicitatis dato, equo admissis contra principes ire contendit*. Multo plura dabantur isti interpretes Silii VII. v. 347. *discursit tellera castris*.

AUT IMPERIUM ULLUM. *Imperium* nempe, qui aut quomodo, aut qua parte hostem adgrederentur. vide ea satis explicata per Auct. B. Afric. c. lxxi. Idem c. xxxi. de Caesare: *sed mirabili peritus scientia bellandi in Praetorio sedens, per speculatores & nuncios imperabat, quae fieri volebat*. Livius xxii. c. v. *Ceterum prae strepitum ac tumultu nec consilium, nec imperium accipi poterat. tantumque aberat, ut sua signa atque ordinem & locum nosset miles, ne vix ad arma capiunda aptandaque pugnae competeret animus*. Id. xlii. c. xxvii. *ut quique arma ceperat, sine imperio, sine signo, incompofiti, inordinati in praetium ruunt*. addé infra c. xxviii. n. 1.

ACCIPERE QUIVIT. *Accipere* vacat in Guilo. per incuriam deserviens. Basil. I. Inetti, Acad. Guelf. 6. 7. & Veneta 1470. *accipere quivisset*. Guelf. 10. *quirit*; II. 12. Struvian. & Berger. *quirit*; & Franc. *quirit*; & Uratist. 2. *quirit*. Modus indicandi non satis placuit nobis ulla librariis. At Noster supra c. v. n. 3. priusquam *hujus rei initium* expolio. Foite tamen *quirit* etiam, aut *quiritur* scripserat, de quo supra ad c. xcv. n. 1.

NEQUE ULLO MORE PRAELII. Ita Noster IV. Hist. more *equestis paelii*. Nam & morem in militia, ut in aliis rebus, maximopere observabant Romani. vide quos citat Cl. Duker. ad Flor. iv. c. vi. n. 3. Statius xi. Theb. v. 524. *Haec pugnae facies, corum sine more, sine arte*. Unde nec sollicitandus Silius ix. v. 32. *Ne morem & pugnae signum exspectare possenda*. Horat. I. Od. x. v. 4. *& decora* more *Palaestrae*. ubi alia Cl. Bentleius. Guelf. 10. *atque ullo more p.* Eccard. *paelio*. Sed Fabric. 2. vocem *paelii* omittit, quam parum & ipse necessariam existimo. Nam ita *sine more* simpliciter dici; item *non ullo more*, putidum foret pluribus demonstrare: quaedam citatis peti possunt. vide Noster supra c. xlii. nunt. 3.

CATERVATIM, UT QUOSQUE FORS CONGL. Pro *catervatim* Tacitus eodem sensu *catervis*, IV. Ann. c. li. *barbari catervis decurrentes*. Liv. xlii. c. xxvii. *cum alii catervatim current*. Guelf. 3. *ut quique fors conglobaverat, quique scribens, pro quique antiquo*. nam *fors* etiam in plerisque reliquis legitur, ut confunduntur ea supra cap. i. n. 1. Diſſys II. cap. xlv. *Raptim ac sine ullis ordinibus, ut quique fors conglobaverat, ad naves evolvant*. Sic legit Perizonius & Sallustium comparat Diſſert. §. xxxix. addé Gronov. ad Liv. xlii. c. v. *Fors conglobat, & animus sans cuigue ante & post pugnandi ordinem dabit*. Guelf. 10. *conglabraverat*. Acad. *conglabraverat*. Sed *conglabrare* praeter Diſſyn & Livium tuetur etiam Auct. I. de Rep. Ordin. *cunctae gentes conglabratae*. Livius xxv. c. xv. *ibi proditores conglabrati*. Tacitus Germ. c. vii. *Nec fortuita conglabratio turmam aut castrum facit, sed familiae & propinquitates*. Id. I. Ann. cap. xxv. *Extrema & conglabrata inter se pars conionis*.

IN NOSTROS INCURRUNT. Ita edd. & nihil moment interpretes. At apud nos Eccard. Vinar. I. Basil. I. Acad. Franc. Inetti, Struv. Uratist. 2. Gu. 7. & II. item omnes edd. vet. & quaedam mediae: *in nostros concurrunt*, I. omnibus partibus incurrit, quod fane vellemus est, quam incurrit. At ceteri noluerunt concurrere, ob diversam Praepositionem *in* & *con*. Sed ita Cat. c. lvi. n. 5. *cujus ad eum magnae copiae concurrerant*. vide Eod. ad cap. xvii. n. 1. adnotata. Ita Livius II. cap. xlii. *dux agminis virginum inter tela hostium Tyberim* trans-

currunt. qui omnes trepidi improvise metu, ac tamen virtutis memores, aut arma capiebant, aut capientis alios ab hostibus defenfabant: pars equos descendere, obviam ire hostibus: pugna latrocinio magis, quam praelio similis fieri: sine signis, sine ordinibus equites, pedites permixti; cedere alios, alios obtruncare, multos, contra adversos acerrime pugnantis, ab tergo circumvenire: neque virtus, neque arma satis tegere; quod hostes numero plures & undique circumfusi. denique Romani veteres, novique, & ob ea scientes belli,

transivit: *suspiterque omnes Romani ad propinquos restitit.* Terent. Phorm. Act. IV. Sc. IV. *qui te ad scopulos inferas.* Vinar. 2. in omnes incurrit, quod est interpretatio nostrae lectionis.

¶ AC TAMEN VIRTUTIS MEMORES. Sic Basil. Vinar. Uratilis. Incert. primi, Acad. Gu. 1. 3. & 6. Ceteri autem *attamen*, ita tamen, ut in vetustioribus vix primam syllabam dignoscas, at, an ac praeferat. Guelferb. 6. & Fraoc. *virtutis pristinae memores.*

¶ AB HOSTIBUS DEFENSABANT. Guelf. 10. *accipiant alios;* is & 12. cum Struv. *defendebant.* Sed Basil. 1. omittit *ab hostibus;* quae tamen in ceteris omnibus haerent. Nude extulit 1. Histor. Or. Philippi: *nunc pax, concordia disturbantur palam;* defenduntur *oculis.* at Orat. Lepidi: *Nam quid a Pyrrho, Hannibale, Philippoque & Antiocho defensoribus aliud, quam libertas & suae cuique sedes?* ubi vide.

¶ PARS EQUOS DESCENDERE. Nostri omnes *ascendere*, nisi quod in Guelf. 3. dubia est prima littera. *Descendere* restituerunt ex Frontone, ut quidam nominant Arusianum Messum, quem ita citare in Voce *Escedo*, vidimus etiam in MS. Gudiano. Juvant etiam paululum Gruterianus, & nos supra c. xxv. n. 5. *escedere navim* ex iisdem fere fontibus restitimus.

¶ LATROCINIO MAGIS QUAM P. S. FIERI. *Magis*, quam vult in Gu. II. Praeterea Vassius superfluum habuit dictionem *similis*, quae mihi perquam necessaria videretur: neque vero facile occurrit formula: *pugnam praelio facere*, aut *latrocinio*, quae tamen in promptu fuerit necesse est illi, qui tanta facilitate vocem damnavit. Suspectum potius esse debebat illud *fieri*: nam in simili causa esse iotusum vidimus supra c. xcv. n. 3. ac tamen Guelf. 9. & 11. *simul*, pro *similis* habent; *fieri* omnes servant. Illud *latrocinio* illustrat Cl. Ducker. ad Flor. II. c. III. n. 4. iis exemplis, quae & per nos olim annotaveramus. addo nunc Cic.

1. Cat. c. x. extr. *Tantum profici tum... ut id, quod esset a te scelerate suscipium, latrocinium potius, quam bellum nominaretur.*

¶ EQUITES PEDITES PERMIXTI. Nostri *equites peditesque*, praeter Vinar. 1. & Guelf. 4. qui copulam omittunt. Alii *equites* & vel *ac pedites*. Admonet autem Glareanus haec de Numidis Gaetulis & Mauris intelligenda esse, qui *equites*, *pedites* permixti, latrocinii modo, invadebant Romanos, quos voces *alios*, *alios*, multos denotant. Sed ita etiam post permixti media distinctio est tollenda. Ceterum pugnam hanc satis atrocem fuisse, patet ex Crispo. Orolius vero nimium augeat v. c. xv. & in plerisque ab Sallustio abis, in eo maxime, quod Bocchus & Jugurtha Marium triduum quasi obsederint, & ille non sua virtute, sed fortuito casu evaserit.

¶ CAEDERE ALIOS, ALIOS OBTRUNCARE. Uratilis. 1. *alios caedere, obtruncare multos.* Struvian. *caedebant alios, alios obtruncare.* Vinar. 1. *credere, pro caedere.* Alterum *alios* omiserunt Vinarienses, Senat. t. Uratilis. 2. & Eccardianus.

¶ MULTOS, CONTRA ADVERSOS AC. P. Fabricii, *contra acerrime adversos pugnantes;* 2. *multos ad contra adversos pugnantes.* Gu. 6. *contra adversos hostes.* ita quidem vulgata intelligenda est. At vide, oim melius sit, quod ex Fabricianis traheres: *multos acerrime adversos pugnantes ab tergo circumvenire*, ut nihil, praeter illud *contra*, extrudatur, quod ortum traiecit ex interpretatione *ad adversos.* Basil. 1. *adversos.* Guelf. 1. *circumveniri;* 10. *circumvenire.* at 3. *circumvenire.* male. Supra c. 1. n. 6. *disiectos ab tergo, aut lateribus circumveniebant.*

¶ SATIS TEGERE, QUOD HOSTES N. PLURES. Gu. 4. *nostros tegere;* 1. *satis terrere.* Cat. c. VIII. n. 10. *neque locus, neque amicus quisquam tetiget, quem arma non tegerint.* Acad. & Basil. 1. *quia hostes.* Eccard. *quidem hostes.* Uratilis. 1. *undique fusi erant;* Vinar. 1. *circumfusi.* Resse Eccard. *erat neglectis.*

¶ ROMANI VET. NOVIQUE ET OB EA SCIENTES. Z z z z z Gu. 3.

belli, si quos locus, aut casus conjunxerat, orbès facere: atque ita ab omnibus partibus simul tecti & instructi hostium vim sustentabant.

C A P. XCVIII.

CIII

NEque in eo tam aspero negotio territus Marius, aut magis, quam antea, demisso animo fuit; sed cum turma sua, quam ex fortissimis magis, quam familiarissimis, paraverat, vagari passim; ac modo laborantibus suis succurrere, modo hostis, ubi confertissimum ob-

stite-

Gu. 3. denique Romani veteres boni scientes erant, uti quos locus &c. ex quo unico, si vulgata deferenda est, manus Sallustii facillime restitui potest; nec tantummodo novique, quod displicuit Urfino & Ciacconio, sed etiam *et ab ea* est recidendum. Ergo levissima mutatione Guelferbyana illa ita reformaretur: denique Romani veteres, belli scientes, uti quosque locus aut casus conjunxerat, orbès facere. reliqua dices partim ex c. lxxvii. n. 3. sumptis Glossarios: sic brevi spatio novi veteresque coaluere, & virtus omnium aequalis facta. Ita certe melius haberet Crispus, quam per conjecturas Wallii, quae sunt valde otiosae. Ipse tamen nihil muto, sed posito illo Coniunctiois Si locum paullo obscuriorem factum esse existimo. Quare ita interpretare: Denique si Romanos veteres novosque, qui ob id, quod conjungerentur veteribus, facile morem militiae discebant, casus conjunxerat, illi orbès facere. Plana ita sunt omnia, & quod *ab ea* hanc, quam posui, significationem habeat, dicas etiam ex nota ad c. xxxix. n. 5. Et ut comparatione alterius scriptoris sententiam confirmes, en tibi Dielyn, qui locum imitatur vi. c. i. paucis diebus pervenire ad Aegaeum mare: ibi multa imbris ventisque, & ob id saeviente mari, indigna experiri, passim, uti fortis tolerat, dispartantur.

ORBES FACERE. Academ. orbès facere. Corrupte. Orbès dicuntur ordines militum in orbès consistentium, ut terga tuti omnibus partibus adversi in hostem pugnare queant. Fabric. i. orbem, quomodo edd. Pompon. Vit. & Lips. 1510. Nempe illud usitatus est, ut totus exercitus in unum orbem coeat. Caesar iv. Gall. c. xxxviii. cum illi orbe facto sese defenderent. ubi vide Jo. Brantium. Curt. iv. cap. xiii. n. 31. Ultimos ordines avertit a fronte, ut eorum aciem orbe minueret. adde Auct. de B. Alexandr. c. xl. Livius xxiii. c. xxvii. cum

paucitas parum tuti esset, respicere alii alios; & undique pulsi coire in orbem, & dum corporibus adplicantur armaque armis jungunt, in orbem compulsi — corona hostium cincti ad multum diu caeduntur. Auct. B. Afric. c. xv. Caesaris capis in orbem compulsi. Tacit. ii. Ann. c. xi. collectos in orbem. At hic nexus orationis plurimum numerum requirit. Si vero cum Guelf. 3. ut quosque legas, orbem non damoo. Fabric. i. Vinar. i. Incert. 2. Uratis. 2. fecere.

SIMUL TECTI, ET INSTRUCTI. Guelf. 3. simul & exi & instructi; fortasse pro simul & tecti & instructi, quod est in edd. Pompon. Vit. & Lips. 1510.

HOSTIUM VIM SUSTENTABANT. Remens. 2. Senat. i. & Guelf. 6. sustinebam. Eecard. sustinere: quod est pro Grutero, cui magis placuerat sustentare, sed perperam, ut saepe alibi. vide supra c. xliii. n. 4. Livius ii. c. x. Cum his primum periculi procellam & quod tumultuosissimum pugnae erat, parumper sustinuit. Frontin. ii. c. i. n. 4. ex more pristino cum paucis sustinuit incussum adversariorum. adde Vellej. Pat. ii. c. cxii.

CAP. XCVIII. 1. MARIUS TERRITUS. Guelf. 3. & Uratis. i. territo, ut penderet, uti demisso, ab voce animo. quale erratum animadvertimus supra ad c. lxiii. extr. Vinar. 2. territus Marius, aut magis &c. quomodo scripsit Sallustius. Eecard. neque magis quam antea dimisso animo fuit: & dimisso videtur etiam io Incert. 2.

EX FORTISSIMIS MAGIS. Guelf. 9. omittit magis. Sed in Remensi 1. haec omnia: magis, quam familiarissimis doctis dicuntur. Guelf. 6. quam ex familiaribus paraverat.

HOSTES, UBI CONFERTISSIMI OBSTITIT. Gu. 3. hostes. Vinar. i. ubi hostes confert. Guelf. 10. hostes, confertissimi ubi obstitere. Fabric. 2.

CIII

stiterant, invadere: manu consulere militibus, quoniam imperare, conturbatis omnibus non poterat. Jamque dies consumtus erat, cum tamen barbari nihil remittere; atque, uti reges praeceperant, no-
stem pro se rati, acrius instare. Tum Marius ex copia rerum consilium 3
tra-

confertissimae; Quelli. 6. confertissimis; 3. affli-
terant; 12. existerant; Uratist. 1. erant. Aut
obstiterant, aut nullum Verbum est agnoscen-
dum. Catil. c. lx. n. 17. in confertissimos hostes
incurrit. Nam Verbum esse saepe per aliud va-
lidius exprimi, & alibi dictum, & infra ad c.
cx. exit.

MANU CONSULERE MILITIBUS. Ita distin-
guendum cum aliquot MSS. At edd. nuperae
perperam exubant: invadere manu: consulere
militis. Nam si consulere nude sumeris, qualis
illa oppositio fit inter hoc Verbum & impera-
re, haud facile dixeris. Supra cap. xxxix. n. 1.
quod armatus dedecore potius, quam manu sa-
ludem quaesiverit. Ineptissime haec tractant in-
terpetes, cum tam manifestum sit Marium
virtute, auxilio suo suaeque turmae consului-
se militibus.

IMPERRARE CONTURBATIS OMNIBUS. GIL. 12.
imperare; Uratist. 2. comparare. de imperio du-
cis dictum ad c. xcvi. n. 3. Quelli. 3. omittit
imperare. Adposuit Tacit. iii. Hist. c. xvii. Nul-
lum in illa praedatione Antoninus constantis ducit,
aut fortissimi militis officium omisit: occur-
sas parventibus, retines cedentes; ubi plurimus
labor, unde aliqua spes, consilio, manu, voce
insignis hostis, conspicuus fuit.

2. CUM TAMEN B. N. REMITTERE. Quelli. 4.
cum tum barbari nihil remittere. Acad. certa-
men nihil remittere, uti supra c. lx. n. 3. ubi
hostes paululum modo pugnam remiserant, sed
hoc loco ex Glossa est paulo apertius, quam
supra. Ne autem ex Gil. 4. placeat: tum bar-
bari nihil remittere, in memoriam revocabis,
etiam post particulas cum, postquam Infinitiv-
os ponit pro Indicativo, aut Subjunctivo.
Noster i. Hist. Cum ceteri, ejusdem causa
dicent senatus rati, maximo gaudio bellum ut-
ritur. Supra c. vii. n. 1. ubi neque per vim,
neque dolis opprimi posse homines tam acce-
ptum populatibus. Sed illud docuit apertis Clau-
diani & Virgilii exemplis Jos. Scaliger ad Catull.
Carm. lxvii. pag. 137. Cum Medii propestate no-
tumi mare. cum vide.

NOCTEM PRO SE RATI, ACRIUS INST. Ura-
tist. 3. noctem praefisse rati. Turpi Glossa: nam
pro se est commodam sibi, opportunam. Supra
c. lxxxviii. n. 4. stetit urbes, quae viris
aut loco pro hostibus, & adversum se opportu-
nitatem erant, singulas circumvenire, ubi dixi.

Eccard. uti praeceperant, omisso Nomine re-
ges. Franc. acrius instarent; Quelli. 7. acrius
insistere.

3. EX COPIA RERUM CONSILIIUM. Verius
inopia omnium rerum atque adeo consilii ad-
erat, & quibus copia vocis non alia, quam
multitudo notio cognita est, iis difficilis erit
locus intellectu. Sed succurret nota ad c. xciv.
n. 1. ubi hujusmodi Nomina & multa & pau-
ca; magna & parva pati demonstravimus:
quam ad rationem Noster c. lxi. n. 4. man-
uum copiam dixit. Sive ergo a Verbo capere;
sive ab ope, quod utitur est, vocabulum co-
pia deduxeris, notat proprie facultatem, op-
portunitatem; quod jam observavimus ad Ca-
til. c. viii. n. 5. At populo R. nunquam ea co-
piam. Inde antiquum verbum copiarum, quod
non est augere, ut vulgo interpretatur, sed
nancisci, potiri. Cl. Quadrigarius apud A. Gellium
xvii. c. ii. Et Romani multis armis &
magno comatu, praedaeque ingenti copiantur.
Ita copia, quo potior, quod habeo atque fa-
cultas ipsa rei, quae additur. Noster supra c.
xxxix. extr. Cognovit militibus, quos praeter
sugam, saluto imperio, licentia atque lesteria
corruerat, ex copia rerum sibi satis nihil a-
gitandum. c. liv. n. 9. Tamen ex copia, quod
optimum videbatur, consilium capis, ubi vulgo
corrupte, ex inopia. Sed hoc loco etiam In-
cert. i. consilium capis repraesentat. Vinar. 2.
consilium traxit. Aperte magis Caesar v. Gall.
c. viii. ut rei fumentariae provideret, quaeque
in Gallia gererentur, cognosceret, & consilium
pro re & tempore caperet. At Terent. Andr.
Act. ii. Sc. i. v. 22. Neque pot consilii locum
habeo, neque auxilii copiam. Ludit ille in eo-
dem vocabulo Phorm. A. i. Sc. iii. v. 15. Quid
ego ex hac inopia nunc capiam, & quid tu ex
istis capias.

COLLIS DUOS PROPINQUOS INTER SE. Quelli.
ii. propinquos; Fabric. 2. inter se omittit. Su-
pra c. lvi. num. 7. postquam haud procul in-
ter se erant. Quelli. 10. collis dies propin-
quos. Scriberem: collis duo propinquos inter
se. Duo, pro duos apparet, ut supra c. xxviii.
num. 1. duo familiaris ad senatum legatos
mittit.

CASTRIS PARUM AMPLO, FONS AQUAE. Ca-
stris i. ad castra, qui parum caperet castra. Sic
supra c. xcii. n. 5. mediocri castello satis patens.

Zzzz 3

Quelli. 3.

- trahit, atque, uti suis receptui locus esset, collis duos propinquos inter se occupat. quorum in uno. castris parum amplo, fons aquae magnus erat: alter usui opportunus, quia magna parte editus & 4 praeceps pauca munimento quaerebat. Ceterum apud aquam Sullam cum equitibus noctem agitare jubet. Ipse paulatim dispersos milites, neque minus hostibus conturbatis, in unum contrahit: dein cum- 5 stos pleno gradu in collem subducit. Ita reges, loci difficultate coacti, praelio deterrentur. neque tamen suos longius abire sinunt, sed, utro-

Guelf. 3. *fonsque magnus erat*. 10. *fons aquae agrius erat*, quod ex omnia littera provenit.

QUIA MAGNA PARTE EDITUS. Male Basil. 1. Senat. 2. Heuß. Uratist. 2. & 3. *magna parte edita*. Magna parte est quod ad magnam partem, ut probavimus supra ad c. xcviii. n. 3. *Marium* vix decima parte *die reliqua* irruunt. Nec melius Guelf. 3. *quia magna pars edita*; 11. *quia magis editus*; 4. Acad. & Venet. 1470. *magna parte edita & precipiti*. Infra scribendum: *alter usu opportunus*.

PAUCA MUNIMENTO EGERAT. Ita Gruterus & Waffius, scilicet contra libros vet. et Guelf. 3. 6. & 7. habant, *pauca munimento egerat*. Vinar. 1. *non magna munimenta egerat*. Franc. *pauca munimenta regebat*; Guelf. 1. *pauca munimenta regebat*; Fabriciani, *pauca munimento gerebat*; Struv. *pauca munimenta gerebat*; Senat. 2. & Heuß. *pauca munimenta regabat*. Ceteri omnes, *pauca munimenta gerebat*, praeter Eccard. & Venetam 1470. qui habent, *pauca munimenta quaerebat*, ut est in edd. aliquot novitius. Unde recte Gruterus: *pauca munimento quaerebat*, quod ille non dubitare debebat superius positae lectioni praeferre. *Munimento* quidem in optimis libris reperitur, ut tanto minus de eo dubitare liceat. atque ita supra c. lviit. n. 6. *Jugurtha munimento castrorum impeditur*. Hic posuit pro *ad munimentum*, ut Noster Cat. c. xv. n. 2. *vastatos domum scelestis nuptis fecisse*, & passim alibi. *Quaerebat* autem facile mutari poterat in *gerebat*, *regebat*; facillime in *egerebat*, quod est Gloisa n. *quaerebat*, quod Verbum pro *egere*, *desiderare*, *opus habere* poni, docui supra ad c. lxxxv. n. 11. ita plerumque evenit, ut quem vos imperare iussistis, imperatorem alium quaerat.

4. NOCTEM AGITARE JUBET. Struv. *nocte*; Berger. & Guelf. 10. *per noctem*. Haud paulo melius hinc illa voce: *Sullam cum equitibus agitare jubet*. Saepius apud Nostrium Verborum *agere* & *agitare* ea fortuna fuit, ut aliquod illis Nomen adpenderetur, minime necessarium.

IN UNUM CONTRAHIT. Eccard. Senat. 2. He-

uffian. Veneta 1470. *in unum trahit*. male. Collegimus talia ad Cat. c. xvii. n. 2. *Ubi satis explorata sunt, quae velint*, in unum omnis convocat. Mor Uratist. 1. *debine cunctos*.

PLENO GRADU IN COLLEM SUBDUCIT. Guelf. 3. omittit *in collem*; quod factum vix improbare audeo. Nam cum *colli* modo mentio sit facta, atque Verbum *subducere* terminum denotet adeoque locum, quem subimus, haud difficulte menti inferat; peccatum sane tolerabile foret, si hoc loco Crispus absolute scripsisset: *pleno gradu subducit*. Ita supra c. lviit. n. 4. *pars emans glande, aut lapidibus pugnare*, alii succedere, ac murum modo subfodere, modo scatis adgredi. Cat. c. xlii. n. 5. *Consul Lentulum, quod praeter erat, ipse manu tenens perducit*, ubi vulgo addiderant, *in senatum*. Haec propter Codicem ita censeo. Nam ex sola conjectura nihil moverem. Gu. 10. *deducit*; Franc. *in colles subducit*, pleno gradu habes etiam, ut monet Waffius, apud Liv. iv. c. xxxii. *reditum aciem instruat* pleno gradu in hostem inducit, alibi. addo Trebon. Cic. xii. epist. xvi. n. 7. *Nam illum paratum ut video & ingressum pleno gradu, cohortari non intermitteremus*, quem adduxit etiam ut nunc video, Manutius, & laudat Cl. Burmannus ad Quinctil. Declam. iii. c. 11. *Si forte ita tulit, ibit ad poenam pleno gradu, tam paratus mori pro pudicitia, quam occidere*, iola Acad. praelio desisterant.

5. SUOS LONGIUS ABIRE SINUNT. Uratist. 1. *sunt*. Guelf. 3. *longius ire sinunt*. At Guelf. 6. Pronomeo *suos* omisit, quam bene, haud pronunciam. Moneo eos tamen, qui talia statim damnant, posse aliquo modo ejus loco ex sequenti multitudinem exaudiri. Sic supra c. xii. n. 5. *Qui postquam in aedem irrupit, diversi quaerere... cum Hiempsal interim reperit*, ubi vulgo: *diversi regem quaerere*, sed vide adnotata. adde supra c. lxxvi. n. 1. *Livius xxv. entr. Itaque bond magni certaminis fuit: primus clamor atque impetus rem decrevit, qui inprimis ea forma delectatur, ut ostendit Gronov. ad xxx.*

c. vii.

utroque colle multitudine circumdato, effusi confedere. Dein crebris 6 ignibus factis, plerumque noctis barbari suo more laetari, exultare, strepere vocibus: ipsi duces feroces, quia non fugerent, pro victoribus agere. Sed ea cuncta Romanis ex tenebris & editoribus 7 locis facilia visu magnoque hortamento erant.

CAP.

c. vii. quem omnino confusas. Si tale quid agnoscere in Sallustio velis, reformabis ad id supra c. lxxix. n. 8. *ut vel illi... viri obtruerentur, vel eadem sese, quem in locum vellens, processuros. Philaeni* conditione probata *seque vitamque reip. condonare.* ita quippe est in MSS. Supra c. xci. n. 3. *ibique quam occultissime potest, cum omnibus copis* operitur. Sed, *ubi dies coepit cet.* Sic omnes edd. Hic vero & propterea feres absentiam *non suos*, quod alioquin multitudine superfluum est, & Sallustius alia constructione eandem rem adstrictius memorare potuisset, quae conveniret ipsi, quam haec *fusa... multitudine* esset.

EFFUSI CONSIDERE. PRIOR vox deficit Franc. 6. STREPERE VOCIBUS. Guelf. 7. *strepere vocibus, pedibus.* sed postremam vocem nullus praeterea, neque Rivii, neque Gruteri aliquis exhibet. Apulej. Florid. iii. pag. 228. *diebus ac noctibus* peritrepens maledictis. adde ad Cat. c. xxxi. n. 8. Post praelium factum strepitus vocum apud milites unde oriatur, vide supra c. lxi. n. 8. post victoriam etiam cantus, sicuti Gallis Livius v. c. xxxvii. tribuit *ululatus & cantus* diffusus. Tacit. l. Ann. c. lxx. Nox per diversa iniquis; cum barbari fistis epulis, laeto cantu ac tunc sonore subiecta vallium ac resurgentis salus complerent; apud Romanos invalidi ignes, interruptae voces, atque ipsi passim adiacerent vallis, oberrarent sententius. Supra Rem. 2. Guelf. 6. & 7. per plerumque noctis: infra Eccard. *feroces erant.*

QUIA NON FUGERE, UT PRO VICTORIBUS AGERE. Pessimam iterum Gruterus ex MS. unico adripuit lectionem, cum non animadvertet, per conjuncta *ut pro idem tamquam* bis exprimi: & ex tali Glossa, quae pro *victoribus* exponeret *ut victores*, corrupta illa lectio exiit. Possent ergo meliore jure ex Guelf. 2. & 3. respondere: *quia non fugere, pro victoribus agere*, ita enim clare exhibent hoc sensu: *quia non fugiebant, pro cet.* Verum reliqui MSS. me retinent, a quibus omnibus, exceptis Guelf. 10. & 11. ubi atque pro *vict.* agere legitur, summo consensu exhibetur: *quia non fugere, aut pro*

v. agere, atque ita etiam Veneta 1470. nam ceterae atque praeterum. Adiaerit ergo aliquid, quod vetulus Codd. impulit ad illud *aut* exprimendum; quod cum in aliis in *mutatum* sit, facilis conjectura est, altissimae duas litteras *ut*, quas librarii male ab sua voce separant, & primum in *ut*, postea in *aut*, & hoc denique in *atque* immutatum; quemadmodum illi homines has particulas facillime confundunt, vide ad Cat. c. xxxi. n. 5. & supra ad c. lxxxi. n. 2. Scripsi ergo: *quia non fugerent, pro victoribus agere*; etiam bene noverim *fugeret*, iam, pro *fugiebant* post particula *quia* poni posse, ut supra n. 2. cum *tamen barbari nihil* remittere. Geminum lapsum ostendi supra c. lxi. n. 4. ubi pro *sunt ut illi*, exaratum est *ferent illi*. Eadem elegantia Livius xxi. cap. ix. Waffio jam laudatus: *Cum Saguntinis, quia praeter spem resisterent, crevisset animi; Poenus quia non viceret, pro victo esset.* pro victoribus dixi esse *ut*, vel tamquam victores, atque hanc notionem Livius & multi praeterea confirmant. ille iterum n. c. vii. *ita certo inde abiit Romani ut victores, Etrusci pro victis.* xxiv. c. xxv. *cum clausis Andronodis insulae partis haereditatem regi creverit, quaque procurator temperat, pro domino possiderit.* Claudian. i. Eutrop. v. 252. *Ille tamen — Pro victore redit.* Plaut. Trucul. Act. i. Sc. ii. v. 73. *Cui, obsecro, ergo ante ostium pro ignoto alienoque astas?* Justin. xxiii. c. liii. n. 9. quoniam tamen a Sicilia abiret, pro victo fugere visus est. cum nota Berneggeri. Quintil. Declam. cccxi. *sic quisquis aliquid pro libero facit.* Curt. iv. c. xvi. n. 28. *dubioque adhuc pugnas eventum pro victore se gessit.* adde Nostrium Cat. viii. n. 2. & supra c. xxii. n. 4. infra c. ciii. num. 5.

7. ET EDITORIBUS LOCIS. Uratid. 2. *Geminis utriusque locis*; Eccard. *& editori locis*. emendatum locis. Forte fuit, *& editoribus locis*, nempe Romanis.

FACILIA VISU MAGNOQUE HORT. Guelf. 10. *facilia visui & maximo hortamento*; Fabric. 2. *magno hortamento*, sicut Copula.

C A P. XCIX.

CIV

- 1 **P**lurimum vero Marius imperitia hostium confirmatus, quam maximum silentium haberi jubet: ne signa quidem, uti per vigiliis solebant, canere: deinde, ubi lux adventabat, defessis jam hostibus & paullo ante somno captis, de improvviso vigiles, item cohortibus, turmarum, legionum tubicines simul omnis signa canere, 2 milites clamorem tollere atque portis erumpere. Mauri atque Gaetuli igno-

CAP. XCIX. 1. PLURIMUM VERO M. IMPERITIA. Eccard. *Plenumque vero Marius*; Franc. *infirmitia hostium*. Imperitia nempe belli: qui partim, non melius uterentur fortuna sua, partim per noctem semet ipsi defatigarent. Sic supra c. xxxviii. n. 1. *cognita vanitate atque imperitia legati*. Gu. II. *quam magnum silentium*. Vinar. 1. *haberi jussit*.

NE SIGNA QUIDEM, UTI PER VIGILIAS. Vinar. 1. Guelf. 12. Berger. & edd. vett. *ne signa quidem*, ut facillime illa confunduntur. Per vigiliis autem signa canebantur eo modo, ut finita una vigilia buccina aut tuba signum daretur, quo excitarent alium, qui succederet. Tacitus v. Hist. c. xxi. *Vigiles flagitium suum dicit dedecore excusabant, tamquam jussi silentio, ne quietem ejus turbarent. Ita intermisso signo & vocibus, se quoque in somnum lapsos*. Lucan. viii. v. 24. *ne tumultus somnos Castrorum vigiles, nullas tuba verberet aures*. Livius vii. c. xxxv. *ubi secundae vigiliae buccina datum signum esset*. adde D. Heinium ad Silium vii. v. 155.

DEFESSIS JAM HOSTIBUS. Berger. omittit *jam*. At lepide simul & suaviter Eccard. *defessis jam hostibus*. atque cae voces, *defessus & defessus* facillime permutari docuit Davivius ad Caesar. iii. Civ. c. xl. *defessusque defensoribus, etiam murem expugnasset*. eum vide. Intelligendum ergo esset per vigiliis robore defessis, ut Lucan. iv. v. 600. *Jam defecta vigent renovato robore membra*. Seneca Epist. lviii. *defecit & praemortuum corpus*. vide Gronov. ad Epist. xxx. pag. 122. Gracvium ad Sueton. August. c. lxxxiv. & ad Cic. de Harusp. Resp. c. xii. Cellar. ad Minuc. Fel. c. xviii. n. 3. & Cl. Burmann. ad Quintil. Declam. xiii. c. ii. *defecitque labore senectus*. Berger. a *somno captis*.

DE IMPROVISO VIGILIS. Sentit difficultatem in vocabulo *vestigialis* non magis Glaucianus, qui sibi ipse non satisfacit, quam Salmasius, qui corrigit: *litui ab aliis*. Gruterus & Waffius securi, locum transeunt; qui tamen

manifeste corruptus est, MSS. quidem omnes & edd. vett. habent *vestigiales*, nisi quod Struv. & Guelf. 9. habeant *vestigales*, sed suo more scribendi, quo & alibi s, pro e exhibent. Guelf. 12. *vestigiales*. Scribe vel invitis libris omnibus: *de improvviso vigiles, item cet. levissima est mutatio, quam instituo, & vox verissima*. nam supra memoraverat *vigiles* nulla signa cecinisse, & quamquam illi alioquin non concinerent, si in hostem eundem esset, hic tamen strepitus causa eos tubicinibus adjunxit. Vitium ortum ex supra posito &, quo item interpretari voluerunt, id cecidit incuria librarii in mediam vocem *vigiles*, quasi *vestigiles*, unde per se exstitit *vestigiales*. ita supra c. lrv. n. 9. pro *avir*, dederunt *aviriis*.

SIGNA CANERE. Guelf. 10. omittit *signa*; 12. *tuba canere*; 4. 6. 7. 12. Eccard. Rem. 1. Struv. Incerti, Franc. & Veneta 1470. *tuba canere*; sed Acad. *signa tuba canere*.

ATQUE PORTIS ERUMPERE. Quidam adiiciunt *jubet*. Guelf. 3. *portis erepere jubet* Marius. turpissimo lapsu. nam non *repone* certe, qui maxima vi in hostem irrumpunt. Gu. 6. *irrumperet jubet*, & 10. omittit *portis*, pro quo Franc. & Fabric. 2. *portas*: nempe ut *egredi fones, erepere silvam*: sic *erumpere portas*. Caes. iii. Gall. c. vi. *Quod jussi sunt, facinus, ac subito omnibus portis eruptione facta neque cognoscendi, quod fieret, neque sui colligendi hostibus facultatem velingunt*. quomodo ille & Livius passim. Uratist. 2. *atque a portis*. Fabric. 1. Vinar. 2. Uratist. 1. Struv. Incerti, Rem. 1. Basil. 1. Eccard. Guelf. 1. 7. 9. 10. 11. *aut habent*, pro *atque*. At aptius Fabric. 2. *clamorem tollere, portas erumpere*. quem omnino approbo.

2. IGNOTO ATQUE H. C. R. PKCITI. Guelf. II. *ignito atque horribili*. sed copulam omittit 7. Pro *excitus* Academ. & Guelf. 10. *excitatis*: incuti aberratum supra cap. lxxxi. extr. *interdum somno excitus arreptis armis tumultum facere*.

FACERE AUT PROVIDERE QUIDQUAM. Gu. 6. fa-

ignoto & horribili sonitu repente exciti, neque fugere, neque arma capere, neque omnino facere aut providere quidquam poterant. ita cunctos strepitu, clamore, nullo subveniente, nostris instantibus, tumultu, terrore, formido, quasi vecordia, ceperat. Denique omnes fusi fugatique. arma & signa militaria pleraque capta: pluresque eo praelio, quam omnibus superioribus interemti. Nam somno & metu insolito impedita fuga.

CAP. C.

DEin Marius, uti coeperat, in hiberna: quae, propter comaeat^{cy} tum, in oppidis maritumis agere decreverat. neque tamen forⁱ cors

facere aliquid, aut neque providere quidquam; 3. facere, aut providere aliquid. Sed neque quidquam, neque aliquid scripsit Sallustius, qui facere & providere praecite volunt intelligi, quo trepidatio maior exprimeretur. At Livius xxv. e. xxxix. Inde signa canius & tollitur clamor. Hostes simul ignis, clamor, caedes, velut alienarios sensibus, nec audire, nec providere quidquam sinunt.

3. TERRORE, FORMIDINE, QUASI VEC. CEPERAT. Eccard. Basil. i. Senat. i. Uratist. Gu. 4. 10. II. & 12. *tumultu, formidine, terrore quasi vecordia.* Unde aliquid subsidii est Uratist. 2. & Guelf. 2. 3. *formidine terrore, quasi vecordia, ceperat.* Sane aut ita scripsit Sallustius, aut, quod est in Vinar. 2. Fabric. 2. & Guelf. 7. *tumultu, terrore formido, quasi vecordia ceperat.* Supra cap. lxxii. extr. ita formidine, quasi vecordia, exagitari. Neque usquam alibi Sallustius comparisonem nude ponit, sed semper illi aliquid Nomen adhaeret. vide Cat. e. x. num. 6. e. xxxviii. extr. Supra cap. xli. extr. Pro ceperat, Basil. i. Franc. Struv. Fabric. 2. Senat. i. Remensis, Berger. Vinar. 2. Uratist. i. Eccard. Guelf. i. 2. 4. 7. 10. 11. 12. & edd. vet. *ceperat.* Placet tamen magis, quod reliqui pauci exhibent, *ceperat.* Sic caput amor timor, desiderium, & alia plura apud Cicero- nem, Livium, Plautum, reliquos. & inde vulgata illa *capit amore, lubricationis.* vide supra cap. i. num. 4. ita cap. lxxxv. num. 47. *neque quomquam metus ceperit.* Sed Senat. 2. & Heusian. *formidine* omittunt. atque Gru- terus in his plerumque verborum partem a Glossa esse exilimavit, quem tamen bene Walsius redarguit nullo Lucretii: *Esse vestere cernebant in rebus agendis Volneribus, clamo- re, fuga, terrore, tumultu.* & Livii veti. cap.

ix. *hustefque populi R. terrore, formidine, morteque adficiunt.*

DENIQUE OMNES FUSI FUGATIQUE. Omnes non est in Senat. 2. Livius II. e. vi. *Depenses vincti ab Romano mulis fusi, fusi fugatique.*

PLURESQUE EO PRAELIO, QUAM. Basil. i. *plures eo praelio, sine Coniunctione.* Guelf. 6. *in eo praelio; atque ita 7. & mox: quam in omni- bus superioribus.*

SOMNO ET METU INSOLITO IMPEDITA. Ec- card. *nam in somno; Struvian. nam & sono, & metu, pro nam & somno, & metu insoli- to.* At Senat. 2. & Heuss. *somno* haud agnoscunt. Guelf. 6. *impedita fuga est.* Eccard. erat jalii *est, pars fuit* adiuncti. Fabriciani, *fuga impe- dita.* Veneta 1470. *impediti.*

CAP. C. 2. IN HIBERNA PROFICISCITUR. Hoc verbum *proficiscitur*, non est in MSS. no- stris, sed ejus loco deteriori *it, aut iter* exhi- bent. quae etiam omittunt Senatorii, Vina- nenses, Heuss. Eccard. Guelf. i. 2. 7. & 9. Unde Gruterus haud belle fecerat: *Dein Marius, uti coeperat, hiberna propter comaeatum in oppidis maritumis agere cet.* Immo retineamus Prono- men quae, & extrudamus Verbum tantummo- do, cum, qui Latine sciunt, dudum cognove- rint, Verba *proficisci, ire, tendere* ab optimis scriptoribus retentis. Livius xxiii. e. cxi. *Mari- cius inde in barbaros, si qui nondum perdimi- ti erant, sub jure ditionisque redigendis. ad- diderunt vulgo missus, xli. cap. 111. Tunc de- mum nuncios ad tertiam legionem revocandam, quae loca indicat ipse Gronov. ad Senec. Troad. vers. 844. quem citat Cl. Duckerus ad Flor. III. cap. vi. nu. 12. Ipse Pompejus in originem fontemque belli Ciliciam. ubi addiderunt verus est. ubi jam dudum Freinshemius*

A a a a

docue-

- cors victoria, aut insolens factus; sed pariter ac in conspectu hostium, quadrato agmine incedere. Sulla cum equitatu apud dextimos, in sinistra A. Manlius cum funditoribus & sagittariis, praeterea cohortes Ligurum curabat: primos & extremos cum expeditis manipulis tribunos locaverat. Perfugae, minime cari & regionum

docuerat, huiusmodi verba exaudiri, addideratque Flor. III, c. x. num. 18. *Reversus igitur in Galliam classe maiore, aulisque copiis in eundem versus Oceanum.* adde Cat. c. xxxiv. princ. Sic Cicero: *sed quid ego haec ad te?* item nihil ad vos. vide supra c. xxiv. Guelf. 2. a manu secunda, quod propter commentum cet. 6. & 10. quent.

AGERE DECREVERAT. Guelf. 7. & it. iter agere decreverat; 10. agere uti decreverat.

NEQUE TAMEN VICTORIA SOCORS. Vinar. 1. nec tamen; Eccard. & Guelf. 9. neque victoria socors, onisio illo tamen. Supra c. xxviii. num. 5. neque tamen longius abire sinunt. atque ita alibi. Berger. Guelf. 5. neque tamen socors victoria, aut insolens factus, quod est ex more Crispi, & a nobis repositum. Uratist. 2. & 3. pro victoria, ut est in duobus aliis, qui sunt deterioris conditionis. Satis autem superque conflabit ex supra annotatis, librariorum fere numquam sextum Casum intemperatum reliquisse.

PARITER, ATQUE IN CONSPECTU HOSTIUM. Gu. 3. omisit sed, ut Cat. c. xlii. nu. 6. & alibi. Fabriciani, Eccard. Berger. Struv. Incetti, Franc. Guelf. 3. 4. 9. & Veneta 1470. *pariter ac in conspectu host.* Quidam, *pariter, ac si, ecc.*

QUADRATO AGMINE INCEDERE. De agmine quadrato non convenit Salmasio atque illustri Schellio Dissert. ad Polyb. xi. Instituebatur eo tempore, cum in regione infesta, aut adversus hostem ducerent. Curt. v. c. i. num. 19. *ceterum quadrato agmine, quod ipse ducebat, velut in aciem irent, ingredi suos iubet.* Transiit inde Columella III. R. R. c. xvii. Seneca Epist. lxx. *movis me imago ab illo posita: ire quadrato agmine exercitum, ubi hostis ab omni parte suspensus est, pugnae paratum.* Caesar VII. Gall. cap. viii. *exit. huc ratione paene quadrato agmine instructo, in conspectum hostium celeriter opinione eorum exercitum adducit.*

2. SULLA CUM IQUI. APUD DEXTIMOS. Senat. Fabric. Vinar. Uratist. primi. Guelf. 1. & 3. cum Veneta 1470. *apud extremos.* Unde nobis Vassius effugiebat extremos, quod tamen locus aequae ac extremos non patitur. nam hic de dexta & sinistra parte loquitur; mox primos & extremos memorat, ut faciem agminis quadrato

ti describeret. Guelf. 7. *dextimos; it. dextros; 12. dextimor.* itaque scripsi.

IN SINISTRA PARTE A. MANLIUS. Vinar. 1. & Guelf. 4. parte omittunt, atque omisisse Augustorem certum est. Ita Cat. c. lxx. nu. 2. *nam uti planities erat inter finitimos montis & ab dextera rupe aspera.* adde quae diximus supra ad c. xxvii. num. 2.

PRÆTEREA COHORTES LIGURUM. Guelf. 3. praeterea cohortibus Ligurum, id requirebat sequela vulgaris. Eccard. & sagittariis in cohortes Ligurum, neglecto praeterea, quod & aliis turbare videbitur. Guelf. 11. *curabant:* neque id male, certe ita oratio melius cohaeret, quasi dixisset: *Manlius & funditores — & cohortes Ligurum curabant;* quo sensu Praepositionem eorum adhibuit Noster Cat. c. xlii. num. 1. Sed curare Crispus perpetuo de illis dixit, qui praepositi sunt militibus aut praefecti administrantibus: ita legati, tribuni, praefecti curant. vide Catilin. c. lxx. num. 3. & supra c. xvi. num. 7. Ergo circumspecte posuit curabat, neque illud mutandum. Quo pacto cetera etiam omnia servantur integra: quod praeterea cohortes non cohaeret cum Nomine A. Manlius; sed cum illis: cum sagittariis cet. quasi dixisset: *praeterea erant in iis, cum quibus curabant, cohortes Ligurum.* Sic infra c. cv. num. 2. *Is missus cum praedicto equitum aequo perditum — praeterea sagittarii & cohortes Peligna cum velutis armis.* quem locum edd. corruerunt. adde supra ad cap. lxxvii. num. 1.

CUM EXPEDITIS MANIPULIS. Guelf. 1. Vinar. 2. Incert. 2. & Veneta 1470. *manipulis.* Guelf. 9. *callocaverat.*

3. PERFUGAE MINIME CARİ. Minime cari exhibent etiam nostri MSS. omnes, & iure, merito redarguit illos Gruterus, qui ea ex edd. sustulerunt, Pomponium Laetum secuti. Fallo etiam Uratist. 2. *nimium cari.* Nimirum perfugis periculosissimum negotium demandabat Marius, explorare iter hostium: quia minime tam cari erant, ut eives aut focii Romani, virore damno, si perissent. Guelf. 12. *regionis scientissimum.* Supra c. lxxv. num. 45. *exercitus ibi locorum fecens.*

QUASI NULO IMPOSITO. Guelf. 3. *quasi nullo nullo imposito.* Inventus est quidam, in-terpre-

num scientissimi, hostium iter explorabant: simul Consul, quasi nullo imposito, omnia providere: apud omnes adesse: laudare, increpare merentis. Ipse armatus intentusque, item milites cogebat: neque secus, atque iter facere, castra munire, excubitum in portas cohortis ex legionibus, pro castris equites auxilios mittere. praeterea alios super vallum in munimentis locare, vigiliis ipse circumire, non diffidentia futuri, quae imperavisset, quam uti militibus

exac-

terpretum omnium postremissimus, & ineptorum praecipuus, qui ex his verbis nullum sensum elici posse, censeret. miratur etiam, hoc non animadvertum esse ab interpretibus ceteris, denique si legeres, inquit, quasi *meum impositum*, emeritum aliquem sensum. Scilicet nascebatur ridiculus mus. Atque id genus hominum tot bonos auctores corrumpit, & intelligendo fecerunt, ut juvenis ex illorum opera nihil intelligat. Jam vero satis est, & quievit paulisper talis importunitas. Ecce autem successit alia natio, quae non modo intellectum, sed etiam diligentiam juventutis nostrae corrumpit, & vernacula interpretatione efficit, ut nec solidae interpretationis, nec genuinae latinitatis quidquam discentes adaequantur. Sed de his alibi ex instituto. Hic *nullo impositum est nullo praeposito, praefecto*: meminerat enim legatorum & tribunorum, quos suis quemque partibus curare iusserat. vide ad Cat. c. li. num. 28. *Lacedaemonii, devictis Atheniensibus, triginta viros imposuere*. Tacitus vi. Ann. c. xi. *feruntque ab Romulo Dentrem Romulium, post ab Tullo Hostilio Numantem Marcium impositos*. Is ita frequentissime.

APUD OMNES ADDESSE. Fabric. t. *apud omnes esse*. vide supra c. xcvi. nu. 3.

LAUDARE, INCREPARE MERENTIS. Fabriciani, omnes laudare, increpare merentes. Edd. Pompon. Vit. & Lips. t. 10. *laudare fortis, increpare merentis*, quod scilicet commentum bene rejicit Rivius. Vulgata unice vera, & notat, laudasse Marium atque increpasse pro merito quemque, sive, ut quisque laudem, vel culpam meruerat. & Douza recte animadvertit ad t. Hystor. ancipitem significatum vocis *merentes* hominibus imposuisse, ibi ita Crispius: *bonique & mali vires adpellati, non ad merita in rebus, omnibus pariter corruptis, sed uti quisque locupletissimus & injuria validior*.

4. ITEM MILITES COGEBAT. Vacat in Uratila. item. Sensus est, item milites armatos intentosque esse cogebat. Cat. c. xxvii. n. 2. *ipse cum telo esse, item alios jubere*.

NEQUE SECUS, ATQUE ITER FACERE, CASTRA Fabric. a. Incerta. Vinar. a. Berger. Struv. Uratila. a. Eccard. Guelf. 10. & 12. *atque iter faceret*, quod receperunt quidam editores; verum contra ipsam sententiam. Fabric. a. *faciebat*. Vinar. 1. *neque secus iter agere*. Recte atque iter facere reliqui omnes: nam *agere* etiam ubi pro *quam* ponitur, eisdem Casus, eadem Tempora & reliqua jungit. Cat. c. xxxvii. nu. 10. *quicumque aliarum, atque Senati, fortissimum erant*. Dictum ergo pro eo, quod esset, eadem cura, qua iter faciebat, etiam castra muniebat.

EXCUBITUM IN PORTIS COHORTES EX LEG. MSS. nostri ut & Riviani omnes: *excubitum in porta*; attamen tanta fiducia in *portis* propagatum est in omnes novitates edd. nam vet. omnes cum MSS. incidunt. Unicus Guelf. 7. habet *in fortis*, qui & recentissimus est, & ab scolio in optimis sectionibus depravatus. Eccard. *in portam*. Sed Guelf. 6. in *fortas*, quomodo scribendum esse, viderat jam Rupertus: eo, quod plures castrorum essent portae. Idem lapsus librariorum apud Virgil. 1. Georg. v. 386. *Nunc caput obsecrare fiesis, nunc currere in undas, Et studio incassum videas gestire lavandi*. Sic meliores libri. alii in *undis*; alii in *unda*. Supra etiam adnotavimus idem in Verbo *collacare*, quod modo quarto, modo sexto Casu stipatur. Nam hic libarii in *forta* maluerunt, quia proximum est *excubitum*, & *excubare in porta*, in *portis*; non in *fortas* vulgo dicunt: cum tamen nullo negotio iste scrupulus eximatur, qui adtenderit omnium locutionem: *nistere in fortas excubitum*; & quod excipit *pro castris*, non insolens erit illis, qui legerint notata ad Catilin. c. xxxii. num. 1. Eccard. *ante pro castris*, ut supra c. xciv. num. 4.

VIGILIAS IPSE CIRCUIRE. Circumire scripsi ex iisdem Cod. qui supra c. xlv. nu. 2. nobis dabant: *vigiliis crebras ponere, & ipse cum legatis circumire*. ubi vide. adde Caesar. vit. Gall. c. xxiv. & Auct. B. Afric. c. xxi.

NON TAM DIFFIDENTIA FUTURI, QUAE IMPERAV. Primum particula *tam* haud legitur in Se-

Aaaaa a nat.

- 5 exaequatus cum imperatore labos volentibus esset. Et sane Marius illo & aliis temporibus belli pudore magis, quam malo, exercitum coercerat: quod multi per ambitionem fieri aiebant; pars quod a pueritia consuetam duritiam, & alia, quae ceteri miseras vocant, volu-

nat. l. Guelfi. 2. neque in edd. Gruteri & Waffii, etli in priore illa operarum incuria in loco *ut iam* irrepserit: nam in notis haud aliter citat, quam: *non diffidentia futuri*, atque ita meliores suos Codd. habere, adfirmat. Verissime, & nos iam tuto ita scribere posse exiliitavi. *tam* scilicet omittitur, licet insequatur *quam*. Livius xxv. *Sed non quid ego fecerim, in diffinitionem venit, quam quod isti patiebantur*. Iustin. xli. xviii. num. 14. Tandem *quare*, ut reliquias *sic* *suas* *patris* *sequebatur* reddat, quoniam non *studius* *deficiat*, quam *annis*. cum nota Berneggeri. Sed plura talia collegit Fr. Modius Novatus. Lect. Epist. l. i. & cxx. quoniam adeas velim. Simile notabamus supra ad c. xiv. num. 23. Hoc primum. Deinde corruptum visum magnis, minimis interpretibus *futuri*, *quae*, & certatim emendare adnisi sunt. Est & in libris nostris quaedam varietas. Guelf. 3. *futurum*, *quod*, sine Verbo *imperavisset*. 6. *futuri*, *quam*; 7. & 11. *futurum*, *quae*; 12. *futuri*, *quod*; Senat. & Heusl. *futurorum*, *quod*; Struv. Incert. 1. Urat. 3. & Veneta 1470. *futurorum*, *quae*. ita iubent Grammatici. Waffium retinuit ab mutatione Cl. Perizonius ad Sanct. 11. Minerv. c. ix. ubi genus dicendi recte vindicat, & exponit: *non diffidentia futuri negotii eorum, quae imperavisset*. adduxit etiam Cic. xvi. epist. xxvii. num. 2. *Incredibile est, quae ego illos scio fecisse*. item Plaut. Bacchid. A. iv. Sc. i. *Quae imperavisti, imperatum bene bonis, factum illico est*. Ita denique Noster Cat. c. lvi. nu. 5. *Interea servitia repudabat, cuius ad eum magnae copiae concurrebant*. ubi vide in EXCURSU. Pro interpretatione hoc tantum addo, recte intelligi *futuri ejus omnis*, *quae imperavisset*: nam in eo posuit etiam alia singularia admittunt numerum Plurimum. ut illud Livii xxx. c. xvi. *quidquid aliter fecerit, quod condidi fures Mafiniosque, ea patres comprobare atque laudare*. Ad hanc formam Noster Cat. c. li. nu. 42. *imperium — ea bene parva*; & supra cap. xxx. ext. *orationem — ea* conjungit.

EXAEQUATUS CUM IMPERATORE LABOS VOL. De illo genere, *volentibus* esset, diximus supra ad c. lxxiv. nu. 3. Rem ipsam, quod miles nihil non lubens sustineat, quod videat ducem facere aut sustinere, sursus tractat Herodian. iv. c. vii. tetigit Noster supra.

formula utitur Cat. c. lxx. num. 2. *quomilitibus*, exaequato periculo, *animus amplius esset*. De extremitate vocabuli *labos* hic quaedam, ex promisso, dicenda sunt. De ea ita Quinellian. 1. c. iv. p. 41. *Nam ut Valefi & Fufi, in Valerio Frontinoque videntur: ita arbor, labos, vapores etiam & clamores ac laes aetatis fuerunt*. adde Scaurum pag. 223. Inepit Agrotius & Ildorus, quando arbor, & arbor notionibus distinguunt. eoque refert Priscianus v. pag. 670. Talia hodie in Virgilio curatius impresse leguntur: item in Plauto 3 apud quem in Curcul. *idos, amor, lepos* videtur, quae nescio, cur alia de causa ita prolata esse censet Val. Acidalius Divinat. & interpret. c. ii. ita & Horat. Coningam. i. Sat. vi. v. 57. *Infans namque pados prohibebat plura profari*. adde 1. Dissert. de Usu Orthogr. Lat. c. 11.

5. ALIIQUE TEMPORIBUS JUGURTHINI BELLI. Berget. *illoque & aliis temporibus*: quod hoc loco non displicet. & est in edd. Gruteri & Waffii. Struv. & Incert. *aliquis omnibus*. Accadem. *Jugurtham belli*. Immo *Jugurthini* expungendum est, quod hic magis sententiam evulcerat, quam supra c. lxxvii. n. 2.

PUDORE MAGIS, QUAM MALO EXERCIT. COFR. Pudore, dum exemplo praebat, quem pudor erat deferere: malo, i. poenis. Ciacconius laudat Terent. Adelph. A. l. Sc. i. 23. *Pudore & liberalitate liberos Retinere, satius esse credo, quam metum*. v. 44. *Malo coherere qui suum officium facit* cet. ita Caesar 1. Gall. c. xl. *ut quam primum intelligere posset, utrum apud eos pudor atque officium, an timor plus valeret*. Malum pro poena illustrat Gronov. ad Senec. i. de Ira c. ult. *Idem delictum in duobus non eodem malo auferet*. Guelf. 10. *exercitum coegit*. uti cap. lxxv. num. 35. *exercitum supplicio coegit*. Ad Cat. cap. xxix. num. 3. *coercere omnibus modis facies atque cives*. In item multa Herodian. c. vi. ad fin.

PER AMBITIONEM. De hac ambitione diximus; quod satis, ad c. lxxvi. num. 3. multis omisit Guelf. 9.

PARS, QUOD A PUERITIA CONSUEVIT. Illud *pars* in paucissimis nostris legitur; legitur tamen. pro eo Fabric. 2. *alii* habet. Sed Guelf. 3. *pars ita consuevit a pueritia duritiam — voluptati babuisse*. atque illud consuevit exstat etiam

voluptati habuisset. Nisi tamen res publica pariter, ac saevissimum imperio, bene atque decore gesta.

CAP. CI.

Igitur quarto denique die, haud longe ab oppido Cirta undique simul speculatores citi sese ostendunt: qua re hostis adesse intellegitur. Sed quia divorsi redeuntes, alius ab alia parte, atque omnes 2 idem significabant; Consul incertus, quonam modo aciem instrueret,

etiam in Guelf. 1. sicuti habuisse legitur in Eecard. Atque ut haec lechio probam sententiam efficit, ita tamen elegancia concedit receptae: & illud *conferunt*, quoniam adsumere debebat habuisset induxit ad mutationem, ut & illud, quod antea nule per ambitionem, nunc vero quod causalem particulam intulerit. Sed eodem modo c. lxxxii. num. 3. *Quam rem alii in superbiam vertebant: alii bonum ingenium contrivisus accensum esse: multi quod pars parva victoria e manibus eriperetur*. Jam consuetum habere firmat c. lxxxv. num. 7. *ita ad hoc accitatus a paupertate sua, ut omnes labores, pericula consueti habeam*. Verbum habuisset ad diversa illa consuetam, & voluptati pertinet, ut Cat. c. xii. nu. 2. *judiciorum, pudicitiam, divina atque humana promiscua, nihil posse atque modesti habere*. *Divitiam* Marii cognoscas ex c. lxxii. num. 3. & magis ex c. lxxxv. num. 57. atque ea *divitia* opponitur mollietati: quemadmodum Terent. Andr. A. 1. Sc. 1. v. 47. *duriter ac parce vitam agere*. Liv. xxix. c. 1. *gravia & dura militia*.

Nisi tamen resp. pariter. Guelf. 4. *no scio cur hoc fecisset, nisi tamen*; 6. *nisi tamen scio omnia resp. pariter quoniam ex saevissimo cet.* 7. *Sed aliud scio, nisi tamen resp. qui sunt* Glossis contaminatissimi. Eecard. *nisi tantum resp.* Senat. 2. Heuff. & Guelf. 12. *nisi tantum quod resp.* Guelf. 10. *nec tamen resp.* Fabric. 1. Academ. Guelf. 2. & edd. Pomp. *nisi tamen resp.* Vinn. 1. & Uratili. *nisi tamen resp.* Struv. *nisi tamen omnia resp.* Franc. *non autem resp.* Uratili. 2. *Sed nec tam resp.* Sed recte habet edita, & explicamus illud *nisi tamen* supra ad c. xxiv. n. 3. *Neque resp. mutandum in resp.* Livius viii. c. xxxi. *quod se absente res publica egregie gesta esset*. vide Brillonum supra ad c. lv. num. 1. & Gronov. ad Livium.

CAP. CI. 1. HAUD LONGE AB OPPIDO CIRTA. Supra denique vacat in Academ. & Fabric. 1. omittit Praepositionem ab.

SPECULATORIS CITI SESE OSTENDUNT. Senat. 1. *ei sese ostendunt*, citi omittit Uratili. 2. item Guelf. 6. & 9. male. est pro *citius cunctis advenientes*, ut supra *sestinas, properantes*. vide c. lxi. num. 5. & c. xxxviii. num. 1. Non enim de hostium speculatoribus, sed de Romanorum intelligendus est Auctor, quos nempe praemisericant, ad iter hostium explorandum. Caesar 11. Gall. cap. xi. *Hoc re statim Caesari per speculatores cognita*. cum nota Jo. Brantii. & Marcelli. Donat. ad Tacit. 1. Hist. cap. xiv. Curt. iv. c. 1. num. 9. *Hoc ingressu iter, speculatores, qui praeviusi erant, subito in actum Davium advenisse nuntiaverunt*. In militia navali nota etiam speculatores *navigia*, vide Livium xxii. c. xix. adde infra c. cvi. nu. 2. Incerta. 2. supra *simul* non expressit. Guelf. 3. ostendit.

HOSTIS ADDESSE INTELLIGITUR. Guelf. 9. 10. 12. *alii hostes*. 9. *intelligunt*; 12. *intelliguntur* Senat. 1. *intelligitur*, eum Glossa intelligebatur. ita est; illi intellegebant, & ab aliis etiam hoc re hostis adesse intelligitur: quo pacto alibi mores exprimit Noster. Supra c. lxx. nu. 3. *nec diutius Numidae resistere quovissent, ni pedites cum equibus permixti magnam cladem in congressu facerent*. ibi vide.

2. SED QUIA DIVORSI REDEUNTES. Quia non est in Uratili. 2. pro *redeuntes*, Fabric. 1. 2. Guelf. 2. *abvenientes*, quasi Jugurthae speculatores fuissent. male. &, praeter hoc Verbum, contra proxima, *alius ab alia parte*. Gruteri tamen addita illa, *alius ab alia parte*, Glossam redolere videbantur: sed falsum esse convincunt notae ad Cai. c. 11. n. 1. & supra ad c. xli. nu. 2. item Catullus Carm. xlvii. *Longe quas simul a domo profectus*, Diversos variae viae referant. Verum tamen cum Guelf. 6. ab Praepositione destituatur, videndum etiam atque etiam, num scripserit Crispus: *divorsi redeuntes alius alia*, ut Livius xlv. *Alia alia in civitates suas dilapsi sunt*. Ipse nihil mutaverim.

CONSUL INCERTUS, QUONAM M. ACIEM. Ecd. Aaaaa 3 card.

- ret, nullo ordine commutato, adversum omnia paratus, ibidem op-
 3 peritur. Ita Jugurtham spes frustrata, qui copias in quatuor par-
 tis distribuerat: ratus ex omnibus aequae aliquos ab tergo hostibus
 4 venturos. Interim Sulla, quem primum adtigerant, cohortatus
 suos, turmatim & quam maxime confertis equis ipse aliique Mauros
 inva-

card. non scripsit Nomen Consul, & pro in-
 certis, Franc. habet intentus. Uratil. 1. quo-
 nam modo instrueret.

ADVERSUM OMNIA PARATUS. Incedebat
 enim, quod supra descriperat, agmine qua-
 drato. Berger. hostis oppertur. vide supra cap.
 xci. num. 3.

3. ITA JUGURTHAM SPES FRUSTRATA. Ita
 Gruterus ex suis melioribus, cui & nostri pri-
 mae classis adducunt. Gueff. 1. & 6. Item. de-
 teriores Igitur. Jugurtham omittit Ecard, quo-
 modo mox Sulla non comparat in Gueff. 4. &
 nos supra jam admonuimus MSS. saepe propria
 Nomina negligere. Gueff. 10. Jugurthae; 6.
 spes frustra; Uratil. 2. frustratus. Spes dicitur
 frustrari, ut supra c. x. nu. 1. neque ea res
 falsum me habuit. etii. c. lviii. num. 3. frustra-
 ri passivè posuerit. Justin. xxiii. cap. 11. Quos
 Agathocles confensa nave frustratus est. Plaut.
 Amphitr. Act. 11. Sc. 11. v. 200. Nescio quis praes-
 tigator hanc frustratur mulierem. c. lxxxiv. n.
 3. Sed ea res frustra sperata. Infra Guta. qua-
 tuor in partes, & Vinar. 1. distribuit, pro di-
 stribuerat.

EX OMNIBUS AEQUE ALIQUOS AB TERGO.
 Exercere hunc locum interpretes, & ipse eos
 exercuit. Haec nempè in particula aequae,
 quam Badius exponit pariformiter; Glareanus
 pari fortitudine; Castilioneus transponit: in
 quatuor aequae partes; Gronovius mutat in ut-
 que; Walsius primo in equestribus, deinde ae-
 quae retinet, & interpretatur facile, mox au-
 tem fere, prope, quae merae sunt ineptiae. Alii
 aequae potius jubentur deleri, iisque praesidium
 est in Remensi 1. & Academico, qui hanc
 particulam excludunt; & Academ. quidem ita
 habet: ex suis omnibus aliqui ab tergo ventu-
 ros. Gueff. 3. ex omnibus certe aliquos fore ab
 tergo. qui maluit locum paullo difficiliorem
 interpretari, quam genuinum lectionem teprae-
 sentare. Tu vero, quicumque sapis, nihil
 muta de vulgata, nisi forte quid audeas in
 vocem aliquos, quam Franc. & Basil. 1. mu-
 tant in alios, & alioquin Sallustio haud val-
 de grata est. Nam aequae retinendum est, mo-
 do recte intelligatur, & jungatur cum dictio-
 ne ab tergo. Est autem aequae ab tergo, quod
 nos dicimus gerade von hinten zu: h. e. aequa-
 liter, iuste & directo ab tergo. Notat enim

Jugurtha, ab tergo Romanos facilius invadi-
 posse; & cum in quatuor partes suos distri-
 set, sperabat adversus unam earum Marium
 aciem esse directurum, ut una saltem pars suo-
 rum interim aequae ab tergo Romanos invade-
 re posset. Sic particula aequae quam maxime
 proprio sensu accipitur. Adludit Cic. Bruto:
 Ita sunt omnino genera dicendi, quibus in
 singulis quidam sternerent: peraeque autem,
 id quod volumus, perpanci in omnibus. Nec
 tamen hoc per aequae exprimit Nostri aequae.
 Sufficit aequum probatis auctoribus pro aequa-
 li dici, unde & aequae Adverbium non aliud,
 quam aequaliter notati potest. vide Interpp.
 Sullii iii. vers. 192.

4. QUEM PRIMUM HOSTES ADTIGERANT.
 Gueff. 6. adtingerant; Ecard. & Gueff. 11. at-
 tingerat. Sed Bongarsii Codd. teste Grutero, &
 apud nos Fabriciani vocabulum hostes non agno-
 scunt. & valde inclinabat Gruterus, ut expan-
 geret. neque ejus operam moramur. adde no-
 tata ad Cat. c. li. nu. 40.

TURMATIM ET QUAM M. CONFERTIS EQU.
 Basil. 1. a prima manu, caservatim, quod est
 contra morem militiae Romanae. Gueff. 6. con-
 fertissime equis; 11. & Uratil. 2. confertis. vi-
 de Cat. c. lx. num. 7.

IPSE ALIQUE MAUROS INVADUNT. Gueff. 9.
 ipse aliqne. Sed vix genuina sunt ista ipse ali-
 que; verum addita ab iis, qui Verbum inva-
 dunt, absque hoc additamento si esset, minus
 responderet crederent: cum tamen satis clare
 Sulla cum suis intelligatur, quandoquidem co-
 hortatus suos, turmatim, confertis equis, haec
 omnia illum sensum adjuvant. Cat. c. lvii. nu.
 t. reliquos Castilina in agrum Pistoriensem ab-
 ducit; eo consilio, uti per tramites occulte per-
 fugerent in Galliam. ibi vide. adde supra cap.
 lxxv. num. 9. Ab hoc verbo invadunt, addidit
 verbum n. s. media omnia desiderantur in Ura-
 til. 3. Ecard. Mauri invadunt. Gueff. 6. in
 loca manentes.

EMINUS EMISIS CORPORA TEGERE. Fabri-
 ciani, eminus missis, quae mutant supra c. lvii.
 extr. nam plerisque jacula tormentis, aut manu
 emissis vulnerabant. Sed Gueff. 4. non habet
 emissis: quasi jacula eminus, ut omnes circum,
 parricidae undique, alia talia, posuisset. vide
 ad Cat. c. xiv. num. 2. Mox Gueff. 7. & si in
 manus

invadunt : ceteri in loco manentes ab jaculis eminus emissis corpora tegere , & si qui in manus venerant , obtruncare . Dum eo modo ⁵^{CVII.} equites praeliantur , Bocchus cum peditibus , quos Volux filius ejus adduxerat , neque in priore pugna , in itinere morati , adfuerant , postremam Romanorum aciem invadunt . Tum Marius apud pri-
mos agebat , quod ibi Jugurtha cum plurimis . Dein Numida , cognito Bocchi adventu , clam cum paucis ad pedites convertit : ibi Latine (nam apud Numantiam loqui didicerat) exclamat : *nostros frustra pugnare ; paullo ante Marium sua manu interfectum ; simul* gla-

mannus venerant ; Eccard. Guelf. 6. & 9. *siquis* ; Inert. 2. non praemittit & . Eccard. *in manu venerat* ; Veneta 1470. *in manu venerant*. Siruv. *in manibus venerat*. Guelf. 6. *in manus invenerant* . in manus venire aliter paullo dixerat supra c. lxxxix. num. 2.

5. DUM EO M. EQUITES PRAELIANTUR. Basil. 1. Senat. 1. Academ. Vinat. 2. & Guelf. 12. *praeliantur* . quod non placet Gronovio ad Livium , ut supra adnotavimus . nam aliter Florus 111. c. xli. *tum simulato transfugas eundem Marcae Syro credunt* , dum in medium camporum vastitatem eodem ducē ductus exercitus audiente hosti exponeretur . ubi vide Cl. Dukerum .

Bocchus cum peditibus — INVADUNT. Eccard. *Bocchus cum pedites* , nempe pro & pedites , ut concordet *invadunt* . Nos contrariam sollicitudinem quaedam adnotavimus ad Cat. cap. xlvi. num. 1. *Leptinus cum ceteris constituerant* . ita 111. Hist. Epist. Pompei num. 6. C. *Herennius cum urbe delecti* . Supra c. xxxviii. num. 6. *cohors una Legum cum duobus turmis Tiberiacum transire ad regem* . adde c. c. n. 2. Eutropius viii. c. xli. *Opilius deinde Maecius cum filio Diadumeniano facti miseratores* . Frustra ergo Senat. 1. *invadit* . quod tamen etiam Guelf. 2. 3. 6. & 12. temere scripserunt . At eleganter Vinat. 1. Franc. Berger. Gu. 7. & 12. *invadunt* , pro in itinere , vide quae conscripsimus ad c. lxxxviii. num. 3. *Caeculus & Jugurtham saepe adgressus itinere fuderat* . Leviora sunt , quod Guelf. 7. praefata *remorati* ; Fabriciani & Guelf. 11. *juvant* , pro *adfuerant* .

6. TUM MARIUS APUD PRIMOS FRAT. Ita quidem Gruterus , adicientibus Fabricianis , Senat. 1. Vinat. 1. Guelf. 1. 2. & 6. isque mox : *cum plurimis instabat* , quod lepidae vocat emendationem . sed in posteriore illo ab omnibus nostris , praeter Inert. 2. deseriunt . Ante cum legebant : *Tum Marius apud primos agebat — cum plurimis erat* . Idque est in ce-

teris nostris ; nisi quod Remens. 2. & Vinat. 2. habent *agitabat* . quomodo Livius vii. *Consul dum inter primos instantis agit* . Idque cur repudiaverit Gruterus , rationes idoneas non adduxit . Video tamen nunc demum Senat. 2. & Heuff. Verbo *agebat* d. stitui , neque ejus loco erat immittere : qui fortis maxime placebunt , cum communi Verbo erat sententiam claudant . Cum vero *agere* , & *agitare* nostro fini frequentissima , & *agebat* hoc loco , sine *agitabat* , praeter vulgatam significationem *erat* erat , induitiae & ardori Marii (vide cap. xxviii. num. 1.) belle respondeat : nondum inducere animum potui , contra tot Codd. sane quam egregios (in quibus ipsius Gruteri meliores) *agebat* repudiare . Ita potius censco , postenus erat superfluum esse : & quoniam sine eo scripserat : *quod ibi Jugurtha cum plurimis* ; ut supra cap. xlv. num. 5. *neque cultores in agris* , ex addita Glossa in utrumque locum irrepsit .

AO PEDITES CONVERTIT. Guelf. 4. *se convertit* ; 10. *se vertit* . Remens. 1. *convertitur* . vide ad c. lxxxv. nu. 9. *pedites* intellige , quos Volux adduxerat , cumque quibus Bocchus postremam aciem invaserat .

IBI LATINE (NAM APUD NUMANTIAM. Siruv. ubique *Latiae* . vide supra c. lxxxix. n. 6. Guelf. 3. *namque apud Numantiam* . Uratist. 1. retinet *nam* , quae tamen Parenthesi apud Nostrum peculiariter servit . vide modo supra c. lxi. nu. 6. & c. xc. num. 1. alioquin facile abesse pateret . vide Cuningam. Animadv. in Horat. Bentl. c. x. *Jugurtham apud Numantiam fuisse tibi supra c. vii. & viii. Ceterum de Latina lingua , qua Romani in caltris usi , multa , producto hoc loco , disserit Franc. Florid. Sabinus ii. Subseciv. cap. 11.*

NOSTROS FRUSTA PUGNARE , ceter. Nimirum in pernicie imperatorii spem victoriae plerique ponunt , ac id non putant , ut offendit Gebhard. ad Corn. Nep. Epaminond. cap. ix. num. 1. Tacitus iv. Hist. cap. xxiv. extr. *At* forte

- gladium sanguine oblitum ostendere, quem in pugna, satis impigre
 7 occiso pedite nostro, cruentaverat. Quod ubi milites accipere magis
 atrocitate rei, quam fide nuncii terrentur: simulque barbari ani-
 8 mos tollere & in perculsos acrius incedere. Jamque paulum ab fuga
 aberant, cum Sulla, profligatis, quos advorsum ierat, Mauris ab
 late-

forte Civilis lapsu equi prostratus, credita per
 utrumque exercitum sania, vulneratum, aut in-
 terfectum, immane quantum suis parvis, &
 hostibus alacritatis indidit. Saepe tamen e-
 dem res in contrarium vertit, ut atrocitate
 rei & dolore permoti, interitum ducis sui ex-
 ercitus cum victoria vindicaverint. Ceterum Ju-
 gurtha utili sibi mendacio utebatur, in qua-
 rem Livius II. c. XLVI. *Romani, quia pauci-
 tas damno sentiendo propior erat, gradum re-
 zudissent, ni salubri mendacio consul, fugere
 hostes ab altero cornu clamitans, concitasset
 acies, impetu facto, dum se putant vincere,
 viceret.* & id ipsum est, quod praecipit Ono-
 sand. Strategem. c. XXXIII. Edd. Pompon. Viteb.
 & Lips. 1510. ante passim. Guelf. 4. *interfectum
 esse dicebat.*

SIMUL GLADIUM SANGU. OBLITUM. Simul
 gladium, neglexit Eccardianus. Sanguine ob-
 litum ipse exponit cruentatum. Tacit. I. Ann.
 c. LXX. Nam *Quintilianus* Verum sanguine obli-
 tum & paludibus emersum, cernere & audire
 visus est.

IN PUGNA, SATIS IMPIGRE OCCISO PEO. N.
 Guelf. 6. in pugnam. Franc. & Guelf. p. satis
 pigre. ipsi scribae omni pigritie oppleti. *Satis
 impigre dixit, pro satis fortiter.* ut supra
 cap. VII. num. 2. ut erat impigro aique avir-
 gentio. ubi vide. Dictys IV. c. V. *nostri confir-
 mati inter se satis impigre vim hostium susten-
 tarent.* Eadem figura Noster Cat. c. XXV. extr.
ingeniosus ejus haud absurdum. vide Eod. cap.
 XIV. num. 7.

7. ATROCITATE REI, QUAM FIDE NUNCII.
 I. magis quod atrocissimam rem, caedem Con-
 sulis conciperet animo, quam quod Jugur-
 thae crederent, factum esse, quod diceret.
 Ita enim res est. vanis rerum decipiuntur.
 & quam quique atrocissima audit, tam mi-
 nime auctores requirit, si meticolosus est,
 aut deteriorum rerum suspicio eum invasit.
 Lege omnino Cat. c. XXX. & XXXI. id in car-
 tis omnibus & acceptis, uti dux in tanto pe-
 riculo militibus, accedite videas: adeo, ut
 saepe relationibus de alienis, somniis & si-
 militibus, quibus minimum fidei esse debet,
 permoti, ipsi animo nostro ea repraesentem-
 us, quae tamen non credimus. Hoc ele-
 ganter Crispus paucis verbis insinuat, Guelf.

7. *deterrentur: nuncii non visitur in Vinar.
 I. pessime. fides nuncii dixit, pro eo quem
 nuncius invenit, quem illi habemus.* Supra
 c. XXVI. num. 2. *tametsi omnia posteriora fide Ju-
 gurthae rebatur.* Justin. XXII. c. I. *diu sine fi-
 de fuit.*

IN PERCULSOS ROMANOS ACRIUS INCEDERE.
 Vinar. I. & Fabric. 2. *perperam desistit* sunt
 Praepositionem. quod eo factum quia prior in-
 vadere, pro incedere exhibet, & posterior co-
 dere, decurtatur verum Verbum, pro *cardo-
 re* sumit. Academ. *incedere*; Eccard. & Ura-
 tisl. 2. *incendere*; Vinar. 2. *intendere*; Remen-
 2. *inflare*. Sed Romanos abest ab omnibus
 edd. vet. neque eo indigemus. Adsumtum est
 ab illis, qui amant *hostem* & Romanos sem-
 per opponi.

8. PAULLUM A FUGA ABERANT. Fabric. I.
 Guelf. 3. alii *ab fuga*. Fabric. 2. Praepositio-
 nem omittit: quod saepius ea ceteraque ex-
 pertae sunt, ubi Verbum ex Praepositione com-
 positum sequebatur: hic vero & ob id extrita
 est, quod quidam Codd. habere aberrat. Ita
 nempe *fuga paulum aberrat* bene cohaeret. Sed
 Carrio *dedit: jamque paulum a fuga aberrat*,
 ut deterioris quidam nostri. Meliores editam
 propugnant.

CUM SULLA PROFLIGATIS HIS, QUOS ADVOR-
 SUM. Chom in media Periodo exemplis ostendimus
 supra ad c. I. I. 2. *Itaque multum die
 processerat, cum etiam tunc eximius in incerto
 erat.* Berger. Incerti, Franc. Remen. 2. Ura-
 tisl. 2. Eccard. Guelf. 2. & 10. *profligatis his*.
 Haud imperite Walsius Pronomen *his* abiecit,
 quod in hoc posito saepe exulat. addit
 Dictyn II. c. III. *fugatis*, quos adversum ierat.
 ubi iam Mercerus composuit Sallustium, & P.
 Vinding. addidit alterum locum Dictyos XIII.
 cap. V. *multitum Priamum adversum reuere*.
 Accedat per nos Hegelippus I. c. I. *Cassique
 quos adversus ierat, a latere circumuehantur,
 sed tamen ultus propriam mortem occidit*.
 Ita Cic. IX. epist. XVI. num. 4. *quem pene*. Et
 ea figura laudat Charisius IV. pag. 241. Virgi-
 lio: *Solus qui Paridem solitus contendere con-
 tra.*

AB LATRE MAURIS INCURRIT. Illud re-
 diens, quod his verbis praemittitur, est a mala ma-
 nu, & male adhuc toleratum. *Ab latere*, ut &
 Hege-

latere incurrit. Bocchus statim avortitur. At Jugurtha, dum sustentare suos & prope jam adeptam victoriam retinere cupit, circumventus ab equitibus, dextra, sinistra omnibus occisis, solus inter tela hostium vitabundus erumpit. Atque interim Marius, fugatis equitibus, occurrit auxilio suis, quos pelli jam acceperat. Denique hostes undi-

Hegeſippus. Caefar 1. Gall. cap. xxx. *Boii & Tulingi . . . ex itinere noſtros latere aperto adgreſſi, circumvenire coeperunt.* Noſter c. l. extr. diſpoſitos ab tergo, aut lateribus circumveniebant. *Marius* eſt in noſtris pluribus, Baſil. l. Fabric. l. & interioribus etiam, ut & in edd. vet. Alii tamen *Marius* exhibent, cum auſpiciis aliquot impreſſis. Certe *invadere, incedere* & reliqua fere Crifpus cum quarto Caſu conjungit. *Incurrere* cum eodem P. Syrus: *Hec quam poenitenda incurrit homines vivendo duntaxat* quem & alia vide apud Muncker. ad Laſtant. Placid. l. Fab. x. pag. 195. Tacit. 11. Ann. c. xvii. *validiſſimas equitum incurſus* latus . . . jubet. Idem tamen c. xvi. ut *praefantiſſimis Romanis deſuper* incurſerent. atque ita *invadere* cum dandi caſu veterum uſu comprobavi ad Ciceronem. Sed ſac. ea parum valere, hoc loco *Marius* tenendum eſt vel propter additum *ab latere*. nam hoc pacto alibi ſemper ſecundum etiam Caſum in tertium vertere ſolet. Denique in melioribus etiam, *Marius* *ab latere* ſcribitur, non *ab latere* *Marius*, atque illud praefecto, cum aliquin perfectum poſuiſſet Hexametrum: *quos adverſum ieras redeant ab latere* *Marius*, unica ſyllaba excepta. Quod quamquam vitii nihil habeat, cum & optimis Ciceroni, Livio, Caefari talia exciderint, vide ad c. l. n. 1. tamen non temere, magis cum Codd. vetant, eſt inculcandum.

Bocchus statim avortitur. Struv. Incert. 2. Ecard. Uralſi. 2. 3. Gueſſ. 1. 2. 6. 9. 10. & 12. *avortitur*: quae permutari, diximus ad c. xciii. n. 2.

9. Dum sustentare suos. Gueſſ. 11. *dum ſuſtinet ſuos*. Alibi *ſuſtentare aciem*, vide c. lvi. n. 6. Uralſi. 2. Heuſſ. & Senat. 2. *dum* abiciunt.

PROPE JAM ADEPTAM VICTORIAM. Quidam, *prope jam*. Sed ſupra c. xcv. n. 3. *familia prope jam exſiſtula*. Ecard. Gueſſ. 9. & Berger. *adepta victoria*. *Addeptus* paſſive; ut Catil. c. vii. n. 3. *adepta libertate*. ubi vide.

Dextra, sinistra omnibus occisis. Ita & noſtri fere omnes. pauciſſimi, *dextra ſiniſtraque*, aut *dextra & ſiniſtra*. Huiusmodi quaedam notamus ad Cat. c. xi. n. 2. Supra ad c. lx. n. 4. quae vide. Clarcanus iterum fac-

ſitat in ſententia. at *ab equitibus* certe intelligit Romanis, & dextra, ſiniſtra occiſis Jugurthinis, ſeu milibus, qui circa regem erant. nam ideo *ſolus evaſiſſet* ſubſecit. Id etiam adnotandum dixi, quod Gueſſ. 3. propter eandem vocem *equitibus*, ea quae ſequuntur ad eam vocem n. 10. omiſerit.

SOLUS INTER TELA H. VITABUNDUS ERUMPIT. Inter tela ſaſpe Livius, ut l. c. l. iii. *Se quidem inter tela ac gladios patris elapſum, nihil uſquam ſibi tutum, niſi apud hoſtes L. Tarquinium credidiſſe.* xxix. c. xxxiii. *Iſſe, quae intendat, inter media tela hoſtium evaſiſſe.* Id xxiv. c. vii. *Clamore & temeritate audito, in Dinomenem jam haud dubie aſſtantem, tela conjucuntur*: per quae tamen, duobus acceptis vulneribus, evaſiſſe. ibi Gronovius corrigit etiam *inter quae*. Per tamen etiam Florus l. c. xiii. n. 18. *Atque ille per media hoſtium tela incolumis religionis auxilio rediit.* VITABUNDUS, non modo ſimilis vitanti eſt, ſed etiam abunde, valde vitans, ut necesse erat, cum ab omnibus partibus peteretur. Livius xxv. cap. xiii. *Hanno ex Bruatius proſectus cum exercitu, vitabundus caſtra hoſtium conſuleſque, quo in Samnio erant, cum Benevento jam adpropinquaret, &c.* Noſter ſupra c. lx. n. 4. *Pro campis Vinat.* 2. Fabric. 2. Berger. Franc. Ecard. Gueſſ. 7. & omnes edd. vet. *enſis*. vide ſupra c. lxxvi. extr. *ea & ſenſus igni* corrumpunt, & quae poenae viſi ab hoſtibus metuerent, eas iſſe volentes pendere.

10. FUGATIS EQUITIBUS. Senat. 2. a manu ſecunda: *ſatigatis equitibus*: qua opera ſuſſedere debuiffet. intellige fugatis hoſtium equitibus, n. 6.

ACCURRIT AUXILIO SUIS. Berger. Struv. Ecard. Gueſſ. 4. 6. 7. 10. 11. 12. & omnes edd. vet. *occurrit auxilio ſuis*. quod male deſeruerant edd. novitiae. Ob ſaſpe pro ad, & obcurrere pro *adcurrere* veteres dicere, obſervavit jam Giſanius ad Lucret. pag. 384. atque ſic Auctor. B. Afric. c. xvii. *Interim M. Petrejus & Cn. Piſo cum equitibus Numidiz . . . ex itinere recta ſubſidio ſuis occurrunt.* Id. c. lxxviii. *animadvertis copias hoſtium in legionibus occurrere ſuppetias*. quem video jam citatum ab Gronovio ad Liv. xxxvi. c. xxiv. *adverſus quos undique ad oſem faciendum occurrunt Aetoli.*
Bb bb b

II undique fusi. Tum spectaculum horribile campis patentibus sequi,
CVIII. fugere; occidi, capi; equi, viri adflicti: ac multi, vulneribus acceptis, neque fugere posse, neque quietem pati; niti modo, ac statim concidere: postremo omnia, qua visus erat, constrata telis, armis, cadaveribus; & inter ea humus infecta sanguine.

CAP.

li. ubi plura habet. Dictys III. c. IV. Sed ubi Helios situs in parte alia, medius suorum fendi accipit,.... occurrit auxilio laborantibus. Coelius Epist. VIII. n. 4. At ego, simul atque audiui, invocatus ad subsidia rei occurro. Atque eodem modo, quo haec diversa adparent in MSS. confunduntur supra c. LXX. n. 5. omittite, & amittere.

Quos pelli jam acceperat. Vinat. i. quos pelli loco; Fabric. t. pelli jam coeperat. Gu. 3. pelli jam acceperat.

Denique hostes jam undique fusi. Adhuc enim una atque altera parte fusi erant. Jam iussu Guelf. 3. & Eccard. induxi. Guelf. 4. deest hostes.

II. SPECTACULUM HORRIB. IN CAMPIS PAT.
Fabric. 2. spectabile; Eccard. spectaculum horribile visum. Optime uterque Fabricianus omittunt Praepositionem in. Ita Tacitus Agric. c. XXXVII. Vassio etiam adscriptus. Tum vero patentibus locis grande & atrox spectaculum: sequi, vulnerare, capere, atque eisdem, oblati alius, trucidare... passim arma & corpora, & lateri artus, & cruenta hominis. Cic. x. Philipp. c. IV. o spectaculum illud, non modo hominibus; sed etiam audis & litibus infusum. Sed in etiam omittit Virgil. XII. Aen. v. 353. Hunc procul ut campo Turnus prospexit aperto: & II. Georg. v. 280. campo stetit agmen aperto. Aperiri vocat, quos Crispus patienter. Optime Plinius II. ep. XVII. Nam modo occurrentibus sylvis via coarctatur, modo latissimis pratis diffunditur & patescit.

Sequi, fugere, occidi, capi. Senat. 2. & Heuss. videret sequi, fugere; Fabric. t. Struv. Incert. 1. Uratils. 2. & Guelf. 4. sequi, effugere. forte inde primo natum, quod aliqui & adiecerat, & fugere; Sic & fusi, effusi; & lapsi, elapsi; & rursus, erupit & similia confunduntur. vide Drackemb. ad Sil. III. v. 57. Pro occidi Vassius mallet occidere: contra nostros omnes. Supra c. LXXVII. n. 2. videte supientes capi, occidi. Mox eleganter Guelf. 6. equi, viri, non equi atque viri. Adflicti proprie esse ad terram projici, prosterni, notatum supra ad c. LX. n. 7. quam notionem sequentia exigunt.

NITI MODO, AC STATIM CONCIDERE. Modo

non est in Fabric. 2. Niti intellige ad incedendum: qualia sacpissime post verba niti, consentere, alia intelligenda esse diximus ad Cat. c. XLVI. n. 5. adde supra c. III. n. 5. Boetius IV. Prosa II. Si quis igitur pedibus incedere valens ambulet, aliusque, cui hoc naturale pedum desit officium, manibus nitens, ambulare conetur, quis horum fure valentior existimari potest? quem non ad probandum, sed propter adfinitatem rei adscripsi.

OMNIA, QUA VISUSERAT. Pro qua, Guelf. 1. quae; 3. quos. II. omnia loca visus ubi erat; Struv. quae omnia visus erat. Adstuat Vassius, & laborat, ubi minime debuisset, & quae visus ferat modo, modo quae visus erat coniecit. Postremo visus accipit, pro eo, quod videtur. Frustra, ne durius loquar. quae visus erat est quicumque videri poterat, quae videre licebat; sive ut Dictys IV. c. IV. interpretatur, quae visus poterat. namque omnia, inquit, circum Trojam & ultra, quae visi poterat, viris atque equis repleta, splendore insignium resplendebant. Lat. Pacatus Paneg. c. XXXV. quadratae legiones universa late, quae visus agi poterat, occupant. Visus nempe pro actu videndi, seu visione, ut innumera talia nomina. Senec. Troad. v. 1079. his collis procul Aciem patenti liberam praebet loco. i. prospectum liberum.

CONSTRATA TELIS, ARMIS, CADAVERIBUS. Aemulatur taleni descriptionem Pacatus c. XXXVI. Arma, tela, equi, homines, viri, peremta, prona, supinaque corpora passim, vel in acervo jacere. Illi, mutilis excisisque membris, reliqua sui parte fugiebant; hi dolorem vulnerum sequebantur; isti mortes receptas in sylvas & flumina deferiebant; illi postremum spiritum in adoratione nominis tui & sui ductis deestulatione fundebant. Zosimus t. c. LIII. & talis erat visio visus visus & tunc.

INTER EA HUMUS INFECTA SANGUINE. Gu. 3. sanguine inconfecta, varietatem lectionis adnotans. nam Fabriciani, Guelf. t. & II. habent confecta. diversa tropos quos dicit Xenophon, observante P. Victorio XXVII. Var. Lect. c. X. Silius IX. v. 326. tellusque videri sanguine operata nequit. Tacit. II. Hist. c. LV. iuxta lacum Contri, quem locum Galba moriens sanguine insecerat.

CAP.

C A P. CII.

Profecta loci Consul, haud dubie jam victor, pervenit in oppidum **1**
Cirtam, quo initio profectus intenderat. Eo post diem quin- **2**
tum, quam iterum barbari male pugnaverant, legati a Boccho ve-
niunt, qui regis verbis ab Mario petivere, *duo quam fidissimos ad*
eum mitteret; velle de se, & populi Romani commodo cum is differere.
Ille statim L. Sullam & A. Manlium ire jubet. Qui quamquam acciti **3**
ibant; tamen placuit verba apud regem facere: ingenium aut avor-
sum

CAP. CII. 1. POSTEA LOCI C. HAUD DU-
BIE J. V. Gueff. x. a manu secunda; *postea lo-*
ci; quomodo pauci ex aliis, sique deterioris con-
ditionis, ut supra c. LXIII. n. 5. *ad id locum.*
At Noster etiam ubi gentium, alii ubique terra-
rum, similia plura. ut nihil mutandum sit.
HAUD DUBIE 1. certe victor. Livius XXIV. c.
XVI. inde haud dubie *terga dato, rursusque su-*
gentes in castra. c. XLII. ibi iterum Scipio le-
ticula in aciem illatus confixit, nec dubia vi-
ctoria fuit. XXV. c. XXXIV. Haec peragata *pos-*
sit vox, ut & hostes haud dubie pro victori-
bz & Romani pro victis essent.

PROFECTUS INTENDERAT. Jam enim profici-
scebatur in hiberia, cum cum hostes adgrede-
rentur, vide c. XXVII. n. 3. *Profectus recte Ca-*
stulioneus interpretatur incipiens iter facere.
Sic Plaut. Trin. A. III. Sc. II. v. 2. *Poten' ut*
me ire, quo profectus sum, sinas. vide Douzam
ad Amphitr. A. I. Sc. I. v. 153. Taubmann. ad
Trucul. A. I. Sc. II. v. 105. Weitz. ad Terent.
Eunuch. Act. II. Sc. II. p. 176. & nostra infra
ad c. CIX. n. 3.

2. POST DIEM QUINTUM, QUAM. Sic supra
c. LXXVI. n. 5. *post dies quadraginta, quam ex-*
ventum erat, oppido modo potuit.

ITERUM BARBARI MALE PUGNAVERANT.
Eccard. interm; Uratiz. x. *malepugnantes.* Su-
pra cap. LIV. n. 7. *Quae negotia multo magis,*
quam praedium male pugnatum, regem terre-
bant.

REGIS VERBIS AB MARIO PETIVERE. *Verbis*
i. verba regis referentes, sicuti supra cap. XXI.
Senatus populiq; R. verbis munerent. Ab Mario
vetuli nostri usque ad Eccard. & Guefferb. 4.
nam qui post eos nati sunt, habent a Mario.
Fabric. t. habuisse primitus videtur, *duo quam*
fidissimos: nam i littera, quae nunc adhaeret,
alieni coloris est. Noster certe alibi *duo, am-*
bo, pro *duos, ambo* scriptis. vide ad c. XXVIII.
n. 1. Eccard. & Franc. *fidissimos.* male. Su-

pra c. XXXV. n. 5. *Bomilcarum maxime fido sibi.*
atque ita alibi. Gueff. 3. & 9. *mittere,* de qua
confusione abunde dictum ad c. XIV. EXCURSU
II. num. 4.

DE SUO, ET DE POPULI R. COMMODO. Ba-
sil. 1. *de se & de populi R. commodo.* verissime.
vide quae prolata sunt supra ad cap. XLVII. n. x.
frequentiam negotiatorum & commercium ex-
iam paratis rebus munimento fore. ubi quidam
eadem de causa *commercium* exaraverant, qua
hic suo. Fabriciani, *vellent de suo & de p. R.*
commodo. Credo ut numerum *ex* *commodo* tueren-
tur. Veneta 1470. *de suo populi R. commodo.*
Gu. IX. *ex commodo:* translatus id forte ex c.
LXXXII. n. 1. Ceterum MSS. *cum his differere;*
Eccard. & Gueff. 6. *cum is,* ut alibi semper. At
Gu. 1. *cum differere,* omisso Provocabelo, ita ut
cum legi queat *cum:* quo facto illud *cum his*
spurium esse, convincitur.

3. QUAMQUAM ACCITI IBANT. Gueff. 3. *acci-*
ti veniebant. Eccard. *ibant* profus omittit, i-
gnarus moris Latinorum, qui pro Verbo esse al-
iud validius, sensus gratia, frequenter suasti-
tuunt. Ita infra c. CIX. o. 2. *Se missum a Con-*
sule venisse quaesitum, pacem an bellum agita-
turus foret. adde notam ad c. CIX. EXIT. Ita se-
re supra c. XXXI. d. 6. *Neque ego horror, uti con-*
tra injuriam armati eati. Cic. IV. ep. IX. n. 13.
Denique si fuit magni, non ille supplicem velle-
rit: vide, ne superbi sit, aspernari quidem libe-
ralitatem. ubi vide notam.

VERBA APUD REGEM FACERE. Remens. 1.
Gueff. 9. & Veneta 1470. *ad regem:* quod ex
Glossa natum arbitror.

UTI INGENIUM AUT AVERSUM FLECTERENT.
Sicquidem Gruterus; sed contra libros vet. Nam
Fabriciani, Incerti, Basil. Struv. Vinar. 2. Se-
nat. t. Uratiz. x. Eccard. Gueff. 1. 2. 4. & 6.
particula *ut* delituntur. Vinar. 1. Franc. Ber-
get. Gu. 3. *quo ingenium,* atque sic est in edd.
Pompon. Gueff. 7. *ut aut ingenium;* Veneta 1470.

Bb bb b 2

sum uti flecterent; aut cupidum pacis vehementius accenderent.
4 Itaque Sulla, cujus facundiae, non aetati a Manlio concessum, pauca verba hujusmodi locutus.

5 *Rex Bocche, magna nobis laetitia, cum te tale virum di monue-*
cix re, uti aliquando pacem, quam bellum, mallet; neu te optimum cum
peffimo omnium fugurba miscendo commaculare; simul nobis de-
meres acerbam necessitudinem, pariter te errantem & illum, scelera-
6 *rum summum persequi. Ad hoc populo Romano jam inopi visum, amicos,*
quam

aut uti aduersum. Rivius in MSS. repetit: *imp-*
ant averseum uti flecterent: quem potius, quam
conclusionis sequi, fuit consilium. Et vero-
simile est, propter mutatum positum *ut* *ut*,
eam particulam temere neglectam esse. Sed
ita Notter Catil. c. t. num. t. *vitam silentio ne*
transjant. c. xxvi. n. 8. *ad hoc maledicta alia*
cum adderet. c. xliii. n. 1. *Catilina in agrum*
Faefulanum cum venisset. Jug. c. xliii. num. 9.
legati ubi satis confidunt. c. xliii. extr. *de stu-*
dus partium & omnibus civitatis moribus si
singulation... *patem differere*. Livius. c. xliii.
Seniores ad nobis custodiam ut praesto essent;
juvenes ut foris bella gererent. Sed sufficit ipse
Crispus. Pro *aversione*, Berger. Uratilis. 1. 2.
Guelf. 6. 9. 18. & edd. vet. *aversionem*. Alter-
rum tuetur Rivius ex Cicerone: *qui aversionem*
a me animo fuit. Ita ergo supra c. ix. *flec-*
xit animum; c. xlv. *neque animus Marci fle-*
bitur. Fuit tamen, cum suspicaret, ab Sal-
lustio esse: *verba facere, ingenium aut aver-*
sus flectere, aut cupidum vehementius accende-
re. qualia partim ad c. lxxvii. n. 4. partim
ad Cat. c. lxi. n. 24. notamus.

CUPIDUM PACIS VEHEMENTIUS ACC. Vocula
pacis deest Bergeriano: tolerabili defectu. Cu-
pidus enim est sarsens, deditus, ut supra docui-
mos: adeoque ingenium aduersum & cupidum
exakte contraria sunt. Intellexisset ergo eu-
pudon Romanorum. Guelf. ii. *vehementer*. 9.
vehementer.

4. CUIUS FACUNDIAE, NON AE. A MANLIO
conc. Illud a Manlio non habent edd. Pomp.
Vit. & Lipsi. sed MSS. omnes agnoscunt, &
sententia pollulare videtur, ne a Boccho con-
cessum esse intelligatur. Supra c. xli. n. 4. *Dein*
tamen, ut aetati concederet, fatigatus a fratre.
Guelf. 6. *ne aetati*.

5. MAGNA NOBIS LAETITIA EST. Hoc ordine
plerique Codd. pauci, *laetitia nobis est*; Gu. 4.
& 6. *laetitia est nobis*. Fabricianus. *austontia*
est futilissimus.

TE TALEM VIRUM DI MONUERE. Te omit-
tit Guelf. 7. nun probro. & Cicero te talem et-

iam conjungit, ut vidimus ad c. xliii. num. 6.
item Livius xlii. cap. xxxix. *nunc & collegam*
tuum. & te talem virum intuenti mihi, *secum*
omnis oratio est. Petron. c. lxi. *quod te talem*
video. Pro *monuere*, Guelf. i. *commovere*. Ec-
card. *amovere* h. e. *admonere*. Simplex Pacu-
vius apud Varron. vi. de L. L. cap. v. *Di mo-*
nerint meliora, atque amantiam aversionem.
Silius v. v. 117. *quispe monent Sisyri*. ibi vi-
de Cl. Drackenboechium. Senat. i. *ut aliquan-*
do bellum pacem quam mallet. Guelf. ii. *mal-*
letes.

NEU TE OPTIMUM CUM PESSIMO O. I. GU.
1. *ne te primum cum &c.* atque *primum*, pro
optimum fuit etiam in Nazariano: ita autem le-
gendum esse adieversat Waffius; quem non
audies.

SIMUL NOBIS DEMERES AC. NECESSITUD. Senat.
1. *simul nobis demeris*. ceteri cum edita incede-
dunt. Ille videtur ab superiore particula quod su-
spensibile orationem: *quod nobis demeris a. nec*
magna nobis laetitia est, cum ceteri omnes re-
fusus haec ad *mi* referant; etiam si *neu* est in-
terpositum. Ea tamen res etiam in Nazar.
dedit *demeris*, & postea *demeris*. Guelf. 4.
neceffitas. vide de formula ad Cat. c. xxxix.
extr. *neque omni necessitudinem imponatis, ut*
queramus, quoniam modo, maxime uti sanguin-
em nostrum, percamus. Infra Vinari. *pariter*
te, & illum sceleratissimum, omiffa voce *er-*
rantem: at Guelf. 10. *pariter errantem & illum*
&c. quod elegantius videtur, ut supra c. xiv.
immaris, pro *sibi immar*. Vinariensem in-
curia librarii deformatum esse, liquido adpa-
ret. Veneta 1470. *& illum sceleratissimum*. Ri-
vius dederat, *& te errantem*, quomodo ex no-
stris nulli: & si in aliis invenitur, haud dubie
te inde ortum est, fueratque, *pariter & erran-*
tem, & illum &c. Persequi recte Rivius ex-
ponit *persequendi*, cujus generis plura nota-
mus supra ad cap. lxxxix. num. 3. *majora*
& aspecta adgredi tempus visum. Uratilis. 2.
sequi.

6. AD HOC POP. R. JAM A PRINCIPIO INOPI.
Con-

quam servos quaerere: tutius rati, volentibus, quam coactis imperitare. Tibi vero nulla opportunior nostra amicitia: primum, quod procul 7
absumus, in quo offensae minimum, gratia par, ac si prope adfesse-
mus; dein quod parentes abunde habemus, amicorum neque nobis, ne-
que cuiquam omnium satis. Atque hoc utinam a principio tibi placu- 8
isset! profecto ex populo Romano multo plura bona accepisses, quam
ma-

Contaminata haec esse, vel solus Nazarian. prodidit, qui habet: *Ad hoc utinam a principio tibi melius visum, amicos, cet. quae manifeste transcripta sunt ex n. 8.* Apud nos Guelf. 9. *jam a principio jam melius*; Eccard. *jam in principio inopi*; Guelf. 10. *jam a principio monuit. Ad inopi* omittunt Guelf. 1. 3. 4. & Fabric. 2. Gruterus ex Palat. 5. facit: *Ad hoc populo R. inopi melius est visum*, cet. Bene ille a principio omittit, at non bene particulam *jam*: ea enim hic pro etiam iam, seu de praeterito tempore ponitur. Quod nisi ascendere velles, pulles etiam cum aliquot libris inopi reticere. Hoc autem ipse orationis nexus vetat. Scripsi itaque: *Ad hoc populo R. jam inopi visum*.

MELIUS VISUM AMICOS, QUAM SERVOS. Eccard. delere jubet *melius*: verissime, & oblitus sum. Scripsi: *populo R. visum amicos*, 3. *magis amicos, quam servos*, de quo abunde diximus ad Cat. c. ix. exir.

TUTIUSQUE RATI VOLENTIBUS, QUAM COACTIS. *Quae* fide Incert. 2. & Guelf. 7. induximus. Rationem enim adfert, cur iam inopes Romani amicos potius, quam servos quaerierint. Cur *volentibus* scripserit, interpretabitur Herodian. t. c. iv. n. 12. ε' γὰρ ἐν ΕΒ ΑΝΑΓΚΗΣ διακρίσεις, ἀλλ' οὐ ΜΕΤΑ ΠΕΙΘΟΣ ὑπακούοντες ἀνθρώποις καὶ τοῖς κακίστοις ἀποστόλοις. *Scilicet ut & ἀέθρονος ἀφαιρέσειν ἰδιώτην ἀποβλέψει.* Virgil. iv. Georg. v. 560. *Caesar dum magnas ad sitians Fulminat Emphaten bello, ratiore volentis Per foraslas dat iura.* Ita Demosthenes Philipp. *καὶ οὐκ ἔστω Εὐλαίας.* Livius viii. c. xxi. *ibi pacem esse firmam, ubi voluntarii pacati sunt.* Guelf. 10. *imperare.* Tutum esse tale imperium, pluribus Gruterus ad Livium ostendit.

7. NULLA OPPORTUNIOR AMICITIA NOSTRA. Vetusiores apud nos, *nostra amicitia*. De voce *opportuna* vide Gifan. ad Lucret. pag. 389. Duas autem opportunitates amicitiae Romano- rum ostendit: primam, quod multa gratia in ea iussu & offensae minimum, alteram, quod Bocchus non superbius amicus futurus sit: quippe Romani numquam amicorum satis habuerunt.

QUOD PROCL ABSUMUS, IN QUO OFF. Inepte Vinar. 1. quod *proconsul absumus*. Guelf. 9. *procul adsumus*; 1. *procul a vobis absumus*; Acad. *procul sumus*. Non absurde adiecit Rupertus Tacit. iv. Hist. cap. lxxiv. *Landatorum principum usus ex aequo, quoniam procul agentibus*; *saevi proximus ingruunt*. Verae autem amicitiae inter abentes maior est ardor, ut sit rerum omnium, quae, sublati externis imaginibus, animo habentur. Mimic. Fel. c. 2. *Ita ejus contemplatio, quantum subintravit est oculis, tantum pectus meo, ac paene intimis sensibus implicata est.* Gratius ea & cum maiore voluntate colitur vel ea de causa, quod in tali est *offensae minimum*: quo Germanorum pertinet Proverbiū: *Reis von enander sind wir gute Freunde.* adde Plin. vii. ep. v.

QUOD PARENTES ABUNDE HABEMUS. Uratist. 2. omittit *quod*, pro quo alii *quia* obiciunt, atque illud quidem, postquam semel positum est, plerumque exandiri docuimus supra ad c. v. n. 1. PARENTES vocat, quos hodie non eleganter *subditos* dicunt. vide ad Cat. c. vi. n. 5. Guelf. 3. scribit, *habemus abunde*, non male. abunde ponitur, uti Nomen. vide ad Catil. c. xviii. n. 9. & Val. Acidal. ad Plaut. Pseud. Div. & Interpr. c. iv.

NIQUE CUIQUAM OMNIUM SATIS FUIT. Struv. *neque nobis, neque hominum satis est*. Uratist. 2. *Et copia amicorum neque nobis cet. 3. satis est copia*; Eccard. & Guelf. 7. *copia amicorum* cet. si dem *satis est*, quo argumento uti licet, Guelferbyt. 4. perbene Verbum Substantivum neglexit. cetera ex male acceptis particulis, abunde, *satis* existerunt. Neque *hominum* placet, pro *amicorum*; neque utrumque abesse debere censeo, quod in mentem venerat Grutero. Noster Catilin. cap. li. num. 4. *neque quisquam omnium subidini sumus Et nisi parvus*.

8. ATQUE HOC UTINAM A PRINC. TIBI PL. Vinar. 2. *Ad hoc utinam*, t. Eccard. & Guelf. 1. *hoc* transeunt, pro quo Guelf. 6. *haec*; 1. *hoc ipsum*. Tolerō quidem *hoc*, ob ea, quae collegimus ad Catil. c. xlviii. n. 7. Refertur tamen etiam illud *hoc* ad superiora, quibus Bocchum nunc tandem *pacem* & *amicitiam* populi R.

B b b b b 3 cu-

9 mala perpeffus effes. Sed quoniam humanarum rerum fortuna plerumque regit; cui scilicet placuisse & vim, & gratiam nostram experiri: 10 nunc, quando per illam licet, festina, atque, ut coepisti, perge. Multa

cupere ostenderat. Si ad sequentia trahis, elegantius hoc alibi, & intelligitur: utinam bona ex populo R. accipere, quam mala perpeti placuisset.

EX POP. R. AD HOC TEMPUS MULTO FLUR. Ex posuit Crispus iterum iterumque pro ab. Ita Cic. xv. epist. vi. n. 7. ex te peto. Flor. i. c. vii. n. 10. hanc ex liberis ejus importunitatem tolerare non potuit. cum nota Cl. Duckeri. Eccard. hoc tempus, pro ad hoc tempus. Supra c. lxxxv. n. 45. Nam quae ad hoc tempus Jugurtham tuta sunt, omnia remouisset. ubi vide. Uratist. 3. multo plurima. perpeffus effes nostri Codd. Verum cum in aliis sit perpeffus es, in aliis perpeffus est, liquere, arbitror, perpeffus nude legendum esse. nam quae illi desunt, ea ex Verbo accepisses repetit. vide supra ad c. xxi. n. 2. Male autem Gruterus illud accepisses ab librario esse suspicatur.

9. HUMANARUM R. FORTUNA PLERUMQUE REGIT. Humanarum vacat in Academico. Veneta 1470. gerit. Cat. c. viii. n. 1. Sed profecto fortuna in omni re dominatur. ubi dixi. Plerumque verum, sicuti Catil. c. xxix. extr. nulli earum rerum.

CUI SCILICET PLACUISSE. Ita Gruterus ex MSS. suis, eique accedunt Senat. i. & Guelf. i. ubi legitur, cui scilicet placuisset, plane ut infra c. cxviii. n. 3. ubi plura de hac constructione ad scilicet, quam vel pueris notam esse, scribit Gruterus. Franc. cui si complacuit; Remens. 2. cuius scilicet complacuit; Gu. ii. cum licet cum placuit; Incert. 2. & Veneta 1470. cui se complacuit.

ET VIM ET GRATIAM NOSTRAM EXPERIRI. Plerique nostri priore & desinunt. Contra auctiores sunt Remenses, Vinarienses, Fabric. 2. Basil. i. Uratistavienses, Acad. Struv. Berget. Guelf. 2. 3. 4. 6. 9. 10. & 11. cum Veneta 1470. habent enim, & gratiam nostram te experiri. Gronovius corrigit, & gratiam nostram experiri. Sed experiri, cape omnino te experiri. Cic. ii. epist. xiii. n. 4. quod mihi significabant tuae litterae subdubitare, quae essent erga illum voluntate. Plura ad Cat. c. xxxi. n. 7. ea familia ortum, ita ab adolescentia vitam instituisse. ubi & alia Pronomina penes Verba Infinita emitti docuimus. Nam concursus ejusdem Modi haud novus fuit Gronovio. Ita Seneca cap. xviii. incipit velle respondere Petronius. Lucan. ii. v. 280. Perdant velle mori, v. 484. non ergo nullas Velle mori. Id. i. v. 375. Jussit

sequi tam posse mihi, quam velle necesse est. adde supra n. 3. Experiri adhibuit ita supra c. xxxii. n. 5. ne vim quam misericordiam experiri mallet. Liv. xxviii. c. xxxiv. Utramque fortunam expertis permittere sese, utrum propius, an iratos habere Romanos mallet. nostram eji-ciant Rem. i. & Veneta 1470.

QUANDO PER ILLAM LICET. Desunt haec Uratist. 2. cum tamen cum singulari pondere sententiae adiciantur: quoniam nunc per fortunam licet, festina. quando, pro cum, ut i. Hist. quando talis es, maneat in sententia. Valer. Flacc. t. v. 241. Superum quando consulta videtur, O socii, quandoque datur spes maxima coeptis; Vos quoque nunc vites animusque adferte paternos. Guelf. 6. quando. PER ILLAM, ut supra cap. lxv. num. 3. ubi primum potius per negotia publica, salutarum sese. ibi dixi.

ATQUE, UTI COEPISTI, PERGE. Versutissimi, ut coepisti: sed in Fabric. i. inter versus ea particula adiecta jacet. i. Hist. Orat. Philippi: perge, qua coepisti, ut quam maturissime merita invenias. Guelf. 6. ad praecepisti.

10. MULTA ATQUE OPPORTUNA HABES. MSS. Gruteri tantum non omnes, ex nostris Vinar. i. Senatorii, Struv. Uratist. 3. Heussian. Guelf. i. 3. 6. 11. 12. & Veneta 1470. excludunt atque male, ut pluribus ostensum ad c. lxxviii. extr. multi vastique loci evant. Uratist. i. multa optima atque opportuna.

QUO FAC. ERRATA OFFICIIS SUPERES. Uratist. 2. quibus facilia errata. Perperam, & quo, tanquam particula, adjungitur eis multa atque opportuna, pro quibus. De Analogia monui supra ad c. xxiv. n. 8. & proxime accedit iii. Hist. Orat. Macri n. 15. ne vos ad virilia illa vocem, quo tribunos plebi modo, patricium magistratum... majores vestri paraverit. Fabric. i. vocem officiis nusquam habet: & parum requiritur ad loci sententiam, quin potius lateat in illis multa atque opportuna, ut parum verear, Glossatorum commentum dicere: quod & tibi videbitur, si particulam quo, & quae alibi de ea diximus consideraveris. Superare enim in tali positu non est vincere ita, ut plura officia praestes, quam delicta commiseris. Sed plane vincere delicta, opprimere & facere ut memoria excidant. Justin. i. c. ii. Magnas deinde res gessit; quorum amplitudine ubi invidiam superatam posuit, quae sit, faceret, quaeve firmasset. pro quo Noiter supra c. i. n. 2. gloria

atque opportuna babes, quo facilius errata officiis superes. Postremo hoc in pectus tuum demitte, numquam populum Romanum beneficiis visum. nam bello quid valeat, tute scis.

Ad ea Bocchus placide & benigne; simul pauca pro delicto verba facit: se non hostili animo, sed regnum tutatum arma cepisse: nam Numidia partem, unde vi Jugurtham expulerat, jure belli suam factam

eam

invidiam vicissi. Sed e. lxxxv. n. 23. falsam orationem vita moreque mei superant.

11. HOC IN PECTUS TUUM DIMITTE. Ita Gruterus, Basil. l. Franc. Fabric. a. Eccard. Academ. Berger. Uratist. 3. Guelf. 1. 3. 4. 6. 9. & 11. cum edd. vet. At Fabric. l. reliqui demitte. quomodo Justin. viii. c. v. n. 11. Crescit dissimulatione ipsa dolor, hoc alius demissus, quo minus profiteri licet. In pectus Nolter supra c. xi. Quod verbum in pectus Jugurthae altius, quam quicquam ratus erat, descendit. ubi vide.

BENEFICIIS VICTUM ESSE. Postremam vocem jussu Guelf. 3. & Fabric. i. exclusi. Vincere eo significatu infra Bocchus c. cx. n. 5. regem aruit, quam misericordia vinci, minus flagitiosum. ubi vide.

BELLO QUID VALEAT, TUTE SCIS. De Romanis valebat, quod de virtute differit Seneca de Vit. Beat. c. xxviii. Illustata est virtus mea per ea ipsa, per quae petebatur. prodici enim illi c. tenuari expedit: nec ulli magis intelligunt, quanta sit, quam qui vires ejus lacessendo seferunt. Pro quid valeat edd. Pompon. habent quam valeat. Alterum Rivius Ciceronis exemplis tueretur. addo Horat. iv. Od. xiv. vers. 7.

Quem lapis expertes Latinae
Vindelici didicere nuper,
Quid Marte possit.

12. PLACIDE ET BENIGNE. Puta respondit, quod Verbum perperam adiciunt Acad. Struv. Uratist. 3. & Guelf. 11. Nolter Catil. c. xxxiv. pr. Ad haec Q. Marcius, ubi vide. Fabric. t. ad hoc.

PAUCA PRO DELICTO SUO V. F. Basil. t. deest pauca. non probat. At recte Guelf. 3. suo nusquam habet, cum valde propinquum sit nomen Bocchi. Sic supra c. xxix. n. 5. pauca, praesentis consilio, locutus de invidia facti, atque in deditionem usi accepserunt. Verba incuria librarii non legitur in Gu. 11. At Eccard. dicit se non hostili.

OB REGNUM TUTANDUM ARMA CEP. Bene est, quod Gruterus jam monuerit, Nazarianum

cod. MS. desiderare Praepositionem ob: niale autem, quod certi nihil statuerit. nam optimos nostros Fabric. Senator. Vinar. Basil. primos, item Guelf. 1. 3. & 6. eadem Praepositione defici scias. Quare eam quidem bono animo ejeci: quid vero de reliquis facerem, anxius fui. Primo tutandum accipi poterat, ut sese tutandum esset, qui tutari vellet, quasi tutandum. Deinde Ellipsis Praepositionum ad, vel ob statui poterat, ut dicunt: quid venis? pro ob quid. vide ad Cic. ix. epist. 111. extr. Porro levi mutatione fieret, regnum tutandi, vel tutando, quae conjectura est Gruteri. posterius tamen nimis asperum est, & nusquam Sallustio usurpatum (quod etiam in ea, quae supra posuimus, valet) prius autem nullus librarius vel leviter litteris imbutus facile immutasset; nam animo tutandi regnum vulgatum satis, nec ita insolens fuisset, ut omnes tutandum scriberent. Quamobrem duo tantum restant: aut scribendum est cum Vinar. t. regnum tutatum, ita enim perspicue exhibet, sicuti supra, missa legatos amicitiarum rogatum; de injuriis questum; vide supra c. xx. n. 5. & animadvertimus alibi per veteres libros talia in Participia, aut Gerundia conversa esse: aut revocandum est, regni tutandi, consueta Crispo Latinitas, de qua supra ad c. lxxxviii. n. 4. quae postquam gloriosa modo, neque belli patrandi cognovis. Sed cum in hac formula noverim morem librariorum, qui causae, gratiae, facillimi adiciunt; in altera autem vetus Codex adjuvet, & ipsa cura, pro vulnere, levior sit, illam recipere sustinui. M. Cato apud Charisium 11. Itaque porro in Turram proficiscor, servatum est.

13. UNDE VI JUGURTHAM EXPULERIT. Unus Ciacconius in sensum cum cura inquirebat: ceteri transeunt, quasi inter omnes jam constaret, quis expulisse dicitur. Franc. Incert. 1. Struv. Berger. Gu. 7. 10. & 12. expulerat, Struv. addidit Marius, & de hoc capiendus est locus: quasi illam ipsam Numidia partem Boccho praemium promississet Jugurtha, in qua Capia, ceteraque oppida & castra sita erant, quae nuper ceperat Marius. vide supra cap. xcvi. num. 2. Posset tamen, Amphiboliae evitandae

cauf-

- eam vastari ab Mario pati nequivisse: praeterea missis antea Romani*
 14 *legatis, repulsum ab amicitia. Ceterum vetera omittere, ac tum, si*
 15 *per Marium liceret, legatos ad Senatum missurum. Dein, copia facta,*
animus barbari ab amicis flexus, quos Jugurtha, cognita legatione
Sullae & Manlii, metuens id, quod parabatur, donis corruerat.

C A P. CIII.

- 1 **M**arius interea, exercitu in hibernis composito, cum expeditis
 cohortibus & parte equitatus proficiscitur in loca sola, ob-
 lessum

caussa, expulerint, vel expulerant scribi, nempe Romani, & de hoc dictum ad cap. LXIII. num. 1. quamquam & ea satis tollitur, cum mox excipit a Mario. Eccard. *Jugurtham expellebat.*

JURIS BELLI SUAM FACTAM. Paulo benignius Bocchus interpretatur *jus belli*. Jugurtha promiserat partem terrarum, hac addita conditione, si Romani Africa expulsi, aut integris suis finibus bellum compositum foret. Bocchus autem simulacrum arma ceperat contra Romanos, aut foedus pepigerat cum Romanis, eam partem jam suam factam esse existimabat. Male haec interpretes intelligunt, & ipse Grotius haec verba non suo loco citat III. de Jure B. & P. c. VIII. §. 1. n. 2. Uratizl. 2. *sui factam.*

EAM VASTARI A MARIO PATI NEQUI. Guelf. 6. *ea*; 9. *vastari Mario*; Eccard. *eam partem a Mario vastare nequivisset*. Guelf. 3. *nequivisse pati*. infra Vinar. 1. & Guelf. 9. *repulsum se ab amicitia*; Senat. 2. & Heuff. *repulsum ab amicitia*.

14. VETERA OMITTERE, AC TUM, SI PER M. Eccard. & Guelf. 4. *cetera omittere*. Male, vetera dicuntur, quae olim facta sunt, vide ad Catil. c. XXXIX. num. 3. Guelf. 7. *omittere*. 12. *per Marium si liceret*. non male. Per Marium licet, quod proprie Mario auctore, permitte, licet. Sic supra num. 9. *nunc, quando per fortunam licet*. ubi iam alididi cap. LXIV. n. 3. ibique notata. Cicero. VII. epist. v. extr. *Simus enim patridiscendi, quam per te vix licet*. epist. XXXII. n. 5. *crabatur per me pedibus omnes rei*. x. epist. t. n. 1. *numquam per M. Antonium quatuor fuit*.

LEGATOS AD SENATUM MISSURUM. Eccard. repudiat voces ad *Senatum*, earumque loco exhibet *dicebat*. Sed si istae ejiciendae sunt, parum praefidi erit vocabulo *legatos*, & intelligendum ex superioribus, *legatos Romani*.

Verum Guelf. 3. scribit, *legatos ad se missurum*. Ad se esset ad Marium, ut *sachme*. cur. n. 3. & de eo usu Reciproci Pronominis monuimus ad Cic. XI. epist. XI. n. 2. Capitolin. Pertin. c. III. Et *seditiones quidem contra se compositum*, pro contra *illorum*. Martial. v. Epigr. LXXVIII. *Profecit post Mithridates saepe veneno*, *Tonica ne possent sacra nocere sibi*. Plautus Poen. Act. v. Sc. II. v. 123. *Suam rem sibi salvam sistam*, si illo adveniret: quae etiam ab aliis sunt observata. Hic tamen nihil muto, & in eo Cod. ni me oculi fallunt, crassa est aliqua littera, forte n, ut *Sen.* notaverit librarius, pro *Senatum*.

15. DEIN COPIA FACTA. Intellige, mittendi legatos. Male Vinar. 2. *Dein loquendi copia animus*, cet. Pluribus illustratum vide ad Cat. c. XLVIII. n. 6. *cum in vinculis retinendum, neque amplius potestatem faciendam, nisi de eo indicaret, cujus consilio tantam rem esset monitus*. Guelf. 6. *ab amicis flecti*. *Flectus*, est in aliam partem ductus, & a consilio legatos mittendi dimotus. Sic supra c. LXIV. n. 3. *postquam hanc atque talia dixit, neque animus Marci flectitur*. c. LXII. n. 8. *Rufus coepit flectere animum* & ex conscientia digna timere. Guelf. 3. *cognita oratione atque Syllae & Manlii, id, quod parabatur, metuens*. Corruptum oratione, pro *legatione*: nec ordo ille, etsi blandianur, placet. Guelf. 6. *corruerat*.

CAP. CIII. 1. ET IN HIBERNACULIS COMPOSITO. Ita edd. omnes: sed falso. non enim in *hibernaculis* composuit militem Marius, h. e. in tentoriis, pellibus connectis, quae proprie *hibernacula* vocantur, vide supra ad c. XXXVII. num. 3. & satis aperte supra scripserat cap. c. princ. *Dein Marius, uti cogerat, in hiberna*. adde cap. XXVII. num. 3. item infra n. 4. *maturo ad hiberna Romanorum proficiscuntur*. Revocavi itaque ex Ruteni 2. Berger. & edd. Pom.

cessum turrim regiam, quo Jugurtha perfugas omnis praesidium impo-
suerat¹. Tum rursus Bocchus, seu reputando, quae sibi duobus 2
prae-

Pompon. Viteh. & Lips. in hibernis compo-
sitio. Scripterat quidam Codex, in hiberna
compositio, unde procuderunt posteri hiberna-
culis.

PROFICISCITUR IN LOCA SOLA. Fabric. 1. in
sola loca. Guelf. 6. in saltuosa loca. Sola sunt
solitaria, deserta, uti interpretatur Donatus ad
Terent. Andr. A. 11. Sc. 14. v. 3. Aufon. Cae-
sar. Epigr. III. Frustra debine solo Capreorum
clausus in antra. Ovid. III. Metam. v. 393.
Sperata laetis sylvis pulcherrimaque frondibus ora
Protegi: & solis ex illo vivit in antris. XIV.
v. 681. Haec loca sola colit. 1. Fallos. v. 398.
Quaeque colunt antrae solaque rura deae. v. 502.
Frasas per loca sola casat. Plautus Mollitell.
A. IV. Sc. III. v. 3. Sed etiam in terras solas ora-
que ultimas sum circumvectus. Rudent. Acl. 1.
Sc. III. v. 22. Ita hic solis locis composita sum,
Hic saxa sunt, hic mare sonat, nec quisquam
Homo mihi obvian venit. Sc. IV. v. 8. Neque
magis solae terrae sunt, quam haec loca atque
haec regiones, ibi vide notas, ut & Drackenbor-
ch. ad Sil. III. v. 439. Tota noctem Aetidae so-
lis plangebant in antris.

PERFUGAS OMNIS PRAESIDIUM IMPOS. ITA DOS
verbum verbo reddimus: lausse Überlaesser. h.
e. omne praesidium evant perfugas. vide quae-
dam ad Car. c. XLIII. o. 1. & supra ad c. XXVII.
n. 4. totius anni comitis. Uratist. 1. praesidio
atque ita Guelf. 10. Sed Guelf. 4. & Struv. ad
praesidium. pessime corruptentes iri-
supra c. LXV. n. 2. si equites Romani satellites
Numidae traderentur. ubi vide alia Sallustii.
Justin. XII. c. x. ibi monumenta rerum a se ge-
statum urbem Boecen condidit, atque statuit.
ita emendat Gronovius, quem vide. ut &
ad Liv. XXXIX. cap. XXXVI. adde Nolte. III.
Histor. Orat. Macri num. 32. Fabric. 2. po-
fuit.

2. TUM RURSUS BOCCUS FELICITER SEU
XIP. Ita Gruterus ex MSS. suis, accedentibus
Fabricianis, Basilis. Uratist. 1. Senat. 2. Heuff.
Guelf. 1. 2. 4. & Veneta 1470. carpitque ille
Carriorem, quod verba Bocchus feliciter omi-
serit: ipse vero sese non expedit, & satis habet
scripturam membranarum repraesentasse,
cum tamen tanta res merebatur, ut vires in-
genii intenderet. Silet Wallius, pro more
suo, & in Gruteri iudicio adquefuit. Videamus
reliquas membranas chartasque, ut fons
erroris aperiat. Guelf. 7. Vinar. 2. & Ura-
tist. 2. B. feliciter erga Romanos seu; Guelf. 9.
feliciter ut erga Romanos seu; 10. & Berger.

feliciter epis erga R. 11. feliciter aetia Romanorum
facit seu. Franc. feliciter habuit se; Acad. &
Struv. feliciter flexus; Uratist. 3. Bocchus fle-
ctitur seu rep. Ergo non tam ex Verbo fle-
ctitur, quod aliquis litterator propter cap. CII.
num. 15. adiecerat, ortum est illud feliciter;
quam inde, quod vetustum quoddam exem-
plar in his verbis finiretur, follemni illo ver-
bo Feliciter. vide Hieronym. Epist. cxxxviii.
ad Marcellam. Id egregie inde confirmatur,
quod tres meliores nostri Codd. paullo infer-
rius finiuntur, & quod supra c. LXXXV. n. 47.
in MS. Academico, geminus plane error ad-
missus erat, ubi scriba post verba: motus ce-
perit, integrum illud, quod fini adiecit: Si
cupis ignum &c. perferiptat, & tamen in
reliquo contextu pergebat. Haec itaque causa
fuit, siue etiam quod librarius utilissimo Bocchi
facto in margine feliciter acclamaverat, vide
Flor. III. c. III. ad fin. ut ista vox in Sallustio
legretur, adeoque nihil periculi metuendum
erat, si vel ex sola conjectura expungeretur.
Jam vero haud proletrari Codd. Vinar. Senat.
Incert. primi, Eccard. Gu. 3. & 6. nihil amplius
habent, quam rursus Bocchus, seu reputando;
unde & illud reposui. Vocabulum Bocchus
in omnibus habetur, praeter Berger. qui ta-
men a prima manu in margine additum o-
stentat.

DUOBUS PRAELIIS EVENERANT. Fabric. 1.
Gu. 1. 2. & Uratist. 2. venerant. quod recte ter-
tur Wallius illo Plauti Pseud. A. II. Sc. 1. pro
suppiter, ut mihi quidquid ago, lepide omnia
prospereque veniant. Adde supra c. VIII. extr.
Si permanere vellet in suis artibus ultra illi &
gloriam & regnum venturum. Vinar. 1. ea, quae
sibi, &c.

ADMONITUS AB ALIIS AMICIS. Guelferb. 2.
ab illius amicis; 6. ab illis. Sed recte Berger.
admonitus ab amicis, quas & Guelf. 4. relin-
querat.

EX OMNI COPIA NECESSARIORUM. Deficit in
his verbis Guelferbytanus 2. ita, ut quosdam
versus crassos simul adpicere liceat. Definit in
iisdem Fabric. 1. prima manus, ita quidem,
ut reliqua omnia ad extremum uelquegantur, sed
a diversis duobus manibus: & prior itidem
quaedam in rasura perierit. Unde id adpa-
ret, esse hos duos codices plane similes Basil. 1.
qui eodem modo repente hic hiat, pergit ta-
men & eodem versu, quasi continua ac per-
petua esset narratio, addit, quae cap. CXII.
num. 3. sequuntur: pacem vellet, daret operam
C c c c &c.

praeliis venerant, seu admonitus ab amicis, quos incorruptos Jugurtha reliquerat, ex omni copia necessariorum quinque delegit, quorum & fides cognita, & ingenia validissima erant. Eos ad Marium, ac dein, si placeat, Romam legatos ire jubet: agendarum rerum, & quocumque modo belli componendi licentiam permittit. Illi mature ad hiberna Romanorum proficiscuntur: deinde itinere a Gaetulis latronibus circumventi spoliatique, pavidi, sine decore ad Sullam perfluunt; quem Consul in expeditionem proficiscens pro Praetore reliquerat. Eos ille non pro vanis hostibus, ut meriti erant, sed accurate ac liberaliter habuit. qua re barbari & famam Roma-

Sec. nullo ab librario huiusmodi lacunae addito indicio. qualem defectum etiam in suo Nazariano adnotavit Gruterus; ut ad octium optimum librorum subsidio in reliquis fere delituamus. Ille tamen Basilensis servavit etiam Oratorem Bocchi, quae cap. cx. habetur, sed eam fini subiecit, sine ordine, aut ulla alia significatione; eo more, quo in Vaticano quodam MS. Orationes ex deperditis Historiarum libris addita leguntur.

ET INGENIA VALIDISSIMA ERANT. Eiant vacant in Uratiz. 3.

3. AC DEIN, SI PLACEAT, ROMAM LEG. Guelf. 12. omittit ac; pro dein, Guelf. 1. deinceps; reliqui fere deinde. Guelf. 4. 10. & 12. si places. 4. etiam Romam in exilium misit, quod tentat Gruterus in vocabulum legatos.

AGENDARUM RERUM. Plenipotentiarius hodie dicentur hos agendam rerum licentia instructos. Treb. Pollio Valer. c. vii. cuiusmodi omnium bellicarum rerum agendarum commiserat. Mox copula & detinetur Fabric. 1. ut ab secunda manu exaratus est, & Incert. 2.

LICENTIAM IPSIS PERMITTIT. Licentia pro potestate & facultate, ut Cat. c. xii. num. 4. Neque vultis quidquam, praeter iniuriae licentiam, eripiebant. vide simul ad Catil. cap. xviii. num. 13. Senat. i. Fabric. 2. Remen. 2. & Berger. illis, pro ipsis; sed Guelf. 12. utrumque exhibet. & Guelf. 3. licentiam permittit illis: qui manifestat ex Glossa desumptum esse Provocabulum, eaque deturparat geminum locum Catil. c. xlv. num. 1. cetera, uti factu opus sit, ita agant permittit. ubi vide. nam nullo bono iure in Fabric. 1. & Berger. legitur propositis. ethi eadem coniunguntur apud Lactant. Placid. 1. Fab. ix. ubi vide Munckerum. nec ipsis, nec illis legitur in MS. Franc. & edd. Pompon. Vireb. & Lips. 1570. Deinde Uratiz. 3.

licentia temporis. Waffius etiam Venetam 1479. ipsis omittit dicit; sed quae nos c. ius anni editionem sub oculis habemus, ipsis exhibet.

4. AGAETULIS LATRONIBUS INITINERE. Guelf. 1. 3. & 6. Fabric. 1. Academ. Berger. & edd. Pompon. atque sequaces: Deinde in itinere a Gaetulis latronibus circumventi. In quibusdam non videtur Praepositio a.

SINE DECORE AD SULLAM PERGUNT. Sic Gruterus ex MSS. prioris, ut ait, xvi. At nostri plerique profugunt; tantummodo Incert. 2. & Guelf. 4. habent pergit. Guelf. 1. pergit; Berger. confugunt. Scripsi itaque pergit; nec mireretur aliquis, quid opus sit pergit, cum latrones per se ipsi spoliatos dimittant. nam ipse Sallustius tollit dubitationem, dum addidit, pavidi. ii autem non tam pergit quam tugiunt sua itinera. vide Cat. c. xvii. n. 1. Si ne decore omittit Guelf. 1. non proba. vide quae supra diximus ad c. xxiii. princ. Igitur Jugurtha, contra decus regionis, cuiusquam maxime miseriabiles Romam venit.

IN EXPEDITIONEM PROFICISCENS. Fabric. 2. Franc. Guelf. 1. & 11. in expeditione. Academ. pro praetore liquerat. Fabric. 2. quosdam reliquerat. Guelf. 4. & 6. reliquerat. Cypr. Popma nimum gloriantur, sese locum restituisse ex libba vet. addendo nempe in castris. quod facias inimicae fortis duobus nostris adhaerere. ceteri recte respuunt, & derivatum est ex c. xxvi. exte. Anio fratre in castris pro Praetore relicto, Romam decessit.

5. PRO VANIS HOSTIBUS. I. tamquam vanos hostes, live, ut vanos hostes haberi deest. Cap. xviii. n. 6. quia non fugerent, pro victoribus agere. ubi plura collegimus.

ACCURATE ET LIBERALITER HABUIT. MSS. nostri, quibus quaedam auctoritas, omnes, ac liberaliter. Guelf. 10. 11. & Uratiz. 3. accurate. Adnotate habere est, cum curatitare, omnia

Romanorum avaritiæ falsam, & Sullam, ob munificentiam in sese, amicū rati. Nam etiam tum largitio multis ignara: munificus 6
nemo putabatur, nisi pariter volens: dona omnia in benignitate habebantur. Igitur Quæstori mandata Bocchi patefaciunt; simul 7
ab

omnia circumspicere studiose, quæ ad cultum pertinent. Supra c. xvi. n. 3. *Eni suggesta tametsi Romæ in amicis haberat, tamen adcuratissime recepit.* Cum Verbo *habere* plura ejusmodi adverbia construuntur, ut Cat. c. xi. n. 5. *luxuriose nimisque liberaliter habuerat exercitum.* Scite Eccard. Adversativam *Sed* retulit, vide ad Cat. c. lxi. n. 6.

FAMAM ROMANORUM AVARITIÆ FALSAM. Guelf. 3. *Romanorum famam falsam avaritiæ, alii aliter transponunt. Famam avaritiæ dixit, ut supra c. xiii. n. 1. fama tanti factoris.* Duos Casus patrios simul ponit etiam cap. xxx. num. 3. *de cuius odio potentia nobilitatis supra diximus.* c. xxv. num. 3. *ut contumeliarum imperatoris cum suo auxilio poenanas petat.*

ET SULLAM OB MUN. IN SESE AMICUM RATI. Et Sullam deest Guelf. 4. sed Fabrici. tantummodo Nomen Proprium neglexit. Academ. ob munificentiam sese, sine Præpositione in, quæ per præcedens in excidit. in sese duplici modo construxerunt librarii. Struv. ob munificentiam in sese habitam, ut munificentiam in sese ita accepit, ut est apud Planc. Cicer. x. ep. xxiii. n. 9. *Latenensis nostri & fidem, & animum singularem in temp. semper fucebat. sed certe nimis ejus indulgentia in Lepidum ad hæc pericula perspicenda fecit enim mirum sagacem.* Noster Catil. c. ix. num. 2. *in supplicii deorum magnifici, domi patrei, in amicis fideles erant.* At Guelf. 1. dum scribit: *amicum in sese rati, junxit in sese amicum.* Sed eum hoc longe curatius exprimere potuisset, verius est, priorem expositionem amplecti. Mox Academ. *Jam & tum largitio;* Vinar. 1. *Nec etiam tum;* Guelf. 10. *nam quæ tum;* Eccard. *Nam tum,* a prima manu.

6. LARGITIO MULTIS IGNOTA ERAT. Largitio invidiose usurpata est, pro largitione tali, quæ sit sine benevolentia, ambitionis tantum & sui commodi causa: quæ eotempore Romæ potissimum invaluerat. Cat. c. tit. n. 3. *Nam pro pudore, pro obsequio, pro virtute; audacia, largitio, avaritia vigebant.* Eam passim exagitat Cicero atque Seneca, & in causis corruptæ resp. enumerat Florus it. c. xii. n. 5. *magis adparatus corviorum & sumtuosa largitio, nonne ab opulentia pariter mox egestatem.* Cic. ii. de Orat. de ambitu raro illud da-

tur, ut possit liberalitatem & benignitatem ab ambitu atque largitione sequegere. Aperte Seneca 1. Benef. c. ii. quem vide supra ad c. xcv. n. 3. Porro Vinar. 1. *ignota fuit;* quod sufficit, ut Verbum eras expellamus. At Guelf. 6. *ignorat erat;* Incert. Senat. Uratilis, secundi & Heuff. *ignota erat.* Scripsi, *ginara erat;* nam eim vocem etiam supra corruperant in *ignota,* aut *ignorata.* Vide etiam ad cap. xciii. num. 3. *more humani ingenii, cupido ignota visendi invadit.*

NISE PARITER VOLENS. Volens esset, putaretur. volens autem benefactum alteri, favens adeo & ex animo benevolenti largiens. Supra c. xiv. n. 19. *Virtute ac diu volentibus magni esset atque opulenti.* Sic in formula, *volens propiusque.* item in altera *factum volo.* A. Gellius vii. c. lxi. *cum & utiles essent, & regi vellent esse factum.* ubi vide Jo. Fr. Gronovium. Inde illa causa cuius velle, frequentissimum Ciceroni, & quædam collegimus ad Cic. 1. ep. 1. num. 2. *Regis causa, si qui sunt, qui velint.* ubi vide. quibus addas xiii. epist. vi. num. 12. *cujus causa quævis opere cuperem deberemque, profecto ex me facile cognosti.* Alii manifeste velle & favere pro Synonymis habentur. Proprie tamen, ut dixi, interpretemur volens np. factum, sive ex animo, quod factio ostenditur. Struv. *dona volens.*

IN BENIGNITATE HABEBANTUR. I. pro benignitate, ex benignitate proficisci putabantur. Ita habere in benignitate, ut supra trahere in virtutem, ducere in conscientiam, c. xcii. n. 2. Ita infra c. cxi. n. 1. *quod pollicetur, senatus & populum Romanum in gratiam habituros.* ubi vide. Dissert. paululum Catil. cap. ii. n. 2. *maximam gloriam in maximo imperio putare.* Multa in hanc veram & genuinam liberalitatem præcepit Seneca, & paucis ille de beneficio & grato animo 1. de Benef. cap. xxxiv. *Res inter animos geritur.* Quædam etiam Cicero. 1. Offic. cap. xv. ubi vide Grævium.

7. FAUTOR CONSULTORQUE SIBI ADST. Gu. 3. & Vinar. 2. *factus, pro fautor;* quemadmodum *actor* & *auctor* aliquæ huiusmodi vel decies apud Nostrium confunduntur. Vinar. 1. *fautor, consultor sibi adst,* sine Copula. Guelf. 1. *sibi adstet.* Infra Incert. 2. *nude regis,* sine Provocabulo.

ab eo petunt, uti fautor consultorque sibi adfit: copias, fidem, magnitudinem regis sui, & alia, quae aut utilia, aut benevolentiae credebant oratione extollunt: dein Sulla omnia pollicito, docti, quo modo apud Marium, item apud Senatum verba facerent, circiter dies xxx. ibidem opperiantur.

C A P. CIV.

cxli.

1. **M**arius postquam infecto, quo intenderat, negotio Cirtam rediit; de adventu legatorum certior factus, illosque & Sullam venire

AUT UTILIA, AUT BENEVOLENTIAE ESSE CREDEBANT. Ita verissime Gruterus alique: & imperiti sunt, qui benevolentia exhibent. Benevolentia habent apud nos Eceard. Acad. Vinar. 2. Struv. Urat. 2. & 3. Guelf. 1. 6. 12. cum omnibus edd. vet. atque illud positum est, pro benevolentiae regi suo consulendas, illa tan- topere adamata Nullo structura, qua supra. lxxxviii. n. 4. Quae postquam gloriosa modo, neque belli patranda cognovit. ubi similiter Adjectum simplex, & ejusmodi circumscriptione una structura protulit: quae res huius loco, ut aliis permixtis, tenebris obicit. Ea forma Sueton. Neron. c. vi. negantis, quidquam ex se & Agrippina nisi detestabile & malo publico nasci posse. Noster c. xcii. n. 5. collis editus & uno aditu. Tacitus iii. Hist. c. lxi. Quod discordes dispersasque Vitellii legiones egressi procella; mox postquam vi per diem no- stremque fuisset, id pulcherrimum & sui ope- ris. add. denique pro benevolentiae notam ad cap. lxxxiii. n. 1. UTILIA intelligit Romanis. Qui enim in amicitiam societatemque ab Ro- manis recipi cupiebant, eorum maxima abu- tilitate commendatio: ut quasi sollemnes di- ciones de sociis sunt boni, utiles, de quo a- libi. Script. B. Afric. cap. liv. Quod in Italia milites populi Rom. contra temp. insigasti — quondam mihi rei publicae inutilis fuisti. Livius xxx. c. xxix. quibus enim de causis, experta inutili societate Romana, pacem cum Philippo fecissent, compositionem semel servare eos debere. Ita ergo utilia Romanis, & quae erant Regi suo benevolentiae composuit, ut su- pra c. lxxiv. n. 1. alia magnifica, & illis dolentia. Frustra Senat. benevolentiam, quod m. ex nota ad e. ortum est: pejus Guelf. 11. ad benevolentiam. Denique ESSE ex Academ. in- duxi, atque ita Cat. c. xxiii. n. 2. quorum co- gnoverat promtam audaciam. Eod. c. xli. n. 2. poenam illorum sibi oneri, impunitatem per-

dundae reip. credebant. Supra c. xvi. n. 6. illa deditionis signa ostentui credere, & insidiis lo- cum tentare. Ita autem & sensus, & notori optime consuluisse videmur.

SULLA OMNIA POLLICITO. Sulla vacat in Urat. 2. Sed Academ. Sulla pollicitus omnia, doctique. pollicinos, pro consuetudine librarii, est pollicinus: idque legitur elare in Fabric. Remf. Incert. primis & edd. Pompon. Vireb. & Lips. doctique etiam Vinar. 1. alique offen- tant. Guelf. 3. pollicitate; 7. doctique quoque modo. Vinar. 1. item post Senatum, sed quod post scripti, id MS. per litterarum compendium exhibet. Guelf. 6. etiam dies xl.

CAP. CIV. 1. INFECTO NEGOTIO, QUO INTENDERAT. Male vexant locum qua scriptu- ram, qua interpretationem. Quidam infectio negotio; quidam etiam quod intenderat, ut Eceard. Urat. 2. Incert. 2. Plerique interpretes, quo intenderat accipiunt pro, quo profectus erat, & ita sere de itinere Cirtam facto intel- ligunt. At Cl. Perizonius ad Sanct. ii. cap. ix. interpretatur: infecto negotio eo loci, quo intenderat. Non tamen persuadet: est ita de itine- ribus loquantur. vide infra ad c. cvii. extr. dein paucis diebus, quo ire intenderant, per- veniunt. Melius est vetustis libris aniculat- re, qui quo nobis per quod reddiderunt: in- pitis cum omnes memorantiae nostrae habent: infecto, (aut confecto) quo intenderat, negotio. Sic Lucceus Cic. v. epist. xiv. n. 3. cum scribas, & aliquid agas eorum, quorum confecti pro quae ubi vide notata, & quae supra jam protulimus, ad- de notam ad Cat. c. xxxiv. n. 2. Exponendum autem infecto negotio, quo confecto redire inten- derat. Ita intenderat, pro habere propositum, quaerere dixit supra c. xxv. n. 10. Quod nobi se- cus procedat, neque, quod intenderat, effusio potest.

ILLOSQUE ET SULLAM VENIRE JUBET. Vinar. 1. Fabric.

venire jubet, item L. Bellienum Praetorem Utica, praeterea omnis undique Senatorii ordinis, quibuscum mandata Bocchi cognoscit. Legatis potestas eundi Romam fit ab Consule: interea induciae postulabantur. Ea Sullae & plerisque placuere: pauci fero-

Fabric. a. & Berger. *illor. & Sullam*; praeterea Senat. a. Heußl. Utatist. a. & 3. *& Sullam ad Uticam venire jubet*; Remenses, Senat. 1. & Fabric. 1. *ab Utica venire jubet*. at Vinarienses, Berger. Struv. Franc. Acad. Fabric. a. Guelf. 4. 6. 9. 10. 11. 12. & Veneta 1470. *ab Utica venire jubet*: in qua lectione adeo desudat Glareanus. Sed verba *ab Utica* desumpta esse ex verba proxime sequenti liquet, & bonis libranis imposuit dictio *venire jubet*, quali illa semper longinquitatem adventus denotaret, aut termino quodam stipata esse deberet, cum ita loquantur de omnibus, qui advocantur, aut perducuntur. Cat. c. xlvii. n. 5. *reliquos cum custodi- bus in aedem Concordiae venire jubet*. intia c. cxii. *daret operam, ut una ab omnibus, quasi de pace, in colloquium veniretur*. Sic hoc loco ad se, ad consilium venire. Gu. 3. *venirent*.

ITEMQUE L. BELLIEUM PRAETOREM UTICA. Item, non itaque, habent Senat. 1. Vinar. a. Berger. Franc. Fabriciani, Eccard. Guelf. 3. & 9. cum Veneta 1470. Pro Bellienus, Vinar. 1. Bellienus; Eccard. Guelf. 11. Incerti, Remens. 1. & Veneta 1470. *Belligerum*, quod ortum est ex alia scriptura, quae est in Acad. Senat. a. Heußl. Utatist. 2. Guelf. 3. 4. & 10. *Belligenum*. Editum probant Castrilunens atque Colerus; item Pighius Tom. III. pag. 144. Senat. 1. *Bellienum plebs tribunum Uticam*, quod haud dubie ex nota PRT. aut simili profluxit: certe in Guelf. 6. P. R. pro Praetorem habetur. Fabric. 1. *praetorem Romanum Utica*; Guelf. 3. *Bellienum R. P. praetorem Utica*. id aut simili fonti originem debet, aut Sallustius scripsit eo modo, *Romani populi praetorem*, ut Cassius Hemina: *populi R. Consul*; Tacitus & Plinius: *populi R. imperator*. vide Heinsum ad Vellej. Pat. II. c. LXIX. *Utica* aliquot Codd. deest, pro quo Utatist. 1. a manu secunda *Utricæ*; Franc. Incerti & edd. Pompon. *ab Utica*. male, & sic supra *Roma accepit*; & *Carthagine missi*, quae similiter turbantur in MSS. Nam ne *Utricæ* magis placeat, faciet proximum *undique*, & sensus, quod Marius Bellienum ab Utica arcessiverit.

OMNES UNDIQUE SENATORII ORDINIS. Ita Cat. c. xiv. n. 2. omnes undique *parvulae*. ubi videt. Vinar. 1. *junatori ordinis*; de quo ordine, & consilio militari diximus supra ad cap. XLII. n. 4.

QUIBUSCUM MANDATA B. COGNOSCIT. Senat. 1. Guelf. 7. & Fabric. a. *eum quibus*. Alterum supra c. xvii. n. 1. Vinar. a. & Utatist. a. *cognovit*. Guelf. 9. *cognoscit*. Eleganter Eccard. *cognoscunt*. 1. Marius cum illis cognoscunt, ut Catil. c. XLIII. n. 1. *Leontius cum ceteris* constituerunt. ibi plura. adde supra c. ci. num. 5.

2. IN QUIBUS LEGAT. POT. FUNDI R. FIT. Senat. 1. Fabric. a. Guelf. 3. & 6. *inquis*, quomodo scriptilem, nisi omne illud a Gloffa esse perspicere. Illud enim valde jejunum, quod plerique interpretes fecerunt, haec de potestate, quam Bocchus fecerat c. ci. n. 3. intelligere. Nam si *mandata* Bocchi cognovit Marius, simul illud intellexit: & nunquam ita locutus est Crispus. Nec ullus aliquis elegantior facile dixerit: *mandata, in quibus*, qui modo veram notionem vocis migrare noluerit, de qua ad Cat. c. xxxi. extr. Explicat aetium paululum Acad. ubi in vacat, & Guelf. 9. qui habet, *in qui legat*: sed perfecte Fabric. a. *cognoscit*. Legatis potestas eundi Romam fit ab consule. Interea induciae postulabantur. ita ille sancte & sine litura. Duo erant mandata praecipua Bocchi, alterum, ut liceret per Marium Romam proficisci legatis; unde c. ci. n. 3. *addiderat si placeat*, alterum, ut interea induciae essent; quod supra non totidem verbis exposuerat, pro more historicorum, quem tetigi supra ad c. lvi. n. 2. Haec scitius proponere non potuisset. MSS. Gruteri, apud nos Fabric. 2. Vinar. a. Guelf. 1. 3. & 6. habent, *& ab consule*: quod interpretis commentum esse videtur. Struvian. & Acad. voce *legatis* destituntur. mallem eas *ab conside* nusquam esse. Nam praefectum illud genus dicendi non hic moratur, nec supra c. xxxv. n. 7. *Fis rex natus ex aequo bonoque, quoniam ex fide gentium Bonifatus*. Denique, ut nos scripimus, ita locum emendavere ex libris vett. Glareanus: quod est, antequam illum consuleremus, nobis jam constitutum fuerit, hoc tamen honore non fuit destrandus.

INTEREA INDUCIAE POSTULABANTUR. Guelf. 12. *iterum induciae p. Vinar. 2. & Berger. postulabantur*.

EA SULLAE ET PLERIQUE PLACUER. Guelf. 4. & 10. *& Sullae*. Ea, 1. utraque postulari, & male eae substitueres, ut ad inducias per-

Cccccc 3 ti

- ferocius decernunt, scilicet ignari humanarum rerum, quae fluxae
 3 & mobiles semper in advorsa mutant. Ceterum Mauri, impetratis
 omnibus rebus, tres Romae profecti cum Cn. Octavio Rufo, qui
 Quaesitor stipendium in Africam portaverat: duo ad regem redeunt.
 Ex his Bocchus cum cetera, tum maxime benignitatem & studium
 4 Sullae lubens accepit. Romae legatis ejus, postquam errasse regem
 & Jugurthae scelere lapsum, deprecati sunt, amicitiam & foedus
 petentibus hoc modo respondetur.

Sc-

tineret. Supra c. lxxxv. o. 28. *quoniam vestra consilia accedunt, qui mihi summum honorem & maximum negotium insupersit, repurate, num id potendum sit.* ita & hic ad orationem praecedentem Neutrum Pronomen retulit. adde c. xxx. n. 4. c. iv. n. 4. *Qui si repuraverint, & quibus ego temporibus magistratus adeptus sum, & quales viri idem adfuerint nequiverint* cet. Acad. & pluribus; edd. Pomp. Ea negligunt.

IGNARI RERUM HUMANARUM. Ita Noster, de cooditione rerum humanarum; atque eodem modo supra c. xiv. n. x3. rerum humanarum *spectaculum praebet*; & c. lxxxviii. n. 9. *se memorem rerum humanarum.* ubi vide.

QUAE FLUXAE ET MOBILES SEMPER IN ADV. Et mobiles omittunt edd. Ponpon. & fluxae quidem per se notat *labiles*, inconstantes: jungit tamen Noster cum aliis Nominibus, ut Catil. c. l. n. 4. *divitiarum atque formae gloria fluxa atque fragilis.* ubi vide. Eod. c. xiv. n. 5. *eorum animi molles, & aetate fluxi dolis baud diffidenter capiebantur.* Ita fluxa adhibet Tacit. 1. Hist. c. xxi. *Dum Galbae auctoritas fluxa; Pisonis nondum coaluisset.* Pro semper, Acad. Incert. 1. Uratist. p. Eccard. & Guelf. 12. *saepes.* Sed alterum validius ad summam inconstantiam rerum humanarum, quarum prospera semper in adversa mutant, declarandam. vide Cic. vi. epil. vi. n. 24. Livius ix. c. viii. *omissa defensione, quae non difficillima esset apud haud ignaros fortunatum humanam necessitatumque.* Putschius mutant emendavit, pro mutantur. Ei adfuerint Uratist. 3. vide supra ad c. lxxxviii. extr.

3. IMPETRATIS OMNIBUS, ROMAE P. Vinar. 1. *impetratis omnibus rebus.* Etiam Fabriciani, Remenses, Incerti, Guelf. 3. 6. 11. & edd. vet. *impetratis omnibus rebus.* Struv. *impetratis rebus.* Porro Fabriciani, Incerti, Acad. & Guelf. 6. sunt ejicient.

CUM CN. OCTAVIO RUFO. Remenses, Pifone; Uratist. 2. dicit Rufone. Senat. 1. & Fabric. 1. *Rufone.* Ceteri omnes *Rufone.* At apud

Gruterum erant, qui *Ruso* praefereant. Recte illud. *Rusi* enim, haud *Rufones* fuisse in gente Octavia; docuit Pighius Tom. iii. pag. 139. qui mendolos Codd. pronunciar, quicumque hoc loco *Rufone* scribant. Ille etiam hunc Quaesitorem ex S. C. stipendium exercitui in Africam portasse scribit: cum Ciacconius eum pro Quaesitore ejus, qui Africam cum imperio obtinuerit, habeat; non tamen Marii, cujus Sulla Quaesitor erat. Ergo L. Annii Bellieni, cujus supra mentio facta, Quaesitor fuerit. Sed relictus Pighius. Gruterus ex unico Palat. 2. edidit: qui *Quaesitor stipendium adportaverat.* At oculis omnes uno ore id, quod expressimus, occurrunt. attamen Guelf. 1. *deportaverat*; Acad. *portans.*

DUO AD REGEM REDEUNT. Vacat redeunt in Academico; & intelligit ille a communi *profecti*. Sed ea & talia Verba saepius omitti, diximus ad c. c. n. 1.

EX HIS BOCCUS — ACCEPT. Desiderantur haec omnia in Guelf. 1. Reliqui mutant paululum. Uratist. 1. *Bocchus cum etiam cetera*; Guelf. 4. *cum omittit*; cum cetera facta, tum maxima benign. Uratist. 1. *lubens accipit.* Guelf. 6. *libentius accipit.*

4. ROMAEQUE LEGATIS EJUS. MSS. Conjunctionem haud agnoscunt. Uratist. 1. *Romae quidem leg.* At Fabric. 1. *Romae legati ejus errasse regem, & Jugurthae scelere lapsum deprecati sunt*; amicitiam, cet.

ERRASSE REGEM P. I. S. L. DEPRECATI SUNT. Vinar. 1. *errasse regem compariunt* & cet. Uratist. Senat. Vinar. secundi, Heuffian. & edd. vet. *deprecati sunt*, in quo tantopere laborat Rivinus, qui non videt, quomodo, *deprecati sunt*, *errasse regem*, cohaerere. Pausis illum docere possumus *deprecati sunt* dicentes intelligendum esse: ut Cat. c. xlvii. oum. 1. *Omnia, uti gesta erant, aperit: se paucis ante diebus socium adfecitum.* ubi vide. Item supra c. lxi. n. 3. *Mittuntur ad imperatorem legati, Jugurtham impetrata postulant.* atque ita exponit Perizon. ad Sancti. iii. c. 11. extr. additque Liv. 1. c. xvi. Fre-

mere

Senatus & populus Romanus beneficii & injuriæ memor esse solet. 5
Ceterum Boccho, quoniam poenitet, delicti gratiam facit. sedus & ami-
cia dabuntur, cum meruerit.

CAP. CV.

CXIII.

Quis rebus cognitis, Bocchus per litteras a Mario petivit, uti 1
 Sullam ad se mitteret; cujus arbitrato de communibus nego-
 tiis confuleretur. Is missus cum præsidio equitum atque peditum, 2
 sua-

mere plebs multiplicatam servitutem. Sed me-
 liora Schultingius loco jam indicato ad Cat. c.
 XLVII, ut Quinchiliani: impugnat, *justum esse*
repudium, atque talia. Facilius alius fuerit
deprecari lapsus, evasit intelligere, qui *depre-*
cari pro Nostro abstinere, huc pro *satisfacere*
 accipiunt: sed id non est ex usu Sallustii.

§. S. P. Q. R. BENEFICII ET INJURIAE. MSS.
 omnes *Senatus & populus R.* Guelf. 3. *natus*
atque populus R. Nos iam supra usitatam for-
 mulam deferimus, auctoribus membris: at-
 que hic etiam Gruterus S. & P. R. exhibet.
 Fabric. a. & beneficii, & injuriæ.

Boccho, quoniam poenitet, delicti. Ita
 distinguendum, & distinguunt MSS. *Boccho*
delicti gratiam facit, est veniam dat, ignoscit.
 Catil. c. LIII. n. 8. *qui mihi atque animo nullius*
unquam delicti gratiam fecissem, ibi vide. Gu-
 elf. 4. *se delicti gratiam facere*. Vinat. t. d. *grati-*
am fecit. Intra Eccard. & Uratist. a. *cum me-*
ruit, pro *meruerit*.

CAP. CV. I. QUIBUS REBUS COGNITIS BOCC.
 Rem. a. Uratist. 3. Guelf. 6. 9. & t. 1. *Quis rebus*.
 Guelf. 1. omittit *cognitis*. 6. *Boccho cognitis*,
Bocchum per litteras, cet. Idem non habet pe-
 truit, quod Eccard. Acad. Uratist. a. Gu. t. 4. &
 11. mutant in *petiverat*.

UTI SULLAM AD SE MITTERET. Guelf. t.
 deest Proprium Nomen. Fabric. t. & Guelf. 6.
 uti Sullam admitteret.

CUJUS ARBITRATO DE COMM. NEG. CONSUL.
 Vinat. 1. *cujus arbitrio*; Eccard. *cujus arbitri-*
um. *Arbitratus* vox Ciceronis frequens, pro ju-
 dicio, beneplacito. item Plauto, ut Amphitr.
 A. III. Sc. II. v. 50. *Mene, arbitrato tuo ius-*
sum dabo. Bacchid. A. IV. Sc. IX. v. 71. *Ius-*
sum est, tunc tibi servus tuo arbitratu serviat,
 alibi. Noster leviori significatu accepit, & *cujus*
arbitratu dixit pro, quo præfente & volun-
tatem populi R. observante. Præpositio de in
 sex septem Codd. non habetur. Guelf. 11. *om-*
nibus neg. confuleretur. Fabric. t. *de omnibus neg.*

confuleretur; confuleretur etiam Guelf. 6. at 4. *de*
cum, neg. confideretur. negotiis exsulat ab Ve-
 net. 1470.

2. FUNDITORUM BALEARIORUM. Quinque li-
 bri *funditorum*; sed Rem. t. Incerri, Struv. A-
 cad. Franc. Berger. Vinarientes, Fabric. a. Ura-
 tist. 1. & 3. Guelf. 1. 4. 7. 9. 10. 11. 12. & edd.
 vert. *Baleatorum*, ex qua voce, quam in suis
 citam Codd. reperiebat Gruterus, fecit ille *Ba-*
leatorum, quod tamen in nullo nobis se ob-
 tulit. Nam ceteri tere *bellatorum* aut similia
 habent; at Fabric. t. *Balearium*; Senat. t. Gu-
 elf. 3. & 6. *Balearum*. Unde melius Carrio edi-
 dit *Baleariis*; & certior, quam Gruterus,
 conjectura Salmastius ad Flor. II. c. XIII. num. 1.
Baleatorum: quo pacto unica tantum littera
 immutatur. Dictum autem existimat *Baleari-*
um, a prima positione *Baleari*: Sicuti *Illyres*
& Illyri; *Ligures & Liguri*. Probo tamen ma-
 gis *Balearium*, quod haud infirmi Codd. obse-
 runt: & *funditor Balearis* dicitur, ut *funda*
Balearis Virg. t. Georg. v. 309. *Strepens torquen-*
tem Balearis verbera fundæ, atque sic passim.
 De præstantia *Balearium* funditorum multa Flo-
 rus III. c. VIII. ibique docti interpretes, quibus
 adde Modium Novantiqu. Lect. Epist. xcviii.
 Præterea plerique libri & aut atque præmit-
 tunt vocabulo *Balearium*, aut *Baleatorum*: sed
 Vinat. 2. item *funditorum & Baleatorum*. Vox
pedition a mala manu irrepleit, & scripserat
 Crispus: cum *præsidio equitum atque fundito-*
rum cet.

PRÆTREA TERE SAGITTARII. Rivius perpe-
 ram in Gymnico tere omisum esse, docet,
 cui ceteri interpretes adidentur, neque ta-
 men, qua gratia sese tueatur, ostendunt. Nos
 nihil talia iudicia veriti, cum Guelf. 10. *erabi-*
mus, sentientes, id, quod res est, a supinis
 correctioribus introductum esse, quibus absoluta
 constructio erat ignota, & qui nihil tentarent,
 si scriptum foret: *præterea sagittarii & cohorte*
Peligna. Sed ita exponendam esse geminam
 Sallustii scripturam: *præter eos, cum quibus*
 Sul-

- funditorum Balearium: praeterea sagittarii & cohors Peligna cum velitaribus armis, itineris properandi causa: neque his secus, atque aliis armis, adversum tela hostium, quod ea levia sunt, muniti.
- 3 Sed itinere, quinto denique die, Volux filius Bocchi, repente in campis patentibus cum mille non amplius equitibus sese ostendit: qui temere & effuse euntes Sullae aliisque omnibus & numerum ampliorum vero, & hostilem metum efficiebant. Igitur sese quisque exped-

Sullam missum esse supra dictum est, *erant sagittarii* cet. jam docuimus supra ad c. c. n. 2. *Sulla cum equitatu apud dextumos, in finibus A. Munlium* cum funditoribus & sagittariis, praeterea cohortes *Ligurnum, evasabat*. sic ibi omnes edd. etiam MSS. etiam turbeor. adde ad Cat. c. XLVII. n. 1.

COHORTES PELIGNA CUM VELITARIBUS ARMIS. Guelf. 1. *cohors Praeligna*. recte Peligna, & noti populi Peligni in Italia, quorum caput erat *Cosinnum*, & celebre oppidum *Salmo*, hodie *Salmona*, unde Ovidius oriundus, qui propter eam gentem Pelignam per sese illustrem fore, ipse scripsit. vide Cellar. 11. c. 12. pag. 761. seqq. Cam praepositionem delet Eccard. male; & ex Nostris cum *telo esse*, aliorumque cum *armis*, aliusque huius generis abunde Latinitas confirmatur. vide nos ad Cat. c. XXVII. n. 2. Velitaria arma sunt, quae gestantur ab *velitibus*, parma tripedalis, & brevior, quam equestis, septem hastae in manibus, quibus cminus uterentur, & gladius Hispaniensis. Ita perspicue Livius XXVI. c. IV. & XXXVIII. c. XXI. vide Lipsium III. de Milit. Dial. 1.

ITINERIS PROPERANDI CAUSA. Uratilis. 2. *itineris levia sunt*: intermediis vocibus destituitur. Scripserat Crispus, *itineris properandi*, sine addito *causa*. vide supra c. XXXVIII. d. 4.

QUOD EA LEVIA SUNT, MUNITI. Ea desideratur in Berger. At Eccard. *quamquam sunt levis*. Guelf. 11. *adversus tela hostium, ea levia, muniti*. Senat. 1. *quod ea l. sunt*. Sensus est: eam cohortem his velitaribus armis satis munitam fuisse, & aequae, ac si graviora arma habuissent: quia tela hostium levia sunt. Cohors — muniti, uti supra *pari actu, magna pari voluntate*, & plura alia. vide notas ad c. XIV. n. 6. & ad c. LVIII. n. 2.

3. SED IN ITINERE QUINTO DENIQUE DIE. Remenes. Senat. 1. & Fabric. 2. Sed omittunt: scilicet quia mutatur in sunt, scripseruntque, *muniti sunt, in itinere*. Recte autem Eccard. & Guelf. 6. *itinere*, rejecta Praepositione. ut supra c. XXI. princ. Ceteram itinere *quotidie* *pecus exercitus distribuerat*. & alibi. Nec obstat illa conjunctio *itinere, die*. Sic & Cicero. VII.

epist. 1. n. 14. *Hic ego tamen diebus, ludis stantibus,...* diripi poene me in iudicio Galli Caenitii, familiaris tui, denique omittunt Eccard. Franc. Incert. 1. Academ. Guelf. 4. & edd. Pompon. Ceterum Vinar. 1. & Guelf. *Volux* scribunt, tam hic, quam infra aliquoties, & supra cap. ci. num. 5. Edd. Pomp. Vit. & Lips. 1510. *Volux*: atque ita editur apud Silium v. v. 261. *Occumbis, generose Volux* cet. ubi dubitat doctus, nuperus interpres, an & ibi *Volux* sit scribendum: innox ex omnibus libris *Volux* praefert.

CUM MILLE NON AMPLIUS EQU. Uratilis. 2. *cum mille amplius*. Acad. *cum millenis amplius*. Senat. 2. destituitur his, *sese ostendit*. Mox Uratilis. 2. *temere & effuse euntes*. Acad. *errantes*; forte pro *itantes*, ut alibi *duclares, imperitare*, reliqua.

ET NUMERUM AMPLIOREM VERO CET. Fabric. 1. non habet *numerum*, idemque & Incert. 2. Vinar. 2. Heuff. Senat. 2. Uratilis. 1. 2. Gu. 1. 4. 7. & 9. vero omittit, qui est sextus Casus, pro *quam vixit numerus erat*. Sic Catil. c. 11. n. 9. *multi eas gravius aequo habere*, ubi vide annotata. Effecerant, ut Sulla ceterique, qui cum eo erant, putarent plures numero esse, quam mille non amplius. Uratilis. 2. *metum hostilem efficiebant*. Sic Suprae. LVIII. n. 4. *claustrum hostilem*. & alibi talia.

4. SE QUISQUE EXPEDIRE. Guelf. 3. Fabric. 1. Incert. 1. & aliquot alii: *sese quisque*. Tacitus & Livius *expedire arma* aliquoties dixit: unde & hic Clacconius: *Igitur pro se quisque expedire arma, telaque testare*. Sed valde infelicitur & contra ipsum Sallustium, qui non modo *arma atque tela* cum optimo quoque junctim & cum uno Verbo perpetuo est; sed etiam ante tale verbum, quale *temere* hic est, nunquam aliud in supervacuum praemitit, quod vim sequentis ingrate confringat. At *sese expedire* est liberare impediementis illis paucis, quae itineris causa portabant; & simul, si ita placet, arma expedire, ut Lentul. Cicero. XII. epist. xv. num. 2. *praecipue civibus Rom. omnibus crudelissime decedatis ac divenditis*. Cicero. XIII. ep. Litt. n. 2. *primam ut quovis in*

dire, arma atque tela tentare, intendere: timor aliquantus, sed spes amplior, quippe victoribus, & adversum eos, quos saepe vicerunt. Interim equites, exploratum praemissi, rem, uti erat, & quietam nunciant.

CAP. CVI.

VOlux adveniens Quaestorem adpellat: *se a patre Boccho obviam illis simul, & praesidio missum*. Deinde cum & proximum diem sine metu conjuncti eunt. Post, ubi castra locata, & die vesper erat, repente Maurus incerto vultu ad Sullam adcurrit: *sibi ex specu-*

CXIV.

rebus ei te commodes. pro Sext. c. xxvii. *Utrum, ut ajunt, & videas enim villam ac vestium suo publicatus.* Vinar. 1. *arma atque tela temperare, intendere;* Guelf. 3. *tentare, temperare, intendere:* quod temperare ex veteri scriptura *temperare* irrepiit. *Arma atque tela* hic de omni instrumento militari capienda sunt, ut etiam *armis* sagittariorum comprehendant, quorum causa addidit *intendere*. Cic. de Senect. c. xi. *Intantum enim arrium, tamquam arcum, habebat. Tentare & aptare est, & quocumque modo experti usum armorum telorumque, ut in hoc Virg. III. Georg. v. 232. Et tentat sese atque instructi in cornu disist.*

ET ADVORSUM EOS, QUOS SAEPÉ JAM VL ADJUNCTI SENAT. 2. Heufs. & Uratid. 2. *pugnari*, quod jam Rivius recte damnavit. Omittitur Participium quoddam. Sed liavd necessario *pugnaturus*. Nam & *constitutus* aut simile quid retinet Noller, ut cum *sine imperio* dixit, in *legationibus*. vide supra c. xl. num. 1. & c. lxxvi. num. 3. *milites inermes, quippe victoribus, quos eos adversum saepe cet. 6. saepe vicerunt.*

5. INTERIM EQUITES EXPLORATUM. Guelf. 1. *interius milites: quomodo peccabat nu. 2. Struvianus: cum praesidio militum atque pedum;* alibi alii. Guelf. 10. *praemissi, utiquevi erunt, adjuvantes;* 6. *qui etiam nunciant:* uti Fabric. 1. 2. prima manu; 12. & Vinar. 2. *denunciant.* Vinar. 1. *nunciabant.*

CAP. CVI. 1. QUAESTOREM ADPELLAT, diciturque se. Ita Gruterus, & plerique omnes nostri. At Carrio & Putschius recte *pro dicitur*que induxerunt, quod centies librarit addiderunt, & ipse Gruterus aliquot locis expulit. vide Cat. xlvi. n. 4. & supra c. lxx. n. 5. Uratid. 1. *dixit, quod se.* Veneta 1470. *diciturque a patre*

B. neglecto Provocabulo se. Sed cur Boccho adjecerint scribae, jus nullum aut aequum video. Guelf. 1. *quaestorem propebat.*

OBVIAM ILLIS SIMUL, ET PRAESIDIO MISSUM. Franc. & Uratid. 2. *obviam illi simul.* quod magis placebit. Sed cum reliqui Codd. omnes habeant *illis*, & illi propter superius *Quaestorem* facilius *illis*, quam *illis* scripserunt: nihil temere mutari debet. Norat barbarus, Sullam cum comitatu venire, quibus obviam mittere filium & praesidium debebat. Et saepius oratio ab uno ad plures labitur, ut Cat. c. lvi. n. 4. *reliquit Catilina per montis asperos in agrum Pistoriensis abducit, eo consilio, uti per transiter occulte perlugerent in Galliam.* Fabric. 2. *caussa praesidii missum;* Franc. Academ. Gu. 1. & 10. cum edd. Pompon. & *praesidium missum.* Supra c. xciii. num. 8. & *cum his*, praesidio qui forent, quatuor centenas. *Obviam* mittebat honoris causa, ut infra c. xlii. num. 5. *cum punci amicit, quasi obvius honoris causa procedit.*

EUM ET PROXIMUM DIEM SINE M. Uratid. 1. *deest vox diem.* Struv. Berger. Uratid. 3. Gu. 4. 10. 12. & edd. Pomp. *per enim & proximum diem.* cap. cxi. num. 3. *noctemque totam itinere facto confodit.* Eccard. & Gu. 7. & *inde in prox. diem.* Gu. 9. *conjuncti erant.*

2. ET DIEI VESPER ERAT. Sic MSS. inquit Gruterus, non tamen relugerim die. Recte illud & comprobatur Auctor supra cap. lxi. num. 3. & *jam die vesper erat.* ubi vide plura.

INCERTO VULTU PAVENS AD S. ADCURRIT. Academ. *incerto vultu pavens.* Sed optime Senat. 1. *incerto vultu ad Sullam accurrit*, omisso insulto illo pavens, quod est ab Glossatoribus additum. nam *incertus vultus* est eorum, qui pavidi sunt, & ipse Crispus ostendit infra cap. cxlii. vultu pariter atque animo varius. Et rite produxit Waffius Cic. pro Cluentio: *Timor*
Dddd
ejus,

speculatoribus cognitum, Jugurtham baud procul abesse: simul, uti notu-
 3 etu clam secum profugeret, rogat atque hortatur. Ille animo feroci
 negat se rores fujum Nunnidam pertimescere: virtuti suorum satis crede-
 re: etiam si certa pestis adesses, mansurum potius, quam proditis, quos
 duce-

epus, perturbatio, suspensus incertusque vultus, crebra coloris mutatio, quae erat antea suspicio-
 sa, haec aperta ac manifesta faciebant. Sulpic. Se-
 ver. Dial. ii. c. xv. Tremantibus labris, incerto-
 que vultu decolor, prae furore rotabat verba, ad-
 de & Barth. ad Stat. i. Theb. v. 88. ubi ex Wolber-
 ro: de illa, quae tristitiam mentis vultus diver-
 sitate praecedebat. & ad Rutili. Itiner. i. v. 547.
 Uratila. & Gu. 9. ad Sullam occurrit; & Gu. 7.
 primitus cecidit, factum inde observit; Eccard.
 Franc. Fabric. i. a prima manu, Berget. Guelf.
 10. ii. 12. & eod. vet. ad Sullam occurrit,
 quae mutabantur etiam supra c. ci. nu. 8. Ura-
 til. 3. decurrit.

DICITQUE SIBI IN SPECULATORIBUS. Ura-
 til. i. dicit, quod sibi, plane utidem n. i. dicit
 quod se. Sed distincte ex Glossa est, & subtili
 vel inivis nostris Codd. Franc. Remens. Ec-
 card. & Guelf. i. a speculatoribus; Berget. a se-
 ctu latronibus. Sibi cognitum, proprie est a se,
 ut alibi monuimus. Ita Cic. iv. ep. xlii. num.
 6. quibus tenetur, pro a quibus. & Caesar iii.
 Civ. c. xxxviii. num. 4. cognitis hosti insidiis,
 pro ab hoste, unde adparet, male hic Prono-
 men sibi excludi.

CLAM SECUS PROFUGERAT. Vinat. & Senat.
 primi, profugerent. Male, nam proxima nu.
 3. proditis, quo ducebant cet. demonstrant vo-
 luisse Maurum, ut secum Sulla solus profuge-
 ret.

3. ILLE ANIMO FEROCI NEGAT. Feroci in
 laude posuit pro baud timido, infestissimo &
 magno. Corn. Nepos Hamilc. c. i. in qua tan-
 ta fuit ferocia, ut... isse periculum potius se di-
 xerit, quam enon tanto flagitio dumum rediret.
 vide ad Cat. c. xli. n. 5. loca voluptaria... ferocis
 militum animos molliuerant. NEGAT MORE LATI-
 NORUM SOLVENDUM HIC IN DICIT, non & penes il-
 la: virtuti suorum, tantummodo dicit exau-
 diendum, quod fere de particula neque nota-
 vimus ad Cap. i. extr. Nihil profectoluitatis:
 sed cum videam haec, tamquam nova poni a
 viris doctis, duo tantum addam, ubi similis
 dissolutorio locum habet. Vopiscus Tacit. cap. i.
 Sub consiliis interveger fuerunt. nec unquam ita
 vana fuit hoc nomine Romana res, ut nullus
 interrex biduo saltem evadere crearetur. Li-
 vius xlii. c. xxxvi. Romam quod praeterea mi-
 teret, non esse: neminem eorum per Italiam
 ne licturum, ubi vides propter nexum Ora-

tionis eleganter nullus, neminem poni: quae
 tamen in non aliquis exponendo solvuntur.
 Adde his Tacit. vii. Ann. sub fin. Agrippina,
 quae filio dare imperium, tolerare imperantem
 nequibat. Cic. Bruto: existimabatur bene lati-
 ne, sed litteras nesciebat. Nam de Verbo ne-
 gare iam pridum Maoutius ad ea Cic. vii. epist.
 xv. plerique negant, Caesarem in conditione
 mansurum; postulatque haec ab eo interposita
 esse, quo minus cet. postquam duo huius ge-
 neris addiderat, subiungit: hujus generis ex-
 empla non decideramus. Ita Livius i. cap.
 lvii. Collatinus negat verbi opus esse, pan-
 cit id quidem bonis posse ferre. Id. xxviii. cap.
 xii. Quintilius negare aut moris Romanorum
 memores, aut sibi ipsis convenientem senten-
 tiam dixisse; & illos prioribus omnibus con-
 ciliis conlogisque de conditionibus pacis dis-
 ruisse. Corn. Nepos Cimon. c. i. num. 4. El-
 pinice negavit se passuram progeniem... inter-
 re, quoniam probare possit; sequer Calliae nu-
 pturam. adde Gronov. iv. Obsev. cap. ii. &
 excursus II. in Jug. num. 2. & infra c. cix.
 num. 3. Senat. a. Heull. Uratila. a. & 3. rores
 effusum.

VIRTUTI SUORUM SATIS CREDERE. Academ.
 virtute. Eccard. satis confisum. Nimirum cre-
 dere, pro confidere hoc loco dictum est, ut
 supra c. lxxii. nu. 2. & alibi.

ETIAMSI CERTA PESTIS ADESSET. Veneta
 1470. postis certa. Vinat. i. hostis, ut supra ba-
 bulo, pro pabulo idem codex. CERTA male o-
 mittit Fabric. a. quo hic quidem valde proprie
 pro certo imminente posuit, quali dixisset,
 etiamsi certus interitus adesset, etiamsi scirem
 certo mihi perendum esse. Atque ita alibi
 certus ponitur pro vero, seu quod certo ira
 nontoandum est: quomodo fere Cicero ii. epist.
 iv. n. i. certissimum genus epistolarum dixit. vi-
 de quae praeterea dixerit H. Stephanus ii. Sched-
 diafm. v. adde supra c. xx. num. i. pestis pro
 interitu, sive ea re, quae interitum adferat: quo-
 modo de Carthaginensibus supra c. xiv. no. post-
 quam illa pestis ejecta. Livius xxxv. cap. xxvii.
 per pauci tamen ex tam anceps pestis ad Cybium
 in majora castra profugerunt. Curt. iv. c. iii. num.
 26. de Clypeis ignis: nec illa pestis magis ti-
 mebatur. Cicav. epist. vi. num. ii. Sic ego fru-
 dens & sciens ad pestem antro oculos positans
 sum profectus.

Proo-

ducebat, turpi fuga incertae ac forsitā post paullo morbo interiitū ac vitae parceret. Ceterum ab eodem monitus, uri noctu proficiscerentur, consilium adprobat: ac statim milites caenatos esse; in castris ignis quam creberrimos fieri, dein prima vigilia silentio egredi jubet. Jamque nocturno itinere fessis omnibus, Sulla pariter cum ortu solis castra

PROBITUS, QUOS DUCERAT. Gueffst. *perditur*.
 tur error. Nam probare illi dicuntur, qui de-
 ferunt, aut non tunc, quos debent. quod
 pluribus adfirmativis supra ad cxxxi. num. 18.
 qui hosti prodere remp. publicae, unde ita Thue-
 cydidi. c. lxxxi. pr. in Thucyd. *ἐπὶ τῷ δόκτω*
Ἰσχυρῶς περὶ ΠΡΟΔΙΔΩΝΤΕΣ, *οἱ δὲ ἀντιπάλους ἄλ-*
λῃς ἐμπροσθεν ἐκ. Eadem fere ferocia Publius
 Crassus apud Plutarch. Crasso pag. 559. *ἀν-*
τιπάλους τῶν τοιούτων δυνάμεων, ἐν ἐπιδόξῃ
ΠΡΟΔΙΔΕΙ *οἱ δὲ ἀντιπάλους ἐκ τούτων.* Ea-
 que ponti confilia virorum sortium, ut mor-
 tem fuitus, quam turpem famam admittant.
 vide supra c. lxxvi. extr. & Gebhard. ad Corn.
 Nep. Chabr. c. iv. num. 2.

PAULLO POST MORBO INTERITURAE V. Ita quidem Gruterus & Wallius. At MSS. Vindobrenses, Senatorii, Fabricii, Franc. Struv. Berger. Eccard. Guefl. 3. ac 4. 6. 9. 10. 12. & omnes ed. vett. *post paullo*. Ac ita fere semper Sallustianae. Cate. xviii. num. 2. *post paullo Catilina referendum reus*. Eod. c. l. i. num. 34. *post paullo ipsi strabebant*, & ita in quibusdam libris c. l. i. num. 37. *ante paullo*: quomodo *fit magis*; *alii maxime sunt compositionis Sallustianae*. vide Cate. c. xxxiii. extr. Supra c. l. v. num. 3. *post paullo cognoscit*. Cate. lxviii. num. 2. *post paullo sicut in armis habere*. Ita Corn. Nepos. Cist. cap. ii. *post neque ita multo*. Pausan. c. iii. *post non multo*; Alcibi. c. xi. *qui sunt post aliquanto natæ*. Ita & Cicero. item Livius xxii. c. l. x. *Annibalem post paullo audisistis*. unde Gronovius, qui sententiae nostrae accedit. Horat. l. Sat. ii. vers. 120. *Illam*, *post paullo*; *Sed plures*, *Si exierit vir*, *Gallus*. iii. Od. x. vers. 3. *dura post paullo*. Ita Aufon. Gen. Act. *Romani imperii limites ab uique Thracis*, quomodo alii & saepissime. Uratist. 2. *parcere*.

4. UTI NOCTU PROFICISCKERENTUR. Supra Fabric. i. *ab eo monitus*; Senat. i. a prima manu, Vinar. 2. *Guelf. 9. & 10. uti n. proficisceretur*. Guelf. 6. a manu fecunda *nocti*, quod illis gratum erit, qui antiquam extremitatem in *noctem*, ab *nocte* trahunt, & noxunt i atque n perpetuo commutari.

MILITES CAENATOS ESSE IN CASTRIS; IGNE-
QUE. Distinguunt hoc pessimo modo edd. vul-
gatae omnes. Sed cui bono, *caenatos esse in*

castris? At in castris ut ignes quam creberrimi fierent, ex nifu erat, & fallendi hostis. Quamobrem ex Fabric. i. Guel. 3. & Franc. sultu-
li copulam *que*, quae adhaerebat vocis *ignis*, &
& voces in *castris*, pro quibus Guel. 3. in *cas-
tro*, sequentibus aptavi: eo magis, quod Ciaccon-
ius testatur: habere MSS. *ignisque in castris*
quam creb. f. CAENOTUS esse optime dixit, &
plus involvit, quam *coenare potest*: cum altera
formula & maturitatem rei, & flatum, quod
circa primam vigiliam deprehenderentur, in-
nuat. Itaque ipse Cicero, *habere leges promulga-
tas: arantes conditiles habere; cunila clausa*
castris habere. vide Malaspin. in Cic. ad Attic. ep.
xviii. pag. 444. Itaque Plautus, *res incognitas*.
Milites autem, antequam magno itinere aut
praelio acciperentur, cibo corpora retinebat.
vide Diodor. Sicul. ii. c. 18. & La Cerda ad
Virg. li. vi. f. 157.

DEIN PRIMA VIGILIA SILENTIO EGRI. Verbum *præbet* dicit Var., 1. sed transpofuitque in locum fuperiorem pofit Verba *conatus effe*; ubi & alit quidam idem habent, & hoc loco iterum. De *vigiliis* quædam fupra ad *exctis*, nota. Reliqua vulgata funt omnia: in quatuor nempe vigiliis noctem finiffe divifam, & fingulas tres horas habuiffe. vide Centorin, de die nat. cap. xliii. Hottomann, ad Cæfar. 1. Gall. cap. xli. Veteres Graeci in tres tantummodo dividebant, quarum unaquæque quatuor horas conflabat, ut docuit Daufqueius ad Sil. vii. v. 155. vide ad Eumd. Drackenb. iv. v. 89. Guelferb. 10. Senat. 2. & Heuffian. *conat filen-*

5. PARITER CUM ORTU SOLIS CASTRA MET.
Ita c. LXVIII. n. 2. pariter cum occasu solis ex-
peditus educit. Guelf. 10. castra metiebatur; 9.
castramentebatur. Vinar. I. Stru. & edd. vet.
castra metebatur.

CUM EQUITES MAURI NUNCIANT. Eceard.
annunciant. Vinat. t. nunciabant. Falso. vide
notam supra ad c. ltt. n. 2.

DUUM MILL. INTERVALLO ANTE EOS. GU. II.
duum millium passuum. Contra supra c.xci. n. 3.
ad Capra non amplius duum millium intervallo
adde etiam c.lxxxvi. n. 2. Gruterus edidit ex Pal.
lat. 2. ante confedisse. Noſtri omnes ante eos :
Quelſ. 3. confedisse ante eos. Senat. 2. Heuſs. &
Uratſ. 2. duum m. intervallum.

castra metabatur, cum equites Mauri nunciant, *Jugurtham circiter 6 duum millium intervallo ante consedisse*. Quod postquam auditum, tum vero ingens metus nostros invadit: credere proditos a Voluce & infidiis circumventos. Ac fuere, qui dicerent, manu vindicandum, neque apud illum tantum scelus inultum relinquendum.

CAP. CVII.

CSV

I

AT Sulla, quamquam eadem aestimabat, tamen ab injuria Maurum prohibet: suos hortatur, *uti fortem animum gererent: saepe antea paucis strenuis adversum multitudinem bene pugnatum: quanto sibi in praelio minus pepercissent, tanto tutiores fore: nec quemquam*

6. QUOD POSTQUAM AUDITUM EST, TUM VIRO. Gruterus illud, *Quod postq. auditum est*, frustra Glossatoris iudicavit, ac certe ab Gu. 7. exulat, & ab nobis exclusum esset, ni auctoritatem suam ille codex tot aliis corruptis scripturis adfixisset. Interim iussu Gu. 4. Verbum Substantivum abradi. De formulatum vero, videbis ad Cat. c. LXI. num. 1. Sed confecto praelio, tum vero cerneret cet.

CREDERE SE PRODITOS A VOLUCE. Provocabulum se non agnoscunt Remenses, Guelf. 1. Senat. 2. Heuss. Ac solet Noster, in primis in oratione infinita, omittere. Cat. c. XVII. extr. *simul confisum... facile apud illas principem fore*. ubi vide. adde supra c. cxi. num. 9. Deinde etiam ubi vel Verbo, vel Nominis describitur ipsum illud Provocabulum, haud raro retinetur. Ita supra c. xiv. num. 2. *Masissae nepotem*, ubi vulgo: *me nepotem*, & num. 22. *inmaturo*, pro *sibi inmaturo*. ubi alia. Guelf. 7. *credere pedes a Voluce*. Eccard. *proditor Voluce*, sine Praepositione. Pomponianae, Viteb. & Lips. 1510. a *Voluce*: illae nempe, ut supra indicavimus, *Volux*, pro *Volux* scribunt.

MANU VINDICANDUM, NEQUE APUD ILLUM. Manu vindicant, qui vi & poena mortis ipsi non expectato iudicio, vindicant. Ita supra c. xx. num. 4. *exflumant dolore pernotum Adherbalem injurias manu vindicaturum, eamque rem belli causam fore*. ubi dixi. c. xxxi. n. 18. vindicandum in eis, qui hosti prodidere temp. non manu, neque vi, cet. Sic prorsus Struv. & Franc. vindicandum in Volucem. Fabric. a. apud illos. Sed melius fortitan videbitur hoc apud illum inducere. Nam illud multum differt cap. xiv. extr. *si illa apud vos memoria aui mei Masissae*. Et timide conjicio: neque ab illo tantum scelus cet. ut sit ab illo perpetratum,

sive illius: uti Terentius: *haec primum animadvertenda ab eo injuria est*. De quo alibi, tantum vacat in Uratils. 2.

CAP. CVII. 1. QUAMQUAM EADEM ESTIMAT. Senat. 1. *eadem aestimabat*; Remens. Vinar. Senat. secundi, Heuss. Uratils. 2. & 3. *aestimabat*. Id Verbum revocandum fuit, cum alterum iudicium Sullae perfectum denotaret. vide III. Hist. Or. Macri princ. Atque idem hoc loco incertam faceret orationem, ac si Sulla pariter, ac alii, iudicasset, manu in Volucem esse vindicandum. Guelf. 10. *existimat*. 1. *de Sulla quoque*; 4. *postquam eadem*: qui 10. confirmat, ubi ille *max tamen* negligit, quod edd. omnes interlerunt. sed recte ab Sallustio in hac & simili structura excluditur. vide supra ad cap. xxxv. num. 9. Ignave Academic. ab ignavia prohibet. Eccard. *prohibet*.

HORTATUR, UTI F. A. GERERENT. Guelf. 9. *postarent*. Supra c. XLIII. extr. *invictum animum gerebat*. Eccard. *suos orabat*: quippe sequitur *gerent*. Eadem de causa Vinar. 2. *gerant*. At vide supra c. xcviii. num. 1.

SALPE ANTE PAUCIS STRENUIS — BENE PUGN. Senat. 1. Fabric. 2. Guelf. 3. & 9. *saepe antea paucis*: nec est suspicio, eos ante a paucis scribere voluisse, adeo distincte voces exarant. *paucis strenuis*, pro *a paucis*, alibi plurius, supra etiam ad c. xvi. n. 2. uno & altero exempli illustrium vide. Eodem prorsus argumento usus est Phormio apud Thucyd. II. c. LXXIII. quem vide. adde de Romanis Nostri. Caeslin. cap. vi. extr. & cap. liti. num. 3. *Presse sequitur Sulpic. Sever. II. cap. xxi. Saepe ante a paucioribus adversum plures bene pugnatum*. Adversum ille, ut hoc loco recte Remenses, Berger.

quam decere, qui manus armaverit, ab inermis pedibus auxilium petere, in maximo metu nudum & caecum corpus ad hostis vorere. Deinde Volucem, quoniam hostilia faceret, maximum Jovem obtestatus, ut sceleris atque perfidiae Bocchi testis adesset, castris abire jubet. Ille lacrumans orare, ne ea crederet: nihil dolo factum, magis calliditate Jugurthae, cui speculanti iter suum cognitum esset. Ceterum, quoniam neque ingentem multitudinem haberet, & spes opesque ejus

ger. Franc. Fabriciani, Eccard, Guelf. 3. & 6. Dictionem bene pugnare illustrant prolata ad c. liv. n. 7.

MINUS PERFERESSENT, TANTO. Eadem aliis verbis habes Catil. c. lviii. num. 17. Eccard. quantum.

Nec quinquam decere, qui m. armaverit. Alii, nec decere quinquam; Eccard. nec quinquam deceret; Guelf. 3. nec quinquam decere; 9. nec quinquam decere; 6. nec quinquam credere, qui. Odiosum illud quinquam, & alibi fere Noster omittit. Fuerat: neque decere, qui, pro neque decere eum, qui, aut subintellecto quinquam, vide ad Cat. c. li. n. 33. & supra c. x. n. 7. Franc. Guelf. 12. & edd. vet. quem manus armaverit. Guelf. 4. manus qui armavit. Reche. Noller 11. Hist. adversum deos penatis manus armavit. Uratist. 2. Guelf. 1. 4. 6. 10. 12. & Veneta 1470. ab inermibus. Vinar. 2. & Struv. ab inermis pedibus; Vinar. 1. ab inermi auxilium petere. Quid eos induxerit ad eam secundam, facile patet, nam a pedibus auxilium petere, durum fuit talibus auribus. At vide quae collegimus supra ad c. lxxiv. extr. Nam ferre in omnibus praeliis Numidae magis pedes, quam arma tuta sunt. Mox, in maximo periculo, node incipiunt MSS. atque sine praemissa Copula &c.

NUDUM ET CAECUM CORPUS AD H. V. Caecum corpus, i. caecam partem corporis, tegum. Ita alibi adversum corpus, supra c. lxxv. n. 19. ita c. lxxviii. num. 2. extrema Africa. eodem modo infinita apud Plautum, Livium, Ciceronem, & quos non? adde tamen supra cap. xcii. num. 5. Lapsus tamen Academ. & ceterum corpus. Sed alterum vel Xenophon III. Cyropaed. defendit, quem Noster expeffisse, jam pridem docuit P. Victorius: Μὴδὲ γὰρ πὶ κεντρὶς βολαῖς TA TTΦAA TOT ΣΙΜΑΤΟΣ, & ἄλλα, & ἄλλα, πῶς ἀποκρίνεται μὴδὲ πῶς πῶς. Ita posses interpretari Virgil. vi. Aen. vers. 30. Caeca regens filo vestigia. I. averia, & quae retro posita legenda erant. Senat. i. ad hostem vorere. non ita male. At pessime Veneta 1470. ab hoste vorere.

2. HOSTILIA FACERET, JOVEM MAX. Guelf. 4. fecerat: isque Jovem maximum. At Vinar. 2. Guelf. 1. & alii duo: maximum Jovem. Vinar. 2. Guelf. 1. & Franc. obtestatur.

CASTRIS ABIRE JUBET. Ita edd. nuptae omnes, etsi Gruterus propter Codd. suos iussit addi Praepositionem ex: quem eo verius fecit sumus, quod etiam Fabric. 1. Struv. Franc. Gu. 1. 3. 6. haberent ex castris abire; Fabric. 2. & Bergen. ex castris ire jubet. Supra c. lxxviii. n. 1. paulisper morsus ex confectis abiit. cap. xxxv. n. 1. profugus ex Africa abiit.

3. LACRUMANS ORARE, NE EA CRED. Guelf. 9. lacrimis. Eccard. ne ea crederet. Fabric. 2. ne crederet ea, ut forte ea sit infinitum. Uratist. 3. ac magna call. Vinar. 1. ac magis dolo Jugurthae; Guelf. 11. per calliditatem. Sed Conjunctio ac inficeti hominis additamentum est; nam Crispus solitaria particula magis, pro sed magis utitur. Supra cap. lxxxv. num. 49. neque quiquam parent liberis, uti aeterni forent, optavit; magis uti boni honestique vitam exigent.

CUI VIDELICET SPECULANTI IT. S. C. ESSIT. Acad. speculatus. Optimo jure Fabric. 2. videlicet illud, ab inceptis, ut videre licet, adsumtum, abiecit, neque unquam ita Sallustius alibi. Sed hoc modo Catil. c. xxi. n. 4. impediti calumnia paucorum, quibus omnia honesta atque inonestia vendere mos erat, & infinitis locis aliis.

4. CET. QUONIAM NEQUE ING. MULTIT. HAB. Eeccard. Ceterum orabat. Guelf. 10. omittit quoniam. 4. neque quoniam ingentem cet. 3. multitudinem non haberet, nempe quoniam excipere videbat &c, maluit illud neque corrumpere, ut saepissime factum. vide ad c. i. extr. Duae causas adfert Volux, cur crederet, Jugurtham nihil palam ausurum. Primam, quia Jugurtham non magnas copias haberet; alteram quod spes opesque ejus a Boccho penderent, ejus filius adesset. Spes opesque illustratum ad Cat. c. xxi. num. 1.

CREDERE, ILLUM NIHIL AUSURUM PALAM. MSS. nostri palam ausurum. Guelf. 1. & 4. credere illum posse nil, cet. Vinar. & Uratist. fecit.

Ed dd d 3 cum-

ejus ex patre suo penderent ; illum nihil palam ausurum , cum ipse
 5 filius testis adisset : Quare optimum factum videri , per media ejus
 castra palam transire : sese , vel praemissis , vel ibidem relictis Mau-
 6 ris , solum cum Sulla iturum . Ea res , ut in tali negotio , probata ,
 ac statim profecti : quia de improvviso acciderant , dubio atque hae-
 7 sitante Jugurtha , incolumes transeunt . Deinde paucis diebus , quo
 ire intenderant , perventum .

CAP.

eundi , illum non palam ausurum . iidem & Franc. cum Uratist. t. *credere* ; Eccard. Struv. Acad. Guelf. it. & Veneta 1470. *ut crederet*, vel *credere* . Nimirum quia supra dixerat , *ne ut crederet* Sulla , haec etiam ad eundem retulerunt , quae nempe potius crederet . Optime autem omnium Berger. hoc Verbum excludit : cui adhaesimus .

CUM IPSE FILIUS TESTIS ADESSET . Guelf. t. *cum ipsi filius* . Eccard. & Guelf. tt. *ipsius filius* . Guelf. 6. *testes adesset* .

5. QUARE OPTIMUM FACTUM . Sic Vinar. a. prima manu , Fabric. t. Acad. Senat. a. Heuss. Eccard. Guelf. 6. & omnes edd. vet. Reliqui *factum* . vide ad Cat. c. xxxii. num. 1. optimum factum *credens* , exercitum *augere* .

PER M. EJUS CASTRA PALAM TRANSIRE . Mirum factum . hostem per media sua castra incolumem transire sinere : aut , si dum in castris sunt haesitavit , eundem non persequi , ut factum est antea . Nec Sulla solus ixit , sed cum praefidum suum , quod colligas ex Plutarchi Sulla pag. 452 . Franc. omittit *palam* : mallem illud *media* , & tolerabilior emergeret sententia , eos *praeter* castra Jugurthae transiisse ; ut supra *per ora incedere* . vide c. xxxi. num. 10 . Infra Guelf. ii. *vel derelictis* ; omitta particula *ibidem* . Uratist. t. *relictis cum Mauris* ; a. cum *Silla simul* ; Franc. non habet *cum Sulla* ; Guelf. 3. *solum cum Sulla* . Sed in iis verbis incipit manus longe recentior , cui tantum auctoritatis haud facile tribuerim , quantum primae illi .

6. Ea res , ut in tali negotio , probata . Gu. 3. *ita i. tali negotio* . Vinar. 1. Guelf. ti. 12. *ut in tali negotio solet* . male . Franc. *probatum est* .

QUIA DE IMPROVISO ACCESSERUNT . Pessime ita Waffius , exprimens manifestum typonum lapsum in ed. Gruteriana . Sed neque *accesserrant* sanum est , quod in aliis edd. legitur . MSS. illud & vet. edd. docebunt . Guelf. t. *quae de impr.* Vinar. a. Sen. a. Heussian. & Guelf.

7. *quae quoniam d. i. acciderant* . edd. Pompon. *accelerant* . Eccard. *accederat* : ut putares *accederant* scribendum esse , eo modo , quo *relinquerant* , *intellegebant* , *corrumpenter* apud Nostrium habentur , pro *accesserrant* . Sed Gu. 4. Remenses , Vinar. 1. Fabric. 2. Uratist. 1. Franc. Academ. *acciderant* : idque pluribus placebit , qui facillima quaeque festinantur , intelligentes , *quoniam ea res de improvviso acciderat* . At Fabric. 1. Senat. t. Berger. Struv. Uratist. 2. Guelf. 1. 3. 6. 9. 10. 11. 12. & Veneta 1470. *acciderant* . quod unice verum . Librariis fraudi fuit , quod *accidere* verbum de solo casu dici posse autemarent , non de aliis rebus , aut personis . Verum ita non modo Accius : *nata vox ad aures accidit* ; Livius , *civitas fama incerta accidit* ; Curtius , *siemius a littore accidit* , vide N. Heinsum & P. Burmann , ad Petron. Sat. c. cv. Drackenborch. ad Sil. xiii. v. 153 . Sed ipse Crispus supra c. lxxxviii. nu. 5. *id simuldevenit* , quo *improvvisus* gravior accideret , *an mobilitate* , cet. Et Donatus in Terent. Hecyr. laudat locum Sallustii , ubi de homine dixerit , *quo accidam* ? pro quo *accidam* .

7. QUO IRE INTENDERANT , Perventum est . Remenses , *denique* . Guelf. 4. omittit *diebus* . 1. *qua ire* . Giacomius *ire* abundare exilimari eo quod scripserit c. cii. num. 1. *perventum* , quo *inuito profectus intenderat* . nam alterum locum ex c. civ. nu. 1. male capit . Sed & priori profectus additum est , quod ipse citans male omittit . Confirmat Livius xxix. c. xxx. *pars maxima cum ipso puero inter tumultum ad Syphacem* , quo primum intenderant iter , *pervenerunt* . xxxi. c. xxxii. *Alam equitum ad explorandum* , *quoniam hostes iter intendissent* , *misit* . Sed Cic. 1. Cat. c. xii. *Si iste* , quo intendit , *in castra Mantiana pervenit* . Rursum Livius xxxi. c. xli. *ire pergit* . atque hunc morem servat Crispus Cat. c. xx. num. 3. *ausi facinus incipere* . ubi vide .

CAP.

CAP. CVIII.

CXVI.

Ibi cum Boccho Numida quidam, Aspar nomine, multum & familiariter agebat: praemissus ab Jugurtha, postquam Sullam accitum audierat, orator, & subdole speculatum Bocchi consilia: praeterea Dabar, Massugrae filius, ex gente Masinissae, ceterum materno genere impar; nam pater ejus ex concubina ortus erat; Mauro ob ingenii multa bona carus acceptusque: Quem Bocchus fidum Romanis multis antea tempestatibus expertus, illico ad Sullam nunciatum mittit, paratum sese facere, quae populus Romanus vellet collo-

CAP. CVIII. 1. Ibi cum Boccho cet. Ibi desit Guelfa. Pro cum Boccho, Veneta 1470. habet tantummodo *ima*. Guelf. 6. *Aspar*; 11. *Aspar*. Inst. Franc. *familialem*. Urat. 1. & Guelf. 7. *se agebat*. Sed Eccard. Guelf. 1. 6. & 11. *multum familiariter*, ut *multum* sit idem quod *valde*, ut supra c. xciv. num. 3. Sed idem sensus in vulgata jacet, eamque latius tuerent, quae collegimus supra ad *cap. lxxviii. extr. multi vasisque loci*. Guelf. 4. *praemissus*; Urat. 1. *qui postquam S. a. audiverat*.

ORATOR, ET SUBDOLE SPECULATUM B. CONSILIA. Contaminantur haec in MSS. variis modis. Guelf. 7. 9. 10. 12. Franc. Berger. Fabric. 2. & edd. vet. *oratum*. Deinde omnes fere: *speculatum B. consilia ierat*. Addas his scripturam MS. Palmeriani: *Et subd. speculator*. Nam ex una causa omnes illi errores profuuxerunt, quae est compositio *trās orator*, & *speculatum*. & alii potius Verbum adiecerunt *ierat*, ut postlerior illa separatim legerentur: alii autem *orator* in similem habitum reformarunt. Cuius tamen generis infinita apud Nostrum adnotavimus. Vide supra c. xxxi. num. 13. c. xcii. num. 5. iii. Hist. Or. Macri num. 17. *Oratores* autem dicebantur olim legati, qui cum mandatis mittebantur. Ita Cicero: *de euptis reddendis oratores missi*. & alia ea forma. Livius xxx. c. xvi. *Jam nullo antiore belli ultra audito oratores ad pacem tendam mittunt*, vide Budaeum in Pandecl. pag. a15. Academ. *sub dolo*. vide idem erratum supra c. xxxviii. num. 4. Guelf. 6. *speculatum Bocchi c. ierat*; Eccard. Acad. & Urat. 1. *speculatum*. Guelf. 4. *speculatum Bocchi*. Justin. xviii. c. ii. *Sed Mago Punice ingenio post paucos dies tacens, quasi pacificator Carthaginiensem, Pyrrhonem ad speculatum ejus consilia de Sicilia*. Vinata. *ierant*.

MASSUGRAE FILIUS. Guelf. 3. *Massugrae*; 12. *Massugrae*; Vinat. 1. *Massugrae*; Fabric. 1. *Massugrae*; Berger. *Massugrae*. Max. Acad. *sed cognomine impar*; Senat. 1. *mat. genere impar*.

NAM PATER EJUS EX CONC. ORTUS ERAT. Urat. 1. & 2. *natus erat*; Guelf. 6. *ortus erat*; 10. *ortus erat*. sed 12. *ortus* neglexit. Vinat. 1. *ortus erat*. Senat. 2. *Heuss. Incerta*. Guelf. 7. & Veneta 1470. *mater ejus ex concubina orta erat*; Franc. Struv. Acad. Guelf. 1. 4. & 11. *mater-nata erat*. Boni librarii audierant de materno genere, nec revocabant in mentem, quod de Jugurtha scripsit Noster c. xi. nu. 3. & de Mastanabale c. v. nu. 7. *Mares* sunt licet ex concubinis ortae, nullam illi dissimilitudinem generis inferunt. Senat. 2. & Heuss. haud ineleganter reticent *nam*. Fortasse reticendum etiam *pater ejus*.

OB INGENII MULTA BONA. Vinat. 1. *ob ingentia multa bona facta*. Edd. Pompon. *ob ingentia facta*; Guelf. 1. *ob ingenia Mauri carus*; 4. *ob ingenio Mauro carus*; Eccard. & Guelf. 11. *M. ob ingenia carus*. Scripsit: *Mauro ob ingenium carus a*. Mihi tamen edita non sollicitanda videtur. Berger. *carus acceptus*, sine quo. vide c. xii. nu. 3. & c. lxx. num. 2.

2. FIDUM ESSE ROMANIS M. ANTE TEMPESTAT. Esse omittit Franc. & Veneta 1470. atque id bene, ac opportune. Ante Gruterus ex suis melioribus: *Noltri antea*. Sed illud potius deleri poterat, quam *Romanis*, quod Glarcano displicet. Geminum est Cat. c. xx. nu. 2. *Sed quoniam multis & magnis tempestatibus vos cognovistis fides mihi, eo animus cet. ubi vide*.

ILICO AD SULLAM NUNCIATUM MITTIT. Guelf. 1. *illi ad S. Guelf. 11. illico Sullam nunciatum m.* Urat. 1. *ad Sullam nunciatum missa*. Gu. 3. *ad Silla*: forte pro *Sullae nunciatum*, quod tamen minus probarem. Guelf. 1. *mittit*.

PARA-

colloquio diem, locum, tempus ipse dilegeret: consulta sese omnia cum illo integra habere, neu Jugurthae legatum pertimesceret; quo res communis licentius gereretur; nam ab insidiis ejus aliter cavere nequiverit.

Sed

PARATUM SESE FACERE, QUAE P. R. v. Uratisl. 3. *paratum* facere, proscelto non incitit, nisi vere. Toties de hac Ellipsi dictum, ut piget repetere. tironi vel iudex satisfaciatur, Eccard. quod populus R. vellet. Vinat. 1. R. P. vellet. Franc. colloquium, diem &c.

TEMPUS IPSE DILIGERET. Guelf. 10. deficit ipse: pro eo Academ. tunc. Diem abest ab uno Waffii; nostri servant omnes, & recte: cum veluti ex formula diem, tempus simul memorantur. vide notam ad Catil. cap. 11. num. 25. Vinat. Fabric. primi, Guelf. 3. & 9. *dilegeret*; Eccard. & Veneta 1470. *dilegeret*. Scripsi *dilegeret*, quod ita vetustissimi Codd. hoc Verbum exhibeant. vide ad Cat. c. xxxvi. num. 3.

CONSULTA SESE OMNIA C. 1. INTEGRA HABERE. Fabric. 1. Senat. 1. a prima manu, item 2. Vinat. 2. Heust. Struv. Uratisl. 1. 3. Guelf. 3. 4. & 9. *consulta sese omnia*. Consulta pro consulendis, pro consiliis. Livius xxv. c. xvi. *ab oculis cavendum hominibus consulisque*. ubi vide Gronovium, qui & Sallustium pro acceptione adiecit. adde nostra ad Cat. c. 1. n. 6. In Fabric. 2. vacat vocabulum *consulta*, & otiosam eam esse, in mentem venerat Ciacconio, quod Cicero frequentet, *Omnia sunt integra nobis; si mihi integra omnia ac libera fuissent*, & plura talia. Sed apud eundem, si is iudex est, habes rem integram; res est in integro; tibi omnem causam integram restituerem; item Tacit. iv. Ann. c. xl. *Cum tempus tamquam ad integram consultationem pervisset*, et si is v. Ann. c. v. *integra tamen sibi cuncta posularunt*. Caes. 1. Civ. c. lxxxv. *ut quae integritate essent ad pacem omnia*. Significatur itaque; ea de quibus consulendum haberet cum Sulla, omnia futura integra & intacta, nihil legatum Bocchi corripisse &c. Guelf. 1. *integra habiturum*; Uratislav. 2. *integra salutarum*.

PERTIMESCERET; ACCUTUM ESSE, QUO RES COMM. Ita Waffius, sed male, & contra ipsam Gruterianam, & omnes MSS. Certe ex nostro numero, ne unicus quidem exhibet. Solus Fabric. 2. *adhibuitum esse*, quo; Edd. Pompon. *quod eo advocatus esset*, quo. Gronovius nihil in MSS. lectione mutandum censebat, praeter quo, in quo. Sed neque illa cura opus esse videtur, modo Sallustium curatius inspiciamus. Nam is vocem *legatum*, ut alibi alia Nomina, tamquam pro tota Oratione posuit: id quod

etiam proxima: nam aliter &c. perspicue indicant. Cape ergo praecedentia, quasi scriptum esset: *neu legatum Jugurthae*, qui adesset, aut advocatus, etiam in familiariorum usum adiutus esset, *pertimesceret*: cum ita *cantum sit*, quo res &c. nam aliter ab i. e. cavere nequiverit. Ita vides, quod a Verbo cavere sententia sustentetur, quam Gronovius conjectura longe magis implicat. Eadem figura utitur Crispus, sed sensu planiore, Catil. c. xxix. extr. ubi *ius est ad superiora trahitur*. Sed ex superioribus Verbum in alium habitum transferendum adiunxit Cat. c. iiii. num. 2. *Sive ergo tantum esse aut cavere, sive cavere potuisse intelligas*, non mancus aut hiuleus erit locus: nisi quod prius est magis ex usu Sallustii. vide c. lxxvi. n. 2. & c. xlv. num. 2. In simili figura Cicero. ix. epist. xv. n. 5. *Ego autem mirifice capior facietis*, maxime nostratibus: praesertim cum eos videam primum oblitis Latio tum, cum in urbem nostram insula est peregrinitas: nunc vero etiam braccatis & transalpinis nationibus, ut nullum veteris seporis vestigium adpareat. Nam quod cavere potuisse apud Nostrium exaudiri queat, ex Tacito constat, & nota ad c. cvi. n. 3. Sed ita forte melius videbitur: quo res c. licentius gereretur, aliter cavere nequiverit: aut etiam additis simul illis ab insidiis ejus, ut tantummodo una vocula nam pereat, interpunctio aliam facient induar. Coniectura est, quam in medio relinquam: sed talis conjectura, quae minimum habeat audaciae: cupis emolliendae causae particulam nam transponere posses ante quo. Glareanus autem rude nimium & imperite censet voces ab insidiis ejus propterea otiosas esse; quia Bocchus potentior Jugurtha fuerit, adeoque aliter, quam per praesentiam legati, tibi cavere potuisset. Immo vero ab insidiis ejus ita capiendum, ut non vitae, sed consilii struantur. Non vero ita invalidus erat Jugurtha, ut non consilii Bocchi insidiari potuisset, qui jam fuisse proximos ejus donis corruperat, ut regem ab optimis consiliis abstraherent. Id enutriebat, praesentia legato benigne omnia pollicendo. vide cap. cxii. num. 1. cap. cxiii. num. 2. & de insidiis Jugurthae supra cap. lxxx. num. 3. c. lxxxi. n. 4. c. xcvi. n. 2. c. cii. extr. Struv. & Uratisl. 3. *pertimesceret suadet*. Guelf. 6. destituitur vocula *licentius*, Guelf. 3. & Incert. 2. *licentius ageretur*. Gu. 9. & 11. *generet*. Vinat. &

Sed ego comperior, Bocchum magis Punica fide, quam ob quae praedicabat, simul Romanos & Numidam spe pacis adinuissse, multumque cum animo suo volvere solitum, Jugurtham Romanis, an illi Sullam traderet: lubidinem advorsum nos, metum pro nobis suasisse.

C A P. CIX.

CXVII.

Igitur Sulla: *pauca coram Aspare locuturum; cetera occulte, aut in nullo, aut quam paucissimis praesensibus: simul edocet, quae responderen-*

& Uratils. 2. sibi *cauere* negauisse. Franc. & Struv. *se cauere*. Acad. Uratils. 3. Guelf. 4. 11. & 12. *cauere*, pro *cavui*.

3. PUNICA FIDEE, QUAM MORTA, QUAE PRÆD. *Punica fides* proverbio celebrata, pro subtilissima, infideli & infidiosa. Contra *Atticam fidem* Romanos pro sincera dixerunt, auctore Vellejo Pal. 11. c. xxii. Florus 11. c. 11. Perfidiae Punicae documentum, ubi consulas Freinshemium. Livius xlii. c. xlvii. *Haec Romana esse, non verisiteri Punicarum, neque calliditatis Graecae*. Porro add. Pompon. Vit. & Lipt. 1510. omittunt *ea*, scribuntque, *quam ob quae praedicabat*, atque ita legendum esse censuit Rivius, itaque citat Cl. Perizon. ad Sanct. 11. c. 11. Id mihi etiam placet. vide ad Catil. c. xiv. extr. Plautus Stich. A. 11. Sc. 11. v. 38. *prae quod tu velis*. Utiur hoc loco recte idem Perizon. Curt. Vind. pag. 177. ut firmaret Curt. 11. c. 11. *liberque prospectus oculorum etiam in quae proci recessere, permittitur*. pro *in ea*, quae. Pomp. Mela 1. c. 11. *ut praeter quod scias piscibus . . . glebis arum infundat animas ex ipsaque humo vitulina effugas*. Sic ver. cod. Cincenii. Vulgo praeter id, quod. Usitatus illud quod idem Mela 11. cap. 1. *tuum braccati corpus, & nisi qua vident, etiam ira vestiri*. Caes. 1. Gall. c. v. *Frumentum omne, praeter quod secum portaturi erant, comburunt*. ita ex Mb. emendat Gifanius ad Lucet. p. 401. quem vide; eadem ita repraesentant. Non est, quod quisquam invidiam Laeti illius nobis obiciat, qui ita in suis edd. exprimi curavit. Nam & conjectura duorum aduocatissimorum virorum Rivii & Perizonii nos adjuvat: & non est adeo semolentius, aut periculosius Pomponius, ut vulgo crediderunt. Saepiuscule ille MSS. Codd. lectus est, & in locis maxime difficilioribus: ubi rem tanta fide egit, ut etiam errores liberiorum nobis exprimeret, quod luculentis

exemplis in Fragmentis Historiarum Sallustii adparebit. Guelf. 12. & Veneta 470. *praedicabat*. Male. *praedicare* est palam dicere, & monstravimus ad Catilin. cap. xlviii. extr.

SPE PACIS ATTINUISSE. Academ. *venuisse*, Guelf. 10. *obtinuisse*; 7. & Franc. *desinuisse*; Ecard. *a tenuisse*; Fabric. 1. *ad tenuisse*; Reliqui omnes *adtinuisse*. quod ceteri partim interpretari voluerunt. Nam *attinere*, pro *venire*, *morari* frequens apud Plautum. addidit Cl. Obrecht. Dictyn v. c. 11. *Fuit tempus, quo morare in hac civitate pugnandum erat; sed, amici, propinquum salus, patria denique incolumis adtinere in hunc diem*. Id Verbum hoc loco eo probabilius, quod sibi attentos habebat utroque Bocchus, Romanos & Numidam. Verum Senat. 2. & Heuß. *Remanere & Numidam*.

MULTUMQUE C. ANIMO S. VOLVERE S. *Academ. multaque*, id recte adhibuit Cat. c. xxxii. princ. hic autem verum est *multumque*, pro *saep*, valde, ut supra semel atque iterum. Franc. *an Jugurtham R. an illi &c.* Verum priore loco particulam negligunt Latini. vide ad Cat. c. lit. n. 10. Guelf. 3. & 6. *an Sullam trad.* omisso Pronomine illi. Acad. *turbamus &*, pro *tradimus*.

LUBIDINEM ADVORSUM NOS. Guelf. 4. *lubidinem ejus*. 9. *lubidine* — *metu*. vide de *lubidine* supra c. xxv. n. 6.

CAP. CIX. 1. Igitur Sulla respondit. Verbum *respondit*, praeter quod in libris, qui habent, alio atque alio loco visitur, exulari prorsus ab Guelf. 1. Academ. Franc. Senat. 2. Heuß. & edd. Gryphii. & sic supra c. cii. n. 12. *Ad ea Bocchus placide & benigne*, plura ad Catil. loco ibi citate. Mox Guelf. 10. Franc. & Veneta 1470. *se nusquam habent*: idem de suo quodam MS. testatur Rivius; unde exturbavi. vide ad Cat. c. xxxi. n. 7.

E c c c

Occul-

- 2 derentur. Postquam, sicuti voluerat, congressi, dicit: *se missum a Consule venisse quaesivum ab eo, pacem, an bellum agiturus*
 3 *foret*. Tum rex, uti praeceptum, post diem decimum redire jubet; ad

OCCULTE, AUT NULLO, AUT Q. P. P. Fabric. 2. occulto; Uratist. 3. occulto. ut supra c. xxi. n. 5. pauca, praesentis consilio, locum. . . reliqua cum Belsia & Scauro secreta transigis. is certe locus occulte tollere vetat, quod fecerat Guelf. 1. Ceterum etiam nostri MSS. habent aut nullo, aut: paucis primo loco aut desideratur: sed aut nullo abest: ab Guelf. 3. Denique Franc. & praeterea alius unus: aut nullo praesente, aut q. p. praesentibus: oppido pueriliter. vide c. lxxv. n. 30. Catil. c. xxi. num. 1. Inde tamen procedebat Palmerius sum, aut nullo, aut quam paucissimis praesentibus: scilicet ut antiquum, ambobus praesente; Terentii praesentis nobis in Sallustio etiam sui similia haberent, quae tamen multum differunt.

EBOCET, QUAE RESPONDERENTUR. Gruteri est, sed procul dubio ex libris vet. Nostri plerique sibi respond. at Vinar. 1. resp. sibi: Guelf. 1. sibi etiam omittit. Guelf. 11. responderetur; 6. responderetur; Senat. 2. & Heull. respondens. Struv. Guelf. 3. & 4. responderetur. ob Verbum edocet. Sed c. cvii. n. 1. faus hortatur, uti fortem animum gereret.

1. SICUTI VOLUERANT, CONGRESSI. Guelf. 4. sic voluerit. Eccard. simul, sic. vel. congressi. Incepte voluerant, quod in edd. omnibus haeret, cum colloqui arbitrium erat penes unum Sullam. vide c. cviii. n. 2. Ergo scripti cum MSS. Gruteri, Fabricianis, Senat. 1. Vinar. 1. Berger. Guelf. 6. p. 10. & 12. sicuti voluerat. Guelf. 1. sunt congressi; 9. congressi.

SE MIQUM A CONSULE VENISSE QUAESIT. Se deest Guelf. 1. itemque 6. qui praeterea missum etiam transit: quasi a consule venisse dictum foret, ut apud Plinium: *Nuncius a Sparinna*, & alibi notata alia. Sed quamquam venisse potius tollendum foret, tamen eadem fere conjungit Noster etiam supra c. cii. n. 3. qui quamquam acciti ibant; tamen placuit &c. Optime confirmat editam Livii cap. xii. Sp. Furia, missum ab Quintilio Capitolino sibi cum in dubiis suis rebus venisse subsidio. neminem unum esse, cuius magis opera putes recipi. restitutam.

PACEM, AN BELLUM AGITATURUS FORET. Eccard. agiturus foret; Guelf. 3. agiturus esse. Agitare bellum, non debebat insolens esse, cum agitur pacem Nostro sit familiaris. Supra c. xiv. n. 10. laeti pacem agitabamus. Et licet barbarum putet bonus Gifanius ad Laeret. p.

138. agere bellum; ita tamen excusares Nostrium, ut supra c. xxviii. n. 9. ubi plura adduximus earum dictionum, in quibus duo Nomina commune Verbum habent, quod alteri tantum eorum sit proprium. At Ovidius 11. Trist. v. 239. *Bellaque pro magno Caesare Caesar agit*, ubi vide N. Heinsium. Livius x. c. xxxi. *Superant Samnitium bella*, quae contra per annum sexcentis & quadragesimum agimus. quem jam, ut & Caesarem, Curtium, Melam produxit Gronov. 11. Observ. cap. 111. adde Quincil. x. cap. 1. pag. 908. *Quis vult canere bella matius, quam qui se egerit*, cum observatione Burmanni, qui & Heinf. & Gronov. laudat; quomodo & bis ad Florum Cl. Duckerus, ad 1. c. vi. n. 2. & ad 11. c. xx. n. 1.

3. UTI PRAECEPTUM FUERAT. Uratist. 1. praec. uti fuerat. Guelf. 3. ita praec. f. 4. vito eleganter fuerat expellit.

POST D. X. RED. JUBET, AC MIHI. Academ. post dies decem. Juber scriptum est, ut mox intelligatur, ac dicit se nihil &c. id quod supra in Verbo *negos* etiam observatum est ad c. cvl. n. 3. Frequentissima haec figura apud Nostrium, & passim animadversa. Cat. c. xxi. num. 2. & 3. *Tum Catilina polliceri tabulas novas*. . . . praeterea esse in Hispania Pisonem &c. ubi vide. Eod. c. xxxvi. n. 7. *Catilina postulare*, P. C. *ne quid de se temere crederent*: ea familia ortum, ita &c. Supra cap. xii. num. 3. *quem ille promissis onerat*, uti claris adulterinas parces. . . ceterum, ubi res postularet, se ipsum cum magna venarum manu. c. lxii. num. 1. *monet atque lacrimans obtestatur*, uti aliquando sibi. . . consulas: omnibus proliis sese victos &c. Nihil vulgare, & multis comprobavit Perizonius, loco iam alibi dicto & ad Q. Septim. 11. c. xxx. Dissert. §. xl. Infinitum addi possent: duo tantummodo Sallustii huic cumulo accedant. Supra c. xiv. n. 30. *quos ego antea maxime optui*, ambire fatigare res singulas, ne quid de absente statuas: fingere me verba, ac sumam simulare; cet. infra c. xxi. n. 2. Rex primum negitare: cognationem, adfinitatem, praeterea foedus intervenisse. Vinar. 2. & Guelf. 1. jam nunc & 12. etiam decrevisse. Virgil. 19. Georg. v. 135. *Et cum tristis hiems etiam tunc frigore sacra Rumpere*, Supra c. xxxi. n. 3. *atque etiam nunc timetis, quibus vos decet terrae esse*, ubi vide.

DELINDE

ac nihil etiam nunc decrevisse, sed illo die responsurum. deinde ambo in sua castra digressi. Sed ubi plerumque noctis processit, Sulla a Boccho occulte accessit: ab utroque tantummodo fidi interpretes adhibentur: praeterea Dabar internuncius, sanctus vir & ex sententia ambobus. Ac statim sic rex incipit.

CAP.

DEINDE AMBO IN SUA CASTRA DIGRESSI. Vinarj. i. omittit *sua*; Franc. & Uratsl. 2. *regressi*. Mirum est, ut toties locus Glareanum, qui unus, pro sua integritate, prodidit, quod parum cuperit. Atque id quidem condonari illi potuisset, modo culpam in Sallustium non transfuisset, & acerbo Epiphonemate finisset: *Hoc est acquies Thucydidem*. Immo vero non acquavit modo si non hic, alibi tamen persaepe Thucydidem, sed etiam superavit: ut aequi rerum censors perspicui. Sed hoc non agimus. Reliqui interpretes suis artibus utuntur, & Waffius, cuius opus fuerat, ut interpretes, quorum notas recudebat, adjuvaret, turpiter huc suum Glareanum defecit, nec scrupulos ejus eximit. Judicent alii, quae de causa sit factum. Nos, utcumque poterimus, rem planam, & sensum perspicuum faciemus. Primo vocem *castra* male capit Glareanus, ac si Bocchi Sullaeque castra intelligerentur, & cum inceptae accusat auctorem, ipse ineptissimus adparet. Tu *castra* accipe Sullae atque Asparis, nec ea, quae apud Bocchum habebant, sed illius apud Marium, huius apud Jugurtham: atque idem est, ac si dixisset: deinde ambo ad suos digressi sunt: sive digressi sunt, ut ad suos pergerent. Ita enim *castra* poni, ut illa modo activa, ubi diutius moratur exercitus, modo etiam *bi-berna* denotent, docebit Freinshemius ad Tacit. 1. Ann. c. xxv. & Noster infra cap. cxii. num. 2. *ille laetus in castra Jugurthae venit*, de eodem Aspare, Jugurthae oratore. At non magis haec vox, quam *digressi* imposuit interpretibus, quod illis videbatur perfectum tempus, adeoque perfectam actionem indicare. At de tempore monuimus supra ad cap. xci. extr. De perfecta actione ita habes, ponere Graecos Latinosque multa Verba sine effectu: ex qua observatione *digressi* idem est ac *digredi* voluerunt, *digressuri* erant, aut, uti dixi, *digressi* sunt, ut in sua castra pergerent. Ita vidimus supra cap. cii. num. 1. *peruenit in oppidum Citam, quo initio profectione intendat*. adde ad Catil. cap. xxvii. extr. Cicet. epist. xvi. extr. *Constita tamen quantum facere possumus in Januarium mensum protrudimus*, ubi addimus Sueton. Jul. cap. xxix. *Cum adversarii autem pepigit*,

pro eo, quo esset *pacisci* voluit; factum enim non est. vide ibi Casaubonum. plura dabit Cl. Duckerus ad Flor. 1. cap. xviii. num. 12. Cicet. iv. ad Att. epist. 2. *ad eum iustitiae mane vadobam, cum haec scripsi*. adde Ducker. ad Flor. iii. c. xvii. n. 3. & ad c. xxii. n. 2. item Schulting. ad Senec. t. Controv. iii. pag. 96. Denique Frontin. 1. Strat. c. v. num. 5. *Pompeius cum excederet Italia, & transire bellum proposuisset*. Sic MSS. vulgo excedere.

4. PLERUMQUE NOCTES PROCESSIT. Vinarj. Eccard. & Guelf. 3. *discessit*. At *processit* tuemur supra ad c. xli. n. 2.

OCCLTE ACCESSITUR. Sic omnes edd. At Guelf. 3. *accessit*; Eccard. *accessit*, quomodo scribendum. Mox Guelf. 3. *Praeterea labor*. & in his verbis explicat.

SANCTUS VIR, EX SENTENTIA JURAT AMBOBUS. Haec est vulgata lectio, quam adulterium aliquid alere, bene suspicabatur Gruterus. sed ille, ut alibi passim, invadebat verba *sanctus vir*, & nodum in scirpo quaerebat, quae satis illustrabunt dicta ad cap. lxxxv. num. 40. Postea cum MSS. suorum scripturam proposuisset, in quibus videbat verbum *jurat* varie transponi, aut omitti, finiebat his verbis: *haereo*. Nos facili negotio, praeficiendi dixerim, haerentem expediemus, quod Waffius iterum facere non potuit, aut noluit. Quodam apud nos MSS. ut Gu. 1. Uratsl. 2. & Incert. 2. qui *jurant* habent, omittunt *vir*. Deinde plerique omnes, ut Eccard. Guelf. 1. 12. Vinarjenses, Struv. Franc. Senat. 2. Heuß. *jurat ex sententia ambobus*. quod alterum est bene animadvertendum, Porro Guelf. 6. p. 14. Fabriciani, & Senat. 1. *jurat* praefixi omittunt. Unde jam clarum esse puto hoc Verbum nihili, ortum esse ex his: *sanctus vir & ex sententia*: nempe cum *vir* & scriptum esset in mcmbranis, fecerunt librarii *jurat*. Id cum per se constaret, accessit auctoritas MS. Academi. ubi habetur: *internuncius viret vir sanctus ex sententia ambobus*. Quare adeo apertum est, scribendum esse cum Senat. 1. & Guelf. 9. *Dabar internuncius sanctus vir & ex sententia ambobus*: ut superfluum sit, vel unicum verbum addere. Intelligitur autem *Dabar* adhibetur, ex communi Verbo *adhibentur*, ut Catil. cap.

E e e e 2

xli.

(CXVI).

- 1 **N**umquam ego ratus sum fore, uti rex maximus in hac terra;
 2 Et omnium, quos novi, privato homini gratiam deberem. Es
 3 hercle, Sulla, anse te cogniturum, multis orantibus, aliis ulro egomet
 opem tuli, nullius indigni. Id imminutum, quod ceteri dolere solent,
 ego laetor: fueris mihi eguisse aliquando amicitiae tuae, qua apud

xxi. num. i. Vel, si mavis, erat, adnas, pro more Crispi. vide ad c. cv. num. 2. Nam. vii. ex sententia ambobus dictum, ut apud Gellium, aut ex sententia. a. vide supra ad c. xliii. n. 5. Ea autem sanctus & ex sententia eleganter componitur, ut supra c. xiii. num. 7. utilis, & benevolentiae esse. ubi vide. adde Cat. cap. lxx. n. 2. Eccard. sancte iurat; Gu. to. intrat ex fecit. Eccard. & Vinar. 2. statim sic vox incipit.

CAP. CX. 1. ET OMNIUM, QUOS NOVI, VOLUNTARISSIMUS. Gruterus in nullo MS. reperit nisi *voluntariissimus*: hactere tamen ait in edd. primis. Nescio quidem, quas edd. primas ille habuerit. Veneta certe 1470. item edd. Pompon. Viteb. & Lips. 1510. aeque abiciunt, ac omnes nostri MSS. Vercordia ergo foret, ei vocabulo amplius permittere locum. Patet autem additum esse ab iis, quibus Coniunctio Et Nomen aliquod desiderare videbatur, & eadem causa ingenium Waffii iudicat inducenda etiam, omnium, quos novi. quod contra exillimo. Considera illa in hac terra, & mores barbarorum regum, qui se quisque maximos omnium iudicabant: nec mutabis quidquam, praeter quod nos a vulgata lectione detraximus. Vide de simili formula notas ad cap. xiv. num. 2. Academ. etiam omnium. Guelf. 6. & 10. Et omittunt. Mox Vinar. 2. gratia deberem. alterum defendit num. 4. Uratist. 2. privato alicui homini. Guelf. 4. deberet; 9. debere.

2. ANTE TE COGNITUM. Senat. Remens. Vinar. primi & Veneta 1470. te omittunt: id quod ex repetitione ejusdem syllabae accidisse, recte iudicat Rivius. Vinar. 1. antea cogniturum; Uratist. 2. ante cogniturum est, quod multis & c. Guelf. ii. multis rogantibus; 6. hortantibus. Immo oratum & ulro facere sese respiciunt, ut supra c. xvi. n. 2. Basil. 2. nullius indigni. eleganter profecto. Sed reliqui omnes obstant. Gu. 6. nulli indigni, pro nullius, ut Cat. c. xxix. ex Guelf. ii. nullius auxilio. perperam.

3. ID IMMINUTUM, QUOD CET. DOLERE. Male Gruterus immutatum contra MSS. omnes & edd. rett. nec usquam visitur, nisi in edd.

Gryphii, quem secum secutus est. confunduntur tamen eadem in MSS. Cat. c. v. extr. Dilectus v. c. ii. Contra nunc quid horum non imminutum, aut in eadem substantum nobis est. Ita minner pro tollere, aut mutare Senec. Nat. Qu. c. xxxiv. Quidquid ab hoc penditur, fixum est, nec alterius offensi significatione minuitur. ubi vide Gronovium. Hortmann. ad Caesar. v. Gall. c. xxvi. Davidium ad vi. Gall. c. xxxi. Pro quod Guelf. 12. quo. nempe quia vulgo dicimus laetari, dolere qua re. Sed vide ad ea Cat. c. lxx. n. 29. ea populari laetari.

FUERIT MIHI PRETIUM EGROSSE ALIQUANDO. Basil. i. Fabriciani, Berger. Inerit. Guelf. 6. 9. 10. & Veneta 1470. fuerit mihi eg. al. pretium amicitiae tuae. Franc. pretio; Academ. Eccard. Guelf. 1. 4. 11. pretii; Struv. pretium perperam. Sed Rivius venustiores habuit, a quibus vox pretium plane exhaeret, nec visitur ea in edd. Pompon. Viteb. & Lips. 1510. Gruterus retinet, & omnia fana, omnia composita esse autumat. nequidquam. & lapsus est vir doctus eodem modo ad Senecam. Rectius Gronovius, qui tot huius generis exempla cumulat, excludit. Verum quoniam & ille dicenda nobis reliquit, nec Waffius quidquam, nisi quae nemo desideraverit, adtulit, pauca dicemus, ut dictio: fuerit mihi eguisse aliquando amicitiae tuae, illustrior magis, magisque in aperto sit. Igitur sensus est: fuerit mihi, acciderit mihi, ut egerim aliquando amicitiae tuae. h. e. quod paucis hodie dicere: egerim aliquando amicitiae tuae, permittam, ut egerim. Ita enim Subiunctivus modus significat Catil. cap. lxi. n. 12. Sini sane liberater; & supra cap. xxxi. num. 8. Sed sane fuerit plebs sua resistere, quod sine sanguine civium ulcisci nequitur. Ita autem res sese habet. Latini nudo Verbo (equerim) adhibent alia, ut factum est, fit, Est, Erant, Fore primo eam Subiunctivo, & Coniunctione, aut Pronomine. Sic dicunt Fuerit, qui existimarent, pro nudo existimabant, vide Catil. c. xix. n. 4. fit, ut impetris sine, pro solitioris, aut acciderit, ut fiat, Cat. c. xli. num. 23. Ovid. i. Fall. v. 92. Ede confam, cur sit, quod ante videt.

animum meum nihil carius habeo. Id adeo experiri licet: arma, viros, pecuniam, postremo quidquid animo lubet, sume, utere: O, quoad vires, numquam redditam gratiam putaveris; semper apud me in-
tegra

videt. Aufonius Fall. Epigr. II. *Forr erit, ut*
lustrum cum se emulaverit ipfis Consilium
Pisculari signet Olympiadum; & plura talia,
quae omitto, cum haec jam offendant. *Fuerit,*
epulis esse dictum pro fuerit, ut egerint.
Nempe, quod secundo monendum, ille Sub-
junctivus, ut inialis structus facissem, mu-
tatur in Verbum infinitum, quod sua natura
pro Nominis primi aut quarti Causa poni po-
teat, atque ita Verbo *fuerit* adhaeret. Et hoc
paucis illustrabimus. Cicero xv. epist. xviii.
n. 2. *Itaque facio, me alius res agere, h. e.* agam.
nam facio male *facio* ibi *fingo* exponunt. Sul-
pic. iv. epist. xli. n. 1. *visum est* faciendum,
quoque modo res se haberet, ut certiores face-
re. ubi, fiti, detperata nostra legas. Cae-
tullus Carm. xiv. v. 9. *et se facit esse ven-*
usum. Sic ergo Cato de R. R. prince. *Est inter-*
dum praefare mercaturis non quaterere, nitam
periculosum fieri. & *item fovetari, si tam bo-*
nosum fiet, h. e. Est, non praefat: *ive praefat.*
Lucretius v. v. 978. *Non erat, ut fieri posset,*
mirari iniquum, qui utramque observationem
illustrat. Caesar vii. Gall. c. lxxviii. *Erat non*
tempore & materiali, & frumentari, & tan-
tae mutationis fieri, ita ex MS. Gronov. iv.
Observe, c. viii. cui & Silix debebimus, post-
quam ipsa res, & constructio nunc fiat de-
clarata est. Is ita xii. v. 695. *fuerit delere Sa-*
gunum, & exaequare Alpi, imponere vincula
quo Evadmo, foedare lacus, etiam paravit
et. i. e. Delevit Hannibal Sagunum, exae-
quaverit, imposuerit, foedaverit. Vide cum
Virum eximium ad Senec. i. de Clem. c.
xviii. ext. ad i. Nat. Qu. Praef. par. 636.
Denique doctos interpretes ad Petron. Sat. c.
xlvi. & cxviii. Similiter non despic. Capitol.
Gordian. cap. xxxi. Nec defuit, *ut senatus de*
his rebus, quae non novaret, falleretur. ubi vi-
de de clausa Causationis observationem, qui &
Scaligerum citat ad Tibull. iv. Carm. i. v. 100.
Tunc tibi non desit, facium componere pugnae;
quod male nuper in defuta mortuum est. & ad
Propert. l. eleg. xvi. v. 7. Claudat agmen D.
Paulus i. ad Corinth. cap. xi. comm. ad
Symonem de Judo v. l. et deo, de ESTI
Summus Sacerdos SACERIN. Verbis corruptae
lectionis fere expellat Sidor. vi. epist. xli. *quis-*
bus operae pretium fuit, fieri famem suam pe-
riculo, si aliter esse non poterat sua largitas ex-
perimento.

QUA APUD AM. M. NIHIL CAR. HABEO. GU-

elf. 4. *quia*; 6. *quam*; Eccard. *quod*. Guelf. 4. *nihil te carius habeo*; Acad. *clarius habeo*. Bas. 1. *carius est*. Unde pater, Crispum nec *est*, nec habeo adiecisse. vide c. xxiv. n. 10. Quia carissima illi amicitia Sullae, facile fert, quod eguerit aliquando eadem. Ita nempe per haec interpretatur superiora: *quod ceteri dolere solent*, . . . *non laetor*.

4. Id adeo EXPERIRI LICET. Eccard. *id eo experiiri licet*. quomodo contaminaverant Car. cap. xxxvii. extr. Id adeo *malum multos post annos in civitatem reverterat*. Plaut. Curc. A. v. Sc. III. v. 2. id adeo *hodie ego expertus sum*. Cicero. pro Cluent. c. xxix. extr. id adeo *sic cognoscite*.

SUME, UTERE. Non frustra *sume* additur, quod de iis proprie dicitur, qui rem suam sumunt. Plaut. Milit. A. 1v. Sc. 111. v. 6. *Aurum atque vestem omnino muliebrem habebas tibi, Quae illi instruxisti: sumat, habeas, auferas.* Ita & *utere* ad formulam pertinere, quae officia obserunt. Id. Stich. Aet. iv. Sc. 11. v. 36. *Signum mea refert; opera utere.* *Posse.*

N. TIBI REDDITAM GRATIAM P. S. A. M. IN-
TEGRA E. Non poterat hercle officiosus loqui:
et ea causa placuit Donato haece verba citare
ad Terent. Eunuch. Act. iv. Sc. vi. v. 12. *Et*
habetur, & referunt, Thais, a me, ita ut me
merita est, gratia, qui nempe refert gratiam,
reddere eadem aut familia officio, per quae ita
obstringitur alter, ut ipse prius obtuleris fuisse.
habet gratiam, qui integram servat pra-
estiti ab altero officii, et ab id semper obliga-
tionis manet. Inde est, quod & Cicero gratias
agere, & habere sollicitius distinguit. Item
*Gracii *gratias reddimus & ideo.* Sed apud*
etiam & refertur distinguit Aufonius Grat. act.
prince. Ago tibi gratias, impenitens Augusti si
posset, eam referrem. quod propter ulsum si
gratias agere, quod etiam verbis fit, evenit.
Plautus Cic. x. epist. xi. prince. *Immortales ago*
tibi gratias, agensque danti vicium; & nam
relatum me adferre non possum, & quae sequ-
untur, adde Brut. Cic. xi. epist. xxi. n. l. arque
Laut. Valluv. Eleg. c. xxi. & Dion. Salvagni
notas in Ibin Ovid. pag. 37. Pronomen tibi,
cum apud Donatum locum mutet, apud Guef-
lrum & optimo Basil. t. vide ex Cat. c. lviii.
non conficiat jam in contextu. plane ad C. c. lviii.
n. l. Basil. t. quod videri. Vinar. t. quod n/que
vires.

NIHIL, ME SCIENTE, FRUSTRA VOLES. Hoc ot-
Eeeee 3 di

- 5 *segrā eris: denique nihil, me sciente, frustra voles. Nam, ut ego assumo, regem armis, quam munificentia, vinci, minus flagitiosum.*
 6 *Ceterum de re publica vestra, cujus curator buc missus es, paucis accipe. Bellum ego populo Romano neque feci, neque factum umquam volui:*
 7 *finis meos adversum armatos armis sumus sum. Id omitto, quando vobis*
 8 *ita placet: gerite, uti volitis cum Jugurtha bellum. Ego flumen Mul-*
cham,

dine & nostri MSS. Verba expressit Claudian. vi. Conf. Hon. v. 427. *Numquam aliquid frustra per me voluisse dolebit.*

5. NAM, UT EGO ASSUMO. Quatuor, ex- zino; Fabric. Uratist. primi, Incerti, Gu. 6. & Veneta 1470. ut ego assumo. Basil. Senat. Vinar. Rem. & Guelf. primi, assumo, ut reposui. Cal. c. viii. n. 3. *Atbeniensium res gestas, sicuti ego assumo, satis amplas magnificasque fuerit.* ubi vide.

ARMIS, QUAM MUNIFICENTIA, VINCI. *Vincere* beneficiis aut munificentia supra jam adnotatum c. cii. n. 12. hoc in pectus tuum demitte, *numquam populum R. beneficiis victum esse.* Tale est illud Varronis apud Vincent. vi. Spec. Hist. c. 113. *Turpissimum est in datis superari; pulcherrimum est, cum favore data reddi.* Seneca v. Benef. c. 11. *Illud utique iuvare tibi placet, velus magnifice delum: Turpe est beneficiis vinci.* Ibid. c. vi. *Alexander Macedonum rex gloriari solebat, a nullo se beneficiis victum.*

6. CUJUS CURATOR BUC MISSUS ES. Guelf. 11. *cujus procurator;* 10. 12. & Berger. *cujus a. rator.* Gruterus putabat, fuisse primitus: *cujus causa buc missus es;* sed sine ulla necessitate. Ita supra dixerat c. lxxi. n. 3. *negotiorum curator.* Cic. pro Sext. c. xxx. *cujus negotii publici cogitari, optari, fingi curatio potuit, quae non esset attributa atque descripta.*

BELLUM EGO POPULO R. NEQUE FECI. Fabric. 1. omittit pap. R. At Guelf. 6. & Uratist. 3. scribunt, *bellum ego cum populo R.* Ita neoppe bellum cum quo apud Sallustium & Livium, uti & hic x. cap. xxiv. *pacem cum illis praestitit.* Cicet. pro domo cap. xlii. *quis cum acerbum bellum suscepimus.* & sic alibi. Sed pro Sulla cap. xx. *cum bellum reip. facere voluisset.* Vinar. 1. *neque factum volui umquam.* Eleganter factum, pro facere. Ovid. 11. Am. Eleg. vii. *Si sis peccasse libido.* Lucan. 11. v. 377. *jam non excludere tantum;* Incluisse voluit.

FINIS MEOS ADVORS. ARMATOS. Finis scribunt Basil. Senat. & Uratist. primi. Guelf. p. *finis armatos meos adversum armatos armis cet.* Basil. 1. *At finis meos,* ex Glossa: Nollit adfir-

mationem subijci negationi sine tali particula. vide ad Cat. c. lxi. n. 6. MSS. nostri *sumus sum,* quomodo etiam add. vet.

7. ID OMITTO, QUANDO VOBIS 1. p. Guelf. 4. *id vero omitto.* Vinar. 2. & Berger. *id obmitto;* Guelf. 10. *obmittam.* Vinar. 1. *q. vobis places, ita, ut.* Sed Berger. deficit quando: id mutant in quoniam Guelf. 6. & 7. male. Supra c. cii. n. 9. *nunc, quando per illum lacer, festina.* Basil. 1. *gerite, quod vultis, cum l. 6. Senat. 1. & Academ. ut vultis.* Guelf. 11. & 12. *contra Jugurtham.*

8. EGO FLUMEN MULUCHAM, QUOD INTER. Eccard. Guelf. 1. & 9. *Mulucam.* Uratist. 3. *Mulucam;* Fabric. 1. *Mulucham;* Guelf. 11. *Mulcam.* vide supra c. xciii. d. 5. Vinar. 2. *omitit fuit.*

NON EGREDIAR, NEQUE ID INTRARE. Guelf. 1. *non egrediar.* Uratist. 2. *ingrediar;* Berger. *egrediar.* Guelf. 9. & 12. *neque intrare,* sine Pronomine, quod deest etiam Venetae 1470. At Eccard. *non egrediar, neque Jugurtham finem.* Egredi & intrare fines ultatatis; egredi finem & intrare, quod fines regni constituit haud minus probabile: uti intrare finem, vallum.

SI QUID MEQUE VOBISQUE DIGNUM PETIVERIS. Eccard. *petiveritis.* Acad. *me quod vobis dignum:* quod unde ortum sit, ostendit Struv. *me vobis quod dignum.* Basil. 1. *neque usque dignum;* corrupte. Cat. c. liv. n. 4. *nihil denegare, quod dono dignum esset.*

HAUD REPULSAM FERES, HAUD REPELLERIS. Solent enim optimi Latinorum Verba geminare; & maxime Substantivum in aliud significantius mutare; qua re modo quae antecedunt, modo ipsum statum, denique etiam, quae sequuntur simul expriment. Ad primam refero formam illud Cicero- nis iii. epist. 1. n. 3. *intelligo omnia, quae a me profecta sunt in te, tibi accidisse gratissima.* Tacit. xiv. Ann. c. x. *postquam frustra oblata fuit:* quod male sollicitant viri docti. Auct. B. Afric. c. lxxv. *iter ire contendis: & fugere contendit.* Capitolin. Vero cap. 2. *ne priorem Verum intimatum legentibus darent.* De statu multa sunt elegantia apud Nostrum.

ebam, quod inter me & Micipsam fuit, non egrediar, neque Jugurtham id intrare sinam. Præterea si quid meque vobisque dignum petiveris, haud repulsus abibis.

C A P. CXI.

CXIX

AD ea Sulla pro se breviter & modice; de pace & de communibus rebus multis disseruit. Denique regi patefacit, quod polliceatur, Senatum & populum Romanum, quoniam amplius armis valissent, non in gratiam habituros: faciendum aliquid, quod illorum magis, quam sua, retulisse videretur; id adeo in promptsu esse, quoniam Jugurthæ copiam haberet: quem si Romanis tradidisset, fore, ut illi plurimum deberetur; amicitiam, foedus, Numidiæ partem, quam nunc pere-

per habere, tenere, ire, esse addita, cum declaratione. Catil. c. III. n. 4. imbecilla ætas ambitione corrupta tenebatur. ubi vide. Supra c. XLXV. n. 7. ut omnes labores, pericula confecta habeam. c. cit. n. 3. quamquam acciti ibant. cap. CVII. n. 4. milites carnatos esse jubet. ubi vide. Atque ita Livius II. Sabini usque ad portum urbis populus incescere. Spartian. Caracall. c. VI. qui præfectus legionis II. militabat. adde supra c. XXXI. n. 26. quid eris reliquum, nisi ut ist, qui ea fecere, obediens vivamus. & quæ adscriptimus. Capitolin. Marco c. III. ita quidem, ut quos non posset ob qualitatem vitæ reip. proponere, Iocupletatos teneret. Haec de statu, ad quem quidem ea etiam, quæ nunc memorabimus, trahas; habent tamen aliquid ex eo, quod post factum contigit, ut est in Nostro repulsus abibis. Ita vero apud Nostrium videtur, profugis, præcipites, multi abeunt, ita Catil. c. XLIX. n. 2. ab adolescentulo Cæsare victus discesserat. ubi vide. Eod. c. LI. n. 5. maiores nostri impunitos eos dimiserunt. Ovid. VII. Metam. v. 290. Pulsa fugit macies: abeunt pallorque stinguunt. Corippus I. v. 317. Pocibus his flexus cessit. Aufonius Profeti. Epigr. XX. Religio est, tacitum si te, Sedate, relinquam. Lamprid. Severo. c. LVI. Ex his recentas cepimus, ducenti interficere jacent. Horat. II. Sat. I. extr. Solventur risu tabulae: in missus abibis.

CAP. CXI. 1. SULLA PRO SE BREVITER ET M. GUELF. 6. & modice respondit. Eecard. Ad ea S. breviter pro se modice. ut breviter superfluum videri posset; non est. Guelf. 6. de communibus rebus; Eecard. de omnibus rebus. Guelf. 9. multis omittit. id Eecard. & Guelf. 11.

mutant in multum; Vinar. 2. in multa. Livius XXIII. c. XXIV. Dicitur de se pauca et modice locutus.

DENIQUE R. PAT. QUOD POLLICEATUR. Vinar. 1. ante regi patefecit, quod pollicebatur; & pollicebatur quidem est etiam in Uratist. 3. & Guelf. II. Porro Fabric. 1. patefecit, & 2. omittit quod polliceatur, pro quo alii rectius, quos polliceatur. Vinar. 1. Senatus & populus R.

NON IN GRATIA HABITUROS. MSS. omnes, tribus exceptis, in gratiam. Eleganter autem quid in gratia habere dicitur, pro habere aliquid pro tali, cui debeatur gratia, quosim obstrictus. Ita Cicero ponere quam in gratia, aliquem ita commendare ut alter credat, ejus operæ & officio multum debere. Livius XLIV. c. XL. Se quoque in gratia reconstituatur putis uti ponerem. ubi vide Gronovium. Hinc Symmach. I. epist. III. & in gravi dono habeo, banc apud vos esse de nostris epistolis consensum. Id. v. epist. I. Illud quoque in summa pono gratiæ, quod te nostri diligentissimum familiaris stili frequens usus ostendit. item VI. epist. III. ut in gravi dono habiturus sim, si illius votis tua vestra profueris. Atque eodem modo Noster supra c. CIII. n. 6. dona omnia in benignitate habebantur. Eodem pertinet Symmachus frequentatum in aere meo dico, quod habes etiam apud Sidon. Apollin. v. epist. IX. prime.

FACIENDUM ALIQUID. Guelf. Senat. Fabric. Uratist. primi & Acad. faciendum & aliquid; quod ortum est ex aliorum scriptura, faciendum esse aliquid. unde Guelf. 6. faciendum esse & aliquid. Sed cum est codex rejiciat quod; adparet, arbitror, evadendum esse vocem aliquid, ut supra cap. XXXI. n. 2. de quo judicium nostrum proposuimus ad Catil. c. LI. num. 33. Uta-

- 2 *peteret, ulstro adventuram. Rex primo negitare : adfinitatem, cognationem, praeterea foedus intervenisse : ad hoc metueret, ne fluxa fide usus, popularium animos avorteret ; quis & Jugurtha carus, & Romani invidi*
 3 *si erant. Denique saepius fatigatus, leniter & ex voluntate Sullae omnia*

Uratislav. 2. *quam sua utilitate revulisse vid.* Senat. 2. & Heußl. *suae utilitati revulisse ;* Guelf. 9. *illorum magis causa.* Eccard. *quod illorum magis, quam suum videretur.* belle id quidem : ortum tamen, ut reliqua, ex male intellecta structura Verbi referre ; quam tamen etiam civis docentur. vide simul Petizon. ad Sancti. III. c. v.

Id adeo in promptu esse. Uratisl. 1. Guelf. 9. & 11. in *promptu.* Guelf. 6. *esse id adeo in promptu.* Uratisl. 1. *copiam quoniam 1. haberes.* Guelf. 9. *qui copiam,* cet. Infra Eccard. fore, ut plurimum deberetur, sine Pronomine illi. Guelf. 11. *plurimum praestium.*

AMICITIAM, FOEDUS, NUM. 7. P. Senat. Vinar. primi, Guelf. 1. & 6. *amicitia.* Vinar. 2. Senat. 2. & Heußl. *amicitiae.* Guelf. 6. *tertiam Numidiae partem,* nempe quia eam Jugurtha promiserat supra c. xcvii. num. 2. hic tamen frustra tale quid inculcatur. Promissis Sullae eventus respondit, & data est Boccho, postquam tradiderat Jugurtham, pars Numidiae a flumine Mulucha ad Amplagam. vide Is. Vossium ad Pomp. Mcl. 1. *cap. v. pag. 337.* Tunc mutant quidam Codd. in *tum* ; sed Guelf. 12. recte excludit, quod scio de suo adiecerunt, ut responderet superiori *nunc.* vide supra ad *cap. iv.* num. 7. Guelf. 7. *sibi adventurum.* Glaucanus haud male conjicit *adventura*, ut solet passim Crispus. Sed editam tuentur dicta ad Catilin. *cap. 2.* num. 2. Talia si minus opportune proferuntur, specie quadam sese excusant : At illud imperitiae est, quando idem doctus vir supra *habituos* corrigit in *habitarum* : cum tamen plerumque *J. P. Q. R.* plurium numeri Verba accipiat, & Noster supra scripserit *cap. xxviii.* num. 3. *Senatus a Bestia consulens... iique decrete.*

3. REX PRIMO NEGITARE. Fabricii, Remens. Incert. primi, Guelf. 7. 11. & Veneta 1470. *negare ;* Academ. Franc. Eccard. Incert. 2. Uratisl. 3. Guelf. 4. 6. 9. & edd. Pompon. *agitare.* Utrumque sistent Vinar. 2. Struv. Berger. Uratisl. 2. Guelf. 10. & 12. *Rex primo negare, agitare,* quod ex varia lectione desumptum, cum libarius quispiam, qui *negare* scripserat addidit pro more *dicere*, aut *giare.* vide supra *cap. xxxii.* num. 2. & c. *lxiii.* n. 1. Senat. 2. & Heußl. *Rex negare ;* Guelf. 1. Rex

negitare. *Negitare*, antiquo more, nec mutandum ullo modo. Lucretius *iv. vers. 909.* *Ne fieri negites, quae dicam, posse.* Vinar. 1. *negitare, dicens.* Rudes & omnium rerum ignari id vellent in contextu : sed pro expositione tenendum. Diximus plura supra ad *cap. cvi.* n. 3.

COGNATIONEM, AOFINITATEM. Uratisl. 3. *cognationis adfinitatem,* pro *cognitionis*, eo errore, quem tetigimus ad Cat. c. xx. n. 2. Sed Remens. 1. prius vocabulum negligit, metuens, ne idem bis dicatur. Sed supra c. xiv. n. 15. adfines, amicus, propinquos *ceteros meos alium alia clades oppressa.* ubi vide.

NE FLUXA FIDE USUS. Guelf. 4. *flexa.* De altero diximus ad c. civ. n. 2. Tacit. II. Hist. c. lxxv. *fluxam per discordias militum fidem, & periculum ex singulis.* Vide Drackenb. ad Silii VIII. v. 322. *belli fervore vetulo Fluxa fides socium est.* Eccard. Guelf. 9. Fabricii, Franc. & Uratislav. 1. *adventer.* Academ. *animadverteres.*

ET ROMANI INVIDI ESSENT. Fabriciani, Vinar. Incert. primi, Uratisl. 1. Academ. Berger. Franc. Eccard. Guelf. 1. 4. 6. 9. 11. & edd. vet. *invidi erant,* quod inepte in *essens* mutarunt. vide ad *cap. lxiii.* num. 1. Neque tamen adeo male utrumque a mangonibus esse, existimat Gruterus.

3. DENIQUE SAEPIUS FATIGATUS. Vinar. 2. *saepius fatigatus.* Sed Eccard. *Denique saepius ierat & ex voluntate.* Fortasse saepius fuerit tollendum. vide c. xiv. n. 20.

LENITUR : ET EX VOLUNTATE. Sic paucissimi ex nostris. nam Fabriciani, Senat. 1. Vinar. 1. Uratisl. 2. 3. Academ. Struv. Incerti, Eccard. Guelf. 4. 9. 10. & 11. *leniter* exhibent ; Guelf. 1. *leniter*, pro illo *lenitur.* Copulam tollunt Senat. Vinar. Fabric. Remens. primi, Uratislav. Incert. secundi, Struv. Guelf. 7. 10. & edd. vet. illa vero saepissime incuria librariorum excidit, ubi & ex concurrens. Haud tamen improbabile esset, ex Guelf. 1. haec ita concinnare : *Denique saepius fatigatus, leniter ex voluntate Sullae factum promissis.* Alioquin *leniter*, pro *placide* capias necesse est, quomodo Noster supra *cap. lxxiii.* num. 2. *Ad ea rex factis placide verba facit.*

omnia se facturum promittit. Ceterum ad simulandam pacem, cujus 4
Numida, defessus bello, avidissimus, quae utilia visa, constituunt.
Ita, composito dolo, digrediuntur.

CAP. CXII.

CXX

AT rex postero die Asparem, Jugurthae legatum adpellat: *sibi* 1
per Dabarem ex Sulla cognitum, posse conditionibus bellum poni:
quamobrem regis sui sententiam exquireres. Ille laetus in castra Jugur- 2
thae venit. Deinde ab illo cuncta edoctus, properato itinere, post

4. DEFESSUS BELLO, AVIDISSIMUS. Erat ad-
dunt Guelf. 1. 4. & alii quidam. Guelf. 6. audi-
vimus erat, transpositis syllabis, pro avidissimus,
ut MSS. avidissimus, nota addita, scribere so-
lent. Haec autem: quae utilia..... digredien-
tur deficiunt Eccardiano.

QUAE UTILIA VISA, CONSTITUUNT. Vinar. 2.
quae utilia visa sunt, neglecto Verbo constituunt.
Mox Guelf. 9. ita imposuero dolo. pessime. Ita com-
positum, constat, & composito & similia ducun-
tur. Noster apud A. Gellium x. c. xx. Nam Sulla-
nus consulem, de venditi ejus legem facientem,
ex composito tribunus plebis probaverat. Plaut.
Amphitr. A. L. Sc. 1. v. 210. Ne in istis hodie
male tuo compositis mendaciis Advensisti, audia-
cie columen, confutis dolis. Id. Capiteiv. A. 111.
Sc. 1. v. 29. & compacho rem gerant. Supra c.
LXVI. n. 2. Deinde, compositis inter se rebus,
diem tertium constituunt. Livius IV. cap. 111.
Jam comitia consularia instabant, quae res enim
nos dum compositis mentibus satis consiliis,
oppressis.

CAP. CXII. 1. ET REX POSTERO DIE. Ec-
card. Incertis, alii MSS. At rex. & ea connexio
Sallustio longe est familiarissima. Sed Guelf.
10. sine particula incipit: Rex postero die Ha-
sperem &c.

ADPELLAT, DICITQUE SIBI PER DAB. Guelf.
4. dicit quod; 7. dixitque. Senat. 2. & Hcuss.
Jugurthae legatum dicit sibi, relictis, quae sunt
reliqua. Unde vet. codd. non habuisse dicit-
que colligas, & scripsisse Auctorem, ut supra
c. CVI. prince. Polax adveniens quaesorem ad-
pellat, se a patre Boecio obviam illis sumi,
& praefato missum.

POSSE CONDITIONIBUS BELLUM PONI. Senat.
2. & Hcuss. posse conditione. Male. CONDITIO-
NIBUS bellum ponere, pacem facere, opponi-
tur puro arbitrio alterius partis. Noster apud
Scaevum: bellum, quibus posset, conditionibus

desineret. Hinc eleganter 111. Hist. Or. Macri
n. 13. ne etiam pro servitio adpelleris. quo jam
ipso fini, si vera & honesta flagitium superave-
rat, non est conditio. i. permillum: quia per
conditiones exiguntur alia, alia permittuntur.
Supra c. LXI. num. 5. ne, si pax heres, ipse per
conditiones ad supplicium traheretur. Ita Li-
vius 111. c. LII. missi ad plebem conditionibus,
quibus viderentur, revocandam. Id. XIII. c. VII.
Legati ad Hannibalem venerant, pacemque cum
re conditionibus fecerunt. ubi plura Grono-
vius. Dielsys 111. princ. per totam biennem di-
lato conditionibus in tempus bello. Cicet. VI.
epist. 11. num. 5. armis aut conditione positis,
aut defatigatione abjectis, qui uterque pro to-
to pacto acceperunt, de quo alibi. Sed & con-
ditiones ferre, accipere Latini inde dixerunt
vide Gronov. ad Senec. 111. Controv. Praefat.
p. 123. & ad Liv. XXXIV. c. LIX. poni, quod est
in Fabricianis, Remensibus, Incertis, Senat. 1.
Utat. 3. Vinar. 1. Guelferb. 1. 4. & 10. item
in Veneta 1470. elegantius est, quam alio-
rum compositi, aut, quod in Eccard. & Gu-
elferb. 6. vultur, desoni. Academ. bellum poni
& federi. Infra 1. Hist. dum matas a Targui-
nio, & bellum grave cum Erminia positum est.
ubi vide. inde Papin. Stat. 11. Silv. 11. v. 118.
Tunc rabidi ponunt fletus, maria ipsa vocant
Obstrepere. i. componuntur, quiescunt.
adde A. Gellium 11. cap. ult. Ovid. 111. Met.
v. 634. Pone matrem, quomodo ille saepissime
pro deponere. Cicero, unicum ponere;
Alit arma ponere. Cornel. Nepos Pausan. ex-
tr. atque eodem loco sepultus, quo vitam po-
suerat. Tacit. 11. Hist. cap. 111. princ. po-
sito ubique bello, magna pars senatus ex-
tremum discrimen adiit. atque is ita saepissime.
Infra Guelf. 9. sententiam experies; 12. requi-
retes.

2. LAETUS IN CASTRA JUG. VENIT. Venit etiam
nostri meliores, non profectus. At Senat. 2.
F i f f Hcuss.

post diem octavum redit ad Bocchum, & ei nunciat, *Jugurtham cupere omnia, quae imperarentur, facere; sed Mario parum confidere: saepe antea cum imperatoribus Romanis pacem conventam frustra fuisse. Ceterum si amobus consultum & ratam pacem vellet, daret operam, ut una ab omnibus, quasi de pace, in colloquium veniretur; ibique sibi Sullam traderet. cum talem virum in potestatem haberet, fore, uti iussu Senatus atque populi Romani foedus fieret: neque hominem nobilem, non sua ignavia, sed ob rempublicam in hostium potestate relictum iri.*

CAP.

Heuff. Guelf. 1. & 6. vocem *loetus* omittunt.

CUNCTA DOCTUS, PROP. ITINERE CET. CH. Ha in Guelf. 12. inter lineas haeret. Guelf. 6. *enuncia* ad Bocchum propositum proferat. *itinere* &c. 10. diem post octavum. Vinar. 1. & *enunciat*. Guelf. 1. 4. & 11. & *enunciat*, ut MSS. Rivii. Senat. 1. *quae imperarentur se facere*. Guelf. 6. *omnia quaeque imperarentur*.

SED MARIO PARUM FIDERE. Guelf. 11. *sed Mario parum fidei*. Eccard. Remenses, Fabriciani, Senat. 1. Vinar. 2. Struv. Berger. Gu. 6. 9. & edd. vet. *parum confidere*: Compolitum pro Simplicio, quomodo supra Noster concedere, pro *cedere*; Terent. A. IV. Sc. 1. concepsit *ostium*, pro *crepsit*, adnotante Donato. Comparare, pro *parare*, Capitolin. Vero c. VIII. *Aus* concurante *fronte*, aut concurva comparante. Ita *corripere*, *contrahere*, *conficere*, *consolari*, *concurrere*, vide ad Cat. c. XLVII. n. 2. Curtius IV. c. x. n. 16. *dubitavit*, *aneas* pro concione *recessaret*: *satis* confusus Gracorum quoque *erga se benevolentiae ac fidei*.

PACEM CONVENTAM. I. quae convenit, supra c. XXXVIII. EXIT. Ita *Sol* occisus, qui occidit; *successa*, quae successerunt; *Lentulus* abdicatus, qui se abdicavit, vide ad Cat. c. XLVII. num. 3. adde Sciopium II. Verisim. cap. II. Interpret. Phaedri 1. Fab. II. v. 4. Male itaque MSS. aliquot Gruteri, *confessam*; Nostri omnes *conventam*, praeter Uratili. 1. qui *pacem conventam* exhibet.

3. BOCHUS, SI AMOBUS CONT. Nomen *Bocchus* deest Guelf. 1. & 12. & bene subintelligitur. Guelf. 12. *ambobus* si *consultum* &c. Mox Vinar. 1. omittit dictionem, *daret operam*, pro qua Uratili. 1. *daret operam*.

UT UNA AB OMNIBUS IN COLLOQ. VENET. 1470. *ut una ambobus*. Guelf. 9. *quasi de pe*; sed 1. *quasi de pace* nusquam habet. 10. *pace* tantum omittit. Nihil mutò; sed infra c. XVII. n. 2. ubi eadem iterantur, mendum subesse scio.

IBIQUE SIBI SULLAM TRADERET. *Sibi* deest Vinar. 1. Uratili. 2. & Guelf. 6. non male. Gu. 6. etiam *sibi*, pro *ibique*. 7. *ibique* Sulla *sibi* traderetur.

CUM T. V. IN POTESTATE HABERET. Ita MSS. vetustissimi nostri, Rivii & Gruteri. At nuper quaedam edd. item Acad. Franc. Gu. 4. & 11. *in potestatem*, cumque Archaismum pluribus confirmavimus ad Cat. c. XIX. n. 3. Eodem modo Quinchil. VI. c. II. p. 523. *neque enim sunt motus in vestram potestatem*. ubi vide Burmannum. Citat ea forma haec Nostri Davisus ad Caes. 1. Civ. c. XXV. additque Auct. B. Hisp. c. XXXVI. *quod Pompejum in potestatem haberet*. Acedat multis aliis etiam S. Caesarius Hom. 1. nimis *periculosa praesentio est, ut nos longa tempora ad apendam praesentiam referemus, quod unius diei visum in potestatem habere non possumus*. Quibus concursus ejusdem dictionis *in potestate* formidolosus est, hoc loco eam expungendam esse, exillimabunt. N. L.

IUSSU S. P. Q. R. FOROS FIERET. Ita edd. Sed MSS. five *iussu senatus* aut *populi R.* five *senatus* aut *populi*, sine addito *R.* five denique *Senatus & populi R.* Scribendum atque, pro *aut*, quae per seordiam librariorum millie confusa sunt, vide ad c. LXXXII. n. 2. Guelf. 4. *non credebatur, fore, uti*. Vox *foedus* deficit Guelf. 1.

NON SUA IGNAVIA, SED OB TEMP. INNOT. Voces *nobilem*, non sua Eccard. desiderat. Gu. 7. 10. & 11. *non sua captum ignavia*, ita ut illi conjungant *in h. potestate relictum iri*. Perperam & falso. Junge *ob temp. in hostium potestate* existens, non *ob suam ignaviam*. Norat enim Jugurtha, ignavia sua captus non redemptos esse ab Romanis, saepe ultro hostibus deditos: at ob temp. captos quovis pretio liberari. Latinitatis eadem ratio, quae supra c. XCI. num. 5. *res rapidae, metus ingens, malum improvisum* ad hoc pars civium extra moenia in hostium potestate, *congere*, *ut deditionem facerent*. vide Perizon. ad Sanct. IV. c. IV. adde Cat. c. XVII. n. 4. Supra c. IV. n. 4. & c. V. n. 4. in omittit Uratili. 2. Praeterea Guelf. 6. & 12. *in h. potestatem*. Relinquere possuit aut pro deferere, rejicere, ut Catilin. cap. XVIII. num. 15. aut pro *relinquere in potestate*, per Zeugma figuram.

CAP.

CAP. CXIII.

HAEC MAURUS SECUM IPSE DIU VOLVENS TANDEM PROMISIT. ceterum dolo, an vere, parum comperimus. Sed plerumque regiae voluntates, ut vehementes, sic mobiles, saepe ipsae sibi adversae. Postea tempore & loco constituto, (in colloquium uti de pace veniretur) Bocchus Sullam modo, modo Jugurthae legatum adpellare, benigne habere, idem ambobus polliceri. Illi pariter laeti, ac spei bonae pleni. Sed nocte ea, quae proxima fuit ante diem,

CAP. CXIII. 1. HAEC MAURUS SECUM 1. Fabric. 1. Ea M. secum ipse divolvens tandem promisit. Et illud Ea, pro Haec visitur etiam in Eccard. Guelf. 6. & 12. Ac promisit, pro promissit in Uratist. t. Eccard. & Guelf. 12. Male autem Guelf. 11. ipse omittit, de quo dictum ad Cat. c. xxxii. num. 1.

DOLO, AN VERE CUNCTATUS. Guelf. 6. dolo annuere cunctatus, scribatur errore. 9. cunctatus; 4. Acad. Berger. Incert. 1. & edd. dolo, an vero. Gruterus non male spurium quid in ditione cunctatus odorabatur, quae est prorsus aliena. Nam nihil de mora Bocchi hic memorandum erat. At de eo, quod Jugurthae legato idem, quod Sullae, promiserat, addendum erat dolo, an vere promiserat Maurus. Id etiam proxima ostendunt.

VOLUNTATES UT VEHEMENTES EET. Exprefit idem de juvenibus apud Vassium Attilacnetus 1. αὐτῶν ἐνδυστάσις ἢ ῥίος TAXEIAI, καὶ αὐτῶν ῥωμαιοὶ ΕΑΤΤΑΙΣ ENANTIAI. Sed bene Nolter voluntates, neque, quod ille, cupiditates dixit. Intelligit enim fervere regum; quemadmodum velle saepe pro fervere; & voluntas, pro benevolentia dicitur. vide Davisium ad Caesar. 1. Gall. c. xix. Is etiam ostendit voluntates recte plurimum numero usurpari ad haec Caes. v. Gall. c. liv. tantumque omnibus voluntatum commutationem adtulit.

2. CONSTITUTO, IN COLLOQUIUM UTI DE PACE VENIRETUR, BOCCUS. Fabric. 1. festus, loci, constituto tempore cet. Ortum haud dubie ex scriptura Nazariani, quae etiam in Fabric. 2. Eccard. & Guelf. 10. servata est: postea tempore, loco constituto, quam adprobavit Gruterus. Struv. in colloquio; idem MS. Incert. 1. Guelf. 7. 10. 11. & edd. Pompon. Vit. & Lips. 1510. conveniuntur. de quo si multadiceremus, nihil tamen in Sallustio actum esset. nam haec omnia, in colloq. u. d. p. veniretur, sunt ex Glossa putidissima, nec multum jactabo, quod ab inter-

pretibus hoc nondum sit animadversum: modo nunc demum sapere discant. Translata sunt ex c. superioribus, 3. & cum vix sex, septem versus intercedant, is, qui talia ferenda esse iudicabit, videbit, quomodo nasutioribus probet, maxime, cum statim excipiat, antedieum colloquio decretum. Nam hic quidem ne constructio quidem exacta, nedum Sallustiana est tempore, loco constituto, uti in coll. cet. Et quae causa ad haec infarciendum adjuverit, ea in aperto est: nimirum absolutus positus vocis constituto, quam tamen ea omnia, quae inepti Glossarii adfuerunt, interre, diximus & probavimus supra ad c. lxvi. num. 2. dein commissis inter se rebus diem tertium constitunt. ubi vide. Similis plane error dehonestaverat Crisium c. xxxv. num. 5. diem locumque dicis 3 ubi vulgo: diem locumque, ubi praeflo forent, praedicat. Denique absunt haec, in colloquium, ab uno MS. Vassii. Ceterum quam multis ejusmodi colloquia exitio fuerint, docebit notae Gebhardi ad Corn. Nep. Datam. c. x. num. 3. Boeckleri ad Vellej. Patat. c. cii. num. 2. & Freinsheim. ad Flor. 11. c. ti. num. ii.

BENIGNE HABERE. I. tractare. vide omnino notam ad Cat. c. xi. num. 5. exercitum luxuriose, nimisque liberaliter habuerat.

AC SPEI BONAE PLENI ERAT. Fabric. 2. omittit esse; recte illud: dubito, an idem pronuntiandum sit de Gu. 11. qui pleni haud agnoscit. Eleganter quidem & hoc casulat; adhuc tamen in simili prorsus dictione Caesar, laudatus supra ad c. xlv. n. 2. infertori plus sollicitudinis, quam ex copia militum auxilii, aut spei bonae accedebat. item Symmachus 1. epist. lxii. pr. Bonae spei plenus, postquam mihi adversus vestri fecistis indicium, calcas quoddam suppungo proferantibus. Ita & Livius vi. cxviii. animorum irarumque plenior. Ita plenus animi, fiducia passim reperias licet.

3. ADHIBITIS AMICIS. Guelf. 1. adhibitis se- cum

diem, colloquio decretum, Maurus adhibitis amicis, ac statim immutata voluntate, remotis, dicitur secum ipse multa agitavisse, vultu corporis pariter, atque animo varius: quae scilicet, tacente ipso,

*eum amicis, frustra. Adhibere absolute pro ad-
vocare, & secum habere adeo frequens est,
ut inde etiam factum sit, ut pro consulere,
consilio cuius vii idem praecipe ponatur. Vi-
de Graevium ad Luciani Soloecist. n. 40. &
passim ad Ciceronem. At Plinius 1. epist. v.
itaque me etiam, cum recitares libellum, non
adhibuit. Curt. vii. c. xi. n. 6. Adhibiti, cum
quibus consultaret. Senat. 2. & Heuss. amicis,
amisso priore consilio, ac statim &c.*

REMOVEDIS CETERIS DICTUR SECUM IPSE M.
A. Dudum Ciacconius & Ursinus admonuerunt,
illud ceteris abundare, quod non exilare in Fa-
bric. 1. testor, & damari etiam ab Heuss. &
Senat. 2. ubi *remotis ceteris* casulat. Namque
adhibere amicos, & statim removere, id etiam
signum varii animi. MSS. nostri plerique *mutum*,
non *mutum*.

VULTU, COLORE AC MOTU CORPORIS PAR-
TER ATQUE. Nihil hic falebrosum nec obscu-
rum, nisi quod ipsi interpretes adfundunt.
Voces illae *colore ac motu* superfluae sunt, &
jam eiecit Gruterus; neque illae habentur in
Vinariensibus, Senatoriis, Bosl. 1. Academ.
Fabric. 2. Struv. Incert. 2. Heussian. Uratist. 1.
Guelf. 1. & 4. qui omnes: *vultu corporis pariter*,
atque animo variis, exhibent. Guelferb. 6.
vultu motu corporis pariter &c. 11. *vultu corpo-
re pariter*, &c. Unicum illud *corporis* homio-
tus dedit; neque enim vulgatum est *vultus
corporis*. Crispum tamen ita scripsisse, per-
sualum habeo. Etsi enim bene forte delecta-
tor litigiosa ista vox, tamen in oppositione
animi non sine gratia legitur quomodo alibi
tamquam superflua talia adduntur ab Nostro.
Catil. cap. xi. num. 3. ea, *quasi venenis malis
imbuta*, corpus animumque *virilem effeminat*.
quo & persequencia apud Nostrium, *simor
animi, virius animi*; item *salis ardore, par-
ticida scip. navium carinae*. Juvenal. Satyr.
ix. v. 18. *Deprendas animi tormenta latentis
in aegro Corpore, deprendas & gaudia*; *simis
utrumque Inde habitum facies*. Ergo po-
tuit etiam Angustinus, quem Walfius ad-
scripsit, eodem modo loqui Epist. vii. *mul-
tes in nostro corpore vultus coloreque formatus*.

QUAE SCILICET TACENTE IPSO.... PATEFECISSE.
Recte scilicet h. e. scire licet patefecisse,
atque id exstat in Vinariensibus Basil. 1. Acad.
Fabric. 2. Uratist. 1. & 3. Berger. Incert. 2. Guelf.
4. 7. 10. 12. & Veneta 1470. etiam pauci ex illis
patefecisse dicunt exhibent, quod ab ignorant-

ia Librarium provenit. Supra c. iv. n. 6. Sci-
licet non *ceram illam*, neque *signum tantum*
vim habere. c. ciii. n. 9. cui scilicet placuisse,
& vim & gratiam nostram experiri. Plaut. Rud.
Act. ii. Sc. iii. v. 64. *Nunc eam cum navi* sci-
licet abivisse *passum in altum*. Divisum Var-
ro viii. de L. L. Ex quo licet scire verborum
rationem constare, pro eo, quod esset: *ex quo
nimium verborum ratio constat*. Plura Gronov.
iii. Observ. cap. ix. Ita videlicet Gellius xvii.
c. 4. *Haec ille rhetorice artifex dicere quibus-
dam videbatur perite & scienter: sed videlicet
cum vocabula verum vera ignoravisse*. QUAE,
i. quae res, nempe remotionem amicorum re-
pentinam, quod secum ipse solus multa agitave-
rit, quod vultum mutaverit, ea omnia scire
licet patefecisse, animam Bocchi acturare.
Supra c. lxxi. n. 5. *Imperat argenti pondus ducenta
millia, elephantem omnes, eorumque & arma-
rum aliquantum*. Quae postquam *sine mora facta
sunt* &c. TACENTE IPSO, i. et si ipse non elo-
queretur, nec verbis manifestaret actum ani-
mi sui. Seneca Herc. Oct. v. 704.

— licet ipsa negat

Vultus loquitur, quodcumque tegis.

Idem Agamemn. v. 128.

Licet ipsa sileas, totus in vultu est dolor.

Caesar 1. Civ. c. xix. Cum vultus Donitii cum
oratione non consentiret atque omnia trepidanti-
bus timidiusque egeret.

OCULTA ORIS PATEFECISSE. Ita Carrio,
Gruterus, Walfius. Gruterus eiciendum cen-
set *trō oris*: ac statim immutato consilio, ut
est praecipit, ubi sese non expedire potest,
istaec omnia pro irreptitis declarat. Walfius
cum paginam nobis complecter sententis quib-
usdam de vultu, cordis consilia prodente,
concludit: *quare permittamus huius loco ejus te-
nebras*. Ipse nullas tenebras sentio, si ex MSS.
restituas, *oculta peioris patefecisse*. Ita nempe
est in Palat. 4. 7. & 8. ita etiam in Franc.
Struv. Berger. Incert. 2. Fabric. 1. Eccard.
Guelferb. 6. 7. & 12. atque id immutatum in
aliis vetustissimis in *Oris*, facili, et vides,
lapsu. quod cum per se poni non potuerat,
addidit alii *immolatione*, ut sustineretur
Oris: alii autem ex peioris fecere *specie o-
ris*; alii *cordis*, *corporis*, *vocis* & *oris*, quae
omnia in nostris MSS. inveni. denique etiam
occul-

ipso, occulta pectoris patefecisse. Tamen postremo Sullam arcessiri 4 jubet, & ex ejus sententia Numidae insidias tendit. Deinde, ubi 5 dies advenit, & ei nunciatum est, Jugurtham haud procul abesse; cum paucis amicis & Quaestore nostro, quasi obviis honoris caussa, procedit in tumulum, lacillimum visu insidiantibus. Eodem Nu- 6 mida cum plerisque necessariis suis, inermis, ut dictum, accedit; ac statim, signo dato, undique simul ex insidiis invaditur. Ceteri 7 obruncati: Jugurtha Sullae victus traditur, & ab eo ad Marium deductus.

CAP.

oculare & oris. unde alii *ocularem rem oris.* Sed huc, lector, te non obtundam, cum longe plura adscribenda essent, & jam satis pateat, verissime a nobis locum restitutum esse. Nazarius in Panegy. Constant. ubi multa in hanc rem disserit, hoc etiam addidit: *Non enim se capis exundantis laetitiae magnitudo, sed designata pectorum latebras multa & candida foris promines, ut intelligatur, non ingenuior esse, quam verior.* Hieronym. ad Fur. de serv. Viduit. Speculum mentis est facies, & taciti oculi cordis foveatur arcana. Adposuit Tacit. Germ. c. xxii. *Genz non astuta nec callida, aperis adhuc secreta pectoris licentia loci.* Eodem pertinent, quae multi de hac sententia scripsere. vide Interpretes Minucii Fel. c. iv. qui & nobis quaedam praeripuērunt, Weitzium ad Terent. Cl. Bentlej. ad Horat. ii. Sat. v. v. 104. Drackenk. ad Sil. vi. v. 384. adde Cic. t. Offic. c. xxix. & Quintil. xl. c. iiii.

4. TAMEN POSTREMO S. ARCESSI JUBET. Guelf. 10. *tandem postremo.* Eccard. Vinariefes, Fabric. 2. Berger. Struv. Franc. Uratisl. 2. & 3. Guelf. 1. 6. 10. 12. & edd. vet. *arcessiri*; Senat. 2. & Heuff. *arcessivo*. Fabric. Senat. Uratisl. primi, *arcessi*; Guelf. 11. *arcessiri*, ut nos scripsimus. vide supra ad c. lxii. n. 4. Mox & omittit Guelf. 6. & deinde Eccard. *insidias tendere, pro tendit.*

5. ET EI NUNCIATUM EST. Vox postrema defecit Uratisl. 1. & duae priores Guelf. 4. Coniiceret, *nunciato, Jugurtham h. procul abesse.* Non probat. Guelf. 11. *haud procul esse.* Edd. Pompon. *haud longe esse.* Struv. & Franc. *haud longe abesse.* Vinat. 1. & *quaestori nostro.*

QUASI OBVIIS HONORIS CAUSSA. Guelf. 10. *quasi obvii.* Non male, *quasi obvii h. c. procedens*, nempe Bocchus cum paucis amicis & Sulla. vide ad Cat. c. xliii. n. 1.

FACILLIMUM VISU INSIDIANTIBUS. Guelf. 7. *fac. visui*; 9. 10. Eccard. & Uratisl. 1. *facillimum visum.* Guelf. 1. *insulantibus*, pro *insidiantibus*. 4. *ab insidiantibus.*

6. CUM PLERISQUE NECESSARIIS SUIS. Eccard. *cum pl. arcessiris suis.* Berger. & Gu. 10. *inermes.* Melius, *inermi*, ut dictum, *accedunt, ut dictum, sine erat*, habet Senat. 1. pro quo Guelf. 1. *ui dictum erat*, & inter verius, *ui decretum erat.* Eccard. *accederet.*

AC STATIM, SIGNO DATO, UNDIQUE SIMUL. Senat. 2. & Heuff. negligunt Copulam *ac.* Eccard. non habet *simul.* Tuetur auctor Cat. c. xlv. n. 3. *simul utrinque clamor exortus.* Fabric. 1. *defuit ex insidiis.*

7. CETERI OBRUNCATI. Guelf. 7. & edd. Pompon. Vit. & Lips. 1510. *Ceteris obruncatis.* perperam. Eccard. *obstruncati.*

JUGURTHA SULLAE VINCTUS TRADITUR. Gu. 10. *traditus.* Eccard. & ab eo *ductus est ad Marium.* Guelf. 12. Vinar. 1. Senat. 2. & Heuff. *ad M. ductus est.* Ceterum Sulla hanc operam a se reip. praestitam tanti fecit, ut imaginem hujus traditionis annulo signatorio in sculptam haberet, eaque omnia signaret. vide Plin. xxxviii. c. 1. & Valer. Max. viii. c. xv. Erant etiam ea tempestate, qui propterea multum gloriae Marii detraherent, ac dicerent, initia belli ab Metello, finem a Sulla confecta esse; Marium aliorum operam suam gloriam fecisse. vide Plutarchum in Sulla & Mario.

CAP. CXIV.

CXII.

- 1 **P**ER idem tempus advorsum Gallos ab ducibus nostris, Q. Caepione & M. Manlio male pugnatum. quo metu Italia omnis contremuerat. Illique & inde ad nostram memoriam Romani sic habuere: alia omnia virtuti suae prona esse; cum Gallis pro salute, non pro gloria certare. Sed postquam bellum in Numidia con-

CAP. CXIV. 1. Q. CAEPIONE ET M. MANLIO. Nostri fere Q. Scipione; Eccard, *Quintus Cipione*; Senat. 1. Q. Cipione; Vinar. 2. Q. Scipione; Fabric. 1. Caepione & Mallio: ac Mallio quidem, aut Manlio etiam aliquot alii, sine Praenomine. Guelf. 12. C. Manlio; at q. G. Mallio, recte, atque eodem modo Fasti Consulares, Cicero & Valer. Maximus in melioribus codd. ut pluribus, lapide etiam verulso, comprobant Pighius Tom. III. Ann. p. 145. ubi & ipsam historiam adversus hujus pugnae breviter, pro more suo, perfringit. adde Bongars. ad Justin. XXXII. c. III. Florus III. c. III. Sed nec primum quidem impetum barbarorum Silanus, nec secundum Maolius, nec tertium Caepio sustinere potuerunt. omnes fugati, exiit castris. Absum eras, nisi Marius illi saeculo corrigisset. vide ibi interpretes & Tacit. Germ. c. XXXVII. Noster adversum Gallos dicit, cum relictus Germanos duxisset; erant quippe Cimbrici, Teutones & Tigurini. Sed vide Duckert. ad Flor. l. c. n. 1. cui utiliter junges doctissimam Cellar. Dissert. de Cimbris & Teutonis, primis Romanorum ex Germania hostibus. Senat. 1. per id tempus.

2. ITALIA OMNIS CONTREMUEBAT. Basil. 1. Fabric. 2. & Guelf. 1. contremuit. Sed in hoc Guelferbythano aliud primitus Verbum exaratum fuit. Is etiam & 10. Italia tota. perpetrata. quo metu non expeoendum. Propter quod metu; sed ob quem metum, qui nempe inde ortus est, quod duces Romani adversum Gallos male pugnaverant. Ita supra c. v. n. 2. tum demum superbia nobilitatis obvium itum est. quae contentio divina atque humana permixta. ubi vide.

ILLIQUE ET INDE USQUE AD NOSTRAM MEM. ROMANI. Ita Gruterus & Waffius. Alii: illique & usque nostram mem. Cum Grutero faciunt aliquot scripti Codd. At Veneta 1370. & omnes usque ad nostram m. Vinar. l. inde & usque ad n. m. Fabric. 1. Eccard. Gu. 7. & 9. & deinde usque ad n. m. Senat. 1. & Fabric. 2. Illique & usque ad n. m. Franc. illa usque

etiam ad n. m. Sed Uratist. 2. omittit usque; in Guelf. 12. autem Romani in spatio interlinari jacet. Suspicio fuisse olim: illique in nostram memoriam; aut certe, illique & inde ad nostram memoriam sic habuere, reliquis relictis. Illi, nempe Itali, Romani; quod & quibusdam interpretibus imposuit. Italia, illi cohaeret ita, ut Cat. c. v. n. 8. Incitabant corrupti civitatis mores, quos pessima ac diversa inter se mala... vexabant. quos, nempe civet, ex civitatis intelligendo. ibi vide plura. Sic supra c. LXXXIX. n. 7. Id ibique & in omni Africa, qui praecal a mari incultis agebant, eos facilius tolerabatur. Hujus rei oeglectus, aut librarii cujusdam interpretatio peperit infra vocem Romani, quae est interficienda. Porro in nostram memoriam, ut coisicio, pro usque ad. Sueton. Vespas. c. vi. Deposita similitate, quam in id tempus ex amulatione non obscurare gerbat. Florus II. c. XX. c. III. cum medicamentis impuris in id tempus sacrosancta Romanorum arma violasset. Aut potius cum MSS. ad. eodem sensu, quod & alibi placuit Nostro. Supra c. LXIII. o. 6. Tamen is ad id locorum talis vir. Ita Plinius VII. c. XLIII. ad hoc arvi. Tacitus XII. Ann. c. XI. spectatae ad id modestiae. Supra c. LXXXV. num. 7. in ad hoc aetatis a pueritia sui. n. 45. quae ad hoc tempus Jugurthum tuum sunt.

SIC HABERE. Guelf. 12. sic se habuere; 6. sic habuere illam; 4. sic habuerunt rem. Male omnes. Habere hic est existimare, statuere, pro certo habere. Cato de R. R. Praefat. Majores enim nostri sic habuerunt, & ita in legibus posuerunt, suum dupli condemnari, suorum quadrupli. Id. c. 1. sic in animo habeto, uti ne cupide emat. Aur. Victor. Caesar. c. XX. Cum enim, praecipueque possit sic habent, illa ingenta, nisi publico latrocinio ac per dementiam opprimi non possent.

NON PRO GLORIA CERTARE. Certare exhibent Vinarienses, Uratistavienfies, Senat. 1. Basil. 1. Incerti, Fabric. 2. Eccard. Acad. Berger. Franc. Guelf. 1. 6. 9. 10. 11. 12. & cdd. veti. At Struv.

festum, & Jugurtham victum adduci Romam nunciatum est; Marius Consul absens factus, & ei decreta provincia Gallia. isque Kalendis Januariis magna gloria Consul triumphavit. Ea tempestate 4
spes atque opes civitatis in illo sitae.

Struv. *pugnare*, quomodo Hieronymus. reliqui *certari*; scilicet propter *prona esse*, ut in eadem qualitate maneret oratio; quod consilium toties Sallustio oneri fuit. *relatum* autem ad Cat. c. li. n. 40. & c. lii. n. 3. Sic & supra c. xii. n. 5. *quaerere* — *interficere*; *servari* — *effringere*; *strepit* ad tumultum omnia misceri. ita scribendum. c. xxxv. num. 3. *movere*, quam fecerere omnia malebat. vulgo *moveri*. c. xlii. n. 6. *illa* *deditionis signa ostentum credere*, & *insidiis* locum tentare. c. liii. o. 2. *deinde*, ubi propius ventum, utrimque magno clamore concurrunt. c. lxvii. n. 2. ita neque cavere *anteper* malum, neque a fortissimis infirmissimo generi *resisti* posse. c. lxxvi. n. 1. *ceterum* *prodicionem* *timebat*, quoniam vitare posse *celebritate* *putabat*: nam talia consilia per *odium* & ex *opportunitate* capi. c. lxxix. n. 10. *Carthaginienses* *Philaeis* *fratribus* eo loco erat consecraverat; *aliqui* *illis* *domi* *honores* *testituti*. Adhuc hic unicum Liv. xxii. c. lviii. *Non internerunt sibi esse cum Romanis bellum*: de dignitate atque imperio certare. In feotentiam vide adducta ad c. xiv. num. 4.

3. CONFECTUM, ET J. V. ADDUCI ROMAM NUNC. Guelf. 4. *confectum* fuit. Ecard. & Gu. 6. *Romae nunciatum est*. Fabric. 2. *victum* *duci*; Gu. 9. *victum* *duci*. vide Senec. de Tranqui. An. c. xi. Prudent. l. in Symmach. v. 325.

MARIUS CONSUL ABSENS FACTUS EST. NEMPE, iterum Consul factus est: cuius rei memoria servata etiam in veteri Inscriptione: C. MARIVS IUGURTHAM. CEPIT. ET. TRIUMPHANS. IN. SECUNDO. CONSVLATV. ANTE. CVRVM. SVVM. DVCI. IVSSIT. vide eam & plura apud N. Heinsum ad Siliu. ix. v. 635. ABSENS ad singularem favorem pertinet, eum alioquin absentis haud facile ratio haberetur. vide Freinsh. & Ducker. ad Flor. iv. c. ii. n. 16. Paullo iniquior in Marium est Seneca Epist. xciv. pag. 453. *Quid*, in C. Marium semel consulem (non enim cuius consulum accepit, ceteros rapuit) cum Thibonensis Cimbrisque concideret, cum Jugurtham per Africam deserta sequeretur, tot pericula speis adpetisse *versus* *instinctu*?

ET DE DECRETA PROVINCIA GALLIA. Vacat hoc omne in Franc. pro quo Uratilis. 2. & ei decreta provincia est. Senat. i. eique decreta p. G. Cicero de Prov. Conf. c. viii. *Quis plenior inimicorum fuit C. Mario? L. Crassus, M. Scaurus alii ne inimici? omnes Metelli. At bi*

non modo illum inimicum ex Gallia sensensit fuit, non detrabebant, sed & propter rationem Gallici belli, provinciam extra ordinem decernebant.

ISQUE KALENDIS JANUARIIS. Sic optimi scripti. Senat. i. *Kl. Januarias*. Guelf. 9. *usque in Kl. Januarii*. tt. *usque ad Kl. Januarias*. Ecard. Acad. & Struv. *usque Kalendas Januarias*.

MAGNA GLORIA CONSUL TRIUMPHAVIT. Consul deest Uratilis. 2. & edd. Pompon. Nec magnopere aliquis desideraverit, eum necesse sit eum consulem triumphasse, qui modo consul factus erat & Kalendis Januariis triumphavit, quo die magistratum inire solebant. vide Plutarch. io Mario. De *triumphis* non est, quod plura dicamus. Eximiam tamen imaginem eorum videre poteris apud Ovidi. Amor. Eleg. vii. v. 35. *Noster Catil. cap. lix. extr. dixerat, cum magna gloria*. Sed & Justin. x. cap. iiii. *Cum adversus provocatorem hostium Coodmannus quidam omnium favore processisset*. Ubi male Vortius, cum *favore*, contra edd. MSS.

4. EX EA TEMPESTATE. Ita Gruterus ex membranis suis potioribus. Sed apud oos Ecard. *Ex ea tempestate*, quod haud paullo melius foret, nisi talis conjunctio hic saepe nimis iteraretur. Ergo forte fuerit initio: *Ita ea tempestate?* Immo rescripsi eum Fabric. i. Franc. Incert. i. Guelf. io. 12. Berger. Uratilis. i. 3. & omnibus edd. vet. *Ex tempestate*. Ita enim seopus postulat, & de Mario, qui post eam tempestatem tot mala in remp. contulit, non ita laxo, *Ex ea tempestate*, loqui debebat Crispus. Accedit auctoritas Sulpicii Sev. i. c. x. ubi de Josepho maiori jure *Ex ea tempestate* scribere poterat: *Ea tempestate spes atque salus Aegypti in illo sita erat*. Cicero. pro L. Man. c. xx. *ut in uno C. Manlio spes imperii poneretur*. Eum propterea tt. Cat. c. x. *eiusdem* *urbis* *adpellat*.

SPEIS ATQUE OPES. De hac formula vide dista ad Cat. xxi. n. i. *quid ubique opis aut spei haberent*. Plaut. Pseud. A. i. Sc. i. v. 109. *Io te nunc sunt omnes spes aetatis meae*. Mil. A. iv. Sc. ii. v. 60. *Spes in te novo* *pl.* Apulei. Apolog. p. 319. *Omnes illi fratrique divitiarum spes in facultatibus matris sitae erant*.

IN ILLO SITAE. Recte ita Gruterus ex MSS. suis & edd. vet. atque eodem modo Fabriciani, Senatorii, Vinari. i. Basil. i. Heuff. Guelf. i. & 9. cum

9. cum edd. vett. nostris. Reliqui non omnes erant addunt; sed Incerti, Uratislavienſes, Acad. Struv. Berger. Frane. Vinar. z. Eecard. Guelf. 4. 10. 11. 12. *ſine ſunt*; Guelf. 6. *ſunt ſuae*. 7. *ſine ſue*. Verum jam Gellius v. c. viii. docuit: Est, erat & ſuit *plerumque abſque cum elegantiſſis, ſine detrimento ſententiae*, quod tam in ea ſtructura, de qua Aulus loquitur, quam in aliis ſtudioſe obſervavit Crispus. Et Verbis quidem aut Nominibus, ut loquuntur Verbalibus, atque Participiis ne ſemper quidem ſine detrimento ſententiae additur Verbum Subſtantivum. Cum enim hoc tempus quoddam definiat, illa autem ſint indefiniti temporis; valde indecorum eſſet, ubi res non poſſit, per tale additamentum aliquid definire. vide notam ad c. xci. extr. Praeterea cum tertius Caſus, aut ſextus cum Praepoſitione, aut aliqua particula additur, quae jam ſatis innuunt, *ibi, in eo, illis* fuiſſe; ſuperfluum erat, ſulerum addere, quod non habeat, quod ageret. vide ad c. vii. n. 4. Denique ſi temporis quaedam notatio neceſſaria fuerit, ea autem per aliud Verbum, quod ſententiam clauderet, efficiatur; non reprehendendus eſt, qui, neglecto Verbo Subſtantivo, compendium verborum facit, ut ſupra c. xcii. n. 2. *illi aut mentem divinam (eſſe addunt vulgo) aut deorum numen* cunctis portendi ubi vide. Sed jam quaedam alia ſubſciamus. Cat. c. xx. n. 10. *Victoria nobis in manu*. Cap. lxi. n. 11. *eo reſp. in extremo ſita*. Cap. lv. extr. *De Ceirgo.... eodem modo ſupplicium ſuntum*. Cap. lviii. n. 7. *ferro iter aperitundum*; Cap. lxi. n. 4. *Catiline inter hoſtis reſeptus*; n. 7. *neque tamen exercitus populi R. laetum aut incrementum victoriam adeptus*; Supra c. ii. n. 1. *ut genus humanum compoſitum ex corpore & anima*; c. xiv. n. 15. *pari beſtiis obiecti* c. xxvii. n. 2. *tanta vis gratiae atque pecuniae regis*; c. x. n. 2. *In Hiſpania nomen familiae renovatum*; c. xxxi. n. 5. *in veſtra manu ſitum*; n. 18. *magis fuiſſe, quam illis accidiſſe indignum*; c. xxv. n. 4. *in quos M. Scaurus*; c. xxiv. n. 10. *ſe ulla memoria apud vos avi mei Maſſiſſae*; c. xxxi. n. 19. *exſtantiſſis, qualis illa pax*; c. xxxv. n. 4. *neque*

Jugurthae in amicis ſatis praefidi; c. xi. n. 5. *Sed quaefſio exerciti aſpere violentiae* cap. xlvii. n. 5. *neque cultores in agris*; c. lxxxv. n. 47. *quibus militaris aetas*; c. ci. n. 6. *quod ibi Jugurtha cum plurimis*. Haec pauca de multis. Saepiſſime ita etiam Livius, ut iii. c. 11. *exercitus in Algidum adveſus Romanos miſſus* item, Fabio extra ordinem ea provincia data. c. viii. extr. *ſuſta hoſtibus etiam caſtra capta*. Florus i. c. xvii. n. 7. *ne incerta illa victoria*. Plinius iv. c. xiii. *Reliqua littora incerta ſignata fama*; vii. c. xxvii. *Cato primus Porciae gentis res ſummas in bonum res praefuſiſſe exiſtimatus*. Sic MSS. & ex iis Harduinus. Id. xiii. c. 1. *Intellectus illis ſermonis patris & imperiorum obedientia*. & ille talia omnibus paginis dabit. Nam de Tacito vulgo conſtat. Ciceronis, Caefaris, Aufonii exempla alibi addotavimus. Ceterum de ſato Jugurthae Rema, Guelf. 7. p. 12. & Veneta 1470. addunt:

Si i capis ignotum Jugurthae noſcere lo-
qui

Tarpeae rupis pulſus ad ima vis.

Augent illam diligentiam, adduntque Acad. Eccard. & Struv.

Hiſtoriae ſcripſor negat eſt Orefius iſtud
Carcere nani neclius ſed ſic pro crimine
ſentur.

Sed Guelf. 12. addidit aliud:

Noſſe capis vulgo non cognita ſata Jugur-
thae,

Ut Plutarchus ait, carere clauſus obis.

Recte ita Plutarchus & pluribus, ex quo etiam Muretus ii. Var. Leſſ. c. x. probare voluit, eum tandem in carcere coepiſſe inſipere. Carceris frequens mentio apud Claudianum, ut vi. Conf. Hon. v. 381. *Iſſe Jugurthinam ſubitus carcere poenam Praebere ſera colla iugo, vi captus & armis Non Bocchi Syllaeque dolis*. Et alii reges aut duces viſi eodem perducti ſunt. Denique non ſine titulo dimitunt Salluſtium librarii. Vinar. i. *Explicit Liber Salluſtii Grammatici*; Struvian. *Princeps linguae Latinae*, alii alias laudes habent. vide Barth. v. Adverſ. c. 1.

EXPLICIT C. CRISPI SALLUSTII JUGURTHA.

GOT-

GOTTLIEB CORTII
I N
C. CRISPIS ALLUSTII
JUGURTHAM
EXCURSUS I.

CAP. I. **F**ALSO QUERITUR DE NATURA SUA NUM. I. GENUS HUMANUM. Quod Gruterus ex suis MSS. protulit, id in nostris etiam offendimus. Alii nempe *sua natura*; alii *natura sui*; Sed Guelterbyano §. pariter ac Corneliniano, plane deest *sua*. puto licet, inquit Gruterus: eique assentior; quamquam Charisius, Servius, Donatus, Augustinus, Quinctilianus, Cledonius citantes retineant. vide ad Catilin. cap. XXXV. num. II. num. 4. LII. num. 35. *Falso*, quod vocalitatis causa ita dictum, pro *Falso*, autumat Donat. ad Terent. Andr. Act. III. Sc. II. defendit Charisius Libr. II. pag. 179. exemplis: quod tanto magis probabile est, quia sextus Calus Nominum pleraque vulgi Adverbia generavit. & si qua sint, quae in *e* (ea autem apud antiquos maximam partem in *i* etiam exhibant) terminentur, ea facile ad eundem Casum revocantur. e. g. *prosper* est aut sextus, aut Genus Neutrum (sic *multum*, *magnum*) prout Casus, ab antiquo *prosperis*, *prosper*. Sic nempe observat Charisius I. p. 61. a *sincerus* etiam Neutrum *sincere* esse, quamvis non dicatur *sinceris*: citatque Terentium: *si istud crederem sincere dici*, has Origines implet Grammatici agnoscunt. Lege modo Charulium II. p. 171. & Priscian. XVI. p. 1028.

2. Sed Quinctilianus IX. Inst. Or. cap. IV. pag. 853. reprehendit *quod supradictus* quinque harum vocum. *Non minore autem*, inquit, *cura vitandum est, quidquid supradictus: quale est apud Sallustium Falso queritur de natura sua. Quamvis enim vincula sit, tamen saluta videtur debet oratio*. Haec ille, qui & versum in oratione soluta fieri foedissimum iudicat: cum tamen Hexametri exordio historiam tuam incepit Livius: *Falsissime operae pretium sum,*

& integer excederit Crispo nostro Cat. c. XXX. num. 4. Quod qui in Nostro reprehenderit, idem vitio vertat Ciceroni, Livio aliisque, in quibus vel Hexametros, vel Iambos & Scanzones multos collegere viri docti, Muretus, Barthius, Hottomanus, alii, quos citant ad Quinctil. Lc. p. 853.

3. Denique & Servius aliquid singulare in his verbis deprehendisse voluit. Ita nempe ille ad Virg. XI. Aen. vers. 581.

*Mulae illam frustra Tyrrhena per oppida
matres*

Optavere nurum.

Antequam rem diceret, ejus ostendit eventum; sic Sallustius; falso queritur Erc. nam antequam diceret queritur, dixit falso. Nempe ita loquenda fuissent verba: *Queritur de natura sua genus humanum — sed falso*. ut Cicero III. Offic. cap. XVIII. *Atqui in talibus rebus aliud utile interdum, aliud honestum videri solet*. *Falso*. nam eadem cet. Auctor VIII. de B. Gall. c. III. *In finitimas civitates confugerunt*. *Frustra*. Nam *Casar* cet. Livius XLII. c. XLIV. *media nocte profectus, ut prima luce adgressus falleret*. Nequidquam. *primae stationes aggressus, tumultu ac serore suo ceteros exciecit*. Sed non solus Sallustius eventum statim addidit: etiam Quinctilianus I. cap. I. *Falsa est querela, paucissimis hominibus vim percipiendi quae evadunt esse concessas — Nam contra plures celeritate ingenii reperias cet.* Atque sic Cicero v. epist. v. num. 3. *Ne forte idissim verbum ponam, quod abs te ajust falso in me solere conferri*. Catull. Carm. LXXVI.

*Ruse, mihi frustra ac nequidquam credi-
te amice,*

G E G G G F R U.

Frustra? immo magno cum pretio atque malo.

Plinius II. Nat. Hist. c. xvi. *Hac constare & tertiam illam a terra subeuntium in caelum, & pariter scandi eam quoque existimaveritque falso.* Sed ibi distinguere liceret post *ple-rique*. Alibi autem Particulae istae ne alio quidem, quam illo loco poni possunt: Utile tamen est, nosse, separanda ea esse, & duas quasi enunciationes in eius generis locutionibus latere, ut in illa D. Pauli Epist. ad Roman. c. xiii. *conm. 4. OT γὰρ Εἰκὴ & μετανοῶν σπῆς.*

EXCURSUS II.

CAP. XIV. n. 7. TAMEN ERAT MAJESTATIS POPULI R. PROHIBERE INJURIAM, NEQUE PATI, CUIUSQUAM REGNUM PER SCELUS CRESCERE. De hoc loco cum ceteris interpretibus securi eramus; nisi scripti libri autem vellicasent. Horum pars: *neque cuiusquam regnum pati per scelus crescere*; alii alio ordine. Sed Guell. b. n. quicumque verbum *paci*, oīi in margine exhibet, & qui omnia circumspexerit, sentiet, id omnino esse inducendum: tanto magis, quod modo n. 6. idem verbum *scelus* sit, & quod *majestas*, non ita apte, ut omnia solet Sallustius, tribuatur *non pati*. Eo itaque verbo expulso triplex sese offert pro reliqua sententia conjectura.

Prima est, ut ex Verbo *prohibere* istud, aut simile exaudiat, etiam si contrariae significationis. Sic Phaedrus IV. Fab. xvii. v. 31. *Non veto dimitti, verum truciari sane, scilicet jubeo*. ubi plura Tan. Faber. Corn. Nepos Conon. c. iv. *ad absurdum Conon negavit sui esse consilii, sed ipsius, qui suos optime nosse deberet.* Talia habent illi, quos citavit Cl. Burmannus ad Quintil. Declam. x. c. xvi. qui etiam ad vi. Instit. Or. c. i. p. 506. bene monuit, saepe unum verbum in una periodo diversam vim exferere, ubi oportune, etsi is non erat ejus loci, addidit Manutium in Cic. pro Quintilio c. xxvi. qui eo loco cum cura de his disputat, & inter alia Ciceronis loco firmat: *Noli impudens esse, nec mihi molestiam exhibere.* Faber autem l. c. ejusdemque doctissima filia, Anna Dacier ad Dictyn. c. ix. alii ad Tacitum, sed ante eos Jos. Mercerus ad Dictyos l. c. adducit Paulum I. Epist. ad Timoth. c. iv. *comm. 11. ΚΑΤΑΤΟΝΤΕΝ* *κατατοντες*, *κατατοντες* *κατατοντες*. Certatim etiam illi partim, & Graevius, Perizonius adierunt Terent. Andr. A. II. Sc. v. v. 18. *Namque hocce tempus praecavere mihi me, non te ulcisci* sunt. Accedat Tacit. xxi. Ann. c. lvi. *desse nobis terra, in qua vivamus*;

in qua vivamus non potest. ubi consulendi exactissimi interpretes. quibus junge adnotata oobis ad Jug. c. cvi. n. 3. Haec vero omnia etsi aliquam similitudinis speciem cum Sallustio habeant; tamen sua laborant difficultate, & cum constructione, ut vides, conciliari non ita possunt, ac debent.

3. Secundo igitur occurrit, verba haec: *neque cuiusquam regnum per scelus crescere*, ad superiora statim, erat *majestatis* populi R. referenda esse; ut sensus sit: *Quod erat majestatis populi R. non crescere cuiusquam regnum per scelus.* Neque id quidem profero damno; laborat tamen obscuritate. Et quamquam lectori suum lubens permitto iudicium; hoc tamen profiteor, in ingratam quamdam Amphibologiam incidere Sallustium, si verbum *paci* tollatur, ceteraque, ut sunt, relinquatur.

4. Quamobrem tertio uoica litterula addita elegaotiae simul Sallustianae, & sensui egegie succurrit, scribendo: *prohibere injuriam*, neque *cuiusquam regnum per scelus cresceret*. h. e. *prohibere injuriam*, & prohibere, ne cresceret, crescere, ex cresceret, librarum facillimo lapsu dederunt, cum tere ita scribaat *cresceret*, alii *cresceret*. Hinc jam ad Cat. c. xlvii. o. i. *veniret*, pto *venire*, adnotavimus; Graevius ad Sueton. Jul. c. iii. *redimeret & redimere*, alii alia in MSS. confusa esse docent. Apud Nostrium habes Cat. c. xlviii. n. 4. *accedere & accedens*; Jug. c. xiv. o. 5. *posse & possit*; ibidem n. 6. *interfici & interfici*. c. lxxxv. n. 9. *verti & vertis*; c. cvii. n. 4. *credere & crederet*; c. cvi. n. 3. *parcere & parceret*; c. lxiii. o. 1. *agere & ageret*; cap. c. n. 4. *facere & faceret*; c. xlix. n. 3. *invadere & invaderet*; c. lxii. n. 7. *advocare & advocaret*; cap. lxii. o. 3. *trudere & truderet* in MS. haec vetusto. c. lxiv. n. 2. *cavere & caveret*. Singulari autem semper studio quaesivi Sallustius, ut orationis habitum immutaret, quod cum alibi passim, tum ad Cat. c. ix. n. 3. & Jugurthin. c. vii. n. 4. docuimus. Inde & hic *injuri- am*, & *ne cresceret* copulat, plane ut l. Hist. Orat. Lepidi n. 4. *Nam quid a Pyrrho, Hannibale Philippo & Antiocho defensum est aliud, quam libertas & suae civis sedes; ne cui nisi legibus pareremus.* Si ita in Catilina & Jugurtha Crispus alicubi scripserit, numquam ret omne- to librarum & correctores manibus suis tempe- rascent. Sed magno Sallustii bono Oratores il- lae, quae in Fragmentis nunc quidem haerent, non toties descriptae sunt, eoque sancte passim Crispi manum & ingenium representant. item III. Hist. Or. Macri n. 17. & *si pertinaciter re- sistent*, non arma neque secessionem; *tamen modo ne amplius sanguinem vestrum praebatis, censo*, Jug. c. xxix. n. 5. *pauci locutus de invidia fuit*, atque uti in *deditionem* accipietur. adde

adde c. xxxi. n. 13. Sic & Celsus iv. c. xxi. extr. *Vitae autem oportet ratam, & ne superius dormiat.* Bene ille & ne quod Noster neque, haec enim particula, etiam semel posita, modo & non, & ne modo eleganter exprimit, quod notae docet ad Cat. c. xxiv. n. 3. & Jug. c. i. n. 5. pro & ne alibi non, neque, quod idem est. Jug. c. lxxxi. n. 1. *proinde sibi regnoque consuleret, neq. stentis res suas cum Jugurthae perditis miseret.* Eodem c. xlii. n. 3. *omnis suis provolsa:* locum superiorem, uti prudentes cum insensitis, neque pauciores cum pluribus, sua rudes cum bellos melioribus confingerent, adde ad Cat. c. xlviii. n. 4. En tibi & Livium ii. c. ii. *Ibi omnium primum suspirandum populi recitat, Neminem regnare passuros, nec esse Romae, unde periculum libertati foret.* item xxiv. c. iii. *persuadens, ut tradidit se in Locros paterentur, nec ultius experiri vellent.* Noster Jug. c. lvi. n. 1. *ubi se dolis fatigari videt, neque ab hoste copiam pugnandi fieri.* Haec simul ostendunt, cur cum ordine maluerit Crispus, non vero, ut in Orat. Macri, injuriam, neque cuiusquam regnum per seelus crederet, prohibere.

EXCURSUS III.

CAP. XXIV. n. 5. NISI TAMEN INTELEGO, ILLUM SUPRA, QUAM EGOSUM, PETERE, NEQUE SIMUL AMICITIAM VESTRAM ET REGNUM MEUM SPERARE: UTRUM GRAVIUS EXISTUMET, NEMINI OCCULTUM EST. Locum paulo obscuritatem interpretis varie tentantur, ex quibus doctissimus Rupertus vero proximus fuit. Non vero casu, sed consilio gravissimum scriptorem in re odiosa, & propter regis fautores ejusdemque verba & munera vix credibilem, sensum subobscure posuisse, existimo. Is autem talis est. *Intelligo tamen, Jugurtham supra quidam, quam ego sum, hostiliter invadere: neque cum ignorare, quod non simul amicitiam vestram sibi conservare, & regnum meum occupare queat. Gravius tamen sibi ducere, regno carere, quam amicitia vestra, nemini occultum est.* Nunc de singulis, quae hanc sententiam morari possent, paucis expediam.

1. *Supra, ut cum vulgo loquar, per Enallagen posuit pro aliquid, vel aliquem (parum enim id refert) quod (qui) supra, vel major (major) est, quam ego. uti Cat. c. iii. n. 2. supra ea vestra ficta pro suis ducit. Jug. c. i. n. 2. Nam contra, negando, neque major aliud, neque praestabilis invenias, quibus locis vide adnotationes. Cic. v. epist. v. n. 3. contra etiam esse aliquid ab te profectionem, ex multis audiri.* adde vi. epist. xxii. n. 5. & iv. ep. xiv. n. 7. Florus i. c.

xviii. n. 8. *cum incognitis sibi belluar amplius, quam erant, suspicarentur.* Tacit. vi. Ann. cap. xxxix. extr. *maximisque praevocari impositus, nullam ab eximium attem, sed quod par negotiis, neque supra erat.* Verum si originem Verbi petere species, bene supra petere cohaeret. de quo ne plura memorem, facit nota ad Cat. c. v. n. 9. *Petere autem non adiciat, sed insidiat & hostiliter aut more Gladiatorum, petere notat, si Servium audias ad t. Aen. v. 717. & ix. v. 439. Recte Livius xl. c. ix. Itaque si mori taciturno oportet, taceamus, precati tantum deos, ut a me coeptum scelus in me finem habeat, nec per meum latus in petaris.* Idem i. c. li. *adgressurum fuisse bestem die in concilio: dilatum vix esse, quod auctor concilii abfuerit, quem maxime peteret.* Noster supra c. xx. n. 2. *Iste acer, bellicosus; at is, quem petebat, quentis, imbellis.* Seneca Epist. cxxiii. *In contrarium pugnemus, & ab invitantibus recedamus, adversus potentia concitemur.* ubi adi Gronovium, Adposuit Silius iv. v. 425.

- - - nam plus petit improbus uno
Consulis exitio, tota quam strage cadentium.

Sic petere insulsi, petere telis, aliaque nemini obscura, aut inaudita.

3. Quae sequuntur: *neque simul amicitiam vestram, & regnum meum sperare, & per se clara sunt. Tantummodo observandum, neque sperare, ut saepissime apud Nostrium, divilium pro & non sperare capiendum est.* Praeterea sperare est statueret, opinari, sibi aliquid inminuere, sibi certo futurum. Mentem itaque Jugurthae eo Verbo declarare voluit, & contentum amicitiae Romanae prae regni cupiditate ostendit. Ceterum de ipso verbo plura Ludov. de la Cerdas ad Virg. i. Aen. v. 547. & iv. v. 489.

4. Majore intentione consideranda sunt ista: *utrum gravius existimet, nam & Rupertus, & ceteri omnes gravius existimare accipiunt pro majoris facere, ita ut vox gravius in meliorem significet partem. Ciacconius adtulit quidem locum Caesaris vii. de B. Gall. haec si gravior, aut acerba videantur, multo illa gravius aestimari debere; sed adtulit ea causa, ut probaret existimet, non existimare apud Crispum esse legendum. Verum enim vero non Latine est gravius sibi esse existimare eo, quo vulgo volunt, sensu. At pro acerbus, ingratus, intolerabilis sibi ducere passim occurrit apud Livium, Caesarem, Ciceronem.* Intellige itaque ex superiori: *utrum non sperare, h. e. amittere, contemnere, utro carere gravius existimet: qua Figura utitur Noster Cat. c. lvi. n. 28. supra c. iii. n. 4. c. iv. n. 1. &c. Sic & ipsa dictione utitur. Cat. c. li. n. 1. multi injurias suas gravius aequo habuere. Jugurth. c. xxxviii. n. 10. Quae gravior quamquam*

Et flagitii plena evant. Auctor Declamat. in Cicer. prioc. Gravior *et iniquo animo mole- dicta* tua pateret. Curt. ix. c. vii. n. 26. Gravier *mortem ejus tulit rex.* Aur. Victor Epit. c. x. unde *Neronem cuncti vocantes opinantef- que finem unum nationum*, graviter acceperant. Sueton. Domit. c. xiii. *Osculum cum pa- pulis indifferenter*, nites gravissime tulit. Corn. Nepos Conon. cap. iii. *hoc si tibi grave est*, per me *nihil fecius editis mandatis conficiet*, quod *studet.* Justin. xix. c. iii. *Nihil ta- men se gravius ferre*, quam quod inter fortissi- mos viros *mori non potuerit.* Tacit. xiii. Ann. c. xxxvi. *Quod graviter Caelio accepit.* Cal- purnius Flaccus Declam. iv. *Dignus es, patri- cida*, dignus *et videre patrem*, si tam grave putas, *ut vel carcerem malis*. ubi cave ali- quid mutes cum nupero Editore. Martial. v. Epigr. xlii.

Illud adhuc gravius, quod te post nulle labores, Paule, negas lassio Janitor esse domi.

Discl. v. c. ii. Grave, *Trojani principes vof- que focii*, grave bellum nobis *excitasse adver- sum Graeciam*, gravius vero, multoque durius, *mulieris causa hostes effectos quam amicissimos.* Haud pigebit, ista coarctasse; dum constat, non in aliam sententiam verba esse detorquen- da, & male egisse Ciacconium, quando *astu- mme* nobis propinavit. nam *et habere, et pu- tare*, esse denique & similia in istis exemplis vides, quae tuerent nostrum existimare. adde etiam Cat. c. i. num. 3. *quo mihi rectius vade- ret.* Tamen Guelf. ii. habet *extimes*. de quava- rietate nos alibi monuimus, ut ad Cat. c. ii. num. 8. c. x. num. 5. Jug. c. i. num. i. c. lxxv. num. 41. adde Munckeri, impigri viri, Dis- fertat. ad Hyginum.

EXCURSUS IV.

CAP. XLVII. n. 2. HUC CONSUL, SI- MUL TENTANDI GRATIA, ET, SI PATERENTUR OPPORTUNITATES LOCI, PRAESIDIUM IMPO- SITUM, PRAETEREA IMP. F. F. A. Q. B. U. FORENT, COMFORTARE: RATUM ID, Q. R. M. FREQUEN- TIAM NEGOTIATORUM ET COMMEATUM JUV- TURUM EXERCITUM, ET JAM PARATIS REBUS MUNIMENTO FORTE. Cum omnes interpretes, qui sunt in aliquo numero, hoc loco haesita- verint, unus tamen solita sibi securitate elegerit transire; cum ab illo rei impedire ali- quod auxilium prae ceteris expectantes. His moribus gloriae suae multum consulunt isti ho-

mines, qui in facillimis quibusque ingenium & collectanea sua ollescant; quae contra sunt, negligunt; ne suam ipsi inscitiam prodant. Fucit nobis, equisite interdum magno adapta- tum, cui tamen ubivis fere studio perpercinus; dommodo indultum nostram aequis consori- bus probamus. Ignor ex nobis Codd. in praesenti haec habere huc. Guelf. 9. *simul et ten- tandi gratia*; Vinar. 2. *simul tentandi gratia et pioni*, si pat. unde experiundi, si, facile eli- cias. Academ. *tentandi manendique gratia*. Mox *et sincere et veritatis emolumento omi- sit Senatorius* i. habetque: *tentandi gratia, si paterentur*. Porro Guelf. ii. & 4. a prima ma- nu: si paterentur; 3. paterentur. quod ollescant scriptum fuisse olim per notam paterent, & notam illam litterae n, ut solent, librariorum pro nota rō n, cui est valde similis, accepisse. Hinc vere Remensis i. paterent scripti: nec moramur Franc. paterentur, & Guelf. ii. propter opportunitates. Sequitur Verbum com- fortare, quo alii praeparare; Guelf. 7. compara- rent; 10. comparant; 11. confortarent, exhibent: quod & ipsum fieri solet, ubi ex spa- tio, qui versus dirigit, vocabula in contex- tum migrarunt. Deinde Guelf. 10. *scilicet fre- quentiam*; Ecard. *frequentia*. Porro Incert. 1. & Guelf. 12. *et commeatum*, quomodo Pal- merius. Guelf. 9. *et commeatum*; Vinar. 2. & Urat. 2. *et commeatum populi*; alii, sed non ex nobis, *et commeatum*. Denique Gu. 12. *peractis rebus*; Struv. illi monumento; Ec- card. illis munimento. In ceteris omnibus nil- hil quidquam a vulgaris diversi sunt.

2. Ergo id primum certum clarum est, re- ste Palmerium excludisse Particulam *et*, quod etiam Senat. i. & Vinar. 2. jubent. Tentare, si, est *experiri, tentare, an*. Livius i. c. lvii. Tentata res est, si primo impetu capi Ardea pos- set. Idem ii. c. xxv. Proxima inde nocte Volsi discordia Romana fieri, si qua nocturna transi- tionis fieri possit, tentant castra. xxxix. c. l. Accepit potius nihil aliud locutum ferens, quam quae sit, si incolumis Lycortas equitibus evasisset? & quidem post Verbum quiescere ille, alique frequenter. Virgilius iv. Aen. v. 110. Sed satis incerta foveo, si *suspiter unam esse velit Tyrii nobis Trojaque profectus*. Cae- sar i. Gall. cap. viii. *munitionem interdum, saepius nostram, si perturbare possent*, coacti. Plinius Paneg. cap. ii. *aque identidem cogi- temus, si majus principibus praesentis osten- quimus, qui servitute civium, quam qui liber- tate laetantur*. Sulpic. Sever. Dial. i. cap. ii. ex te audientis, si vel in ceno Civilianus vi- vere licet.

3. Illud satis commode Vir ille doctus. Ae quando A. Popma mox si pateretur scribit, nescio,

nescio, an meliora dederit, quam quae sunt vulgata. Contra certo scio, Sallustium scripsisse, quod est in Remensi 1. & confirmatur a tribus Guesfribz. *si paterent. Patere neque illa dicuntur, quae sunt nobis exposta, subiecta.* Id tentare voluit Metellus, & debuit, cum tot illi dedicationis signa ostenderentur. Sic Noster usus est Verbo Cat. c.x. num. *cuncta maria terraeque patebant.* Eod. c. xxxvi. num. 4. *Cui cum ad occasum ab ortu solis omnia domita armis paterent.* c. lviii. num. 9. *coloniae atque municipia patebant.* Virgilius 1. Aen. vers. 302. *Ut terrae, atque novae pateant Carthagini arces Hostium Tenebris.* ubi Servius Fuldenis: *Nonnullae fove pateant, pacatae sint accipiant, ut Sallustius:* Simul immanis hominum vis multis et locis invadere *pateretur*, & pacis modo effluis. *Hic enim habuit pacis.* Et in *Catilina:* cuncta maria terraeque *patebant.* Sic enim contra cum dicitur *Clansia omnia, bellum significatur, ut iste:* Cunctus ob Italiam terrarum elandum orbis. Haec Servius. Tentare igitur voluit, an opportunitates & munia loca urbis Vagae ita paterent & exposta essent sibi, ut ceterae urbes & napalia, quae pacatam faciem praeferebant, & Metello operam suam, veluti amico, pollicebantur. De *Opportunitatibus* locum notis dixi.

4. Unum tamen est, quod in nostra emendatione habeat aliquam difficultatem, quam vitavit Palmcrius, scribens: *Hinc consul, simul tentandi gratia, si paterentur; & opportunitate loci, praesidium imposuit.* In nostra scilicet lectione Particula *Simul*, quae respondentes & atque, simul habere deberet, solitarie ponitur. Sed pro egregie illo sensu, quem superiora illa, *si paterent*, nobis obtulerunt possem illud *simul* Glossariorum soetum dicere, qui notata ad Verbum tentandi varia lectione, aut expositione, quae erat *simulandi*, vide Cat. c. xlvii. num. 1. Jug. cap. xxiii. num. 2. *simul* eo loco intruserunt. Verum, qui locum curatius inspexerint, non quidem in praeterea, alteram, quae usu requiritur, particulam reperient; sed in superioribus, de frequentia negotiorum & mercatorum, quae locum Metello opportunissimum redderent, eet. Duae enim causas adiecit, quare Metellus Vagae praesidium imposuerit; alteram, quod tentare vellet, an & munia ita, ut urbes temere muniat, sibi paterent; alteram, quod Vagae magna negotiorum esset frequentia, quam suis rebus munimento fore sperabat. Huius rei cum iam mentionem fecisset, *simul* alteri addidit causae. Nec mirum. saepe enim *primo, principio* ponitur, neque tamen excipit *secundo, deinde* aut *simile*. vide Donatum ad

Terent. Andr. Act. iii. Sc. iii. Nostrium Jug. c. lxxxv. num. 45. Saepae *deinde* legitur, nec adfuit *primum*. vide Jug. c. lxx. num. 3. Idem de *interdum, partim, alii* ceterisque relationis vocabulis passim observabis. vide ad Cat. c. lxx. num. 8. ne dicam de *neq*, quae semel positus, in locis dubiis & paullo obscurioribus aut corruptis. vide Jug. cap. vii. num. 6. cap. xix. num. 7. Egrege ad Sallustium Plinius ti. c. cxiii. princ. *Motus enim terrae sileantur, et quadquid est, ubi saltem hostia urbium exstaret: simul ut terrar miracula potius dicamus, quam scelera naturae.* Sufficit vero Sallustiano lectori, duas rationes satis aperte propositas esse: qui id intelligens in particula, de qua quaeritur, haud facile haesitabit: cum ea faustissime solitarie ponatur. vide notam ad Jug. cap. iv. num. 1.

5. Sequitur: *praeterea* imperavit *frumentum* et alia quae bello usui forent, comportare. Verum non modo Gruterus, sed etiam Glareanus Verbum *comportare* pro supervacuuo declaravit, & cum tam varie in libris vet. scribatur, in aliis etiam cum alio Verbo permittitur, excludendum illud omnino fuit. *Imperare autem frumentum, pecuniam, commentum, alia bonis auctoribus usitata sunt.* Noster Jug. cap. xxxix. num. 4. *acceptio frumenti*, quod *salus legatus* imperaverat. c. lxi. num. 6. *imperat argenti fando ducenta milia, elephantos omnes.* Cic. xii. epist. xxviii. num. 3. *Tibi autem ex S. C. imperandum, mutuumque frumentum censu.* Caesar t. Civ. c. vi. *Tota Italia dilectus habentis, arma imperantur, pecunia a municipiis exigita.* Florus tt. c. vi. *Urebat nobilem populum dare tributa, quae jubere consueverant.* adde Jug. c. lxxxiv. num. 1. Quod vero suspectum illud Verbum tamdiu sustentavit, non alia res fuit, quam Particula *Hinc*: dum opinio erat, *Hinc comportare*, uti *Hinc imposuit* eodem tenore procurere debere. quod vero est contra morem Sallustii, & vel solum Verbo *comportare* adeo infestum, ut sede sua expellat. vide Cat. c. xxxvii. num. 5. Jug. c. xv. n. 1. c. xiv. n. 1. eandem varietatem, & aliis locis compluribus. nam locus c. lxxxv. n. 5. *Aadoc frumentum imperat, quoniam plurimum quisque aquae portaret, porum patrociniatur.*

6. Haec omnia satis firma: at in extremo vix ipse mihi satisfacio. Verba ita habent: *ratum id, quod res movebat, frequentium negotiorum & commentum portatuum exercitum, & jam paratis rebus munimento fore.* Palmcrius *commentum* probat, & *portatum exercitum* delet, quod ea non essent in edd. primis. Rivius & Gruterus retinent *commentum*, damnant tamen etiam, quae ille delet. Praeterea alius *portatis*, alius *paratis* rebus

rebus mallet. Mihi non illa saltem, *juvatum exercitum*, sed & haec *etiam paratis rebus* aut valde aegrotare, aut plane mortua, adeoque refecanda videntur. Nihil tamen amplius sum ausus, quam in quo doctissimi homines fiduciam mihi tribuebant. Cetera, quae non in verbis, sed in sensu potius sita sunt, ut expediti queant, videndum erit. Quidam junctum, et *commeatum juratum*, et jam ceteri. Plurimi *paratis rebus* intelligunt, de pacato statu Numidiae, pace cum Jugurtha facta: quod tamen valde erit incommodum. Ipse *commeatum*, ut libri etiam scripti voluerunt, de *commeantibus mercatoribus* intelligo, & probe, ut arbitror, *negotatores* & *commeatum* h. e. mercatores iterum simul utroque memorat, uti num. i. factum. Tacit. xiv. Ano. cap. xxxiii. *Landinum porrexit, cognomento quident colomias non insigne, sed copia negotiatorum & commeatum maxime celebre*. Saepissime dicitur de multis navibus simul aliquo adpellen- tibus, quod ostendit Phil. Ruben. ii. Elecli. cap. xii. ubi & ex Apulei. viii. Metam. docuit, multitudinem eorum, qui terra junctim iter faciunt, *Commeatum* dici. Sive ergo vulgariore illa optione Nolite *commeatum* de mercatoribus, quibus Vagae negotia erant, dixerit; sive posteriore, pro frequentibus Vagam advenientibus, quae certe ad proprietatem est accommodatior; non peccamus, si derelicto, quem ceteri interpretes fecerant, significatu vocis, huic praefendum existimamus. Ita vero & negotiatores, & mercatores *etiam* h. e. praeter milites praefidiarios. atque in MSS. nostris & Gruterianis omnibus *etiam*, oondivisum, & jam exaratur) *paratis rebus* munimento fore, sperabat, quod & illi tueri frumentum ceteraque res ibi comportatas, & ipsorum militum curae succurrere, denique & ipsi per hoc Numidas in fide retinere possent; qui frequentiam Italicorum metuentes, novis rebus abstinere. Et hic sensus peperit aotiquissimam illam Glossam, *juvare exercitum*; quae quam insulsa sit, nunc demum liquido adparet. Ceterum vero simile videtur, Metellum non imposuisse tot milites praefidium, quot in urbe hostili, & cuius incolae malepaci, necessarij fuisset: ne minueret exercitum suum, qui majoribus rebus paratus intenuisq; esse debebat. Sed quam parum praefidii in negotiatoribus fuerit, docuit cap. xvi. & lxxvii.

EXCURSUS V.

CAP. LVII. n. 5. PRAETEREA PICE ET SULPHURE TAFOAM MIXTAM ARGENTIA MITTENT. Hanc lectionem, delitutam fere omni librorum praefidio (habet eam ex nostris unus Uratislaviensis 1.) Gruterus primum, secutus, ut ipse ait, ingenii sui iudicium, iovexit; quam posterae editiones omnes sunt amplexatae. Rivius probabat, quod ipsi Faberianus suus oblerbat: *praeterea picem & sulphure tafoam mixtam ardenti mittere*. Carrio vulgavit: *praeterea picem, sulphure & taeda mixtam ardenti*: non multum deferens vetustos Codices quorum apud nos talis est scriptura. Fabric. 2. Siruv. Eccard. Gueff. 7. & 9. cum Carione & Veneta 1470. p. *picem sulphure & taeda mixtam ardenti*. Iisque tantummodo *ardentia* contra regulas fuit: cui difficultati ut succurrerent, dedit Uratisl. 2. *sulphur, & picem & taedam mixtam ardentia*; Franc. *picem, sulphur & taedam ardentia*. Fabric. Incert. 1. Remens. 1. Uratisl. 3. & Gueff. 12. p. *picem sulphure & taedam mixtam ardenti*: quo & accedunt Senat. 2. & Heuff. *picem taedam & sulphure m. ardenti*, & Gueff. 1. *picem & sulphure taedam m. ardenti*, & Gueff. 10. *picem sulphureque taedam m. ardenti*, & 11. *picem sulphure taedam mixtam ardenti*. Propius ad veram lectionem accedunt Vinar. 2. & Remens. 2. p. *picem sulphure & taedam mixtam ardentia*; nam illud m. postremum in *taedam* ex concursu eiusdem litterarum ortum est: accedit etiam Gueff. 2. p. *picem sulphure & taeda mixtam ardenti mittere*; nam prima littera in *mittere*, separata est ab vocabulo praecedenti, ut alibi ae & aliae distractae sunt. vide ad Cat. c. xvi. nu. 4. & Jug. c. lxx. n. 3. quibus ea praeda *essurata*, pro praeda fuerat: Accedit denique Gu. 3. p. *picem sulphure & taedas mixtas ardentia mittere*; cui tantum coniunctio disparis Numeri *mixtam & ardentia* offendiculo fuit. Proxime autem omnium veteri lectioni Academ. p. *picem cum sulphure & taeda mixtam ardentia m. qui in structura Verbi miscere haesitavit*. Veterem ergo, & veram, & Sallustii scripturam servaverunt nobis Vinar. 1. scripserit: p. *picem taeda & sulphure mixtam ardentia mittere*. Tres autem causae fuerunt, quae illam lectionem antiquarunt, quas supra indicavi- mus, & nunc singulas relurabimus.

2. Pri-

2. Primum atque *piem sulphure mixtam* non debuerat offendere; quod vel uno Thucydide evincere possem, quem Noster expressit ex II. c. LXXVII. *ἐκδιδόσθης δὲ ἱππὶς ἔρ' ὀπίω & ἄριστον*. nam quas ille *igni*, has Noster *pie* partes dedit: idemque uterque eodem modo tractant, adde Auct. de B. Hisp. c. xi. Sed *mixtam* (ita enim Codd. summae vetustatis uibis scribunt. vide Pierium ad Virg. Aen. v. 492.) posuit pro *admixtam*, & sextum Casum addidit quarto, ut Virg. i. Georg. v. 9. *Poculagne invenit Aebeloja miscuit uvis*. pro quo Scholiastes Stratii i. Theb. v. 453. *vinum peculis miscuit*. atque talia passim. Confirmat autem egregie Caesar III. Civ. c. XLVIII. *Effetiam genus radicis inventum ab iis, qui fuerant cum Valesio, quod appellatur Chera: quod admixtum lacte multum inopiam leuabat*. Neque alia ratio in sectione Grueti, quam iselicaliter accepit Waffius. *Mixtam*, inquit, hoc loco valet *compositam*, constantem. praepositione eleganter suppressa. Ergo *Rhenus mixtus Oceanum*, erit Oceanus Rhenus coostans viro illi docto: & *candore mixtus rubor* apud Ciceronem candor tantum: & *taeda*, ison erit *taeda*, nisi prius *piem* & *sulphur* addideris, cum tamen ipse Caesarem citet III. Gall. *completat onerariis naues taeda, & pice, & stipula*. addere potuisset II. Civ. c. xi. *cupat, taeda ac pice resectas, incendunt*. & multa alia.

3. Difficilius paullo sese habet ille nexus inter *piem* & *ardentia*, qui etiam tot librariis negotium facessivit. Verum non ad *piem* tantum refertur illud vocabulum: sed simul ad *sulphur* & *taedam*, quae omnia, quod necesse fuit, *ardebant*. Plura itaque Nomina cum expressa sint, additur Adiectivum Plurale; quod alibi factum ubi tantummodo intelliguntur. Sic Cat. c. x. nu. 3. *Igitur primo pecuniae, dein imperii cupidus crevit; ea quasi materies omnium malorum fuit*. ubi plura adnotavimus. addo hic S. Hieronym. Epist. ad Rusticum Monachum ex MS. *Ibi nascitur carbunculus & Zmaragdus & margaritacandentia & unio, quibus nobilium feminarum ardet ambitio*, etsi is non plane ad hunc locum, tamen non prorsus alienus est: cum in utroque loco intellectus necessitas Neutrum Plurale expressit. adde ad Jug. c. XXXVIII. n. 8. Et cur miros Latinitatem fit, *piem sulphure & taeda mixtam ardentia*, quam suba cum Labieno capti, aut Cotta cum Subino legati? quia adduximus ad Cat. cap. XLIII. num. i. adde Jug. cap. XXX. n. 2. & XXXVIII. num. 6. item III. Hist. Ep. Pompeii num. 6.

4. Sed dicces, cur ita non potius *mixta* quam *mixtem*? Erat illud contra rationem Latinita-

tis: & hoc, ut habemus, non magis asperum esse debet, quam ubi in aliis formulis Numerus uterque concurret. Florus II. c. III. num. 4. *tuti locis & fuga, durum atque velox genus, ea occasione latrocinia magis, quam bella faciebant*. aut ut Jug. c. xvi. num. 1. *Vicit tamen in Senatu pars illa, qui vero pretium, auxilium anterebant*. c. xxii. num. 4. *populum R. neque velle, neque pro bono facturum, siab iure gentium sese prohibuerint*. c. XLII. num. 1. *nohilis noxia* — necaverant, adde omnino Cat. c. XXXII. num. 6. & c. XLIII. num. 1.

EXCURSUS VI.

CAP. LXXXV. nu. 9. MINJ — BENEFICERE JAM EX CONSULTUOINE IN NATURAM VERTIT. Uratist. 1. & Vinar. 1. a manu secunda, in naturam verti; Guelfa. in naturam venit; 4. in natura vertitur; 1. 6. 7. 9. 10. 12. item Eceard. Incerti. Vinar. 2. Uratist. 3. Senat. 2. Heuff. Franc. Remenli. & Veneta 1470. in naturam vertitur. Edd. Pomponii Laeti, Viteb. & Lips. 1510. in naturam convertitur. Ceteri recte, in naturam vertit, pro versum est. Ita Noster Cat. c. vi. num. 7. post ubi regnum imperium in superbium dominationemque convertit: ubi plerique omnes Codd. se convertit. Neque aliud usquam apud Nostrem hujus formae Verbum incorruptum mansit. Jug. c. xiv. nu. 23. *At ego infelix, in tanta mala praecipitans ex patris regno*. ibi vulgo praecipitatur. Eod. c. XXXVIII. *Quae quamquam gravia & flagitii plena; quia virtus metu mutabant, sic ut regi liberata, pax convenit: mutabantur adhuc circumferebant*. Ita veres, convertit alibi in his libris corrupta fuit. Mansit tamen, ut plerique, incontaminatum auxisse in Fragm. i. Hist. Orat. Philippi nu. 6. *qui gentis Aemiliae benefacta extollebant, & ignoscendo populi R. magnitudinem auxisse*. His locis omnibus pauca jam ex aliis auctoribus adiecimus: quae nunc augere animus est; iis maxime, ubi docti viri interpretes plura adnotarunt. Plaut. Amphitr. A. i. Sc. i. v. 95. *Videntibus Telebois, telis complebantur corpora*. Liv. xxv. c. XL. *ibi primum initium — licentiae huic sacra profanaque omnia vulgo spoliandi factum est*, quae postremo in Romanos deos, templorum ipsorum primum, quod a Marcello eximie ornatum est, vertit. Id. xxvi. c. vi. *En ludificatio & ipsa in verum vertit*. c. XL. *Haec ejus gloria, quae jam imperatoris quoque saniae obsecrabat, postremo in invidiam vertit*. xxvii. cap. VIII. *Cassidem inaugurari coacti flammis libera, relicuissent, nisi ex mala fama in bonam vertisset*. xxxii. c. xii. Postea.

Postquam recepere se vègii in loca aut munimento, aut natura sua. verterat periculum in Romanos. xxxviii. c. lxx. Verteratque Scipionus invidia in praetorem, & consilium eius, & accusatores. ante Sigonium vertitur aut aliud quid passim apud Livium legebatur, qui ea emendavit. Caesar v. Gall. c. xlix. perferibit in litteris, hostes ab se discessisse, unanimesque ad eum multitudinem convertisse. pro conversam esse accipit Davius, cum & hostes multitudinem convertisse, vulgari modo intelligi queat. iii. Civ. c. lxxiii. detrimentum in bonum verteret. Tac. xiii. Ann. c. lvii. Et minae quidem hostiles in ipsos vertebant. ita membranae Florentinae, vulgo vertebantur. at alter modus apud hunc frequentior. Lucet. iv. v. 310. Inde reversum redit, & convertit eodem. Diētys ii. c. iiii. prope ad eum convertit qui ita saepius. Horat. iv. Oda x. v. 5. Mutatus Ligurine, in faciem verterit hispida. vulgo, Ligurinus i. f. veteris. Justin. xxxvi. c. ii. num. 15. quod ex causa factum paulatim in disciplinam religionemque convertit. Silius ix. v. 644. in certamina Paulo Asia diducto, convertit Varro. Sen. ii. Benef. cap. xiv. quod nunquam in

malum vertat. Claud. i. Eutrop. v. 251. In eadem vertunt fastidia praedat. Adde inter ceteros Oberr. Gulan. Jos. Mercer. Matth. Bernegg. N. Heins. Jac. Gron. Rich. Benti. Jo. Davif. Arn. Drackenb. qui plura congefserunt, non modo de *versis* & *convertis*, sed etiam aliis Verbis.

2. Ut enim *auxit*, *praecipitans*, *mutabant* Noster praeterea protulit: ita *abolevit* Liv. i. c. xxiit. Donec cum re nomen quoque vetustate abolevit. ita *suffundat*, pro *suffundatur*; *turbant* pro *turbantur* Seneca, ut quidem emendat Juret. ad ii. Benefic. c. ii. Silii illud i. v. 288. *Max profugi ducente Noto advertere coloni*, non male pro *adversus* sunt capit Cl. Drackenb. atque ita Graecos loqui, ostendit Dan. Heins. ad i. Sil. v. 539. Plautus Mil. A. ii. Sc. vi. vers. 100. *Dum hac confitefcentur turbae*, & leniunt irae. Quinctil. Decl. cxcviii. *Es primo quidem deformavit tuncum diligentior cultus*. His adde Vechner. i. Hellen. cap. vi. Perizon. ad Sanct. iiii. Min. cap. ii. & iiii. & ad iv. cap. iiii. Barthium ad Claudian. Conf. Mallii vers. 181. Val. Acidalius ad Vellej. Pat. i. cap. viii. num. 6.

C. CRISPI

576374

